

BNCR

S.S.

875

(08)

C 788

/30¹

149

Coll. Lat. Gr.

37

30

BIBLIOTECA
NAZIONALE
VITT. EMAN.
SALA
DI STUDIO

20

19

dep. S.S. 875 (05) C 788 / 301

CORPUS
SCRIPTORUM HISTORIAE
BYZANTINAE.

EDITIO EMENDATIORE ET COPIOSIOR,

CONSILIO

B. G. NIEBUHRII C. F.

INSTITUTA,

AUCTORITATE

ACADEMIAE LITTERARUM REGIAE
BORUSSICAE

CONTINUATA.

THEOPHANES.
VOLUMEN I.

BONNAE
IMPENSIS ED. WEBERI
MDCCCLXXXIX.

The 21st

THEOPHANIS

CHRONOGRAPHIA.

EX RECENSIONE

IOANNIS CLASSENI.

VOLUMEN I.

BONNAE

IMPENSIS ED. WEBERI

MDCCCXXXIX.

PRAEFATIO

IOANNIS CLASSENI.

Theophanis in novo hoc Byzantinorum scriptorum corpore edendi officium, quod B. Niebuhrius adolescenti mihi novem abhinc annis demandaverat, diu intermissum et propter locorum et temporum vicissitudines paene renuntiatum, nunc tandem ex auctoritate Illustrium Virorum, qui summam huius editionis curam gerunt, ita absolvi, ut studiorum meorum rationes et subsidiorum copiae tulerunt. Quum enim princeps huius chronographiae editio, quae Parisiis anno 1655. prodiit, inchoata illa a Goaro et post immaturam eius mortem a Ioanne Combefiso ad finem perducta, tum propter editorum sive festinationem sive negligentiam, tum propter serum codicum, quos nacti sunt, usum, tam multis obsessa esset vitiis, ut persaepe impedita haereret lectio: hoc mihi nova recensione efficiendum proposui, ut scriptor quantum fieri posset non aliis quam quae ipsius tarditas ingenii et fatuitas commisisset, vitiis premeretur. Primum igitur farraginem illam variarum lectionum, quas editor Pa-

risiensis post textum graecum, quem vocant, typis expressum ex sex codicibus passim enotatas in unum conegessit, ita quasi vinculis suis dissolvi et ad verum scriptoris usum suo quamque loco contuli, ut quicquid bonae frugis in coacervatis istis copiis latuerit, in lucem prodiret. Quarum ope quum iam non paucos libri locos in meliorem formam redigere liceret, multo maius adiumentum et vere salus ei contigit ex nova collatione praestantissimi codicis, qui in Regia bibliotheca Parisiensi inter Coislinianos sub nro. 133. asservatur. Debetur ea insigni diligentiae virorum doctissimorum et clarissimorum, Constantini Schinae Graeci, qui hodie Othoni Augustissimo Graeciae regi a consiliis civitatis est et primus Academiam Atheniensem faustis auspiciis conditam rexit, et Mauritii Pinderi, professoris Berolinensis, qui anno 1827. Parisios profecti singulari cura et assiduitate hanc operam taedii plenam exantlarunt. Praecellit autem liber Coislinianus tam longe ceteris omnibus, et curae a duumviris illis huic libro executiundo datae constantia et fides tantopere levitatem et socordiam eorum superat qui reliquos inspexerunt, ut Theophanes nunc demum firmum fundamentum nactus esse vere praedicari possit. Nam innumeris locis ex libro Coisliniano citra omnem dubitationem veram scriptoris manum restitui, saepissime eius unius secutus auctoritatem, haud raro accedentibus aliorum, imprimis Peyreziani et Barberiniani, suffragiis: quumque ducis nostri praestantiam saepe in locis impeditissimis expertus essent, etiam in levioribus rebus illi morem gerere haud dubitavi. Ubi

omnium librorum lectiones nondum incorruptam scriptoris manum exhibere videbantur, coniectura verum assequi conatus sum: cui tamen parcus indulsi, haud ignarus in tali scriptore neque sermonis puritatem neque concinnitatem sententiarum esse quaerendam. Sed ea, in quibus pravus sequioris aevi usus vel pingue hominis ingenium ab antiquis artis et linguae praeceptis deflexit, in indicem graecitatis referre quam inconsiderato iudicio ad priscam normam refingere malui.

Codices quibus vel primus vel post Parisienses editores usus sum, his literarum signis notavi:

A est codex Coislinianus nro. 133.

a " " Francisci Barberini Cardinalis.

b " " Vaticanus nro. 154.

c " " — " 155.

d " " — " 979.

e " " Palatinus.

f " " Peyrezianus.

De his praeter Coislinianum in editione Par. pag. 511. haec legitur Goari adnotatio:

»Regium exemplar cum MSS. duobus aliis eisdemque correctissimis collatum; uno Eminentissimi Cardinalis Francisci Barberini, altero Illustrissimi D. Peyrez bibliotheca acceptis. Hoc Peyrez ipse cum Regio comparaverat: nunc regium cum Peyreziano vicissim confertur. Alterum ex collatione cum Vaticanis sub numeris 154. 155. et 979. et uno Palatino num. 246. lectionum omnium discrimina in margine ostentat.»

«Regium nostrum eum Barberino isto codice iterum comparatur: quodque in eo ex Vaticanis et Palatino collectum, id totum huc transfunditur.»

Unum est quod de mutata totius operis forma moncam. Annorum notationes in editione Par. ad codicum exemplar ita comparatae sunt, ut in quovis novi regis vel episeopi accessione praeter annum mundi et divinae incarnationis etiam reliquorum regum et episcoporum anni diserte indicati sint, tali fere schemate:

χρόνου ἐτη 5990.	Ῥωμαίων βασιλέως Ἀναστασίου ἐτος ια'.	Περσῶν βασιλέως Κασάδου ἐτος η'.	Ῥώμης ἐπισκόπου Συμεῶν ἐτος β'.	Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μαραδονίου ἐτος ζ'.	Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Σαλουστίου ἐτος α'.	Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φιλβιανού ἐτος δ'.	Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἰωάννου ἐτος ε'.
------------------	---------------------------------------	----------------------------------	---------------------------------	--	---	---	---

Hanc annorum notandorum rationem si editio nostra secuta esset, magnum fecisset dispendium chartarum, quibus parcere praesertim in tam grandi opere satius erat. Quod sine ullo perspicuitatis detrimento factum esse videtur: nam, tabellis istis abicetis, mundi et Christi anni ubique in margine appositi et primus novae eiusque accessionis annus iudicatus attento lectori idoneam eopiam faciunt reliquorum magistratuum annos facillimo computo

inveniendi. Sed vel sic huius libri moles quamquam in brevius contracta tantum excrevit, ut Goari et Combefisi notae cum indicibus, historico Combefisi, graeco meo, in alterum volumen, quod proxime sequetur, essent ablegandae.

Scriebam Lubecae d. 26. Sept. 1839.

CANDIDO LECTORI,

F. FRANCISCUS COMBEFIS Ordinis FF. Praedicatorum Congregationis S. Ludovici.

En tibi diu expectatum Viri sanctissimi, nec δακῆσαι minus ac confessione, quam scribendi industria ac labore illustris, Theophanis Chronographicum opus, ac historiam; ut cuius summariis Graecis pariter ac Latinis hactenus fruebaris, ipso nunc pleno, ac quale vel ipse edidit, vel ad uos Codicum non parua seges transmisit, abundantius delecteris. Et ea Theophanis non minima laus, quod eius toties descripta lucubratio, ipsa breuitate cum pari perspicuitate Lectorem recreans, inmensumque historiarum aequor haud ita multis versibus repraesentans: quod item si qui fere Graeci, Latinique post eum eo velut caractere scripsere, ac historiarum breuiaria posteris reliquere, quoad illa porrigitur, non tam suum aliquid produxerint, quam subiectum Theophanem, inque maiores coactum angustias suppressis non paucis, iisque niuius spernendis, alio vel idiomate, vel stylo nonnihil puriori reddiderint.

De Theophane, eiusque natalibus, ac vitae tota institutione, necnon de illius opere hoc, ac ei coaevis aliis eiusdem nominis, ac instituti; praeter monumenta ipsi libri fronti praefixa, multis satis R. P. Iacobus Goar ὁ μακροβίτης, ipso statim limine earum Notarum, quas illius posthumas produxi. Iam enim Theophanis toto ipso textu, adcoque et Leonis Grammatici, exceptis fortasse pauculis foliis, typis uandato, Notisque ad Theophanem duntaxat digestis, dum absolutionem, maioraque alia vir pietati, literis, Graeciae uatus cogitat; mox

fere sanctissimi Praedicatorum Autistitii Dominici ad Nonas Augusti anni MDCLIII. expletis feriis, gravis accensa bile morbus invadit, ac ad Septembrem iam vergentem varie discrucians, ac corpusculum deterens, de patria, atque exitu sollicitum facit; quando et pie inter fratrum manus (quin et filiorum, Sodalitii totius vice Magistri Ordinis, ut vocant, Praeses existens) diem obit. Statim itaque appetente invale tudine, ut nihil ea ipso exordio mitior fuit, ut quod superesset Theophani praestarem pro antiquo amicitiae iure, ac communi bus studiis etiam etiamque rogavit. Annui; nec enim vel amico aliquid, aut rem sic iustam, eque re communi negare potui. Notas itaque quales relictæ erant, praelo subieci, ac quam potui, ut emendate prodeant, curavi. Indicem copiosissimum, quod ita commodum videretur Chronographicae tantæ molitioni, adieci; totumque adeo Theophanis ipsum textum, ac Leonis Grammatici, versionemque recensens, occurrerunt multa, quæ secundas curas sic spisso opere viderentur desiderare. In eam rem igitur Notas posteriores, ac emendationes strictim, pen- que defunctorie instituendas putavi, ut id fere praestarem Pa tri Goar in Theophane, quod ille Xylandro in Regiae editio- nis Cedreno. Nec enim quod Gretsero in Codino, ubi non defunctorius, sed plane exquisito opere, de Graeca sequioris praesertim medii aevi literatura, idem laudem habet. In- terim angebat animum, quod Graecum exemplar Laudationis Theophanis nusquam occurreret: Lipomanus diantaxat, exque eo Snrius ad Martii XII. Latinam repraesentaret. Ipsum quod ita Latine redditum erat, monumentum egregium indica- bat, quo et Anastasius delectatus esset. Audieram sacpe que- rentem P. Goar, quod nusquam illius copiam nancisceretur: ipse nihilominus nihil importunitatem veritus, quam gratissi- mam fore noveram, pulsandas iterum Eminentissimi Cardin- alis Francisci Barberini fores in eam rem decrevi. Scribo igitur, deplorato Fratris charissimi apud communem, olimque amicum funere, unum deesse, quo Theophanis pater ipse at- que productor videatur esse. Multum quidem in eum contu-

lisse, quod Romae per Buccardum domesticum Latio donatum practo adornaverit, eamque Parisios versionem si quid usui esse posset, destinaverit; ut nempe illustrior prodiret typis Regiis, Patrisque Goar maturioribus studiis; quod item Theophanis textum cum Vaticanis uno, et altero collatum, ut inde Regius antiquissimus Theophanis textus illustrari, sarciri, ac emendari posset, transmiserit. Deesse nimirum dictum tanto Viro, sanctoque ab aequali, vel suppari Encomium. Id ut diligentia, ac auctoritate mihi obtineat, omnes in Theophane numeros implevisse: eius editionis maximam consecutum gloriam, patronumque in caelis demeruisse potentissimum. Audit haec nihil segni aure Eminentissimus Princeps, suos Romae, ac aliorum frustra excutit pluteos, Syracusas, ac Siciliam vestigat, Venetias rimatur; illique tandem favente Numine thesaurus occurrit in S. Marci Bibliothecae Codice; ex quo in nos derivatus, eaque Eminentiss. Cardinalis Barberini diligentia, Eminentissimique Collegae Cardin. Ottoboni beneficio, atque munere. Habes, Lector, quid fere praestitum in Theophane, ac qui in eo contulerint operam, dum tamen Viros clarissimos fratres Puteanos, τὸν μακροῦτον, et quem Deus diu superstitem servet, nec ipsos defuisse, ut nusquam bonis studiis desunt, quibus possint prodesse, non nesciveris. Praeter enim Regium antiquissimum Codicem, in quo Syncelli Chronographiae Theophanis textus, tumque Leonis Grammatici subnectitur, ex quo P. Goar edita omnia exscripsit, humanissime commodatum, etiam Pyrezianum eidem procurarunt, ac eius esse voluerunt, non inutilem illum tum suo ipsum nomine, tum quia collatus cum Palatino.

Theophanem brevi sequetur Continuator ex Eminentissimi eiusdem Cardinalis Barberini Codice, ad quem Pselli bene multa historica Eminentissimi Cardinalis Mazarini Codex spississimus suggeret, iusto complendo volumine. Vale. IV. Kallendas Maii MDCLV.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΣΥΜΠΛΕΚΟΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΠΡΟΣ ΗΜΩΝ

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ,
ΤΟΥ ΚΑΙ ΙΣΑΑΚΙΟΥ.

S. P. N. THEOPHANIS,
QUI ET ISAACIUS,
VITA ATQUE LAUDATIO.

Οἷον τι πάσχονσι τὴν κοσμικὴν διαπεραιούμενοι θάλατταν
ἔμποροι, καὶ τὰ μικρὰ πελάγη μεζόνων ἐρέσει κερδῶν δια-
μείζοντες, ἀπροσμάχῳ μὲν κλύδωνι καὶ κύμασι ἀλλεπαλλήλοις
σφοδροτάτοις καταιγιζομένοις τοῖς πνεύμασι προσπαλαίοντες
5 ζοφώδεσι καὶ θνέλλῃ, μικροῦ δεῖν αὐταῖς ἐλπίσιν ναυαγίσον-
τες· εἰ γάρ πον μικρῆς αἰθρίας ἐπανασάσης, ἀστὴρ τοῦ-
τοις ἐπανατείλῃ χειμαζομένοις σωτήριος, αὐτοὶ μὲν τὴν ψυ-
χὴν λαμπρότητι τοῦ φανέντος ἄστρου καταναγάζονται, τὸ
πλεῖστον τῆς ἀθυρίας ἀποσκευάζονται· τὸν δὲ τοῖς οἶαζιν
10 ἐγκαθήμενόν προθυμότερον ἔχεισθαι τούτων ἐγκλείονται· ὁ

4. προσπαλαίοντας Παρ.

Quae mercatoribus, mundi pelagus, et longinqua maria maioris la-
cri gratia traicientibus solent accidere, dum cum invictis fluctibus
undisque crebro se impetu atrae procellae ventorumque vi atque
turbine validissime collidentibus luctantes, prope desperata salute,
naufragium expectant: (si enim paulo sereniori caelo salutare iubar
periclitantibus ipsis affulserit, eius luce perspecta respirant, animum-
que recipiunt, ac rectorem navis ad gubernacula sedentem hortantur,
ut alacrius munere fungatur suo: ille vero sublati oculis splendorem

δὲ τὸ ὄμμα τείνας μετέωρον, καὶ ὥσπερ ὁδηγῶ τῇ καταλάμποντι χρώμενος, τὸ βλοσυρὸν τοῦ κλίδωνος τέχνη καταπαλαίων, πρὸς εὐθείας τρίβους πηδαλιονχεῖ τὴν ὁλκάδα· τοιοῦτόν τι καὶ τοῖς τὴν νοστήν τοῦ βίου διεκπερῶσι θάλατταν, καὶ πρὸς τοὺς ἀκύνοντας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἐνορμισθῆναι 5
 λιμένας κατεπειγομένοις ἐπισυμβαίνειν εἶωθεν. ἀφραστῇ γὰρ τῶν πειρασμῶν καταντλουμένοις κλίδωνι, καὶ βαθυτάτῃ σκότει τῶν δαιμονικῶν κατεσχρημένοις περιστάσεων, αἱ τῶν Θεοφιλῶν ἀνδρῶν ὥσπερ ὑπ' ὄψιν πράξεις τιθέμεναι, τῇ μὲν οἰκείᾳ λαμπρηδόνι τὸν ἐκείνων σκότον ἀποσκαεάζουσιν, διδα- 10
 σκαλίαις δὲ ταῖς Θεοπνεύστοις τὸ τῶν παθῶν καταστορέσασθαι κλυδώνιον ἡδίστης γαλήνης κατεμπιμπλῶσι, καὶ πρὸς τὴν ποθουμένην ῥᾶστα παραπέμπουσι κληρουχίαν, τῇ φήρῃ τῶν ἀγωγίμων ἀγαλλομένους. ἄλλους μὲν ἄλλοις ἐμπρέποντας ἂν εὖροις τοῖς κατορθώμασι, καὶ τὸν μὲν τὸ τῆς 15
 ἐγκρατείας στερεὸν αὐτοῖς ἔργοις σαφῶς ὑπογράφοντα, τὸν δὲ τὸ τῆς σωφροσύνης λαμπρὸν, καὶ ἔπως ἡ τῆς ἀκολασίας περιγίγῃ· ἡ δισποτεία, μάλα νευνικῶς ἐκδιδύσκοντα· ἕτερον τῶν ἀρετῶν ὡς ἀρχετύπῃ πίνακι τὴν κιθάρην διαζωγραφοῦντα τῇ βίῃ· ἄλλον πρὸς τὴν τοῦ βίου παντός παιδοτριβοῦντα 20
 κατατρώνοντα, καὶ ἄλλον πρὸς τὴν τῆς καινῆς δόξης ὑπεροφίαν κραταιῶς ὑπαλείφοντα. Θεοφάνους δὲ τοῦ θειοτάτου πατρὸς προσομιλήσας ταῖς πράξεσι, πῶσαν ἂν ἰδέαν κατιδοίς καλῶν ὡς ἐν εὐδαλεῖ παραδείῳ φαντορογυμένην.

3. αὐθείας Par.

intuitus, eoque tanquam duce usus, truce[m] procellam arte superat, et ad rectum cursum nave[m] dirigit :) eadem fere in hoc vitae pelago navigantibus, et ad tutum futuri saeculi portum studiose tendentibus, contingere consueverunt. Incredibili enim tentationum aestu laborantibus, deusisimisque casuum daemoniaca arte, ac invidia res humanas excipientium tenebris circumfusus, res a sanctis viris gestae sub aspectum velut positae, splendore suo nebulam eam discutunt; diviuaque doctrina perturbationum ferus sopientes fluctus, iucundissima implent tranquillitate; ac pretiosis mercibus onustos atque laetautes, ad optatam facile provehunt hereditatem. alios igitur aliis ornatus virtutibus invenies: hic abstinentiae rigorem rebus ipsis palam facit: ille castitatis splendorem, utque incontinentiae vis superetur, strenue admodum docet: alter virtutes velut principi tabellae humanae vitae appingit: alius ad saeculi totius contemptum erudit: est denique qui ad iuanem gloriam spernendam valide accendat. at si divinisimi patris Theophanis res gestas consideraveris, tanquam in horto florido virtutum umne genus altis in eo radicibus adultum inveneris.

Ταύτας ἐγκωμίους ὑποβαλεῖν προτραπεῖς, ἐτοιμῶς εἶξα τῇ
 παραινέσει, τὴν ἐκ τῆς ἐκείνου πρεσβείας ἐπικουρίαν καταπι-
 στεύων θηράσασθαι· οὐ πρὸς δόξαν τοῦ θανμασίον, ποίαν
 γὰρ οἶσει δόξαν λόγος μακροῦ τῷ μέσῳ τῶν ἐκείνου κατορθω-
 5 μύτων ἀπολειπόμενος, τουναντίον δὲ μᾶλλον, τῇ τούτου μνήμῃ
 καὶ λόγους αὐτοὺς κοσμήσαι, καὶ μεγίστην ὑπόθεσιν ὠφελείας
 τοῖς ἐκμιμεῖσθαι πειρωμένοις πρυτανεύσαι χλιχόμενος. ἀλλὰ
 πρὸ τοῦ κρηπίδα τῷ λόγῳ προστήσασθαι, καὶ τοῖς ἰδρωσιν
 ἐναθλῆσαι τῶν ἐγκωμίων, τῆς ἀπορίας αἰσθάνομαι. βοῇ γάρ
 10 τὸν εἰς εὐφημίαν προκείμενον πατριῶς καὶ γένος, καὶ κικῶσα
 φύσις, καὶ ταύτην ἐκ μεγέθους ἀρετῇ παρατρέχουσα, καὶ πάντων
 εἰς ἀρχὴν ἀγομένων, τὴν προσήκουσαν ἑαδίως οὐκ ἔστιν εὐρεῖν.
 πατριῶς μὲν γὰρ νόμοις ἐγκωμίων, καὶ τῇ τούτου αἰτίᾳ καθο-
 15 πλισθεῖσα, τὰ πρωτεύει τῶν ἄλλων ἀπεργασθαι φησὶ νικεῖν,
 μὴ τοῦ οἰκείου τὴν στέρησιν καλλωπίσματος ὑπομῖναι σὺν
 ὄρκοις καθικετεύουσα· γενεήτορες δὲ πρὸς τοῖτοις, παιδείᾳ
 τε τῇ τοῦτου καὶ τροφείοις ἐναβρυνόμενοι, κατόπιν ταύτην
 παραγκωνίζονται· ἀρετῇ δὲ τῇ ἐκείνου προθέσει τε καὶ κτή-
 20 σσει μεγαλυνχούμεναι, ἀνχένα τε γαῦρον ἐπαίρουσι, καὶ μέγα
 τοῖς ἄλλοις βοῶσι, πρὸς τὴν ἐκείνου μόνῃν ἀπιδόντι· ἔφεσιν,
 ῥᾶστα τὴν ἦταν ἐπίγνωτε. τί δῆτα δρώσω κριτῆς πραγμά-

3. ποῖαν Par.

7. τοῖς] αὐτοῖς Par.

10. νικεῖσα Par.

Has ego ut laudatione prosequerer, multorum adhortatione ad-
 ductus, prompto animo provinciam suscepi, illius precum auxilio fre-
 tus: non ut viro divino ac admirando gloriam conciliarem (quae enim
 illi gloria ex oratione mea, quae virtutibus eius longe est inferior,
 acquiri potest?), sed contra potius, ut rebus ab ipso gestis comme-
 morandis viam ipsam dicenili exornarem, et eas imitari studentibus
 adiumentum maximum offerrem. quamquam in ipso statim principio,
 antequam in ipsam laudationis stadium ingrediar, tanto me overi im-
 parem sentio. simul enim et patria, et genus, et natura praestan-
 tior, et qua magnitudine naturam superat virtus, virtus laudationis
 argumento propositum egregie honestant; ut cuicunque exordio occur-
 rentibus, quid horum magis congruat, hauri facile quis inveniat. pa-
 tria enim tum laudationum legibus, tum parentis titulo instructa, pri-
 mas sibi vindicat partes: oratque nos, atque obtestatur, ne propriis
 ornamentis spolietur. parentes autem hanc cubito opposito propel-
 lunt, educatione ac disciplina ipsis gloriantes. virtutes vero, proposito
 eius ac possessione confisae, gloriosam cervicem attolunt, magnaue
 voce reliquis clamant, solum illius studium, atque animum spectantes,
 facillime victas se illae agnoscant. ego itaque luter res, quae se
 vinci non patiuntur, index constitutus quid faciam? parumper scilli-

των ἦταν οὐ δυναμένων ὑποστῆναι γενόμενος; ἢ δὴλον, ὥς μικρῷ τοῖς προτέροις ἐνομιλήσας, τοῦ δειχθῆναι χάριν ὑποίων ὑπερόπτης γιγνῆναι τῷ φίλτρῳ πεπεδημένος τοῦ κτίσαντος, ὅλος τῶν ἀρετῶν κατὰ τὴν ἐκείνου γενήσομαι πρόθεσιν;

Ἦνγε τὸν θανυμάσιον πατέρα πατρίς ἢ βασιλείας ἐγ- 5
καλλωπιζομένη τῷ ἀξιώματι καὶ τῶν ἄλλων ἀπασῶν ἐπὶ το-
σοῦτον ἀντακισμένη, ὅσον εἰκὸς τῶν ἀρχομένων τὴν δεσποτέ-
ουσαν. περὶ ἧς πολλὰ λέγειν ἐθέλων τῷ τε πάντα τὸν περὶ
αὐτῆς λόγον μικρῷ τῷ μέσῳ παρατρέχειν τὴν ἀσθῆσιν, καὶ
τῷ δὴλα πᾶσι καθεστάναι τὰ περὶ ταύτης λεγόμενα τοῖς 10
ἀνὰ πᾶσαν οἰκοῦσιν ὅσῃ ἐφορᾷ ἥλιος, ἀνακάμπτομαι. γεν-
νότερες δὲ οἱ τηλικαύτῃ γονῇ καὶ πατρίδι καταξίαν ἐπιγρα-
φόμενοι, πλοῦτῳ κομῶντες, στρατηγία λαμπρόμενοι, ἀρεταῖς
ἀπάσαις δορυφορούμενοι, τῷ φίλτρῳ πάντων μάλιστα κατε-
στέφοντο, οὐ τῶν θεοφιλῶν μόνον, καὶ οἷς ἡ καλοκαγαθία τὴν 15
φιλίαν προσξέει, οὐδὲ τῶν ἴσοις παιδρνομένων τοῖς ἀξιώ-
μασιν, εἰ καὶ χειρίστη συνδεθεῖσα ψυχῇ, οἷς ἡ χρεία τῷ
φίλτρῳ πωρεῖτο, ἀλλὰ τυράννων καὶ βασιλέων αὐτῶν, οἱ
τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀρετῆς ἐκείνων αἰδοῦμενοι, διαφερόντως
τὴν φιλίαν ἡσπάζοντο. Ἰσαάκιος καὶ Θεοδότῃ τούτοις ὄνό- 20
ματα, εἰ γε καὶ ὀνόματος ἡμῖν μέλει. γίνεται τούτοις τοῦ
πολλοῦ καὶ μεγίστου κλήρου διάδοχος ὁ νῦν ἡμῖν εἰς εὐφῆ-

14. fort. κατεστέφοντο.

17. fort. χειρίστη συνδεθεῖσαι ψυχῇ.

cet in prioribus immorabor, ut ostendamus, quatenus ipse creatoris amore inflammatus contempserit, et pro nihilo duxerit: deinde pro illius propositi ratione virtutibus eius exponendis totus insistam.

Tulit virum hunc admirabilem illa patria, quae imperii dignitate decorata, caeteris omnibus tantum antecellit, quatenus regionum subditis praestare par est: de qua multa me dicere volentem impedit, tum quod nulla sermonis vi explicari possunt, quae de illa sensus renuntiat; tum quod omnibus, quascunque sol aspicit, terrae partes habitantibus sunt cognitae. parentibus ortus est tali sobole, patriaque dignis, qui divitiis affluentes, militari gloria clari, omni virtutum choro ornati, omnium in se amorem propensissimo affectu convertebant: non eorum duntaxat qui religiosis moribus eunterent, ac quibus probitas ipsa amicitiam faceret; aut qui paribus erant dignitatibus insignes, licet pessimo essent animo praediti, atque amicitiam propriis commodis metirentur: verum etiam tyrannorum, ipsorumque imperatorum, qui ipsi virtutis eorum praestantiam reveriti, longe charissimos habebant. Isaacius et Theodota, si quid vobis etiam nomen est corae, vocabantur. his amplissimae hereditatis notus est heres ille, qui nobis in praesentia laudandus est: materiamque effusus alto

μίαν προκείμενος, καὶ τῆς μητρῴας νηδύος ἐκβάλλεται ἀστέρι ὁπωρινῷ ἐναλίγκιος, τὴν τῆς ψυχῆς ὡραιότητα τῇ εὐπρεπεῖα καθυποφαίνων τοῦ σώματος. οὐ γὰρ ἐφίκει ἀνδρὸς γεννητοῦ παῖς ἐμμέναι, ἀλλὰ θεοῦ, ἐκ μήτρας ἡγιασμένος κατὰ τὸν 5 προφήτην *Ιερεμίαν*, καὶ πᾶσι καλοῖς ἀρχῇθεν μεχρὶ βίου δυσμῶν ἐλλαμπόμενος.

Ἄλλ' ὁ μὲν τούτου γενέτης τῷ χωρίῳ τῶν κακῶν βραχὺ προσβιούς, αὐταῖς φροντίσι καὶ στρατηγίᾳ τοῦτο λιπών, τὴν ὠρισμένην ὑπῆλθε πᾶσιν ἀποδημίαν, τριετοῦς ἤδη τοῦ παιδὸς 10 ιουγγάνοντος. ἥ δὲ. . . . .

* Τοῦτον ἐκείνην ἐξεκόνιζον ἁρμονίαν, ἐν ᾗ παῖδες οἱ τρεῖς μετὰ τῆς ἁρμονίας τοῦ τυραννικοῦ προστάγματος καταπύσσαντές, ἐν μέσῳ καμίνον φλογὸς τὸν παγκόσμιον αἶνον τῷ σεσωκότι προσήγαγον. πάντες δὲ πρὸς τὸ θυμῆρες καὶ 15 φαιδρὸν ἀνειμένοι, τὴν ἐπιθαλάμιον ἐκείνην ἐπανηγύριζον εὐωχίαν, ἀλλ' οὐκ ἤμβλυε ταῦτα νοῦν τοῖς θεοῖς ἐμμελειῶντα καὶ τὴν προσοῦσαν πρόθεσιν ἐξανύσαι διασπονδάζοντα. νυκτὸς δὲ τῷ κοιτῶνι τῇ συμβίῳ ἅμα προσορμισθεῖς ἐπὶ τῆς κλίνης παρακαθιστάμενος, ὅλος τε τῶν θεῶν γενόμενος, στε- 20 ναγμῷ τὸ προσὸν τῇ ψυχῇ πάθος ὑποσημαίνων, τοιῶνδε λόγων ἀπύρχεται· ὁ μὲν παρὼν βίος, ὃ γύναι, βραχύς, ὥς πᾶσιν εὐδελον, καὶ ἀδηλίᾳ τοῦ μέλλοντος τέλεον κεκρατημέ-

10. Desunt multa, ut et in Lipomani Cod. quem ipsum hunc Venetum arbitror, cuius apographum repraesento. (Not. ed. Par.)

15. ἐνωχίαν Par.

autumuali stellae persimilis, 'eximia corporis pulchritudine, parem animi venustatem sub obscuris indicibus prodebat. neque enim mortalis hominis, sed dei filius esse videbatur, ex matris utero in Ieremiae prophetae morem sanctificatus, et iam inde ab ipso ortu ad extremum usque vitae suum virtutibus omnibus illustris ac clarus.

At pater ipsius, cum exiguo temporis spatio in malorum hac regione vitam produxisset, ea cum curis atque praefectura relicta, praefinitae cunctis peregrinationis terminum absolvit, cum iam puer trimulus esset. mater autem . . . .

Illud canticum expresserunt, quo tres pueri, contempto tyranni iussu, in medio camini ardentis servatorem collaudarunt. sed cum omnes ad hilaritatem, laetitiamque profusi, nuptiarum convivium celebrarent, mens tamen illius nihil his obtusa est, quae divina meditaretur, animique propositum explere cuperet. cum iam itaque appetente nocte cum sponsa cubiculi secreta petisset, ac lecto assideret, totoque animo res divinas agitare, suspirio indicans desiderium suum, sic eam alloqui aggressus est: vitae curriculum, coniu, ut

νος· οὐ γὰρ ἐμφανές τιμι τῶν πάντων κατέστηκε, πότε θά-
νατος ἐπελθών, καὶ τούτου χωρίσας πρὸς τὸ μέλλον παρα-
πέμψει καὶ κοινὸν δικαστήριον, ἑτασμοὺς ἀκριβέσι τῶν πεπρα-
γμένων ὑποβληθσόμενον. ἐντεῦθεν ἀνέτοιμον ἐνόητε λαβὼν
καὶ πλείστοις φορτίοις ἀμαρτημάτων βαρυνόμενον, τῆς τοῦ 5
κτιστοῦ καλοποιοῦ ὡραιότητος εἰς ἅπαν ἀλλοτριώσας, οἱμοὶ
αἰωνίῳ καταδικάζει πυρί· μικρά δὲ καὶ δοκῇσι μῆτι τὰ
καλὰ κεκτημένος, ἀπείροις ἀνιστοῖς περιτειχίζεται ἰδιοποιούσι
τὴν τελευτήν. ποῖον δὲ τῶν τούτου καλῶν μόνιμον ἔστηκε;
πλοῦτος; ὁ κακίας μᾶλλον ἢ ἀρετῆς ὑπηρετῆς μὴ χαλῶς κυβε- 10
ρῶμενος, ἀλλὰ μυρίους τοὺς ἐπιβουλεπόντας ἔχων, πρὶν κατὰ
γνώμην κτεθῆναι πολλάκις διώλοε. κάλλος σώματος εὐχρησ-
τε καὶ συμμετρίᾳ μελῶν προσγιγόμενον; ἀλλ' ἢ χρόνῳ σβε-
σθὲν ἢ νόσῳ μαρνανθὲν διαρρυνὲν ὄχρετο. δόξης ἀνθρωπίνης
περιπέτεια; καὶ τί ταύτης εὐτελέστερον, ὃ φιλάτη, μάλιστα 15
πρὸς τὴν αἰδιον ἐκείνην, ἣν ὕφθαλμός οὐκ εἶδε καὶ οὐκ οὐκ
ἤκουσε, παραβαλλομένης. ἦν γὰρ ὁ πρωτὶ κτεσάμενος οὐκ
οἶδεν εἰ μέχρι δειλῆς ὀψίας παραμενεῖ, πῶς ἂν ταύτην ἐν
καλοῖς λογίσαιτο; μικρὸν οὖν, εἰ δοκεῖ, τοῖς τῆς ἡύσεως λει-

6. καλλοποιοῦ Par.

12. εὐχροία Par.

16. ἰδὲ Par.

18.

εἰ] ἢ Par.

19. fort. λογίσαιο.

omnibus patet, exiguum est, prorsusque incertum. nemo enim mor-
taliū novit, quando mors accessura sit, nosque hinc ad futurum
illud, quod omnibus est commune, amandatura iudicium, in quo re-
rum gestarum ratio severis quaestionibus referenda erit. hinc quan-
doque imparatos, magnisque peccatorum cumulis oneratos, a creato-
ris pulchritudine, ex qua manat quod pulchrum est, penitus extorres,
aeternis heu! flammis addicit: atque is, qui exigua bona, si tamen
dicenda sunt bona, quae specie tantum et opinione sunt eiusmodi,
possederit, innumeris implicatur molestiis, quibus vitae finis aegre
immunis sit. quidnam vero ex iis quae huic suppetunt bonis, firmum
ac stabile? num divitiae? at certe illae, quae vitii magis, quam
virtutis ministratae sunt, non recte administratae, ac cum multorum
insidiis obnoxiae existant, nondum ex voto partae saepius dilabun-
tur. an pulchritudo corporis, quae ex quadam coloris suavitate, at-
que apta figura membrorum consistit? verum illa aut tempore extin-
guitur, aut morbu deflorescit. humanae gloriae ostentatio? quid vero
illa abiectius, o coniux charissima, praesertim si cum aeterna illa,
quam nec oculus vidit, nec auris audivit, comparetur? quae enim
eiusmodi est, ut cum eam manē adeptus sis, nescias an usque ad vespere-
ram sit permansura, quid est cur in bonis numeretur? haec cum ita
sint, si videtur, tantisper naturae obsecuti legibus, nobis ipsi super-

τουργήσαντες νόμοις, ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἄνω γενώμεθα,
 πᾶν ὃ μὴ παραμένει τῷ μέλλοντι προσφυνῶς ἀποτιναζόμενοι.

Τοιαῦτα μὲν ὁ νέος τῷ σώματι καὶ παλαιὸς τῷ φρονή-
 ματι, καὶ πολὺ τούτων ἔλεγε πλείονα· ἡ δὲ τοῦ Χριστοῦ
 5 ἀμίαντος καὶ ἀκεραία περιστερά, ἡ τευγὼν ἡ φιλέρημος μάλ-
 λον καὶ φιλιανος, ἡ φιλόγαμος, ἡ τὸ τοῦ μάρτυρος Μαρδα-
 ρίου γύναιον πολλῶ τῷ μέσῳ τὸ εἰς Χριστὸν φίλτρον παρα-
 δραμοῦσα, ὅσον τὰ χρηστὰ συμβουλευτάσα, κοινῶν τούτων
 ἐπῆρξεν ἐν ἅπασι, τοιούτοις ἀμείβεται λόγοις τὸν σύνευνον·
 10 καὶ πόση μᾶλλον δικαιότερον, ὃ φίλτατε, δι' ὅλου τὸ τῆς
 παρθενίας τηρεῖσθαι καλόν, ἢ τῷ πλείστῳ μέρει καταρρηπῶσαι!
 τίς δὲ τούτων ἐγγυητής, ὅτι τῷ βίῳ λειτουργοῦσι καὶ πρὸς
 παιδοποιῶν ὑπαγομένοις τὸ ἄδηλον ἐκδέσσεται τούτων, ἀλλὰ μὴ
 τῶν χρηστίων ἐλπιδῶν προαναρπάσαν ματαιὰς ταύτης ἐναπο-
 15 δεῖξῃ; πόση δὲ εὐκλεέστερον τὸν ἐλαφρόν τοῦ Χριστοῦ ζυγὸν
 ἐκ νεότητος ἄραντας, τοῦ ἐπομένου τούτῳ καταξιοθῆναι μα-
 χαρισμοῦ, ἢ πρὸς βραχὺ δῆθεν τοῖς ματαιαῖς ἐνασχοληθέν-
 τας, πῆξιν ἐν τούτοις τοῦ λογισμοῦ λαβόντας, τοῖς χειρίστοις
 ἐναπομεῖναι! ἔκκληξις εἶχε τῶν λεγομένων τῶν νεανίαν· τὰ
 20 γὰρ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν παραδόξως ἀκίχοεν· καὶ πρῶτα
 μὲν σὺν δάκρυσι πρηνὴς τῇ γῇ προσκυλισθεῖς, τὴν ὑπὲρ τού-
 των εὐχαριστίαν ἀντιθεῖ τῷ κρίσαντι· ἔπειτα τῷ γυναιῷ

11. καταρρηπῶσαι Par.

14. ταύτῃ margo Par. malim ταύτας.

21. προσκαλιδεῖς Par.

22. κτήσαντι Par.

nisque studeamus, his omnibus opportune relectis, quae futuro aevo
 minime perseverant.

Haec atque alia multa ille corpore iuvenis, sed prudentia senex
 loquebatur; cum pura, atque integra Christi columba, et turtur soli-
 tudinis, et castitatis cupidior quam nuptiarum, atque Mardarii mar-
 tyris uxoris accensum in Christum amorem longe superans, quo me-
 liora consulens in omnibus illis viro socia extitit, verbis eiusmodi
 marito respondit. multo aequius fuerit, sponse charissime, virginita-
 tis pulchritudinem semper integram servare, quam maxima ex parte
 eam inquinare: quis autem fore spondeat, ut qui huic saeculo ser-
 viunt, dantque libris operam, voti compotes quandoque fiant, non
 maturiore praerepti fato inani spe emigrent? quanto clarius, ut leve
 Christi iugum ab adolescentia tollentes, beatitudine, quae inde se-
 quitur, nos dignos praestemus, quam ut ad breve tempus caducis istis,
 ac inanibus operam ponentes, haerente illis animo, pessimis rebus
 iugiter insistamus? haec illa cum dixisset, obstupuit adolescens;
 quippe qui rem novam, omnique maiorem expectatione audisset. ac
 primum quidem humi prostratus, gratias egit creatori; deinde laetiori

προσβλέψας ἰλαρώτερον, καὶ συνθ'κας πρὸς ταύτην ποιησά-
μενος ὡς κοινωνὸν ἐν πᾶσι καλοῖς ἔξει, καὶ εἰς αἰῶνα τὸν
μέλλοντα σὺν αὐτῷ τῆς καλῆς ἐργασίας ἀπάρχεται· καὶ παρ-
αυτικά μονάζοντες ἦσαν ἐν κοσμικῇ πολιτεύματι τὸν ἐκείνων
βίον διακριβοῦντες, ξυνωρὶς παναγία, τὰς νοητὰς ἀνατέμνον- 5
τες αὐλακας καὶ ταῖς οὐρανίαις σηκοῖς τὸν νοητὸν σίτον ἐνα-
ποιθόμενοι. ἔτερον Χριστὸν εὐωδίᾳ τούτου γεγόμενοι· καὶ
τῆς ἐκείνου τῶν μύρων ὁσμῆς ἀντιλαμβανόμενοι, τὴν ἐκείνου
κατεπλούτουν ἐπιδημίαν.

Τῆς συνήθους γοῦν παρ' αὐτοῖς νυκτερινῆς ἐκτελουμένης 10
συνάξεως, εὐωδίας ὁ οἶκος πᾶς ἀναπίμπλαται, πᾶσαν συνήθη
μακροῦ τῷ μέσῳ παρατρεχούσης, καὶ τὴν τοῦ δεσπότης πα-
ρουσίαν παραδηλούσης, ὃς τὴν πρόθεσιν τῶν θυμασιῶν ἀπο-
δεξάμενος, τῇ οἰκίᾳ κατηγλάισεν ἐπιδημίᾳ. ὑφανλώσαντας
οὖν ἑαυτοὺς τῷ ἐδάφει, τὰς τοῦ ἐλέους ἐπιβλῦσαι τούτοις 15
ῥιζοῦν πηγάς. καὶ δὴ τῆς θείας ἐμφανείας παρρηχηκυίας, τὸν
πλούτον κενοῦντες, τῶν δεομένων ἐνεχείρουν χερσί, καὶ πρὸς
τὴν ἀναχώρησιν ἐνσκευάζεσθαι. ἀντιστρατῆγει δὲ τούτοις
φθόρος τοῦ κοινοῦ πολεμίου πᾶσι βασκαίνων καλοῖς, καὶ κη-
δευτῆς ὁ τούτου ἐπ' αὐτοῖς μόνοις τὰς ἐλπίδας τοῦ βίου σα- 20
λείων, ἐπὶ τοσούτον χαλεπήνας τῷ πράγματι, ὡς καὶ βασι-

2. ἔξη Par.
mg. Par.

7. fort. γεγόμενου.

17. forte τοῦ πρὸς τὴν

vultu coniugem intuitus, ac pollicitus, se illam honestis omnibus in
studiis, adeoque in futuro saeculo sociam habiturum, una praeclarum
opus auspiciatur. statimque monasticum institutum in saeculari vita
consectantes, omni virtutum genere vitam excolunt; sanctum nempe
par effecti, qui spirituales sulcos scinderent, inque caelestibus horreis
spiritalia itidem triticum recondere. Christi bonus odor effecti
ipsum oblectabant; bonumque eius ungueutorum odorem percipientes,
illius praesentia fruebantur.

Cum igitur pro sponsorum more sic noctem transeissent, tota
domus boni odoris fragrantia repleta est, quae longo intervallo odo-
ris omnem consuetam suavitatem superans, domini praesentiam indi-
cabat. is nempe admirabilium coniugum propositum approbans, praes-
entia eos sua honestavit. sese igitur humi prosternentes, ut sibi
misericordiae fontes mauarent, obsecrabant. adeoque ubi res transa-
cta esset, praeterieratque divinae ille conspectus praesentiae, opes
affatim effundentes, pauperum manibus contradabant, quo se ad vitam
in solitudine ilegendam compararent. sed communis hostis invidia,
quam ipse ex rebus honestis praeclarisque contrahit, adversabatur. so-
cerque eius, qui omnem in ipsis solis rerum suarum spem positam

λέα πρὸς μέγαν ἔξερεθίσαι θυμόν. Λέων δὲ οὗτος ἦν, ὁ τοῦ Κοπρωνύμου νιός καὶ διάδοχος, ὃς τὸν νέον ὑπεραλγήσας καὶ τὸν οἰκτεῖον φίλον τιμῶν, ὁμμάτων διτῆσαι χηρεύνοντα τὸν νεανίαν, εἰ μὴ τῆς ἐγχειρήσεως ἔκοιται, σὺν ὄρκοις διηπειλείτο· καὶ πρὸς τὴν Κύζικον ἔξαπέστειλεν, ἀξιόχρεων ἐγχειρήσας πραγμάτων διοίκτησιν, ὥς ἂν τοῖς ματαίοις καὶ τῇ χρόνῳ παραρρέουσιν ἀγεντῶς ἐνασχολούμενος, λήθῃ παρὰ τοῖς τῶν αἰεὶ ἐσιώτων τὴν ἀγλαΐαν. ὁ δὲ ὥσπερ ἐρμαῖον τὴν ἔξοδον ὑπασάμενος, ἐπιτυγχάνει κατὰ τὴν ἐπὶ Σιγριανὴν παράδοον γέροντι τὰ πάντα θανμασίῳ, Γρηγορίῳ τοῦνομα, εἰπερ καὶ διότματος ἡμῶν μέλει, ἄλλοις τε κατηγλαῖσμένῳ χαρίσμασι καὶ προφητείας χάριτι λαμπομένῳ· ὃς πολλοῖς ἰδρῶσι ἐλευθέρων τῶν παθῶν τὴν ἑαυτοῦ καρδίαν ἀπεργασάμενος, πρὸς τε θεοπτίαν ἐπιτήδειος καὶ πρὸς τοῦ μέλλοντος κατατόχῳ ἐγεγόνει· καὶ τῆς προθέσεως ἀνατίθῃσι, καὶ τὴν φυγαθείαν ἐν βουλαῖς οὖσαν [ἴσον] ὑποκαθυποφαίνει. ὁ δὲ συνήθως τῇ παναγίῳ καταλαμψθεὶς πνεύματι, οὐδὲν δεῖ σοι, φησί, τῆς φυγαθείας, ὦ νεανία, μετ' ὀλίγον ἀκωλύτου τῆς ἀναχωρήσεως ἐσομένης. ὁ γὰρ σὸς κηδευτὴς ἅμα τῷ βασιλεύοντι τῆς παρούσης βιοτῆς ἀπωσθέντες, πρὸς τὴν ἐκεῖσε μετακομισθῆσονται συνοικίαν. καὶ τῇ συνούσῃ ψιθύροις ἐπεφώνει τοῖς χεῖλεσι, ὥς

4. διηπειλήτο Par.
ὀλίγου Par.

16. ἴσον delendum videtur.

18. μετ'

habebat, consilium sic aegre tulit, ut ipsum quoque imperatorem in magnam indignationem impulerit. Leo hic fuit Copronymi filius, ac imperii heres. is adolescentis vicem dolens, propriumque amicum honorans, iureiurando comminatus est se adolescenti oculos effossurum, nisi a proposito desisteret. misit itaque Cyzicnm, munusque praeclarum commisit, ut dum rebus vanis, ac quae tempore disfluunt, ignaviter impenditor, earum quae semper permanent, oblivisceretur. at ille tanquam oblatum, quod urbe exeundum esset, amplexus, remque libenter habens; dum apud Sigrianem transit, admirando seni Gregorio nomine, viro cum aliis donis, tum prophetiae gratia illustri, occurrit. multis enim is audoribus animum a perturbationibus liberum, seque tum ad contemplationem rerum divinarum, tum ad eorum, quae ventura essent, cognitionem, aptum reddiderat. huic Theophanes animi sui propositum aperit, ac se fugam meditari subindicat. ille sancto spiritu, ut erat solitus, illustratus: nihil est, inquit, o invenis, quamobrem de fuga cogites: paulo post enim licebit tibi, nemine prohibente, ad solitudinem te conferre. tuus namque socer, necnon imperator visis exempti ad aevi futuri contubernium commigrabant. tum uxori, quae comes erat, labiis ad aures susurrat, fore,

ὁ καλὸς οὗτος ἡγεατίας καὶ μαρτύρων κοινοῦται στέγη καὶ τῷ προσήκοιτι.

Ἦν δὲ τῷ τοῦ γέροντος ἔξυπηρετούμενος ὑποζυγίῳ, καὶ ταύτῃ μᾶλλον ἢ τῇ βασιλείῳ τῶν ἱππῶν ὑπηρεσίᾳ μεγαλοχούμενος, ἐν ᾗ καὶ διέπρεπε. τοῦτον τῇ διδασκαλίᾳ προσημεί- 5 νας, καὶ πατέρων ἑτέρων ἐπισκέψεσι ἐμβραδύνας, ὠψίοδη τῆς οἰκαδὲ ὑποστροφῆς, καὶ τῷ τυχόντι χωρίῳ σὺν τοῖς συνοῦσιν, ὡς εἶχε σκευῆς, ἐγκατέμεινε· κάνσωνί τε πολλῷ καὶ δίψῃ σὺν τοῖς ἀμφ' αὐτὸν συνεχόμενος, οὐ δυσχεραίνων τῷ συμβεβηκότι, οὐκ ἀπουσίᾳ τοῦ ὕδατος πρὸς μεταμέλειαν ὑπο- 10 φερόμενος, οὐ * προσίωσε τοῦ δίψους τὸν οἰκεῖον δεσπότην ἐκμειλισσόμενος, ἀλλὰ τὰς συνήθεις ἀποδοὺς τούτῃ προσευχάς, ἐπὶ τοῦ προσόντος ἀνέκειτο τάπητος, ὑπὲρ βραχὺ παραμυθῆσθαι τὸ δίψης ἐθέλων. ἀλλ' ὁ τῶν θυμασιῶν θεὸς ἐντροφῶντα δι' αὐτὸν τοῖς πόνοις τὸν νεανίαν ὄρων, μεγαλο- 15 τιμῷ τερατοουργεῖται· ὁ γὰρ ἀγνώμονι λαῷ δὲ ἀκροτόμου βλύσας τὰ νάματα πῶς οὐκ ἔμελλεν εὐγνώμονι νεανίᾳ τὰ τῆς χρειᾶς παρῆξθαι; πλησίον γοῦν οὐπερ ἐπέκειτο τάπητος, πηγὴ τις θεῖῃ προστάγματι παραδόξως ἀνέβλυσε, καὶ θίξει τῷ θεράποντι τὴν αἰσθησιν ἐμποιήσασα, πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτῆς 20 διήγειρεν· καὶ τοὺς συνόντας προσκαλεσάμενος τὸ θεοδώρη-

3. ἔξυπηρετ. Par. 11. προσίωσε] παρουσίᾳ τε mg. Par. fort. πιάσει. 17. ἔμελεν Par.

ut praeclarus iuvenis martyrum quoque lauream opportuno tempore reportaret.

Seuioris inserviebat iumento, eoque magis, quam regio equorum ministerio gloriabatur, quo ipso ornatus erat. senis igitur doctrinae assiduus, ac dum visendis aliis patribus tempus terit, demum redituum hora tardior prohibuit; unaque cum sociis loco primum obvio cum suppellectile consedit. cumque interim ingenti aestu sitique ipse pariter ac comites excruciantur, haud tamen quod acciderat iudigne ferens, vel aquae penuria eo adductus, ut se itineris poeniteret, aut ut saltem sitim depulsurus dominum suum votis fatigaret; sed ubi solitas preces reddidisset, super tapete illic expanso recumbebat, somno paulisper sitim leniturus. at rerum mirabilium effector deus, iuvenem lutuens propter se libenti animo labores ferentem, magno illum miraculo decoravit. qui enim ingrato populo ex durissima petra latices effudit, cur probo iuveni necessaria non subministraret? probe igitur ubi is strato tapete iacebat, divino iussu fons quidam admiranda scaturigine profluxit: tactuque suo servum dei excitans, sese illi patefecit: qui sociis convocatis, sitis remedium a deo datum ostendit. cavis igitur manibus aquam haurientes, suaves illos divi-

τον ἐπεδείκνυε τοῦ δέψους ἵαμα· καὶ κοίλαις χερσὶν ἀρυσά-
 μενος τοῦ προσηνοῦς ἐκείνου, καὶ Θεοσδότου καταπῆλανον γά-
 ματος, τὴν προσήκουσαν εὐχαριστίαν τῷ δοτῇ πάντων κα-
 λῶν, ὡς τὸ εἰκός, ἀναπέμποντες. τοῦ μὴ τινα δὲ δόκῃσιν
 5 ἐμποιῆσαι, ὡς ἀφανεῖ καλυπτομένη τύχῃ πρὸς τουμφανὲς ἦκει
 ἀθρόον ἀναφανείσα, διὰ νυκτὸς ἀπώχετο, ὡς μηδὲ ἴχνος ἐς
 τὸ πρῶτ' αὐτῆς ἐμφανισθῆναι. τοῦτο τῆς τοῦ Θεοῦ θερά-
 ποντος παιδίδειν πρὸς Θεὸν ἀγάπης πρὸς ὑπόδειγμα, τοσοῦτον
 τὴν τοῦ Θεόπου Μωϋσέως παρατρέχον θανματοουργίαν, ὅσον
 10 ὁ μὲν αἰτήσας, ὁ δὲ μὴ τοῦτο πράξας ἔλαβε· καὶ ὁ μὲν
 ἀνάγκῃ τῶν γογγυσμῶν τῶν οἰκείων ἐξεβιάζετο δοῦναι δεσπό-
 τῃν· ὁ δὲ ναρτερίᾳ καὶ τῇ τῶν συνόντων εὐχαριστίᾳ τὸν
 ἴδιον ἐφείλκετο δοῦναι δεσπότην· καὶ οἱ μὲν τὸ δωρηθῆναι, ἵνα
 μὴ λέγω Μωϊσέα, κατερρύπωσαν ἀμφιβολία· οἱ δὲ τὸ δο-
 15 θῆναι τῇ τοῦ καλοῦ προκοπῇ κατεκόσμησαν.

Οὕτω γὰρ τριῶν παριππενυσάντων ἑτῶν, κηδευτὴς ὁ τοῦ-
 του ἄμα τῷ βασιλεύοντι τῆς παρούσης ἐκτιμῇδέντες εὐκλείας,
 πρὸς τὴν ὀφειλομένην παρεπέμφθησαν ἐνοικεῖαν. Εἰρήνῃ δὲ
 τὸ κραταιόφρον ἐκείνο καὶ Θεοφόρητον γύναιον τῆς βασιλείας
 20 σὺν νύμφῃ τοὺς οἶακας ἐγχειρίζεται· εἴπερ χρὴ γύναιον καλεῖν
 τὴν κατ' ἐχθρῶν καὶ παθῶν ἀρρενωπῇ καθωπλισμένην φρο-

2. καταπῆλανον Par. 5. ἀφανεῖ Par. 8. fort. προσυπό-
 δειγμα. 9. παρατρέχων Par. 11. γογγυστῶν Par. 13.
 ἀμφέλκετο Par. 14. τὴν τῇ Par.

noque munere concessos latices, debitas bonorum omnium largitori
 deo gratiarum actiones reddentes, pro eo ac officii ratio petebat,
 perceperunt. at ne quis posset aspicari, fontem illum cum occulto
 lateret, repente in apertum productum erupisse, nocte sic evanuit, ut
 ne vestigium quidem eius ullum mane relinqueretur. hoc amoris, quo
 sanctus hic iam inde a puero deum prosequabatur, signum fuit: tanto
 maius illo, quod Moyses dei inspector edidit, quod ipse precibus
 rem impetravit; hic autem ne id postulans quidem. praeterea ille
 murmurantium suorum necessitate adductus, dominum ad largiendum
 impulit: hic autem patientia, et gratiarum actione utens cum sociis
 suis, proprium dominum movit? ad haec Iudael (ne dicam Mosem)
 incredulitate munus inquirunt; hi autem concessum donum hone-
 statis accessione honestarunt.

Nondum anni tres praeterierant, cum socer eius, et imperator a
 mundi gloria excisi, ad domicillum quod eos deceret, translati sunt.
 Iruae autem mulier illa fortis animi, ac divino sensu praedita, cum
 filio imperii gubernacula suscepit (si tamen mulier dicenda est, quae
 adversum hostes, ac perturbationes virilem animum gessit.) tumque

νήματι· καὶ σπένδεται φύσις βροτῶν ἀλλήλοις τε καὶ θεῷ, πολυχρόνιον κεκτημένη τὸν πόλεμον· καὶ εἰς ἅπαν ἐκκαθαρισθείσης *, πάντα πρὸς τὸ φαιδρὸν μετεβάλλετο. τότε καὶ ἡλῖος ὁ πάντ' ἐφορῶν ἡμέραν ἐπῆθεν ὅλοσχερῶς ἐλευθέριον, καὶ τὸ στυγνὸν τῆς κατηφείας ὃ πολλοῖς περιεβέβλητο χρόνοις 5 ἀποδυσάμενος σταθερώτερον ἐξέλαμπε. τότε τοίνυν τῶν οἰκείων βουλευμάτων ἡ θεοκόσμητος καὶ φίλαγνος ξυνωρίς ἐν ἐξουσίᾳ γενομένη, τὸν προσόντα ποικίλον πλοῦτον τῆς οἰκίας ἐκφοροῦντες, πᾶσι τῆς ἐν χρείᾳ καθεστηκόσι διένεμον· καὶ μία φιλοθέων οἰκία πολλοῖς ὑπηρετησαμένη τὰ πρόσφορα, καὶ 10 τῶν τῷ θεῷ προσανεχόντων τὰ φαῦλα διαφερόντως θεραπεύουσα, τὸν τὰ ἐκείνων ἰδιοποιούμενον μεγάλως κατέτερπε.

Ταῦτα οὖν καὶ τὰ ἄλλα ὅσα προσῆκε διαπραξάμενοι, ἡ μὲν τῷ κατὰ Πριγκίπου σεμνείῃ αὐτοῖς κτήμασι ἐγκατοικίζεται, ὃ δὲ πρὸς τὸν μέγαν ἐπανατρέχει Στρατήγιον, ἐν τῇ 15 κατὰ τὴν Σιγριανὴν Πολυχρονίῳ τυγχάνοντα, ὃ πάλοι τούτῳ παρ' αὐτοῦ δεδωρόητο ἑρασιώτης χάριν καὶ ἀναπαύσεως, κακεῖσε ταῖς ἐκείνου χερσὶν ἀποκείρεται· μᾶλλον μὲν οὖν ἱερουργεῖται πολλῷ τῆς τοῦ μεγάλου Ἰσαὰκ θυσίας ἱερουργίαν ἱερωτέραν, ὅσον τοῦ ἀκουσίου σεμνότερον τὸ ἐκόνσιον, καὶ 20 τοῦ μὴ τετελεσμένου τὸ πέρας λαβόν· κακείνῃ τὴν μονὴν

3. ἄγλος vel simile quid excidisse videtur.

θεν Par. et in margine; forte ἐποίησιν.

4. ἐπῆθεν] ἐπί-

8. οἰκείας Par.

humani genus, quod diuturno bello laboraverat, cum secum ipsum, tum cum deo conciliatur: prorsusque depulsis tenebris, laetiores omnia faciem induebant. tunc quoque sol, qui cuncta lustrat, diem ex omni parte librum extulit, et moerorem atque tristitiam, quae diu ipsum occupaverat, exuens, nitidius eluxit. tunc igitur a deo ornatum, ac castitatis amans par illud, eius quod animo constitutum erat, nactum potestatem, uberes domo divitias proferentes, in omnes large egenos erogabant. adeoque una dei amantium domus, multis, quae victui erant necessaria subministrans, et eorum qui se deo dediderant, pauperiem vitaeque incommoda eximie sublevans, deum ipsum, qui haec sua fecerat, vehementer oblectabat.

Cum igitur haec et alia multa perfecissent, illa quidem in monasterio quod in insula Principe situm est, collatis eo facultatibus suis consedit: hic autem ad magnum Strategium revertitur apud Sigrigianam degentem in monasterio, cui nomen Polychronius; quod is ab ipso otii quietisque gratia donatum acceperat: illicque manibus illius detondetur; imo vero immolatur, hostia quam magnus Isaac longe sacratiore, quo praestantius sanctiusque quod ultro fit, quam quod praeter voluntatem, atque id, quod peractum est, eo cui finis

αὐτοῖς κτήμασιν ἀναθεῖς (πολλὰ γὰρ ἦν, ἃ ταύτη συγκαθιέ-
 ρωσεν) βουλῆσει τούτου καὶ γνώμῃ πρὸς τὴν νῆσον διαπεραι-
 οῦται ἢν Καλῶνυμον κικλήσκουσιν, καὶ τὸ προσὸν ἐν ταύτῃ
 πατρόθεν κτημάτιον μοναστήριον ἐκ τῶν ὑπολειφθέντων δει-
 5 μύμενος, ἐκ τῆς Θεοδώρου μονῆς ἀθροίσας μονάζοντας, ὃν
 Μποροχεράριον οἱ εἰδότες ἐπονομάζουσι. δσῆς δὲ ἀρετῆς ὑπῆρ-
 χεν οὗτος ἀνάπλεως, καὶ ἡ δημόδης σαφῶς παρίσταισι παροι-
 μία. τούτοις τὴν τῆς μονῆς δεσποτείαν δωρησάμενος, καὶ
 τὸν πάντων δοκιμώτατον ἀναθείξας ἡγούμενον, ἀρχέτυπον ὑπα-
 10 κοῆς τοῖς λοιποῖς ἐγνωρίζετο, ταπεινώσει μὲν τοσαύτῃ κοσμού-
 μενος, ὥς μηδεὶ τῶν ἄλλων οἰκτρότησιν παραβάλλεσθαι·
 ἀσκήσει δὲ καὶ χαμευνία τηλικαύτῃ περιλαμπόμενος, ὥς πα-
 ρατρέχειν πολλῷ τῷ μέσσει τοὺς ἅπαντας. τῇ δὲ τῶν θείων
 βίβλων γραφῇ σχολάζων * ἀνημέριον, ἢν οὐκ ἐκ παιδείας ἀν-
 15 θρωπίνης, ἀλλὰ πόνη διηγεκεῖ καὶ θεῖα κτησάμενος χάριτι
 ἀκριβῶς μετῆρχετο. παννύχιον τῇ καθαρᾷ προσευχῇ πρὸς
 Χριστὸν ἐκδημῶν τὸν ποθοῦμενον, τὴν εὐμένειαν ἐφείλκετο
 τούτου· καὶ θυμὸν δὲ κατὰ δαιμόνων-στρατολογησας καὶ
 παθῶν, παρὰ τοῖς πῦσιν ὑπερ τις Μωσῆς ἕτερος καθωρᾶτο.
 20 ἐπιθυμίαν δὲ τῶν γηϊνῶν ἀποστήσας εἰς ἅπαν, μόνοις τοῖς
 θείοις προσέμενον, ἀνδρεία δὲ καὶ καρτερίᾳ καὶ τῇ τῶν δει-

2. διαπαιρεοῦται Par.

4. δημάμενος Par.

6. οἰδότες Par.

7. δημόδης Par.

14. καὶ ἡμέραν mg. Par. fort. ἐνημέρειν.

18. fort. ὥσπερ vel καθάπερ.

19. ἕτερος] ἥμιος mg. Par. male.

reique absolutio defuit. illi itaque monasterio cum praedio totaque
 possessione, quae amplissima erat, donario oblato, eius voluntate ac
 consilio ad insulam, quam Calonymum vocant, se contulit; ac prae-
 diolo, quod in ea paternum habebat ex reliquis facultatibus, in mo-
 nasterium extructo, monachos ex Theodori, quem Monacherarium vo-
 citant, acclivit monasterio. quantas autem is virtutis esset, vel vulgi
 proverbium facile indicat. in horum iura monasterio concesso, omni-
 umque probatissimo praefecto illius constituto, obedientiae exemplar
 se ipsum exhibuit. tanta praestabat humilitate, ut supra omnes mi-
 serabilem sese deploraret. sic autem austerioris vitae exercitiis, le-
 ctique duritiae clarebat, ut longo omnes post se relinqueret intervallo.
 divinorum librorum scriptioni assidue incumberebat, quorum scientiam
 non humana disciplina, sed labore continuo, et divina gratia plene
 callebat. noctem precaudo consumens, puraque oratione in Christum,
 cuius tenebatur desiderio, excedens, illius sibi benevolentiam concili-
 abat. cumque adversus daemones, animique aegritudines instructa
 ira pugnaret, cunctis lenis tanquam Moses alter apparebat. rerum
 terrenarum cupiditatem sic abiecerat, ut divinis tantum vacaret. quanta

νῶν ἐπεροφίῃς ὅση κατηγλαΐζετο, οἱ τελευταῖοι τούτου μάλιστα παρέδειξαν χρόνοι.

Οὕτω δὲ τούτου ταῖς ἀρεταῖς ἀπακμάζοντος, τὴν ἐπὶ κήρον βίωσιν ὁ τῆς μονῆς προστάτης ἀφείξ, πρὸς τὴν ἀγῆρων μεταβιβάζεται λήξιν. πάντων δὲ συνδρομὴ ἐπ' αὐτὸν καὶ 5 ἱκεσία, σὺν δάκρυσι προστῆναι τοῦτον ἱκετευόντων καὶ τῆς σωτηρίας ἡγήσασθαι, ὧν καὶ τὴν ἐσχάτην αἶξιν πληρῶν ἀρεταῖς ἐφωταγῶγει τούτους καὶ πράττει. ἀλλ' οὐκ ἐπειθον γνώμην τοῖς ταπεινοῖς ἐμμένειν ἐμμελετήσασαν· καὶ ὅσον ἀρετῇ πρὸς ὕψος ἦγε μετέωρον, ἐπὶ τοσοῦτον τούτοις φιλονεικοῦσαν 10 ἐγκαλλωπίζεσθαι. ἀμέλει πάντα παρὰ φανῶν θέμενος, τὴν θάβδον ἐπὶ χεῖρας λαβὼν, καὶ τῇ ἐλπίδι Χριστὸν, ἧ διὰ βίου * συνήρει παντός, ἀραρότως θωρακισάμενος, ἐπὶ τὸ τῆς Σιγριανῆς ὄρος ἀφικνεῖται· καὶ παρὰ τινος Γεωργίου χωρίον ὠνησάμενος ὅπερ ἀνέκαθεν Ἀγρός ὠνομάζετο· ἦν δὲ παρὰ 15 Θεοφιλῶν κεκομισμένος δάνειον, οὐ γὰρ * ψυχῆς ἐκείνητό τι καὶ τοῦ περικειμένου θανάτου τῷ σώματι, μίσας τὰς αἰσθήσεις, καὶ σαρκὸς ἔξω καὶ κόσμου γεγόμενος, ἐν αὐτῷ τὴν παροιχίαν ἐποιεῖτο τοῦ βίου· τῇ μὲν Θεοσδότῳ τῶν χειρῶν ἐργασίῃ ἐπὶ τοσοῦτον προσκείμενος, ὥς οἴκῳ περιπνέσαντος 20 χρώου ἀποδοῦναι μὲν τοῖς δεδανεικόσι τὸ ὄφλημα, ἑαυτῇ δὲ

4. βιώσιν. ἀγῆρων Par.

16. κεκομισμένον Par.

13. fort. συνήργει vel συνήρειδε.

ante ψυχῆς πλὴν vel χωρὶς excidisse

videtur.

porro fortitudine eniteret, laborumque ac aerumnarum sustinentia atque contemptu, extrema ipsius tempora potissimum indicarunt.

Sic igitur illo virtutibus floreante, monasterii praefectus ab hac mortali vita discessit ad immortalem. tum ad eum universorum concursu facto, cum lacrymis supplices rogant ipsi praeesse velit, ac salutis ducem agere, qui vel extremum apud eos locum tenens, virtutibus vitaeque agenda illis praeluceret. nihil tamen eius animum movere potuerunt, cuius unum studium erat, ut in abiectis humilis permaneret: ac quanto sublimior virtute tollebatur, tanto his honestari amplius contendebat. denique spretis omnibus, assumptoque in manum baculo, ac spei vi, cui quoad vixit nixus fuerat, Christum pro thorace apte induens, ad Sigrianae montem venit: coemptoque ab agricola praediolo, cui olim iam agri nomen erat (nempe mutuo a viris religiosus accepta pecunia, cum praeter animum, vilesque panes quibus tegebatur corpus nihil possideret) clausis sensibus, ac carne mundoque excedens, illic domicilium sibi statuit. manuum labore, ac divinitus concessa operis industria tantum profecit, ut nondum elapso anno cum mutuo sumptam pecuniam redderet, tum victui necessaria

τὰ τῆς χρείας ἐκ τῶν χειρῶν πορίζεσθαι. αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ
κρείττων ἐκάστης γενόμενος, τῶν ὀπιθεν ἐπιλανθανόμενος, ἀπο-
στολικῶς εἰπεῖν, ἐπηνύξει τοῖς ἔμπροσθεν, οὐ τὴν ἐν τῇ καλῇ
μονῇ προκοπὴν ἔχοντες, ἀλλὰ τῷ μὴ προβαίνειν ἐν τούτῳ,
5 ζημίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν οἰόμενος. συνήργει δὲ τούτῳ χάρις
ἐν πᾶσι καλοῖς, ἣ παιδόμενος ἀναπασσάμενη τοῦτῳ καὶ διηγε-
κῶς ἐπιλόμπουσα.

Καὶ τίς ἂν τούτου τὰς πρὸς Θεὸν δι' εὐχῶν ἐκδημίας,
αἱ τῶν ἐνύλων εἰς ἅπαν ἀποκαθάρσαι ὄργανον θεῶν ἐνερ-
10 γειῶν εἰργάσαντο, κατ' ἀξίαν ἐκφράσαι δυνήσαιο; τίς δὲ τὸ
τῆς σωφροσύνης κάλλος τῆς τούτου καρδίας ἐξισπεῖν ἰσχύ-
σειεν, ἢ τοῖς ἀσωμάτοις συνάπτουσα καὶ Θεοῦ δοχεῖον ἐργα-
ζομένη καθαρῶτατον, πρὸς τε θεοπτίαν ἀνήγε καὶ τὸ μέλλον ὡς
παρὸν ὄρεῖν πυρεσκέυασι; τίς δὲ λόγος τῆς ἐκείνου πρὸς Θεὸν
15 καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης τραυῶσαι φιλονεικήσει τὸ ἀκόρεστον,
κᾶν πρὸς αὐτὸν αἰθέρα πτεροφυῆσας ἐπαναβαίῃ; τῆς πίστεως
τὸ στερεὸν καὶ διπλῆς ἀπάσης ἀμέτοχον, τῆς ἐλπίδος τὸ ἄε-
ρηκτον, ἢ παιδόμενος θωρακισάμενος τὴν τε τῶν μελλόντων
ἀπόλαυσιν ὡς παροῦσαν λογιζόμενος ἐκρατύνεται; ἀλλὰ γὰρ
20 ἀρετῇ φωτοβόλοις πυρσεύουσα χάρισι πολλοὺς ἐκύλει πρὸς
μίμησιν. ἀμέλει τὸ ἥπιον Χριστοῦ ζυγὸν ἰποδύντες, παιδο-
τριβὴν τοῦ ζῆν πρὸς ἀρετὴν ὑπαλείφοντα κατεπλούτουν. τῆς

3. ἐπεξετέλειτο exspectes secundum Phil. 3. v. 15.
σαπτο Par.

10. ἐργά-
σαντο Par.

compararet. In dies autem se ipso melior evadens, et quae retro sunt
(ut apostoli verbis utar) obliviscens, ad anteriora contendebat. ne-
que enim profectus loco ducebat, ut in bono quod adeptus erat, con-
sisteret: imo non mediocre damnum existimabat, nisi semper in eo
proveheret. comes autem et adiutrix omnibus in bonis illi erat gra-
tia dei, quae a puero in illo conquieverat, ac iugiter lucebat.

Quis eius, precum vi in deum excessus, qui a terrenis prorsus
emundatum divinarum operationum organum efficiebant, pro dignitate
explicare queat? quis castimoniae decus cordis illius enarrare possit,
quae beatis eum spiritibus coniungebat, deque purissimum vasculum
praestabat, tumque in dei conspectum attollebat, et ut futura tan-
quam praesentia essent aspectaret, efficiebat? quaeenam oratio asse-
qui valeat insatiabilem illius erga deum atque proximum charitatem,
licet vi sua aethera conscendat? quae fidei firmitatem, ab omni du-
plicitate alienam? quae spei constantiam, qua ille iam inde a puero
iunctus, ac se futuris tanquam praesentia forent potiri existimans,
confirmabatur? caeterum, viri tanta virtus lucidis irradiahs facibus,
ad imitandum plures invitabat. denique qui suave Christi iugum

γὰρ τοῦ πλησίον ἀγάπης ἀκριβέσι θεσμοῖς τειχιζόμενος, ἐνίκα δι' αὐτῆς τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος, καὶ προστάτης τούτων ἐδείκνυτο, ὧν πολὺ πλέον [τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος] * ἀμέλειαν τοῖς πρὸς ἀρετὴν χειραγωγουμένοις ἀπέτικτεν, ἀλλ' ἀναλογούσαν τῇ πρὸς αὐτοὺς στοργῇ τὴν ὑπακοὴν παρεῖχοντο, 5 τὴν ἀρετὴν αἰδούμενοι.

Ὡς γε καὶ θεῖα λαμπόμενος χάριτι, καὶ συνιδεῖν ῥᾷστα τὸ θεόν οἷός τε ὦν, τοῖς κατὰ Βιθυνίαν ἐνδημῶν μοναστηρίοις καὶ ἐτέροις ἀλλαχόθεν προσομιλῶν, τοῖς ἐκείνων τῆς ἀρετῆς λειμῶσι, τὰς ὅψεις ἐπαφείς, συνελέγετο ὡς ῥόδα τὰ τούτων ἀγωνίσματα, καὶ τοῖς οἰκείοις προσεκόμιζεν, ἀγάπης ἀρίστης καὶ ὑποποιοῦ ταπεινώσεως ἐν ἑαυτῷ περιφέρων τὰ ὑποδείγματα. ἐγκρατεῖα δὲ διηνεκεῖ στομούμενος, ἥνικα φίλων ἐκάλει παρουσίᾳ πρὸς μετὰληψιν, τὸ τῆς ἐγκρατείας καλὸν ἐν δευτέρῳ τιθέμενος, τὴν κυρίαν προὔτιμα τῶν ἀρετῶν· χορ- 15 τάζεσθαί τε καὶ ὑστερεῖσθαι κατὰ τὸν μέγαν Παῦλον εὐ εἰδώς, καὶ τῆς κενῆς δόξης δραπετεύων τὴν ἐπικράτειαν. μικροῦ με τῶν ἐκείνου καλῶν διέδρα τὸ μέγιστον. τῆς γὰρ κατὰ Νικαίαν συνόδου συστάσης τὸ δεύτερον, σὺν τοῖς ἄλλοις πατράσιν ἐπὶ αὐτὴν ἐκέκλητο. πάντων δ' ἐφ' ἵππων ἐξόχων 20

3. verba τὸ ταπεινὸν τοῦ φρονήματος ex proxime superioribus repetita haud dubie delenda sunt: reliqua aperte corrupta doctioribus trado sananda. 16. ὑστερεῖσθαι Par. cfr. Phil. 4. v. 12. οἰεδῶς Par.

subierant, vitae eum institutorem, qui ad virtutem animaret, ingenti compendio habebant. accuratis enim in proximum charitatis scitis munitus, sic humilem de se sensum vincebat, eorumque praefectum agebat; quorum animis inilante illo ad virtutem, impensior illa submissio contemptum velut progignebat: tametsi illi eius virtutem reveriti, pro benevolentia qua eos prosequeretur, amorisque modo, obediuntiam parem rependebant.

Velut autem divina illustratus gratia, eoque ingenio praeditus, ut quae recta ac consentanea essent facile dispiceret, quae in Bithynia, ac locis aliis monasteria sita sunt invisens, inque eis monasticam profitentibus familiariter colloquens, connectis in illorum virtutum prae luminibus, rosarum instar quibus praelucebant decerpebat certamina, domumque ad suos reportabat, perfectam charitatis, et sublimis humilitatis in se circumferens documenta. iugis autem abstinentia duratus, cum amicorum invisentium praesentia ad cibum percipiendum vocaret, illius honestatem in secundis habens, virtutum dominam illi praelatam volebat: qui magni Pauli more sciret satiari, et penuriam pati, inanisque gloriae dominatum fugeret. pulcherrimum illius factum me pene praeteriit. cum enim Nicaeae synodus secundo coacta es-

ἄθροισμέων, καὶ λαμπραῖς γαννυμένων ἐσθήταις, αὐτὸς τῷ συνήθει τριχίνῳ κοσμούμενος, ὑποζυγίῳ τε ἐπιβάς καὶ Θηλείῃ τὴν ὁδοιπορίαν ἀσμένως ἐποιεῖτο. ὥς δ' εἶδον ἅπαντες τὸν τηλικούτῃ πλούτῳ κομῶντα τὸ πρότερον τούτοις νῦν καλλώ-
5 πιζόμενον, ἐξ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τῶν ἄλλων δρεψάμενοι τὴν ὠφέλειαν, εὐθυμίας ἀπάσης ἀνεπίμπλαντο. ὁ δ' ἐκθύμως συνασπίσας τῇ ἀληθείᾳ καὶ τὴν πλάνην καταστρεφάμενος, τῇ γενικωτέρῃ τῶν ἀρετῶν καλλυνόμενος, ἐπανήει.

Τούτου τοῖς καλοῖς οἱ τῆς κακίας γεννήτορες βασκάναν-
10 τες δαίμονες, μικρὸν τῆς νυκτὸς ἀφηνουῦντι ἀνέδην ἐπικωμά-
ζουσι, καὶ τῆς ὅλης χειρὸς τὸν ἀντίχειρα σὺς δίκην ἀγρίου τοῖς ὁδοῦσι λαβόμενοι, δριμεῖαν τὴν ἀλγῆδῶνα καὶ ἔκτοπον ἐνεποίησαν, τοὺς τῶν ὀδόντων τύπους ἐπαφέντες τῷ μέρει του σώματος. ὁ δὲ τῷ πρὸς Θεὸν ἔρωτι καθηλούμενος, καὶ τῆς
15 ἐκείνων μοχθηρῶς ἐπινοίας ὑπάρχων ὑπέρτερος, οὐδ' οὕτως ἐντροφῆν τῷ γεγονότι τοὺς βασκάνους ἐνέδωκε δαίμονας· ἀπομυρίσματι δὲ ξύλων τιμίῳ, ὥς εἶχε σπουδῆς, ἐπιχρίσας, χεῖρα τὴν πάσχουσαν, ἐλευθέραν παντὸς θῆττον ἢ λόγος ἐνα-
πείδειξε μῶλωπος. ὦ τοῦ θαύματος· χάρις γὰρ Θεῷ διηγε-
20 κῶς τοῖς ἐκείνου πόνοις ἐπαναπαυομένη, καὶ τρόποις ταπει-
νοῦ τοῦ φρονήματος, ἀποστολικῶν χαρίτων τῇ θωρεῇ κατε-

1. ἐσθῆσιν mg. Par. sed scriptor barbaram formam praetulisse videtur. 3. Ἴδον Par. 8. γεννητοῖσιν Par. ἐπανέει Par. 9. τῆς] τοῖς Par. h. l. et mox. 13. ἀνεποίησαν Par.

set, ad eam ipse quoque cum aliis patribus vocatus est. cumque omnes equis praestantibus, et splendidis vestimentis ornati venirent, ipse solito cilicio sacco indutus, ac asinae insidens, laetus iter suscepit. sed cum omnes viderent eum, qui prius omnibus divitiarum copiis abundaverat, villi nunc habitu gloriantem, maiore ex illo, quam ex reliquis, percepta utilitate, ingenti laetitia repleti sunt. ipse vero strenue propugnata veritate, ac errore everso, fide, quae virtutum generalissima est, inclytus rediit.

Verum cum malitiae auctores daemones praeclaris ipsius factis inviderent, ei nocte parumper dormienti impudenter illudere conati sunt. manus enim ipsius pollicem, tanquam sues agrestes, dentibus corripientes, acerbum dolorem inusserunt, in eaque corporis parte luxata, dentium vestigia reliquerunt. at ille dei amore confixus, et nequitia daemonum animum gerens superiorem, ne sic quidem ea re gloriari invidos daemones permisit. sed quam propere licuit pretiosorum lignorum ungento manum luxatam ungens, dicto citius omni plaga liberam reddidit. o rem miram! gratia enim divina illius semper laboribus summissique animi motibus praesens, apostolicorum

λάμπρυνε, καὶ ἔξαισίων θανημασίων τερατοιοργὸν ἐνεργάσατο. εἰ μὲν οὖν πάντα λέγειν ἐθέλῃσω ὅσα θεῖα χάρις τούτῳ δέ-
δωρητο τὴν ἐνοίκιον ἀσπασαμένη, τοὺς τε τῶν ἐγκωμίων ἐπι-
λυνιαοῦμαι νόμους, καὶ ὁ λόγος διαλυθεὶς ὡς ἐν μεγάλῃ πε-
λάγει πλέων οἰχῆσται. εἰ δὲ τὰ πλείω παρεῖς ὀλίγων ἐπι- 5
μνησθῆσομαι, καὶ ὁ λόγος ἔξει τὸ ἀσφαλὲς ὥσπερ ἐπὶ κρηπῖ-
δος ἐρηρυσμένος, καὶ τῶν ῥηθέντων ἀκριβεστάτην ἔξει καὶ
τὰ ὑπολειφθέντα τὴν δῆλωσιν.

Ἀγρίου δαίμονος ἐπιφορᾷ τίς τῶν ἐκεῖσε πολλοσκούμενος,
φρενῶν ἔρημος ἐξαίφνης καθίσταται· καὶ τὴς οἰκείας κατε- 10
σθίων σύρκας ὡς ἀλλοτριὰς, βαρὺς ἐκάστη τῶν προσόντων
ἐδείκνυτο. δεσμῶ τοῦτον περιβαλόντες πλείονες καὶ πίδαίς
ἀσφαλισάμενοι φρουρᾷ παρεμβάλον, φύλακας ἐπιστήσαντες·
ἀλλὰ μιᾶς ἐσπέρας πρὸς θεὸν ἰκεσία τοῦ παραλυποῦντος ἀπο-
δείξασα ἐλεύθερον, τῶν πεδῶν ἐκπεσόντων ἀθρόον τοῦ σώ- 15
μᾶτος, πρὸς τὸ κυριακὸν σωφρόνως ἐπανιόντα παρέδειξεν, τὸν
πρὶν παραπλήγα καὶ πᾶσι δυσάντητον. χρεῖα τις ἐκάλεε τὸν
ἄποιον πορευθῆναι πρὸς τὸ πολίχνιον, καὶ δὴ πορευθέντος χει-
μὼν ἐπιπίπτει παράδοξος, κίμασί τε πολλοῖς ἐξογκώσας τὴν
θάλατταν καὶ ὄγγιον ἀνεγείρας τὸν κλίδωνα, τὴν ἐπάνοδον 20
ἀπετερίχεν. ὁ δὲ τῇ συνῆθει κρατυνόμενος πίσιει, τῇ τὴν
ιδίαν ἐκπληροῦντι διακονίαν φησὶν, ἄγγελον τῇ συνδούλῃ χα-

7. ἐρηρυσμένος Par.

eum unnerum gratia illustrabat, rerumque admirabilium effectorem
praestabat. equidem si omnia, quae divina gratia in hoc sancto viro
inhabitans elargita est, munera enumerare voluero, et laudandi leges
transiliam, et oratio mea iustar navigii in ingenti pelago magis dis-
solvetur. quod si pauca quaedam, pluribus omissis, commemorabo,
et oratio tanquam littora legens in tutu versabitur, et ex iis quae
dicta fuerint, reliqua facile coniciuntur.

Cum saevi daemoneis impetu quidam illic sodalium opprimeretur,
repete mentis vim amisit: carnesque proprias velut alienas lanians,
cunctis aduentibus molestus existerat. itaque vinculis et compedi-
bus revinctus, custodiae plurium consilio adhibitis custodibus traditus
fuerat. at vesperae unius fusa ad deum supplicatio, a vexante spiritu
liberatum, vinculis repente dissilientibus, ad ecclesiam sana redeun-
tem mente ostendit, eum, qui prius mente captus, gravis omnibus
erat ad occursum. usu venit, ut vir sanctus ad oppidum quoddam
maritimum accerseretur: sed in medio cursu tempestas ingens oborta
est, qua pelagus immane quantum intamuit; saevoque excitato fluctu
insuperabile iter redeunti effecit. at vir sanctus solita fide fretus,
proprium explenti ministerium ait: conseruo mari denuncia, ut frae-

λάσαι τὸν κλύδωνα καὶ τὰ ῥῶτα ἡμῖν ὑφαπλῶσαι γαλήνια.
 ἵνα τὴν οἶκαδε ἠρεΐαν ἡρέμα ποιήσωμαι· καὶ θῶπτον ἡ
 λόγος ἐπακολουθεῖ τὸ ἔργον, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν ὡς
 ἐν πᾶσι κῆν τοῦτῃ δεικνύων ἐπαληθεύοντα, μείζονα ποιεῖν
 5 τοὺς οἰκείους θιγαπόντας τοῦ ἰδίου δεσπότου διατινόμενον.
 πᾶσι δὲ τοῖς ἄλλοις λαμπόμενος κατορθώμασι, τῆς τῶν πενή-
 των ἐπιμελείας πλείονα φροντίδι τῶν ἄλλων ἐτίθετο· φιλα-
 δελγίᾳ δὲ πλείστη τῶν ἄλλων κοσμούμενος, τὸν ἐξ αὐτῆς φνύ-
 10 μενον ἔλεον διαφερόντως ἡσπάζετο. καὶ δὴ τοῖς προσιοῦσι
 αἰτοῖν, μηδὲ τοῖς οἴκοι δυνάμενον ἐπαρκεῖν ἀφειδῶς ἐξεφῆρει.
 τοῦ δὲ τὴν δικονομίαν διέποντος ἐπὶ τοῦτῃ δυσχεραίνοντος, καὶ
 μηδὲ τοῖς οἴκοι δυνάμενον διαρκεῖν τοῦτον ἐπομνυμένον,
 15 πρᾶξι φωνῇ τὸν σῖτον ἀριθμῆσαι διακελεύεται. ὁ δὲ τοῦτο
 διαπραζόμενος, εὗρεν ὡς πρὸ τῆς διαδόσεως, μηδενὸς μεδί-
 μνον τὸ συνόλον ἐπιλείψαντος. ἀλλὰ γὰρ ἥσαν χίματα θα-
 λάττης ἑσαριθμεῖν, ἢ κοτύλῃ πέλαγος ἐκμετερεῖν, ἢ τὰς ἐκείνου
 τῶν θανάτων νιφάδας ἐγκωμίων λόγοις περιλαβεῖν. διότι
 20 ἄλλοις ἄλλας ἐκφράζειν ἀφείξ, ἐπὶ τὰ κυριώτερα τοῦ λόγον
 μετελεῖσθαι.

Πᾶσι μὲν οὖν τὸ τῆς ἐκκλησίας λῆϊον ἦνθαι καλοῖς· δό-
 γμασι μὲν ὀρθοδόξοις ὡς μάλιστα καταρθόμενον, ἀναλόγοις δὲ

4. τοῦτο Par.

11. ἀφοιδῶς Par.

14. πρᾶξι Par.

net tempestatem, et fluctus tranquillos redilat, quo iter nostrum pla-
 cide conficere valeamus. atque ita confestim effectum est, ut Christus
 ac deus noster hac item in re, quemadmodum in reliquis omnibus,
 vera dixisse demonstraretur, cum maiora servos suos, quam ipse face-
 ret, pollicitus est effecturos. caeterum cum omnibus virtutibus ex-
 celleret, curandis tamen et sublevandis pauperibus maiorem diligen-
 tiam adhibebat. cum enim amore fraterno maxime teneretur, miseri-
 cordiam ex eo proficiscentem in primis complectebatur. ac sane sa-
 lutarem accedentibus manum porrigens, quarto mense quod monaste-
 rio suppetebat frumentum, modicum illud, ut vix familiae nsibus suf-
 ficeret, large effundebat. cumque minister rem aegre ferret, atque
 illud ne familiae quidem satis esse iureiurando affirmaret, miti voce
 frumentum numerare iubet. quod ille cum fecisset, nullum acervo
 modium deesse comperit. verum facilius sit, undas maris enumerare,
 aut cava manu pelagus dimeteri, quam res ab illo gestas admirabiles
 oratione complecti. quamobrem aliis alia relinquentes commemora-
 randa, quae rei institutae magis conveniunt, ac praecipua sunt, pro-
 sequemur.

Ecclesiae ager bonis omnibus abundabat. nam et rectis institu-

τούτοις πιαυόμενον πράττει. καὶ βασιλεῖς μὲν θεοφιλεῖς τοῖσι, ἢ τῷ προσόντι τῆς βασιλείας ὄγκῳ μεγαλυνούμενοι διεδείκνυντο· ἀρχιερεὺς δὲ ὁ μέγας τῆς ὑψηλῆς ἐπειλημμένους καθέδρας, τὰς τῆς ἀρετῆς λαμπηδόνας γῆν ἐπὶ πᾶσαν, ὅσην ἥλιος ἐφορᾷ, διεπύρσευεν· οἱ δ' ὑπ' αὐτὸν τελούντες 5 ἀρχιερεῖς ἀμέμπτως τὴν οἰκίαν ἕκαστος ποίμνην οἰονεῖ τινὰ ὀλκάδα πρὸς γαληνούς λιμένας ἐπηδαλιούχει· οἱ δὲ τῶν σεμνείων προστάται, ὧν πρωτοστάτης ὑπῆρχε καὶ καθαρώτατος ἥλιος ὁ θανυάσιος, τὴν ἐς οὐρανὸν φέρουσαν τοὺς ὅπ' αὐτοῖς ἐκδιδάσκοντες τρίβον, γυμνὸν κτημάτων ἐδείκνυν τὸν πρότε- 10 ρον κακῶς δυναστεύσαντα. ἀλλ' οὐκ ἤνεγκεν ὀρῆν ὄφρις ὁ βύσκανος τηλικούτοις ἐπανθεῖν τὴν ἐκκλησίαν καλοῖς, τὴν δὲ τῶν πολλῶν ἀμαρτίαν συννεργὸν προσκτησάμενος, συγχωρήσει θεῖα τὸ ταύτης κάλλος ἐπιλυμήνασθαι διανίσταται. ἄνδρα γοῦν ἐπιζητῶν τῆς ἰδίας σκαιότητος ἀπάσης χωρητικόν, ἔφεν- 15 ρίσκει πλέον ἢ ἐβούλετο· λέοντα τὸν ἐξάριστον, ὃς Ἀρμενίοις τε καὶ Ἀσσυρίοις ἐπαναφέρων τὸ γένος, τῶν μὲν ἐπλοῦται τὸ ὑπουργὸν καὶ κακοηθές, τῶν δὲ τὸ θηριῶδες εἰς ἅπαν ἐκμιμούμενος, μᾶλλον μὲν οὐκ μακρῷ τῷ μέσῳ τούτους ὑπερβαλλόμενος, θηριωδεῖα μὲν ἐξενίκα τὸ ὑπουργὸν, ὑπουλότῃτι δὲ τὸ 20 θηριῶδες παρέτρεχεν· ἔτοιμος μὲν ψεύσασθαι, δεινὸς δ' ἐπι-

2. post τούτοις fortasse excidit μᾶλλον. 3. Nempē Michael Rancabus. Par. mg. 5. S. Nicephorus patriarcha: non Leo III. Rom. pontif. ut inepte notatum apud Surium. Par. mg. 13. προσκτησάμενος Par. 20. θηριωδία Par. 21. ἐπιθῆναι Par.

tis sanaque doctrina instructus erat, et factis congruentibus affluebat. ac quidem religiosissimi imperatores, pietatis studio potius, quam imperii amplitudine gloriabantur. porro magnus pontifex sublimem cathedram consecutus, virtutis lumina per universum orbem terrarum accendebat. qui autem sub eo erant antistites, suos quique greges sine reprehensione tutos in portus perducebant. monasteriorum denique praesides, quibus tanquam sol nitidissimus admirandus hic vir praelegebat, viam in caelum ducentem docentes discipulos, nudam opibus eum, qui male prius dominatus esset, religiosa abdicatione monstrabant. sed invidus serpens ecclesiam tam multis bonis florentem videre non poterat, exque plebis peccatis occasionem arripiens, ita permittente deo, ecclesiae pulchritudinem pervertere aggressus est. verum cum propriae perversitatis ministrum idoneum quaereret, aptiorem invenit, quam optabat: Leonem, inquam, scelestissimum hominem, qui ab Armeniis et Assyriis genus ducens, alterius gentis dolos ac morositatem, alterius feritatem numeris omnibus absoluta imitatione expresserat: imo vero longo eos intervallo superans, feritate

Δεῖναι πίστιν τοῖς ὑπευνομένοις ἀρετὴν ἡγοῦμενος τὴν ἀπάτην,
 καὶ ταύτῃ κατὰ τῶν οἰκειοτάτων χαώμενος· ὃς τῆς μελιχίου
 καὶ πολλὰ τιμησάσης κατεξαναστίας βασιλείας, ἐξωθεῖ μὲν τῆς
 ἐκκλησίας τὸν παγκόσμιον καὶ ἄδυντον ἥλιον, συνεχώθει δὲ
 5 τούτῳ τῶν ἀρχιερέων μικροῦ δεῖν τοὺς ἅπαντας· καὶ τὴν
 ἀνέκαθεν ἐξ ἀποστόλων ταύτην παράδοσιν παρ' οὐδὲν ἡγῆ-
 σάμενος, ἐξορύττει μὲν Χριστοῦ τῆς Θείας σαρκὸς τὸ ὁμοίω-
 μα· συνεξορύττει δὲ τῆς τούτου μητρὸς καὶ πάντων τῶν
 ἀγίων τὰ σέπτα εἰκονίσματα, καὶ τὴν ἐκκλησίαν ψηλαφητοῦ
 10 σκότους ἐμπύμπλησι, πολλῶ τοῦ παρ' Αἰγυπτίοις χαλεπωτέ-
 ρου. ἐντεῦθεν τῇ ἑλληνικῇ βίᾳ τὴν προγονικὴν ἀναμιξας
 ἀπόνοιαν, ἐλάλει μὲν εἰς ὕψος ἀνομίαν τὸν παλαιὸν ἐκείνον
 Ῥαψάκην ὑπερβαλλόμενος· τὴν πόλιν δὲ Θεοῦ, τὴν ἐκκλησίαν
 φημί, πολλοὺς κατασεῖειν ἐπεχείρει τοῖς μηχανήμασι· πολυ-
 15 τεῖα μὲν οὖν εὐθὺς ἄπασα τῇ τῆς ἐκείνου βίᾳ ἐνανάγει κλι-
 δωνι, μηδ' ἀντισχεῖν ἐγγειρήσασα· οἱ δὲ τῇ ὕψει τῶν ἀρε-
 τῶν χειραγωγοῦντες τοὺς ἄλλους πρὸς τὰ οὐράνια, τοῖς τῆς
 πονηρίας ἐκείνου παρεσῦρσαν κύμασι, εἰ καὶ μεταμειλεία τὴν
 ἦταν ἀνεκαλίσαντο· οἱ δὲ τῶν ἐπὶ γῆς καὶ ἑαυτῶν ἀφειδή-
 20 σαντες, καὶ φρενῶν ἀγχινοῖα τὴν πονηρίαν ἐνικησάντες, οἱ
 μὲν λιμῶν προσκαρτέρουν, οἱ δὲ μάστιγι ἀνηλεῶς ῥιζίζοντο,
 εὐθ' ὅτε καὶ νυκτὶ θαλάττῃ παραπεμπόμενοι.

8. τῶν om. Par.

13. Iesai. 36. v. 2.

dolos, dolis feritatem vincebat: ad mentiendum promptus, et ad per-
 suadendum ea, quae mentiebatur, aptissimus. fraude loco virtutis
 utebatur, eamque adversus coniunctissimos exercebat. hic in blan-
 dum, ac qui multum ei honoris habuerat imperatorem consurgens,
 ornatissimum ac qui nunquam occidat ecclesiae solem efficit, ac cum
 illo omnes fere exturbat autistites. hanc itaque ab apostolis per ma-
 nus traditam institutionem spernens, divinae carnis Christi imaginem
 excindit; idemque in matris eius, ac sanctorum venerandas imagines
 committit; ac ecclesiae graviores longe Aegyptiacis, densissimasque
 tenebras offundit. hinc tyrannorum quos tulit gentilitas violentiae
 patrium astum admiscens, ac veterem illum Rapsacem superans, iui-
 quitatem in sublime loquebatur; et civitatem dei, quae est ecclesia,
 inultis machinamentis dolisque concutere studebat. statim itaque
 annis res publica illius violentiae procella naufragium facere, cum ne
 obniti quidem conaretur. qui virtutum quo praestabant merito reli-
 quis ad caelestia duces erant, illius nequitiae fluctibus secus agi,
 astuque decipi, tametsi poenitentiae remedio noxam resarcivere. qui
 autem res terrenas, seque ipsos contempnentes mentis solertia scelus
 vicerant, qua fame conficiebantur, qua verberibus dire excruciabantur:
 nonnunquam etiam noctu coniciebantur in mare.

Theophanis Vita.

***

Τότε δὴ, τότε πρὸς πόλιν καλεῖται καὶ ὁ Θανμάσιος, οὐ τυραννικῇ καὶ βιαίᾳ χειρί, ἀλλὰ θωπεύας ταῖς ἐξ ἔθους δῆ-
θεν ἐκμαλασσόμενος. κατ' ἐχθρῶν, γησίν, ἐκστρατεία μοι
παρέστη, καὶ δέον ταῖς εὐχαῖς κατοπισθέντα πρότερον, οὕτω
συνμῖξαι τοῖς πολέμοις. ὁ δὲ τὸ τῶν τρόπων κακότηδες ἐπι- 5
σιάμενος, νεφρῇ πολυχρονίᾳ καὶ δυσουρίᾳ τρυχόμενος· ὄρ-
γανα γὰρ διὰ τοῦ φυσικοῦ ἱποπόμου τῇ κέστη παραπεμπό-
μενα, καὶ τοὺς ἐγκειμένους ἐν ταύτῃ διαθρύπτορτα λίθους,
τοῖς ἐκτὸς παρπέμποντο, τὴν ἔξοδον τῷ ἔργῳ περιττώματι,
ὥς δυνατόν, ἀκώλυτον μηχανώμενα. τοῖτοις οὖν τρυχόμενος 10
καὶ κλινήρης διὰ βίον ὑπάρχων ἀκατήρ περαιωθεὶς πρὸς τὴν
βασίλιν πόλιν ἐγκυδορμίζεται. τοῦτο δὴ μυθῶν ὁ ἐξάγι-
στος, τοιάδε τούτῳ διὰ τινος τῶν οἰκειοτάτων δηλοῦ· εἰς ὕπνιν
γὰρ ἀγαγεῖν, τὸ στερεὸν ὀλμαι τοῦ ἀνδρὸς διενθνησόμενος,
ἡρηνθρία. εἰ μὲν πειθήνιος ἦκεις ταῖς ἐμαῖς ἰκείαις, (χρη- 15
σιὰς γὰρ ἡμῖν ἐλπίδας τὸ σὸν προσηγὲς ἐντίθῃσιν) ἴσθι το-
σοῦτων καταπολαύων καλῶν, ὅσον εἰκὸς ἐπαπολαύειν τοὺς
τῆς οἰκείας φιλονεικίας βασιλικὴν συμβουλὴν καὶ παράκλησιν
ποιουμένους ἐπίπροσθεν· τῆς τε σῆς μονῆς παντοίοις ἐξαι-
ρομένης χαρίσμασι, καὶ τῶν σῶν συγγενῶν τιμῆς μεγίστης καὶ 20
παρρησίας ἡξιωμένων, τὰ πρῶτα τῆς ἐμῆς φιλίας οἶσεις καὶ

4. παρίστη Par. 10. μηχανίμενοι Par. 17. καταπολαύων Par.

Tunc igitur, tunc ad certamen vocatur etiam vir admirandus, non quidem manu tyrannica, et ut illata vi adducatur; sed ut tyranno consuetis blanditiis ac dolis ad iter inducatur. adversus hostes, aiebat, belli mihi moles incumbit: sed ante quam mauus cum illis conseram, precum tuarum praesidio muniar necesse est. Theophanes autem cognita hominis malitia, quamvis renum et urinae difficultate laboraret (instrumentis enim per naturalem cuniculum in vesicam admissis, quae lapides iusidos conuolirent, humidis excrementis exitum praebebat) ac cum maximis molestiis vexaretur, inque lectulo aegrotus assidue decumberet, scapha tamen ad urbem regiam traiecit. quod cum scelestissimus ille intellexisset, sancti viri aspectum (eius puti constantiam animo reputans) veritus, per unum aliquem maxinae inter illius domesticos fidei, haec illi significat. si venisti, ut mihi morem geras (morum enim qua praeditus es lenitas, ut de te id sperem, facile suadet) scito tam multis te bouis fruiturum, quam multis eos frui par est, qui propriae voluntati imperatoris voluntatem et consilium anteponunt: tumque monasterio tuo omnis geveris muneribus aucto, tum propinquis tuis maximis dignitatibus favoreque regio coudecoratis, primas apud me amicitiae ac auctoritatis partes ipse con-

παρηρησίας· εἰ δέ, ὃ μὴδὲ λογίσασθαι θέμις, τὴν οἰκίαν ἔρω
τῆς ἐμῆς ἱκεσίας προτιμησάμενος, ὑπερόπτης μὲν τῆς ἐμῆς
συμβουλῆς, ὑπερόπτης δὲ τῶν προτεινομένων γενήσῃ καλῶν,
ἄκων διαπραξάμενος ὑπὲρ ἑκὼν οὐ βούλει, σαντιῶ μεγίστης
5 αἰσχύνῃς καὶ δυσβουλίας ἔσῃ παραιτίος.

Ὁ δὲ Θεότατος τῆς εὐηθείας τῶν λεγομένων ἐκμυκτηρί-
σας τὸν εἰρηκότα, τοιοῦτοδε λόγους ἀμείβεται τὸν πεπονηφότα·
χρημάτων μὲν καὶ πτημάτων, καὶ ὅσα τῆς παρούσης ἐστὶ κα-
λὰ βιοτῆς, οὐθενὸς ἐν χρειᾷ κατέστηκα· οὐ γὰρ νεάζων ὑπε-
10 πεισάμην δυνάμενος χρῆσθαι, τῷ Χριστοῦ κεκρατημένος ἔρωτι,
πῶς ἂν γηραιὸς ἐπ' ἀδειήσῃ τοῦ ποθουμένου προσδέξομαι;
καὶ ταῦτα τῶν ἐπικειμένων νοσημάτων τῷ σώματι ταχεῖαν
μηνυόντων τὴν ἔξοδον καὶ τὴν κτῆσιν τούτων ματαίαν ὑπεμ-
φαιρόντων· μονῆς δὲ καὶ συγγενῶν Θεῷ μελήσει, ἧ καὶ πα-
15 ραίδημι τοίτους, τῷ κρειττόνως ἐπικουρεῖν δυναμένη ἢ βα-
σιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες. εἰ δὲ νόσοις καὶ γήρατι θαρσυνόμε-
νος, αἶ με νῦν συνέχουσι, μορμολύττοις ταῖς ἀπειθαῖς καὶ
δαιματοῦν ἐθέλεις, καθάπερ σκυτάλῃ τὰ ἀγενῆ τῶν μερικαίων
οἱ παιδεύται, ἀπτόσθω πυρά, ἑτοιμαζέσθω στρεβλωτήρια, καὶ
20 πρόθεσιν ἅπασαν ἐθνικῶντα καὶ τρόπους μηχανημάτων παρα-
τρέχοντα, ὅπως εἰδῆς ἐν ταῖς ἐμαῖς ἀσθενείαις τὴν τοῦ Χρι-
στοῦ τελειουμένην σαφέστατα δύναμιν. αὐτὸς πρὸς τὴν νυ-

3. βούλῃ Par. 5. δυσβουλίας Par.

sequeris. sin, quod vix cogitare fas est, pervicaci animo tuo precos
meas posthabueris, et consilium meum neglexeris, ac quae tibi pro-
ponuntur, bona fueris aspernatus, invitus faciens, quae volens recu-
sas, maximi tibi ipse dedecoris ac calamitatis auctor existeres.

Ad haec vir divinus, perspecta dictorum stultitia, auctoremque
irridens, ita nuncio respondet. ego nec pecuniis, nec possessionibus,
aut ullis aliis vitae huius bonis indigeo. quae enim adolescens, cum
iis frui possem, amore Christi inflammatus repudiavi, ea iam senex
quomodo complectar, ac eum cuius desiderio teneor, contemnam?
praesertim cum corpus morbis confectum sit, ut vitae finis procul
abesse non possit, et haec inania esse constet. quod autem ad mona-
sterium propinquosque pertinet, id deo erit curae, cui utroque com-
mendo: et quibus deus melius, quam imperatores et principes, con-
sulare potest. quod si, quemadmodum pueros parum generosos ma-
gistri scutica perterrefaciunt, ita tu me morbo et senectute confectum,
minis territum iri speras, rogi accendatur, torcicula parentur, et
omnia cruciatuum genera, eaque eiusmodi, ut vim omnem propositi
superent, artificiosiusque cunctos modos excedant; ut scias planissime
Christi virtutem in meis infirmitatibus perfici. ego qui in terra gradi

ρὰν ἐλθεῖν ἐπειγθῆσομαι, ὁ γῆς ἐπιβῆναι ὅλως οὐ δυνάμενος, τὴν ἐπικειμένην ἀσθένειαν ἐκνικήσας τῇ προθυμίᾳ.

Ταῦτα μαθὼν ὁ τρισάθλιος, κατεπλάγῃ μὲν οἷης τοῦ γενναίου ψυχῆς τὸ παρώστημα· οὐ μὲν ἀπέγνω τὴν νίκην, τῷ γενναιστάτῳ τῶν παρ' αὐτῷ θαρρῶν ἀθλητῶν, ὃς γοητικαῖς 5 τῷ ὄντι καλλωπιζόμενος μαγγανείαις καὶ σοφιστικαῖς δῆθεν ἐκεκαλλώπιστο τερατείαις, ταῖς Ἑλλήνων οἰωνοσκοπίαις καὶ ταῖς δὲ ἥπατος μαντείαις ἐπὶ πλείω μεγαλυχούμενος, ἥ τοῖς μυθήμασιν. οὗτος πρὸς τὸ τῆς ἀσεβείας ἐλκύσας τὸν δύστηνον βάραθρον, τὰ πρῶτα παρ' αὐτῷ τῆς δυναστείας ἐκέκτητο. 10 τούτῳ τὸν μακάριον ἐκδίδοσι, ἀλῶναι πάντως τῇ ἰῦγγι τῶν τούτου λόγων οἰόμενος. ἀλλ' ὄνος ἄδων πρὸς λύραν ἡλίσκετο· καὶ τῇ ἀμάχῳ τοῦ ἀνδρὸς παρησία τῶν λόγων καταπλαγεῖς, πρὸ συμπλοκῆς τὴν ἤτιταν ἡσπάζετο, καὶ τῷ κρατοῦντι διήγγειλεν ὡς κρείττων παντὸς λόγου καὶ ἀπειλῶν ὁ ἀνὴρ, καὶ 15 τοὺς ἤδη πεισθησομένους ἐπιμείνας τῷ τόπῳ ἀνακόψει τῆς ἐγχειρήσεως. ὃ γνώμης ἀδάμαντος στεροστέρας καὶ ἀνυπείκτου πᾶσι τοῖς κατὰ τῆς ἀληθείας μηχανήμασιν. ὃ φίλτρον περὶ τὸν κισιτὴν ἀκόρεστον, ὑπὸ μηδενὸς τῶν τοῦ βίου πειρατηρίων διαλυόμενον. ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης ὁ τυραννο- 20 νικῆς ὁμότητος ἔμπλεος· τοῖς τῶν Ἐλευθερίου δὲ ἀναπτόροις

3. οἷης] fort. τῆς. 7. ἐκαλλώπ. Par. 15. κρείτω Par. 16. πεισθησομένους Par.

non valeo, valetudinis infirmitate superata, in rogam promptus insilliam.

His auditis, turpissimus ille constantiam quidem animi fortis admiratus est; de victoria tamen spem non abiecit, hominis inter suos doli strenuissimi fretus suadæ vi: is nempe magorum praestigis, ac sophistarum imposturis, Graecorumque auspiciis, atque Iecinoris inspectionibus, quam disciplinis instructor erat; cumque miserum hominem in impietatis barathrum traxisset, apud eum valebat plurimum. huic beatum tradit Theophanem, sperans illius verborum lenocinio omnino deceptum iri. verum tanquam asinus ad lyram deprehensus est. invictam itaque viri sancti dicendi libertatem vehementius admiratus, antequam congrederetur, se victum esse confessus est: nunciavitque imperatori, eum praestantiorē esse, quam ut oratione, aut minis ullis superari posset: quin etiam si ibi diutius commoraretur, fore, ut aliorum animos in sententiam iamiam concessuros, a proposito absterret. o mentem adamante firmiorem, et nullis cedentem machinis oppugnantibus veritatem! o amoris vim erga creatorem incredibilem, quæ nullis vitæ temptationibus dissolvi potuit. caeterum ab impugnatione non destitit homo tyrannica plenus crudelitate: sed virum sanctum in Eleutherii palatio includi iubet, adhibitis custodi-

- ἀσφαλεστάτῃ φρουρᾷ παρὰδίδωσι, φύλακας ἐπιστήσας, τοῦ
 μή τινα τῶν οἷς ἁπλῶς τῆς φύσεως πρόσεσι παραμυθίαν
 ἐμποιῆσαι τῷ διὰ Χριστὸν κακουμένῳ. σῶμα μὲν οὖν λιμῷ
 πολυχρονίῳ τηκόμενον κατὰ μέρος πρὸς φθορὰν ἡλείετο, καὶ
 5 αὐτὴν τὴν ὀξείαν τελευτὴν ζημιούμενον. τόσοι δὲ τῆς τῶν
 ἰατρῶν ἐπικουρίας ἐλευθερίαν εὐράμεναι, ἀλγεινότερον ἐπεκώ-
 μαζον, κατὰ πολὺ τῆς ζωῆς ἰδιοποιοῦσαι τὴν τελευτὴν. ἀλλ'
 ἡ διάνοια τοῦ πρώτου τῶν ὀρεκτῶν τοῖς παμποθήτοις ἐντρο-
 φῶσα κάλλεισι τὰ τοῖς ἄλλοις μὴδ' ἀκοῇ φορητὰ ἔργον ἔφερεν.
 10 ἔχαιρον ἄγγελοι τὴν μακροῖς χρόνοις τῶν βροτῶν θρυπιτεύ-
 σασαν καρτερίαν ὀφθαλμοῖς αὐθις ἐπανελθοῦσαν ἐπιθεῖν εὐ-
 τυχήσαντες· καὶ τῇ τούτου συνηθόμενοι κατ' ἐχθρῶν ἀρι-
 στείᾳ, τὸ ἐπινίκιον ἐπαιγγύριζον. ἔφριττον δαίμονες, ὧν
 μὴδ' ἀκοῇ φέρειν ἡνείχοντο τὰ δνόματα, καὶ ὧν προσεπολέ-
 15 μουν τοῖς εἰκονίσμασι, τούτους αὐθις αὐτοῖς ἐπανατέλλοντας
 πρᾶγμασι θεᾶσθαι κακοδαιμονήσαντες, καὶ βασκανίᾳ διαπριό-
 μνοι, τοὺς ἑαυτῶν ὑπηρέτας τῆς ἀσθενείας ἐκάκιζον. Χρι-
 στὸς δέ, τοῖς πάντα λόγον νικῶσι τὸν οἰκτεῖον ἀριστεία κατα-
 λαμπρύνων χαρίσμασι, τῷ νικητικῷ κατηγλαῦζε στέφει.
- 20 Δυσὶ γοῦν ἔτεσι τῇ ἀτλητοτάτῃ προσκαρτερήσας εἰρκτηῖ,
 τῇ Σαμοθράκῃ παραπέμπεται νήσῳ· ὃ καὶ τοιρῷ προῖδων
 ὀφθαλμῷ, τῷ τὴν ὑπηρεσίαν πληροῦντι προήγγειλε· καὶ τρι-

4. ἐπείγειτο Par.

5. τῆς] τοῖς Par.

17. ἀσθενείας Par.

bus, ne quis humanitate ductus, ei propter Christum patienti conso-
 lationem ullam afferret. itaque corpus eius diuturna fame confectum,
 paulatim tabescebat; ipsamque hoc detrimenti loco erat, quod non
 cito morte tolleretur. morbi porro per medicorum curae absentiam
 grassandi nacti licentiam, gravius saeviebant, et vitam reddebant morte
 ipsa longe acerbiores. at ipse, eius qui desiderabilium primatum
 tenet desideratissimam pulchritudinem in deliciis habens, quae nec
 auditu reliquis tolerabilia sunt, patienti ac aequo animo perforebat.
 gaudebant angeli, cum tolerantiae vim, quae longo tempore ab huma-
 nis exulaverat, postliminio reversam felici longe spectaculo cernerent:
 ac viri sancti praestanti adversus hostes virtute laetantes, victoriae
 praeconium illi concinebant. horrebant daemones, quod sanctos, quo-
 rum vel nomina audire non poterant, et imagines oppugnabant, tur-
 bum ipsi factis florentes spectare cogerebant, misereque acti invidia
 satellites suos, ac ministros imbecillitatis arguebant. Christus deni-
 que muneribus omnem vim dicendi superantibus pugilem suum de-
 coratum victoriae corona donavit.

Duos igitur annos acerbissimo defunctus carcere, in Samothracem
 insulam deportatur: quod ipse mentis oculo prospiciens, ei, qui sibi

τόπον τῆς, σημείοις ἀπέχοντα τῆς μονῆς δύο καὶ δέκα. ὄνομα τῷ τόπῳ φασὶν Ἱέρια. . . .

Ἄλλ' ὁ δοξάζων τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας κύριος, τῆς μελλούσης δόξης τούτου φανερῶν τὴν κατάστασιν, τοὺς ἀνὰ πᾶσαν ἐκείνην οἰκοῦντας τὴν γῆν τῶν τούτου χαρίτων μετασχεῖν ἐνεποίησεν. ἤγοντο γοῦν οἱ τόσοις ἀνγκέστοις πεπεδημένοι, κύματα θαλάττης ἀπομιμούμενοι, τῶν τούτου καλῶν εὐμοιρῆσαι διασπουδάζοντες· καὶ δαιμοτῶντες μὲν βίῃ τῇ κράτει τῆς ἐξουσίας ἐλκόμενοι, ὁλοθυμοὶς γὰρ καὶ φωναῖς ἐξαισίοις 10 τοῦτο διεσήμενον, τῇ θίξει μόνη τῆς θύκης, ἣ καὶ ἐπιμυρσίματι, τῶν ἐνοχλούντων ἀπολνόμενοι τῷ σεσπῶντι δι' αὐτοῦ θεῷ τὴν προσήκουσαν ἀναφέροντες εὐχαριστίαν ἐπαυξήσαν. οἱ δὲ κρυφίως τῆς ἐκείνων λοίμης μετειληθότες, τοὺς αὐτοὺς κατανάγκοις εἰς τοῦμφανὲς ἀγομένων, τῶν ἐνοικούντων ἐπιταγῇ 15 τοῦ ἀθλητοῦ δραπετευόντων, ἐλευθεροῦμενοι διεδείκνυντο. παρὰλυτοὶ ταῖς κλίταις μόλις ἐπιτερόμενοι, τῇ τοῦτου σθεῖει τὰ μέλη σφριγγόμενοι, τοὺς ὥμοις ταύτας ἀναφέροντες σὺν εὐφημίαις ἀπήσαν. τυφλοί, τῇ παντελεῖ τοῦ σώματος ἀπραξία πεδῶμενοι, ἕφ' ἐτέρων χειραγωγοίμενοι, τὸν ὄντως χει- 20 ραγωγὸν ἐπὶ τῇ τοῦντες ὀφθαλμὸν ἐπὶ ῥέχοντο, καὶ τὸ ποθόμενον ἀμόχθως εὗρισκοντες ἐπαυήρχοντο, τοῦ χειραγωγεῖσθαι

10. θίξας Par.

εἰ καὶ Par.

18. malim ἀφασίς mg. Par.

male. πιδούμενος Par.

dictum asportant, duodecim stadlorum intervallo a monasterio dis-situm, inque templo S. martyris Procopii deponunt.

Hic ille, qui eos, a quibus honoratur, honoribus afficit, ut futu-rae gloriae sancti sui statum declararet, incolas omnes illius regionis munera ipsius fecit esse participes. consuebant enim, undarum in-star, qui morbis gravissimis, nec ullam curationem admittentibus labo-rantes, illius impertiri bonis satagebant; ac quidem a daemonibus vexati, invitis, ac dolorem suum clamore nimio gemituque testanti-bus, cum adhibita vi huc pertraherentur, solo arcae contactu, sive etiam aqua arcae tactu delibuta ab spirituum nequam vexatione so-luti, deo, qui per illum sanos effecisset, quas par erat gratias agen-tes, domum revertebantur. qui autem clam ea peste laborabant, ead-
dem se necessitate prodentibus daemonibus, athletaeque iussu diffin-gentibus, ab iis liberi reddebantur. paralytici, qui vix in lectulis suis gestari poterant, sancti virtute corroboratis membris, lectulos humeris reportantes, ad sua redibant. caeci, qui omni corporis actione de-stituti aliorum manibus ducebantur, verosque duces lumina requiren-tes venerant, voti compotes facti sine labore ita redibant, ut alienae manus opera nulla desideraretur. claudi, membra corporis, quibus gradi insuetum est, humi soede trahentes, aut alienas manus ad iter

μετὰ τῆς νόσου δραπτεῖσθαι. χαλοὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος, ἃ τῇ γῇ προσβαίνειν οὐκ ἴσθαι ἐπ' ἰδάφονι * καθυβρίζοντες, οἱ τὰς ἐτέρων χειρὸς θανειζόμενοι πρὸς τὴν ἔλευσιν, δορκάδος δίκην ἀλλόμενοι ποσὶν ἀρτίοις ἐποιούντο τὴν ἀναχώρησιν. ἀκοῆς δὲ καὶ τοῦ λέγειν ἔτεροι καταδικασθέντες 5 τὴν στέρησιν, τῆς ἐτέρων ὁμιλίας παραδόξως ἐπακούοντες, ὁμόφωνον τὴν εὐχαριστίαν ἐνήργουν. αἰμορροοῦντα γύναια τῇ διηγεκῇ χύσει τοῦ αἵματος τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ τῇ ἀποχωρήσει πρὸς νύκτωρ ἀπαγόμενα, οὐ κρασπέδου δεσποτικῶς, δουλικῆς δὲ θήκης ἐφαπτόμενα, παραδόξως ἀναξηρανθείσης 10 τῆς ῥύσεως, πηγῶς εὐχαριστίας ἐγνωμῶτως ἀνέβλυνον. χειρὸν γραφον μεστὸν μοχθηρῶν πράξεων ἐσφραγισμένον τῇ θήκῃ προσπανατεθέν, ὡς μηδεπώποτε γραφὴν τοῖς πᾶσι ἐγνωρίζετο, καὶ τὴν ἀποστολικὴν ἐξουσίαν ἐθαύμαζον τῆς τούτου θήκης ἀταβλίζουσιν. ἀλλὰ τίς ἂν λόγος τῶν τότε πραχθέντων 15 τοῦτοι τὸ πλῆθος κατὰ μέρος ἐξειπεῖν θυνήσεται, ὅπουγε καὶ κατ' ἐίδος οὐκ εὐχερές; ποῖος δὲ γραφῇ παρὰδοῦναι, κἄν εἰ δέκα στομάτων καὶ γλωσσῶν εὐμοιρῇσειεν.

Ὅλον γοῦν ἐνιαυτὸν τῷ πατρὶ τοῦ καλλινίκου Προκοπίου προκαρτερήσαντες, τοῦ μὴ τὴν θεόβροντον χάριν τοῦ μάκαρος ἀναστεῖλαι τῶν δεομένων, ὅψα καὶ μόλις τὴν εὐθὺ τῆς ἐκείνου μονῆς τρίβον ᾗσαν, τετραμερῶς σφᾶς αὐτοὺς περὶ τὴν θήκην ἐντάξαντες. μέσον γὰρ τῶν πατέρων οἱ πρόκριτοι

* 2. ὁῶθεν Par. sed aliud vitium latet.

mutantes, caprearum in morem rectis tibiis saliendo discedebant. qui aurium, aut linguae munere fungi non poterant, miro novoque eventu aliorum fabulantium sermones audientes, pari cum eis voce gratias agebant. foeminae, quae perpetuo fluxu sanguinis laborantes, inaiti caloris discessu emortuo pene corpore fuerant, non domini sumbrariae, sed servi arcae contactu mirabiliter exsiccato fluxu, grati prohibeque animi monumento gratiarum actionis fontes promebant. chirographum flagitiosis actionibus plenum, cum obsignatum arcae admotum esset, sic omnes mundum aspexerunt, ac si nihil unquam in eo fuisset scriptum; cunctique apostolicam potestatem ex huius arcae manantem suspexerunt. verum, quis ea, quae tunc ab ipso gesta sunt, singulatim valeat enarrare, cum ne genera quidem numerari facile queant? quisve etiam, quamvis illi linguae sint decem oraque decem, scriptis consignare?

Integrum igitur annum in templo illustris Christi martyris Procopii commemorati, ne supplices divino viri munere prohiberent, vix tandem aliquando iter ad eius monasterium recta contenderunt, cum ordine quadruplici circa feretrum ipsius constitissent. medio enim

ἄμοισιν ἄραντες, οἷά τινα κιθαρὸν ἐκόμιζον, οὐ στάμονον ἔχον-
 σαν ἔνδον ἀγνωμοίων τροφῆς φυλακτήριον, καὶ πλάκας λιθί-
 νας, καὶ τὴν ῥάβδον * . . . μων. τοῦ σώματος· ὁ μόνος
 διεΐξας ἀρετὴν ἀνωτέραν μῶμον παντός, ἀμβλύνας τε φθόνον
 5 κέντρα τῇ φυσικῇ γαληνότητι· ὁ Θεσοῖς ἀγάπης ἐξόχος
 λαμπόμενος· ὁ πίστει μηδὲν ἀμφήριστον κεκτημένη μόνος
 φραζόμενος, καὶ τὰ τῶν ἐναντίων κυταβαλὼν ὀχυρώματα·
 ὁ ἐλπιδι Χριστοῦ τῇ ἐρραγεστάτῃ διὰ βίον θωρακισάμενος,
 καὶ τὰ τῶν πολεμίων δι' αὐτῆς βέλη κωφὰ πᾶσιν ἐναποδείξας
 10 καὶ μάταια· ὁ ποταμὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματος· ὁ
 πᾶσαν καρδίαν ἱλαρύνων ταῖς χάρισι· ὁ τοῦ τῆς ἐκκλησίας
 στερεώματος ἄδυτος ἥλιος· ὁ κόρας μὲν αἰρεσιωτῶν ἀμβλύ-
 νας τῇ τῶν δογμάτων λαμπρότητι, ψυχὰς δὲ Θεοφιλῶν χει-
 ραγωγῆσας πρὸς πίστιν ἀμώμητον.
 15 Τὸ τῶν ἀσθενῶν ἱατήριον, τῶν πταιόντων τὸ ἱλαστήριον,
 δίδου μοι τῶν ἐπικειμένων νοσημάτων ἐλευθερίαν τάχιστα,
 ἵνα ῥαῖσας φανῶ πάλιν ἰκέτης εὐχάριστος. δίδου μοι τῶν
 ὀσημέραι προσγινομένων περιστάσεων ἀπολύτρωσιν, ἵνα ταῖς
 καλλίσταις τῶν πράξεων ἐκδαπανήσας τὸ δύνασθαι, δημιουργ-
 20 γὸν ἐπιγράψω τῶν κατορθωμάτων σαφέστατα, ἁμαρτιῶν
 ἀγνοίας καὶ νεότητος παρὰ Θεοῦ τῶν ἐμῶν ἀποκοπὰς αἰτήσάμε-

3. Deest unum folium: nec minus in Lipsomano, etsi illius inter-
 preta velut nulla esset lacuna cuncta connectit. mg. Par.

inter patres loco constituti viri nobiles in humeros sublatum, velut
 arcam quandam gestabant; in qua non urna erat ingrati populi cibum
 conservans, non lapideae tabulae, non virga Aaron . . . . qui virtu-
 tem omni reprehensione superiorem ostenderat, innataque tranquilli-
 tate invidiae aculeos obtuderat; qui charitatis insignibus eximie ela-
 ruerat; qui fide, cui nihil ambiguum est, in primis praestiterat, in-
 que ea adversariorum munitiones everterat; qui spe Christi firmissima
 velut thorace munitus atque protectus, hostium tela prorsus inania
 stultaque ostenderat; qui donorum spiritus fluxus erat; qui pectus
 omne quibus affluebat gratiis, exhilararet; in ecclesiae firmamento
 sol occasum nesciens, semperque lucidus esset; qui haereticorum
 oculos doctrinae splendore perstrinxerat, piorumque animos ad fidem
 inculpatam direxerat.

O aegrotantium medico! o peccatorum propitiatio, largire mihi
 celerem mearum aegritudinum enationem: ut recuperata sanitate,
 rursus ad te supplex accedam, gratique animi testimonium afferam.
 libera me a periculis, quae quotidie imminet, ut cum pulcherrimis
 factis pro virili mea inebuero, illorum te auctorem perspicue agnos-
 cam. ignorantiae ac iuventutis delicta mea divina aboleri clemen-

νος, ὡς πρὶν ἐκείνου τοῦ τῇ σῇ θήκη τὸν χάριτην ἀναθεμένου, λαμπρὸν προσώπτην τοῦ φοβεροῦ βήματος ἐναπόδειξον· τοῦ καὶ ἡμῶν κακίστου φθόγου τὰ κέντρα παραδόξως ἀμβλύνας, ἀνωτέρους τῆς τῶν βασκαίων διατήρησον λοίμης· ἵν' ἀποσκοποῦν διὰ σοῦ τὴν τῆς σωτηρίας διανύοντες τρίβον, τὸ ἐπικύκλιον τῆς σῆς σεπτῆς ἀριστείας σὺν εὐθυμίᾳ πανηγυρίζωμεν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος ἐς αἰεί.

8. ἐς αἰεί] καὶ Par.

tia exorans, uti quondam illius, qui tuo chartam imposuit loculo, praeclarum te mihi patronum ante iudicis tremendum tribunal ostendito. pessimae contra nos inclatae invidiae tela mira dexteritate detundens, ab invidiorum peste tutos integrosque conserva: ut sine offensione praesidio tuo salutis semitam conficientes, venerandi tui certaminis tropaea laetis animis celebremus; in Christo Iesu domino nostro: cui gloria et imperium in saecula saeculorum.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ιβ', τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ
ὁμολογητοῦ τῆς Συγγριανῆς.

Mensis Martis die 12. sancti patris nostri Theophanis con-
fessoris Singrianac monachi.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στίχειρον. ἤχος πλαγ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες, Θεοφανείας Χριστοῦ κεκλημένος
ἐπώνυμος, ζωηφόροις ἔχγεςι τοῖς αὐτοῦ ἠκολούθησας, καὶ τὰ
τερπνὰ τοῦ βίου κατέλιπες, ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι
κάλλει, πανάριστε· καὶ ταῖς θείαις νεύσεσι ταῖς πρὸς αὐτὸν
ἄριστα θεούμενος καὶ τελεωτάτα.

Ὅμοιον.

Πάτερ Θεόφρον Θεόφανες ὑπερορίας πικρὰς ἀσθενῶς
διακείμενος καρτερῶς ὑπήνεγκας, ἀφειδήσας τοῦ σώματος

1. fort. τῷ Μαρτίῳ μηνί.

Ad vespas versiculus. tonus obliquus 4.

O novum miraculum.

Divino sensu praedite pater Theophanes, a Christi nomen sortitus
apparitione, eius vivifica pressisti vestigia, ac saeculi reliquisti oble-
tamenta, in desideratam tibi pulchritudinem animo intendens, o vir
optime, divinaque in eam propensione deitatem praeclare ac perfo-
ctissime induens.

Similis.

Divino sensu praedite pater Theophanes, molesta exilia cum im-
becillo esses corpore fortiter sustinisti, oblitus corpori parere ob

ὑπὲρ σεπτῶν εἰκόνων, πανεύφημε· θυμῷ λεόντων ἐξοριζόμενος ὡς κατορχούμενος τὰς βουλὰς ἐμώρυνας, καὶ λογισμοὺς ὄντως μετατόφρυνας καὶ νοῦν δλάστορα.

Ὅμοιον.

Ὅντως ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου τῶν ἀγαθῶν ὃ δοιὴρ δαψιλῶς σοι δεδώρηται, ἀπειλύνειν δαίμονας, θεραπεύειν νοσήματα παρεσχχκῶς, τρισμάκαρ, τὴν δύναμιν· κατηξιώθης καὶ τῆς ἀφράστου χαρᾶς ἐνθα χορεύουσι τῶν ἀγγέλων τῶν γματα, διὰ παντὸς πρόσωπον θεώμενος τοῦ παντοκράτορος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Θεοφάνης μέλπει τε τὸν Θεοφάνην.

Ωιδ. α'. ἡχ. δ'.

Θαλάσσης τὸ Ἑρνθραῖον πέλαγος.

Θεοῦ τοῦ σαρκὶ φανέντος ἵχνεσιν ἐπηκολούθησας, ἐν ευσεβείᾳ πάτερ πυρσωθεὶς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλῆσιν πλουτεῖν τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Ἐθελχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι τῷ τοῦ δεσπότου σου κα-

venerandas imagines, vir clarissime; exilio relegatus, velut qui leoninae feritatis viro insultares, consilia fatua ostendisti, vereque stultas cogitationes, ac meutein nequissimam.

Similis.

Vere laborum quos posuisti praemia bonorum tibi dator uberime donavit, vim praebens fugandi daemones, morbosque curandi, o ter beate. accessit et gaudium nullis verbis explicabile, ubi angelorum agmina choros ducunt, ipseque semper omnipotentis vultum contemplaris.

Canon in S. laudem, cuius initiales stroph. literae e Gracco hunc sensum reddunt. Theophanes Theophanem modulis canit.

Ode 1. tonus 4.

Maris rubrum pelagus.

Dei qui in carne apparuit vestigia secutus es, pater pietatis luce illustris; ut inde congruam vere nominis appellationem feliciter consecutus sis, pro eo ac providentia praefinitum erat.

Dulcissimo domini tui amore delinitus es, ut saeculi amorem

ταφρονῆσαι πύθου κοσμικοῦ· συγκραθεῖς δὲ τῇ χάριτι βιοτι-
κὴν τερπνότητα οὐδὲν ἡγήσω, παμμικαίριστε.

Ὁρμήσας θηριωδῶς ἐδίωξε Λέων ὁ τύραννος τοὺς ἐκλε-
κτοὺς, μὴ γέρων ἔρξιν τιμωμένην εἰκόνα Χριστοῦ. μεθ' ὧν
καὶ σε, Θεόφανες, ὑπερορίᾳ κατεδίκασεν.

Ωιδ. γ'. Ὁ ἔρμος.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Φωτὸς τοῦ θείου πεπλησμένος ὠράθης, Θεόφανες, δι'
ἀγάπης συγκραθεῖς τῷ ποθουμένῳ, μακάριε· διό σου τὴν ἔν-
δοξον μνήμην γεραίρομεν.

Ἀπαγορεύσας τὰ δυσσεβῆ τοῦ Λέοντος δόγματα, τοὺς
θεσμούς πανευσεβῶς τῆς ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διό σε θαύ-
μασι Χριστὸς ἐδόξασε.

Νενευρωμένη τῆς ἐλπίδος καὶ πίστεως, ὅσιε, τῆς σαρκὸς
τὸ ἀσθενὲς ψυχῇ στερεότητι ῥώννυσσι, θεῷ οἰκειώσασα σῶμα
ὁμόδουλον.

Κάθισμα. ἤχ. γ'.

Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἔνθεον προσκεκτημένης, δόγμα ἄθεον ἀπειδελεύσω,

contemneres: porro antem gratia imbutus, mundi dulcia nihili fecisti,
perquam beatissime.

Ferali modo irruens Leo tyrannus electos persecutus est, non
ferens videre Christi imaginem venerationem habere: cum quibus te
quoque, o Theophanes, damnavit exilio.

Ode 3. tractus.

Non in sapientia.

Divina plenus luce Theophanes apparuisti, charitatis vi desiderato
cohaerens, o beate: eam ob rem gloriosam tuam memoriam vengo-
ramur.

Impia Leonis dogmata tibi interdicens, pie admodum confirma-
sti ecclesiae leges: quamobrem te Christus clarum miraculis effecit.

Roboratus, vir sancte, animus spei, atque fidei firmitate, carnis
imbecillitatem roborat; utique conservum corpus deo concilians.

Sessio. tonus 3.

Divina fide.

Divina praeditus aemulatione, impium dogma detestatus es, mul-

καὶ κινδύνους πολυτρόποις ὠμίλησας, ὑπερορίαις ἀδίκως στελλόμενος καὶ εὐσεβοῶς παμμύκαρ τελειούμενος. πάτερ Θεόφανες, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρῆσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅδι. δ'.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ ἐκκλησία.

Ἡ οὐράνιος ἡτοίμασται βασιλεία ὡς ἀθλητῇ σοί, ἐνδοξε· τῇς γὰρ ἐπιγείου χαίρων μετετέθης σκηνῆς, βοῶν τῇ δεσπότῃ· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης. τὸ γὰρ σεπτὸν εἰκόνημα Χριστοῦ, Θεοφόρε μάκαρ, οὐκ ἤρνησω τιμῇ· διὸ καὶ ἔκραζες· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Μετιστάμενος προστάγματι τοῦ τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς ὁ ὄσιος, σαρκὸς ἀσθενείας ὅλως οὐκ ἐφρόντισε, κραυγάζων τῇ κτίσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Ἐμεγαλύνθης τοῖς θαύμασι, Θεοφόρε. ὁ γὰρ Θεὸς ἡμείψατό σε τῆς καρτερίας· ὅθεν καὶ λάματα πηγάζεις τοῖς χορῆζουσιν ὥσπερ ἐκ πηγῆς, ἱερώτατε.

tisque ac variis periculis es defunctus, iniuste deportatus exilio, pieque, o beatissime, consummatus. pater Theophanes, Christo deo supplica, ut magna nos misericordia donet.

Ode 4.

Sublimem elatum videns te ecclesia.

Caelorum tibi regnum, vir sancte, paratum est tanquam athletae: terreno enim tabernaculo gaudens translatus es clamans domino, gloria potentiae tuae, domine.

Triumphator Theophanes effectus es. venerandam quippe Christi effigiem non abuisti colere, deo afflate vir beate: idcirco etiam clamabas, gloria potentiae tuae, domine.

Exilio eiectus vir sanctus impii tyranni decreto, imbecillae carnis nullam prorsus rationem habuit, clamans auctori, gloria potentiae tuae, domine.

Magnificis effulxisti miraculis, vir deo plene: deus namque vicem reddidit astituentine; quamobrem etiam velut e fonte sanationum remedia egentibus fundis, vir sacratissime.

Ὡδ. ε'.

Σὺ κύριέ μου φῶς.

Λόγῳ πανευσεβεῖ ὀρθοδόξῳς ἐκήρυξεν ὁ ὁσιὸς Θεοφάνης
τὸ τῆς πίστεως δόγμα, τῷ πνεύματι λαμπόμενος.

Πλοῦτον παντοδαπῇ θεοφρόνῳς διένειμας προστάγματι
τοῦ δεσπότου τοῖς πενίᾳ συζῶσιν ἐπόμενος, πανεύφημε.

Ἐχων τὴν ψυχὴν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος, τὴν ἄχραν-
τον τοῦ δεσπότου προσεκύνεις εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος.

Ὡδ. ς'.

Θύσω σοι μετὰ φωνῆς αἰνέσιως, κύριε.

Ἰθύνον πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, ὅσιε· τὴν τῆς ἀσκή-
σεως τρίβον ταῖς εὐχαῖς σου, πάτερ, ἐξομαλίσας, ἣν συντόνως
εὐθυπορεῖν με, μάκαρ, ἀξιώσον.

Σωφρόνως σου τὴν ζωὴν διήνυσας, ὅσιε· μετὰ φρονή-
σεως γὰρ ἔσχες, σὺν ἀνδρείᾳ γὰρ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῷ
κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμοῦμενος.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς ἐπέβης, Θεόφανες, τῆς θεομήτορος
κόρης καὶ μαρτύρων, πάτερ, τοὺς χαρακτηῖρας ὡς τιμήσας,
καὶ τοῖς διώκταις ἀντιτατιόμενος.

Ode 5.

Tu domine meum lumen.

Piissima doctrina orthodoxae fidei doctrinam praedicavit sanctus
Theophanes, spiritus luce illustratus.

Uberes divitias divino sensu egenis distribuisti, domini praecepto
obsecutus, vir clarissime.

Qui ad auctoris imaginem animo conditus esses, intemeratam do-
mini venerabaris imaginem, desiderio exosculans.

Ode 6.

Sacrificabo tibi cum voce laudis, domine.

Dirige ad virtutem vitam meam, vir sancte, religiosae institutionis
semitam tuis, pater, precibus complanans; quam roga, vir beate, ut
recto tramite concite ac contente percurram.

Sobrie castèque vitam peregistī, vir sancte: quippe cum pruden-
tia, fortitudine, ac iustitia praeditus fuisti, virtutumque choro orna-
tus eluxisti.

Martyris claritatem Theophanes adeptus es, velut qui dei paren-
tis puellae, martyrumque imagines, o pater, veneratus sis, ac persecu-
toribus resisteres.

Κοντάκιον. ἤχος β'.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβὼν τὴν θείαν ἀποκάλυψιν ἐξῆλθες σπουδῇ
ἐκ μέσων τῶν θορυβίων, καὶ μονάσας, ὅσις, εἰληφας ἐνεργείας
καὶ προφητείας ἁγίωμα, συμβίον καὶ πλούτου στερούμενος.

Ὁ οἶκος.

Ἐπὶ τῆς γῆς μηδὲν προθυμήσας, ἠκολούθησας χαίρων τῷ
καλοῦντί σε Χριστῷ, καὶ τὸν ζυγὸν αὐτοῦ ἔλαβες ἐπὶ τῶν
ὥμων τῶν σῶν προθύμως, καὶ ἀνάπαισιν εὗρες τῇ ψυχῇ σου.
ἦν περ κἄμοι τῷ πτωχῷ καὶ ῥαθύμῳ κατάπεμψον, τῷ λέγοντι,
καὶ μηδ' ὕλως ἐκποιῶντι, ἀλλ' ἔτι σχολάζοντι ἐν τοῖς τοῦ
βίου πράγμασι, καὶ θανμάζοντι πῶς πάντα ἔφυγες, συμβίον
καὶ πλούτου στερούμενος.

Μνήμη τοῦ δαίου πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ δμολογητοῦ,
τοῦ τῆς Συγγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Οὗτος πατρὸς μὲν ἔφν Ἰσαάκ, μητρὸς δὲ Θεοδότης.
τοῦ δὲ πατρὸς τελευτήσαντος ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ διεπομένῃ τῶν

Contacium. tonus 2.

Superna quaerens.

Divina e celso revelatione accepta, e mediis turbis festinus ex-
cessisti, monachique amplexus institutum, vir sancte, operationis ac
prophetiae munus accepisti, uxore carens atque divitiis.

Domus.

Cum in terra nihil cuperes, vocantem Christum gaudens secutus
es, eiusque iugum in humeros tuos alacri animo sustulisti, ac requiem
animae tuae invenisti. hanc mihi quoque pauperi segnique mitte,
qui dicam, nec prorsus efficiam, sed vacem adhuc saeculi curis; mi-
rerque, ut cuncta effugeris, coniuge carens atque divitiis.

Memoria sancti patris nostri Theophanis confessoris Singria-
nae monachi, qui in magno agro quiescit.

Ilic Isaacio patre natus est, matre autem Theodota. patre mor-
tuo, dum Aegeopelagitarum praefecturam gerit, sub matris cura inasti-

Λίγαισι πελαγητῶν ἀρχῇ, ἣν παρὰ τῇ μητρὶ ἀναγόμενος καὶ τρεφόμενος· γενομένου δὲ αὐτοῦ ἱβ' ἔτους, ἀρμόζεται γυναικί, καὶ αὕτῃ συνδιαγῶν ἦν χρόνους ἧ'. πλοῦτος δὲ ἦν ἀμφοτέροις πολὺς. συμβούλῳ δὲ τινι χρησάμενος ἰδίῳ οἰκείῃ, πόθον ἔσχε πολὺν τὸν τῶν μοναστῶν ὑπελθεῖν βίον. τῆς δὲ μητρὸς τὸν βίον ἀπολιπούσης καὶ πλοῦτον ἡπειρον αὐτῷ καταλελοιπυίας, ὁ κηδεστὴς αὐτοῦ πληρῶσαι τὰ τῷ γάμῳ νενομισμένα τοῦτον ἐξεβιάζετο. καὶ δὴ τῆς κυρίας ἡμέρας καταλαβούσης, καὶ πιστὰς ἐπήγγυτο, καὶ ἑμέναιος ἤδετο, καὶ τὰ λοιπὰ ἐτελεῖτο. ἐπεὶ δὲ ὁ καιρὸς αὐτὸν τὸν μακάριον καὶ τὴν σύνευνον καταμόνας γενέσθαι ἐκάλει, τὰ τῶν λογισμῶν αὐτοῦ κρύφια ἐφάνερον τῇ νεανίδι, ἣ τις καὶ συγκατέθετο· καὶ εἰ τι δ' ἂν καὶ βούληται αὐτὸς πράττειν, καὶ αὕτῃ τοῦτο μετὰ προθυμίας διεβεβαίουτο ποιεῖν. ὅπερ ἀκούσας, ἡδυχαρίστησε τῷ θεῷ. ἔκ τοις οὖν ἐποιοῦν ἀμφοτέροις τὰς ἡμερινὰς καὶ νυκτερινὰς εὐχάς. ταῦτα μαθὼν Λέων ὁ θυσσεβῆς βασιλεὺς καὶ ὁ τούτου κηδεστὴς, διεκώλυε τοὺς νέους τοῦ σκοποῦ. ἔξαπέστειλε δὲ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ τῆς Κυζίκου κάστρον συγχχερήσοντα· ἤδη γὰρ τότε ἐκτίζετο· καὶ ὑπελθὼν ὁ τίμιος παῖς ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων τὴν τοῦ κρατοῦντος δουλείαν πεποίηκε. τῷ δὲ εἰκοστῷ πρώτῳ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ὃς τε Θηριώννυμος βασιλεὺς καὶ ὁ πενθερὸς αὐτοῦ καταστρέφουσι τὸν βίον· καὶ λοιπὸν ἐν ἑλευθερίᾳ οὐ μόνον

22. Θηριώννυμος Παρ.

tuitur, ac educatur. annorum factus duodecim, foeminae desponsae lunctus, cum ea annis octo vitam socialem agit. erant ambo opibus locupletissimi. porro famuli cuiusdam domestici consiliis inductus, ingenti desiderio tenebatur amplectendi status monastici. matre vivis exempta, immensisque filio relictis divitiis, coegit socer ut nuptiarum legitima impleret, uxoremque filiam duceret. ac vero cum constituta dies advenisset, ponitur thalamus, hymenaeus occinitur, relliquaque nuptiarum solennia peraguntur. urgebat tempus, iamque vir beatus cum coniuge thalami secreta erat petiturus. tum illo animi arcanum detegente, puella lubens assentitur, certoque affirmat, si quid ille velit, se quoque prompte facturam. his juvenis auditis, deo gratias agit: exindeque ambo diu noctoque precibus assidui erant. re cognita, Leo impius imperator, ac viri socer, a proposito adolescentes prohibuerunt. misit namque imperator Cyzicum, eam in urbem suam operam collaturum: jam enim tum extruebatur. abiens vero praeclarus juvenis, suis ipse sumptibus, quod imperatoris insu urbi praestandum erat, effecit. aetatis porro illius anno vigesimo primo,

Theophanis Vita.

***

ὁ νέος, ἀλλὰ καὶ ἡ οἰκουμένη γίνεται, Εἰρήνης τὰ σκήπτρα διαδεξαμένης. ἐπεὶ δὲ κατὰ νοῦν πάντα αὐτῷ γέγονε, τοὺς ἐνδεέσι καὶ πτωχοῖς τὴν οὐσίαν αὐτοῦ διεσκόρπισε, καὶ τοὺς οἰκείους ἐλευθερίᾳ τετίμηκε· τῇ δὲ τιμῇ αὐτοῦ συζύγῳ χρέματα πολλὰ παρασχόμενος, ἐν τῇ τοῦ Πρίγκιπος μοιῇ ἀπέκτεινεν, Εἰρήνην αὐτὴν ἀντὶ Μεγάλους ὀνομάσας. αὐτὸς δὲ τῷ κυρίῳ ἑαυτὸν προσφέρων ἱερουργεῖ ἐν τῇ ἐν τῷ τῶν Σιγγριανιαίων ὄρει κειμένη μόνῃ, Πολυχρονία λεγομένη. μοναχοῦ δὲ αὐτοῦ γενομένου, οὐδ' ὅλως τὸ ἄρχειν κατεδέξατο· ἀλλ' ἐν τῇ κέλλῃ καθεζόμενος, ἐξ οἰκείων χειρῶν τὴν τροφήν ἐπορίζετο, καλλιγραφῶν ἕξαετὴ χρόνον διηλεκῶς ἐν τῇ κυλούμενῃ νήσῳ τῆς Καλωνύμου, ἐν ᾗ συνεστήσατο αὐτὸς μονῇ· καὶ πάλιν ἔρχεται ἐν τῷ τῆς Σιγγριανῆς ὄρει. τῷ δὲ πεντηκοστῷ τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνῳ, ἀσθενεῖα τινὶ παραδίδοται, ἣ τις ἦν λιθίασις κύστεως καὶ νεφριτικῆς ἀκολουθίας σύμπτωμα. ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ χαλεποῦ νοσήματος ἔμεινε διὰ παντὸς τοῦ βίου κλινήρης καὶ ἀκίνητος. μετὰ ταῦτα ἐδέξατο τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας Λέων ὁ Ἀρμένιος. ἀλλ' οἶα τούτῳ συμβέβηκεν, οὐδεὶς ἄγνοεῖ. τέως δὲ ὁ ἀνόητος καὶ ἀνόσιος πέμπει πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον, ἐλθέ, λέγων, εὗξαι ὑπὲρ ἡμῶν, ὅτι κατὰ βαρβάρων ἀπέρχομαι. αὐτὸς δὲ διὰ τὸ ἀκίνητος εἶναι, ἐκ τῆς ἀμύξης μετετέθη εἰς πλοῖον, καὶ ἤχθη πρὸς

cum Leo imperator, tum viri socer vitam commutant, deincepsque nendum iuvenis, sed et orbis ipse liber agit, Irene augusta sceptrum postmodum moderante. cum itaque ex voto cuncta successissent, egenis ac pauperibus substantiam distribuit, servosque libertate donavit. nobilissimae autem coniugi elargitus multas pecunias, in Principis ita dicto monasterio detondit, Megalus nomine in Irenen illi commutato. is vero se domino manus consecrat in monasterio, quod in Siugrianorum monte situm Polychronii nuncupationem habet. factus monachus, praeesse nullo modo sustinuit, sed in cellula sedens, manuum labore victum parabat, scribendis codicibus sese impendens annos sex continuos in insula dicta Calonymos, in eo monasterio quod extruxerat: iterumque revertitur ad Siugrianam montem. aetatis autem anno quinquagesimo aegritudini corpusculum traditur, nempe vesica petrescente, ac rennum molesto illi dolore. ex illo deinceps morbo afflicta valetudine, totam vitam lecto decumbens egit, nec sibi motum imperare valens. postea Leo Armenius imperii sceptrum capessit: verum quid illi acciderit, nemo nescit. hactenus vero homo demens scelestusque ad dei virum mittit, iubetque veniat, ac sibi comprecetur, quod adversus hostes expeditionem suscepturus sit. ille quod aegro corpore sese movere non posset, e plastro in scapham transfer-

τὴν βασιλεύουσαν· καὶ τῆς μὲν δυσειδοῦς ὄψεως τοῦ τυράννου οὐκ ἔτυχε· πλὴν μηνύσει ἐχρηάσατο πρὸς αὐτόν· εἰ κατανύσεις λέγων τῇ παρακλησέι μου, καὶ σοὶ καὶ τῇ μονῇ σου ἀγαθὰ παρέξω· εἰ δὲ μὴ γε, ξύλῳ ἀγχόνης σε παραδειγματίσων, καὶ τῶν λοιπῶν εἰς φόβον σε προσθήσω. ὁ δὲ ὁμολογητὴς· τῶν δωρεῶν σου ἔφη, μὴ κενώσης τοὺς θησαυρούς· τὸ δὲ ἀγχόνης ξύλον, ἧ καὶ τὸ πῦρ εὐτρέπισον σήμερον· τοῦτο γὰρ ἐφίεμαι διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ μου ἀγάπην. ταῦτα ὁ ἀναιδὴς ἀκούσας, παρέδωκεν αὐτὸν Ἰωάννῃ τῷ μάντει περὶ λόγους ἀνχοῦντι καὶ τὸ μέτος τῶν Εἰκονομάχων ἐμπεπλησμένῳ, στρεβλότῳ ἀντεπεκκλίνει αὐτὸν ἡγούμενος. ὃς παραληφθεὶς ἐν τῇ Ὀρμίδι μονῇ Σεργίου καὶ Βάκχου τῇ παρακειμένῃ τῷ παλατίῳ, καὶ πρὸς λόγων ἄμιλλαν τῷ μάντει συνελθὼν, καὶ τοῦτον ἡτήσας, καὶ τῷ περιόντι τῆς σοφίας καταβροντήσας, καὶ τὸ ἀμετάβειτον ἐνδειξάμενος, τοῦτον ἥσχυμένον εἰς τὸν μανιώδη τύριννον ἀπέπεμψε. ἀγροίκου μᾶλλον ἢ ῥήτορος ὄξαν ὁ δειλαιὸς ἀπηνέγκατο. ὃς ἀνελθὼν πρὸς αὐτόν, κρείσσον ἔφη βασιλεῦ κρητὴ μολύβει σίδηρον, ἢ πείσαι τὸν ἄνδρα μεταδίδαι πρὸς τὸ σοὶ ἐφετόν. τούτων ἐπακούσας ὁ τύραννος, μετὰγει τοῦτον εἰς τὰ Ἐλευθερίου ἀνάκτορα, καὶ κατακλείει αὐτὸν ἐν τινι οἰκῇ ματι σκοτεινοτάτῃ, καταστήσας καὶ φρουροὺς ὥς μὴδὲ διακονεῖσθαι αὐτὸν παρὰ

4. ἀγχόνῃ Παρ. 8. τὴν διὰ τοῦ Παρ.

tur, Inque urbem reglam vehitur: nec tamen tyranno in conspectum ventre concessum; sed ministro ad eum misso, si, Inquit, bortanti mihi annueris, cum tibi, tum monasterio tuo bene faciam; sin autem, probro publico e furca laqueo suspendam, ac reliquis in terrorem exponam. tum confessor, noli, inquit, tuorum munerum thesauros effundere: patibuli vero lignum, sive etiam ignem expedi bodie: id enim qua dilectione in Christum feror, desiderio cupio. his auditis, impudens tyrannus Ioanni ariolo tradidit, homini eruditi nomen ambienti, quique Iconomachorum odio in fideles plenus esset, fore ratus ut is obliquitate in adversum viri constantiam flecteret. assumptus ille in Hormidae Sergii ac Bacchi monasterio quod palatio adiacet, ac disputatione cum ariolo congressus, eoque victo, ac eximiae sapientiae vi perculso, praeclareque constantia prodita, vir sanctus confusus eum ad insanum tyrannum ablegat; miserque rustici magis, quam oratoris sibi nomen ascivit. ascendens itaque ad imperatorem, facilius, inquit, ferrum cera emollias, quam viri animum in id, quod tibi collibitum est, transferas. his auditis, tyrannus ad Eleutherii eum palatia traducit, Inque teuebricosa quadam aedivula concludit, datis etiam custodibus, ut ne quis etiam affecto corpori ministerium

τινος. οὕτω διετῆ χρόνον τελέσας θλίψεις καὶ στετοχωρίαις πιεζόμενος, κατήσχυε κἄν τούτῳ τὸν τύραννον. ἐπεὶ δὲ καθ' ἐκάστην ὑποκύψαι τῇ αὐτοῦ βουλῇ ἡταγκάζετο, μὴ εἴξας, ἔξοριζέται ἐν τῇ τῆς Σαμοθράκης νήσῳ. ἥ δὲ πρὸς τὴν ὑπερορίαν ἀπαγωγὴ ταχεῖαν ἔσχε τὴν ἀπὸ τοῦ σώματος ἔξαγωγήν. ἡμέραις γὰρ τρισὶ πρὸς ταῖς εἴκοσι τὴν ἐν τῇ νήσῳ ζωὴν διανύσας ἐκεῖ κατεπαύσατο, ἀπελθὼν ἐν κυρίῳ ὁσίως καὶ εὐρηγικῶς. τί δὲ χορὴ λέγειν ὁπόσης μὲν εὐλογίας τὸν τόπον ἐνέπλησεν, καὶ ὁπόσων δὲ ἱατρείων ὁ χῶρος ἐκεῖνος ἠυπόρησεν;

Ωιδ. ζ.

Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τὸ κατ' εἰκόνα σὺ κεκτημένος, καὶ ὁμοίωσιν βίῳ λαμπροτάτῳ, πάτερ, προειληφώς, δι' ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας· εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Ὁμολογίας σου στεφάνῳ, πάτερ, διέπρεψας, ἔργῳ διήλεξας λόγους τῶν δυσσεβῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας· εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ ναῷ βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Τῷ στερεοτάτῳ ἐν προθυμίᾳ τὰς τοῦ σώματος, πάτερ,

13. ὁμοίωσι Par.

impenderet. in hunc modum exacto biennio, afflictus, ac angustia confectus, vel sic tyranno pudorem incussit. cumque quotidie vis adhiberetur, ut illius consiliis animum accommodaret, nec is quicquam e mentis firmitate remitteret, exilio relegatur in Samothracen insulam. eam in exilium abductionem brevi secuta eductio e corpore. post enim dies tres supra viginti, consummato ea in insula vitae curriculo, illic requievit, sancte ac pacate ad dominum commigrans. quid autem refert dicere quanta locum benedictione impleverit, ac quanta praedium sanationum munera per illum consecutum sit?

Ode 7.

In camino.

Ut ad imaginem esses adeptus, vitaeque clarissima similitudinem pater consecutus, utroque eximie fulsisti; clamans, benedictus es domine in templo gloriae tuae.

Confessionis tuae pater corona claruisti; opere factisque impiorum verba confutasti, fideles vero confirmasti; clamans, benedictus es domine in templo gloriae tuae.

Firmissimo alacrique animi proposito corporis dolores pater for-

ἀλγηδόνας ἤνεγκας καρτερῶς, εὐχάριστον τῷ δεσπότῃ σου·
εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ νῶν βοῶν τῆς δόξης σου, κύριε.

Ὡδ. η'.

Χειρας ἐκπαιύσας Δανιήλ.

Θεώμενος, μάκαρ, τὸ στερρὸν τῆς σῆς ἐνστάσεως Λέων
ὁ τύραννος, ὑπεροφία σε ἔκρινε πικροτάτη ὁ παμπόνηρος· ἐν
εὐφροσύνῃ δὲ βοῶν ταύτην ὑπήνεγκας, εὐλογεῖτε πάντα τὰ
ἔργα τοῦ κυρίου τὸν κύριον.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον εἰδὼς τὴν τῆς εἰκόνης τιμὴν διαβι-
βαῖσθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμες ἀθλητῆς ὡς ἐννομώτατος·
καὶ νικητὴς ἀναδειχθεὶς στέφανον εἰληφας ἀναμέλπων· πάντα
τὰ ἔργα ἀνυμνεῖτε τὸν κύριον.

Οὐράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῇ σκηνῇ σοι δέδωκε πάντων κύ-
ριος· ἀντὶ στενώσεως εὖρες δὲ πλατυσμὸν ἀγαλλιᾶσεως, ἐν
παραδείσῳ τρυφῆς μετὰ μαρτύρων βοῶν· εὐλογεῖτε πάντα
τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Φωτὶ ἐλάμψεθης νοητῷ καὶ θείῳ πνεύματι, μάκαρ Θεό-
φανες, ὅθεν ἰάματα βρῦεις [γάρ] τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέ-
χουσι, καὶ τὴν ἀγίαν σου σορὸν πόθῳ γεραίρουσι καὶ βοῶσι·
πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον.

titer pertulisti, deo gratias agens; clamans, benedictus es domine in
templo glorie tue.

Ode 8.

Manibus expansis Daniel.

Videns, vlr beate, Leo tyrannus firmo te proposito illi obniti
gravissimo nequissimus damnavit exilio: tu vero laetus pertulisti, cla-
mans, benedicite omnia opera domini dominum.

Cum intelligeres honorem imaginis ad exemplar transire, ad sta-
dium ut quom legitimus athleta cucurristi, victorque acclamatus coro-
nam accepisti, dulcius concludens, omnia opera laudate dominum.

Caeleste tibi pro eo quod in terra est tabernaculum universorum
dominus contulit: arctaeque custodiae loco latitudinem exultationis in
paradiso voluptatis cum martyribus iuvenisti, clamans, benedicite
omnia opera domini dominum.

Spiritali luce illustratus es, ac divino spiritu perfusus, vlr beate
Theophanes: indeque sanitates scaturis fidelibus ad te confugienti-
bus, tuumque sanctum loculum amore venerantibus, ac clamantibus,
omnia opera laudate dominum.

Ὕμν. 9'.

Λίθος ἀχειρόμητος.

Ἄπαντα τὸν βίον σκορπίσας τοῖς δεομένοις, Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σοφῶς ἀντεχομίζου σοι ἀνατέλλονσαν, ἀντὶ φθαρτῶν δρεπόμενος τὰ δι' αἰῶνος ἀνατέλλοντα.

Νόσους θεραπεύεις, παμμάκαρ, τοῦ παρακλήτου τῇ δυνάμει· δαίμονας σαφῶς ἀπειλύνεις τῇ ἐνεργείᾳ τούτου, παρόλβιε, διὸ πιστοὶ θεώμενοί σε, Θεοφόρε, μακαρίζομεν.

Ἡ σὴ φωτοφόρος, Θεόφρον, τῆς μεταστάσεως ἡμέρου πάντας προσκαλεῖται τοὺς πιστοὺς πρὸς μετουσίαν τοῦ ἁγιάσματος· ἦνπερ καὶ νῦν γηγθόμενοι ἐπιτελοῦμεν, ἱερῶτατε.

Νέμοις τὴν σὴν ἄφθονον χάριν τῷ τῶν ἐπαίνων σου τοὺς λόγους πλέξαντι, Θεόφρον, προθύμως· ὁμύτροπόν σοι ὥσπερ ὁμώνυμον τοῦτον δεικνὺς πρεσβεΐαις ταῖς εὐπροσδέκτοις, ἱερῶτατε.

Ode 9.

Lapis sine manu praecisus.

Omni substantia tua in egenos distributa, vir divino sensu praedite, iustitiam palam tibi orientem illius praemio retulisti: pro his quae sunt corruptilia, ea decerpens quae in saeculum virescent.

Morbos curas, vir beatissime, paracleti potentia, daemonesque palam illius vi abigis, vir felicissime: idcirco nos fideles te contuentes beatum praedicamus.

Lucida, divino sensu praedite, tuae migrationis dies fideles omnes invitat, ut sanctificatione participantur: quam et nunc gaudentes peragimus, vir sacratissime.

Tribuas quaeso uberem tuam gratiam illi, qui tuarum laudum carmen alacri animo texuit: iisdemque tecum moribus, uti et eodem censetur nomine, deo gratis precibus tuis facito, vir sacratissime.

Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ.

Theophanes.

1

TOT EN AGIOIS PATROS HMΩN
Θ Ε Ο Φ Α Ν Ο Υ Σ

ΗΓΟΥΜΕΝΟΤ ΤΟΤ ΑΓΡΟΤ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΤ
ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ ΕΤΩΝ ΦΚΗ,

ΑΡΧΟΜΕΝΗ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟΤ ΕΤΟΤΣ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΤ ΕΩΣ
ΔΕΥΤΕΡΟΤ ΕΤΟΤΣ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΤ ΤΙΟΤ ΑΠΟΤ-
ΤΟΤ ΕΣΤΙΝ ΑΠΟ ^{μφοζ} ΕΤΟΤΣ ΤΟΤ ΚΟΣΜΟΤ ΕΩΣ ΕΤΟΤΣ
ςιέ ΚΑΤΑ ΤΟΤΣ ΔΑΞΑΝΔΡΕΙΣ, ΚΑΤΑ ΔΕ ΡΩΜΑΙΟΤΣ ^{ςικα}.

S. PATRIS NOSTRI
T H E O P H A N I S
ABBATIS AGRI ATQUE CONFESSORIS
C H R O N O G R A P H I A

ANNORUM ΙΧΧVΙΙΙ,
AB ANNO DIOCLETTIANI PRIMO AD MICHAELIS ET THEOPHY-
LACTI EIUS F. ANNUM SECUNDUM: ID EST, AB ANNO MUNDI
5777 AD ANNUM SECUNDUM ALEXANDRINOS 6305, SECUNDUM
ROMANOS VERO 6321.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ

Ὁ μὲν μακαριώτατος ἄββας Γεώργιος, ὃ καὶ Σύγκελλος γ'ε- Παρ. p. 1
Ven. p. 1

1. τοῦ ἐν ἁγ. πατρ. ἡμ. om. A, in quo legitur: Θεοφά-
νους ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ ἡγουμένου τοῦ Ἀγροῦ καὶ ὁμολογητοῦ
χρον. x. τ. λ. 3. καὶ ἡγουμένου a b c, ἀγίου ἡγ. d. 6.
Θεοφίλου a g. τοῦ υἱοῦ (om. αὐτοῦ) a e. 7. τοῦτ' ἐστίν ἀπὸ
om. a e. ἕως ^{ςιέ} εἰς b, ἕως τοῦ κόσμου εἰς ^{ςιέ} e.
8. ^{ςικα}] ^{ςιέ} A. 18. Προοίμ. τ. χρον. oim. A. 20. μα-
κάριος A, μακάριος τὰ a e. καὶ add. ex A a b c e f g.

PROOEMIUM CHRONOGRAPHIAE.

Sanctissimi Cpoleos patriarchae Tarasii Georgius abbas quondam

Ρ. 2 γονῶς Ταρασίου τοῦ ἀγιοτάτου πατριάρχου Κωνσταντινου-
πόλεως, ἐλλόγιμος ἀνὴρ καὶ πολυμαθέστατος ὑπάρχων, πολ-
λούς τε χρονογράφους καὶ ἱστοριογράφους ἀναγνούς, καὶ
ἀκριβῶς τούτους διεξερενησάμενος, σύντομον χρονογραφίαν
ἀπὸ Ἀδάμ μέχρι Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως καὶ διώκτου 5
τῶν Χριστιανῶν ἀκριβῶς συνεγράψατο, τοὺς τε χρόνους ἐν
Β πολλῇ ἐξετάσει ἀκριβολογησάμενος, καὶ τὰς τούτων διαφω-
νίας συμβιβάσας, καὶ ἐπιδιορθωσάμενος καὶ συστήσας, ὥς
οὐδεὶς ἄλλος τῶν πρὸ αὐτοῦ, τὰς τε τῶν ἀρχαίων βασιλέων
V. 2 παντὸς ἔθνους πολιτείας τε καὶ τοὺς χρόνους ἀναγραφάμε- 10
νος, καὶ κατὰ τὸ ἐφικτὸν αὐτῷ τοὺς ἀρχιερεῖς τῶν μεγάλων
καὶ οἰκουμενικῶν θρόνων, Ῥώμης τε, φημί, καὶ Κωνσταν-
τινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας τε καὶ Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύ-
μων, τοὺς τε ὁρθοδόξως τὴν ἐκκλησίαν ποιμάναντας καὶ τοὺς
ἐν αἵρεσει ληστρικῶς ἄρξαντας, καὶ τοὺς τούτων χρόνους 15
ἀκριβῶς ἐνέταξεν. ἐπεὶ δὲ τὸ τέλος τοῦ βίου τουτοῦ κατέλα-
βεν, καὶ εἰς πέρας ἀγαγεῖν τὸν ἑαυτοῦ σκοπὸν οὐκ ἴσχυσεν,
ἀλλὰ, καθὼς προέφημεν, μέχρι Διοκλητιανοῦ συγγραψάμε-
νος, τὸν τῆδε βίον κατέλυσεν, καὶ πρὸς κύριον ἐξεδήμησεν
D ἐν ὁρθοδόξῳ πίστει, ἡμῖν, ὥς γνησίους φίλους, τὴν τε βίβλον 20

2. ὑπάρχων add. ex omnibus codd. praeter g. πολλούς τε O
praeter g. ἄλλους τε vulg. 4. διερευνησάμενος A. 5. βα-
σιλέως Ῥωμαίων a b c. 16. ἐνέταξεν f. τοῦτον om. A. 17.
σκοπὸν A a f, κόπον rell. vulg. 18. συγγραψάμενος A a f,
ἀναγρ. rell. vulg. 19. κατέλυσεν A.

Syncellus, vir eximius et eruditissimus, multis chronographorum et historicorum libris evolutis, et non vulgari diligentia examinatis, compendiariam ab Adamo ad imperatoris et Christianorum persecutoris Diocletiani tempora chronographiam scripsit; discussisque studiosae temporum rationibus ad invicem comparavit, emendavit, ac, ut nullus ante eius aetatem, solertissime composuit: priscorum insuper regum et nationum universarum statu et regimine annotato, singulorumque, quantum licuit, observatis aetatibus, supremarum et universalium sedium, Romae, dico, et Cpolis, Alexandriae, Antiochiae, et Hierosolymorum, sive qui sanis dogmatibus, ceu pabulis, ecclesiam aluerunt, sive qui per vim et latronum more principatu arrepto, haeresum pravitate gregem infecerunt, pontifices enumeravit, et eorum tempora et annos egregio ordine digessit. enimvero cum vitae termino praereptus, ad propositum finem non potnerit consilium suum perducere, sed, ut praemonuimus, scriptis solummodo quae Diocletiani attingunt aetatem, vitam hanc mortalem deseruit, et cum recta fide ad dominum profectus, nobis velut sincerioribus amicis, quod fuerat molitus, opus imperfectum simul reliquit, et, ut quae

ἦν συνέταξε ἀτελῇ καταλέλοιπεν καὶ ἀφορμὰς παρέσχεν τὰ
 ἐλλείποντα ἀναπληρῶσαι. ἡμεῖς δὲ τὴν ἑαυτῶν ἀμάθειαν οὐκ
 ἀγνοοῦντες καὶ τὸ στενὸν τοῦ λόγου, παρητούμεθα τοῦτο ποιῆ-
 σαι, ὥς ὑπὲρ ἡμῶς τὴν ἐγχείρησιν οὔσαν. αὐτὸς δὲ πολλὰ
 5 παρακαλέσας ἡμῶς μὴ δκνησαι καὶ ἀτέλειστον καταλιπεῖν τὸ P. 3
 ἔργον, ἐβιάσατο ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν. διὸ καὶ ἀναγκασθέντες διὰ
 τὴν τούτου ὑπακοὴν εἰς τὰ ὑπὲρ ἡμῶς ἐγχειρήσαντες, κόπον
 οὐ τὸν τυχόντα κατεβαλόμεθα. πολλὰς γὰρ βίβλους καὶ ἡμεῖς
 ἐκζητήσαντες κατὰ τὸ δυνατόν ἡμῖν καὶ ἐρευνήσαντες, τόδε
 10 χρονογραφεῖον ἀπὸ Διοκλητιανοῦ μέχρι τῆς βασιλείας Μιχαὴλ
 καὶ Θεοφυλάκτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὰς τε βασιλείας καὶ τοὺς B
 πατριάρχας, καὶ τὰς τούτων πράξεις σὺν τοῖς χρόνοις κατὰ
 τὸ δυνατόν ἡμῖν συγγράψάμεθα, οὐδὲν ἄφ' ἑαυτῶν συντά-
 ξαντες, ἀλλὰ ἐκ τῶν ἀρχαίων ἱστοριογράφων τε καὶ λογο-
 15 γράφων ἀναλεξάμενοι, ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις τετάχαμεν ἐκάστου
 χρόνου τὰς πράξεις ἀσυχνύτως κατατάττοντες· ἵνα εἰδέναι C
 ἔχωσιν οἱ ἀναγινώσκοντες ἐν ποίῳ χρόνῳ ἐκάστου βασιλείῳ ποῖα
 πράξεις γέγονεν, εἴτε πολεμική, εἴτε ἐκκλησιαστική, εἴτε πολιτική,
 εἴτε δημόσης, εἴτε τις ἑτέρα. οὐ γὰρ μικρὰν ἀφέλεια, ὥς

1. ἀτελῇ om. A a. 2. ἀμάθειαν A. 4. πολλὰ παρακαλέσας
 ἡμῶς A, παρ. ἡμ. πολλά vulg. 6. τοῦτ' f. καὶ add. ex A.
 9. κατὰ τ. δυν. ἡμ. καὶ A, καὶ κ. τ. δυν. ἡμῖν vulg. 10. χρο-
 νογράφιον A b c f. 11. τοῦ om. b. 13. ἀκριβῶς συνεγρ. a.
 17. χρόνῳ A, χρόνων vulg. 17. ποῖα πράξεις A, ποῖα πράξεις
 vulg. 18. εἴτε ubique ex A rescipsi pro vulg. ἦτε.

desiderantur absolueremus praeibit argumentum. nostra vero impe-
 ritia sermonisque inopia non ignorata, ouus, cui vires nostrae forent
 impares, sustinere detrectabamus. ille contra plura hortatus, ut tor-
 pore omni excusso imperfectum opus non despiceremus, dedit ani-
 mum, et ad illud capessendum manibus, et perficiendum coegit. quo-
 circa eius monitis morem gerere compulsi, molem robore nostro
 longe graviolem subire, et pene dicam immensum laborem exantlare
 suscepimus. multis siquidem voluminibus diligentius exquisitis, et,
 quantum facultas et ingenium dedit, examinatis, praesentem chrono-
 graphiam a Diocletiani temporibus ad Michaelis et Theophylacti
 eius filii imperium, reges insuper et patriarchas, necnon eorum gesta
 et aetates, qua par fuit sedulitate, ex proprio penu nil depro-
 mentes aut conferentes, in unum congesimus: quin potius selectis
 ex veteribus historicis vel rhetoribus plerisque, singulorum acta per
 annos et tempora propriis quibosque locis pulchro ordine cuncta dis-
 posuimus: ut quoto quoque anno reia gestam vel facinus editum,
 sive in bello, sive in ecclesia, sive in civili administratione, sive in
 populari statu, sive qualibet alia ratione commendandum, lector in
 promptu habeat et in propatulo. haud enim vulgare est, me qui-

οἷμαι, καρποῦται ὁ τῶν ἀρχαίων τὰς πράξεις ἀναγινώσκων.
 εἴ τις δέ τι ἐν τούτῳ τῷ πονήματι ἡμῶν ὀνησιφόρον εὔροι,
 D τὴν πρέπουσαι τῷ Θεῷ εὐχαριστίαν ἀποδώσει, καὶ ἡμῖν τοῖς
 ἀμαθείσιν καὶ ἁμαρτωλοῖς διὰ τὸν κύριον ὑπεριύξεται· καὶ
 εἴ τι ἐλλείπον εὔροι, τῇ ἀμαθείᾳ ἡμῶν τοῦτο λογίσσεται, καὶ 5
 τῇ ἀργίᾳ τοῦ χαμερποῦς νοῦς ἡμῶν, καὶ συγγνώσεται ἡμῖν
 διὰ τὸν κύριον. φίλον γὰρ τῷ Θεῷ τὸ κατὰ δύναμιν.

1. τῶν ἀρχ. τὰς πρ. A, τὰς ἀρχ. πράξεις vulg. 2. εἴ τις δέ τι
 ἐν τούτῳ τῷ πον. A, εἴ τι δέ ἐν τούτῳ πον. vulg. 3. τοῖς
 add. ex A a f. ἀποδώσῃ — ὑπεριύσσεται A. 5. λογί-
 σσεται A. 7. τῷ om. A a f.

dem iudice, eorum qui veterum gesta evolvunt, emolumentum. si
 quis autem ex eo quem aggredimur labore fructum aliquem decerpat,
 debitas deo grates referet; nobisque licet ineruditis et peccatoribus
 a domino bene precabitur: si quid deesse comperiat, imperitiae et
 abiecti nostri iugentii tarditati adscribat, et ex domini charitate con-
 donet. id enim deo acceptum opus, quod e facultate nostra profi-
 ciscitur.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ
ΑΠΟ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΕΩΣ ΜΙΧΑΗΛ
ΚΑΙ ΘΕΟΦΥΛΑΚΤΟΥ ΤΟΥ ΤΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝ.

CHRONOGRAPHIA
A DIOCLETIANO AD MICHAELEM
ET THEOPHYLACTUM EIUS FILIUM IMPP.

Κόσμον ἔτος μνησ'. τῆς Θείας σαρκώσεως σωη'.
Ῥωμαίων βασιλέως Διοκλητιανοῦ ἔτος α'.
Περσῶν βασιλέως Οὐαράχου ἔτος ιε'.
Ῥώμης ἐπισκόπου Γαῖου ἔτος ζ'.
Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ὑμεναίου ἔτος ιγ'.
Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Θεωνᾶ ἔτος ια'.
Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Τυράννου ἔτος β'.

P. 4
V. 3

9. Persarum regis nomen Οὐαράχης scribitur in A, in ceteris omnibus Οὐαραράχης, in ed. Par. Ἀραρευχίς. apud Syncellum idem modo Οὐράχης audit (p. 678, 13), modo Οὐαραράχης (p. 722, 3), Agathias autem p. 260, 11. hunc regem et filium eius, qui in omnibus Theophanis codicibus infra Οὐαραράχης nominatur, uno eodemque nomine Οὐαραράνης nuncupat.

Annus mundi 5777. divinae incarnationis 277.
Romanorum imperatoris Diocletiani a. 1.
Persarum regis Varachis a. 15.
Romae episcopi Caii a. 7.
Hierosolymorum episcopi Hymenaei a. 13.
Alexandriae episcopi Theonae a. 11.
Antiochiaepiscopi Tyranni a. 2.

A.M. 5780 Περσῶν βασιλέως Ουαράνου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς Μαξιμιανὸν τὸν Ἐρκού-
Βλιον κοινωνὸν ἀνεδείξυτο τῆς αὐτοῦ βασιλείας τῷ τελευτῇ
αὐτοῦ χρόνῳ.

A.M. 5781 Περσῶν βασιλέως Νάρσεως ἔτος α'. 5

A.M. 5782 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκού-
C λιος Ὀβούσιριν καὶ Κόπτων πόλεις ἐν Θήβαις τῆς Αἰγύ-
πτου εἰς ἑδάφος κατέσκαψαν ἀποστατησάσας τῆς Ῥωμαίων
ἀρχῆς.

A.M. 5785 Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκού- 10
D λιος καίσαρας ἐποίησαν Κωνσταντίον καὶ Μαξιμιανὸν Γαλ-
λέριον. καὶ ὁ μὲν Διοκλητιανὸς δέδωκε τὴν ἑαυτοῦ θυγα-
τέρα πρὸς γάμον τῷ Γαλλερίῳ, ὁ δὲ Ἐρκοῦλιος Μαξιμιανὸς
τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Θεοδώραν τῷ Κωνσταντίνῳ συνέτευξε,
καίτοι γε ἑκατέρων γαμετὰς ἐχόντων, ὥς ἀπώσαντο διὰ τὴν 15
πρὸς τοὺς βασιλεῖς στοργήν.

A.M. 5786 Ῥώμης ἐπισκόπου Μαρκελλου ἔτος α'.

P. 5

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρου τοῦ ἱερομάρτυρος ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀλεξάνδρεια σὺν τῇ Αἰγύπτῳ εἰς ἀπο-
στασίαν ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀχθίσται, οὐκ ἀντέσχον τῇ Ῥωμαίων 20

2. Μαξιμῖνον c f. 3. ἀγέδειξεν A a f. 6. Διοκλητ. x. Μαξ.
ὁ Ἐρκ. A, M. ὁ Ἐ. x. A. vulg. 7. Κόπτων aliquot codd. 11.
Κωνσταντίνον, et mox Κωνσταντίνῳ f. 15. καίτοι γε A a f,
καὶ τῶν γε vulg. 16. πρὸς A a f, εἰς vulg. βασιλεῖς A.
20. οὐκ ἀντέσχον A, οὐ κατέσχον vulg. τῇ add. ex A.

A. C. 280 Persarum regis Varanis annus primus.

Hoc anno, imperii sui quarto, Diocletianus Maximianum Hercu-
lium supremæ potestatis socium renunciavit.

A. C. 281 Persarum regis Narsis annus primus.

A. C. 282 Hoc anno Diocletianus et Maximianus Herculi Bosirim et Co-
ptum Thebaidis in Aegypto civitates in Romanum imperium rebelles
funditus everterunt.

A. C. 585 Hoc anno Diocletianus et Maximianus Herculi Constantium
et Maximianum Galerium instituerunt caesares: et Diocletianus qui-
dem filiam suam Galerio locavit coniugem, et Maximianus pariter
suam nomine Theodoram Constantio copulavit. uterque vero ex
observantia et in imperatores amore coniugem, quam prius habebat,
dato repudio lecti consortio reddidit alienam.

A. C. 286 Romæ episcopi Marcelli annus primus.

Alexandriæ episcopi Petri sacri martyris annus primus.

Hoc anno Alexandria et Aegyptus ab Achille ad defectionem
concitatae, illatum a Romanis bellum sustinere non potuerunt: plu-

προσβολῇ, καὶ ἦν πλεῖστοι ἀνηρέθισαν, δίκην δεδωκότων
τῶν τῆς ἀποστασίας αἰτίων.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκού- A.M. 5787
λιος διωγμὸν μέγαν καὶ φρικωδέστατον κατὰ Χριστιανῶν ἀνῆ- V. 4
5 γειραν, καὶ πολλὰς μυριάδας μαρτύρων ἐποίησαν, παντοίας
βασάνους ἐπινοοῦντες, καὶ πολλὰ κακὰ ἐργαζόμενοι. περὶ ὧν
τις ἐπερχόμενος τὴν ὀκτάβιβλον τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας
Εὐσεβίου τοῦ Παμφύλου εἴσεται.

C

Ῥώμης ἐπισκόπου Εὐσεβίου ἔτος α'.

A.M. 5788

10 Τούτῳ τῷ ἔτει νεωτερισμοῦ γεγονότος ἐν Γαλλίαις ὑπὸ
Ἀμάνδου καὶ Αἰλιανοῦ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκούλιος διαβὰς κα-
θεῖλεν αὐτοὺς. ἀλλὰ καὶ Κράσσος ἀντῆρε, καὶ Βρεττανίαν
κατέσχε, καὶ οἱ πέντε Γεντιανοὶ τὴν Ἀφρικὴν, καὶ Ἀχιλλεύς
τὴν Αἴγυπτον. ἀλλὰ Κράσσον μὲν ἐπὶ τρισὶν ἔτεσι τὴν Βρετ-
15 τανίαν κατασχόντα Ἀσκληπιόδοτος ὁ ἐπαρχος ἀνεῖλεν. ἐν δὲ
ταῖς Γαλλίαις ἀγχίστροφος ἐκ παραδόξου γέγονε Κωνσταντίῳ
καίσαρι τύχη. ἐν ὧραις γὰρ ἔξ τῆς αὐτῆς ἡμέρας καὶ ἡ-
τῶμενος ὤφθη καὶ νικῶν ἀπεδείχθη. ἄρτι μὲν γὰρ ἐπικλύ- D
σαντες οἱ Ἀλιανοὶ τῷ Κωνσταντίῳ στρατῷ ἄχρι καὶ εἰς τὰ
20 τεῖχη κατεδίωξαν. αὐτὸς δὲ ἡκολούθει τελευταῖος φεύγοντι

4. φρικωδ. Par. 5. μάρτυρας A a e. 7. τις add. ex A e.
8. τοῦ II.] τῆς II. A. εἴσεται A ἴσεται vulg. 12. Κράσ-
σος] Κράσος A, Κρῶσσος vulg. Βρεττανίαν A b f constan-
ter. 13. Γεντιανοὶ A a e, Γεντιανοὶ vulg. 16. ἀγχίστρο-
φος A, ἀγχίτροφος vulg. 17. καὶ ante ἦτ. add. ex A. 19.
Ἀλαμνοὶ conl. Gour.

rimis autem primo impetu sublati, rebellionis autores meritis ex-
solverunt poenas.

Hoc anno Diocletianus et Maximianus^{us} Herculi^{us}, vehementi et A.C. 287
horrenda in Christianos persecutione suscitata, et omnis generis ex-
cogitatis tormentis, plurimas martyrum myriadas confecerunt: de qui-
bus qui octo libros ecclesiasticae historiae ab Eusebio compositos
percurrerit, notitiam accipiet.

Romae episcopi Eusebii annus primus.

A.C. 288

Hoc anno novis rebus Amandum et Aelianum in Galliis studen-
tes Maximianus Herculi^{us} suscepta in eos profectione confecit. Cras-
sus quoque seditionem movit, et Britanniam occupavit: quemadmo-
dum quinque Gentiani Africam, et Achilles Aegyptum invaserunt.
at Crassum quidem tribus annis Britannia potitum Asclepiodotus prae-
fectus sustulit et medio: in Galliis autem anceps omnino dubiaque
belli fortuna Constantio caesari ex inopinato contigit. eiusdem
quippe diei sex horarum intervallo victus et vicisse visus est. nam
effusi in Constantii exercitum Alani ad castrorum usque muros eum

τῇ στρατῷ. ἐπειδὴ δὲ κεκλεισμένων τῶν πυλῶν, οὐδὲ ἴσω τοῦ τείχους ἡδυνήθη εἰσελθεῖν, χεῖρας ἐξέτειναν οἱ πολέμιοι πρὸς τὸ συλλαβεῖν αὐτόν· σχοινοῖς δέ, καθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους, ἀνέιλκυσαν αὐτόν. ἴσω δὲ γενόμενος, καὶ τὸν στρατὸν παραθαρσύνας, ἐπεξελθὼν τοῖς Ἀλανοῖς, νίκην ἔσχε 5 λαμπράν, ὥστε ἑξακισχιλίους πείσειν. Μαξιμιανὸς δὲ ὁ Ἐρ-
P. 6 κούλιος τῶν πέντε Γεντιανῶν ἐν τῇ Ἀφρικῇ ἐκράτησε. Διο- κλητιανὸς δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸν Ἀχιλλέα καθεῖλε. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς Κωνσταντίου, κομιδῇ νέος ἐπάρχων, ἀριστευὼν ἐν τοῖς πολέμοις. ὃν ὄρων ὁ Διοκλη- 10 τIANOS φθόνῳ κινήθεις δόλῳ ἀνελεῖν ἐσπούδαζε. Θεὸς δὲ τοῦ- τον παραδόξως διέσωσε, καὶ τῷ πατρὶ ἀπέδωκε.

A.M. 5789 B. Ἰερσῶν βασιλέως Ὀρμισδά, Πρώμης ἐπισκόπου Μιλτιά-
δου, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ζαβδά, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Βιταλίου ἔτος α'. 15

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐετήριος στρατοπεδάρχης τοὺς ἐν τῇ στρατιᾷ Χριστιανοὺς ἤλαυνε μετρίως, ἔκτοτε τοῦ κατὰ πάν- των ὑποτύφροντος διωγμοῦ.

A.M. 5793 Πρώμης ἐπισκόπου Σιλβέστρου ἔτος α'.

1. ἔσω A, εἴσω vulg.
3. σχοίνοις a, σχοῖνον b.
5. παρα-
θαρσύνας A, παραθαρσύνας vulg.
9. καὶ Κωνστ. A a, ὁ Κων-
σταν. vulg.
- κομιδῇ νέος A, κομιδῇ δὲ νέος vulg.
10.
ὁ om. A.
12. ἀποδέδωκε om b.
13. Μιλτιάδ. A, Μέλτ.
vulg.
14. Ζαβδά] Γαζάβδας A.
- Vitalii, Antiocheni epi-
scopi, accessionem in annum proxime sequentem reiciunt a f:
non adnotavit A.
17. στρατιᾷ A.

sunt Insequuti: ipse vero dux extremus fugientis exercitus premens vestigia se recipiebat. obseratis vero portis, cum Intro non potuisset admitti, extensas ad eum comprehendendum hostium manus nusquam evasisset, nisi demissis per murum funibus ad castra fuisset subvec- tus. intro receptus, verbis exercitum animat et corroborat, et im- petu in Alanos facto, caesis eorum sex millibus praeclaram assequi- tur victoriam. Maximianus Hercules pari sorte quinque Gentianos in Africa obtinuit: et Alexandriae Diocletianus Achillem prostravit. socius expeditionis aderat Constantinus Constantii f. prima iuventute conspicuus, et bellicorum facinorum laude iam praestans: qua Dio- cletianus conspecta, motus invidia, necem dolis inachinabatur. deus autem praeter opinionem servavit, et patri reddidit incolumem.

A. C. 289 Persarum regis Hormisdæ, Romae episcopi Miltiadis, Hieroso-
lymorum episcopi Zabdae, Antiochia episcopi Vitalii annus primus. Hoc anno Veterius magister militiae Christianos milites mode-
rate insectatus est, persecutione exinde in reliquos ingruente.

A. C. 293 Romae episcopi Sylvestri annus primus.

Τούτῳ τῷ ῥτει Μαξιμιανὸς Γαλλέριος κατὰ Νάρσεως V. 5
 τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως τοῦ τηνικαῦτα τὴν Συρίαν κατω-
 δραμοντός καὶ ληϊζομένου ἀπεστάλη ὑπὸ Διοκλητιανοῦ. καὶ
 συμβαλὼν αὐτῷ κατὰ τὴν πρώτην μάχην ἡττᾶται περὶ Καλ- C
 5 λίνικον καὶ Κάρρας. ἐπαινῶν δὲ ἐκ τῆς φυχῆς ὑπήντησεν Διο-
 κλητιανῷ ἐπ' ὀχλήματος φερομένῳ. ὁ δὲ τὸν καίσαρα μετὰ
 τοῦ ἰδίου σχήματος οὐ προσδεξάμενος, ἀφῆκεν ἐπὶ πλείστον
 τρέχειν καὶ προηγείσθαι τοῦ ὀχλήματος. μετὰ δὲ ταῦτα συνα-
 10 χθείσης δυνάμεως πολλῆς πάλιν Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος
 δεξιᾷ τύχῃ, τολμήσας καὶ πράξας ἃ μηδεὶς ἕτερος. τὸν τε D
 γὰρ Νάρσεα μέχρι τῆς ἐνδοτέρας Περσίδος ἐδίωξε, καὶ κα-
 τέσφαξε πᾶν τὸ στρατόπεδον, καὶ τὰς τούτου γυναῖκας καὶ
 παῖδας καὶ ἀδελφάς, καὶ παρέλαβε πάντα ὅσα ἐκείνος ἐπεφέ-
 15 ρετο, χρημάτων θησαυρούς, καὶ τοὺς ἐν Πέρσαις λαμπρούς,
 μεθ' ὧν ἐπανελθόντα Διοκλητιανὸς ἐν Μεσοποταμίᾳ διάγων
 ἀσμένως ἐδέξατο τιμήσας· καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ κοινῇ πάν-
 τες οὗτοι πρὸς πολλοὺς τῶν βαρβάρων πολεμήσαντες, πολλὰ
 κατώρθωσαν. ἀρθεῖς δὲ ὑπὸ τῆς τῶν πραγμάτων εὐροίας

3. ληϊζομένου A, alii ap. Goar. ληισαμ. vulg. 5. Διοκλητιανῷ ἐπ' ὀχλήματος φερομένῳ A, Διοκλητιανῷ ἐπ' ὄχημα ἐπιφερόμενα a b c d (si recte enotavit G.), Διοκλητιανὸς ἐπ' ὄχημα καταφερόμενος vulg. 6. μετὰ τοῦ A, μετὰ τὴν τοῦ vulg. 9. Μαξ. ὁ Γαλλ. A, ὁ Μ. Γ. vulg. 10. Νάρσεως — χρησάμενος om. A, fort. χρησόμενος. 11. δεξιὰ τύχη a, ἐπὶ τα δεξιᾷ τύχη f. 13. τὸ add. ex a. 14. καὶ παρέλαβε A, παρέλαβε, καὶ vulg. 15. ὕπερ ἔρετο b. 18. πολλὰ] πάντα a. 19. τῆς add. ex A.

Hoc anno Maximianus Galerius adversus Narsem Persarum regem crebris excursionibus Syriam infestantem et depopulantem a Diocletiano missus est. hic primo certamine ad Callinicum et Carrhas auperatur, eque fuga se recipiens, Diocletianum curru forte vectum habuit obvium. ille caesarem etiam propriis insignibus illustrem et conspicuum, longo viae spatio neglectum, currere, et currum praecedere permisit. validiore postmodum exercitu collecto, Maximianus Galerius caesar bellum cum Narse restauraturus amandatur: resumptisque viribus, et prospera fortuna usus, quas nullus potuisset, res omniino praeclaras gessit. Narsem etenim usque in interiorem Persiam fugientem abegit, et exercitum eius et uxores, liberos et sorores trucidavit, et quos secum vehebat pecuniarum thesauros et Persarum nobiliores sumpsit captivos: spoliis onustum et redeuntem, Diocletianus, qui tum in Mesopotamia versabatur, cum bonore libenter excepit: et tum privalium uterque, tum communibus armis

- Διοκλητιανός, προσκυνεῖσθαι ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν, καὶ οὐ*
 P. 7 *προσαγορεύεσθαι κατὰ τὸ πρότερον σχῆμα ἀπῆλθσεν. ἐκαλ-*
λῶπισε δὲ καὶ τὸ ὑπόδημα χρυσίῳ καὶ μαργαρίταις καὶ λί-
θοις τιμίοις. Κωνσταντῖνον δὲ τὸν υἱὸν Κωνσταντίου, ἐν τῇ
ἀνατολῇ καὶ Παλαιστίνῃ διάγοντα, καὶ τὰ Χριστιανῶν φρο-
νῶντα, ὁρῶν τοῦτον ὁ Γαλλέριος Μαξιμιανὸς συνέσει ψυχῆς
καὶ σώματος ῥώμῃ καὶ τῇ περὶ τὴν παιδευσιν εὐφυνία προκό-
πτοντα, μαντευσάμενός τε τοῦτον καταλυτὴν ἔσεσθαι τῆς τυ-
ραννίδος καὶ τῶν θυγμάτων αὐτοῦ, δόλῳ θανατῶσαι τοῦτον
ἐσκέψατο. Θεία δὲ προμνητεία τὸν δόλον μαθὼν, ὡς Δαβὶδ, 10
φυγῇ τὴν σωτηρίαν πορίζεται, καὶ πρὸς τὸν ἰδίον πατέρα
Β διασώζεται, πολλὰ σὺν αὐτῷ τῷ Χριστῷ εὐχαριστῶν τῷ σώ-
σαντι αὐτόν.

- A.M. 5794 *Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοπέκνη γόητι πειθόμενος ὁ Γαλλέριος*
Μαξιμιανὸς ἐν τῷ θύειν τοῖς δαίμοσι, καὶ λαμβάνειν χρῆ-
σμούς· ὑποδὺς τῷ ἄνθρωπῳ ὁ Θεότεκνος, χρησμόν, κατὰ
Χριστιανῶν ἐγείρει διωγμόν, τοῦτῳ δέδωκε. τὰ δὲ ὑπομνή-
ματα τοῦ σωτῆρος ἐπλασατο, καὶ πανταχόσε ἐφ' ὕβρει ἀπέ-
στειλε, καὶ τοῖς γραμματοδιδασκάλοις τοὺς παῖδας διδάσκειν

3. ante χρυσίῳ b add. καὶ τὰς βασιλικὰς ἐσθῆτας. 4. Κων-
 σταντῖνον, τὸν υἱὸν — διάγοντα — φρονοῦντα A, Κωνσταντί-
 νου, τοῦ υἱοῦ — διάγοντος — φρονοῦντος vulg. 9. καὶ om.
 A. 10. τὸν add. ex A. 11. φυγῇ A, alii μέγει, καὶ vulg.
 14. γόητι om. e. 16. ὁ add. ex A.

adversus barbarorum plurimos ambo decertantes, res praeclaras feliciter gesserunt. secundo vero fortunae successu Diocletianus elatus, a senatoriae dignitatis viris se adorari, nec ut prius salutari, vel consueto habitu procedere expetiit: verum anro, margaritis et pretiosis lapidibus calceamentum adornavit. Constantinum autem Constantii filium in oriente et Palaestina tunc temporis commorantem et de Christiana fide bene sentientem, et tum animi praestantia, tum corporis robore, tum denique ad omnem honestam disciplinam propensione in dies incrementa sumentem cernens Galerius Maximianus, cum tyrannidis et impii profanique idolorum cultus eversorem futurum vaticiniis acceperisset, dolis eum interficere meditabatur. Ille detectis insidiis, quae fuit dei providentia, Davidis exemplo fuga salutem parat, et ad patrem, servatori Christo debitis gratibus persolutis, sospes et incolumis regreditur.

- A.C. 294 *Hoc anno Theotecnō praestigiatori morem gessit Galerius Maxi-*
miānus, ut daemōnibus sacra faceret et oracula reportaret: antrum-
que subiens Theotecnus, ut in Christianos persecutionem excitaret,
oraculum retulit. idem servatoris monita conflavit et in eius iniū-

προπέταξεν, ὡς διαγελαῖσθαι τὸ καθ' ἡμᾶς μυστήριον παρα-
σκευάζων.

Περσῶν βασιλέως Σαβώρου ἔτος α'.

A.M. 5795

Τούτῃ τῷ ἔτει προστάγματα βασιλικά ἐδόθη, τὰς ἐκκλησίας
5 τοῦ Χριστοῦ ἐδαφίσεσθαι, καὶ τὰς θείας βίβλους κατακαί-
εσθαι· ἱερεῖς δὲ καὶ πάντας Χριστιανούς βασάνοις παραδί-
δοσθαι, καὶ θύειν εἰδώλοις ἀναγκάζεσθαι. καὶ ἦν οὗτος ὁ V. 6
διωγμὸς πάντων φρικωδέστατος ἀναριθμήτους μάρτυρας ἀπο- D
τελέσας.

10 Τούτῃ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἐρκούλιος A.M. 5796
ἔξ ἀπονοίας τὴν βασιλείαν ἀπέθεντο ἰδιωτικὸν ἀναλαβόμενοι
σχῆμα. καὶ Διοκλητιανὸς μὲν κατὰ Σάλωνα τῆς Δαλματίας
τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἰδιωτεύων βιοῖ, Ἐρκούλιος δὲ ὁ Μαξιμι-
ανὸς ἐν Λυκαονίᾳ, πρότερον τὴν ἐπινίκιον ἐν Ῥώμῃ ἐπιτελέσαν-
15 τες πομπήν, ἐν ᾗ προεπόμπεον μὲν Νάρσεως τῶν ὀχημάτων P. 8
τὸ πληθὺς καὶ αἱ τούτου γυναῖκες καὶ παῖδες καὶ ἀδελφαί·
μετὰ ταῦτα δὲ ἀναχωρήσαντες διηγον ἐφ' ἑαυτῶν, καταστή-
σαντες αὐτ' αὐτῶν βασιλεύειν, τῆς μὲν ἐως Γαλλέριον Μα-
ξιμιανόν, τῶν δὲ ἐσπερίων μερῶν Κωνσταντίον, ὃς ὀλίγη μέρει
20 τῆς ἀρχῆς ἀρκούμενος, λίαν ἦν ἡμερος καὶ ἀγαθὸς τὸν τρόπον,

1. παρεσκεύαζεν A e.

4. προστάγματα βασιλικά A, alii τῷ

προστάγματι τῷ βασιλικῷ vulg. 5. τοῦ A, οὐσας vulg. θείας

A, θείους vulg. 8. φρικωδέστερος a. 11. ἀπονοίας A alii

ἀνοίας vulg. ἀναλαβόμενοι A, ἀναλαβόντες vulg. 14. ἐν

Ῥώμῃ A, Ῥώμης vulg. ἐπιτελέσαντες codd., ἐπιτέλσας Pat.

15. Ναρσέου A a. 19. μερῶν add. ex A aliis.

riam sparsim disseminavit: et ut fidei nostrae mysterium facilius de-
ridendum proponeret, ludimagistros ea pueros docere edixit.

Persarum regis Saboris annus primus.

A. C. 295

Hoc anno ut Christi ecclesiae subverterentur sacrique libri tra-
derentur igni, imperiali sancitum est edicto: sacerdotes quoque et
omnes Christianos tormentis applicandos, et ut victimas idolis offer-
rent, cogendos. horrenda prae omnibus, quaeque martyres innume-
ros consecravit, extitit haec persecutio.

Hoc anno Diocletianus et Maximianus Herculius ex animi vae- A. C. 296
cordia, privato habitu resumpto, deposuerunt imperium. et Diocle-
tianus quidem Salonae patria civitate Dalmatiae privatus agit, Hercu-
lius autem Maximianus in Lycaonia, ducta prius Romae triumphan-
tium more victoriae pompa, qua currum copia, uxores, liberi, so-
rores Narsem captivum praecedebant. seiuncti deinceps ab invicem
victitabant solitarii, constitutis vice sua imperatoribus, orientis qui-
dem Galerio Maximiano, occidentis vero Constantio; qui modica im-

στρατιῶται ἀνηγόρευσαν Μαξέντιον τὸν υἱὸν Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἑρκουλίου βασιλέα. ὅθεν ὁ Ἑρκούλιος εἰς ἐπιθυμίαν πάλιν τῆς βασιλείας ἀρθεὶς, ἐπεχείρησε μὲν ἀποδοῦσαι τὸν ἴδιον υἱὸν Μαξέντιον, ἐπεχείρησε δὲ δόλῳ καὶ τὸν γαμβρὸν Κωνσταντίον ἀνελεῖν. ἀλλὰ τῆς μὲν πρὸς τὸν υἱὸν ἐπιχειρήσεως ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀπηλάθθη. ἐν δὲ τῇ κατὰ τὸν γαμβρὸν, ὑπὸ Φαύστης τῆς θυγατρὸς καταμηγνυθεὶς, ἀναιρεῖται κακῶς πρῶτος. Εὐσέβιος δὲ ὁ Καισαρεύς φησι, ὅτι Διοκλητιανὸς παράφρων γενόμενος, καὶ σὺν τῷ Ἑρκουλίῳ τὴν βασιλείαν ἀποδέμενος ἰδιωτικὸν βίον ἀνέλαβε. καὶ ὁ μὲν ἀγχόνῃ τὸν βίον μετήλλαξε, Διοκλητιανὸς δὲ νόσῳ μακρῇ δαπανώμενος ἐμαράνθη. Γελάσιος δὲ ὁ Καισαρείας τῆς αὐτῆς ἐπισκόπος φησιν, ὅτι μεταμεληθέντες, καὶ πάλιν βασιλεῦσαι θελήσαντες, ψῆφῳ κοινῇ τῆς συγκλήτου ἀναιροῦνται. τούτων οἷον ἐκ μέσου γενομένων, καὶ τοῦ Χριστιανόφρονος Κωνσταντίου τελευτήσαντος, τὴν βασιλείαν, ὡς προέφην, κατέσχον Κων- V. 7
σταντίνος ὁ Σεβαστός, καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α'.

A.M. 5797

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φιλογένους ἔτος α'.

P. 9

2. βασιλέα A, τοῦ βασιλέως vulg. πάλιν om. a. 4. καὶ
add. ex A. 6. ἐν δὲ τῇ A e, ἐκ δὲ τῆς vulg. 8. ὅτι add.
ex A. 13. μεταβληθέντες a. 16. προέφην A, προέφικεν
vulg.

state Galerius Maximianus in Italiam profectus, caesares duos creavit: et proprium quidem filium Maximinum orienti praefecit, Severum autem Italiae: Romae milites Maxentium, Maximiani Herculli filium, salutaverunt principem. unde Herculus in spem cupiditatemque recipiendi rursus imperii erectus, proprium filium Maxentium potestate exuere molitus est: et paribus dolis, ut Constantium generum interficeret, animum adhibuit. verum a noxa filio inferenda depulsus est a militibus: a funestis autem in generum conatibus, a fausta filia denunciatus, praepeditur, et ob prava facinora necatur. Eusebius Caesariensis refert, Diocletianum mentis morbo laborantem una cum Hercullio, depositis imperii insignibus, privatam vitam resumpsisse: et hunc quidem laqueo committasse vitam, Diocletianum vero diuturno languore consumptum penitus emarcuisse. Gelasius eiusdem Caesaris antistes narrat, eos abdicati imperii poenitentes, et regressum ad illud molitos, publico senatus decreto interfectos. illis igitur e medio sublati, tum Constantio, cuius fides et religio Christiana fuit, defuncto, Constantinus Augustus et Maximianus Galerius, ut a nobis praemissum, obtinuerunt imperium.

Romanorum Imperatoris Constantini annus primus.

A. C. 297

Antiochiae episcopi Philogenis annus primus.

Τούτῃ τῇ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ Θεϊότατος καὶ Χριστιανικώτατος Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ἐν Γαλλίαις καὶ Βρεττανίᾳ. κατὰ τὸν αὐτὸν οὖν χρόνον τέσσαρες οὗτοι συνεβασίλευον αὐτῷ, Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος σὺν δυαὶ καίσαροι Σευήρῳ καὶ Μαξιμίνῳ τῷ Γαλλερίου υἱῷ καὶ Μαξεντίῳ τῷ υἱῷ τοῦ 5 Ἐρκουλίου, ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀναγορευθέντι βασιλεῖ. οὗτοι ἀλλήλους ὑπερβαλεῖν ἔσπενδον εἰς τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν. Μαξέντιος δὲ ὁ τύραννος τῇ Ῥώμῃ ἀνόμως βασιλεύων πάνδεινα εἰργάσατο κακά, μοιχείας τῶν ἐν τέλει γυναικῶν, φόνους καὶ ἄρπαγὰς, καὶ ὅσα τούτοις 10 ὅμοια. κατὰ δὲ τὴν ἀνατολὴν Μαξιμίνος χεῖρονα διεπράτετο κακά, δύο κακῶν μεγίστων ἀνατολὴν καὶ δύοσιν κληρωσαμένων, καὶ τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν ἀναρριπίζοντων. τότε καὶ Λικίνιον καίσαρα Ῥωμαῖοι ἀνηγόρευσαν, χαρίζομενοι Κωνσταντίνῳ γαμβρῷ αὐτοῦ ὄντι εἰς ἀδελφὴν 15 Κωνσταντίαν, καὶ ὑποκρινόμενον ψευδῶς τὴν καθ' ἡμῶς εὐσεβείαν, Σευήρου δηλαδὴ τελευτήσαντος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, ἐν φυλακῇ ὑπάρχων προστάγματι Μαξιμιανοῦ τοῦ Γαλλερίου

7. ὑπερβαλεῖν A a, ὑπερβάλλειν vulg. τῶν add. ex A. 9. κακά — φόνους καὶ om A e. 11. Μαξιμιανὸς a. 12. χειρωσαμένων a. 13. τῶν om. A. ante διωγμὸν deleti πόλεμον, quod codd. non omittunt: solus a exhibet: πόλεμον καὶ διωγμὸν, b Χριστιανῶν διωγμὸν. 14. Ῥωμαίων A. 18. τούτῃ τῇ ἔτει A. ἐπίσκοπος om. A e.

Hoc anno in Gallis et Britannia sacrerrimus et Christianissimus Romanorum imperator Constantinus regnavit: cum eodem tempore quatuor isti cum illo eiusdem forent imperii collegae, Maximianus Galerius cum duobus Caesaribus Severo et Maximino, Galerii filio, atque etiam Maxentio, Herculi filio, qui Romae a militibus imperator fuerat renunciatus. Isti, quis alter alterum in Christianis crudelius persequendis vinceret, ad invicem contendebant. Maxentius autem tyrannus quibusvis pessundatis legibus Romae imperans flagitiosa quaque patravit facinora, nobillum seminarum adulteria, caedes, bonorum direptiones, et quotquot scelera his similia. pelora per orientem Maximianus exequabatur: duabus exitiosis pestibus orientem occidentemque inter se partientibus, et bellum adversus Christianos, persecutionem nimirum, ubique suscitantibus. tunc temporis Romani, gratiam Constantino reposituri, Licinium, ob sororem Constantiam in coniugem acceptam eius levirum, caessrem appellavere, Severo videlicet mortuo, familiarem nobis pietatem dolose simulantem.

Eodem etiam anno Petrus Alexandriae episcopus carcere detentus, Maximiani Galerii et Maximini eius filii mandato capite trun-

καὶ Μαξιμίνου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς, ἐνδό-
 ξως ἐμαρτύρησεν· ὅστις τὸν Ἀρειὸν διάκονον ὄντα τῆς αὐτοῦ
 ἐκκλησίας ἀκοινώνητον ἐποίησεν· ὅστις μετὰ ταῦτα κακοδόξου
 αἰρέσεως προστάτης ὢν, πολλοὺς τῆς εὐσεβείας ἀπίστησε.
 5 πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἐπὶ τούτων τῶν τυράννων τὸν ὑπὲρ Χρι-
 στοῦ μαρτυρικὸν στέφανον ἀνεδήσαντο, ὃν εἰσὶ Φιλέας, ἐπί-
 σκοπος Θμουέως τῆς Αἰγύπτου, Πηδεὺς καὶ Νεῖλος ἐπίσκο-
 ποι τῆς Αἰγύπτου, Ἀνθίμος ἐπίσκοπος Νικομηδείας, Τυραν-
 νίων ἐπίσκοπος Τύρου, Σιλουανὸς ἐπίσκοπος Ἑμέσης, καὶ D
 10 Σιλουανὸς ἐπίσκοπος Γάζης, Λουκιανὸς πρεσβύτερος Ἀντιο-
 χείας, Ζηρόβιος ἐπίσκοπος Σιδῶνος, Πάμφιλος πρεσβύτερος
 Καισαρείας, καὶ ἄλλοι ἀναρίθμητοι, οὗτος δὲ Γαλλέριος
 Μαξιμιανὸς γυναικομανέστατος ἦν, τοσοῦτον, ὥστε τοὺς ὑπ'
 αὐτῶν τελοῦντας μελετῆν ποῦ κρύψωσι τὰς ἰδίας γαμετάς,
 15 ἐκτετηκὼς καὶ τῇ τῶν πλάνων δαιμόνων ἀπάτῃ, ὡς μὴ ἀνέχεσθαι
 τινος γεύεσθαι ἄνευ μαντείας. οὗτος πανωλεθρίαν Χριστιαν-
 ῶν γενέσθαι προσέταξεν, οὐ τοσοῦτον διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀσέ-
 βειαν, ὅσον διὰ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς· τοῦ· P. 10
 τῆ οὖν θείᾳ δίκῃ ἐπῆλθε διὰ τὴν ἄμετρον ἀκολασίαν, καὶ

3. μετὰ ταῦτα A a, γεγονὼς vulg. 4. ὢν add. ex A. 5.
 ἐκ τούτων a. 6. ἀνεδύσαντο b. 7. Πηδεὺς A, δὲ II. vulg.
 Πηδεὺς — Αἰγύπτου om. e. 10. Σιλουανὸς — Ἀντιοχείας
 om. e, Λουκιανὸς — Ἀντ. om. A. 11. ἐπίσκοπος] πρεσβύτε-
 ρος A. 14. κρύψωσι A, κρύψουσι vulg. 15. καὶ add. ex
 A a e. πλάνων a, πολλῶν vulg. 16. γεύεσθαι A, γεύ-
 εσθαι vulg. πανωλεθρίαν A, πανολεθρίαν vulg. 17. αὐ-
 τοῦ A. 18. τῶν add. ex A. αὐτοῖς om. e, αὐτῶν b. 19.
 μετῆλθε b.

catus gloriosum subiit martyrium. hic Arium, dum diaconi vices
 adhuc ageret, ecclesiae communionem fecit extorrem: qui pravae post-
 modum sectae autesignatus factus, plurimos a vera religione avertit.
 sub iisdem tyrannis alii plerique martyrii corona sunt redimti, quo-
 rum in numero recensentur Phileas Thmues episcopus, Peleus et
 Nilus, Aegyptiaci praesules, Anthimus Nicomediae, Tyrannion Tyri,
 Sylvanus Emesae, alter Sylvanus Gazae antistites, Lucianus Antio-
 cheasis presbyter, Zenobius Sidonis episcopus, Pamphilus Caesareae
 presbyter, et innumeri alii. Galerius iste Maximinus insano pe-
 nitus et effraeni mulierum amore aestuabat, adeo ut eius pote-
 stati subditi, ubi proprias coniuges occultarent, anxie meditare-
 ntur: alioquin fallacium daemonum fraudibus tantopere delectaretur,
 ut absque oraculi praestigiis non cibum quidem vellet delibare.
 illum non adeo religionis impiae cultu, quam bonorum rapien-
 dorum cupidine motus, delendos communis interfectione Christianos
 praecepit. eum propter immodicam et effusam petulantiam, et into-

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀλεξάνδρου ἔτος α'.

A.M. 5799

Βυζαντίου ἐπισκόπου πρώτου Μητροφάνους ἔτος α'.

D

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Παυλίνου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνος ὁ Θεϊότατος εἰς τὴν κατὰ A.M. 5802

5 τῶν τυράννων διανέστη κατάλυσιν. Μαξέντιος δὲ ὁ δυσσεβὴς
ναυσὶ γεφυρώσας τὸν παραρρέοντα τῇ πόλει Ῥώμῃ ποταμὸν
παρετάξατο κατὰ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. ὁ δὲ μέγας
Κωνσταντίνος ἐδεδίει τὰς Μαξεντίου γοητείας, βρέφη ἀνατέ-
μνοτος διὰ μαντείας ἀθεμίτους. ἐν πολλῇ δὲ ἀγωνίᾳ ὄντι
10 ὥφθη αὐτῷ ἐν ὥρᾳ ἕκτη τῆς ἡμέρας ὁ τίμιος σταυρὸς ἐκ
φωτὸς κατεσκευασμένος, ἔχων ἐπιγραφὴν· ἐν τούτῳ νίκα. P. 11
ἐπιστάς δὲ αὐτῷ ὁ κύριος εἶπεν ἐν ὁράματι τῆς νυκτός·
χρησάς τῷ δειχθέντι σοι, καὶ νίκα. τότε σταυρὸν σχεδιάσας
χρυσῶν, ὅς ἐστι μέχρι τῆς σήμερον, ἐκέλευσε προάγειν αὐ-
15 τὸν ἐν τῷ πολέμῳ. καὶ συμβολῆς γενομένης ἠτήθησαν οἱ
περὶ τὸν Μαξέντιον, ὧν οἱ πλείους ἀνηροῦντο. Μαξέντιος
δὲ σὺν τοῖς λοιποῖς φεύγων, τῆς γεφύρας θεῖα δύναμις διαρ-
ραγείσης, ἐν τῷ ποταμῷ καταποντίζεται, ὥς πάλαι ὁ Φαραὼ
πανστρατὶ, ὥστε πληρωθῆναι τὸν ποταμὸν ἵππων σὺν ἀνα-
20 βύταις πεπνιγμένοις. οἱ δὲ πόλῃται τῆς Ῥώμης, ὥς αἰτησά-

2. Βυζαντίου — ἔτος α' om. A.

8. ἀνατέμνοτος A a, ἀνα-

τέμνων, ὡς vulg. 12. εἶπεν αὐτῷ ἐν A. 13. τὸ δειχθέν A.

14. τῆς σήμερον A, τὴν σ. vulg. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 17.

διαρραγείσης A, διαρρηγείσης vulg. 18. ὁ add. ex A. 19.

τὸν ποταμὸν πληρωθῆναι b.

Alexandriae episcopi Alexandri annus primus.

A. C. 299

Byzantii episcopi primi Metrophanis annus primus.

Antiochiae episcopi Paulini annus primus.

Hoc anno sacratissimus Constantinus ad evertendam tyrannorum A. C. 302

potestatem se movit. impius vero Maxentius ponte navibus instructo
in Tiberi Romam praeterfluente adversus magnam Constantinum in
acie constitit. formidabat magnus Constantinus Maxentii praestigias,
qui nefandae deditus divinationi pueros dissecare solet. illi pro-
pterea mentis in anxietate constituto, hora diei sexta, venerunda
crux luce efformata visa est cum hac inscriptione: "in hoc vince."
tum in nocturna visione astans ei dominus, iussit: "utere ostenso
tibi signo, et vince." aurea tum cruce, quae in hanc usque diem
superest, in promptu confecta, eam exercitui praeferrere et in confi-
ctu iussit se praecedere. inito igitur certamine, victi sunt qui sub
Maxentio militabant, et eorum plurimi trucidati. Maxentius fuga cum
reliquis arrepta, ponte divina virtute disrupto, flumine submergitur
non secus ac Pharaon cum toto exercitu, ita ut tam equis quam ses-
soribus fluminis alveus repletur. Romani demum victorem Constan-

Βμενοι αὐτὸν διαναστῆναι εἰς τὴν βοήθειαν αὐτῶν, λυτρωθέν-
τες τῆς τοῦ πορνηροῦ Μαξεντίου τυραννίδος τὴν πόλιν στεφα-
νώσαντες εἰσεδεξάντο μετὰ χαρᾶς τὸν νικητὴν Κωνσταντῖνον
σὺν τῇ νικοπολίῳ σταυρῷ σωτῆρα αὐτὸν ἀνευφημοῦντες.

- A.M. 58o3 Τούτῳ τῷ ἔτει κρατήσας τὴν Ῥώμην Κωνσταντῖνος ὁ 5
V. 9 θεοσυνέργητος πρὸ πάντων τὰ λείψανα τῶν ἁγίων μαρτυρῶν
C ἐκέλευσε συλλεγέντα ὅσα ταφῇ παραδοθῆναι. καὶ ἦσαν οἱ
Ῥωμαῖοι ἄγοντες ἐπινίκιον ἑορτὴν, γεραίροντες τὸν κύριον καὶ
τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ Κωνσταντῖνον
τὸν νικητὴν μεγαλύνοντες. 10

- A.M. 58o5 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Μαξιμιανὸς ὁ υἱὸς Γαλλερίου ἐπιπηδή-
σας, καὶ ἐαυτῷ τὴν βυσιλείαν ἐπιτρέψας, αἰσχυρῶς καταλύει
τὸν βίον ἐν Κιλικίᾳ. ἀκούσας δὲ Μαξιμιανὸς ὁ Γαλλέριος ὁ
D τούτου πειτῆρ, ὅτι ὁ Μαξέντιος ὁ υἱὸς Ἐρικούλου ἐν Ῥώμῃ
ὑπὸ Κωνσταντῖνου τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ κατεπτώθη, φο- 15
βηθεὶς τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀνῆκε διωγμὸν.

- A.M. 58o6 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ θειότατος σὺν Αἰκινίῳ
καίσαρι ζήλῳ θεοῦ φερόμενος, ἀπεστράτευσεν κατὰ Μαξιμια-
νοῦ τοῦ Γαλλερίου τὴν ἐφ' ἣν διέποντος· κίκεῖνος ἀντιστρα-

4. σωτῆρα om. A e. 7. παραδοθέντα b. 8. καὶ — σταυ-
ρὸν om. b. 9. ἑπτὰ ἡμέρας A, ἡμ. ἑπτὰ vulg. 11. Μα-
ξιμιανὸς Pat. 13. ὁ Γαλλ. A, Γαλλ. vulg. 15. κατεπτώθη
A a, κατεπόθη e, κατεπονθήθη vulg. 18. ζήλῳ] ψήφῳ a. ἀπε-
στρε. A, ἐπιστρε. vulg. Μαξιμιανοῦ A a, Μαξιμίου vulg.

tinum, cum ad ferendam ipsis opem expetitam servatorem populi-
que liberatorem acclamatum, urbe coronata communique tripudio
exultante, improbi Maxentii tyrannide redempti, cum cruce victoria-
rum largitrice triumphantem exceperunt.

- A. C. 3o3 Hoc anno divino fretus auxilio Constantinus collectas sanctorum
martyrum reliquias sacrae sepulturae mandari iussit. Romani vero
festis ob partam victoriam institutis, per dies septem continuos deum
vitalemque crucem debitis prosequiebatur honoribus, victoremque Con-
stantinum summis laudibus extollebant.

- A. C. 3o5 Hoc anno Maximinus Galerii filius, cum aliorum fines invade-
ret, et integrum sibi arrogare vellet imperium, vitam deinde turpi-
ter amisit in Cilicia. Maximianus vero Galerius, eius pater, Maxen-
tium Herculi filium a Constantino virtute ercis profligatum cum di-
didisset, nuncio territus accensam in Christianos persecutionem
remisit.

- A. C. 3o6 Hoc anno sacratissimus Constantinus divino religionis zelo mo-
tus in Maximianum Galerium orientis partes moderantem bellum, opem
ferente Licinio, suscepit. ille vero ingentes copias contra in aciem

τευσόμενος ἀμέτρῳ πλήθει συνέβαλεν αὐτοῖς, πεποιθὼς δὲ Μαξιμιανὸς μαντιύμασι δαιμόνων καὶ γοητικαῖς μαγανείαις. τοῦ δὲ ζωοποιοῦ σταυροῦ προάγοντος τῇ μεγάλῃ Κωνσταντίνῳ, ἅμα τῇ προσβολῇ τραπεῖς δὲ τύραννος σὺν τῇ πλήθει 5 κατασφραττομένη, τὴν βασιλικὴν ἐσθλὴν ἀπέθετο, καὶ στρα- P. 12
τιωτικὸν περιθήμενος σχῆμα μετ' ὀλίγων εὐνιστάτων τε δια-
δράς, ἀπὸ κώμης εἰς κώμην ὤχετο, καὶ τοὺς ἱερεῖς τῶν εἰ-
δώλων καὶ μάντις ἀθροίσας, τοὺς διαβεβημένους ἐπὶ μα-
γείαις καὶ προφήταις αὐτοῦ ὡς ἀπατεῶνας κατέσφαξεν.

10 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου λβ' Μακαρίου ἔτος α'. A.M. 5808
Ἀντιοχείας ἐπισκόπου γ' Εὐσταθίου ἔτος α'. B

Τούτῳ τῷ ἔτει μέλλοντα τὸν εὐσεβέστατον Κωνσταντῖ-
νον ζῶντα χειροῦσθαι τὸν Γαλλέριον Μαξιμιανόν, προλαβοῦσα
θεία ὁργὴ κατέλαβε τοῦτον. φλὺξ γὰρ ἐκ μέσου τῶν σπλάγ-
15 χων καὶ μυελῶν αὐτῷ ἀναφθεῖσαι, μετ' ὀδύνης ἀνυποίστου
πρηνῇ κατὰ τοῦ ἰδάφους ἀσθμαίνοντα διέθετο, ὡς ἀμφό-
τερα τὰ ὅμματα αὐτοῦ ἐκπηδῆσαι, καὶ τυφλὸν καταλιπεῖν
τὸν ἀνόσιον. αἱ δὲ σάρκες αὐτοῦ συσασπείσαι τῇ ἀμέτρῳ
ἐκκαύσει τῶν ὀστέων ἀπέπιπτον· καὶ οὕτως κατασαιπείς ἀπέρ-
20 ρισε τὴν θεομάχον ψυχὴν. C

2. μαντιῦσι a. 5. βασιλικὴν om. a. 7. ἀπὸ κώμης A, ἀπὸ
κώμην vulg. 8. τοὺς om. c. μαγείαις A, μαγείῃ vulg. 14.
τοῦτον] αὐτόν a. μέσου] βάρους b. 15. ἀνυποίστου A, ἀνοι-
πύστου vulg. 16. κατὰ τοῦ ἰδάφους A, κατ' ἰδάφους vulg.
17. αὐτοῦ add. ex A et aliis. 18. συσασπείσαι τῇ ἀμ. A, συσ-
σασπῆσαι ἀμ. vulg. 19. ἀπέρριψε A et aliā, ἀπέρριξε vulg.

educens, manus cum eis conseruit. fidebat Maximinus daemouum
oraculis et magorum praestigiis: vivifica crux ex adverso magno Con-
stantino praeibat. sub primo conflictu versos in fugam tyrannus, ma-
gna exercitus eius parte cersa, exiit imperatoris vestem et insignia;
militarique habitu sumpto, cum paucis sibi benevolis e vico in vi-
cum fugitivus vagabatur; idolorumque sacerdotibus et divinis congre-
gatis, vocatis etiam cunctis in arte magica celebrioribus ac vatibus,
cunctos velut seductores mactavit.

Hierosolymorum episcopi 32. Macarii annus primus.

A. C. 308

Antiochiae episcopi 23. Eustathii annus primus.

Hoc anno Galerium Maximianum vivum iam iam in piissimi Con-
stantini manus casurum divina praeveniens ira occupavit. ardor enim
in medullis eius visceribus et ossium medullis accensus cum intolerabili
dolore et obstructo anhelitu cernuum in terram deiecit; adeo ut
ambo eius oculi exilirent e capite, et lumine privatum desererent
impium. carnes autem eius immodica illa inflammatione putrescentes
defluabant ossibus, atque ita totus iam in sanie et tabum resolu-
tus insensam deo animam evomuit.

A.M. 5809 Τούτῃ τῇ ἔτει Λικινίῳ συμμαχῆσαντι τῇ θεῇ Κων-
 σταντίνῃ καὶ ὑποκρινομένῃ δολικῶς τὸν Χριστιανισμόν, ἀφο-
 ρίσας μοῖραν τῆς Ῥωμαίων γῆς ἀπένειμεν, ἀναγορεύσας αὐ-
 τὸν βασιλεῖα, ἀπαιτήσας αὐτὸν συνθήκας μηδὲν κατὰ Χριστια-
 νῶν πράττειν κακόν. ἐντεῦθεν ὁ τῶν τυράννων καθ' ἡμῶν 5
 D χάριτι Θεοῦ πέπανται διωγμός.

A.M. 5810 Τούτῃ τῇ ἔτει ὁ μέγας Κωνσταντῖνος πάσης Ῥωμαίων
 V. 10 γῆς μονοκράτωρ γενόμενος, πᾶσαν εἰς τὰ θεῖα μετήγαγε
 φροντίδα, ἐκκλησίας ἀνεγείρων καὶ φιλοτίμως ταύτας πλουτῶν
 ἐκ τοῦ δημοσίου λόγῳ. οὗτος πρῶτον νόμον ἔγραψεν τοὺς 10
 εἰδώλων ναοὺς ἀποδίδοσθαι τοῖς τῷ Χριστῷ ἀφιερωμένοις
 P. 13 (συνενομοθέτει δὲ αὐτῇ καὶ Κρίσπος ὁ υἱὸς αὐτοῦ)· δευτέρον δὲ
 Χριστιανούς μόνους [στρατεύεσθαι] ἐθνῶν τε καὶ στρατοπέ-
 δων ἄρχειν, τοὺς δὲ ἐπιμένοντας τῇ εἰδωλολατρείᾳ κεφαλι-
 κῶς τιμωρεῖσθαι· τρίτον τὰς πασχαλίους δύο ἑβδομάδας 15
 ἀπράκτους τελεῖν, τὴν τε πρὸ τῆς ἀναστάσεως καὶ τὴν μετ'
 αὐτήν. τούτων οὕτως ἐχόντων, εἰρήνῃ βαθεῖα καὶ γαλήνῃ
 κατέσχε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀγαλλίαςιν τοὺς πιστοὺς, προσ-
 τρεχόντων ὁσημέραι πάντων τῶν ἐθνῶν τῇ πίστει τοῦ Χρι-

2. ἀφορίσας A, καὶ ἀφορίσας vulg. 5. κακόν om. a. 6. πέ-
 πανται A, πέπανσται vulg. 7. h. l. in cod. A Metrophanes,
 Byzantii episcopus, primum notatur. πάσης A et alii, κρατήσας
 vulg. 10. πρῶτον νόμον ἔγραψεν τοὺς A a e, πρὸς τὸν νόμον
 ἔγρα. πρῶτον τοὺς vulg. 13. μόνους om. A, μόνον b. [στρα-
 τεύεσθαι] delendum esse videtur, aut fortasse scribendum: στρα-
 τευομένων a. ἐν στρατείαις. 18. ἀγαλλίας A. 19. ὁσημέραι
 ὡς ἡμέραι A et alii, ὡς ἡμέραν vulg. τοῦ om. A.

A. C. 309 Hoc anno Licinio armorum socio, et religionem Christianam do-
 linse simulanti sacratissimus Constantinus Romanorum ditionis partem
 administrandam assignavit: eodemque Imperii collega renunciato, ne
 quid mali adversus Christianos moliretur, fidem exegit et pacta. ab
 hoc tempore tyrannorum adversum nos dei gratia cessavit persecutio.

A. C. 310 Hoc anno magnus Constantinus Romanae ditionis compos factus,
 et solus imperio potitus, curam omnem ad disponendas res divinas
 convertit, ecclesias construens, ipsasque ex publico censu liberaliter
 largique ditans. hic legem scripsit, Crispo eius filio una cum eo
 sanciente, primum, idolorum templa viris Christo consecratis addi-
 cenda: secundum, solos Christianos in militiam ascribendos, ipsosque
 gentibus et exercitibus imperare: qui perstarent in idolorum cultu,
 capite multarentur: tertium, duas paschales hebdomadas, tum quae
 resurrectionem praecederet, tum quae sequeretur, ab omni opere fe-
 riari. his ita dispositis, profunda pax et iucunda tranquillitas, gen-
 tibus cunctis in dies ad Christi fidem studiose accedentibus et ba-

στοῦ καὶ βαπτιζομένων, καὶ τὰ πατρῷα εἰδῶλα συνθλατιόν-
των. τὸν δὲ πῆχυν τῆς ἀναβάσεως τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον
ποταμοῦ τοῦ Νείλου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐνομοθέτησεν ἀναφέρε-
σθαι, καὶ οὐκ ἐν τῇ Σαραπίῳ, ὡς εἶθιστο τοῖς Ἕλλησι. B
5 Αἰκίνιος δὲ πρὸ τοῦ τελείως μανηῖν εἰς Ἀντιόχειαν ἐλθὼν
θεοτεύκων γόητα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ μετὰ πολλὰς βυσάνους
αἰεῖλε.

Τούτῳ τῷ ἔτει Αἰκίνιος ἤρξατο κατὰ Χριστιανῶν διω- A.M. 5811
γμὸν κινεῖν. καὶ πρῶτον μὲν τοὺς ἐν τῇ παλαιῇ Χριστια-
10 νους εἰδίωξε, λήθην λαβὼν τῆς τῶν πρὸ αὐτοῦ τυράννων κα-
θαίρεσεως καὶ τῶν πρὸς τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον συνθηκῶν.
γυναικομανῶν δὲ καὶ ἀδικῶν καὶ φονεῶν Χριστιανούς οὐκ
ἐπαύετο. τούτῳ διὰ γρυμμάτων ὁ θεὸς Κωνσταντῖνος κελεύ- C
σας ἀποσπῆναι τῆς μαρίας οὐκ ἐπέσθῃ. οὗτος καὶ Βασιλεῖα
15 τὸν ἐπίσκοπον Ἀμασειᾶς, καί, ὡς τινὲς φασι, καὶ τοὺς ἀγί-
ους τεσσαράκοντα μάρτυρας, καὶ ἄλλους πολλοὺς διὰ βασί-
νων τελειωθῆναι ἐποίησε.

Βυζαντίου ἐπισκόπου β' Ἀλεξάνδρου ἔτος α'.

A.M. 5812

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρείος ὁ τῆς μαρίας ἐπώνυμος ἐν Ἀλε-
20 ξανδρείᾳ τὴν ἐκκλησίαν ἐπ' ἐκκλησίᾳ ἐφανέρωσε, καὶ D

3. τοῦ om. a. 4. Σαραπίῳ e. Σαραπίδι a. 5. μανη-
σαι e, μανέσαι A. 11. τὸν μέγαν A, τῶν μέγα vulg.
13. θεὸς] μέγας a. 14. ἐπέσθῃ A, ἐπισπῇ vulg. 15. Ἀμα-
σειᾶς A, Ἀμασίας vulg. ἀγίους add. ex A a, sed a om. τεσ-
σαράκοντα. 19. Ἀρείος ὁ A, ὁ Ἀρείος vulg.

ptismo lustratis et patria confringentibus simulacra, universum or-
bem occupavit. mensuram quoque exundantis Nili, qui fluvius est in
Aegypto, et aquae eius incrementorum, non iam amplius in Serapidos
sanum, prout ethnicis pridem more receptum, sed in ecclesiam in-
ferri sanxit. Licinius autem antequam insaniret penitus, Antiochiam
adveniens, Theotecnem praestigiatorem una cum sociis post multos
cruciatos interemit.

Hoc anno persecutionem adversus Christianos movere cepit Li-A. C. 311
cinius. et primo quidem praecedentium tyrannorum necis inmemor,
foederis quoque cum magno Constantino inito oblitus, Christianos
omnes palatio expulit. circa insanos mulierum amores, tum scelera,
et Christianorum caedes assidue versabatur: nec litteris magni Con-
stantini iussus ab hacce vaecordia desisteret, morem gessit. hic Ba-
silleum Amaseae episcopum, et, ut quidam ferunt, quadraginta martyres,
et plurimos alios tormentis consummari mandavit.

Byzantii episcopi 2. Alexandri annus primus.

A. C. 312

Hoc anno Arius, ab iusania nomen adeptus, in publico ecclesiae
conventu excogitatum a se haeresim praedicavit: et opitulante ma-

σχίσμα ἐργάσατο, συνεργοῦντος αὐτοῦ τοῦ πονηροῦ, μὴ φέροντος βλέπειν τὴν εἰρήνην τῆς ἐκκλησίας. ἐγένετο δὲ καὶ σεισμός ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λαβρότατος, ὥστε πεσεῖν οἰκίας πολ-
λὰς καὶ λαὸν πολὺν δλέσθαι.

- A.M. 5813 Τούτῳ τῷ ἔτει μαθὼν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος τὴν τοῦ 5
V. 11 Ἀρείου κίνησιν σφόδρα λυπηθεὶς, ἔγραψεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ
P. 14 Ἀρείῳ κοινὴν ἐπιστολὴν, συμβουλευόντων καταλύσαι τὴν πονη-
ρὰν κίνησιν καὶ εἰρηνεῦσαι εἰς ἀλλήλους. ἀπέστειλε δὲ καὶ
Ὅσιον τὸν ἐπίσκοπον Κοδρουβῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ περὶ Ἀρείου,
καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ διορθωσόμενον τοὺς ἀνατολικοὺς ἐκ πα- 10
λαιᾶς συνηθείας Ἰουδαϊκώτερον ἰορτάζοντας τὸ Πάσχα. ὑπέ-
στρεψε δὲ ἄπρακτος πρὸς ἀμφοτέρω.

Τούτῳ τῷ ἔτει καὶ Κώνσταντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταν-
τῖνος ὁ μέγας προεβάλλετο καίσαρα, καὶ ἀπέστειλεν ἐς
Γαλλίας.

15

- A.M. 5814 Τούτῳ τῷ ἔτει, ὥς φασί τινες, Κωνσταντῖνος ὁ μέγας
B σὺν Κρίσπῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐβα-
πτίσθη, ὡς οἱ κατὰ τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην μέχρι σήμερον
τὸν βαπτιστῆρα ἔχουσιν εἰς μαρτυρίαν, ὅτι ὑπὸ Σιλβέστρου

1. αὐτοῦ a. 2. καὶ add. ex A. 4. λαὸν πρὸς πολὺν δλέ-
σαι A e. 10. διορθωσόμενον A a, διορθωσόμενος vulg. 12.
δὲ om. A. 13. Κώνσταντα A, Κώνσταν vulg. 14. ἐς
Γαλλίας A a e f, ἐν Γαλλίᾳ vulg. 16. in cod. a hunc anno
praemittitur haec inscriptio, quae etiam in marg. e legitur: πῶς
ἐβαπτίσθη Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου
σὺν Κρίσπῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. 17. ἐβαπτίσθη A et alii, ἐβαπτί-
σθσαν vulg. 18. ὡς οἱ A a e, ὅσοι vulg.

ligno spiritu perpetuo pacis ecclesiasticae adversario, schismatis au-
ctorem se praebuit. horrendus autem terrae motus Alexandriae con-
tigit, quo pleraque diruta aedificia, et innumera populi multitudo
perit.

- A. C. 313 Hoc anno magnus Constantinus cum Arii motum rescivisset et
aegre ferret, ad Alexandrum et Arium, ut malignum omnem dissidii
motum dissolverent et pacem inter se agerent, communem episto-
lam dedit. sed et eiusdem Arii causa Hosium Cordubensem episco-
pum misit Alexandriam, et mox in orientem, ad antiquam orienta-
lium consuetudinem, qua Iudaico vicini ritui pascha celebrabant,
emendandam. utraque tamen re infecta, reversus est.

Hoc eodem anno magnus Constantinus filium Constantem decla-
ravit caesarem et in Galliam misit.

- A. C. 314 Hoc anno, ut nonnulli referunt, magnus Constantinus cum Cri-
spo filio Romae a Sylvestro baptizatus est: prout ad hanc usque
diem veteris Romae incolae baptisterium eius servant, in testimonium

ἐν Ῥώμῃ ἐβαπτίσθη, μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τῶν τυράννων. οἱ δὲ κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἐν Νικομηδείᾳ φασὶν αὐτὸν περὶ τὸν θάνατον ὑπὸ Εὐσεβίου τοῦ Νικομηδέως Ἀρειανοῦ βεβαπτίσθαι· εἶθι καὶ ἔτυχεν αὐτὸν κοιμηθῆναι. ἀναβαλλόμενος γὰρ 5 ἦν τὸ βύπτισμα, φασὶν, ἐλπίζων ἐν τῷ Ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ποταμῷ. ἐμοὶ δὲ ἀληθέστερον φαίνεται τὸ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐν Ῥώμῃ βεβαπτίσθαι αὐτὸν, καὶ τὰς ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ φε-
ρομένας διατάξεις πρὸς Μιλτιάδην πεπλασμένους εἶναι τοῖς 10 Ἀρειανοῖς, δόξαν ἐντεῦθεν περιποιῆσαι σπουδάζουσιν ἐαυτοῖς, ἣ τὸν εὐσεβῆ βασιλέα κακίζειν ἐθέλουσιν, ἀβήπτιστον δεικνύντες ἐντεῦθεν, ὅπερ ἄτοπον καὶ ψευδές. εἰ γὰρ οὐκ ἦν βεβαπτισμένος ἐν τῇ κατὰ Νικαίαν συνόδῳ, λοιπὸν οὐδὲ μετελάμβανε τῶν θείων μυστηρίων, οὐδὲ συνήρχετο τοῖς ἁγίοις πατράσιν, ὅπερ ἀτοπώτατόν ἐστι καὶ λέγειν καὶ φρονεῖν. 15 ἄλλοι δὲ Ἀρειανοὶ καὶ Ἕλληνες ὡς νόθον διαβάλλουσι τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον· ψεύδονται δὲ καὶ οὗτοι. ἡ γὰρ γενεαλογία αὐτοῦ βασιλικὴ ὑπῆρχε καὶ πρὸ Διοκλητιανοῦ. ὁ δὲ γὰρ πατὴρ αὐτοῦ Κωνσταντῖος Θυγατριδοῦς ἦν Κλαυδίου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐξ Ἑλένης τῆς πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς ἔσχε

2. περὶ κατὰ a e. 4. αὐτὸν om. a. 5. τὸ βάπτ. A, τῷ β. vulg. φασὶν A. Ἰορδάνῃ A, Ἰορδάνει vulg. 6. ἀληθέστερον A, τὸ ἀληθές vulg. τὸ add. ex A. 9. περιποιῆσαι A, περιποιεῖσθαι vulg. 10. τὸν εὐσεβῆ A a, τὸν παγευσεβῆ vulg. 11. δεικνύσιν a. 13. συνήρχετο A e, συνήρχετο vulg. 14. ἄτοπον A. 15. δὲ om. A. διαβάλλουσι A, διαβάλλονται vulg. 16. ἡ γὰρ A et alii, καὶ γὰρ ἡ vulg. 18. Θυγατρίδος Par. 19. ἐξ Ἑλένης τῆς b, Ἑλ. ἐκ τῆς vulg.

et fidem, post tyrannorum necem enim a Sylvestro Romae fuisse baptizatum: alii in oriente, Nicomediae videlicet, ab Eusebio Nicomediae praesule, Arianæ partis fautore, circa mortis tempus baptismo lustratum asserunt: quo loco eundem obdormisse contigit. differebat enim, ut aiunt, Iordanis fluente se tingendum sperans. mihi sane tanquam pro vero compertum est eum a Sylvestro Romae baptizatum: perindeque constitutiones ad Miltiadem eius nomine vulgatas ab Arianis confictas apud me indubium. hinc vel suum facere student, vel certe piissimum imperatorem infamare conantur, absque baptismo eum decessisse declarantes, quod absurdum est et a vero alienum. nondum enim lustratus si Nicaenae interfuisset synodo, sane neque divinatorum mysteriorum extitisset particeps neque omnino cum sanctis patribus convenisset: id vero dicere, nedom sentire, iulquissimum est. alii vero Ariani et ethnici, velut spurium calumniantur magnum Constantinum: at mentiuntur et ipsi, regia siquidem est eius familia, et ante Diocletianum nobilis. pater quippe Con-

τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον. εἶχε δὲ καὶ ἄλλους νιούς ἐκ Θεοδώρας τῆς θυγατρὸς Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἑρκουλίου, ἀδελφῆς δὲ Μαξεντίου, τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην τυραννήσαντος, καὶ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Κωνσταντίνου περὶ Μουλυτᾶν τὴν γέφυραν, ὅτε καὶ τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἐθεάσατο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ 5 Φαύστας τῆς γαμετῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ μηδεὶς θαυμάζειτω, εἰ πρὸ τοῦ βαπτίσματος ἐλληνίζοντες δύο ἀδελφὰς ἔγημαν ὁ πατὴρ καὶ ὁ νιός. εἰσὶ δὲ αἱ γενέσεις αὐτῶν οὕτως, ὥς ὑποτέτακται.

2. Μαξιμιανῶ A, τοῦ Μαξ. vulg. 4. Μουλυτᾶν b, Μουλαίαν vulg. 8. ἔγημαν A b, ἔγημον vulg.

stantius Claudii Imperatoris nepos extitit, et ex priore cum Helena coniuge connubio suscepit magnum Constantinum. habuit et alios filios ex Theodora, Maximiani Herculi filia et Maxentii (qui diram Romae tyrannidem exercuit, et ad Milvium pontem a Constantino fuit occisus, cum crucis signum in caelo conspexit) sorore, sorore item Faustae, magis Constantini coniugis. nullus autem miretur patrem et filium ethnico ritu viventes duas sorores in matrimonium sibi copulasse. haec vero est stirpis eorum series, prout subicitur:

Κωνσταντίος ὁ μέγας ἐκ Θεοδώρας Ἐρκουλίου
 θυγατρὸς γεννᾷ.

P. 15
 V. 12

Κωνσταντίον πατέρα Γάλλ- Ἀναβάλλινόν τε Κωνσταντίαν γα-
 5 λου Δαλματίου, ἐξ οὗ καὶ Γάλλον, μετὴν Λικινίου.

Δαλμάτιος ὁ νέος Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.

Ἐκ δὲ Ἑλένης γεννᾷ Κωνσταντίνον τὸν μέγαν καὶ μόνον.

Ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος ἐκ Φαύστας θυγατρὸς Ἐρκου- B
 λίου γεννᾷ

Κρῆ- Κωνσταν- καὶ Ἑλένην γαμετὴν Ἰου- Κωνσταν- Κωνσταν-
 10 σπον, τίνον, λιανοῦ τοῦ παραβάτου, τινον, τα.

4. Ἀναβάλλιον codd. et edd. v. supra p. 14, 11.

Constantius magnus ex Theodora Herculii filia genuit

Constantium patrem Galli Anaballinum et Constantiam uxo-
 Dalmatii, ex quo Gallum. rem Licinii.

Dalmatius iunior Iuliani praevaricatoris P.

Ex Helena vero genuit magnum Constantinum solum.

Magnus vero Constantinus ex Fausta Herculii filia genuit

Cri- Constan- et Helenam uxorem Iu- Constan- Constan-
 spum, tinum, liani praevaricatoris, tium, tem.

A.M. 5815 Τούτῳ τῷ ἔτει ἰδὼν Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβὴς Λικίνιον
 C μανικώμενον τῷ διωγμῷ χρώμενον, καὶ ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ
 εὐεργέτου μελετῶντα, ὀπλίζεται κατ' αὐτοῦ διὰ ξηρᾶς καὶ
 θαλάσσης· καὶ δὴ πολέμου δημοσίου κροτηθέντος κατὰ τὴν
 Βιθυνίαν, ζῶν συλλαμβάνεται ἐν Χρυσοπόλει, καὶ εἰς τὰς 5
 χεῖρας Κωνσταντίνου παραδίδεται. ὁ δὲ τῇ συνήθει φιλαν-
 θρωπία χρησάμενος, χαρίζεται αὐτῇ τὴν ζωὴν, καὶ εἰς Θεσ-
 σαλονίαν τοῦτον ἐκπέμπει φρουρεῖσθαι. μετ' οὐ πολὺ δὲ
 βαρβάρους μισθωσάμενος νεωτερίζειν ἡμέλλεν, εἰ μὴ προ-
 γνοὺς τοῦτο ὁ πρῶτατος Κωνσταντῖνος διὰ ξίφους τοῦτον 10
 ἀποτιμηθῆναι ἐκέλευσε· καὶ οὕτως λοιπὸν τελείως ἀπῆλυνσε
 D γαλήνης τὰ πράγματα τῆς Χριστιανῶν πολιτείας τῇ δυνάμει
 τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ, γεγονότων ἐκποδῶν τῶν τυράννων,
 καὶ μόνον κρατήσαντος τοῦ Θεοσυνεργήτου Κωνσταντίνου τῆς
 τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς· καταστήσας οὖν τοὺς ἰδίους παῖδας 15
 καίμασας ἀπῆλυνσεν εἰρήνης. ἦν δὲ ὁ ἀνὴρ εἰς τὰ πάντα
 λαμπρός, δι' ἀνδρείαν ψυχῆς, δι' ὀξύτητα νοός, δι' εὐπαιδευ-
 σίαν λόγων, διὰ δικαιοσύνης θρησκείας, δι' εὐεργεσίας ἐτοι-
 μότητα, δι' ἀξιοπρέπειαν ὄψεως, διὰ τὴν ἐν πολέμοις ἀνδρείαν
 καὶ εὐτυχίαν, ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς μέγας, ἐν τοῖς ἐμφυλίοις 20

1. ἰδὼν A, ὄρων vulg. 3. διὰ ξηρᾶς A, διὰ τε ξ. vulg. 6.
 παρτιτίθεται f. τῇ add. ex A. 9. προγνοὺς| γνοὺς A.
 10. τοῦτον om. A. 11. ἀπῆλυνσε A, ἀπῶλυνσε vulg. 14.
 τοῦ Θεοσυνεργήτου Κωνστ. A f, τῇ Θεοῦ συνεργείᾳ τοῦ Κ. vulg.
 15. τῶν add. ex A. κατάστησαντος A f. ἰδίους A, οἰκεί-
 ους vulg. 16. ὁ ἀνὴρ εἰς τὰ πάντα A, ἀνὴρ τὰ πάντα vulg.
 20. εὐτυχίαν A f, εὐφύαν alii, εὐφυχίαν vulg.

A.C. 315 Hoc anno maiori cum insania Licinium adversus Christianos per-
 secutionem moventem et in se benefactorem molientem insidias pius
 Constantinus cernens, terra marique in ipsum arma parat: iamque bello
 civili moto, vivus in Bithynia ad Chrysopolim captus Licinius, in
 Constantini manus traditur. ille innata sibi mansuetudine ductus,
 vitam largitur, et Thessalonicam custodiendum ablegat. sed cum
 paulo post barbaris mercede conductis rebus novis studeret, hoc
 praevisto, clementissimus Constantinus gladio caput amputari praecep-
 tit: hocque demum pacto perfectae tranquillitatis Christianae reipu-
 blicae status compos est effectus, sublati per vivificae crucis poteu-
 tiam tyrannis et adnitente dei subsidio, commissis soli Constantino
 totius Romani imperii habenis, propriis igitur filiis in caesares poteu-
 motis, pace potitus est. extitit vir per omnia insignis, tam animi
 robore, quam ingenii acumine, orationis doctrina et copia praestans,
 iuris et aequi amator, ad beneficia promptus, facie decora cum maie-
 state nitens, fortis et generosus in bellis, et in externis quidem adver-

ἀήττητος, ἐν τῇ πίστει στερεὸς καὶ ἀσάλευτος. ὅθεν καὶ κατὰ πάντων τῶν πολεμίων ἀπηγάγετο τῇ εὐχῇ τὴν νίκην. διὸ καὶ P. 16 κυριακὰ πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν κατὰ τόπους εἰς τιμὴν τοῦ Θεοῦ πεποιήκεν.

5. Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Μαρτίνος ἐσφάγη τυραννήσας μῆνας τρεῖς. καὶ Λικινιανὸς υἱὸς Λικινίου ὁ καῖσαρ ἀπεδύθη ὑπὸ Κωνσταντίνου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ναρσῆς ὁ υἱὸς τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως κατέδραμε τὴν Μεσοποταμίαν, καὶ λαμβάνει πόλιν 10 Ἀμίδαν. τούτῳ Κωνσταντίνος ὁ καῖσαρ, Κωνσταντίνου παῖς, πολεμεῖ, καὶ πταίσας ὀλίγον, τέλος οὕτω τῆς μάχης ἐκράτησεν, ὥς καὶ αὐτὸν ἀνελεῖν τὸν Ναρσῆν. B

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ εἰκοσαετηρίς τοῦ Κωνσταντίνου 100 A.M. 58, 6
 Ἀνγούστου βασιλείας ἐτελέσθη. καὶ ἐγένετο ἡ ἁγία καὶ οἰ- V. 13
 15 κοιμενικὴ πρώτη σύνοδος τῶν τιῇ πατέρων, ὧν οἱ πολλοὶ θανατουργοὶ τε καὶ ἰσάγγελοι ὑπῆρχον, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ σώματι φέροντες ἐκ τῶν προλαβόντων διω- C
 γμῶν· ἐν οἷς καὶ Παφνούτιος, καὶ Σπυρίδων, καὶ Μακάριος, καὶ ὁ Νισιβῆτος Ἰάκωβος, θανατουργοί, καὶ νεκροὺς

1. καὶ add. ex A. 7. Κωνσταντίνου A b f, Κωνσταντίνου
 vulg. 10. Κωνσταντίνος A, Κωνσταντίνος vulg. 13. ἡ om.
 A. εἰκοσαετηρίς a b c d e f. τοῦ add. ex A. 14.
 ἐτελέσθη A, ἐτελειώθη vulg. ἁγία καὶ οἰκ. A, ἁγία οἰκ. vulg.
 18. καὶ post οἷς add ex. A. καὶ Max. A, καὶ ὁ B. vulg.
 19. Νησιβῆτος καὶ Ἰάκ. A.

sus barbaros motis excelsus, in domesticis vero invictus: In fide adeo stabilis et inconcussus, ut ab hostibus cuuctis vel solis orationibus victoriam referret. eam ob rem templa, quae dominica dicimus, ad ethnicorum conversionem per loca in dei honoreo extruxit.

Eodem anno Martinus, exercita per tres menses tyrannide, occisus est: et Licinianus Licinii filius caesaris insignibus a Constantino exutus.

Eodem quoque anno Persarum regis filius Narses, in Mesopotamiam excursionibus factis, urbem Amidam coepit. Constantinus caesar Constantini filius cum eo congregitur, et adversa suo vitio fortuna aliquantum usus, demum ita superior in pugna evasit, ut prodigatum Narsem interemerit.

Hoc anno vicennalia Constantini Augusti celebrata, et sancta A. C. 316
 universalis prima synodus trecentorum decem et octo patrum habita, quorum plurimi miraculorum patratores et meritis angelis aequales, ex praevis persecutionibus Christi stigmata in corpore circumferebant: inter quos praecipui Paphnutius, Spiridon, Macarius et Nisibinus Iacobus, prodigiorum opifices, qui mortuos etiam suscitarent ad

ἀναστήσαντες καὶ πολλὰ παράδοξον ποιήσαντες. τῆς δὲ ἁγίας
 συνόδου ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνίας γενομένης, ἐξῆρχον αὐτῆς
 Μακάριος ὁ Ἱεροσολύμων καὶ Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρείας,
 ὑπὲρ δὲ τοῦ Ῥώμης Βίτων καὶ Βικέντιος παρῆσαν. τῆς δὲ
 Ἀντιοχείων ἐκκλησίας χηρενούσης, ἡ σύνοδος Εὐστάθιον ἐκνύ- 5
 ρωσε τὸν ἐπίσκοπον Βερροίας τῆς Συρίας. Ἀλέξανδρος δὲ
 ὁ τοῦ Βυζαντίου οὐ παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ διὰ γῆρας βαδύτα-
 τον, καὶ ἀσθένειαν σώματος· πρεσβύτεροι δὲ αὐτοῦ τὸν τό-
 πον ἀνεπλήρωσαν· τότε καὶ Παῦλος ὁ Νεοκαισαρείας πα-
 ρῆν τῇ συνόδῳ, καὶ ἄλλο πλῆθος ἁγίων ἀνδρῶν βίῳ καὶ λόγῳ 10
 διαπρεπόντων, περὶ ὧν μεγάλους ἐπαίνους ἐν τῇ τρίτῃ λόγῳ
 τῷ εἰς τὸν βασιλέα Εὐσέβιος ὁ Παμφίλον ἔγραψε. πᾶσι δὲ
 τὰ πρὸς τὴν χρείαν θαυσιλῶς ὁ Χριστιανικώτατος βασιλεὺς
 ἐχορῆγει. αὕτη ἡ ἁγία καὶ οἰκουμένη συνόδος συνεργεῖα
 τῆς ἁγίας καὶ ὁμοουσίου τριάδος Ἄρειον καθεῖλε καὶ τοὺς 15
 ὁμόφρονας αὐτοῦ· Εὐσέβιον τὸν Νικομηθείας καὶ τοὺς περὶ
 αὐτόν, χωρὶς Εὐσέβιου τοῦ Παμφίλου, συνθεμενον τῇ φωνῇ
 P. 17 τοῦ ὁμοουσίου πρὸς τὸ καρόν, καὶ τούτους ἐξορίαις παρέπεμψε,
 συμπαρόντος αὐτοῖς καὶ τοῦ πανευφρόνου βασιλέως Κωνσταν-

3. Μακάριος ὁ Ἱερ. A, ὁ Max. Ἱερ. vulg. καὶ add. ex A a.
 4. Βίτων A b, Βίτος vulg. 5. χηρενούσης A et alii στερενου-
 σης vulg. 6. Βερροίας A et alii Βερροίας vulg. Ἀλέξαν-
 δρος] Μητρογάνης A e f. 9. καὶ Παῦλος A, καὶ ὁ Π. vulg.
 13. τὴν om. A. 15. post καθεῖλε a add. καὶ Θεόγνιον τὸν Νι-
 καίας. 16. αὐτῷ a. 18. ἐξορίαις A, ἐξορίᾳ vulg.

vitam aliaque id genus supra hominum fidem miranda ediderant.
 sancta itaque synodo Nicaeae Bithyniae celebrata, praesides eius con-
 sederunt Macarius Hierosolymorum et Alexander Alexandriae antiisti-
 tes: vice autem Romani Biton et Vincentius adfuere: vidua vero pon-
 tifice Antiochenus ecclesia, synodus Eustathium confirmavit Ber-
 rhoeae in Syria episcopum. Alexander demum Byzantii praesul ob
 extremam senectutem et corporis invaletudinem synodo non inter-
 fuit: presbyteri tamen ipsius locum tennerunt. tunc etiam Paulus
 Neocaesareae episcopus venit ad synodum, et sanctorum virorum mo-
 ribus et doctrina praestantium multitudo, quorum eximias laudes
 tertia in imperatorem oratione Eusebius Pamphili conscripsit: cun-
 ctis autem quae necessitas postulabat Christianissimus imperator li-
 beraliter suppediebat. sancta haec et universalis synodus sanc-
 tae et consubstantialis trinitatis auxilio Arrium et eius sententiae
 sectatores damnavit: Eusebium Nicomediae et adiunctos ei socios,
 dempto tamen Eusebio Pamphili, qui quoad illud tempus homousii
 vocabulo praeiit assensum, communionem interdictos misit in exilium,
 sancta cuncta laudatissimo imperatore Constantino sua praesentia
 firmante, omnibusque quae deo forent consona opitulante: insuper

- τίνον καὶ συνεργοῦντος ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ Θεόν, ἄλλους τε αὐτῶν χειροτονηθῆναι ἐκέλευσε, πίστεώς τε ἔκθεσιν ἔγγραφον ἐξήνεγκε, τὴν κατὰ πᾶσαν ἐκκλησίαν ὀρθοδόξων νῦν ἀπαγγελιομένην. τότε Ἀρείου τοῦ δυσσεβοῦς παρόντος 5 ἐν τῇ συνόδῳ καὶ κρινομένου, Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, καὶ Θεόγνης, καὶ Μάρης, καὶ Νάρκισσος, καὶ Θεόφαντος, καὶ Πατρόφιλος ἀντεποιοῦντο Ἀρείου, οἱ συντάξαντες πίστεως λόγον βλάσφημον ἐπέδωκαν τῇ συνόδῳ. τοῦ δὲ διαρρηχθέντος, οἱ πεποιηκότες τοῦτον ἀντιστραφέντες κατεδίκασαν Β 10 Ἀρείον χωρὶς Σεκούνδου Πτολεμαῖδος τῆς Αἰγύπτου, καὶ Θεωνᾶ τοῦ Μαρμαρικῆς, ὧν ἐκβληθέντων σὺν Ἀρείῳ καὶ ἀναθεματισθέντων, τὸ ἅγιον σύμβολον τῆς πίστεως ἀνηγόρευσαν, ὑπογράψαντες ἅπαντες σὺν τῷ πανσεβασμῷ βασιλεῖ, καὶ εὐφήμεσαν, καὶ οὕτως διελύθη ὁ σύλλογος.
- 15 Τούτῳ τῷ ἔτει Κρίσπος ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως Χριστιανὸς ἐκοιμήθη· καὶ τὸ Βυζάντιον ἤρξατο κτίζεσθαι.
- Συνέστη οὖν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμένη πρώτη σύνοδος τῇ δωδεκάτῃ ἰνδικτίωνι ἔτει εἰκοστῷ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, V. 14 μὲν Μαίῳ κ'. ἔγραψε δὲ ἐπιστολὴν ἐγκύκλιον ἡ σύνοδος ἐν C 20 Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ Αἰβύῃ, καὶ Πενταπόλει, δι' ἧς ἐδήλωσε τὴν ἐκβολὴν Ἀρείου, καὶ Σεκούνδου, καὶ Θεωνᾶ· ἐσήμανε

G. Μάρης A et alii, Μάρης vulg. 11. Μαρμαρικῆς A. 12. ἀνηγόρευσαν A. 13. πανσεβασμῷ A, σιβ. vulg. 19. δὲ A, δὴ vulg.

alios in abdicatorum locum instituit ordinari: ac demum, quae nunc per omnem orthodoxorum ecclesiam publicatur, scriptis mandatam fidei expositionem evulgavit. cum vero impius Arius ad ipsam praesens astaret et examinaretur, Eusebius Nicomediae, Theognis, Maris, Narcissus, Theophrastus et Patrophilus, blasphemio fidei libello composito synodoque tradito, partem eius suscipere defendendam: quo in frustra conciso, eius auctores, mutata sententia, damnaverunt Arium, excepto Secundo, Ptolemaidis Aegypti, et Theonae, Marmarices episcopis: quibus mox cum Ario electis et anathemate percussis, una cuncti cum augustissimo imperatore subscribentes, sanctum fidei symbolum, felicibus etiam precationibus et acclamationibus additis, publicaverunt: atque ita conventus solutus est.

Hoc anno Crispus imperatoris filius Christianus effectus decessit: et Byzantium coepit condi.

Coacta est sancta et universalis prima synodus duodecima indictione, anno magni Constantini vigesimo, mensis Maii die pariter vigesimo. circularem autem epistolam in Alexandriam, Libyam et Pentapolim synodus misit, qua Arii, Secundi et Theonae depulsionem declaravit: de Meletio item, ut se quiete in propria civitate con-

δὲ καὶ περὶ Μελετίου, ὥστε ἰδιαΐζειν ἐν τῇ ἰδίᾳ πόλει ἡσυχάζοντα· τοὺς δὲ ὑπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντας μυστικώτερά χειροτονή βεβαιοῦσθαι. ἔγραψε δὲ καὶ περὶ τοῦ Πάσχα μῆκετι μετὰ Ἰουδαίων αὐτὸ ποιεῖν, ἀλλὰ τῇ κατὰ Ἰταλίαν τύπῳ κατὰ τὴν κυριακὴν μᾶλλον ἡμέραν ἑορτάζοντας. ὁμοίως καὶ 5 ὁ πανευσεβὴς βασιλεὺς ἐπιστολὰς ἔγραψε πανταχοῦ τὰ αὐτὰ κελευούσας καὶ βεβαιούσας τὰ παρὰ τῆς ἀγίας συνόδου ἐκφωνηθέντα, καὶ Ἀρειον ἅμα τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ ἀποκη-
 D ρύτων, Πορφυριανούς τε αὐτοὺς ὀνομάζεσθαι, καὶ τὰ συγγραμματα αὐτῶν κατακαίεσθαι, καὶ τοὺς μὴ τοῦτο ποιοῦντας 10 θανατοῦσθαι· ἐξέθετο δὲ καὶ νόμον βασιλικὸν οὕτω ταῦτα γίνεσθαι. τῆς δὲ ἑορτῆς ἐνστάσης κατ' αὐτὸ τῆς εἰκοσαετηρίδος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, πάντας τοὺς πατέρας εἰς ἐστίασιν προειρέψατο, συγκατακλιθεὶς αὐτοῖς καὶ ἁλμπρῶς τιμῆσας αὐτούς· Παφνουτίου δὲ καὶ τῶν ὁμοίων ὁμολογητῶν τοὺς 15 ἑξορυχθέντας ὀφθαλμοὺς καὶ τὰ πηρωθέντα μέλη ἐν τῇ διωγμῷ κατεφίλει, ἀγιασμὸν ἐξ αὐτῶν ποριζόμενος. παρῇγει δὲ πᾶσι τοῖς ἐπισκόποις εἰρήνην ἄγειν, καὶ τῶν κατὰ τοῦ πλησίον λοιδοριῶν ἀπέχεσθαι. τοὺς δὲ λιβελλοὺς, οὓς κατ'
 P. 18 ἀλλήλων τινὲς ἐκδεδώκασι, πυρὶ κατέκαυσεν, ὅρκῳ βεβαιῶν, 20

2. ὑπ' αὐτοῦ A, ὑπ' αὐτὸν vulg. 7. κελευούσας καὶ βεβ. A, βεβαιούσας, καὶ κελεύσας vulg. 8. ἀποκηρυττούσας α. 14. προειρέ. — ἁλμπρῶς om. A f. προτιμῆσας A. 15. δι] τε A. 18. ἄγειν om. b. 20. ἐκδεδώκασι] ἐπίδειδ. A a f, ἐξεδώκασι vulg.

tineret, et qui ab eo electi erant, alia secretiori ordinatione confirmarentur, significavit. de paschate praeterea, ne amplius ritu Iudaico celebraretur, sed iam per Italiam recepto more dominico magis die festive coleretur, edixit. pari quoque modo litteras in provincias piissimus imperator misit, quibus cuncta, quae a s. synodo fuerant pronuntiata, probarentur et nunciarentur exequenda; Ariumque una cum sectae asseclis ab ecclesia proscripsit; eos Porphyrianos vocari, libros eorum igne consumi, et qui non acquiescerent, morti tradi decrevit: et super his omnibus demum imperatorum promulgavit edictum. instante vero sub id tempus vicennalis eius imperii die festo, cunctis patribus ad epulum invitatis, una et ipse accubuit: et splendide et cum honore cunctos excipiens, Paphnutii et sociorum confessorum effossos in persecutione oculos et mutilata membra, quasi sanctimoniam in se exinde derivaturus, exosculabatur. cunctos deinde episcopos hortabatur ad concordiam, et ut a proximorum criminibus deferendis absterent: libellos autem, quos adversus invicem nonnulli dederant, igne consumpsit: hoc addito sacramento firmans, quod si adulterantem episcopum cerneret, ipse propria purpura libenter tegeret. donis denique

ὥς εἰ ἴδοι ἐπίσκοπον μοιχεύοντα, τῇ πορφυρίδι σκέπειν αὐ-
 τὸν προθύμως. πολλὰ δὲ πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις δωρησάμε-
 νος, καὶ τοῖς ἄρχουσι τῶν ἐθνῶν τιμᾶν τοὺς ἱερεῖς παρακε-
 λευσάμενος, χαίροντας ἅπαντας ἐξαπέστειλε. τοῦ δὲ βασι-
 5λέως ὑπὸ σοφῶν Ἑλλήνων οὐκιδισθέντος ἐν Βυζαντίῳ, ὥς οὐ
 πράττει καλῶς παρὰ τὰ ἔθνη τῶν βασιλέων Ῥωμαίων νεωτε-
 ρίζειν τὴν θρησκείαν, ἔδοξε τῷ βασιλεὶ ἓνα τῶν φιλοσόφων
 Ἀλέξανδρῳ τῷ ἐπισκόπῳ τοῦτον πρὸς τὸ διαλεχθῆναι μετ'
 αὐτοῦ παραπέμψαι. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος θεῖος μὲν ἦν ἀνὴρ, B
 10 λόγων δὲ ἄπειρος. εἶπε δὲ τῷ διαλεκτικῷ φιλοσόφῳ γλωσ-
 σαλοῦντι, ἐπιτάττω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
 ἀληθινοῦ Θεοῦ σιωπᾶν, καὶ μὴ φθέγγεσθαι. ἅμα δὲ τῷ λόγῳ
 ἐφριμώθη, καὶ γέγονεν ἄλαλος. τῷ δὲ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων
 Μακαρίῳ παρόντι ἐν τῇ συνόδῳ προσέταξεν ὁ βασιλεὺς ἐπα-
 15 νιόντι ἐρευνῆσαι τὸν τόπον τῆς ἁγίας ἀναστάσεως, καὶ τὸν
 τοῦ κρανίου Γολγοθᾶ, καὶ τὸ ζωοποιὸν ξύλον. τῷ δ' αὐτῷ
 εἶπε Ἑλένην τὴν θεόφρονα αὐτοῦ μητέρα ἔσπεψε, καὶ μονῆ-
 ταν ὥς βασιλίδι ἀπένειμεν. αὕτη δὲ ὀπτασίαν ἐώρακε κελύ-
 20 ὀνόμων καταχωσθέντας θείους τόπους εἰς φῶς ἀγαγεῖν. ἡ C

1. σκέπειν αὐτὸν A, σκέπτειν τοῦτον vulg.

πράττει vulg.

7. καὶ ἔδοξε A.

6. πράττει A,

πράττει vulg.

11. τοῦ ἀλθθ. Θεοῦ A, τ.

ἀλ. ἡμῶν Θεοῦ vulg.

13. ἐφριμώθη: sic rescripsi ex conjectura

pro vulg. ἐφριμώθη etc. infra p. 46, 14.

15. τὸν τοῦ A, τὸ

τοῦ vulg.

17. Ἑλένην A, τὴν Ἑλ. vulg.

μονήσαν B, μο-

ρίσαν vulg.

19. αὐτῇ A, αὐτήν vulg.

τῶν om. A.

immensis per omnes ecclesias distributis, provinciarum praesidibus, ut sacerdotes colerent, praecepit; laetos tandem omnes dimisit. cum autem ethnici philosophi probris imperatorem Byzantii onerarent, quod praeter Romanorum imperatorum mores, communis religione innovata, prave se gereret; e philosophorum grege selectum unum cum Alexandro episcopo in disputationis certamen committere placuit. Alexander vero vir quidem divinus erat, sed ingenio ac litteris rudis. hic versatissimo in dialecticae praeceptis philosopho, linguaque lascivia laboranti, te, inquit, in nomine Iesu Christi veri nostri dei silere iubeo, et conticescere. eo dicto obmutuit ille et loquelae factus est expertus. Macario praeterea Hierosolymorum episcopo, qui concilio interfuit, mandavit imperator, ut reversus sanctae resurrectionis locum, et Calvarii Golgotham, et vivificum crucis lignum requireret. eodem quoque anno matrem Helenam mulierem divino sensu praeditam coronavit Constantinus, et ut imperatrix monetam suo charactere censam distribueret, donavit. ostentum autem vidit iubens eam Hierosolymam proficisci, et divina loca sub terram ab impiis et profanis defossa in lucem educere.

Theophanes.

3

δὲ τὸν παῖδα Κωνσταντῖνον ῥήτησατο τὰ θεόθεν αὐτῇ κελευ-
σθέντα πληρῶσαι. ὁ δὲ τὴν ὑπακοὴν πεποιήκει. *Θεῖον δὲ νεύ-*
ματι κινούμενος ὁ εὐσεβὴς Κωνσταντῖνος πόλιν εἰς ἴδιον ὄνο-
μα κτίσαι βουλευθεὶς ἐν τῷ πρὸ τοῦ Ἰλίου πεδίῳ, ὑπὲρ τὸν
Αἴαντος τάφον, οὗ δὴ φασὶ τὸν ναύσταθμον ἐσχηκέναι τοὺς 5
ἐπὶ Τροίαν στρατεύσαντας Ἕλληνας, θεὸς δὲ κατ' ὄναρ αὐτῷ
ἐκέλευσεν ἐν τῷ Βυζαντίῳ κτίσαι τὴν νῦν Κωνσταντινούπο-
λιν· ἣν καὶ φιλοτίμως δεινόμενος οἴκοις περιφανέσι, τοὺς
ἀπὸ Ῥώμης ἀξιολόγους μετόικισε, καὶ ἐξ ἄλλων τόπων κατὰ
V. 15 *γένους ἐπιλέξάμενος, καὶ οἴκους μεγάλους αὐτοῖς χαρισά-* 10
μενος, οἰκήσαι τὴν πόλιν πεποιήκει. τότε δὴ τὸν ναὸν τῆς
D *ἀγίας Σοφίας, καὶ τῆς ἀγίας Εἰρήνης, καὶ τῶν ἀποστό-*
λων, καὶ τοῦ ἁγίου Μωκίου, καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου ἐν τῷ Ἀνά-
πλῳ ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ὑποδόμησε· τοὺς δὲ τῶν εἰδώλων
εἰδωλικοὺς ναοὺς καταλύεσθαι προσέταξε, καὶ ἐκκλησίας οἰκο- 15
δομεῖσθαι. τότε κατεσκήφη ὁ ἐν Αἰγαῖς Ἀσκληπιοῦ ναός, καὶ
ὁ ἐν Ἀφάκοις τῆς Ἀφροδίτης, καὶ πολλοὶ ἕτεροι· καὶ τὰς τού-
των προσόδους ταῖς ἐκκλησίαις ἐδωρήσατο. τότε πολλὰ ἔθνη τῷ
βαπτίσματι προσῆλθον τοῖς θαύμασι τοῖς γενομένοις ὑπὸ τῶν
αἰχμαλώτων τῶν ἐπὶ Γαλινοῦ τοῦ βασιλέως αἰχμαλωτισθέντων 20
ἱερέων πρότερον ἐκ τῶν ἐπιδραμόντων τοῖς Ῥωμαίοις Γοτθῶν
P. 19 *καὶ Κελτῶν καὶ Γαλατῶν τῶν ἐσπερίων. καὶ νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ*

2. δὲ alterum add. ex A et aliis. 8. καὶ add. ex A. 9. μετό-
κισε vulg. 10. ἐκλεξάμενος a. 16. ἐν Αἰγαῖς] ἐναγῆς a.

tunc ipsa filium Constantinum rogat, ut divinitus sibi imposita munera adimpleret. ille divino nutu concitatus, matri morem gessit. pius idem Constantinus urbem suo de nomine coudere volens, in planitie, quae Illo subiacet ad Aiacis tumulum, ubi Graecos ad Troianam expeditionem profectos navium stationem habuisse ferunt, insus est in somnis a deo Byzantii, quae nunc Cpolis, illud moliretur opus. urbe igitur praeclaris aedificiis extracta, viros dignitate praecipuos ab urbe Roma aliisque subinde locis selectos illuc transtulit, et, praeclaris habitationibus assignatis, urbem praecepit incolere. eo tempore sanctae Sophiae, sanctae Irenes, apostolorum, sancti Mocii et archangeli ad locum, qui Anaplus dicitur, templa Christi amans imperator extruxit: profanaeque idolorum fana deiici, et ecclesias aedificari iussit. tunc templum Aesculapii ad Aegas, et Veneris in Aphacis, et alia plurima sunt eversa, atque illorum reditus ecclesiae addicti. sub hoc idem tempus multae gentes ad baptismum accesserunt, miraculis motae editis a quibusdam sacerdotibus, qui antea sub Galieno imperatore a Gothis, Celtis, et Gallis Hesperis, qui tunc adversus Romanos incursiones faciebant, captivi ducti fuerant: nunc vero sub victore

νικητοῦ Κωνσταντίνου πλείστα τῶν ἐθνῶν ἐφωτίσθησαν τῇ
 Χριστῇ προσδραμόντα. Ἰνδοὶ οἱ ἐνδότεροι ἐπίστευσαν τῇ
 Χριστῇ, Μερωπίου φιλοσόφου Τύρου Αἰδέσιον καὶ Φρουμέν-
 5 τιον τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ λαβόντες, καὶ εἰσελθόντες ἐκὲν ἰστο-
 ρῆσαι τοὺς τόπους, καὶ διδάξαντος αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦ
 Θεοῦ. πρῶτον ἐπίσκοπον Φρουμέντιον χειροτονεῖ Ἀθανάσιος
 ἐν αὐτοῖς. ὁμοίως καὶ Ἰβηρες ἐπ' αὐτοῦ ἐπίστευσαν ὑπὸ τῆς
 αἰχμαλώτου γυναικὸς Χριστιανῆς ὄρωντες γινόμενα θαύματα,
 καὶ τὴν ἐπιπεσοῦσαν ἀχλὺν τῇ βασιλεῖ αὐτῶν κυνηγοῦντι λα-
 10 σαμένης. ταῦτα Ῥουφίνος ἱστορεῖ παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως
 τῶν Ἰβήρων Βακκουρίου ἀκηκόως. ὁμοίως καὶ Ἀρμένιοι τε-
 λείως ἐπ' αὐτοῦ ἐπίστευσαν διὰ Τιριδάτου τοῦ βασιλέως αὐ-
 τῶν καὶ Γρηγορίου ἐπισκόπου αὐτῶν, τὴν σωτηρίαν δεξιμέ-
 νοι. τότε καὶ Δωρόθεος ἐπίσκοπος Τύρου, ὃ ἐπὶ Διοκλητια-
 15 νου πολλὰ κακοπαθήσας, καὶ ἐξορίας καὶ βάσανα ὑπομείνας,
 ἤκμαζε, πλείστα συγγράμματα καταλιπών, Ῥωμαϊκὰ καὶ Ἑλ-
 ληνικά, ὥς ἀμφοτέρων γλωσσῶν ἐμπειρότατος, καὶ πολυτί-
 στωρ δι' εὐφυΐαν γενόμενος. οὗτος ἀκριβῶς καὶ περὶ τῶν
 ἐπισκόπων τοῦ Βυζαντίου καὶ ἄλλων πολλῶν διεξῆλθεν. ὃ

1. πλείστα τῶν ἐθνῶν A, πλείστα μέρη τ. δ. vulg. 2. προσ-
 δραμόντα A a, προσδραμόντων vulg. 3. fort. Τυρίου. 7.
 ὑπὸ] τὰ b. 10. fort. παρ' αὐτοῦ τοῦ. 11. τελείως om. A f.
 12. Τηριδ. vulg. 16. καὶ Ἑλληνικά om. A e f. 17. καὶ
 πολυτίστωρ om. a. 19. πολλῶν A, πολλῶν τόπων vulg. δ
 add. ex A.

Constantino innumerae ex his gentibus ad Christi cultum confugien-
 tes illuminatae sunt. Indi praeterea interiores Christi fidem suscep-
 erunt, Meropio Tyrio philosopho Aedesium et Frumentium discipulos
 secum assumendo, et ad ibi posita loca quaeque describenda pro-
 fecto, iidemque divinum verbum praedicante: primusque Frumentius
 episcopus ab Athanasio apud ipsos consecratus. Iberes similiter sub
 Constantino fidem acceperunt, visis a Christiana muliere captiva pa-
 tratis miraculis, quae inter caetera oculorum caliginem regi inter ve-
 nandum iugruentem sanavit. haec Rufinus ab Iberum rege Baecurio
 audita narrat. pari quoque eventu ipsius aetate Armenii, Tiridatis,
 eorum regis, et Gregorii, eorum episcopi, hortatibus fidem una cum
 salute susceperunt universi. eius quoque temporibus Dorotheus Tyri
 episcopus pluribus sub Diocletiano malis exantlatis, exilium etiam et
 tormenta iurpassus, florebat: qui, ut utriusque linguae Graecae pa-
 riter et Latinae peritissimus, et tum ob ingenii felicitatem, tum ob
 rerum experimenta variam eruditionem adeptus, praeclara nobis in
 utraque scripto reliquit monumenta. hic de Byzantii et aliorum plu-
 rium locorum episcopis diligenter disseruit. idem exilio revocatus

αὐτὸς ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἔξορίας, καὶ ἐν τῇ συνόδῳ εἰρεθεὶς, C καταλαβὼν τὴν ἰδίαν παροικίαν, διήρκεσε ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου. καὶ ἐπειδὴ περ οὐ προφανῶς, ἀλλὰ κρυπτῶς διὰ τῶν ἀρχόντων ὁ μιὰρὸς ἀνὴρ εἰς τοὺς Χριστιανούς παροί- νει, πάλιν ὁ μακάριος Δωρόθεος κατέλαβεν τὴν Ὀδυσσόπολιν, 5 ἔνθα καὶ συσχεθεὶς ὑπὸ τῶν ἀρχόντων Ἰουλιανοῦ, καὶ πολ- λούς ὑπομείνας αἰκισμούς, ἐν βαθυτάτῃ γῆρει διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ταῖς βασάνοις ἐναπείθανεν [ἐκατὸν ἐπτά ἤδη τυγχάνων ἐτῶν].

- A.M. 5817 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοί τε καὶ Πέρσαι τὸν Χριστιαν- 10
 ὁ σμὸν ὁρῶντες ἀκμῶντα κατὰ τὴν Περσίδα διαβάλλουσι Σα-
 βῶν Περσῶν βασιλεῖ Συμεῶνι ἀρχιεπίσκοπον Κιθισιῶντος
 καὶ τὸν Σελευκείας, ὡς φίλους τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων καὶ
 μηνυτὰς τῶν Περσικῶν πραγμάτων ὥστε μεγάλου διωγμοῦ
 ἐν Περσίδι κινήσεντος πλείστοι τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῃ 15
 P. 20 κατεκοσμήθησαν, ἐν οἷς καὶ Οὐσθαζάδης παιδαγωγὸς Σαβῶ-
 V. 16 ρου, καὶ Συμεὼν ὁ ἀρχιεπίσκοπος, καὶ πρὸς ἄλλοις πολλοῖς
 ἐκατὸν κληρικοὶ καὶ ἐπίσκοποι ἐν ἡμέρῃ μιᾷ ἐμαρτύρησαν,
 καὶ πολλὰ πλήθῃ ἀναρίθμητα. ἐκ δὲ τῶν πόλεων τοὺς ἐπι-
 σήμους ὀκτωκαίδεκα χιλιάδας ἡρίθμησαν μαρτύρων βασάνοις 20

2. ἰδίαν] οἰκίαν c. ἕως A a f, μέχρ' vulg. 7. γῆρ' b e.
 8. ἐκ. — ἐτῶν om. A e f. 12. βασιλεῖ om. e f. 13. Σε-
 λευκείας A, Σελευκίας vulg. τοῦ βασιλέως Ῥωμ. A, τῶν
 Ῥωμ. βασιλέων vulg. 16. Οὐσθαδοζάδης c. Σαβωρίου
 vulg. 17. ὁ add. ex A. 19. πόλεων] πόλιν a.

interfuit synodo, et propriae restitutus ecclesiae ad praevindicatoria Iuliani tempora permansit in vivis. cum vero non aperta, sed oc-
 culta vi per magistratus in Christianos scelestus ille debaccharetur,
 beatus Dorotheus Odyssopolim rursus profectus, et a Iuliani magi-
 stratibus ibidem comprehensus, variis contusus iniuriis, in extrema
 senectute, ob Christi confessionem, centum et septem vitae nume-
 rans annos, in tormentis occubuit.

- A. C. 317 Hoc anno Iudaei et Persae, cognito fidei Christianae per totam
 Persiam augmento, Symeonem Ctesiphontis et alterum Seleucia archiepis-
 copum, seu Romanorum imperatorum amicos, quique res Per-
 sicas eis revelarent, apud Saborem Persarum regem criminati sunt:
 unde horrenda in Perside persecutio commota, plurimi pro Christo
 martyrii corona fuere decorati: inter quos Ustaxades Saboris paed-
 agogus, et Symeon archiepiscopus, et praeter alios plures centum
 clerici et episcopi, et alia innumera multitudo una die martyrii pal-
 mam adepti sunt. ab eodem insuper infidelissimo Sabore in praeci-
 puis urbibus nobilissimi quique ad decem et octo millia cruciatibus

φρικώδεσι καὶ ξέναις τῆς φύσεως τελειωθέντας ὑπὸ Σαβώ-
 ρου τοῦ ἀθροτάτου. τότε καὶ Ἀκσιμῆς ὁ ἐπίσκοπος, καὶ
 Ἀειθαλᾶς πρεσβύτερος, καὶ Περβουλία ἡ ἀδελφὴ Συμεὼν
 τοῦ ἀρχιεπισκόπου σὺν ἐτέραις πλείοταῖς ἑμαρτύρησαν. Κων-
 5 σταντῖνος δὲ ὁ θεϊότατος βασιλεὺς Σαβώρῃ διὰ γραμμάτων
 παρῇναι φείσασθαι Χριστιανῶν αἰτῶν, καὶ παύσασθαι τῆς Β
 τοσαύτης ὀμότητος· ἥ τις ἐπιστολὴ θανμασίως συντίεταται,
 καὶ θεϊότατα· ἀλλ' οὐκ ἔπεισε.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει Ἑλένη τὴν μακαρίαν μετὰ χρημάτων
 10 ἀπέστειλεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ θεῖος Κωνσταντῖνος πρὸς τὸ
 ἀναζητῆσαι τὸν ζωοποιὸν τοῦ κυρίου σταυρόν. Μακάριος δὲ
 ὁ πατριάρχης Ἱεροσολύμων συναντήσας τῇ βασιλίδι μετὰ τῆς
 δεοῦσας τιμῆς, τὴν ζητησιν τοῦ ποθουμένου ζωοποιοῦ ξύλου
 ἐποιεῖτο σὺν αὐτῇ, μεθ' ἡσυχίας καὶ προσευχῶν σπουδαίων
 15 καὶ νηστειῶν. τούτων δὲ γενομένων, ἐφάνη συντόμως θεό-
 θεν ὁ τόπος τῇ αὐτῇ Μακαρίῳ δειχθεῖς, ἐν ᾧ ἰδρυτο τῆς C
 ἀκαθάρτου δαίμονος Ἀφροδίτης ὁ ναὸς καὶ τὸ ἄγαλμα· ὃν
 τῇ βασιλικῇ αὐθεντίᾳ χρωμένη συντόμως καθεῖλεν ἡ θεόστε-
 πτος Ἑλένη διὰ πλήθους τεχνιτῶν ἐκ βαθρῶν κατασκαψασα,

1. ξέναις A et alii, γένναις vulg. τελειωθέντων a. 2.
 Ἀκσιμῆς A et alii, Ἀψικιμῆς vulg. ὁ add. ex A. 3. Αει-
 θαλᾶς A et alii, Αἰθαλᾶς vulg. Περβουλία A f. Τερβ. a,
 Τουρβουλία vulg. 5. Σαβώρῃ vulg. 9. ante τῇ δ' αὐτῇ
 ἔτει A add. inscriptionem: περὶ Ἑλένης τῆς θείας βασιλίδος.
 χρημάτων καὶ στρατευμάτων b. 11. ζωοποιόν] θεῖον a. 13.
 ζωοποιοῦ add. ex A a. 15. νηστειῶν A, νηστειᾶς vulg. 16.
 ὁ add. ex A. 19. κατασκάψαι A c.

horrendis et ab humana penitus alienis natura martyres fuere con-
 summati. ea tempestate Acepsinas episcopus, Aethalas presbyter,
 et Perbulia Symeonis archiepiscopi soror cum plurimis aliis eiusdem
 aexus martyrio afficiuntur. quibus auditis sacratissimus imperator
 Constantinus, ut Christianorum sanguini fundendo parceret, et a
 tanta crudelitate sibi temperaret, per litteras, additis etiam preci-
 bus, Saborem est adhortatus. mirando ac divino stilo composita est
 haec epistola: duram tamen viri mentem flectere non valuit.

Eodem anno beatam Helenam cum ingenti pecuniarum pondere,
 ad vivificam domini crucem perquirendam, divinus Constantinus He-
 rosolymam misit. at cum debito honore imperatrici factus obviam
 Macarius Hierosolymorum patriarcha una cum ipsa semotus a comi-
 tatus tumultu, mentis dico tranquillitate, fervidis orationibus et iei-
 uniis vacans, desiderati ligni perquisitionem agebat. quibus ita perso-
 lutis, divino tandem nutu, locus, quo Veneris impuri daemonis tem-
 plum ac simulacrum erecta fuerant, ipsi Macario manifestatus est:

καὶ τὸν χοῦν ἀπορρίψασα, ὑπὸ Ἀδριανοῦ Αἰλίου πάλαι κτισθέντα πολυτελῶς. αὐτίκα δὲ τὸ ἅγιον μνήμα καὶ ὁ τόπος τοῦ κρανίου ἀνεδείχθησαν, καὶ πρὸς ἀνατολὴν σύνεγγυς τούτων τρεῖς σταυροὶ κεχωσμένοι· ἐρευνήσαντες δὲ εὗρον καὶ τοὺς ἥλους. ἀμνηχανούντων δὲ πάντων ποτὸς ἄρα εἶη ὁ δε-5
 σποτικός σταυρός, καὶ σφόδρα τῆς μακαρίας Ἑλένης λυπομένης, ὁ Μακάριος φερωνύμως ἐπίσκοπος διὰ πίστεως ἔλυσεν
 τὸ ζητούμενον. ἀπεγνωσμένη γὰρ τιτι γυναικὶ τῶν ἐμφανῶν καὶ σχεδὸν τεθνηκυῖα προσαγαγὼν ἑκάτερον τῶν σταυρῶν τὸν
 δεσποτικὸν διόγω. μόνον γὰρ ἤγγισε τῇ ἀσθενούσῃ ἡ σκιὰ 10
 αὐτοῦ καὶ εὐθὺς ἡ ἄπνοος καὶ ἀκίνητος θεία δυνάμει πυραρχῆμα ἀνεπήδησε, δοξάζουσα τὸν θεὸν μεγάλῃ τῇ φωνῇ. ἡ δὲ πανευσεβὴς Ἑλένη μετὰ φόβον καὶ πολλῆς χαρῆς ἀνελομένη τὸ ζωοποιὸν ξύλον, μέρος μὲν αὐτοῦ σὺν τοῖς ἥλοις ἤγαγε πρὸς τὸν παῖδα· τὸ δὲ λοιπὸν εἰς ἀργυροῦν καταθε- 15
 μένη γλωσσόκομον, παρέδωκε τῷ ἐπισκόπῳ Μακαρίῳ, εἰς
 P. 21 μνημόσυνον ταῖς μετ' ἑπειτα γενεαῖς. τότε δὲ καὶ ἐκκλησίας ἐκέλευσε κτισθῆναι ἔν τε τῷ ἁγίῳ μνήματι καὶ ἐν τῷ κρανίῳ, καὶ ἐν ὑνόματι τοῦ ἑαυτῆς νιοῦ, ἔνθα εὐρέθη τὸ ζωοποιὸν

1. ἀπορρίψαι A. 4. κεχωσμ. A, κεχωσμ. vulg. 5. εἶη A, εἰσιν vulg. 7. ἔλυσεν A, ἔλυσεν vulg. 9. ἑκάτερον τῶν σταυρῶν τὸν δ. A, ἑκατέρων τῶν στ. τὰ ξύλα τὸ δεσπ. vulg. 10. ἀσθενούσῃ] τεθνηκυῖα A. 11. καὶ prius add. ex A. 19. τοῦ ἑαυτῆς A in marg., τῆς ἑαυτ. vulg.

enique Helena divinitus coronata imperatrix regia potestate usa, operarum adhibita multitudine, a fundamentis effossam direxit, ruderem exportavit, et cuncta ab Aelio Adriano quondam ibi magnis sumptibus constructa demolita est et expurgavit. confestim vero sanctum monumentum detectum, et Calvarii locus patefactus, et his proxime tres cruces ad orientem effossae: sed et studiosius investigantibus clavi etiam reperti. anxii vero cunctis, quae utique crux dominica foret, et beata Helena valido moerore confecta, Macarius episcopus proprii nominis claritudine beatus, dubium omne fide sua dissolvit. illustrium enim seminarum cuidam de vita desperatae, et iam animam agenti, huius et illarum crucium admotis lignis, dominicam agnovit. nam ut ad infirmam sola accessit umbra, quae absque spiritu, et omni motu destituta iacebat, divina virtute confestim exiliit, et magna voce deo laudem reddidit. pietissima vero Helena cum tremore et plurimo cordis tripudio vivifica cruce sublata, partem quidem cum clavis ad filium detulit: aliam autem argenteo loculo iuclosam Macario episcopo tradidit sequuturæ deinceps posteritati monumentum. ecclesias quoque iussit extrui: in sancto sepulcro in Calvario, et singularem aliam de filii sui nomine, ubi vivifica crux

ξύλον, καὶ ἐν Βηθλεέμ, καὶ ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν, καὶ οὕτως ἐπανῆλθε πρὸς τὸν πανεύφημον Κωνσταντῖνον. ὁ δὲ δεξαμένος αὐτὴν μετὰ χαρᾶς, τὴν μὲν τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου μοῖραν ἐν χρυσῇ θήκῃ παρέθετο, παραδούς τῷ ἐπισκόπῳ εἰς 5 τήρησιν· τῶν δὲ ἤλων τοὺς μὲν εἰς τὴν ἑαυτοῦ περικεφαλαίαν ἐχάλκευσε, τοὺς δὲ ἀνέμιξε τῇ σαλιβαρίῳ τοῦ ἵππου αὐτοῦ, ἵνα πληρωθῇ τὸ ὄρηδὲν διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τοῦ χαλινοῦ ἵππου ἁγίων B τῷ κυρίῳ παντοκράτορι. ὁ δὲ αὐτὸς πανεύφημος Κωνσταν- 10 τῖνος ἔγραψε τῷ φερωνύμῳ Μακαρίῳ ἐπισπεύδειν τῇ οἰκοδομῇ, καὶ ἄρχοντα τοῦ ἔργου ἀπέστειλε μετὰ δαφιλείας χρημάτων, κελεύσας οὕτως· κτισθῆναι τοὺς ἁγίους τόπους, ὥς μὴ εἶναι V. 17 τοιαύτην καλλονὴν ἐν ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ, γράψας ἡγεμόσι τῆς ἐπαρχίας συνδραμεῖν τοῖς ἔργοις σπουδαίως ἐκ τοῦ δημοσίου 15 λόγου. ἦν δὲ ὁ βασιλεὺς παιδρῶς ἐορτάζων καὶ εὐχαριστῶν τῷ θεῷ τῷ ποιήσαντι τοιαῦτα ἀγαθὰ ἐν τοῖς χρόνοις αὐτοῦ. Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ φερωνύμος Μακάριος ὁ πατρι- C ἀρχης Ἱεροσολύμων ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, καὶ διεδέξατο τὸν θρόνον αὐτοῦ Μάξιμος πρῶτος ἀνὴρ καὶ ἐπίσημος, πολλὰς βα- 20 σάνους ὑποστάς διὰ τὸν θεὸν ἐν τῷ διωγμῷ, καὶ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ἀπολέσας.

8. ἵππου A, τοῦ ἵππου vulg.

8. Μακ. φερ. vulg.

10. καὶ add. ex A.

20. ὑποστάς omissio

εἰς A, δς π. β. ὑπέστη vulg.

reperita est, in Bethleem et in olivarum monte: quibus peractis ad illustrem Constantinum reversa est. his bilare acceptis, vitalis crucis partem auro inclusam episcopo servandam commendavit: clavorum autem hos quidem in galeam scite composuit, alios in equi eius fraenum fabrefactus admiscuit, ut adimpleretur vaticinium prophetæ, dicentis: in illa die erit in equi fraeno sanctum domino omnipotenti. Ipse celebratissimus Constantinus Macario, cuius viri nomen laudes etiam testatur, ut fabricamurgeret et promoveret, scripsit: ac liberali sumptu dato praefectum operis misit; qui sancta loca ex eius mandato curaret adeo sumptuose extrui, ut splendore pares in orbe universo non extarent aedes, etiam provinciae praesidibus ex aerario publico collatis expensis ad opus inceptum absolvendum opem suppeditare imperatoris rescripto iussis. quibus confectis imperator dies festos hilariter celebravit, debitasque deo, a quo imperii sui tempora tot bonis cumulata sunt, grates persolvit.

Eodem anno tanto nomine dignus Macarius Hierosolymorum patriarcha quievit in pace: in cuius thronum successit Maximus vir mansuetus et eximius, qui mota propter dei religionem persecutione dextrum oculum amisit et plurimos sustinuit cruciatus.

Καὶ αὐτὸν τὸν καιρὸν καὶ ἡ μακαρία Ἑλένη ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ἑτῶν ὀγδοήκοντα, πολλὰ ἐντειλαμένη τῇ νύῃ περὶ τῆς εἰς Χριστὸν εὐσεβείας. ἐτάφη δὲ ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὃν ἔκτισεν ὁ υἱὸς αὐτῆς Κωνσταντῖνος, εἰς τὸ θάπτεσθαι τοὺς τελευτῶντας βασιλεῖς 5 Χριστιανούς. πρώτη δὲ ἐν αὐτῇ ἐτάφη ἡ μακαρία Ἑλένη, μνήμαις παιδραῖς καὶ παννυχίαι τιμηθεῖσα. αἱ δὲ ἐν Ἱεροσολύμοις ἱεραὶ παρθέναι, αἷς ἐστῶσα δι' ἑαυτῆς, ὡς θεράπαινα, ταῖς τραπέζαις διηκόνει ἡ θεόφρων Ἑλένη, διὰ παντὸς θείαις μνήμαις αὐτὴν ἐμακάριζον. Εὐσεβίῃ δὲ τῷ Παμ- 10 φίλου βιβλὸν ἱερὰς κατασκευάσαι ὁ βασιλεὺς προσέταξε λόγῳ τῶν ἐκκλησιῶν Κωνσταντινουπόλεως, παρ᾽ αὐτῇ καὶ δημόσια χρήματα.

A.M. 5818 Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας κατὰ Γερμανῶν
P. 22 καὶ Σαρματῶν καὶ Γότθων στρατεύσας νίκην ἤρατο κραταίαν 15 διὰ τῆς τοῦ τιμίου σταυροῦ δυνάμεως, καὶ τούτους ἐρρημώσας εἰς ἐσχάτην αὐτοὺς κατήγαγε δουλείαν.

3. εὐσεβείας] πίστεως A. 7. παννυχίαι Par. 9. τραπέζαις] πράξεις e f. 14. ὁ μέγας] νικητῆς ὁ εὐσεβεστάτος A e f. 15. quae in vulg. post στρατεύσας aperte corrupta et confusa leguntur: τὸν Σαουβὺν περάσας γεγύραν ἐν αὐτῇ [ἐνθα ὁ μέγας Κωνσταντῖνος γεγύραν ἐν τῷ Σαουβύῳ ἔκτισε] λεθὲν κα- 20 τασκευάσας om. cum A e f et Anastasio, quorum hand dubie ex a. 320 huc transposita sint. ἤρατο A a e f, ἤρατο vulg. 16. τιμίου om. A e f. 17. κατήγαγε A, ἤγαγε vulg.

Sub idem tempus beata Helena, annis vitae octoginta numeralis multisque Christianae vitae praeceptis filio relictis, obdormivit in domino. sepulta est Cpoli in aede sanctorum apostolorum, quam filius eius Constantinus, ut imperatores Christiani ibi post obitum humarentur, construxerat. prima vero beata Helena in hac sepulta fuit, solemnibus ecclesiae officiis et nocturnis vigiliis honorata. sacrae autem Hierosolymitanae virgines, quibus religiose de deo sentiens Helena servarum more stans propriis manibus ministrabat, iugi piaque recordatione nomen eius celebrantes, aeternam ei beatitudinem precabantur. denique in ecclesiarum Cpolis gratiam Eusebium Pamphili, suppeditatis ex aerario publico expensis, iussit imperator sacros libros colligere.

A. C. 318 Hoc anno magnus Constantinus expeditione adversus Germanos, Sarmatas et Gothos suscepta, constructo in Danubio, quem pertransi- vit, lapideo ponte, venerandae crucis virtute maximam reportavit victoriam, devastatisque eorum agris, extremam in eos induxit ser- vitutem.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀρεπανὰν ἐπικτίσας εἰς τιμὴν Λουκίανου τοῦ ἐκείσε μάρτυρος ὁμώνυμον τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἐλενόπολιν κέκληκε. τῷ συμβόλῳ τῆς ἐκτεθείσης ἐν Νικαίᾳ ἐπὶ τῶν πατέρων πίστεως πᾶσαν ὀρθοδοξίαν Εὐσεβίος ὁ Παμφίλου 5 μαρτυρεῖ γράφων τοῖς ἑαυτοῦ πολίταις, καὶ ἐρμητεύων τὰ βήματα πρὸς τὴν διάνοιαν. Ἀθανάσιος δὲ ἐν τῇ πρὸς Ἀφροῦς ἐπιστολῇ μαρτυρεῖ τῷ Παμφίλῳ ὡς δεξαμένῳ τὴν φωνὴν τοῦ ὁμοουσίου. ὁ δὲ Θεοδώρητός φησιν ὅτι Εὐσεβίος ὁ Παμφίλου σύμφρων τῶν Ἀρειανῶν ὑπῆρχεν Εὐσεβίου τοῦ Νικομη- 10 δείας καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, ὅθεν ἐν τῇ καθαιρέσει τοῦ θείου Εὐσταθίου Ἀντιοχείας συνέδραμεν, μεθ' ὧν καὶ τὸν βασιλεῖα πείσας δικαίως αὐτὸν καθαιρεῖσθαι ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ παρεσκεύασεν αὐτὸν ἐξορισθῆναι.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ τὸ ὀκτάγωνον κυριακὸν ἤρ- A.M. 5819
15 ξατο οἰκοδομεῖσθαι. C

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβὴς τὸν Διανοῖβιν A.M. 5820
περάσας, γέφυραν ἐν αὐτῇ λιθίνην πεποίηκε, καὶ τοὺς Σκύ- V. 18
δας ἐπέταξε. D

Ῥώμῃς ἐπισκόπον Μάρκον ἔτος α'.

A.M. 5821

20 Τούτῳ τῷ ἔτει κτίζων Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβὴς τὴν Κων-

1. ἔτει A e f, χρόνῳ vulg. ante Ἀρεπανὰν om. καὶ cum A.
2. ἐκείσε add. ex A a. ὁμώνυμον A a, ὁμωνύμῳ vulg. 6.
τῇ om. c. 7. ὡς δεξαμένῳ a, εἰς δεξαμένῳ vulg. 14. τούτῳ
τῷ ἔτει A b, τῷ αὐτῷ ἔτει vulg. ἐν Ἀντ. τὸ A, τὸ ἐν Ἀντ.
vulg.

Eodem quoque anno Drepanam in honorem Luciani ibi martyrio consummati restaurans Helenopolim de matris nominis appellavit. fidei in Nicaena synodo a patribus expositae Eusebius Pamphili testimonium reddens, rectum et legitimum omnem sensum illud continere suis civibus scripto proficitur, et singulorum eius verborum mentem explanat. ad Africanos scribens Athanasius Eusebium vocl consubstantialis assensum praeluisse affirmat. Theodoretus autem Eusebium Pamphili cum Arianis, Eusebio videlicet Nicomediae episcopo eiusque sectatoribus, sensisse refert: unde cum ipsis ad sanctum Eustathium Antiochiae praesulem dignitate deponendum concurrat: cum quibus, eius abdicationem velut iustam imperator approbans, exilium apud Illyrios eidem paravit.

Hoc anno dominicum octagonum Antiochiae aedificari coeptum. A. C. 319

Hoc anno piissimus imperator Constantinus Danubium traiecit. A. C. 320
rus lapideum pontem in eo construxit et Scythas edomuit.

Romae episcopi Marci annus primus.

A. C. 321

Hoc anno pius Constantinus Cpolim a se constructam novam Ro-

σταντινούπολιν Ῥώμην νέαν χρηματίζειν ταύτην ἐθέσπισε, καὶ σύγκλητον ἔχειν ἐκέλευσε· στήσας καὶ πορφυροῦν κίονα, καὶ ἐπάνω αὐτοῦ ἀνδριάντα ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ τόπου οὗ ἤρξατο οἰκοδομεῖν τὴν πόλιν ἐπὶ τὸ δυτικὸν μέρος τῆς ἐπὶ Ῥώμην ἐξιούσης πύλης, κοσμήσας τὴν πόλιν καὶ κομίσας ἐπ' αὐτῇ 5 ἀπὸ πάσης ἐπαρχίας καὶ πόλεως, εἴ τι ἔργον ἦν εὐκοσμίας, καὶ ἀνδριάντων, καὶ χαλκοῦ, καὶ μαρμάρου.

A.M. 5822 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀθανασίου ἔτος πρῶτον.

P. 23 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπέτεινε Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβὴς τὴν Βκατὰ τῶν εἰδώλων καὶ τῶν ναῶν αὐτῶν καταλυσιν, καὶ κατὰ 10 τόπους ἤφανίζοντο· καὶ αἱ πρόσοδοι αὐτῶν ταῖς ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ ἀπεδίδοντο.

A.M. 5823 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰουλίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ ἐν Νικομηδείᾳ βασιλικὴ πνερὶ θείῳ κατεφλέχθη. 15

A.M. 5824 Τούτῳ τῷ ἔτει μελλούσης ἐβδόμης ἰνδικτίωνος ἐπιλαμβά-
νεσθαι λιμὸς ἐγένετο ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐπικρατήσας σφοδρότε-
ρον, ὥστε κόμας κατὰ τὸ αὐτὸ ἐν ὅλῳ πολλῶ συναγομένης
C ἐπὶ τῆς χώρας Ἀντιοχείων καὶ τῆς Κύπρου ἐπέρχεσθαι κατ'
ἀλλήλων, καὶ ἀρπάζειν μὲν ὡς ἐν νυκτί ταῖς ἐφοδαῖς, εὖχα- 20
τον δὲ ἐν ἡμέρᾳ ἐπεισιέναι εἰς τοὺς σιτοβολῶνας καὶ ἐν ταῖς

3. ἑαυτοῦ add. ex a.

4. ἐπὶ τὸ δυτ. A, ἐπὶ δὲ τὸ δ. vulg.

5. καὶ om. A. ἐπ' αὐτῇ] ἐν αὐτῇ vulg.

12. ἀπεδίδον-

το A a, ἐδίδοντο vulg.

18. κατὰ A b f, ἐπὶ vulg.

21.

εἰσιέναι a.

mam sanxit appellari et senatum habere decrevit: atque columnam ex porphyrite, cui propriam imposuit statuam, ea in urbis parte, qua eius aedificia condi coepta, ad occidentem regionem, qua Romam iturus via sternitur, erexit: urbem ipsam variis distinxit ornamentis, et si quod opus uspiam provinciarum et civitatum extitit elaboratum ac praestans inter statuas, aera, et marmora, illud omne Cpolium transportari curavit.

A. C. 322 Alexandriae episcopi Athanasii annus primus.

Hoc anno pius Constantinus templorum pariter ac idolorum ever-
sionem promovit, adeo ut ubique delerentur: ipsorumque redditus dei
ecclesiis addiceretur.

A. C. 323 Romae episcopi Iulii annus primus.

Hoc anno basilica Nicomediensis igne coelesti conflagravit.

A. C. 324 Hoc anno septima indictione imminente, fames adeo truculenta
orientem invasit ut e pagis homines turmatim glomerati in urbem An-
tiochenam et Cyprum effluerentur: et primo quidem noctu per urbis
vias obvia quaeque diripere, postremum autem de die in horrea et

ἀποθήκαις, καὶ πάντα πραιδεύοντας ἀρπάζειν, καὶ ἀναχωρεῖν. γενέσθαι δὲ τὸν μῦθον τοῦ σίτου τετρακοσίων ἀργυρίων. ὁ δὲ μέγας Κωνσταντῖνος σιτομέτριον ταῖς ἐκκλησίαις V. 19 κατὰ πόλιν ἐχαρίσατο εἰς διατροφὴν διηνεκῶς χήραις καὶ 5 ὀρφανοῖς καὶ ξενοδοχείοις πένησί τε καὶ τοῖς κληρικοῖς. ἡ δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησία ἐλάμβανεν σίτου μοδίους λς'.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμοῦ λαβροτάτου γενομένου ἐν Κυπρῷ Σαλαμῖνῃ πόλις κατέπεσεν, καὶ ἱκανὴν πληθύν διέφθειρεν.

10 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐλαλίου ἔτος α'. A.M. 5825

Τούτῃ τῷ ἔτει Δαλμάτιος καίσαρ ἀνηγορεύθη. Καλόκερος δὲ ἐν Κύπρῳ τῇ νήσῳ τυραννήσας, οὐκ ἀντέσχεν τῇ Ῥωμαίων προσβολῇ· καὶ ἡττηθεὶς ἅμα τοῖς αἰτίοις, ἀνῆρέθη ἐν Τύρῳ τῆς Κιλικίας, καυθεὶς ζῶν ὑπὸ Δαλματίου καί-Ρ. 24

15 σαρος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἀρείος ἐκ τῆς ἔξορίας ἀνακληθεὶς δι' ἐπιπλάστων δῆθεν μετανοίας, καὶ εἰς Ἀλεξάνδρειαν πεμ-φθεὶς, οὐκ ἐδέχθη ὑπὸ Ἀθανασίου.

Τούτῃ τῷ ἔτει Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ νι. A.M. 5826

1. πάντας α. 5. ξενοδοχείοις A α, ξένοις vulg. iidem codd. paulo aute om. καὶ ὀρφανοῖς. ἡ δὲ] ὁ δὲ Par. 11. Καλόκερος A et alii, Καλόκαιρος vulg. 12. οὐκ ἀντέσχεν alii codd., οὐ κατέσχεν vulg. 13. ἀνῆρέθη] ἀπενέχθη A.

apothecas irrumpentes, cuncta praedari, depopulari, et mox discedere coeperunt. venit tritici modius argenteis quadringentis. magnus autem Constantinus frumenti demensura, quod viduis, orphanis, peregrinis, pauperibus et clericis perpetuo esset alimento, ecclesiis per urbes largitus est. Antiocheua certe ecclesia triginta sex millia modiorum frumenti accepit.

Eodem anno vehementissimo terrae motu Cyprum concutiente, Salamina urbs eversa est, et in ea magna hominum multitudo oppressa.

Antiochiae episcopi Eulalii annus primus.

A. C. 325

Hoc anno Dalmatius caesar est declaratus. Calocerus autem tyrannide in Cypro insula occupata, Romanorum impressionem sustinere non valuit: et cum criminibus auctoribus superatus, Tarsi in Cilicia necatur, vivus a Dalmatio caesare igni traditus.

Eodem anno Arius ob simulatam poenitentiam exilio revocatus, et Alexandriam missus, ab Athanasio in ecclesiasticam societatem nullatenus est admissus.

Hoc anno piissimi et victoris Constantini tricennalia magna cum A. C. 326

κρητὺ ἤχθῃ τριακονταετηρίς πάνν φιλοτίμως. καὶ ἐφάνη
 ἀστὴρ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ ἐν ἡμέρᾳ ἐν τῇ οὐρανῷ κατὰ τὸ ἀνα-
 τολικὸν μέρος καπνίζων σφόδρα, ὥς ἀπὸ καμίνου, ἀπὸ ὧρας
 Βιτρίτης ἕως ὧρας πέμπτης. ὁ δὲ Ἀρειος σὺν τῷ Νικομηδεῖας
 Εὐσεβίῳ καὶ τοῖς ὁμόφροσιν αὐτοῦ διανέστησαν, μεθ' ὅρων 5
 λιβέλλους ὀρθοδοξίας ἐπιδεδωκότες, τῷ βασιλεῖ δι' αὐτῶν, ὅτι
 ὁμοφρονοῦσιν τοῖς ἐν Νικαίᾳ πατράσι, ψευδόμενοι. τούτοις
 παραπεισθεὶς ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν κατὰ Ἀθανασίου, ἐφ'
 οἷς Ἀρειον καὶ Εὐζώϊον οὐκ ἐδέξατο τοὺς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου
 καθαιρεθέντας, διακόνου τότε ὄντος Εὐζώϊου. εὐρών δὲ ἀφορ- 10
 μὴν ὁ Εὐσέβιος καὶ οἱ σὺν αὐτῇ ἡγωνίζοντο κατὰ Ἀθана-
 σίου, ὥς προμάχον τῆς ὀρθῆς πίστεως.

A.M. 5827 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπον Μαξιμόν ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ βασιλέως τὴν κατὰ
 Ἀθανασίου γενομένην, διὰ τὸ μὴ δεῖσθαι Ἀρειον καὶ Εὐ- 15
 ζώϊον μετὰ τὴν ἐπίπλαστον δῆθεν ἐπιστροφὴν, οἱ περὶ τὸν
 Νικομηδεῖας Εὐσέβιον ἅμα τοῖς Μελετιανοῖς ὄργανον κακίας
 εὐρόντες, τὰ κατὰ Ἀθανασίου συνεσκευάζον· καὶ πρῶτον μὲν
 τὴν χειροτονίαν διέβαλλον, καίπερ Ἀπολλινναρίου τοῦ Σύρου

2. τῇ om. A. τῷ add. ex A. 3. ὥς ἀπὸ καπνοῦ A. 4.
 ὁ δὲ A a f, ὁ γὰρ vulg. 6. τῷ βασιλεῖ: post haec verba in
 c sic pergitur, ut Anastasius quoque vertit: διψῶντι τὴν τῶν ἐλ-
 ρημίνων (leg. διερρημίνων, Anast. eorum qui divisi fuerant) ἐνω-
 σιν, καὶ ἐπεισαν αὐτῶν (leg. αὐτῶν), ὅτι ὁμοφρ. κ. τ. λ. 9.
 ἐδέξατο] κατεδέξατο A. 17. τοῖς Μελετ. A, καὶ Μελ. vulg.

festivitate et munificentia celebrata sunt. Antiochia media die ad
 caeli partem orientalem visa est stella, ex qua densus velut e cami-
 no fumus exhalabat a tertia ad quintam usque horam. Arius enim
 una cum Eusebio Nicomediensi reliquisque asseclis, resumptis animis,
 excitatus, libellos sinceræ rectaeque fidei testes, additis etiam iura-
 mentis, imperatori obtulit, quibus, ut tum ipse, tum socii congrega-
 tis olim Nicaeae patribus assentirentur, dolose mentitus asseveravit.
 his imperator saasus in Athanasium indignatione movetur, quod Arium
 et Euzoium, ab ecclesiastica quondam communione ab Alexandro res-
 cisso, ipso Euzoio diaconi munus tunc exercente, non recepisset.
 istam vero Eusebius, et qui favebant, occasionem nacti, adversus Atha-
 nasium tanquam verae fidei propugnatorem decertabant.

A. C. 327 Hierosolymorum episcopi Maximi annus primus.

Hoc anno conceptam adversus Athanasium imperatoris iram, quod
 Arium et Euzoium, post simulatam videlicet eorum conversionem,
 ecclesiae non aggregasset, qui Eusebii Nicomediensis et Meletianorum
 partes forebant, velut nequitiae commodum instrumentum adepti,
 plura in eum machinati sunt. et primum quidem ordinationem eius

μεγάλα τῆς περὶ Ἀθανασίου χειροτονίας μαρτυροῦντος· δεύτερον δὲ περὶ τῆς λινῆς ἐσθῆτος, ἣν οἱ ἐχθροὶ ἐπιθεῖναι τὸν ἅγιον ἐσυκοφάντουν· τρίτον περὶ Φιλουμένου, ᾧ χρυσίον πολὺ πέμπει· ἔλεγον ψευδόμενοι εἰς ἐπιβουλὴν τοῦ βασιλείως. 5 μετακαλεσάμενος δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀθανάσιον, καὶ πάντα ψευδῇ V. 20 εὐρών, μετὰ γραμμάτων καὶ τιμῆς πολλῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν τοῦτον ἀπέστειλεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἡ κατὰ Ἰσχύραν Ἀθανασίου ἐπι- P. 25
βουλὴ ἐτυρεύθη ἐν τῷ Μαρεώτῃ. οὗτος ὁ Ἰσχύρας ἱερεὺς
10 ἑαυτὸν σχηματίσας, περιήει· ὅπερ μαθὼν Ἀθανάσιος, τοῦτον ἐκώλυσε τοῦ τολμῆματος, διὰ Μακαρίου πρεσβυτέρου. ὁ δὲ
φυγὼν, ἦλθεν πρὸς Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας, κατηγορῶν
Ἀθανασίου, ὡς ἱερὰ σκεύη τῷ καιρῷ τῆς μυσταγωγίας ἐκ τοῦ
Θυσιαστηρίου κατεῤῥαγνῶς, καὶ ἱερὰς βίβλους διὰ Μακαρίου
15 κινύσαντος· Ἀρσενίου τε τὴν περιβόητον χεῖρα ἀποκόψαι
κατεψεύσαντο πρὸς μαγείαν ταύτῃ κεχρῆσθαι τὸν ἅγιον, οὕ-
τως ἀναιδῶς διαβύλλοντες. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς τὰς κατὰ B
Ἀθανασίου διαβολάς, Δαλματίῳ πρῶτον τῷ ἰδίῳ ἀνεψιῷ ἐπι-
τρέπει τὴν ζήτησιν εἰς Ἀντιόχειαν ὄντι. ὕστερον δὲ μεταφρέ-

5. μετακαλεσάμενος A, μετακτευσάμενος vulg. 6. πολλῆς om.
b c. 8. ἡ κατὰ Ἰσχύραν Ἀθανασίου A a, ἡ Ἰσχύρας κατὰ
Ἀθαν. vulg. 9. ἐτυρεύθη A, ἐτρέθη vulg. cfr. Casaub. ad
Arist. Eqq. v. 482. 10. περιήει ἱερουργῶν, ὅπερ a. 11.
ἐκώλυσε A, ἐκώλυε vulg. 13. ὡς ἱερὰ A, ὡς καὶ ἱερὰ vulg.
16. ταύτη A, ταύτην vulg. 17. τὰς A, τὰ vulg. 18. δια-
βολάς] ἐπιβουλὰς b. 19. τὴν add. ex A.

calumniabantur, de qua tamen Apollinarius Syrus fidem faciens grave dabat testimonium. secundo ob lineam vestem, quam sanctum superimponere eius adversarii criminabantur. tertio de Philumeno, ad quem magnam auri copiam, ad parandas nimirum imperatori insidias, eum misisse mentiebantur. advocans autem Imperator Athanasium, et cuncta mendacis compacta reperiens, eum honore plurimo cumulat cum litteris Alexandriam remisit.

Eodem anno perniciosum Ischyrae consilium in Athanasii caput ad Mareotem confilatum est. hic Ischyrae sacerdotem se fingens ecclesias circumibat: quod rescians Athanasius hominem a temerariis ausibus Macarii presbyteri ope prohibuit. hic fuga saluti consulens, Eusebium Nicomediae, structa in Athanasium accusatione, convenit; et quasi peracti sacraei mysterii tempore sancta vasa ex altari deturbata confregisset, sacros quoque libros per Macarium combussisset, et declamatum abscidisset Arsenii manum, illa magicis in operibus usurus, sanctum virum hac arte reum impudenter agebant. cognitis in Athanasium criminationibus, imperator Dalmatio fratris filio Antio-

ρει τὴν δίκην εἰς Καισάρειαν, ἣν ὑπερθέμενος ὁ Ἀθανάσιος διὰ τὸν Παμφίλον Εὐσεβιον, ἐν Τύρῳ κρίνεται ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων τῆς ἀληθείας, Εὐσεβίου δέ, φημί, τοῦ Νικομηδεῖας ἀπατήσαντος τὸν βασιλέα, ἐπιθυμία δῆθεν τῶν οἰκοδομηθέντων ἁγίων τόπων, καὶ τοῦ εὐρεθῆναι εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν αὐτῶν. καὶ μετὰ μεγάλης τιμῆς ἀπέλυσε, κελύσας λυθῆναι ὧς κατὰ Ἀθανασίου διαβολάς, καὶ οὕτως σὺν Ἀθανασίῳ εἰς τὴν ἐορτὴν τῶν ἐγκαινίων γενέσθαι. συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐν Τύρῳ, εὐρέθη καὶ Μάζιμος ὁ Ἱεροσολύμων ἀγνοῶν τὰς κατὰ Ἀθανασίου συσκευάς· εἰσελθὼν δὲ Ἀθανάσιος εἰς τὸ συνέδριον τῶν κακοφρόνων, ἀράχνης δίκην τὰς συκοφαντίας τῶν κατηγορῶν διέσπασεν, ὥστε αὐτούς, ἐφ' οἷς ὥφθησαν ψευδόμενοι, μανέντας συγγεῖν ἅπαντα καὶ βοᾶν· ἄρατε τὸν γόητα ἅπαντας φιμώσαντα. Δαλμάτιος δὲ ὁ καίσαρ καὶ ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως μετὰ στρατιωτικῆς χειρὸς μόλις Ἀθανάσιον πείσωσεν ἀνααιρεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν μέλλοντα. τότε καὶ Ἀρσένιος κατὰ Θεοῦ πρόνοιαν ἐν Τύρῳ παρεγένετο, καὶ τοῦ κατ' ἀντὶν πλάσματος διελεγχθέντος, ἐπὶ τὴν κατὰ Ἰσχύραν συκοφαντίαν οἱ ἐχθροὶ ἐτρέποντο. Ἀθανάσιος δὲ διὰ τὰς ἀφο-

1. ὁ om. A. 3. δὲ om. a. 5. αὐτῶν A et alii, αὐτοῦ vulg.
7. Ἀθανασίου A, Ἀθανάσιον vulg. 8. οὖν add. ex A a. 9.
ὁ add. ex A. 10. σκευὰς A. 12. διέσπασεν A a e, διέ-
λυσεν vulg. 13. μανέντας A, καὶ μανέντες vulg. ἅπαν-
τα] ἅπαντας A. 14. φιμώσαντα b, φημώσαντα vulg. cf. p. 33,
13. 18. ἐλεγχθέντος a.

chie tunc commoranti horum disquisitionem committit: postmodum vero iudicium Caesaream transtulit: quod cum propter Eusebium Pamphili recusaret Athanasius, dies ei a veritatis adversarii Tyri dicitur, ab Eusebio dico Nicomediae praesule, fraudibus imperatorem circumveniente, et sanctorum locorum recenter aedificatorum se desiderio teneri, atque praesentia sua dedicationem eorum cohonestare se velle praetextente. magno itaque comitatus apparatu dimissum iubet imperator obiectas Athanasio criminationes diluere, et hoc pacto cum eo dedicationis solemnitati interesse. iis Tyri coactis, Maximus Hierosolymorum antistes, cui nulla paratarum Athanasio insidiarum erat notitia, advenit. Athanasius deinum iniquorum consensum ingressus accusatorum calumnias aranearum instar dissolvit: adeo ut, quod in mendacio fuissent deprehensi, concitati et vehementius indignati, cuncta tumultu clamoribusque complere coeperint, vociferantes: tollite praestigiatorem omnes imposturis circumvenientem et opprimentem silentio. ac vix Dalmatius caesar imperatoris nepos armata militum manu instructus Athanasium morti sibi inferendae proximum potuit eripere. tunc etiam Arsenius, quae dei fuit providen-

ρήτους κατ' αὐτοῦ ἐπιβουλὰς ὑπεχώρησε τῆς Τύρου, πρᾶξιν
 δὲ κατὰ μονομέρειαν συστησάμενοι οἱ Ἀρειόφρονες, καθαι-
 ροῦσιν ἀπόντα τὸν Ἀθανάσιον· Ἀρείῳ δὲ καὶ Εὐζώῳ συγ-
 κοινωνήσαντες, εἰς Ἀλεξάνδρειαν τούτους ἐξέπεμψαν· καὶ
 5 οὕτως ἀνῆλθον ἡμαχμέναις χερσὶν εἰς τὰ ἐγκαίνια. πάντων
 δὲ τῶν κακῶν ἦν ἀρχηγὸς ὁ Νικομηδεῖας Εὐσέβιος. λόγος
 δὲ ἀληθὴς κρατεῖ, ὅτι ὁ μέγας Ἀθανάσιος φυχὼν ἐκ Τύρου
 ἀνῆλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα· καὶ ποιήσας εὐχάς, καὶ τῷ ἁγίῳ P. 26
 10 τῶν ἁγίων παρουσίας, οὕτως κατέλαβε τὸν βασιλέα. καὶ
 πάντα καθ' ἑαυτὸν ἐξηγήσατο. ὁ δὲ πανεύφημος Κωνσταν-
 τῖνος θαυμάσας τὴν τῶν ἀντιδίκων αὐτοῦ πονηρίαν, τιμῆς
 μεγίστης ἀξιώσας αὐτόν, μετὰ γραμματίων ἀπέλυσεν εἰς Ἀλε-
 15 ξάνδρειαν. μετὰ δὲ τὴν ἐκ τῶν ἐγκαίνιων ἐπάνοδον ὁ πάσης
 15 εὐσεβείας ἀλλότριος Νικομηδεῖας Εὐσέβιος, καὶ Θεόγνις, καὶ
 Οὐρσάκιος, καὶ Πατροφίλος, καταλαβόντες τὸ Βυζάντιον, καὶ V. 21
 τὰς πρῶτας κατὰ Ἀθανασίου διαβολὰς σιωπήσαντες, μάρτυ- B
 ρας ψευδεῖς προσεβάλοντο τέσσαρας ἐπισκόπων χειροτονίας
 ἔχοντας· οἱ τινες μεθ' ὅρκου εἶπεῖν ἐτόλμησαν ὅτι ἡκού-

1. ὑπεχώρησε A et alii, ὑποχωρήσας vulg.	2. μονομέρειαν A, μονομερίαν vulg.
3. ἀπόντα] ἀπαν- τες A.	4. Ἀρειανόφρονες b.
5. οὕτως add. ex A a f.	6. ἀληθὴς A a, ἀληθείας vulg.
7. Θεόγνιος A.	8. προσεβέλλοντο A, προσε- βάλλοντο vulg.

tia, Tyri comparuit: et convicta criminis intentati fictione, et calumnia in Ischyrae faciem repulsa, Athanasii hostes turpiter confusi conventum dissolverunt: Athanasius quoque propter intolerandas in se paratas insidias Tyro discessit. mox qui Arii mentem tuebantur, ex unius factionis episcopis inito conciliabulo absentem Athanasium sua dignitate deponunt: quique Ario et Euzoio communionem impertiebant, eos Alexandriam miserunt: ac ita cruentis manibus dedicationis peregere mysteria. omnium vero malorum princeps atque auctor extitit Eusebius Nicomediensis. sane veritatis laus obtinuit, magnum Athanasium Tyro fugientem accessisse Hierosolimam, et conceptis precibus loca orationibus et sacrificiis destinata sancto iunxisse unguento, et ante impiorum adventum consecrasset: mox ad imperatorem profectum omnia adversum se gesta exposuisse. quibus ex admiratione attonitus praeclarus imperator ob adversariorum malitiam, magno auctum honore cum litteris Alexandriam remisit. cum vero Nicomediensis Eusebius, vel contra nomen ab omni pietate alienus, et Theognis et Ursacius et Patrophilus a dedicationis solemnitate Byzantium reversi essent, praeteritis prioribus adversus Athanasium structis calumniis, viros quatuor episcopalis ordinis dignitate insi-

σαμεν Ἀθανασίου ἀπειλοῦντος κωλύειν τὴν σιτοπομπίαν τὴν ἐρχομένην ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Βυζάντιον. ὅθεν καὶ κινήσαντες εἰς ὄργην τὸν φιλόχριστον βασιλέα, παρεσκεύασαν ἐξορίσαι τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἰς Τρίβεριν τῆς Γαλλίας. Ἀθανασίου δὲ ἐξορισθέντος, Ἀρειος πάλιν ἐτάραττεν τὴν Αἴ-5 γυπτον. γνούς δὲ ὁ βασιλεύς, μεταπεμψάμενος αὐτόν, ἡρώτα εἰ τοῖς ἐν Νικαίᾳ δόγμασι συντίθεται περὶ τοῦ ὁμοουσίου, τοῦ δὲ μεθ' ἑρκου εἰπόντος συντίθεσθαι, δόλον τε καὶ νῦν, ὥς αἰεὶ, ἐργαζομένον· δύο γὰρ χάριτας συντέθεικεν· ἓνα μὲν C σύπερ τοῦ ὁμοουσίου, θάτερον δὲ κατ' αὐτοῦ· ὃν καὶ δι' ἑαυ- 10 τοῦ ἐγραψεν, τὸν πρῶτον δι' ἑτέρου γραψας· πειθεῖ τοίνυν τὸν βασιλέα, ὁμόσας οὕτω πιστεῦναι, κελεύσαι δεχθῆναι αὐ- τὸν ἐν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ὅπερ μαθὼν ὁ θεὸς Ἀλεξαν- δρος, τῷ θεῷ προσέκλαυσεν εἰς τὴν καλουμένην Εἰρήνην ἐκ- κλησίαν· καὶ λόγον θᾶττον ἢ θεία δίκη μετέηλθε τὸν Ἀρειον, 15 ἐν τόποις ἁζίοις τῶν τῆς γλώσσης ἁμαρηνμάτων ἐκκόψασα τοῦ ζῆν, ἐν τῇ νῦν καὶ ἐν τῇ μέλλοντι, τῶν σπλάγγων αὐ- τοῦ κατενεχθέντων ἐν ἀφόδοις, καθ' ἣν ὥραν ἔμελλεν τῶν ἱερῶν ἀναξίως ἐπιβαίνειν περιβόλων. ταῦτα τῷ τριακῶστῳ D πρῶτῳ ἔτει γέγονε τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, τοῦ Θεοῦ 20

4. Τρίβεριν a, Τίβεριν A e f, apud Tyberim Anast. Τίβεῖον
vulg. 7. εἰ Νικ. Par. 8. καὶ add. ex A. 16. ἁμαρ-
τημάτων a. 18. ἐν ἀφόδοις Δ et alii, ἐν ἀμφόδοις vulg.

gnes testes falsos prodixerunt: qui cum iuramento asseverare ausi sunt his verbis: audivimus Athanasium frumenti transvectionem Byzantium ex Aegypto destinatam impediturum se minitantem. ex quo Christi amantissimo imperatori iram concitantes, ipsum ad magnam Athanasium apud Treveros Galliarum urbem relegandum impulerunt. Athanasio igitur in exilium pulso, rursus Arius perturbabat Aegyptum. his ad se delatis, imperator accersitum rogat Arium, num de consubstantiali apud Nicaeam sancitis dogmatibus assentiatur? ipse cum iuramento testatur assentiri, et dolos ex more communiiscur. duas namque schedas paratas tenuit: banc quae consubstantialem profiteretur, alteram quae foret adversa: secundam manu propria, primam alieno charactere conscriptam exhibuit. suadet itaque imperatori, et ita se credere iuramento affirmat: et ut eius iussibus in ecclesiam catholicam admittatur postulat. quod cum divinus Alexander rescivit, cum querolis lachrymas in ecclesia cui nomen Irene coram deo profudit: et dicto citius in locis Arii linguae turpi profluvio dignis, in publicis dico latrinis, eius effusis visceribus, circa horam, qua sacra adyta penetraturum se confidebat indigne, truncata de repente vita praesente, et aeterna amissa, divina ultio ipsum prosequuta est. haec trigesimo primo magni Constantini anno contige-

Ἀλεξάνδρου ἐπισκοποῦντος τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ οὐχ
 ὡς φησιν Εὐσέβιος μόνος, ὅτι ὁ Νικομηδείας Εὐσέβιος, ὅτε
 εἰς τὰ ἐγκαίνια τὰ κατὰ Ἀθανασίου ἐσκεύαζεν, τὸν Κωνσταν-
 τινουπόλεως Θρόνον ἐπέτρεχε. τοῦτο γὰρ καὶ ἐκ τῆς τῶν χρό-
 5 νων ὁμάδος δείκνυται ψεῦδος· ἐπεὶ περ Κωνσταντῖνος τὰ ὅλα
 ἔτη τριάκοντα δύο ἐβασίλευσεν· ὃς μετὰ τὴν πρώτην δεκαε-
 τηρίδα, τῷ δεκάτῳ τρίτῳ αὐτοῦ ἔτει καταλαβὼν τὸ Βυζάν-
 τιον, Μητροφάνην τὸν πρὸ Ἀλεξάνδρου εὗρεν ἐπισκοποῦντα,
 εἴτα Ἀλέξανδρος ἔτη τρία καὶ εἴκοσι ἐπεσκόπησεν· ὥς εἶναι P. 27
 10 ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς βασιλείας τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἕως
 κοιμήσεως Ἀλεξάνδρου ἔτη ἑπτὰ καὶ τριάκοντα, ἅπερ Κων-
 σταντῖνος οὐκ ἔφθασεν· καὶ οὕτω μὲν ἐκ χρονικῆς ὁμάδος
 δείκνυται μὴ ἄρξαι τὸν Εὐσέβιον ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Θρό-
 νου Κωνσταντινουπόλεως. δείκνυται δὲ καὶ ἐκ τῶν εἰρημέ-
 15 νων ἀνωτέρω περὶ Ἀρείου καὶ Ἀθανασίου. ἥ τε καὶ γὰρ
 Ἀθανασίου ἔξορία καὶ ἡ Ἀρείου κατάλυσις μετὰ τὸ τριακο-
 στὸν ἔτος Κωνσταντίνου γέγονε, καὶ μετὰ τὰ ἐγκαίνια Ἱερο-
 σολύμων· ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος ἔτι περιῖν.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐφρονίου ἔτος α'.

B

A.M. 5828

20 Τοῦτῃ τῇ ἔτει Εὐστάθιος πρεσβύτερος Κωνσταντινου-

2. Εὐσέβιος A e, Ἀσεβε-εὐσέβιος vulg.

8. ἐπισκοποῦντα

A a, ἐπίσκοπον πρῶτα vulg.

10. τῆς βασιλείας om. a.

16.

τὸ add. ex A a.

18. ὁ δὲ — περιῖν om. a.

runt, divino Alexandro Cpoli episcopatum gerente, nec ut Eusebius ex omnibus historicis solus narrat, Nicomediensis irreligiosus Eusebius, cum circa dedicationis solemnitatem periculum Athanasio pararet, Cpolitnam sedem obtinebat. hoc enim vel ex temporum collectione falsi arguitur: siquidem Constantinus annos omnino duos et triginta imperavit: qui primis decennialibus actis, tertio et decimo imperii anno Byzantium profectus, Metrophanem, qui prior Alexandro praesulatum gessit, primum invenit. Metrophani vero successor Alexander viginti tres annos in episcopi dignitate exegit: adeo ut ab imperii magni Constantini principio usque ad Alexandri obitum septem supra triginta, quos Constantinus haud attigit, numerentur anni: atque ita ex accurata temporum ratione Cpoleos throno Constantini aetate Eusebium non praesedissee demonstratur: quod et de Ario et Athanasio superius dictis sit manifestum. Athanasii siquidem exilium prout Arii exitium post Constantini trigesimum annum, et Hierosolymorum dedicationem accidere: quo tempore magnus Alexander inter vivos adhuc superstes exstabat.

Antiochiaepi episcopi Euphronii annus primus.

A. C. 328

Hoc anno Eustathius presbyter Cpolitanus, qui apostolicam vi-

Theophanes.

πόλεως ἀποστολικὸν βίον ἐπανηρημένος, καὶ εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐληλακώς, διαπρέπων ἐγνωρίζετο, καὶ Ζηνόβιος δ' ἀρχιτέκτων, ὃ τὸ Μαρτύριον ἐν Ἱεροσολύμοις οἰκοδομήσας τῇ Κωνσταντίνου ἐπιταγῇ.

- C Τῷ δ' αὐτῷ εἴει πολλοὶ τῶν ἐν Πέρσαις Ἀσσυρίων ἐν 5 Μεσοποταμίᾳ ὑπὸ Σαρακηνῶν ἐπιπράσκοντο. Πέρσαι δὲ ἐδήλωσαν πόλεμον πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἐπιβὰς Κωνσταντῖνος δ' εὐσεβῆς τῇ Νικομηδέων πόλει κατὰ Περσῶν παραταξάμενος, ἀσθενήσας ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ, ὥς τινὲς φασιν Ἀρειόφρονες, τότε ἀξιωθεὶς τοῦ ἁγίου βαπτίσματος ὑπὸ Εὐσεβίου τοῦ 10 Νικομηδείας μετατεθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει· ὅπερ ψευδὸς ἐστίν, ὥς ἀποδείκνυται· ἐν γὰρ Ῥώμῃ ὑπὸ Σιλβέστρου ἐβαπτίσθη, ὥς προσημειώσαμεν. ἔζησεν δὲ τὰ ὅλα ἔτη τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἔτη πέντε καὶ ἑξήκοντα, βασιλεύσας ἔτη ἐν καὶ D τριάκοντα καὶ μῆνας δέκα. γράψας δὲ διαθήκας τοῖς τρισὶν 15 νίοις αὐτοῦ τὴν βασιλείαν κατέλιπεν, Κωνσταντῖνῳ, Κωνσταντίνῳ, Κωνσταντι, εὐσεβῶς καὶ πρῶτος τῇ ἀρχῇ χρησάμενος, πρῶτος βασιλεὺς Χριστιανῶν Θεοῦ προνοίᾳ χρηματίσας πολλῶν βαρβάρων ἐκράτησεν ἀπὸ Βρεττανίας ἕως Περσικῆς, καὶ

3. τῇ Κωνστ. A, τῇ τοῦ Κ. vulg. 9. Ἀρειόφρονες: sic scripti, ut (25 D. 6.) pro vulg. Ἀρειονόφρονες: nisi ubique scribendum sit: Ἀριανόφρονες, ut 28 C. 3. 10. ἁγίου add. ex A a. τοῦ alterum om. A. 11. ψευδὲς b. 13. ἀπεδείξαμεν b. 16. Κωνσταντῖνῳ, Κωνσταντίνῳ A, Κωνσταντίνῳ, Κωνσταντῖνῳ vulg. 18. Χριστιανῶν θ. πρ. χρημ. A, θ. πρ. χρημ. Χριστ. vulg.

tam ducebat, et ad virtutis culmen proventus erat, inter reliquos insignis habebatur: unaque Zenobius architectus, qui Constantiui mandato martyrum aedem Hierosolymis aedificavit.

Eodem autem anno plures Assyriorum Persis subiecti in Mesopotamia a Saracenis venierunt. (Persae vero Romanis bellum indixerunt: exinde Constantinus ad Nicomediensium urbem profectus, acle iam adversus Persas instructa, morbo correptus, in pace quievit, tum primo baptismi gratia donatus, ut quidam ex Arianorum asseclis referunt, et ab Eusebio Nicomediae episcopo in Cpolitnam sedem translato lustratus, quod falsi superius arguimus: Romae siquidem, prout iam demonstratum, a Sylvestro baptizatus est. vixit omnino quinque supra sexaginta annis: quorum exegit imperator unum et triginta, et insuper menses decem.) conscripto testamento tribus liberis Constantino, Constantio et Constanti reliquit imperium. religiose penitus ac clementer summa sua potestate usus: primus imperator, quae circa eum fuit dei providentia, Christianorum est appellatus. in plures barbaros, a Britannia ad usque Persicos tractus, et in tyrannos domesticis

τῶν ὁμοφυλῶν τυράννων, τῷ σημείῳ τοῦ ζωοποιῦ σταυροῦ τοὺς ἐχθροὺς ὀλέους. τὰς δὲ διαθήκας αὐτοῦ Ἀρειανῷ τιμωροῦν ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ Κωνσταντίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ κακοφρόνως παρεισαχθέντι παρέθετο, ἐντειλάμενος μηδενὶ ταύτας παρᾶ τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντίῳ τῷ τῆς ἐφ᾽ αὐτῆς βασιλεῖ. ἐκέλευσε δὲ Ἀθανάσιον τῆς ἐξορίας ἐπανελθεῖν. Κωνσταντίος δὲ καταλαβὼν ἐκ τῆς ἐφ᾽ αὐτῆς τοῦ πατρὸς σῶμα, ἐν τοῖς ἀποστόλοις παρέθετο. ὁ δὲ ἀνόσιος Ἀρειανὸς πρεσβύτερος ἐπιδούς Κωνσταντίῳ τὰς διαθήκας, πολλῆς ἔτυχε παρηρησίας ἐν τοῖς βασιλείοις. καὶ αὐτὴν τὴν βασιλίδαν Ἀρειανίζειν ἔπεισε, συνεργὸν ἔχων Εὐσέβιον τὸν Νικομηδείας καὶ τοὺς δμόφροντας αὐτοῦ.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίου ἔτος α'.

A.M. 5829

(Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίου τοῦ μεγάλου καὶ ἀγίου ἀναπαυσάμενου, οἱ τρεῖς υἱοὶ ἐκράτησαν τῶν Ῥωμαίων. τῆς μὲν ἐφ᾽ αὐτῆς Κωνσταντίας· τῶν δὲ Γαλλιῶν Κωνσταντίνος, καὶ Κωνσταντίνος τῆς Ἰταλίας. Κωνσταντίος δὲ Ἀθανάσιον ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακαλεσάμενος, μετὰ γραμμάτων συστατικῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπέλυσεν· ὃν μετὰ πολλῆς χαρᾶς ὑπεδέξαντο οἱ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ μάλιστα ὁ κληρὸς. Εὐσέβιος δὲ ὁ τοῦ

1. τοῦ adl. ex A.	2. ὀλέσων b.	4. παρὰ τοὺς b.	8.
ἀνόσιος Ἀρειανίας a.	Κωνσταντίῳ A, τῷ K. vulg.	10.	
καὶ αὐτὴν δὲ τὴν A.	συνεργὸν Εὐσέβιον τὸν τῶν εὐνουχῶν		
	πρωτῶν καὶ Εὐσέβιον τὸν Νικομ.	12. αὐτοῦ αὐτῶν Ἀρειαν	
νοῦς b.	19. ἀπεδέξαντο b, ἐδέξ. c.		

armis aevientes vivificae crucis signo suis hostibus victorias reportavit. testamentum vero Ariano cuidam sacerdoti a Constantia sorore malitiose subinducto mandans, ne cuiquam alteri quam Constantio orientalium partium imperatori exhiberet, consignavit. postremo Athanasium praecepit exilio revocari. Constantius autem ex oriente reversus, ut patris recepit corpus, in sanctorum apostolorum templo condidit. ac deinceps nefarius ille Arianæ sectae presbyter, traditis Constantio testamenti tabulis, magnam in imperatoris palatio familiaritatem et auctoritatem est assecutus et tum Eusebio Nicomediae episcopo, tum eius discipulis opitulantiibus imperatricem ad Arianas partes transire coegit.

Romanorum imperatoris Constantii annus primus.

A. C. 329

Hoc anno magni et sancti Constantini vita functi tres filii Romanorum imperio sunt potiti. Constantius nimirum orientis, Galliarum Constans, et Constantinus Italiae. Constantius autem Athanasium ab exilio revocatum cum litteris commendatitiis Alexandriam dimisit: quem plurima cum voluptate susceperunt Alexandrini, maxime

Παμφίλου ἐν τῷ πρώτῃ λόγῳ κατὰ Μαρκέλλου, καὶ ἐν τῷ
 C τρίτῳ, σφόδρα κατηγορεῖ τῶν τολμῶντων χρίσμα λέγειν τὸν
 υἱὸν τοῦ Θεοῦ· οὐ καὶ τὰς χρήσεις φέρων ὁ Σωκράτης ὑπερ-
 απολογεῖται Εὐσεβίου, σπουδάζων δείξαι, ὅτι οὐκ ἦν Ἀρεια-
 νόφρων. ἡ δὲ ἀλήθεια δείκνυσιν αὐτὸν ἀστατοῦντα τῷ λογι- 5
 σμῷ, καὶ ἄλλοτε ἄλλως κατὰ τοὺς καιροὺς φερόμενον. εὐθὺς
 δὲ μετὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἀπέθανεν, Ἀκάκιον μαθη-
 τὴν καὶ διάδοχον τοῦ θρόνου Καισαρείας ἑάσας, ἐλλόγιμον
 μὲν ἄνδρα, καὶ τὰ σύμμικτα συγγραφάμενον, τοῖς δὲ Ἀρεια-
 νοῖς λίαν συγκαίμενον, δηλονότι τῇ πρὸς τὸν διδάσκαλον ὁμο- 10
 φροσύνῃ.

D Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Σαβῶρης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθεν
 τῇ Μεσοποταμίᾳ πορθήσων Νίσιβιν, καὶ παρεκάθειεν αὐτῇ
 ἡμέρας ἐξήκοντα τρεῖς, καὶ μὴ κατισχύσας λαβεῖν αὐτήν,
 ἀνεχώρησεν. Τάκωρος δὲ Νισιβινῶν ἐπίσκοπος ἐν τῷ τῆς 15
 Θεοσεβείας ἡθελὲ διαμένων, εὐχαῖς τὰ κατὰ γνώμην ὁρᾷως
 ἐξήρυσεν· ὅστις καὶ τῶν Περσῶν τὴν Νίσιβιν ἐλπίζοντων κα-
 ταστρέψασθαι, διημαρτηκέναι τῆς ἐλπίδος πεποίηκεν. αὐτί-
 κα γὰρ τῆς μὲν πόλεως ὑπεχώρουν, τῷ τῆς εὐχῆς διωκόμενοι

5. τὸν λογισμὸν A a. 7. ἀπέθανεν Ἀκάκιος, et mox: ἑάσας
 Γεώργιον A. 8. ἑάσας] καταλιπὼν b. 9. καὶ τὰ σύμμ. A,
 τὸν δὲ τὰ σύμμ. vulg. 12. Σαβῶρης om. A. 6 τῶν Περ-
 σῶν A. 14. λαβεῖν αὐτήν A, αὐτήν λαβ. vulg. 15. Νισι-
 βῶν A. 16. εὐχαῖς om. a. 19. διωκόμενος πνεύματι A,
 πνεύματι διωκ. vulg.

vero clericorum collegium. Eusebius porro Pamphili primo adversus Marcellum libro, ac tertio pariter, vehementius in eos invehitur, qui dei filium creaturam vocare non verentur: cuius dicta referens Socrates eius defensionem instituit, et ab Ariano sensu alienum fuisse toto studio demonstrare conatur: sed contra verbis et sententiis fucum facere, et in diversas partes pro temporum varietate ipsum agitari ferrique ipsa veritas declarat. confestim vero magno Constantino defuncto, mortuus est Eusebius, et caesariensis throni successorem reliquit Acacium discipulum, virum quidem eximium, at qui de variis rebus compositis libellis, Arianis omnino partibus, pro animi in magistrum consensione addictum se testatur.

Eodem anno Sabores Persarum rex Nisibis devastationem meditatus, exercitum in Mesopotamiam intulit: positaque per tres et sexaginta dies ad urbem obsidione, cum subigere non valuisset, recessit. Iacobus porro Nisibensium episcopus divini cultus operibus vir assuetus, omnia ex animi sententia per preces facile confecit: adeo ut, quam de subvertenda Nisibi Persae spem conceperant, ipse frustaneam et irritam reddiderit. extemplo quippe quasi orationis eius

πνεύματι, εἰς δὲ τὴν ἑαυτῶν χώραν ἐλθόντες, λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ ὑπέδεξαντο μισθὸν τῆς ἀσεβείας, ἥσπερ ἔδρων, ἀντιλαμβάνοντες. Δαλμάτιος δὲ ὁ καῖσαρ εὐθὺς μετὰ τὴν τελευτῶν τὴν τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀνῆρθε, οὐ κελύσαντος Κωνσταντίου τὴν σφαγὴν, ἀλλὰ μὴ κωλύσαντος.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ νέου Δαλματίου ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἀναιρεθέντος, ἤμελλον συναναιρεῖσθαι Γάλλος καὶ Ἰουλιανός, οἱ Κωνσταντίου τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου παῖδες. ἀλλὰ τὸν μὲν Γάλλον νόσος, τὸν δὲ Ἰουλιανὸν νηπιότης διέσωσεν· ὁκταετὴς γὰρ ἦν. Κωνσταντίνος δὲ πρότερον δεχόμενος τὸ δημοῦσιον, ὕστερον μετέθετο κορυμβότητι γνώμης, καὶ ἀπάτη τοῦ Ἀρειανοῦ πρεσβυτέρου, καὶ Εὐσεβίου τοῦ τῶν εὐνούχων πρωτεύοντος, καὶ τοῦ Νικομηδείας Εὐσεβίου, καὶ τῶν περὶ αὐτοῦς.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίνος ὁ υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἐπελθὼν τοῖς Κωνσταντίνου τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ μέρεσι, καὶ συμβαλὼν πόλεμον, ἀνῆρθε ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν· καὶ ἐκράτησεν Κωνσταντίνος μόνος πύσης τῆς ἐσπερίου γῆς. Κωνσταντίνος δὲ τῆς ἐφίας βασιλεύων, Γάλλον καὶ Ἰουλιανὸν παι-

5. ἀλλὰ μὴ κωλύσαντος A, ἀλλ' οὐ κωλύοντος vulg. 7. τούτῳ τῷ ἔτει τῷ δ' αὐτῷ ἔτει codd. et ed. 8. ἤμελλον A, ἤμελλεν vulg. 10. Ἰουλιανόν δὲ alii codd. 12. μετέθετο A et alii, μὲν εἶπετο vulg.

flatu agitati, et retro in fugam acti ab urbe se subdixerunt, et in propriam reversi provinciam, impietatis cuius exhibuere facinora, mercedem promeritam fame et pestilentia confecti receperunt. caesar autem Dalmatius statim post magni Constantini obitum, non imperante quidem, at non prohibente caedem Constantio, a militibus est interemptus.

Hoc anno, inniore Dalmatio militum tumultu sublato, Gallo et A. C. 330 Iuliano Constantii magni Constantini fratris liberis par interitus intentabatur, ni Gallum morbus, Iulianum vero infantiae tenerior aetas, octennis enim erat solummodo, servasset. (Constantius autem prius consubstantialis vocabulo praebeuit assensum, quem demum mentis levitate, tum Ariani presbyteri fraudibus, et Eusebii Eunuchorum praepositi, et Eusebii Nicomediensis episcopi, et demum eiusdem opinionis consortium dolis circumventus deposuit.)

(Hoc anno Constantinus magni Constantini filius, assignatos Constanti proprio fratri fines invadens, et cum eo bello congressus interimitur a militibus: et universi tractus occidentalis imperium Constantinus occupat: Constantius autem totum orientem adeptus, Gallum

δευθῆναι παρέδωκεν ἐν χωρίῳ Λεμακέλλῃ καλουμένῃ, πλησίον Καισαρείας Καππαδοκίας ὄντι. οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ ἀναγνώσται γεγόνασι, καὶ ἐκκλησίαν κτίσαι τῷ ἁγίῳ μάρτυρι Μάμαντι προεθυμήθησαν. ἐν ᾧ δὲ μέρει κτίξιν Ἰουλιανὸς ἔλαχεν, τοῦτο ἡ γῆ οὐκ ἐδέχετο. ἀποκειράμενος δὲ τὰς τρι-
 D χας μοναχικὴν ἀσκήσιν ὑπεκρίνετο. Κωνσταντῖος δὲ καὶ ὁ Κώνστας ἐνομοθέτησαν, Ἰουδαίον μὴ ὠνεῖσθαι δοῦλον, ἐπεὶ ἀφαιρεῖσθαι αὐτὸν εἰς τὸν δημόσιον λόγον· εἰ δὲ καὶ περι-
 τεμῖν τολμήσοι δοῦλον, ξίφει τιμωρεῖσθαι καὶ δημεύ-
 σθαι. 10

A.M. 5832 Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖος Ἀμίδαν οἰκοδομεῖ, τειχί-
 στας γενναίως. κτίζει δὲ Κωνσταντίαν, τὴν πρώην Ἀντωνίου
 πόλιν λεγομένην, ἐπονομάσας αὐτὴν ἑαυτῷ, διεστῶσαν Ἀμίδης
 σταδίους ἐπακοσίους κατὰ μεσημβρίαν.

A.M. 5833 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Κυρίλλου ἔτος α'. 15
 P. 30 Τούτῳ τῷ ἔτει συνόδου γενομένης ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπισκό-
 πων ἐνενήκοντα καὶ ἑκατὸν, ὧν ἡγεῖτο Εὐσέβιος ὁ Νικομη-
 δείας, προχειρίζονται Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Εὐσέβιον τὸν
 Ἑμέσης, οὗ μὴ δεχθέντος, καίπερ Σαβελλιανοῦ ὄντος, Γρηγό-

1. Λεμακέλλῃ A e, Λεμακέλλῃ b, δὲ Μακέλλῃ ex Sozomeno conl.
 Goar, Demacelle Anastasius, Λεμακέλλῃ vulg. 2. of add. ex A.
 4. προεθυμήθησαν A a, προσεδ. vulg. 6. δὲ om. A. 7.
 Ἰουδαίους A. 8. περιτέμνειν — δημοσιεύεσθαι a. 11. Κων-
 σταντῖος om. A. ἀνοικοδομεῖ a. 12. Κωνσταντίαν b.
 13. ἐπονομάσας A a, ἐπωνόμασεν vulg.

et Iulianum loco, cui Macellum nomen Caesareae Cappadociae vicino, litterarum disciplinis instituendos amandavit. hi duo fratres ecclesiasticis lectoribus adlecti, sancto martyri Mamanti ecclesiam construere moliti sunt. qua vero Iulianum fabricare contigit, solum fabricau non admisit. is porro capillis abrasis, monasticam vivendi rationem simulavit. Constantius autem et Constans, ne Iudaeus servum sibi pretio compararet, servum alioquin in publicum censum referendum, sin servum auderet circumcidere, eum gladio puniendum, et eius bona publicanda suis edictis caverunt.)

A. C. 332 Hoc anno Constantius Amidam validis firmatam moenibus construxit. Constantiam quoque, Antonii urbem prius dictam, suo de nomine deinceps nuncupandam, et ab Amida septingentis stadiis ad meridiem dissitam aedificavit.

A. C. 333 Hierosolymorum episcopi Cyrilli annus primus.

Hoc anno centum et nonaginta episcoporum synodo, cui Nicomediae antistes Eusehios praesidebat, coacta; alterum Eusebium Emesae praesulem Alexandriae praeficiunt. quo, ceu Sabelliano, relecto, Gre-

ριον τὸν Ἀρειανὸν σὺν πολλῷ στρατῷ καὶ στρατηγῷ τινὶ Συ-
 ριανῷ ἐκπέμπουσιν, ἐκδιώξαι Ἀθανάσιον τοῦ θρόνου Ἀλε-
 ξανδρείας, ἣ καὶ ἀνελεῖν. τότε Ἀθανάσιος θεόθεν σαφῶς
 συμβουλευσάμενος, μετὰ τῶν ψαλλόντων τῆς ἐκκλησίας ἐξελ-
 5 θών, τὸν ἐπηρημένον διέφυγε θάνατον. Εὐσέβιον δὲ τὸν
 μὴ δεχθέντα ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὴν πίστιν μεταποι-
 οῦσιν οἱ αὐτοί, Ἀρειανὸν μὲν φανερώς δεχόμενοι, καὶ μετὰ
 θάνατον ἐκθεσιν πίστεως δευτέραν γράψαντες τὸ δημοσίου
 παρесиώπησαν. τότε καὶ ἐγκαίνια τῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχείας,
 10 ἧς ἔκτισεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, ἐποίησαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀντιόχεια ὑπὸ σεισμῶν μεγάλων ἐπὶ ὧ
 τρισὶν ἡμέραις ἐκινδύνευσεν. ἦν δὲ ἡ ἐγκαινισθεῖσα ἐκκλη-
 σία σφαιροειδῆς ἔξ ἔτεσι κτισθεῖσα, ὑπὸ μὲν Κωνσταντίνου
 τοῦ μεγάλου θεμελιωθεῖσα, ὑπὸ δὲ Κωνσταντίνου πληρωθεῖ-
 15 σα καὶ ἐγκαινισθεῖσα.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖνος Ἀσσυρίους νικήσας, ἐθριάμ- A.M. 583
 βευσε. Σαβῶρχς δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς πρὸς τοῖς αὐ-
 τοῦ κακοῖς καὶ τοὺς ὑπὸ χεῖρα Χριστιανούς ἐδίωκε. Κών-
 στας δὲ ἐν τῇ δύσει Θράγγους ἐπόρθησε. σεισμοῦ δὲ γενο-

3. σαφῶς συμβουλευσάμενος A, σαφῶς βουλευσ. vulg. 5.
 ἐπηρημένον b. 7. Ἀρειανὸν A b, Ἀρειον vulg. sed locus
 haud dubie corruptus ab interprete latino magis etiam deprava-
 tus est: fort. legendum: μεταποιούντες — ἐδίξαντο. — 11.
 ἐπὶ τρισὶν ἡμ. om. a. 14. θεμελιωθεῖσα A, θεμελιωθεῖσα
 vulg.

gorium quendam Arianum cum valida militum manu, et Syriano duce, Athanasium Alexandria sede depulsurum, vel interfecturum mittunt. tunc Athanasius aperte cum deo inito consilio, inter cantorum turbam ecclesia dilapsus, intentato et iam imminente sese eripuit letho. Eusebio vero etiam ab occupanda Alexandriae sede impedito, ipsi fidei normam sibi consciscunt cives, Ario palam recepto, et conscripta post eius mortem fidei expositione, consubstantialis vocem omnino tace-
 runt. sub id quoque tempus Antiochianae ecclesiae a magno Constantino aedificatae celebrata sunt eucaenia.

Eodem pariter anno Antiochia tremendis terrae motibus quassata, A.C. 334 tribus continuis diebus extremum subiit periculum. sacro ritu dedicata ecclesia rotundae formae fabrica praestabat: sex quidem anno-
 rum spatio condita, a magno Constantino fundata, et ab eius filio Constantio perfecta fuit et consecrata.

(Hoc anno Constantius devictis Assyriis triumphavit. Sabores vero Persarum rex pristinis sceleribus hoc adiecit, ut subditos Chris-
 tianos dire persequeretur. Constantius in occidente Francos debella-

μένου μεγάλου ἐν Κύπρῳ, Σαλαμίνης τῆς πόλεως τὰ πλείστα διαπέπτωκεν.

A.M. 5835 *Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α'.*

P. 31

Τούτῃ τῇ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου Νεοκαισάρεια Πόντου κατεπιώθη, πλὴν τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἐπισκοπείου 5 καὶ τῶν ἐκεῖ εὐρεθέντων εὐλαβῶν ἀνδρῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι συνέβαλον πόλεμον μετὰ Περσῶν, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἀνείλον.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει καὶ Παῦλος ὁ ὁμολογητὴς χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

10

A.M. 5836 *Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φλακίτου ἔτος α'.*

B

Τούτῃ τῇ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου, Ῥόδος ἡ νῆσος κατέπεσεν. οἱ δὲ Ἀλεξανδρεῖς Γρηγόριον τὸν ληστρικῶς ἐπιβάντα Ἀθανασίῳ καὶ τὸν θρόνον κατασχόντα τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπὶ ἑξ ἔτεσιν ἀνείλον. καὶ χειροτονεῖται Γεώργιος Ἀρειανὸς ὑπὸ Ἀρειανῶν, τέρας τι Καππαδόκιον. 15

A.M. 5837 *Τούτῃ τῇ ἔτει Ἀνρράχειον τῆς Δαλματίας ὑπὸ σεισμοῦ διεφθάρη· καὶ Ῥώμῃ ἡμέρας τρεῖς ἐκινδύνευσεν σειομένη· τῆς δὲ Καμπανίας δώδεκα πόλεις διεφθάρησαν. Παῦλον δὲ τὸν*

1. Σαλαμίνος A : sed pag. 23 C. fin. ubi iisdem fere verbis eadem, ni fallor, res sub alio anno narratur, omnes codd. formam Σαλαμίνης exhibuerunt.
5. κατεπιώθη a b c d : sed cfr. p. 11. D. 1.
6. εὐλαβῶν] fort. εὐσεβῶν Anast. viri religiosi.
7. συνέβαλον codd. omnes, συνέβαλλον Par.
11. Φλακίτου c, Φλακίτου e.
16. τι om. A.
17. Ἀνρράχη A e, Ἀνράχη a.
18. ἐκινδύνευσεν A, ἐκινδύνευσεν vulg.

vit.) caeterum horrendo terrae motu in Cypro exorto urbis Salaminae maxima pars concidit.

A. C. 335 Cpolis episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Neocaesarea terrae motu maximo absorpta est, praeter ecclesiam, episcopi aedes, et in eis repertos devotos quosdam viros. Romani, conserto cum Persis praelio, plurimos ex eis interfecerunt.

A. C. 336 (Hoc anno Paulus confessor Cpoleos ordinatur episcopus.)

Antiochiae episcopi Phlaciti annus primus.

Hoc anno facto terrae motu vehementi, iusula Rhodus concidit. (Gregorium vero, qui praedonum more in Athanasium grassatus, Alexandrinam sedem annis sex occupaverat, interfecerunt Alexandrini.) sufficit tamen ab Arianis Georgius Arianus, portentum in Cappadocia exortum.

A. C. 337 (Hoc anno Dyrrachium Dalmatiae civitas terrae motu corruit : et Roma tribus continuis diebus pariter afflicta ultimum metuebat periculum.) in Campania duodecim urbes sunt eversae. Constantius

ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως ἐλθὼν Κωνστάντιος εἰς τὸ Βυζάντιον τοῦ θρόνου ἀπῆλκε, καὶ τὸν ἀσεβέστατον Εὐ-
σέβιον τὸν Νικομηδείας ἀντεισῆγαγε ληστρικῶς καὶ ἀθέσμως,
τὸ τῶν κακῶν καταγώνιον.

5 Ῥώμης ἐπισκόπον Αἰβέριον, Κωνσταντινουπόλεως Εὐσε- Α.Μ. 5838
βίου τοῦ Νικομηδείας ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνστάντιος τὸν ἐν Σελευκείᾳ τῆς Συ-
ρίας λιμένα πεποίηκε, ὅρος ἐπὶ πολὺν διατεμών· καὶ τὴν
πόλιν ἀνηκοδόμησεν. καὶ πόλιν ἔκτισεν ἐν τῇ Φοινίκῃ, ἣν Δ
10 Κωνσταντιάν κέκληκεν, τὴν πρότερον καλουμένην Ἀνιάραδον.
Σαβώρης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἐπελθὼν τῇ Μεσοποτα-
μίᾳ, Νίσιβιν παρεκάθισεν ἡμέρας ἐβδομήκοντα ὀκτώ, καὶ πά-
λιν αἰσχυνθεὶς ἀνεχώρησεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔκλειψις ἡλίου ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέ-
15 ρας φανῆναι ἐν τῷ οὐρανῷ, ἐν ᾧρα τρίτῃ τῆς ἡμέρας, μηνὶ
Δαισίῳ ἕκτῳ. Ἀθανάσιος δὲ καὶ Παῦλος, καὶ ὅσοι ὑπὲρ
τοῦ ὁρθοῦ λόγον ἐξεβλήθησαν, ἐν Ῥώμῃ πρὸς Ἰούλιον κατέ-
φθγον· καὶ τὰ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος Ἰούλιον ἐδίδασκεν, ὧν
ἕκαστον τῇ ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ μετὰ γραμμάτων ἀποκατέστησεν.

20 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος καὶ οἱ αὐτοὶ Α.Μ. 5839
Ρ. 32

3. τὸν] τῆς α. 4. τὸ — καταγώνιον om. e. 5. Αἰβέριον]
Σιλβέστρου c. 16. Δαισίῳ ἕκτῳ] Δαισίῳ ε' Α, Δαισίῳ καὶ vulg.
17. Ἰούλιον] Αἰβέριον b et marg. c, Ἰούλιῳ Α. 19. ἀπεκατέ-
στησεν a b d e f g. 20. In codd. h. l. perperam annus 5835
et 335 notatur. καὶ οἱ Α, καὶ οἱς vulg.

autem Byzantium adveniens, Paulum episcopum Cpolitanum throno deiecit, et impiissimum Nicomediae episcopum Eusebium, quasi scelorum sentinam, praedatorie et perquam nefarie intrusit.

Romae episcopi Liberii, Cpolis episcopi Eusebii Nicomediensis A. C. 338 annus primus.

Hoc anno Constantius, monte maxima ex parte praeciso, Seleucia in Syria portum paravit, et urbem aedificiis amplificavit. Aliam quoque in Phoenice, Antaradum prius dictam, de suo nomine Constantiam vocavit. Sabores autem Persarum rex in Mesopotamiam grassatus diebus septuaginta octo Nisibin obsedit: ac nonnisi pudore reportato, abcessit.

Eodem etiam anno solis defectus contigit, quo in caelo, hora diei tertia, mensis Daesii die sexto, stellae apparuerunt. (Athanasius et Paulus, et quotquot pro sana fidei doctrina suis sedibus sunt expulsi, Romam ad Iulium pontificem confugerunt. singulis autem de rebus ad se spectantibus Iulium edocentibus, Iulius singulos propriis ecclesiis datis litteris restituit.

Hoc anno Athanasius et Paulus fisdem ipsis litteris Iulii Romae A. C. 339

τοὺς γράμμασιν Ἰουλίου τοῦ πάπα Ῥώμης θαρρήσαντες τοὺς ἰδίους θρόνους κατέλαβον. ὁ δὲ Κωνσταντῖος ἐν Ἀντιοχείᾳ διαῶν, μαθὼν ὅτι Παῦλῳ καὶ Ἀθανασίῳ διὰ γραμμάτων Ἰούλιος τοὺς ἰδίους θρόνους ἀπέδωκεν, ὀργισθεὶς κελεύει αὐτοὺς ἀπελασθῆναι τῶν ἰδίων θρόνων. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ ἥλιος 5 πάλιν ἀνχηρότερος γέγονεν, ἐν ὧρα δευτέρᾳ τῆς κυριακῆς ἡμέρας.

A.M. 5840 Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμῷ γενομένου μεγάλου ἐν Βηρυτῷ τῆς Φοινίκης, τὸ πλεῖστον τῆς πόλεως πέπτωκεν· ὥστε τὸ πληθὸς τῶν ἐθνικῶν εἰσέλθουθ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὁμοίως 10 ἡμῶν χριστιανίζειν ἐπαγγελλόμενοι. ἐντεῦθεν νεωτερίσαντες τινες, τοὺς τύπους τῆς ἐκκλησίας ὥσπερ ἀποσυλῆσαντες, ἐξέισαν· καὶ τόπον εὐχῆς ἐπονομάσαντες, τὸ πληθὸς ἐν αὐτῷ C ὑπεδέξαντο, ἅπαντα τὰ τῆς ἐκκλησίας μιμούμενοι, παραπλησίον γεγονότες πρὸς ἡμᾶς, ὥς ἡ τῶν Σαμαρειτῶν πρὸς Ἰου- 15 δαίους αἵρεσις, ἐθνικῶς ζῶντες.

A.M. 5841 Τούτῳ τῷ ἔτει Σαβώρης πάλιν ὁ βασιλεὺς Περσῶν τῇ Νίσιβι παρακαθεσθεὶς, ἱκανῶς αὐτῇ διηνώχλει, ὥς καὶ ἐλε-

1. Ἰουλίου] *Λιβέρου* b. m. sc. Ῥώμης om. a. 3. Παῦλῳ καὶ Ἀθανασίῳ alii codd., Παῦλον καὶ Ἀθανάσιον vulg. 4. Ἰούλιος] *Λιβέριος* b. θρόνους ἀπέδ. A, ἀπέδ. θρ. vulg. καὶ ὀργισθεὶς b. 6. τῆς — ἡμέρας om. a b. 10. εἰς τὴν add. ex A a b c d e f. 11. ἡμῶν] οἱ μὲν A, ἐπαγγελλόμενοι alii., fort. ἐπαγγελλόμενον. 12. τινες add. ex A, τύπους A, τόπους vulg. utrumque Anastasius legebat. ἐξέισαν] ἐξέρισαν alii: Anast. reserantes vertens aliud quid legisse videtur. 14. παραπλησίον A a b c d e f, παραπλήσιοι vulg. 17. τὴν Νίσιβιν a. 18. διηνώχλει A, διενόχλει vulg.

pontificis confisi proprias sibi sedes receperunt. Constantius autem Antiochiae degens, et Paulo Athanasioque Iulii litteris inuicis proprias sedes restitutas audiens, ira pernotus iisdem eos deturbari praecepit. hoc etiam anno hora diei dominicae secunda obscurior atque squallidior sol iterum factus est.

A. C. 340 (Hoc anno magno Beryti in Phoenicia terrae motu exorto, plurima civitatis pars concidit: ita ut non contemneodis gentilium numerus pari nobis ritu Christianam vitam acturum pollicitus ad ecclesiam accederet. inde velut abacta praeda, mutatis religionae nostrae vitae institutis, ac rebus novis studentes, deseruerunt ecclesiam; locumque de orationis nomine designantes, in eo magnam hominum turbam admiserunt: et ecclesiasticam agendi rationem imitati, nobis evaserunt quam simillimi: quo pacto gentiliano observatis ritibus Iudaeorum effigiem Samaritae nitebantur exprimere.)

A. C. 341 Hoc anno Sabores Persarum rex Nisibi obsidione renovata, magnas urbi calamitates intulit: et elephantorum bello idoneorum com-

φάντων πληθος ἀγαγὲν ἐπιτηδείων πρὸς συμμαχίαν, καὶ βα-
 σιλεῖς μισθωτοὺς μάγανά τε παντοῖα· ὥς εἰ μὴ βούλονται
 ἐκχωρῆσαι, τὴν πόλιν ἐξαφανίζειν ἐκ βάθρων ἡπείλουν. τῶν D
 δὲ Νισιβιῶν ἀντεχόντων πρὸς τὴν παράδοσιν, τότε λοιπὸν
 5 ἐξυδατώσας ταύτην τῇ πρὸς αὐτὴν ποταμῷ διεγνώκει. οἱ δὲ
 ἄνδρες ταῖς εὐχαῖς ἐνίκων τοὺς πολεμίους, εὐμενῇ τὸν θεὸν
 ἔχοντες. τῶν γὰρ ὑδάτων μελλόντων τὴν θέσιν τῶν τειχῶν
 ἐξομαλίζειν πρὸς τὴν πτώσιν, μέρος μὲν τι τοῦ τείχους ἐπε-
 10 λωθήσεται. εὐθέως γὰρ γίνεται τὴν τε πόλιν φυλαχθῆναι,
 καὶ τοὺς πολεμίους τοῖς ὕδασι νήχεσθαι, καὶ πολλοὺς ὑπὸ
 τοῦ ὕδατος διεφθάρθαι. οἱ δὲ τοῦτο πεπονθότες ἡπείλουν
 διὰ τοῦ καταπεισόντος τείχους εἰσελθεῖν, παραστήσαντες τοὺς P. 33
 ἐλέφαντας ἐνόπλους, καὶ τὸν ὄχλον ἐντρεπίσαντες, προσέχειν
 15 ἐμβριθέστερον τῇ πολέμῳ μαγυνείαις τε παντοίοις. οἱ δὲ τὴν
 πόλιν φρουροῦντες στρατιῶται ἐντεῦθεν τὴν νίκην τοῦ θεοῦ
 προνοίᾳ ἐσχῆκασιν, τὸν τε τόπον ἐπλήρουν παντοίοις ὅπλοις.
 ὀνόμοις δὲ τοὺς πλείους ἐλέφαντας ἀπέκτειναν. ἔτεροι δὲ ἐν
 τοῖς καταπάλμασι τῶν τάφρων ἐνέπεσον. ἄλλοι δὲ κρουσθέν-

2. βούλονται. A, βούλωνται vulg. 3. ἐκχωρήσιν b. fort.
 ἀπειλῶν. τῶν δὲ τὸν δὲ codd. et vulg. 6. τὸν θεόν A,
 τῶν θ. vulg. 8. μὲν τε c e, μέντοι vulg. ἐπεπόνθει A g,
 ἐπεπόρθηται vulg. 10. γὰρ om. A b e, fort. scrib. δὲ. 12.
 διεφθάρθαι A, διεφθάρται vulg. δὲ καὶ τοῦτο A. 13. διὰ
 τοῦ A, δι' αὐτοῦ vulg.

parata multitudine, et regum stipendiis conductorum auxilio, nec non
 omnis generis congregatis instrumentis, nisi deditionem facerent ci-
 ves, urbem a fundamentis deleturum comminabatur. Nisibiis adver-
 sas vires generose proferentibus, et deditionem detrectantibus, demum
 ipse fluminis urbem praetermeantis vorticibus decernit obruere. at
 cives propitio sibi numine reddito, precibus hostes superabant. cum
 eniu, quae iuuros erant disiecturae, ipsorum situi iam forent aequa-
 les aquae, pars quidem murorum non modica, deo ita permittente,
 subversa est, ut ex sequentibus manifestum fiet: illaesam tamen ur-
 bem servari, et ipsos hostes aquis inundari, et in eis plurimos ab-
 sorberi et perire contigit. qui vitae huiusmodi pacto fecere iacturam,
 iidem erant, qui per collapsi muri ruinam, admotis armatis elephan-
 tis, et omni machinarum genere parato, acies instructas bello arden-
 tibus incumbere sollicitantes, ingressum in urbem minabantur. exinde
 vero urbis custodiae deputati milites victoriam divino nutu concessam
 adepti sunt. disiecti quippe muri loco omni armorum genere obstru-
 cto, elefantas, immisiss in eos onagris, plures interfecerunt. non-
 nulli hostium in fossarum lacunas lapsi, alii fortiter repulsi, retro

τες ἀπεισγράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ὑπὲρ μυρίους αὐτῶν
 Βόηλλται ἀπέθανον. τοῖς δὲ λοιποῖς σκηπτὸς οὐρανόθεν ἐπέ-
 πεσε, καὶ νεφελῶν γνοφωδῶν καὶ ὑετῶν λαύρων καὶ βρον-
 τῶν φωναὶ ἅπαντας ἐξέπληττον, ὥς τοὺς πλείους τῷ φόβῳ
 διαφθαρεῖναι. πάντοθεν δὲ ὁ νέος Φαραὼ Σαβώρης στενοῦ- 5
 μενος ἤτιπτο τοῖς τοῦ φόβου κίμασιν· ὃς ἀτενίσας τοῖς
 ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸ καταπεσὸν τοῦ τείχους, ὄρᾳ ἄγγελον ἐπὶ
 τὸ ἄκρον ἐστῶτα λαμπρῶς ἐστολισμένον, καὶ παρὰ χεῖρα τὸν
 βασιλεῖα Κωνσταντίον κρατοῦντα· ὃς εὐθέως ταραχθεὶς, τοῖς
 μάγους θάνατον ἤπειλει. μαθόντες δὲ τὴν αἰτίαν, διεγνώκει- 10
 σαν τοῦ φανέντος τὴν δύναμιν ἐρμηνεύειν τῷ βασιλεῖ, ὥς
 μεῖζων, ἢ καὶ αὐτοῦς. [δι' ἧς] ἐντεῦθεν ἐπιγινούς τοῦ κιν-
 C δύνου τὴν αἰτίαν, καὶ ἔμφοβος γενόμενος, ἐκέλευσε τὰ τε
 μάγωνα καῆναι, καὶ ὅσα πρὸς τὴν τοῦ πολέμου παρασκευὴν
 ἠντρείπισε διαλυθῆναι. αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἰδίῳις φυγῇ 15
 ἐδίωκε τὴν πατριδα . . . . . πρότερον λοιμικῇ νόσῳ διαφθα-
 ρέντες.

A.M. 584a Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντίος ὁ Αὐγουστος μόνος βασι-
 λεύων, Γάλλον ἀνέψιόν ἴδιον κοιωνόν τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας

1. τὰ ὀπίσω A, τοῦπίσω vulg. 2. ἐπέπεσε e, ἐπεσεν A. 3.
 νεφῶν alii codd. λαύρων: hanc codd. scripturam pro λάβρων
 relinquentiam duxi. 6. τῆς φόβου Par. 7. τῷ καταπεσόντι
 alii codd., τὸ καταπεσὸν τι A. 9. Κωνσταντίον κρατοῦντα A,
 κρατοῦντα Κωνστ. vulg., Κωνσταντίνον alii. 12. δι' ἧς om.
 alii codd. 13. γενόμενος] γεγονώς alii codd. τὰ τε μάγ-
 ωνα] τὰ τεταγμένα A. 16. lacuna in codd. neque adnota-
 tur, neque expletur. 19. ἀνέψιόν ἴδιον om. b.

versi sunt in fugam, adeo ut ex eorum armatis militibus supra decem
 millia caesi desiderarentur: reliquos fulmen caelitus immissum disper-
 sit, et caliginosae nubes, et effusorum imbrium diluvio, tonitruum-
 que sonitus cunctos tanto terrore percussit, ut eo plures exanimati
 vitam penitus amitterent. talibus igitur angustiis Sabores novus Pha-
 rao constrictus, terroris sibi incussi fluctibus absorbebatur. quocirca
 coniectis ad eam muri partem, quae collapsa erat, oculis, angelum
 splendido amictum ornatum summa in parte stantem, et Constantium
 imperatorem manu tenentem conspexit. quo viso conturbatus magis
 mortem minatus est. illi portentui causa cognita vim eius maiorem
 esse, quam quae superari posset, regi nunciare decreverunt. causam
 itaque periculi edoctus, maioriique metu territus, bellicas machinas
 comburi, caeterumque omnem apparatus comminui, et inutilem reddi
 iussit. ipse vero cum suis fuga patriam insequabatur, quo ante-
 quam pervenirent, plurimi pestilentiae morbo consumpti sunt.

A. C. 342 Hoc anno Constantius Augustus cum solus moderaretur imperium,

καίσαρα ἀναγορεύσας, καὶ μετονομάσας αὐτὸν Κωνστάντιον, ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀπέστειλε κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν, τῶν Περσῶν ἔτι ἐπικειμένων.

D

Τούτῃ τῇ ἔτει οἱ κατὰ Παλαιστίνην Ἰουδαῖοι ἀντὶ· A.M. 5843
594· καὶ πολλοὺς τῶν ἄλλων ἐθνῶν, Ἑλλήνων τε καὶ Σαρμαρεϊτῶν, ἀνείλον· καὶ αὐτοὶ δὲ παγγενεὶ ὑπὸ τοῦ στρατοῦ Ῥωμαίων ἀντὶ ἐθρήθησαν, καὶ ἡ πόλις αὐτῶν Διοκαισάρεια ἠφανίσθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Κωνστάντιος Λιβερίῳ γράψαντι πρὸς
10 αὐτὸν περὶ τοῦ ὁμοουσίου καὶ τοῦ ἱεροῦ Ἀθανασίου θυμωθεὶς, καὶ ἀποστείλας ἐξώρισε τοῦτον κατὰ τὴν Βερρολίαν τῆς Θράκης, Εὐσεβίου τοῦ πρώτου τῶν εὐνούχων τοῦτο παρασκευάσαντος τοῦ Ἀρειοφρόνου· Φίλικα δὲ ἀντ' αὐτοῦ ἔχει· P. 34
15 ἐν Νικαίᾳ σύνοδον ἀποδεχόμενος, Ἀρειανοὺς δὲ κοινωνῶν ἀλόγως· τούτῃ κοινωνεῖν οἱ κατὰ τὴν Ῥώμην οὐκ ἠθέλησαν· ἀλλ' ἰδίᾳ καθ' ἑαυτοὺς ἐκκλησίᾳζον, κατὰ δὲ κέλευσιν Κωνσταντίου συνηθροίσθη σύνοδος ἐν Μεδιολάνῳ, τριακοσίων μὲν ἐπισκόπων δυτικῶν, ἀνατολικῶν δὲ πάντων ὀλίγων. διελύθη δὲ
20 ἄπρακτος, τῶν δυτικῶν μὴ καταδεξαμένων πάλιν τὰς κατὰ

1. μετονομάσας A e, δνομάσας vulg.

5. τῶν ἄλλων ἐθνῶν

A e, τῶν ἄλλοις ἐθνῶν vulg.

7. Διὸ καὶ Σαμαρεία a in marg.

10. περὶ] ὑπὲρ A.

11. Βερρολίαν] Βερραιαν A, alii et Anast.

12. παρακελεύσαντος h e.

13. Ἀρειανόφρονος e. Φίλικα:

sic codd. omnes h. L, et infra.

ἔχειροτόνησαν A.

Gallum consobrinum caesarem rennnciatum collegam imperii declaravit: eidemque Constantii nomine imposito, Persis etiamnum bello provinciam adhuc vexantibus, in orientem, versus Antiochiam misit.

Hoc anno tumultuati sunt in Palaestina Iudaei, et plurimus tum A.C. 343
Graecorum, cum etiam Samaritarum alienigenis interemptis, ipsi demum a Romano exercitu ad ultimam interecionem caesi sunt: ipsorumque civitas Diocaesarea deleta.

(Hoc eodem anno Constantius Liberio pontifici de consubstantialis fide deque Athanasii negotiis scribenti graviter infensus, rescriptis ad eum missis, in Thraciae Berrhoeam Eusebio Eunuchorum praeposito Arianæ sectae fautore malum illud machinante, exulare iussit: et Felicem eius loco ordinatum substituit. hic Romanae quidem ecclesiae diaconus extitit, Nicaenamque recepit synodum: at communionem ipsi praeter rationem cum Arianis habita, huic communionis consortium praebere detrectabant Romani: sed seorsim inter se coetus ac conventus ecclesiasticos habebant. iubente propterea Constantio synodus coacta est Mediolani, trecentorum quidem ex occidente,

τοῦ ἱεροῦ Ἀθανασίου συσκευάς. τῶν δὲ Ῥωμαίων αἰτησά-
μενων τῷ βασιλεῖ, βιασθεῖς ἀνακαλεῖται Λιβέριον, καὶ ἀπο-
καθιστᾷ τῷ Θρόνῳ· Φιλίξ δὲ ἐξεληθὼν τῆς Ῥώμης, οὐκ ἔτι
ἐπανήλθεν.

A.M. 5844 Ῥώμης ἐπισκόπου Φίλικος ἔτος ἐν. 5

A.M. 5845 Ῥώμης ἐπισκόπου Δαμάσου ἔτος α'.

A.M. 5846 Τούτῳ τῷ ἔτει Γάλλος ὁ καὶ Κωνσταντίος καῖσαρ ὢν,
καὶ ἐν πολέμοις ἀριστεύων, τὴν εὐπραγίαν μὴ ἐνεγκὼν, τυ-
ραννίδα μελετᾷ. κτείνει τε Δομετιανὸν ἑπαρχὸν τῆς ἑώρας,
καὶ Μάγνον Κοιόσιωρα, μηνύσαντας Κωνσταντίῳ τὰ τῆς 10
ἐπιβουλῆς. τοῦτον μεταπεμφάμενος ὁ Κωνσταντίος παρὰ Θα-
λάμωνα τὴν νῆσον ἀναιρεθῆναι ἐκέλευσεν· Ἰουλιανὸν δὲ τὸν
τούτου ἀδελφὸν ἐν φρουρᾷ κατέσχεν. Εὐσεβία δὲ ἡ γαμητὴ
Κωνσταντίου τοῦτον ἐξαιτησάμενη ἐν Ἀθήναις ἀπέστειλεν.

D Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰλαρίωνος ἔτος α'. 15

A.M. 5847 Τούτῳ τῷ ἔτει Μάξιμον τὸν Ἱεροσολύμων καθεῖλεν
Ἀκάκιος ὁ Καισαρείας καὶ Πατρόφιλος ὁ Σκυθοπόλεως, Ἀρεια-
νοὶ ὄντες, καὶ ἀντεισήγαγον Κύριλλον, δοκοῦντες ἔχειν αὐτὸν
ὁμόφρονα. ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Κυρίλλου ἐπισκοποῦντος Ἱε-
ροσολύμων, τὸ σημεῖον τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ ἐφάνη ἐν τῷ 20

1. σκευὰς A. 7. Γάλλος ὁ καὶ Κωνστ. A, ὁ Γάλλος Κωνστ.
vulg. 9. ἑπαρχὸν b e. 10. μηνύσαντας A. 11. θαλ-
μῶνα b. 12. τὸν add. ex A.

ex orientis vero partibus paucorum admodum episcoporum. at cum
occidentales prava quaeque adversus Athanasium nollent confirmare
sancita, nullius roboris et irrita permansit. imperator demum Ro-
manorum precibus coactus, Liberium exilio revocat, et in thronum
restituit: Felix vero Roma decedens, nusquam reversus est.)

A. C. 344 Romae episcopi Felicis annus unicus.

A. C. 345 Romae episcopi Damasi annus primus.

A. C. 346 (Hoc anno Gallus Constantius caesar prospera belli fortuna usus,
propriae felicitatis impatiens, tyrannidem meditatatur: Domitianum
orientis praefectum interdicat, et magnum quaekestorem, qui Constans
ad conspirationem fecerant certiores. eum ad se vocatum ad
insulam Thalmoneum occidi iussit imperator, et eius fratrem Iulianum
sub custodia tenuit. hunc Eusebia Constantii coniux sibi concedi
deprecata Athenas amandavit.)

A. C. 347 Hierosolymorum episcopi Hilarionis annus primus.

(Hoc anno Maximus Hierosolymorum episcopum Acacius Caesa-
reae et Pratrophilus Scythopoleos praesules Ariana labe infecti depo-
suerunt: et Cyrillum, quem una secum sentire sperabant, in eius
lucem suffecerunt. sub id tempus Cyrillo episcopum agente vivificae
crucis signum luce magna coruscans, die sacro Pentecostes, apparuit

οὐρανῷ, τῇ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, φωτοειδές, τεταμένον p. 35
 ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ, ἐνθα ἐσταυρώθη ὁ Χριστός, ἕως τοῦ ὄρους
 τῶν ἐλαιῶν, ὅθεν ἀνελήφθη. κύκλῳ δὲ τοῦ φανέντος σημείου
 στέφανος, ὡς ἱρίς, τὸ εἶδος ἔχων. καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ
 5 τῷ Κωνσταντίνῳ ὤφθη. περὶ τούτου δὲ φέρεται Κυρίλλου
 ἐπιστολὴ πρὸς τὸν βασιλέα Κωνσταντίνον, ἐν ᾗ εὐσεβέστατον
 αὐτὸν καλεῖ. ὅθεν τινὲς Ἀρειανόφρονα διαβύλλουσι τὸν αὐ-
 τὸν Κύριλλον, λέγοντες καὶ τὴν τοῦ ὁμοουσίου φωνὴν παρα-
 10 λείπειν αὐτὸν ἐν ταῖς κατηχήσεσιν, αἷς ἐξέτετο ἐπ' ὠφε-
 λείᾳ τῶν ἀπείρων λαῶν τῶν τῷ Θεῷ προσελθόντων βαπτί-
 σματι διὰ τὸ θαῦμα τοῦ ζωοποιοῦ σταυροῦ. σφάλλονται δὲ B
 καὶ ἁμαρτάνουσιν. ἐχρῆν γὰρ καὶ τὸν βασιλέα εἰς ἀπλότη-
 τος, καὶ οὐκ ἐκ διαθέσεως τῇ κακουργίᾳ τῶν Ἀρειανῶν ὑπο-
 κλαπέντα εἰς τὴν αἵρεσιν, καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ μῆψω τελείως
 15 καταστραφέντος, εὐσεβέστατον λέγειν· καὶ τὴν τοῦ ὁμοου-
 σίου φωνὴν σιγῆσαι τέως ταράττουσαν τοὺς πολλούς, καὶ τῇ
 ἀντιθέσει τῶν ἐχθρῶν ἐκκόπτουσαν τοὺς βᾶπτιζομένους, διὰ
 δὲ τῶν ἰσοδυναμούντων λέξεων τὸ τοῦ ὁμοουσίου τρανώσαι·
 ὃ καὶ πεποίηκεν ὁ μακάριος Κύριλλος τὴν ἐν Νικαίᾳ πίστιν
 20 κατὰ λέξιν ἀναπτύξας, καὶ Θεὸν ἀληθινόν τὸν υἱὸν ἐκ Θεοῦ
 ἀληθινοῦ τοῦ πατρὸς κηρύξας.

1. τῇ om. alii codd. τεταμένον A, Anast. extensum, μεταβατ-
 νον vulg. 4. τῇ αὐτῇ ἡμ. A, τῇ αὐτῇ δὲ ἡμ. vulg. 5.
 τῷ om. A. 11. διὰ τῷ Par. 13. υποκλαπέντα A, ἀποκλ.
 vulg. 14. μῆψω] μὴ τῷ a. 20. verba τὸν υἱὸν et τοῦ πα-
 τρός ex A et Anastasio add.

in caelo; et a Golgotha, quo loco Christus suffixus est, ad olivarum
 montem, quo in caelos est assumptus, pertransiit: corona vero spe-
 ciem Iridis referens signum apparens circumambibat: et eodem die
 visio eadem Constantio manifestata fuit: de qua ad imperatorem
 Constantium Cyrilli epistola, qua piissimum eum appellat, circumfer-
 tur. quapropter Arianæ opinionis suspectum ipsum Cyrillum calu-
 mniantur nonnulli, et consubstantialis vocem in catechesibus, quas ob
 visum vivificæ crucis portentum ad innumerae multitudinis sacrum
 baptismum postulantem utilitatem explanavit, subticuisse causantur. sal-
 luntur autem, et iudicio peccant. oportebat enim ex animi simplici-
 tate potius quam aperto proposito Arianorum dolis in hæresim ab-
 ductum imperatorem, gentilitate alioquin nondum plene abolita, piis-
 simum nuncupare: et consubstantialis vocem plurimorum aures adhuc
 offendentes, et adversariorum controversiis a sacro baptismate deter-
 tituram ignaros, præterire decebat, et consubstantialis notitiam parvis
 significatus vocabulis clarius exprimere: quod quidem a beato Cyrillo
 præstitum est, qui publicatam Nicaeæ fidei normam ad verbum in-
 terpretatus, deum verum de deo vero prædicavit.)

A.M. 5848 Ἀντιοχείας ἐπισκόπον Ἀρειανοῦ Στεφάνου ἔτος α'.

A.M. 5849 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀθανάσιος καὶ Παῦλος τελευτήσαντος
Εὐσεβίου τοῦ δυσσεβῶς ἄρξαντος Κωνσταντινουπόλεως κατήλ-
θον πάλιν εἰς Ῥώμην πρὸς Ἰούλιον τὸν Πάπαν καὶ Κωνσταν-
D τια τὸν βασιλεῖα ἀδελφὸν Κωνσταντίου. τοῦ γὰρ Εὐσεβίου 5
θανόντος ὁ λαὸς τὸν Παῦλον τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως
ἀποκατέστησεν. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ τὸν Μακεδόσιον ἀντεχειρο-
τόνησαν, ὡς ἐντεῦθεν ἐμφύλιον γενέσθαι πόλεμον. ὅπερ μα-
θὼν ὁ Κωνσταντῖος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγων, Ἐρμογένη στρα-
τηλάτῃ κατὰ τὴν Θράκην πεμφθέντι κελεύει ὁδοῦ πάρεργον 10
ποιήσασθαι, καὶ ἐκβαλεῖν Παῦλον τῆς ἐκκλησίας· ὅπερ τοῦ
Ἐρμογένους πληρῶσαι δοκιμάσαντος, ὁ δῆμος τὸν οἶκον αὐτοῦ
ἐνέπρησεν, καὶ αὐτὸν Ἐρμογένην ἀπέκτεινεν, καὶ εἰς τὴν θά-
λασσαν ἔριψεν. τοῦτο οὖν ὁ βασιλεὺς μαθὼν 15
P. 36 εἰς τὴν βασιλεύουσαν ἦλθεν, καὶ τὸν Παῦλον τοῦ θρόνου 15
ἐκβαλὼν, Μακεδόσιον τέως οὐκ ἐνεθρόνισεν. τότε ὀργιζόμε-
νος διὰ τὸν τοῦ Ἐρμογένους φόνον, τὴν πόλιν ἐξημίωσεν τέσ-
σαρας μυριάδας ἄρτων ἡμερησίων, ἐκ τῶν δωρηθέντων ὑπὸ
τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μυριάδων ὀκτώ. τότε οὖν ὁ Παῦλος, ὡς
προεῖρηται, πρὸς Ἰούλιον ἦλθεν Ῥώμης, καὶ ἐπανῆλθεν μετὰ 20

3. δυσσεβοῦς b e. ἄρξαντος τὸν θρόνον b. 4. τὸν ante
Πάπαν et βασιλέα add. ex A. 6. θανόντος Par. 8. ἐμφύ-
λιον—πόλεμον A, ἐμφυλίου—πολέμου vulg. 11. ἐκβαλεῖν A
e f, ἐκκαλεῖν vulg. 13. Ἐρμογένη b e. 17. τὸν add. ex A.
18. ἡμερησίων A et alii, ἡμερησίων vulg.

A. C. 348 Antiochiaie episcopi Ariani Stephani annus primus.

A. C. 349 (Hoc anno erepto e vivis Eusebio, qui Cpolitanae sedi impie
praesederat, ad Iulium papam et Constantem imperatorem Constantii
fratrem Athanasius et Paulus Romam iterum profecti sunt. mortuo
siquidem Eusebio Cpolitana plebs Paulum in sedem reposuit.) Ariani
ex adverso Macedonium ordinarunt, adeo ut civilis belli inter utrius-
que partes conflictus exoriretur. Constantius, qui tunc Antiochiaie
degebat, hoc audito, Hermogeni magistro militum in Thraciam misso
praecipit a suscepto itinere aliquantis per deflectere, et Paulum ab ec-
clesia regenda dimovere. Hermogene munus impositum perficere sa-
tagente, populus tumultuatus domum eius succendit, ipsumque Her-
mogenem interemptum in mare proiecit. haec cum Antiochiaie resciv-
isset imperator, regiam urbem repetiit; et Paulum quidem episcopali
throno deiecit, Macedonium tamen in illum haud provexit. tum vero
ob Hermogenis caedem iratus, ex octoginta millibus pannon, quos
pater Constantinus singulos in dies distribui praeceperat, quadraginta
millibus urbem multavit. tunc itaque Paulus, ut iam praemissum,
Iulium Romanum episcopum convenit, et acceptis ab eo litteris Cpo-

γραμμύτων αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὁ δὲ Κωνσταντίος
καὶ τότε ἐν Ἀντιοχείᾳ διαγών, μαθὼν οὖν τὸν Παῦλον Ἰούλιος
τῷ Θρόνῳ ἀποκατέστησεν, καὶ ὀργισθεὶς, κελενεὶ Φιλίππῳ τῷ B
ὑπάρχῃ Παῦλον ἐκδιῶσαι, καὶ Μακεδόνην ἀντικαταστήσαι
5 τῷ Θρόνῳ. ὁ δὲ ὑπαρχος φόβῳ τῶν γενηνόντων εἰς Ἑρμογέν-
ην διὰ τὸν Παῦλον, εἰς τὸ κατὰ τὸν Ζεύξιππον λουτρὸν με-
τασπειλάμενος τὸν Παῦλον διὰ Θυρίδος χαλάσας, εἰς Θεσσα-
λονίκην ἐξώρισεν, ὅθεν καὶ ὠρμῆτο. Μακεδόνην δὲ τῷ ἐαυ-
τοῦ ὄχηματι ἀναλαβὼν, ἀποκατέστησεν ὡς τύραννον τῆς ἐκ-
10 κλησίας ληστρικῶς, τῶν ὀρθοδόξων ἀντιστάτων ἐπὶ τοσού-
τον, ὡς ἀναίρειθῆναι τρισχίλους ἑκατὸν καὶ πενήντα ἄν-
δρας· καὶ οὕτως τῆς ἐκκλησίας Ἀρειανὸν κρατῆσαι. τότε
καὶ Ἀθανασίῳ θάνατον ἠπειλήσεν Κωνσταντίος, ὑπερφοβη-
θεὶς, φεγγὰς αὐτῶν τὴν Ῥώμην κατέλαβεν· παρ' αὐτὰ δὲ
15 καὶ Παῦλος ἀπὸ Θεσσαλονίκης· οἱ καὶ προσελθόντες τῷ C
Κωνσταντί, τὰ κατ' αὐτοὺς διηγέσαντο. ὁ δὲ Κωνσταντὸς ἐπαλ-
γῆσας τοὺς ἀγίους, γράφει Κωνσταντῷ τῷ ἀδελφῷ λυπούμε-
νος, ἥ ἀποδοῦναι Παύλῳ καὶ Ἀθανασίῳ τοὺς ἰδίους θρόνους,
ἥ πόλεμον ἀπειλῶν κινεῖν κατ' αὐτοῦ. προειρέψατο δὲ αὐτόν,
20 καὶ τοῦ γενέσθαι σύνοδον ἐν Σαρδικῇ, ἐν ᾗ τῶν ἐσπερίων

2. Ἰούλιος — Παῦλον om. A f. 3. καὶ om. h. 4. ἐκ-
διῶσαι ἡμελλον, καὶ A f. 5. ὑπαρχος A b e. Ἑρμογένη a e.
6. κατὰ τὸν A, κατὰ τὸ vulg. 7. Σαλονίκην f. 8. δομεί-
το b. 14. πάραντα. 18. ἥ add. ex A. 20. Σαρδικῇ b.

lim rediit. quo percepto, Paulum nempe a Julio sedi suae restitutum, Constantius Antiochiae moram agens exarsit animis, et Paulum a Philippo praefecto iubet expelli, et Macedonium in eius thronum subrogari. praefectus rerum in Hermogenem Pauli causa patratarum memor, et similes pati veritus, ad balneum Zeuxippi de nomine Paulum accersitum, et fenestra demiasum, Thessalonicam, ex qua trahebat originem, in exilium imperat deportari: Macedonium curru secum una vectum violenter intrusum, velut ecclesiae tyrannum sede rursum locat episcopali, orthodoxis adeo contra resistentibus, ut ad tria millia centum et quinquaginta virorum caesa fuerint: atque ita demum ecclesiam obtinuerint Ariani. eodem quoque tempore Athanasio mortem minatus est Constantius, cuius metu fugitivus iterum Romam contendit: subindeque Thessalonica eo profectus est Paulus: qui Constantem convenientes, quae passi fuerant, narraverunt. Constantis sanctorum virorum vices dolens, ut erat moerore commotus, Paulo et Athanasio suam cuique sedem reddendam significat, aut bellum indicendum fratri minatur: quinimmo ut concilium Sardicae congregaretur, litteris hortatus est: ad quod ex occidnis tercentum,

Theophanes.

5

συνῆλθον ἐπίσκοποι τριακόσιοι, ἀνατολικοὶ δὲ τριάκοντα ἔξ. οὗ-
τοι τοῖς ὀντικαῖς ἀντέπιπτον, αἰτοῦντες ἐξελασθῆναι πρότερον
Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον· ὁ δὲ Ὀμιος ὁ Κουδρουῦβης ἐπίσκο-
πος καὶ Προτογένης ὁ Σαρδικῆς, οὐκ ἠέσεχοντο μὴ παρῆ-
ναι τοὺς ἁγίους Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον. τότε οἱ ἀνατολικοὶ 5
ἐν Φιλίππου πόλει γενόμενοι, ἀναιδῶς τὸ ὁμοούσιον ἀνεθε-
μάτισαν. οἱ δὲ ἐν Σαρδικῇ ὁρθόδοξοι τὸν ὁρθὸν τῆς ἐν Νι-
καίᾳ πίστεως ὅρον ἐκύρωσαν, τὸ ἀνόμοιον ἀναθεματίζοντες·
ἀποδεδώκασιν δὲ καὶ τοὺς θρόνους Ἀθανασίῳ καὶ Παύλῳ
καὶ Μαρκελλῷ τῇ Ἀγκύρας ὁμολογοῦντι τὸ ὁμοούσιον καὶ 10
ἀπολογουμένῳ μὴ ἐννοεῖσθαι τὰ συγγραφέντα αὐτῷ τοῖς δια-
βάλλουσιν αὐτόν. οὕτω τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου πραξίσεως
κατὰ τῶν ἀποδιαστάντων ἀνατολικῶν καὶ κηρωσάσης τὸ ὁμο-
ούσιον, Κωνσταντῖος δῆθεν Ἀθανάσιον καὶ Παῦλον ἐντίμως
ἐδέξατο, καὶ τοὺς ἰδίους θρόνους ἀποδεδώκεν· καὶ οὕτως 15
P. 37 Ἀθανάσιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἦλθεν, καὶ ἐδέχθη μετὰ χαρᾶς
μεγάλης ἐξώσας Γεώργιον τὸν Ἀρειανόν.

Μαγνεντίου δὲ ἐν Γαλλίαις τυραννίσαντος καὶ Κών-
σταντα τὸν εὐσεβῆ ἀνελόντος, Κωνσταντῖος ὁ Ἀύγουστος δια-

1. ἐπίσκοποι om. alii. 3. Κουδρουῦβης: sic codd. omnes. 7.
ὁρθόδοξοι A, ὁρθόδοξον vulg. 12. παραταξάσης A. 16.
ἀπεδέχθη b. 18. Κώνσταντα A, Κώνσταν vulg. 19. ὁ
add. ex A.

ex orientalibus triginta sex conveniunt episcopi. hi de Paulo et Athanasio efficiendis facta in primis postulatione; controversias cum occidentalibus egere. Hosius vero Cordubensis et Protopogenes Sardicensis episcopi viros sanctos Paulum atque Athanasium concilio non interesse minime patienter tolerabant. tunc igitur orientales Philippopolim secedentes, anathemate consubstantialis vocem impudenter damnaverunt: qui vero Sardicae remanserunt, rectam et sanam recteque et sane prolatam Nicaeae definitionem, Anomaeorum repudiata sententia, firmare: tum demum Paulo et Athanasio, nec non Marcello Ancyrae praesuli scripta sua ab accusatoribus nusquam intellecta causanti, et consubstantialis fidem profitenti, ablatis sedes restituerunt. ita Sardicensis synodus adversus orientales, qui se separaverant, consubstantialis firmato dogmate, sancivit. post hoc Constantinus Athanasio Pauloque cum honore susceptis proprios reddidit thronos: et in hunc modum Alexandriam repetiit Athanasius, et Georgio Ariano depulso, ipse communi civium laetantium applausu receptus est.

Magnentio vero tyrannidem in Galliis exercente, et Constante religioso principe ab eo sublato, Constantius Augustus tunc temporis

τριβῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ μαθὼν, παρευθὺ τὸν Παῦλον ἀπο-
 στείλας τῆς πόλεως ἐξώρισεν ἐν Κουκουσῶ· καὶ ἐπὶ τῷ Ἀρμε-
 νῶν ἀναιρεῖται. καὶ τότε Μακεδόσιος τοῦ Θρόνου ἀντιλαμ-
 βάνεται. Κωνσταντίος δὲ κατὰ Μαγνηντίου ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν
 5 ἐξώρμησεν. ἡ δὲ σύγκλητος ἐν Ῥώμῃ Νεποτιανὸν ἐνδύσασα
 κατὰ Μαγνηντίου ἀπέλυσεν. ὃς συμβαλὼν τῷ Μαγνηντίῳ ἐν
 Ῥώμῃ ἀναιρεῖται ἐπ' αὐτοῦ βασιλεύσας μῆνας τρεῖς. πρὶν δ'
 ἢ δὲ φθάσαι ἀπελθεῖν τὸν βασιλέα ἐν Ῥώμῃ, Κωνσταντίνᾳ,
 ἡ καὶ Ἑλένη, ἡ Κωνσταντίου ἀδελφὴ ἀνηγόρευσε Βρεττανίωνα
 10 εἰς βασιλεῦα ἀνδρα ἔντιμον, καὶ ἀντίστησε τῷ Μαγνηντίῳ πρὸς
 τὴν μάχην. φθάσας δὲ Κωνσταντίος ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀποδε-
 ξάμενος τὸν Βρεττανίωνα μετὰ πολλῆς τιμῆς, ἐπολέμησαν
 ἄμφω τὸν Μαγνηντίον περὶ Μοῦρσαν. καὶ ἡττηθεὶς ὁ Μα-
 γνηντίος ἔφυγεν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν. πολλάκις δὲ ἐπὶ τῶν στρα-
 15 τιωτῶν Κωνσταντίου πολεμηθεὶς, συμβαλὼν τῷ Σελεύκῳ καὶ
 ἡττηθεὶς, ἔφυγεν εἰς Αὐγουδοῦνον· καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
 πρῶτον σφάζας, καὶ τὴν ἰδίαν μητέρα, ὕστερον καὶ ἑαυτὸν
 ἀνήλωσεν· καὶ Δηκέντιος Καῖσαρ ὁ τούτου ἀδελφὸς ἀγχόνη
 ἐχρήσατο.

20 Τότε καὶ Σιλβανὸς τυραννήσας ἐν Γαλλίαις ἀνῆρέθη ἐπὶ

3. ἐπιλαμβάνεται A.	5. ἐξώρμησεν A, ἐξόρμησεν vulg.	6.
ἀπέλυσεν f.	7. πρὶν ἢ δὲ φθάσαι ἀπελθεῖν A α, πρὶν ἢ δὲ	φθάσαι καὶ ἀπ. vulg.
	10. ἀντίστησε A, ἀνίστησε vulg.	13.
Μοῦσαν b e f.	15. συμβαλὼν A, συμβάλλων vulg.	18.
Δεκέντιος] δικαίως A, Δικαίσιος f.		

Antiochiae degens de his eruditus, datis confestim litteris Paulum urbe regia iussit Cucusum exulem agi: ubi ab Arianis mortem recepit: et mox thronum occupavit Macedonius. Constantius autem Magnentium debellaturus, in Italiam profectus est. Romanus porro senatus Nepotianum caesareis insignibus ornatum in expeditionem adversus Magnentium misit. qui cum Magnentio congressus Romae inense imperii tertio ab ipso interemptus est, priusquam Romam appelleret Constantius. Constantina, quae et Helena, Constantii soror Britannionem honoratum et illustrem virum renunciavit imperatorem: enimque in bello contra Magnentium opposuit. Constantius autem Romam ingressus, Britannionem maximis ornavit honoribus, unaque cum ipso ad Mursam Magnentium aggreditur. victus Magnentius remeat fugitivus in Italiam. demum repetitis praeliis fatigatus et superatus, renovata ad montem Selencum pugna fractus penitus, fuga Lugdunum appulit, ibique fratre primum interfecto, et propriae matri pari nece illata, postremo sibi ipsi conscivit lethum: tandemque Decentius Caesar eius frater laqueo vitam finivit.

Ea tempestate Silvanus tyrannidem arripere molitus, a Constan-

τῶν στρατιωτῶν Κωνσταντίνου. ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ Κωνσταντίνος εἰσῆλθεν μετὰ πολλῆς θαντασίας καὶ παρατάξεως, ὄνομασθεῖς ὑπὲρ τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ βασιλεῖς. συνῆλθεν δὲ αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐσεβία, καὶ ἐποίησεν δεκατέσσαρας ἡμέρας ἐν τῇ Ῥώμῃ. ἐξελθὼν δὲ ἐν τῷ Τριβουναλίῳ Κάμπῳ, 5 καὶ στὰς ἐφ' ὕψους συμπαρόντος αὐτῷ τοῦ στρατοπέδου καὶ τοῦ Βρειτανιάνου, ἐδημηγόρει πείθων τὸν λαόν, ἀκόλουθον εἶναι τῆς βασιλείας, καὶ τὴν ἐξουσίαν ὑπάρχειν τῷ ἐκ προγόνων βασιλείων διαδεξαμένῳ ταύτην, συμφέρειν τε τῷ λαῷ καὶ τῷ κοινῷ ὑπὸ μίαν ἐξουσίαν διοικεῖσθαι τὰ δημόσια, καὶ ὅσα 10 τούτοις ἀκόλουθα. τότε ἀποδύσας τὸν Βρειτανιάνου βασιλευσάντα μῆνας δέκα κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τραπέζης αὐτῷ πρὸς ἐστίασιν ἐκοινωνήσεν· καὶ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ δωροφορίας καὶ πολλῶν χαρισμάτων ἐν Προύσῃ τῆς Βιθυνίας ἀπέστειλεν. Χριστιανὸς δὲ ὢν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐσχόλαζεν, καὶ πολ- 15 λὰς ἐλεημοσύνας ἐποίει εἰς τοὺς πένητας· ἐτίμα δὲ καὶ τοὺς P. 38 ἱερεῖς ἕως ἡμέρας τελευτῆς αὐτοῦ. ὁ δὲ Κωνσταντίνος ἐπιστρέψας εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ παρακληθεὶς ὑπὸ Εὐσεβίας τῆς ἰδίας γυναικὸς Ἰουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν Γάλλον ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξαγαγὼν Καίσαρα προβάλλεται, καὶ εἰς Γαλλίας ἐκ. 20

3. τοὺς A, τοῦ vulg. 4. δεκατεσσάρεις Par. 8. ὑπάρχειν A, ὑπάρχοντι vulg. 9. τῷ λαῷ om. A, τῷ κοινῷ λαῷ a. 10. καὶ ὅσα A, καὶ τὰ vulg. 13. ἐστίαν b. δωροφορίας A, δωριφ. a c, δωρηφ. f, δωροφορίας vulg. 17. ἕως τῆς τελευτῆς a.

tii militibus neci traditur. Constantinus autem ingenti cum ostentatione et apparatu bellico Romam ingressus, laudibus supra omnes retro imperatores cumulatus est. una cum ipso coniux Eusebia urbem ingressa, quatuordecim in ea dies egit. hinc ad Tribunalium campum profectus, et astante exercitu et Britannione suggestum altiore ascendens, adlocutione ad populum et milites habita, ut imperium colerent ac maiestati submissi obsequerentur, suadebat: a maioribus et avis imperatoribus potestatem acceptam sibi adesse, ab uno principe publicas res administrari populo et communi utilitati conducere, et id genus similia. quocirca Britannionem decem a mensibus socium imperii factum eadem hora dignitatis insignibus exutum, convivam ad mensam excepit: quem deinde magnis honoribus auctum Prusam Bithyniae ablegavit. cum vero Christiano ritu esset initiatus, ecclesiarum cultui indulgebat assiduus, et erga pauperes erogatis eleemosynis liberalem, erga sacerdotes ad ultimum usque vitæ diem esse cultorem devotum exhibebat. (Constantius vero Byzantium reversus, Eusebiae coniugis precibus sollicitatus, Iulianum Galli fra-

πέμπει ζευξας αὐτῷ πρὸς γάμον καὶ τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ἑλένην τὴν καὶ Κωνσταντίαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἰούλιος ὁ Πάππας ἐν Ῥώμῃ ἐκοιμήθη, καὶ ἐχειροτονήθη αὐτ' αὐτοῦ Λιβέριος ἀνὴρ τὰ πάντα 5 θανυμαστός καὶ δρθόδοξος. οἱ δὲ Ἀρειανοὶ τὸν βασιλέα κατὰ Ἀθανασίου οὕτως παρέπεισαν ὥς κεφαλικὴν αὐτῷ τιμωρίαν ἐπιψηφίσασθαι. ἀλλὰ καὶ τότε φρυγῇ ὁ ἅγιος τὴν σωτηρίαν B ἐπραγματεύσατο.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μακεδονίου ἔτος α'. A.M. 585o

10 Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου ἐν Νικομηδείᾳ περὶ ὧραν τρίτην νυκτερινὴν τὴν πόλιν κατέλαβεν, καὶ πληθὺ πολλὰ διέφθειρεν· συναπώλετο δὲ καὶ ὁ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως Κεκρόπιος.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Λεοντίου ἔτος α'. A.M. 585i

15 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐδοξίου ἔτος α'. ἐκβλη- C
θέντος Μακεδονίου.

Μακεδονίου τοίνυν τυραννικῶς τὸν θρόνον Κωνσταντι- A.M. 585a
νουπόλεως κατέχοντος, μετήγαγεν τὸ σῶμα τοῦ μεγάλου Κων- D

6. αὐτοῦ Α. 7. ἀλλὰ om. Α. 8. ἐπραγματ.] ἐχρήσατο Α. f. In marg. b haec addita leguntur: Κύριλλος Ἱεροσολύμων ἐδιώχθη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν· αὐτ' αὐτοῦ δὲ γεγόνασιν Ἀρειανοὶ τρεῖς Ἀρσένιος, Ἡράκλειος, Ἰλάριος. καὶ πάλιν Κύριλλος ἀνακληθεὶς ἐπὶ Γρατιανόν συνῆλθεν, καὶ ἐν τῇ συνόδῳ τῶν ὁκτω καὶ ἑκατὸν ἐπισκόπων ἐν Κωνσταντινουπόλει συνῆλθεν. 11. κατέλαβεν] κατέβαλεν Α. α. 17. Μακεδόνιος — κατέσχεν Α. 18. μετήγαγεν Α, κατήγ. vulg.

trem eductum e custodia Caesarem designat, et propria sorore Helena, cui nomen etiam Constantia fuit, in matrimonium copulata, mittit in Gallias.)

Eodem etiam anno Iulius papa Romae diem suum obiit: et Liberius, vir per omnia mirandus et recta in deum fide praestans, in eius locum est promotus. Ariani porro imperatorem in Athanasium adeo commoverunt, ut poenam capitis in eum decerneret. at sanctus fuga tum etiam salutem consuluit.

Cpolis episcopi Macedonii annus primus.

A. C. 35o

Hoc anno magnus terrae motus Nicomediae exortus, hora noctis tertia urbem concussit, et numerosam populi multitudinem oppressit. perit etiam illa communi clade civitatis episcopus Cecropius.

Antiochiae episcopi Leontii annus primus.

A. C. 35i

Cpolis episcopi Eudoxii annus primus, electo Macedonio.

Macedonius itaque Cpolis sede tyrannice obtenta, magni Constan- A. C. 352
tini corpus e sanctorum apostolorum sede, ruinam eius causatus, ad sancti Acacii templum transtulit. populo vero depositionem huius-

σιαντίνου εἰς τὸν ἅγιον Ἀκύκιον ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, πτωσιν προφασίζόμενος τοῦ ναοῦ. τοῦ δὲ λαοῦ κωλύοντες φόρος γέγονε πολὺς, ὥστε πληρωθῆναι τὸ φρέαρ καὶ τὴν αὐλὴν τοῦ μαρτυρίου αἱμάτων καὶ τὰς περικειμένας πλατείας· ὅπερ γινὼς ὁ Κωνσταντῖος, ἡγαγάκτησε κατὰ Μακεδονίον, καὶ 5 τοῦτον καθαιρεθῆναι κελεύσας, Εὐδόξιον ἀντικατέστησεν, μείζονι κυκῶ μέγα κακὸν ἀμειψάμενος.

Τούτῃ γὰρ ἔπει Πέρσαι Βεδζαχδὶ καλούμενον κύστηον παρέλαβον· Κωνσταντῖος δὲ ἀκηκῶς, ὡς Ἰουλιανὸς ἐν Γαλ-
P. 39 λῖαις ἐν πολέμοις εὐδοκιμήσας ὑπὸ τοῦ στρατοῦ βασιλεὺς 10 ἀνηγορεύθη, ἐν Ἀντιοχείᾳ διώγων διὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον, ἐξώρμησε κατὰ Ἰουλιανὸν τοῦ τυράννου· καὶ ἐλθὼν ἐν Μάψου κρήναις, ἐν πρώτῃ μονῇ ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας ἐτελεύτησεν μηνὶ Δίῃ γ'. πολλὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀνοίας καταγινούς. ἐβαπτίσθη δὲ τότε εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὸ Εὐζοῖον τοῦ Ἀρσενίου, 15 τοῦ καθολικοῦ κόσμου ἔτους ςωνβ'. τῆς δὲ ια' περιόδου φλβ'. [ἀρχομένης τῆς ιβ'·]. Ἰουλιανὸς δὲ μονοκράτωρ γενόμενος, ἀναιδῶς ἑλλήνιζεν, αἵματι θυσίων τὸ ἅγιον βάπτισμα ἀπο-

2. πτώσει b. 4. περικειμένας A, παρακειμ. vulg. 8. Βεδζαχδὶ A, Βεδζαχδῆ b, Βεδζαχδῆ c, Βεδζαχιδὶ e, Βεδζαχχδὶ vulg. 9. ὡς A, ἔτι vulg. 10. τοῦ om. A. 11. πόλεμον om. A. 12. τοῦ add. ex A. Μάψου κρήναις A, Μάψου κρήναις a b c d f, Μονψουκρήν vulg. 13. ἐν ante πρώτῃ om. A. 14. τῆς ἑαυτοῦ ἀνοίας A, τῆς ἀνοίας αὐτοῦ vulg. 16. κοσμικοῦ b. τῆς δὲ ια'. περίοδου φλβ' A et alii, τῆς δὲ α' περ. φλγ' vulg. 17. ἀρχομένης τῆς ιβ' om. A f. Ἰουλιανὸς δὲ A, τότε λοιπόν Ἰουλιανὸς vulg. κοσμοκράτωρ alii.

modi prohibente, magna adeo caedes edita est, ut puteus et martyrici templi area adiacentesque plateae caesorum sanguine complerentur. Constantius, eo cognito, in Macedonium iratus, virum gradu leponi iubet: et ingens malum maiori calamitate commutans, Eudoxium in eius locum substituit.

Hoc anno castrum, cui nomen Bedzacdi, Persae obtinuerunt. Constantius autem audiens Iulianum bellica laude conspicuum ab exercitu imperatorem in Galliis renunciatum, ipse moram Antiochiae trahens et Persicae expeditioni intentus, in Iulianum tyrannum prosecutionem suscepit. cumque Mapsocrenas primam a Tarso Ciliciae stationem attingisset, tertio Diu mensis die, propria longiori sermone damnata prius vecordia defunctus est. ab Euzoio Ariano baptismum accepit Antiochiae, numerato tunc temporis universi orbis anno 5852. duodecima, post undecimam exactam, annorum 532. redeunte periodo. solus itaque Iulianus imperio potitus, impurorum sanguine sacrificiorum sancto baptismate polluto, idolis inaverecunde caerimo-

πλυνάμενος, καὶ πάντα ποιῶν ὅσοις οἱ δαίμονες θεραπεύονται.

B

A.M. 5853

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουλιανοῦ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης, μό-
5 νυχρήσας διὰ πληθὺς ἁμαρτιῶν ἡμῶν. ἐπαρθείς γὰρ τῇ τῶν
βαρβάρων νίκῃ, ἐαυτῷ τὸ κράτος ἐπιτρέψας, καὶ διάδημα
περιθέμενος, πρὸ τῆς Κωνσταντίνου τελευτῆς εἰς ἑλληρισμὸν C
ἀναιδῶς ἐξεστράφη. ὅπερ Κωνσταντῖος πλείστα μεταμελούμε-
τος, ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα, ἐπὶ τε τῷ τοῦ γένους φόνῳ καὶ τῇ
10 καινοτομίᾳ τῆς πίστεως, καὶ τῇ ἀναρρήσει τοῦ ἀποστάτου.
Ἰουλιανὸς δὲ τοῦ ἀποστάτου θεοὺς κρίμασι μοιρατορήσαν-
τος, παντοδαπαὶ θεήλατοι ὄργαι τὴν Ῥωμαίων γῆν κατειλή-
φασι, καὶ θέλων δεῖξαι τὸν Κωνσταντῖον ἄδικον καὶ ἀπάρ-
θρων, ὑποκριτόμενος δικαιοσύνην ὁ παράνομος, τοὺς ἐν
15 ἐξορίᾳ ἐπισκόπους ἀνεκαλέσατο. Εὐσέβιον δὲ τὸν πρῶτον
τῶν βασιλικῶν εὐνούχων ἀνέϊλεν, ὡς δῆθεν ἄδικον· ἐδίωξε D
δὲ καὶ τοὺς ἄλλους εὐνούχους τοῦ παλατίου, διὰ τὸ ἀποβα-
λεῖν τὴν γυναῖκα, ἣν συνῆψεν αὐτῷ Κωνσταντῖος ἀδελφὴν
ἐαυτοῦ· ὁμοίως καὶ μαγείρους διὰ τὸ λιτὸν τῆς διαίτης, καὶ

1. ὅσοις a c, ὅσα vulg.

5. πλέθους b. τῇ A, τῆς vulg.

6. καὶ ἐαυτῷ a b c d e g. 9. φόνῳ] φονῆ A, neutrum verum
esse videtur. 10. ἀναρρήσει A c d f, ἀρνήσει vulg. 12.
παντοδαπαὶ A, παντοδαποί vulg. 13. θέλων] ἐλθὼν A f.
15. ἐξορίαις e. 16. τῶν βασιλικῶν om. A. 18. γυναῖκα]
γαμετὴν b.

niabatur, nec ullum, quo mulcentur daemones, cultum volebat omitti.

Romanorum imperatoris Iuliani annus primus.

A. C. 353

Hoc anno, ita nostrorum criminum exigente multitudine, Iulianus praevaricator tyrannidem solus arripuit. victoriis etenim adversus barbaros elatus, omnem sibi permisit imperii potestatem, et inposito ante Constantii obitum diademate, deposito verae religionis pudore, ad profanos gentilium ritus animum convertit. Constantius caedum in proprium genus perpetratarum conscius, et renovatae a Iuliano superstitionis idolicae, et in itae ab eodem a vera fide defectionis tristi nuncio percussus, ob eadem delatum imperii consortium pluribus lacrymis poenitentiam testatus, spiritum emisit. Iuliano igitur caelestibus decretis imperium solo obtinente, variarum calamitatum imbres in Romanum orbem divino nutu immissi depluere coeperunt. nimirum ille iuris et aequi transgressor, iuris vindicem se fingens, Constantio in iustitiae et inhumanitatis labem tentans aspergere, amandatos in exilium episcopos sanxit revocandos. Euse-

κοιρίσκους διὰ τὸ εἶναι πολλοὺς ἀρκεῖν, ὥς ἔλεγεν. τοῦ δὲ
 δημοσίου δρόμου τὰς τε καμήλους καὶ ὄνους βόας τε καὶ
 ἡμίονους ἐξέβαλεν, μόνους ἵππους συγχωρήσας ὑπουργεῖν διὰ
 πολλὴν φιλαργυρίαν, ἧς δοῦλος ἦν, ὥς πρώτης εἰδωλολα-
 P. 40 γρείας. τότε οἱ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἕλληνες ἐπαρθέντες, εὐ- 5
 θέως ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Γεώργιον τὸν ἐπίσκοπον σύροντες ἀνέβλον,
 καὶ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἀθέως ἐνιβρίζοντες, καμῆλῳ ἐπιθίντες
 ἐνεπόμενον διὰ τῆς πόλεως, καὶ μετὰ νεκρῶν ἀλόγων ὀστέων
 μίζαντες αὐτοῦ τὸ λείψανον, κατέκυνσαν καὶ ἐσχόρπισαν.
 τότε Ἀθανάσιος πρὸς τινα παρθένον κρυπτόμενος χρόνον πο- 10
 λὺν ἐξελθὼν, σύνδοον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκρότησεν, καὶ τὰ κατὰ
 Νικαίαν κυρώσας δόγματα, ἐκκλησίαν ἀπέλαβεν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι
 μετὰ Γεώργιον Λούκιον προεχειρίσαντο ἑαυτοῖς, καὶ ἐν οἴκῳ
 κοιτῇ συνήγοντο, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους Χριστιανοὺς οἱ Ἕλληνες
 Β ἀνεσταύρωσαν καὶ κατέσφαζαν. τὰ δὲ τοῦ Πατροφίλου τοῦ 15
 ἐν Σκυθοπόλει ἐπισκόπου λείψανα ἀνορύξαντες, τὰ μὲν ἄλλα
 διεσχόρπισαν, τὸ δὲ κρανίον ἐφρυβίστως κρεμάσαντες ἐνέπει-
 ζον. ἐν δὲ Γάζῃ καὶ Ἀσκαλῶνι πρεσβυτέρους καὶ ἀειπαρθέ-
 νους ἀναιροῦντες, ἀνέπτυσσον τὰ σπλάγχνα αὐτῶν, καὶ κρι-

3. μόνας e f. 4. πολλὴν add. ex A et aliis. πρώτης A a, πρὸ
 τῆς vulg. 5. εὐθέως] ἀθέως g. 12. τῆς ἐκκλησίας ἀπέλαβεν A.
 13. μετὰ] κατὰ A. 15. τὰ δὲ τοῦ A, τοῦ δὲ vulg. 16. τὰ μὲν
 ἄλλα A, τὰ δὲ ἄλλα vulg. 17. διεσχόρπισαν A, ἐσχόρπισαν
 vulg. 19. ἀνέπτυσσον A a b c d e f, ἐνέπτ. vulg. κρι-
 θῆς A.

lium vero regionum Eunuchorum principem, ceu noxium morte damnavit: sed et reliquam eviraturum turbam, uxore, quam Constantius frater tradiderat, amissa, cunctos item, quod victus parcitatem et frugalitatem prosequeretur, ac tonsores demum, quod pluribus unus sufficeret, ut aiebat, palatii expulit. a publici porro cursus cunctuetudine, camelis, asinis, bobus et mulis ablegatis, adaugendae pecuniae, cuius etiam ante idolorum mancipabatur libidini, solos equos id ministerium adhiberi permisit. eo tempore gentiles orientis incolae resumptis animis, Georgium Alexandrinum episcopum de repente per vim abreptum occiderunt; cadaver autem eius ludibris per impietatem afficiendum, atque in civitatis vicos omnes traducendum imposuerunt camelo, et bestiarum tandem mortuarum ossibus admixtum consumperunt igne, et in ventum disperserunt reliquias. tunc Athanasius longo temporis spatio a quadam virgine occultatus redux recepit ecclesiam, et Alexandriae convocata synodo, sancita prius apud Nicaeanu fidei dogmata confirmavit. sublato Georgio Lucium sibi praefecerunt Arianī, et in profanis aedibus conventicula celebrarunt. gentiles etiam plurimos Christianorum crucibus suffixos mactaverunt: ac sub-

Θῶν πληροῦντες, τοῖς χοίροις παρέβαλλον. ἐν δὲ Φοινίκη
 Κύριλλον διάκονον οἱ Ἑλιουπολῖται ἀνελόντες, τοῦ ἡπατος
 αὐτοῦ ἀπεγυῖσαντο, ἐπειδὴ τὰ εἰδῶλα αὐτῶν ἐπὶ τοῦ μακα-
 5 ρίου Κωνσταντίνου κατέστρεψεν. ὁ δὲ ἀνατεμὼν τὸν διάκο-
 νον καὶ ἀπογευσάμενος τοῦ ἡπατος αὐτοῦ πέπονθε ταῦτα.
 τὴν μὲν γλῶσσαν σαπεῖσαν κατέθρευσεν, καὶ τοὺς ὀδόντας C
 ἀπέβαλεν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπηρώθη, καὶ οὕτω βασανι-
 ζόμενος ἀπέθανεν. τοῖς δὲ ἐν Καισαρείᾳ Καππαδοκίᾳ Χρι-
 10 τιστιανοῖς πολλὰ κακὰ ἐνεδείξατο Ἰουλιανός. ἀφείλατο δὲ καὶ
 τὰ δίκαια τῆς πόλεως, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καλεῖσθαι αὐτὴν
 Καισαρείαν. Μάζοκαν δὲ αὐτὴν, ὥς τὸ [πρὶν, ἐκέλευσε λέγε-
 οθαι· ὅτι οἱ αὐτόθι Χριστιανοὶ ἐπὶ Κωνσταντίου πολλὰ
 κακὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἐποίησαν, καὶ τὸν ναὸν τῆς τύχης κατέ-
 15 σκαψαν. ἐν δὲ Ἀρεθούσῃ φοβερὰ κατὰ Χριστιανῶν διεπρά-
 ξαντο· ἐν οἷς καὶ Μάρκον τὸν ἀγιώτατον μοναχὸν τὸν καὶ
 σώσαντα καὶ κρύψαντα Ἰουλιανόν, ἐν τῷ ἀνελεῖν τὸν στρατὸν
 τὸ γένος Κωνσταντίου. τούτου τὰ σπλάγχνα ζῶντος . . . . D
 ἐν Ἑμέσῃ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τὸ τοῦ Διονύσου εἰδῶλον

2. διάκονα b. οἱ Ἑλιουπ.] Ἰουλιουπολ. A. 6. κατέθρευν-
 σεν A, κατέθρευσεν vulg. 9. Ἰουλιανός A, ὁ Τουλ. vulg. δὲ
 καὶ τὰ A, δὲ τὰ vulg. 11. Μάζοκαν A e, Μάζοκαν a, Μάζοκαν b.
 13. κατέσκαψαν] κατέσπασαν A. 14. Χριστιανῶν A, Χριστια-
 νόν vulg. διεπράξαντο A a, διεπράξατο vulg. 15. τὸν καὶ
 σώσ. A, τὸν σώσ. vulg. 17. lacuna a nullo cod. expletur.
 18. τὸ τοῦ Διονύσου εἰδῶλον A et alii, τοῦ Διὸς vulg.

Inde Patrophili Scythopolitani praesulis reliquias terra erutas partitim
 hinc et inde disiecerunt, calvariam vero contumeliose suspendentes
 ludificati sunt. Gazae vero atque Ascalone presbyteros et virgines
 deo in perpetuum sacratas interemerunt, eorumque inaperta viscera
 complentes hordeo porcis obiecerunt discerpenda. ad haec Cyrillum
 diaconum, quod sub beatae memoriae Constantino evertisset idola,
 Heliopolitae in Phoenicia letho multaverunt, et ex eius iecore stru-
 xerunt epulum. qui porro diaconum sciderat, et ex eius delibarat
 iecore, haec deinceps est perpeusus. linguam tabo fluentem evomuit,
 et expulit dentes: oculisque tandem excaecatus, ac miserandum in
 modum cruciatus, vitam finivit. Christianis insuper Caesareae in Cap-
 padocia civibus plurima mala Iulianus rependit. ob illatas quippe
 ab ipsis sub Constantio gentilibus noxas, et eversum fortunae fanum,
 civitatis ius ademit, et antiquato Caesareae nomine, Mazocam, quae
 prior erat eius appellatio, iussit vocari. horrenda insuper tormenta
 Arethusae exercuit in Christianos: inter quos etiam Marcum sanctissi-
 mum monachum, qui ab exercitu Constantii sobolam ad necem quae-
 rentis potestate Iulianum ipsum exemerat, involvit. huius adhuc spi-
 rantis viscera . . . . . in magna ecclesia Iovis idolum, an-

ἰδρυσαν, τὴν δὲ παλαιὰν ἐκκλησίαν κατέστρεψαν. Μάρης δὲ ὁ Χαλκηδόνος πολλὰς ὕβρεις τῷ Ἰουλιανῷ κατὰ πρόσωπον εἰς τὸν οἶκον τῆς τύχης θύοντι ἐπήγαγεν. ὁ δὲ, ὡς φιλόσοφος δῆθεν, τὰς ὕβρεις ὑπήνεγκεν.

- A.M. 5854 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ δυνσεβῆς Ἰουλιανὸς ἐνομοθέτησεν μὴ 5
μετέχειν Χριστιανούς Ἑλληνικῶν μαθημάτων. Ἀπολλινάριος δὲ
P. 41 τῇ μὲν θείᾳ γραφῇ χρησάμενος ὕλη, τοὺς χαρὰκιῆρας δὲ τῶν
ἀρχαίων μιμησάμενος, καὶ κατὰ Ἰουλιανῷ λόγον συγγράψας,
ὃν ὑπὲρ ἀληθείας ἐπέγραψε, πολλὰ τὴν ἐκκλησίαν ὠφέλησεν.
Ἀθανάσιον δὲ τὸν μέγαν Ἀλεξανδρείας ἐξελαθῆναι ἐκέλευσεν, 10
τῶν Ἑλλήνων σφοδρῶς αὐτὸν παροξυνάντων κατ' αὐτοῦ. ὁ
δὲ ἐξερχόμενος, θαρρεῖν εἶπε Χριστιανοῖς τοῖς ὑπὲρ αὐτοῦ
δακρύουσι, φήσας· θαρσεῖτε, νεφύδριόν ἐστι, καὶ παρέρχε-
ται. καὶ Τίτον τὸν ἱερὸν ἐπίσκοπον Βοστρῶν Ἰουλιανὸς ἔγρα-
ψε Βοστριανοῖς ἐξελάσαι τοῦτον τῆς πόλεως, Δωρόθεόν τε 15
τὸν πολὺαθλον ἐπίσκοπον Τύρου, τὸν πολλὰς ἱστορίας γρά-
ψαντα, ἐκκλησιαστικάς, καὶ ἐν λόγοις διαπρέποντα, τὸν ἐπὶ
Διοκλητιανοῦ ὁμολογητὴν γεγονότα, καὶ αὐθις ἐπὶ Λικινίου,

1. ἰδρυσαν — κατέστρεψαν A, ἰδρυσεν κατέστρεψεν vulg. 3.
θύοντι A b e, ἀπίοντι καὶ θύουσιν vulg. 7. τοὺς add. ex A.
8. κατὰ Ἰουλ. A, κατὰ τοῦ Ἰουλ. vulg. 9. ἐπέγραψε A et alii,
ὑπέγρ. vulg. 10. ἐκέλευσεν, τῶν Ἑλλ. A e f, ἐκ. πολλὰ τῶν
Ἑλλήνων vulg. 11. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 13. θαρσεῖν τε A.
14. Βοστρῶν A, Βόστρων vulg. 16. τὰς πολλὰς A.

tignis aedibus eversis, erexit. Mares autem Chalcedonensis episcopus Iuliano ad fortunae fanum sacrorum faciendorum gratia proficiscenti contumelias in faciem intulit: quas ille philosophi personam agens sustinuit.

- A. C. 354 Hoc anno impius Iulianus Christianos, ne gentilium disciplinis acquirendis studium apponerent, edicto prohibuit. eapropter Apollinarius ex divina quidem scriptura argumento sibi proposito, eodemque vetustiorum, quos initiatus est, dictione et caractere ornat, librum, quem, pro veritate, inscripsit, adversus Iulianum edere molitus, ecclesiam magnopere iuvit. magnum vero Athanasium Iulianus a gentilibus in ipsum concitatus Alexandria pelli praecepit. ille discessum parans, Christianos sui causa lacrymis perfusus bono animo inebat esse, dicens: confidite, nubecula est: commodum dissipabitur. Titum insuper sacrum Bostrensiū episcopum ut cives urbe elicerent, rescripto mandavit: Dorotheum quoque Tyri praesulem multis certaminibus praeclarum, variarum ecclesiae historiarum scriptorem, dicendi peritia praestantem, eum, inquam, qui confessoris nomen sub Diocletiano et Licinii rursus temporibus fuerat adeptus, secundo demum imperii praevaricatoris anno, cum magistratus ab eo

ἐν γῆρῃ βαθεῖ φθάσαντα, ἐν τῇ δευτέρῃ χρόνῳ τοῦ παρα-
 βάτου οἱ τοῦτου ἄρχοντες ἐν Ὑδουσοπόλει τοῦτον εὐρόντες
 ιδιώσαντα πολλοὺς αἰκισμοὺς διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπα-
 γαγόντες αὐτὸν ἐκατὸν ἐπὶ χρόνων ὑπάρχοντα. τὰς δὲ Χρι-
 5 στιανῶν εὐποΐας [ὁ ἄχρηστος καὶ παραβάτης] μιμούμενος
 ζένοις τε καὶ πτωχοῖς τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν χορηγεῖσθαι ἐκέλευ-
 σεν, ἀπατῶν τοὺς ἀπλουστέρους. ταῖς εἰκόσιν ἑαυτοῦ Δία
 καὶ Ἄρεα καὶ Ἑρμῆν συγγράφεισθαι προσέταξεν ὁ δυνασεβής
 καὶ τοὺς λοιποὺς δαίμονας, καὶ τοὺς ἀναβαλλομένους τὴν τού- C
 10 των προσκύνῃσιν, ὥς ἐχθρὸς τοῦ βασιλέως κολάζεσθαι. τῇ
 δὲ στρατῇ τὴν ῥόγαν διανέμων πῦρ προσετίθει καὶ λίβανον καὶ
 θυμῖον τὸ στρατεύμα ἠνάγκαζεν· ἐν Καισαρείᾳ δὲ τῆς Φιλίππου,
 τῇ νῦν Πανέδι, δθεν κατήγετο ἡ αἰμόρρους, ἀνδριάς ἱστατο
 πρὸ τοῦ οἴκου αὐτῆς τοῦ κυρίου [ἡμῶν καὶ Θεοῦ Ἰησοῦ Χρι-
 15 στοῦ], ὃν ἐθνικῶς ἔθει εὐχαριστήριον ἀνέστησεν. τοῦτον κα-
 τενεχθῆναι προσέταξεν ὁ δυνασεβής Ἰουλιανός, ὁ καὶ γέγονεν
 καὶ ἄντ' αὐτοῦ ζῶανον οὐνόματι Ἰουλιανοῦ στησάντων. τοῦτον
 δὲ Χριστιανοὶ λαβόντες τὸν ἀνδριάντα εἰς ἐκκλησίαν ἀπέθεοντο·
 20 τὸ δὲ τοῦ παραβάτου ζῶανον κατελθὼν πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ D

1. βαθεῖ φθάσαντα A, φθάσ. βαθεῖ vulg. 3. ἐπαγαγόντες A,
 ἐπάγοντες vulg. 4. ἀπέσφαξαν vel simile quid aperte deest.
 5. [ὁ ἄχρηστος (ἄχρηστος ε.) καὶ παραβάτης] om. A a b c d f.
 9. καὶ τοὺς alterum A, τοὺς δὲ vulg. 12. δὲ om. A. 13.
 αἰμορροῦσα a b c d. 14. ἡμῶν — Χριστοῦ om. A. 18.
 Ἰουλιανόν A. τοῦτον A, τοῦτο vulg. 19. Χριστ. λαβόν-
 τες A, λαβ. Χριστ. vulg.

missi privatam vilam agentem Odyssipoli offendissent, centum et sep-
 tem annis provectum verberibus et contumeliis ob Christi fidem
 obrutum letho dederunt. Christianam pietatem et beneficentiam
 imitatus ille nefarius et praevaricator, peregrinis et egenis res ne-
 cessarias edixit suppeditari: hinc fucus animis simplicioribus fac-
 tus. Iovem, Martem, Mercurium, reliquosque daemones propriis ap-
 pingi voluit impius imaginibus: qui adorare detrectarent, velot in
 principem perduelles, puniri. annonam exercitui distributurus, ignem et
 thus apponi iubebat, et milites insfire cogebat. Caesarea Philippi, quae
 nunc Paneas, et olim mulieris sanguinis profluvio laborantis, patria fuit.
 ibi ante proprias aedes domini nostri et dei Iesu Christi statuum
 gentilium morem secuta beneficii et grati animi memor illa erexe-
 rat, quam deiici sacrilegus Iulianus imperavit: quod et factum est:
 gentilibus nimirum cum ludibrio imaginem trahentibus, et simulacrum
 Iuliani nomine in eius locum sufficentibus. receptam Christi imagi-
 nem Christiani reposuerunt in ecclesia: praevaricatoris autem simu-

κατέφλεξεν. βοτάνη δὲ ἐφύετο ὑπὸ τὴν βάσιν τοῦ ἀνδριαν-
 τος πύσης νόσου ἀλεξητήριος, ἥτις καὶ πρὸς φθόνον ἐκίνησε
 τὸν ἀποστάτην Ἰουλιανὸν καταστρέψαι τὸν τοῦ κυρίου ἀνδρι-
 ἀντα. ἐν Νικοπόλει τῆς Παλαιστίνης τῇ λεγομένῃ τὸ πρὶν
 Ἑμμουῦς πηγὴ ἐστὶν παντοίων παθῶν ἀνθρώπων τε καὶ ἀλό- 5
 γων ἰάσεις παρέχουσα. ἐν αὐτῇ γάρ φασι τὸν κύριον καὶ
 θεὸν ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τοὺς πόδας ἀπονύψασθαι ἐξ ὁδοι-
 πορίας, καὶ ταύτην [ὁ δυσσεβὴς] καταχωσθῆναι ἐπέτρεψεν. ἐν
 Ἑρμοιολύλει τῆς Θηβαΐδος δένδρον ἵσταται περσέα. ταύτης
 Ρ. 42 φύλλον ἢ κύρφος εἰ λάβοι τις πρὸς πῦσαν νόσον ἀνθρώπων 10
 ἐστὶν ἰάσιμον. φασὶ δέ, ὅτι ἥνίκα ὁ κύριος εἰς Αἴγυπτον
 ἔφυγε τὸν Ἡρώδη σὺν τῇ Θεοτόκῃ καὶ τῷ Ἰωσήφ, κατὰ τὸν
 τόπον ἐκεῖνον γενόμενος, κλιθεὶς τὸ δένδρον ἐπὶ τὴν γῆν προσ-
 εκύνησεν αὐτῷ, καὶ μέχρι τοῦ νῦν σώζει τὸ σχῆμα τῆς προσ-
 κυνήσεως. Ἰουλιανὸς δὲ διάγων ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ, καὶ συν- 15
 εχῶς ἐν Λύφρῃ ὠκίων, καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος θεραπεύων
 εἰδῶλον, οὐδεμιᾶς ἀποκρίσεως, ὥς ᾤετο, ἐτύγχανεν ἀπὸ τοῦ
 εἰδώλου. νοήσας δέ, ὅτι διὰ τὰ ἀποκείμενα ἐν τῇ Λύφρῃ λεί-
 ψανα τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαβυλᾶ ἀποσιωπᾷ τὸ εἶδωλον, δόγ-
 μα ἐξέπεμψεν πάντα τὰ ἀποκείμενα ἐκεῖ τῶν νεκρῶν λείψανα 20

3. τὸν alterum add. ex A. 6. φησι A. 8. ὁ δυσσεβὴς om.
 A b c d e f. 10. ἢ A, καὶ vulg. νόσον om. A. 11. ἴασεν
 A. 12. ὅτι add. ex A. 15. δὲ add. ex A. 17. ὑπὸ τοῦ
 εἰδ. A.

lachrum ignis e caelo missus consumpsit. ex imaginis porro basi
 enascebatur herba morborum omnium praesentissimum remedium,
 quae ad evertendam domini effigiem Iuliano desertori invidiae facies
 suggestit. Nicopolis Palaestinae, quae prius Emmaus vocabatur, fons
 exoritur, qui omnibus tam brutorum quam hominum morbis re-
 medium exhibet: in eo quippe dominum et deum nostrum lesu-
 Christum ex itinere reversum pedes abluisse referunt: eundem-
 que aggesta terra obstrui nefarius imperavit. Hermipoli in The-
 baide arbor extat nomine Persea. eius folium vel ramusculum si
 quis decerpit, omni humanae medicabitur infirmitati. domino cum
 divina genitrice et Iosepho persecutionem Herodis fugienti, cum
 ad arboris locum pervenissent, eam ad terram usque proclivem sese
 dicunt inflexisse, et usque nunc etiam adorantis speciem servare. Iu-
 lianus Antiochia moram trabens, et repetitis vicibus in Daphnem se
 conferens, Apollinis simulacro cultum exhibiturus, nullus, ut spe-
 rabat, responsi gratiam ab idolo retulit. quocirca ex repositis in
 Daphne sancti martyris Babylae reliquiis silentium idolo obvenisse
 suspicatus, cuncta mortuorum cadavera ac martyris ipsius ibi recon-

μετατεθῆναι σὺν τοῖς τοῦ μάρτυρος· καὶ τούτου γενομένου
 ἀθρόως τῇ νυκτὶ κατεφλέχθη οὐρανύθεν ὁ ναός. τὸ δὲ εἶδω-
 λον οὕτω κατεκάη, ὥστε μηδὲ ἵχνος αὐτοῦ φανῆναι. ἐλέ-
 γετο δὲ πρὸ * ἐτῶν ἐστηκέναι. ὁ δὲ ναός οὕτω κατηρειπώθη,
 5 ὥστε τοὺς μετέπειτα ὄρῃν τὴν τούτου τέρρῳσιν καὶ ἐπὶ τῇ
 παραδόξῃ ἐκθαμβεῖσθαι τῆς τοῦ Θεοῦ παραδοξοποιίας. ἐπὶ
 τούτῳ ἐκθαμβος γενόμενος Ἰουλιανός, ὑπονοήσας κατ' ἐπιβουλὴν
 τῶν Χριστιανῶν τοῦτο γενέσθαι, ἐπὶ ἐξέτασιν τῶν παραινεμένων
 ἱερέων ἐχώρει, καὶ παντοίαις βασάνοις αὐτοὺς ὑποβαλὼν, ὡς
 10 καὶ ἀποθανεῖν ἐξ αὐτῶν, τοῦτο μόνον ἤκουσε παρ' αὐτῶν·
 ὅτι οὔτε ὑπὸ Χριστιανῶν, οὔτε ἀπὸ ἀνθρωπίνης ἐπιβουλῆς
 τοῦτο γέγονεν· ἀλλ' ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πῦρ κατελθὼν ἐνέπρησε
 τὸν ναόν καὶ τὰ ἀγάλματα· ὡς καὶ ἐν τῇ νυκτὶ ἐκέλευε τισὶ
 φανῆναι ἐν τῇ ἀγροικίᾳ τὸ πῦρ καταφερόμενον. θνυμωθείς
 15 οὗν ὁ βασιλεὺς, καὶ ὥσπερ τῷ Θεῷ μαχόμενος, καὶ τὴν με-
 γάλην ἐκκλησίαν ἀπέκλεισε, καὶ πάντα τὰ ἱερά ἐδήμυσσε, τῶν
 δὲ ἀποσταλέντων Κομητῶν δύο Φίλικος καὶ Ἰουλιανοῦ ἀπο-
 στατῶν, ἔλεγον ταῦτα· ἐνομιζομεν ἐποπτικὴν τινα εἶναι δύ-
 ναμιν τὴν ὀφείλουσαν ἡμᾶς κολῦσαι· ὁ δὲ Φίλιξ· ἶδε εἰς
 20 ποταπὰ σκευὴ ὑπηρετεῖ ὁ νιὸς Μαρίας. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ

3. μηδὲ] μίτε A, μὴ vulg.

4. numerus ante ἐτῶν, si quis

deest, nusquam expletur. κατηρειπώθη A, κατερυπώθη vulg.

5. τοὺς μετ.] τοῖς μετ. vulg. 11. ὑπὸ Χριστ. — ἀπὸ ἀνθρωπ.

A, ἀπὸ Χρ. — ὑπὸ ἀνθρ. vulg. 13. ὡς καὶ A, ὥστε vulg.

15. ὁ βασιλεὺς A, ὁ τύραννος βασιλεὺς vulg. καὶ αὐτε τὴν

μετ. add. ex A. 19. ὠφείλουσαν Par.

dita iussit efferri: quo facto templum, de nocto confestim igne caelitus misso, conflagravit: adeoque consumptum est idolum, ut ne vestigium quidem illius superextiterit. ante annos . . . erectum ferebatur. templum autem ita dirutum est, ut disiecta huc et illuc eius rudera posterius conspicientes, incredibili divinarum operum admiratione percellerentur. attonitus hac de re Iulianus, et incendium Christianorum insidiis contigisse ratus, variis eisdem tormentis, adeo ut plures etiam mactarentur, subiecit: hoc porro solum ab eis didicit: neque Christianorum, neque hominis opera id factum, sed emissio caelitus igne conflagrasse templum, et simulacra comminuta: ita ut ea nocte per agros passim quibusdam consistentibus vibrata supernae fulgetra manifesto conspicerentur. iratus itaque imperator, velut deo bellum indicturus, magnam clausit ecclesiam, et omnem sacram suppellectilem publicavit. ad quam missi duo comites Felix et Iulianus apostatae in haec verba eruperunt: praesentem quandam virtutem hic inesse arbitrabamur, quae nos prohiberet: Felix vero: videntur quibus vasis

μὲν Φίλιξ ἀθρόως διὰ στόματος αἷμα ἀγαγὼν, βασανιζόμενος κατέστρεψε τὸν βίον. Ἰουλιανὸς δὲ ὁ Κόμης κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν νόσφ' χαλεπωτάτῃ περιπεσὼν, ὡς καὶ τὰ ἐντὸς αὐτοῦ διαφθαρήναι καὶ κόπρον διὰ στόματος ἀγαγεῖν, βασανιζόμενος ἀπέθανεν.

5

- A.M. 5355 Τούτῃ τῷ ἔτει τινὲς ἠπατήθησαν τῶν ἐν στρατείᾳ ἔξεταζομένων πρὸς ἀποστασίαν, οἱ μὲν ἐπαγγελίαις δόσεων καὶ P. 43 αἰσιωμάτων, οἱ δὲ καὶ ἀνάγκαις ἐπιτιθεμέναις ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρχόντων. καὶ Θεότεκνος πρεσβύτερος ἐν προαστείᾳ Ἀντιοχείας ἐκκλησίαν πεπιστευμένος ἔξ ὑποσχέσεως ἀπατηθεὶς, αὐτομάτως ἐπὶ τὴν εἰδωλολατρείαν ἐχώρησεν. ὃν ὁ θεὸς ἐτιμωρήσατο παραχρῆμα. σκωληκόβρωτος γὰρ γεγωνὼς καὶ τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, τὴν γλῶσσαν ἐσθίων, ἀπέθανεν. καὶ Ἡρων ἐπίσκοπος τῆς Θηβαΐδος αὐτομάτως ἀπεστατήσεν ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει, ὃν ὁ θεὸς παρενθὺς εἰς παράδειγμα καὶ ῥόβον πολλῶν ἐτιμωρήσατο. οὗτος σηπεδόνας νοσήματι διαλυθέντων αὐτοῦ τῶν μελῶν ἐν τῇ πλατείᾳ ἐρριμμένος, ἐν B ὀφθαλμοῖς πάντων ἐξέψνυzen. ἄλλοι δὲ ἐν τούτοις διέπρεψαν ὁμολογίᾳ τῇ εἰς Χριστόν. Οὐαλεντινιανὸς Τριβούνος τότε

2. Κόμης Par. κατ' αὐτὴν τὴν A, κατὰ τὴν vulg. 3. χαλεπωτάτῃ περιπεσὼν A, περιπ. χαλεπωτάτῃ vulg. 6. ἐν στρατείᾳ A c, ἐν στρατείαις vulg. 8. καὶ add. ex A. 12. γεγωνὼς A, γενόμενος vulg. 14. τῆς add. ex A. αὐτομάτως] αὐτὸς A. ἀπεστατήσεν ἐν τῇ b, ἀπεστατήσεν τῇ vulg. 16. σηπεδόνη νοσήματος A. 18. ἀλλ' ἐν τούτοις διέπρεψαν a h.

filio Mariae ministratur? et paulo post, Felix quidem magnam sanguinis vim de repente ore evomeus, excruciatum vitam finivit: Iulianus comes ipsa die in difficillimum morbum incidens, adeo ut eius viscera tunc liquescerent, et excrementa ore egereret, inter dolores expiravit.

- A. C. 355 Hoc anno plures virorum militiae ascriptorum, ad defectionem a vera fide sollicitati, seducti sunt, hi quidem donorum et honorum promissis, alii vero necessitate a propriis ducibus imposita coacti. Theotecnus quoque presbyter, cui in Antiochensi suburbio ecclesia fuerat credita, promissorum blanditiis deceptus, ad idolorum cultum sponte defecit: eumque divina statim insectata est vindicta. vermis siquidem depastus, amissis luminibus, linguam corosus et efflavit animam. Heron etiam Thehaidos episcopus nullo cogente in Antiochensi civitate fidem desertor abnegavit: quem mox deus ad exemplum et terrorem caeterorum ultus est. ille namque dissolutis ex putredine membris, in plateam proiectus sub omnium oculis expiravit. alii ex adverso his angustis pressi Christianae fidei confessione clarissimi

ὡν τάγματος Κορνουτῶν λεγομένων τουμέρου, οὐ μόνον τοῦ
 ἀξιωματος καταφρονήσας, ἀλλὰ καὶ ἐξορίᾳ ὑποβληθεὶς, ὅστις
 μετὰ ταῦτα ὑπὸ Θεοῦ βασιλεὺς ἀνεδείχθη. ὁμοίως καὶ Ἰο-
 βιανὸς τὴν ζώνην ἔλυσε κράζων· Χριστιανὸς εἰμι· ὃν ὁ
 5 λαὸς ἀγαπῶν στρατοπεδάρχην ὄντα ἐξητήσατο τὸν βασιλέα,
 μὴ ἀδικῆσαι αὐτόν· ὅστις καὶ βασιλεὺς μετὰ Ἰουλιανὸν
 ἀνηγορεύθη. Ἀρτέμιός τε ὁ Δοῦξ τῆς κατ' Αἴγυπτον διοική-
 σεως, ἐπειδὴ περ ἐπὶ Κωνσταντίνου ζῆλον πολὺν κατὰ τῶν εἰ-
 δώλων ἐνεδείξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐδημεύθη, τὴν κεφαλὴν
 10 ἀποτιμηθεὶς. ἐμαρτύρησε δὲ καὶ ἐν Δορυστόλῃ τῆς Θράκης
 Αἰμιλιανὸς ἀπὸ στρατιωτῶν, πνερὶ παραδοθεὶς ὑπὸ Καπετου-
 λιανοῦ· καὶ πολλοὶ ἄλλοι κατὰ διαφόρους τόπους καὶ τρό-
 πους διέπρεψαν ἐν τῇ εἰς Χριστὸν ὁμολογίᾳ. Θαλάσσιος δέ
 τις ἐπ' ἀσπληγείας καὶ ἀσωταίας ἐπίσημος, ὁ καὶ τῆς ἐαυτοῦ
 15 θυγατρὸς ἐπ' αἰσχροσυργίᾳ προσαγωγένος, ἐτιμᾶτο ὑπὸ τοῦ
 βασιλέως ὡς σπλαγχνόστροφος, οἰκῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ πλησίον
 τοῦ παλατίου. συμπεσόντος οὖν αὐτῇ τοῦ οἴκου μόνος ἀπώ-
 λετο μετὰ ἐνὸς εὐνούχου, ᾧ καὶ συμπεπλεγμένος εὐρέθη.

1. Κορνουτῶν: sic scripsi monente Goario ad h. 1. Κορνουτῶν
 Α, Κωρωνουτῶν vulg. 2. ὅστις — ἀνεδείχθη] ἦτις — ἀνηγο-
 ρεύθη b. 3. Ἰοβιανὸς Α h. l. et ubique, Ἰουβιανὸς vulg. 5.
 ἐξητήσατο Α, ἐξητήσατο vulg. 6. ἀδικῆσαι Α, ἀδικεῖσθαι vulg.
 7. ἀνηγορεύθη Α, ἀνεδείχθη vulg. 8. κατὰ τῶν εἰδώλων om.
 Α. 10. ἀποτιμηθῆναι Α. Δορυστόλῃ Α, Δωροστόλῃ vulg.
 11. Αἰμιλιανὸς Α, καὶ Αἰμ. vulg. 12. καὶ τρόπους add. ex Α.
 14. ἀσωταίας Α, ἀσωταίας vulg. 15. προσαγωγένος Α, προαγ.
 vulg. 18. μετὰ ἐνὸς Α, μεθ' ἐνὸς vulg.

evasese. Valentinianus tribunus legionis Cornutorum, quibus nume-
 rus nomen, non modo dignitate semet exuit, sed et exilio damnatus
 est: qui demum temporis processu imperator a deo est renunciatus.
 pari animi vigore cingulum militare solvit Iovianus clamans: Chri-
 stianus sum. hunc, cum magistri militum officio fungeretur, ceu bene
 meritum, ne quid adversi pateretur, populus sibi concedi expetiit:
 isque idem extincto Iuliano adeptus est imperium. Artemius item
 dioeceseos Aegypti dux, datis sub Constantio, quo ferebatur in idola,
 aversi animi indicibus, Alexandriae in publicum raptus capite truncatur.
 Aemilianus insuper Dorostoli, quae Thracica urbs est, a Capetuliano
 vir emeritae militiae igni traditus fuit: alii quae plurimi Christiana
 confessione per varia loca celebres effecti sunt. ex adverso Thalas-
 sius quidam, perduto luxu atque libidine famosus, qui propriam filiam
 ad turpia officia prodnebat, ceu extispex imperatori Iuliano carus
 habebatur, et iuxta palatium Antiochiae sedem obtinuit. collapsis
 autem in eum aedibus, solus cum Eunuchio, quem forte complexu

ἐσώθησαν δὲ πάντες οἱ ἴδιοι αὐτοῦ Χριστιανοὶ ὄντες, ἣ τε
 τοῦτου γυνή, καὶ οἱ σὺν αὐτῇ. παιδίον δὲ ἕως τῶν ἐπὶ
 χρόνων ἐκεῖ εὗρεθὲν καὶ σωθὲν, ἐρωτώμενον πῶς ἐσώθη;
 εἶρηκεν ὡς ὑπὸ ἀγγέλου βασταχθέν. ὁ δὲ θυσιόνομος Ἰου-
 ληνός ἐπ' ἀνατροπῇ τῆς θείας ἀποφάσεως τὸν τῶν Ἰουδαίων 5
 ναὸν οἰκοδομηθῆναι προσέταξεν, Ἀλύπιον Ἑλληναί τινα σπου-
 δαῖον κατὰ Χριστοῦ προστησάμενος τοῦ ἔργου. τοῦ δὲ καὶ
 τὰ ἀφανῆ τῶν θεμελίων κατορύξαντος, διὰ τὸν ἐκχοῖσμον
 ἄνεμος βιαιότατος ἐπιπνεύσας σὺν λαίλαπι τὴν παρεσκευα-
 σμένην ἄσβεστον ἐξηφάνισεν, μοδίῳ μνηριάδων εἴκοσι οὖσαν· 10
 ἐπιμερόντων δὲ τῶν Ἰουδαίων τῇ ἐγχειρίσει τοῦ ἔργου, πῦρ
 P. 44 ἐξεληθὸν τοῦτους κατέκαυσεν, καὶ οὕτως ἐπαύσαντο τῆς τολμῆς.
 ἀνατροπὴν δὲ Ἰουλιανὸς ὁ θυσιεβής ἐγραψε τῶν θεῶν εὐαγ-
 γελίων, ἣν ὁ μέγας Κύριλλος Ἀλεξανδρείας ἐν ἐξαίρετῃ
 πραγματείᾳ λαμπρῶς ἐπανέτρεψεν. Πορφύριος δὲ ὁ καθ' 15
 ἡμῶν λυτήσας, Τύριος μὲν ἦν τῷ γένει, Χριστιανὸς δὲ τὸ
 πρὶν ὁ ἄθλιος· τυφθεὶς δὲ ὑπὸ Χριστιανῶν ἐν Καισαρείᾳ
 τῆς Παλαιστίνης, κατ' ὄργην μετῴληθεν εἰς τὸν ἑλληρισμόν,
 καὶ τότε γράψαι κατὰ τῆς ἀληθείας ὁ κύων ἐτόλμησεν. ἐπὶ

1. ante ol ἴδιοι a add. ol σὺν αὐτῇ εἰρεθίντες. 2. ἕως] fort.
 ὡς. 5. τῶν om. A. 8. ἐκχοῖσμόν A, ἐκχοῖσμόν vulg.
 9. παρεσκευασμ. Pat. 12. κατέκαυσεν A, κατέκαλεξεν vulg.
 15. λαμπρῶς A, λαμπρῶ vulg. 17. ὁ ἄθλιος post Χριστιανῶν
 habet b. τυφθεὶς] τυφλωθεὶς A.

stringebat, perlisae repertus est, cunctis eius domesticis, ipsa etiam uxore, et eius comitibus, Christiana fide insignitis, incolnibus omnino serratis. inter quos vix annorum septem puellus salvus a ruina collectus, qui lethum evasisset? interrogatus, ab angelo deportatus, respondit. Iulianus porro, vir execrandi nominis, quasi dei notitiam omnem extincturus, Iudaeorum templum reparari iussit, et Alypium quendam gentilem Christo maxime infensum operi praefecit. qui dum fundamenta solo aggesto obruta effoderet, maxima vis venti cum turbine et procella per effossam terram erumpens, modiorum calcis viginti myriades ad id operis paratas dissipavit: Iudaeos vero coeptis insistentes, ignis ex eisdem fundamentis egestus absumpsit: et hoc viso a resumptis conatibus destiterunt. impius Iulianus sacrorum evangeliorum confutationem scripsit, quam Cyrillus magnus Alexandriae praesul selectis et luculentis editis commentariis refutavit. Porphyrius ad haec, qui adeo contra Christianos debacchatus est, genere quidem Tyrius, Christianus vero prius infelix extitit: sed cum Caesarea in Palaestina a Christianis caesus fuisset, ad gentilitatem prae indignatione defecit, et tum demum contra veritatem scri-

τούτοις ᾤφθη ὁ θεὸς σταυρὸς ἐν τῷ οὐρανῷ φωτεινῆς κυ-
 κλούμενος ὑπὸ στεφάνου φωτός, ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ ἕως τοῦ
 ἁγίου ὄρους τῶν ἑλαιῶν, λαμπρότερος μᾶλλον ἢ ἐπὶ Κων-
 5 σταντίνου. αὐτομάτως τε τοῖς ἀπλωμασι τῶν θυναισθηρίων
 καὶ βίβλοις, καὶ ἄλλοις ἐσθῆμασι τῶν ἐκκλησιῶν εἰς ἱμα-
 τίοις, οὐ μόνον Χριστιανῶν, ἀλλὰ καὶ Ἰουδαίων ἐπεπόλαζε
 τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, οὐ μόνον ἐν Ἱεροσολύμοις, ἀλλὰ καὶ
 ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ ἄλλαις πόλεσι· καὶ ὃν * ἀναισχύντως ἠπί-
 10 στουν οἱ Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες εὗρισκον τὰ ἱμάτια ἑαυτῶν
 πεπληρωμένα σταυρῶν. ἐν τισι δὲ καὶ ἐμελάνιζον. Ἰουδια-
 νὸς δὲ πολλοὺς ἐν διαφόροις τόποις ἀπέστειλεν εἰς τε μαν-
 τείας καὶ χρηστήρια, ὥπως ἂν δόξῃ μετ' ἐπιτροπῆς τῶν δαι-
 μόνων ἐπὶ Πέρσας πόλεμον ἐγχειρεῖν. καὶ πολλῶν καὶ δια-
 15 φόρων κομισθέντων αὐτῷ χρησμάτων, ἐνὸς ἐπιμνησθήσομαι. C
 ἔχει δὲ οὕτως· νῦν πάντες ὠρμήθημεν θεοὶ νίκης τροπαια
 κομίσασθαι παρὰ θηρί ποταμῷ, τῶν δὲ ἐγὼ ἡγεμονεύω θου-
 ρος πολέμοκλονος Ἀρης. τούτοις βεβαιωθείς, πρὸς τὸν κατὰ
 Περσῶν ὀπιλίζετο πόλεμον, πολλὰ χρήματα τοὺς Χριστιανούς
 20 ζημιώσας. ἐν Ἀντιοχείᾳ δὲ γενόμενος, προφύγει τῶν ὀνίων,
 ὑβρίσθη σφοδρῶς παρὰ τῶν Ἀντιοχείων, ὅτε καὶ τὸν Μισο-

2. Γολγοθᾶ Par. 8. δν] legendum s. οδ s. δ s. ε. 10. καὶ
 add. ex A. 12. ἐπιτροπῆς] ἐπιτρόπων A. 13. πολλῶν καὶ]
 πολλῶν ex codd. et vulg. 15. ὠρμήθημεν A, ὠρμίσθημεν
 vulg. 16. ἡγεμονεύω A, ἡγεμονεύων vulg. 20. παρὰ] ὑπὸ
 alii codd. τὸν A, τῶν vulg.

bere canis iste ausus est. interea divina crux luminis instar et lum-
 mine circumdata, a Golgotha usque ad montem olivarum, illa, quae
 sub Constantio visa est, splendidior in caelo apparuit. quinetiam
 inter altarium mappas, libros, caeterasque ecclesiae vestes, sed et su-
 per hominum tam Christianorum, quam Iudaeorum pallia crucis si-
 gnum sponte frequens evatum est: idque non solum Hierosolymis,
 sed etiam Antiochiae, reliquisque in urbibus evenit: adeo ut Iudaei
 et gentiles, illius, quam impudentissime credere recusant, crucis ve-
 stigia nigra ut plurimum in vestibus undequaque respersa agnoverint.
 caeterum Iulianus multos in diversa loca vaticinationes et oracula
 consultatos, quo daemonum impulsu bellum adversus Persas suscipere
 testaretur, submisit. e multis vero variisque responsis, quae ad ipsum
 perlata sunt, unum apponam, quod ita habet: nunc omnes dii victo-
 riae tropaea ad feram [Tigrim] fluvium deferre parati exiliimus:
 eorum ego dux promptus et bellicis tumultibus assuetus Mars. his
 animatus, et Christianis multo pecuniarum pondere mulctatis, exerci-
 tum versus Persidem eduxit. Antiochiam profectus, rerum venalium
 praetextu, contumelias ab Antiochenis latas sustinere coactus est: quo

Throphanes.

πόγωνα λόγον Ἀντιοχικόν, πρὸς ἄμυναν δῆθεν, ἐπόνησε· Θεό-
 δωρον δὲ τινὰ νεανίαν προκατάρξαντα τῶν κατ' αὐτοῦ ὕβρεων
 πικρῶς ἠκίσαιο. πολλὰ δὲ καὶ μεγάλα κατὰ Χριστιανῶν
 D ποιήσας, καὶ πλείονα ποιεῖν μετὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον
 ἐπαγγεiliάμενος, κακῶς τὸν παμμίαρον αὐτοῦ βίον ἐν αὐτῷ 5
 πεπλήρωκεν. ὑπερόριος γὰρ δίκη θεία ἀνῆρέθη τούτῳ τῷ
 ἔτει, βασιλεύσας ἔτη δύο καὶ μῆνας ἑννέα, κατὰ τὴν Περσι-
 κὴν Θεόκταντος γέγονεν ἐν τῇ εἰκοστῇ ἔκτῃ τοῦ Ἰανουαρίου
 μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ἑκτῆς ἑτῶν ὑπάρχων τριακοντα ἑνός. ἐγένε-
 το δὲ σημεῖον ὄντος αὐτοῦ ἐν τῇ Περσίδι μηνὶ Δεσίῳ. ὕδρεια 10
 πεπληρωμένη ὕδατος ἐν οἰκίᾳ ἀγροίκιδος τινος Χριστιανῆς
 μετεβλήθη εἰς ὄλον βράζοντα μούστιον κατὰ τὴν δειλινὴν
 ὥραν. αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ τὸ ἀγγεῖον πεπληρωμένον προσήνεγκεν
 P. 45 τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ χωρίου. ὁ δὲ κατὰ τὸν τόπον πρεσβύτερος
 πληρώσας μικρὸν ἀγγεῖον ἐξ αὐτοῦ ἐκόμισε τῷ ἐπισκόπῳ 15
 Ἀβγάρῳ. ἐν Κάθραις δὲ εὐρέθη γυνὴ ἐκ τῶν τριχῶν κρε-
 μαμένη. καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ κρυνία ἀνδρῶπων πολλὰ, δι' ὧν
 V. 36 ὁ παραβάτης τὰ μαντεῖα τοῦ κατὰ Περσῶν πολέμου ποιού-
 μενος, σφραγίδας καὶ κλεῖδρα τοῖς τόποις ἐπέθηκεν.

8. Ἰανουαρίου] Ἰουνίου poscit temporum ratio. v. not. ad h. l.
 10. δὲ σημεῖον A, δὲ τὸ σημεῖον vulg. Δεσίῳ A b c, Δαι-
 σίῳ a, Δίῳ vulg. ὕδρεια A, ὀδρεῖα vulg. 13. προσήνεγκεν
 A, προσήνεγκαν vulg. 16. Ἀβγάρῳ A. δὲ om. a. 17.
 ἀνδρῶπων πολλὰ A, πολλὰ ἀνδρ. vulg.

tempore, Misopogona, Antiochenum opus, iniurias nimirum hac arte repulsurus, composuit. Theodorum tamen iuvenem audacia conspi-
 cium iniuriarum in ipsum latarum praecentorem duris subiecit ver-
 beribus. exinde plura et magis horrenda in Christianos aggressus,
 hisque foediora, confecto Persico bello, moliturum se minitatus, sceleratissimam vitam in eo misere finivit. hoc quippe anno, divina in-
 sequente vindicta, extra imperii fines sublatus est, post imperii annos
 duos, et menses novem, Ianuarii die sexta supra vigesimam indictionis
 sextae, annos ipse natus unum et triginta divina opera in Perside est
 interfectus. eo Persidem ingresso mense Dio portentum contigit. hy-
 dra aquae plena in aedibus rusticae cuiusdam mulieris Christianae
 in mustum recens sive vinum ebulliens circa vesperam conversa est:
 eademque hora vas, ut erat plenum, in vici ecclesiam illatum, ex
 quo loci presbyter vasculum aliud replens ad Abysrum episcopum
 deportavit. Carris mulier capillis suspensa reperta. Antiochiae pari-
 ter plurimae hominum calvariae visae, quibus indicto Persis bello in
 vaticiniis exercendis praevanicator uteretur. loca in quibus haec re-
 posita erant, seris atque sigillis diligenter occluserat et firmarat.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰοβιανοῦ ἔτος α'.

A. M. 5856

Τούτῳ τῇ ἔτει Ἰοβιανὸς χιλιάρχος, ἀνὴρ προπότατος καὶ
ὁρθόδοξος Χριστιανός, βασιλεὺς Ῥωμαίων ὑπὸ παντός τοῦ
στρατοῦ καὶ τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν ὑπάτων ἀνηγορεύθη ἐν τῇ
5 αὐτῇ τόπῳ τῆς Περσῶν γῆς, ἐν ᾗ ὁ παραβάτης ἀνῆρέθη. καὶ
μετὰ μίαν συμβολὴν πολέμου εἰρήνην ὥς ἀπὸ Θεοῦ συμφώνως
ἀνεβοῦντο ὑπὸ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν, καὶ ὠρίσθη ἔτη τριά-
κοντα. ὁ δὲ παρητεῖτο τὴν βασιλείαν φάσκων μὴ δύνασθαι
αὐτὸν ἄρχειν στρατοῦ ἑλληνίσαντος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ· πρὸς ὃν
10 πάντες ὁμοφώνως ἐβόησαν Χριστιανοὶ ὑπάρχειν. Ἰοβιανὸς
δὲ πόλιν μεγάλην Νίσιβιν Πέρσαις παρεχώρησεν σωτήρια τοῦ
περιλειφθέντος λαοῦ, καὶ εἰρήνευσεν. νόμους δὲ γενικοὺς κα-
τέπεμψεν ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν εἰς πᾶσαν γῆν Ῥωμαίων, τὴν
ἐπὶ τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καταστάσιν καὶ
15 τιμὴν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ ἀποδιδούς· τοὺς δὲ ἐν ἐξορίᾳ
ἐπισκόπους ἀνεκαλέσατο, καὶ τῇ ἱερῇ Ἀθανασίῳ ἔγραψεν τῆς
ἀμωμήτου πίστεως ἐγγράφως σημῶναι αὐτῷ ἀκρίβειαν, ὅπερ
καὶ πέπραχεν πύσης ὁρθοδοξίας Ἰοβιανῷ ἐπιστολὴν γράψας.
ὅθεν Ἰοβιανὸς βεβαιότερος εἰς ὁρθοδοξίαν γενόμενος, τοῖς
20 δοξάζουσι τὸ ὁμοούσιον ἐδωρῆσατο πολλά, καὶ ἀτελεῖς ἐποίη- D

G. εἰρήνην ὥς ἀπὸ Θεοῦ A, εἰρήνην γέγονεν, καὶ ὥς ἀπὸ Θ. vulg.

7. ὑπὸ Ῥωμαίων A, ὑπὸ τε Ῥωμ. vulg. 9. αὐτὸν αὐτῶν I.

11. Νίσιβην A. 14. τοῦ μεγάλου add. ex A. 15. τῇ καθ.

A, τὴν καθ. vulg. 20. ἐποίησεν A, ἐποίησατο vulg.

Romanorum imperatoris Ioviani annus primus.

A. C. 356

Hoc anno Iovianus tribunus militum vir mitissimus, et de recta fide bene sentiens, ab omni exercitu, ducibus, et consulibus, ipso Persidos in loco, quo praevaricator extinctus, Romanorum imperator salutatur. post unicum vero belli conflictum pax composita, et velut dei intuitu a Romanis pariter atque a Persis denunciata, ad triginta annos sancita. Iovianus imperium auspicere detrectabat exercitui, qui gentiliū ritus servasset sub Iuliano, se praefici non posse affirmans: ad quem omnes se Christianos esse una voce conclamarunt. Is autem Nisibin civitatem maximam, residui populi salutis consulturus, Persis concessit, et pacem egit. generales quoque leges in universum Romanum orbem de sacris aedibus misit, quibus ecclesiam catholicam in pristinum statum atque honorem, quo sub beato Constantino potiebatur, restituit, et exulantes episcopos revocavit. a sacro insuper Athanasio, ut accuratam sinceræ fidei expositionem scriptis significaret per litteras expetiit: quod ille denuum praestitit, ad Iovianum, quæ rectum omnem fidei sensum complecteretur, data epistola. quare Iovianus in recta fide stabilior redditus, in eos, qui

σεν. Ἀκάκιος δὲ ὁ κάκιστος Καισαρείας Ἀρτιανὸς συνελθὼν μεθ' ἐτέρων ἐπισκόπων εἰς Ἀντιόχειαν λιβέλλον ὁρθοδοξίας δῆθεν συνέταξε, τὸ ὁμοούσιον καὶ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον ἑμολογῶν φόβῳ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως, καὶ οὐ κατὰ θεόν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἰοβιανὸς ἐπέβη τῇ Ἀντιοχείῳ μηνί Ὑπερβερε-5 ταιῳ. καὶ ἐγεννήθη παιδίον ἔξω τῆς πύλης τῆς πύλεως ἐπὶ τὸ λεγόμενον Τρίπυλον ἀγροίκῃ κηπουρῇ θῆλυ ἐπιταμηνιαῖον ἔχον κεφαλὰς δύο διωρισμένας, ἰκάστη τὸ πλάσμα τετελειω-
P. 46 μένον, ὡς ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἰκάστης κεφαλῆς κεχωρισμένης. νεκρὸν δὲ τοῦτο ἐτέχθη μηνί Δίῳ, ὅς ἐστι Νοέμβριος. ἔξωρ- 10 μησεν δὲ Ἰοβιανὸς ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείῳ ἐπὶ Κωνσταντινουπόλιν καὶ ἐλθὼν ἐν Ἀγκύρᾳ τῆς Γαλατίας ὑπαιὸς προῆλθεν σὺν υἱῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Ἀρτιανῷ ἐπιφανέντα τὸν αὐτὸν ἀναγορεύσας, ἄνευ τοῦ ἐνδύσαι αὐτῷ πορφύραν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι βασιλεύσας μῆνας ἑννία καὶ ἡμέρας 15 δεκαπέντε Ἰοβιανὸς ὁ Χριστιανικώτατος ἐν Λαδασθάνοις χωρίῳ τῆς Βιθυνίας λεγομένῳ ἐτελεύτησεν· καὶ ἀνηγγορεύθη βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς Αὐγουστος ἔτη ἑνδεκα ὑπὸ τοῦ Βατρατοπέδου, διὰ τὸ εὐδοκιμῆσαι αὐτὸν ὡς Χριστιανὸν ἐν

5. ὑπερβερέτω Α. 7. ἀγροίκῃ κηπουρῇ Α, ἀγροικῇ κηπουρῇ
vulg. 10. ὁ ἐστι Α. 12. σὺν τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ Ἀρτιανῷ
Α ε f, σὺν τῷ υἱῷ αὐτοῦ Οὐρανιαῷ vulg. 14. αὐτῷ Α, αὐ-
τὸν vulg. 16. Ἰοβιανὸς ἐν τῇ Βιθυνίᾳ γενόμενος ἐτελεύτησεν
ceteris omissis Α f. 18. ὁ Αὐγουστος Α. ἐπὶ Α, ἀπὸ
vulg.

consubstantialis dogma profiterentur, dona contulit, et a pendendo tributo fecit immunes. Acacius autem ille pessimus Caesareae episcopus, conventu cum aliis episcopis facto, libellum ex sinceriori ecclesiae sensu compegit, et pientissimi imperatoris metu, licet non ex dei cultu, consubstantialem, et actam Nicaeae synodum professus est. Iovianus autem imperator mense Hyperborea Antiochiam advenit, quo tempore extra civitatis portam, loco cui Tripylon nomen, rustico hortolano infans femina partu septimestri nata est duo habens capita a se invicem disjuncta, utrique vero capiti forma fuit absoluta, adeo ut etiam collo separarentur ab invicem. foetus ille mortuus est editus mense Dio, qui nobis November. exinde Iovianus Antiochia Cprolim profectus, et Ancyræ Galatiae perveniens consul cum filio Arapiano in publicum processit: et eundem illustrissimum, absque purpura tamen insignibus, designavit et renunciavit.

Eodem anno Iovianus Christianissimus imperator post menses novem et dies quindecim ab accepta potestate ad Dadasthanos Bithyniae pagum sic dictum vita functus est: in cuius locum Valentinianus Augustus, qui annos vudccim tenuit imperium, quod, tau-

τῇ ὁμολογίᾳ, καὶ εὐθέως ἐξώρμησεν ἐπὶ Κωνσταντινούπολιν καὶ φθάσας τὴν βασιλεύουσαν, Οὐάλεντα τὸν ἴδιον ἀδελφὸν κοινωὸν τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἀνηγόρευσεν, ἀπονείμας αὐτῷ τὰ ἀνατολικά μέρη, αὐτὸς δὲ τὰ δυτικά κατέσχεν.

5 Ῥωμαίων βασιλέως Οὐαλεντινιανοῦ ἔτος α΄. A.M. 5857

Τούτῃ τῇ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ Αὐγουστος Γρατιανὸν τὸν C
ἑαυτοῦ υἱὸν Αὐγουστον ἀνηγόρευσεν, κοινωὸν τῆς βασιλείας V. 37
ὁμοῦ καὶ ὕπατον προαναγορεύσας, καὶ Οὐάλεντα τὸν ἀδελ-
φὸν βασιλέα, ὡς προλέλεκται, διάπυρον Ἀρειανὸν ὑπάρχοντα,
10 καὶ ὑπὸ Εὐδόξιον βαπτισθέντα. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι προσῆλθον
Οὐαλεντινιανῷ δι' Ὑπατίου ἐπισκόπου Ἡρακλείας, δεόμενοι
ἐπιτραπῆναι συνελθεῖν ἐπὶ διορθώσει τοῦ ὁμοουσίου δόγμα-
τος. πρὸς οὓς Οὐαλεντινιανὸς ἀπεκρίνατο· ἐμοὶ μετὰ λαοῦ
τεταγμένη περὶ τοιούτων πολυπραγμονεῖν, οὐ θέμις. ὥς οὖν
15 δοκεῖ ὑμῖν τοῖς ἱερεῦσι διαγίνεσθαι. τότε συνελθόντες εἰς D
Λάμψακον, καὶ δύο μῆνας ἐκεῖ διατρίψαντες, τελευτᾶν ἡκύ-
ρωσαν τὰ ὑπὸ Εὐδόξιον καὶ Ἀκακίου ἐν Κωνσταντινουπόλει
πραχθέντα, κρατεῖν δὲ τὴν ἐν Σελευκίᾳ πίστιν. Οὐάλης δὲ
ὁ δυσσεβὴς τὰ ἐν Λαμψάκῃ πραχθέντα ἀνέτρεψεν, καὶ τοὺς
20 συνελθόντας ἐκεῖ ἐπισκόπους ἐξορία παρέπεμψεν. Εὐδόξιῳ

8. προαναγορεύσας A. 9. ὑπάρχοντα add. ex A. 17. ὑπὸ
A, ἀπὸ vulg. 18. πραχθέντα A f, προαχθέντα vulg.

quam Christianus, ex propria confessione celebris haberetur, imperator ab exercitu renunciatur. ille confestim Cpolim contendit, et in urbium regionem appulsus Valentem fratrem, assignatis ei orientis partibus, imperii consortem declaravit: ipse vero occidentales tenuit.

Imperatoris Romanorum Valentiniani annus primus.

A. C. 357

Hoc anno Valentinianus Augustus cum Gratianum filium imperii collegam simul et consulem declarasset, Augustum iussit salutari; fratrem vero Valentem Arianum insignem ab Eudoxio baptizatum imperatorem, prout praemissum est, renunciavit. orthodoxi porro Valentinianum convenerunt Hypatii Heracleensis antistitis ope deprecaturi, ut de consubstantialis sancito dogmate edendo in unum coactis sibi potestas fieret. his responsum dedit Valentinianus: mihi inter ecclesiae plebem recensito de his curiosius indagari, nefas. ut igitur vobis sacerdotibus pro bono videtur consulendum, discutite. Lampsacum itaque convenientes, et mensibus duobus in eo morati, quae ab Eudoxio et Acacio fuerant acta Cpoli, resciderunt: fidem vero Se-lenciae probatam voluerunt retineri. impius Valens in adversum Lampsaceni conventus everlit edicta, et episcopos, qui interfuerant, egit in exilium: cacterum Eudoxio, qui secum sentiebat, Cpolitianus

δὲ τῇ ὁμόφρονι τὰς ἐκκλησίας παρέδωκεν Κωνσταντινουπό-
λεως. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι οὔτε ποιμένα, οὔτε ἐκκλησίαν εἶχον.

- A.M. 5858 Τούτῃ τῇ ἔτει Αἰβέριος ἐπίσκοπος Ῥώμης, καὶ Ἀθανά-
P. 47 σιος Ἀλεξανδρείας καὶ Μελέτιος Ἀντιοχείας, καὶ ὁ Σαμο-
σατῶν Εὐσέβιος, ἀνακληθέντες ἐκ τῆς ἐξορίας ὑπὸ Ἰοβιανοῦ 5
ἐν τῇ ὀρθῇ λόγῃ διέπρεπον, καὶ ὁ Ἱεροσολύμων Κύριλλος,
καὶ ἕτεροι ἐπίσκοποι τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχοι. Ἀρειανῶν δὲ
προϊστάτο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Λούκιος, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ Εὐ-
ζώιος, Πανλῆνος δὲ τοῦ ἐνὸς μέρους τῶν ὀρθοδόξων εἰς δύο
διηρημένων, καὶ τοῦ ἄλλου Μελέτιος. 10

A.M. 5859 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Κυρίλλου ἔτος α'.

B Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐδόξιου ἔτος α'.

Τούτῃ τῇ ἔτει Προκόπιος ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπό-
λει μηνί Σεπτεμβρίῳ, καὶ ἐξελθὼν ἐπὶ Νακολίαν, καὶ πλείστῃ
στρατιῇ φραξάμενος, φόβον ἐποίησε τῇ Οὐάλεντι, καὶ τὸν 15
κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν πόλεμον ἀνῆκε πρὸς βραχὺ, ἕως Προ-
κόπιον προέδωκαν οἱ ἴδιοι στρατηγοὶ Ἀγγέλων καὶ Γόμαρις,
ὃν τινα Προκόπιον εἰς δύο δένδρα ἐγγίζοντα πρὸς ἄλληλα
ἐξαρθήσας τῶν σκελῶν ἀφελθῆναι κλιθέντα ἐκέλευσεν· ἃ τινα
βίαιως ὀρθωθέντα, διέσπασαν τὸν τύραννον. τοὺς δὲ προ- 20
δεδωκότας αὐτὸν στρατηγούς Ἀγγέλωνα καὶ Γόμαριν πρὸς θῆ-

2. οἱ δὲ] καὶ οἱ A. 5. Εὐσέβιος] Εὐζώιος f [in marg. 7.
Ἀρειανῶν — Λούκιος om. f. 14. Νακολίαν A, Ναχόλειαν
vulg. 17. Ἀγγέλων A, Ἀγῶλων f, Ἀγέλων vulg. Γόμα-
ρις A e, Μάρις f, Γόβαρις vulg. 19. ἀφαιρεθῆναι κλιθῆναι
A f. 20. ὀρθωθέντα A f, ὀρθωθέντων vulg. 21. πρὸς θῆ-
ραι A, πρὸς θῆναι vulg.

commisit ecclesias: ita ut catholici neque pastorem neque ecclesiam
tunc habuerint.

- A. C. 358 Hoc anno Liberius Romanus episcopus, Alexandriae Athanasius,
Antiochia Meletius et Samosatensium Eusebius, rectae fidei defensores
exilio a principe Ioviano revocati, et Hierosolymorum Cyrillus, et alii
quam plurimi vera fidei disciplina claruerunt. Arianis vero praeerant Ale-
xandriae Lucius, et Antiochia Euzoïus: orthodoxorum autem bifariam
divisorum partis unius Paulinus, alterius Meletius praesulem agebat.

- A. C. 359 Hierosolymorum episcopi Cyrilli annus primus.
Antiochia episcopi Endoxii annus primus.

Hoc anno Procopius Cpoli mense Septembri rebellavit: Nacolia-
que occupata, et copioso stipatus exercitu, Valenti metum incussit.
quare bellum adversus ecclesias excitatum ad modicum sedatum est,
donec proprii duces Angelon et Gomaris prodiderint Procopium. hunc
ad duas arbores ad invicem adductas et inflexas pedibus appendi
damnavit Valens, et arbores remitti: quae cum impetu rursus erectae

ναι ἐκέλευσεν· ὁ καὶ πεπόνθασιν οἱ τάλανες, ἀναξίως ἐν-
 νοήσαντες. τότε καὶ Χαλκηδόνος τὰ τεῖχη καθεῖλεν φόβῳ C
 Προκοπίου. ἀνελών δὲ τὸν Προκόπιον κατὰ τῆς ἀληθείας V. 38
 πάλιν κεκίνηται. τότε καὶ Ἐλεῦσιον τὸν Κυζίκου ἠνάγκασεν
 5 ὁμολογῆσαι τὸ ἑτερούσιον. οὗτος δὲ ὁ Ἐλεῦσιος ἔλθων ἐν
 Κυζίκῳ, καὶ ἐξαγγείλας τὴν ἑαυτοῦ παρανομίαν, ἀνῶσίον τε
 τοῦ ἱερατεύειν εἰπὼν ἑαυτόν, ἕτερον προβληθῆναι ἐπίσκοπον
 τῇ Κυζίκῳ προέτρεπεν. τοῦτο μαθὼν Εὐδόξιος ὁ κακόφρων,
 Εὐνόμιον ἀντ' αὐτοῦ κατέστησε τῆς Κυζίκου ἐπίσκοπον.
 10 Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ διεῖπεν Οὐάλης ὁ βασιλεὺς ἐν Μαρ-
 κιανουπόλει τῆς Μυσίας. σεισμὸς δὲ γέγονε μέγας καθ' ὅλης
 τῆς γῆς ἐν τῇ ἰνδικτιῶνι ἐν νυκτί, ὥς καὶ ἐν Ἀλεξαν- D
 δρείᾳ πλοῖα προσορμισμένα τῷ αἰγιαλῷ ἐπαρθῆναι εἰς ὕψος,
 καὶ ὑπερβῆναι τὰς ὑψηλὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰ τεῖχη, καὶ με-
 15 τατεθῆναι ἐνθὸν εἰς τὰς αὐλὰς καὶ τὰ δώματα τὰ πλοῖα·
 ὑπαναχωρησάσης δὲ τῆς θαλάσσης, ἔμεινεν ἐπὶ ξηρᾶς· οἱ δὲ
 λαοὶ ἐκ τῆς πόλεως φεύγοντες διὰ τὸν σεισμόν, θεωράσαντες
 τὰ πλοῖα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, εἰς ἔρπαγῃν τῶν ἐν τοῖς πλοίοις
 φορτίων ἐπῆλθον, καὶ ἐπιστρέψαν τὸ ὕδωρ πάντας ἐκάλυψεν·

1. τάλανες A, τάλαιρες vulg. 2. Χαλκηδόνος A, Καλκηδόνος
 vulg. 5. τὸ ἑτερούσιον A, τὸν ἑτερούσιον vulg. ὁ add.
 ex A. 9. ἀντ' αὐτοῦ A, κατ' αὐτοῦ vulg. κατέστησε] ἵστη-
 σι A. 10. Μαρκιανου πόλει A. 11. γέγονε μέγας καθ'
 ὅλ. τ. γ. A, γενόμενος καθ' ὅλ. τ. γ. μέγας vulg. 13. προσ-
 ορμισμένα A, προσορμισμένα vulg. 14. οἰκοδομὰς καὶ τὰ
 τεῖχη καὶ μεταθ. ἐνθὸν εἰς τὰς αὐλὰς om: A. 16. ἔμεινεν A,
 ἔμειναν vulg. 17. φεύγοντες A, φεγόντες vulg.

discerpserunt tyrannum: duces vero Angelonem et Gomarim proditionis
 auctores serra discindi iussit. hoc passi sunt miseri erga indiguum
 benevoli. tunc etiam Procopii metu muros Chalcedonis evertit: et
 post Procopii mortem in fidem iterum motus est. eo tempore Cyzici
 episcopum Eleusium coegit Valens filium dei diversae ab eo substan-
 tiaē confiteri. ille Cyzicum adveniens, et flagitium publice enuncians,
 et qui sacra ulterius administraret agnoscens se indignum, alium
 sibi substitui precabatur: quo percepto perversus Eudoxius Euno-
 mium in ipsius locum Cyzici episcopum suffecit.

Hoc eodem anno Valens imperator Marcianopoli Mysiae urbe
 moram egit. terrae motus autem maximus per univrsam orbem de-
 cima indictione de nocte contigit, adeo ut Alexandriae navlgia littori
 admota sursum, vel supra altiores aedes et muros sublata, intra ci-
 vitatem in atria atque domos transportarentur: mari vero recedente
 in sicco remanserunt. populus autem, qui ab urbe terrae motus
 causa aufugerat, cum naves ita in sicco derelictas cerueret, ad de-

ἄλλους δὲ ταυτικὸν διηγῆσασθαι, ὥς καὶ ἐκείνην τὴν ὥραν ἐν μέσῳ τοῦ Ἀδρία πελάγους πλέοντες καταληφθῆναι, ἐξαίφνης δὲ ἐν τῇ πελάγει εἰς τὸ ἔδαφος καθίσαι τὸ πλοῖον· καὶ

P. 48 μετὰ βραχὺ πάλιν ἐπανελθεῖν τὸ ὕδωρ, καὶ οὕτω πλεῦσαι.

A.M. 5860

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας ζωῆς τῆς αὐτοῦ 5 γαμετῆς Σεβήρης τῆς μητρὸς Γρατιανοῦ, ἔγνημεν παρανόμως Ἰουστίναν διὰ κάλλος μαρτυρηθεῖσαν ὑπὸ Σεβήρης, ἐξ ἧς ἔσχεν τέκνα Οὐαλεντινιανὸν νέον λεγόμενον, ὃν ὁ στρατὸς μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς βασιλέα ἀνηγόρευσεν, καὶ θυγατέρας Βιτρεῖς Ἰουστταν, Γράταν, Γάλλαν, ἣν καὶ ἔγνημεν ὁ μέγας Θεο- 10 δόσιος κατὰ δευτέρον γάμον, ἐξ ἧς ἐτέχθη αὐτῇ ἡ Πλακιδία, Ἀρκάδιος δὲ καὶ Ὀνώριος ἐκ Πλακίλλης ἦσαν Θεοδοσίῳ τῆς πρώτης γαμετῆς. ἔγραψεν δὲ καὶ νόμον παρὰ νόμον τῷ θέλοντι δύο γυναῖκας ἔχειν κατὰ ταῦτον μὴ κωλύεσθαι. Οὐάλης δὲ ὁ δυσσεβὴς δύο θυγατέρας ἔσχεν Ἀναστασίαν καὶ 15 Κάρωσσαν, ὧν καὶ ἐπ' ὀνόμασι δύο λουτρά ἐκτίσεν, καὶ τὸν ἀγῶγόν τὸν μέχρι νῦν Οὐαλεντινιανικὸν λεγόμενον. τινὲς δὲ φασιν ὅτι Δομνίκα ἡ γυνὴ Οὐάλεντος ἔπεισεν αὐτὸν ἀρειανίζειν οὕτω σφοδρῶς. ἄλλοι δὲ ἰστοροῦσιν, ὅτι μετὰ τὸ βασι-

1. διηγῆσασθαι A et alii, ἐξηγήσ. vulg.	2. τοῦ Ἀδρία A, τοῦ Ἀνδρείου I, τοῦ Ἀδρίου πελάγους vulg.	3. καταληφθῆναι, ἐξαίφνης δὲ A, καταληφθῆναι ἐξαίφνης, καὶ vulg.	4. γαμετῆς]
γυναϊκὸς alii.	5. Σεβήρης A.	6. ἀνηγόρευσαν a c.	7. 12.
δὲ add. ex A c.	Πλακίλλης]	8. Πλακίδης a c.	9. 17. Οὐαλεντινιανὸν A.
	λεγόμενον]	καλούμενον a c.	

praedandas merces in navigia congestas irruebat: verum aqua reversa cunctos involvit et obruit. retulerunt alii nantae, eadem hora se medio Adriatico mari agentes iter derepente deprehensos ad fundum dedidisse: moxque aqua recurrente navigationem resumpsisse et confecisse.

A. C. 360

Hoc anno Valentinianus senior, Severa uxore Gratiani matre adhuc inter vivos superstitite, Instinam ab ipsa Severa ob pulchritudinem commendatam illegitime duxit, ex qua Valentinianum inniorem dictum suscepit, quem mortuo patre exercitus imperatorem salutavit: tres item filias ex eadem procreavit Iustam, Gratam et Gallam, quam secundas adiens nuptias magnus Theodosius duxit uxorem; ex qua nata est ei Placidia: Arcadius enim et Honorius ex priore coniuge Placilla concepti erant. sanxit ille legem plane illegitimam: volenti liceret duas uxores eodem tempore tenere. impius autem Valens duas filias genuit Anastasiam et Carossam, quarum nomine geminas aedificavit thermas, tum etiam aquaeductum in hanc usque diem Valentiniani appellatione celebrem excitavit. caeterum Dominicus Valen-

λεῦσαι βαπτισθεὶς ὑπὸ Εὐδοξίου ὄρκῳ, διεβεβαιώσατο αὐτὸν ἐν αὐτῷ τῇ βαπτίσματι τὰ Ἀρειὸν φρονεῖν, καὶ μὴ δέχεσθαι C τὸ ὁμοούσιον, καὶ οὕτως ἀμφοτέρω μυρίους διωγμοὺς κατὰ τῶν ὀρθοδόξων ἐκίνησαν οἱ ἀνόσιοι. πέμπουνσι δὲ καὶ πρὸς 5 Λιβέριον τὸν Ῥώμης Εὐστάθιον τὸν Ἀρμένιον, καὶ Σιλβανὸν τὸν Ταρσῶν, καὶ Θεόφιλον Κασταβάλων, ἐπισχνομένοι δι' αὐτῶν δέχεσθαι τὸ ὁμοούσιον. οὗτοι Λιβεριῷ ἐγγράφον ὑπὲρ τοῦ ὁμοουσίου λίβελλον ἔδωκαν, ὁμολογήσαντες πᾶσαν αἵρεσιν ἀποστρέφεσθαι ἐναντιουμένην τῇ ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ· οὓς καὶ 10 ἀποδεξάμενος Λιβέριος, ἐκοινώνησεν, γράψας τοῖς τῆς ἀνατολῆς, μαρτυρῶν αὐτοῖς ὀρθοδόξιαν. ἐν Μαρκιανουπόλει δὲ D Οὐάλης στρατεύων κατὰ Γόιθων, παρεχέμαζεν ἐκεῖ.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπον Ἀνιανὸν ἔτος α'.

A.M. 586.

Τούτῃ τῇ ἔτει σύνοδος ἐν Τυάνοις γέγονεν, ἐν ᾗ εὐρέ- V. 39
15 θησαν Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας Κυππαδοκίας, Γρηγόριος ὁ Να-Ρ. 49
ζιανζοῦ, ὁ πατὴρ τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, καὶ ὁ Μελιτινῆς Ὑτρήιος, καὶ ἕτεροι, οἱ τινες τοῖς Λιβερίου γράμμασιν ἀγαλ-
λιασάμενοι πᾶσι τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις ἐσήμαναν παρα-
γενέσθαι εἰς Ταρσὸν ἐπὶ βαβαιώσει τῆς ὀρθῆς πίστεως, ὅπερ

3. ἀμφοτέρω a c, ol ἀμφ. vulg. 7. Ἐγγράφον b c d, Ἐγρα-
φον vulg. ὑπὲρ τοῦ Α, καὶ ὑπὲρ τοῦ vulg. 8. ἐπέδωκαν Α.
ὁμολογήσαντες Α α, ὁμολογοῦντες vulg. 10. ἀποδεξάμενος Α,
ἐποδ. vulg. 12. παρεχέμασιν Α. 15. Εὐσέβιος Α, ὁ Εὐδ.
vulg. Γρηγόριος Α, καὶ Γρ. vulg. 16. Γρηγορίου om. a.

tis coniugem ei tantam pertinaciam ad Arianas partes suggestisse quidam arbitrantur:arrant alii, cum suscepto iam imperio baptizaretur ab Eudoxio, Arianorum sententiam teuerē nec unquam consubstantialis confessionem suscepturum dato sacramento se adstrinxisse: atque ita deinceps variis persecutionibus in ecclesiam motis ambo vexaverunt orthodoxos. ad Liberium autem Romanum episcopum mittunt Eustathium Armenium, Sylvanum Tarsensem et Theophilum Castabolorum episcopos, eorum opera se consubstantialis fidem suscepisse confirmantes. hi litteras dant ad Liberium, et consubstantialis dogmati probando libellum offerunt, quo haeresim omnem Nicaenae synodo contrariam se aversari profitentur: receptos in communionem Liberius admisit; datisque commendatitiis et formatis eorum fidei, velut orthodoxae, testimonium reddidit. Valens demum expeditione adversus Gothos mota Marcianopoli hiemavit.

Antiochia episcopi Aniani annus primus.

A. C. 361

Hoc anno synodus apud Tyana coacta, cui interfuerunt Eusebius Caesareae in Cappadocia et Gregorius Nazianzi, pater Gregorii Theologi, et Otreius Melitinae, et alii praesules, qui Liberii litteris exhibarati, cunctis orthodoxis episcopis, Tarsum suis decretis rectam fidem

ἀκούσας Οὐάλης ἐκώλυσε γενέσθαι. Εὐδόξιος δὲ πάλιν Οὐά-
 λεντα παρεσκύασεν κελεύσαι τοῖς κατὰ τόπον ἄρχουσιν ἐξορι-
 σθῆναι πάντας τοὺς ὑπὸ Κωνσταντίου ἐξορισθέντας. τότε
 Ἀθανάσιος ἐκουσίως ἐξῆλθεν Ἀλεξανδρείας, μὴ συγχωροῦν-
 τος τοῦ δήμου τῷ ἄρχοντι ἐκβαλεῖν αὐτόν, ὃς καὶ πολὺν χρό- 5
 νον ἐκρύπτετο ἐν πατρῷῳ μνημείῳ· ὕστερον δὲ Οὐάλης φόβῳ
 στώσεως τῶν Ἀλεξανδρέων ἔγραψεν ἐπανελθεῖν τὸν Ἀθανά-
 σιον. τῆς δὲ κοινωνίας Εὐδόξιου ἀπέσχισεν Εὐνόμιος διὰ
 τὸ μὴ κοινωνεῖν Εὐδόξιον Ἀετίῳ τῷ διδασκάλῳ Εὐνόμιου. εἰ
 γὰρ καὶ ἀμφοτέροι ἐμόφρονες ἦσαν· ἀλλὰ διὰ τὸ παρὰ πάν- 10
 των μισεῖσθαι Ἀέτιον, Εὐδόξιος ἡπεστρέφετο αὐτόν, μὴ αἰ-
 σχυνόμενος προδῆλως τοῖς οἰκείοις δόγμασιν, ὥς ἀσεβέειν,
 ἀποστρέφεσθαι. Εὐνόμιος γὰρ ὑπογραφεὺς γέγονεν τοῦ αἵθου
 Ἀετίου σοφιστικῶν λόγων μαθῶν, ἐξ ὧν δῆθεν ἐκόμπαζεν,
 τῶν θεῶν γραφῶν ἀμύητος ὢν πάντῃ, ὥς δηλοῦσι μάλιστα 15
 οἱ ἐπὶ αὐτοῦ τόμοι. οἱ δὲ Κυζικηνοὶ ἐδίωξαν Εὐνόμιον ὥς
 αἰρετικὸν καὶ βλάσφημον. οὗτος δὲ ἐλθὼν ἠνώθη Εὐδοξίῳ·
 δεινὸς δὲ ἦν βλάσφημος, τολμῶν λέγειν· ὅτι ὁ θεὸς περὶ τῆς

1. Οὐάλης] ὁ βασιλεὺς α. 2. τοῖς — ἀρχουσιν om. f. 3. post
 ἐξορισθέντας b haec addit: ἐπισκόπους καὶ ὑπὸ Ἰουλιανοῦ καὶ
 Ἰοβιανοῦ ἀνακλιθέντας. 4. ἐξῆλθε τῆς ἈΛ. Α. 6. μνημείῳ b.
 7. τῶν add. ex A. τὸν add. ex A. 17. οὗτος Α, οὗτος
 vulg.

confirmaturi ut accederent, indixerunt. hoc cum ad Valentem suis-
 set perlatum, prohibuit fieri. Eudoxius vero cunctos sub Constantio
 in exilium actos, suis per quaeque loca magistratibus, ut in exilium
 pariter mitterent, Valentem iubere rursum impulit. tunc Athanasius,
 cum plebs Alexandrina ipsum a praefecto expelli minime sineret,
 urbe sponte excedens, in paterno sepulchro diutissime latuit. demum
 vero Valeus Alexandrinorum seditionem veritus Athanasium revocari
 rescripsit. Eudoxii communionem semet segregavit Eunomius, quod
 cum Aetio Eunomii magistro communionem habere nollet Eudoxius.
 quamvis enim in unam sententiam uterque iret, tamen quod omnium
 odiis obliiceretur Aetius, ipsum aversabatur Eudoxius; nec quantum
 ipse hoc facto propriis dogmatibus, tanquam impiis, detraheret, aut
 alienum aperte se redderet, advertebat vel reverebatur. Eunomius
 siquidem varium et excultum, quale sophistarum est, dicendi genus
 edoceandus, a deo extorris Aetii fuit amanuensis, ex quo praesum-
 ptionis aura in eius animum immissa; nulla licet ex parte divinarum
 litterarum rudimentis esset initiatus, ut septem ab eo tomi conscripti
 liquido manifestant. caeterum Cyziceni Eunomium velut haereticum
 et blasphemum expulerunt. profectus ille iunctus est Eudoxio. quin
 blasphemus mirum in modum extitit, enunciare ausus; deum praeter

ιδίας οδσίας οὐδὲν οἶδεν πλέον ἡμῶν. ἑλληνικοῦ δὲ διαγωμοῦ
πλείονα συνέβη τοῖς ὀρθοδόξοις ἐπὶ Οὐάλεντος καὶ Εὐδοξίου
τῶν ἁσιβῶν.

Τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ Εὐδοξίου τελευτήσαντος Δημόφιλον
5 Ἀρειανοὶ προεβάλλοντο ἐπίσκοπον. οἱ δὲ ὀρθόδοξοι Εὐάγριον
τινα, ὃν ἐχειροτόνησεν Εὐστάθιος ὁ ἱερεὺς Ἀντιοχείας λαθραίως
διάγων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπανελθὼν ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπὶ Δ
Ἰοβιανῷ· μὴ εἰρῶν δὲ αὐτὸν ζῶντα ἐν τῇ πόλει ἐκρύπτετο.
τὴν δὲ Εὐάγριου χειροτονίαν ἀκούσας Οὐάλης ἐν Μαρκιανου-
10 πόλει διάγων Εὐστάθιον μὲν τὸν ἱερόν εἰς Βιζύην ἐξώρισεν,
Εὐάγριον δὲ τῆς πόλεως ἐκβαλὼν, Δημοφίλῳ τὰς ἐκκλησίας
παρέδωκε τῷ Ἀρειανῷ.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Δημοφίλου ἔτος α'. A.M. 586a

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλεντι τῷ δυσσεβεῖ πρεσβεῖον ἀπέ- p. 50
15 στείλαν οἱ ὀρθόδοξοι ἐν Νικομηδείᾳ ἐλθόντι ἄνδρας ἱερατι-
κοὺς ὀδοήκοντα πέμψαντες, ὧν προηγούντο Θεόδωρος καὶ V. 40
Οὐρβανὸς καὶ Μενέδῆμος, οὓς πάντας σὺν τῷ πλοίῳ ὑφαφθῆ-
ναι Οὐάλης ἐκέλευσεν· καὶ πάντες σὺν τῇ νηϊ κατεφλέχθη-
σαν μέχρι Λακίζων τοῦ πλοίου διαρκέσαντος.

1. οἶδεν om. A f.	2. τοῖς ὀρθοδόξοις om. a.	4. δὲ add.
ex A.	5. προεβάλλοντο A, προέβαλον vulg.	10. Βιζύην A
b c, Κῶζικον vulg.	14. ἀνιστείλονται b.	16. ὀδοήκοντα]
πίπτε A.	17. ὑφαφθῆναι A, ὑπαφθ. vulg.	19. Λακίζον-
τος A c, Λακιδίζων b, Λακίοντος f.		

ant supra nos de propria natura nullam cognitionem habere. sub
impis istis Valente et Eudoxio multo asperiora, quam quae sula per-
sequentionibus gentiles exercuerint, orthodoxis acciderunt.

Hoc anno, mortuo Eudoxio, Demophilum episcopum sibi praefer-
erunt Ariani, Eusagrium quendam ex adverso elegerunt orthodoxi.
hunc Eustathius sacer Antiochiae praesul Cpoli clam degens conse-
cravit, reversus nimirum ab exilio Iovianul principis edicto, quem cum
vivum non offendisset, occulte morabatur in urbe. audita Eusagrii
ordinatione Valens Marcianupoli moram trahens sacrum Eustathium
relegavit Bizyam, expulsoque Cpoli Eusagrio, ecclesias Demophilo
Ariano commendavit.

Cpolis episcopi Demophili aunos primus.

A. C. 362

Hoc anno ad impium Valentem Nicomediam profectum legatio-
nem summisserunt orthodoxi viros ex ecclesiastico ordine octoginta,
quorum principes erant Theodorus, Urhanus et Menedemus: quos
omnes ipso quo appulerant navigio igne supposito Valens concremari
iussit. omnes itaque cum nave ad Daciza usque semper ardente
consumpti.

- A.M. 5863 Τούτῳ τῇ ἔτει Οὐάλης ὁ μαρὸς τοῖς Ἑλλησιν ἄδειαν ἔδωκεν θυσίας καὶ πανηγύρεις ἐπιτελεῖν· ὡσαύτως καὶ Ἰουδαίους ἔθαλπεν καὶ ἐτίμα. μόνους δὲ τοὺς ὀρθοδόξους καὶ τὰ τῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἦν δεινῶς διώκων.
- A.M. 5864 Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλης ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας εἰσελθὼν πᾶν δεινὰ τοῖς ὀρθοδόξοις ἐνεδείξατο πολλοὺς ἀνέλων μαχαίρᾳ, καὶ ἄλλους ἀποπνίξας εἰς τὸν παραρρέοντα ποταμὸν· ὡσαύτως δὲ καὶ τὴν Ἑδεσαν καταλαβὼν χεῖρονα ἔπραξεν, κελύσας Μοδέστῳ τῷ ἐπάρχῳ τὸ πλῆθος τῶν ὀρθοδόξων συλλαβεῖν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θωμᾶ συνερχόμενον, καὶ φονεῦσαι. τὸ δὲ κατὰ τὴν γυναῖκα συμβὰν τὴν ἔλκουσαν τὸ τέκνον σπονδῇ ἐπὶ τὸν θάνατον, τὸν τε Οὐάληντα ἥσυχυεν, καὶ τὸν ἔπαρχον κατέπληξεν, καὶ τὸ ἄγος ἐκώλυσεν, Θεοῦ δηλονότι τοῦτο οἰκονομήσαντος. Εὐσέβιον δὲ τὸν Σαμοσατίων ἐξώρισεν εἰς τὴν Θράκην, ὅτε καὶ πλέον ἐθανυμαστώθῃ ὁ ἅγιος 15 ἐκουσίως τῆς πόλεως ἐξελθὼν, καὶ ἀκολουθήσας τοῖς ἐλαύνουσι, μὴ συγχωροῦντος τοῦ λαοῦ· ἀντ' αὐτοῦ δὲ οἱ Ἀρειανοὶ Εὐνόμιον τινα Ἀρειανὸν διάπυρον προεβάλοντο, ᾧ οὐδεὶς τῶν Σαμοσατίων ἐκοινῶνησεν. τοῦτου λουομένου, καὶ τὸν

2. ὡσαύτως] οὕτως δὲ b. καὶ Ἰουδαίους — — ποταμὸν· ὡσαύτως om. A. 3. ἔθαλπεν καὶ add. ex b. μόνους] μόνον a. 4. ἦν om. b. 9. ἐπάρχῳ a. συλλαβεῖν] συνελεῖν f. 13. ἔπαρχον b, ἔπαρχον vulg. 15. ὅτε] ὅτι b. ἐθανυμασθῇ A. 18. προεβάλοντο A, προεβάλλ. vulg.

A. C. 363 Hoc anno sacrorum et conventuum agendorum gentilibus potestatem fecit scelestus Valens: Iudaeosque praecipuo cultu prosequabatur: solos dumtaxat orthodoxos persequabatur, et res ad apostolicam ecclesiam spectantes deprimebat.

A. C. 364 Hoc anno Valens Antiochiam Syriae profectus atrociam quaeque in orthodoxos exercuit supplicia, plurimos occidit gladio, alios in praeterfluentem fluvium demersit. sic etiam Edessam adveniens peiora multo patravit. modestam enim praefectum plebem orthodoxam ad S. Thomae sacram aedem congregatam concludere praecipit, et crudeliter mactare. quod autem mulieri accidit, quae cursu concitato filium parvulum ad necem trahebat, Valentem pudorem incussit, praefecti perculit animum, et dirum facinus, ne progredere, deo nimirum ita disponente, compescuit. Eusebium porro Samosatensem episcopum exulare iussit in Thraciam: quo factum est, ut sanctus sponte decedens ex urbe et populo quamvis obsistente agentes se properanter insequens maiorem de se mirandi causam daret. in eius vero locum Eunomium Arianarum partium insignem patronum intruserunt Arian, cuius communionis Samosatensium nullus

λαὸν συλλοῦσασθαι προτρεπόμενον, εἰ μὴ τὸ ὕδωρ τῆς ἐμβά-
της ἐν ᾗ εἰσῆλθεν Εὐνόμιος ἐκένωσαν, καὶ ἄλλον ἐπλήρωσαν, D
οὐκ ᾔνείχοντο λούσασθαι, μεμιάνθαι, λέγοντες, ὑπὸ Εὐνομίου
τὸ πρότερον. ὅπερ μαθὼν ἔφυγε τῆς πόλεως ἀσπόνδως μι-
5 σούμενος. τούτου δὲ ὑποχωρήσαντος, Λούκιον τινα προφανῇ
λύκον Ἀρειανοὶ προεβάλοντο. ὁμοίως καὶ ἐν Καππαδοκίᾳ
ταῖς ἐκκλησίαις Ἀρειανοὶ παραδοῦναι ἐσπούδαζεν, τῆς ἐναν-
τιώσεως δραζάμενος, ἧς ἔσχεν παρὰ τοῦ μεγάλου Βασιλείου
πρεσβυτέρου τότε τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Καισαρείας ὑπάρ-
10 χοντος, καὶ Εὐσέβιον τὸν ἐπίσκοπον διεγείροντος εἰς ζήλον
ὀρθοδοξίας, μὴ ὑπέκειν τῇ δυσσεβείᾳ Οὐάλεντος.

Περσῶν βασιλέως Ἀρταξῆρος, Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου A. M. 5865
Πέτρον, Ἀντιοχείας πάλιν Μελητίου ἔτος α'. P. 51

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐάλεντος ἐν Ἀντιοχείᾳ διάγοντος εὐρέ-
15 θησάν τινες ἐπιβουλὴν κατ' αὐτοῦ μελετώντες· καὶ ἀντρε- V. 41
θησαν σίτφος ἀσεβῶν. διὰ γὰρ μαντιῶν καὶ θυνσιῶν τὴν
συσκευὴν κατειργάζοντο. τοῦ δὲ πολυάθλου καὶ πολλὰ κα-
μόντος Ἀθανασίου μεταστάντος πρὸς κύριον, ἐπισκοπήσαντος B
ἔτη ἕξ καὶ τεσσαράκοντα, ἐν διωγμοῖς δὲ καὶ τοῖς ὑπὲρ εὐ-
20 σσεβείας κινδύνοις τὰ τεσσαράκοντα, Πέτρος τὴν ἐπισκοπὴν

2. Εὐνόμιος A, δ Εὐν. vulg. 5. προχωρήσαντας Par. 6.
προεβάλοντο A, προεβάλλ. vulg. 7. Ἀρειανοῖς add. ex A.
8. παρὰ τοῦ A, παρ' αὐτοῦ τοῦ vulg. 9. μεγάλης om. A.

sese consortem adiunxit. hic ad publica balnea progressus, cum po-
pulum simul lavari adhortaretur, nullus lotum ire sustinuit, quin
prius qua laverat aqua, receptaculum integre purgaretur, et alia re-
cens infunderetur. infecta est, dicebant, prior aqua ab Eunomio.
quod cum ille resciret, se nimirum irreconciliatis animis infensum,
civitatis discessu se ipsum damnavit. eo dilapso, Luclum quendam
lupum manifestum promoverunt Ariani. Cappadociae pariter ecclesias
Arianis committere studebat Valens, accepta vexandi causa ex gene-
roso Basilii tunc magnae ecclesiae Caesariensis presbyteri animo quo
se tunc opposuit, et Eusebium episcopum in verae fidei defensivum,
ne Valentis impietati succumberet, fortiter excitavit.

Persarum regis Artaxeris, Alexandriae episcopi Petri, Antiochiae A. C. 365
episcopi Meletii iterum annus primus.

Hoc anno Valente Antiochiae moram agente deprehensi sunt
quidam in eum insidias meditati, qui omnes, ceu profanorum et in-
piorum hominum globum componentes, e medio sublatis sunt; per di-
vinationes enim et impura sacrificia machinam facinoris construxerant.
Iam vero exercitissimum et continuis laboribus assueto illo Christi
athleta, Athanasio, inquam, ad dominum migrante, post gesti episco-

διεδέξατο, ὃν οἱ Ἀρειανοὶ διὰ τινος Μάγνου τῶν βασιλικῶν
 θησαυρῶν ταμίᾳ ἀπῆλθσαν· Λούκιον δὲ ἀντικατέστησαν·
 τότε πολλοὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, καὶ γυναικῶν παρθένων
 ἀθίως ἡκίσθησαν, πολλοὶ δὲ καὶ ἐν βασύνοις ἐτελειώθησαν.
 ὁ δὲ Πέτρος φυχὰς εἰς Ῥώμην ᾗχετο πρὸς Δάμασον, ὡς 5
 ὁμόδοξον· ὅτε καὶ τὰ γενόμενα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δι' ἐπιστο-
 λῆς ἔγραψεν φρικώδη ὑπὸ Ἀρειανῶν· τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ
 C Βασίλειος τῆς Καισαρέων ἐπισκόπησεν, Εὐσεβίου εὐσεβῶς κοι-
 μηθέντος.

A.M. 5866 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀμβρόσιος μετὰ Αὐξέντιον τῆς ἐκκλη- 10
 σίας Μεδιολάνων ἡγήσατο οὕτως. τοῦ δῆμου στασιάζοντος
 περὶ προβολῆς ἐπισκόπου, Ἀμβρόσιος ἡγεμὼν τῆς χώρας τελῶν
 D ἐπέμφθη ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἐκεῖσε διάγοντος
 κωλύσαι τὴν στάσιν, ἀβάπτιστος μὲν ἔτι ὢν, πάντῃ δὲ τοῦ
 δικαίου φροντίζων, καὶ τοὺς μείζονας ἄρχοντας γενναίως διε- 15
 λέγων ἀδικοῦντας. ὁ οὖν δῆμος πανσύμενος τῆς ἔριδος,
 ὁμοφώνως τὸν Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον ἐψηφίσαντο, ὑπερ ἀκού-
 σας Οὐαλεντινιανὸς ἐκέλευσε μνηθέντα χειροτονηθῆναι τὸν
 Ἀμβρόσιον ἐπίσκοπον, εὐχαριστῶν ἐπ' ὅψει πάντων τῷ Θεῷ

2. ταμίᾳ A, ταμεία vulg. ἀντικατέστησαν Par. 4. καὶ
 add. ex A. 7. ἔγραψαν A et alii. 8. ἐπισκόπησεν] ἐπι-
 σκοπος A, fort. ἡπισκόπησεν. 14. μὲν add. ex A. 16.
 ὁ οὖν A, ὁ δὲ vulg. 17. ὁμοφώνως A, ὁμοφρόνως vulg.
 ἐψηφίσαντο A, ἐψηφίσατο vulg.

patus annos sex et quadraginta, quorum integros quadraginta in per-
 secutionibus periculisque pro fide et pietate susceptis peregerat, Pe-
 trus sedis obtinuit successionem, quem Arianī ope magni cuiusdam
 regio aerario praefecti, Lucio in thronum restituto, expulerunt.
 plerique tunc orthodoxorum, viri, mulieres, virgines verberibus foedo
 sunt lacerati, plures etiam perierunt. Petrus autem, significatis prius
 per epistolam Arianorum horrendis sceleribus, Alexandria fugitivus,
 ad Damasum catholici dogmatis consortein Romam pergebat. eodem
 anno Caesariensis ecclesiae factus est episcopus Basilius, Eusebio piam
 nec nomine alienam mortem obeunte.

A. C. 366 Hoc anno post Auxentinum Mediolanensium. ecclesiae Ambrosius
 praeficitur episcopus in hunc modum. tumultuante de episcopi electione
 populo, Ambrosius provinciae praesidem agens, tumultum sedaturus a
 Valentiniano ibi tunc forte moram habente mittitur. nondum ille sacro
 tinctus erat baptismate, iusti tamen et aequi praecipuam curam gere-
 bat, et insignes quosque magistratus, praeter iuris placita nonnihil
 perpetrantes generoso ductus animo arguebat. populus dissensione
 deposita, una voce unaque sententia designat episcopum Ambrosium.
 quod cum audiret Valentinianus, festinum Ambrosium sacro baptis-

καὶ λίγων· χάρις σοι, δέσποτα, παντοκράτορ, σωτὴρ ἡμέ-
 τερε, ὅτι ψυχὰς ἐνεχείρισας τῷδε τῷ ἀνδρὶ σωμάτων ἄρχοντι P 5a
 παρ' ἐμοῦ γενομένῳ, καὶ τὰς ἐμὰς ψήφους δικαίας ἀπέφη-
 νας. Λούκιος δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολλὰ κακὰ σὺν τοῖς Ἀρεια-
 5 νοῖς διεπραΐζατο. ᾧδὰς γὰρ δαιμόνων εἰς τὴν Θεωνᾶ ἐκκλη-
 σίαν ᾗδον καὶ ὀρχηστὰς εἰσῆγον, τῶν παρθένων τὰς ἐσθῆτας
 ἀποσκηπάζοντες, σὺν θυμῷ ῥινοκτυποῦντες, γυμνὰς διὰ τῆς
 πόλεως περιῆγον, ἄσελγῶς αὐταῖς χρώμενοι· τὰς δὲ καὶ
 ἀνείλον, μηδὲ πρὸς ταφὴν δόντες τοῖς γονεῦσι τὰ σώματα
 10 αὐτῶν λίαν ὀδυρομένοις. εἰς δὲ τὸ θυσιαστήριον ἔνδον μει-
 ράκιον ἄσελγες αἰσχροργῆσαι ἀνήγαγον. τῆς δὲ δίσσεως πά-
 σης τριάδα δημοσίουσιον πρεσβευούσης, ᾗτήσαντο Οὐαλεντινια-Β
 νόν, καὶ ἐποίησαν σύνοδον ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ, καὶ τὴν ἐν Νι-
 καίᾳ πίστιν ἐκύρωσαν. ἰδίκτον δὲ Οὐαλεντινιανὸς ἔγραψεν
 15 τοῖς ἐν Ἀσίᾳ καὶ Φρυγίᾳ καὶ πάσῃ τῇ ἀνατολῇ ἐπισκόποις
 ἐμμένειν τοῖς ὀρισμένοις παρὰ τῆς συνόδου παρεγγνώμενος,
 κοινωνὸν καὶ Οὐάλεντα τὸν ἀδελφὸν καὶ Γραιτιανὸν τὸν υἱὸν V. 4a
 ἐν τῷ ἰδίκτῳ προσλαβόμενος. τότε καὶ Γρηγόριος ὁ Θεολό-

1. παντοκράτορ A, παντοκράτωρ vulg. 3. ἀπέφηνας A, ἀπο-
 φήνας vulg. 5. δαιμόνων b, δαιμονίων vulg. 6. εἰσῆγον
 A, εἰσάγαγον vulg. 12. ᾗτήσαντο A, ᾗτησαν vulg. 14.
 ἰδίκτον A a c d e f, ut et mox ἰνδίκτῳ: sed tamen un-
 ice verum esse videtur ἡδίκτον. cfr. p. 203 D. 15. τῇ add.
 ex A.

matris ritu initiatum praecipit episcopum ordinari, sub omnium con-
 spectu deo gratias referens his verbis: gratias tibi domine omnipo-
 tens, salvator noster, quod huic viro, coi corporum demandaveram
 magistratum, tu, suffragio meo a iuris tramite nullatenus declinasse
 probato, animarum curam commiseris. Lucius porro iuvantibus Arla-
 nis multa mala Alexandriae perpetravit. daemonum siquidem cantil-
 lenas in ecclesia, quae Theonae nomine dicitur, una cum saltatoribus
 introductis cecinere; virgines etiam vestibus reductis in faciem nu-
 das per urbem cum atrocissimis conviciis circumducunt impuden-
 tissime constupraverunt: sed et plerasque confecerunt, quarum etiam
 corpora parentibus misere deposcentibus in sepulturam reddere re-
 cusarunt. quinetiam intus ad ipsum altaris sacrarium puerum cynae-
 dum ad turpia officia illic praestanda adulxerunt. cum vero totus
 occidentis consubstantialis trinitatis fidem profiteretur, facta suis peti-
 tionibus a Valentiniano potestate, synodum in Illyrico coegerunt, qua
 Nicaeae fidem expositam confirmavere. Valentinianus quoque edi-
 ctum ad Asiae, Phrygiae, totiusque orientis episcopos rescripuit, quo
 ipsos a synodo decretis stare inbebat, et in hunc finem Valeotem
 fratrem et Gratianum filium datae sententiae socios adhibuit. tum

ρος τῆς κατὰ Κωνσταντινοῦ πόλιν ἐκκλησίας προέστη ταῖς
 Βασιλείου, καὶ Μελετίου, καὶ τῶν λοιπῶν τῆς εὐσεβείας ὑπερ-
 μάχων εἰσηγήσειν. καὶ εἰ μὴ φθάσας τὴν πόλιν ἀνεκαλέ-
 σαστο, πᾶσα ἂν τῆς Ἀρείου καὶ Εὐνομίου λώβης ἐπεπλήρωτο·
 πᾶσας γὰρ τὰς ἐκκλησίας αὐτοὶ κατεῖχον, πλὴν τοῦ εὐκτηρίου 5
 Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος· ἐπισκόπει δὲ τῶν Ἀρειανῶν
 Δημόφιλος. Γρηγόριος δὲ τότε ὁ Νύσσης καὶ Πέτρος, ἀδελ-
 φοὶ Βασιλείου, διέλαμπον, Ὅπτιμός τε ἐν Πισιδίᾳ, καὶ Ἀμ-
 φιλόχιος ἐν Ἰκονίᾳ. Βάρσην δὲ τὸν ἐπίσκοπον Ἐδέσσης καὶ
 Πελάγιον Λαοδικείας, ὡς προμάχους τῆς ὀρθοδοξίας ὁ Οὐά- 10
 λης ἐξώρισεν· Οὐαλεντινιανὸς δὲ ὠνειδίσειεν Οὐάλεντα τὸν
 ἀδελφόν, ὡς κακὸδοξον, μὴ πέμψας αὐτῷ βοήθειαν κατὰ τῶν
 D Γύτθων αἰτοῦντι, ἀλλ' εἰπὼν· οὐ θέμις ἀμύνειν ἀνδρὶ
 θεομάχῳ.

A.M. 5867 Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας ἐτελεύτησεν ἔτῳ 15
 ὀγδοήκοντα τεσσάρων, βασιλεύσας ἔτη ἑνδεκα, τρόπιον τοιῷδε.
 Σαυρομάται, ἔθνος μικρόν τε καὶ οἰκτρὸν, ἐπαναστάντες αὐτῷ
 καὶ ἡττηθέντες, πρέσβεις ἐπέμψαν αἰτοῦντες τὴν εἰρήνην.
 Οὐαλεντινιανοῦ δὲ τοὺς πρέσβεις ἐρωτῶντος, εἰ πάντες οἱ
 Σαυρομάται τοιοῦτοὶ εἰσιν τοῖς σώμασιν οἰκτροί; καὶ αὐτῶν 20

4. ἂν om. A. 5. τὰς add. ex A. 6. ἐπισκόπει A, ἐπισκό-
 πησιν. 7. δὲ om. A. καὶ Πέτρος A, καὶ ὁ Πέτ. vulg.
 9. Βάρσην A et alii, Βαρσὺν vulg. Ἐδέσσης A, Ἐδέσης vulg.
 10. τῆς add. ex A. 11. δὲ add. ex A.

etiam Gregorius theologus Basilii, Meletii, et aliorum pietatis propu-
 gnatorum industria Cpolitanae ecclesiae reglumen suscepit: ac nisi sua
 diligentia ad sincerum fidei sensum urbem revocasset, illam utique
 totam Ariana contagio suis erroribus infecisset. cunctas enim, dem-
 pto Anastasiae martyris oratorio, ecclesias illi occupaverant: quorum
 Demophilus episcopum agebat. eo tempore Gregorius Nyssae anti-
 stes, et Petrus Basilii fratres, Optimus quoque Pisidiae et Ampbilo-
 chius Iconii praesules clari habebantur. Barsen porro Edessae epi-
 scopum, et Laodiceae Pelagium, ceu rectae fidei propugnatores, Valens
 in exilium eiecit: Valentinianus iniquum facinus fratri Valenti expo-
 bravit, et auxiliares copias reprimendis Gotthorum incursibus mit-
 tere detrectavit, dicens: homini bellum deo inferenti suppetias ferre,
 mihi nefas est.

A.C. 367 Hoc anno magnus Valentinianus annis vitae 85 imperii undecim
 exactis vitam hoc pacto finivit. Sauromatae, gens pusilla et infirma.
 Valentiniano rebellantes, et perdomiti, pacis petendae gratia legatos ad
 eum miserunt. eo legatos interrogante, num Sauromatae cuncti adeo

εἰπόντων, ὅτι τοὺς κρείττονας πάντων ὧδε ἔχεις καὶ ὁρᾷς· αἰα-ρ. 53
 κρᾶζας βιαίως ἔφη· δεινὰ Ῥωμαίων ἡ βασιλεία ὑπομενεῖ,
 εἰς Οὐαλεντινιανὸν λήξασα, εἰ Σαυρομάται τοιοῦτοι ὄντες
 Ῥωμαίων κατεξανίστανται. ἐκ δὲ τῆς διωτάσεως καὶ τοῦ
 5 κρότου τῶν χειρῶν φλεβὸς ῥαγίσσης, καὶ πλείστον ἀναδοθέν-
 10 τος αἵματος, ἐν τινι φρουρῇ Γαλλίας θνήσκει, μηνὶ Αἰφ ἰζ',
 ἰνδικτιῶνος γ'. Γρατιανοῦ δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μὴ εὐρεθέντος
 ἐκεῖσε, καὶ Οὐάλεντος ἐν Ἀντιοχείᾳ διώγοντος, τὸ εὐρεθὲν
 στρατόπεδον ἐν τῇ τόπῳ, ἐν ᾗ ἐτελεύτησεν Οὐαλεντινιανὸς δ
 15 μέγας, Οὐαλεντινιανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ὄντα ἐτῶν δ' ἀνηγό-
 ρευσεν Αὐγουστον, συμπαρούσης καὶ Ἰουστινῆς τῆς μητρὸς
 αὐτοῦ ἐν τῇ Παννονίᾳ. τοῦτο μαθὼν Γρατιανὸς τὸν μὲν Β
 ἀδελφὸν αὐτοῦ εἶχεν συμβασιλεύοντα μεθ' ἑαυτοῦ, τοὺς δὲ
 ἀναγορεύσαντας διαφόροις τρόποις ἐτιμωρήσατο, διὰ τὸ παρὰ
 15 γνώμην αὐτοῦ τοῦτο γενέσθαι. Οὐάλης δὲ κατὰ Γότθων
 Τραϊανὸν στρατηγὸν πέμπει, ὃς ἡττηθεὶς ἀτίμως, ἀνέκαμψεν.
 ὀνειδιζόμενος δὲ μαλακίαν ὑπὸ Οὐάλεντος, ἀπεκρίνατο· οὐκ
 ἐγὼ ἡττημαι, βασιλεῦ· ἀλλὰ σὺ ὁ κατὰ Θεοῦ στρατεύμενος
 καὶ τὴν αὐτοῦ ῥοπὴν προξενῶν τοῖς βαρβάροις. πολλοὺς δὲ

1. ἔχεις καὶ ὁρᾷς A, ἔχεις, οὗς καὶ ὁρᾷς vulg.	2. ὑπομενεῖ]
ἐπομένῃ A, ἀπομένει vulg.	6. τῆς Γαλλίας alii codd. 15]
ζ A.	10. ὄντα A, ὡς vulg.
12. τῇ Παννονίᾳ A, τῇ Παννονίᾳ χωρὶς vulg.	13. μεθ' ἑαυτοῦ A, μετ' αὐτοῦ vulg.
15. Οὐάλης — πέμπει omi. A.	16. Τραγιανὸν b f. 18.
δ add. ex A.	

misero et despicibili forent corporis aspectu? responderunt: reliquis praestantiores hic tenes et coram conspicias. violentius ille inclamans, dixit: male agitur cum Romano imperio, quod in Valentinianum desit: cum Sauromatæ adeo vires adversus Romanos insurgere audeant. ex clamoris vero contentione et manuum violento complosu rupta vena, et plurimo sanguine emisso, mensis Dii decimo septimo, indictione tertia moritur in quodam Galliae castello. Gratiano eius filio absente, et Valente Antiochiæ degente, exercitus loco quo magnus Valentinianus obiit repertus, Valentinianum eius filium quadriennem, Iustina eius matre in Pannoniae provincia praesente, Augustum declaravit. Gratianus eo percepto fratrem quidem in imperii consortium admisit: quod autem ex proprio consilio id non processisset, variis modis facinoris autores ultus est. hinc Valens adversum Gothos Traianum ducem mittit, qui turpiter victus, remeavit. Valenti vero animi molliem exprobranti, respondit: non ego victus sum, imperator, sed tu, qui bello in deum illato victoriae momenta in partes barbarorum propendere coegisti. ceterum non modicam vi-

Theophanes.

ἀνεῖλεν Οὐάλης διὰ τοὺς ἐκ τῶν μαρτυρῶν ὑπονοηθέντας βασιλευμένους ἀπὸ τοῦ στοιχείου, ἐν οἷς καὶ Θεόδωρόν τινα πρῶτον ἐν Πατρικίοις.

C Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ χρόνῳ τινὲς τῶν Ναυατιανῶν ἐν Φρυγίᾳ τὸ Πάσχα ἤρξαντο ποιεῖν μετὰ Ἰουδαίων, συνελθόντες ἐν 5 Πάτρῃ τῇ κώμῃ, καὶ νόμον ἐξέθεντο μετὰ Ἰουδαίων πασχάζειν. ἐκ τούτων οἱ λεγόμενοι Σαββατιανοὶ ἀπὸ Σαββατίου τινὸς ἀνεφύησαν. ὕστερον καὶ Ἀπολλινάριος ὁ Σύρος τότε φανερωῶς ἀπίστη τῆς ἐκκλησίας. Δάμασος δὲ ὁ Ῥώμης καὶ

V. 43 Πέτρος Ἀλεξανδρείας πρῶτοι τούτους ἀπεκήρυξαν· καὶ Εὐ- 10 νόμιος ὁ δυσσεβὴς ἐτόλμησε τὸ βάπτισμα ἐν μῇ καταδύσει τελεῖν· οὐκ εἰς τριάδα, ἀλλ' εἰς τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ

D δεῖν βαπτίζεσθαι λέγων· καὶ τοὺς ἐν τριάδι βαπτιζομένους ἀνεβάπτιζεν· Ἰουλιανὸς δέ, ὁ καὶ Σάβας, ἱερὸς ἀσκητῆς εἰς Ἀντιόχειαν ἔλθων ἀπὸ Ἐδέσσης τοὺς τὸ ὑμούσιον δοξάζον- 15 τας ὀρθοδόξους ὑπεστήριζεν, προφανῶς ἀναθεματίζων τοὺς Ἀρειανούς, καὶ Ἀφραάτης ὁ θεῖτος μετὰ πολλῆς παρηρησίας κατὰ πρόσωπον ἐν Ἀντιοχείᾳ διήλεγξεν τὴν τοῦ Οὐάλεντος αἰρέτιαν· εἰς δὲ τῶν εὐνούχων θρασέως τῷ Ἀφραάτῃ λοιδορήσας καὶ ἀπειλήσας ἀπέλθων ἐτοιμύσαι βαλανεῖον τῇ βα- 20

2. ἀπὸ τοῦ θ' στοιχείου A. (?) 8. τινὸς] μηνὸς A. καὶ
Ἀπολλ. A, δὲ Ἀπ. vulg. 12. τὸν add. ex. A. 15. Ἐδέσσης
A, Ἐδέσσης vulg. 19. θρασέως] θαρσαλέως A. 20. ἀπέλ-
θων A, κατελθὼν vulg.

rorum manum, quorum nominis Theta littera caput esset et initium, quod vaticiniis imperium ipsis deberi suspicaretur, atque una cum ipsis Theodorum quendam inter Patricios primum Valens interfecit.

Eodem quoque anno quidam ex Novatianis in Phrygia ad vicum Pazum convenientes Pascha simul cum Hebraeis celebrare coeperunt: atque deinceps solemnitatem Paschalem cum Iudaeis agendam etiam lege lata saoxerunt: ex quibus Sabbatiani, a quodam Sabbatio tra- xerunt originem. tum demum vero Apollinarius Syrus ab ecclesia palam defecit. Damasus autem Romae et Petrus Alexandriae episcopi eos primi condemnare, impius deinceps Eunomius baptismum unica immersione perficere attentavit: neque in trinitatis nomen, sed in Christi mortem peragi oportere asseveravit: quare qui trinitate ap- pellata forent baptizati, repetito baptismo initiabat. Iulianus vero cognomento Sabas sacer asceta Edessa Antiochiam profectus orthodo- xos, qui filium dei patri consubstantialialem assererent, in fide, Arianis anathemate publice damnatis, confirmabat: sed et divitiis Aphraates Valentis impietatem magna cum libertate Antiochiae coram exprobravit et obiurgavit. ex eunuchorum autem numero natus, Aphraatem con- vicciis et iniuriis petulanter adortus, cum ad balneum imperatori paran-

σιλεῖ, πληγείς τὴν διάνοιαν, ἑαυτὸν εἰς τὸ θερμὸν ὕδωρ βαλὼν ἀπώλετο. καὶ Ἐφραίμ ὁ μέγας ἐν ἀσκήσει καὶ θεῷ διδασκαλίᾳ διέλαμπεν, πολλοὺς μὲν λόγους ἀσκητικούς, πλείστους P. 54 δὲ καὶ δογματικούς ἐκ θεῖου πνεύματος ἀναβλύσας· τινὰ δὲ 5 τῶν πονημάτων αὐτοῦ καὶ ἤδουσαι Σύροις παρέδωκεν διὰ τοῦ μέλους τοὺς ἀργότερους ἐφελκόμενος· φασὶ γοῦν τριακοσίας μυριάδας στίχων αὐτὸν ἐκδεδωκέναι τὸν ὄντως θεόσοφον.

Ῥωμαίων βασιλέως Οὐάλεντος ἔτος α'.

A.M. 5868

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ τῶν Μεσσαλιανῶν αἵρεις, ἤγουν Εὐ-
χητῶν, καὶ Ἐνθουσιαστῶν, ἀνεφύη. οὗτοι ψάλλοντες κυμβα-
λίζουσι καὶ κροταλίζουσι τὰ παρὰ τῇ Δαβὶδ παχέως ἐκλαμ-
βάνοντες καὶ ἀνοήτως. ταύτης αἰρεσιάρχαι Λαδὸς καὶ Σάβ-
βας καὶ Ἀδελφίος, φασὶ δὲ τινες, ὅτι καὶ ὁ Σεβαστείας Εὐ-
15 στάθιος· οἷς ἀντίστησαν γενναίως Ἀμφιλῶχιος Ἰκονίου καὶ
Λητώϊος Μελετινῆς, ὕστερον δὲ καὶ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας.
Οὐάλης δὲ πᾶσαν ἐκκλησίαν πορθήσας, ἤκεν εἰς Καισάρειαν C
ἐξ ἀνατολῆς κατὰ τοῦ θεοῦ Βασιλείου μαινόμενος· ἔπραξε
δὲ ᾧ καὶ ὁ μέγας Γρηγόριος εἰς τὸν Βασιλείου ἐπιτάφιον

4. δὲ τῶν A, δὲ καὶ τῶν vulg. 5. αὐτοῦ om. A. 10. Με-
σσαλιανῶν A. Εὐχητῶν A, Εὐχιτῶν vulg. 11. ἀνεφύη A
b e f, ἐφύη vulg. κυμβαλίζουσι καὶ κροταλίζουσι A, βαλλί-
ζουσι vulg. 12. τῷ A. A, τοῦ A. vulg. 13. αἰρεσιάρχαι
A, αἰρεσιάρχης vulg. 14. Σεβαστιανός A f, Σεβάστιος e. 15.
καὶ om. A. 19. ᾧ καὶ ὁ A, καὶ ᾧ ὁ vulg.

dum fuisset profectus, mentis impotentia subito percussus, in ferventem aquam seipsam conciliens interiit. magnus insuper Ephraem virtutum exercitio et eruditione plane divina clarebat: et multos quidem sermones ad monasticæ vitæ instructionem, plures vero ad Christianorum dogmatum stabilimentum spectantes divino spiritu effudit: quaedam etiam ex suis operibus dedit Syris decantanda, segniores videlicet ad devotionem cantus suavitatem illecturum se arbitratum: trecentas quippe versuum myriadas ab homine rerum divinarum peritissimo vereque sapientissimo compositas affirmant.

Romanorum imperatoris Valentis annus primus.

A. C. 369

Hoc anno Messalianorum, hoc est Euchitarum et Enthusiastarum hæresis enata est. isti Davidis verba pingui rudique captu interpretati inter concinendum psalmos tripudia choreasque ducunt. hæresis huius principes fuere Dadoüs, Sabbas et Adelpsius, et, ut autumant quidam, etiam Eustathius Sebasteæ episcopus: quibus Amphitochius Iconii, Letoius Melitines, ac demum Flavianus Antiochiæ præsules sese fortiter opposuere. caeterum Valens devastata universa ecclesia, in divinum Basilium furens ex oriente Caesaream se contulit, ubi de-

ἔλεξεν· ἦνίκα καὶ Γαλάτης ὁ Οὐάλεντος υἱὸς χαλεπῶς χει-
μασθεὶς ἀπέθανεν, καὶ ἡ σύμβιος Δομνίκα δεινῶς ἐνόσησεν.
Δημοσθένους δὲ ἑνὸς τῶν ὀψοποιῶν Οὐάλεντος ἐν τῇ πρὸς
τὸν βασιλεῖα πνυτυχίᾳ τοῦ Θείου Βασιλείου καταδραμόντος,
καὶ βαρβαρίζαντος μικρὸν, ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ διδάσκαλος· 5
ἰδοὺ· ἐθεασάμεθα καὶ Δημοσθένην ἀγράμματον. Οὐάλης δὲ
αἰδεσθεὶς Βασιλεῖον, πολλὰ χωρία καὶ κάλλιστα τοῖς ἑπ' αὐ-
τοῦ φροντιζομένοις [λελωβημένοις] ἔδωρήσατο· καὶ τὸ στερ-
D ρὸν καὶ ἀκλινὲς τοῦ Βασιλείου ὄρων, ἐξορίαν κατ' αὐτοῦ ἐψη-
φίσατο. τὸ δὲ γράμμα τῆς ἐξορίας ὑπογράψαι Θελήσας οὐκ 10
ἴσχυσεν, τριῶν μὲν καλᾶμων συντριβέντων, ἔσχατον δὲ καὶ
τῆς χειρὸς αὐτοῦ παρεθείσης.

- A.M. 586g Τούτῃ τῇ ἔτει Μαντῖα Σαρακηνῶν βασίλισσα πολλὰ κακὰ
V. 41 Ῥωμαίοις ποιήσασα εἰρήνην ᾗτήσατο, καὶ Μωσῆν τινα τῶν
ἀσκούντων κατὰ τὴν ἔρημον ἐπίσκοπον δοθῆναι τοῖς χριστια- 15
P. 55 νίζουσι παρὰ τοῖς Σαρακηνοῖς ᾗτησε. τοῦ δὲ βασιλείως σπου-
δαίως τοῦτο ποιήσαντος, Μωσῆς οὐ κατεδέξατο ὑπὸ Λοικίου
τοῦ Ἀρειανοῦ χειροτονηθῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τισι τῶν ἐν ἐξορίᾳ
ὀρθοδόξων, ὅπερ καὶ γέγονεν· τοῦτον λαβοῦσα Μαντῖα πολ-
λοὺς Χριστιανούς ἀπὸ Σαρακηνῶν ἐποίησατο. quasi δὲ ὅτι 20

1. ὁ add. ex A. 5. post μικρὸν b add. μεδιάσαντος. 6.
δὲ om. A. 8. λελωβημένοις om. A. 10. ὑπογράψαι A,
ἐπιγρ. vulg. 14. Μωσῆν A b, Μωσῆν vulg. 16. παρὰ τοῖς
A, παρ' αὐτοῖς vulg. 20. πολλοὺς Σαρακηνούς Χριστιανούς
ἐποίησατο a c.

mum ea admisit, quae Gregorius in funebri oratione in Basilium re-
fert: quo tempore Galates Valentis filius gravi morbo iactatus periit,
et conflux Domnica difficili aegritudine vexata est. Demosthene vero
uno e coquorum Valentis numero, divinum Basilium, ea quam ha-
buit ad imperatorem allocutione, incurante, et barbarica dialecto
nonnulla interlocuto, doctor, sermone ad eum converso, en, inquit,
etiam Demosthenem illiteratum conspeximus. Valens itaque Basilium
reveritus, multa praedia, eaque optima, leprosis, quorum vir sanctus
curam habebat, concessit: robur tamen pectoris, et inflexum Basilli
animum conspiciatus, exilli sententiam in eum pronuntiavit. latis
exilli tabulis cum subscribere vellet, tribus contritis calami, luxatis-
que manus et obstupefactis viribus, ne litteram quidem apprehendere
usquam valuit.

- A. C. 36g Hoc anno Mavia Saracenorum regina, multis cladibus Romano-
rum imperio illatis, pacem expetlit, et Moysen quendam solitariam
vitam in desertis agentem, conversis penes se ad Christum Saracenis,
episcopum dari postulavit. imperatore sedulo id annuente, Moysa
Lucii Ariani ordinationem non admisit, verum ab orthodoxorum quo-

καὶ αὐτὴ Χριστιανὴ ἦν, Ῥωμαία τῷ γένει, καὶ ληφθεῖσα αἰχ-
 μάλωτος ἤρεσεν διὰ κάλλος τῷ βασιλεὶ τῶν Σαρακηνῶν· καὶ
 οὗτος τῆς βασιλείας ἐκράτησεν. ἱστορεῖ δὲ πολλὰ περὶ τοῦ
 ἔθνους ὁ Σωζόμενος, ὅθεν τε ἤρξατο, καὶ ὀνομάζεται, καὶ ὅτι
 5 δεκατριῶν ἐτῶν περιτέμνεται. οἱ δὲ Γότθοι ὑπὸ τῶν Οὐννων
 πολυμηθέντες, βοήθειαν αἰτοῦνται παρὰ τοῦ βασιλέως Οὐά-Β
 λεντος δι' Εὐφίλᾱ ἐπισκόπου αὐτῶν Ἀρειανόφρονος προσυν-
 διατρίψαντος ἐπὶ Κωνσταντίου Εὐδοξίου καὶ Ἀκακίου τοῖς
 Ἀρειανοῖς. οὗτος ἀρειανίζειν τοὺς Γότθους ἐδίδαξεν. οἱ
 10 Γότθοι διηγεθήσαν εἰς δύο· καὶ τῶν μὲν ἐστρατήγει Ἀθα-
 νάριχος, τῶν δὲ Φριτηγέρνης· οὗτος ἡγήθει, καὶ βοήθειαν
 λαβὼν παρὰ Οὐάλεντος, νικᾷ τοὺς περὶ Ἀθανάριχον· Οὐά-
 λεντι δὲ χαριζόμενος, ἀρειανίζειν ἐπὶ πλεῖον τοὺς Γότθους
 ἐδίδαξεν.

15 Περσῶν βασιλέως Ἀρσαβήλου ἔτος α'.

A.M. 5870

Τούτῳ τῷ ἔτει οἱ Γότθοι πάλιν ἐνωθέντες ἐξῆλθον εἰς C
 τὴν γῆν Ῥωμαίων, καὶ ἠρῆμωσαν πολλὰς ἐπαρχίας, Μυσίαν,
 Θράκην, Μακεδοσίαν, καὶ Ἀχαΐαν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα,
 περὶ τὰς εἴκοσι ἐπαρχίας. ἐθεάθησαν δὲ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ

3. πολλὰ add. ex a b c d. 5. τῶν om. A. 7. Εὐφύλα a.
 9. οὗτος] οὕτως A. 11. Φριτιγέρνης A. 12. περὶ A, παρὰ
 vulg. 13. πλεῖον A, πλέον vulg. 17. ante Μυσίαν A add.
 Σκυθίαν. 19. δὲ ἐν A, δὲ καὶ ἐν vulg.

pian in exilium misso se voluit consecrari: quod et factum est. eo
 secum deducto, multos ex Saracenis Christianos effecit Mania. illam
 religione Christianam, genere Romanam extitisse ferunt, inter captivos
 autem abductam, Saracenorum regi ob vultus speciem summo opere
 gratam, hoc pacto regni potestatem obtinuisse. de Saracenorum gente
 narrat Sozomennus, unde ceperit et acceperit nomen; et ut tertio su-
 pra decimum anno circumcidi se patiat. Gotthi porro ab Hunnis
 bello superati, ab imperatore Valente per Euphilam episcopum suum
 Ariana labe infectum, atque cum Eudoxio et Acacio pariter Arianis
 sub Constantio conversatum, quo pacto Gotthos Arianum dogma edo-
 cuit, auxilium exposcunt. Gotthi in duas factiones dividebantur: et
 horum quidem Athanarichus, aliorum Phritigernes dux extitit. hic
 viribus inferior et victus, supplicii a Valente accepti, Athanarici co-
 mites debellat. hinc Valentem gratia promeriturus, Gotthos in Aria-
 norum dogmate amplius obfirmavit.

Persarum regis Arsabeli annus primus.

A. C. 370

Hoc anno Gotthi rursus eruptione facta in Romanam ditionem
 grassati, plures provincias depopulati sunt, Moesiam, Thraciam, Ma-
 cedoniam, Achaïam, et omnem Graeciam, ad viginti usque provincias.
 eo anno visi sunt in aere viri armis instructi e nubibus formati. An-

ἐν τῇ ἀέρι ἐν ταῖς νεφέλαις δογματισμένοι ἄνδρες ἔνοπλοι. ἐγενήθη δὲ καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ παιδίον ἐντελὴ μὲν τὰ ἄλλα D μέρη, ὀφθαλμὸν δὲ ἔνα ἔχον ἐν μέσῳ τῇ μετώπῳ, χεῖρας δὲ καὶ πόδας τέσσαρας, καὶ πῶγωνα. Οὐάλης δὲ διάγων ἐν Ἀντιοχείᾳ πόλει, καὶ μαθὼν περὶ τῶν Γότθων, ἤλθεν εἰς Κων-5 σταντινούπολιν. οἱ δὲ Βυζάντιοι ὑβρίζον αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον καὶ φυγοπέλεμον. Ἰσαάκιος δὲ ὁ ἱερός μοναχὸς κρατήσας τοῦ χαλίνου τοῦ ἵππου τοῦ Οὐάλεντος ἐξερχομένου κατὰ τὸ ἔσχατον εἰς πόλεμον, ἔφη πρὸς αὐτόν· ποῦ βαδίσεις, βασιλεῦ, κατὰ θεοῦ στρατευόμενος καὶ θεὸν ἔχων ἀντίπαλον; ᾧ τινι 10 ὀργισθεὶς φρουρᾷ παρέδωκεν, ἀπειλήσας αὐτῷ θάνατον, εἰ P. 56 ἐπανεέλθοι, ὡς τῇ Μιχαῖα ποτὲ Ἀχάβ. μετὰ δὲ τὴν ἐξοδὸν αὐτοῦ ἐξομολογήσαντό τινες τῶν περὶ αὐτόν, ὡς κατ' ἐπιτροπὴν αὐτοῦ γενέσθαι μαντείας περὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ ὁρμῆς ἐν τῇ πολέμῳ. ἐν ᾧ συμβαλὼν τοῖς Γότθοις Οὐάλης 15 καὶ ἤττηθεις, φεύγει σὺν ὀλίγοις ἐν οἰκίσκῳ. τοῦτον δὲ καταλαβόντες οἱ βάρβαροι καὶ τὴν οἰκίαν ἀνάψαντες, ἀγνοοῦντες τοὺς ἐν αὐτῇ πάντας κατέκαυσαν. φασὶ δὲ ὅτι ὁ θεὸς Ἰσαάκιος ἐν V. 45 τῇ φρουρᾷ τῆς δυσωδίας Οὐάλεντος ἐμπριζομένου ἀντελάβετο

2. ἐντελὴ A, ἐντελής vulg. 3. post χεῖρ. δὲ καὶ A, δὲ τέσσαρας, καὶ vulg. 4. ἐν Ἀντιοχείᾳ A, ἐν τῇ Ἀντι. vulg. 5. εἰς ἐπὶ A et alii. 7. ἱερομόναχος A. τὸν χαλινόν A. 8. ἐξερχομένου κατὰ τὸ ἔσχατον εἰς πόλεμον, ἔφη A, ἐξερχομένου αὐτοῦ εἰς πόλεμον, τὸ ἔσχατον ἔφη vulg. 13. περὶ om. A. 14. post προκ. αὐτῷ A, αὐτοῦ vulg. 17. ἀγνοοῦντες add. ex A. 19. τῆς add. ex A. [ἐμπριζομένου] an fortasse legendum: ἐμπριζομένου vel ἐμπρηθομένου?

tiochiae vero puer caeteris omnibus membris constans natus, unum tantum oculum in frontis medio ferebat, manus autem quatuor, totidem pedes, et barbam. porro Valens diutius in Antiochena urbe moratus, ac tandem de Gotthorum ausibus certior factus, Cpolim se contulit. caeterum Byzantii hominem contumeliis respergebant, velut imbellem, et qui Martis opus fugeret. exin Isachus sacer monachus, apprehenso freno equi Valentis aciem ex urbe educens, et ad bellum progredientis, quasi ultima verba praecineus, ad eum dixit: quo properas, Imperator, in deum militaturus, et iamiam deum experturus adversarium? in eum frendens Imperator custodinae mancipavit, mortem, ut Michaeae quondam Achab, ei minatus, si unquam rediret. post eius obitum, libere fassi sunt, qui eius utebantur familiaritate domestici, eius consilio vaticinia consulta de proposita sibi belli expeditione. demum cum Gotthis habito conflictu superatur, et fuga cum paucis arrepta casulam subit. in aediculam fugitivos se recepisse deprehendunt barbari, quapropter igne subiecto cunctos in

Θεῶ χαρίσματος καὶ ψυχῆς καθαρότητι, προεῖπε τε τὴν ἀναί-
 ρεσιν αὐτοῦ τοῖς συνοῦσιν, πρὶν ἢ παραγενέσθαι τοὺς ἀπαγ-
 γέλλοντας ἐκ τοῦ πολέμου τὰ πεπραγμένα. μετὰ δὲ τὴν ἡτ- B
 ταν καὶ τὸν διὰ πυρὸς θάνατον Οὐάλεντος ἐπαρθέντες οἱ Γότ-
 5 θοὶ τῇ νίκῃ δεινῶς τὰ προάστεια τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐληΐ-
 ζον. Μανία δὲ ἡ τῶν Σαρακηνῶν βασίλισσα πέμψασα Σα-
 ρακηνῶν στρατὸν, καὶ Δομνίκα ἡ γαμετὴ Οὐάλεντος ἐξαγαγούσα
 τὸν δῆμον τῆς πόλεως τοὺς βαρβάρους ἐδίωξεν. τούτων δὲ
 οὕτω διατεθέντων, γνοὺς Γρατιανὸς ὁ Αὐγουστος ἐν τῇ Παν-
 10 νονίᾳ, κατερχόμενος ὡς πρὸς βοήθειαν, ἀντὶ Οὐάλεντος ἐνέ-
 δυσσε Θεοδοσίον Αὐγουστον, καὶ ἀνηγόρευσε βασιλέα, καὶ ἀπέ-
 στειλεν εἰς τὸν κατὰ Γότθων πόλεμον. Γότθους δὲ ἐπιχω-
 ρίως τοὺς Σκύθας λέγεσθαι Τραϊανὸς ὁ Πατρίκιος ἐν τῇ κατ'
 αὐτὸν ἱστορίᾳ φησὶν. Δωρόθεος δ' ἐν ἀγίοις ἐπὶ τοῦ δυσσε- C
 15 βουῦς Οὐάλεντος ἐμαρτύρησεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ θηρίοις παρα-
 δοθεὶς ἐν τῷ Κυνηγίῳ ὑπὸ Ἀρειανῶν.

Ῥωμαίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α'.

A.M. 5871

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρατιανὸς ὁ βασιλεὺς κοινωρὸν τῆς βα-
 σιλείας Θεοδοσίον προεβάλλετο τῷ γένει μὲν Ἰβηρα Ἑσπερίον,

1. προεῖπε τε A b, προειπὼν τε vulg. 3. ἐκ τοῦ A, ἀπὸ
 vulg. 5. τῆς om. A. ἐληΐζον A, ἐδῆλουν b, ἐληΐδουν vulg.
 6. ἡ τῶν Σαρ. βασ. A, τῶν Σαρ. ἡ βασ. vulg. 7. ἐξαγαγού-
 σα A, ἐξάγουσα vulg. 13. κατ' αὐτῶν b. 16. Κυνηγίῳ A.
 19. προεβάλλετο e f, προσελάβετο u.

ea inclusos incendio misere absumpsere. ferunt etiam divinum Isa-
 cium custodia detentum adustulati Valentis foctorem dei nutu et
 animae munditia praesensisse, ac priusquam belli eventum denunti-
 turi adventassent, ipsam tyranni caedem astantibus praedixisse. parta
 victoria, et Valeute igne sublato, elati animis Gotthi Cpoli iuncta
 suburbia coeperunt atrociter infestare: quibus Maria Saracenorum
 regina missum a se Saracenicum exercitum opposuit, Domnica quoque
 Valentis coniux educto in aciem populo ab urbe remote barbaros ex-
 poluit. haec ita gesta cum Gratianus Augustus in Pannonia rescivisset,
 quasi suppetias laturus suscepit expeditionem, et in Valentis locum
 Theodosium Augustum imperatoria chlamyde vestivit, et imperatorem
 renunciatum ad bellum adversus Gotthos misit. Scythas porro ver-
 nacula ipsorum lingua Gotthos nuncupatos Traianus Patricius in sua
 historia asserit. sanctus autem Dorotheus sub impio Valeute Ale-
 xandriae in circo bestilis expositus clarum ab Arianeis martyrium
 pertulit.

Romanorum Imperatoris Theodosii annus primus.

A. C. 371

Hoc anno Gratianus imperator Theodosium Iberum Hesperium ge-
 nere, virum nobilem et bellicis in rebus versatissimum, imperii collegam

Δεὺτενῇ δὲ τινι καὶ θαυμάσιον περὶ τοὺς πολέμους γεγόμενον. οὗτος εὐθὺς τοὺς ἐν Θράκῃ βαρβάρους κατὰ κράτος ἐνίκησεν, εὐσεβῆς ὢν, καὶ ὁρθόδοξος. Γρατιανὸς δὲ καὶ Οὐαλεντινιανὸς νόμῳ τοὺς ἐν ἑξορίᾳ ἐπισκόπους ἀνεκαλέσαντο, τοὺς δὲ ἄρειανίζοντας ἐδίωξαν, Λαμιάσου τοῦ πάππα Ῥώμης συμ- 5 πρῶτοντος. τότε καὶ Πέτρος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ὑποστρέψας, καὶ Λούκιον ἀπελάσας, τὸν ἴδιον θρόνον ἀπέλαβεν. τούτου δὲ τελευτήσαντος, Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ χειροτονεῖται τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκκλησίας τῶν ὁρθοδόξων ἐπίσκοπος. ἐν δὲ Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας διχῇ διη- 10 ρημένων τῶν ὁρθοδόξων μετὰ τὸν [κατὰ τὸν] θεῖον Εὐστάθιον, οἱ μὲν Παυλίνον εἶχον ἐπίσκοπον, οἱ δὲ Μελέτιον τὸν ἱερὸν μετὰ τὴν προαγωγὴν Εὐζώϊου τοῦ Ἀρειανῶν ἐπισκόπου. οἱ δὲ βασιλεῖς νόμον ἔγραψαν ὑπὲρ τῶν ὁρθοδόξων, καὶ ἐξέ- 15 πεμψαν διὰ Σάτωρός τινος στρατηγοῦ κατὰ τὴν ἑφάν, ὅς καταλαβὼν Ἀντιόχειαν, εὗρεν ἔριδα Παυλίνου τῆς ἐπισκοπῆς ἀντιποιουμένον, καὶ Ἀπολλινάριον ἐπιτρέχοντος τῷ θρόνῳ. Μελέτιον δὲ τὸν ἱερὸν ἀμάχως ἡσυχάζοντα. Φλαβιανὸν δὲ τότε πρεσβύτερον ὄντα καὶ Παυλίνῳ μὲν ἀντιταγτόμενον,

6. ἐπίσκοπος add. ex A. 8. τούτου δὲ τελευτήσαντος] ὄλγον δὲ χρόνον ἐπιβίου ἐτελεύτησεν b. 11. τὰ κατὰ τὸν θεῖον A, κατὰ τὸν om. b e. 13. προσαγωγὴν A. Ἀρειανῶν A, Ἀρειανοῦ vulg. post ἐπισκόπου A addit: ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐξ αὐτῶν ἀποσχίσαντες. 16. Ἀντιόχειαν A, τὴν Ἀντ. vulg. εὗρεν om. A. 18. δὲ ante τότε om. A. 19. μὲν add. ex A.

ascivit. ille pietate clarus et de recta fide bene sentiens, barbaros Thraciam devastantes profligavit. Gratianus et Valentinianus Damasii papae Romani consilii episcopos exilio damnatos data lege revocarunt ad sedes sibi proprias, Arianis ab eis omnino depulsis. tunc temporis Petrus Alexandriam reversus proprium thronum, Lucio electo, recepit. eo mortuo Timotheus eius frater Alexandrinae ecclesiae et orthodoxorum episcopus in eius locum consecratur. Antiochiae vero, quae urbs Syriae est, orthodoxis post divini Eustathii obitum in duas partes divisus, hi quidem Paulinum agnoscebant episcopum, alii, Euzoio Ariano ad praesulatum evecto, sacrum virum Meletium habuere. imperatores porro legem orthodoxorum commodo latam per Saporem quendam orientis ducem miserunt. hic Antiochiam profectus, Paulini episcopatum iam assecuti, et Apollinarii thronum incursantis dissidium comperit, sacrum etiam Meletium longe a tumultu quietum, Flavianum autem tunc temporis presbyterum, Paulino quidem adversantem, Apollinarium vero probris et conviciis onerantem, et Meletio thro-

Ἀπολινάριον δὲ καταισχύναντα, καὶ Μελετίῳ τὸν θρόνον ἐκ-
 δοῦναι τὸν στρατηγὸν Σάπωρα παρεγγυώμενον. καὶ τοῦτον
 κυρώσας ἀνεχώρησεν. τότε Διόδωρον τὸν ἐπίσκοπον Ταρσοῦ B
 ὁ μέγας Μελέτιος ἐχειροτόνησεν. Εὐσέβιος τε ὁ Σαμωσα-
 5 των ἐπίσκοπος ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπανελθὼν, πολλοὺς ἐπι-
 σκόπους ἐχειροτόνησε διαφόροις πόλεσιν. ἐλθὼν δὲ καὶ ἐν
 Δολικῇ χειροτονῆσαι Μάριν ἐπίσκοπον, εἰσερχόμετος ἐν τῇ
 πόλει, φονεύεται γυναικὸς Ἀρειανῆς ἐξ ὕψους ῥιψάσης κερα-
 μίδα κατὰ τῆς ἱερᾶς τοῦ ἁγίου κεφαλῆς, Θεοῦ συγχωρήσαν-
 10 τος οἷοις οἶδε κρίμασι· περὶ οὗ ὁ θεολόγος Γρηγόριός φη-
 σιν· ζῆτῳ μου τὸ χθὲς ὑμῶν σφάγιον τὸν Ἀβραμαῖτον
 γέροντα.

Τότε καὶ Γρηγόριος ὁ θεολόγος παρρησιαστικώτερον ἐδί- V. 46
 δασκεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ εὐκτήριον τῆς ἁγίας
 15 Ἀναστασίας, ἔνθι καὶ παρὰδοξα γίνεσθαι θαύματα ἐξ ἐμφα-
 νείας τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου λέγουσιν. C

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου ἔτος πρῶτον. A.M. 5872

Ῥώμης ἐπισκόπου Σιρικίου ἔτος πρῶτον. A.M. 5873

Τούτῳ τῷ ἔτει Γρατιανὸς ὁ βασιλεὺς ἀηγήθη δόλῳ A.M. 5874
 20 Ἀνδραγαθίου τοῦ στρατηγοῦ Μαξίμου τοῦ τυράννου. αὐτὸς D

1. Ἀπολλιναρίου A.	ἀποδοῦναι b.	3. τὸν add. ex A.
4. τε om. A e.	6. καὶ add. ex A.	7. Μάριν A b e, Μά- ρηγν vulg.
10. ὁ θεολ. Γρηγ. A,	ὁ Γρηγ. θεολ. vulg.	14. εἰς τὸ — Ἀναστασίας om. A.
16. δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου A,	θεοτόκου καὶ δεσποίνης ἡμῶν vulg.	20. τοῦ ante τυράν- νου om. a.
οὗτος γὰρ b.		

num pluribus adhortantem designari. Sapor Flaviani consilium sua sententia confirmans, abscessit. eo tempore Diodorum Tarsi episcopum magnus Meletius ordiavit. Eusebius etiam Samosatensis praesul postliminio reversus variis urbibus plures assignavit episcopos: Dolicam vero adveniens Maris in episcopum praeficiendi causa, in ipso urbis ingressu, deo, quibus ipse novit consiliis, permittente, ab Ariana muliere tegulam in sacrum sancti viri caput superne deiciente perimitur: de quo Gregorius theologus ait. requiro meum, heri vestrum, Abrahamaeum senem occisum.

Tunc etiam idem Gregorius theologus Cpoli in oratorio S. Anastasii maiori cum libertate docuit, ubi magna atque supra fidem hominum miracula ex sanctissimae dei genitricis et dominae nostrae opera fieri perhibentur.

Alexandriae episcopi Timothei annus primus.

A. C. 372

Romae episcopi Siricii annus primus.

A. C. 373

Hoc anno Andragathii Maximi tyranni ducis dolo Gratianus im-
 perator occisus est. hic siquidem rhedam ingressus Gratiani coniu-

A. C. 374

γάρ ἐφ' ἄρμαμάξης εἰσελθὼν ὑπεκρίθη εἶναι ἡ γαμετὴ Γρα-
τιανοῦ, καὶ οὕτως ὑπαντήσας ἀφυλάκτως αὐτῷ ἀνέτελεν αὐτὸν
Ἀνδραγάθιος. τοῦτου δὲ ἀναιρεθέντος ἐκράτησεν Οὐαλεντι-
νιανὸς τὴν Ῥωμαίων βασιλείαν.

- P. 58 Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ Θεοδόσιος ὁ μέγας νόσῳ περιπεσὼν 5
ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἀχολίου τοῦ ἐπισκόπου, καὶ
νόμον ὑπὲρ τῶν ὁρθοδόξων τοῦ ὁμοουσίου ἐγραψεν, ὃν ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἀπέστειλεν. ἐλθὼν δὲ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει ἐδήλωσεν Δημοφίλῳ, ἡ ἀποστῆναι τῆς Ἀρείου πλά-
νης, ἣ ταχέως τῶν ἐκκλησιῶν ἐξελθεῖν. ὁ δὲ τὸ πλῆθος τῶν 10
Ἀρειανῶν συνάξας, ἔξω τῆς πόλεως ἐκκλησιάσεν, ἔχων καὶ
Λούκιον τὸν Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀρειανὸν σὺν αὐτῷ·
καὶ οὕτω λοιπὸν ὁ θεῖος Γρηγόριος, μεθ' ὧν αὐτὸς εἰς τὴν
ὁρθόδοξον πίστιν ἐφώτισε, τὰς ἐκκλησίας πάσας παρέλαβεν,
Βεσσαράκοντα ἔτη τῶν Ἀρειανῶν καὶ μικρὸν πρὸς προκατα- 15
σχόντων αὐτάς.

A.M. 5875 Περσῶν βασιλέως Οὐράνου ἐτος α'.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου
ἐτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐν γειτονίᾳ Ἰουβιτῶν, οὕτω 20

1. ἄρμαμάξης] codd. et edd. ἄρμα ἀμάξης. 4. τὴν — βασι-
λείαν A alii, τὸ — βασιλῆιον vulg. 6. ἐβαπτίσθη] βαπτίζε-
ται a. Ἀχολίου A b, Ἀσχολίου vulg. 10. τῶν ἐκκλησιῶν
A, τῆς ἐκκλησίας vulg. τὸ πλῆθος τῶν Ἀρ. A, πλῆθος Ἀρει-
ανῶν vulg. 12. τὸν Ἀλ. A, τῆς Ἀλ. vulg. 13. ὅντα σὺν αὐτῷ A.
14. πάσας καὶ παρέλ. A. 15. τισσ. ἔτη τῶν Ἀρ. A, τῶν Ἀρ.
τισσ. ἔτη vulg.

gem se esse simulavit, cui velut delusus cum incaute occurrisset Gra-
tians, ipsum Andragathius interfecit. eo sublato tenuit Romanum
imperium Valentinianus.

Hoc eodem anno magnus Theodosius gravi morbo Thessalonicae
iactatus, ab Acholio episcopo baptizatus est. legem etiam rectam
cousubstantialis aententiam tenentibus faventem promulgavit, quam
et Cpolim misit. ipse in urbem profectos Demophilo significavit, aut
ab Atri discederet erroribus, aut mox ecclesia migraret. ille coacta
Arianorum plebe cum Lucio Alexandriae episcopo, quem tum secum
habebat, suos extra civitatem coetus celebravit. atque ita demum
divinus Gregorius, una cum iis quos verae fidei doctrina illustraverat,
omnes tandem ecclesias, quas Arianī quadraginta et amplius annis
occupaverant, recepit.

A. C. 375 Persarum regis Varanis annus primus.

Cpoteos episcopi Gregorii theologi annus primus.

Hoc anno Antiochia ad Iobitarum, quam nuncupant, viciniam,

λεγομένων, γυνή ἔτεκεν ὁμοῦ κατα τὸ αὐτὸ παιδιά τέσσαρα
αρσενικά· καὶ ἐπέζησαν μῆνας δύο, καὶ ἀπέθανον, ἐν ἐπὶ τὸ
ἐν, τὰ τέσσαρα. C

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ ἀγία δευτέρα Α.Μ. 5876
5 σύνοδος τῶν πενήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀρθοδόξων ἐπισκόπων ἐν
Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου συνηθροίσθη
πρὸς βεβαίωσιν τῶν ἐν Νικαίᾳ δογμάτων. μετεστείλατο δὲ
καὶ ἐκ τῆς Μακεδονίου αἰρέσεως ἐπισκόπους τριάκοντα ἔξ, V. 47
ὧν ἦγετο Ἐλεύσιος. τῶν δὲ ἁγίων πενήκοντα καὶ ἑκατὸν
10 πατέρων προηγούντο Τιμόθεος ὁ Ἀλεξανδρείας, Μελέτιος
Ἀντιοχείας, Κύριλλος ὁ ἱερῶτατος Ἱεροσολύμων, καὶ ὁ Θεὸς
Γρηγόριος Κωνσταντινουπόλεως. οἱ δὲ τὰ Μακεδονίου φρο- D
νούντες τριάκοντα ἔξ ἐπίσκοποι προτραπέντες ὑπὸ τῶν πα-
τέρων τὰ ἐν Νικαίᾳ δέξασθαι δόγματα, καθὰ καὶ Λιβερίου
15 ἐπὶ Οὐάλεντος συνθίμενοι, λιβέλλους ἐπέδωκαν. οἱ δὲ περὶ
Σιλβανὸν ἐν Ῥώμῃ πεμφθέντες ἀπηνέγκαντο τῇ ἀληθείᾳ συν-
θεῖσθαι, καὶ ἀνεχώρησαν γέλως ἅπασι γεγονότες, ἄλλα μὲν
φρονούντες, ἄλλα δὲ συντιθέμενοι, ἀπαιτηλῶς τὰς Λιβερίου
ἐπιστολάς ἐπαγόμενοι μαρτυρούσας αὐτοῖς ὀρθοδοξίαν. ἡ δὲ
20 ἀγία σύνοδος Γρηγορίου τῷ Θεολόγῳ τὴν ἐπισκοπὴν Κωνσταν-
τινουπόλεως ἐκύρωσεν, καὶ ἄκοντα τοῦτον τῷ Θρόνῳ ἐνί- P. 59

8. καὶ add. ex A.

10. πατέρων add. ex A.

11. ὁ ante

ἱερῶτ. add. ex A.

14. Λιβέριος A, Λιβερin b, Λιβέριον f.

15. ἐπὶ b, ὑπὸ vulg.

δὲ om. A.

17. ἄλλα μὲν A, ἄλλα δὲ

vulg.

20. τῷ add. ex A.

21. ἐνίδρυσιν A, ἐνίδρυσαν

vulg.

mulier quatuor masculos uno partu edidit: qui cum menses duos
supervixissent, unus post alium, cuncti quatuor leto sunt abrepti.

Hoc anno magna et oecumenica sancta synodus centum et quin-
quaginta orthodoxorum episcoporum Cpoli a magno Theodosio con-
gregata est, ad confirmanda Nicaenae synodi dogmata. convocavit
etiam ex Macedonii secta triginta sex episcopos, inter quos primas
tenebat Eleusius. sanctorum autem centum et quinquaginta patrum
praesides erant Timotheus Alexandriae, Meletius Antiochia, sacerri-
mus Cyrillus Hierosolymorum, et divinus Gregorius Cpolis episcopi.
Macedonii sententiam secuti triginta sex episcopi Nicaeae decreta ut
amplecterentur, moniti, quemadmodum iam olim sub Valente cum
Liberio convenerant, libellos dederunt. qui vero una cum Sylvano
Romam fuerant delegati, veritati assentiri renuerunt: et ab urbe di-
lapsi risum cunctis moverunt, cum aliud mente tenere, aliud verbis
profiteri, et Liberli litteras, quae de recto eorum circa fidem sensu
testarentur, fraudulenter proferre deprehenderentur. sancta porro
synodus Cpolitanum episcopatum Gregorio theologo suis suffragiis

δρυσεν, ὥς πολλὰ καμόντα, καὶ τῆς λάβης τῶν αἰρέσεων
τὴν ἐκκλησίαν ἐλευθερώσαντα. τινὰς δὲ τῶν ἐξ Αἰγύ-
πτου μαθὼν ὁ τὰ πάντα σοφὸς καὶ μακαριώτατος φθο-
νήσαντας τῇ πράγματι, τὸν συντακτῆριον λόγον ἐπιδειξάμε-
νος, ἱκουσῶς τοῦ θρόνου τῆς βασιλείδος ὑπεχώρησε. τοῦτου 5
δὲ ἀποταξαμένου, Νεκτάριον ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ σύνοδος προ-
χειρίζεται, Ταρσία μὲν τῇ γένει, τὴν τοῦ Πραιτωρίου δὲ
ἀρχὴν τότε διέποντα, ἀβάπτιστον μὲν ἕως τότε τυχάνοντα,
σεμνὸν δὲ καὶ εὐλαβῇ περὶ βίον. ἡ δὲ ἁγία καὶ οἰκουμένηκῃ
σύνοδος τὸ ὁμοούσιον ἐκύρωσεν, προσέθηκεν δὲ τῇ συμβόλῃ 10
καὶ τὴν θεολογίαν τοῦ πνεύματος. ἔξεθετο δὲ καὶ κανόνας
ἐν οἷς τῷ θρόνῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὰ πρεσβεῖα νέας
Ῥώμης ἀπένειμιν. τότε Γρηγόριος ὁ Νύσσης καὶ Πελάγιος
Λαοδικεῖας Εὐλόγιός τε Ἐδέσσης καὶ Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου ἐν
ταύτῃ διέλαμπον, σὺν τῇ μεγάλῃ Γρηγορίῳ καὶ τοῖς προρρη- 15
θεῖσιν. ἡ δὲ ἁγία σύνοδος Ἀρεῖόν τε καὶ Εὐσέβιον τὸν Νι-
κομηδεῖας Εὐζωϊὸν τε καὶ Ἀκάκιον, Θεόγνην καὶ Εὐφρόνιον
καὶ τοὺς λοιποὺς ἀνεθεμάτισεν· πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ Μακε-
δόنيον τὸν πνευματομάχον καὶ Εὐδόξιόν τε καὶ Ἀέτιον καὶ

4. πράγματι A, προστάγματι vulg. 7. Πραιτωρος b. 9.
σεμνὸν — — βίον om. c. εὐλαβῇ A a, εὐσεβῇ vulg. δὲ
ante ἁγ. et τὸ add. ex A. 10. δὲ ante τῷ et καὶ ante τὴν
add. ex A. 12. τῆς om. A. 18. δὲ τὸν Max. A. 19.
καὶ ante Εὐδ. add. ex A.

confirmavit, et pro toleratis laboribus bene meritum, quodque haere-
sium labe expurgasset ecclesias, etiam invitum et renitentem in sede
collocavit. quo facto sapientissimus aequae ac beatissimus pater quos-
dam Aegypti episcopos invidia motos persentiens, oratione de abdi-
cando praesulatu evulgata, spontaneus throno sibi commisso recessit.
illo hunc in modum pontificatus munere cedente, Nectarium impera-
tor et una synodus promovet, virum genere Tarsensem, qui tum prae-
toris onus gerebat, ad eam quidem horam nondum baptismi ritu lu-
stratum, honestis alioquin et devotis clarum moribus. sancta et oec-
umenica synodus consubstantialis dogma stabilivit, sanctamque de
spiritu sancto doctrinam symbolo apposuit, promulgavit etiam cano-
nes, quibus Cypolitanae sedi novae Romae privilegia concessit. tunc
Gregorius Nyssae et Pelagius Laodiceae, Eulogius quoque Edessae et
Amphilochius Iconii, cum magno Gregorio et aliis memoratis ea in
synodo florebant. sancta vero synodus Arium et Eusebium Nicome-
diensem, Euzoium pariter et Acacium, Theognium et Euphronium, et
reliquos anathemate damnavit: et praeter eos Macedoninum, qui spiri-
tum sanctum impugnabat, Eudoxiumque et Aetium et Eunomium ab-

Εὐνόμιον ἀπεκέρυξεν. Μελέτιος δὲ ὁ μέγας μετὰ τὸ πληρω-
 θῆναι τὴν σύνοδον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν εἰρήρῃ ἐκοιμήθη. C
 τὸ δὲ ἱερὸν αὐτοῦ σῶμα διεκομίσθη εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ ἐτέ-
 θη πλησίον τῆς θήκης τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαβύλα. ἔχειρο-
 5 τιστῇ δὲ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ζῶντος καὶ Παυ-
 λίνου, καίπερ ὕρκων δεδομένων, ὅτι οὐ καταδέξεται ἐπισκόπου
 χειροτονίαν Φλαβιανός. πάλιν οὖν ταραχὴ τὴν ἐκκλησίαν
 Ἀντιοχείας εἶχεν· τῶν μὲν Παυλίνῳ, τῶν δὲ Φλαβιανῷ
 ὑπεικόντων. τότε καὶ Παύλου τοῦ ὁμολογητοῦ τὸ σῶμα
 10 ὁ βασιλεὺς εἰς Κωνσταντινουπόλιν εἰσήγαγεν, καὶ ἀπέθετο
 εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ᾠκοδόμησε Μακεδόνης ἐπιβουλείων
 Παύλῳ.

D

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νεκταρίου ἔτος α'. A.M. 5877

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδοσίος ὁ Αὐγουστος Ὀνώριον υἱὸν αὐ-
 15 τοῦ γεννηθέντα ἐκ Πλακίλλης τῆς εὐσεβεστάτης ἐπιφανέστα-
 τον καὶ ὑπατον ἀνέδειξεν. εὐτρεπίσθη δὲ πολεμεῖν τῷ τυ- V. 48
 ράνῳ Μάξιμῳ. καὶ πολεμοῦντος πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἐσπέ-
 ρια μέρη, φήμης δὲ ψευδοῦς ἐξελθούσης ὅτι νενίκηκε Μάξιμος,
 οἱ Ἀρειανοὶ ἀνασυρθέντες τὴν οἰκίαν Νεκταρίου ἐνέπρησαν P. 60
 20 τοῦ ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπεκτίσθη ἐν τῇ Ταυριανῇ A.M. 5878

6. καταδέξεται A et alii, καταδέχεται vulg.

11. ἐν τῇ ἐκκλη-

σίᾳ a c. 15. ἐπιφανέστατα Ὑπατον A.

17. Μάξιμῳ om. a.

18. φήμης δὲ ψευδοῦς ἐξελθούσης A, φήμης ψευδοῦς vulg.

dicavit. magnus autem Meletius, absoluta synodo, Cpoli in pace
 quievit. sacrum eius corpus Antiochiam deportatum ad loculum san-
 cti martyris Babylae reconditum fuit. caeterum, Paulino adhuc inter
 vivos superstitite, Flavianus Antiochiae ordinatus est episcopus, quam-
 vis promotionem nullatenus admissurum, vel dato iuramento antea
 professus fuisset. exinde igitur renovati tumultus Antiochenam ec-
 clesiam divexabant, his quidem Paulino, aliis Flaviano obsequentibus.
 tunc etiam Pauli confessoris corpus Cpolim induxit imperator,
 et in ecclesia, quam Macedonius Paulo structis insidiis aedificaverat,
 deposuit.

Cpolis episcopi Nectarii annus primus.

A. C. 377

Hoc anno Theodosius Augustus filium Honorium e Placilla suscep-
 tum illustrissimum atque una consulem designavit. bellum etiam in
 Maximum tyrannum paravit: qui cum in partibus occidentis adversus
 eum praeliaretur, falso rumore sparsa, Maximum victorem evasisse,
 Ariani manifesto furore rapti Nectarii Cpolis episcopi aedes incen-
 derunt.

Hoc anno Antiochias in porta, quae dicitur Tauriana, appendix A. C. 378

λεγομένη πύλη προσθήκη εἰς πλάτος τῆς γεφύρας καὶ ἐπεστεγά-
σθη ἐκτίσθη δὲ καὶ μικρὰ βασιλικὴ ἐν τῇ παλαιᾷ πλησίον τῆς
μεγάλης. ἐν δὲ Παλαιστίνῃ Ἑμμασὺς κόμη παιδίον ἐγεννήθη
Β τέλειον ἀπὸ τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ ἄνω διηρημένον, ὃ εἶχεν δύο
στήθη, δύο κεφαλὰς, καὶ ἐκάστων τὰς αἰσθήσεις ἔχον. τὸ ἐν ἡσθίῃ 5
καὶ ἔπινε, καὶ τὸ ἕτερον οὐκ ἡσθιεν· τὸ ἐν ἐκάθενδε, καὶ τὸ
ἕτερον ἐγογγόρει· ἔστι δὲ ὅτε καὶ συνέπαιζον πρὸς ἄλληλα,
καὶ ἔκλαιον ἀμφοτέρω, καὶ ἔτυπτον ἄλληλα. ἐζῆσαν δὲ μικρὸν
πρὸς ἔτη δύο. καὶ τὸ μὲν ἐν ἀπέθανεν, τὸ δὲ ἕτερον ἐζῆσεν
ἡμέρας τέσσαρας, καὶ ἀπέθανεν καὶ αὐτό. 10

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἔσθισεν ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος τὸν κίονα
τοῦ Ταύρου.

A.M. 5879 Τοῦτω τῷ ἔτει Τιμοθέου τελευτήσαντος τοῦ ἐπισκόπου
C' Ἀλεξανδρείας μηνὶ Ἐπιφῇ εἰκάδι ἔκτη χειροτονεῖται αὐτ' αὐ-
τοῦ ὁ Θεοφίλος. 15

A.M. 5880 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Θεοφίλου ἔτος πρῶτον.

Τούτω τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς νικῆσας
Μάξιμον τὸν τύραννον ἀνέειλεν πρὸ δώδεκα καλανδῶν Ἀγού-
στου, καὶ Ἀνδραγάθιον τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ, ὡς δολοφονή-
D σαντα τὸν Γρατιανόν. 20

5. Ἐκαστον Α. ἡσθιε Α, ἔσθιε vulg. utroque loco. 7. ἔστι
δὲ οἷε Α, καὶ ἔστι δὲ οἷε vulg. 8. καὶ ἔκλαιον — ἄλληλα
om. Α f. 12. τοῦ add. ex Α et aliis. 15. ὁ add. ex Α. 17.
ὁ εὐσεβὴς om. α.

aedificata est ad pontis latitudinem, tectoque operta: Item parva ba-
silica in veteri prope maiorem extracta. in Palaestina vero pago
Emmaos infans natus est ab umbilico deorsum unus et integer, sur-
sum autem in duas species separatas divisos: adeo ut duo pectora,
geminum caput, et utriusque completos sensus haberet. unus comedebat
et bibebat, alter cibum respuebat. dormiebat ille, et alius in
vigiliis erat. contigit etiam ut colluderent invicem, et ambo flerent,
et ad invicem colluctantes rixarentur. simul vixere autem annis am-
plius duobus: et uno quidem morte praerepto, alius diebus quatuor
mansit superstes, et pari fato decessit.

Hoc etiam anno Theodosius imperator Tanri statnam erexit.

A.C. 379 Hoc anno mensis Epiphei sexto supra vigesimum, Timotheo Ale-
xandriae episcopo vita functo, in eius locum Theophilus est ordi-
natus.

A.C. 380 Alexandriae episcopi Theophili annus primus.

Hoc anno Theodosius piensissimus imperator victor rennnciatus
Maximum tyrannum interfecit duodecimo Kalendas Augustales: An-
dragathium quoque ducem, quod Gratianum dolo interfecisset, morti
tradidit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Θεοδόσιος ἐν Ῥώμῃ μετὰ Ὀνωρίου Α.Μ. 588₁
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐκάθισεν αὐτὸν βασιλεῦ ἐν αὐτῇ πρὸ
 πέντε εἰδῶν Ἰουνίου, καὶ ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Τούτῳ τῷ ἔτει Εὐγένιος ἐτυράνησεν ὁ ἀπὸ γραμματι- Α.Μ. 588₂
 5 κῶν ἀντιγραφεὺς ὢν, καὶ σχῆμα βασιλικὸν περιθέμενος, συν-
 ὄντος αὐτῷ καὶ Ἀρταβασδου τοῦ ἀπὸ τῆς μικρῆς Γαλατίας. καὶ Ρ. 6₁
 ἀκούσας Οὐαλεντινιανὸς ὁ υἱὸς τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου
 ἐξ Ἰούστις, ἑαυτὸν ἀνείλεν ἀγχόνῃ. ὁ δὲ Θεοδόσιος τοῦτο μα-
 10 θὼν ἐξωπλιζέτο τοῦ κατελθεῖν εἰς ἐκδίκησιν αὐτοῦ. Θεόφιλος
 τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱερὸν τῶν Ἑλλήνων ἐξεκάθηρεν, καὶ εἰς
 ἐκκλησίαν μετεσκεύασεν, τὰ δὲ ὄργια τῶν Ἑλλήνων ἐδημοσίευ-
 σεν, φαλλοὺς τε καὶ εἴ τι τούτων ἀσελγέστερον καὶ βεβηλύ-
 15 τερον· ὅθεν τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων αἰσχυνθέν, πολλοὺς
 φόνους εἰργάσατο. Θεοδόσιος δὲ μαθὼν τοὺς γεγονότας ὑπ' ὧν 49
 αὐτῶν φόνους, τοὺς μὲν ἀναιρεθέντας Χριστιανούς ὡς μάρ-
 τυρας ἐμακάρισεν· τοῖς δὲ Ἑλλῃσι συγχωρεῖν ἐπηγγέλματο, β
 εἰ πρὸς Χριστιανισμὸν μετάθοιντο· τὰ δὲ ἱερὰ αὐτῶν κα-
 θαιρεθῆναι καὶ τὰ εἰδῶλα χωνευθῆναι καὶ εἰς χρεῖας πενή-
 20 των δοθῆναι ἐκέλευσεν. τοῦ δὲ ναοῦ τοῦ Σεράπιδος ἐν Ἀλε-

1. τούτῳ τῷ ἔτει — — Κωνσταντινουπόλει om. Α. 3. ἐπὶ
 Κωνστ. b. 4. Εὐγ. ἐτυρ. ὁ ἀπὸ Γραμμ. Α, ὁ Εὐγ. ὁ ἀπὸ Γρ.
 ἐτυρ. vulg. 5. ὢν om. Α. 7. Οὐαλ. ὁ υἱὸς τοῦ om. Α.
 8. ἐξ καὶ Α. 11. ἐξεκάθηρεν, καὶ εἰς ἐκκλη-
 σίαν μετεσκεύασεν, τὰ δὲ ὄργια τῶν Ἑλλήνων add. ex b. 13.
 τούτων add. ex Α.

Hoc anno Theodosius cum filio suo Honorio Romam est profe- A. C. 38₁
 ctus, quem velut imperatorem cum quinto idus Iunias solio collo-
 casset, ipse Cpolim remeavit.

Hoc anno Eugenius artis oratoriae exprofessor, et contrarotulato- A. C. 38₂
 ris sive ratiocinarii munere fungens imperii libidine exarsit, cui Ar-
 tabasus ex minore Galatia oriundus se socium adiunxit. quod ubi
 rescivit Valentinianus, magni Valentiniani filius ex Iusta, laqueo sibi
 ipsi vitam praescidit. eo comperto Theodosius arma movet, et in eius
 vindictam parat expeditionem. Theophilus Alexandriae episcopus a
 Theodosio imperatore licentiam precatus, gentilium fanum, mentulas,
 et si quid magis obscœum atque profanum erat reconditum tra-
 duxit in publicum: unde gentilium plebs pudore perfusa caedes quam
 plurimas perpetravit. his porro Theodosius auditis, et de tantis cœ-
 dibus certior factus, Christianos morti traditos inter martyres beato-
 rum numero statuit recensendos. gentilibus vero, si modo se ad Chri-
 stianam religionem transferrent, veniam obtulit: fana demum everti,

ξανθρεία λυομένον, ἱερογλυφικὰ γράμματα εὗρέθησαν σταυροῦ τύπον ἔχοντα, ὅπερ οἱ ἐξ Ἑλλήνων πιστεύσαντες θεασάμενοι εἶπον, σημαίνειν τὸν σταυρὸν κατὰ τὴν τῶν ἱερογλυφικῶν γραμμάτων ἔννοιαν ζῶν ἐπερχομένην.

A.M. 5883 Τούτῳ τῷ ἔτει Μάρκελλος ὁ Ἀπαμείας τῆς Συρίας ἐπί-5 σκοπος ζήλῳ θεῇ κοινοίμενος τὰ ἱερὰ τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἀπαμείᾳ κατέστρεψεν, καὶ διὰ τοῦτο ἀνηρέθη ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Νεκτᾶριος δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἐκώλυσε τὸν ἐπὶ τῆς μετανοίας πρεσβύτερον διὰ τὸ γεγονὸς ἁμάρτημα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ὑπὸ τινος διακόνου εἰς τὴν γυναῖκα τὴν ἐπὶ τῇ μετανοίᾳ 10 σχολάζουσιν. ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ καὶ πάσῃ τῇ δύσει ἐπιμελῶς D φυλάττεται ἕως τοῦ νῦν, καὶ τόπος ἡφώρισται τοῖς μετανοοῦσιν. Θεοδοσίος δὲ ὁ βασιλεὺς νόμον ἔγραψεν γυναῖκα εἰς διακόνισσαν μὴ προβαίνειν, εἰ μὴ ὑπερβῇ τὰ ἐξήκοντα ἔτη κατὰ τὸν ἀπόστολον. Εὐνόμιον δὲ ἐξώρισεν παρ᾿ ἀσσυρῶν 15 γὰς ποιοῦντα καὶ λαοὺς ἀπατῶντα, καὶ ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἀπέθανεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πλακίλλα ἡ γαμετὴ Θεοδοσίου ἐκοιμήθη εὐσεβῆς οὖσα καὶ φιλόπτωχος οἰκείαις χερσὶ λωβοῖς καὶ νοσοῦσιν ὑπηρετοῦσα. ταύτης ἀνδριάντα κατέαξαν οἱ Ἀντιο- 20

1. σταυρῶν τύπους b.	2. ἔχοντα om. A.	3. τῶν om. A.
13. δὲ om. A.	εἰς διακονίαν μὴ ἐπιβαίνειν b.	19. νοσοῦντας c.

idolaque confari, et in pauperum necessitates erogari mandavit. diruto porro Alexandriae Serapidis templo, repertae sunt sacrae Aegyptiorum eruditae dictae litterae crucis formam referentes: quas quum ex gentilibus fideles conspicerentur, dixerunt, crucem iuxta sacrarum litterarum interpretationem significare vitam adventuram.

A. C. 383 Hoc anno Marcellus Apameae in Syria episcopus, divino religionis zelo motus, gentilium fana Apameae evertit: quod ei factum mortem a gentilibus promeruit. Nectarius autem Cypolitani praesul presbyterum super poenitentia constitutum removit, propter flagitium in mulierem poenitentiae vacantem in ecclesia a quodam diacono admissum. Romae vero quemadmodum in toto occidente mos iste usque in hanc horam observatur sedulo, ubi etiam seorsim locus poenitentibus assignatur. Theodosius porro imperator legem tulit, ne mulier in diaconissam promoveretur, nisi iuxta dictum apostoli annum sexagesimum superaret. Eunomium quoque, illegitimos coetus congregantem et populis facientem fucum, in exilium, quo mortuus est, eiecit.

Hoc eodem anno Placilla imperatoris coniux obdormivit, pie usqueaque habita, egenorum amatrix, et quae propriis manibus aegrotis ac leprosis ministrare soleret. huius statuam irritati Antiochen-

χρεῖς καὶ ἔσθραν ἀγανακτοῦντες διὰ τὰ ἐπιτεθέντα δημοσία παρὰ τοῦ βασιλέως τελεῖν αὐτοῖς. οἷς καὶ ὀργισθεὶς σφόδρα P. 61 πόθῃ τῇ πρὸς Πλακίλλαν τὴν εὐσεβεστάτην ἤμελλε πάντα ἀπολλύειν, εἰ μὴ Φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐλθὼν 5 ὑπὲρ Ἀντιοχέων ἐπρέσβευσεν. Ἰωάννης δὲ ὁ Χρυσόστομος πρεσβύτερος ὢν Ἀντιοχείας τότε καὶ παρὼν λόγους θानμαστοὺς πρὸς παραίνεσιν τῶν τολμησάντων πατὰ τῶν βασιλικῶν ἀνδριάντων ἐπεδείξατο.

Τούτῳ τῇ ἔτει ἐπιστρατεύσαντος Θεοδοσίου κατὰ Εὐγε- A.M. 5884
10 ρίου τοῦ τυράννου, καὶ κατελθόντος ἐν Θεσσαλονίκῃ μετὰ τοῦ^B
στρατοῦ αὐτοῦ, καὶ εἰσελθόντος τοῦ στρατοῦ ἐν τῇ πόλει, ἐτα-
ράχθη ἡ πόλις διὰ τὰ μὲν τὰ τοῦ στρατοῦ, καὶ διὰ πρόφασιν
ἡμιόχου καὶ τοῦ παιδὸς τοῦ ὑπάρχου· καὶ ἔβρισαν τὸν βα-
σιλέα, καὶ τὸν ἑπαρχὸν ἐφόνευσαν. τοῦ δὲ βασιλέως μαχρο-
15 θυμήσαντος πρὸς βραχὺ καὶ τὸν λαὸν κατασιγήσαντος, ἱππι-
κὸν γενέσθαι ἐκέλευσεν· καὶ συναχθέντων τῶν λαῶν καὶ τῶν
δήμων εἰς τὴν τοῦ ἱππικοῦ θέαν, ἐκέλευσε τὸν στρατὸν το-
ξεῦσαι αὐτοῖς· καὶ ἀπέθανον τοῦ λαοῦ χιλιάδες πεντεκαί-
δεκα. ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐν Μεδιολάνῳ, Ἀμβρόσιος ὁ ἐπίσκο-
20 πος ἐκώλυσεν αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. ἦν δὲ τότε

11. τοῦ στρατοῦ ante ἐν τῇ add. ex a c. 13. ἐπάρχου — ἐπαρ-
χον A. 18. δώδεκα a c. 19. δὲ add. ex A. δ add.
ex A. 20. ἦν δὲ τότε τῶν τοῦ σωτ. γενεθλίων ἑορτῇ. Ῥαν-
γίνῳ δὲ μαγ. A, ἐν δὲ τινε τοῦ σωτ. γενεθλίων ἑορτῇ Ῥουγίνῳ
μαγ. vulg.

ses, ob imposita sibi ab Imperatore pendenda vectigalia, per civita-
tem ignominiose traxerunt et confregerunt. his in vindictam exarsit
Imperator, et quo ferebatur in pietissimam Placillam affectu, cun-
ctos neci destinabat, nisi Flavianus episcopus legatione pro Antio-
chensibus functus ad clementiam inclinasset. Ioannes vero Chryso-
stomus, qui tum Antiochiae presbyter aderat, ad animandos et eri-
gendos eos, qui imperatorum imagines violaverant, orationes plane
admirandas habuit.

Hoc anno Theodosio adversus Eugenium tyrannum expeditionem A.C. 384
auspiciente, iamque cum exercitu Thessalonicam profecto, sub ipso
eius ingressa cum propter castrorum metationes, tum propter auri-
gam et praefecti puerum in seditionem mota est civitas. Imperatorem
itaque probris incesseverunt, et praefectum ipsum morte mulctaverunt.
ad breve tempus patienter ferens Imperator, populumque demulcens,
equestre certamen fieri iussit: tum populum et tribus ad spectaculum
coactis sagittis confodere militibus permisit: perieruntque e populo
hominum quindecim millia. cum Mediolanum venisset, Ambrosius
episcopus ecclesiam ingredi vetuit. quodam insuper natalitiorum sui-

Ἐκ τῶν τοῦ σωτῆρος γενεθλίων ἑορτή. Ῥουφίνῃ δὲ μαγίστρῳ
V. 50 εἰς παράκλησιν ἐλθόντι δεινῶς ἐπέπληξεν Ἀμβρόσιος. νόμον
δὲ ἐκδεχόμενον Θεοδοσίῳ τοῖς καταδικαζομένοις θανάτῳ ἢ δη-
μεύσει προθεσμίαν τριάκοντα ἡμερῶν εἰς διάσκηψιν δίδουσαι
ἐξ ἐπιτροπῆς Ἀμβροσίου, τότε προσεδέξατο αὐτὸν εἰς τὴν ἐκ-5
κλησίαν ἐξω μέντοι τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οὐ κατὰ τὴν προ-
τέραν συνήθειαν ἔσσω· ὅθεν καὶ μέχρι νῦν καλῶς ἐκράτησεν
τὸ ἔθος, ἐξω τοῦ θυσιαστηρίου τοὺς βασιλεῖς ἵσταισθαι μετὰ
τοῦ λαοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τοῦ Νείλου ποταμοῦ κατὰ τὸ ἔθος μὴ 10
ἀνελθόντος, ἔχαιρον οἱ Ἕλληνες λέγοντες αἴτιον εἶναι τούτου
τὸ κωλυθῆναι θῦειν τοῖς θεοῖς αὐτῶν. ὅπερ μωθῶν ὁ εὐσε-
βῆς βασιλεὺς ἀπεκρίθη· μὴ γένοιτό ποτε ποταμὸν θωσίαις
D χαίροντα ἐπὶ τὴν γῆν πλημμυρῆσαι. ὁ δὲ θεὸς τοῦτο ἐκδε-
ξάμενος ἐπὶ τοσοῦτον ἠυλόγησεν τὴν ἀνάβασιν τοῦ ποταμοῦ, 15
ὥστε πάντας τοὺς καὶ Ἀἴγυπτον φοβηθῆναι, μὴ καὶ αὐτὴν
Ἀλεξάνδρειαν κατακλύσῃ ἡ τοῦ ἕδατος πλημμυρὰ.

A. M. 5885

P. 63

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς Εὐγενίῃ κραταιῶς
μαχησάμενος ἐν ταῖς Ἀλπίσι πύλαις, ζωντά τε συλλαβών,

3. δὲ om. A. τοῖς καταδικαζομένοις b, τοὺς καταδικαζομένους
A et alii, καταδικαζομένους vulg. 5. προσεδέξατο A. 6.
ἐξωθεν τοῦ θυσ. A b c. 7. μέχρι νῦν A, μέχρι τοῦ νῦν vulg.
10. τῷ δ' αὐτῷ A, τῷ αὐτῷ vulg. 11. τούτου A, τοῦτο vulg.
14. ἀποδεξάμενος b. 16. φοβηθῆναι add. ex A. 17. ἡ
add. ex A. 19. Ἐλπίσι A.

vatoris die festo Rufinum magistrum pro imperatore deprecatum ve-
nieutem graviter obiurgavit Ambrosius. cum vero Ambrosii suasa
Theodosius tandem legem tulisset, ut capite vel honorum publica-
tione damnatis triginta dierum spatium ad supplicii infligendi deli-
berationem daretur: tum in ecclesiam receptus est, extra quidem al-
taris cancellos, non autem iuxta priorem usum intra ipsius sacra-
rii septa. unde mos ad hunc usque diem praeclare quidem in-
valuit, imperatores ab altari semotos una cum populo stantes interesse
sacris.

Hoc etiam anno cum Nilus pro more non exundasset, gentiles
laeti hanc dixerunt esse causam, quod diis suis sacrificare interdicer-
etur. ea re cognita, piissimus imperator respondit: absit ut fluvius
sacrificiis gaudens terram irriget. deus autem dictum imperatoris sibi
placitum usensurus, Nili exundationi adeo benedixit et auxit, ut uni-
versi Aegyptii in metum venerint, ne ipsam quoque Alexandriam
tanta aquarum inundatio demergeret.

A. C. 385

Hoc anno pius imperator Theodosius, consertis fortiter ad Alpium

αὐτὸν ἀνέλεν. Ἀργαβάστης δὲ διαθερὰς ἐαυτὸν διεχειρίσατο.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει τὰ τῶν προφητῶν Ἀββακούμ καὶ Μιχαίου λείψανα θεοθεν εὐρέθη Βεζένη τῷ ἐπισκόπῳ Ἐλευθεροπόλεως τῆς Παλαιστίνης χρηματισθέντι ἐν δυσὶ χωρίοις τῆς περιόικδος Ἐλευθεροπόλεως. ἐλθόντι δὲ τῷ βασιλεῖ ἐν Ῥώμῃ προσῆλθον αὐτῷ οἱ ἐπίσκοποι γνώμη Ἰννοκεντίου τοῦ Ῥώμης κατὰ Φλαβιανοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας. ὁ δὲ Χριστιανικώτατος βασιλεὺς τὰ πρὸς εἰρήνην παραινέσας αὐτοῖς, B
10 ἤρρωσεν διὰ ἑπτακαίδεκα ἔτων, κελύσας ἐπισκόπους ἐκ τῆς ἀνατολῆς ἐν Ῥώμῃ παραγενέσθαι, μεθ' ὧν καὶ Ἀκάκιος ὁ Βεροῖης ἐστάλη. πολλὰ δὲ χαρίσματα δέδωκεν τῇ Ῥώμῃ Θεοδόσιος, περιελὼν καὶ τὰ γινόμενα ἐν τοῖς μαγκιπέοις ἄτοπα κατὰ τῶν ἐμπιπτόντων ξένων, καὶ ἐγκλειομένων ἕως
15 γῆρας ἐν τοῖς μυλῶσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν τῶν μοιχευομένων γυναικῶν ὕβριν ἐν τοῖς πορνείοις μὴ συγχωρήσας ταύτας ἐτι συγγλείσθαι, καὶ διὰ κώδωνος τὴν πρᾶξιν ἐλέγχεσθαι. C
Τούτῳ τῷ ἔτει μετὰ τὴν Εὐγενίου τοῦ τυράννου ἀναί- A.M. 5886

1. αὐτὸν om. a. 2. Ἀργάβαστος a. 3. Ἀββακούμ A, Ἀμβακούμ vulg. 4. Βεζένη a b c d. 5. χρηματισθέντι A, χρηματισθέντα vulg. 7. ante προσῆλθον b add. eis τοῦτο. ol om. A. τοῦ P. A, τῆς P. vulg. 12. Βερόης A, Βερόης e f, Βεροίας a b c d. 13. μαγκιπέοις A, μαγκηπ. vulg. 14. ἐμπιπτ. A, ἐπιπιπτ. vulg. ἀποκλειομένων a b c d. 15. γῆ-
ρους A. τὴν add. ex A. 18. τὴν Εὐγ. A, τοῦ Εὐγ. vulg.

fauces cum Eugenio manibus, vinum acceptum obtruncat. Argabastus autem fuga ereptus letum sibi met consivit.

Eodem anno Abacum et Michaeae prophetarum reliquiae Bezeno Eleutheropoleos in Palaestina episcopo divinitus revelatae in duobus pagis Eleutheropolitani agri inventae sunt. caeterum cum Romam advenisset imperator, episcopi consilio Innocentii Romae pontificis eum adierunt, Flavianum Antiochiae episcopum postulantes. verum factis de pace ineunda verbis, et ex oriente Romam ire suo iussu compulsis episcopis, cum quibus etiam Acacius Beroeae praesul missus est, animos per annos septemdecim ab invicem discordes christianissimus imperator reconciliavit. plurima porro beneficia Romanis contulit Theodosius. eam quoque rescidit consuetudinem, qua pleraque praeter fas et aequum in peregrinos pistrinariis fortuito occurrentes, et in eorum potestatem lapsos committebantur, ubi pistrinis clausi, et ad extremam usque senectutem detenti, molas circumagere cogebantur. adulterarum insuper mulierum infamiam compescuit, nec ulterius prostibulis custodiri, et tintinabuli sonitu facinoraeum publicari permisit.

Hoc anno extincta Eugenii tyrannide, et rebus quiete restituta, A.C. 386

ρεσιν, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων κατὰστασιν, ἀπῆρεν ἀπὸ Ῥώ-
μης ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Θεοδοσίος, καὶ ἤρχετο ἐπὶ Κωνσταν-
τινούπολιν. ἐλθὼν δὲ ἐν Μεδιολάνῳ ἀρρωστήσας, Ὁνώριον
τὸν υἱὸν μετεστείλατο, καὶ θειασάμενος αὐτὸν ὄψιν ἔσχεν.
ἱπποδρομίαν δὲ ἰδὼν μετὰ τὸ ἄριστον κακῶς διετέθη ἀθρόως, 5
καὶ μὴ ἰσχύσας τῇ δειλῇ ἀνελθεῖν, τῷ νίφῳ ἐκίλευσε ταύτην
πληρῶσαι, καὶ τῇ ἐπιείσῃ νυκτὶ ἐκοιμήθη ἐν κυρίῳ ὑπάρχων
ἐτῶν ἐξήκοντα, βασιλεύσας ἔτη ἐκκαίδεκα, καταλείψας βασι-
λεὺς τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, Ἀρκάδιον μὲν τὸν πρεσβύτερον
Διτῆς ἐψῶς, Ὁνώριον δὲ τῶν ἑσπερίων. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ με- 10
V. 51 τήνεγκεν Ἀρκάδιος ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἔθαψεν εἰς τὸν
ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

- A.M. 5887 Ῥωμαίων βασιλέων Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου ἔτος α'.
P. 64 Περσῶν βασιλέως Ἰσδεγέρδους ἔτος πρῶτον.
Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκάδιος αὐτοκράτωρ ἀναδειχθεὶς τὸν 15
μέγαν ἔμβολον ἄντικρυς τοῦ Πραιτωρίου ἔκτισεν.
A.M. 5888 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἔτος α'.
A.M. 5890 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰννοκεντίου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Φλα-
B βιανοῦ ἔτος α'.
Τούτῳ τῷ ἔτει μετετέθη τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου προφήτου 20

8. ἐξήκοντα δύο e f. 11. Ἀρκάδιος A, ὁ Ἀρχ. vulg. εἰς
τὸν ναὸν τῶν ἁγίων ἀποστόλων A, εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους
vulg.

pius imperator Theodosius Roma migravit. et Cpolim repetiit. Iamque
Mediolanum progressus, in morbum incidit: advocatoque filio Hono-
rio, et eo viso, nonnihil convaleuit. dato mox equestris certaminis
spectaculo, derepente post prandium adversa valetudine iactatus,
cum sub vesperam se praesentem exhibere nequiret, filium iussit
spectaculum absolvere, et insequenti nocte quievit in domino, cum
annis sexaginta vixisset, sexdecim regnasset, filiorum autem Arcadium
seniorem orientis, Honorium vero partium occidentiarum imperatorem
reliqueret. eius corpus Cpolim transtulit Arcadius, et in sanctorum
apostolorum templo recondidit.

- A. C. 387 Romanoimperatorum Arcadii et Honorii, Persarum regis Isde-
gerdis annus primus.

Hoc anno Arcadius imperator renunciatus e praetorii regione
maiores porticum extruxit.

- A. C. 388 Romae episcopi Anastasii annus primus.

- A. C. 390 Romae episcopi Innocentii annus primus, Antiochiae episcopi
Flaviani annus primus.

Hoc anno sexto mensis Pauni Kalendas sancti prophetae praecur-
soris et baptistae Ioannis reliquiae Alexandrium sunt translatae.

προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸ ἑξ
καλανδῶν μηνὶ Παννί.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκάη Ἀνατόλιος ὁ λαμπρότατος ἐν Ἀλε-Α.Μ.589¹
ξανδρείᾳ. Ἀρκάδιος δὲ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν ἴδιον ἀριθμὸν C
5 ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὗς ἐκάλεσεν Ἀρκαδικούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νεκτᾶριος ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπό-Α.Μ.589²
λεως ἐκοιμήθη. Θεόφιλος δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας παρὼν ἐσπού-
δαζε κωλύσαι τὴν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ψῆφον, Ἰσίδω-
ρόν τινα ἴδιον πρεσβύτερον μαρτυρῶν εἰς ἐπισκοπὴν τῆς βα-
10 σιλίδος, διακονήσαντα αὐτῷ ἡνίκα Θεοδόσιος πρὸς Μάξιμον
τὸν τύραννον ἐπολέμει, δισσὰς ἐπιστολάς καὶ δῶρα ὑπ' αὐ- D
τοῦ ἐγγχειρισθεῖς. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ πόλις τὸν Ἰω-
άννην ὑπὸ Ἀντιοχείας ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τούτῳ προσκληθέντα
χειροτονηθῆναι εὐδόκησαν. ἦν δὲ Ἰωάννης τῶν περιφανεστά-
15 των Ἀντιοχείας, Σικούνδου πατρός, καὶ μητρός Ἀνθούσης.
οὗτος ἔλλογιμώτατος σφόδρα τυγχάνων, ἐκ θείας τὸ πλεῖστον
χάριτος καὶ τοῖς δεινιότατοις τῶν Ἑλλήνων σοφισταῖς ἐθαν-
μάζετο· ὅθεν Λιβάνιος περὶ τὸν θάνατον ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν
φοιτητῶν, τίς ἄρα διαδέξοιτο τὴν διατριβὴν μετ' αὐτόν; ἔφη
20 Ἰωάννην ἔλεγον, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῶν οἱ Χριστιανοὶ ἀπεσύλη- P.65

2. ante μηνί b addit Ἰουλίου. Παννί β. Α. 8. Ἰσίδωρον
δέ τινα b c d. 10. Θεοδόσιος πρὸς Α b, Θεοδ. ὁ βασιλεὺς
πρὸς vulg. 12. Ἰωάννης a b c d.

Hoc anno Anatolius vir clarissimus Alexandriae combustus est. A. C. 391
Arcadius autem imperator militum numerum, quos dixit Arcadicos,
Cpoli instituit.

Hoc anno Nectarius episcopus Cpolitanus vita functus est. Theo- A. C. 392
philus autem Alexandrinus cum adesset Ioannis Chrysostomi electio-
nem impedire, imo suum quendam presbyterum Isidorum nomine,
quod ei fideliter olim ministrasset, ambiguis nimirum et ad utramque
partem litteris ac muneribus ab eo acceptis, cum Theodosius prin-
ceps de imperii summa cum Maximo tyranno contenderet, virum
episcopatu dignum testatus, promovere satagebat: imperator ex ad-
verso, et urbs tota Ioannem ad hoc munus sustinendum Antiochia
evocatum censuerunt ordinari. erat Ioannes ex illustrissimis Antio-
chia civibus, patre Secundo et Anthusa matre genitus. hic inter re-
liquos ob eruditionis praestantiam et divinorum munerum copiam
conspicuus, versatissimis quibusque ac gentiliū peritissimis sophistis
fuit admirationi: unde Libanius circa mortis tempus a discipulis ro-
gatus, quis scholam post eum moderator exciperet? respondit: Io-
annem dicerem, nisi hunc nobis Christiani praecepissent. divinae
scripturae mysteriis a Carterio monasterii cuiusdam praefecto Chryso-

V. 52 *σαν. τὰς μέντοι θείας γραφὰς ὁ Χρυσόστομος παρὰ Καρτερίῳ τινὶ ἡγουμένῳ μοναστηρίου ἐπαιδευθῇ. τὰ δὲ ἐγκύκλια παρὰ Λιβανίου τῷ προειρημένῳ.*

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ Ἀρκαδίῳ υἱὸς ἐξ Εὐδοξίας τῆς Αὐγουστής Θεοδοσίας ὁ μικρὸς, ὃν ἐδέξατο Ἰω-5
άννης ἐν τῇ βαπτίσματι ὁ Χρυσόστομος.

A.M. 5893 *Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστό-
B μου ἔτος α'.*

Τῷ ἐβδόμῳ ἔτει Ἀρκαδίου γεννᾶται υἱὸς αὐτοῦ Θεοδοσίας ὁ μικρὸς ἐξ Εὐδοξίας. 10

A.M. 5894 *Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.*

Τούτῳ τῷ ἔτει Γαῖνᾶς ἐντυράνησε κατὰ Ἀρκαδίον, καὶ C πολλὰ κακὰ τῷ Βυζαντίῳ ἐπέδειξato. ὄρκους δὲ λαβὼν παρὰ Ἀρκαδίου καὶ δούς ἐν τῷ ναφί τῆς ἁγίας Εὐφημίας ἐν Χαλ-
κηδόνι, τούτους παρέβη, καὶ πλείονα δράσας κακὰ εἰσῆλθεν ἐν 15
τῇ πόλει χωρῆσας πρὸς ἀρπαγὰς καὶ ἐτέρας ἀτοπίας. οὗτος ἐξελθὼν εἰς τὴν Χερρόνησον τῆς Θράκης σχεδιάς ποιήσας κατεσκεύασεν· ἵνα πρὸς τὴν Ἀσίαν διαπεράσας τὰς ἀνατο-
λικὰς πόλεις χειρῶσθαι. ἐνθα πολέμου πολλοῦ συρραγέντος κατὰ τε γῆν καὶ θάλασσαν, ἀπώλετο σὺν τοῖς στρατεύμασιν. 20

A.M. 5895 *Τούτῳ τῷ ἔτει Ὀνώριος ἐν Ῥώμῃ ταραχὰς καὶ στάσεις
D*

2. *μοναστηρίου A, ἐν μοναστηρίῳ vulg.* 9. *τῷ ἐβδόμῳ ἔτει Ἀρκαδίου A b c, τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκαδίῳ vulg.* αὐτῷ add. ex A b c. 19. *πολλοῦ] σφοδροῦ b.* 20. *τῷ στρατεύματι b.*

stomus fuit instructus, a praefato Libanio liberalium omnium doctri-
nam accepit.

Eodem anno Arcadio imperatori ex Endoxia Augusta filius natus
est Theodosius iunior, quem Ioannes Chrysostomus in baptismo
suscepit.

A. C. 393 *Cpoleos episcopi Ioannis Chrysostomi annus primus.*

Septimo anno Arcadii ipsi Theodosius iunior ex Eudoxia con-
iuge filius natus est.

A. C. 394 *Ilerosolymorum episcopi Ioannis annus primus.*

Hoc anno Gainas tyrannidem adversus Arcadium excitare molit-
us, multa mala Byzantio intulit. datis autem et acceptis ab Arcadio
iuramentis in Chalcedonensi sanctae Euphemiae templo periurii reum,
pluribus per nefas sceleribus attentatis, etiam ad urbis regiae direp-
tionem, et tetra eiusmodi facinora progressus damnandum se proba-
vit. inde ad Thraciae Chersonesum divertens tumultuaria confecit
navigia, ut in Asiam transfretatus orientales urbes sub potestatem
mitteret. ibi demum magno terra marique praelio commisso, cum
suis exercitibus periit.

A. C. 395 *Hoc anno tumultus et seditiones Romae movit Honorina. Ievi*

ἐκίνησεν. ἐπὶ μικροῖς γάρ τισι πράγμασι κινήθεις πρὸς τοὺς πολίτας καὶ μὴ κατασχὼν τῆς ὁργῆς, εἰς Ῥαβένταν μεθίσταται πόλιν τῆς Ἰταλίας παράλιον. πέμψας δὲ τινα παραδυναστεύοντα αὐτῷ βάρβαρον τὸ γένος Γάλλον μετὰ πλῆθους στρα-
 5 τοῦ, ἐκέλευσε πραιδεῦσαι καὶ λυπῆσαι τοὺς εἰς αὐτὸν ἀμαρτήσαντας· ὅφ' οὐ μικροῦ δεῖν ἢ Ῥώμῃ πολιορκουμένη διεφθάρη πᾶσα. ὁ δὲ Ἀλάριχος παρέδωκε ἑαυτὸν τοῖς συγκλη-
 10 τικοῖς τῆς πόλεως, καὶ πάντα τὰ χρήματα τοῦ παλατίου λαβὼν, καὶ τὴν ἀδελφὴν Ὀνωρίου ἀπὸ πατρὸς Πλακιδίαν, μι-
 10 κράν οὖσαν παρθένον, πρὸς τὸ οἰκεῖον ἔθνος ἀπῆλθεν εἰς τὰς Γαλλίας. Κωνσταντίος δὲ τις κόμης τῶν μετὰ Ἀλαρίχου, πιστευθεὶς τὴν κόρην Πλακιδίαν, ἔλαβεν αὐτὴν καὶ φυγὼν ἤγαγε πρὸς τὸν βασιλέα Ὀνωρίον. καὶ ἀποδεξιόμενος ὁ βασι-
 15 λεὺς τὸν Κωνσταντίον, ἐποίησεν αὐτὸν συγκλητικόν. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον ἔδωκεν αὐτῷ τὴν κόρην πρὸς γάμον καὶ ἀνηγόρευσε αὐτὸν βασιλέα, ὃς ἤς ἔσχεν υἱὸν ὃν ἐκάλεσεν Οὐα-
 λεντινιανὸν νέον. καὶ ἀγωνισάμενος Κωνσταντίος σὺν Ὀνωρίῳ, ἀνέβλεν ἐν Ῥώμῃ τοὺς τυράννους, καὶ ἐδήμευσε τοὺς οἴκους Β
 αὐτῶν, καὶ εἰρήνευσαν τὴν πόλιν. Ἰωάννης δὲ ὁ μέγας διδά-
 20 σκαλος κατεφώτισεν οὐ μόνον τὴν ἐκκλησίαν Κωνσταντινου.

3. τινα παραδυναστεύοντα b, τὸν παραδυναστεύοντα a c, τῶν παραδυναστεύοντων vulg. 6. ὅφ' οὐ A, ὅφ' οὐ vulg. 9. οὖσαν μικράν A. 12. φυγὼν add. ex b. 17. καὶ add. ex A. Κωνσταντίος A alii, Κωνσταντίνος vulg.

quippe rerum praetextu concitatus in cives, et irae impotens, in Ravennam civitatem maritimam se transfert. inde Gallum quendam natione barbarum, cuius penes se autoritas erat summa, cum valido exercitu in Romanos ablegat, et eos qui deliquerant, deprædari, et armis vexare iubet: subinde parum absuit, quin obsessa civitas funditus in ruinam ageretur. Alarichus autem senatorum ordini in urbe moranti se defensore adiunxit, et direpta palatii tota suppellectile, Placidiam Honorii ex patre sororem, virginem impubem suis abreptam, ad proprios lares et gentem deduxit in Gallias, et recessit. Constantius ex Alarichi comitibus unus, cui puellae custodia demandata fuerat, secum acceptam fugiens ad imperatorem Honorium retulit. Imperator Constantium humane susceptum senatoris dignitate munera-
 10 ravit, et brevi temporis intervallo puellam eidem in coniugium sociavit, et renunciavit imperatorem. ex ea sustulit ille filium Valentinianum iuniorem nomine. Constantius lunctis cum Honorio viribus tyrannos Romae extinxit, publicisque ipsorum aedibus, urbem in pace composuit. Ioannes porro magnus doctor non ecclesiam modo Cyprianam, verum Thraciae quoque nec non Asiae et Ponti

V. 53 πόλεως, ἀλλὰ καὶ Θράκης καὶ Ἀσίας καὶ Πόντου. ὥστε καὶ
 πρὸ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου τῶν ἐκκλησιῶν τούτων
 ὁ Κωνσταντινουπόλεως ἦρχεν. Μακεδονιανὸς δέ τις διὰ
 τῆς τοῦ πατρὸς διδασκαλίας προσῆλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· πα-
 ραινεύσας δὲ καὶ τῇ ἰδίᾳ γυναῖκα ἐπιστρέψαι καὶ κοινωνῆσαι, 5
 μόλις ἔπεισεν. ἡ δὲ τὴν κοινωνίαν δοῦσα τῇ ἰδίᾳ παιδίᾳ
 ἐκ τῶν Μακεδονιανῶν, ἐκέλευσεν ἔχειν μεθ' ἑαυτῆς. καὶ δὴ
 προσελθοῦσα τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ δεξαμένη τὴν κοινωνίαν ἐκ
 τῶν ἁγίων αὐτοῦ χειρῶν, ὑποκριθεῖσα ταύτην μεταλαμβάνειν,
 ἐσχάτως ἀπέδωκεν ταύτην τῇ παιδίᾳ, καὶ λαβοῦσα τὴν τῶν 10
 Μακεδονιανῶν προσάγει τῷ στόματι καὶ εὔρεν αὐτὴν λῆθον
 γεγοννῖαν· καὶ φρίζασα προσῆλθεν ὑπότρομος τοῖς ποσὶν Ἰω-
 ἀννον, ἐξαγορεύουσα τὸ τόλμημα καὶ εἰλικρινῶς προσερχομένη
 τῇ ἐκκλησίᾳ. ὁ δὲ λῆθος ἐν τῇ σκευοφυλακίᾳ ἀπετίθη φυ-
 λαττεσθαι. ἡ δὲ τοῦ Χρυσοστόμου ἐπιστολὴ ἡ πρὸς Θεόδω- 15
 ρον Μοψουεστίας, οὐχὶ πρὸς τὸν πρῶτον, ἀλλὰ πρὸς τὸν
 ἕσχαιον γενόμενόν ἐστιν. Ἀρσένιος δὲ ὁ μέγας κατὰ κόσμον

1. ἀλλὰ καὶ Θράκης καὶ Ἀσίας καὶ Πόντου A, ἀλλὰ καὶ τοὺς
 θράκας καὶ Ἀσίας καὶ Πόντον vulg. 2. τῶν ἐκκλησιῶν A,
 τὰς ἐκκλησίας vulg. 3. Μακεδόνιος A f. 4. ἐν add. ex
 A b e. 6. τὴν κοινῶν. A e, κοιν. vulg. 7. ἐκέλευσεν A,
 ἐκόμισεν vulg. 8. τῇ add. ex A. 10. ἀπέδωκεν ταύτην
 A, ἐπέδ. αὐτὴν vulg. ἡ παιδίᾳ A e, τῇ παιδίᾳ vulg. 12.
 προσῆλθεν] ἦλθεν A, ἐσῆλθεν e. 14. φυλάττεσθαι A, φυλατ-
 τόμενος vulg. 16. Μοψουεστίας — — ἀλλὰ add. ex A. 17.
 A et e inscriptionem praeiungunt: περὶ τοῦ μεγάλου Ἀρσενίου.

ecclesias illustravit: ex quo constat etiam ante concilium Chalcedone
 coactum tractuum huiusmodi ecclesias Cpolitano praesuli fuisse sub-
 iectas. caeterum e Macedonii secta quispiam exsiliens sancti patris
 suasi et doctrina rediit ad ecclesiam: cum vero propriam uxorem,
 ut eodem reverteretur, et ecclesiae communionem resumeret, frequens
 hortator impelleret, vix obtinuit. illa deductae secum ancillae o
 Macedonianorum coetu communionem acceptam tradidit, et ut secum
 deferret praecepit. inde ad Chrysostomum progressa, et ex sanctis
 eius manibus communionem sumens, tum comestione simulata, de-
 mum in ancillae manus eam mittit, et quam a Macedonianis tulerat
 acceptam ori admovet, et mox in lapideam conversam experitur. ex-
 horrescens illa et tremebunda ad pedes Ioannis advolvitur, scelus
 attentatum fatetur, ad ecclesiam supplex accedit: lapis exinde inter
 sacrarii vasa servandus deponitur. Chrysostomi vero epistola ad
 Theodorum Mopsuestiae episcopum, non ad primum, sed ad eum,
 qui ultimo promotus, conscripta fuit. Arsenius denique qui magnam
 per universum orbem sibi famam conciliavit, cunctisque rebus despe-

γεγονώς, καὶ πάντων καταφρονήσας, τὴν θείαν φιλοσοφίαν ἐν Αἰγύπτῳ μετήρητο, βίῃ καὶ λόγῳ καὶ θαύμασι διαλάμπων ἐν τῇ μοναχικῇ τάγματι. D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔσθρσεν Ἀρκαδῖος τὸν κίονα τοῦ Ξηρο-
5 λόφου, καὶ τὴν Ἀρκαδιούπολιν ἔκτισε τῆς Θράκης.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος πολὺς ἦν ἐν βίῃ A. M. 5896
καὶ λόγῳ καὶ θείοις χαρίσμασι διαλάμπων, καὶ ἀκριβῆς περὶ P. 67
πᾶσαν ἀρετὴν. τοῦτον ἡγάπα πᾶς ὁ λαὸς οἰκοδομούμενος
σφόδρα ταῖς διδασκαλίαις αὐτοῦ, οἱ δὲ ζῶντες ἀσώτως ἀπε-
10 στρέφοντο αὐτόν, οἱ καὶ εἰς τὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον συνήρ-
γησαν. ἐν οἷς συνέβη καὶ τὰ κατὰ Εὐτρόπιον τὸν εὐνούχον
εἶτι δὲ καὶ ἡ φιλονεικία Σεσημῖαν τοῦ Γαββαλῶν πρὸς Σα-
ραπίωνα τὸν ἀρχidiaκον Ἰωάννου, καὶ τὸ τῶν μοναχῶν ἐξ
Αἰγύπτου φυγόντων διὰ τὸν Θεόφιλον, καὶ τὰ παρὰ Θεοφί- B
15 λον πρὸς Ἐπιφάνιον πεμφθέντα γράμματα. ἐξ ὧν ἀπάντων
ὁ θεράπων τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννης ἐπεβουλευέτο. Ἐπιφάνιος
δὲ ὁ Κύπρου ἐλθὼν ἐν τῷ Ἐβδόμῳ χειροτονίας καὶ συνάξεις
παρὰ τὴν Ἰωάννου γνώμην ἐποίησεν. τοῦ δὲ Ἰωάννου τοῦτο
παρέντος διὰ τὴν θείαν ἀγάπην, καὶ μᾶλλον προτρεψαμένου

13. μοναχῶν] μακρῶν A f. 14. διὰ Θεοφίλου A. 15.
πεμφθέντα om. A. 16. Χριστοῦ] Θεοῦ a b c d. Ἰωάν-
νης add. ex A. 17. χειροτ. A, τὰς χειροτ. vulg. 18. παρὰ
τὴν A, παρὰ τοῦ vulg. 19. παρέντος A, παρορῶντος vulg.

ctis, vita, sermone, et miraculis in monastico floruit ordine, divinam philosophiam in Aegypto hac tempestate profitebatur.

Eodem anno Ierolophi columnam Arcadius erexit, et Arcadio-
polim Thraciae civitatem aedificavit.

Hoc anno Iohannes Chrysostomus vitae sanctitate, sermonis eru- A. C. 396
ditione et divinis donis clarus, ob compositos ad virtutis rigorem
mores celebris habebatur. hunc populus omnis eius instructus do-
ctrina summo opere prosequabatur: qui relaxationem et luxum affecta-
bant, virum aversabantur, ita ut etiam ad tuicidium adversus eum
motum operam suam contulerint. inter haec contigerunt, quae circa
Eutropium eunuchum gesta, ut et contentio Severiani Gabalorum
episcopi cum Serapione Iohannis archidiacono, ad haec monachorum
propter Theophilum ex Aegypto fuga, et demum ad Epiphadium a
Theophilo datae litterae: quorum omnium causa insidiae Iohanni dei
famulo conflatae. in his Epiphanius Cypri aotistes ad Hebdomum
secedens, ordinationes et ecclesiasticos conventus praeter Iohannis con-
siliium agebat. haec Iohanne ob dei dilectionem dissimulante et si-
lente, imo Epiphanium, ut una secum in episcopio habitaret, rogante,

τὸν Ἐπιφάνιον ἐν τῷ ἐπισκοπεῖν συμμεῖναι αὐτῷ, οὐκ εἴλατο προκαταληφθεῖς ταῖς διαβολαῖς τοῦ Θεοφίλου ταῖς κατὰ τοῦ μακαρίου Ἰωάννου.

- A.M. 5897 Τούτῳ τῇ ἔτει Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λόγον κατὰ γυναικῶν πονηρῶν ἐποίησεν, ὃν οἱ δυσμενεῖς καὶ οἱ τῆς ἀλη- 5
 V. 54 θείας ἐχθροὶ τὴν Εὐδοξίαν παρωξύναν λέγοντες κατ' αὐτῆς εἰρησθαι τὸν λόγον. ἡ δὲ πρὸς Ἀρκάδιον δεινὰ πεπονθέναι παρὰ Ἰωάννου λέγουσα, τοῦτον παρεσκεύασεν μεταστεῖλασθαι Θεόφιλον πρόδηλον ὄντα Ἰωάννου ἐχθρόν, ὃς παραγενόμενος ἐν τῇ Ἀρμῇ τῇ νῦν Ρουφινιανᾷ λεγομένῃ τὴν κατὰ Ἰωάννου 10 ἐπιβουλήν ἐργάσατο, καὶ τοῦτον τῆς πόλεως ἐξέβαλεν. τοῦτο δὲ γινούς ὁ λαὸς στάσιν μεγάλην ἐποίησεν, μὴ συγχωρῶν ἐκβληθῆναι τὸν Ἰωάννην. ἐν οἷς καὶ Εὐδοξία τοῖς ὀδυρμοῖς τοῦ λαοῦ ἐπικαμψθεῖσα παρεκάλεσεν Ἀρκάδιον τὸν βασιλέα, καὶ πέμψας Βρίσωνα εὐνούχον ἀπὸ Πραινέτου τὸν Ἰωάννην 15 ἀνεκαλέσατο. ὁ δὲ πρὸ δημοσίας συνόδου εἰσελθεῖν οὐκ ἤνεσχετο· εἰς προάστειον δὲ κατὰ τὸν Ἀνάπλου διέτριβεν. ὁ δὲ λαὸς καταβῶν τοῦ βασιλέως εἰσαγαγεῖν τὸν Ἰωάννην ἠνάγκασε, καὶ τῷ θρόνῳ ἐγκαταστήσαι· ὥστε Θεόφιλον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ φοβηθέντας φυγεῖν ἐκ τῆς πόλεως. τότε ἐξήκοντα 20 ἐπίσκοποι συνελθόντες ἄκυρα πάντα τὰ κατὰ τοῦ θείου Ἰω-

1. ἐν om. A. εἴλετο e. 5. οἱ ante τῆς add. ex A. 8. παρὰ Ἰωάννου add. ex A. μεταστρίλιναι b. 9. πρόδηλον om. A. 10. Ρουφινιανᾷς A. 16. ἀνεκαλέσατο] ἀνέκαμψεν b. δημοσίας] δοκιμασίας b. 17. κατὰ τὸν A, κατὰ τὸ vulg.

ille criminationibus a Theophilo contra Ieanum compositis praeoccupatus ire detrectavit.

- A. C. 397 Hoc anno Ioannes Chrysostomus adversus pravos mulieres sermonem instruxit, cuius occasione flagitiosi quique et veritatis hostes Eudoxiam ipsi infensam reddidere, orationem in eam compositam asserentes. haec apud Arcadium contumelias passam conquesta, Theophilum Ioannis apertum hostem ut advocaret, impulit: ille ad locum Quercus nomine, qui nunc Rusiniana dicitur, insignem advolans, in Ioannis perniciem molitur insidias, et eum urbe deturbat. eo cognito, populus ad seditionem movetur, nec Ioannem urbe depelli patitur. ad haec Eudoxia populi clamoribus flexa, Arcadium pro eo deprecatur, et euncho Brisono misso a Praeneto Ioannem revocat. is autem ante publicum concilium urbem ingredi recusans, ad Anaplum in suburbio moram trahebat. exin populus imperatorem, ut Ioannem in urbem induceret et throno restitueret, adeo compulsi, ut Theophilus, et qui cum illo erant, terrore percussi fuga sibi consulere. tum vero ex episcopis convenientes ad sexaginta, cuncta, quae

άννου παρὰ τοῦ Θεοφίλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἐκύρωσαν δικαίως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ βασίλισσα Εὐδοξία ἀργυραίαν στήλην A.M. 5898
 ἰδίαν ποιήσασα ἔστησεν ἐν τόπῳ λεγομένῳ τὰ Πιττάκια πλη- P. 68
 5 σίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης. ὁ δὲ τῆς πόλεως ἐπαρχος Μανι-
 χαῖτος ἑλληνοφρονῶν κρότους καὶ χοροὺς καὶ ὁρχήσεις ἐνώπιον
 τῆς στήλης ἐπιτελῶν θορύβους τε ποιῶν ἐλύπει τὸν ἀρχιε-
 ρέα, μὴ συγχωρῶν αὐτὸν ἡσύχως τὰς θείας λειτουργίας ἐπι-
 10 τελεῖν· πολλάκις γὰρ ἔφωρεν τοὺς ψάλλοντας. ὁ δὲ ἱερεὺς
 Ἰωάννης ἐπηνέχθη τούτῳ διὰ λόγου. αὐτὸς δὲ τὴν Εὐδοξίαν
 κατὰ τοῦ Ἰωάννου διηγείρεν, ὥς δυσχεραίνοντος ἐπὶ τῇ τιμῇ
 τῆς στήλης αὐτῆς. καὶ λοιπὸν πάλιν μῖσος κατὰ τοῦ Ἰωάν- B
 νου, πάλιν ὁρχή. αὐτὸς δὲ τότε τὸν λόγον ἐπεδείξατο, οὗ ἡ
 ἀρχή· πάλιν Ἡρωδίας μαινεται· τότε ἔχθρα τελεία τῆς
 15 βασιλείας κατ' αὐτοῦ ἐκινήθη, καὶ πάλιν καθαιρέσεις καὶ ἐξο-
 ρία. ὁ δὲ λαὸς τὴν ἐκκλησίαν ἐνέπρησεν· πολλοὶ τε ὑπὲρ
 Ἰωάννου ἐκινδύνευσαν. Ἰωάννης δὲ ἐξηλάθη τῆς πόλεως, καὶ
 ἐξωρίσθη εἰς Κουκουσόν, ἐκεῖθ' ἐν τε μετηνέχθη εἰς Πιτυούρ-
 τα. γενόμενος δὲ ἐν Κωμάνοις κατὰ πάροδον τῆς Ἀρμενίας

4. τόπῳ λεγομένῳ A, τόπῳ τῷ λεγ. vulg. 5. ἐπαρχος c. 6.
 ἑλληνοφρονῶν A. ἐνώπιον τῆς στήλης add. ex b. 7. ὁρχι-
 εῖαι] Ἰωάννην b. 10. διὰ τοῦ λόγου A. 10. τῶν — τοῦ
 add. ex A. 11. τῇ τιμῇ A, τῆς τιμῆς vulg. 16. ὑπὲρ Ἰω-
 άννου A, διὰ Ἰωάννην vulg. 18. ἐκεῖθ' ἐν τε A, ἐκεῖθεν δὲ vulg.
 Πιτυούρτα A, Πιτιούρτα vulg.

a Theophilo et asseclis adversus divinum Iohannem decreta fuerant, aequiore multo sententia cassa reddiderunt et irrita.

Hoc anno imperatrix Endoxia suam statnam argento conflare, et A.C. 398
 ad sanctae Irenes templum, loco, qui Pittacia dicitur, collocari iussit.
 praefectus autem urbis Manichaeorum haeresi vitiatu, et adhuc gen-
 tiliū ritibus addictus, ex plausibus, choreis, et saltationibus ibidem
 loci actis tumultum et strepitum ciens immodicum, pontificem angos-
 bat, nec pacate et cum animi quiete, cantoribus frequentius interrup-
 ptis, divina mysteria eum permittebat celebrare. quare sacer Ioan-
 nes verbis in ipsum vehementer invecus est: is autem Endoxiam in
 Iohannem quasi eius imaginem communi populi cultu honorari indigna-
 retur, commovit. inde rursus odia in Iohannem, inde rursus irae.
 ipse pariter subinde orationem habuit, cuius principium: rursus Hero-
 dias furit. ex his imperatricis irae ad cumulum incensae, ex his iterata
 a pontificatu exautoratio, et exilium. populus ignem in ecclesiam
 misit: et plerique Ioannis causa vitae periculum subierunt. Ioannes
 urbe pulsus, Cucum deportatur: inde Pityntem transfertur. cum
 autem ad Comanos, quod est Armeniae oppidum, divertisset, in do-

ἔτελειώθη ἐν κυρίῳ. τούτου δὲ ἔξορισθέντος Ἀρσάκιος ἐχειροτονήθη ὁ ἀδελφὸς Νεκταρίου τοῦ πρὸ Χρυσσοστόμου. Ἰν-
C. νокέντιος δὲ ὁ Ῥώμης, καὶ ὁ Φλαβιανὸς Ἀντιοχείας οὐκ
ἐκοινωνήσαν τῇ ἐκβολῇ Ἰωάννου, ἀλλὰ διὰ γρυμμάτων τῆς πό-
λεως τὸν κλῆρον παρεμυθήσαντο, καὶ ἐδυσχέρισον ἐπὶ τοῖς 5
τολμήμασιν. Ἐπιφάνιος δὲ ἀπέπλευσεν ἐπὶ Κύπρον τοῦ Θεοῦ,
ὧν εἰσικε, τὴν μετὰστασιν αὐτοῦ προμηνύσαντος. φασὶ δὲ
ὅτι καὶ Ἰωάννη τὴν ἐν τῇ ἔξορίᾳ τελευτὴν ἐδήλωσεν· καὶ
Ἰωάννης Ἐπιφάνῳ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ. Ἐπιφάνιος τοῖς προ-
πέμπουσιν εἶπεν· σπεῦδω ἐγὼ, ἀφίχημι δὲ ὑμῖν τὰ βιβλία, 10
τὴν πόλιν καὶ τὴν ὑπόκρισιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτελεύτησεν ἡ Εὐδοξία.

A.M. 5899 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀρσακίου ἔτος α'.

V. 55 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀρκαδῖος ὁ βασιλεὺς γενόμενος ἐν Κα-
D ρίᾳ, ἐν ᾗ καὶ τὸν ἅγιον μάρτυρα Ἀκάκιον λίγουσιν παθεῖν, 15
ἐνθάδε καὶ ἔξελθὼν ἐκ τοῦ ναοῦ, εὐθὺς μέγιστος οἶκος
ἐν τῇ Καρίᾳ κατέπεσεν. τὸ δὲ πλῆθος σωθὲν τῇ εὐχῇ τοῦ
βασιλέως τὴν σωτηρίαν ἐπέγραψεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν Ῥώμῃ ἐμυκήθη ἡ γῆ ἐπὶ ἡμέρας
A.M. 5900 ἑπτὰ. καὶ ἐσφάγη Στιλίκων ὁ λαμπρότατος ἐν Ῥαβέννῃ, καὶ 20
P. 69 ἄλλοι δυνάσται.

6. ἀπέπλευσεν σκ. Α. 16. ὁ μέγιστος ὁ ἐν τῇ Α. 20. Ῥα-
βέννῃ Α, Ῥαβέννῃ vulg.

mino consummatus est. eo in exilium pulso, Arsacius frater Nectarii, qui Chrysostomum in throno praecessit, pontificatum obtinuit. caeterum neque Innocentius Romanus praesul, neque Flavianus Antiochenus Ioannis reiectioni consenserunt: imo civitatis clerus, litteris ad eum missis, consolati sunt, et de memoratis gestis graviter afflictabantur. Epiphanius autem, deo, ut postea visum est, vitae decessum ei prae-nunciante, Cyprum abnavigavit. Ioanni mortem in exilio praedixisse, et in adversum Epiphanii letum in navi Ioannem vaticinium ferunt. Epiphanius viae comitibus dixit: ego festino: vobis autem libros, urthem, et simulandi artem relinquo.

Hoc etiam anno Endoxia decessit.

A. C. 399 Cpoleos episcopi Arsacii annus primus.

Hoc anno Arcadio imperatore in Cariam, in qua sanctum martyrem Acacium passum narrant, profecto, post suas preces, sub ipso tempore egressi, confestim domus ampla concidit in Caria: multitudo vero iuculomis servata, salutem imperatoris precibus acceptam retulit.

A. C. 400 Hoc anno Romae septem diebus terra mugit: et Stilicho vir clarissimus una cum aliis optimatibus Ravennae necatus est.

Αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει Ἀρκάδιος ἐτελεύτησεν πρὸ τῆς καλαν-
 δῶν Σεπτεμβρίου. τὸν δὲ νέον Θεοδοσίον μικρότατον ὄντα,
 καὶ ἀπερίστατον κατανοήσας Ἀρκάδιος ὁ πατὴρ, καὶ δει-
 σας, μὴ ἀπὸ τινος ἐπιβουλευθῇ, βασιλεία αὐτὸν ἀναγορεύ-
 5 σας, κουράτορα αὐτοῦ κατὰ διαθήκας κατέστησεν Ἰσδε-
 γέρδην τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα. Ἰσδεγέρδης δὲ ὁ τῶν Περ-
 σῶν βασιλεὺς τὴν Ἀρκαδίου διαθήκην δεξάμενος, εἰρήνην
 ἀφθόνη πρὸς Ῥωμαίους χρησάμενος, Θεοδοσίῳ τὴν βασιλείαν
 διεσώσατο, καὶ Ἀντιόχον τινα θαύμαστόν τε καὶ λογιώτατον
 10 ἐπίτροπόν τε καὶ παιδαγωγὸν ἀποστείλας γράφει τῇ συγκλή-
 τῃ Ῥωμαίων τάδε· Ἀρκαδίου κοιμηθέντος καμὲ κουράτορα
 τοῦ παιδὸς καταστήσαντος, τὸν ἀνακληροῦντα τὸν τόπον τὸν
 ἑμὸν ἀπέστειλα. μὴ τις οὖν ἐπιβουλὴν τοῦ παιδὸς ἐπιχει-
 ρῇ, ἵνα μὴ πόλεμον ἄσπονδον κατὰ Ῥωμαίων ἀνακινήσῃ.
 15 ὁ δὲ Ἀντίοχος ἐλθὼν ἦν σὺν τῷ βασιλεῖ· ἐπὶ δὲ τοῦ αὐ-
 τοῦ θείου Ὁνωρίου καὶ Πουλχερίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ τὰ
 Χριστιανῶν ἐπιστημότως ἐπαιδευέτο. καὶ ἦν εἰρήνη ἀναμε-
 ταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν μάλιστα τοῦ Ἀντιόχου πολλὰ
 ἐπὶ Χριστιανῶν γράφοντος, καὶ οὕτως ἐπλάτυνθη ἐν Περ-
 20 σίδι ὁ χριστιανισμός.

1. αἰ] α' Α. 6. Ἰσδεγέρδης ubique Α. 12. τὸν τόπον Α,
 τόπον vulg. 14. ἀνακινήσῃ Α a c e, ἀνακαινίσῃ vulg. 15.
 ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτοῦ θείου Ὁνωρίου καὶ Πουλχερίας τῆς ἀδελφῆς
 Α, ἐπὶ δὲ τῷ θείῳ αὐτοῦ Ὁνωρίῳ καὶ Πουλχερίᾳ τῇ ἀδελφῇ
 vulg. 20. post χριστιανισμός b c d haec addunt: Ἀναρουθᾶ
 τοῦ ἐπισκόπου Μεσοποταμίας μεσιτεύοντος.

Eodem etiam anno Arcadius undecimo Kalendas Septembris lo-
 tum oppetit. Theodosium autem iuniorem nondum infantiam super-
 gressum ac pene cunctis auxiliis orbem pater Arcadius conspicatus,
 insidiasque, si forte renunciaret imperatorem, ne pateretur, metuens,
 curatorem eius Isdegerdem Persarum regem testamenti tabulis insti-
 tuit. Isdegerdes Persarum princeps accepto testamento longam et
 tranquillam pacem cum Romanis habuit, et Theodosio saltem et In-
 columne iussit esse imperium: mox Antiocho, viro moribus egregio
 et eximiae eruditionis, in pueri procuratorem et paedagogum sum-
 misso, Romano senatui in haec verba rescripsit: Arcadio factis subla-
 to, et me consiliis eius in filii curatorem instituto, virum, qui vicem
 meam impleat, nisi: nullus igitur puero struat insidias, ne bellum
 adversus Romanos innovet irreconciliabile. adveniens Antiochus im-
 peratoris comitem ubique se praebebat. is vero ab Honorio patruo
 et a sorore Pulcheria Christianis institutis probe et solerter eruditus
 est: paxque diu inter Romanos et Persas tracta, Antiocho maxime
 plura pro Christianis scribente: atque ita Christiana lex per totam
 Persidem dilatata fuit.

A.M. 5901

Ῥωμαίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α'.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀττικοῦ ἔτος α'.

Τούτῳ τῇ ἔτει Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως τελευτήσαντος, ὃς ἐβασίλευσεν μετὰ τὴν τελευτὴν Θεοδοσίου τοῦ πατρὸς ἔτη ιδ', μῆνας γ', ἡμέρας ιδ', συμβασιλεύσας καὶ τῷ πατρὶ αὐ-5 τοῦ ἔτη ιβ', κατέλιπεν Θεοδοσίον τὸν υἱὸν αὐτοῦ βασιλέα D ἐτῶν ὄντα ἡ', συμβασιλεύσαντα δὲ τῷ πατρὶ Ἀρκαδίου ἔτη ε'. Θεοδοσίον δὲ αὐτοκράτορος γενομένου Πουλχερία, ἡ τοῦτον ἀδελφὴ παρθένος ιε' ἐτῶν ὑπάρχουσα, τὴν βασιλείαν σὺν θεῷ καλῶς ἐδιοίκει. εἶχεν δὲ καὶ ἄλλας δύο ἀδελφάς Ἀρκα-10 δίαν καὶ Μαρίαν· καὶ ταύτας παρθενεῖειν ἡ Πουλχερία ἐπεισεν. Θεοδοσίον δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐπαίδευσεν σοφωτάτῃ τυγχάνουσα, καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη. τὸν δὲ ἀδελφὸν Θεο- V. 56 δόσιον πρὸ πάντων μὲν εἰς τὴν κατὰ θεὸν εὐσίβειαν, ἔπειτα δὲ καὶ εἰς ἡθὺς καὶ λόγον καὶ βάδισμα καὶ γέλωτα καὶ στολὴν 15 καὶ καθέδραν καὶ στάσιν βασιλικῶς ἐξεπαίδευσεν. πολλὰς δὲ P. 70 ἐκκλησίας καὶ πτωχεῖν ξενεῶνάς τε καὶ μοναστήρια κτίσασα, πᾶσι καὶ τὰς ἀρμόδιους προσόδους βασιλικῶς ἀπένειμεν. ὃ δὲ Σωζόμενός φησι περὶ αὐτῆς, ὅτι καὶ θείας ἐμφανείας ἤξιοῦτο. 20

7. συμβασιλεύσας καὶ e f, συμβασιλεύσαντος a c. 11. Μα-
ρίαν A e f, Μαρίαν vulg. 13. τὸν δὲ ἀδελφὸν Θεοδοσίον
A, τοῦ δὲ ἀδελφοῦ Θεοδοσίου vulg. 17. ξενεῶνας A, ξενῶ-
νας vulg. 18. καὶ add. ex A.

A.C. 501

Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

Cpoteos episcopi Attici annus primus.

Hoc anno moritur Arcadius imperator, qui post patris Theodosii obitum annis quatuordecim, tribus mensibus et diebus quatuordecim tenuit imperium, postquam cum patre iam annis duodecim potestatem exercuisset: Theodosium filium octennem reliquit ad imperii consortium ante sex annos ascitum. Theodosio in imperatorem accepto, soror eius Pulcheria quindecim annorum virgo, dei consilii ac ductu, publicas res egregie administrabat. alias insuper duas sorores Arcadium et Mariam in virginitatis proposito permanere docuit Pulcheria: et ut sapientissima divinique mentem a natura consequuta fratrem Theodosium iustruxit, prae cunctis nimirum pietatem in deum haberet, tum eius mores, sermonem, gressum, risum, vestes, sessionem, statum regio ritu componeret, erudit. multis praeterea extructis ecclesiis, pauperum et peregrinorum habitaculis atque monachorum aedibus, cunctis congruos redditus regia liberalitate assignavit. quinetiam Sozomenus deum hanc sua visione dignatum affirmat.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀττικὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Α.Μ. 5902
 Ἰουδαίων τινα παραλυτικὸν νοθεύσας, πείσας τε καὶ βαπτί-
 σας, ἐγὼ ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἀνήγαγεν. κατὰ θεὸν γὰρ λέ-
 γεται βεβιωκέναι. B

5 Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥώμη παρελήφθη ὑπὸ Ἀλαρίχου πρὸ θ', Α.Μ. 5903
 καλανθῶν Σεπτεμβρίου· καὶ μεθ' ἡμέρας ὀλίγας Κωνσταν-
 τίνος ὁ λαμπρότατος ἐσφάγη, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν ἐν Γαλλίαις Ἰουβιανὸς καὶ Α.Μ. 5904
 Σεβαστιανὸς οἱ λαμπρότατοι. καὶ ἤλθον αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν
 10 ἐν Ῥώμῃ, καὶ μεθ' ἡμέρας πέντε ἐσφάγησαν Σαλούστιος καὶ
 Ἡρακλείανός. C

Ῥώμης ἐπισκόπου Ζωσίμου ἔτος α'.

A.Μ. 5905

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πολλὰ κακὰ
 τοῖς Χριστιανοῖς ἐνεδείξαντο. συνθίμενοι γὰρ πρὸς ἀλλή-
 15 λους φορεῖν δακτύλιον ὑπὸ φοίνικος, τῇ νυκτὶ βοᾶν παρε-
 σκεύασαν κήρυκας, ὅτι ἡ ἐκκλησία ἐνεπρήσθη. τῶν δὲ Χρι-
 στιανῶν συνδραμόντων, τούτους οἱ Ἰουδαῖοι κατέσφαξαν. τοῦ
 δὲ δράματος φωραθέντος, οἱ Χριστιανοὶ ἄρχοντες τούτους
 τῆς Ἀλεξανδρείας ἐξήλασαν, καὶ τὰς ὑποστάσεις αὐτῶν ἐδή- D
 20 μευσαν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀντίοχος ὁ Πέρσης ἐκ ποδῶν γέγονε,

5. ὑπὸ Α, παρὰ vulg.
 ex A.

14. τοῖς add. ex A.

17. of add.

Hoc anno Atticus Cpoleos praesens Iudaeum paralyticum cum de A. C. 402
 recipienda fide praeconuisset, tum vero suatum sacro baptismate lu-
 straret, sanum et vegetum e fontibus eduxit: iuxta divina quippe
 instituta vitam composuisse refertur.

Hoc anno Roma ab Alaricho capta est nono Kalendas Septem- A. C. 403
 bris: paucisque diebus exactis, Constantinus vir clarissimus cum ple-
 risque aliis occisus est.

Hoc anno Iovianus et Sebastianus viri clarissimi in Galliis necati A. C. 404
 sunt, et eorum capita Romam delata: et post dies quinque Salustius
 et Heraclianus pariter interfecti.

Romae episcopi Zosimi annus primus.

A. C. 405

Hoc anno Iudaei Alexandriae multa mala Christianis intulere.
 tessera namque annuli palmae folio compacti, quo se dignoscere-
 ad invicem data, publicos praecones ut noctu conclamarent, ecclesiarum
 incendio vastari, compulerunt. ita Christianos ad ignem concurren-
 tes trucidarunt Iudaei. scelere comperto Christiani magistratus Iu-
 daeos Alexandria exulare, et eorum bona publicari iusserunt.

Hoc eodem anno Autiuchus Persa e vivis excessit: beatissima

καὶ ἡ μακαριωτάτη Πουλχερία τελείως τῶν πραγμάτων ἐκράτησεν.

A.M. 5906

P. 71

Τούτῳ τῷ ἔτει Ὑπατείαν τὴν φιλόσοφον θυγατέρα Θέωνος τοῦ φιλοσόφου βιαίῳ θανάτῳ τινὲς ἀνέβλυν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἰσδεγέρδης ὁ τῶν Περσῶν βοσιλεύς 5 πρότερον Μαρουθᾶ τοῦ ἐπισκόπου Μεσοποταμίας κατὰ παραινέσεσι πειθόμενος, καὶ Ἀβδαῦ τοῦ τῆς βασιλευσύνης ἐν Περσίδι πόλεως ἐπισκόπου, εἰς ἄκρον θεοσεβῆς γέγονεν, ὥστε ἔμελλε σχεδὸν βαπτίζεσθαι διὰ τὰς θαυματουργίας τοῦ Μαρουθᾶ, καὶ τοὺς μάγους ὡς ἀπατεῶνας ἐκόλαζεν. τῷ δὲ 10 ἔτει τετελεύτηκεν. αἰτία δὲ τοῦ διωγμοῦ αὐτοῦ γέγονεν V. 57 Ἀβδαῦς ὁ τῆς βασιλευσύνης ἐν Περσίδι ἐπίσκοπος, ζήλῳ μὲν θεοῦ φερόμενος, οὐκ εἰς δέον δὲ τῷ ζήλῳ χρησάμενος τὸν ναὸν τοῦ πυρός ἐνέπρηκεν. τοῦτο δὲ γινούς ὁ βασιλεὺς τὰς ἐν Περσίδι ἐκκλησίας καταλυθῆναι προσέταξεν, καὶ τὸν 15 Ἀβδαῦν διαφόροις κολάσεσιν ἐτιμωρήσατο. τοῦ δὲ διωγμοῦ ἐπὶ ἐντε χρόνους κρατήσαντος, πολλοὶ μάρτυρες καὶ ἀναρίθμητοι ἀνεδείχθησαν. οἱ γὰρ μάγοι κατὰ πόλεις καὶ χώρας ἐπιμελῶς ἐθάρυνον τοὺς λανθάνοντας. ἄλλοι δὲ καὶ αὐτομάτως αὐτοὺς κατεμήννον, ὥστε μὴ σιγῇ δόξαι τὸν Χριστὸν ἀπαρ- 20

3. Ὑπατίαν A, Ὑπατίαν vulg. 8. πόλεως add. ex A. 10. post ἐκόλαζεν b add.: ὑπὸ τῶν μάγων ἀπατηθεὶς μέγαν κατὰ τῶν ἐν Περσίδι χριστιανῶν διωγμὸν ἀνέβλεψεν. x] Goar conl. κα'. 12. ὁ add. ex A. 18. ἀνεδείχθησαν A, ἐδ. vulg. χώρας] κώμας b. ἐπιμελῶς add. ex A. 19. αὐτομάτως A, τοῖς Ὑπᾶτοις vulg.

vero Pulcheria supremam et absolutam rerum administrationem exercuit.

A.C. 406

Hoc anno Hypatiam Theonis philosophi filiam in philosophiae studiis exercitatissimam violento mortis genere nonnulli sustulerunt.

Hoc eodem anno Isdegerdes Persarum rex, Maruthae primo Mesopotamiae, Abdae regiae in Perside civitatis episcoporum suasu ductus, in pietatem totus propeudebat: adeo ut visis Maruthae mirandis operibus baptismum iam iam suscepturus videretur: unde et magos, ceu seductores, variis exagitabat suppliciis. anno vero vigesimo diem obiit extremum. persecutioni porro ab eo suscitatae causam dedit Abdaas regiae Persidos urbis episcopus: divino quidem zelo motus, at non eo ex rationis norma usus, ignis templum succendit. eo cognito rex erectas per totam Persidos regionem ecclesias everti iussit: Abdaam autem diversis afflixit tormentis. persecutione ad quintum usque annum prorogata, plures, immo martyres innumeri declarati sunt. latentes enim Christianos per urbes et vicos magi venatorum

νήσασθαι. ἀφειδῶς δὲ τῶν Χριστιανῶν κατατεμνομένων, πλείστοι καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις ἀγῆρεθσαν. πολλοὶ δὲ καὶ τοῖς Ῥωμαίοις προσέφυγον.

[Κοίμησις Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας, καὶ προβολὴ τοῦ 59είου Κυρίλλου καὶ Ἡσυχίου πρεσβυτέρου Ἱεροσολύμων.] C

Τούτῃ τῇ ἔτει Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἀπέ- A.M. 5907
βίω, καὶ Κύριλλος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ προεχει-
ρίσθη.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει ἤνθει ταῖς διδασκαλαῖς Ἡσύχιος πρε-
σβύτερος Ἱεροσολύμων.

Περσῶν βασιλέως Οὐακράνου ἔτος α'.

A.M. 5908

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Κυρίλλου ἔτος α'.

D

Τούτῃ τῇ ἔτει Ἰουδαῖοι εἰς τὸν Ἱμμον παιδίον Χριστιανὸν συλλαβόντες, ὡς παίζοντες δῆθεν, καὶ τὸν σταυρὸν δια-
15 σύροντες τὸν αὐτὸν παῖδα ἐκρέμασαν ἐπὶ ξύλου ἀνελόντες
βασάνοις. τοῦτο γινὺς ὁ βασιλεὺς Ἰουδαίους πρεπόντως ἐκό-
λασεν.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Πραυλίου ἔτος α'.

A.M. 5811

Τούτῃ τῇ ἔτει Λεοντίου τοῦ φιλοσόφου θυγατέρα Ἀθηναΐ- P. 72

1. κατατεμνομένων A, πτενομένων vulg. 2. ταῖς βασάνοις]
τοῖς βασιλεῦσι b. 4. Κοίμησις — Ἱεροσολύμων in margine
cod. A leguntur. Ἱεροσ. add. ex A. 7. ὁ add. ex A. 13.
εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg.

more insequerantur. nonnulli etiam sponte se ipsos prodebant, ne
vel silentio Christum abnegasse viderentur. quibus demum ad mor-
tem hoc pacto quaesitis, plurimi tormentorum vi neci traditi sunt:
multi etiam ad Romanos transfugerunt.

Eo tempore Theophili Alexandriae episcopi dormitio, et divini
Cyrilli atque Hesychii presbyteri promotio audita est.

Hoc anno Theophilus Alexandriae episcopus excessit e vivis: et A.C. 407
in eius locum Cyrillus eius nepos suffectus est.

Hoc eodem Hesychius Hierosolymitanus presbyter litterarum do-
ctrina florebat.

Persarum regis Vararanis annus primus.

A.C. 408

Alexandriae episcopi Cyrilli annus primus.

Hoc anno Iudaei puerum Christianum ad Immum comprehenden-
tes, ludibriis exercendis, ac crucis deridendae causa puerum eundem
de ligno suspendentes, cruciatibus interfecerunt: de quo imperator
certior factus Iudaeos dignis suppliciis ultus est.

Hierosolymorum episcopi Praulli annus primus.

A.C. 411

Hoc anno Leontii philosophi filiam Athenaidem nomine baptiza-
vit Atticus, quam et Eudociam appellavit. illa corporis elegantia,

Theophanes.

9

δα λεγομένην ἐβύπτισεν Ἀττικὸς, καὶ Εὐδοκίαν μετωνόμασεν, ἥτις κατὰ γνώμην Πουλυχερίας γημᾶται Θεοδοσίῳ, κάλλει σώματος καὶ συνάσει ψυχῆς καὶ ἐν λόγοις διαπρέπουσα.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς ὁ υἱὸς Κωνσταντίου καὶ Γάλλης Πλακιδίας ἐν Ῥαβέννῃ. 5

A.M. 5912 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεοδότου ἔτος α'.

V. 58 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀττικὸς ἐπίσκοπος τοὺς Ἰωαννίτας ὁρῶν ἔξω τῆς ἐκκλησίας συνάγοντας, τὸ ὄνομα Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν τοῖς διπτύχοις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ μνημονεύεσθαι προσέταξεν. καὶ πολλοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ ἤνωσεν. 10

C Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς υἱὸς Κωνσταντίου ἐν Ῥαβέννῃ ἑξάδελφος Θεοδοσίου.

A.M. 5913 Ῥώμης ἐπισκόπου Βονιφατίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κωνσταντῖος ὁ πατὴρ Οὐαλεντινιανοῦ ἐβασίλευσεν, πρὸ ἑξ' εἰδῶν Φεβρουαρίου· καὶ ἐσφύγη πρὸ 15 Διεσσαύρων νῶνων Σεπτεμβρίου.

A.M. 5914 Τούτῳ τῇ ἔτει ἐσφύγη Κῆλλιστος ὁ Ἀγρονστάλιος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων δούλων μηνί Θωθ ε'.

A.M. 5915 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Ὀνώριος ὁ βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ τῇ ιε' Ἀγούστου μηνός, καὶ ἐδηλώθη ἐν Κωνσταντι- 20 νουπόλει καὶ ἐκλείσθη ἡ πόλις ἡμέρας ἑπτὰ. τούτου δὲ

18. Θωθ ε' A alii, Θωθ vulg. 21. τούτου δὲ τελ. Ἰωάννης τις A b e, τούτου τελευτήσαντος. Ἰωάννης δὲ τις vulg.

animi solertia et facundia sermonis cum excelleret, Theodosio Pulcheriae consiliis nupsit.

Eodem anno Valentinianus patri Constantio ex Galla Placidia Ravennae natus est.

A. C. 412 Antiochiae episcopi Theodoti annus primus.

Hoc anno Atticus episcopus Ioannitis extra ecclesiam conventus celebrantes conspiciatus, Ioannis Chrysostomi nomen ex ecclesiae diptychis memorari praecepit; unde hoc et plures hoc pacto ecclesiae restituit.

Hoc eodem anno Valentinianus Constantii filius Theodosii consobrinus Ravennae nascitur.

A. C. 413 Romae episcopi Bonifacii annus primus.

Hoc anno Constantius Valentiniani pater imperium obtinuit sexto idus Februarias: quarto vero nonas Septembribiles occisus est.

A. C. 414 Hoc anno Callistus Augustalius a propriis servis mensis Thoth die decimo Alexandriae fuit interemptus.

A. C. 415 Hoc anno imperator Honorius Augusti mensis die quintadecima Romae defunctus est: quo Cpoli nunciato, ex eius mortis moerore diebus septem urbs tota vacavit et clausa est. Ioannes autem

τελευτήσαντος, Ἰωάννης τις ἐκ τῶν βασιλικῶν ὑπογραφέων τὴν Ρ. ;³
 ἐν Ῥώμῃ βασιλείαν ἑρπάζει, καὶ πρεσβείαν πρὸς Θεοδοσίον
 ἀποστέλλει δεχθῆναι εἰς βασιλείαν δεόμενος. ὁ δὲ Θεοδόσιος
 ἐν φρουρᾷ τοὺς πρεσβευτὰς κατακλείσας, Ἀρδαβούριον τὸν
 5 στρατηγὸν ἀποστέλλει κατ' αὐτοῦ· ὃν τινα ὁ τύραννος εἰς
 Ῥαβένναν χειρωσάμενος κατέκλεισεν. τοῦτο δὲ μαθὼν Θεο-
 δόσιος, Ἀσπερα τὸν τούτου υἱὸν ἀποστέλλει κατ' αὐτοῦ, καὶ
 τῇ τοῦ Θεοφιλοῦς βασιλέως ἐνχρῆ, ἄγγελος κυρίου ἐν σχήματι
 ποιμένος φανείς ὠδήγησε τὸν Ἀσπερα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ·
 10 καὶ ἄγει αὐτοὺς διὰ τῆς παρακειμένης τῇ Ῥαβέννῃ λίμνης
 ἀβάτου οὐσης, ἣν ὁ θεὸς βατὴν εἰργάσατο, ὥσπερ ἐπὶ τῶν Β
 Ἰσραηλιτῶν. καὶ διαβάντες διὰ ξηρᾶς, ἀνεωγμένας τὰς πύ-
 λας εὐρόντες τῆς πόλεως, τὸν μὲν τύραννον ἀνείλον, τὸν δὲ
 Ἀρδαβούριον τῶν δεσμῶν ἀπέλυσαν. τούτου δὲ ἀναιρεθέν-
 15 τος, ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος Οὐαλεντινιανὸν τὸν υἱὸν Κωνσταν-
 τίου καὶ Γάλλης Πλακιδίας καίσαρα ποιήσας, ἐπὶ τὰ ἑσπέ-
 ρια ἀπέστειλεν μετὰ τῆς ἰδίας μητρός, Ἠλιὼνα δὲ τὸν Πα-
 τρῖκιον συναπέστειλεν, ὥς ὀφείλοντα καταστῆσαι αὐτὸν βασι-
 λέα· καὶ ἐβασίλευσεν ἐτη λα'.

20 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 5916
C

1. ὑπογραφέων Α, Ὑπογράφων vulg. 2. πρεσβείαν Α e, πρέ-
 σβεις vulg. 4. φρουρῇ] Πουφῇ Α. 14. τούτου Α, τοῦ vulg.
 16. Γάλλας e. 17. μετὰ τῆς — — συναπέστειλεν add. ex e.

quidam ex imperatoris notariis Imperium Romae occupat: legatosque ad Theodosium, ut se imperatorem allegeret approbaretque rogatum misit. Theodosius legatis in custodiam missis Ardaburium ducem adversus eum destinat: quem tyrannus Raveunae comprehensum vinculis mancipavit. eo cognito Theodosius Asparum eius filium in eum mandat: et religiosi imperatoris precibus angelus, specie pastoris visus, Aspari caeterisque qui in eius comitatu militabant se in itinere ductorem praeiit. per adfutam et adiacentem itaque Raveunae paludem natura imperviam, caelesti vero opera transitu facilem redditam, velut olim deus Israelitas, exercitum angelus trāiecit. emensa palude et continente peragrata, reseratas civitatis portas compere-
 runt: hinc tyrannum e medio tollunt et Ardabarium vinculis liberant. eo sublato, Theodosius imperator Valentinianum Constantii Gallaeque Placidiae filium caesarem renunciatum, in occidentis partes mittit cum matre ipsius, et cum eo Helionem Patricium, qui in regnum illum instituat, ablegat. regnavit ille annis uno et tri-
 ginta.

Antiochiae episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 416

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀκαταστασίαι καὶ ἀλληλοκτονίαι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γεγωναί πολλαί.

- V. 59 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεοδόσιος διὰ Ἡλίωνος Πατρικίου στέφανον βασιλικὸν ἐπεμψεν τῷ Οὐαλεντινιανῷ ἐν Ῥώμῃ. Μαρουθῆς δὲ ἐπίσκοπος Μεσοποταμίας τὸν υἱὸν τοῦ βασι- 5 λέως Περσῶν Ἰσδεγέρδην δαιμονιῶντα ἰάσατο διὰ προσευχῆς καὶ νηστείας, ὅθεν Ἰσδεγέρδης πολλὴν πληροφορίαν εἰς τὸν Χριστιανισμὸν προσελάβετο.

A.M. 5917 Ῥώμης ἐπισκόπου Κελεστίνου ἔτος α'.

- A.M. 5918 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰσδεγέρδου θανόντος, Οὐαραράνης ὁ τοῦ- 10
 D του παῖς σὺν τῇ βασιλείᾳ καὶ τὸν τῆς εὐσεβείας διεδέξατο διωγμὸν, καὶ πρὸς Θεοδόσιον πρέσβεις ἐπεμψεν τοὺς φυγάδας
 P. 74 ἐξαιτούμενος. Θεοδόσιος δὲ ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς οὐ κατεδέξατο τοὺς προδούναι. ἐκ τούτων ἀρθρυσίων τῶν σπονδῶν πόλεμος δεινὸς συνεκροτήθη. καὶ ὁ μὲν Θεοδόσιος ἀπο- 15 στέλλει Ἀρδαβούριον τὸν στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς, Οὐαραράνης δὲ ἀποστέλλει Ἀρσειον στρατηγὸν μετὰ δυνάμεως Περσικῆς, καὶ πολλὰς μυριάδας Σαρακηνῶν πρὸς βοήθειαν ἔχων. ὁ δὲ Ἀρδαβούριος καταλαβὼν τὴν Περσίδα, καὶ πορθήσας τὴν λεγομένην Ἀρζανὴν ἐπαρχίαν ἐπὶ τὴν Με- 20 σοποταμίαν ἔρχεται. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῶν Περσῶν στρατη-

13. Θεοδ. δι' ὁ τῶν Α, ὁ δὲ Θεοδ. τῶν vulg. 14. τούτων Α
 e, τούτου vulg. 20. Ἀρζάνην Α alii, Ἀρζανικὴν b, Ἀρζάνην
 vulg.

Hoc anno tumultus caedesque plurimae inter Alexandrinos cives mutuo agitatae.

Eodem etiam anno Theodosius per Helionem Patricium imperatoriam coronam ad Valentinianum Romae morantem destinavit. Maruthas porro Mesopotamiae episcopus Isdegerdem regis Persarum filium daemone vexatum precibus et ieiuniis salutis restituit: ex quo Isdegerdes plurimam erga res Christianas fiduciam accepit.

A. C. 417 Romae episcopi Celestini annus primus.

A. C. 418 Hoc anno Isdegerde satis functo, Vararanes filius simul cum regno religionis persecutionem inivit. legatos itaque qui transfugas e regno requirerent ad Theodosium misit. Theodosius Romae imperator eos reddere detrectat: ex quo foedere soluto, bellum ingens inter utrumque suscitatum. hinc Theodosius Ardaburium ducem cum Romanis copiis, inde cum Persicis exercitibus et innumeris Saracenorum auxilium copias Arseum Vararanes mandat. Ardaburius in Persidem usque penetrans, Arzane provincia devastata, in Mesopotamiam ingreditur: Persarum dux pariter in Mesopotamiam versus Euphratem

γὸς κατέλαβεν τὴν Μεσοποταμίαν πλησίον τοῦ Εὐφράτου, καὶ τομίσαντες τὴν τῶν Ῥωμαίων δύναμιν ἐπέρχεσθαι αὐτοῖς, ἐκ Θεοῦ δειλυνθέντες εἰς τὸν ποταμὸν ἑαυτοὺς ἐνόπλους ἔρριπτον· καὶ οὕτω περὶ τὰς ε' μυριάδας πνιγέντες διεφθάρησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς λοιποὺς μεσολαβήσαντες πάντας αὐτούς, καὶ τὴν μυριάδα τῶν παρ' αὐτοῖς λεγομένων Ἀθανάτων ἀνείλον, καὶ τοὺς στρατηγοὺς αὐτῶν, τοῦ Χριστοῦ δίκην εἰσπραξαμένου τοῖς Πέρσiais, ἀνθ' ὧν πολλοὺς τῶν εὐσεβῶν ἀπέκτειναν ἀδίκως. C

10 [Περὶ τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων Ζαχαρίου τοῦ προφήτου καὶ τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος Στεφάνου.]

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ προφήτου Ζαχαρίου τὰ λείψανα εὐ- A.M. 5919
ρέθησαν ἐν κώμῃ τινὶ κατὰ τὴν περιοικίδα Ἐλευθεροπόλεως, ὁμοίως καὶ Στεφάνου τοῦ πρωτομάρτυρος ἐν κώμῃ κατὰ Περ-
15 γαμαλᾶ, ἐν ᾗ Γαμαλιὴλ ὁ διδάσκαλος Παύλου τοῦ ἀποστόλου σὺν Ἀβίβῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἔθαψαν κηδεύσαντες τὸ σῶμα τοῦ πρωτομάρτυρος.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς κατὰ μί- A.M. 5920
μησιν τῆς μακαρίας Πουλχερίας πολλὰ χρήματα τῷ ἐπισκόπῳ D
20 πῳ Ἱεροσολύμων ἀπέστειλεν πρὸς διάδοσιν τῶν χρεῖαν ἔχον-

3. ἐνόπλους A, ἐν ὅπλοις e, Ἐνοπλος vulg. 8. τοὺς Πέρσας f, fortasse vere. 10. περὶ — Στεφάνου: haec in margine habent A a, reliqui omittunt. 13. κατὰ τὴν A, παρὰ τὴν vulg. 14. Περγαμαλᾶ A f, Παργαμαλᾶ vulg. 19. τῷ add. ex A. ἐπισκοπῳ] ἀρχιερεὶ c. 20. πρὸς om. A e.

progreditur cum suis, qui cum Romanas acies ingruere arbitrentur, dei impulsu, vanis terroribus agitati, ut erant armis instructi in flumen desilierunt: adeo ut decem myriades squarum vorticibus perierint: reliquos omnes, et eam maxime legionem ac myriadem, cui a Persis Immortalium nomen factum, cunctosque eorum duces quaque versus Romano milite circumclusos, Christo, a Persis, quod iniustam viris religiosioris mortem intulissent, vindictam exigente, Ardaburius delevit.

De inventione reliquiarum Zachariae prophetae et protomartyris Stephani.

Hoc anno in pago quodam agri Eléntberopolitani Zachariae pro- A. C. 419
phetae reliquiae repertae sunt ac pariter Stephani protomartyris in pago ad Pergamala, in quo praefati martyrism antesignani corpus Gamaliel Pauli apostoli praeceptor una cum Abibone filio curavit.

Hoc anno Theodosius pius imperator beatam Pulcherissam inivitatus A. C. 420
magnum pecuniarum vim egenis distribuendam, auream quoque cruce[m] pretiosis lapillis interstinctam sancto Calvariae loco figendam ad

- των, καὶ τὸν στανρὸν χρυσοῦν διάλισθον ποιῆσαι πρὸς τὸ πα-
 γῆναι ἐν τῷ ἁγίῳ κρανίῳ. ὁ δὲ ἀρχιεπίσκοπος ἀντίδωρον
 V. 60 ἀπέστειλεν λείψανον τῆς διξιᾶς χειρὸς τοῦ πρωτομάρτυρος
 Στεφάνου διὰ τοῦ ἐν ἁγίοις Πασσαρίωνος. τούτου δὲ εἰς
 Χαλκηδὸνα φθάσαντος, θεωρεῖ ἡ μακαρία Πουλχερία αὐτῇ 5
 τῇ νυκτὶ ἐν ὁράματι τὸν ἅγιον Στέφανον λέγοντα αὐτῇ· ἰδοὺ,
 ἡ προσευχὴ σου εἰσηκούσθη, καὶ ἡ αἰτησίς σου γέγονε, καὶ
 ἦλθεν εἰς Χαλκηδὸνα. ἡ δὲ ἀναστᾶσα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐ-
 P. 75 τῆς λαβοῦσα, ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῶν ἁγίων λειψάνων,
 καὶ ταῦτα εἰς τὸ παλᾶτιον λαβοῦσα κτίζει οἶκον ἑνδοξον τῷ 10
 ἁγίῳ πρωτομάρτυρι, καὶ τὰ ἅγια κατέθετο λείψανα.
- A.M. 5921 Κωνσταντινουπόλειος ἐπισκόπου Σισινίου ἐτος α΄.
 Τοῦτῃ τῇ ἔτι ἀγαθότητι πολλῇ κινούμενος Θεοδόσιος ὁ
 βασιλεὺς, καίπερ νικήσας κατὰ κράτος τοὺς Πέρσας, φειδοῖ
 B τῶν κατοικούντων ἐν Περσίδι Χριστιανῶν, εἰρήνην ἀσπάζεται, 15
 καὶ ἀποστέλλει πρεσβευτὰς Ἡλιωνά τε τὸν πατρικίον, ὃν πάνν
 διὰ τιμῆς ἤγεν, καὶ Ἀνατόλιον τὸν τῆς ἀνατολῆς στρατηγὸν
 εἰρήνην σπείσασθαι. Οὐαραράνης δὲ γνούς τὴν ἑαυτοῦ ἤτ-
 ταν δέχεται τὴν πρεσβείαν, καὶ οὕτως ὁ κατὰ τῶν Χριστια-
 νῶν ἐπαύσατο διωγμός. ὁ δὲ βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐπὶ ταῖς 20

1. τὸν add. ex A. διάλισθον A a b c d f. ποιῆσαι e,
 ποιεῖσθαι vulg. 7. εἰσηκούσθη A, ἤκούσθη vulg. 10. ταῦτα
 A, ταύτην vulg. 16. πάνν A, πάλοι vulg. 18. σπείσα-
 σθαι] ποιήσασθαι A.

Hierosolymorum episcopum misit. praesul haec dona vicario munere
 compensaturus dextrae manus martyrum principis Stephani reliquias
 per sanctum Passarionem obtulit, eo Chalcedonem usque profecto,
 ceruit beata Pulcheria nocturno in ostento sanctum Stephanum ver-
 bis istis se compellautem. viden', ut preces tuae sint exauditae, et
 ut petitio tua iam adimpleta Chalcedonem usque pervenerit? exur-
 gens illa fratre comite sanctis reliquiis in occursum processit: illis-
 que demum in palatium illatis, sumptuosam aedem sancto martyrum
 ductori extruxit et in ea sacra munera deposuit.

- A. C. 421 Cpoleos episcopi Sisinnii annus primos.
 Hoc anno Theodosius imperator, licet armorum vi Persas et vi-
 ctoriis premeret, Christianorum tamen in Perside commorantium san-
 guini parciturus, summa clementia ductus pacem amplexatur, et He-
 lionem patricium virum summis semper honoribus auctum et Ana-
 tolium orientis praefectum legatos pacis foedus firmaturos mittit.
 Vararanes, cognita suorum iactura, lubens admittit legatos, atque ita
 excitatus in Christianos persecutionis motus resedit. imperator porro
 Theodosius in tantorum beneficiorum vicem grates acturus deb̄ una

τοιαύταις εὐεργεσίαις τῷ Θεῷ εὐχαριστῶν, γεραίρειν τοῖς ὁμοίοις οὐκ ἐπαύετο, κοινωνοὺς ἔχων τῆς ὑμετηδίας τὰς ἰδίας ἀδελφὰς διὰ βίου τὴν παρθενίαν ἀσχοίσας.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Σισίνιος ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινου. C
5 πόλεως Πρόκλον χειροτονεῖ ἐπίσκοπον Κυζίκου· ὃν τινα οἱ Κυζικηνοὶ μὴ δεξάμενοι, μοναχόν τινα παρὰ γνώμην Σισινίου Δαλματινὸν λεγόμενον χειροτονοῦσιν, ὃ δὲ Πρόκλος ἰδίαν ἐκκλησίαν μὴ ἔχων, ἐν Κωνσταντινουπόλει προτροπῇ Σισινίου ταῖς διδασκαλίαις ἦν διαπρέπων.

10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐν Περσίδι ἐπαύσατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φίλιππος πρεσβύτερος Σίδης Χριστιαν. A.M. 5922
κὴν ἱστορίαν συγγραψάμενος ἐν 15 βιβλίοις πολλὰ καθάπτε- D
ται Σισινίου διὰ τὸ προκριθῆναι τὸν Σισίνιον Φιλίππου εἰς
15 τὴν ἐπισκοπὴν ἅμα καὶ Πρόκλῳ· εὐθὺς δὲ Σισίνιος ἐτε-
λεύτησεν.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νεστορίου ἔτος α'. A.M. 5923

Τούτῳ τῷ ἔτει Σισινίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
κοιμηθέντος, Νεστόριος τὴν ἐπισκοπὴν διαδέχεται Γερμανικεὺς P. 76
20 τῷ γένει. ἅμα δὲ τῷ Θρόνῳ ἐπέβη, παραντίκα ἡ αὐτοῦ κα-
κοπιστία, καὶ τὸ ἐν τοῖς δόγμασι διεστραμμένον φρόνημα

1. τῷ Θεῷ A, τὸν Θεὸν vulg.

4. ὁ ἐπίσκ. A, ἀρχιεπ. vulg.

vulg. 21. τὸ add. ex A.

2. ἐπαύετο A, ἐπαύθη vulg.

7. Δαλματινὸν A c, Δαλμάτιον

cum suis sororibus, quae perpetuam virginitatem colebant, sacris can-
ticis nomen celebrare et eius laudes extollere nunquam desistebat.

Eodem anno Sisinnius Cpoleos archiepiscopus Cyzici episcopum
ordinat Proclum: quem cum agnoscere Cyziceni detrectassent, mona-
chum quendam nomine Dalmatium invito Sisinnio sibi met praeficiunt
antistitem. Proclus propria destitutus ecclesia, Sisinnii monitis et
permissis sermonibus populo docendo habitis clarebat.

Eodem quoque anno mota in Christianos Persas persecutionis
tempestas sedata est.

Hoc anno Philippus Sides presbyter Christianam historiam libris A. C. 422
triginta sex absolvens acerbius in Sisinnium invehitur; eo quod
ipsi Philippo pariter ac Proclo Sisinnius idem ad episcopatus electio-
nem fuisset praelatus. non diu post vero Sisinnius e vita migravit.

Cpoleos episcopi Nestorii annus primus.

A. C. 423

Hoc anno Sisinnio Cpoleos pontifice defuncto, Nestorius in epi-
scopatu succedit. is Germaniciam habuit patriam: simul autem ac
thronum conscendit, confestim eius prava fides et perversa circa eccle-
siae dogmata mens manifestata. orationem quippe de rebus fidei suo

ἐδείκνυτο. ὁμιλίαν γὰρ περὶ πίστεως ἔδωκεν τῷ ἑαυτοῦ Συγ-
 V. 61 κέλλῳ, κελεύσας αὐτῷ ταύτην ἐπ' ἐκκλησίας κηρῦξαι ἔχουσαν
 οὕτως· Θεοτόκον τὴν Μαρίαν καλεῖτω μηδεῖς· Μαρία γὰρ
 ἄνθρωπος ἦν, καὶ ὑπὸ ἀνθρώπου θεὸν τεχθῆναι ἀδύνατον.
 ταύτης ἐπελάβειο πρῶτον τῆς φωνῆς Εὐσεβίου τις σχολαστι- 5
 B κὺς τῆς βασιλείσης Κωνσταντινουπόλεως, ὅθεν πολλοὶ τῶν Βυ-
 ζαντίων ἐταράχθησαν. ὁ δὲ Νεστόριος τὸν λόγον κηρῶσαι
 σπεύδων πανταχοῦ τὴν φωνὴν ἐξέβαλεν, ψιλὸν ἄνθρωπον λέ-
 γων τὸν κύριον. ἐν μὲν δὲ κυριακῇ προκαθεζομένου Νεστο-
 ρίου, προτραπείς Πρόκλος τοῦ ἐξηγήσασθαι, εἶπεν· ὁμιλία 10
 εἰς τὴν Θεοτόκον, ἧς ἡ ἀρχή· παρθενικὴ πανήγυρις σήμε-
 ρον, ἀδελφοί. τότε μισητὸς γενόμενος παρὰ πᾶσιν ὁ δυσσε-
 βῆς Νεστόριος διὰ τῦφον καὶ κακοπιστίαν. εἶχεν γὰρ καὶ
 Ἀναστάσιον τινα πρεσβύτερον Ἀντιοχέα, ὃν σφόδρα περιε-
 ποιεῖτο, ὡς ὁμόφρονα, ἄνδρα τολμηρότατον, ἐπ' ἐκκλησίας 15
 C βλασφημοῦντα τὴν ἀειπαύμενον Θεοτόκον. τούτου δὲ Εὐσε-
 βιος ὁ τοῦ Δορυλαίου πρῶτος κατεῖπεν· οὕτω τε διαπραττό-
 μενος πολλοὺς θορύβους ἤγειρε καὶ ταραχάς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ τὸ φοβερὸν θαῦμα τῶν ἁγίων ἐπὶ τὰ
 παῖδων ἐν Ἐφέσῳ γέγονεν, ἀναστάντων αὐτῶν διὰ ρηδ' 20
 ἐτῶν.

6. βασιλείσης A alii, βασιλίδος vulg. 8. τὴν φωνὴν ἐξέβα-
 λεν A, τὴν Θεοτόκου φωνὴν ἐξέβαλλεν vulg. 16. δυσσημοῦν-
 τα A. 17. Δωρυλαίου A alii. 20. ρηδ' A a f.

Synecello traditam in publico Christianae plebis conventu iussit re-
 citari ita continentem. Mariam nemo nuncupet dei genitricem. homo
 namque Maria extitit: et ab homine deum gigni impossibile. hanc
 vocem Eusebius quidam imperatrix Cypoleos scholasticus primus re-
 prehendit, ex quo Byzantiorum plures turbati. Nestorius autem ser-
 monis confirmandi studiosus, ubique alta voce simplicem puramque
 hominem dominum affirmabat. die vero quodam dominico, ipso Ne-
 storio ecclesiae praesidente, Proclus sacram concionem exponere ius-
 sus dixit: homilia in deiparam. homilise principium hoc fuit. vir-
 ginis hodie celebritas, fratres. exinde implius Nestorius propter fas-
 tum et pravam fidem cunctis execrandus extitit. Anastasium quippe
 quempiam Antiochenum presbyterum familiaris sibi devinctum, ceu
 parvitas et sensus eiusdem consortem, virum lingua praepetum et
 audacem et in ecclesia perpetuam virginem deiparam suis blasphemis
 vitiantem secum habuit: in quem Eusebius Dorylaei episcopus
 insurrexit primus: quod cum fecisset, multos tumultus turbasque
 concitavit.

Hoc eodem anno dignum admiratione prodigium Ephesi auditum:

Τούτῳ τῷ ἔτει μαθὼν Κύριλλος ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπί- A.M. 5924
σκοπος τὰς τοῦ Νεστορίου βλασφημίας, γράφει αὐτῷ παρακα-
λῶν, καὶ νουθετῶν ἀπέχεσθαι τῶν διεστραμμένων αὐτοῦ δο- D
γμάτων, καὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀντέχεσθαι. ὁ δὲ Νεστόριος
5 αὐταπέστειλεν ὑβρίζων καὶ βλασφημῶν. τότε Κύριλλος γρά-
φει τῷ πάππᾳ Ρώμης τὰ περὶ Νεστορίου, καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν
γραφέντα παρὰ Νεστορίου βλάσφημα κατὰδηλα αὐτῷ ποιεῖ.
τότε Κελεστίνος γράφει Νεστορίῳ, ὀρίσας αὐτῷ ἡμερῶν ἑ
προθεσμίαν, ἵνα παύσῃται τῆς βλασφημίας, καὶ μετανοήσῃ.
10 ἐπιμένοντα δὲ τῇ κακοδοξίᾳ, μηκέτι αὐτὸν εἶναι κοινωνικὸν
ἱερέα. γράφουσι τε ὁμοίως Κελεστίνος καὶ Κύριλλος Ἰωάννῃ
τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀντιοχείας καὶ Πραυλίῳ τῷ Ἱεροσολύμων
περὶ Νεστορίου καὶ τῆς κατ' αὐτὸν αἰρέσεως. Ἰωάννης δὲ γρά-
φει Νεστορίῳ συμβουλευὼν αὐτῷ ἀποστήναι τῆς αἰρέσεως, P. 77
15 ὑπομιμνήσκων αὐτῷ τὸ τοῦ ἀποστόλου ῥηθὲν τὸ· ἐξῆλθεν
ἐν ᾧ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός. γνοὺς δὲ
ὁ Νεστόριος, ὅτι οὐκ ἀνέχονται οἱ πατριάρχαι πωραιοῦσθαι
οὕτω τετραγαμμένων τῶν ἐκκλησιῶν, παρεσκέυασε τὸν βασιλεῖα
γράψαι σύγκραν πρὸς Κύριλλον πλήρη στιγμαίων, καὶ δοκῶν

3. post νουθετῶν b add. ὡς ἀδελφόν. 6. Νεστορίου A, Νε-
στόριον vulg. 11. γράφουσι τε A, γράφουσι δὲ vulg. 12.
Ἰωάννῃ] Τουβενλίῳ b. τῷ alterum A, τῶν vulg. 13.
Ἰωάννης — — — αἰρέσεως om. A. 15. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg.
τὸ post ῥηθὲν add. ex A. 16. γενόμενον A, γινόμενον vulg.
18. τετραγμένων A c.

sanctorum videlicet puerorum septem, qui de somno, quo per annos
184 consopiti remanserant, suscitati sunt.

Hoc anno Cyrillus Alexandrinae episcopus, auditis Nestorii blas- A. C. 424
phemiis, ipsum pravis opinionibus disseminandis abstinere et rectam
fidem sustineret, litteris hortatur et admonet: ad quem Nestorius con-
tumelias blasphemiasque rescripsit. tum quae Nestorius effutiret, et
ad se litteris dedisset blasphemias, papae Romano Cyrillus scriptis
manifestat. mox Nestorio scribit Celestinus, et dierum decem praefixo
termino iubet hominem a blasphemis abstinere et mentem retractare:
alias in sensus pravitate perseverantem, neque sacerdotem ecclesia-
sticae communionis consortem eum deinceps habendum. in hanc men-
tem de Nestorio et ipsius haeresi Ioanni Antiochiae archiepiscopo
et Praulio Hierosolymorum litteris significavit. ipse Ioannes scribit
Nestorio et de abdicanda haeresi consilium dat, huc etiam sug-
gesto apostoli dicto: misit deus filium suum natum ex muliere. cae-
terum cum patriarchas in haec ecclesiarum perturbatione silentium
nequaquam acturos praevideret, imperatorem ut sacram minis et ter-

αὐτὸν ἐκ τῶντων κτυπεῖν, μᾶλλον διήγειρεν. διανασιὰς γὰρ γράφει τῇ βασιλεῖ καὶ ταῖς τούτου ἀδελφαῖς περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως καὶ τῆς Νεστορίου κακοδοξίας, ἅμα καὶ αἰτιούμενος σύνοδον οἰκουμενικὴν γενέσθαι εἰς τὸ γυμνασθῆναι κανονικῶς τὰ κατὰ Νεστορίον. τότε ὁ βασιλεὺς Θεοδοσίος 5 γράφει πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόποις παραγενέσθαι εἰς Ἐφεσον χωρὶς πάσης ὑπερθέσεως μετὰ τὸ Πάσχα ὀρίσας, ὅτι οὐδεμίαν ἔξει πρὸς Θεὸν οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς ἀπολογίαν ὃ μὴ τὴν ἡμέραν τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς εὐρισκόμενος ἐν τῇ συνόδῳ εἰς Ἐφeson. ὁ δὲ τῆς Ῥώμης Κελεστίνος γράφει Κυρίλλῳ τῇ 10 V. 62 Ἀλεξανδρείας τὸν αὐτοῦ τόπον ἐπέχειν ἐν τῇ συνόδῳ, διὰ τὸν τῆς θαλάσσης κόπον τοῦ χειμῶνος, μὴ θυνηθεὶς εὐρεσθῆναι.

A.M. 5925 Τούτῳ τῇ ἔτει ἢ ἐν Ἐφέσῳ ἀγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος τῶν διακοσίων πατέρων συνηθροίσθη. πάντων τοίνυν τῶν 15 ἐπισκόπων ἐλθόντων, Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας καὶ οἱ ἀνατολικοὶ οὐκ ἀπήντησαν τῇ ὀρισθείσῃ προθεσμίᾳ, καὶ τῇ δεκάτῃ ἔκτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ὠρισμένην, τοῦ Ἰωάννου μὴ ἐλθόντος, ἔφθασεν ὁ Νεστόριος μετὰ πολλῆς ἀλαζονείας. καὶ τῇ εἰκοστῇ τοῦ

1. αὐτὸν add. ex. A. 5. Νεστορίου A e, Νεστόριον vulg.
9. ἐν τῇ συνόδῳ A, εἰς τὴν σύνοδον vulg. 11. ἐπέχειν A,
ἐπέρχειν vulg. 12. κόπον] τόπον a b c d. 14. οἰκουμενικὴ τρίτῃ σύνοδος a b c d. 15. τῶν post τοίνυν add. ex A.
17. ὠρισμένη b.

rore gravem ad Cyrillum daret, impulit. unde Cyrillum percellere et ferire meditatus, ad pugnam magis excivit. quare renovatis animi viribus, ad imperatorem et eius sorores de recta fide et perversis Nestorii dogmatibus scribit, unaque ut legitima ecclesiae consuetudinē Nestorii res discuterentur, generale concilium celebrari postulat. tunc imperator Theodosius cunctis suae ditionis episcopis, ut sine dilatione, post Pascha, convenirent Ephesum, scripto mandavit: nullam apud deum neque apud nos habiturum defensionem, qui sauctae Pentecostes die synodo apud Ephesum praesentem se non exhibuerit. Romanus vero pontifex Celestinus, cum synodo adesse nequiret, ob labores hiemali tempestate in mari tolerandos, Cyrillo Alexandriae episcopo, ut suum locum teneret, rescripsit.

A. C. 425 Hoc anno sancta et oecumenica synodus ducentorum episcoporum Ephesi congregata est. cum omnes igitur episcopi convenissent, Iohannes Antiochiae pontifex, et alii orientis episcopi ad praefinitum diem non occurrerunt: elapsis deinde a conducto termino diebus sexdecim, Iohanne nondum comparente, cum multo comitum fastu Nestorius advenit. die itaque Iunii mensis vigesima celebrari coepit con-

Ἰουνίου μηνὸς ἐκροτήθη ἡ σύνοδος Νεστορίου καὶ Κυρίλλου
καὶ Ἰβραυλίου προκαθοθέντων, τοῦ δὲ Κυρίλλου τὸν τόπον
τοῦ Ῥώμης ἐπέχοντος· καὶ πάντων θεολογούντων λέγει ὁ
Νεστόριος μετὰ πολλῆς ἀλαζονείας· ἐγὼ τὸ γενόμενον διμη-
5 ναῖον καὶ τριμηναῖον οὐκ ἂν θεὸν ὀνομάσαιμι. καὶ διὰ τοῦτο
καθαρός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος ὑμῶν· καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν πρὸς
ὑμᾶς οὐκ ἐπανέρχομαι. καὶ ταῦτα εἰπὼν, ἐξῆλθεν μετὰ ἑξ
ἐπισκόπων τῶν γνώμῃ ἀκολουθησάντων αὐτοῦ. οἱ δὲ περὶ
Κυρίλλον τῇ ἐξῆς συνελθόντες, ἀπέστειλαν τρεῖς ἐπισκόπους
10 καλέσαι αὐτόν, καὶ οὐχ ὑπήκουσεν. ὁμοίως δὲ καὶ δεύτερον καὶ
τρίτον καὶ τέταρτον προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς συνόδου, οὐ παρε-
γένετο. ἀλλὰ καὶ τοὺς σταλέντας ὑβρισθῆναι καὶ ἀτιμασθῆ-
ναι παρεσκύασεν. τότε ἡ ἁγία καὶ οἰκουμένηκὴ σύνοδος ὑβρι-
σμένους καὶ ἡτιμασμένους δεξαμένη τοὺς ἀποσταλέντας ἐπι-
15 σκόπους, ἀπεφῆντο κατ' αὐτοῦ, καὶ ἀλλότριον αὐτὸν ὥρισεν
παντὸς ἱερατικοῦ ἀξιώματος, καὶ ἀπέστειλαν αὐτῷ εἰς πρόσ-
ωπον τὴν οἰκίαν καθαίρειν. τούτων οὕτω τελεσθέντων,
ἦλθεν μετὰ τρεῖς ἡμέρας Ἰωάννης ὁ Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος
εἴκοσι ἑξ ἐπισκόπους ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ, οἳ τινες μεθόντες
20 καθαιρεθέντα αὐτόν, ἀποσχίσαντες τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ
μετὰ Νεστορίου συνεθρεύσαντες, καθέλκον, ὡς ἐνόμισαν, Κύ-

4. τὸ γεν. Α, τὸν γ. vulg. 5. ὀνομάσαιμι Α, ὀνομάσοιμι vulg.

7. ἀνίρχομαι Α e.

13. παρεσκύασιν] ἐκέλευσεν e, om. Α.

16. ἱερατικοῦ ἀξιώματος Α, ἱερατικοῦ τάγματος ὁγιονόμις ἀξιώ-
ματος vulg. 20. καθαιρεθέντα Α, καθαιρεθῆναι vulg.

cilium, Nestorio, Cyrillo et Praulio conventui praesidentibus, Cyrillo vero Romani pontificis locum obtinente: cunctisque iam theologicis disquisitionibus instituentibus, non sine magna arrogantiae ostentatione dixit Nestorius: eum equidem, qui bimus aut trimus agnitus fuerit, nusquam ego deum appellaverim: expropter mundus sum ab omnium vestrum sanguine: nec ad vos postmodum me quavis ratione rediturum testor. his dictis, cum sex episcopis eius sententiae obsequen-
tibus egressus est. Cyrilli sequaces postera luce congregati, tres episcopos, qui Nestorium vocarent, destinant: quibus obedire renuit: eodemque pacto secundo et iterum, imo quarto accersitus, non accessit: sed et legatos iniuriis probrisque respergi providit. tum vero delegatos episcopos iniuriis ita probrisque affectos sancta et oecumenica synodus excipiens sententiam adversus eum pronun-
ciavit et omni sacra dignitate alienum deinceps futurum san-
xit: hancque veram et indubitam eius depositionem praesenti et coram denunciaverunt. his ita perfectis, Ioannes Antiochiae praesul sex et viginti comitatus episcopis tertia die advenit. hi de Nestori

ριλλον καὶ Μέμνονα τὸν Ἐφέσιον. Θεοδώρητος μέντοι νομί-
 σας Κύριλλον καταδραμεῖν, τὰ δώδεκα κεφάλαια παρεξηγη-
 σάμενος, ἐκείσε τὸν Νεστορίου ἐξήμεσεν ἰόν. ὁ δὲ ἐν ἁγίοις
 Β Κύριλλος γενναίως διαναστάς ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ κεφαλαίων
 ἀπελογήσατο, ἐρμηνεύων αὐτὰ, καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς ἐκκλησιαστικῶν
 5 κὸν θησαυρὸν ἀνακαλύπτων, καὶ τὸν οἰκεῖον εὐσεβῆ σκοπὸν
 φανεροποιῶν πᾶσιν. ὑπὸ δὲ τῆς ἁγίας συνόδου κληθεὶς ὁ
 τῆς Ἀντιοχείων Ἰωάννης ἐκ τρίτου, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῦ
 παραγενέσθαι, ἀπόφασιν ἐδέξατο σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ὡς ἀλ-
 λοτριοῦσθαι πάσης ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ἄχρις ἂν ἐαν-
 10 τῶν καταγνόντες τὸ οἰκεῖον ὁμολογήσωσιν σφάλμα. καὶ τοῦτο
 ἡ ἁγία ὥρισε σύνοδος, ὥστε τὰ παρὰ τῶν ἀνατολικῶν ἀθέ-
 σμιως καὶ ἀκανονίστως ἐφ' ὕβρει τῶν ἁγιωτάτων τῆς ἐκκλησίας
 προέδρων Κυρίλλου καὶ Μέμνονος ἰσχὺν τινα μὴδ' ὅλως
 15 ὁρᾷ. τούτων τοίνυν πάντων ἐξ ἀναφορᾶς τῷ βασιλεῖ Θεο-
 δωσίῳ ἀνεγχεθέντων, ἐκελεύσθησαν ἐκ τῶν ἀμφοτέρων μερῶν
 ἐπίσκοποι ἀνελθεῖν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀνελθόντες τῇ
 συνεργείᾳ τοῦ Θεοῦ ἐνίκησαν οἱ τῆς ἁγίας συνόδου· καὶ κυ-
 ρωθείσης τῆς καθαιρέσεως Νεστορίου, Μαξιμιανὸς χειροτονεῖται

7. φανεροποιῶν A, φανερῶν vulg. 10. κοινωνίας codd. omnes,
 λειτουργίας Par. 11. τοῦτο ἡ A, τοῦτο δὲ ἡ vulg. 15. πάν-
 των ἐξ ἀναφορᾶς A alii, πάντων αἱ διαφοραὶ δι' ἀναφορᾶς
 vulg. 16. ἀνεγχεθέντων A alii, ἀνεγχεδίσαι vulg.

exanctoratione certiores facti, se a sancto concilio segregaverunt, se-
 paratimque cum Nestorio considerantes, Cyrillum et Memnonem Ephe-
 siorum antistitem depositione, ut sibi videbatur, multaverunt. Theo-
 doretus sane Cyrillum insectari et redarguere arbitratus, duodecim
 capitibus perperam expositis, Nestori virus omne evomitum suo res-
 persit operi. sanctus autem Cyrillus fortiter insurgens suorum capi-
 tulum defensionem instruxit, expositionem adhibuit, et in lucem
 prolato ecclesiasticae doctrinae thesauro, quam ad pietatem propria
 collimaret sententia, omnium oculis reddidit manifestum. a sancta
 postmodum synodo tertium vocatus Antiochensis praesul Ioannes,
 cum accedere detrectaret, adversam excepit cum sociis sententiam,
 adeo ut omni ecclesiae removerentur ministerio, donec arrepti con-
 silii poeniteutes admissam faterentur culpam. et haec quidem sancta
 definivit synodus, quo constaret, quaevis in Cyrillum et Memnonem
 sanctissimos ecclesiae praesides praeter pietatis iura et canonum au-
 ctoritatem attentata, nullius omnino roboris esse vel firmitatis. itaque
 controversiis de his omnibus agitatis, ac scriptis ad Theodosium im-
 peratorem relatis, utriusque partis episcopi Cpolim tendere iussi.
 conveniunt illi et dei opera vincunt, qui sanctae synodi partes tue-

ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, πρεσβύτερος ὢν τῆς αὐτῆς
ἐκκλησίας. οἱ δὲ ἀνατολικοὶ ἔλαβον τὸν Νεστόριον μεθ' ἑαυ- V. 63
τῶν εἰς ἀνατολήν. τῇ δὲ τετάρτῃ χρόνῃ τῆς Νεστορίου κα-
θαιρέσεως Ἰωάννης ὁ τῆς Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος τὸν τοῦ Θεοῦ
5 φρόνον κεκτημένους, βλέπων πολλοὺς τῶν κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν
λογάδων ὑπὸ Νεστορίου νοθευομένους, γράφει παραικαλῶν D
τὸν βασιλέα τοῦτον ἐξεῶσαι τῆς ἀνατολῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς
τὸν μὲν Νεστόριον ἐξώρισεν ἐν τῇ Ὠάσει, προστάγματα δὲ
ἐκπέμπει Κυρίλλῳ καὶ Ἰωάννῃ ἀνυπερθέτως ἐνωθῆναι πρὸς
10 τὸ ἀπαλλάξαι τὰς ἐκκλησίας διχονοίας ἀπίσης. εἷξεν δὲ τῷ
προστάγματι Ἰωάννης, καὶ γράφει Κυρίλλῳ τὴν ἑαυτοῦ πί-
στιν καὶ τὴν τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων ὁμολογίαν καὶ τῶν
ἐν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀποδεχόμενος καὶ τὰ ἐν
Ἐφέσῳ πεπραγμένα. τότε ὁ Κύριλλος ἀποδεξάμενος γράφει
15 Ἰωάννῃ καὶ τοῖς ἀνατολικοῖς ἐπιστολήν, ἥς ἡ ἀρχὴ· εὐφραι-
νέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ· καὶ τῇ αὐτῇ P. 79
ὁμολογίᾳ συνθέμενοι ἀμφοτέρω, ἠνώθησαν πρὸς εἰρήνην καὶ
ὁμόνοιαν αἱ παρ' ἑκατέρωις ἀγίαι ἐκκλησίαι. κατὰ τοῦτον δὲ
τὸν χρόνον Νόννος ὁ Θεοφόρος ἐποιμύειν τὴν τῶν Ἐδεσσηνῶν
20 ἐκκλησίαν, ὁ τὴν πρώτην τῶν μιμιάδων Ἀντιοχείων τῇ θεῇ

3. εἰς ἀνάπλην A b e.

8. Ὠάσει: sic recte conl. Goar. ex Theodoreti ep. ad Sporal. 1. Ὠάσει b, Ὠάσῃ vulg. vid. infra.

11. Ἰωάννης — καὶ τὴν om. A. 16. of add. ex. A. 19. Νόννος A.

bantur: firmataque Nestorii exauctoratione, Maximianus ecclesiae Cpo-
litanae presbyter consecrationis ritu praeclititur episcopus. orientales
autem Nestorium secum assumptum deduxerunt in orientem. caete-
rum anno a Nestorii depositione quarto Iohannes Antiochensium epi-
scopus dei timore ubertim claros, cum insignissimos quosque Antio-
chensium Nestorii doctrina cerneret adulterari, de Nestorio ex ori-
ente penitus eliminando simplex imperatorem postulat. imperator
Nestorium apud Thasum deportari iubet: ad Cyrillum autem et Io-
annem, ut sine dilatione pacem ineant, quo cuncta penitus dissensio
ab ecclesiis eliminetur, imperat. iussis obtemperat Iohannes, suamque
Cyrillo fidem, et quae fuit Nicaeae patrum confessio, quae centum et
quinquaginta Cpoli congregatorum, denique quae apud Ephesum
fuerunt acta, se recipere scribit. id ubi Cyrillus accepit et probavit,
epistolam ad Ioannem et reliquos orientales mittit, cuius principium:
laetentur caeli, et exultet terra. et ambobus quidem in hanc confes-
sionem convenientibus, subditae utrique ecclesiae in pacis et concor-
diae unionem redierunt. his temporibus Nonnus deo plenus pontifex
Edessenorum pascebat ecclesiam, qui mamarum Antiochensium insi-

ἀφιερώσας, καὶ ἀντὶ Μαργαριτοῦς πόρνης ἀγίαν αὐτὴν Πι-
λαγίαν παραστήσας τῷ Χριστῷ. οὗτος οὖν ὁ ἐν ἀγίοις ἀγαλ-
λιώμετος ἐπὶ τῇ τῶν ἀγίων ὁμοιοίᾳ, γράφει τῷ ἀρχιεπισκόπῳ
Ἰωάννῃ νουθεσίας καὶ διδασκαλίας ῥήματα, ἐν οἷς καὶ τοῦτο·
κάθαρον τὴν ἐκκλησίαν, ὃ ἀνέθρωπε τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τῶν Νεστο- 5
ριανῶν ζιζανίων καὶ τῆς αὐτῶν δεινότητος. τὸν δὲ ἀσεβῆ
καὶ βλάσφημον Νεστόριον ἐν τῇ ἑξορίᾳ ἡ Θεία δίκη μετέλθεν
σηπεδόνι τῶν μελῶν αὐτοῦ πάντων, μάλιστα δὲ τῆς μιαρᾶς
αὐτοῦ γλώσσης, ἥ περιπεσὼν διεφθάρη τῷ θανάτῳ, προλαβὼν
τὴν ἀπὸ Ὁλώσεως ἀνύκλησιν εἰς ἕτερον τόπον. 10

A.M. 5926

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μαξιμιανοῦ ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Οὐαλεντινιανὸς ἀπὸ Ῥώμης ὁ Γάλ-
λης Πλακιδίας καὶ Κωνσταντινίου υἱὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει
καὶ ἔγημεν γυναῖκα τὴν Θυγατέρα Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως
Εὐδοξίαν τὴν ἐξ Εὐδοκίας γεννηθεῖσαν αὐτῷ, καὶ ἐπανῆλθεν 15
ἐν Ῥώμῃ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἡσύχιος ὁ πρεσβύτερος Ἱεροσολύμων
ἐτελείετ' αὐτον. καὶ ἡ μακαρία Μελάνη ἡ τῆς μεγάλης ἐγγόνῃ
ἐν ἀσκήσει ἰκοιμήθη ἐν βίῳ τελειῇ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

A.M. 5927

Ῥώμης ἐπισκόπου Ξύστου ἔτος α΄.

20

3. τῇ add. ex A. 5. κάθαρων A, κάθαρε vulg. 8. αὐτοῦ
ante πάντων om. A. 9. δὲ θανάτῳ τῆς μ. e. 10. ἀπὸ Ὁλώ-
σεως A e, ἀπὸ κολάσεως b, ἀπὸ Θάσου vulg. 12. Γάλλας b.
17. ὁ add. ex A.

gnissimam deo consecravit, et Margaritus scorti vice Pelagiam san-
ctam poenitentem Christo exhibuit. hic igitur sanctorum non ultimus
de sanctorum iusta reconciliatione exultans, verba monitionum et do-
ctrinae plena Iohanni scripsit, haecque inter alia: expurga ecclesiam,
vir dei, a Nestorii zizanias et eorum perfidia, impium tandem blas-
phemumque Nestorium divina iustitia in exilio ulta est, membris
eius omnibus, et impura maxime lingua, tabo fluentibus, quo quidem
corrosus leto absunitur, et e Thaso in alium locum revocationem
praevenit.

A. C. 426

Cpoteos episcopi Maximiani annus primus.

Hoc anno Valentinianus Gallae Placidiae et Constantini filius
Cpolim profectus uxorem duxit Eudoxiam Theodosii imperatoris filiam
ex Eudocia coniuge sibi natam: et posthac Romam reversus est.

Eodem anno Hesyehius presbyter Hierosolymitanus ultimum diem
obiit: et beata Melania maguae Melaniae neptis in religiosarum vir-
tutum exercitiis et perfectione vitae Hierosolymis requievit.

C. A. 427

Romae episcopi Nysti annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς τὴν γαμετὴν Εὐδοκίαν εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπέστειλεν εὐχαριστηρίους ᾠμνοὺς προσώξουσιν τῷ Θεῷ, ἧτις πάμπολλα ταῖς ἐκκλησίαις ἐδώρησατο, καὶ προσκυνήσασα τὸν τε ἅγιον σταυρὸν καὶ τοὺς σε-
5 βασμῖνους τόπους ὑπέστρεψεν εἰς τὰ βασιλεία.

Περσῶν βασιλέως Ἰσδεγέρδους ἔτος α'.

A.M. 5928

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Προκλου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει σύμπτωσις ἐγένετο ἐν τῷ θεάτρῳ Ἀλε- P. 80
ξανδρείας, καὶ ἀπέθανον ἄνδρες φοβ' τῇ παννυχίδι τῶν
10 Νειλώων.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πρόκλος ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Κων- A.M. 5930
σταντινουπόλεως αἰτήσας τὸν βασιλέα Θεοδόσιον τὸ λείψανον
Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀπὸ Κομάνων εἰς τὴν βασιλεύου-
σαν μετεκόμισεν. καὶ τῷ ἐχομένῳ χρόνῳ διὰ λγ' ἐτῶν τοῦ-
15 τον δημοσίᾳ ἐπὶ προελεύσεως πομπεύσας σὺν τῷ βασιλεὶ καὶ B
τῇ μακαρίᾳ Πουλχερίᾳ εἰς τὴν τῶν ἀποστόλων ἀπέθετο ἐκ-
κλησίαν. καὶ οὕτως τοὺς διὰ τὴν ἐκείνου καθάρσεις τῆς ἐκ-
κλησίας χωρισθέντας ἤνωσεν. ἐπὶ τούτου τοῦ ἐν ἀγίοις Πρό-
κλου σεισμοὶ γεγόνاسι μεγάλοι ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ τέσ-
20 σαρὰς μῆνας. ὥστε φοβηθέντες οἱ Βυζάντιοι ἔφυγον ἔξω τῆς

9. τῶν Νειλώων b, τῶν Εἰλώων A a f, τοῦ Νειλώων vulg. 14.
ἐχομένῳ b, ἐρχομένῳ vulg. 17. οὕτως A, εἰτα vulg. 18.
τούτου add. ex A. 19. σεισμοὶ γεγόνασι μεγάλοι A, σεισμὸς
γέγονεν vulg.

Hoc anno Theodosius imperator Eudociam coniugem laudes et grates relaturam Hierosolymam misit, quae plurima dona ecclesiis contulit: et adorata sacra cruce, locisque sacris perlustratis, in regiam Cpolin se recepit.

Persarum regis Isdegerdis annus primus.

A. C. 428

Cpoleos episcopi Procli annus primus.

Hoc anno ruina in Alexandriae theatro facta in Niliacorum festorum pervigilio homines septuaginta duos supra quingentos oppressit.

Hoc anno sanctissimus Cpolitanus episcopus Proclus, permissu ab A. C. 430
imperatore Theodosio petito, Ioannis Chrisostomi reliquias a Comanis in regiam civitatem transtulit, et insequente anno, exacta nimirum annorum triginta trium periodo, easdem publica confertaque proces-
sionis pompa deductas, imperatore et beata Pulcheria comitantibus, in apostolorum deposuit ecclesia: tum vero cunctos, qui propter abrogatam Ioanni dignitatem ab ecclesia fuerant segregati, ad pristinam recepit communionem. sancti Procli aetate, quatuor mensium spatio factus est Cpoli terrae motus, adeo ut Byzantiini terrore consternati

πόλιως ἐν τῷ λεγομένῳ Κάμπῳ, καὶ ἦσαν διημερεύοντες οὐκ
 τῷ ἐπισκόπῳ ἐν ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσι λιτανεύοντες. ἐν μιᾷ
 οὐκ κυμαινομένης τῆς γῆς, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ κραζόντος
 τό, κύριε ἐλέησον, ἐκτενῶς, περὶ ὧσαν τρίτην, ἄφρων πάντων
 ὁρώντων συνέβη ὑπὸ θείας δυνάμεως ἀρθῆναί τινα νεανίσκον 5
 εἰς τὸν αἶρα, καὶ ἀκοῦσαι θείας φωνῆς παρεγγυούσης αὐτῷ
 ἀναγεῖλαι τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ λαῷ, λιτανεύειν οὕτω καὶ
 λέγειν· ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέη-
 σον ἡμᾶς· μηδὲν ἕτερον προστιθέντας. ὁ δὲ ἐν ἁγίοις Πρό-
 κλος ταύτην δεξάμενος τὴν ἀπόφασιν ἐπέτρεψε τῷ λαῷ ψάλ- 10
 λειν οὕτω, καὶ εὐθέως ἔσθη ὁ σεισμός. ἡ δὲ μακάρια Πουλ-
 χερία καὶ ὁ ταύτης ἀδελφὸς ὑπεραγασθέντες τῷ θαύματι,
 ἐθέλοισαν κατὰ πῦσαν τὴν οἰκουμένην τὸν Θεὸν τοῦτον ψάλ-
 λεσθαι ὕμνον· καὶ ἀπὸ τότε παρέλαβον πῦσαι αἱ ἐκκλησίαι
 Π καὶ δ' ἐκάστην ἡμέραν ᾄδειν αὐτὸν τῷ Θεῷ.

στ 15

A.M. 5931 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπον Ἰουβενάλιον ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς οὐ μόνον Βριταννίαν καὶ
 Γαλλίαν καὶ Σπανίαν ἀνασώσασθαι οὐκ ἴσχυσεν, ἀλλὰ καὶ
 τὴν ἐσπέριον Αἰβύην, τὴν τῶν Ἀφρων καλουμένων χώραν
 P. 81 προσαπώλεσε τρόπον τοιῦδε. δύο στρατηγοὶ ἦσαν Ἀτίος καὶ 20

1. καὶ ἦσαν — ἐπισκόπῳ om. A. 2. πρὸς Θεὸν add. ex A.
 G. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 10. τὴν add. ex A. 13. τὴν add.
 ex A.

ad Campum ita dictum ex urbe secedentes, supplicationibus ac pro-
 cessionibus repetitis diēs noctesque cum episcopo protraherent. semel
 itaque terra violentius agitata, et e populo cunctis, domine miserere,
 conclamantibus iuventius, sub omnium conspectu, circa diei tertiam
 horam adolescentulum quendam in aera divina virtute sublevari con-
 tigit, et divinam vocem audire sibi praecipiente, episcopo plebique
 renunciaret litaniarum preces in hanc formam deinceps conciperent:
 sanctus deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nobis: nec
 istis quicquam addere attentarent. iussu istiusmodi accepto, populum,
 ut ita caneret, sanctus Proclus adhortatus est, et confestim terrae
 quievit motus. beata porro Pulcheria et eius frater miraculo recreati,
 divinum illum hymnum per orbem quaque patet decantari sanxerunt:
 ex quo per singulos dies suavis modulatio illum recitandi morem
 cunctae receperunt ecclesiae.

A. C. 431 Hierosolymorum episcopi Iuvenalii annus primus.

Hoc anno Valentinianus non modo Britanniam, Galliam et Hi-
 spaniam servare non valuit, quin etiam occidentalem Libyam, quae
 Afrorum dicitur provincia, hoc pacto amisit. duo belli duces tum

Βονιφάτιος, οὗς Θεοδοσίος κατὰ αἴτησιν Οὐαλεντινιανοῦ εἰς
 'Ρώμην ἀπέστειλεν. Βονιφατίου δὲ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπεριού
 Λιβύης λαβόντος, φθονήσας ὁ Ἀέτιος διαβολὴν ποιεῖται κατ'
 αὐτοῦ, ὡς ἀνταρσίαν μελετῶντος καὶ τῆς Λιβύης κρατῆσαι
 5 σπυένδοντος· καὶ ταῦτα μὲν πρὸς Πλακιδίαν ἔλεγεν τὴν τοῦ
 Οὐαλεντινιανοῦ μητέρα. γράφει δὲ Βονιφατίῳ οὕτως· ἐὰν V. 65
 μεταπεμφθῇς, παραγενέσθαι μὴ θελήσης, διεβλήθης γάρ, καὶ
 δόλῳ σε οἱ βασιλεῖς βούλονται χειρώσασθαι. ταῦτα δεξιόμε-
 νος ὁ Βονιφάτιος, καὶ ὡς γνησίῳ φίλῳ τῷ Ἀετίῳ πιστεύσας,
 10 μεταπεμφθεὶς οὐ παρεγένετο. τότε οἱ βασιλεῖς τὸν Ἀέτιον B
 ὡς εὐνοοῦντα ἀπεδέξαντο. ἦσαν δὲ τότε Γότθοι καὶ ἔθνη
 πολλὰ τε καὶ μέγιστα πέραν τοῦ Δανουβίου ἐν τοῖς ὑπερ-
 βορείοις τόποις κατηκισμένα. τούτων δὲ ἀξιολογώτερά εἰσι
 τέσσαρα, Γότθοι, Ὑπόγοιθοι, Γήπαιδες καὶ Οὐανδῆλοι ἐν ὀνό-
 15 μασι μόνῳ καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ διαλλάττοντες, μιᾷ διαλέκτῳ κε-
 χρημένοι· πάντες δὲ τῆς Ἀρείου ὑπάρχουσι κακοποιτίας.
 οὔτοι ἐπὶ Ἀρκαδίον καὶ Ὀνωρίον τὸν Δάνουβιν διαβάντες, ἐν
 τῇ Ῥωμαίων γῇ κατηκίσθησαν. καὶ οἱ μὲν Γήπαιδες, ἐξ ὧν
 ὕστερον διηρτίθησαν Λογγίβαρδοι καὶ Ἀβάρεις, τὰ περὶ Σιγ- C
 20 γιδύνα καὶ Σερμεῖον χωρία ἔκκησαν. οἱ δὲ Ὑπόγοιθοι μετὰ

4. τῆς Λιβύης A e, τὴν Λιβύην vulg. 6. οὕτως ἔτι A. 9. ἡ-
 ἡμῶν δουλῶ alii codd. 14. Γήπαιδες ubique fere A, Γήπι-
 δες vulg. ὀνόμασι A, ὀνόματι vulg. 16. ὑπάρχοντες alii.
 20. Ὑπόγοιθοι b h. l. et infra.

erant Aetius et Bonifacius, quos rogante Valentiniano Theodosius
 Romam misit. Bonifacio vero Libyae occidentalis praefecturam asse-
 quuto invidens Aetius, in eum quasi defectionem meditatum et iam
 Libyam occupare conatum machinatur calumniam. et haec quidem
 ad Placidiam Valentinianae matrem deferebat: interea vero Bonifacio
 scribit. si accersitus fueris, ne de reditu cogitato: criminis enim cal-
 lumniam passus es, et te imperatores dolis comprehendere moliantur.
 his acceptis velut sinceriori amico Bonifacius confidens Aetio,
 vocatus non accessit. tum vero ceu fidum et benevolum imperatores
 habuerunt Aetium. erant ea tempestate Gotthi gentesque quam plu-
 rimae et copiosae trans Danubium in Hyperboreis regionibus habitan-
 tes, inter quas praecipuae quatuor omnino sunt, Gotthi, Wisigothi,
 Gepedes et Vaudali, nullo alio, quam nominum appellatione a se in-
 vicem discretas, et ubique una communi lingua utentes: omnes alio-
 qui pravas Aarii sectantur opiniones. isti Arcadio et Honorio impe-
 rantibus traiecit Danubio, in Romanae potestatis solo fixerant sedem.
 Gepedes quidem, ex quibus demum Longobardi et Abares divisi sunt,
 loca ad Singidonem et Sirmium posita occupaverunt. Wisigothi post

Ἀλάριχον τὴν Ῥώμην πορθέσαντες, εἰς Γαλλίας ἐχώρησαν καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκράτησαν. Ἰότθοι δὲ Παννονίαν ἔσχον πρῶτον, ἔπειτα τῷ ιθ' εἴτε τῆς βασιλείας, Θεοδοσίου τοῦ νέου ἐπιτρέποντος, τὰ τῆς Θράκης χωρία ᾤκησαν, καὶ ἐπὶ νῆ ἡρώτους ἐν τῇ Θράκῃ διέτριψαν, καὶ τῆς ἐσπερίου βασιλείας 5 ἐκράτησαν. οἱ δὲ Οὐανδῆλοι Ἀλανούς ἐταιρಿಸάμενοι καὶ Γερμανούς, τοὺς νῦν καλουμένους Φράγκους, διαβάντες τὸν Ῥῆτον ποταμὸν, ἡγούμενον ἔχοντες Μοδίγισκλον, κατέκλησαν ἐν Σπανίᾳ, πρῶτῃ οὖσῃ τῆς Εὐρώπης ἀπὸ τοῦ ἐσπερίου Ὠκεανοῦ. Βονιφάτιος δέ, φοβηθεὶς τοὺς τῶν Ῥωμαίων βασιλεῖς, 10 περάσας ἀπὸ Λιβύης εἰς Σπανίαν πρὸς τοὺς Οὐανδῆλους ἦλθεν. καὶ εὐθὺς τὸν Μοδίγισκλον τελευτήσαντα, τοὺς δὲ ἐκείνου παῖδας Γόνθαρίν τε καὶ Γιζέριχον τὴν ἀρχὴν διέποντας, τοὺτους προτρεψάμενος τὴν ἐσπέριον Λιβύην εἰς τρία μέρη διελεῖν ὑπέσχετο, ἐφ' ᾧ ἕκαστον τοῦ τρίτου μέρους ἄρχειν 15 σὺν αὐτῷ, κοινῇ δὲ ἀμύνεσθαι τὸν οἶον δῆποτε πολέμιον. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις οἱ Οὐανδῆλοι τὸν πορθμὸν διαβάντες, τὴν Λιβύην κατέκλησαν ἀπὸ τοῦ Ὠκεανοῦ μέχρι Τριπώλεως τῆς κατὰ Κυρήνην. οἱ δὲ Ὑπόγοιτοι ἀνα-

1. Γαλλίας A, Γαλλίαν vulg. 5. διέτριψαν, καὶ] e addit haec: διατρίψαντες Θεουδερύχον ἡγεμονεύοντος αὐτῶν Πατριάρχου καὶ Ὑπάτου, Ζήνωνος αὐτοῖς ἐπιτρέποντος, τῆς ἐσπερίας x. τ. λ. 8. Μοδίγισκλον e. 12. τὸν μὲν Γοδίγ. b. 13. Γόνθαριν — Γιζέριχον a. 15. ἐφ' ᾧ e, ἐφ' ὧν vulg. 17. ταῖς add. ex A.

illatas ab Alaricho elades Roma devastata, in Galliam secedentes, varias obtinuerunt provincias: Gotthi Pannoniam primum adepti, mox nono supra decimum imperii anno, Theodosio iuniorē ita permittente, Thraciae regiones incoluere, et Thracica habitatione per annos octo et quinquaginta protracta, occidentalis tandem imperii facti sunt domini. Vandali demum Alanis et Germanis, Francos nunc istos vocant, sibi ascitis, Rheuo flumine trajecto, dace Modigisclo, in Hispania, quae ab Hesperio oceano Europae prima regio est, sedem posuerunt. Bonifacius autem ab imperatoribus Romanis sibi metuens, e Libya traiciens in Hispaniam ad Vandalos se recepit. mortuo iam Modigisclo, Gontharim et Gizerichum eius filios regnum administrantes offendit: ipsos pluribus hortatus Libyam occidentalem in tres partes se divisurum promisit, ut unusquisque secum tertiam partem obtineret: cunctique simul adversarium omnem, quisquis ille foret, ulciscerentur. his conditionibus firmatis, Vandalī enavigato freto Libyam ab oceano ad Tripolim, quae est iuxta Cyrenem, incoluerunt. Visigotthi quoque e Gallia ulgrantes occupaverunt Hispaniam. porro

στάτες ἀπὸ Γαλλίας ἐκράτησαν καὶ τὴν Σπανίαν. τινὲς δὲ τῆς συγκλήτου Ῥωμαίων, φίλοι Βονιφάτιου τὴν Ἀετίου P. 82
 ψευδοκατηγορίαν ἀνήγγειλαν τῇ Πλακιδίᾳ, ἐμφανῆ ποιήσαν-
 τες καὶ τὴν πρὸς Βονιφάτιον Ἀετίου ἐπιστολὴν, τοῦ Βο-
 5 νιφάτιου ταύτην αὐτοῖς ἀποστείλαντος. ἡ δὲ Πλακιδία ἐκ-
 πλαγεῖσα, τὸν μὲν Ἀέτιον οὐδὲν ἡδίκησεν, Βονιφάτιον δὲ λό-
 γον προτρεπτικὸν μεθ' ὅρκων ἀπέστειλεν. τοῦ δὲ Γονθαρίου
 τελευτήσαντος, Γιζέριχος τῶν Οὐανδήλων γέγονεν αὐτοκρά-
 10 τωρ. Βονιφάτιος οὖν τὸν λόγον δεξάμενος, τῶν Οὐανδήλων
 κατεστράτευσεν, στρατοῦ μεγάλου ἐλθόντος αὐτῷ ἀπὸ τε Ῥώ-
 μης καὶ ἀπὸ Βυζαντίου, στρατηγοῦντος Ἀσπαρος. πολέμου
 δὲ κροτηθέντος πρὸς Γιζέριχον, ἡττήθη ὁ τῶν Ῥωμαίων στρα-
 15 τός· καὶ οὕτως Βονιφάτιος μετὰ Ἀσπαρος εἰς Ῥώμην ἐλ-
 θὼν, τὴν ἐποψίαν διέλυσεν ἀποδείξας τὴν ἀλήθειαν. ἡ δὲ
 Ἀφρικὴ ὑπὸ Οὐανδήλους γέγονε. τότε καὶ Μαρκιανὸς στρα-
 τιώτης ὢν, καὶ δουλεύων τῷ Ἀσπαρι, ζῶν συνελήφθη ὑπὸ
 Γιζεριχου, ὁ μετὰ ταῦτα βασιλεύσας.
 Τούτῳ τῷ ἔτει μετετέθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἡ ἀγία μάρτυς A.M. 5932
 Εὐφημία πρὸ ἕξ καλανδῶν Ὀκτωβρίων. V. 66
 20 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Κάνθαρος τὸ βαλανεῖον ἐν Ἀλεξαν- A.M. 5933
 δρείᾳ ἐπληρώθη. μοναχοὶ δὲ τινες ἐλθόντες ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει παρηγόλουν τῷ βασιλεῖ κατὰ Θεοδοῶρου τοῦ γενο-

12. ὁ add. ex A.

quidam ex Romanis senatoribus Bonifacii amici dolos Aetii cum-
 etasque eius calumnias Placidiae denunciare, et Bonifacio episto-
 lam ipsam Aetii ad eos submittente, ipsi eandem Placidiae fecerunt
 manifestam et palam exhibuerunt. angusta bis exterrita, Aetium
 nullatenus ulta est; ad Bonifacium autem, quae officium suaderent,
 etiam addito iusurando verba fecit. Gonthari vero e vivis sublato,
 Vandalorum Imperium suscepit Gizerichus. Bonifacius ex adverso
 data fide confirmatus, copioso exercitu Roma Byzantioque sub Aspare
 duce transmissio, bellum adversus Vandalos movit. inito cum Gize-
 richo certamine Romanae acies deletae. ita Bonifacius cum Aspare
 Romam ingressus, rei veritate probata, conceptam de se suspicionem
 diluit: Africa vero sub Vandalorum potestate remansit. tum etiam
 Marcianus miles, Asparis domesticus, vivus a Gizericho captus est: ac
 postmodum successit imperio.

Hoc anno sancta martyr Euphemia sexto Kalendas Octobris Ale- A. C. 432
 xandriam translata est.

Hoc anno Cantharus, quod balneum fuit Alexandriae, completus A. C. 433
 est. porro quidam monachi Epolim profecti molestiam imperatori

μένον ἐπισκόπον Μοψουεστίας μετὰ θάνατον αὐτοῦ, ὡς αἰ-
ρετικὸν διαβάλλοντες. ὁ δὲ βασιλεὺς Πρόκλῳ ἐπέτρεψε τοῖς
τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόποις γράψαι τὴν ζήτησιν ποιεῖσθαι, καὶ
εἰ ἀληθεύουσιν ἀναθεματίζειν Θεόδωρον. Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀν-
τιοχείας ἀντέγραφεν Πρόκλῳ μετὰ τῆς ἰδίας συνόδου καὶ τῷ 5
βασίλει ὀρθοδοξίαν μαρτυρῶν Θεοδώρῳ.

A.M. 5934 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Δόμοντος ἔτος α'.

A.M. 5935 Ῥώμης ἐπισκόπου Λέοντος ἔτος α'.

P. 83 Τούτῃ τῷ ἔτει Χαρμόδουνος ὁ αὐγουστάριος ἐν Ἀλεξαν-
δρείᾳ ἐκροταφίσθη ἐν τῷ κρηγείῳ· καὶ ἀπέθανεν μηνὶ Ἐπιφίᾳ 10
πρωτῇ.

A.M. 5936 Τούτῃ τῷ ἔτει Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς Ἀντίοχον τὸν πραι-
πόσιτον καὶ πατρικίον τὸν καὶ βαῖουλον αὐτοῦ ἐποίησε παπ-
πᾶν, δημεύσας καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, ὡς κατεπαίρομενον τῶν
βασιλέων καὶ καταφρονοῦντα αὐτοῦ. διὸ καὶ νόμον ἔδειτο 15
βρὴν εἰσερχεσθαι εἰς Πατρικίον ἄξιόν εὐνοῦχον.

A.M. 5937 Τούτῃ τῷ ἔτει Κῦρον τὸν ἑπαρχὸν τῆς πόλεως καὶ τῶν
πραιτωρίων, ἄνδρα σοφώτατον καὶ ἱκανόν, κτίσαντα τὰ τεῖχος
τῆς πόλεως, καὶ ἀνανεώσαντα πᾶσαν Κωνσταντινουπόλιν,

- * 4. ὁ add. ex A. 5. ἰδίας A, ἁγίας vulg. 10. ἐν τῇ κ.
A, ἐν τῇ κ. vulg. 11. post πρώτη add. a: τούτῃ τῷ ἔτει
ἐσεῖσθη ἡ γῆ καὶ ἐμυκήθη παρὰ εἰς Καίανδρῶν Ματῶν. 13. Πα-
τρικίον καὶ Βαῖουλον A. παπᾶν A. 14. τοῦ βασιλέως c.
15. ἔδειτο A, ἐξέδειτο vulg. 17. Κῦρον] Κύριλλον A. ἑπαρ-
χον a b. 18. κτίσαντα τὰ A e, κτίσαντά τε vulg.

inferebant causa Theodori Mopsuestiae quondam episcopi, quem etiam
post mortem haeresis insimulabant. imperator autem ad orientis epi-
scopos, inquisitionem plenam instrui, et si vera proferrent monachi,
ut Theodorum anathemate ferirent, Proclo commisit ut scriberet. Io-
annes vero Antiochiae episcopus de recto Theodori sensu cum sua
synodo Proclo rescripsit, et de eadem imperatori fidem fecit.

A. C. 434 Antiochiae episcopi Doumi annus primus.

A. C. 435 Romae episcopi Leonis annus primus.

Hoc anno Charmosynus augustalis ad tempus in venatus thea-
tro percussus interiit mensis Epiphi die primo.

A. C. 436 Hoc anno Theodosius imperator Antiochum praepositum patri-
cium et baiulum suum, aedibus eius publicatis, contemptus et elatio-
nis erga imperatoris uisitatam damnatum clericum esse inquit. quare
legem etiam tulit, ne quis eunuchus ad patricii dignitatem eve-
heretur.

A. C. 437 Hoc anno Cyrus urbis et praetorianorum praefectum, virum
litteratissimum et in negotiis gerendis praestantem, qui urbis moenia

περὶ οὗ ἔκραζαν οἱ Βυζάντιοι ἐπὶ τοῦ ἱππικοῦ καθεζομένου
 τοῦ βασιλέως καὶ ἀκούοντος· Κωνσταντῖνος ἔκτισεν, Κύρδος
 ἀνένεωσεν! καὶ ἐχόλανεν ὁ βασιλεὺς ὅτι ταῦτα εἶπον περὶ
 αὐτοῦ, καὶ προφασισάμενος αὐτὸν ἐλληνόφρονα εἶναι, καθεῖ-
 5 λεν αὐτὸν τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐδήμευσεν. ὁ δὲ προσφρυγὼν τῇ
 ἐκκλησίᾳ ἐγένετο παππᾶς. ὁ δὲ βασιλεὺς σπλαγχνισθεὶς ἐπ'
 αὐτὸν ἐκέλευσε γενέσθαι αὐτὸν ἐπίσκοπον Σμύρνης τῆς ἐν
 Ἀσίᾳ. οἱ δὲ Σμυρναῖοι καταλαβόντες αὐτὸν πρὸ τῶν ἀγίων
 Θεοφανίων ὑποφώμενοι αὐτὸν ὥς ἐλληνόφρονα ἠβούλοντο
 10 ἀνελεῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. τοῦ δὲ εἰσελθόντος εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 καὶ προτραπέντος λαλῆσαι τῷ λαῷ, ἔφη· ἄνδρες ἀδελφοί,
 ἡ γέννησις τοῦ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῇ
 τιμᾶσθω, ὅτι ἀκοῇ καὶ μὲν συνελήφθη ἐν τῇ ἀγίᾳ παρθένῃ
 ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος· αὐτῇ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν. καὶ
 15 ἐχώρη ὁ λαός, καὶ εὐφρόνησαν αὐτόν, καὶ ἐπεσκόπησεν αὐ-
 τοὺς εὐσεβῶς.

Τούτῃ τῇ ἔτει ἐτυράννησεν Ἰωάννης ἑτερος, ὁ λεγόμενος Α.Μ. 5938
 Οὐανδαλός, κατὰ Οὐαλεντινιανοῦ ἐν Ῥώμῃ· καὶ ἀποστείλας
 Θεοδοσίος δύναμιν σὺν τῷ Ἀσπαρι καὶ Ἀρταβουρίῳ στρα-
 20 τηγοῖς, καὶ πολέμον κροτηθέντος, ἡττήθη Ἰωάννης, καὶ λαβὼν

5. ἐδήμευσεν αὐτόν b. 6. ἐπ' αὐτῷ b. 8. πρὸ τῶν —
 αὐτόν add. ex b. 10. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ om. A. 15. αὐτοῖς
 add. ex A. 17. ἑτερος] στρατός A.

partim extruxerat et urbem ex parte reparaverat, cum de eo, se-
 dente in circo imperatore, et audiente, exclamassent Byzantini: Cou-
 stantinus instauravit, Cyrus renovavit: indignatus imperator de hu-
 iusmodi acclamationibus, et eum cum gentilibus sentire causatus, prae-
 fecti dignitatem Cyro abrogavit et eius facultates publicavit. ille ad ec-
 clesiam se recipiens factus est clericus. imperator autem miseratione in
 eum motus, Smyrnae, quae Asiae urbs est, episcopum fieri iussit. eun-
 dem vero comprehensum, quasi gentiliū opinionibus silhuc deten-
 tum in ipsa ecclesia interficere meditabantur. ille confertam eccle-
 siam conveniens, et ad populum concionem habere compulsus, ait:
 viri fratres, nativitas dei et salvatoris nostri Iesu Christi colatur ri-
 leutio: quandoquidem auditu etiam solo in sancta virgine dei verbum
 conceptum est. ipsi gloria in saecula saeculorum, amen. his popu-
 lus in hilaritatem verms, felicibus votis eum prosequutus est: et
 episcopi proviciam apud illos piissime administravit.

Hoc anno Ioannes alius, Vandalus cognomine, tyrannidem in Va-
 A. C. 438
 lentinianum Romae suscitare molitus est: Theodosius Asparo et Ar-
 taburio Romanarum copiarum ducibus missis, praelio commisso, Ioannem
 superavit, qui etiam fide accepta vivum se in eorum manus dedit. hi

λόγον παράδωκεν ἑαυτὸν ζῶντα. καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν πρὸς
 P. 84 ἰδὸν βασιλέα Θεοδοσίον· καὶ τιμῆς ἀξιωθῆναι αὐτὸν παρα-
 σκευάζουσιν. ὁ δὲ Χρυσάφιος εὐνοῦχος ὢν καὶ παραδυνα-
 στεύων ἐν τοῖς βασιλείοις, δολοφονήσας ἀνέλεν αὐτόν· ἀλλ'
 οὐκ εἰς μακρὰν τοῦτον ἡ δίκη μετῆλθεν.

5

A. M. 5939 Τούτῳ τῷ ἔτει Κύριλλος Ἀλεξανδρείας καὶ Πρόκλος
 Κωνσταντινουπόλεως εὐσεβῶς ἐκοιμήθησαν. καὶ τὸν μὲν Πρό-
 κλον Φλαβιανὸς ὁ πρεσβύτερος καὶ σκευοφυλάξ τῆς μεγάλης
 ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως διεδέξατο, ἀνὴρ ἱερώτατος καὶ
 ἐνάργετος. Κύριλλον δὲ Διόσκορος ὁ δυσσεβὴς διεδέξατο, μὴθ' ἰο
 ὅλως ὢν διδασκαλικός· ἀχρεῖτος δὲ καὶ ἀνήμερός τις, ἐξαι-
 ρέτως δὲ ἐν τοῖς συγγενέσι Κυρίλλου γενόμενος, ὅς καὶ τὴν
 οἰκίαν αὐτῶν καίπερ οὖσαν ἐν ᾧ πολλὰ ἐπάνω τρίστεγον
 οἶκον καθιέρωσεν.

A. M. 5940 Κωνσταντινουπόλεως Φλαβιανοῦ, Ἀλεξανδρείας Διοσκόρου ἐ5
 ἐπισκόπου ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Χρυσάφιος εὐνοῦχος τοῦ τε παλατίου καὶ
 τοῦ βασιλέως κρατῶν, τῇ Φλαβιανοῦ χειροτονίᾳ φθονήσας,
 ἐπέθετο τῷ βασιλεῖ ἀκάκιον ὄντι, καὶ εἰς Χαλκηδόνα διάγοντι,
 δηλώσαι τῷ πατριάρχῃ ἀποστεῖλαι τὰς ὑπὲρ τῆς χειροτονίας 20
 εὐλογίας. ὁ δὲ Φλαβιανὸς καθαρὸς ἄρτους ἀπέστειλεν ἐν-

8. μεγάλῃ add. ex A. 11. ἀχρεῖτος A a b, ἀχρεῖτος vulg.
 12. ὅς καὶ A a b, ὡς καὶ vulg. 21. ἀπέστ. εὐλογίας A, ἀπ.
 εὐλογίαν vulg.

virum ad imperatorem Theodosium adducunt, et ut honores assequatur, operam adhibeant. porro Chrysaphius eunuchus summam in palatio potestatem exerrens dolis ei mortem intulit: a quo perpetratum scelus divina iustitia inultum sero differri non est passa.

A. C. 439 Hoc anno Cyrillus Alexandriae et Proclus Cypoleos episcopi cum pietate obdormierunt: et Proclum quidem Flavianus presbyter et ecclesiae Cypoleos scenophylax, vir sacris praestans et ornatus virtute, excepit; in Cyrilli vero locum Dioscorus flagitiosus, et omnis expertae doctrinae, nulli bonus, sed sola naturae ferocitate conspicuus, suffectus est. haec eius summa laus, quod inter Cyrilli affines numeraretur, quorum aedes summa licet altitudine spectabiles ac super tertiam contignationem elevatas profano ritu consecravit.

A. C. 440 Cypoleos episcopi Flaviani, Alexandriae episcopi Dioscori annus primus.

Hoc anno Chrysaphius eunuchus summam in palatio et penes imperatorem assequutus potestatem, Flavianum ordinatum cum invidia et moleste ferens, imperatori alioqui minime malo, Chalcedone tunc moram agenti, suggestit, ut in ordinationis et dignitatis vicem benedictionis aliquod munus rependeret patriarcha, litteris significa-

λογία. ὁ δὲ Χρυσάφιος ἀποστρέψας ταύτας, ἐδήλωσε χρυσᾶς εὐλογίας ζητεῖν τὸν βασιλεῦα. ὁ δὲ ἐπίσκοπος ἀντιθέλον μὴ ἔχειν χρήματα ἀποστεῖλαι, εἰ μὴ τισι χρήσομαι τῶν ἱερῶν σκευῶν. γίνεται οὖν ἐκ τούτου οὐ μικρὰ λύπη ἐν μέσῃ 5 αὐτῶν, Πουλχερίας ταῦτα μὴ εἰδνίας. καὶ ταῦτα μὲν ἐν V. 68 Κωνσταντινουπόλει. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ Διόσκορος εὐθὺς ἐκ D προσιμίων τοὺς συγγενεῖς Κυρίλλου πορθεῖ, καὶ τὰ τοῦτων ληΐζεται. τὸν δὲ ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ Ἀθανάσιον πρεσβύτερον ὅττα καθεῖλεν ἀναιτίως, δημεύσας αὐτὸν ἐσχάτως. ταῦτα 10 ἐποίει ἐναντιούμενος τῇ ὁρθῇ πίστει Κυρίλλου αἰρετικὸς ὢν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων τὰ Ὠριγένους φρονῶν. ἐνεῖχεν δὲ καὶ Φλαβιανῷ, διότι μικρὰν ἐπικουρίαν παρέσχε τοῖς συγγενέσι τοῦ μακαρίου Κυρίλλου. ὁ δὲ Χρυσάφιος δυσσεβὴς ὢν, καὶ P. 85 μὴ φέρων ὁρᾶν τὴν τῶν ἐκκλησιῶν ὁμόνοιαν, σπουδὴν ποιεῖ- 15 ται αὐτὰς ταράττειν, καὶ παντοῖος γίνεται εἰς τὸ Φλαβιανὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἐξεῖναι, βουλόμενος Εὐτυχῇ τινα ἀρχιμανδρίτην ὁμόφρονα αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προχειρίσασθαι. καὶ ἐπειδὴ Πουλχερίας κρατούσης τῶν πραγμάτων οὐδὲν ἴσχυεν, πρῶτον ὑπεσείρχεται τῇ Εὐδοκίᾳ ἀπαίρειν οὐσιν, καὶ εἰς φθό-

4. οὐ om. A. 5. μὲν adit. ex A. 8. αὐτοῦ adit. ex A.
 10. τὴν ὁρθὴν πίστιν b. 11. ἐνεῖχεν] fort. ἐγκοτον ἐνεῖχεν.
 Herod. I, 118. 12. Φλαβιανὸν b. 16. Εὐτυχῇ A, Εὐτυχῆν
 vulg. 17. αὐτῇ a.

ret. Flavianus mundos ac puros panes in benedictionem misit. hos aversatus Chrysaphius, aurea benedictionis munera imperatorem postulare rescripsit. pecunias, quas mitteret, nisi conflaret ex sacris ecclesiae vasis, se non habere retulit episcopus. ex huiusmodi responso non modicus ab invicem animorum ortus dissensus, cuius ad Pulcheriam nulla delata notitia. et haec quidem Cpoli. Alexandriae porro Dioscorus velut in arrepti muneris primo limine Cyrilli affinium facultates depraedatur et eorum quaecumque bona rapit: consobrinum Athanasium presbyteri dignitate promotum, publicatis etiam quae possidebat omnibus, officio removit. ista quidem vir a teneris ungnibus haereticus, et Origenis opinionibus infectus, rectam Cyrilli fidem eversurus, attentabat: et a Flaviano, ob nonnullas eius affinibus datas suppetias, animum ferebat aversum. interium Chrysaphius, cum iniquitatem animo recoqueret, nec ecclesiarum concordiam posset conspici, studium illis turbandis adhibet, ac ut Flavianum episcopatu deficiat, omnem lapidem movet, Eutychem quendam archimandritam, qui cum ipso male de fide sentiebat, episcopum praeficiendum secum consiliatus. quoniam vero, Pulcheria rerum summam administrante, nulla valebat ipse autoritate, in rudem et ineptum Eudociae animum

νον αὐτὴν ἐρεθίζει κατὰ τῆς οἰκειᾶς μητρὸς, καὶ ὑποτίθεται αὐτῇ λοιδορῆσαι αὐτὴν παρὰ τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ λαβεῖν αὐτὴν τὸν πραιπόσιτον· ἐπειδὴ ἡ Πουλχερία εἰς τὴν διοίκησιν τῶν πραγμάτων ἀναγκαιῶς εἶχε τὸν πραιπόσιτον. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐνοχλούμενος, διαπέμπεται αὐτῇ 5 λέγων· μὴ σε τοῦτο λυπήσῃ· πραιπόσιτον γὰρ ἔχειν σε οὐκ ἔστι δυνατόν· οὐδὲ τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν καλῶς διοικοῦσαν καὶ ἐμπείρως καὶ εὐσεβῶς ἐγὼ παραστέλλω. τούτου δὲ ἀποτυχὼν ὁ Χρυσάφιος ἐφ' ἑτέραν μετέρχεται σκευήν, καὶ ὑποτίθεται τῇ Εὐδοκίᾳ ὀχλῆσαι τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπιτρέψαι τῷ πα- 10 τριάρχῃ χειροτονῆσαι αὐτὴν διάκονον, ὡς παρθινεύειν ἤρημὴν. καὶ ἐπὶ πλεον τῆς Εὐδοκίᾳς ὀχλούσης, ἔπεισε τὴν κουφότητα τοῦ βασιλέως. καὶ τοῦτο προτραπείς ὁ μακάριος Φλαβιανὸς παρὰ τοῦ βασιλέως ἐλυπήθη σφόδρα προβλέπων 15 ἐκ τούτου ἀναφνῆναι σκάνδαλα. καὶ τῷ μὲν 15 βασιλεῖ ὑπέσχετο. τῇ δὲ Πουλχερίᾳ ἔγραψεν παρακαλῶν αὐτὴν μὴ δεχθῆναι εἰς πρόσωπον αὐτῆς, ἵνα μὴ ἀναγκασθῶ, φησὶν, τῶν λυπούντων σε πράξαι τι. ἡ δὲ ἐκ τῶν γραφέντων τυήσασα τὸ μελετώμενον, τὸν μὲν πραιπόσιτον τῇ Εὐδοκίᾳ ἀπέστειλεν· εἰς δὲ τὸ Ἑβδομον ἐξεληθοῦσα ἡσύχαζεν. ἐκ τού- 20

2. αὐτῇ λοιδορῆσαι om. A. 3. ἡ Πουλχ. τὴν διοικ. τῶν πρ. ἐρεθίζει καὶ ἀναγκ. b. 9. ὁ add. ex A. 11. παρθινεύειν ἡρημένην A, παρθινεύειν εἰρημένην vulg. 12. ὀχλουμένης A.

sese primum insinuat, et in propriae matris perniciem invidiae faces accendit, eique suggerit, ut eam apud imperatorem praepositi sibi adiscendi sine carpat et incuset: Pulcheria namque coniunctam praepositi operam in negotiis gerendis necessario exigebat. Imperator a cuniuge molestius interpellatus, hoc ad eam responsum dat. deponere animi anxietatem; praepositum enim obtinere nequis: neque sororem praeclare solerter et cum pietate res imperii administrantem ego removeo. intentis frustratus Chrysaphius, aliam dolorum componit machinam. sit Eudociae auctor, ut ipsa precibus imperatorem fatiget, ac Pulcheriam, tanquam ad virginitatem destinatam, a patriarcha disconnissam ordinandam, eo iubente, impetret. ita Eudocia in rogando frequentior, et in postulatis exigendis importunior, leniorem imperatoris animum, quod desiderabat, impellit. beatus Flavianus, accepto imperatoris iussu, mala ex eu, si fiat, nascitura praesentit, et in anxietatem coniicitur. imperatoris tamen dictis obsequentem se fore pollicetur; ac simul Pulcheriae, ne in eius conspectum admittatur, ne forsitan, inquit, quod a te libenter non sit ferendum, circa te quippiam exequi cogar, litteris significat. ex scriptis, quod parabatur, illa coniciens, praeposito ad Eudociae libitum cedit, et in llebdu-

101 τον ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ Εὐδοκία σφόδρα κατὰ Φλαβιανοῦ ἔλν-
 πήθησαν, ὡς τὸ μιστήριον ἐκκαλύψαντος. τῆς δὲ Πουλχερίας
 ἡσυχάζουσας, καὶ Εὐδοκίας τὴν βασιλείαν ἰδυνούσης, συνη-
 νέχθη τι τοιούτων. Παυλῖνός τις μάγιστρος ἡγαπᾶτο παρὰ D
 5 τῆς Εὐδοκίας, ὡς λογιώτατος καὶ ὠραιότατος, ὃ τινι συχνῶς
 ἰδίᾳ συνετύγχανεν. τῇ οὖν ἡμέρᾳ τῶν ἁγίων Θεοφανίων προα-
 ἡγαγόν τις τῷ βασιλεῖ μῆλον μέγα τε καὶ θυμαστόν. ὁ δὲ
 βασιλεὺς τοῦτο θυμασάσας ἀπέστειλεν αὐτὸ τῇ Εὐδοκίᾳ, κα-
 κείνη ἀπέστειλεν αὐτὸ τῷ Παυλίῳ. ὁ δὲ Παυλῖνος μετὰ
 10 δύο ἡμέρας ἀπέστειλεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ-
 το γνωρίσας ἔκρυπεν. καὶ ἀπελθὼν λέγει τῇ αὐγούστῃ· τὴν
 σωτηρίαν μου, τὸ μῆλον ὃ ἐπεμψά σοι, ποῦ ἐστίν; ἡ δὲ ἔφη
 μὰ τὴν σωτηρίαν σου, ἔφαγον αὐτό. τότε εἰς ὄργην κινηθεῖς, P. 86
 κελεύει τὸ μῆλον ἐνεχθῆναι, καὶ τὸν Παυλῖνον ἐξορισθῆναι
 15 εἰς Καππαδοκίαν, κακεῖ σφαγῆναι. ὁ δὲ ἀνωτέρω μνημονευ- V. 69
 θεὶς Εὐσέβιος ὁ σχολαστικός, ὁ πρῶτος Νεστορίου λαβόμε-
 νος, προαχθεὶς εἰς ἐπισκοπὴν Δορυλαίου, καὶ πρὸς Εὐτυχῇ
 τὸν ἀρχιμανδρίτην περὶ πίστεως διαλεγόμενος, εὗρεν οὐκ ὀρθὰ
 φρονούντι αὐτόν. πολλὰ δὲ παρακαλέσας καὶ παραινέσας
 20 ὠφελῆσαι αὐτόν, οὐκ ἴσχυσεν. τότε ὁ Εὐσέβιος ἀνήγαγε τὰ
 περὶ αὐτοῦ Φλαβιανῷ τῷ ἐπισκόπῳ, ὅστις συγκροτήσας σύνο-

6. ἰδίᾳ A, ἰδίως vulg.
 9. παρακαλέσας καὶ οἰμ. A.

18. ὀρθὰ A, ὀρθῶς vulg.

19. πα-

20. τὰ περὶ A, τὸ περὶ vulg.

num secedens privatam vitam agebat. hinc in Flaviano, velut com-
 missum sibi arcanum revelantem, imperatoris et Eudociae commota
 indignatio. caeterum Pulcheria ad privatam compulsam vitam, et Eudocia
 negotiorum curam gerente, tale quippiam accidit. erat Paulinus qui-
 dam vir litteris omnibus et formae venustate conspicuus, Eudociae
 apprime carus, cum quo familiarius agere et seorsim colloqui illa
 solebat. at cum sanctorum theophaniorum die malum elegans omnino
 et stupendae magnitudinis noonullis imperatori obtulisset, ille fru-
 ctum admiratus Eudociae misit, haec Paulino dedit: Paulinus duos
 post dies illud imperatori obtulit. imperator malum agnatum ceta-
 vit, et ad augustam profectus, per salutem, inquit, meam, obtestor,
 quid de malo, quod tibi dedi, actum est? ita salvus sis, inquit illa,
 comedi. imperator in iram versus malum proferri iubet, et Paulinum
 in Cappadociam exulem abactum trucidari. porro memoratus Euse-
 bius scholasticus, qui primus Nestorium confutavit, ad Dorylaei
 episcopatum proventus, disceptatione cum Eutycho archimandrita ha-
 bita, a recto fidei sensu comperit alienum. pluribus autem precibus
 et exhortationibus emendare conatus, nihil profecit. eo tempore,

δον τεσσαράκοντα ἐπισκόπων, μεταστέλλεται τὸν Εὐτυχή, καὶ Βκατὰ πᾶσαν ἀκολουθίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν κανόνων ἀνα-
 κρίνας, καὶ εὐρὼν αὐτὸν αἱρετικὸν καὶ ὑπουλον, καθιέλεν
 αὐτόν. Χρυσάφιος δὲ τούτου σύμφρων τοῦ παλατίου κρα-
 τῶν, καὶ ταῦτα μαθὼν ἐπὶ πλείον ἐξάπτεται εἰς ὄργην κατὰ 5
 Φλαβιανοῦ, καὶ δηλοῖ τῷ Διοσκώρῳ Ἀλεξανδρείας, εἰς πάντα
 αὐτῷ συνεργεῖν τὰ καταδύμια, εἰ ταῖς κατὰ Φλαβιανοῦ καὶ
 Εὐσεβίου συνδράμοι αὐτῷ κατηγορίαις καὶ ὑπὲρ Εὐτυχοῦς
 ἀγωνισῇται. κινεῖται δὲ πρὸς τοῦτο καὶ τὴν ἀνυγούσαν Εὐ-
 δοκίαν τὰ περὶ Πουλχερίας λυπηρὰ κατὰ Φλαβιανοῦ ὑπομι- 10
 νήσκων αὐτήν· καὶ παρὰσκευάζουσιν ἀμφοτέρω τὸν βασι-
 Cλέα Θεσπίαι δευτέρω ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθῆναι σύνοδον, καὶ
 παρέχονσι Διοσκώρῳ ἐξάρχην τῆς συνόδου, ἀποστείλαντες αὐ-
 τῷ στρατὸν πλείυτον πρὸς βοήθειαν.

A.M. 594. Τούτῳ τῷ ἔτι κειμένῳ τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου ἡ λη- 15
 στρικὴ καὶ παράνομος συνηθροίσθη σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ τοῦ
 κριθῆναι τὰ περὶ Φλαβιανοῦ καὶ Εὐτυχοῦς ὑπὸ Διοσκώρου
 τοῦ δυσσεβοῦς κατὰ παραινήσιν Χρυσάφίου τοῦ ἐννοῦχου, τὸ
 ἐπὶ κλην Ταϊουμά, τὴν τοῦ βασιλέως κορυφαίαν παρὰρπείσαν-

5. ταῦτα A e, τοῦτο vulg.

6. Ἀλεξανδρείας A, Ἀλεξανδρείαν

vulg. 7. ἐλ A, ἐν vulg.

8. συνδράμοι A, συνδράμη vulg.

15. τοῦ add. ex A.

16. ἐν Ἐφέσῳ add. ex A.

18. τὸ ἐπί-
 κλην A, τοῦ ἐκ. vulg.

quae sibi nota de Illo forent, Eusebius detulit ad Flavianum episcopum: qui quadraginta episcoporum coacta synodo, Eutychem adesse iubet, et iuxta positum ecclesiasticorum canonum ordiem examina-
 tum, cum haereticum et in errore tuendo subdolum deprehendisset, dignitate molestavit. at Chrysaphius Eutychis sententiae particeps su-
 premam in palatio exercens potestatem, his auditis magis ac magis in
 Flavianum accenditur, et Dioscero Alexandriae episcopo pulicetur, se
 ad quaecvis ei placita praestitutum operam, si ad adversa quaeque in
 Flavianum et Eusebium reos agendos proferenda ipsum iuaret, ac
 demum Eutychis partes pro virili susciperet tuendas. commovet in-
 super angustam Eudociam in Flavianum, quae a Pulcheria pertulerat
 acerba reducens in memoriam. una igitur ambo imperatorem hortan-
 tur, secusdam Ephesi congregari synodum indicat: ac simul Dioscero,
 ut praesit, potestatem faciunt, non contemnenda militum manu in
 eius auxilium summissa.

A. C. 44. Hoc anno praedictorium et illegitimum conciliabulum Flaviano et
 Eutychis dirimendum ab impio Dioscero discriminari, iubente Theodosio
 imperatore, et Chrysaphio eunucho, cui cognomen Taumas, hortante,
 ac nimis facilem imperatoris animum, quo vellet, vertente, congru-

τος. συναθροισθέντων δὲ πάντων προκαθίσας ὁ Διόσκορος,
 οὐ συνεχώρησεν παρῆναι Νοτάριον ἕτερον τῇ συνόδῳ, ἀλλὰ D
 τοὺς ἰδίους μόνους ἐποίησε γράφειν τὰ πρωτόμενα. ζητή-
 σεως οὖν γενομένης ἀπηγγέλλετο Εὐτυχὴς τὴν ἰδίαν δόξαν ἐκφύ-
 5 ναι, καὶ ἀπεκρίνατο λέγων· ὁμολογῶ ἐκ δύο φύσεων γεγε-
 νῆσθαι τὸν κύριον ἡμῶν πρὸ τῆς ἐνώσεως· μετὰ δὲ τὴν
 ἔνωσιν μίαν φύσιν ὁμολογῶ. τότε Διόσκορος εἶπεν· καὶ
 ἡμεῖς τούτοις συντιθέμεθα πάντες· καὶ οἱ μὲν τοποιοῦνται
 τοῦ πάππα Λέοντος θεασάμενοι τὴν Διοσκόρου ὁρμὴν, καὶ
 10 ὅτι τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πάππα τὴν πρὸς Φλαβιανὸν οὐ συνε-
 χώρησεν ἀναγνωσθῆναι, οὔτε τὴν πρὸς τὴν σύνοδον, ἀλλὰ
 παρωράθησαν· ἔφυγον, καὶ κατῆλθον ἐν Ῥώμῃ. ὁ δὲ Διός- P. 87
 κορος τῷ Εὐτυχῇ μὲν τὴν ἱερωσύνην ἀποδίδωσιν, Εὐσέβιον
 δὲ τὸν τοῦ Δορυλαίου καὶ Φλαβιανὸν τὸν Κωνσταντινουπό-
 15 λεως ἐτοίμως καθεῖλεν. ὃς καὶ πρὸ τῆς καθαιρέσεως ὠθι-
 σμοῖς καὶ λακτίσμασι τοῖς ὑπὸ Διοσκόρου ἐβαλλόμενος, τρι-
 ταῖος τὸν βίον μετήλλαξεν, καὶ τῇ ἐξῆς βίῃ τῶν στρατιωτῶν
 καὶ ξιφῶν ὑπογράψαι οἱ ἐπίσκοποι κατηναγκάσθησαν. ὁ δὲ
 Δόμνος Ἀντιοχείων ἐπίσκοπος βίβη ὑπογράφας, καὶ εἰς ἐαυτὸν
 20 ἐλθὼν, ἀντίστη Διοσκόρῳ καὶ τοῖς ὕρχουσι, καταβοῶν τῶν

7. τότε A, καὶ ὁ vulg. 9. Λέοντος θεασ. A b, Λέοντος Ῥώ-
 μης θεασ. vulg. 12. παρωράθησαν A b. 16. λακτίσμασι A,
 λακτίμασι vulg. ἐβαλλόμενοις A. 17. τῶν add. ex A.
 18. κατηναγχ. A, ἡναγχ. vulg.

gatum est. coactis igitur omnibus, cum praesideret Dioscorus, nul-
 lum synodo notarium adesse permisit, sed suos duntaxat acta quae-
 que conscribere praecepit. Instituta itaque disceptatione, propriam
 enunciare sententiam rogabatur Eutyches, qui responsum dedit in
 haec verba: profiteor ex duabus naturis ante unionem dominum con-
 stituisse, post unionem solam unam naturam admitto. ad haec Dio-
 scorus, et nos, inquit, omnes huius assentimur. conspecto porro Dio-
 scori furore, et quod papae ad Flavianum epistolam aliamque ad
 ipsam synodum nullatenus legi permisisset, iuno se ludibrio habitos
 Leonis papae Romani legati ceruantes, fuga se subdlexerunt et Ro-
 mam reversi sunt. Dioscorus autem Eutychem in pristinum sacerdo-
 tii gradum restituit, Eusebium vero Dorylaei et Flavianum Croleos
 antistites dignitate festine summovit. hic porro etiam auctora-
 tionis decretum pugnis et calcibus a Dioscorig ministris electus, tri-
 duanus cum morte vitam immutavit: et altero die minis et gladiis
 militum intentatis ad subscribendum episcopi sunt adacti. Dominus
 autem Antiochenus praesul, vi subscripto nomine, et in se ipsum ro-

Βπραχθέντων, καὶ ἀσεβῇ τὴν σύνοδον ὀνομάζων, καὶ τὴν ἐαν-
 τοῦ ὑπογραφὴν ζήτων ἀναλαβεῖν. ταῦτα μαθὼν ὁ πάππας
 Λέων, πρῶσσει τῷ βασιλεῖ Οὐαλεντινιανῷ, καὶ ταῖς ἀνυγού-
 σταις, μετὰ δακρύων αἰτῶν ἐπιστολὰς τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ
 V. 70 γραφῆναι, διόρθωσιν γενέσθαι τῶν ἐν Ἐφέσῃ ἀθέσμως καὶ 5
 ἀκανονίστως πραχθέντων. ὁ δὲ ἀντιγράφει τῇ θυγατρὶ Εὐ-
 δοσίᾳ οὕτως· τοῦτο τῇ σῇ γλυκύνῃ γνωρίσαι βούλομαι,
 ὅτι Φλαβιανὸς θεῖα κρίσει τῶν ἐκκλησιῶν ἐξεβλήθη, ὡς τα-
 ραχῶν πολλῶν αἴτιος. ὁ δὲ Διόσκορος καθεῖλεν καὶ Θεοδώ-
 ρητον καὶ Ἰβᾶν καὶ Ἀνδρέαν καὶ Δόμνον τὸν Ἀντιοχείας, καὶ 10
 C τοὺς ἀτατολικοὺς ἐπισκόπους ἅπαντας. Θεοδόσιος δὲ ὁ βα-
 σιλεὺς εὐρήπιστος ἦν, παντὶ ἀνέμῳ φερόμενος, ὅθεν καὶ χάρι-
 ταις ἀπαράγνωστοις πολλάκις ὑπέγραψεν· ἐν οἷς καὶ Πουλ-
 χειρίᾳ ἡ σοφιστὴ τῇ δωρεᾷ ἐπέβαλεν ἀπαράγνωστον ἐκχωροῦ-
 σαν πρὸς δουλείαν Εὐδοκίαν τὴν γαμετὴν αὐτοῦ, καὶ ὑπέ- 15
 γραψε, παρὰ Πουλχειρίας ὀνειδισθεῖς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Γιζέριχος τῷ Οὐανδαλικῷ πλήθει πο-
 λὺς γενόμενος, καὶ Ρῆγα καλέσας ἑαυτὸν γῆς τε καὶ θαλάσ-
 σης, καὶ νήσων πολλῶν τοῖς Ῥωμαίοις ὑποτελῶν κατασχών,

1. ἀσεβειαν A e. 9. καθεῖλεν A, καθῆρειν vulg. 11. ἅπαντας]
 ἀπόντας b. 12. εὐρήπιστος A, εὐρέπιστος vulg. 13. ἀπαρά-
 γνωστοῖς A, ἀπαράγνωστος vulg. 16. δεινῶς ante παρὰ add. b.
 19. νήσων A, νήσων vulg.

versus, Dioscoro et optimatibus obstitit, et iis quae acta erant relin-
 ctatus, impiam pronuntiavit eam synodum, datamque subscriptionem
 recipere postulavit. his auditis Leo papa Valentinianum imperato-
 rem adit et angustas, et ad imperatorem Theodosium dari litteras
 cum lacrymis obtestatur, et quae praeter ecclesiae iura canonumque
 sanctiones gesta fuerant Ephesi, in melius revocari precatur. ille
 filiae Eudoxiae in hunc modum rescribit. hoc suavitati tuae notum
 volo, Flavianum tanquam tumultuum auctorem divino nutu ab eccle-
 siis eiectionem. porro Dioscorus Theodoretum, Ibam et Andream, Dum-
 num insuper Antiochiae cunctosque orientis episcopos ecclesiastica
 potestate fecit extorres. Theodosius autem imperator, in quamcunque
 partem impelleretur, facilis ibat, et omni suasionum vento ferebatur:
 ex quo schellis oblati etiam non lectis, saepius consensum et sub-
 scriptionem adiecit: inter quas donationem, qua sibi coniux eius
 Eudocia in servitutem addicebatur, nec levi oculi lacta agnitam
 solertissima Pulcheria supposuit; cui subscripsit ille, merito deinde
 ob facilitatem nimiam a Pulcheria reprehensus.

Hoc eodem anno Giverichus auctis Vandalorum copiis potentior
 factus, terrae marisque et plurimum insularum Romanis prius subie-

ἐλύνει τὸν Θεοδοσίον. καὶ ἀποστέλλει χιλίας ἑκατὸν ὀκτάδας μετὰ δυνάμεως Ῥωμαϊκῆς Ἀρεοβίνδου καὶ Ἀσύλα καὶ Ἰννοβίνδου καὶ Ἀρινθέου καὶ Γερμανοῦ τῶν στρατηγῶν. ταύτης οὖν τῆς δυνάμεως τῇ Σικελίᾳ προσορμηθείσης, καταπλαγεὶς ὁ 5 Γιζέριχος πρεσβεύεται Θεοδοσίῳ περὶ σπονδῶν.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπον Ἀνατολίου, Ἀντιοχείας Α.Μ.594α ἐπισκόπου Μαξίμου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιλογησάμενος Θεοδόσιος, καὶ γρούς P.88 ἑαυτὸν ἀπατηθέντα ὑπὸ τῆς Χρυσάφιου πανουργίας, ἐλυ- 10 πείτο περὶ τῆς εἰς Φλαβιανὸν γεγενημένης ἀσεβείας καὶ τῆς εἰς τοὺς λοιποὺς ἐπισκόπους ἀδικίας. καὶ ἀγανακτήσας σφόδρα, πρῶτον μὲν Χρυσάφιον ἐξώρισεν εἰς τινα νῆσον. τῇ δὲ Εὐδοκίᾳ ἐπιφέρεται σφοδρῶς πάντων τῶν κακῶν αἰτίαν αὐτὴν ἀποκαλῶν, ὡς καὶ Πονλχερίαν τῶν βασιλείων 15 ἀποδιώξασαν, ἅμα δὲ καὶ τὰ κατὰ τὸν Παυλίνον ὀνειδίῃων αὐτῇ. ἡ δὲ ἀπογνοῦσα παρεκάλεσεν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἀπολυθῆναι αὐτήν. καὶ λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς Σευῆρον τὸν πρεσβύτερον καὶ Ἰωάννην τὸν διάκονον, ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Β καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς, ὅτι οὗτοι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ ἐσύ- 20 χραζον, καὶ ἐν Ἱεροσολύμοις μετ' αὐτῆς εἰσι, καὶ πολλὰ αὐτοῖς δωρεῖται, ἀποστέλλας ἀπεκεφάλισεν αὐτούς. τότε ὁ βα-

1. χιλίας] χιλιάδας Α.
Α, τοῦ στρατηγοῦ vulg.

2. Ἀσσία Α.

3. τῶν στρατηγῶν
19. οὗτοι καὶ ἐν π. Α, οὗτοι ἐν πό-
λεϊ vulg.

etatum principatu arrepto, regem se ipsum renunciavit: ex quo moeror animi Theodosio incussus: qui mille et centum onerarias naves cum ingenti Romanorum exercitu Areobindo, Asylae, Innobindo, Arintho et Germano ducibus commisit. tam valida igitur classe ad Siciliae oras appellente Gizerichus, exterritus de foederibus cum Theodosio ineundis, legationem misit.

Cpoteos episcopi Anatolii, Antiochiae episcopi Maximi annus A. C. 442 primus.

Hoc anno res proprias accuratius perpendens Theodosius, et se Chrysaphii fraudibus circumventum agnoscens, de impiis in Flavianum perpetratis sceleribus et admissis in reliquos episcopos iniuriis summum animi concepit dolorem. in iram itaque prorumpens, primo Chrysaphium in quandam insulam ablegat: tum in Eudociam graviter obiurgatam, malorum omnium auctricem eam dicens, quae Pulcheriam aula eiecisset, durius invehitur, et ea insuper, quae circa Paulinum acciderant, cum probris obicit. illa desperatis in rebus Hierosolymam se dimitti rogat: Severoque presbytero et Ioanne diacono sociis itineris acceptis, Hierosolymam tendit. illos autem ad eam frequentius in urbe prius itasse, et modo cum ea Hierosolymis reperiri, ac insu-

σιλεύς τὴν μακαρίαν Πουλχερίαν πολλὰ παρακαλέσας, ἤγαγεν εἰς τὰ βασίλεια· ἥτις εὐθέως ἀποστείλασα εἰς Ἐφεσον, ἤγαγεν τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Φλαβιανοῦ· καὶ μετὰ δορυφορίας διὰ τῆς μέσης ἐκκομίσασα, ἔθαψεν ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις. τότε τὴν τῶν Χαλκοπρατείων ἐκκλησίαν τῇ Θεοτόκῃ 5 ἀνήγειρεν, συναγωγὴν Ἰουδαίων πρότερον οὐσαν τοῦ δὲ λαοῦ, ὡς προέφημεν, ἐν Σικελίᾳ ἐκδεχομένου τὴν τῶν πρεσβυτέρων Γιζερίχου ἀφίξιν καὶ τὴν τοῦ βασιλέως κέλυσιν, ἐν τῷ μεταξὺ Ἀττίλας Ὀμουδίου παῖς, Σκύθης, γενόμενος ἀνδρὶς καὶ ὑπερήφανος, ἀποβυλὼν Βδέλαν τὸν πρεσβύτερον ἀδελ- 10 φόν, καὶ μόνος ἄρχων τὸ τῶν Σκυθῶν βασίλειον, οὗς καὶ V. 7· Οὐννους καλοῦσιν, κατατρέχει τὴν Θράκην, δι' ὃν καὶ μάστιγα Θεοδόσιος σπένδεται Γιζερίχον, καὶ ἐπαγάγει τὸν στόλον ἐκ Σικελίας. ἀποστέλλει δὲ τὸν Ἀσπαρα σὺν τῇ ὑπ' αὐτὸν δυνάμει καὶ Ἀρεόβινδον καὶ Ἀργάλισκλον ἐπὶ τὸν Ἀττίλαν 15 Ῥατιάριαν ἤδη καὶ Νάσσαν καὶ Φιλιππούπολιν καὶ Ἀρκადιούπολιν καὶ Κωνσταντίαν καὶ ἑτερα πλείστα πόλεις καταστρεφόμενον, καὶ σὺν αἰχμαλώτοις πολλοῖς ὑπέρογκον συμφορήσαντα λείαν. τῶν οὖν στρατηγῶν ἐλαττωθέντων σφό-

1. τὴν add. ex A. 5. τῇ ἁγίᾳ Θεοτ. b. 6. λαοῦ] στόλου b.
9. Ὀμουδίου A, Ὀμουδίου b. 12. καὶ ante μάστιγα om. A b.
15. Ἀργάλισκλον A e f, Ἀργίσκλον b, Ἀράλίσκλαν vulg. 16.
Νάσσαν b. 19. τῶν οὖν στρατηγῶν b, τῶν στρατ. A, τῶν
συστρατ. vulg.

per pluribus ab ea donis augeri audiens imperator, missis litteris, capite mulctari iussit: tum demum beatam Pulcheriam multis precibus sollicitatam reduxit in aulam: quae extemplo mandavit Ephesum, qui sancti Flaviani corpus asportarent, illudque magno pompae satellitio per mediam urbem stipatum in sanctorum apostolorum aedem sepeliendum loferreot. eo tempore Chalcoprateorum ecclesiam, quae Iudaeorum synagoga prius fuerat, deiparae consecravit. caeterum dum, ut supra praefatum, legatorum Gizerichi adventum et imperatoris mandata classis Romana praestolatur in Sicilia, interea Omnudii filius Attila, in Scythia natus, vir alioqui fortis et superbus, Bdela seniore fratre amisso, solus Scytharum, quos Unnos vocant, principatu arripit, et in Thraciam excurrit: quo maxime motus Theodosius pacem inquit cum Gizericho, et ex Sicilia classem revocat. tum Asparem, Areobindum et Argalisclam mittit adversus Attilam, qui iam Batiariam, Nassam, Philippopolim et Arcadiopolim Constantiamque et alia pleraque oppida subverterat, quoque cum innumeris captivis, etiam Romanis ducibus superatis, praedam immensam agebat. tantis victoriis auctus Attila, et ad utrumque mare, Ponticum videlicet et

δρα ταῖς μάχαις, προῆλθεν Ἀττίλας καὶ μέχρι θαλάσσης ἑκα-
 τέρως, τῆς τε τοῦ Πόντου καὶ τῆς πρὸς Καλλιπόλιν καὶ Ση-
 στὸν κεχυμένης, πᾶσαν πόλιν καὶ φρούρια δουλούμενος, πλήν
 Ἀδριανουπόλεως καὶ Ἡρακλείας, τῆς ποτὶ Περίνθου κληθεί-
 5 σης, ὥστε καὶ εἰς τὸν Ἀθῦραν αὐτὸν φρούριον εἰλθεῖν. ἀνα-
 κάζεται οὖν Θεοδόσιος πρεσβεύσασθαι πρὸς Ἀττίλαν· καὶ
 ἑξάκις χιλίας μὲν αὐτῷ λίτρας ὑπὲρ τῆς ἀναχωρήσεως παρα-
 σκεῖν, χιλίων δὲ λιτρῶν ἐτήσιον φόρον αὐτῷ ἡρεμούντι προσ-
 10 ομολόγησε τελεῖν. τότε τοίνυν ἐπανελθούσης τῆς Ῥωμαϊκῆς
 δυνάμεως ἐκ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς Ἀττίλαν, μετὰ βραχὺ
 τελευτᾷ Θεοδόσιος μηνὶ Ἰουνίῳ εἰκοστῇ ἰνδικτικῶν τρίτῃ. ἣ
 δὲ μακαρία Πουλχερία, μήπω τινὶ τῆς τοῦ βασιλέως τελευτῆς P.89
 γνωσθείσης, μεταστειλαμένη Μαρκιανόν, ἄνδρα ἐν σωφροσύνῃ
 καὶ σεμνότητι διαπρέποντα, γέροντα ὄντα ἱκανώτατον, λέγει
 15 πρὸς αὐτόν· ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν, ἐγὼ δὲ σὲ ἐξε-
 λεξάμην ἐκ πάσης τῆς συγκλήτου, ὥς ἐνάρκτον· δὸς μοι λό-
 γον, ὅτι φυλάττεις τὴν παρθενίαν μου, ἣν τῷ Θεῷ ἀνέθεμην,
 καὶ ἀναγορεύσω σε βασιλέα. τοῦ δὲ συνθεμένου τοῦτο ποιεῖν,
 μεταστέλλεται τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον, καὶ ἀνα-
 20 γορεύει αὐτὸν βασιλέα Ῥωμαίων.

1. προσῆλθεν A e f. 2. Καλλιούπολιν A. Σηστόν A,
 Σέστον vulg. 4. Περίνθου A b. 5. Ἀθῦραν b. 6. πρε-
 σβεύσασθαι A, πρεσβεύεσθαι vulg. 7. μὲν αὐτῷ χρυσίου b.
 9. τοίνυν A, οὖν vulg. 11. Ἰουλίῳ A. 14. ὄντα ἱκανώτατον
 A, ὄντα καὶ ἱκαν. vulg. 18. ἀναγορεύσω A, ἀναγορεύω vulg.
 ποιεῖν om. A.

quod Callipolim usque ad Sestam expanditur, civitatibus cunctis
 minutisque locis suae servituti, praeter Adrianopolim et Heracleam,
 cui nomen olim Perinthus, subactis, ad Athyrā usque castellum
 progreditur. ad Attilam itaque legationem decernere Theodosius co-
 gitur: eique sexies mille auri libras ad recessum e Romanis finibus
 faciendum promittit; et insuper mille librarum tributum annuum, si
 pacem egerit, annuit se pensurum. porro Romanis copiis a bello
 contra Attilam receptis, paulo post diem obit Theodosius, mensis Iu-
 nii vigesimo, indictione tertia. caeterum beata Pulcheria, nondum
 ulli imperatoris morte manifestata, Marcianum, virum prudentia et ho-
 nestate morum celebrem, aetate iam provecum et ad negotia gerenda
 idoneum, ad se accersitum alloquitur: quandoquidem decessit impera-
 tor, ego te ex omni senatu ceu virtute praestantissimum elegi. da
 fidem: virginitatem meam, quam deo consecravi, te servaturum invio-
 latam: et imperatorem renunciabo. illo sese ita facturum pollicito,
 patriarcham et senatum Pulcheria convocat, et Marcianum Romano-
 rum imperatorem declarandum curat.

A.M. 5943

B

Ῥωμαίων βασιλέω; Μαρκιανού ἔτος α'.

Τούτῃ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ εὐσεβὴς θεῖα ψήφῳ αὐτοκράτωρ ἀναδειχθεὶς, τοὺς ἐν ἑξορίᾳ πάντας ἀνεκαλίστατο. ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία τὸν παμμίσητον Χρυσάφιον τὸν εὐνοῦχον ἐκδίδωκεν Ἰορδάνῃ τῷ παιδί Ἰωάννου, τοῦ ἐν Ῥώμῃ 5 τυραννήσαντος, καὶ προσχωρήσαντος πρὸς Ἀρδαβούριον καὶ Ἀσπαρα, καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον ἐλθόντος, καὶ τιμῆς ἀξιωθέντος, ἀναιρεθέντος δὲ δόλῳ ὑπὸ Χρυσάφιου· ὃν λαβὼν Ἰορδάνης ἀνέϊλεν. ἄξιον δέ ἐστιν, καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς τοῦ θεοῦ εἰς Μαρκιανὸν τὸν βασιλέα ἐκλογὴν σημαίνει. ἐν τοῖς παρῶν 10 πόσει χρόνοις, ἐν οἷς ὁ Περσικὸς πόλεμος ἐκινήθη, στρατιώτης ὢν λιτὸς ὁ Μαρκιανὸς μετὰ τοῦ ἰδίου νουμέρου ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος κατὰ Περσῶν ἀπῆγει, καὶ γενόμενος ἐν Λυκίᾳ, ἀρρωστίᾳ περιέπεσεν, καὶ καταλειφθεὶς ἐν πόλει Σύδημα, κάκεισε 15 χρονοτριβήσας, προσκολλᾶται δύο ἀδελφοῖς τισιν Ἰουλίῳ καὶ 15 Τατιανῷ καλουμένοις· οἳ τινες εἰς τὸν ἰδίον οἶκον λαβόντες αὐτόν, διανέπανσαν. εἰς θῆραν δὲ ἐξελθόντες, ἔλαβον αὐτὸν μεθ' ἑαυτῶν. κοπιᾶσαντες δὲ περὶ μεσημβρίαν, ἐκοιμήθησαν. Διπροέξυπνισθεὶς δὲ ὁ Τατιανὸς θεωρεῖ τὸν Μαρκιανὸν εἰς τὸν

3. ἀναδειχθεὶς A, ἀναδειχθείς vulg. ἑξορίαις b. 9. τοῦ θεοῦ om. a e. 10. παρῶν πόσει A, παρῶν πόσει vulg. 13. Λυκίᾳ] Κίλικίᾳ codd. nonnulli. 14. περιέπεσεν A, περιέπεσων vulg.

A.C. 443

Romanorum imperatoris Marciani annus primus.

Hoc anno piientissimus Marcianus divino suffragio imperator renunciatus cunctos exules ad propria revocavit. beata porro Pulcheria Chrysaphium eunuchum cunctis exosum Iordani Ioannis (qui Romae quondam tyrannide arrepta ad Ardaburium et Asparem post deditionem se recipiens cum eis Byzantium profectus, atque ad honores et dignitates promotus, tandem a Chrysaphio mortem illatam sustinuerat) filio tradidit: quem Iordanes pari mortis poena multavit. caeterum operae pretium fuerit, quomodo Marcianus ad imperium a deo fuerit destinatus, scripto significare. superioribus annis, quibus Persicum bellum susceptum, Marcianus miles gregarius cum existeret, e Graecia versus Persiam cum proprio numero proficiscebatur. in Lyciam cum venisset, morbo correptus, in urbe Sidema a suis relinquitur: in ea diuturnius moratus duobus quibusdam fratribus, quorum nomina Iulius et Tatianus, amicitiae foedere connectitur. isti Marcianum in propriis aedibus acceptum curant et quietem iubent ducere: venatumque aliquando egressi, comitem eum adiungunt: ac circa meridiem fatigati sopore fruantur. prior caeteris a somno excitatus Tatianus Marcianum ad solem adhuc dormientem conspicatus,

ἥλιον κοιμώμενον, καὶ αἰτὸν παμμεγεθέστατον ἐπ' αὐτὸν ἐλ-
 72 θόντα καὶ τὰς ἑαυτοῦ πτέρυγας διαπείσασα καὶ σχιὰν ἐπ' V. 72
 αὐτῷ περιποιούμενον. καὶ τοῦτο θεασάμενος, ἐγείρει τὸν ἑαυ-
 τοῦ ἀδελφὸν καὶ τὸ θαῦμα ὑποδείκνυσιν· καὶ ἐπὶ πολὺ θαν-
 5 μάζοντες τὴν τοῦ πειτεινοῦ εὐνοϊκὴν δουλείαν, ἐξυπνίζουσι τὸν
 Μαρκιανόν, καὶ λέγουσιν· εἰς βασιλεύσης, τί ἡμῖν χαρίζῃ;
 ὁ δὲ εἶπεν· τίς γάρ εἰμι, ἵνα εἰς ἐμὲ τοῦτο γένηται; οἱ δὲ
 ἐκ δευτέρου τὸν λόγον εἶπον. λέγει ὁ Μαρκιανός· εἰς τοῦ- P. 90
 το ἐκ Θεοῦ γένηται, πατέρας ὑμᾶς ἀνακηρύξω. τότε δι-
 10 δόασιν αὐτῷ διακόσια νομίσματα, λέγοντες· πορεύου ἐν Κων-
 σταντινουπόλει καὶ μέμνησο ἡμῶν, ὅτε ὁ Θεός σε ὑψώσει.
 ὁ δὲ ἀπελθὼν, προσκολλᾶται Ἀρδαβουρίῳ καὶ Ἀσπαρι Ἀρδια-
 νοῖς οὖσιν, καὶ ποιήσας παρ' αὐτοῖς πεντεκαίδεκα χρόνους,
 καὶ δομέστικος αὐτῶν γεγωνώς, κατῆλθεν μετὰ τοῦ Ἀσπαρος
 15 εἰς Ἀφρικὴν παρατάσσασθαι εἰς Γιζέριχον, καὶ ἐν τῇ πολέμῳ
 ἐκρατῆθη. Γιζέριχον δὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ αὐλῇ τοὺς αἰχμαλωτι-
 σθέντας ἀποκλείαντος, καὶ ἐκ τῶν ὑπερώων κατενόει αὐτούς.
 καὶ περὶ μεσημβρίαν παρακύψας ὁρᾷ τὸν Μαρκιανὸν καθύ-
 20 δοντα, καὶ αἰτὸν ἐλθόντα, καὶ τὰς πτέρυγας ἐκτείνοντα καὶ B
 καὶ τοῦτο ἰδὼν ὁ Γιζέριχος θείαν εἶναι
 οἰκονομίαν ἐλογίσατο ταύτην. καὶ μεταπεμψάμενος τὸν ἄν-

1. παμμεγεθέστατον A, παμμεγέστατον vulg. 11. ὑψώσει A,
 ὑψώσῃ vulg. 15. εἰς Γιζ.] πρὸς Γ. a c. 16. ἐκρατῆθη ὑπὸ
 Γιζ. ἐν τῇ A a c. 21. ἐλογίσατο codd. et edd.

ingentem aquilam advolantem et in eam expansis alis umbram faci-
 entem animadvertit. portentum miratus, fratrem excitat, miraculum
 indicat. ac uterque tandem volucris benevolum officium diu miratus
 Marciano somnum excutit: et his eum compellat: si nonnunquam
 imperium assequaris, quid nobis gratiarum rependes? respondet ille:
 quisnam sum ego, cui tale quid contingat? illi repetitis ver-
 bis denuo interrogant: quibus Marcianus: si succedat a deo im-
 perium, inquit, patres vos renunciabo. tunc docentis nummis do-
 nato dicunt: proficiscere Cpolim et nostri memoriam habe, ubi te
 deus in meliorem fortunam evexerit. digressus ab eis Ardaburio et
 Aspari Arianae opinionis hominibus adiungitur, et quindecim annos: cum
 eis moratus ac domesticus factus, cum Aspare tandem expeditionis
 in Africam adversus Gizerichum comes, in conflictu capitur. Gizeri-
 chus captivos atrio conclusos ex superiore coenaculo contemplaturus
 circa meridiem procumbens in fenestram, Marcianum somno detentum
 conspiciat et advolantem aquilam extentis pennis eum obumbrantem.
 re visa, Gizerichus eam divinae providentiae consilio geri mente
 perpendit: ac ubi accersitum ad se Marcianum Asparis domesticum

δρα, καὶ γινὺς εἶναι αὐτὸν δομέστικον τοῦ Ἀπαρος, ἔγνω
 ὅτι εἰς βασιλεῦς ἀνάγεσθαι μέλλει. καὶ ἀποκτείναι αὐτὸν οὐκ
 ᾔθέλησεν, λογισάμενος ὅτι τοῦ Θεοῦ τὴν βουλὴν οὐδεὶς δύνα-
 ται κωλύσαι. ὅρκον δὲ αὐτὸν ἀπέτησεν, ὅτι εἰ τῷ Θεῷ φί-
 λον βασιλεύειν αὐτόν, οὐ πολεμήσει ποτὲ Οὐανδήλῳ. καὶ 5
 οὕτως ἀβλαβὲς ἀπολυθεὶς ὁ Μαρκιανὸς ἦλθεν εἰς τὸ Βυ-
 ζάντιον. χρόνου δὲ ολίγου διελθόντος, καὶ Θεοδοσίῳ τελευ-
 τήσαντος, βασιλεὺς ἀνεδείχθη, ὡς προέφημεν. ἐγένετο δὲ χρη-
 στὸς περὶ πάντας τοὺς ὑπηκόους. ὁ δὲ Ἀττίλας ἐπαινῶτα-
 ς τῇ βασιλεῖ Ῥώμης Οὐαλεντινιανῇ, διότι οὐκ ἔδωκεν αὐ- 10
 τῇ εἰς γυναῖκα τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν Ὀνωρίαν· καὶ ἐλθὼν μέ-
 χρι πόλεως Ἀνθελίας, καὶ συμπλακεὶς Ἀεὶθρ τῇ στρατηγῇ
 Ῥωμαίων, καὶ ἡττηθεὶς, πλείστοις ἀποβαλὼν τῆς δυνάμεως
 παρὰ Λήγον ποταμόν, ἐπέστρεψεν κατὰσχυμμένος. ὁ δὲ Μαρ-
 κιανὸς τῆς ἐν Λυκίᾳ γεγενημένης αὐτῇ ὑπομνησθεὶς ἐνέργει- 15
 σίας Τατιανὸν καὶ Ἰούλιον μετὰπεμφάμενος πατέρας αὐτοὺς
 ἀνεκέρυξεν. καὶ τὸν μὲν Τατιανὸν ὑπαρχον ἐποίησε τῆς
 πόλεως· τῇ δὲ Ἰουλίᾳ τὴν τῶν Αἰβύων ἐνεχείρησεν ἀρχήν.
 ἡ δὲ μακαρία Πουλχερία πολλὰς μὲν καὶ ἄλλας τῷ Χριστῷ
 Δι' ἀνήγειρεν ἐκκλησίας, ἐξαιρέτως δὲ τὴν ἐν Βλαχέρναις τῆς 20
 παννυμνίου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας

2. βασιλεῦς b. 7. δὲ om. b. 10. τῇ βασιλεῖ Ῥώμης A, τοῖς
 βασιλεῦσι καὶ Ῥώμης vulg. 14. Λήγον A. 17. ὑπαρχον A.
 τῆς add. ex A. 18. Λυκίῳ b, fortasse vere. 20. τῆς add.
 ex A.

esse novit, ad imperiū culmeo virum aliquando evehendum praevidit.
 Itaque dei consilium a nullo praepeditū arbitratus, mortem inferre
 oculit: at insinrando exacto, ut si eum imperare deo videretur, num-
 quam Vandalos bello lacesseret, polliceri compulit. Ita Marcianus
 dimissus incolumis Cpolim regreditur. mox vero brevi praetercurrente
 tempore, ac Theodosio satis functo, imperator, ut praemisimus, est
 salutat, et in subditos omnes humanissimo se praebuit. caeterum
 Attila Romae principem Valentianum maxime bello vexare studuit,
 quod Honoriani propriam sororem ei cooingem locare recussasset. ad
 Aurelianorum itaque civitatem progressus, consertis cum Aetio Romano
 duce manibus, pluribus suarum copiarum ad Ligerim fluvium amissis,
 superatur, et cum dedecore proprios repetit fines. Marciaons bene-
 ficii sibi quondam in Lycia collati memor, Tatianum et Iulium ad
 se accitos patres renunciat: et Tatianum quidem urbis, Iulium vero
 Libyca decorat praefectura. beata porro Pulcheria plures ac alias
 Christo construxit ecclesias: maxime vero quae celebradae dominae
 nostrae dei parae dicata conspicitur in Blachernis sub pieotissimi im-

τοῦ εὐσεβοῦς Μαρκιανοῦ. Λέων δὲ ὁ μακάριος πάππας
 Ῥώμης ἔγραψε Μαρκιανῷ αἰτῶν τὰ τολμηθέντα παρὰ Διοσ-
 κόρου καὶ Εὐτυχοῦς ἐν Ἐφέσῃ εἰς τὸν ἅγιον Φλαβιανὸν ζη-
 τηθῆναι ἐπὶ οἰκουμένης συνόδου, καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς
 5 συναχθῆναι πάντας τοὺς ἐπισκόπους.

Τούτῃ τῷ ἔτει ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία τετάρτη γέγονεν σὺν-Λ.Μ. 5944
 οδος μηνὶ Ὀκτωβρίῳ Ἰνδικτιῶτος ε' μετὰ ἐνιαυτὸν καὶ μῆ-Ρ. 91
 νας δύο τῆς ἀναγορεύσεως Μαρκιανοῦ· πάντων δὲ τῶν ἐπι-
 σκόπων συνελθόντων ἐν τῇ μαρτυρίῃ τῆς ἁγίας Εὐφρημίας,
 10 καὶ τῆς συγκλήτου, καὶ γυμνασθέντα τὰ ἐπὶ τῆς πρώτης Ἰν-
 δικτιῶνος καὶ τὰ παρ' Εὐτυχοῦς πραχθέντα καὶ τὰ ἐν Ἐφέ-
 σῃ ὑπὸ Διοσκόρου νεωτερισθέντα, ἐγκαλούμενος ὁ Διόσκορος V. 73
 περὶ τούτων ἐπὶ τὴν ἄνοιαν τῶν πεπραγμένων καταφεύγει,
 καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκφυγεῖν τὸν ἐν τοῖς πραχθεῖσιν ἐλεγχον,
 15 ἤπορεῖτο, καὶ ἡ ἀλήθεια παρεγμνοῦτο. τότε μὲν ἔχων ἀπο-
 λογίαν, κατηγοροῦνθῃ. οἱ δὲ συνεδρεύσαντες αὐτῷ ἐν τῇ λη-
 στροικῇ συνόδῳ, ἤλεγχον αὐτῷ τὴν βίαν καὶ τὴν ἀνάγκην, ἣν
 ἐπέμειναν παρ' αὐτοῦ. καὶ συγγνώμην τῇ συνόδῳ αἰτήσαν- B
 τες ἐδέχθησαν· ὧν εἷς ὑπῆρχεν καὶ Ίουβενάλιος ὁ Ἱεροσο-
 20 λύμων ἐπίσκοπος. ἀπορήσας δὲ ὁ Διόσκορος [καὶ μὴ ἔχων

8. τῶν add. ex A.

11. τὰ παρ'] κατὰ A, καὶ τὰ b c.

12.

ὁ add. ex A.

13. ἄγνωστον b.

14. τῶν — ἐλέγχων b.

16.

ἐν τῇ — αὐτῷ om. f.

20. καὶ μὴ ἔχων ἀπολ. om. A.

peratoris Marciani exordia. caeterum beatus Leo Romanus papa, quae
 Dioscori et Eutychis temerariis ausibus adversus sanctum Flavianum
 Ephesi fuerant attentata, in generali concilio recudi ac discuti litte-
 ris expetiit: imperator vero universos episcopos congregari man-
 davit.

Hoc anno sancta et quarta synodus Chalcedone celebrata est, A. C. 444
 mense Octobri indictione quinta, Marciano iam unum annum et
 duos menses imperante. cunctis igitur episcopis et senatu con-
 gregatis in aede sanctae martyri Euphemiae dicata, et quae prima
 indictione, tum quae ab Eutychē gesta, et quae a Dioscoro Ephesi
 fuerant innovata, discussis, de his interrogatus Dioscorus ad ro-
 rum actarum igaorantiam confugit: at cum argumentis, quae ab
 ipsis actis petebantur, convinceretur, perplexus haesitabat, ac simul ve-
 ritas in apertum proferebatur. tunc quid pro defensione diceret ne-
 scius, erubnit. qui vero cum ipso in praedatoria synodo convenie-
 rant, vis sibi ab eo illatae Dioscorum arguebant: et venia sibi a syn-
 odo petita, in gratiam sunt recepti: e quorum numero Iuvenalis
 Hierosolymorum episcopus extitit. Dioscorus animo fluctuans, et quid
 responderet iucertus, synodo ac praesentem exhibere non ulterius est

ἀπολογία] οὐκ ἔτι ἐτόλμησεν ἐμνηστῆσθαι τῇ συνόδῳ. τότε ἡ σύνοδος, συμπαρόντος καὶ τοῦ βασιλέως Μαρκιανοῦ ἅμα τῇ συγκλήτῳ, ἀπεφάνητο κατὰ Διοσκόρου καὶ Εὐτυχοῦς, καὶ τούτους καθεύλον. [ἐν ᾗ καὶ τελειοῦται.] ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν μὲν Διοσκόρον εἰς Γάγγραν ἐξώρισεν, τὴν δὲ σύνοδον ἐπαυτέ-
 5 σας εἶπεν· χάριν μεγίστην ὁμολογῶ τῇ πάντων ἡμῶν δεσπότῃ καὶ Θεῷ, ὅτι ἀναιρεθείσης τῆς διχονοίας, εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὁμολογίαν πάντες συνεληλύθαμεν. καὶ φιλοφρο-
 C νήσας τοὺς ἐξακοσίους τριακόσια ἄγλους πατέρας ἀπέλυσεν ἕκαστον εἰς τὰ ἴδια ἐν εἰρήνῃ. ἐχειροτονήθη δὲ Προτέριος 10 ἀντὶ Διοσκόρου ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

A.M. 5945 Περσῶν βασιλέως Περσίου, Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Προτερίου ἔτος α'.

Τούτῃ τῇ ἔτει Πουλχερία ἡ μακαρία καὶ εὐσεβὴς ἐκοι-
 D μήθη ἐν Χριστῇ, πολλὰ ποιήσασα κατορθώματα, καὶ πάντα τὰ 15 ἑαυτῆς πτωχοῖς κατέλειψασα, ἅπερ Μαρκιανὸς πλεῖστα ὄντα προθύμως διέδωκεν. ἔκτισεν δὲ ἡ αὐτὴ πολλοὺς εὐκτηρίους οἴκους καὶ πτωχεῖα καὶ ξενῶνας καὶ ξενοτάφια. ἐν οἷς καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου μάρτυρος Λαυρεντίου. τοῦ δὲ Διοσκό-

3. τῇ συγκλήτῳ A, τῆς συγκλήτου vulg. 4. ἐν ᾗ καὶ τελειοῦται: obscura haec verba om. b. 5. εἰς Γ. ἐξώρισεν A e f, ἐξορί-
 σας εἰς Γ. vulg. 6. δεσπότη καὶ om. A. 8. τὴν αὐτὴν A b, τὴν αὐτοῦ vulg. πάντες add. ex A. 17. διέδωκεν A, δέδωκεν vulg.

ausus. tum vero synodus, ipso imperatore Marciano et senatu prae-
 sente, adversam Dioscoro et Eutychi sententiam pronuntiavit et eos
 depositione punivit. prouinciata sententia synodus soluta est. im-
 perator Gangras relegato Dioscoro, in synodi laudes erumpens, dixit:
 deo nostro omniomodo domino maximas debeo grates: quod sublata
 omni dissensione, in unum tandem et eandem sententiam omnes iu-
 nus. sanctos demum sexcentos et triginta patres postquam breviter
 et humane suscepisset, singulos cum pace ad proprias sedes dimisit.
 in Dioscori vero locum Proterius Alexandriae episcopus est ordi-
 natus.

A.C. 445 Persarum regis Peroxis, Alexandriae episcopi Proterii annus primus.

Hoc anno multis rebus praeclare gestis, cunctisque suis bonis pauperibus relictis, beata et pia Pulcheria obdormivit in Christo: bona eius licet immensa Marcianus libentissime consignavit. ipsa porro quam plurimas sacras aedes sive oratoria, multa item publica pauperum loca peregrinorumque domicilia et eisdem mortuis coeme-
 teria, in quibus sancti martyris Laurentii templum numeratur, aedifi-

ρου ἔξορισθέντος καὶ τοῦ Προτερίου προβληθέντος, οἱ σίμ-
φρονες Διοσκόρου καὶ Εὐτυχὸς στάσιν μεγίστην ἐποίησαν,
ἀπειλήσαντες κωλύειν καὶ τὴν σιτοπομπίαν. Μαρκιανὸς δὲ
μαθὼν, ἐκέλευσεν οὐκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἀλλ' εἰς τὸ Πηλου-
5 σιον τὸν σῖτον τῆς Αἰγύπτου καταγωγιάσθαι διὰ τοῦ Νεί-
λου, καὶ οὕτως εἰς τὴν βασιλίδαν διαπλωΐσθαι. ἔθεν Ἀλε-Ρ. 92
ξανδρεὺς λιμῶζαντες Προτέριον ᾗτησαν δεηθῆναι περὶ αὐτῶν
τοῦ βασιλέως, καὶ οὕτως τῆς ἀταξίας ἐπαύσαντο.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεκτίσθη τὸ Διοκλητιανὸν βαλανεῖον ἐν
10 Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ Ἀττίλας ἔκτισεν τὴν Ἀκυλίαν πόλιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεοδόσιος μοναχὸς, ἀνὴρ λιμῶν, κα-
τελθὼν δρομαῖος μετὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι συνόδον εἰς Ἱεροσό-
λυμα, καὶ μαθὼν Εὐδοκίαν τὴν αὐγούστην προσκεκλίσθαι
Διοσκόρῳ τῷ καθαιρεθέντι ἐπὶ τῆς συνόδου, ἤρξατο καταβοῶν
15 τῆς συνόδου, ὡς τὴν ὀρθὴν ἀναστρεψάσης πίσιτι, καὶ συναρ-
πάζει αὐγούστην καὶ τοὺς μοναχοὺς, καὶ ταῖς ἰδίαις μαιφο-Β
νίαις χρησάμενος, βαρβαρικῶς τρόπον τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον
ἀρπάξει, καὶ τοὺς τῆς αὐγούστης ἀνθρώπους ὑπουργοὺς ἔχων,
χειροτονεῖ ἐπισκόπους κατὰ πόλιν, τῶν ἐπισκόπων ἔτι ὄντων

1. καὶ τοῦ Προτ. προβλ. om. A a f.	5. κατάγεσθαι A.	6.
διαπλωΐσθαι A, πλωΐ, vulg.	ἔθεν b, ἐπερ vulg.	9.
ἐκτίσθη A c.	13. προσκεκλίσθαι a, προσκεκλίσθαι A, προσ-	
κεκλίσθαι f, προσκεισθαι vulg.	15. διαστρεψάσης A.	19.
ἐπισκόπους om. A f.		

cavit. Dioscoro vero in exilium pulso, et in eius vicem Proterio
affecto, qui cum Dioscoro et Eutyche sentiebant, magnum concitave-
runt tumultum, frumentarium etiam comineatum se interclusuros mi-
nati. eo cognito, non Alexandriam, sed Pelusium per Nilum Aegy-
ptum frumentum derehi, ac inde Copolim reginam urbium deportari
Marcianus mandavit. hinc ipsi Alexandrini fame vexati, Proterium,
qui pro ipsis imperatorem deprecaretur, interposuerunt: sicque tu-
multuari destiterunt.

Hoc etiam anno Diocletianum balneum Alexandriae reparatum:
et Attila Aquileiam urbem incendio devastavit.

Hoc eodem anno Theodosius monachus vir exitiosus, peracto
Chalcedone concilio, cursu concito Hierosolimam delatus, et de Eu-
dociæ augustæ versus Dioscorum a concilio depositum affectu cer-
tior factus, adversus illud, quasi rectam pervertisset fidem, vociferari
et declamare coepit: et augusta in propriam sententiam rapta, cir-
cumventis etiam monachis, familiaribus sibi caedibus usus, barbarico
more in pontificum thronum, etiam ipsis augustæ domesticis inva-
sionis huiusmodi ministris, intruditur, et per urbes, episcopis adhuc

ἐν τῇ συνόδῳ. Σεληριανὸν δὲ τὸν ἐπίσκοπον Σκυθοπόλεως
 V. 74 μὴ ὑπαχθέντα τῇ αὐτοῦ κακοδοξίᾳ τῆς πόλεως ἐξαγαγὼν κα-
 τασφάττει, καὶ ἐγείρει διωγμὸν κατὰ τῶν μὴ κοινωνούντων
 αὐτῷ, καὶ πολλοὺς μὲν ἐβαπάνισεν, ἄλλους δὲ ἐδήμειυσε, καὶ
 ἑτέρων τούτους οἴκους πυρὶ παρέδωκεν, ὥστε νομισθῆναι ὑπὸ 5
 βαρβάρων τὴν πόλιν ἐαλωκέναι. ἀπέσφαξεν δὲ καὶ Ἀθανά-
 C σιον διάκονον τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως, ὀνειδίσαντα καὶ ἐξιλέγ-
 ξαντα τὴν αὐτοῦ ἀθειῶν, καὶ τὸ τούτου ἅγιον σῶμα κατὰ
 τὴν πόλιν πομπεύσας τοῖς κυσὶ παρέδωκεν. Δόμος δὲ ὁ ἀρ-
 χιεπίσκοπος Ἀντιοχείας εἰς τὴν ἔρημον ἔφυγεν καὶ Ἰουβενά- 10
 λιος Ἱεροσολύμων. τοῦ δὲ λυμειῶνος Θεοδοσίου ἐπὶ εἴκοσι μῆ-
 νας τὸν θρόνον Ἱεροσολύμων κρατήσαςτος, γυνὴς ὁ βασιλεὺς
 Μαρκιανὸς ἐκέλευσεν αὐτὸν συλληφθῆναι· ὁ δὲ φυγὰς ἔρχετο
 ἐπὶ τὸ Σιναιὸν ὄρος. τούτου δὲ ἐκ ποδῶν γεγονότος καὶ τῶν
 ἡπ' αὐτοῦ χειροτονηθέντων, πάλιν Ἰουβενάλιος τὸν αὐτοῦ 15
 D θρόνον ἀπέλαβεν.

A. M. 596 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Βασιλείου ἔτος α'.

Τούτῃ τῷ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς βασιλεὺς ἐν Ρώμῃ, ὑπο-
 ρώμενος τὴν Αἰτίου τοῦ πατρικίου καὶ στρατηγοῦ δύναμιν,

2. μὴ ὑπαχθ. τῇ αὐτοῦ κακ. om. A f. 4. ἄλλους δὲ ἐδήμειυσε
 add. ex h. 5. εἰσῶν τούς Α, εἰσῶν δὲ τούς vulg. 8.
 ἀθεμίαν f. τὸ τούτου ἁγίου Α, τὸ τοῦ ἁγίου vulg. 15.
 τὸν αὐτοῦ θρόνον Α, τὸν θρόνον αὐτοῦ vulg. 19. καὶ στρα-
 τηγοῦ add. ex A.

in concilio considentibus, episcopus destinat: Severianum autem Scy-
 thopoulos episcopum, cum ipsius pravis erroribus assentiri nollet, ci-
 vitate expulsus interfecit persecutionemque in eos, qui eius commu-
 nionem aversarentur, excitat, et quosdam quidem examinat tormentis,
 aliorum aedes igne depopulatur, adeo ut civitatis a barbaris devastat-
 ae faciem in ipsa civitate exhiberet. tandemque Athanasium sanctae
 resurrectionis diaconum summam eius in denm impietatem probris et
 reprehensionibus insectantem necavit crudeliter, sanctique corpus per
 urbem publice in ludibrium raptum canibus obiecit. Dominus vero
 Antiochiae et Juvenalis Hierosolymorum episcopi in eremum secessu
 salutis consuluerunt. cum vero illa pestis viginti menses continuos
 Hierosolymitanam occupasset sedem, Marcianus, re comperta, ipsum
 comprehendi iussit: at ille fuga Sinæum in montem se recepit. ipso
 vero nna cum sacrege ordinatis eliminato, Juvenalis in sedem sibi
 propriam est restitutus.

A. C. 446 Antiochiae episcopi Basilii annus primus.

Hoc anno Valentinianus imperator Aetii patricii potestatem ni-
 miam Romae suspectam habens, Heraclio quodam ennucho adiutore

δολοφονεῖ τοῦτον, Ἰρακλείου τινὸς τῶν εὐνούχων συμπρά-
 ζαντος αὐτῇ. ὁ δὲ Ἄττιλας εὐτρεπίζετο πολεμῆσαι Μαρκια-
 νῷ μὴ ἀνεχομένῃ τὸν φόρον αὐτῇ παρασχέσθαι τὸν ὑπὸ
 Θεοδοσίου ταχθέντα. μεταξὺ δὲ κόρης τινὸς εὐπρεποῦς ἔρα-
 5 σθεῖς, καὶ τὸν πρὸς αὐτὴν γάμον ἐπιτελῶν, οἰνωθεῖς τε σφό-
 δρα καὶ ὕπνῳ βαρυνθεῖς, αἵματος ἀθρόον διὰ ῥινῶν τε καὶ
 τοῦ στόματος ἐνεχθέντος, τελευτᾷ τὸν βίον. τὴν δὲ τοσαύτην
 αὐτοῦ δυναστείαν οἱ παῖδες τούτου διαδεξάμενοι καὶ στασιά-
 σαντες πρὸς ἀλλήλους, διαφθείρονται. οἱ μέντοι γε κατὰ
 10 τὴν ἐφ' ἡν Ῥωμαῖοι, Μαρκιανοῦ βασιλεύοντος, πάσης ἀπῆλανον
 εἰρήνης καὶ δικαιοσύνης καὶ εὐφροσύνης. καὶ ἦν ἐκεῖνα τὰ
 ἔτη κυρίως χρυσᾷ τῇ τοῦ βασιλέως χρηστότητι, γαλήνης πάντα
 ἐπικεχυμένης τὰ πράγματα.

Τούτῃ τῇ ἔτει Οὐαλεντινιανὸς ὁ τῆς Ῥώμης βασιλεὺς A.M. 5947
 15 τῶν μὲν ὀρθῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων ἀντελαμβάνετο, πολ-
 λὴν δὲ τὴν παρανομίαν ἐν τῇ ἑαυτοῦ διεκέχρητο διαίτῃ. εὐ-
 πρεπαστὴν γὰρ γυναῖκα Εὐδοξίαν τῇ θυγατρὶ Θεοδοσίου τοῦ
 βασιλέως συνοικῶν ἄλλοτρίαις διαιμονιωδῶς ἐκέχρητο. ὥμίλει
 δὲ συνεχῶς καὶ τοῖς τὰ περιέργα πράττειν, διό καὶ αἰσχί-
 20 στή παραδίδεται θανάτῳ. Μαξιμίον γὰρ τοῦ ἐπὶ Θεοδοσίου

5. οἰνωθεῖς τε A, οἰνωθεῖς δὲ vulg. 6. βαρυνθεῖς — ῥινὸς A.
 10. ἀπῆλανον A, ἀπέλανον a, ἀπολάυνον f, ἀπέλαβον vulg. 12.
 κυρίως add. ex A e f. 14. βασιλεὺς A e f, βασιλεύων vulg.
 16. ἐκέχρητο A. 19. δὲ add. ex A. 20. Μαξιμιανῷ A e.

adscito, ipsam dolis interficit. adversus autem Marcianum pactum a
 Theodosio tributum reddi non ferentem Attila bellum parabat. in-
 terea puellae, cuius forma liberalis omnino fuit, amore captus, dum
 nuptiis cum illa celebrat, vino maxime malidus ac profundo somno
 gravatus, copioso subinde sanguinis profluvio e naribus atque ore
 erumpente, vitam finit. tam amplam vero patris dittonem excipien-
 tes filii et ad invicem dissidentes profligantur. Romani porro qui
 partes orientis tenebant, summa pace, iustitia et gaudio, Marciano im-
 perante, fruebantur. et erant certe imperatoris benignitate aurea
 prorsus illa tempora, tranquillitate nimirum rebus omnibus su-
 perflua.

Hoc anno Valentinianus Romae imperans recta quidem ecclesiae A.C. 447
 dogmata sustinebat, innumeris licet flagitiis quotidianum vitae usum
 respergeret. formosissimae siquidem uxori Eudoxiae Theodosii impe-
 ratoris filiae coniunctus, alienis mulieribus per artes daemoniacas ab-
 utebatur. etiam curiosa sectantibus assidue conversabatur: quare
 foedissimo mortis genere plectitur. eius quippe Maximi, qui sub ma-

τοῦ μεγάλου τυραννήσαντος ἔγγονος καὶ ὁμώνυμος ἐν τοῖς
κατὰ τὴν Ῥώμην πατρικίοις τελοῶν, ἔνδον τοῦ παλατίου γε-
νόμενος, τὸν Οὐαλεντινιανὸν ἀπέσφαζεν, καὶ τῇ Εὐδοξίᾳ βίᾳ
C συνεγένετο, καὶ τῆς βασιλείας ἐκράτησεν· δι' ὧν γὰρ τις
ἀμαρτάνει, δι' αὐτῶν καὶ παιδεύεται. ἐπὶ τούτοις ἡ Εὐδο- 5
ξία ἀχθομένη, καὶ μηδεμίαν βοήθειαν ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἔσε-
σθαι αὐτῇ λογισαμένη, Θεοδοσίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς τελευ-
τήσαντος καὶ Πουλχερίας, μεταπέμπεται Γιζέριχον εἰς Ῥώ-
μην, παρακαλοῦσα λυτρωθῆναι ἐκ τῆς τοῦ Μαξίμου τυραν-
V. 75 νίδος. Γιζέριχον δὲ σιόλῳ μεγάλῳ ἐκπλεύσαντος εἰς Ῥώμην, 10
Μάξιμος φοβηθεὶς φυχῇ ἐχρήσατο. οἱ δὲ συνώτιες αὐτῷ
ἀντίλον αὐτὸν βασιλεύσαντα ἔτος ἐν. ὁ δὲ Γιζέριχος μηδενὸς
αὐτῷ ἀντιστάμενος, εἰσῆλθεν εἰς Ῥώμην τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς
σφαγῆς Μαξίμου, καὶ λαβὼν πάντα τὰ χρήματα καὶ τὰ τῆς
D πόλεως θεάματι εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαλὼν, ἐν οἷς ἦσαν κειμήλια 15
ὀλύχρου καὶ διὰλίθα ἐκκλησιαστικά, καὶ σκευὴ Ἑβραϊκὰ,
ἅπερ Οὐεσπασιανὸς Τίτος μετὰ τὴν ἄλωσιν Ἱεροσολύμων εἰς
Ῥώμην ἤγαγεν, σὺν τούτοις λαβὼν καὶ Εὐδοξίαν τὴν βασι-
λισσαν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς, εἰς Ἀφρικὴν ἀπέλυσεν· καὶ
τὴν μὲν Εὐδοκίαν Ὀνωρίχῳ τῷ πρωτοτόκῳ υἱῷ αὐτοῦ συνέζευ- 20
ξεν, τὴν δὲ Ἰλλακιδίαν ἄνδρα ἔχειν μαθὼν Ὀλύβριον τὸν πα-

1. ἔγγονος A, ἔγγων vulg.

3. βίᾳ om. A e f.

9. Μαξι-

μιανοῦ e. 14. τὰ ante χρήμ. add. ex A. 17. Οὐεσπασιανὸς

A, Οὐεσπασιανοῦ vulg. 19. ἀπέλυσεν A, ἀπέπλευσεν vulg.

gno Theodosio tyrannidein fuerat anenpatus, ueros et eiusdem nominis
consors, inter patricios Romae adscitus, in palatium irruens Valenti-
nianum trucidavit, Eudoxiam vi oppressit et imperium obtinuit. et-
eum per quae peccat aliquis, per eadem castigatur. his afflicta Eu-
dokia, cum, Theodosio patre et Pulcheria iam extinctis, nullum sibi
Cpoli affuturum auxilium expectaret, Gizerichum, ex Maximi tyrannide
eximi se deprecata, Romam advocat. eo cum ingenti classe Romam
adnavigante, deterritus Maximus fugae se committit: et a suis, cum
vix annum imperasset, interimitur. Gizerichus, nullo resistente, ter-
tio a caede Maximi die Romam ingreditur, direptisque omnibus urbis
divitiis, et cunctis eius ornamentis spectatu dignioribus in naves im-
positis, in quibus etiam fuit copiosa ecclesiae suppellex ex auro solido
et gemmis confecta, et Hebraica vasa a Vespasiani filio Tito post
Hierosolymorum excidium Romam allata, et insuper Eudokia impera-
trice eiusque filia una secum abductis, in Africam navibus re-
meat: ibi demum Endociam Honoricho filio suo maiori coniugio co-
pulat, Placidiam vero cum Olybrium patricium virum habere compe-

τρίκιον, μετὰ τῆς μητρὸς ἐφύλαξεν Εὐδοξίας. μαθὼν δὲ τὸν Μαξιμίον θάνατον Μαιωφίνος ἐβασίλευσεν ἔτη δύο, καὶ μετ' αὐτὸν Ἀβίτος τὴν τῆς Ῥώμης βασιλείαν ἐκράτησεν ἐνιαυτοὺς δύο, καὶ μετὰ τοῦτον Σευήρος ἔτη τρία, καὶ μετὰ τούτους P. 94 5 οὐκ ἔστιν βασιλεὺς, ἀλλὰ Ῥεκίμερ ἐδιοίκει τὰ πράγματα στρατηγῶν καὶ μεγάλην περικείμενος δύναμιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Εὐδοκία ἐν Ἱεροσολύμοις πολλὰ καταλείψουσα ταῖς ἐκκλησίαις.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Μαρτυρίου ἔτος α'.

A.M. 5948

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκάη ἡ Ῥάβεννα, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας Β ἐσφάγη ὁ πατρικίος Ῥαμίτος εἰς Κλάσας. καὶ μεθ' ἡμέρας 13 ἐνίκηθη Ἀβίτος ὑπὸ Ῥεμίκου, καὶ γέγονεν εἰς πόλιν Πλακεντίαν εἰς Γαλλίους.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐτελεύτησεν πρὸ A.M. 5949 15 μιᾶς καλανδῶν Μαίων· καὶ ἐβασίλευσε Λέων ὁ μέγας. αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει ἀνενώθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ Γρατιανὸν βαλανεῖον καὶ ἡ βασιλικὴ ἡ μεγάλη εἰς τὸ στοιχεῖον. πᾶν δὲ ἦν εὐλαβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεὸν ὁ Μαρκιανός, ὅστις ἐν ταῖς λιταῖς τοῦ Κάμπου πεζὸς ἔζηει, πολλὰ τοῖς δεομένοις C

1. τὸν Μαξ. θάγ. A, τοῦ M. θ. vulg. 5. ἐδιοίκει A, sed cfr. p. 126, 10. 12. locum aperte corruptum Goar. sic explendum censet: καὶ γέγονεν ἐπίσκοπος εἰς πόλιν (A Γ πόλιν) Πλακεντίαν, καὶ ἀπελθὼν εἰς Γαλλίαν ἀπέθανεν. 16. τὸ Τραγιανὸν βαλ. A. 17. ἡ μεγάλη A, μεγάλη vulg. 18. ὁ add. ex A.

risset, una cum matre Eudoxia sub custodia tenuit. Maiorinus, audita Maximi morte, duos annos imperio potitur: eo sublato, Avitus pari annorum numero occupavit: post hunc Severus annos tres. post istos nullus Romae extitit imperator: verum Recimer dux exercitus, magna instructus potentia, rerum summam administravit.

Hoc etiam anno Eudocia, donis maximis in ecclesias collatis, Hierosolymis decessit.

Antiochiaē episcopi Martyrii annus primus.

A.C. 448

Hoc anno Ravenna civitas igne consumpta est: et post dies paucos Ramitus patricius ad Clusas est interfectus: diesque abhinc undeviginti a Remico superatus est Avitus: factus autem Placentiae civitatis episcopus, in Gallias profectus occubuit.

Hoc anno pridie Maias kalendas Marcianus imperator decessit, et A.C. 449 in imperio successit magnus Leo. eadem tempestate Gratiani balneum Alexandriae reparatur et regia maior ad Stuechinn. Marcianus porro valde pius religioso timore deum colebat, et processionibus ad Campum celebratis, pedes incedebat, et multis beneficiis sibi devinciebat egentes: quare his conspectis, non amplius sella sublatus, ut mos

εἰ ποιῶν· ἔθεν τοῦτον ὁρῶν ὁ πατριάρχης Ἀνατόλιος καὶ αὐτός οὐκ ἔτι φορεῖν φερόμενος, κατὰ τὸ ἔθος, ἐλιτάνευεν, ἀλλὰ πεζός.

Τούτῃ τῇ ἔτει Τιμόθεος ὁ Αἰλουρος μαγγανείᾳ χορησάμενος, νυκτὸς ἐν τοῖς κελείοις τῶν μοναχῶν περιήρχετο, ἐξ 5 ὀνόματος καλῶν ἕκαστον. τοῦ δὲ ἀποκριναμένου ἔλεγεν· ἐγὼ ἄγγελός εἰμι, καὶ ἀπεστάλην εἰπεῖν πᾶσιν ἀποστῆναι μὲν τῆς κοινωνίας Προτερίου καὶ τῶν ἐν Χαλκηδόνι, Τιμόθεον δὲ τὸν Αἰλουρον ἐπίσκοπον προχειρίσασθαι Ἀλεξανδρείας.

D Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει Εὐδοκία ἡ θυγάτηρ Θεοδοσίου τοῦ βα- 10 σιλέως, γυνὴ δὲ Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ τρίτου μετὰ μιᾶς θυγατρὸς Πλακιδίας, γυναικὸς Ὀλυβρίου, ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀφρικῆς· ἡ γὰρ Εὐδοκία τῇ νύτῃ Γιζερίχον Ὀρωρίχῃ ἐξεύχθη καὶ οὐκ ἐπανῆλθεν.

A.M. 595ο Ῥωμαίων βασιλέως Λέοντος ἔτος α'.

15

P. 95 Τούτῃ τῇ ἔτει Λέων ἐβασίλευσεν, Θραῖς τῇ γένει, τρι-
V. 76 βούνης τὴν ἀξίαν, μηνί Φεβρουαρίῳ ἰνδικτιῶνος ια' σιεφδεῖς
ὑπὸ Ἀνατολίου τοῦ πατριάρχου.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει σεισμοῦ φοβεροῦ γενομένου ἐν Ἀντιοχείᾳ, σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις κατέπεσεν. ἦλθεν δὲ ἐν Ἀλεξαν- 20 δρεία καμηλοπάρδαλις καὶ ταυρέλαφοι καὶ ἄλλα θηρία. σὺν αὐτοῖς καὶ ὁ Τιμόθεος, ὁ ἐπίκλην Αἰλουρος, τὴν Ἀλεξαν-

17. ια'] ι' Α.

tunc ferebat, sed pedibus quoque iter agens Anatolius patriarcha processionum supplicationes obibat.

Hoc etiam anno Timotheus Aelurus praestiglis et fraudibus usus, monachorum cellas nocturnus ambulator circumibat, nominatim singulos vocans: cui cum responderet quispiam, referebat ille: ego sum angelus: et ut a Proterii communione et ab iis, quae Chalcedone sunt acta, cuncti abstineant, et subinde Timotheum Aelurum Alexandriae constituant episcopum, enunciatum sum missus.

Hoc eodem anno Endoxia Theodosii imperatoris filia, Valentiniani vero tertii coniux, cum Placidia filiarum altera, Olybrii uxore, ex Africa remeavit: Eudocia siquidem Honoricho Gizerichi filio matrimonio iuncta non rediit.

A. C. 450 Romanorum imperatoris Leonis annus primus.

Hoc anno Leo, genere Thrax, dignitate tribunus, imperator salutatur, mense Februario, indictione decima, et ab Anatolio patriarcha coronatur.

Hoc anno maximo terrae motu Antiochiae facto, tota ferme civitas corruit. Alexandriam porro camelopardalis, taurelaphi et alia ferarum monstra sunt illata: simulque cum illis Timotheus, cognomento Ae-

δρῶν πόλιν διετάραττον. πλήθη γὰρ ἀτάκτων ἀνδρῶν ὤνη-
 σάμενος, τυραννικῶς τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας ἐκράτησεν,
 καὶ καθρηγμένους ὦν, ὑπὸ δύο καθρηγμένων χειροτονεῖται,
 ἐντεῦθεν πάντα τὰ σκάνδαλα ἀνεφύη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. πάν-
 5 των γὰρ τῶν τῆς οἰκουμένης ἱερέων τὸν θρόνον τῆς ἐν Χαλκῇ Β
 δόμῃ συνόδου ἀποδεξαμένων, οὗτος ὁ μισρὸς μετὰ λύττης τι-
 νὸς ἀσχέτου ταύτην καθύβριζεν, καὶ χειροτονίας ἐπισκόπων
 ἐποίει ἀχειροτόνητος ὢν, καὶ βάπτισμα ἐπετέλει πρεσβύτερος
 μὴ ὢν. ὁ δὲ μακάριος Προτέριος αἰσθόμενος τὴν κατ' αὐ-
 10 τοῦ σκευαζομένην ὑπὸ τοῦ Ἀιλουρίου ἐπιβουλὴν, δίδωσιν τό-
 πον τῇ ὁρῇ, καὶ τῇ σεπτῇ προσφεύγει βαπτιστηρίῳ ἐν τῇ
 πρώτῃ τῆς πασχυλλίας ἡμέρᾳ. ὁ δὲ τοῦ Ἀντιχρίστου προ-
 δρομος μὴ αἰδεσθεὶς μήτε τὴν ἁγίαν ἡμέραν, μήτε τοὺς σε-
 βασμίους τόπους, ἀποστεύλας κατασφάζει τὸν ἀνείθυνον ἀρ-
 15 χιερέα μετὰ καὶ ἄλλων ἑξ τῶν σὺν αὐτῷ. καὶ σχοινοῖς πε-
 ρισύραντες τούτου τὸ λείψανον ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐξέβαλον κο- C
 λυμβήθρας, καὶ πομπεύσαντες αὐτὸ κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν,
 ῥκίζον ἀνηλεῶς· τέλος πυρὶ κατέκαυσαν καὶ τὴν σποδὸν
 τῷ ἁέρι παρέπεμπον.

2. τυραννικῶς — — καθρηγ. ὦν om. f. 13. μήτε τὴν Α, μηδὲ
 τὴν vulg. 17. πᾶσαν add. ex A. 18. ῥκίζον ἀνηλεῶς Α,
 ῥκίζον αὐτὸ ἀνιλεῶς vulg. τέλος πυρὶ Α f, τέλος αὐτὸ κατὰ
 τὴν πόλιν πυρὶ vulg. τὴν sp. Α, τὸν sp. vulg. 19. τῷ
 add. ex A. προσέπεμπον e f.

lorus, Alexandrinam urbem turbavit. coempta quippe siccariorum
 manu, sedem Alexandrinam invasit tyrannice, et omni ecclesiae gradu
 deiectus, a duobus pariter ecclesiastica dignitate extorribus episco-
 pis ordinatur. huc cuncta, quae Alexandriam vexaverunt, scandala
 originem habuere. cunctis enim per universum orbem sacris viris
 Chalcedonensis concilii decretum admittentibus, perversus ille rabie
 quadam effreni motus, contumelias in illud evomere non verebatur:
 profanus et ordinis expertus, episcoporum consecrationes perficiebat:
 et qui ne presbyter quidem, alios collato baptismo initiabat. cae-
 terum paratas sibi ab Aelno insidias beatus Proterius praesentens,
 locum dat irae, et primo Paschalis celebritatis die ad venerandum
 baptisterium confugit. at vero praecursor antichristi neque sacrae so-
 lennitatis diem, neque veneranda loca reveritus, misit, qui praesulem
 prorsus innoxium cum sex aliis, qui cum illo erant, interficerent. hi
 corpus pontificis funibus alligatum extra sancti lavacri septa rapue-
 runt et per civitatem ignominiose circumductum inhumane penitus
 et imple attractaverunt, et illud demum ignibus absumpserunt, cine-
 ribus in aërem dispersis.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἡνέχθη τὸ λείψανον τῆς ἁγίας Ἀναστασίας ἀπὸ Σερμίου καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ αὐτῆς ἐν τοῖς Δομνίκου ἐμβόλοις. Τιμόθεος δὲ ὁ Αἰλουρος τὰ συγγράμματα Κυρίλλου τοῦ μεγάλου μὴ ἐκδοθέντα εἰρῶν ἐνέθενεν ἐν πολλοῖς τόποις, ὡς ἱστορεῖ Πέτρος ὁ πρεσβύτερος Ἀλεξαν-
D δορείας.

A.M. 595: Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γενναδίου ἔτος α'.
Ἀλεξανδρείας ληστικῶς ἐκράτησεν Τιμόθεος Αἰλουρος
δύο ἔτη.

Τούτῃ τῷ ἔτει μαθὼν Λέων ὁ βασιλεὺς τὸν ἄδικον θά-
νατον Προτερίου καὶ τὴν τοῦ Αἰλούρου ἄθεσμον προαγωγὴν,
πέμψας Καισάρειον ἰγλωσσοτόμησεν καὶ ἀρροτέρους ἐξώρι-
σεν, ὡς κοιωνήσαντας τῷ φόνῳ Προτερίου. Τιμόθῃ δὲ
P. 96 τῷ ἀνέρῳ οὐκ ἐπέζηλθεν, τὴν ἐπ' αὐτῷ κρίσιν ἐπισκόποις ἐ-
πὶ ἀρμόζειν. 15

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ζήνων ἐξέχθη Ἀριάδῃ τῇ θυγα-
τρὶ Λέοντος.

A.M. 595a Τούτῃ τῷ ἔτει γράμματα πρὸς τοὺς ἐκάστης ἐπαρχίας
V. 77 ἐπισκόπους ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς, γράφει αὐτῷ τὴν οἰκίαν
γνώμην αὐτῶν πρότερον, εἰ τοῖς ἐν Χαλκηδόνι ἐρισθεῖσιν ἀρέ-
B σκοντο, καὶ περὶ τῆς τοῦ Αἰλουρου χειροτονίας τί λέγοιεν;

2. ἀπὸ Σερμίου Α, ἀπὸ τοῦ Σ. vulg. 3. Δομνίου Α, Δομνεί-
νον f. 12. Καισάρειον Α, Καισσαιριον vulg. 16. τῷ Α, τοῦ-
τῳ vulg. 20. πρότερον, εἰ τοῖς Α a e f, πότερον ἐν vulg.

Eodem anno auctae Anastasiae corpus Sirmio delatum, in eius templo ad Domnici porticus depositum. Timotheus autem Aelurus, Cyrilli magni opera nondum in lucem edita nactus, ea plerisque lo-
cis adulteravit, ut Petrus presbyter Alexandrinus testatur.

A. C. 45: Cyprianus episcopi Gennadii annus primus.
Alexandriae sacram sedem usurpavit Timotheus Aelurus an-
noa duo.

Hoc anno Leo imperator de iniusta Proterii caede et iniqua Ae-
luri promotione certior factus, misit Caesarium, et linguis mutilatis
relegavit eos, qui Proterii caedi communicaverant. in profanum
vero Aelurum non animadvertit, iudicium de eo ad episcopos per-
tinere pronuncians.

Hoc etiam anno Zeno Ariadnae Leonis filiae matrimonio iun-
ctus est.

A. C. 45a Hoc anno ad singulos omnium provinciarum episcopos litteras
dedit imperator, ut propriam ipsi renunciarent sententiam: num Chal-
cedonensis concilii decretis acquiescerent, et de Aeluri promotione

ἐν οἷς καὶ τῷ ἁγίῳ Συμεῶνι τῷ Στυλίτῃ καὶ Βάρδᾳ τῷ μοναχῷ καὶ Ἰακώβῳ θαυματουργῇ διαμαρτυρούμενος, ὡς τῷ θεῷ τῶν ὅλων παρέχειν μέλλοντας τὴν χάριν τῶν ἀμνησθητουμένων ποιήσασθαι. οἱ δὲ παμψηφεὶ ὁμοφρόνως κυροῦσι μὲν 5 τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἁγίαν εἶναι, καὶ τὸν ὑπ' αὐτῆς ἐκτεθέντα ὅρον ἀποδέχονται. Τιμοθέου δὲ συμφώνως καταψηφίζονται, ὡς φρονέως καὶ ὑπερετικῶ. ἐσπούδασε δὲ καὶ Γεννάδιος πρὸς τὸν βασιλέα ἐκδικῆσαι τὰ τολμηθέντα. ἀν- 10 τεπεράττετο δὲ αὐτῷ Ἀσπαρ ὁ Ἀρειανός. ὁ δὲ εὐσεβὴς βασιλεὺς τὸν μὲν Αἰλουρον ἐξώρισεν εἰς Γάγγραν, ἔνθα ποτὲ καὶ ὁ Λόσχορος ὁ τοῦτον διδάσκαλος. ὁ αὐτὸς δὲ κἀκεῖ ἤρξατο παραινναγωγὰς ποιεῖν καὶ τυραχάς, ὡς μαθὼν ὁ βασιλεὺς, μετεξώρισεν αὐτὸν ἐν Χερσῶνι. Τιμόθεος δὲ ἄλλος, ὁ ἐπὶ κλῆν Λευκός, ὁ καὶ Σαλοφακιάλος, ὑρθόδοξος καὶ ὑπα- 15 θὸς ἀγῆρ, ὑπὸ πάντων φιλούμενος, ἐχειροτονήθη ἀπ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας.

Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Τιμοθέου Λευκοῦ ἔτος α'. A.M. 5953

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουβενάλιος ὁ ἀγιώτατος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἐτελεύτησιν, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐχειροτονήθη Ἀναστά-

5. ἐν Χαλκ. σύνοδον A, ἐν Χαλκ. ἁγίαν σύνοδον vulg. τὸν
— ἐκτεθέντα ὅρον A a, τῶν — ἐκτεθέντων ὅρων vulg. 10.
ποτὲ καὶ add. ex A. 11. κἀκεῖ A, ἐκεῖ vulg. 14. ὁ ἐπὶ-
κλῆν A, ἐπὶ κλῆν vulg. ὁ καὶ Σαλ. A, καὶ ὁ Σαλ. vulg.

quid sentirent? sancto insuper Symeoni Stylitae et Bardae monacho, tum Jacobo miraculorum patratori scripsit, quasi deo rerum omnium domino rationem reddituros, de controversis rebus ut iudicium facerent, cunctos obtestatus. illi una voce communicare sensu coactam Chalcedone synodum sanctam esse firmant et expositis ab ea definitionibus inentem submittere profitentur: parique sententia, cum perpetratae caedis reum et haereticum, Timotheum damnant. ad haec, ut quae nefarie perpetrata condignae subicerentur ultioni, studium omne penes imperatorem Gennadius adhibuit: adversae licet parti oppositus faveret Aspar Arianus. porro pientissimus imperator Gangras, quo Dioscorus eius magister fuerat deportatus, Aelurum relegavit. is vero conventicula celebrare et turbas illic movere denno coepit: quorum certior factus imperator, hominem in Chersonem relegavit. alius autem Timotheus, cognomento Leucus, qui et Salophacialis, vir de rebus fidei recte sentiens et ob morum probitatem omnibus carus, in prioris locum episcopus Alexandriae ordinatus est.

Alexandriae episcopi Timothei Leuci annus primus.

A. C. 453

Hoc anno Iuvenalius sanctissimus Hierosolymorum episcopus diem

πισ. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐκοιμήθη καὶ Συμεὼν ὁ μέγας Στυλῆτης, ὁ τῆς μάνδρας πρῶτος, καταδείξας τὴν τοιαύτην ἀρετὴν καὶ σημειοφόρος γενόμενος.

A.M. 5954 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐμπρησμός μέγας γέγονεν ἐν Κωνσταντι-

P. 97 νουπόλει τῇ δευτέρῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ιε' 5
ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ νεωρίου, καὶ φθάσας ἕως τοῦ ναοῦ τοῦ
ἁγίου Θωμᾶ τῶν Ἀμαντιῶν. Μαρκιανὸς δὲ οἰκονόμος ἀνελ-
θὼν εἰς τοὺς κεράμους τῆς ἁγίας Ἀναστασίας κατέχων τὸ
εὐαγγέλιον εὐχαῖς καὶ ἀκρυσὶ ἀβλαβῇ τὸν οἶκον διεφύ-
λαξεν.

10

A.M. 5955 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Μαιωρῆνος εἰς Ταρτίωνα ὑπὸ
'Ρεμικίου πατρικίου, καὶ ἐπῆρθη εἰς βασιλεία Σευήρος καὶ
Σερπέντιος νῶναις Ἰουλίαις.

B Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ζωγράφου τινὸς τὸν σωτήρα γράψαι
τολμήσαντος καθ' ὁμοιότητα τοῦ Διὸς, ἐξηράνθη ἡ χεὶρ, ὃν 15
ἐξαγορεύσαντα δι' εὐχῆς ἰάσατο Γεννάδιος. φασὶ δέ τινες
V. 78 τῶν ἱστορικῶν, ὅτι τὸ οὐλον καὶ ὀλιγότριχον σχῆμα ἐπὶ τοῦ
σωτήρος οἰκειότερόν ἐστιν. τοῦ δὲ Γενναδίου τῇ νικτὶ εὐχο-
μένου ἐντὸς τοῦ Θυσιαστηρίου, ἰδεῖν λέγεται φάντασμα δαι-
μονίου, ᾧ καὶ ἐπιτιμῆσας ἤκουσεν αὐτοῦ κρᾶζοντος, ὥς αὐ- 20
τοῦ μὲν ζῶντος ἐνδίδωσι, μετὰ δὲ θάνατον αὐτοῦ κρυπτεῖται

16. ἐξαγορεύσαντα A, ἐξεγορ. vulg. 20. ᾧ καὶ A, ε καὶ vulg.

ultimum obiit, in cuius locum sacro ritu Anastasius successus est. eodem quoque anno quievit Symeon magnus Stylita, coetus monastici celebratissimus, qui eiusmodi virtutis exemplum factus prae reliquis antesignanus exhibuit.

A. C. 454 Hoc anno Septembris mensis die secundo, indictione decima quinta, Cpoli magnum contigit incendium, cuius principium a navali, et ab sancti Thomae Amantii fuit progressus. Marcianus autem oeconomus, consensu sanctae Anastasiae templo, manibus tenens evangelium, precibus et lacrymis sanctam aedem illaesam servavit.

A. C. 455 Hoc anno Maiorinus ad Dertonam a Recimere patricio interemptus est: et nonis Iuliis Severus et Serpentius ad imperii culmen elevatus.

Hoc eodem anno pictoris cuiusdam Iovis specie salvatoris faciem referre ausi manus exaruit: facinus vero confessum Gennadii preces assaverunt. historicorum vero nonnulli crispas et raras crines ad effingendam salvatoris faciem magis decentes autumant. caeterum Gennadius ad altare orans daemonis spectrum noctu vidisse fertur, quem cum increpasset, clamantem audivit: eo quidem vivente se cedere, sublato vero, ecclesia quaquam versus se potiturum, haec veri-

πάντως τῆς ἐκκλησίας· ὅπερ διέσας Γεννάδιος πολλά ὑπὲρ
τοῦτον τὸν Θεὸν ἐδυσώλει.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει καὶ Στοῖδιος τὸν ναὸν ἔκτισεν τοῦ C
Προδρομοῦ, καὶ μοναχὸς ἐκ τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων ἐν
5 αὐτῇ κατέστησεν. καὶ γρατίσιμος πραιπόσιτος τὸν ναὸν τοῦ
ἁγίου Κυριακοῦ ἔξω τῆς Χρυσῆς πόρτης ἔκτισεν, καὶ ἀπετά-
ξατο ἐν αὐτῇ.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰουβενάλιου ἔτος α'.

A.M. 5956

Τούτῳ τῇ ἔτει ὁ Λέων ὁ βασιλεὺς Ζήνωνα τὸν γαμβρὸν
10 στρατηγὸν τῆς ἐφ' ἡμᾶς πάσης πεποίηκεν, καὶ Βασιλίσκον τοῦ D
ἀδελφὸν Βερίνης τῆς ἀγούσης στρατηγὸν τῆς Θράκης. Ζή-
νων δὲ ἰλθὼν εἰς Ἀντιόχειαν, εὗρεν ἐπίσκοπον ἐν αὐτῇ τὸν
ἱερὸν Μαρτύριον. Πέτρος δὲ ὁ Γναφεὺς ἠκολούθει τῷ Ζή-
νωνι πρεσβύτερος ὢν τοῦ ἐν Χαλκηδόνι ναοῦ Βάσσης τῆς
15 μάρτυρος· ὃς καὶ πείσας Ζήωνα συνειργῆσαι αὐτῷ μισθοῦ-
ται τοῦ Ἀπολλιναρίου τινὰς δμοδόξων, καὶ θορύβους μυρί-
ους ἐγείρει κατὰ τῆς πίστεως καὶ Μαρτυρίου τοῦ ἐπισκόπου·
καὶ ἀναδιματίζει τοὺς μὴ λέγοντας τὸν Θεὸν σταυρωθῆναι,
καὶ σήσας τὸν λαὸν Ἀντιοχείας προστίθουσιν ἐν τῷ τρισυγῆ
20 ὕμνῳ τό· ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς· ὅπερ ἕως σήμερον ἔκ-
τοτε καιροῦ παρὰ τοῖς Θεοπασχίταις ἐκράτησε λέγεσθαι. Μαρ- P. 58

5. Γρατίσιμος A, Γρατῆσιμος vulg.

10. πάσης add. ex A.

13. Γναφεὺς A.

tus Gennadius, ut piaculum averteretur, crebras ad deum preces
fudit.

Hoc etiam anno Praecursoris templum Studios extruxit et tradu-
ctos ex Insomnium mansionem monachos in eo posuit. gratissimus quo-
que praepositus sancti Cyriaci extra portam auream erexit aedem, in
qua ipse mundo nuncium remisit.

Ierosolymorum episcopi Iuvenalii annus primus.

A. C. 456

Hoc anno Leo Imperator Zenonem generum ducem orientis in-
stituit et Basilicum Verinae angustae fratrem Thraciae pariter du-
cem. Zeno vero Antiochiam profectus, sacrum Martyrium in ea com-
perit episcopum. Petrus autem Fullo etiam in templo Bassae marty-
ris Chalcedonensis presbyterio suagens Zenonem sequebatur. is im-
plorata Zenonis opera nonnullos ex Apollinari assedis mercede con-
ductos sibi coniungit, et innumeros tumultus contra fidem et Marty-
rium episcopum excitat: anathemate etiam ferit, qui non assererent,
deum cruci suffixum, populoque demum in duas partes Antiochiaes
discisso addit ter sancto hymno: qui crucifixus es pro nobis: quae
voces ab eo tempore in hodiernum usque diem a Theopaschitis usur-

τύριος δὲ πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα παρεγένετο, καὶ ἀπεδέ-
 χθη μετὰ πολλῆς τιμῆς, σπουδῇ Γενναδίου Κωνσταντινουπό-
 λεως ἐπισκόπου. ἐπανελθὼν δὲ ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ εὐρὼν
 τοὺς λαοὺς στασιάζοντας, καὶ Ζήνωνα τούτοις συμπράττοντα,
 ἐπ' ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν ἀπετάξατο, εἰπὼν· κλήρω ἀν- 5
 ποτάκι, καὶ λιπὴ ἀπειθιῇ, καὶ ἐκκλησίᾳ ῥευσπώμενῃ ἀποτά-
 τομαι, φυλάττων ἑαυτῷ τὸ ἀξίωμα τῆς ἱερουσύνης. τούτου
 δὲ ὑποχωρήσαντος, Πέτρος ὁ Γραφεὺς τῷ θρόνῳ Ἀντιοχείας
 ἐπεπήδησεν, χειροτονήσας εὐθὺς Ἰωάννην Ἀραμείας ἐπίσκο-
 B πον ἀπὸ καθαιρέσεως ὄντα. γνοὺς δὲ ταῦτα Γεννάδιος ἅπαντα 10
 τῷ βασιλεὶ ἀνατίθεται· καὶ κελτεῖ Πέτρον τὸν Γραφεά
 ἐξορισθῆναι. ὕπερ ἀκούσας ὁ Πέτρος φυγῇ τὴν ἐξορίαν διέ-
 φυγεν· ψήφῳ δὲ κοινῇ Ἰουλιανὸς τις ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας
 προεχειρίσθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μετετίθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ προφήτης 15
 Ἐλισσαῖος πρὸ πέντε εἰδῶν Πατρῶν ἐν τῇ μονῇ Παύλου τοῦ
 Λεπροῦ. λεπρὸν γὰρ ἴασατο, καὶ λεπρὸν ἐποίησεν, καὶ εἰς
 C τὰ τοῦ Λεπροῦ ἐτέθη.

A.M. 5957 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ τετράστων τοῦ ἁγίου Ἰωάν.

1. τὸν add. ex A. 3. εἰς Ἀντιόχειαν A e. 5. τὴν ἐπισκο-
 πὴν superscripto τῇ ἐπισκοπῇ A. 6. ῥευσπώμενῃ A, ἐρῶν.
 vulg. 10. καθαιρέσεως A, καθαιρέσεων vulg. 19. τετρά-
 στων e, τέρας τὸ ὃν A f, τετράγωνον vulg.

pari consueverunt. Martyrius porro ad imperatorem Leonem profe-
 ctum, Gennadii Cypoleos praesulis commendationibus multo cum honore
 suscipitur. Antiochiam deinde reversus, cum populi factiones varias
 easdemque tumultibus comperisset agitata et Zenonis favore fortiores,
 in ecclesiae conventu cessit episcopatu, verbis usus huiusmodi: clero
 inobedienti, populo contumaci et ecclesiae sordibus infectae nunciū
 remitto: solaque sacerdotii dignitate mihi reservata, episcopale mun-
 nus depono. eo secedente, Petrus Fullo in Antiochiaie thronum insi-
 liens confestim Ioannem quemdam degradatione damnatum ordinat
 Arameae episcopum. nuncio de his accepto, Gennadius cuncta refert
 ad imperatorem, qui Petrum Fullonem exilio plectendum pronunciat:
 quod cum Petrus audisset, ipse fuga proprium exilium evitat: mox-
 que communibus suffragiis Iulianus quidam Antiochiaie episcopus in-
 stitutus est.

Hoc etiam anno, quinto idus Maias, Elisei prophetae corpus
 Alexandriam delatum in Pauli Leprosi monasterio reponitur. sanavit
 ille leprosum, alii lepram induxit, et in aede a Leproso erecta re-
 conditus est.

A.C. 457 Hoc anno S. Ioannis nomine quadrifigura constructum opus

τον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ τὸ ἀγιαστήριον· καὶ Ἐπιτάβιος τὸ V. 79
 δημόσιον βαλανεῖον ἀπεδόθη τῇ πόλει. τοῦτοις δὲ τοῖς χρό-
 νοῖς καὶ Δανιὴλ ὁ Στυλῆτης ἐν τῷ Ἀνάπλῳ τῷ στυλῳ ἐπέβη
 ἄνῃρ Θανασιος. Ἰωάννης δὲ ὁ ὑπατικός, ὁ ἐπὶ κλῆν τῶν Βιγ-
 5 κομάλου, δυσωπήσας Βασιανὸν τὸν ὄσιον, παρ' αὐτῷ ὡς μο-
 ναχὸς ἐτέτακτο. προήρχετο δὲ αἰεὶ ἐν τῷ παλατίῳ ὡς εἰς
 τῶν συγκλητικῶν· καὶ ἀναχωρῶν μέχρι τῆς μονῆς τοῦ Βα-
 σιανοῦ, ὡς ὑπατικός ὠψικεύετο· ἔνδον δὲ γενόμενος εὐθὺς
 τὴν μοναδικὴν σισύραν περιβαλλόμενος, μαγερείου καὶ σταύ- D
 10 λου καὶ τῶν πυραυλῶν τὴν διακονίαν ἐπλήρου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀνθιμος καὶ Τιμοκλῆς οἱ τῶν τροπα-
 ρίων ποιηταὶ ἐγνωρίζοντο.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κατὰ πρεσβείαν τῆς συγκλήτου Ῥώμης
 ἀπέστειλεν Λέων ὁ βασιλεὺς Ἀνθιμον τὸν γαμβρὸν Μαρξια-
 15 νου τοῦ προβασιλευσάντος βασιλεῖα ἐν Ῥώμῃ, ἄνδρα χριστια-
 νικώτατον καὶ εὐσεβῶς τὴν βασιλείαν ἰδύνοντα.

Τούτῳ τῷ ἔτει σημεῖον ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ, νεφέλη A.M. 5958
 ὥσπερ σάλπιγγος ἐκτυπῶμα ἔχουσα ἐπὶ ἡμέρας μ' καθ' P. 99
 ἰσπέραν.

1. Ἐπιτάβιος A. 4. ὁ Ὑπατ. A, καὶ Ὑπ. vulg. 6. αἰεὶ om.
 A. ὡς εἰς τῶν συγκλητικῶν A f, εἰς τὸν συγκλητικόν vulg.
 11. τῷ δ' αὐτῷ — ἐγνωρίζοντο om. A. 14. γαμβρὸν Μαρ-
 ξιανου A, γαμβρὸν τῶν Διαρκ. vulg. 18. καθ' ἰσπέραν
 om. A.

Alexandriae, et baptismo lustrandis adiunctum aedificium: Heptabizis
 etiam publicum balneum civitati restitutum. his etiam temporibus Daniel
 Stylita, vir plane mirandus, columnam in Anaplo positam conscendit.
 Ioannes porro vir consularis, cui a Bingomalis cognomen, sanctum Ba-
 sianum deprecatus, apud eum in monachorum normam vivendi ra-
 tionem instituit. curiae porro assiduus frequentator in senatorum nu-
 mero considebat: et ut consularis magno clientum stipatus comitata
 in Basiani monasterium secedebat. in monasterium e senatu receptus
 et monastica sisyra coopertus, culinae, stabuli, et villum huiusmodi
 obibat ministerium.

Hoc etiam anno Anthimus et Timocles tropariorum poetae flo-
 rebant.

Hoc eodem anno senatu Romano per legatos postulante, Anthi-
 mum Marciani decessoris sui generum, virum aliquin Christianis
 dogmatibus probe instructum et imperii munus piissime administran-
 tem, Leo imperator imperatorem Romae designavit.

Hoc anno prodigium in caelo per dies quadraginta sub vespere A. C. 458
 visum est, nubes videlicet in tubae speciem efformata.

- A.M. 5959 Τούτῃ τῇ ἔτει * ἱστράτευσεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἄνδρας τριαχιλίους, καὶ ὁ μέγας λάακος ἐκτίσθη εἰς τὰ Ἰωάννου Β' καὶ τὰ δύο βαλανεῖα, ἡ ὑγεία, καὶ ἡ ἰασις· καὶ ὁ ποταμὸς ὠρύχθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τῆς Χερσοῦ ἕως τοῦ Κοπρεῶνος. 5
- A.M. 5960 Τούτῃ τῇ ἔτει Ἰσοκάσιος ὁ κοιαιστωρ Ἀντιοχείας, ὁ καὶ φιλόσοφος, διεβλήθη τῇ βασιλεῖ, ὡς Ἑλλήν· καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς ἐξετασθῆναι αὐτὸν παρὰ τῷ ἐπάρχῳ τῶν πραιτωρίων ἐν Κωνσταντινουπόλει. ἐνεχθέντος δὲ αὐτοῦ ἐν τῇ Ζευξίππῳ δεδεμένον ὀπισθάγκωνα, ἔφη πρὸς αὐτὸν Πού- 10 σεως ὁ ἐπαρχος· ὁρᾷς σεαυτὸν, Ἰσοκάσιε, ἐν ποίῳ σχήματι κατέστηκας; ὁ δὲ εἶπεν· ὁρῶ, καὶ οὐ ξενίζομαι· ἄνθρωπος γὰρ ὢν ἀνθρωπίναις ἐνέπεσον συμφοραῖς· ἀλλὰ δίκασον ἐπ' ἐμοί, ὡς ἐδίκαζες σὺν ἐμοί. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ δῆμος ἐνέφημῃσεν τὸν βασιλέα. καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἐχάρη. 15 καὶ ἀπέλευσεν αὐτὸν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν.
- A.M. 5961 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἰουλιανοῦ ἔτος α'.
- Τούτῃ τῇ ἔτει Αἰὼν ὁ βασιλεὺς κατὰ Γιζεριχου τοῦ V. 80 τῶν Ἀφρων κρητοῦντος στόλον μέγαν ἐξοπλίσας ἀπέστειλεν. ὁ

3. ἡ ἰασις A a c, ἡ δεκάστασις vulg. (error haud dubie natus, quia legi videbatur: L ασις, ut recte mouet Coar.) 4. Χερσοῦ A e. Κοπρεῶνος A, Κοπρεῶνος a, Κυπρεῶνος e, Κυπρεῶνος vulg. 8. ἐπάρχῳ — ἐπαρχος A, ἐπάρχῳ — ἐπαρχος vulg. 10. Πούσεως e. 13. ἐνέπεσα e. 18. τοῦ add. ex A.

- A. C. 459 Hoc anno . . . . . tria hominum millia in expeditionem misit. magna etiam cisterna ad Ioannis aedes extracta: balnea quoque duo, uni nomen sanitas, alteri iasis: et Alexandriae fluuius a Cherso ad Cyproneum fovea excavata deductus.
- A. C. 460 Hoc anno Isocasius quaestor Antiochiae, qui et philosophus, quasi gentiles ritus professus apud imperatorem est delatus: qui a praetoriorum Cypoleus praefecto virum examinari iussit. eum itaque manibus retro devinctis in Zeuxippum deductum ita compellat Puseus praefectus: viden' Isocasi, quo habitu nunc astes? respondet ille: video: neque moveor. nam homo cum sim, in humanas calamitates incidi. caeterum age mecum ut iudex, ut una mecum olim iudicasti. his auditis, imperatori faustis vocibus acclamat populus: quo comperto laetus imperator eum in propriam provinciam remisit.

- A. C. 461 Antiochiae episcopi Iuliani annus primus.
- Hoc anno Leo imperator ingentem classem et valide instructum exercitum adversus Gizerichum, qui Africam obtinebat, emisit. Gizerichus quippe, defuncto Marciano, multa mala intulit in provincias

γὰρ Γιζέριχος μετὰ τὴν τελευταίαν Μαρκιανοῦ πολλὰ δεινὰ D
ἐνδείξατο ἐν ταῖς ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων βασιλείαν χώραις,
ληξιόμενος καὶ αἰχμαλωτίζων πολλοὺς καὶ τὰς πόλεις κατα-
σκάπτων. ὅθεν ζήλῳ κινήθεις ὁ βασιλεὺς ἐκ πάσης τῆς ἀνα-
5 τοικῆς θαλάσσης ἑκατὸν χιλιάδας πλοίων ἀθροίσας, καὶ στρα-
τῶν καὶ ὕπλων ταῦτα πληρώσας, κατὰ Γιζερίχου ἀπέστειλεν.
φασὶ γὰρ αὐτὸν αἰ' κεντηνάρια δεδραπαρηκεῖναι χροσίου ἐν
'τούτῳ τῷ στόλῳ. στρατηγὸν δὲ καὶ ἑξαρχον τοῦ στόλου κα-
τέστησεν Βασιλίσκον τὸν Βερίτης τῆς αὐγούστης ἀδελφόν,
10 τῆς ὑπάτου τιμῆς ἥδη μετασχόντα καὶ Σκίδας πολλὰς νι-
κήσαντα ἐν τῇ Θράκῃ. ὅς δὲ καὶ συνδραμούσης αὐτῷ ἐκ τῆς
ἐσπερίου οὐκ ὀλίγης δυνάμεως, συμπλακεῖς εἰς ναυμαχίας P. 100
πολλὰς τῇ Γιζερίχου [μετὰ] τῶν νηῶν τῷ βυθῷ παραδόνς,
εἰτα καὶ αὐτὴν ἡδυνήθη Καρχηδόνα κρατῆσαι. ὕστερον δὲ
15 δώροις ὑπὸ Γιζερίχου καὶ πλείστοις χρήμασι δελεασθείς,
ἐπέδωκεν καὶ ἡττήθη ἑκὼν, ὡς Περσικὸς ἰστόρησεν ὁ Θραξ.
φασὶ δὲ τινες, ὅτι Ἀσπαρ καὶ Ἀρδαβούριος, Ἀρειανοὶ ὄντες
καὶ εἰς βασιλείαν ἐλθεῖν διὰ τοῦτο μὴ δυνάμενοι, κουργάτωρα
αὐτῶν ὄντα Λέοντα, βασιλεῖα πεποιήκασιν, αὐτοὶ προσδοκῶν-
20 τες διοικεῖν τὸ βασίλειον. τοῦ δὲ βασιλέως μὴ καταδεγμέ-

4. τῆς add. ex A. 6. ταῦτε e, ταύτας vulg. 9. Αὐγούστης
A, Αὐγούστιας vulg. 10. μετασχόντος — νικήσαντος A e.
11. ὅς A, ὡς vulg. αὐτῷ] οὕτω A e d. 12. εἰς om. A e.
13. pro μετὰ numerus aliquis restituendus esse videtur, fortasse
τῷ h. e. 340. 15. δώροις om. A. 16. ὡς Περσικός] ὡς Περ-
σικός a, recte fortasse. 18. διὰ τοῦτο om. A a.

Romanae ditioni subiectas, praediis abactis, plerisque in captivitatē
missis et eversis passim civitatibus, quibus excandescens imperator
naves ex toto oriente centies mille contraxit, ipsasque militibus et
armis plene munitas adversus Gizerichum destinavit. in eam classem
mille et trecenta auri centenaria expendisse narrant. itaque ducem
ac praefectum instituit Basiliscum Verinae Augustae fratrem, consiliis
victoriae clarum. is, conflante in auxilium ex occiduo mari na-
vium non poenitenda manu, cum Gizerichi classe frequentiores
conflictus exercuit, plerasque naves in profundum demersit et ipsam
tandem Carthaginem potentia superavit. demum donorum illece-
bris et vi pecuniarum inescatus, priorem impetum remisit, et spon-
taneus denique, prout historiae Thrax Persicus commisit, profligatur.
referunt alii, Asparem et Arlaburium Ario sectatores, cum ob
id maxime ad imperii fastigium minime possent pervenire, Leonem,

Βιον τοῦτο, ἡγωνίζοντο διαστρέφειν τὰ ὑπ' αὐτοῦ καλῶς διοι-
κούμενα, καὶ Βασιλίσκῳ συνέθεντο δοῦναι τὴν βασιλείαν, εἰ
προδοίῃ τὸν τοῦ βασιλέως στόλον τε καὶ λαὸν τῷ Γιζερίχῳ
Ἀρειανῷ ὄντι καὶ δμόφρονι αὐτῶν. καὶ τούτου χάριν προ-
δεδωκέναι τὸν Βασιλίσκον φασίν. τότε Γιζερίχος τεχνασά-5
μενος σκίαφῃ τῶν πολεμίων τινὸς ὕλης ἐμπλήσας κανστικῆς,
τυκτὸς ἐπιστάς καὶ τῶν Ῥωμαίων ἀφελάκτως ὑπνούντων, ταί-
τας ἐπαφῆκεν ἀπὸ τῆς χέρσου μετὰ πνεύματος ἀπογείου κατὰ
τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου, καὶ καταφλέγουσι μὲν πολλὰ τῶν σκα-
φῶν· τὰ δὲ ἄλλα τὸν κίνδυνον φεύγοντα, εἰς Σικελίαν ἐπα-10
C νῆλθον. τότε λοιπὸν καὶ ὁ Βασιλίσκον δόλος ἠλέγχθη, μηδὲνα
λαθὼν τοῦ στρατοπέδου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πατρίκιος ὁ υἱὸς Ἀσπαρος, ὃν καίσαρα
ὁ βασιλεὺς Λέων πεποίηκεν, διὰ τὸ ἐλκῦσαι τὸν Ἀσπαρα ἐκ
τῆς Ἀρειανικῆς δόξης καὶ εὐνοεῖν τῷ βασιλεῖ, παργέμετο ἐν 15
Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ μεγάλης φαντασίας, ἐν ᾗ ἑσπερώσθη τὸ
Κορεῖον βαλανεῖον.

A.M. 5962 Ῥώμης ἐπισκόπον Σιμπλικίον ἔτος α'.

D Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς Ζήνωνα τὸν στρατη-

3. προσδοίῃ: sic dedi sine libris pro vulg. προσδύρ. 6. τινὸς
add. ex A. 8. ἀπογείου A, ἀπογείου vulg. 16. φαντα-
σίας om. A. 19. τὸν add. ex A.

qui tunc eorum procurator erat, ad imperium evexisse, quasi rerum
omnium summam posthac administrare praestolatos. ab eorum spe
cum animum averteret imperator, rectam eius gubernandi rationem
labefactare et in peius trahere contendebant, et Basilisco imperium
se pollicebantur tradere, si modo classem cum toto exercitu Gizeri-
cho, qui una cum ipsis Arianas opiniones sequebatur, proderet: qua
de causa Basiliscum ad exercitum prodendum inclinasse dicunt. tum
Gizerichus dolos meditatus, naves bellicas materia ad ignem facili
replevit, remque noctu molitus, dum Romani dormirent incustoditi,
ipsas e terra vento exinde aspirante, in Romanam classem emisit,
adeo ut multa quidem navigia igne consumpta defecerint: alia vero
periculo subducta in Siciliam reverterentur: atque ita demum Basili-
sci dolus, cum ne ullum amplius in toto exercitu lateret, manifeste
depreheus.

Hoc etiam anno Patricius Asparis filius, quem Leo caesarem crearat,
ut ab Arianis opinionibus Asparem vocaret et de Imperio bene
mereretur, cum magna apparatus ostentatione missus est Alexandriam,
ac tum balneum Corium nomine restauratum.

A. C. 462 Romae episcopi Simplicii annus primus.

Hoc anno Leo imperator Zenonem militiae in oriente magistrum

λάτην τῆς ἐφίας καὶ γαμβρὸν αὐτοῦ ἀπέστειλεν ἐν τῇ Θράκῃ ἐπὶ τινα χρεῖαν πολεμικὴν, κελεύσας παραδοῦναι αὐτῷ στρατὸν ἐκ τῶν ἰδίων πρὸς συμμαχίαν. οἱ τινες κατὰ παραίνεσιν Ἀσπαρος μικροῦ δεῖν τὸν Ζήτωνα διεχειρίζοντο, εἰ μὴ προ-5 γγούς τὴν ἐπιβουλὴν εἰς Σερδικὴν ἀπεσώθῃ φυγῶν πόλιν τῆς Θράκης. ἐκ τούτου ὕποπιος γίνεται Ἀσπαρ Λέοντι τῷ βασιλεῖ,

V. 81

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Λέων ὁ βασιλεὺς κατὰ Γίτζε- A.M. 5963
ρίχου Ἡράκλειον τὸν Ἐδεσηνόν, νιδὸν Φλώρου τοῦ ἀπὸ ὑπά- P. 101
10 των, καὶ Μάρσον Ἰσαυρον, ἄνδρας δραστηρίους, καὶ στρατὸν
ἐξ Αἰγύπτου καὶ Θηβαΐδος καὶ τῆς ἐρήμου. οἱ τινες προσπε-
σόντες ἀδοκῆτως τοῖς Οὐανδήλοις, Τρίπολιν τε καὶ ἄλλας πα-
ρεστήσαντο πόλεις τῆς Αἰβύης πολλὰς, καὶ πλέον τῆς Βασι-
λίσκου ναυμαχίας ἠνίκαν τὸν Γίτζερίχον, ὥστε παρασκευά-
15 σαι αὐτὸν περὶ εἰρήνης πρεσβεῦσαι πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα
καὶ ταύτης τυγχάνει πυρὰ Λέοντος, χρηζόντος τότε Βασιλί-
σκου καὶ Ἡρακλείου καὶ Μάρσον εἰς τὴν κατὰ Ἀσπαρος ἐπι- B
βουλὴν. ὕποπιος γάρ, ὡς προέφη, γινόμενος τῷ βασιλεῖ ὁ
Ἀσπαρ καὶ πολλὴν περικείμενος δύναμιν, δόλῳ παρὰ τοῦ
20 βασιλέως φρονεῖται μετὰ βραχὺ σὺν τοῖς αὐτοῦ παισὶν Ἀρ-

1. τῆς ἐφίας om. A f. 15. πρεσβεῦσασθαι a. 16. χρηζόν-
τος τότε A, χρηζοντός τε vulg. 19. περικείμενος A, ἐπικεί-
μενος vulg. 20. καὶ μετὰ βρ. A e.

et proprium generum, urgente belli necessitate; in Thraciam iussit; et ex proprio satellitio alium exercitum ad suppetias ferendas ei col-
ligi mandavit. milites a caede Zenoni suavisibus Asparis inferenda
leviter erraverunt. periculum enim subodoratus, Serdicem Thraciae
urbem fuga elapsus saluti consuluit: ex quo Aspar Leoni suspectus
habetur.

Hoc anno Leo imperator Heraclium Edessenum, Flori exconsulis A. C. 463
filium, et Marsum Isaurum, viros armis strenuos, cum exercitibus ex
Aegypto, Thebaide et eremo collectis, adversus Gizerichum misit.
isti ex improviso Vandalos aggressi, Tripolim et alias Libyae civita-
tes plurimas receperunt, et gravius multo, quam antehac navali prae-
lio Basiliscus, Gizerichi vires attriverunt: adeo ut de pace cum im-
peratore Leone sancienda legationem mittere pararet: eamque demum
ab Leone obtinuit, cum nimium Basilisci, Heraclii et Marsi opera
ad struendas Aspari insidias indigeret. Aspar siquidem, ut praemisi,
imperator propter eam, qua circumvallatus erat, potestate, suspec-
tus, imperatoris dolo paulo post neci traditur cum filiis Ardaburio

δυστρονίῳ καὶ Πατρικίῳ, ὃν καίσαρα ὁ βυσιλεύς πεποίηκε
πρότερον, ἵνα τὴν Ἀσπαρος εὐνοίαν ἔχῃ.

A.M. 5964 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀκακίου ἔτος α'.

Ε Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀσπαρος καὶ Ἀρδαβουρίου καὶ Πατρικίου
τῶν νύων αὐτοῦ φονευθέντων ὑπὸ Λέοντος, Ὅστρις ὁ ὑπα- 5
σπιστὴς Ἀσπαρος καὶ Θεοδέριχος ὁ Τριαρίου παῖς, τῆς δὲ
Ἀσπαρος γαμετῆς ἀδελφός, ἐπῆλθεν μετὰ δυνάμεως τῇ πό-
λει, τοὺς πεφονευμένους ἐκδικῆσαι· καὶ εἰ μὴ προλαβὼν ὁ
Βασίλειος ἐκ τῆς ὑπὸ Σικελίῳ ἐπανόδου, καὶ Ζήνων ἀπὸ
Χαλκηδόνος, ὅς ἦν ἐκεῖ τὸν Ἀσπαρος ἀναμείνων φόνον, ἐβοή- 10
θησαν τῇ πόλει καὶ διέσπειραν τοὺς ἐπαναστάτας, πολὺς
ἂν ἐγένετο τοῖς πράγμασι τύραχος. ὁ δὲ νεώτατος Ἀσπαρος
D παῖς Ἀρμενάρχος ὑποκλαπείς γνώμῃ τοῦ Ζήνωνος ἐκφεύγει
σταλεῖς ἐν Ἰσαυρίᾳ, καὶ νόθου Ζήνωνος παιδὸς γαμβρὸς κα-
θίσταται, ὅς μετὰ τὴν Λέοντος τελευτὴν ἐπανελθὼν εἰς τὸ 15
Ἰνδῶντιον μέχρι τέλους εὐδαιμόνως ἐβίω. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ Ῥε-
κίμερ ὁ στρατηγός, οὗ καὶ πρῶτῃ ἐμνήσθην, γαμβρὸς δὲ
Ἀνθemiου τοῦ εὐσεβῶς ἐν Ῥώμῃ βασιλεύσαντος, ἐνανίσταται τῷ
ιδίῳ κηδεστῇ, καὶ πολέμου κρατοῦντος τὴν χώραν, λιμνιτοποιεῖν
οὕτως αἱ τοῦ βασιλέως δυνάμεις, ὥς καὶ βυρσῶν καὶ ἄλλων 20
ἀγρῶν ἀψασθαι βρωμάτων, αὐτὸν δὲ τὸν βασιλεῦς Ἀνθemiον

5. Ὅστρις Α. 9. Σικελίαν vulg. 10. ἐφοβήθησαν c. 13.
Ἀρμενάρχος Α ε, Ἀρμενάρχος α. 16. Ῥεκίμερ Α, Ῥεκίμερ
vulg.

et Patricio, quorum hunc, ut Asparem sibi demereretur, caesarem
olim declaraverat imperator.

A. C. 464 Cpoleos episcopi Acacii annus primus.

Hoc anno Aspare una cum filiis Arlaburio et Patricio a Leone
interfectis, Ostris Asparis satellites et Theoderichus Triarii filius et
Asparis coniugis frater necatorum sanguinem ulturi cum armorum
copiis irruerunt in urbem: ac nisi Basiliscus ex Sicilia reversus, et
Zeno pariter e Chalcedone, ubi Asparis leti nuncium praestolabatur,
urbem praecooccupantes tulissent auxilium et dissipassent seditionum
auctores, ingenti prorsus tumultu res omnes turbabantur. Armeu-
archus vero Asparis iunior filius furtive subtractus Zenonis consilio fu-
gam arripit in Isauriam missus, et a spurio Zenonis filio geuer assu-
mitur: qui tandem post Leonis obitum Byzantium regressus, reliquum
vitae feliciter peregit. in Italia Recimor dux, cuius prius facta men-
tio, Anthemii pie admodum Romae imperium administrantis gener, in
proprium insurgit ocerum: bellis vero totam regionem occupantibus,
tanta fame atteruntur imperatoris copiae, ut coriis aliisque cibis iu-

ἔθδομον λίος ἔχοντα τῆς ἀρχῆς ἀναιρεθῆναι. τὸ τηρικαῦτα
 Λέων διὰ τοὺς ἐτι συνεστῶτας ἐν Ῥώμῃ θορύβους Ὀλύβριον
 τὸν τῆς Πλακιδίως σύζυγον ἐκπέμπει τῇ Ῥώμῃ, καὶ ἀναγο- P. 102
 ρεῖναι τοῦτον αὐτοκράτορα. ὁ δὲ Ῥεκίμερ μετὰ τὴν Ἐνθε-
 5 μίον σφαγὴν τρεῖς μῆνας μόνους διαζῆσας νόσῳ τελευτᾷ, συν-
 ἀπελθόντος αὐτῷ Ὀλυβρίου ἀρρωστίῃ σωματικῇ. τούτων δὲ
 τελευτησάντων, Πλαιωρίδος τὴν βασιλείαν διεδέξατο ἀνὴρ φρε-
 νήρης καὶ πολέμων ἔμπειρος. οὗτος τὰς πόλεις ὑπὸ Γιζέρι-
 χου πεπορθημένας εὐρών εἰσέβαλεν εἰς Λιανήν, καὶ καταλα-
 10 βῶν τὴν Αἰγουρίαν, φοβερὸς τοῖς Οὐανδήλοις ὤφθη· καὶ
 μέλλων τὴν νίκην ἀναδῆσασθαι, ἐν τῷ μεταξὺ νόσῳ δυσεντε-
 ρίως ληφθεὶς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ στρατηγὸς * διαβὰς Πάτμον B
 ἀπεσώθη. ἐν τούτοις οὖν ἀσχολουμένων τῶν περι Γιζέριχον, ἡ
 νῆπιος Εὐδοκία καὶ Θεοδοσίου ἐγγόνῃ ἐκκαίδεκα χρόνους ἐν
 15 τῇ Ἀφρικῇ ποιήσασα μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς Ὀνωρίχου, καὶ V. 82
 παῖδα ἐξ αὐτοῦ Ἰλδέρικον γεννήσασα, δυσφοροῦσα κατὰ τοῦ
 ἀνδρὸς, ὥς Ἀρειανοῦ ὄντος, ᾤδειαν εὐρεῖσα καὶ φυγῇ χοη-
 σαμένη ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ προσκυνήσασα τοὺς σεβα-
 σμῖους τόπους, καὶ ἀσπασαμένη τὸν τάφον τῆς ἑαυτῆς μάμμης,
 20 ὀλίγας ἡμέρας διατρίψασα ἐν τῇ ἀγίᾳ πόλει, ἐτελεύτησεν ἐν

6. αὐτῷ A, αὐτοῦ vulg. 8. πολέμων A, πολέμου vulg. 9.
 Λιανήν] λίαν ἢν (?) A o f, fort. εἰς τὴν ἐναλλαν. 10. ὤφθη] γέγονε f.

solitis non parcerent, ipsam vero imperatorem Anthemium septimo imperii anno tollerent e medio. tum Leo propter tumultus denuo Romae concitatos Olybrium Placidiae coniugem Romam misit imperatorem prius reuocatum. Recimer post Anthemii caedem cum solos tres menses supervixisset, morbo extinctus est; paulo post etiam Olybrius in infirmitatem incidens vita decessit. istos igitur fato functos excepit in imperio Maiorinus, vir cordatus et in bellis exercitissimus. hic devastatis a Gizericho urbibus conspectis, in Lianem irruit, et occupata Liguria, Vaudalis se formidabilem praebehit: iamque victoriis coronandus, interea dysenteriae morbo correptus diem ultimum obiit. dux vero belli, * facto discessu, fretoque traiecto, Patrum se recepit. porro dum Gizerichi familiares et exercitus in his detinentur, iunior Eudocia Theodosii neptis, annis iam sexdecim cum Honoricho coniuge in Africa exactis, et puero Ildericho ex eius amplexibus suscepto, virum, ceu Arianum, aversa, occasione se o ultro offerente, fugam arripit et Hierosolyma dirigit iter: tum venerandis locis Christiani ritu adoratis, salutato etiam aviae sepulchro, cum paucos dies in sancta urbe moram fecisset, bonis suis omnibus sanctae resurre-

εὐρήνη, πάντα τὰ αὐτῆς καταλείψασα ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει, παραθεμένη καὶ Κοῦρκον σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Ἱεροσολύμων, ὡς συνεργῶ αὐτῇ γενομένη καὶ πιστῇ

- C εἰς τὸ ἐκφριγεῖν Ὀνώριχον Ἀρειανὸν τὸν ἄνδρα αὐτῆς.
 A. M. 5965 Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς Λέοντα τὸν Ζήνωνος 5
 υἱὸν καὶ Ἀρεάδης τῆς ἰδίας θυγατρὸς, τὸν ἑαυτοῦ ἕγγονον
 στέψας, βασιλεῖα ἀνῆγγόρευσεν. μετὰ δὲ τὸν Ὀλυβρίου θάνα-
 τον καὶ Ῥεκίμερ καὶ Μαῖωρίνου, Γλυκέριος Ἰταλίας ἀναγορεύε-
 D ται βασιλεὺς, ἀνὴρ οὐκ ἀδόκιμος, ὃν πέντε μῆνας κρατήσαντα
 Νεποτιανὸς Δαλμάτης ἐκβάλλει τῆς ἀρχῆς, καὶ βασιλεύει καὶ 10
 αὐτὸς χρόνον ὀλίγον, Ὁρέστου τινὸς ἐκβάλλοντος αὐτόν, ὃν
 οἰκεῖος παῖς Ῥωμύλλος ἐπὶ κλῆν Ἀγνούστοιλος διαδεξάμενος,
 καὶ δύο μόνους ἄρξας ἐνιαυτοὺς αὐτοκράτωρ τῆς ἐν Ἰταλίᾳ
 βασιλείας καθίσταται μετὰ αὐτῷ ἔτη τοῦ Ῥωμύλλον, τοῦ τὴν
 Ῥώμην κτίσαντος, βασιλείας. καὶ σημειωτέον, ὡς ἀπὸ Ῥω- 15
 μύλλου ἡ τῆς ἱσπερίας ἀκμάσασα βασιλεία πάλιν ἐπὶ Ῥωμύλ-
 λον μετὰ τοσούτους ἐπαύσατο χρόνους, Ὁδοάκρον λοιπὸν Γότ-
 θον μὲν τὸ γένος, ἐν Ἰταλίᾳ δὲ τραφέντος, χειρωσαμένου δυ-
 P. 103 νάμει βαρβαρικῇ τὴν ἀρχὴν, ὃς τὴν τοῦ ἡγετὸς ἱανιῶ περι-

2. Κοῦρκον A f. 4. εἰς τὸ A, εἰς τῷ vulg. 5. τοῦτῃ τῷ
 A, τῷ δ' αὐτῷ vulg. 6. Ἀρεάδης a. ἕγγονον A, ἕγγονα
 vulg. 11. χρόνον οὐκ ὀλίγον A. 13. τῆς ἐν Ἰταλίᾳ βασι-
 λείας A, ἐν Ἰταλίᾳ βασιλείας vulg. 17. τοσούτους A, τοῦτους
 vulg. 18. τὸ γένος A, τοῦ γένους vulg. χειρωσαμένου A a,
 χειρωσάμενος vulg. 19. δὲ τοῦ δ. A e.

etionis aedi testamento relictis, Curco insuper, cuius opera et auxi-
 tiis, velut sibi fidissimū, dum Honorichum coniugem fugeret, usa fue-
 rat, cum liberis archiepiscopo Hierosolymorum commendato, in pace
 animam efflavit.

- A. C. 465 Eodem anno Leo imperator Zenonis et Areadae filium Leonem
 proprium nepotem corona redimitum imperatorem renunciavit. Oly-
 brio vero, Recimere et Malorino morte sublati, Glycerius, vir non
 contemnendae probitatis, Italiae declaratur imperator. eum quinque
 menses imperio potitum Nepotianus Dalmata potestate privat, nec ipse
 diu ea dignitate potitur, Oreate quodam eum throno deturbante, quem
 germanus filius Romulus, cui cognomen Augustulus, excipiens, post
 regni a Romulo Romae fundatore instituti mille trecentos et tres an-
 nos, duos ipse solos in Italiae imperio princeps summus obtinuit.
 illud porro observandum, quod occidentis imperium a Romulo initium
 habens, tanto post tempore altero in Romulo desierit. caeterum Odoac-
 cer Gothus quidem genere, Italico, tamen solo educatus, vi barba-
 rica imperio sibi subdito, et regis nomine sibi assumpto, Romanaeque

θέμενος προσηγορίαν, πῶσαν ἀρχὴν κατὰ τὸν πατριον νόμον τοῖς Ῥωμαίοις προχειρισάμενος ἐπὶ δέκα χρόνους τῆς ἀρχῆς ἐκράτησεν. ἦκει δὲ ἐν Ῥαβέννῃ τῇ πόλει τῆς Ἰταλίας παρὰ τὴν θάλασσαν εὐδαιμόνα οὖσαν καὶ καλὴν.

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἡ κόνις κατῆλθεν πυρακτούντων τῶν γε- A.M. 5966
φῶν προφανέντων, ὥς πάντας νομίζειν, ὅτι πῦρ βρέχει, καὶ
πάντες ἔτρεμον λιτανεύοντες. ἐπὶ δὲ παλαιστῆς ὕψους ἐτέθη
ἐν τοῖς κεράμοις. καὶ πάντες ἔλεγον, ὅτι πῦρ ἦν καὶ ἐσβέ-
σθη καὶ γέγονε κόνις τῇ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίᾳ. B
- 10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς ἐν Βυζαντίῳ ἀρρωστή-
σας τελευτᾷ, Λέοντα τὸν Ζήνωνος υἱὸν καὶ Ἀρεῖδης νῆπιον
ὄντα βασιλεῖα προχειροτονήσας κατέλειπεν, μηνί Ἰανουαρίῳ ἰν-
δικτιῶνος ιβ', καὶ τῷ Φεβρουαρίῳ μηνί ἔσπειρε Ζήωνα τὸν
ἴδιον πατέρα ἐν τῷ καθίσματι τοῦ Ἱπποδρομίου, Βερίνης καὶ
15 Ἀρεῖδης συναραμένων αὐτῷ. δέκα δὲ μόνους μῆνας τοῦ
μικροῦ Λέοντος συμβασιλεύσαντος τῷ ἰδίῳ πατρὶ Ζήνωνι
νόσῳ τελευτᾷ, καὶ βασιλεύει μόνος Ζήνων ἔτη ιε' καὶ μῆνας
β', συναριθμουμένων καὶ τῶν εἴκοσι μνηῶν τοῦ Βασιλίσκου V. 83
τῆς τυραννίδος. χαλεπῶς δὲ ὁ Ζήνων μεταχειρισάμενος τὴν C
20 ἀρχήν, ἐν προσιμίῳ Μεσσοποταμίαν μὲν Σαρακηνοῖ, Θορίκην

1. κατὰ τὸν πατριον νόμον A, κατὰ τῶν πατρίων νόμων e, κα-
τὰ τὴν τῶν πατρίων νόμων vulg. 4. εὐδαιμόνα οὖσαν A a,
εὐδαιμονοῦσαν e, εὐδαιμονοῦσαν οὖσαν f, εὐδαιμόνα χώραν
vulg. 20. μὲν Σαρακηνοὶ A, μὲν οἱ Σαρ. vulg.

republica secundum patrias leges suas instituta, ad decem annos tenuit imperium. habitavit autem Ravennae, quae urbs est Italiae, opulenta admodum et elegans, ad mare sita.

Hoc anno ex nubibus ardere visis decidit pulvis, adeo ut ignem A.C. 466
depluvium stillare cuncti arbitrarentur, supplicationibus igitur et processionibus intenti contremiscebant. ad palmarum vero altitudinem in tectis depositus est. caeterum ignem verum extitisse et posthac extinctum delique benignitate in pulverem versum cuncti asserabant.

Hoc anno Leo imperator morbo correptus Byzantii vita decessit, Leone Zenonis et Areadnae filio, quem ante designaverat, imperatore relicto, mense Januario, indictione duodecima, qui deinde Februario Zenonem patrem in circi sella, Verina et Areadna opem ad hoc ferentibus, imperii corona redimivit. solos autem menses decem cum proprio patre Zenone Leo iunior imperium assecutus, aegra valetudine vexatus extinguitur: tum Zeno septemdecim annos et duos menses, connumeratis etiam viginti mensibus Basilisci tyrannidi affectis, solus imperat. improbae porro administrationis speciem Zeno

δὲ κατέδραμον Οὔννοι σφόδρά τοις πράγμασι λυμαινόμενοι, τοῦ βασιλέως ἡδοραῖς αἰτόποις καὶ πράξεσιν ἀδίκους σχολάζοντος.

A.M. 5967 Ῥωμαίων βασιλέως Ζήνωνος ἔτος α'.

D) Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Πέτρου ἔτος α'.

5

Τούτῃ τῷ ἔτει Λέων ὁ μικρὸς δέκα μόνους μῆνας συμβασιλεύσας Ζήνωνι τῷ ἰδίῳ πατρί, καὶ προελθὼν ὡς ὑπαιτος, ἐτελεύτησεν, καὶ μόνος ἐκράτησε τῆς βασιλείας ὁ Ζήνων. Βασιλίσκος δὲ ὁ Βερίνης ἀδελφὸς πινθευῆς Ζήωνος, ἐν Ἡρακλείᾳ διατρίβων τῆς Θράκης, συνεργούσης αὐτῷ καὶ Βερίνης καὶ τιнос τῆς συγκλήτου, ἐστασίασεν κατὰ Ζήνωνος, ὃν φεβηθεὶς ὁ Ζήνων σὺν Ἀρεῦδνῃ τῇ ἰδίᾳ γαμετῇ καὶ χρήμασιν P. 104 ἰκατοῖς φεύγει εἰς Συρίαν κατὰ τι φρούριον ἰσχυρὸν Οὐαρά καλούμενον. εἰς Τεσσαυδὴν ἐκεῖθεν μετέστη δι' αἰτίαν τυντην μετὰ τῆς γυναικὸς Ἀρεῦδνης. Ἴλλου καὶ Τροκούνδου 15 πολιορκούντων αὐτὸν εἰς τὴν Τεσσαυδὴν *. Βασιλίσκος δὲ ἐν τῷ Κάμπῳ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς. Μάρκον τε τὸν τὶόν καίσαρα ἐποίησεν, καὶ Ζηνωδὶαν τὴν ἐαυτοῦ γαμε-

1. κατέδραμον] κατέλαβον A.

7. προελθὼν A, προσελθὼν vulg.

11. ἐστασίασεν A, ἐστασίαζεν vulg.

13. Οὐραῖ A,

Οὐραῖ e f.

14. εἰς Τεσσαυδὴν] εἰς τε σβίδη. A, εἰς Τεσσαυδὴν e f.

15. Τροκούνδου A, Σεκούνδου vulg. v. Inf. p. 192, 5.

16. αὐτὸν A, αὐτὸν vulg. εἰς τὴν A, ἐν τῇ vulg.

noue sub ipsis imperil primordiis exhibente, hinc Saraceni Mesopotamiam, illinc Unni Thraciam, damnis ubique gravibus illatis, excurrerunt: dum inter haec imperator foedis voluptatibus et nefariis facinuribus indulgeret.

A. C. 467 Romanorum imperatoris Zenonis, Antiochiae episcopi Petri annus primus.

Hoc anno Leo iunior solos decem menses cum Zenone proprio patre moderatus imperium, cum consulis more publice processisset, morte raptus est: solusque Zeno imperavit. Basiliscus autem Verinae Zenonis sororis frater eius hortamentis impulsus, cum Heracliae Thraciae urbe morarentur, ipsa Verina et e senatoribus quodam opein ferentibus, adversus Zenonem excitavit rebellionem. periculum metuens Zeno, Areadna coniuge pecuniarumque copia secum asportatis, fugit in Syriam, in castrum quoddam munitissimum, cui nomen Vara. inde rursus cum Areadna uxore in Thessaedem se recipit ex huiusmodi causa. Illo et Trocundo illuc usque Basilisco bene affectis obsidione eum prementibus . . . . . porro Basiliscus imperator in Campo acclamatus, uox Marcum filium caesarem creat et augustae corona Zenodiam coniugem ornat: ac statim, Ze-

τὴν ἀγνούσαν ἔσπεψεν· καὶ εὐθέως κατὰ τῆς πίστεως πα-
 ρετάξατο, Ζηνωδίας μάλιστα παρορμώσης αὐτὸν εἰς τοῦτο.
 Τιμόθεον δὲ τὸν Αἰλουρον ἀνεκαλέσατο διὰ τύπων, καὶ Πέ-
 5 καὶ ὅσοι ἄλλοι ἐχθροὶ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ἐπαρ-
 ρησιάζοντο κατὰ τῆς ἀληθείας. ὁ δὲ Αἰλουρος συναγαγὼν
 αἰνέτους Ἀλεξανδρεῖς ἐνδημοῦντας ἐν τῷ Βυζαντίῳ, ἐκ τοῦ
 παλατίου λιτανεύων ἦλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐποχοίμενος
 ὄντω. ἔλθων δὲ εἰς τὴν λεγομένην Ὀκτάγωνον πτωχεῖς συνε-
 10 τρέψε τὸν πόδα, καὶ μετ' αἰσχύνης ἀνέστρεψεν. Βασιλίσκος
 δὲ τοῦτον εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τύπων κατὰ τῆς συνόδου
 ἐξέπεμψεν, καὶ Πέτρον Γραφέα εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ τῆς ἀλη-
 θείας ἐνίσχυσεν ἀμφοτέρους. Τιμόθεος δὲ ὁ Σαλοφακίαιος
 ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας μαθὼν Τιμόθεον τὸν Αἰλουρον παρα-
 15 γενέσθαι, ἐπεγώρῃσεν ἐν τοῖς μνηστῆσιν τοῦ Ἰερωνίμου, ὃν
 ἐγγόνει καὶ τῆς ἀσκήσεως. πολλοὺς δὲ κακώσας ὁ Αἰλουρος
 Τιμόθειον βλάψαι οὐκ ἴσχυσεν διὰ τὸ ἰπὸ πάντων ἀγαπᾶσθαι
 αὐτόν. εἰσερχομένην δὲ τῷ Αἰλῶρι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπεφώ-
 νουν τὸ αἰσχρὸν ἐκεῖνο οἱ σπουδασταὶ αὐτοῦ· ἐψώμισας τοῖς

2. Ζηνωδίας μάλιστα Α ε, Ζηνωδίας δὲ μάλ. vulg.	8. ἐπο-
χοούμενος Α, ὀχοούμενος vulg.	10. ἀνέστρεψεν Α ε f, ἀνέ-
στρεψεν α, ἐστρεψεν vulg.	11. εἰς Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τύπων
Α, μετὰ τύπ. εἰς Ἀλ. vulg.	13. Σαλοφακίαιος Α, (v. p. 173,
14.) Σαλοφασκίαιος vulg.	16. ἐγγωνει vulg.

nodiae maxime verbis ad id impulsus, rectae fidei bellum indicit.
 quare Timotheum Aelurum promulgato edicto revocavit exilio, Pe-
 trumque Fullonem in insonnium monasterio latitantem sedi restituit:
 quotquot autem sanctam synodum Chalcedonensem adversarii respue-
 bant, ii liberrime impugnabant veritatem. Aelurus ad haec perditis
 ac sceleratis Alexandrinis, qui forte Cpoli hospitabantur, collectis, e
 palatio supplicatione ducta, asino vectus ad ecclesiam profectus est:
 cumque ad aedem Octagonum dictam advenisset, asino lapsus, attrito
 pede cum ignominia retromeari coactus est. eum posthac imperiali
 diplomate munitum et synodi decretis insensum Basiliscus Alexan-
 driam transmisit, et Antiochiam Petrum Fullonem; animis ntriusque
 adversus veritatem exasperatis et eius sensu corroboratis. Timotheus
 autem Salophaciolus, Alexandriae antistes, audito Timothei Aeluri ad-
 ventu, ad monasteria in Canopo posita, in quibus asceticam vitam
 olim fuerat professus, secessit. hunc multis in plures alios illatis
 malis, quod omnibus carus existeret, laedere non potuit Aelurus:
 quin imo Aeluro Alexandriae adventanti partium eius studiosi succla-
 mabant: hostes tuos cibasti, o papa. ille vicissim respondebat: ita

ἐχθρούς σου, ὃ πάππας. ὁ δὲ ἀνέτερος ἀντεφώνει· ταί· ὄντως
ἐφώμισι. οὗτος δ' ὀνομασθεὶς καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἀνι-
θεμίαισιν. Ἰουλιανὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τέθνηκεν
ἀπὸ λύπης τῶν γινομένων. Πέτρος δὲ ὁ Γραφεὺς καταλαβὼν
τὸν θρόνον εἰς ἀναθέματα καὶ ταραχὰς ἐχώρησεν. ὅθεν φέ- 5
V. 81 νοι καὶ ἀρπαγαὶ διὰ τὴν προσθήκην τοῦ τρισαγίου γεγόνασιν.
D Βασίλειος δὲ τύπῳ, γενικῇ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἐξέ-
βαλεν· καὶ Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως κελύσας τὸ
αὐτὸ ποιῆσαι. ἀλλ' ἡ πόλις ἅπασα σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις
εἰς τὴν ἐκκλησίαν συναγείθουσα κατὰ Βασιλείου τοῦτο ἐκώ- 10
λυσεν. Ἀκάκιος δὲ μελανειμονήσας τὸν θρόνον καὶ τὸ θυ-
σιαστήριον μελανῇ ἡμιψίασεν. Δανιὴλ δὲ ὁ μέγας τοῦ στίλου
ἀποβάς δι' ἔνθεον ζῆλον Ἀκακίῳ τέως καὶ τῷ λαῷ συνεκκλη-
σίωσεν. Περώζης δὲ ἐπεστράτευσεν κατὰ τῶν Νεφθαλιτῶν
P. 105 Οὐγγων, καὶ τρέψας αὐτοὺς ἐδίωκεν. αὐτοὶ δὲ ἐν στενοῖς τό- 15
ποις τὴν φυγὴν ποιούμενοι κατ' ὀλίγον ἐν τοῖς ὄρεσι, δεξιᾷ τε
καὶ ἀριστερᾷ ὑποχωροῦντες, ἐξοπίσω τοῦτων γενηθέντες, ἀφν-
λάκτους αὐτοὺς ἀπέκλεισαν. στερηθεῖς δὲ Περώζης ἤτετό
εἰρήνην. ὁ δὲ τῶν Νεφθαλιτῶν βασιλεὺς οὐ πρότερον τοῦτο

1. ἀνέτερος add. ex A e f. 2. οὗτος A, οὕτως vulg. 8. καὶ
Ἀκάκιον A e, Ἀκ. δὲ vulg. 11. μελανειμονήσας A, μελανο-
μονήσας vulg. καὶ τὸ θυσ. A, καὶ θυσ. vulg. 12. μελα-
νῇ add. ex A, in quo tamen μελανῶ legitur. 14. Περώζης
A, Περὸζης vulg. Νεφθαλιτῶν A h. l. et infra.

est, cibavi. hoc pacto impius ille execrationes in Chalcedonensem synodum coniecit. caeterum Iulianus Antiochie præsul, ex gestis rebus dolore concepto, vitam amisit. Petrus autem Fullo thronum invadens, se ad anathemata et tumultus excitandos convertit: ex quo caedes et domorum direptiones ob appositum ter sancto hymno auditamentum. Basiliscus elicto in publicum lato Chalcedonensem synodum eliminavit, et Acacium Cpoleos illud idem iussit exequi: verum totius civitatis, mulierum etiam ac puerorum, conferta plebs adversus Basiliscum concurrens in ecclesiam scelus prohibuit. Acacius autem atra veste proprium corpus, tum thronum ac tandem altare nigris velamentis circumcinxit: magnus quoque ille Daniel divino plane zelo accensus, columna, qua considerat, descendit et cum Acacio popullique frequentia assiduus cunctis ecclesiasticis conventibus aderat. caeterum Perozes adversus Nephthalitas Hunnos cepit expeditionem et in fugam versos armis insequabatur. illi per montium angusta loca in leves turmas dispersi, dextrorsum et sinistrorsum se recipiunt: denum retro Persas collecti, incustoditos angustis locorum includunt. ita Perozes arctatus pacem expetit: quam non prius

ποιῆσαι, πρὶν πεπῶν τοῦτον προσκυνήσῃ καὶ ὄρκοις πληρο-
φορήσῃ, μηκέτι κατὰ τῶν Νεφθαλιτῶν καταστρατεῦσαι. δ
δὲ τῇ βίᾳ συνεχόμενος τοῦτο δρᾶσαι ἠγαγκάσθη, καὶ ἐν πολ-
λῇ ἀτιμίᾳ ὑπέστρεψεν. ὅθεν μὴ φέρων τὴν αἰσχύνην πάλιν
5 κατ' αὐτῶν ἐστράτευσεν τοὺς ὄρκους ἀδείησας. B

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου Αἰλουρου ἔτος α'. A.M. 5968

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ κλήρου καὶ τῶν μοναχῶν Κωνσταν-
τινουπόλεως ὑπερμαχοῦντων τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου,
φοβηθεὶς Ἀκάκιος τὰ πλήθη ὁμοφρονεῖν αὐτοῖς ὑπεκρίνατο.
10 ὅθεν ἐπὶ ἄμβωνος κατὰ Βασιλίσκου καὶ Ζήνωνος προσεφώνει.
Βασιλίσκος δὲ μαθὼν ταῦτα, καὶ φοβηθεὶς τὸ θερμὸν τοῦ
λαοῦ τῆς πόλεως ἐξῆλθεν, κεύσας τῇ συγκλήτῳ μηδένα συν- C
τυχεῖν Ἀκακίῳ. ἐμελλε γὰρ ὁ λαὸς ἐμπυριζεῖν τὴν πόλιν.
Δανιὴλ δὲ ὁ Θανμάσιος Σινλίτης παμυλαβὼν τοὺς μοναστάς
15 καὶ τοῦ λαοῦ τοὺς ζηλωτάς, ἐξῆλθεν πρὸς Βασιλίσκον καὶ
μετὰ πολλῆς παρηρησίας αὐτῷ διελέχθη. ἀλλ' οὐ προσήκατο
αὐτούς.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Περῶζης πάλιν ἐπιστρατεύσας πρὸς
τοὺς Λευκοὺς Οὐννοὺς, τοὺς λεγομένους Νεφθαλίτας, ἀπώ-
20 λετο πανστράτι. ὀρύξαντες γὰρ τάφρον βαθεῖαν, καὶ καλύ-

2. καταστρατεῦσαι A, στρατεῦσαι vulg. 8. ὑπερμαχοῦντες c f.
ἀγίας om. f. 12. συντυχῖν A, τυχεῖν vulg. 19. τοὺς Λευ-
κοὺς Οὐννοὺς A, τοὺς λεγομένους Λευκοὺς O. vulg.

Nephthalitarum rex concessit, quam ille pronus in terram ipsum ado-
rasset, et interposito iuramento fuisset pactus, se non amplius bellum
Nephthalitis illatorum, Perozes necessitatis vi constrictus, illubenti
animo id omne praestitarum pollicetur et cum multo dedecore rever-
titur: latae tamen ignominiae postmodum impatiens violatis foederi-
bus armis eos lacessere non destitit.

Alexandriae episcopi Timothei Aeluri annus primus.

A. C. 468

Hoc anno cleri monachorumque Cpolitianorum agmine pro Chal-
cedonensi synodo decertante, territus Acacius, in unam cum eis ire
sententiam dissimulans, ea de causa adversus Basiliscum et Zenonem
ex ecclesiae suggestu peroravit. quo comperto, populi furorē Ba-
siliscus metuens excessit civitate, ne quis Acacio familiaritatis aut
convictus praeberet consortium, indicens senatui: iam enim populus
igne civitatem devastare parabat. Daniel autem Stylites, vir ille mi-
randus, e monachorum et populi turba nonnullis rerum divinarum
aemulatoribus assumptis, ad Basiliscum profectus, multa libertate co-
ram eo disseruit, cuius ille sermonem respuit.

Hoc eodem anno Perozes iterum adversus Unnos Albos nomine,
qui et Nephthalitae, arma movens, ex integro profigatur. fossa

ρους ἐπιθέντες καὶ γῆν ἐπιχωσάντες ἔμειναν ἔνδον. ὀλίγους
 δὲ ὑπαντῆσαι τοῖτοισι ὑποπτεῖλαντες καὶ αὐθις εἰς φυγὴν
 Πτολεμαῖους καὶ κατὰ τὰ στενὰ διαβάντες, ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις
 ἔφυγον. οἱ δὲ Πέρσαι μὴδὲν δεινὸν ὑποπτεύσαντες, ἀκρα-
 τῶς τοὺτους ἐδίωκον, καὶ πάντες ὁμοῦ σὺν τῇ Περσῶν καὶ 5
 τοῖς αὐτοῦ παισὶν εἰς τὸ βάραθρον ἐμπεσόντες, ἀπώλοντο. ὁ
 δὲ Περσῶν αἰσθόμενος τοῦ δεινοῦ, τὸν μάργαρον, ὃν αὐτὸς
 εἶχεν λευκότερον καὶ μέγαν, εἰς ὑπερβολὴν ἐντιμον, ἐξ ὧτος
 τοῦ δεξιῦ ἀφελόμενος, ἔρριπεν, ὥπως μὴ τις αὐτὸν ὀπίσω
 αὐτοῦ φορέσῃ, ἐπεὶ ἀξιοθέατος ὑπερφνωῶς ἦν, οἷον οὐπω πρό- 10
 τερον ἐτέρῃ βασιλεῖ γέγονεν. οὕτω μὲν Περσῶν διεγάρθη σὺν
 P. 106 πᾶσιν τῇ στρατιᾷ. ὅσοι δὲ Περσῶν μὴ συστρατεύσαντες, Καβά-
 δην βασιλέα εἶλαντο τὸν Περσῶν νεώτερον υἱόν. ἤρξαν δὲ
 V. 85 Περσῶν οἱ βάρβαροι χρόνους δύο εἰς φόρον ἀπαγωγῇ. Κα-
 βάδης δὲ ἐπὶ τὸ βιαιότερον τῇ ἀρχῇ χρώμενος, κοινὰς τὰς 15
 γυναῖκας ἔχειν ἐνομοθέτησεν. ὅθεν οἱ Πέρσαι τοῦτον τῆς
 ἀρχῆς παρέλυσαν, καὶ δῆσαντες εἰς φυλακὴν ἀπέθεντο, Βλά-
 σιον δὲ τὸν καὶ Οὐαλᾶν, ἀδελφὸν Περσῶν, βασιλέα ἐποίη-
 σαν διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλον υἱὸν Περσῶν. ἡ δὲ γυνὴ Κα-

1. καὶ καλῶν ἐπιθέντες καὶ γῆν ἐπιχωσάντες A, καὶ καλῶ-
 ν καὶ γῆν ἐπιθέντες vulg. 3. κατὰ A e, καθ' εἰς vulg.
 6. εἰς τὸ βίον. A, εἰς βίον. vulg. 9. ὀπίσω A, ὀπισθεν vulg.
 10. φορέσῃ A, φορήσῃ vulg. οἷον e, ὥσον vulg. om. A. 13.
 εἶλοντο A, sed vid. p. 122, 1. 15. βιαιότερον A, βεβαιότερον
 vulg. 17. Μλασιον δὲ A, καὶ Βλάσιον vulg.

quippe profundius excavata, calamos cum terra leviter aggesta desuper imponentes, latenter in ea Persas praestolabantur. paucis autem, qui Persico exercitui occurrerent, missis, iisdemque in fugam versis, et exinde locorum angustias subeuntibus singulis et una fugientibus reliquis, Persae nihil adversum suspicati effusis habentis eos insectati, omnes cum Peroze ipsiusque liberis in barathrum incidentes perierunt. Perozes dolum expertus, gemmam quam habebat candidissimam et insignem atque immensi pretii, aure dextra detractam a se proiecit, ne aliquis post eum illam gestaret, cum tam eximias et admirandae speciei existeret, qualem nondum prius rex alius possedisset. tali strage Perozes cum omnibus copiis periit. porro in hac expeditione qui se Perozi comites non adiunxerunt, inniorein eius filium Cabadem nomine sibi praefecerunt regem. barbari vero etiam tribuni onera adiecto, duos annos Persis imperavere. Cabades porro potestate nimis violenter usus, lata lege mulieres communes haberi sanxit: quia moti Persae regno Cabade remoto, Blasium, quem Valam quoque dixerunt, Perozis fratrem instituerunt regem: alter quippe Perozi filius

βάδου διηκόνει αὐτῷ ἐν τῇ φρουρᾷ. ὁ δὲ τῆς εἰρκτῆς ἄρχων
 ἤρξατο ἐρεῖν τῆς γυναικὸς ἐνπρεποῦς οὐσης. ὁ δὲ Καβάδης
 παρεκάλεισεν τὴν γυναῖκα ἐνδοῦναι τῷ ἀνθρώπῳ, εἴ πως δυ-
 νηθῇ ἐκφυγεῖν τοῦ φρουρίου. τοῦτου δὲ γενομένου, ἀκωλύ-
 5 τως ἡ γυνὴ πρὸς Καβάδην εἰσιοῦσα τοῦτον ἐθεράπευεν. φί-
 λος δὲ Καβάδου τις, ὀνόματι Σεώσης, διὰ τῆς γυναικὸς τῷ
 Καβάδῃ ἐδήλουν, ὅτι ἱπποὺς τε καὶ ἀνδρας ἐμπαρασκεύους ἔχει
 ἐν τινι χωρίῳ. ὁ δὲ Καβάδης, νυκτὸς ἐπιλαβούσης, πείθει τὴν
 γυναῖκα ἐσθῆτα μὲν αὐτῷ τὴν οἰκίαν δοῦναι, τὰ δὲ αὐτοῦ
 10 ἱμάτια φορέσαι αὐτὴν, καὶ ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς καθέζεσθαι. οὕτως
 μὲν οὖν Καβάδης ἐξελθὼν ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου, τῷ ἱππῷ ἐπι-
 βὰς σὺν τῷ Σεώσῃ, εἰς Οὐννοὺς τοὺς Νεφθαλίτας ἀφίκετο,
 καὶ τούτῳ τὴν θυγατέρα ὁ βασιλεὺς γυναῖκα δίδωειν. οὕτως
 15 τε στρατεύματα πολὺ τούτῳ δοὺς ἐπὶ Πέρσας συνέπειμψεν. οἱ
 δὲ φύλακες κατιδόντες τὴν γυναῖκα ὑπετόπαζον Καβάδην εἰς C
 τὸ δεσμοτήριον εἶναι τοῖς ἱματίοις Καβάδου ἡμφιεσμένην ἐπὶ
 ἡμέρας ἱκανάς. ὁ δὲ Καβάδης σὺν τῷ Οὐννικῷ στρατῷ εἰς
 Περσίδα ἐισβυλὼν, πόνη οὐδενὶ τὴν τε βασιλείαν ἐκράτησεν
 καὶ Βλάσιον, τὸν Οὐυλᾶν, ἐξετύφλωσεν καὶ ἐν φυλακῇ ἐλ-
 20 χεν, τὴν δὲ βασιλείαν ἀσφυλῶς διεφύλαξεν. ἦν γὰρ ἀγχι-

5. ἐθεράπευεν A, ἐθεράπευσεν vulg.

6. Σεώσης A, Σεούσης

a, Σεόσης f, Σεώσης vulg.

11. ἐκ add. ex A.

16. verba:

τοῖς ἱματ. Καβ. ἡμφιεσμένην transponenda esse videntur ante
 ὑπετόπαζον.

19. Βλάσιον A a o, Βιάσῃν vulg.

ἐν γυ-

λακῇ A, ἐν τῇ φυλ. vulg.

non exibat. caeterum Cabadis uxore marito custodia detento de-
 bita officia praestante, custodinae praepositus, mulieris, cuius forma
 plane fuit elegans, amore coepit ardere. Cabades, si modo posset e
 vinculis evadere, uxorem, ut se dederet, rogavit. quo facto liberius
 illa Cabadem frequentans, impensiore cultu famulabatur. interea
 Seoses Cabadis amicus per uxorem significat, se in quodam agro equos
 et homines tenere paratos. quapropter ingruente nocte Cabades con-
 iugi suadet, vestem propriam illa sibi daret, et quam habebat ipse,
 coniux assumeret et in carcere consideret. ita Cabades vinculis er-
 ruptus, equo consensu, cum Seose ad Unnos, Nephthalitas vocatos, se
 recipit, quorum rex, filia Cabadi in uxorem tradita, cum copioso
 exercitu in Persas immittit. carceris autem custodes uxorem Caba-
 dis vestibus indutam ipsum Cabadem esse in carcere per plures dies
 arbitrabantur. sed Cabades cum Unnicis copiis in Persiam irrumpens,
 nullo labore regnum obtinuit, Blasiumque, Valam dictum, oculis pri-
 vavit et habuit sub custodia: regnum vero in tuto posuit: arqua

ρους· τε καὶ δραστήριος. ἐκράτησε δὲ μετὰ ταῦτα ἕτη
ἑνδεκα.

A. M. 5969 Περσῶν βασιλέως Οὐαλᾶ, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἀνα-
στασίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἴλλος καὶ Τροκοῦνδος οἱ πολιιορκοῦντες 5
Ζήνωνα, ὡς Βασιλίσκου τὰ ὑποσχεθέντα αὐτοῖς μὴ πληροῦντος,
καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς βαρυνομένης τῇ ἀρχῇ Βασιλίσκου
διὰ μοχθηρίαν τρόπων καὶ ἁνοιαν, γράφουσιν πρὸς αὐτούς,
φίλιωθέντες τῷ Ζήνωνι, ὅ, τε Ἴλλος καὶ Τροκοῦνδος, καὶ λα-
βόντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν ἐπανήρχοντο. τοῦτο δὲ 10
μαθὼν ὁ Βασιλίσκος Ἀρμάτιον τὸν ἴδιον ἀνέψιόν στρατηγὸν
ὄντα τῆς Θράκης μετὰ πάσης τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ καὶ τοῦ
λαοῦ Κωνσταντινουπόλεως ἀπέστειλε κατὰ Ζήνωνος, ὁρκίους
P. 107 αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα, μὴ προδοῦναι. ὁ δὲ Ἀρμάτιος
συναντήσας τῷ Ζήνωνι κατὰ Νίκαιαν τῆς Βιθυνίας οὕτως 15
αὐτὸν κατέπληξεν, ὡς μικροῦ δεῖν ἀναστρέψαι μετὰ τῆς Ἰσαν-
ρικῆς βοηθείας πάσης. ἀλλὰ δώροις τοῖς παρὰ Ζήνωνος καὶ
οὕτως ὡς ἐπὶ πολὺ τυφλωθεὶς καὶ ὑποσχέσει διαδόχου στρα-
τηλατίας, καὶ τὸν νῖδον αὐτοῦ Βασιλίσκου καίσαρα ποιῆσαι
καὶ συγκάθεδρον αὐτοῦ σὺν αὐτῷ, κατὰ Βασιλίσκου ἐπανῆλ- 20

5. Τροκοῦνδος A a, Τρικοῦνδος f, Προκοῦνδος vulg. h. l. et
infra. 8. γράφουσιν A e, καὶ γραφούσης vulg. 9. δ, τε
Ἴλλος] διε Ἴλλος A, διε καὶ Ἴλλος vulg. 18. ὡς om. A.

solers enim ac strenuus fuit. regnavit autem post haec annis un-
decim.

A. C. 469 Persarum regis Valae, Hierosolymorum episcopi Anastasii annus
primus.

Hoc anno Illo et Trocundo Zenonem obsidione bellica prementibus, Basilisco vero, quae pollicita illis fuerat, nullatenus adimplente, ac insuper senatu ob morum improbitatem et vesaniam Basiliscum non amplius ferente, litteris ad eum missis, ipsi Illus et Trocundus Zenoni reconciliati, eodem secum adducto, in regiam urbem regressi sunt. Basiliscus, his rescitis, Armatus proprium nepotem Thraciae ducem cum sibi commissis coplis et Cpoleos plebe adversus Zenonem misit eumque iuramento in sanctum baptismata dato, ne se proderet, obtestatus est. Armatus ad Nicaeam Bithyniae occurrens Zenoni tantum incussit terrorem, ut quin cum auxiliaria Isaurorum manu retrocederet, parum abfuerit: verum amplorum donorum pollicitationibus etiam ipse obraecatus, tum quod magistri militum officio surcederet, inescatus spe, filiumque Basiliscum nomine creandum caesarem Zenonisque ipsius videre assessorem, Basilisco factus hostis iter convertit. Zeno deinde cum Areadna ad urbium reginam accedens exceptus

θεν. τοῦ δὲ Ζήνωνος σὺν Ἀρεάδῃ τὴν βασιλεύουσαν κατα-
 λαβόντος, ἐδέχθη ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς συγχλήτου. ὁ δὲ
 Βασίλισκος ἐλθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὸν βασιλικὸν ἀποθέ-
 5 μενος στέφανον ἐν τῇ θείᾳ τραπέζῃ, ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ προσ-
 ἔφυγεν σὺν Ζηνωδίᾳ τῇ κακοδόξῃ αὐτοῦ γυναικί. ὁ δὲ Ζή-
 των καταλαβὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν παρεγένετο, καὶ οὕτως εἰς-
 ἦλθεν εἰς τὰ βασίλεια. ἀποστείλας δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν
 ἔλαβε τὸν Βασίλισκον, δοὺς αὐτῷ λόγον, μὴ ἀποκεφαλίζῃν. 86
 αὐτὸν τε καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ· ὃν ἀποστείλας εἰς Κουκουσσὸν
 10 τῆς Καππαδοκίας ἀποκλεισθῆναι προσέταξεν εἰς ἓνα πύργον,
 σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, καὶ τῷ λιμῷ διαφθαρῆναι· τινὲς
 δὲ φασιν, ὅτι ἀπαγόμενος ἀποσφάττεται. εὐθέως δὲ ἵππικὸν
 ποιήσας Βασίλισκον τὸν Ἀρματίου υἱὸν προβάλλεται ὁ Ζήνων C
 καίσαρα, καὶ κατὰ τὰς ὑποσχέσεις συνεκάθισεν τῷ βασιλεῖ
 15 ἐν τῷ σένσῳ, καὶ ἔτιμα τοὺς ἡνιόχους σὺν τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ
 Ζήνων ἀναλογισάμενος, ὅτι ὥς οὐκ ἐφύλαξεν Ἀρμάτιος πιστὰ
 τῷ βασιλεῖ ὁμόσας, οὐδὲ ἐμοὶ φυλάξει· ἀλλ' ἐὰν ἀνδρωθῇ ὁ
 καῖσαρ, ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἐπαναστήσεται μοι· ἐγὼ δὲ ἂν συνε-
 θέμην αὐτῷ ἐπλήρωσα καὶ στρατηλάτην αὐτὸν ἐποίησα, καὶ
 20 τὸν υἱὸν αὐτοῦ καίσαρα· ἐκέλευσε σφαγῆναι αὐτὸν ὥς ἐπί-
 ορκον, καὶ ἐσφάγη εἰς τὸν κοχλίαν τοῦ παλατίου, ὥς ἀνήρχετο

9. ἀποστ. εἰς Κουκ. τ. Καππ. om. A. 14. τῷ βασ. A, αὐτῷ
 βασ. vulg. 15. σένσις A, σένσις vulg. 17. ἀνδρωθῇ A,
 ἀνδρειωθῇ vulg. 18. ὁ υἱὸς A, ὁ καὶ υἱὸς vulg. 21. εἰς
 τὸν κ. A alii, εἰς τὴν κ. vulg.

est a populo et a senatu. Basiliscus in ecclesiam fugiens, deposita
 sacra in mensa corona, cum Zenodia coniuge pravatum opinionum
 sectatrice in baptisterium se recipit. ita Zeno regiam recuperavit.
 missi autem in ecclesiam, qui Basiliscum detinerent, nec ipsum nec
 eius liberos capite plectendos fidem dedit: Cucunus tamen Cappado-
 ciae missus cum uxore et liberis sub custodia servari et fame con-
 fici iussit: alii dum abduceretur ingulatum narrant. confestim vero
 circensibus ludis celebratis, Armatium Basilisci filium Zeno caesarem
 declarat: hic in regia sella iuxta patri facta pollicita ad imperatoris
 latus adsedit, imo cum imperatore praemia distribuit aurigantibus.
 porro Zeno haec secum animo volutus: ut Armatius dato iusiurando
 fidem oppignoratam imperatori nullatenus liberavit, ita neque mihi
 servaturus est in posterum: imo si vires cum aetate sumpserit filius
 eius caesar iam renunciatus, dubio procul in me insurget: quod pro-
 miseram implevi; patrem militiae magistrum, caesarem filium insti-
 tui. his perpensis ipsum, ut periculum, in palatii cochlea, qua ten-

εἰς το ἵπποδρόμιον· τὸν δὲ νῖδον αὐτοῦ τὸν καίσαρα ἐχειροτόνησεν ἀναγνώστην. Ἀρεάδην γὰρ αὐτὸν ὡς ἐξάδελφον D διέσωσεν, ὃς μετὰ ταῦτα Κυζίκου ἐπισκόπησεν ἄριστα. ὁ δὲ Ζήνων Πέτρον Γραφεά ἀπεισιγράφη διὰ τὸ συντρέχειν αὐτὸν τῷ Βασιλείῳ. ψῆφον δὲ τῆς ἀνατολικῆς συνόδου καθηρέθη, καὶ 5 ἀντ' αὐτοῦ Ἰωάννης ὁ μετὰ τρίμηνον ἐκβλήθεις, καὶ μετ' αὐτὸν Στέφανος ἀνὴρ εὐλαβὴς προεβλήθη Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος. ὁ δὲ Πέτρος εἰς Πιτύους ἐξοριζόμενος, ἀπατήσας τοὺς ἀπάγοντας, προσέφυγεν εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον Εὐχαΐτων. Τιμόθεος δὲ ὁ Αἰλουρος ἐν τούτοις θνήσκει, ἀντ' αὐτοῦ δὲ Πέ- 10 τρος ὁ Μογγὸς εἰσάγεται, ἀνὴρ κακοῦργος καὶ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸς, προκαθηρημένος ἤδη. χειροτονεῖται δὲ ἐπὶ ἐνὸς ἐπισκόπου καὶ αὐτοῦ καθηρημένου, τοῦτον κατὰ θεῖον ζῆλον P. 108 ἐπελθόντες οἱ μοναχοὶ τριάκοντα ἑξ ὁμῶς ἡμέρας ληστρικῶς κρατήσαντα τῆς ἐπισκοπῆς ἀπελεύνουσι. καὶ Τιμόθεον πάλιν 15 τὸν Σαλοφακιάλον ἀποκαθιστῶσιν ἀξίως τῷ θρόνῳ.

A.M. 5970. Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Τιμοθέου τοῦ Σαλοφακιάλου, Ἀντιοχείας Στεφάνου ἑτος α'.

B Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμὸς φοβερὸς ἐν Κωνσταντι-

4. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 6. post Ἰωάννης in vulg. sine codd. additum legitur: ἐχειροτονήθη, quod melius abest. 8. Πιτυός A. 13. τοῦτον κατὰ θεῖον ζῆλον A, τοῦτον κατὰ θεῖον ζῆλον vulg. 15. κρατήσαντα] κρατήσαντος A e f, κρατήσαντι vulg.

ditor in circum, obtruncari, caesarem autem eius filium lectorem praecepit ordinari: Ariadne quippe ipsum ut consobrinum voluit servatum, et postmodum Cyzici episcopatum optime gessit. caeterum Petrum Fullonem, ut qui Basiliaco faverat, Zeno habuit exosum. orientalis itaque synodi decreto dignitate motus est, et in eius locum Ioannes ordinatus. hic quoque post menses tres elicitur, ac deum successor eius Stephanus vir pietate spectabilis Antiochiae promovetur episcopus. Petrus autem Pityos relegatus, custodes eludit et ad sanctum Theodorum Euchaitarum tutelarem profugit. In his Timotheus Aelurus moritur, et in eius locum Petrus Mongus inducitur, vir nequam et veritatis adversarius, olim depositionis poena multatus. hic ab uno episcopo eoque pariter deposito consecratur. hunc divino zelo moti monachi quidam adorti sex tantum et triginta dies pontificatus humorem assequutum deturbant: et iterato Timotheum Salophaciolum virum throno dignum restituant.

A. C. 470 Alexandriae episcopi Timothei Salophacioli, Antiochiae episcopi Stephani annus primus.

Hoc anno horrendus terrae motus Cpoli contigit mensis Septembris die quinto ac vigesimo, indictione prima, quo plures ecclesiae,

νουπόλει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κέ', Ἰνδικτιῶνος πρώτης, καὶ ἔπεσον ἐκκλησίαι πολλαί, οἰκίαι τε καὶ ἔμβολοι ἕως ἐδάφους. κατεχώσθη δὲ πλήθη ἀναρίθμητα ἀνθρώπων· ἔπεσε δὲ καὶ ἡ σφαῖρα τοῦ ἀνδριάντος τοῦ φόρου καὶ ἡ στήλη τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἢ εἰς τὸν κίονα τοῦ Ταύρου, καὶ τὰ ἔσω τεῖχη ἐπὶ διάστημα ἱκανόν· καὶ ἐκράτησεν ὁ σεισμὸς χρόνον πολὺν, ὥστε τὴν πόλιν * ἐπόξῃσαι. Στέφανος δὲ ψήφῳ κοινῇ προβληθεὶς εἰς Ἀντιόχειαν ὑπὸ τῶν Πέτρων τοῦ Ἰναφείως ὁμοφρόνων, ὡς Νεστοριανὸς πρὸς Ζήνωνα κατηγορήθη. ἀλλὰ τοῦτον ἀνατολικὴ σύνοδος εἰς Λαοδικείαν συνελθούσα κελεύσει τοῦ βασιλέως ὡς ἀνεύθυνον τῷ Θρόνῳ ἀποκατέστησεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Θεωδέρικος ὁ Τριαρίον, ὁ καὶ Στρα-
βίς, ἀδελφόναις τῆς γυναικὸς Ἀσπαρος τοῦ ὑπὸ Λέοντος
ἀναιρεθέντος, ἐπανεστῆ τῷ Ζήνωνι μετὰ πλήθους βαρβάρων,
οἰκειωθεὶς τῷ Βασιλίσκῳ καὶ στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ γεγονώς.
μετὰ δὲ τὴν ἐπάνοδον Ζήωνος εἰς τὴν Θράκην ἐξελθὼν, ἐκεῖ-
θεν τε ἐπανεστῆ καὶ τὰ περὶ τὸ Βυζάντιον πάντα μέχρι τοῦ
στομίου τοῦ Πόντου ληϊσάμενος. εἶτα καὶ μέλλων ὑπὸ τῶν
οἰκείων προδίδοσθαι, αἰσθόμενος τῆς ἐνέδρας καὶ ἐπανελθὼν, D

3. πλήθη ἀναρίθμητα A, πλήθος ἀναρίθμητον vulg. 5. ἡ εἰς
τὸν A, εἰς τὸν vulg. 7. ἐπόξῃσαι haud dubie corruptum et
perperam in interpretatione latina redditum: fortasse leg. ἐπιξέ-
σαι s. ὑποξῇσαι: ut urbs perpetuo terrore quasi serveret. 10.
ἐλθούσα A f. 13. Λέοντος A, Λέοντα vulg. 15. ἐν τῷ
βασιλικῷ A. 16. ἐκεῖθεν ἀντανέστη A.

domus et porticus ad solum usque funditus eversae, ruinis innumera hominum multitudo oppressa. globus quoque e manu statuae, quae est in foro, statua pariter magni Theodosii in Tauri columna posita et interiora urbis moenia ad amplius spatium conciderunt. invaluit terrae motus in adeo longum tempus, ut foetor ex eo erumpens urbem invaserit. Stephanus autem communi Petri Fullonis sequacium suffragio Antiochiae designatus episcopus, apud Zenonem quasi Nestorianus accusatur: eum tamen velut ab imposito crimine alienum orientalis synodus imperatoris mandato Laodiceae congregata suae sedi restituit.

Eodem anno Thenderichus Triarii filius, qui et Strabus, Asparis, qui a Leone fuerat occisus, uxoris ex fratre nepos, collecta barbarorum multitudine, adversus Zenonem arma movit: hic Basilisco familiaris et affectus, militiae dux ab eo declaratus, post Zenonis reditum Thraciam ingressus, inde impressionem fecit in Byzantio circumiacentes agros, et ad Ponti fauces obvia quaeque devastavit. at cum de eo prodendo familiares eius meditarentur, ipse insidias subodoratus

ἀναιρεῖ τοὺς τοῦτο βουλευομένους. τελευτῇ δὲ αὐτὸς δόρατι περιπεσὼν πρὸ τῆς αὐτοῦ σκηνῆς ἐστῶτι αἰφνιδίως ἐν τῇ ἐπιβαίνειν τὸν ἵππον.

A.M. 597¹ Τοῦτῳ τῇ ἔτει Μαρκιανὸς ὁ παῖς Ἀνθεμίον τοῦ κατὰ
P. 109 τὴν Ῥώμην βασιλεύσαντος, ἀνὴρ δὲ Λεοντίας, Βερίνης μὲν 5
Θυγατὴρ, ἀδελφῆς δὲ Ἀρεάδνης τῆς βασιλίδος, ἐπανίσταται
κατὰ τὸ Βυζάντιον Ζήνωνι τῷ βασιλεῖ, ὥς μετὰ τὴν βασιλείαν
Λεόντος γεννηθείσης Λεοντίας τῆς αὐτοῦ γαμετῆς. ἡ γὰρ
Ἀρεάδνη πρὸ τοῦ βασιλεύσαι αὐτὸν ἐτέχθη. πολέμου δὲ κρα-
ταιοῦ μεταξὺ Ζήνωνος καὶ Μαρκιανοῦ κροτηθέντος, νικᾷ Μαρκ- 10
κιανὸς κατὰ κράτος πάντας συνελάσας τοὺς περὶ Ζήωνα εἰς
φρουρὰν εἰς τὰ βασίλεια, συμμαχούντων αὐτῷ Ῥωμύλλον καὶ
Προκοπίον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ μικροῦ δεῖν τὸ βασίλειον
κατέσχευεν. ὀλιγορήσας δὲ τῶν πραχθέντων καὶ εἰς δέπνα καὶ
B ὑπνον τραπεῖς, πολλοὺς δὲ διὰ τῆς νυκτὸς ἀφαιρεθεὶς τῶν αὐτῶ 15
συνιμάχων ὑπὸ Ἰλλου μαγίστρου δώροις αὐτοὺς ὑποπιάσαν-
τος, ἐλαττοῦται τῇ μάχῃ κατὰ τὴν ἐφεξῆς τοσοῦτον, ὥς εἰς
τὸ τῶν ἀποστόλων εὐκτήριον καταφυγεῖν καὶ ὑπὸ Ἀνακίου
χειροτονηθῆναι πρεσβύτερον κατὰ κέλυσιν Ζήνωνος, καὶ ἐξο-
ρίζεται εἰς τὸ Παπυρίου κασιτέλλιν εἰς Καππαδοκίαν. Προ- 20

2. ἐπιβαίνειν A, περιβαίνειν vulg. 5. δὲ Λεοντίας A, δὲ τῆς
A. vulg. 13. τὸ βασίλειον A, τοῦ βασιλείου vulg. 15. πολ-
λοὺς δὲ A, πολλοὺς τε vulg. 16. ὑποπιάσαντος A, ὑποπείσαν-
τος vulg. 17. τῇ μάχῃ A, τὴν μάχην vulg. 18. τὸ add.
ex A. 20. Παπυρίου κασιτέλλιν A h. l. et infra.

et retro iter agens, insidiarum anctores instulit e medio. ipse vero, dum equum conscenderet, in hastam ante eius tentorium fixam ex improvisio incidens extinctus est.

A. C. 471 Ille anno Marcianus Anthemii, qui Romae Imperaverat, filius idemque Leontiae, Verinae quidem filiae, imperatricis vero Areadnae sororis maritus, ad Cpolim adversus Zenonem imperatorem bellum movet: eo quod Leontia eius uxor ex Leone iam imperante, Areadna vero, priusquam imperium fuisset assequutus, nata fuerat. igitur acri praelio inter Zenonem et Marcianum commisso, Marcianus, Romulo et Procopio eius fratribus una suppetias ferentibus, viribus superior evasit, omnesque Zenonis copias in palatium tanquam in praesidium se recipere adegit: tantumque abstinuit, ut palatio simul et imperio potiretur. verum de rebus gerendis parum sollicitus, ad coenae epulas somnumque capiendum versus, et illo magistro donis copias eius subducente, belli sociis spoliatus, sequenti luce inferior adeo recessit e pugna, ut ad apostolorum aedem et tutelam confugeret, et ad Zenonis iussum ab Acasio presbyter ordinatus, ad Papurium Cappa-

κόπιος δὲ καὶ Ῥωμύλλος οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ τῇ νυκτὶ λουόμε-
νοι εἰς τὸ Ζευξίππον ἐχειρωθῆσαν ὑπὸ Ἰλλου, οἳ καὶ διαφυ-
γόντες τὴν Ῥώμην κατέλαβον.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβουλευσάτο Ἰλλος ὁ μάγιστρος τῷ βα- A.M. 597²
5 σιλεῖ Ζήνωνι, ὅπως Βερίναν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ ἐκβάλλῃ τῆς C
πόλεως. καὶ δόλω τινὶ πέμψας αὐτὴν εἰς Χαλκηδόναν, μετ'
ὀλίγον εἰς τὸ Παπουρίου καστέλλιν ταύτην ἀπέστειλεν συν-
διάγειν Μαρκιανῶ καὶ Λεοντίᾳ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ. ἣ δὲ ἔγραψε
πρὸς τὴν ἰδίαν θυγατέρα Ἀρεάδην παρακαλοῦσα ἀνακληθῆ-
10 ναι τῆς ἑξορίας· καὶ παρεκάλε ἡ βασίλισσα τὸν Ζήωνα.
ὁ δὲ ἔφη αὐτῇ· αἰτῆσαι τὸν πατρίκιον Ἰλλον περὶ αὐτῆς. ἣ
δὲ μεταστείλαμένη, ᾗτησεν αὐτὸν μετὰ δακρύων. ὁ δὲ οὐκ
ἐπέσθη εἰπών· ζητεῖς ἵνα ποιήσῃς ἄλλον βασιλέα κατὰ τοῦ
σου ἀνδρός. τότε θυμωθεῖσα Ἀρεάδην εἶπεν τῷ βασιλεῖ·
15 ὅτι ἡ Ἰλλος ἔχει εἶναι εἰς τὸ παλάτιον, ἢ ἐγώ; καὶ εἶπεν D
αὐτῇ ὁ βασιλεὺς· ὅτι ἐγὼ σὲ θέλω. εἴ τι δύνῃς εἰς τὸν Ἰλ-
λον, ποιήσον. ἣ δὲ κατεσκεύασεν φονεῖσθαι αὐτόν. καὶ κε- V. 88
λεύει Οὐρβικίῳ κουβικουλαρίῳ προτρέψασθαι τινα τοῦ ἀνε-
λεῖν αὐτόν. καὶ ἀνερχομένον αὐτοῦ εἰς τὸν κολλίαν τοῦ ἱπ-
20 πικοῦ, σκολάριος ὀνόματι Σπανίκιος ἐπιτραπεῖς κατὰ τῆς κε-
φαλῆς αὐτοῦ ἤγαγε τὸ ξίφος. προσεσχηκῶς δὲ τούτῳ δ

5. ἐκβάλλῃ A, ἐκβάλλῃ vulg. 9. ἰδίαν A, οἰκεῖαν vulg. 13.
καὶ ἄλλον A. 16. εἴ τι A, εἴ δέ τι vulg. εἰς τὸν Ἰλλον
A, εἰς αὐτόν vulg. 17. εἰς αὐτόν A, εἰς τὸν Ἰλλον vulg. 21.
προεσχηκῶς A.

dociae castellum exnl ageretur. Procopius autem et Romulus eius
fratres noctu, dum lavarentur, ab Illo comprehensi et ex eius pote-
state fuga dilapsi, Romam se contulerunt.

Hoc anno Zenoni Imperatori, ut socrum Verinam urbe eii- A. C. 472
ceret, Illus magister consilium dedit: eamque dolosa quadam specie
Chalcedonem missam, non diu post in Papurium castellum Marciano
et Leontiae convicturam amandavit. illa vero litteris ab exilio revo-
cari Areadnam propriam filiam supplex rogavit: tum imperatrix inter-
preslabat Zenonem. ille sic eam assatur: Illum patricium pro matre
deprecare. illa accessitum ad se lacrymis emollire tentabat. inſe-
sus ille respondit: alium a tuo coniuge Imperatorem fieri quaeris.
tunc Areadna furore succensa dixit imperatori: aut Illus in palatio
morari debet, aut ego? ad haec imperator: manens mecum, inbeo:
si quid vero potes in illum, exequere. tum Illo parans insidias, ut
quempiam ad eius caedem impelleret, Urbicium cubicularium hortat-
ur. eo vero circi cochleam ascendente, scholarius quidam nomine
Spanicius, ad facinus perpetrandum incitatus, in eius caput gladium
vibrat. hunc attente conspicatus magistri spatharius brachio gladium

σπαθάριος τοῦ μεγίστου ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὸν βραχίονα αὐτοῦ. τὸ δὲ ἄκρον τοῦ ξίφους ἀπέτεμεν τὸ ὠτίον τοῦ Ἰλλου τὸ δεξιόν. τοῦτον δὲ Ζήνων ἀναιρεῖ, πείθων τὸν μέγιστον P. 110 στρον Ἰλλον μὴ συνεγνωκέναι τὸ γεγονός, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ὅτι μὴ περιέγεγε τοῦ σκοποῦ. ἰαθεῖς δὲ τὴν πληγὴν ἐφόρει κα-5 μηλαύκιν. καὶ ᾐτήσατο τὸν βασιλέα ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἀπελθεῖν, διὰ τὸ τοὺς ἄερας ἀλλάζει, ὅτι ἡσθάνει ἐκ τῆς πληγῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς θέλων αὐτὸν πληροφορησάσθαι, ἐποίησεν αὐτὸν στρατηγὸν τῆς ἐφίας ἀπάσης, δοὺς αὐτῷ ἔξουσίαν πᾶσαν, ὥστε καὶ δοῦκας ποιεῖν. ὁ δὲ παραλαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τὸν πατρι- 10 κιον Λεύτιον Σύρον τῷ γένει, ἄριστον δὲ κατὰ παιδείαν καὶ πολέμων ἐμπειρίαν, ἡγούμενόν τε τῆς ἐν Θράκῃ στρατιᾶς, καὶ σὺν αὐτῷ Μάρσον καὶ Παμπρέπιον τὸν συγκλητικόν, τὸν B ἐπὶ μαγαλιεῖ διαβαλλόμενον, καὶ πλείστην ἀπλῶς περιβαλλόμενος δύναμιν, ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐλθὼν τῆς Συρίας, σαφῶς ἐδειξε 15 τὴν τυραννίδα.

A. M. 5973 Περσῶν βασιλείως Καβάδους ἔτος α'.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Στέφανος ἕτερος ὁ ξιφεὶς εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Στεφάνου τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας κοι-20 μηθέντος, Στέφανον ἕτερον αὐτ' αὐτοῦ ἐχειροτόνησαν κελύσει

1. εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg.	5. καμηλαύκιν A e.	7. τοὺς
ἀερας A, τοῦ ἀέρος vulg.	9. ἀπάσης A, πάσης vulg.	10.
Δουκας Par. τὸν add. ex A.	13. Παμπρέπιον A f, Παμ- πρέπιον vulg.	

excepit: eius tamen acies extrema dextram illi auriculam abscidit. porro Zeno magistro illo facti iunius nullatenus se conscium suurus, iussit scholarium occidi: verior tamen causa fuit, quod proposito superior non evasisset. posthac a vulnere salvus pileolum ad cutem semper gestabat. petiitque ab imperatore, ut sibi liceret in orientem secedere, ut aerem mutaret, cum nimirum ex vulnere reliqua finisset aliqua iadmiritas. imperator placatum eum omnino volens totius orientis praefectum eum creat et instituendorum etiam ducum potestatem amplissimam impertitur. Illus Leontio patricio, genere Syro, viro alioqui litterarum disciplinis et bellandi arte aeque praestantissimo, exercitus Thraciae praefecto in comitatum ascito, una cum Marso atque Pamprepio senatore, qui magiae delatus fuerat, magnisque viribus undequaque collectis, Antiochiam Syriae urbem profectus, tyrannidem palam affectavit.

A. C. 473 Persarum regis Cabadis annus primus.

Antiochias episcopus alter Stephanus in Orontem fluvium pro-

fectus.

Hoc anno Stephano Antiochiae episcopo satis functo, Stephanum

τοῦ βασιλέως Ζήνωνος, ὃν οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως τῇ πρὸς τὸν Γραφεῖα εὐνοίᾳ ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βαρθολαύμ καλὰμοις ὀξυνθεῖσιν ἀποσφάζαντες εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν ἔρριψαν, τῷ θυμῷ τὴν ἄνοιαν καθοπλίσαντες. Ζήνων δὲ διὰ τὰ τολμηθέντα εἰς Στέφανον ἐκέλευσεν Ἀκάκιον τὸν Κωνσταντινουπόλεως χειροτονῆσαι ἐπίσκοπον Ἀντιοχείας· καὶ ἐχειροτόνησε Καλανδίωνα. ἦσαν δὲ καὶ οἱ Ἀντιοχεῖς χειροτονήσαντες κατὰ ἄγνοιαν Ἰωάννην τὸν λεγόμενον Κωδωνάτον, ὃν ὁ Καλανδίω εἰς Τύρον πρωτόθρονον Ἀντιοχείας 10 μετενεθρονίσεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Τιμόθεος ὁ Σαλοφακίαιος ἐτελεύτησεν, καὶ ἐχειροτονήθη Ἰωάννης ὁ Ταβεννισιώτης, ὅσιος ἀνὴρ καὶ τῶν ὁρθῶν δογματίων ὑπέρμαχος, πρεσβύτερος ὢν καὶ οἰκονόμος τῆς κατὰ Ἀλεξανδρείαν ἐκκλησίας. 15 ὁ δὲ πατρίκιος Ἰλλος σὺν Λεοντίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς παραγίνε-
ται εἰς τὸ Παπουρίον καστέλλον, καὶ ἐξαγαγὼν Βερίναν αὐ-
γούσαν εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ἐποίησεν αὐτὴν στέψαι
ἔξω τῆς πόλεως εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον βασιλεῖα Λεόντιον τὸν
πατρίκιον. καὶ ἔγραψεν ἡ δέσποινα Βερίνα σάκραν τοῖς P. 111
20 Ἀντιοχεῦσι Σύροις εἰς τὸ δέξασθαι τὸν Λεόντιον βασιλεῖα.

3. εἰς τὸν Ὀρόντην A, εἰς Ὀρόντην vulg.

5. Ἀκάκιον A, τὸν

Ἀκάκιον vulg. 6. Ἀντιοχείας A, Ἀντιοχείοις vulg.

7. Κλαν-

δίωνα A. καὶ ante of A. add. ex A. 8. κατὰ A, διὰ vulg.

12. Ἰωάννης A, ὁ Ἰω. vulg. 13. ὅσιος ἀνὴρ A, ἀνὴρ σοφός

vulg. 16. αὐγούσαν om. A e f.

alterum Zenonis imperatoris iussu in eius locum ordinaverunt: quem fidei perduelles, pro sua in Petrum Fullonem propensione, in amentiae subsidium furorem amnantes, in sancti martyris Barlaam baptisterio acutis calamis perfoassum et necatum in Orontem fluvium proiecerunt. Zeno porro facinus attentatum ulturus Acacio Cpoleos praesuli, ut Antiochiae crearet episcopum, mandavit: qui consecravit Calandionem. Antiochenus ordinationis factae nescii Ioannem nomine Codonatum sibi praefecerunt episcopum, quem Calandion postmodum in Tyri sedem, quae post Antiochiam prima est, transtulit.

Hoc pariter anno Timotheus Salophaciolus obiit Alexandriae, in cuius locum Ioannes Tabennislotes, vir litterarum gnarus et rectorum dogmatum strenuus propugnator, presbyter et oeconomus Alexandrinorum ecclesiae fuit promotus. Illus autem patricius Leontio reliquisque comitibus ad Papurii castellum profectus, Verinam augustam ex custodia, Tarsum Ciliciae eductam, extra urbis muros ad sanctum Petrum, ut Leontium patricium imperatorem coronaret, effecit. scripsitque domina Verina sacram ad Antiochenos Syrus, ut Leontium

καὶ πρὸς πάντας δὲ τοὺς τῆς ἀνατολῆς ἄρχοντας καὶ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Αἰθίης ἐποίησεν σάκρας, ὥστε δεῖξασθαι Λεόντιον βασιλέα καὶ μὴ ἀντιστῆναι.

A. M. 5974 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπον Ἰωάννου τοῦ Ταβεννισιώτου,

B Ἀντιοχείας ἐπισκόπον Καλανδίωνος ἔτος α΄. 5

V. 89 Τούτῃ τῇ ἔτει καταλαβουσῶν τῶν σάκρων τῆς δεσποίνης Βερίνης καὶ ἀναγνωσθεισῶν, ὧν ἡ περιοχὴ οὕτως· Βερίνα αὐγούστα τοῖς ἡμετέροις ἄρχουσι καὶ φιλοχρίστοις λαοῖς χαίρειν. ὅτε ὅτι τὸ βασιλεῖον ἡμέτερόν ἐστιν, καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἐμοῦ ἀνδρὸς Λέοντος προεχειρησάμεθα 10 βασιλέα Τρασκαλισσαῖον, τὸν μετακληθέντα Ζήνωνα, ὥστε ἐπῆκοον ἐπιβελτιωθῆναι. ὁρῶντες δὲ τὴν πολιτείαν κατόπιν γενομένην ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπληστίας, ἀναγκαῖον ἐλογισάμεθα C. βασιλέα ὑμῖν στέψαι χριστιανὸν εὐσεβεῖα καὶ δικαιοσύνη κεκοσμημένον, ἵνα τὰ τε τῆς πολιτείας περισώσῃ πράγματα, 15 καὶ τὸ πολεμικὸν ἡσύχως ἄξῃ. ἐστέψαμεν δὲ Λεόντιον τὸν εὐσεβέσιαιον βασιλέα Ῥωμαίων, ὃς πάντας ὑμᾶς προνοίας ἀξιώσει. οἱ δὲ ἀποδεξάμενοι εὐφρόνησαν τὸν Λεόντιον βασιλέα.

2. σάκραν α. 6. τῶν σάκρων om. α, καταλαβόντων τῶν σακρῶν vulg. 7. ὧν] ἦν Α. 8. τοῖς Α, τῆς vulg. 12. δὲ τὴν Α, δὲ καὶ τὴν α, δὲ νῦν καὶ τὴν vulg. 16. ἄξῃ Α, ἔξῃ vulg. ἐστέψα Α.

imperatorem susciperent, ac insuper ad omnes orientis, Aegypti atque Libyae praefectos sacras etiam dedit, ut Leontium imperatorem agnoscerent nec ulla ratione contra obstant.

A. C. 474 Alexandriae episcopi Ioannis Tabennisiotae, Antiochiae episcopi Calandionis annus primus.

Hoc anno dominae Verinae sacrae delatae sunt et palam lectae: his autem verbis conceptae fuerant. Verina augusta praefectis nostris et Christum amantibus populis salutem. Imperium nostrum esse novistis, et post Leonis coniugis decessum Trascalissaeum, qui postmodum Zeno nuncupatus est, imperatorem renunciaveramus, rei publicae in meliorem statum revocandae spem habentes: nunc vero eum eam in deterius inclinare et ob inexplebilem istius cupiditatem cadere cernamus, vobis imperatorem Christianum et pietate aequae ac iustitiae ornatum coronare necesse duximus: ut rem publicam salvam praestet bellumque moderate atque prudenter administret. Leontium igitur piissimum Romanorum imperatorem coronavimus, qui vos omnes cura sua atque providentia dignabitur. illi sacris acceptis Leontium imperatorem faustis acclamationibus excepere.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἴλλος καὶ Λεόντιος Λογγῖνον ἀδελφὸν A.M. 597⁵
 Ζήνωνος καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ καστελλίου ἀπέλυσαν.
 Βερίνη δὲ ἐκεῖ νοσήσασα ἐτελεύτησεν, καὶ μετὰ χρόνον ἀνε-
 κομίσθη εἰς τὸ Βυζάντιον ὑπὸ Ἀρεάδνης.

5 Ῥώμης ἐπισκόπου Φήλικος ἔτος α'.

D

A.M. 597⁶

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ὁ Λεόντιος ἐν Ἀντιοχείᾳ ὡς
 βασιλεὺς μηνὶ Ἰουνίῳ κζ', ἰνδικτιῶνος ζ', καὶ προεβάλετο ἔπαρ-
 χον πραιτωρίων Λιλανόν. καὶ ἐξελθὼν ἐπολέμησεν Χαλκίδι
 πόλει αὐτοῦ. ὁ δὲ Ζήνων Ἰωάννην τὸν Σκύθην ἀπέστειλεν
 10 κατὰ Ἴλλου καὶ Λεοντίου μετὰ πλείστης δυνάμεως κατὰ τε
 γῆν καὶ θάλασσαν. πολέμου δὲ συρραγέντος σφοδροῦ, Ἴλλος P. 112
 τε καὶ Λεόντιος ἡττηθέντες εἰς τὸ Παπούριον κατέβησαν κα-
 τέφυγον σὺν Παμπρεπίῳ μαγίστρῳ γόητι λεγομένῳ εἶναι. τότε
 τὸν Τροκοῦνδον τὸν ἀδελφὸν Ἴλλου ἐπὶ συλλογὴν βυρβάρων
 15 ἀπέντα Ἰωάννης συλλαβὼν ἀπέτεμεν. τούτῳ δὲ Ἴλλος καὶ
 Λεόντιος ἐπὶ τέσσαρα ἔτη φρουρούμενοι ἀνέμενον, ἀπατώμε-
 νοι ὑπὸ Παμπρεπίου μαγίστρου τοῦ γόητος. ὅθεν τὴν τού-
 του ἀνείρεσιν μαδόντες Παμπρέπιον ὡς ἀπατεῶνα ἀποτε-
 μόντες τοῦ τείχους κατεκρήμνισαν.

3. χρόνον A, χρόνους vulg. 7. κζ' add. ex A e f. προε-
 βάλετο A a f, προεβάλλετο vulg. ἔπαρχον A, ἔπαρχον vulg.
 12. κατέφυγον A, προσέφυγον vulg. 14. Τροκοῦνδον A, Τρο-
 βούνδον vulg. 15. τούτῳ A, τούτων vulg.

Hoc anno Illus et Leontius Longinumi Zenonis fratrem et eius A. C. 475
 matrem castelli custodia liberarunt. Verina vero ibidem morbo cor-
 repta diem obiit: cuius corpus post aliquos annos Byzantium ab
 Areadoa delatum est.

Romae episcopi Felicis annus primus.

A. C. 476

Hoc anno Leontius tanquam imperator Antiochiam ingressus est
 mensis Iulii die vicesima septima, indictione septima: et Lillianum
 praetorium praefectum instituit. ex ea digressus Chalchidi patriae
 civitati bellum intulit. Zeno vero Ioannem Scytham cum iugentibus
 copiis terra marique illum et Leontium oppugnaturum misit. exim
 gravi certamine commisso, Illus et Leontius cum Pamprepio magistro,
 qui praestigator audiebat, in Papurium castellum fugam arripere.
 tum etiam Trocundum Illi fratrem barbarorum copias collecturum
 abeuntem Ioannes apprehendens capite damnavit. Illus et Leontius
 Pamprepii magistri praestigatoris dolis seducti ad anuum quartum
 obsidione cincti praestolabantur. comperta taudem eius caede Pam-
 prepium, ceu seductorem in frustra dissectum e muris praecipitem
 egerunt.

B Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει οἱ Πέτρον τοῦ Μογγοῦ σπονδασταὶ διὰ χρημάτων καὶ φετακισμῶν ἔπεισαν Ζήνωνα ἐκβληθῆναι Ἰωάννην ἐπίσκοπον Ἀλεξανδρείας τὸν Ταβεννισιώτην, ὡς παρὰ γνώμην αὐτοῦ χειροτονηθέντι, καὶ Πέτρον τὸν Μογγὸν πάλιν εἰς Ἀλεξανδρείαν ἀπὸ Εὐχαϊτῶν ὑποστρέψαι. τότε 5

V. 90 καὶ ἐνωτικὸν ἐποίησε Ζήνων καὶ πανταχοῦ ἐξέπεμψεν, ὑπὸ Ἀκακίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὑπαγορευθέν, ὡς φασὶ τι-
τες. Πέτρῳ δὲ τῷ Μογγῷ πρὸ τῆς εἰς Ἀλεξανδρείαν ἐπανό-
 δου ἐκέλευσε Ζήνων κοινωνῆσαι Σιμπλικίῳ τῷ Ῥώμης καὶ
 Ἀκακίῳ. ὥστε καὶ ἔγραψεν Ἀκάκιος τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 10
 δέξασθαι τὸν Μογγὸν καὶ Ἰωάννην ἀποβαλέσθαι. Ἰωάννης
C δὲ ἀκούσας τὴν Πέτρον παρουσίαν, τοῦ κλήρου σὺν τῷ λαῷ
 δεομένων αὐτοῦ μὴ ἐξελθεῖν, ὡς ἐτοιμῶς ἐχόντων ὑπεραπο-
 θνήσκειν αὐτοῦ. ὁ δὲ τὰ μέλλοντα τολμᾶσθαι Πέτρῳ δια-
 νοοῦμενος σοφῶς καὶ ἀταράχως ἐξῆλθεν. 15

A. M. 5977 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρον τοῦ Μογγοῦ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδέριχος, ὁ Οὐαλάμερος, οὗ πολὺς ἐν
 βαρβάρους τε καὶ Ῥωμαίοις λόγος ὡς ἀνδρεῖόν τε καὶ προμη-
D θοὺς καὶ οὐδὲ λόγων ἀμοίρου· κατὰ γὰρ τὸ Βυζάντιον

1. οἱ Π. τ. Μ. σπονδασταὶ A, τοῦ Π. τ. Μ. οἱ σπ. vulg. 10.
- ὥστε A, ὅστις vulg. 11. ἀποβαλέσθαι A, ἀποβάλλεσθαι vulg.
13. αὐτοῦ A, αὐτῷ vulg. 14. αὐτοῦ A θ, αὐτῷ vulg. 15.
- ἀταράχως A, ἀτάραχος vulg. 18. τε post βαρβ. add. ex A.
19. τὸ add. ex A.

Hoc etiam anno partium Petri Mongi studiosi largitionibus atque imposturis Zenoni, ut Ioannem Tabennisiotam episcopum, quasi prae-
 ter eius mentem consecratum, expelleret Alexandria, Petrum vero
 Mongum ab Euchaitarum locis Alexandriam revocaret, suaserunt. tum
 vero henoticon, pacis nimirum sanctionem, ab Acacio Cpoleos,
 prout affirmant nonnulli, dictatum, Zeno tulit et per omnes pro-
 vincias promulgavit. Mongum vero, priusquam rediret Alexandriam,
 cum Simplicio Romano pontifice et Acacio iussit Zeno communionem
 habere. hinc, ut Mongum acciperent, eicerent autem Ioannem, Aca-
 cius ad Alexandrinos scripsit. Ioannes, Petri adventu comperto, clero
 licet et populo pro eo animas ponere paratis ac ne discederet de-
 precantibus, mala quae Petrus foret commissurus secum reputans,
 prudenter et citra tumultum urbe dilapsus est.

A. C. 477 Alexandriae episcopi Petri Mongi annus primus.

Hoc anno Theuderichus Valameris filius, cuius nomen, ceu fortis
 et prudentis et a bonis litteris non alieni, tum apud barbaros, tum
 apud Romanos celeberrimum (Byzantii enim quandoque fuerat mo-
 ratus obses, et optimos quosque praeceptores frequentaverat, patre

ὀμηρεύσας ποτὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν διδασκάλων ἐφοίτησεν, τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ Οὐαλάμερος μετὰ τοὺς Ἀτίλᾶ παῖδας ἡγη-
σαμένον τῶν Γότθων, ἐπὶ τῆς Λέοντος βασιλείας. τοῦτον
οὖν ὁ Ζήνων ἐκ Θράκης μετακαλεσάμενος εἰς Βυζάντιον καὶ
5 ὕπατον ἀναδείξας καὶ Θράκης ἡγούμενον, μετὰ Ἰωάννου τοῦ
Σκῦθου κατὰ τοῦ Ἰλλου ἐξέπεμψεν· ὃς καὶ μετὰ τὸ ἀπο-
κλεισθῆναι Ἰλλον καὶ Λεόντιον εἰς Παπουρίου καστέλλιν, κα-
ταλιπὼν Ἰωάννην πολιορκοῦντα αὐτούς, αὐτὸς πρὸς Ζήνωνα
ἦλθεν· καὶ ἐξελθὼν ἐν τῇ Θράκῃ καὶ στρατοπεδευσάμενος
10 ἐπέρχεται τῷ Βυζαντίῳ· καὶ μόνη φειδοῦ τῆς περὶ τὴν πό- P. 113
λιν, ὥς φασι, κρατηθεὶς, ἐπανέρχεται εἰς τὴν Θράκην, καὶ
προτραπείς ὑπὸ Ζήνωνος κατέρχεται εἰς Ἰταλίαν. καὶ Ὀδοά-
κρου μάχῃ μεγάλην κρατήσας, τοῦ ὅγγος ἐν Ῥαβέννῃ περιτί-
θεται σχήμα. ἐχειρώσατο δὲ καὶ ἄλλους πλείστους τῶν βαρ-
15 βάρων, μάλιστα καὶ τοὺς Οὐανδήλους ἐπηγάγετο, μηδὲ ὄπλα
κατ' αὐτῶν κινήσας, Γιζερίχον τελευτήσαντος ἤδη, πρὶν ἢ
ἐκβλεῖν εἰς Ῥώμην· ἐκράτησε δὲ καὶ τῆς Ῥώμης καὶ
πάνσης τῆς ἐσπερίου.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Πέτρον τοῦ Γναφέως ἔτος α'. A.M. 5978
20 Τούτῳ τῷ ἔτει οἱ τῆς ἀνατολῆς ἐπίσκοποι ἔγραψαν Ἀκα- B
κίῳ μέμψεις διὰ τὸ δέξασθαι τὸν Μογγὸν εἰς κοινωνίαν. ὁ
δὲ μὴ προσχῶν αὐτοῖς, πάντας ἀναιδῶς κοινωνεῖν τῷ Μογ-

16. κινήσας, Γιζ. τελευτήσαντος Δ, κινήσας. Γιζερίχον δὲ τελ. vulg.
17. δὲ add. ex Δ.

nimirum Valamere post Attilae filios in Gothicam gentem Leonis tem-
poribus imperium exercente) e Thracia Byzantium accersitus consuli-
que renunciatus et Thraciae praefectura donatus, cum Ioanne Scythia
adversus illum a Zenone missus est. Illo vero Leontioque stricta
obsidione in Papurio castello pressis, Ioanne qui bellum urgeret re-
licto, ipse rediit ad Zenonem: subindeque in Thraciam digressus et
castrametatus, Byzantium occupare molitur: unde postmodum sola
urbis, ut aiunt, miseratione motus, remeant in Thraciam: et a Zenone
compulsus, in Italiam proficiscitur; ubi Odoacro ingenti clade profligato,
regis insignia Ravennae tandem induit. sed et plerosque alios
barbaros devicit, et armis tantum adversus Vandalos non motis, quietem
agere et in multis subiectos effecit. Gizericho vero iam vita
functo, priusquam ipse Romam appelleret, urbe tandem totoque simul
occidente politus est.

Antiochiae episcopi Petri Fullonis annus primus. A.C. 478
Hoc anno orientis episcopi cum Acacio per litteras conquesti
sunt, quod Mongo communionis consortium impertiisset. ille spretis

γῶ κατηγάκαζεν. οἱ δὲ τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἐκείνης ἐδεή-
θησαν Φήλικος μετὰ θάνατον Σιμπλικίου τοῦ Ῥώμης ἐπισκό-
που, σημαίνοντες Ἀκάκιον εἶναι αἴτιον τῶν κακῶν. ἐν οἷς
καὶ Ἰωάννης ὁ Ἀλεξανδρεὺς τὸ αὐτὸ λέγων τὴν Ῥώμην κα-
τέλαβεν. Φήλιξ δὲ σύνοδον ἐν τῇ ναῦ τοῦ κορυφαίου ἀπο-5
στόλου Πέτρου ποιήσας, δύο ἐπισκόπους καὶ ἐκδικον ἐπέμψεν
ἐν Κωνσταντινουπόλει, γράψας Ζήνωνι καὶ Ἀκακίῳ ἐκβαλεῖν
Πέτρον τὸν Μογγὸν ὡς αἰρετικόν τῆς ἐκκλησίας.

A.M. 5979 Τούτῳ τῷ ἔτει τῶν ἀπὸ Ῥώμης πεμφθέντων ἐν Ἀβύδῳ
κρατηθέντων γνώμη Ζήνωνος καὶ Ἀκακίου, καὶ τῶν γραμ- 10
μάτων ἀφαιρεθέντων καὶ ἐν φρουρᾷ βληθέντων, ἠπείλησε
Ζήνων τοὺτους ἀνελεῖν, εἰ μὴ κοιωνήσουσιν Ἀκακίῳ καὶ

V. 9. Πέτρῳ τῷ Μογγῷ.

A.M. 5980 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἴλλος καὶ Λεόντιος μετὰ πολλοὺς πολέ-

P. 114 μους ἐπὶ τέσσαρα ἔτη φρουρούμενοι ἐν τῷ Παπουρίῳ κα- 15
τελλίῳ ἐχειρώθησαν προδοσίᾳ τοῦ ἀδελφοῦ τῆς γαμετῆς Τρο-
κούδου δόλῳ πεμφθέντος ὑπὸ Ζήνωνος. καὶ ἀπειμύθησαν,
καὶ αἱ κεφαλαὶ αὐτῶν ἐπέμφθησαν τῷ Ζήνωνι καὶ εἰσέχθη-
σαν εἰς κοντοὺς ἐν τῷ ἰππικῷ κάκειθεν ἐπάγχαν πέραν ἐν

4. καὶ add. ex A. Ἀλεξανδρεὺς τὸ αὐτὸ A, Ἀλεξανδρείας τὰ
αὐτὰ vulg. 8. ἐκκλησίας A e f, Ἀλεξανδρείας vulg. 12.
κοινωνήσουσι A, κοινωνήσουσι vulg. 14. πολλοὺς πολέμους A,
πολλὰ τοὺς πολ. vulg. 17. ἀπειμύθησαν A, ἀπειμήθ. vulg.
18. εἰσέχθησαν A e, εἰσενέχθησαν vulg. 19. ἐν Συκαῖς πρὸς
Θρ. A, εἰς Συκαῖς εἰς Θρ. vulg.

eorum monitis, Mongum eundem in communionem admittere impu-
dentissime compulit cunctos. cives autem urbium reginae cunctique
simul orientales Felicem, qui post Simplicii obitum Romanam sedem
tenebat, supplices adierunt et malorum omnium auctorem incusave-
runt Acacium. interea Ioannes Alexandriae praesul haec eadem de-
nuncians Romam ingreditur. Felix itaque synodo in coryphaei apo-
stolorum Petri templo coacta, duos episcopos et una defensorem
Cpolum ablegat Zenonique et Acacio litteris significat, ut Petrum
Mongum ceu haeticum Alexandria efficiant.

A. C. 479 Hoc anno legatis Roma profectis et apud Abydum Zenonis et
Acacii consilio detentis, vi quoque ablati eorum litteris ipsisque in
carcerem coniectis, eos, nisi cum Acacio et Petro Mongo communi-
cent, interfecturum, Zeno comminatur.

A. C. 480 Hoc anno Illus et Leontius, plurimis belli laboribus exantlatis, et
obsidione perpetua in Papurio castello clausi, fratris uxoris Tro-
cundi a Zenone in hunc finem missi proditione tandem capti sunt
et decollati: eorum vero capita ad Zenonem translata contisque in

Συκαῖς πρὸς Θρίαμβον. ὁ δὲ Ζήτων τῇ βονλῇ Ἀκακίου τοῦς
κατὰ τὴν ἐφ' ἂν ἐπισκόπους ἐβιάζετο γράψαι τῇ ἐνωτικῇ καὶ
κοινωνῆσαι Πέτρῳ τῷ Μογγῷ· τοὺς δὲ ἀποκρισιαρίους Φήλι-
κος τοῦ Ῥώμης μεταχειρισάμενος καὶ χρήμασι δελεάσας,
5 Ἀκακίῳ κοινωνῆσαι παρὰ τὰ ἐνταλθέντα αὐτοῖς ἐπεισεν· καί-
τοι τῶν ὀρθοδόξων ἐκ τρίτου διαμαρτυραμένων αὐτοῖς· πρῶ-
τον μὲν ἀγκίστρῳ περιθέντων σχοινίων, καὶ ἐνὸς αὐτῶν δη-
μοσίᾳ ἐξαρτησάντων· δεύτερον δὲ τὴν βίβλον ἐνέβαλον· καὶ
τρίτῳ κοφίνῳ λαχάνων ἐνέθηκαν. Φήλιξ δὲ μαθὼν τὰ ὑπὸ
10 τῶν ἀποκρισιαρίων αὐτοῦ πραχθέντα, καθῆρεν αὐτούς, γρά-
ψας Ἀκακίῳ καθαίρεισιν. ὁ δὲ ταύτην ἐπιφερόμενος, διαδράς
τοὺς ἐν Ἀβύδῳ, κατέλαβεν τὴν Λίου μονήν. οἱ δὲ τῆς Λίου
μοναχοὶ τῇ κυριακῇ εἰς τὸ ἱερατεῖον ἀπείδωκαν Ἀκακίῳ τὴν
ἐπιστολήν. οἱ δὲ περὶ Ἀκάκιον ἀνείλον τινὰς τῶν ἐπιδεδω-
15 κότων μοναχῶν· ἄλλους δὲ τιμωρήσαντες καθεύρξαν. Ἀκά-
κιος δὲ ἀντισιθίως ἔσχεν περὶ τὴν καθαίρεισιν, καὶ τὸ ὄνομα C
τοῦ Φήλικος ἐξῆρεν τῶν διπτυχῶν.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Φραυίτας μῆνας τρεῖς. A.M. 598.

4. τοῦ Ῥ. Α, τῆς Ῥ. vulg. 6. διαμαρτυραμένων Α, διαμαρτυ-
ρουμένων vulg. 7. ἀγκίστρον e f. σχοινίῳ Α, fort. σχοινιον.
8. ἐνέβαλον Α, ἐνέβαλλον vulg. 9. τρίτῳ Α e, τρίτον vulg.
12. τὴν Α. Α, τοῦ Α. vulg. 13. ἀπείδωκαν Α, ἐπείδ. vulg.
17. τοῦ Φήλικος Α, αὐτοῦ vulg.

circo circumaeta atque inde trans portum oppido, cui Sicae nomen,
in ludibrii ostentationem affixa. porro Zeno Acacii suggestionibus
orientales episcopos concordiae sanctioni subscribere et Petro Mongo
communicare cogebat: sed et ipsos Felicia Romani pontificis apocri-
sianos blanditiis delinitos et pecuniis inescatos praeter mandatorum
sibi impositorum fas in Petri communionem adduxit, omnibus catho-
licorum partium in adversum contestantibus atque reclamantibus: et
primo quidem hamum funiculis circumligantes uni ex illis publice
appenderunt; secundo librum immiserunt; tertio etiam olerum co-
phino imposuerunt. Felix vero cognitis legatorum suorum gestis, ec-
clesiae dignitate deiecit et adversus Acacium parem depositionis sen-
tentiam scripsit. qui ipsam perferebat, eos, qui Abydi in insidiis lo-
cati fuerant, praeterlapsus, ad Dii monasterium appulit. Dienses au-
tem monachi Acacio in sacrario stanti die dominica Feliciae epistolam
tradidere. Acacii fautores quosdam ex monachis, qui dederunt epi-
stolam, necaverunt, alios supplicii examinatos in carcerem detruse-
runt. Acacius absque animi motu depositionem excepit et Feliciae
nomen e diptychis expunxit.

Cpoleos episcopus Phravitas tribus mensibus.

A. C. {8}

Τούτῳ τῷ ἔτει Καλανδίων ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἤγαγεν
 Διὸ λείψανον Εὐσταθίου τοῦ μεγάλου ἀπὸ Φιλίππων, ἔνθα καὶ
 ἐξόριστος ἐκοιμήθη ὁ ἅγιος· καὶ μετὰ πολλῆς τιμῆς ἀπὸ δώ-
 δεκα μιλιῶν ἡ πόλις Ἀντιοχέων ὑπήντησεν. οἱ δὲ ἀποσχί-
 ζοντες τῆς ἐκκλησίας διὰ τὸν ἅγιον ἠνώθησαν μετὰ ἑκατὸν 5
 ἔτη τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ. Ἀκακίου δὲ τελευτήσαντος Φρανί-
 V. 92 τας τριμήνον τῆς ἐπισκοπῆς κρατήσας, ἔγραψεν Φήλικι, ὥς
 αὐτῷ μὲν κοινωνεῖ, Πέτρῳ δὲ τῷ Μογγῷ οὐ κοινωνεῖ· τῷ
 δὲ Μογγῷ ἔγραψεν, ὥς αὐτῷ μὲν κοινωνεῖ, Φήλικα δὲ τὸν
 Ῥώμης ἀποστρέφεται. Φήλιξ δὲ τὰ ἴσα τὰ πρὸς τὸν Μογ- 10
 γὸν πεμφθέντα ἐδέξατο παρὰ τῶν ὀρθοδόξων προλαβόντα, καὶ
 φθασάντων τῶν ἀποκρισιarίων Φρανίτα μετὰ τῶν συνοδικῶν
 P. 115 ἀτίμως τούτους ὁ Φήλιξ ἀπέπεμψεν. τοῦ δὲ Φρανίτα τελευ-
 τήσαντος, Εὐθύμιος πρεσβύτερος καὶ πτωχοτρόφος Νεαπό-
 λεως τὴν ἐπισκοπὴν Κωνσταντινουπόλεως ἐκράτησεν καὶ ἐν- 15
 θέως ἰδίαις χερσὶ τὸ ὄνομα τοῦ Μογγοῦ τῶν διπτύχων ἀπῆ-
 λειψεν· καὶ οὕτως ἐκάθισεν εἰς τὸν θρόνον καὶ τὸ τοῦ Φή-
 λικος Ῥώμης ἔταξεν.

A. M. 5982 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐθυμίου, Ἀντιοχείας
 Παλλαδίου ἔτος α'.

B Τούτῳ τῷ ἔτει Πέτρος ὁ Μογγὸς ἀπέθανεν ἐν Ἀλεξαν- 20

7. τριμήνον A, τριμήνον vulg. 8. κοινωνεῖ Φήλικι, τῷ Μογ-
 γῷ δὲ A. 9. τὸν add. ex A. 14. Εὐθυμῖος α, Εὐφθῖμιος ε.

Hoc anno Calandion Antiochenus episcopus Eustathii magni reli-
 quias Philippis, ubi sanctus exul obierat, transtulit, tota Antiochie
 civitate ad duodecimum milliare in occursum cum plurimo honore
 effusa: qui vero sancti causa ab ecclesia se resciderant, annis ab eius
 obitu exactis centum, iterum ei se sociaverunt. Acacio defuncto, Phra-
 vitas tres menses episcopatu potitus Felici litteris significat, se cum
 illo quidem communionem habere, cum Petro Mongo nullam. in ad-
 versum Mongo scribit, se cum illo communionem coniungi, a Felice
 vero se penitus alienum. Felix porro de litteris ad Mongum prius
 datis ab orthodoxis cum certior factus fuisset, Phravitate legatos cum
 synodalibus litteris ad se advenientes minus honorifice tractatos di-
 misit. Phravita tandem mortuo Euthymius presbyter et pauperum in
 urbe Neapoli curator Cpoleos episcopatum assecutus est. is extemplo
 Petri Mongi nomen e sacris tabulis erasit manibus propriis, et Feli-
 cis pontificis Romani reposuit: atque ita consedit in throno.

A. C. 482 Cpoleos episcopi Euthymii, Antiochie episcopi Palladii annua
 primus.

Hoc anno Petrus Mongus Alexandriae decessit e vivis: et Atha-

δρεία, καὶ Ἀθανάσιος ἀντ' αὐτοῦ ἐχειροτονήθη ὁ ἐπὶ κληρῶν Κη-
λίτης. Ζήνων δὲ ὁ βασιλεὺς, ἀνέθεῖς τῶν τυράννων, ἐξέβαλε
τῆς ἐκκλησίας Ἀντιοχείων Καλανδίωνα καὶ ἐξώρισεν εἰς Ὠα-
σιν, Πέτρον δὲ τὸν Γραφεῖα κατέστησεν, Νέστορα δὲ Ῥωμα-
5 νόν Χαλκηδόνος, Εὐσέβιον Σαμοσαίων, Ἰουλιανὸν Μοφουε-
στίας, Παῦλον Κωνσταντίνης, Μάνον Ἡμερίας καὶ Ἀνδρέαν
Θεοδοσιουπόλεως, προφάσει μὲν τῆς πρὸς τοὺς τυράννους εὐ-
νοίας, τῇ δὲ ἀληθείᾳ διὰ τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος. Πέτρος δὲ
ὁ Γραφεὺς εἰσελθὼν εἰς Ἀντιόχειαν πολλὰ κακὰ πέπραχεν, C
10 ἀναθεματισμοὺς τῆς συνόδου καὶ ἐκβολὰς ἐπισκόπων ἀνεπι-
λήπτων, ἀντισαγωγὰς τε καὶ χειροτονίας ἀθέτους καὶ τὰ
τούτοις ὅμοια. πρότερον δὲ τῇ τρισαγίῳ προσέθηκεν, Χρι-
στὲ βασιλεῦ ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Πέτρος δὲ πάλιν ἐλ-
θὼν, περιεῖλεν τό, Χριστὲ βασιλεῦ. Ξεναῖας δὲ ὁ δοῦλος τοῦ
15 Σατανᾶ τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα καὶ τῶν ἁγίων ἐδίδασκε μὴ
δέχεσθαι. Πέτρους μὲν γὰρ ἦν τῷ γένει, δοῦλος δὲ τὴν τυ-
χην, φυγῶν τοῦ ἰδίου δεσπότου, ἐπὶ Καλανδίῳνος τὰς περὶ
Ἀντιόχειαν κώμας ἀνεστάτου ἀπὸ τῆς πίστεως, ἀβάπτιστος
ὢν καὶ κληρικὸν αὐτὸν λέγων. τοῦτον Καλανδίῳν ἀπῆλασεν. D
20 Πέτρος δὲ ὁ Γραφεὺς ἐπίσκοπον Ἱεραπόλεως αὐτὸν χειροτονή-

1. Κοιλίτης Α. 3. Ἀντιοχείων om. a. 10. ἐπισκόπων ἀνε-
πιλήπτων, ἀντ. Α., ἐπισκόπων, ἐπιλήπτων ἀντ. vulg. 13. ἀνελ-
θὼν omisso πάλιν e. 18. ἀνεστῆται Α, ἀνεστῆται vulg.

nasius cognomine Celites in eius locum promotus est. imperator
autem Zeno a tyrannis se opprimentibus liber Calandionem Antiocheu-
sium ecclesia expulit et Oasim relegavit atque Petrum Fullonem in
sedem restituit: Nestorem autem Romanum Chalcedonis, Eusebium
Samosatensium, Iulianum Mopsuestiae, Paulum Constantinae, Manum
Hemeriae et Andream Theodosiopoleos praesules, specie quidem col-
lati in tyrannos favoris, sed re vera concordiae sanctionis ab eis re-
lectae causa dignitate moveri iussit. Petrus autem Fullo Antiochiam
ingressus, multa nefanda perpetravit, ut puta synodi execrationes, epi-
scoperum abrogationes, noxiorum intrusiones, ordinationes illegitimas
et his similia. in primis autem ter sancto hymno addidit: rex Chri-
ste, qui pro nobis crucifixus es. reversus idem sustulit verba: rex
Christe. Xenaias porro Satanae mancipium domini sanctorumque
imagines proscribendas et amoliendas docebat. erat in genere Persa,
fortuna servus, et a proprio domino sub Calandione profugiens vicus
Antiochiae viciniore, nondum baptismi lavacro expiatus, clericum se
fingens, a vero fidei sensu deturbabat. et Calandion quidem exitium
exterminaverat: Petrus autem Fullo Hierapoleos episcopum consecra-

σας, Φιλόξενον μετωνόμασεν. μαθὼν δὲ ἑσπερον ἀβάπτιστον
 αὐτὸν εἶναι, ἀρκεῖν αὐτῷ τὴν χειροτονίαν ἀντὶ βαπτίσματος
 ἔφησεν. Εὐθύμιος δὲ ὁ ὁρθοδοξότατος Ἀναστάσιον τὸν σι-
 λεντιάριον τὸν κακῶς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντα τῆς ἐκκλησίας
 ἐδίωκεν, ὡς αἰρετικὸν καὶ ὁμόφρονα Εὐτυχῆ, ὃν ὄχλοποι- 5
 οῦντα ὁρῶν τὴν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καθέδραν αὐτῷ ἀνέστρεψεν,
 ἀπειλῆσας αὐτῷ, ὡς, εἰ μὴ παύσοιτο, ἀποκεῖραι τὴν κεφαλὴν
 αὐτοῦ καὶ τοῖς ὄχλοις αὐτὸν θριαμβεῦσαι. ἐπανάλεσεν δὲ
 P. 116 καὶ Ζήνωνι, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ ἐξουσίαν ἔλαβεν. Ζήνων δὲ
 ἠρώτησεν Μαριανὸν τὸν σοφώτατον κόμητα (ἦν γὰρ μυστικά 10
 τινα εἰδὼς καὶ προέλεγεν αὐτῷ) ὅτι, τίς μετ' ἐμὲ βασιλεύ-
 σει; ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι καὶ τὴν βασιλείαν σου καὶ τὴν γυ-
 ναϊκὰ σου διαδέχεται τις ἀπὸ σιλεντιαρίων. Πατρικίον δέ,
 V. 93 γενόμενον ἄνδρα σοφὸν καὶ εὐσεβῆ καὶ συνειτὸν καὶ ἐνάρετον,
 δημιύσας ἀδίκως καὶ εἰς φρουρὰν ἐμβαλὼν, ὑπὸ τῶν φν- 15
 λατιτῶτων ἐξκουβιτῶρων ἀναιρεθῆναι προσέταξεν. τοῦτου
 δὲ γενομένου ἀκούσας ὁ ἑπαρχος Ἀρκάδιος ἐλοιδόρησε τὸν
 B βασιλέα· καὶ ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰσερχό-
 μενον εἰς τὸ παλάτιον σφαγῆναι· ὁ δὲ ἑπαρχος μαθὼν τοῦτο,

3. Εὐφύμιος A. 5. ὃν ὄχλοποιοῦντα A, ἐνοχλ. vulg. 10.
 Μαριανὸν A. 11. εἰδὼς A, προειδὼς vulg. 13. Πατρικίον
 δὲ γενομένου, ἄνδρα σοφὸν| sic vulgo male distinguitur. 14.
 ἐνάρετον, δημιύσας| ἐνάρετον, ὃν δῆμ. codd. et vulg. 17.
 ὁ ἑπαρχος A e, ὑπαρχος vulg.

tum, appellaverat Philoxenum: eunilemque demum baptismo nondum
 initiatum comperiens, eius ordinationem baptismum defectum supplere
 sanxit. caeterum recte fidei propugnator Euthymius Anastasium si-
 lentiarium, qui deinle imperium est adeptus, velut haeticum et
 Eutychis sectatorem, ex ecclesia eiecit, cui, quum plerasque molestias
 ecclesiae inferentem videret, etiam eversa eius in ecclesiae coetu sella,
 minatus est, ni quantocius desisteret, eius caput se rasurum et
 in plebem traducturum. ille querelas ad imperatorem detulit: et ad-
 versus patriarcham litem evicit. in his Zeno Marianum litteratissi-
 mum comitem interrogat (erat is quippe secretorum praescius et fu-
 tura vaticinabatur) quis post me imperabit? respondet ille: ex si-
 lentariis unus uxorem et imperium excipiet. Patricium vero, virum
 doctrina praestantem et pietate, prudentia morumque probitate con-
 spicuum proscripsit iniuste, ac demum in custodiam coniectum ab
 excubitoribus, qui ipsum asservabant, interfici iussit. quo percepto,
 praefectus Arcadius convicia in imperatorem misit; quibus ille percep-
 tis, accedentem in palatium mandavit occidi. praefectus latam in

προσέφυγε τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐρρήσθη τοῦ πικροῦ θανάτου·
τὸν δὲ οἶκον αὐτοῦ ἐδήμεισεν.

Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀθανασίου ἔτος α'.

A.M. 5983

Τούτῳ τῷ ἔτει τὰ συνοδικὰ Εὐθυμίου Φήλιξ ἀπεδέξαστο,
5 καὶ ὡς ὁρθοδόξῳ αὐτῷ προσετέθη. ἐπίσκοπον δὲ αὐτὸν οὐκ
ἐδέξαστο, διὰ τὸ μὴ ἐκβαλεῖν τὸ ὄνομα Ἀκακίου ἐκ τῶν διπτύ- C
χων καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν Φρανίτα.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ Γναφεὺς τέθνηκεν καὶ προ-
εβλήθη ἐπίσκοπος Παλλάδιος πρεσβύτερος τῆς ἐν Σελευκίᾳ
10 ἐκκλησίας τῆς ἀγίας πρωτομάγιστρος Θέκλης. συνεψηφίσθη δὲ
Παλλιδίῳ καὶ Ἰωάννῃς ὁ Κωνσταντίνου καὶ Ἀναστασίου ὁ σι-
λεντιάρχης ὁ κακῶς βασιλεύσας. ὁ δὲ Ζήνων ἐπαρθείς τῇ
τῶν τυράννων ἀναιρέσει πρὸς δημεύσεις καὶ φόρους ἀδίκους
χωρεῖ, καὶ πάντα ἄνθρωπον αἰτιώμενος ὡς ἐκαίνοις ἢ συμ-
15 μαχήσαντα ἢ συμβουλευσάντα τὴν ἐπίθεσιν. ἀναιρεῖ δὲ καὶ
Κότταιν ἄλλογος, τὸν ἄμα Ἰωάννῃ τῷ Σκύθῃ πολιορκία περι- D
γενόμενον Ἰλλου καὶ Λεοντίου, καὶ τὸν θανμαστὸν καὶ περὶ
ποίησιν ἐπὼν ἀξιόλογον Πελάγιον τὸν πατρικίον ὡς φρόνι-
μον καὶ δίκαιον· καὶ ἐπὶ τούτοις τελευτᾷ Ζήνων ἐπιληψία

4. Εὐθυμίου A, Εὐρημίου vulg.

8. τῷ δ' αὐτῷ A, τούτῳ δ'

αὐτῷ vulg.

14. ἐκαίνοις a, ἐκείνος A f, ἐκείνους vulg.

15.

ἢ συμβουλευσάντα om. A, καὶ συμβ. vulg.

16. τῇ πολ. a.

γενόμενον A.

17. καὶ τὸν θανμ. καὶ περὶ A, καὶ τὸ θ. πε-
ρὶ vulg.

caput sententiam rescians et in ecclesiae praesidium se recipiens,
misera nece liberatus est: domum tamen eius publicavit imperator.

Alexandriae episcopi Athanasii annus primus.

A.C. 483

Hoc anno synodales Euthymii litteras Felix acceperit, et ut eatho-
lico communionis impertiit consortium: haud tamen episcopum agno-
vit, quod Acacii, quique in episcopatu successerat, Phrauitae nomen
e tabulis ecclesiasticis non expunxerat.

Hinc eodem anno Petrus Fullo interijt, et Palladius, sanctae proto-
martyris Theclae ecclesiae, quae est in Seleucia, presbyter, promotus est
episcopus. cum Palladio etiam electi sunt Ioannes Constantini et
Anastasius silentiarius, qui postmodum pessime imperavit. porro Zeno
tyrannorum prosperis caedibus elatus, ad proscriptiones et inlusta ho-
micia transferetur, et singulos quosque homines, vel quasi prius optu-
latus, vel ad imperium invadendum suggessisse consilium criminatur.
Cottain etiam Ioannis Seythae armorum socium, et Illi Leon-
tisque ab eis obsessorum victorem, Pelagiumque patricium virum in
edendis carminibus praecipuum et admiratione dignum prudentiaque
et aequitate celebrem iniuste interficit. in his Zeno morbo comitiali

Theophanes.

14

κατασχεθείς, καὶ ἐπὶ στόματος φέρων ἀπάνστως τὴν Πελαγίου
προσηγορίαν τοῦ παρ' αὐτοῦ φονευθέντος ἀδίκως· παῖδα μὲν
μὴ καταλιπὼν, Λογγίνον δὲ τὸν ἀδελφόν, δις μὲν ὑπατεύ-
σαντα καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς πάσης ἡγούμενον, ἀνόητον
δὲ καὶ βαρὺν καὶ ἀκόλαστον ὄντα, ὃς καὶ πολλοὺς Ἰσαύρους 5
P. 117 ἐν Βυζαντίῳ ἔχρων καὶ τὸν Λογγίνον τὸν μάγιστρον ὄντα καὶ
· φίλον αὐτοῦ, καὶ τούτοις θαρρήσας ἀπονητὶ τὴν βασιλείαν
ἔχειν ᾔετο· τῆς δὲ Ἀρεάδνης καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς καὶ
τοῦ στρατεύματος παντὸς Ἀναστάσιον τὸν σιλεντιάριον ἀνα-
γορευσάντων βασιλεία, τῆς ἐλπίδος δὲ Λογγίνος ἡσιόχησεν. 10
βασιλεύσας οὖν ὁ Ἀναστάσιος ἔγγραφον ἀπητήθη ὁμολογίαν
παρὰ Εὐθυμίου τοῦ πατριάρχου πρὸς τὸ μὴ σαλευσαί τι τῆς
ἐκκλησίας καὶ τῆς πίστεως, ἀνάξιον αὐτὸν ἀποκαλῶν τῶν
Χριστιανῶν τῆς βασιλείας. βιαζομένης δὲ αὐτὸν τῆς βασι-
λίδος Ἀρεάδνης καὶ τῆς συγκλήτου, ἔλαβεν αὐτοῦ τὸ ἰδιόχει- 15
ρον, ὡς ἀποδέχεται εἰς ὅρον πίστεως τὰ δόγματα τῆς ἐν Χαλ-
B κηδόνι συνόδου. καὶ οὕτω στεφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, Ἀρεάδνην
ἄγεται εἰς γάμον οὕπω πρότερον γαμετῇ συνοικήσας. Μανι-
χαῖοι δὲ καὶ Ἀρειανοὶ ἔχαιρον ἐπὶ Ἀναστασίῳ, Μανιχαῖοι
μὲν ὡς τῆς μητρὸς τοῦ βασιλέως ζηλωτοῦς οὐσης καὶ προσ- 20

3. τὸν ἀδελφόν, δις μὲν ὑπ. A e f, τὸν ἀδ. αὐτοῦ δις ὑπ. vulg.
5. ὃς καὶ] ὡς καὶ codd. et vulg. 10. βασιλεία om. a. 13.
τῆς πίστεως A, πίστεως vulg. 16. ὡς A, πῶς vulg. 20. μη-
τρὸς A, μητέρος vulg.

correctus, Pelagii contra fas et aequum occisi nomen assidue repetens
moritur: filium quidem nullum, fratrem vero Longinum post se reli-
quit his consulatu functum, senatus principem declaratum, amentem
sane, cunctis invisum et luxui plane deditum: qui cum Isaurorum
multitudinem, Byzantii sibi adiunctam haberet et Longinum magistrum
amicitia sibi devinxisset, eorum ope confusus, absque labore imperium
consequi posse putabat. Areadna porro, totoque senatu et exercitu
Anastasium silentiarium imperatorem proclamantibus, spe Longinus ex-
cidit. Anastasius itaque politus imperio pactionem scripto firmatam, qua
circa fidem et ecclesiam se nihil innovaturum promitteret, ab Euthymio
patriarcha Christianorum imperio indignum palam publicante expo-
scitur. Areadna imperatrice senatuque ad exhibenda postulata in-
pellentibus, chartam propria manu subscriptam, qua velut fidei nor-
mam Chalcedonensis synodi decreta se acceptare profiteretur, ab eo
traditam accepit Euthymius. exin ab eo coronatus, Areadnam in
uxorem, erat quippe coelebs, ducit. sane Manichaei et Ariani de
Anastasio promotione sibi gratulabantur: Manichaei quidem, quod

φιλοῦς αὐτῶν, Ἀρειανοὶ δὲ ὡς Κλέαρχον τὸν Θεῖον αὐτοῦ, ἀδελφὸν τῆς κακόφρονος μητρὸς, ὁμόδοξον ἔχοντες. τοῦτο δὲ V. 94 τὸ ἔτος, ἐν ᾧ Ζήνων τέθνηκε καὶ Ἀναστάσιος ἐβασίλευσεν, ἀπὸ Ἀδάμ μὲν κατὰ Ῥωμαίους 5349, κατὰ δὲ τὴν ἀκριβῆ 5 καὶ ἀληθινὴν ψῆφον Ἀλεξανδρέων 5397, ἀπὸ δὲ τῆς ἀρχῆς Διοκλητιανοῦ 87, τῆς Θείας σαρκώσεως 97, ἰνδικτιῶνος 18. ἐστέρθη δὲ Ἀναστάσιος τῇ προγεγραμμένῃ 18 ἰνδικτιῶνι, C μηνὶ Ἀπριλίῳ 18, ἡμέρᾳ πέμπτῃ τῇ μεγάλῃ τοῦ Πάσχα ἐν τῷ καθίσματι τοῦ ἵπποδρομίου.

10 Ῥωμαίων βασιλέως Ἀναστασίου, Περσῶν βασιλέως Ζα-Α.Μ. 5984 μάσφου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει βασιλεύσαντος Ἀναστασίου τοῦ Διραχιτιάνου τοῦ Δικόρου, ἐστασίασεν κατ' αὐτοῦ ὁ Λογγίνος ὁ Ζήνωνος ἀδελφός, ὃν χειρωσάμενος ἐπ' Αἴγυπτον πέμπει ἐξόριστον ἐν D 15 Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐκέλευσε χειροτονηθῆναι αὐτὸν πρεσβύτερον. ἐπταετίαν δὲ ἐπιβιούς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐτελεύτησεν. ἐποψίαν δὲ ἔχων καὶ περὶ Λογγίνον τὸν μάγιστρον ὁ βασιλεὺς καὶ τοὺς ἐπιδημοῦντας Ἰσαύρους, παύει τὸν Λογγίνον τοῦ μαγιστρίου. Πέτρου δὲ τοῦ Γναφέως ἐν Ἀντιοχείᾳ ὄν- 20 τος ἐκ τῆς ἐξορίας ἐπαγγελθεῖν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον δυσωποῦν-

5. ἀληθινὴν A, ἀληθινὸν vulg. 10. Πιζαμασφὸς Persarum rex in vulg. et A audit: ὁ Περσέου παῖς Ζαμασφός a, ὁ Παιρὸξου παῖς f, Ζαμάσφου dedi ex Agath. IV, 28. p. 268. nam et infra (p. 214, 14.) Ζαμάσφης legitur in omnibus codd. 19. ὄντος add. ex A e. 20. δυσωποῦντος ὁ βασι.] ἐκέλευσεν, ὁ δὲ βασιλεὺς A e.

imperatoris mater eorum partibus amice afficeretur; Arlani vero, quod Clearchum eius avunculum, matrisque prave sentientis fratrem suum, omnino possiderent. caeterum annus quo Zeno mortuus est, et Anastasius imperare coepit, ab Adamo 5999 apud Romanos numeratur, qui iuxta diligentiore et veriore Alexandrinorum calculum 5983, a Diocletiani imperio 207, a divina incarnatione 483, indictione 14 notatur. coronatus est Anastasius praefata indictione 14, mensis Aprilis 14, magna Paschalis solemnitatis feria quinta, in circi sedili.

Romanorum regis Anastasii, Persarum regis Zamassphi annus A. C. 484 primus.

Hoc anno cum Anastasius Dirrhachiensis Dicorus imperaret, Longini Zenonis fratris seditionem et insidias perperus est: eumque mox in potestatem accipiens, Alexandriam Aegypti mittit exulem et presbyterum iubet ordinari. ille septennio Alexandrinae superstes mortem obiit. imperator vero Longinum magistrum et advenas Isauros habens suspectos, magisterium Longino abrogavit. tum autem Petrus

τος, ὁ βασιλεὺς τῆς ἐξορίας μὲν τοῦτον ἀνεκαλέσατο, εἰς δὲ Ἀντιόχειαν ἀπελθεῖν οὐκ ἀντιέδεξάτο, Παλλάδιον δὲ χειροτονηθῆναι ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐποίησεν. Εὐθύμιος δὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως συναγαγὼν τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους τὴν ἐν
 P. 118 Χαλκηδόνι ἁγίαν σύνοδον ἐκύρωσεν. Ἰωάννης δὲ ὁ Ταβερνη-5
 σιωτῆς ἐν Ῥώμῃ ὧν, ἤκουσεν ὅτι ὁ Ἀναστάσιος ἐβασίλευσεν,
 καὶ ἦλθεν εἰς τὸ Βυζάντιον, ἀγαθὰς ἀμοιβὰς ἐλπίζων παρ'
 αὐτοῦ, ἀνθ' ὧν ἦν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πεποιηκὼς αὐτῷ οἰκονο-
 μίαν, ὃν καὶ γυνὸν ἀπὸ ναυαγίου δεξάμενος καὶ συγκροτή-
 σας οὕτως, ὡς ἀνάσθητον αὐτὸν ποιῆσαι τῆς συμφορᾶς. Ἀνα- 10
 στάσιος δὲ ἀκούσας ὅτι παρεγένετο, ἀγνωμοσύνη πολλῇ τοῦ-
 τον ἐξορισθῆναι προσέταξεν, μηδ' ὅλως αὐτὸν δεξόμενος. Ἰω-
 Βάννης δὲ τοῦτο προγνούς, ἐπὶ Ῥώμῃν φεύγων διεσώθη.

A. M. 5985 Ῥώμης ἐπισκόπου Γελασίου ἔτος α'.

Τούτῃ τῇ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐν Κωνσταν- 15
 τινουπόλει Ἰσαύρους διὰ πολλὰς ἀτοπίας ἐδίωξεν, οἱ ἐξελθόν-
 τες τυραννίδα ἐμελέτησαν. Λογγίνος δὲ ὁ ἀπὸ μαγιστρῶν
 συλλαβὼν τούτους τε καὶ ἄλλην δύναμιν βαρβάρων καὶ λη-
 στῶν ὡς πεντεκαίδεκα μυριάδας, ὅπλων τε καὶ χρημάτων
 Κεῦπορίᾳ θαρρῶν ἐν Ἰσαυρίᾳ παρὰ Ζήνωνος τεθειμένων, πα-20

1. τοῦτον add. ex A. εἰς δὲ Ἀντ. A, εἰς Ἀντ. δὲ vulg.

Fullo ab exilio Antiochiam propriam sedem revocari deprecabatur, quem ut postliminio rediret, non tamen Antiochiam ingrediatur, imperator permisit; Palladium etenim Antiochiae praesulem ordinari praecepit. hinc Euthymius Cpoleos praesul, coactis, qui tum in urbe versabantur, episcopis, sanctam Chalcedonensem synodum confirmavit. Ioannes vero Tabenoersiota Romae degens, Anastasium imperare et Byzantium audiens occupare, gratam beneficiorum vicissitudinem ab eo, quod olim Alexandrinae summam in eum exercuisset humanitatem, quem etiam nudum naufragio exceperat adeoque benigne foverat, ut miseriarum reddidisset iomemorem, ad eum proficisci decrevit. Anastasius virum audiens accedere, ingenti prorsus ingrati animi vitio iussit exulem agi, nec sulo conspectu dignatus excipere. Ioannes re praescita, Romam fugiens saluti consuluit.

A. C. 485 Romae episcopi Gelasii annus primus.

Hoc anno Anastasius imperator Isauros Cpoli commorantes ob pleraque foeda ab illis admissa flagitia urbe eiecit: qui post discessum tyraonidem excitare sunt moliti. Longinus vero exmagister, iatis cum ingenti barbarorum ac praedonum multitudine ad centum et quinquaginta millia collectis, et armorum atque pecuniarum, quae Zenu in Isauria reposuerat, copia fretus, in Isaurorum provinciā con-

5 *ραγίνεται εἰς τὴν τῶν Ἰσαύρων χώραν, ἐνδεδικότος τοῦ βασιλέως τὴν ἔξοδον, καίτοιγε ὑποτοπάζοντος τὴν ἐπίθεσιν. παρὰ μακρῆμα δὲ ἐπανίσταται καὶ μέχρι Φρυγίας καὶ τοῦ Κοτυαίου χωρεῖ, πόλεις τε πολλὰς ληϊζόμενος, πλὴν οὐκ αὐτὸς ἡγούμενος τοῦ στρατεύματος. Νινίλιγγις γὰρ ἦν ὁ τῆς Ἰσαυρίας ἡγεμὼν ἐπὶ Ζήνωνος καταστάς ἀνὴρ θρασύτατος, καὶ Ἀθηνόδωρος ἀπλούστατος ἄνθρωπος, εἰς τῶν συγκλητικῶν, καὶ V. 95 Κόνων ὁ τῆς Ἀπαμείας ἐπίσκοπος, καταλιπὼν μὲν τὸν θρόνον, εἰς ὁπλίτην δὲ καὶ στρατηγὸν ἐξ ἱερέως μεταταξάμενος. 10 τοῦτοις ἀντίσθησι στράτευμα Ῥωμαϊκὸν Ἀναστάσιος ἡγουμένον ὄντος Ἰωάννου τε τοῦ Σκύθου τοῦ τὴν Ἰλλον καὶ Λεοντίου τυραννίδα καθελόντος, καὶ Ἰωάννου τοῦ ἐπὶ κλῆν Κυρτοῦ, ἀμφοτέρων τοῦ Θρακικοῦ στρατεύματος ἡγουμένων, καὶ Λιόγηνους (οὗτοι κόμητες σχολῶν ἐτύγγανον ὄντες) καὶ ἑτέρων 15 τινῶν ἐπαινετῶν ἀνδρῶν. μάχης δὲ περὶ τὸ Κοτυαῖον γενομένης, Νινίλιγγις μὲν ὁ στρατηγὸς ἀποσφαίνεται. μικροῦ δὲ τὸ πλεῖστον Ἰσαυρικὸν ἀπολλύμενον μόλις ἐπὶ τὰ σφέτερα διεσώθη. καὶ εἰ μὴ περὶ τὰ σκύλα τοῖς Ῥωμαίοις γέγονε σχολή, τελείως αὖ ἐκράτησαν τοῦ πολέμου. ἀλλ' ἐκείνων ἐν 20 τοῦτοις ἀποσφαλέτων, φρουρίον τι ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ Ταύρου P. 119*

1. ἐνδεδικότος A. 5. Νινίλιγγις A h. l. et infra. 10. ἀν-
 θίσθησι A, ἀντίσθεται vulg. 12. τοῦ ἐπ. A, τὸ ἐπ. vulg. 14.
 ἐτύγγανον ὄντες c, τυγγάνοντες vulg. 17. Ἰσαυρικὸν ἀπολλύ-
 μενον A et alii, Ἰσαυρικῶν ἀπολλυμένων vulg. 18. σκύλα A,
 σκύλλα vulg. 20. φρουρίον τι A, φρουρίον τινός vulg.

tendit, vel ipso imperatore profectionem permittente, vel certe inva-
 sionem suspicante. confestim Longinus rebellionem excutit et in
 Phrygiam usque et Cotyaeum cuncta loca civitatesque pluri-
 mas devastat, ducem licet exercitus non se gereret: Ninilingis enim
 Isauriae praefectus a Zenone olim constitutus vir audacissimus aciem
 regebat, et Athenodorus vir simplicissimus ex ordine senatorio et Co-
 non Apameae episcopus, qui relicta sede ab episcopo in militem ar-
 matum mutatus inter copiarum ductores expeditionem susceperat.
 cunctis istis Ioanne Scythia, qui Illi Leontique tyrannidem dissiparat,
 et altero Ioanne, cui Cyrtus cognomen, utroque Thraciarum copia-
 rum praefecto, et Diogene, (erant isti scholarum comites) et aliis
 quibusdam viris egregiis ducibus institutis, Romanum exercitum op-
 ponit Anastasius, praelio ad Cotyaeum conserto, dux Ninilingis ne-
 catur; caetera vero Isaurorum manus maiori ex parte ad internecio-
 nem caesa, vix locum, quo eruperat, se recepit: ac nisi Romanus ex-
 ercitus in spoliis colligendis tempus inutiliter expendisset, plenam ex
 hoc bello victoriam reportabat: sed dum in his incaute detineatur,

κρατήσαντες οἱ Ἰσαυροὶ τρίτον ἔτος ἤρκεσαν πολεμοῦντες ὠχυρωμένοι τῇ θέρει τῶν ὑπὲρ τοῦ Ταύρου πολισμάτων τε καὶ φρουρίων.

A.M. 5986 Τούτῳ τῷ ἔτει ληφθείσης Κλανδιονούλειος ὑπὸ Διογένους τῆς μεταξὺ τῶν δύο Ταύρων ἐν πεδίῳ κειμένης, οὐκ 5 ἐνεγκόντες οἱ Ἰσαυροὶ καταβαίνουνσι τοῦ Ταύρου καὶ ἐπὶ πολὺν πολιορκοῦσι τὸν Διογένην, ὥς καὶ λιμῷ κινδυνεῦσαι καὶ φθαρῆναι τὸ στράτευμα. πλὴν Ἰωάννης ὁ Κυρτὸς ὑπερβὰς Βιτά στενὰ τοῦ Ταύρου καὶ τοὺς φύλακας ἐλὼν, αἰφνιδίως αὐτοῖς ἐπιστάς, διέφθειρε τὸ στράτευμα τῶν πολιορκούντων, 10 ὑπέξελθόντος καὶ Διογένης. τότε καὶ Κόνων ὁ ἐπίσκοπος πληγεὶς μετὰ βραχὺν τελευτᾷ, καὶ γίνεται τοῖς Ῥωμαίοις αὕτη δευτέρα καὶ μεγίστη νίκη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ζαμύσφης ὁ υἱὸς Περῶζου βασιλέως Περσῶν ἐξέωςας Καβάδην, ἐκράτησεν ἔτη 5' ἐκ τῶν αὐτοῦ 15 τῆς βασιλείας Περσῶν.

A.M. 5987 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Μαρτυρίου ἔτος' α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει Λογγίνος τις ὁ λεγόμενος Σεληνούντιος τὴν Ἀντιόχειαν τῆς Ἰσαυρίας οἰκῶν ἐπὶ τινος ὄρους κειμένην ὑψηλοῦ κατὰ τὴν μεσημβρινὴν τῆς χώρας θύλασσαν εἰσηγεν τοῖς 20

6. οἱ add. ex A. 11. ὁ add. ex A. 12. τοῖς add. ex A.
13. μεγίστη A, μεγάλη vulg. 14. Περῶζου A, Περόζου a,
Περύζου vulg. 18. Σεληνούντος A f. 20. μεσημβρινὴν A,
μεσημεριανήν vulg.

Isauri, munitionissimam in Tauri summitate obtinentes arcem, bellum usque in tertium annum protraxerunt, oppidorum atque arcium in Tauro monte constitutarum situ opportuno muniti.

A.C. 486 Hoc anno Claudiopolim inter utrumque Taurum in planitie positam, a Diogene captam non ferentes Isauri descendunt e Tauro et Diogenem adeo pertinaciter obsidione vallant, ut totus fame perire et extrema internecione deleri periclitaretur exercitus. verum Ioannes cognomento Cyrtus, superatis Tauri angustiis prehensisque excubitiis, improvisum adveniens, et una simul Diogenes irruptionem faciens, hostium urbem obsidentium copias omnes prostravit. ibi vulnere accepto Couon episcopus brevi postmodum spatio moritur; et fit Romanis secundae et maximae accessio victoriae.

Eodem anno Zamasphes Perozis Persarum regis filius Cabade expulso regnum Persarum obtinuit quatuor annos Cabadis regno debitos.

A.C. 487 Hierosolymorum episcopi Martyrii annus primus.

Hoc anno Longinus quidam Selenuntius dictus Antiochiam Isauriae in praecelso quodam monte ad meridianum regionis mare sitam

Ἰσαύροις ὀλκάσαι πολλαῖς ἐμπορευόμενος πανταχόθεν τὰ τρο-
φιμα, καὶ ἐν ταύταις ταῖς δυσχωρίαις διῆγον Ἀσγίνος ὁ μά-
γιστρος καὶ Ἀθηνόδωρος. ἀποκαμῶν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ
χρονίζειν τὸν πόλεμον, ἐθάρρυσεν Εὐθυμίῳ τῷ ἐπισκόπῳ, ὥς D
5 εἰρήνης ἐφίεται, καὶ συνάξει τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους
προσέειπεν παρακαλῶντας δεῖν περὶ τῶν Ἰσαύρων. Εὐθυ-
μιος δὲ τὸ μυστήριον ἐξήγαγεν πρὸς Ἰωάννην τὸν πατρίκιον
πενθερόν Ἀθηνοδώρου τοῦ ἐξάρχον τῆς τετραννίδος. ὁ δὲ
δραμὼν τῷ βασιλεῖ ἀπήγγειλεν, ὅπερ εἰς ἀδιάλλακτον ἔχθραν
10 κατ' Εὐθυμίου τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον ἤγειρεν. ὅθεν τὰς
τῶν Ἰσαύρων ἐπιβουλὰς Εὐθυμίῳ ἐπέγραφεν. Εὐθυμίῳ δέ
τινες ἐπιβουλεύοντες, ἐπέθεντό τινα πρὸ τοῦ Μαρτυρίου ξίφος V. 96
ἐλάσαι κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ. Παῦλος δὲ ὁ ἑκδικος τῆς P. 120
ἐκκλησίας ὑπερωμίας ὦν, τὴν πληγὴν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐδέ-
15 ξατο καὶ ἐκινδύνευσεν· τὸν δὲ ἐπίβουλον τῇ λεγομένῃ σειρήνῃ
ἀνέτελεν. πάλιν ἐν τῇ συνάξει τοῦ ὅρου ἐνήδρευσαν ἀνελτεῖν
Εὐθύμιον, ὃς ἰδιωτικῷ σχήματι διαφυγὼν ἐσώθη. Ἀναστά-
σιος δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ παρὰ Εὐθυμίου μετὰ
βίας ἀνείλατο.

1. ἐμπορευόμενος e f.

5. συνάξας A.

6. παρακαλῶντας

A, παρακαλεσάντας vulg.

12. ἐπέθεντο A e, ἐπέθεντο vulg.

15. ἐπιλεγόμενη A.

16. ἐνήδρευσαν A, ἐνήδρευσεν vulg.

18.

αὐτοῦ, μετὰ βίας om. A.

19. ἀνείλατο A f, ἀνείλεν a, ἀφεί-
λει e, ἀφείλατο vulg.

inhabitans, commeatum undequaque conquisitum navibus onerariis ad
Isauros asportavit: in hisce vero locorum angustiis Longinus magister
et Athenodorus agebant. imperator autem longarum belli morarum
pertaesus, Euthymio episcopo, se pacem exoptare, fidenter retulit:
ac peregrinantes in urbe episcopos tanquam Isaurorum nomine veniam
deprecaturis congregare iussit. Euthymius Ioanni patricio, Atheno-
dori, qui tyrannidis excitatae auctor et princeps extiterat, socero, re-
velavit secretum. ille cursu concito rem imperatori renuunciat, quae
immortalis odii fomitem in Anastasii imperatoris animo adversus Eu-
thymium succendit, ex quo Isaurorum insidias et molitiones impu-
tavit Euthymio: structis eapropter Euthymio insidiis, cuidam, ut ante
Martyrium in eius caput gladium vibraret, suggererunt. Paulus au-
tem quisiariam ecclesiae defensor totis humeris patriarcham excedens,
ictum capite non siue ingenti periculo excepit: insidiatorem vero
sira, gladio sic dicto, interfecit. caeterum Euthymio in conventu
montis mortem moliti sunt rursus inferre, quam ille privato habitu
assumpto effugit et salutem quaesivit. demum Anastasius imperator
fidei confessionem olim editam ab Euthymio, violeuter extorsit.

A.M 3988 Περσῶν βασιλέως Καβάρδος ἔτος α'.

B Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ Ἰωάννης ὁ Σκύθης πολιορκῶν παρέλαβεν τὸν τε Λογγῖνον τὸν ἀπὸ μαγίστρων καὶ Λογγῖνον τὸν Σεληνούντιον καὶ Ἀθηνόδωρον καὶ τοὺς λοιποὺς τυράννους. καὶ τούτους ἀποτεμών, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν εἰς τὸ Βυζάντιον 5 ἔπεμψεν Ἀναστασίῳ τῷ βασιλεῖ. Ἀναστάσιος δὲ ἱππικὸν ἐπιτελέσας τὰς κεφαλὰς τῶν τυράννων καὶ τοὺς πεμφθέντας δεσμῶν τῶν Ἰσαύρων ἐθριάμβευσεν, καὶ ἐπὶ σκολόπων ἐν Συκαῖς ταύτας ἀναρτήσας, πᾶσιν ἐδημοσίευσεν. τὰ δὲ πλήθη τῶν Ἰσαύρων εἰς τὴν Θράκην μετέκτισεν. Ἰωάννην δὲ τὸν 10 C Σκύθην καὶ τὸν ἑτερον Ἰωάννην τὸν Κυρτὸν ὑπατίας καὶ τιμῆς μεγάλης ἡξίωσεν. Εὐθυμῆ δὲ τῷ ἐπισκόπῳ ἐδήλωσεν δι' Εὐσεβίου μαγίστρου· αἱ εὐχαὶ σου, ὦ μέγα, τοὺς φίλους σου ἡσθόλωσαν. συναγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους κατὰ Εὐθυμίου ἐνεκάλει, οἳ καὶ χαρίζομαι τῷ 15 βασιλεῖ ἀκοινωνησίαν καὶ καθαιρέσιν αὐτοῦ ἐψηφίζοντο. προχειρίζεται δὲ ὁ βασιλεὺς Μακεδόνιον ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως σκευοφύλακα ὄντα. ὁ μέντοι λαὸς διὰ τὸν Εὐθύμιον ἐστασιάζον, καὶ εἰς τὸ ἱπποδρόμιον ἔδραμον λιτανεύοντες, ἀλλ' οὐδὲν ὠνῆσαι ἴσχυσαν, τοῦ βασιλέως κακῶς νικῆν 20

8. ἐπὶ σκολόπων (σκολώπων Par.) ἐν Συκαῖς] ἐπὶ σκύθας A e f.
9. τὰ δὲ πλήθη A f, τὸ δὲ πλήθος vulg. 10. εἰς τὴν Θράκην
A, ἐν τῇ Θράκῃ vulg. 13. ὦ μέγας A. 15. οἳ καὶ A, οἳ
δὲ vulg. 19. ἐοικασίας A. 20. νικῆν A, νικῆσαι vulg.

A. C. 488 Persarum regis Cabadis annus primus.

Hoc anno Ioannes Scythia post diuturnam obsidionem tandem Longinum exmagistrum et Longinum Selenuntium atque Athenodorum caeterosque tyrannos cepit et gladio ferit eorumque capita Byzantium Anastasio imperatori misit: qui ludum equestrem celebrans, tyrannorum capita et Isauros, qui missi fuerant, victos in triumphi morem circumduxit, ac tandem praefata capita palis affixa publice exposuit in Sycis: Isaurosum autem multitudinem in Thraciam migrare adegit: Ioannem Scythiam et alterum Ioannem Cyrtum eonsulatus dignitate et aliis honoribus auxit, ac tandem Euthymio episcopo per Eusebium magistratum significavit: preces tuas, o venerande, amicos tuos insecerunt fulgine. apud eoactos enim Cpoli episcopos de Euthymio eonquerrebatur imperator: qui in imperatoris gratiam ipsius interdictum et abdicationem tum a communione, tum a munere, suis suffragiis comprobavit: in cuius locum Macedonium, qui iam saeculorum vasorum eustus erat, Cpoli episcopum designavit imperator. populus autem Euthymii causa tumultuabatur atque in circum publica supplicatione acta procedebat: at nihil exiude proficere valuit, imperatore

σπεύδοντας. Μακεδόσιος δὲ κακῶς πεισθεὶς Ἀναστασίῳ, ἐπέ- D
γραψεν τῷ ἐνωτικῷ Ζήνωνος.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Μακεδονίου ἔτος α'. A.M. 5989

Τούτῳ τῷ ἔτει Εὐθύμιον Ἀναστάσιος εἰς Εὐχάϊταν ἐξώ-
5 ρισεν. ὁ δὲ λόγον ἤτησε διὰ Μακεδονίου λαβεῖν, ἀνεπιβού- P. 121
λεντον μέναι ἐν τῷ ἀπάγεσθαι· ἐπιτραπεῖς δὲ Μακεδόσιος
δοῦναι τὸν λόγον, εἰσερχόμενος ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ πρὸς τὸν
Εὐθύμιον ἀφελεῖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ ἀμόφορον τῷ ἀρχidiaconῳ
προσέταξεν, καὶ οὕτω λιτὸς πρὸς Εὐθύμιον εἰσελθὼν, δανει-
10 σάμενός τε χρήματα δέδωκεν Εὐθυμίῳ, ὥς παρὰ πολλῶν
ἐπαινεθῆναι. κατὰ τοὺς δύο τρόπους. ἀσκητικὸς γὰρ ἦν
καὶ ἱερός, ὥς ὑπὸ Γενναδίου τραφεῖς, οὗ καὶ ἀδελφιδοῦς
ὑπῆρχεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀθανασίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξαν- V. 97
15 δρείας τελεντήσαντος, ἐχειροτονήθη Ἰωάννης ὁ Μοναζῶν, πρε- B
σβύτερος καὶ οἰκονόμος, ὁ ἐπὶ κλην' Ἡμοῦλα.

Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀναστασίου, Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου A.M. 5990
ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιδρομῆς τῶν λεγομένων Σκηνητῶν Ἀρά-
20 βων ἐν Εὐφρατῇ γενομένης ἐν Βιθράψῳ καλουμένῳ χωρίῳ

4. ἐξώρισεν A a f, ἐξόριστον ἀπέστειλεν vulg. 6. ἀπαπᾶσθαι A.
9. λιτὸς A. δανεισάμενος A, δανειζόμενος vulg. 10. ὥς]
ἦν A. 12. ὑπὸ A, ἀπὸ vulg. ἀδελφός A. 15. ὁ Μο-
ναζῶν A, ὀνομαζόμενος vulg. 19. Σκηνητῶν A alii, Σκηνητῶν
vulg. 20. Βιθραψῷ A.

causam hanc evincere impotentius exoptante. Macedonius autem
male ab Anastasio persuasus Zenonis concordiae subscripsit.

Cpolis episcopi Macedonii annus primus.

A.C. 489

Hoc anno Anastasius Euthymium Euchaitam exulem misit. ille
fidem sibi dari per Macedonium postulavit, ut insidiarum securus,
dum deduceretur, in itinere maneret. Macedonius fidem obstringere
permissus, Euthymium in baptisterio adiit, archidiacono a suis hu-
meris pallium auferre prius iussu: atque privato sacerdotis habitu
Euthymium conveniens, pecunias multo ab aliis acceptas elargitus
est illi: adeo ut ex utroque capite non minimam a plerisque laudem
reportaret. virtutem quippe pietatisque iura, tanquam a Gennadio,
cuius nepos erat, educatus colebat.

Hoc eodem anno Anastasio Alexandrino praesule mortuo, presby-
ter et oeconomus Ioannes Monaxo, cognomento Hemula, in eius locum
sacra ordinatione suffectus est.

Romanorum episcopi Anastasii, Alexandriae Ioannis annus primus. A.C. 490

Hoc anno Arabes, Scenitas dictos, crebris excursionibus Euphra-

C πρώτῃ τῆς Συρίας, Εὐγενίου στρατηγοῦ τῶν ἐκεῖσε κατ' αὐ-
 τῶν παραταξαμένον, ἀνδρὸς ἔργῳ καὶ λόγῳ σπουδαίου, ἐκρά-
 τησε τῆς μάχης. οἱ δὲ νικηθέντες Περσῶν ὑπόσπονδοι ἦσαν
 τῆς Νααμάνου τοῦ φυλάρχου φυλῆς. τότε καὶ Ῥωμανὸς τῆς
 ἐν Παλαιστίνῃ δυνάμεως ἄρχων, ἀνὴρ ἄριστος ἐν βουλῇ καὶ 5
 στρατηγίᾳ, χειροῦται εἰς πόλεμον Ἀγαρον τὸν τοῦ Ἀρέθα τοῦ
 τῆς Θαλαβάνης ὀνομαζομένου παιδὸς σὺν αἰχμαλώτων πλήθει
 πολλῷ. κατηγωνίσασατο δὲ καὶ ἐφυγάδευσε πρὸ τῆς μάχης ἐκεί-
 νης ὁ Ῥωμανὸς καὶ ἕτερον Σκηνήτην, Γάμαλον ὀνόματι, κα-
 ταδραμόντα τὴν Παλαιστίνην πρὸ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. 10
 Δ τότε καὶ Ἰωτάβην τὴν νῆσον κειμένην ἐν τῷ κόλπῳ τῆς ἐρυ-
 θρᾶς θαλάσσης καὶ ὑποτελῇ φόροις οὐκ ὀλίγοις ὑπάρχουσαν
 βασιλεὺς Ῥωμαίων, κατασχεθεῖσαν δὲ μεταξὺ ὑπὸ τῶν Σκηνη-
 τῶν Ἀράβων, μάχαις ἰσχυραῖς ὁ Ῥωμανὸς ἠλευθέρωσεν, αὐθις
 Ῥωμαίοις πραγματευταῖς δοὺς αὐτονομῶς οἰκεῖν τὴν νῆσον 15
 καὶ τὰ ἐξ Ἰνδῶν ἐκπορεύεσθαι φορτία, καὶ τὸν τειταγμένον
 βασιλεὺς φόρον εἰσάγειν.

A.M. 599¹ Τούτῳ τῷ ἔτει Μακεδόνιος γνώμη τοῦ βασιλέως ἐνῶσαι

P. 122 τὰ μοναστήρια τῆς βασιλίδος ἔσπενδεν ἀποσχίζοντα διὰ τὸ
 ἐνωτικὸν Ζήνωνος. ἀδυνατῶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι, συνεβούλευσε 20

1. Ῥαλαβάνης A f, Χαλαβάνης a, Θαλαμάνης e. 9. Γαβάλα-
 von b, Γαμάλαρον a.

tesiam infestantes, Eugenius regionum illarum praefectus, vir litteris
 et fortitudine praestans, adversus eos ad primum Syriae oppidum, cui
 Bithrapsus nomen, consertis manibus praelio superior remansit. qui
 fuere devicti, prius cum Persis, tribus nimirum Naamani phylarchi,
 foedus inierant. tum vero Romanus exercitus per Palaestinam ductor,
 vir consilio militari et disciplina praecellens, Agarum Arethae, qui
 Thalabanes filius audiebat, natum cum magna captivorum multitudine
 bello vicit cepitque. alium porro Scenitam nomine Gamalum ante
 susceptam expeditionem huiusmodi totam Palaestinam suis excursio-
 nibus vastantem Romanus idem prostraverat et verterat in fugam.
 sed et Iotaben insulam in sinu maris rubri sitam, vectigalia magna
 Romanorum imperatori quondam pendentem, tum vero ab Arabibus
 Scenitis occupatam, idem Romanus per acerrima praelia iterum libe-
 ram Romanis negotiatoribus praestitit: eisque demum insulam conces-
 sit, in qua liberi suisque legibus utentes habitarent et ex mercibus
 ex India convectis constitutum imperatori vectigal solverent.

A. C. 491 Hoc anno Macedonius imperator consilio monasteria urbis a
 praecipuae ecclesiae communione ob Zenonis concordiae sauctionem
 se dirimentia studuit recouciare. at cum propositum non posset

τῷ βασιλεὶ τοὺς ἐνδημοῦντας ἐπισκόπους συνελθεῖν καὶ τὰ ἐν
 Χαλκηδόνι καλῶς δογματισθέντα ἐγγράφως βεβαιῶσαι, ὅπερ
 καὶ γέγονεν δι' ἐγγράφου πρᾶξεως. καὶ προέτρεπε τὰ μοναστήρια
 πρὸς ἔνωπιν, μάλιστα δὲ τὴν Δίου μονὴν καὶ Βασσιανοῦ καὶ
 5 τῶν Ἀκοιμητῶν καὶ Μαρωνῆς, ἃ τινὰ μᾶλλον καὶ ἀπέσχιζον
 τῶν δεχομένων τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος καὶ ἔξορίας προθύμως
 ὑπέμεινον. ἐνστάτων οὖν αὐτῶν συνήκεν Μακεδόνης τῇ προ-
 αιρέσει αὐτῶν καταλιπεῖν αὐτοὺς ἢ διωγμὸν ἐγείρει κατ' Β
 αὐτῶν. Ματρῶνα δὲ ἡ ὁσία ἐτι ζῶσα καὶ μὴ κοινωνοῦσα
 10 σὺν ταῖς σὺν αὐτῇ ἀσκητρίαις διὰ τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος, πα-
 ράδοξα πολλὰ ἐνεδείξατο, Χρυσασορίου διακόνου τῆς ἐκκλησίας
 αὐτὴν ἀναγκάζοντος. καὶ ἄλλη δέ τις Σοφία καλουμένη ἐπί-
 σμος ἐν μοναζούσαις πολλὰ παθοῦσα μεγάλην ὑπομονὴν ἐνε-
 15 δείξατο. Θεοδέριχος δὲ ὁ Ἄφρος διάκονον ἔχων ὁρθόδοξον V. 98
 πᾶν ἀγαπώμενον ὑπ' αὐτοῦ, μεταθίμενον δὲ εἰς Ἀρειανι-
 σμὸν χαρίζομενον Θεοδερίχῳ ἀρειανίζοντι, ἀπέτεμεν αὐτὸν C
 ἕξει εἰπών· εἰ τῷ Θεῷ τὴν πίστιν οὐκ ἐφύλαξας, οὐδὲ
 ἐμοὶ φυλάξεις. Παλλαδίῳ δὲ τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τε-
 λευτήσαντος, Φλαβιανὸν πρεσβύτερον καὶ ἀποκρισιώριον τῆς

10. τὸ ἐν. A, τὸν ἐν. vulg. 13. παθοῦσα A, μαθοῦσα vulg.
 17. τὴν add. ex A. οὐδὲ A, οὐκ vulg.

exequi, de convocandis in unum per urbem peregrinantibus episcopis, deque scripto firmandis, quas Chalcedonensis synodus recte decreverat, imperatori auctor fuit: quod per actum scripturae consignatum postea factum est. adhortabatur subinde ad pacem et concordiam monasteria, Dii maxime et Bassiani et, Insomnium atque Matronae, quae ab illis, qui unionis sanctionem admiserant, coetus ecclesiasticos separatim agere proposuerant, aut potius exilia quaeque sponte et alacriter tolerare. illis igitur in arcepto semel consilio constanter perseverantibus, illos potius suae concedere voluntati decrevit Macedonius, quam duriores in eos ciere persecutionem. porro Matrona sancta inter vivos adhuc superstes, nec tamen caeteris feminis parem religiosae vitae normam observantibus, ob Zenonis sanctionem communionis impendens consortium, multa vel supra humanam fidem fortiter aggressa est et tulit, dum Chrysaorius ecclesiae diaconus illam vi cogere vellet. altera pariter nomine Sophia inter moniales scientiarum cultu insignis multa passa, eximiam promus constantiam exhibuit. Theoderichus autem Afer cum diaconum haberet sibi admodum carum, qui Theoderichum domitium Arianas partes tuentem sibi cuperet promereri, Arian quoque doctrinam fuerat amplexus, gladio caput eius abscidit, dicens; si deo fidem non servasti: nec usque mihi servaveris. caeterum Palladio Antiochia praesule defuncto, im-

ἐκκλησίας Ἀντιοχείων ὁ βασιλεὺς ἐψηφίσατο. φασὶ δὲ Φλαβιανὸν τοῖς ἐν Χαλκηδόνι δόγμασιν ἀντικείμενον. Ὀλύμπιος δὲ τις Ἀρειανὸς ἐν τῷ Ἑλενιαῶν βαλανείῳ λουόμενος δεινῶς βλασφημίας, ἐλεινῶς ἐν τῇ νεροφόρῳ τέθνηκεν· ὅπερ ἐν εἰκόνι ἐγράφη. Εὐτυχιανὸς δὲ τις πρῶτος τῶν διαταρῶν 5 δώροις πεισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, τὴν ἀνατεθεισάν εἰκόνα D τοῦ Ὀλυμπίου καθεῖλεν· καὶ ἐξετάκη δεινῶς τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ ἀπέθανεν.

A.M. 599a Ἱεροσολύμων ἐπισκόπον Ἡλία, Ἀντιοχείας Φλαβιανοῦ ἔτος α'. 10

P. 123 Τούτῃ τῇ ἔτει Φῆστος συγκλητικὸς Ῥώμης ἀποσταλεὶς πρὸς Ἀναστάσιον διὰ τινος χρείας πολιτικᾶς τὰς μνημας τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου πανηγυρικώτερον ἐπιτελεῖσθαι ᾔτησατο, ὃ καὶ κρατεῖ μέχρι νῦν. Μακεδόσιος δὲ πρὸς Ἀναστάσιον ἐπίσκοπον Ῥώμης συνοδικὸν διὰ Φηστον 15 πέμψαι βουληθεὶς ἐκωλύθη παρὰ τοῦ βασιλέως.

A.M. 5993 Τούτῃ τῇ εἰς Φῆστος ἀπερχόμενος ἐν Ῥώμῃ συνέθετο B τῷ βασιλεῖ Ἀναστασίῳ πεῖθειν Ἀναστάσιον τὸν πάππαν δέξασθαι τὸ ἐνωτικὸν Ζήνωνος. τοῦτον δὲ οὐ κατέλαβε ζῶντα.

3. Ἡλιανῶν A. λουόμενος add. ex A. 4. βλασφημίας A, βλασφημίας vulg. 6. πλησθεὶς A. 7. αὐτοῦ add. ex A.

perator Flavianum presbyterum et eiusdem ecclesiae missum in mortui locum designavit: Flavianum hunc Chalcedonensibus decretis mentem oppositam tenuisse narrant. Olympius vero quidam cum in Helenianorum balneo inter lavandum impias omnino blasphemias evomisset, in ipso aquae labro perditam animam miserum in modum efflavit: quod portentum in pictam imaginem relatum fuit. Eutychianus porro quidam diaetariorum princeps muneribus ab Arianis corruptus, cum appensam Olympii vellet deponere imaginem, toto corpore ab illo die funeste extubuit et periit.

A. C. 492 Hierosolymorum episcopi Heliae, Antiochiae Flaviani annus primus.

Hoc anno Festus senator Romanus ob publica quaedam negotia Cpolim ad Anastasium Roma missus sanctorum apostolorum Petri et Pauli memoriam maiori frequentia et solemnitate celebrari postulavit: quod in hunc usque diem obtinuit. Macedonius autem synodicam epistolam per Festi manus ad Anastasium Romanorum episcopum mittere meditatus ab imperatore prohibitus est.

A. C. 493 Hoc anno Festus Romam abiturus Anastasium papam, ut Zenonis concordiam probaret, se verbis effecturum Anastasio imperatori pollicitus est: eum vero non amplius vivum comperit. quare pleris-

ὑποφθείρας δὲ διὰ χρημάτων πολλούς, ψηφίζεται παρὰ τὸ
 ἔθος Ῥωμαίων ἐπίσκοπον Λαυρέντιόν τινα, ὃς καὶ ἐχειροτο-
 νήθη ὑπὸ ἐνὸς μέρους. οἱ δὲ ὁρθοδοξότεροι διαιρεθέντες
 χειροτονοῦσι Σύμμαχον ἓνα ὄντα τῶν διακόνων. ἐνθεν λοι-
 5 πὸν ἀταξίαι πολλαὶ καὶ φόνοι καὶ ἀρπαγαὶ γεγόνασιν ἐπὶ
 τρία ἔτη, ἕως οὗ Θεοδέριχος ὁ Ἄφρος κρατῶν τηρικαυτὰ
 Ῥώμης, καίπερ Ἀρειανὸς ὢν, σύνδοτον κροτήσας τοπικὴν,
 Σύμμαχον μὲν ἐπίσκοπον Ῥώμης ἐκίρωσε, Λαυρέντιον δὲ εἰς C
 Νοκέρειαν τὴν πόλιν ἐπίσκοπον προσέταξεν. ὁ δὲ μὴ ἡσυχά-
 10 σας, ἀλλὰ στάσεις κινῶν ὑπὸ Συμμάχου καθαιρεῖται καὶ εἰς
 ἔξορίαν πέμπεται. καὶ οὕτω κατεπαύθη ἡ στάσις.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Ἀναστάσιος ἀνέστειλεν τὸν χρυσάργυ-
 ρον καὶ τὰ κυνήγια, καὶ τὰς ἀρχὰς ὠνόμας οὐσας δωρεὰν
 προεβάλλετο.

V. 99

15 Ῥώμης ἐπισκόπου Συμμάχου ἔτος α'.

A.M. 5994

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε πάλιν Σαρακηνῶν ἐπιδρομὴ ἐν τῇ D
 Φοινίκῃ καὶ Συρίᾳ μετὰ τὴν Ἀγάρου τελευτήν, Βαδισα-
 ρίμου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκην θυέλλης ἐπιδραμόντος
 τοῖς τόποις, καὶ ὀξύτερον, ἥπερ ἐπέδραμεν μετὰ τὴν λείαν

3. ὑπὸ ἐνὸς A, ὑπὸ τοῦ ἐνὸς vulg. ὁρθόδοξοι A. 7. το-
 πικὴν A, τοπικὸν vulg. 9. ἐπισκοπεῖν b, om. A. 13. τὰς
 ἀρχὰς ὠνόμας A b, ἀρχωντοὺς vulg. 17. καὶ Ἰταλιστὶν post
 Συρίᾳ add. b. 19. καὶ ὀξύτερον add. ex A et aliis; vulgo la-
 cuna notata erat. ἥπερ correxi pro vulg. ἐπερ. ἐπαρδραμόν-
 τος b, ἐπιδραμόντος vulg.

que pecuniarum vi corruptis, Lanrentium quendam, praeter Romano-
 rum iura, promoveri curavit episcopum, qui etiam sacra initiatum est
 ordinatione ab adversantium sibi parte altera. qui rectiorem tue-
 bantur fidem, ab eis divisi Symmachum e diaconorum grege quendam
 in pontificem consecrant: unde deinceps tumultus, caedes, rapinae
 urbem triennio divexarunt; donec Theuderichus Afer Roma politus,
 licet Arianorum infectus labe, provincialem synodum coegit, et Sym-
 macho in episcopum Romanum confirmato, Laurentium Nuceriae
 praesulem instituit. Laurentius quietis impatiens et ciens tumultus,
 a Symmacho dignitate movetur mittiturque in exilium: ex quo tem-
 pestas omnis sedata.

Hoc etiam anno chrysargyrum tributum et venationes sive pu-
 gnas cum bestiis publicas Anastasius abolevit: et magistratus, qui
 antea venales erant, gratis contulit.

Romae episcopi Symmachi annus primus.

A. C. 494

Hoc anno per Phoeniciam et Syriam post Agari mortem novas
 excursiones fecere Saraceni, Badicharimo eins fratre turbinis instar in-
 curren- te, sed et multo celerius, quam incurrisset, post partam prae-

ἐπαναδραμόντος, ὥστε ἐπιδιώξαντα Ῥωμανὸν μὴ καταλαβεῖν τοὺς ἐχθρούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει καὶ οἱ καλούμενοι Βούλγαροι τῷ Ἰλλυρικῷ καὶ Θράκῃ ἐπιτρέχουσι πρὶν γνωσθῆναι αὐτούς.

A.M. 5995 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπον Σαλουστίου ἔτος α'.

5

P. 124 Τούτῳ τῷ ἔτει σπένδεται πρὸς Ἀρίθων ὁ Ἀναστάσιος, τὸν Βαδισαρίμου καὶ Ἀγάρου πατέρα, τὸν τῆς Θαλαβάνης λεγόμενον, καὶ λοιπὸν πᾶσα ἡ Παλαιστίνη καὶ Ἀραβία καὶ Β. Φοινίκη πολλῆς γαλήνης καὶ εἰρήνης ἀπῆλθον. ἐν Νεοκαισαρείᾳ δὲ μέλλοντος γίνεσθαι σεισμοῦ, στρατιώτης ὁδεύων ὡς δύο στρατιώτας ἐπ' αὐτὴν εἶδεν καὶ ὅπισθεν ἄλλον κράζοντα· φυλάξατε τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἡ Θύκη Γρηγορίου ἐστίν. γενομένου δὲ σεισμοῦ, τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως ἐπτώθη, πλὴν τοῦ ἁγίου Γρηγορίου.

A.M. 5995 Τούτῳ τῷ ἔτει Κυβάρης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς χρόν- 15

C ματα ἀπῆλθει Ἀναστάσιον. ὁ δὲ Ἀναστάσιος, εἰ μὲν θυνεῖσθαι βούλοιτο, ἐγγραφον ὁμολογίαν ἔλεγεν ποιῆσαι, εἰ δὲ ἄλλῳ τρόπῳ, μὴ διδόναι. ὅθεν παρασπονδήσας γενομένην πρὸς Θεοδοσίον τὸν νέον ἔμπροσθεν εἰρήνην, ἐπέρχεται μετὰ

1. ὥστε ἐπιδ. A, ὥστε μὴδὲ ἐπιδ. vulg. μὴ καταλαβεῖν A, καταλαβεῖν vulg. 3. Βούλγαροι A e f, Βουλγάρεις vulg. 14. πλὴν τοῦ A a f, πλὴν τοῦ ναοῦ τοῦ vulg. τοῦ θαυματοῦργου add. b post Γρηγορίου. 16. Ἀναστάσιον A, Ἀθανάσιον vulg.

dam iterum recurrente, adeo ut Romani, qui eos insequerentur, nusquam assequi valuerit.

Hoc etiam anno qui vocantur Bulgari excursionem in Illyricum et Thraciam fecerunt, cum nondum eorum natio audiretur de nomine.

A. C. 495 Hierosolymorum episcopi Salustii annus primus.

Hoc anno Anastasius cum Aretha, qui Thalabanes filius audiebat, et Badicharimi nec non Agari pater, foedus percussit, ac ita deinceps Palaestina omnis, Arabia et Phoenicia profunda tranquillitate et pace fruebantur. Neocaesarea vero cum terrae motus iamiam esset futurus, miles quidam agens iter tanquam duos milites civitati videt imminentes aliumque a tergo clamantem: servate domum, in qua Gregorii locus. moxque insequuto terrae motu urbis pars plurima corruit, praeter sancti Gregorii templum.

A. C. 496 Hoc anno Cabades Persarum rex pecunias exigebat ab Anastasio. Anastasius cautionem scribere iussit, si modo mutuum accipere vellet: alioqui se nullas daturum. ex quo pacis quondam cum Theodosio iunioris firmatae violatis foederibus, cum magno Persarum atque auxi-

πλήθους πολλοῦ Περσικοῦ τε καὶ ἐπεισάκτον, πρότερον μὲν εἰς Ἀρμενίαν, καὶ λαμβάνει Θεοδοσιούπολιν, Κωνσταντίνου προδόντος αὐτήν, ἀνδρὸς συγκλητικοῦ τε καὶ Ἰλλυρίων ἄρξαντος τάγματος. εἴτα εἰς Μεσοποταμίαν ἐλθὼν, Ἀμίδαν ἐπο-
 5 λιοῖται, Ῥωμαϊκοῦ στρατεύματος ἀξιολόγου μήπω τοῖς τόποις ἐνδημοῦντος, Ἀλυνίου δὲ μόνου βοήθειαν ἔχοντος ὀλίγην, D ἀνδρὸς πανταχόθεν ἐπαινετοῦ καὶ φιλοσοφίας ἐραστοῦ, μάλιστα τὴν ἐνδεχομένην περὶ τε τὴν φυλακὴν τῶν πόλεων καὶ τὰ ἀπόδετα τῶν τροφῶν ἐπιμέλειαν ποιουμένου. ὥκει δὲ V. 100
 10 ἐκτὸς Κωνσταντίνης, σταδίους νῆ' κατὰ δύσιν ἀφεστῶσης Νισίβης, καὶ Ἀμίδα πρὸς ἕρκυν. ἀλλὰ χρόνον τινὸς μεταξὺ ῥεῦσαντος, καὶ τινων μερικῶν συμπλοκῶν Πέρσαις τε καὶ Ῥωμαίοις γενομένων, καθ' ἃς ποτὲ μὲν ἐλάττους, ποτὲ δὲ ἐπικρατέστεροι τῶν ἐθνῶν ἐν διαφόροις γεγονάσιν οἱ Ῥω-
 15 μαῖοι· τέλος Ἀμίδαν προδίδωσί τις τοῖς Πέρσαις, πολιορκηθεῖσαν μὲν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας παρὰ τῶν βαρβάρων, P. 125 προδοθεῖσαν δὲ νύκτωρ ἐξ ἐνὸς τῶν πύργων ὑπὸ μοναχῶν φυλαττομένου, κλέμαζιν οἱ πολέμιοι χρησάμενοι, καὶ οὕτως ἔσω τῆς πόλεως γεγονότες, ληΐζονται πᾶσαν καὶ καθαιροῦσι

5. μήπω τοῖς om. A.

8. ἐνδεχομένην A, δεχομένην vulg.

πολέμων a.

10. ἐκτός A, αὐτός vulg.

σταδίους A,

σταδίοις vulg.

Νισίβης A a, Νίσιβις vulg.

15. τις add.

ex A.

16. παρὰ τῶν A, παρ' αὐτῶν vulg.

18. φυλαττο-

μένου A e f, φυλαττομένων vulg.

κλέμαζιν ol] καὶ μάχη-

νοι A e f.

liarum exercitu primum quidem in Armeniam irrupit et Theodosiopolim, Constantino senatorii ordinis viro Illyricarum copiarum ductore eam prodente, cepit: tum vero penetrata Mesopotamia, Amidam obsedit, cum non satis numero exercitu locus esset munitus, imo solus Alypius, vir alioqui laudatissimus et philosophiae amans, qui ad urbium defensionem annonae et com meatus curam conferebat omnem, cum exigua admodum praesidii manu eam tutaretur. habitabat autem haud procul a Constantina, quae Nisibin ad occasum sex et quinquaginta stadiis totidemque Amidam septentrionem versus distantes habet. verum nonnullō temporis spatio interim lapsa, privatisque certaminibus inter Persas Romanosque commissis, quibus nonnunquam inferiores et aliquando gentiliū victores pro varia belli fortuna recesserant Romani, tandem Amida post trimestrem obsidionem a barbaris bello fatigata, ab turrium una, quam propugnandam susceperant monachi, cuiusdam proditione, noctu in hostium (scalis autem ad invasionem utebantur) potestatem venit. hunc in modum illi intra urbem admissi ad praedas et excidium vertuntur, copiosis

καὶ πλοῦτον λαμβάνουσι πολὺν, Καβάδου τοῦ βασιλέως ἐπὶ ἐλέφαντος εἰς αὐτὴν εἰσελθόντος μετὰ τρίτην ἡμέραν τῆς προδοσίας, καὶ πλοῦτον μὲν οὐ πολὺν, Γλόην δὲ τῇ πόλει καταλιπόντος φρίλακα, Καβάδου εἰς Νισίβην ἐπαναζευξάντος πόλιν, καὶ τῆς Περσικῆς δυναστείας μεταξὺ Ἀμίδας καὶ Κων- 5
 Βασιαντίας διατριβούσης.

A.M. 5997 Τούτῳ τῷ ἔτει στέλλεται παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀναστα-
 σίου στρατιὰ Γότθων τε καὶ Βεσσῶν καὶ ἑτέρων Θρακῶν
 ἔθνων, στρατηγοῦντος τῆς ἐψῆας καὶ ἐξάρχοντος αὐτῆς Ἀρεο-
 βίνδου τοῦ Δαλαγαῖφου παιδός, ὑπάτου γεγονότος ὀρδυναρίου, 10
 (τούτου πρὸς πατὸς ἐγένετο πάππος Ἀρεόβινδος, ὁ κατὰ τὸν
 Θεοδοσίου τοῦ νέου χρόνον εὐδοκιμήσας κατὰ Περσῶν, ἐτέ-
 χθη δὲ Ἀρεόβινδος τῷ Δαλαγαῖφῳ ἀπὸ Αναγισθέας, τῆς
 Ἀρδαβουρίου θυγατρὸς τοῦ παιδός Ἀσπαρος, οὗ πρόσθεν ἐμνη-
 ςμονεύσαμεν) ἐπὶ δυναστείᾳ μεγάλῃ. συναπεστάλησαν δὲ τῷ 15
 Ἀρεοβίνδῳ καὶ ἑτεροὶ πλείστοι στρατηγοί, ὧν οἱ περιφανέ-
 σταισι Πατρίκιος ἦν καὶ Ὑπάτιος, ὁ Σεκουνδίνου καὶ τῆς
 ἀδελφῆς Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως νιός, καὶ Φαρασμάνης δ
 Ζωνᾶ πατὴρ, τὸ γένος Λαζός, καὶ Ῥωμανός ὁ προειρημένος
 ἐξ Εὐφρατισίας συναφθεῖς τῷ στρατεύματι, καὶ Ἰουστίνος ὁ 20

2. τρίτην ἡμέραν A, τὴν τρίτημερον vulg. 3. Γλόην A, Γλώην
 vulg. passim. 9. ἐξάρχοντος A e, ἐξαρχοῦντος vulg. 13.
 Γοδρσθέας A b. 16. περιφανέστεροι A.

undequaque congestis sibi mannbis. tertio vero a prodicione die
 Cabades elephanto insidens urbem ingreditur: et divitias quidem
 exiguas admodum, Gloën autem in urbis custodiam relinquit: Ipse
 demum Nisihin regressus est, Persarum castris et exercitibus Amidam
 inter et Constantiam locatis.

A. C. 497 Hoc anno Gotthorum, Bessorum et aliarum Thracicarum nationum
 exercitus orientis duci praefectoque Areobindo Dalagaiphi filio, qui
 cum potestate magna dignitateque consulatum ordinarium gessit, com-
 mendatus ab Anastasio imperatore mittitur. huic ex patre avus fuit
 Areobindus, qui Theodosii iunioris temporibus in praeliis adversus
 Persas claruit. porro Areobindus Dalagaipho patri e Dyagesthea Ar-
 daburii filia et Asparis, cuius nomen supra memoratum, nepoti anse-
 ptus fuit. Areobindo pariter socii plures dati sunt, et cum eo missi
 duces, quorum illustiores fuere Patricius et Hypatius, Secundini et
 sororis Anastasii imperatoris filius, et Pharasmanes genere Lazicus Zu-
 nae pater, et supra laudatus Romanus, qui ex Euphratesia exercitui
 se adiunxerat, nec non Iustinus postmodum imperator renunciatus, et
 Zemarchus, et alii nonnulli. copiis omnibus Edessae Osroënae pro-

βασιλεύσας μετὰ ταῦτα, καὶ Ζήμαρχος καὶ ἑτεροὶ τινες τῆς
 δυνάμεως συνελθούσης ἐν Ἐδέσση πόλει τῆς Ὑσσοῦνης καὶ
 Σαμοσάτοις πόλει τῆς Εὐφρατησίης, καὶ οἱ μὲν περὶ Ὑπάτιον
 καὶ Πατρίκιον ἡσυχολοῦντο τὴν Ἀμιδαν ἐλευθερῶσαι τῆς Περ-
 5 σικῆς φυλακῆς. Ἀρεΐβινδος δὲ μετὰ Ῥωμανοῦ καὶ Ἀσουά-
 δου φυλάρχων καί τινων ἑτέρων στρατοπεδευσάμενος, ὥς πρὸς D
 αὐτὸν Καβάδην τότε εἰς Νισίβην διατρίβοντα διαφόροις μάχαις
 καταγωνίζεται τῶν Περσικῶν καὶ τῆς Νισίβης Καβάδην ἀπε-
 λαύνει καὶ πολλοῖς διαστήμασιν ὑποχωρῆσαι τῆς χώρας πε-
 10 ποίηκεν. ἀνεΐλε δὲ καὶ στρατηγὸν μέγιστον τῶν Περσῶν ἐν
 μιᾷ συμπλοκῇ, οὗ καὶ τὸ ξίφος καὶ τὸ βραχιόλιον ἠνέχθη
 Ἀρεοβίνδου παρὰ τοῦ ἀνελόντος αὐτὸν Σκύθου, καὶ ἀξιολόγον
 ὥς μάλιστα φανέν σύμβολον τῆς νίκης ἐστάλη τῇ βασιλεῖ.
 τῆς οὖν Περσικῆς στρατιᾶς ἐλαττωθείσης οὕτω τοῖς Ῥωμαῖ-
 15 καῖς στρατηγοῖς παρασκευασάμενος Καβάδης ἐκπέμπει στρα-
 τεύμα πλείστον κατὰ τῶν Ῥωμαίων, ὥστε Ἀρεΐβινδον προ-
 τρέψαι τοῖς περὶ Ὑπάτιον καὶ Πατρίκιον, ἀπὸ τῶν περὶ Ἀμι- P. 126
 δαν τόπων εἰς συμμαχίαν αὐτῷ συνδραμεῖν. ἐκείνων δὲ πα-
 ραιτησαμένων διὰ φθόνον ὑποχωρῆσαι, ἤβουλήθη Ἀρεΐβιν-
 20 δος εἰς Βυζάντιον εἰσελθεῖν, εἰ μὴ μόλις Ἀππίων ὁ Λιγύ-

1. βασιλεὺς A.	2. Ἐδέσση πόλει A, Ἐδέση τῇ πόλει vulg.
3. Σαμοσαίοις πόλει A, Σαμοσαίτης πόλεως vulg. καὶ add. ex A.	6. ἑτέρων nihil. ex A.
7. τῶν Περσικῶν e.	8. τὸ Περσικὸν b, 9. εἰσχωρῆσαι A.
10. μέγιστον om. A.	10. μέγιστον om. A.
11. φανέν A.	15. ἐκπέμπει A, εἰσπέμπει vulg.
12. add. ex A.	16. τῶν 17. εἰς Buz. A e, καὶ εἰς Buz. vulg. μόλις A, μόνος vulg.

vinciæ civitate, et Samosat altera Euphratesiæ urbe coactis, qui com-
 mitabatur Hypatium et Patricium circa Amidam Persica custodia li-
 berandam occupabantur. Areobindus autem cum Romano et Asuado
 tribunis et quibusdam aliis castra metatus, Cabadem ipsum Nisibi
 tunc commorantem aggreditur, variis praeliis Persicæ acies lacessit,
 Cabadem ipsum Nisibi fugat, et ex eius agris multorum millium spa-
 tio eum secedere coegit: quin etiam præcipuum Persarum in quodam
 conflictu occidit ducem, cuius gladius et armilla a Scythia, qui virum
 maetaverat, Areobindo primum oblata, deinde quasi spectatissimum
 victoriæ monumentum ad Imperatorem missa. immunito in hunc
 modum Romanorum ducum virtute Persarum exercitu, vires ampliores
 sibi comparatas adversus Romanos immitit, adeo ut Hypatii Patricii-
 que copias adhortaretur Areobindus, relictis circum Amidam locis, ad
 suppetiis sibi ferendas contendere. qui cum prae invidia dimoveret
 recusarent, Areobindus ipse de repetendo Byzantio cogitasset, nisi

Theophanes.

πιος, ἵπαρχος τότε τοῦ στρατεύματος ὦν καὶ τῆς δαπάνης, καὶ τῆς ἐποψίας πάντων προεστικῶς, ἐπέσχεν αὐτὸν ἐν τοῖς τόποις. διαφερομένων δὲ τῶν στρατηγῶν πρὸς ἀλλήλους, Καβαδης εἰς Νισίβην ἔλθων καὶ τὰ τῆς διχονοίας τῶν στρατηγῶν μισθῶν, αὐτὸς τε πολὺς ὦν τῷ πλήθει καὶ πολλαχοῦ 5 τὴν ἑαυτοῦ στρατιὰν κατακερματίζων, πᾶσιν, ὥς εἰπεῖν, τὴν Β' Ῥωμαϊκὴν κατέδραμεν γῆν καὶ ἐδητῶσεν μέχρι Συριῶν αὐτῶν, V. 101 πολλοὺς μεταξὺ πρὸς Ἀρεόβινδον ὑπὲρ εἰρήνης ἐκπέμψας πρέσβεις καὶ ἐπὶ χρήμασιν καταλύειν τὸν πόλεμον λέγων. οὕτω τοίνυν καὶ τὰ περὶ τὴν Ἐδεσσαν μάλιστα καταδραμῶν, καθ' 10 ἣν Ἀρεόβινδος ἦν· πλὴν οὐ πράξας ἐκεῖ δεξιῶς, ἀλλὰ παρ' ἐλπίδας ἐλαττοῦται τῆς Ἀρεοβίνδου μάχης. γινούς δὲ καὶ τὸν Ἀμίδης φύλακα Γλόην τὸν στρατηγὸν αὐτοῦ διαφθαρεῖναι μηχανώμενον, ἐπανάρχεται κακῶθεις δι' ἑτέρας ὁδοῦ, καταφρονήσας τῶν ὁμήρων, ὧν ἐδεδώκει τῷ Ἀρεοβίνδῳ, τοὺς 15 εἰρήνης λόγους· καὶ κατέσχον παρὰ τὰς συνθήκας Ἀλύπιόν τε τὸν χρηστὸν ἐκείνον καὶ Βασίλειον τὸν Ἐδεσσηνόν· ὥστε C μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ τὴν ἐπὶ τὰ οἰκεία, χειμῶνος ἤδη καταλαβόντος, τοὺς μὲν στρατηγούς Ῥωμαίων ἐν διαφόροις

1. τότε A, τε vulg. 2. προεστικῶς A, προεσχηκῶς vulg. 6. κατακερματίζων A, κατακερματίζων vulg. 7. ἐδητῶσεν| ἐδίωξεν A e. Συρίας αὐτὴν A. 10. Ἐδεσσαν A, Ἐδεσαν vulg. passim. 14. μηχανώμενον A. 15. οὐς δέδωκε A, fort. leg. δὲ ὦν a. οἷς ἐδεδώκει τῷ Ἀρ. τοὺς εἰρήνης λόγους. 17. ἐκείνοι A. 19. Ῥωμαίων A, Ῥωμαίους vulg.

Aegyptius Applo, totius exercitus praefectus et annonae rebusque singulis inspicendis iuvigilans, eum locis in illis consistere compulisset. Ita dissidentibus ab invicem ducibus, Cabades Nisibin ingreditur, habitaque discrimini inter duces orti notitia, cum alioqui copiosae aulescent illi vires, toto exercitu per turmas et globos diviso, in universam, ita loquar, excurrit Romauam ditionem, et abacta a Syris longe positae praeda, plures interim ad Areobindum de pace componenda legatos decernit bellumque pecunia dirimendum denunciat. Ioca igitur circa Edessam, in qua Areobindus metabatur, devastans, nil prosperum ibi peregit: quin iunio ex pugna cum Areobindo praeter expectationem commissa viribus deterior recessit. cum vero insuper Gloem ducem, quem Amidae praesidio reliquerat, perire paratum rescivit, per aliam viam cum magna clade accepta recessit, fidem, per obsides quos Areobindo dederat, oppignoratam, et de pace colloquutionem parvi pendens: quin etiam Alypium virum illum optimum et Basilium Edesseum praeter ictas conditiones peius se detinuerunt Persae: ita ut Cabade in ditionis suae fines regresso, Romani duces

τῆς Εὐφρατησίας καὶ Ὑπεριονῆς καὶ Μεσσοποταμίας καὶ Σύρων καὶ Ἀρμενίων διαιρεθῆναι πολέμοισι τὸν χειμέριον ἀνελισθησομένους καιρόν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἱππικοῦ γενομένου, ἀταξία γέγονε τῶν 5 δύο μερῶν, καὶ πολλοὶ ἀπέθανον ἐξ ἀμφοτέρων, ἐν οἷς καὶ ὁ υἱὸς Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως, ὃν εἶχεν ἀπὸ παλλακῆς· καὶ σφόδρα λυπηθεὶς Ἀναστάσιος πολλοὺς ἐτιμωρήσατο καὶ ἄλλους ἐξορίαις παρέπεμψεν. D

Τούτῳ τῷ ἔτει Κέλλωρα τὸν μάγιστρον ὑπὸ τοῦ βασι- A.M. 5998
10 λέως πεμφθέντα μετὰ τῆς σὺν αὐτῷ πλείστης δυνάμεως, καὶ τὴν ὅλην σχεδὸν ἐξουσίαν παρειληφότα σὺν Θεοδότῳ στρατηγῷ, τοῦτοις κατεπίστειψεν ὁ βασιλεὺς τὴν τοῦ παντὸς πολέμου διοίκησιν. Ἀππίωνα δὲ καὶ Ὑπάτιον μεταπέμπεται σπουδαίως εἰς τὸ Βυζάντιον, οὐκ ἀναγκαίους ἡγησάμενος εἶναι 15 τῷ στρατοπέδῳ διὰ τὴν πρὸς Ἀρεοβίνδου τὸν στρατηγὸν ἔχ- P. 127
θραν, Καλλιόπιον δὲ τὸν στρατηγὸν ἐπιστήσας τῇ τοῦ θανατήματος ἀρχῇ. τοῦ Κέλλωρος τοίνυν ἄριστα τὸν παντα πόλεμον ἄμα τῷ Ἀρεοβίνδῳ καὶ Πυτρικίῳ καὶ Βερούσῳ καὶ Τιμοστράτῳ καὶ Ῥωμανῷ καὶ τοῖς λοιποῖς κατὰ διαφόρους 20 τόπους οἰκονομήσαντος· ἦν γὰρ ὁ ἀνὴρ μετὰ λόγου καὶ παι-

2. παλαίσμασι A e.

9. Κέλωρα A, Κέλαρα b.

11. σὺν

Θεοδότῳ] σὺν δὲ τῷ A e f, σὺν Ἀρεοβίνδῳ b.

17. ἔρισις

τὸν A, ἀρίστατον vulg.

18. Βουρούσῳ A, Βουρούσῳ a, Βουρούσῳ b e.

a se invicem disuncti In diversa Euphratesiae, Osrhoēnae, Mesopotamiae, Syriae atque Armeniae opplda hiemantes se contulerint.

Hoc anno equestri agone celebrato, facta est duarum factionum seditio, et ex utraque periere plurimi, inter quos Anastasii filius ex pellice natus numeratus est: cuius morte vehementer afflictus Anastasius plures ultmo supplicio, alios exilio multavit.

Hoc anno Cellore magistro cum maxima subditarum sibi copia- A.C. 498
rum vi misso et cum Theodoto duce supremam paene in exercitum omnem potestatem adepto universam belli administrandi curam commisit imperator: Appionem et Hypatium, quorum operam haud amplius in castris desiderari ob exercitus cum Areobindo duce inimicitias arbitrabatur, Byzantium diligentius revocat: et rei annonariae summam Calliopio duci commendat praefecturam. Cellor porro cum Areobindo et Patricio et Boruso et Timostrato atque Romano, nec non reliquis aliis rationem bellandi optimam per varia quaque loca semper exercuit. vir enim fuit praestantis ingenii et magnae doctrinae, animi fortitudine deque gratia ad summum repletus, ex illyrico,

δείας πάσης χάριτος θεοῦ πολλῆς πεπληρωμένος καὶ ἀνδρείος,
 Ἰλλύριος μὲν τῇ γένει, ὅθεν καὶ Ἀναστάσιος ὠρμητο· πολ-
 λὰς μὲν τῆς Περσικῆς χώρας καὶ φρουρία ἐπιδραμῶν, τὰ
 μὲν πυρί, τὰ δὲ καὶ ἄλλοις κατηρέθη τρόποις· ὥστε καὶ
 Β αὐτὴν Νισίβην μικροῦ διῆν ὑπὸ Ῥωμαίων γενέσθαι· ἐκρά- 5
 τει γὰρ καὶ λοιμὸς τῶν Περσικῶν τηρικαῦτα· εἴτα καὶ ἐπα-
 νάστασις αὐτοῖς ἐπισυνέβηκεν ἐθνική, τῶν λεγομένων Κα-
 δουσίων καὶ ἐτέρων ἐθνῶν, καὶ οὕτως ἀπλῶς ἐπικρατοῦσι
 τῶν Περσικῶν πραγμάτων Ῥωμαῖοι, ὥς ἀποστεῖλαι Καβάδην
 Ἀσπέτιον στρατηγὸν περὶ εἰρήνης ἐσπονδασμένως διαλεχθῆναι 10
 Ῥωμαίοις, καὶ εἰ μὴδὲν ὀλίγον τι κομιζόμενον, ἀποδοῦναι
 καὶ Ἀμίδαν αὐτοῖς οὐπω δυνηθεῖσι μετὰ μυρίων πόνων καὶ
 λοιμῶν ἤδη ἐπικρατησάντων φυλάκων, ἀπὸ Περσῶν αὐτὴν
 ἐξελέσθαι, καὶ διὰ τὴν τοῦ τόπου θάσειν καὶ τὸ τῶν τειχῶν
 V. 102 ἀκατάλυτον. πλὴν οἱ στρατηγοὶ χεῖμῶνα πάλιν ὀρῶντες ἐπι- 15
 C όντα καὶ αἰρετώτερον εἶναι κρίναντες ὀλίγων τάλαντων ἔξω-
 νήσασθαι τὸ Ῥωμαϊκὸν στρατόπεδον ἐκ τοῦ χειμερίου τῶν
 τόπων, ἐν οἷς οἱ πρὸς Ἀσπέτιον ἐγίνοντο λόγοι, τριάκοντα

1. θεοῦ om. A. 2. πολλὰ A. 3. ἐπιδραμῶν] ἐπιδρομῆς
 ἐπαθον A. 4. ἄλλοις καθ. A, ἄλλοις καὶ καθ. vulg. 5.
 Ῥωμαίους A, Ῥωμαίων vulg. 6. λοιμὸς A e f, λιμὸς vulg.
 7. Ῥωμαῖοι add. ex A. 11. κομιζόμενος A. 13. λοιμῶν
 ἤδη ἐπικρατησάντων f, λοιμῶ ἤδη ἐπικρατησάντων A, λιμὸν ἤδη
 ἐπικρατήσαντα τῶν vulg. 14. καὶ τὸ τῶν A, καὶ διὰ τῶν
 vulg. 18. τρία τάλαντα A.

unde et Anastasius ducebat originem, trahens genus; et continnis
 quidem incursionibus Persarum agros et munita quaeque loca vexans,
 alia quidem igne, alia modis aliis devastabat: adeo ut Ipsa Nisibis in
 Romanorum potestatem tantum non veniret. pestilentia enim Persi-
 cam regionem invaserat. tum vero per provincias Cadusiorum ma-
 xime dictorum et aliarum gentium tumultus unus post alium audie-
 bantur exuriri; illisque tantopere Persarum res iactabantur, ut Aspe-
 tium ducem de pace cum Romanis collocuturum propenso Cabades
 destinavit. et quamvis leve quid fuerit a Romanis reportatum, Amidam
 certe, quam infinis laboribus recipere, nec Persarum in praesidio
 locorum manibus etiam famis in eos invalescentis vi potuerant eri-
 pere, tam ob opportunum loci situm, quam ob indissolubilem moe-
 nium firmitatem, nullo negotio restituerunt Persae. ingruentes prae-
 terea hiemis molestias secum reputantes duces, ex locorum, in qui-
 bus cum Aspetio pacis conferebantur sermones, difficultatibus et pe-
 riculosa hiematione Romanum exercitum paucis talentis redimere sa-
 tius esse duxerunt. talentis igitur ad triginta datis Basilium Edesse-

τάλαντα παρασχόντες καὶ ἀναλαβόντες Βασίλειον τὸν Ἐδεσ-
 σηνόν, ὁμηρεύοντα πρὸς Πέρσαις ἔτι, (Ἀλύπιος γὰρ ὁ χρη-
 στὸς ἐτέθνηκε νύσῃ καμὼν παρ' ἐκείνοις,) καὶ ἀναδόντες, οὓς
 εἶχον ὁμήρους, Ἀμιδάν τε ἀπολαβόντες καὶ τὰς περὶ τῆς εἰ-
 5 ρήνης ποιούντες συνθήκας, ἐν μεθορίοις γενόμενοι τοῦ Ἀμω-
 δίας καὶ τοῦ Μαρδῆς φρουρίου, καὶ γράμμασι αὐτὰ βεβαιώ-
 σαντες. καὶ τοῦτο τέλος ἔσχεν ὁ Περσικὸς Ἀναστασίου πό-
 λεμος κατὰ τὸ ἰε' ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, τριετίαν μὲν
 κρατήσας, μᾶλλον δὲ τῶν ἐμπροσθεν πολέμων τὴν Περσῶν
 10 λυμηνάμενος γῆν, εἰς τοῦτο τὸ τέλος τοῦ ἰε' ἔτους τῆς Ἀνα-
 στασίου βασιλείας ἔληξεν. Ἰωάννου δὲ τοῦ ἐπισκόπου Ἀλε-
 ξανδρείας τελεντήσαντος, Ἰωάννης ὁ Νικαιώτης χειροτονεῖται
 ἀπ' αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐκέλευσεν Ἀναστάσιος, καὶ ἐχωνεύθη-
 15 σαν πολλὰ χαλκουργήματα, ἐξ ὧν ὁ μέγας ἔστησε Κωνσταν-
 τίνος. ἐποίησε δὲ ἐξ αὐτῶν στήλην ἰδίαν, ἣν ἔστησεν εἰς P. 128
 τὸν κίονα τοῦ Ταύρου. ἡ γὰρ πρῶην ἐστῶσα Θεοδοσίου τοῦ
 μεγάλου ἔπεσεν ἀπὸ σεισμοῦ καὶ συνετρίβη.

Ἀλεξάνδρείας ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ Νικαιώτου ἔτος A. M. 5999
 20 πρῶτον.

1. Ἐδεσσηνόν ὁμηρεύοντα A, Ἐδεσσ. ὃν ὁμηρ. vulg. 2. Πέρ-
 σαις A, Πέρσας vulg. 3. ἀπολαβόντες A. 4. φρουρίου
 A b, χωρίου vulg. 5. αὐτὰ A. τοῦτο vulg. 6. Περσικὸς
 Ἀναστ. πόλεμος A, Ἀναστ. ὁ Π. π. vulg. 7. τοῦτο add. ex A.
 16. ἦν b; καὶ vulg.

num apud Persas obsidem adhuc agentem (Alypius enim ille bonus
 vir morborum diuturnitate penes eos diem suum obierat) receperunt,
 redditisque pariter, quos tenebant, obsidibus, et Amida recuperata, in
 Ammodiae et Mardes confuuiis convenientes pacis conditiones tandem
 tulerunt ipsasque demum scriptis obfirmatas dederunt et acceperunt.
 isque fuit exitus belli ab Anastasio adversus Persas gesti, qui circa
 decimum et quintum Imperii illius annum incidit. cum autem per
 totum triennium bellum durasset, a quo multo magis quam a caete-
 ris omnibus retro bellis Persarum ditio exhausta fuit, in hunc tamen
 finem Anastasio decimum et quintum annum imperante deductum est.
 caeterum Ioanne Alexandriae praesule defuncto, Ioannes Nicaeota ec-
 clesiastica consecratione locum eius occupat.

Hoc eodem anno plura ex aere opera, ex his, quae posuit magnus
 Constantinus, Anastasii iussu confecta sunt. Ipse vero propriam ex
 illis sibi statnam effinxit, quam in Tauri columna erexit: quae prius
 enim magno Theodosio locata fuerat, terrae motu dislecta et commi-
 nuta fuit.

Alexandriae episcopi Ioannis Nicaeotae annus primus.

A. C. 499

Τούτῃ τῇ ἔτει Ἀναστάσιος ἀνθεὶς τῶν πολέμων Μακεδόνιον τὸν πατριάρχην διαστρέφει ἐκ τῆς ὁρθοδόξου πίστεως Βεῤῥενθεν. πολλοὶ δὲ τῶν ἐπισκόπων Ἀναστασίῳ χαρίζοντο τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ ἀντέπιπτον, ὧν πρῶτος ἦν Ἐλευσίος ὁ Ἀσήμεων. Μανιχαῖον δὲ τινα ζωγράφον Συροπέρην 5 ἀπὸ Κυζίκου Ἀναστάσιος ἤγαγεν ἐν σχήματι πρεσβυτέρου, ὃς ἀλλότρια τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἁγίων εἰκόνων ἐτόλμησεν γράψαι φασματώδη ἐν τῇ παλατίῳ Ἑλληγιανῶν, γνώμῃ τοῦ βασιλέως χαίροντος τοῖς Μανιχαίοις, ὅθεν καὶ στάσις τοῦ λαοῦ γέγονε μεγάλη. καὶ τὸν ἔπαρχον ἐν ταῖς συνάξεσι καὶ 10 ἐν ταῖς λιταῖς τότε ἐπειρόησεν ἀκολουθεῖν ὁ βασιλεὺς. ἐφορεῖτο γάρ τῶν ὁρθοδόξων τὰς ἐπαναστάσεις· καὶ ἐγένετο εἰς εἶδος. Ξεναῖαν τὸν μανιχαιοφρονα ἤγαγεν Ἀναστάσιος εἰς τὸ Βυζάντιον, τὸν καὶ Φιλόξενον, ὡς ὁμόφρονα. Μακεδό- 15 νιος δὲ οὔτε κοινωνίας, οὔτε λόγου αὐτὸν ᾔσώσεν, τοῦ κληρου καὶ τῶν μοναχῶν καὶ τοῦ λαοῦ ταραττομένου. ὅθεν καὶ λάθρα τῆς πόλεως αὐτὸν ἐξήγαγεν Ἀναστάσιος. Ἀχόλιον δὲ τινα Μακεδόνης σπασάμενον κατ' αὐτοῦ μάχαιραν ἐξ ὑποβολῆς τῶν ἐχθραινόντων αὐτῷ, μηνιαίας ἀνώνυμης προσέταξεν

4. Ἐλευσίσιος ὁ Σασήμεων b. 7. ὅς] ὡς libri. 8. Ἑλληγιανῶν καὶ ἐν τῇ εὐαγγέλιῳ Στεφάνῳ Ἀδριατιανῶν b. 10. καὶ αὐτῷ.
ex A. ἐπαρχον A b, ἔπαρχον vulg. 15. πρῶτος οὐτε αὐτῷ.
ex A. 19. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. μηνιαίας A, μηνιαίας vulg.

Hoc anno beilis liberatus Anastasius pervertendo Macedonio patriarchae a recto fidei sensu studium omne contulit. plures autem episcoporum Anastasii gratiae sibi promerendae cupidi, Chalcedonensis synodi se deciaraverunt adversarios: quorum antesignanus Eleansis Aemensis episcopus extitit. Manichaeum vero quendam Syropersam genere, pictoriae artis peritum, presbyteri vestibus ornatum Cyzico adduxit Anastasius, qui monstruosa quaedam et a sanctis ecclesiae imaginibus aliena ad imperatoris Manichaeorum opiniooibus assueti mentem in Heleianorum palatio depingere ausus est: ex quo magna populi seditio coorta. ut praefectus in conventibus ecclesiasticis vel publicis processibus imperatorem pone sequeretur, novo commento Anastasius edixit: sibi quippe timebat a catholicorum tumultibus: et iam res in consuetudinem transiit. Xeniam praeterea Manichaeorum sectatorem, Philoxenum alias dictum, utpote qui una secum sentiret, Anastasius Byzantium accersivit. Macedonius autem, clero, monachis et populo propter eum tumultuosis, neque commonione, neque aliqui faciliaritate dignatus est: quocirca clam eum urbe subduxit Anastasius. Acholium porro quendam, ex infensorum sibi sug-

αὐτὸν λαμβάνειν, ἐπαινεθεὶς τῆς προότητος. τοῦτο δὲ καὶ εἰς ἐνδεεῖς ἱεροσύλους ἐπραξεν.

D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνεφάνη τις ἀνὴρ χυμεντῆς ὑπάρχων, V. 103 φοβερός, Ἰωάννης ὀνόματι, ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐπιθέτης, ὃς λάθρα 5 εἰσερχόμενος εἰς τὰ ἀργυροπρατεῖα ὑπεδείκνυνεν τοῖς ἀργυροπραταῖς χειρας ἀνδριάντων χρυσᾶς καὶ πόδας καὶ ἄλλα ζωδια λέγων· ὅτι Θησαυρὸν εὖρον γέμοντα ταῦτα, καὶ ἡπάτησεν πολλοὺς, καὶ ἐκόμωσεν πολλοὺς· ὥστε γνόντα τὸν βασιλέα κρατῆσαι αὐτόν. ὁ δὲ προσήνεγκεν τῷ βασιλεῖ χα- 10 λινὸν ἔππου ὀλόχρυσον διὰ μαργαριτῶν· καὶ τοῦτον λαβὼν ὁ βασιλεὺς, λέγει αὐτῷ· ὄντως ἐμὲ οὐ κομβώσεις. καὶ ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς τὴν Πέτρην τὸ φρούριον τῆς Ἀσίας, καὶ P. 129 ἐκεῖ ἐτελεύτησε.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς ἐτείχισε τὸ Δά- A.M. 6000 15 ρας χωρίον ὃν τῆς Μεσοποταμίας μέγα καὶ ὑψηλόν, μέσον τῶν ὄρων κείμενον Ῥωμαίων τε καὶ Περσῶν, καὶ ἐποίησεν ἐκκλησίαν καὶ ὠρεῖα ἀπόθρετα σίτου καὶ κιστέρνας ὑδάτων καὶ ἐμβόλους· ὀνομάσας αὐτὴν Ἀνυστασιούπολιν.

1. τῆς προότητος A, τῇ προότητι vulg. καὶ add. ex A. 3. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει A, τούτῳ δ' ἔτει vulg. 7. Θησαυρὸν A, Θησαυρῶν vulg. 8. καὶ ἐκόμωσεν πολλοὺς] haec ita exhibet a: ἐκόμωσεν ἐπάρων πολλὰ χρήματα καὶ λαθῶν ἐφυγεν καὶ εἰσελθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκόμωσεν καὶ ἐκεῖ πολλοὺς. 16. ὄρων A. 17. ὠρεῖα A, nihil aliud quam latinum voc. horrea esse videtur. κιστέρνας A b, γιστέρνας vulg.

gestione gladium in caput educentem, menstruam annonam iussit reportare Macedonius, tanta in hominem clementia laudatus: quam pariter liberalitatem in egenos quosdam, qui ecclesiam compulaverant, exerceit.

Hoc etiam anno vir quidam artis confectoriae peritus ac plane portentum aestimatus, Ioannes nomine, veterator insignis Antiuchiae visus est: qui clam argentariorum tabernas obambulans, astatuarum manus, pedes et animalculorum signa auro solido conflata argentariis ostentabat, dicens: thesaurum huiusmodi rerum plenum inveni. et his praestigiis multos decepit atque defusit: adeo ut de illis monitus imperator hominem tenuerit. ille fraenum equi auro puro compactum gemmisque respersum imperatori obtulit: quo accepto, dixit imperator: certe non mihi praestigiis illudes: eumque relegavit Petram, quod est Asiae munimentum: atque ibi tandem interit.

Hoc anno imperator Anastasius Dara castrum Mesopotamiae ma- A. C. 500 gnum atque firmum in Romanae ac Persicae dittonis finibus situm moenibus cinxit: et ecclesias horreaque reponendis frumentis ac cisternas recipiendis aquis, nec non porticus in eo conatituit; et nun-

ἔκτισε δὲ καὶ δύο δημόσια λουτρά, καὶ ἔδωκεν αὐτῇ δίκαια
B πόλεως.

A. M. 6001 Τούτῃ τῇ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς Φλαβιανὸν τὸν
Ἀντιοχείας ἐπίσκοπον ἠγάγκασεν τῷ ἐνωτικῷ Ζήνωνος ὑπο-
γράψαι, ὃς ποιήσας σύνοδον τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐπισκόπων πολὺ- 5
στιχον ἐπιστολὴν ἔγραψεν, τὴν ἐν Νικαίᾳ καὶ Κωνσταντινου-
C πόλει καὶ Ἐφέσῃ ὁμολογῶν συνόδους, τὴν ἐν Χαλκηδόνι πα-
ρασιωπήσας. ἀπεκήρυξε δὲ καὶ Διόδωρον, ὑποτάζας κεφάλαια δ', δι' ὧν μὴ συνάδων τῇ ἐν Χαλκηδόνι φαίνεται συνό-
δος, μάλιστα δὲ τῇ φωνῇ τῇ, ἐν δύο φύσεσι, ἀπομάχονται. 10
φασὶ δὲ τινες αὐτὰ Ἀκακίου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἶναι.
ὁ δὲ Φλαβιανὸς ἰδιάζουσας ἐπιστολὴν ἔγραψεν Ἀναστασίῳ
τῷ σκοπῷ αὐτοῦ ἐπόμενος· ὁμοίως καὶ Ξεναίᾳ ὁ δυσσεβής,
ὅστις καὶ αὐθεντίας προσέθηκε τούτοις τοῖς κεφαλαίοις, ἀνά-
θεμα καὶ αὐτοῦ Θεοτύτου Λέοντος Ῥώμης καὶ τῆς συνόδου 15
D καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ. Κωνσταντῖνος δ' ἐπίσκοπος Σε-
λευκίας τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίαν σύνοδον ἀνεθεμάτισεν γρά-
ψας τὸ αὐτὸ καὶ Ξεναίᾳ. Φλαβιανὸς δὲ ὡς διαβάλλων αὐτοὺς

5. ὑπ' αὐτὸν A, ὑπ' αὐτῶν b, ὑπ' αὐτοῦ vulg.	8. καὶ Διόδω- ρον A b, Διόδωρον καὶ Θεόδωρον vulg.	9. δ' add. ex A.
10. δὲ τῇ A, ἐν τῇ vulg.	11. φασὶ — εἶναι om. A.	13.
ὁμοίως καὶ A, ὁμοίως δὲ vulg.	14. αὐθεντίας προσέθηκε A, αὐθεντήσας, προσ. vulg.	17. ἀνεθεμάτισεν Δ, ἀναθεμα. vulg.
18. τὰ αὐτὰ b, ταύτην A a, τὸ αὐτὸ vulg.	αὐτοὺς A, αὐ- τὰς vulg.	

cupavit Anastasopolim: sed et publicae commoditati duo balnea di-
cavit, et loco civitatis concessit iura.

A. C. 501 Hoc anno Anastasius imperator Flavianum Antiochiae episcopum
concordiae sanctioni a Zenone editae subscribere coegit, qui episco-
pum sibi subditorum congregata synodo, prolixam scripsit epistolam,
Nicaenam, Cyprianam et Ephesinam admittens synodos, Chalcedone
vero actam silentio praeteriit. sed et Diodorum et Theodorum sub-
inde damnavit, quatuor sobiicieos capita, in quibus cum Chalcedo-
nensi synodo minime consentire videtur: maxime vero vocibus istis,
in duobus naturis, opponuntur ista capitola. nonnulli Acacii Cyprianus
praesulis ea capita foetum esse dicunt. porro Flavianos privatam
Anastasio dedit epistolam, qua in mentem eius omnino concedit, quem-
admodum etiam impius Xenaias, qui eo progressus est temeritatis, ut
adversos divinisimum Leonem Romae episcopum, synodum ipsam et
utriusque asseclas execrationes immitteret. quin etiam Constantinus
Seleuciaepiscopus sanctam Chalcedonensem synodum anathemate per-
cussit, eadem prorsus ac Xenaias scribens. Flavianus autem ac si ipsius

ἔγραψε τῷ βασιλεῖ μηνύων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἡγανάκτησε κατ' αὐτοῦ, Κωνσταντῖνον μᾶλλον καὶ Ξενῶν ἀποδεξάμενος. Ἡλία τῷ ἐπισκόπῳ Ἱεροσολύμων ἔγραψεν Ἀναστάσιος κελεύων κατὰ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου ψηφίσασθαι. Ἡλίας δὲ ἀντέγραψε
5 τῷ βασιλεῖ ἀναθεματίσας Νεστόριον καὶ Εὐτυχέα, Διόδωρον καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἀποδεχόμενος. P. 130

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐγένετο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ταραχὴ με- V. 104
ταξὺ Ἰωάννου τοῦ ἐπισκόπου, τοῦ Νικαιώτου καὶ Λαγαλαΐφου κόμητος, περὶ Γενναδίου τοῦ Φικοπέτρου· καὶ ἐγένετο στά-
10 σις ἐπὶ τῆς πόλεως ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς· καὶ ἐνεπύρισαν τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπισκόπου Ἰωάννου οἱ στρατιῶται, ὑπὸ δὲ τῶν πολιτῶν ἡ οἰκία τοῦ Φικοπέτρου καὶ αὐτὴ ὁμοίως, καὶ ἔστη-
σαν οἱ Ἀλεξανδρεῖς στήλην τοῦ βασιλέως ἐν τῷ Ἀντικαν-
θάρῳ.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει μοναχοὶ τινες αἱρετικοὶ διακόσιοι ἐλθόν· Α. Μ. 6002
τες ἀπὸ ἀνατολῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἅμα Σευήρῳ τῷ δυσσεβεῖ Β
κατὰ Μακεδονίου καὶ τῆς συνόδου ἐσπούδαζον. τούτους
Ἀναστάσιος ἐντίμως ἐδέξατο, ὡς ἐχθροὺς τῆς ἀληθείας καὶ

1. μηνύων. ὁ δὲ Α ε f, μηνύων ταῦτα. ὁ δὲ vulg. 2. Κωνστ.
μᾶλλον καὶ Ξεν. Α. Κ. δὲ καὶ Ξ. μᾶλλον vulg. 4. συνόδου Α,
συνόδου vulg. 5. Διόδωρον καὶ Α α ε f, Διόδωρον καὶ Θεό-
δωρον καὶ vulg. 6. σύνοδον om. Α b. 8. τοῦ αὐτοῦ Νικ.
add. ex Α. 10. ἐνέπρησαν e. 12. καὶ αὐτὴ ὁμοίως Α ε
(αὐτοὶ e). 18. ἐντίμως] ἐποίμως Α.

eo nomine accusare maluisset, haec omnia imperatori per litteras renuntiavit. Imperator Flaviano succensuit, Constantinum autem atque Leuadium probavit amplius; tum vero Eliae Hierosolymorum episcopo, ut adversus Chalcedonensem synodum ferret sententiam scripto mandavit. Elias imperatori rescribens, Nestorium et Eutychem, Diodorum et Theodorum illic devovit et actam Chalcedonae synodum se recipere testatus est.

Hoc etiam anno ingens tumultus Alexandriae exortus est inter Ioannem Nicaeotam episcopum et Dagalaiphum comitem Gennadii Phicopetri gratia: eaque seditio plures dies in urbe duravit. et quidem milites episcopi Ioannis domum incenderunt, et Phicopetri aedes a populo pariter combustae. Alexandrini porro ad Cantharum imperatori statuum posuerunt.

Hoc anno monachi quidam haeretici numero ducenti ab oriente A. C. 502 Byzantium cum impio Severo transfretati insidias Macedonio et synodo damnationem parabant. Istos Anastasius cum honore suscepit, ceu veritatis adversarios, qui totum conturbarent orientem et eadem pariter forent hic molituri. Ioannes autem Alexandriae episcopus du-

ταράξαντες τὴν ἀνατολὴν καὶ ὧδε ταῦτα πράσσοντας. Ἰωάννης δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας δισχιλίας λίτρας χρυσοῦ διδὲιν ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ, εἰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἐκβαλεῖ τελείως. ὁ δὲ βασιλεὺς ἠνάγκαζεν Μακεδόنيον κοινωνῆσαι τοῖς ἀποκρισιατοῖς Ἰωάννου καὶ Ἰωάννην δέξασθαι 5 μὴ δεχόμενον μηδὲ ἐκβάλλοντα τὴν σύνοδον. Μακεδόνης δὲ ἀντίστη εἰπὼν· μὴ κοινωνεῖν αὐτοῖς, εἰ μὴ ὁμολογήσουσιν **C** μητέρα καὶ διδύσκυλον τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον. Δευτέριος δὲ ὁ ἐπίσκοπος τῶν Ἀρειανῶν τοῦ Βυζαντίου βαπτίζων τινα βάρβαρον λεγόμενον παρὰ τὴν δεσποτικὴν παράδοσιν, 10 ἐτόλμησεν εἰπεῖν· βαπτίζεται βάρβαρος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς δι' υἱοῦ ἐν ἀγίῳ πνεύματι. καὶ εὐθὺς ἐξηράνθη ἡ κολυμβήθρα. ὁ δὲ βάρβαρος ἐμφορὸς γενόμενος ἔρρυγε καὶ πᾶσιν ἐγνώρισε τὸ θυνμα. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἠλαεδόνιον τὸν **D** δόνην σύνοδον, καθύπερ καὶ Ἡλίας ὁ Ἱεροσολύμων· ὁ δὲ Μακεδόνης χωρὶς οἰκουμενικῆς συνόδου ἐχούσης πρόεδρον τὸν Ῥώμης ἐπίσκοπον ἀδύνατον ἔλεγεν τοῦτο ποιῆσαι. ὅθεν ἐχθράνους αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, τοὺς προσφεύγοντας τῇ ἐκκλη-

1. ταράξας A b. καὶ τοὺς ταῦτα A e, καὶ ὡς ταῦτα a. 4. ἐκβαλεῖ A, ἐκβάλῃ vulg. 6. δεχόμενον μηδὲ A, δεχόμενον αὐτὸν μηδὲ vulg. 7. ὁμολογήσουσιν A, ὁμολογήσωσιν vulg. 9. τοῦ Βυζαντίου add. ex A. 16. ὁ ante Ἱερ. add. ex A. 17. τὸν Ῥώμης A, τῆς Ῥ. vulg. 19. προσφεύγοντας A, προσφ. vulg.

centas auri libras imperatori se daturum pollicitus est, si modo celebratam Chalcedone synodum funditus abrogaret. imperator itaque Macedonium cum Ioannis legatis communionem habere cogebat et Ioanni ipsi, qui nec reciperet, nec respueret synodum, pacem dare. in adversum opposuit se Macedonius dicens: nullam se communionem illi impertiri, nisi matrem et magistram profiterentur Chalcedonensem synodum. Deuterius porro Arianorum episcopus Byzantii quempiam nomine barbarum baptizare paratus, repugnante licet dominica traditione, verba istiusmodi proferre ausus est: baptizatur barbarus in nomine patris, per filium, in sancto spiritu: et confestim exaruit piscina. barbarus terrore percussus fugae se dedit et omnibus postmodum, quod contigerat miraculum, manifestavit. in his imperator Macedonium Cpoleos praesulem habitam olim Chalcedone synodum reprobare, quemadmodum et Hierosolymorum episcopus Elias, cogebat. ad haec Macedonius: citra universalem synodum, cui primus assideret Romanus episcopus, id se exequi non posse referebat. quibus imperator exasperatus, immunitatis quaereudae causa confugientes in ecclesiam

σιν ἀποσπᾶσθαι ἐκέλευσε βιαίως, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν αἵρετικῶν ὄρους ἀσυλίας παρέσχετο. ὅσοι δὲ κληρικοὶ καὶ λαϊκοὶ αἵρετικοὶ ἐτύγγατον ἐν τῇ Βυζαντίῳ, τῇ Σευήρῳ καὶ τοῖς αἵρετικοῖς μοναχοῖς ἀνατολικοῖς ἐσχόλαζον κατὰ Μακεδονίῳ σπουδαῖοντες. ὅθεν οἱ κατὰ τὴν Παλαιστίνην θεοφόροι μοναχοὶ ζήλῳ θείῳ κινήθεντες, ἦλθον εἰς τὸ Βυζάντιον κατὰ Σευήρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μοναχῶν. Δωρόθεος δὲ Ρ. 131 μοναχὸς Ἀλεξανδρεὺς πολύστιχον βιβλὸν ἔγραψεν ὑπὲρ τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ἣν δέδωκε Μάγνα τῇ νύμφῃ Ἀναστα-
10 σίου * ἐπ' ἀδελφῇ ὁρθοδόξῃ οὐσίᾳ. αὕτη δὲ Ἀναστασίῳ τὴν βίβλον προσήνεγκεν ἐλπίζουσα δι' αὐτῆς μετατίθεσθαι αὐτόν. ὁ δὲ ἐντυχὼν αὐτῇ καὶ παρὰ γνώμην αὐτοῦ εἰρῶν οὖσαν, Δωρόθεον μὲν εἰς Ὄασιν ἐξορίζει καὶ τὴν βίβλον ἐξουθενεῖ διὰ τὸ ἐπιγράφειν, Τραγηδία, ἔχουν προφητεία τῆς νῦν καταστά-
15 σεως, ὥσπερ τῇ μεγάλῃ Βασιλείᾳ φασὶν εἰρησθαι κατὰ Ἰουλιανοῦ. ὁ δὲ Μακεδόنيος Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας, καὶ πάντας τοὺς τολμῶντας λέγειν τι κατὰ τῆς συνόδου ἀνεθεμάτιζεν, β καὶ τοὺς ἀποκρισιαρίους Φλαβιανῷ ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν διὰ τινὰς χρείας ἀνεθεμάτισεν καὶ ἐδίωξεν. V. 105
20 Τούτῳ τῷ ἔτει σύνοδον κροτηθῆναι ἐν Σιδωνί Ἀναστά- A.M. 6003

1. ἐν — τῶν add. ex A. 4. τοῖς αἵρετικοῖς μοναχοῖς b, τοῖς αἱρ. Μανιχαίοις A, τοῖς Μανιχαίοις αἵρετικοῖς vulg. 5. τὴν add. ex A. 10. αὕτη A, αὐτὴ vulg. 12. καὶ add. ex A. 16. τὸν ἀπὸ Ἀντ. A. 20. Σιδωνί A, Σιδωνίε vulg. Ἀναστασίσιος add. ex b.

per vim abripi iussit et libertatis huiusmodi haereticorum fanis concessit iura. quilibet autem tam e clero, quam e plebe Byzantii degentes haeretici Severo atque haereticiis istis orientis in oppugnando Macedonio praestabant operas: ex quo deiferi Palaestinae monachi divino moti affectu Severum et eius assecclas monachos confutaturi Cpolim convenerunt. Dorotheus interim Alexandrinus monachus pro Chalcedoneusis synodi defensione volumen ingens a se conscriptum magnae Anastasii fratris sponsae rectum de fide sensum illuc usque servanti obtulit: quem ipsa dedit Anastasio, claritate doctrinae virum a perfidia dimovere sperans. ille libro perlecto, cum praeter opinionem opus digestum animadverteret, Dorotheum in Oasim abiegit et flocci fecit librum, quod gereret inscriptum Tragedia, hoc est prophetia praesentis rerum status: quemadmodum a magno etiam Basilio adversus Iullanum pronuntiatus narrat. caeterum Macedonius Flavianum Antiochensem et quicumque contra synodum leviter oblatrarent, anathematatum fulmine percellerat, Flavianiue legatos, ob quaedam negotia se convenientes, execrationibus suppositos e conspectu amovit.

hic anno synodum Sidoniae congregari sanxit Anastasius. Soterichus A. C. 503

σιος ἐθέσπισεν. Σωτήριχος γὰρ ἐπίσκοπος Καισαρείας Καπ-
παδοκίας ὑπὸ Μακεδονίου χειροτονούμενος ἐγγράφως ὁμολό-
γησεν δέχσθαι τὰ δόγματα τῆς ἐν Χαλκηδόνι συνόδου, ὡς
ἔρον πίστεως. μετὰ δὲ ταῦτα πολεμικώτατος γέγονεν οὗτος,
C ὡς ἀπελθεῖν εἰς ἀνατολὴν καὶ τῷ δυσσεβεῖ Ξεναίᾳ κοινολο- 5
γῆσασθαι, καὶ ἅμω συνόδον γενέσθαι εἰς Σιδῶνα τὸν βασι-
λέα αἰτήσασθαι ἐπὶ τῇ τελείᾳ ἐκβολῇ τῆς ἀγίας ἐν Χαλκη-
δόνι συνόδου· ἥτις καὶ συνέστη καὶ θῦτον διελύθη, τοῦ
βασιλέως πέμψαντος εἰς τοῦτο Εὐτρόπιον τριβούνον, ὃς καὶ
διαλύσας αὐτήν, Φλαβιανὸν τὸν Ἀντιοχείας καὶ Ἡλίαν τῶν 10
Ἱεροσολύμων σὺν τοῖς ἐπισκόποις αὐτῶν τὰ πρὸς ἡδονὴν γρά-
ψαι τῷ βασιλεῖ παρεσκεύασεν. Φλαβιανὸς δὲ τὰς τρεῖς μό-
νας συνόδους καὶ τὸ τοῦ Ζήνωνος Ἑρωτικὸν δέχσθαι ἔγρα-
ψεν, τῆς ἐν Χαλκηδόνι μνήμην μὴ ποιησάμενος. Ἡλίας δὲ
D ὁ Ἱεροσολύμων καὶ τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἔγραψεν ἀποβάλλεσθαι. 15
Σωτήριχος δὲ ὁ Καισαρείας Καππαδοκίας καὶ Ξεναίᾳ κατὰ
Φλαβιανοῦ καὶ Ἡλία ἀνήγαγον τῷ βασιλεῖ, ὅτι διὰ τὸ μὴ
θέλειν αὐτοὺς τραπῶς κατὰ τῆς συνόδου τῆς ἐν Χαλκηδόνι
ἀποφίνασθαι, συνῆλθον ἄλλήλοις. Ἀναστάσιος δὲ ὀργισθεὶς

4. πολεμικώτατος γέγονεν οὗτος b, πολεμικώτατα γέγ. οὕτως vulg.
5. ἀπελθεῖν] ἀποθάνειν A c. 7. ἐν Χαλκ. A, ἐν τῇ X. vulg.
8. καὶ αὐτὸ συνέστη add. ex A. 11. τὰ πρὸς ἡδονὴν b, τὰ
πρὸς Σιδόνιον A, τὰ παρὰ Σιδωνίαν vulg. 16. καὶ Ξεναίᾳ
om. A c. 17. ἀνήγαγεν A.

enim Caesareae Cappadociae a Macedonio consecratus, Chalcedonensis
synodi decreta, velut fidei regulas se admittere scripto professus est.
eius autem postmodum factus inimicus adeo ivit in adversum, ut in
orientem profectus, iunio Xenaiæ rem omnem communicaret, et ad
extirpandam funditus sanctam Chalcedonensem synodum aliam Sido-
nise celebrari ab imperatore postularet uterque; et haec convocata
dicto citius dissipata est et soluta Eutropii tribuni ab imperatore in
hunc finem missi opera, qui ea abrogata, Flaviano Antiochiæ et Eliæ
Hierosolymorum subiectisque ipsis episcopis, ut, quae ipsis placerent,
ad imperatorem referrent, auctor fuit. Flavianus porro synodos tres
solummodo et Zenonis concordiam se recipere scripsit, nulla prorsus
de Chalcedonensi facta mentione: Elias autem Hierosolymorum epi-
scopus Chalcedonensem se proscribere testatus est: Soterichus autem
Caesareae Cappadociae et Xenaias imperatori adversus Flavianum et
Eliam rescripserunt, ipsos nimirum, dum adversus Chalcedonensem syn-
odum palam dare sententiam recusarent, quomodo in coetum et unum
sensem coirent, in causa fuisse. quare iratus Anastasius falsis qui-
busdam monachis, ut Antiochiæ convenirent, ubi tumultu in Flavia-

ὑπέθετο μοναχοῖς τισι ψευδωνύμοις συνελθεῖν ἐν Ἀντιοχείᾳ καὶ κατὰ Φλαβιανοῦ στασιάσαι, αἰτοῦντας αὐτὸν ἀναθεματίσαι τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον καὶ Διόδωρον καὶ Θεόδωρον καὶ Ἰβάν καὶ Θεοδώρητον, ὃ καὶ ἐποίησεν μικροψυχῆσας Φλαβιανός καὶ ἐπ' ἐκκλησίας αὐτοὺς ἀνεθεμάτισεν σὺν τῇ P. 132 συνόδῳ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ κατὰ Μακεδονίου ὁ βασιλεὺς κατεσκεύασεν· καὶ οἱ ἀποσχισταὶ μετὰ μισθωτῶν ὄχλων ἐν τῷ ἀρχαγγέλῳ τοῦ παλατίου καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ψάλλον-
 10 τες ἐν κυριακῇ τὸ τρισάγιον προσετίθον· τό, ὃ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, ὥστε τοὺς ὀρθοδόξους ἐξ ἀνάγκης μετὰ πληγῶν αὐτοὺς ἐλάσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς προφανῶς διὰ τῶν ἀποσχιστῶν μοναχῶν καὶ κληρικῶν καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Καρίας ποτὲ ἐπι-Β σκόπου, ἔπειτα δὲ Ἀλικαρνασσῶν, καὶ Σενήρου τοῦ δυσσεβοῦς
 15 ἔτι μοναχοῦ ὄντος, ἐπολέμει τὸν Μακεδόνην ἐβρεσιν αὐτὸν δημοσίαις αἰσχροῖς ἐμβάλλων. τὰ δὲ πλήθη σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις ἡγουμένους τε τῶν ὀρθοδόξων μοναχῶν ἔκραζον ἀθροισθέντα· καιρὸς μαρτυρίου, μὴ καταλείψωμεν τὸν πατέρα ἡμῶν· ὑβρίζοντες τὸν βασιλεῖα Μανιχαῖον καὶ τοῦ κράτους
 20 ἀνᾶξιον. ὁ δὲ φοβηθεὶς, κατέκλεισε τὰς θύρας τοῦ παλατίου,

1. συνελθεῖν A, συνδιελθεῖν vulg.

10. ὃ add. ex A.

13.

τοῦ A, τῆς vulg. Καρυῆς b c, Παρείας a, Κεισαρείας f.

16. ἐμβάλλων A, συμβάλλων vulg.

19. ὑβρίζοντες A b c, ὑβριζόν τε vulg.

20. κατέκλεισε A, ἀπέκλεισε vulg.

num excitato, Chalcedonensem synodum simulque Diodorum, Theodorum, Iban et Theodoretum eum execratione cum elurare postulareunt, suggessit: quod ille ex animi deiectione executus est, et in ecclesiae publico conventu eos una cum synodo percussit anathemate.

Hoc etiam anno imperator Macedonius struxit insidias: schismatici vero turba mercede conducti in aede ad palatium archangelo dicata et in magna quoque ecclesia die dominico ter sanctum hymnum canentes, adducere: qui crucifixus es pro nobis: ex quo ad eos etiam adiunctis verberibus extrudendos impulsi sunt orthodoxi. imperator autem schismaticorum manachorum clerique virorum et Iuliani quondam Cariae, postmodum vero Halicarnassi episcopi, et impii Severi monachum adhuc agentis opera fordis palam emissis contumeliis Macedonium oppugnabat. verum urbis conferta plebs cum mulieribus et pueris, nec non orthodoxorum monachorum praefectis vociferabatur. adest martyrii tempus, ne patrem nostrum deseramus. et convicta in unperatorem coniciebat, ipsum Manichaeum et imperio prorsus indignum clamitans. quibus ille territus, palatii portas obsera-

καὶ πλοῦτα πρὸς φνγὴν ὑπέρβρισεν. τὸν δὲ Μακεδόνηον ὁμολογῶν
 μὴκέτι θείσασθαι, τότε παρεκάλει ἰδεῖν, φοβηθεὶς τὰ
 C πλῆθ. τούτου δὲ ἐρχομένου πρὸς αὐτόν, ὁ λαὸς τοῖς ἡγου-
 μένοις καὶ μοναχοῖς διεμαρτυρήσατο λέγων· τὸν πατέρα ἡμῶν
 ἔχομεν. καὶ οἱ τῶν σχολῶν εὐφρίμουν αὐτὸν διερχόμενον. εἰς- 5
 ελθὼν δὲ πρὸς Ἀναστάσιον, ἤλεγξεν αὐτόν, ὥς πολέμιον
 τῆς ἐκκλησίας. ὁ δὲ ὑπεκρίθη πρὸς τὴν ὥραν ἐνοῦσθαι

V. 106 αὐτῆς.

A. M. 604 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἠλία ἔτος ἐν.

D Τούτῃ τῇ ἔτει Μακεδόνηον ἡπάτησεν ὁ βασιλεὺς διὰ 10
 Κέλλωρος μαγίστρου ὑπομνηστικὸν ποιήσας πρὸς αὐτόν, ἐν
 ᾧ τὴν πρώτην [καὶ τὴν δευτέραν] σύνοδον ὁμολογεῖ δέχεσθαι,
 τὴν δὲ ἐν Ἐφέσῃ καὶ Χαλκηδόνι εἴασεν· ὑπὲρ μέψιν με-
 γάλῃ τῷ Μακεδόνι προσήγαγεν. διὰ γὰρ τούτου καὶ τὸ
 ἐνωτικὸν Ζήνωνος ἐδέξατο, ᾧ τι καὶ χειροτονούμενος ὑπέ- 15
 γραψεν. ὁ δὲ Μακεδόνης ἀπελθὼν εἰς τὴν Λαλιάτου μο-
 P. 133 νήν, τοῖς κληρικοῖς καὶ μοναχοῖς ζηλωταῖς σκανδαλισθεῖσιν
 εἰς αὐτόν ἀπελογήσατο διὰ προσφωνητικοῦ λόγου, ὅτι δέχε-
 ται τὴν ἀγίαν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον καὶ τοὺς μὴ δεχομέ-

117

1. ὑπέρβρισεν A b e, εὐπέρβριζεν vulg. 4. διεμαρτυρήσατο A.
 8. αὐτῇ A b, αὐτόν vulg. 12. καὶ τὴν δευτέραν om. A b.
 ὁμολογεῖ A, εὐμολόγει vulg. 18. εἰς αὐτόν] ὅπ' αὐτῶν A.
 προσφωνητικοῦ A b, προσφων. vulg. 19. ἀγίαν add. ex A.

vit et ad fugam naves tenuit paratas: quique prius etiam larein-
 rando Macedonium ad conspectum usquam admissurum se obstrin-
 xerat, timore correptus eundem videre exoptabat fervide: ac tum eo
 ad imperatorem proficiscente, plebs cum magnis acclamationibus ad
 abbates et monachos conversa dicebat: patrem nostrum apud nos ha-
 bemus. sed et militares scholae pertranseuntem illum faustis voci-
 bus prosequabantur. denique ad Anastasium introductus, illum ceu
 ecclesiae hostem obiurgavit: ille vero pacem et unum cum episcopo
 sensum tenere in praesens tempus simulavit.

A. C. 504 Hierosolymorum episcopi Eliae annus unicus.

Hoc anno commentario per Cellorem magistrum misso Macedo-
 nium imperator decepit: ac primam quidem et secundam synodum
 se probare fatebatur, Ephesinam vero et Chalcedonensem penitus ta-
 cebat: qua magnam sibi invidiam conciliavit Macedonius: per huius-
 modi quippe commentarium concordiae sanctionem a Zenone editam
 probavit, cui iam, dum ordinaretur, subscripserat. eapropter Macedo-
 nius ad Dalmatae monasterium profectus ad clericos et monachos
 ferventiori zelo ductos et visi facioris foeditate indignatos declama-
 torio sermone defensionem instituit, protestatus, se Chalcedonem syn-

νοὺς αὐτὴν αἱρετικούς ἔχει, καὶ συνελειτούργησαν αὐτῇ. ὁ δὲ βασιλεὺς δώροις ἔπεισεν τοὺς ἐμόφροτας αὐτοῦ κληρικούς καὶ μοναχοὺς ἄλλον ἐπίσκοπον ψηφίσασθαι, ὅπερ καὶ Ἀρσένιον καὶ τοὺς τῆς συγκλήτου μεγάλως ἐλύπει· ἡγαπᾶτο γὰρ
5 Μακεδόσιος καὶ διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ διὰ τὸ ὀρθοῦν τῶν δογμάτων, εἰ καὶ ἡπατήθη. καὶ παρεσκευάσεν ὁ βασιλεὺς δύο φαύλους τινὰς κατηγορεῖν Μακεδόσιον, ὡς παιδεραστὴν καὶ αἱρετικόν, ἀποδοῦναι δὲ ταῦτα ἐγγράφως τῇ ἐπάρχῃ καὶ τῇ μαγίστρῳ· ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ πρσιβυτέρων
10 καὶ διακόνων ὀρθοδοξῶν. ἐκέλευσε δὲ ὁ βασιλεὺς Κέλλωρα τὸν μάγιστρον καταγαγεῖν αὐτὸν τοῦ ἐπισκοπείου βιαιῶς, βοῶντος Μακεδόσιου, εἰσὶμως ἀπολογεῖσθαι, οὐ μόνον ἐν τῇ πραιτωρίῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ θεάτρῳ. πολλοὶ δὲ τῶν κληρικῶν εἰς φυλακὰς ἐβλήθησαν· ἄλλοι δὲ φυγεῖν ἰσχύσαντες, ἐν
15 Ρώμῃ καὶ Φοινίκῃ διεσπάρησαν. ὁ δὲ ἀσεβὴς βασιλεὺς τὸν αὐθεντικὸν χάρτην τῶν πεπραγμένων ἐν Χαλκηδόνι διὰ τοῦ μαγίστρου λαβεῖν παρὰ Μακεδόσιου καὶ διαρρηξάιν ἐσπευδεν. Μακεδόσιος δὲ σφραγίσας αὐτόν, ἐν τῇ θυσιαστηρίῳ ἀπέθετο. Καλοπόδιος δὲ ὁ εὐνοῦχος, οἰκονόμος ὢν τῆς μεγάλης
20 ἐκκλησίας, κλέψας αὐτὸν τῷ βασιλεῖ ἀπέκομισε. τότε Μακε-

4. μεγάλως A, μεγάλους vulg. 7. Μακεδόσιον A, Μακεδονίου vulg. 8. ἀποδοῦναι A e, ἐπιδοῦναι vulg. 9. ἐπάρχῃ A, ἐπάρχῳ vulg. 10. ὁ βασιλεὺς add. ex A e. 14. φυλακὰς A, φυλάκας vulg. 15. ἀσεβὴς om. A. 17. καὶ διαρρηξάιν] πρὸς διὰρρηξιν b. 18. αὐτόν A, αὐτὸ vulg.

odium admittere et, qui eam relicerent, haereticos habere: quibus auditis una eum eo sacra missarum peregere mysteria. interea imperator clericos atque monachos una secum sentientes donis impulit, ut alium episcopum in eius locum subrogarent, quod Areadnam et ordinis senatorii praecipuos afflixit: erat quippe cunctis carus Macedonius, tum ob vitae munditiam, tum ob rectam et sinceram de fide sententiam, quamvis dolum postmodum fuerit passus. ad haec insuperator duos nequam et profligatae vitae comparavit viros, qui Macedonium praeposteræ in pueros libidinis et haereseos criminarentur et de istis praefecto atque magistro offerrent accusationem: et aliam parem adversus catholicos presbyteros et diaconos instruxit. imperavit denique Cellori magistro, episcopali aede Macedonium summa vi deturbare, vociferantem, se non in praetorio modo, sed etiam in theatro defensionem suscipere paratum. hinc e clerici grege plures in carcerem coniecti: alii fugae beneficium nacti, per Romanam et Phoeniciam provinciam dispersi. impius autem imperator authenticas rerum apud Chalcedonem gestarum tabulas magistri ope a Macedonio reci-

δόμιον νυκτὸς ἐξαγαγὼν ὁ βασιλεὺς βιαίως εἰς Χαλκηδύνα, καίκειθ' εἰς Εὐχαΐταν ἐξορισθῆναι προσέταξεν, μηδὲν τῶν κατ' αὐτοῦ ζητηθῆναι τολμήσας, φοβηθεῖς τὰ πλήθη. τῇ δὲ ἐξῆς προβάλλεται ἐπίσκοπον Τιμόθεόν τινα πρεσβύτερον καὶ σκευοφύλακα τῆς ἐκκλησίας, τὸν ἐπὶ κλῆν Λιτροβούλην καὶ 5
 D Κήλωνα, διὰ τινὰς πράξεις προσφόρους τοῖς ὀνόμασιν, ὅστις εἰσιὼν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πρότερον τὰς Μακεδονίου εἰκόνας κατέφερεν καὶ οὕτως ἐλειτούργει· Ἰωάννην δὲ τὸν Ἀλεξανδρείας ἐν τοῖς διπτύχοις ἐνέταξε τὸν Νικαϊώτην καὶ συνοδικῶς πρὸς αὐτὸν ἔγραψεν. Ἀναστάσιος δὲ ἐννοηθεὶς, ὅτι χωρὶς 10
 καθαιρέσεως τὸν Μακεδόνιον ἀκρίτως ἐξώρισεν, πέμψας μάλιστα V. 107 γιστρον, ἔστησεν αὐτὸν ἐπέκεινα Κλαυδιονπόλεως τῆς Ὀνωριάδος· αὐτοὶ δὲ δικασταὶ καὶ μάρτυρες καὶ κατηγοροὶ ὄντες, ἀπόνα καθαιρουῖσι τὸν ἐκβληθέντα πρὸ κρίσεως, καὶ δι' ἐπισκόπων πέμπουσι τὴν καθάρισιν καὶ πρεσβυτέρου Κυζι- 15
 P. 134 κηνου· τούτους ἰδὼν Μακεδόνης, πρὶν αὐτοὺς λαλῆσαι, ἡρώτα, εἰ δέχονται τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον; τῶν δὲ εἰπόντων· τίς γὰρ εἴ; τότε αὐτὸς ἔφη· Σαββατιανοὶ ἢ Μακε-

3. ἐν Εὐχαΐταις b, εἰς Εὐχαΐτα A. 4. προὐβάλλετο b. 10. αὐτὸν A, ἐκείνον vulg. 11. μαγιστριανὸν b. 12. ἔστησεν A, ἐπέμψεν vulg. 16. τούτους] οὗς f. 17. δέχονται A, δέχονται vulg. 18. τίς A, τί vulg. τότε] τούτου A.

pere et discerpere contendebat: eas vero sigillo notatas in altari Macedonius reposuit: quas demum Calepodius eunuclus magnae ecclesiae oeconomus furtim subreptas ad imperatorem detulit. postremo Macedonium noctu per vim abductum Chalcedonem primum, inde Euchaitam deportari iussit imperator, nullam ob plebis metum de ipsi obiectis inquisitionem facere ausus. sequente luce Timotheum quendam presbyterum et ecclesiae sceuophylacem, ex quibusdam gestis nominibus accommodatis cognomento Litrobulem et Celouem, declaravit episcopum: qui primum ecclesias ingressus, Macedonii deposuit imagines atque ita demum sacris operam dedit: Ioannemque Nicaeotam Alexandrinum in ecclesiae tabulas recensuit synodicasque litteras ad eum scripsit. perpeudens porro Anastasius Macedonium indicta causa nullave depositionis in eum lata sententia in exilium eiectum, misso magistro diem ei dixit ultra Claudiopolim honoriadis provinciae. in eum vero iudices, testes et accusatores instituti deportatum iam ante iudicium et absentem inuenerit abrogatione damnant et per episcopos et presbyterum Cyziceum depositionis sententiam mittunt. quos ubi conspexit Macedonius, etiam aute sermonis exordium interrogat, num Chalcedonensem synodum admittunt? respon-

δογιοι εἰ ἔφερόν μοι καθαίρεισιν, ἔδει με δεῖσθαι. καὶ οὕτως ὑπέστρεψαν ἄπρακτοι· καὶ αὐτὸς κατέλαβε τὴν Εὐχαΐταν. τότε καὶ Φλαβιανὸν ἐσπούδασε τοῦ θρόνον Ἀντιοχείας ἐκβαλεῖν ὁ παρώνομος βασιλεὺς, καὶ Σευήρον τὸν προ-
 5 φανῆ τῆς ἀληθείας ἐχθρὸν ἀντιεισάγειν. ἐπέδιντο δὲ κατηγο-
 ροῦντες αὐτὸν ὅτι στόματι μόνον τὴν σύνοδον ἀνθεμιμίσειν,
 καὶ οὐ καρδίᾳ. λοιπὸν καὶ συνεβουλεύητο οἱ πεμφθέντες ἄρχοντες παρὰ τοῦ βασιλέως τοῦ ἐξεῶσαι αὐτόν, καὶ ὀλίγον
 ὑποχωρῆσαι διὰ τὸν ταραχόν. τούτου δὲ εἰς Πλατάνους
 10 ἐξεληθόντος, εὐθέως τὸν δυσασιβῆ Σευήρον ἐχειροτόνησαν προ-
 μονάσαντα ἐν τῇ μηνῇ τῶν ἀποσχιστῶν πλησίον τοῦ Μαΐου-
 μᾶ Γάζης. Φλαβιανὸν δὲ ἐν Πέτραις ἐξώρισαν, καὶ ἄλλους
 πολλοὺς ἐπισκόπους σιδηρωμένους καὶ κληρικοὺς καὶ μονα-
 χούς. Ἡλίας δὲ ὁ Ἱεροσολύμων ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ βα-
 15 σιλέως ἢ Σευήρῳ κοινωῆσαι, ἢ τῆς ἐπισκοπῆς ἐκβληθῆναι,
 τῶν μοναχῶν ὀχυρωσάντων αὐτόν, τῆς ἐπισκοπῆς μᾶλλον ἤρε-
 τίσαιο ἐκβληθῆναι, καὶ ἐχειροτονήθη Ἰωάννης ἀπὸ σταυροφυ-
 λάκων, συνθέμενος ποιεῖν ὅσα θέλουσι. χειροτονηθεὶς δὲ οὐδ'
 ἕτερον ἐποίησεν.

2. τὰ Εὐχάϊτα b, τὴν Εὐχαΐας A. 13. fort. σιδηρωμένους.
 15. ἢ ante Σεύρη add. ex b.

dentibus illis: tu quis es? dixit ipse. Sabbatiani aut Macedoniani, si mihi depositionis deferrent, sententiam me admittere oporteret. et ita re infecta reversi sunt: ipse vero Eucharistiam profectus est. eadem quoque tempestate Flavianum Antiochiae throno deicere tentavit iniquus imperator, et in eius locum Severum apertum veritatis hostem intrudere. hoc unum insimulabant accusatores, quod ore solo, non cordis sensu anathema in synodum pronunciasset. consilium subinde dabant qui ad eum expellendum ab imperatore missi fuerant magistratus, ut ob enatos tumultus ad breve tempus secederet. illo itaque ad Platanos profecto, impium Severum in schismaticorum monasterio ad Gazae Maiumam prius monachum agentem confestim ordinauerunt episcopum: Flavianum vero Petras simul cum aliis pluribus episcopis, clericis et monachis ferro onustis relegaverunt. Elias demum Hierosolymitanus aut cum Severo communionem gerere, aut abdicati episcopatus multam sustinere per viam ab imperatore compulsus, monachis eius animum obfirmantibus, episcopatu potius depleri elegit: in cuius locum suffectus est quidam Ioannes e sanctae crucis custodibus unus, qui omnia ad illorum arbitrium se facturum pollicitus est: quod certe occupata post ordinationem sede nusquam praestitit.

A. M. 6005 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Τιμοθέου, Ἱεροσολύμων Ἰωάννου, Ἀντιοχείας Σευήρου ἔτος α΄.

Τούτῃ τῇ ἔτει Βιταλιανὸν τὸν νῦν Πατρικόλου κόμητος Φοιδεράτων οἱ ἐν Σκυθίᾳ καὶ Μυσίᾳ καὶ λοιπαῖς χώραις ὁρθό-
 P. 135 δοξοὶ παρεκάλουν κινήθῃναι κατὰ Ἀναστασίου τοῦ δραπετοῦς. 5
 ὁ δὲ κινήθεις, πολλὰς μυριάδας ἀνείλεν στρατοῦ τῶν ὑπὲρ
 Ἀναστασίου μαχομένων, χρυσὸν τε εἰς ῥόγας αὐτῶν πεμπομένον
 πλεῖστον, καὶ ὅπλα εἰς συμμαχίαν καὶ δαπάνας καὶ ὅσα ἄλλα
 ἐχειροῦτο. φασὶ δὲ ὅτι ἐν μιᾷ συμβολῇ ἐξήκοντα πέντε χι-
 λιάδας στρατοῦ βασιλικοῦ ἐκρήμνισεν σὺν Ὑπατίῳ στρατη- 10
 γούντι αὐτῶν, νήϊ δὲ ἐξαδέλφῃς Ἀναστασίου καὶ Σεκονιδίου
 πατρικίου, ὃν καὶ πιάσας ζῶντα εἶχεν ἐν φρουρᾷ. Ἀναστά-
 σιος δὲ ὁ παράνομος βασιλεὺς, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀντίρροπος ἐπί-
 P. 135 σκοπος Κωνσταντινουπόλεως πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὲρ Μακεδο-
 νίου καὶ τῆς συνόδου μοναχοῖς τε καὶ λαϊκοῖς καὶ κληρικοῖς 15
 ἐπέδειξαντο· ὥστε καὶ εἰς ὧσιν τῆς Θρησκείας ἐξώρισαν πολ-
 λούς. Τιμόθεος δὲ τὰ συνοδικὰ καὶ Μακεδονίου τὴν καθαι-
 ρεῖσιν τοῖς κατὰ πόλιν ἐπισκόποις ὑπογράψαι ἐπείμψεν· ὧν
 οἱ μὲν ἀνδρείοιτεροι πρὸς ἄμφο ἀντίστησαν· οἱ δὲ παρώθο-
 ροι φόβῳ τοῦ βασιλέως ἀμφοτέρω ἐπέγραψαν· οἱ δὲ μέσοι 20
 V. 108 τῇ κυθαιρέσει Μακεδονίου οὐχ ἐπέγραψαν, εἰ μὴ μόνον τοῖς

20. ἀμφοτέρω A, ἀμφοτέροις b, ἀμφοτέροις vulg.

A. C. 505 Cpoleos episcopi Timothei, Hierosolymorum Iohannis, Antiochiae Severi annis primis.

Hoc anno Vitalianum Patricioli Foederatorum comitis filium Scythiae, Mysiaeque, caeterarumque regionum incolae ad arma adversus impium Anastasium sumenda concitabant. Is ita provocatus infinitam prorsus exercituum, qui sub Anastasio merebantur, multitudinem com-
 cidit, et auri copiam immensam ad elargienda stipendia missam, arma in subsidium, commeatum, caeteraque omnia depraedatus est. uno conflictu solo sexaginta quinque hominum millia ex imperatoris exer-
 citu cum Hypatio Anastasii consobrinae et Secundini patricii filio eorum duce prostravit, vivumque acceptum sub custodia tenuit. Anastasius autem iniquus imperator et Timotheus sacrilegus episcopus Cpoleos monarchis, laicis et clericis Macedonii synodique causa plurima mala intulit: adeo ut Oasim Thebaidos ex eis plures in exilium egerit: synodales vero litteras, et Macedonii depositionem cunctis passim per urbes episcopis ad subscribendum misit Timotheus: ex quibus qui fortitudine praecelluerunt, utrique lverant in oppositum: qui animo faciliores imperatori metu subscripserunt utrique: qui medium tenere, Macedonii depositioni nusquam, verum solis Timothei synodicis, quod

συνοδικῶς Τιμοθέου, ὅπερ ταυτὸν ἦν, εἰ καὶ διαφέρειν αὐ-
τοῖς ἐδόκει. Τιμόθεος δὲ τὸ ὄνομα Σευήρου βουληθεὶς ἐντά-
ξαι τοῖς διπτύχοις καὶ τὸ Φλαβιανοῦ ἐκβαλεῖν ἐπὶ τοῦ λαοῦ B
ἐκωλύθη. Σευήρου γὰρ τὴν κοιτωνίαν πάντες οἱ ὁρθόδοξοι
5 εἴφυνον, μάλιστα οἱ μοναχοί, οὓς μετὰ πλῆθους ἀγροικικοῦ
τιμωρῶν πολλοὺς ἐφόνευσε, τὰ θυσιαστήρια ἀνατρέπων, καὶ
τὰ ἱερὰ σκεῆ τῶν ὁρθόδοξων χωνεῖων δ' ἱερόσυλος. Ἰου-
λιὰνα δὲ ἣ περιφανεστάτη ἣ κτίσασα τὸν ναὸν τῆς Θεοτόκου
ἐν τοῖς Ὀνωράτοις ἀντεποιεῖτο σφόδρα τῆς ἐν Χαλκηδόνι συν-
10 ὁδου, ὡς καὶ τὸν βασιλεῦα πολλὰς αὐτῇ διαστροφὰς ἐφευρόντι
μὴ πείσαι κοινωνῆσαι τῇ Τιμοθείῳ. καὶ αὐτὸς δὲ Τιμόθεος
πολλὰκις εἰς αὐτὴν ἀπελθὼν οὐκ ἐπεισεν αὐτήν. Πομπηῖον
δὲ ἀνεψιὸν αὐτοῦ ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν τούτου γαμετὴν κοσμίαν C
οὖσαν καὶ εὐποιῖαις σχολάζουσιν, πολλὰς περιστάσεις ἐτα-
15 πείνου, ὡς ξηλωτὰς τῆς συνόδου, καὶ ὡς χορηγοῦντας Μακε-
δονίῳ ἐν τῇ ἑξορίᾳ τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν. οἱ δὲ σταλόντες πα-
ρὰ Τιμοθέου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρὸς Ἰωάννην τὸν Νικαιώτην
ἐπ' ἁμβωνος τὴν ἐν Χαλκηδόνι ἁγίαν σύνοδον ἀνεθεμάτισαν.
τοῦ δὲ ἡγουμένου τῆς Δίου μονῆς τελευτήσαντος, ἦλθεν Τι-
20 μόθεος προβαλέσθαι ἡγούμενον. ὁ δὲ μέλλων προβιβάζεσθαι

1. εἰ καὶ A, εἴπερ vulg. 3. ἐκβαλεῖν A, ἐκβάλλει vulg. 5.
ἀγροικικοῦ B, ἀγροίκου A, ἀγροίκων vulg. 11. εἴ add. ex A.
12. Πομπήιον A.

tamen idem prorsus fuit, quamvis ipsi discrimen venditarent, nomen et subscriptionem apposuerunt. Timotheus autem Severi nomen diplychis volens inserere, et Flaviani rescindere, a populo prohibitus est. Severi quippe communionem aversabantur orthodoxi omnes, et maxime monachi, in quos collecta rusticorum turba crudeliter animad-
vertit, et altaribus eversis sacrisque orthodoxorum vasis igne conflatis, sacrilegus plures eorum interfecit. Iuliana vero illustrissima foe-
mina, quae templum deiparae virgini posuit in Honoratis, pro viribus Chalcedonensem adeo tuebatur synodum, ut imperator ipse adinven-
tis etiam multarum fallaciarum technis, ut Timothei communionem subiret, persuadere non valuerit: sed nec ipsemet Timotheus, cum eam saepius convenisset, non persuasit. Pompeium insuper consobrinum suum, eiusque coniugem ornatissimam foeminam, et bonis operibus assuetam, seu synodo bene affectos, et quae ad vitae necessitatem conducunt Macedonio in exilio subministrantes, multis calamitatibus oppressit imperator. porro qui ad Ioannem Nicaeotam a Timotheo missi fuerunt Alexandriam, illi ex ecclesiae suggestu sanctam Chalcedonensem synodum anathemate damnaverunt. caeterum Dii mona-
sterii praefecto e vivis sublato, Timotheus superiorem alium substi-

ἔφη, μὴ δέχεσθαι εὐλογία ἀνδρὸς ἀθετοῦντος τὴν ἐν
 D Χαλκηδόνι σύνοδον. Τιμόθεος δὲ ἔφη ἀνάθεμα παντὶ ἀν-
 θρώπῳ τῷ μὴ δεχομένῳ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον· καὶ οὖ-
 τως προχειρισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ οὐ κατεδέξατο ὁ ἡγουμένος.
 Ἰωάννης δὲ ὁ ἀρχidiaκoτος Τιμοθέου Μανιχαῖος ὢν, ὑβρίσας 5
 Τιμόθεον, τῷ βασιλεῖ ἐμήνυσεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀτιμάσας
 Τιμόθεον, χαλεπῶς κατὰ πρόσωπον ἀρνούμενον εὗρεν καὶ πάλιν
 ἀναθεματίζοντα τοὺς δεχομένους τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον.
 Ἰωάννης δὲ ὁ Ἀλεξανδρείας ὁ δυσσεβὴς ἐκώλυσε τοὺς Αἰγυ- 10
 πτίους ἀνέρχεσθαι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, διὰ τὸ μὴ κοινωνεῖν
 P. 136 ἐν τῇ ὑψώσει τῇ ἐν Χαλκηδόνι συνόδῳ. φροεῖν δὲ τινα ὑπὸ
 δαιμονίων τῶν ἐγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα τότε. Ἀναστάσιος δὲ
 ἐπιθνῶν γενέσθαι δοῦξ Παλαιστίνης ὑπέσχετο τῷ βασιλεῖ,
 εἰ μὴ πείσω Ἰωάννην τὸν μετὰ Ἠλίαν ἐπίσκοπον Ἱεροσολύ-
 μων κοινωνῆσαι Σευήρῳ, δίδειν τριακοσίας λίτρας χρυσίου. 15
 λαβὼν δὲ τὴν ἀρχὴν ἦλθεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ Ἰωάννην
 μὴ πειθόμενον εἰς φρονεῖν ἐπέβαλεν. Ζαχαρίας δὲ τις ἄρ-
 χων Παλαιστίνης, Θεοφιλῆς ἀνὴρ, ὑπέθετο τῷ ἐπισκόπῳ ζή-
 λῳ θεῷ φερόμενος ὑποσχέσθαι τῷ δουκὶ ποιεῖν τὰ δοκούντα
 αὐτῷ, εἰ ἀποκατασταθῇ εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. τοῦ δὲ ἀπο- 20

2. Τιμόθεος δὲ ἔφη — — σύνοδον om. A b f. 4. οὐ add.
 ex A b. 12. εἰς Ἱεροσόλυμα. τότε δὲ τις Ἀναστάσιος b. 14.
 fort. πείσω.

tuturus accessit. at qui promovendus erat dixit: a viro qui Chalcedo-
 nensem synodum reprobaverit, benedictionem se nolle accipere. re-
 spondit Timotheus: anathemate feriatur quisquis Chalcedonensem
 non admiserit synodum: atque ita se ab eo confirmari non permisit
 praefectus. Ioannes autem Timothei archidiaconus cum esset Mani-
 chaeus, coniectis in Timotheum conviciis, rem ad imperatorem detul-
 lit. sed cum imperator ipsum ignominiose et dure corripuisset, Ti-
 motheus ante imperatoris conspectum rem negavit omnem, et qui
 synodum Chalcedone celebratam reciperent, anathemate perstrinxit.
 Ioannes autem impius Alexandriae praesul Aegyptios Hierosolymam
 ascendere prohibuit, ne in sanctae crucis exaltationis festo Chalcedo-
 nensis synodi patribus communicarent. tum vero res prorsus horrendae
 ab iis qui daemonibus correpti erant Hierosolymia editae. Ana-
 stasius autem Palaestinae dux fieri cum ambiret, nisi Ioannem, qui
 post Eliam Hierosolymorum episcopum agebat, cum Severo commu-
 nionem habere suaderet, 300 auri libras imperatori se pensurum pro-
 misit. mox dignitate arrepta, venit Hierosolymam et Ioannem sibi
 reluctantem coniecit in custodiam. Zacharias autem quidam Palaes-
 tinae praefectus, vir religiosus, divino zelo motus, episcopo sugges-

λύσαντος αὐτόν, καὶ ἀποκαταστήσαντος, συναγαγὼν τὰ μονα-
 στῆρια εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου, καὶ ἀνελθὼν ἐπ'
 ἄμβωνος, ἀνιθεμάτισε Νεστόριον καὶ Εὐτυχίαν καὶ Σενήρον
 καὶ Σωτήριχον τὸν Καισαρείας, ἀναγορεύσας τὰς ἡγίας καὶ
 5 οἰκουμηνικάς τέσσαρας συνόδους· παρῆν δὲ καὶ Ὑπάτιος ὁ
 ἀδελφιδεὺς τοῦ βασιλέως μὴ κοινωνῶν τῷ Σενήρῳ τὸ σύν-
 λον. οὗτος κοινωνήσας τῷ Ἰωάννῃ τότε χρυσοῖον λίρας ἑκα-
 10 τὸν Θεοδοσίῳ τῷ ὁσίῳ ἐξάρχῃ ὄντι τῶν μοναστηρίων εἰς δια-
 νομὴν τῶν ὑπὲρ τῆς ὁρθῆς πίστεως καὶ τῆς ἐν Χαλκηδόνι
 15 ὁλούντων μοναχῶν δέδωκεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τινὰς τῶν ἀρ-
 χόντων προσέταξεν εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Θεοδοῦρου τῶν C
 Σφρακίων ἐπ' ἄμβωνος τὴν προσθήκην τοῦ τρισάγιου ὑπο-
 βάλλειν, ὥστε τὰ πλήθῃ ἀγανακτοῦντα ἐξελθεῖν κατὰ τὴν
 ἡμέραν τῆς λιτῆς γινομένης ἐν τῷ Τρικόγχῳ διὰ τὴν κόριν·
 15 ἡνίκα καὶ Τιμόθεος δι' ἐγγράφου ὑπομνηστικοῦ πάσαις ταῖς
 ἐκκλησίαις προσέταξε τὸ τρισάγιον ἐν ταῖς λιταῖς μετὰ τῆς
 προσθήκης εἶπεῖν. ὕπερ πολλοὶ φοβούμενοι ἐποίησαν. οἱ δὲ
 μοναχοὶ ἄλλον ψαλμὸν ᾄδον ψάλλοντες. τοὺς δὲ ἰδὼν
 ὁ λαὸς ἔκραξεν· καλῶς ᾄδον οἱ ὁρθόδοξοι. στάσις τε πολλὴ
 20 γέγονε καὶ ἐμπρησμὸς οἰκῶν πολλῶν καὶ φόνοι μυρίοι, τοῦ

6. ἀδελφὸς A e.

8. ὁσίῳ om. A e f.

9. Χαλκηδὼνα συν-
 ὁδου λαλούντων A.

sit, duci quae placita forent executurum polliceretur, si modo pro-
 priam sibi sedem reciperet. quo illum dimittente ac throno restitu-
 ente, mox ille monasteria quaeque in S. Stephani templum collegit,
 et sanctis quatuor oecumenicis conciliis publice proclamatis in Nesto-
 rium, Eutychem, Severum et Soterichum Caesareae praesulem anathe-
 ma ex ambone pronuntiavit. his interfuit Hypatius imperatoris ex
 fratre nepos a Severi communione penitus alienus. hic cum Iohanni
 communicaret, Theodosio sancto monasteriorum praeposito centum
 auri libras tunc donavit, quas in monachos, qui rectam fidem et Chal-
 cedone synodum actam tuerentur, distribueret. imperator porro ma-
 gistratuum nonnullis, ut in sancti Theodori Spharaciorum templo ex
 ambone hymni ter sancti subiicerent additamentum praecipit: ex
 quo populus indignatus, ex processions precibus ad Triconchum eo
 die propter pulverem igneum habitis, se subduxit: cum etiam Timo-
 theus omnibus ecclesiis per libellum scriptum edixit, ut ter sanctum
 hymnum, non omisso additamento, in publicis processionibus decan-
 tirent: quod plerique prae metu fecerunt. caeterum monachi canticum
 aliud procedebant psallentes. iis conspectis exclamavit populus: bene
 venerint orthodoxi: ex quo tumultus vehemens exortus est, multarum
 domorum visa incendia, et innumerae caedes perpetratae, populi con-

Δόχλου καταβῶντος Ἀναστασίῃ, καὶ ἄλλον βασιλείᾳ αἰτούντων, Ἰταλιανὸν δὲ πάντων εὐφημούντων, ὥς αὐτοκράτορα, ὥστε φεγεῖν Ἀναστάσιον, καὶ κρηβῆναι ἐν προαστείῃ ἐγγὺς Βλαχερινῶν, ἐπ' αὐτῆς δὲ Ἀρεάδνης ὑβρισθῆναι, ὥς πολλῶν κυκῶν αἴτιον Χριστιανοῖς. Ἀλαμουνδάρου δὲ τοῦ φυλάρχου τῶν Σαρακηνῶν βαπτισθέντος, Σενήρος ὁ δυσσεβὴς δύο ἐπισκόπους ἐπεμψεν τῆς λῶβης αὐτοῦ μεταδοῦναι αὐτῷ. Θεοῦ δὲ προνοίᾳ ἐπὶ τῶν ὀρθοδόξων ὁ ἀνὴρ ἐβαπτίσθη τῶν δεχομένων τὴν σύνοδον. τῶν δὲ ἐπισκόπων τοῦ Σενήρου διωστρέ-
 P. 137 φειν τὸν φύλαρχον τοῦ ἀληθοῦς δόγματος σπενδόντων, θαν- 10
 μαστιῶς αὐτοὺς ἤλεγξεν Ἀλαμούνδαρος δραματοργία τοιαύ-
 τη. ἔφη γάρ πρὸς αὐτούς, γράμματα, φησὶν, ἐδέξαμην σή-
 μερον ὅτι Μιχαὴλ ὁ ἀρχάγγελος τέθνηκε σήμερον. τῶν δὲ
 εἰπόντων ἀδύνατον εἶναι τοῦτο, ἔφη πρὸς αὐτούς ὁ φύλαρ-
 χος· καὶ πῶς Θεὸς γυμνὸς ἐστανρωθή καθ' ὑμᾶς, εἰ μὴ 15
 δύο φύσεων ἦν ὁ Χριστός, εἴπερ μηδὲ ἄγγελος ἀποθνήσκει;
 καὶ οὕτω μετ' αἰσχύνης ἀνεχώρησαν οἱ τοῦ Σενήρου ἐπίσκο-
 ποι. Καβάδης δὲ τινες τῶν ἐν Περσίᾳ Χριστιανῶν ἡγκυλο-
 Βκόπησεν, οἱ μετὰ ταῦτα περιεπάτησαν.

1. Ἀναστασίου α. 5. Ἀλαμουνδάρῳ τῷ φυλάρχῳ — βαπτι-
 σθέντι b. 6. ἐπισκόπους om. A. 12. γὰρ add. ex A e. 13.
 ὁ ἀρχάγγελος om. A e f. σήμερον om. A f.

fusa plebe contumeliosis vocibus Anastasium impetente, et alium ad imperium advocante, et uno consensu, ceu iam declaratum imperato-rem, acclamante Vitalianum: adeo ut fingerit Anastasius et Blachernis proxime in suburbio delitnerit, eum vero, velut multorum auctorem malorum, conviciis sua Areadna corripuerit. porro Alamundaro Saracenicarum tribuum principe baptizato duos episcopos, eadem, qua ipse, tabe infectos, ut ipsi tabem in eum spargerent, ad eum destinavit. ab orthodoxis vero synodo bene affectis, dei providentia baptizatus, Severianis episcopis a vero fidei sensu eum divertere studiose machinantibus, ipse Alamundarus arte mira commento hocce proposito eos coarguit. hodie, inquit ad eos, accepi litteras, quibus archangelum Michaelen obiisse hoc eodem die nunciatur. respondentibus illis, rem esse quae fieri nequirit: ad eos tribuum princeps convertit sermonem: et quomodo, ait, purus merusque deus iuxta mentem vestram fuit cruci suffixus, nisi duabus ex naturis constiterit Christus: quandoquidem neque angelus leto potest extinguī? atque ita cum dedecore Severiani episcopi discesserunt. Cabades porro quibusdam per Persidem Christianis poplitum succidit nervos, qui nullo secius postmodum recta processerunt.

Ῥώμης ἐπισκόπου Ὁρμισδα ἔτος α'.

A.M. 6006

Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς παραλαβὼν πᾶσαν τὴν Θράκην καὶ Σκυθίαν καὶ Μυσίαν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ πληθύνοντων καὶ Βουλγάρων, παρέλαβεν τὴν Ἀγχιάλον καὶ τὴν Ὀδυσσόπολιν, πιάσας καὶ τὸν Κύριλλον τὸν στρατηγὸν τῆς Θράκης, καὶ ἦλθεν πραιδεύων ἕως τοῦ Βυζαντίου. φειδόμενος δὲ τῆς πόλεως ἐν Σωσθενίῳ ἰστρατοπέδευσεν. Ἀνυστάσιος δὲ ἀπο-
 5 γνὸς πέμπει τινὰς τῆς συγκλήτου παρακαλῶν εἰρηνεῦσαι αὐτόν· καὶ ὤμωσεν σὺν τῇ συγκλήτῳ, καὶ τοὺς ἐξορισθέντας
 10 ἐπισκόπους ἀνακαλεῖσθαι ἐν Ἱερουσαλὴμ τῆς Θράκης. ὁ δὲ Βιταλιανὸς προσέειπεν, ἵνα καὶ οἱ πρίγκιπες ἐκύστης σχολῆς ὁμώσωσι τοῦτο· καὶ Μακεδόنيος καὶ Φλαβιανὸς οἱ ἀδίκως ἐκβληθέντες ἀπολάβωσι τοὺς ἰδίους θρόνους, ὁμοίως καὶ πάντες
 15 οἱ λοιποὶ ἐπίσκοποι, καὶ οὕτως συγκροτηθῇ ἡ σύνοδος, ἐρχομένων καὶ τοῦ Ῥώμης, καὶ πάντων τῶν ἐπισκόπων, καὶ οὕτω κοινῇ κρίσει ἐξετασθῇ τὰ κατὰ τῶν ὁρθοδόξων τολμηθέντα. τοῦ δὲ βυσιλέως καὶ τῆς συγκλήτου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων
 20 τῶν τε καὶ λαῶν ὁμοσάντων, καὶ βεβαιωσάντων ταῦτα οὕτως γίνεσθαι, εἰρήνῃ γέγονεν, καὶ ἐπανέξενυεν ἐπὶ τὰ ἴδια. Σεκουνδιανὸς δὲ ὁ πατρικίος ὁ γαμβρὸς Ἀνυστασίῳ ἐν ἀδελφῇ,

9. ἀπὸ καὶ ὁμῶσαι b.

13. ἀπολάβωσι τ. ἰδ. θρ. ὁμ. om. A.

14. προσηγῆ A.

15. τῶν add. ex A.

16. ἐξετασθῇ A, ἐτοιμοῦσθ c, δοκιμασθῇ vulg.

Romae episcopi Hormisdæ annus primus.

A.C. 506

Hoc anno Vitalianus occupata universa Thracia, Scythia et Mysia, ducens secum ingentem Unuorum et Bulgarorum numerum cepit Anchialum et Odysopolim, ipsumque Thraciae militiae magistrum Cyrillum, praedictis quaque versus ad Byzantium usque abactis, comprehendit. at cum urbi parceret, ad Sosthenium castra metatus est. Anastasius rebus in desperatis senatorii ordinis nonnullos qui de pace agenda eum rogarent, misit: iuravitque una cum universo senatu episcopos exules Hieracleam Thraciae se revocaturum. his additum voluit Vitalianus, ut uniuscuiusque scholae principes idem iurando assererent: atque ut Macedonius et Flavianus propriis thronis iniuste expulsi, eos reciperent, ac reliqui pariter episcopi suos: et ita demum convocaretur synodus, ad quam pontifex Romanus et cuncti accederent episcopi: ut hoc pacto quae adversus orthodoxos perperam decreta fuissent, communis iudicii sublicerentur examini. imperatore vero et universo senatu et magistratuum populique reliquis iusiurandum interponentibus, et data fide res ordine exposito gerendas assermantibus, pax conciliata, et ipse domum repetiit. porro Secundianus patricius Anastasii ex sorore gener, et Hypatii pater, ad Vitaliani

πατήρ δὲ Ὑπατίου, εἰς τοὺς πόδας Βιταλιανοῦ προσπεσὼν πολλοῖς δάκρυσιν, Ὑπατίον τὸν ἰδίον υἱὸν ἐκ τῶν ἐν Μυσίᾳ δεσμῶν ζῶντα ἀπέλαβεν. Ὁρμίσδας δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ὁχλοῦμενος ὑπὸ Θεοδορίχου χαριζομένου Βιταλιανῷ, Εὐόδιον τὸν ἐπίσκοπον ἐπεμψεν καὶ τὸν Βιταλιανὸν ἀρχιδιάκονον ἐν 5

P. 138 τῷ κροτηθῆναι τὴν ἐν Ἡρακλείᾳ σύνοδον. ἦλθον δὲ καὶ ἐπίσκοποι ὡς διακόσιοι ἐκ διαφόρων τόπων· οἱ τινες ἐμπαιχθέντες ὑπὸ τοῦ παρανόμου βασιλέως καὶ Τιμοθέου ἐπισκόπου Κωνσταντινιπόλεως ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι. ὁ γὰρ ἀσεβὴς βασιλεὺς παραβάς τὰς συνθήκας, λάθρα ἐδήλωσεν τῷ 10 πάππᾳ Ῥώμης μὴ παραγενέσθαι. τῷ γὰρ Βιταλιανῷ σάκραν ἦν πέμψας τοῦ πέμψαι αὐτὴν εἰς Ῥώμην πρὸς τὸ παραγενέσθαι τὸν πάππαν ἐπὶ τὸ κροτηθῆναι σύνοδον ἐν Ἡρακλείᾳ. πᾶς δὲ ὁ λαὸς καὶ ἡ σύγκλητος παρρησίᾳ ἐλοιδοροῦν Ἀναστασίον ὡς ἐπίορκον. ὁ δὲ παράνομος ἀναιδῶς ἔλεγεν νόμον 15 βεῖναι κελεύοντα βασιλέα κατ' ἀνάγκην ἐπιορκεῖν καὶ ψεύδεσθαι. ταῦτα ὁ παρανομώτατος μανιχαϊσφύρων.

A. M. 6007 Τούτῳ τῷ ἔτει Βιταλιανὸς ἀγανακτῆσας κατὰ Ἀναστασίου διὰ τὴν ἐπιορκίαν πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὸ Ἀναστάσιον στρατοπέδοις, καὶ τῇ λοιπῇ πολιτείᾳ ἐπεδείκνυτο, ἀναιρῶν καὶ 20

2. Ὑπάτιον om. A a. 4. χαριζομένου A b, χαριζόμενος vulg.
 Θεόδιον A. 5. ἐν τῷ] εἰς τὸ κρ. A. 7. ὡς om. A. 11.
 πάππ h. l. et infra A. παραγενέσθαι A, παραγίγναι vulg.
 14. ὁ add. ex A. 19. διὰ τὴν A e, δι' αὐτὴν vulg. ὑπὲρ
 Ἀναστ. A e.

peles procidens, multis lacrymis Hypatium proprium filium ex vinculis, quibus tenebatur in Mysia, liberum et salvum recepit. caeterum Hormisdas Romanus episcopus a Theudericho sollicitatus, qui Vitaliano favebat, Eudodium episcopum et Vitalianum archidiaconum, indicto Heracleae concilio, legatos misit. accesserunt etiamnum ex diversis locis episcopi circiter ducenti: qui tam a scelesto imperatore, quam a Timotheo Cypoleos episcopo delusi, re infecta recessere. impius siquidem imperator, pactis violatis, ad papam Romae ne venirent clam significavit: aliunde vero Vitaliano sacram Romae mittendam dederat, qua papam ad concilium Heracleae celebrandum ut accederet dolose invitabat. plebs autem omnis et senatus universus Anastasium ceu periturum conviciis impetebat. ad quae nefarius ille impudentissime dicebat: haberi legem, quae imperatorem in necessitate constitutum peierare ac mentiri iubeat. haec ille scelestus Manichaeorum discipulus.

A. C. 507 Hoc anno Anastasii periuriis irritatus Vitalianus in eius exercitus et reliquam omnem rempublicam multa mala exercuit: caedibus enim,

ἀρπαζων, καὶ ἀποπλίζων, καὶ τέλος πρὸς ὕβριν ἑκαστον στρα-
τιώτην μιᾶς φόλλεως ἐπίπρασκεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐννοι οἱ λεγόμενοι Σαβῆρ περιάσαντες Α.Μ. 6008
τὰς Κασπίας πύλας τὴν Ἀρμενίαν ἐξέδραμον, Καππαδοκίαν C
5 τε καὶ Γαλατίαν καὶ Πόντον ληϊζόμενοι, ὥς καὶ Εὐχαΐταν
μικροῦ δεῖν παραστήσασθαι. ὅθεν καὶ φηγὼν ὁ ἱερὸς Μακε-
δόσιος κινδυνεύων σχεδὸν εἰς Γάγγραν διεσώθη. ὅπερ μαθὼν
Ἀναστάσιος πικρῶς προσέταξεν αὐτὸν ἐκεῖ φυλάττεσθαι, πέμ-
ψας, ὥς φησι, καὶ τὸν ἀναιρουῦντα αὐτόν. τελειωθείς δὲ ἐν D
10 Γάγγραις κατετέθη ἐν τῷ ναίῳ τοῦ ἀγίου μάρτυρος Καλλινί-
κου ἔγγιστα τῶν λειψάνων αὐτοῦ πολλὰς ἰάσεις ἐπιτελῶν.
Μακεδονίου νεκροῦ κειμένου φασὶ τῇ χειρὶ κατασφραγισαοθῆαι
τῇ στανῶν. Θεόδωρος δὲ τις τῶν συνόντων αὐτῷ εἶδεν εἰς
ὄναρ λέγοντα αὐτῷ· ἐκλαβε, καὶ ἀπελθὼν ἐπανάγνωνθι Ἀνα-
15 στασίῳ, καὶ εἰπέ· ἐγὼ μὲν ἀπέρχομαι πρὸς τοὺς πατέρας
μου, ὧν τὴν πίστιν τετήρηκα, οὐ πάνσομαι δὲ ὀχλῶν τῷ δε- V. 111
σπότῃ ἄχρισ οὐ ἔλθῃς, καὶ εἰς τὴν δίκην εἰσελθόμεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πλεῖστοι ἄνδρες καὶ P. 139
γυναῖκες καὶ παιδία δεινῶς πληγέντα ὑπὸ δαιμόνων ἀθυρώς

2. φόλλεως A, φόλλεως vulg.

a, Σαβῆρες b, Σαμῆν vulg.

vulg. 8. αὐτόν add. ex A.

17. ἄχρισ οὐ A, ἄχρι σὺ vulg.

γῆνια A e, πληγύνεις vulg.

3. of add. ex. A. Σαβῆρ A

5. Εὐχαΐταν A b e, Εὐχαΐτα

ἐκεῖ χακῶς b. 14. ἐξάλε A.

19. παιδία] γῆνια e. πλη-

rapinis et militum exautorationibus eos vexans, ad irrogandam de-
mum maiorem contumeliam, singulis foliis singulos milites di-
vendebat.

Hoc anno Unni, quibus Saber appellatio, Caspiarum portarum li- A. C. 508
mitibus emensis, Armeniam suis incursionibus infestaverunt; Cappado-
ciamque et Galatiam et Pontum depopulati, ad Euchaita usque, quae
tantum haud subegerunt, progressi sunt: a quibus fugiens sacer Ma-
cedonius, et de vita ubique per viam periclitans, salvus tandem Gan-
gram se recepit. viri salutem aegre audivit Anastasius, et sub custo-
dia teneri iussit, misso etiam, ut ferunt, qui eum tolleret e medio.
ita consummatus, Gangrae in templo sancti martyris Callinici, ad eius
reliquias proximus, ubi morborum sanationes praestat, est reconditus.
Macedonium mortuum ac iacentem narrant manu crucis sibi signum
expressisse. Theodorus autem quidam ex eius familiaribus vidit eum
per somnium sibi dicentem: excipe ista: et abiens lege coram Ana-
stasio, et dic ei: ego quidem ad patres meos, quorum servavi fidem,
vado: dominum autem interpellare non desinam, donec tu quoque
advenieris, et ad iudicium subeundum una sistamus.

Hoc etiam anno virorum, mulierum, ac puerorum quam plurimi

ῥλάτουν· καθ' ὅπνους δέ τις εἰδέν τινα φοβερὸν λέγοντα, ὅτι διὰ τοὺς ἀναθεματισμοὺς τῆς συνόδου ταῦτα πάσχουσι.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτι καὶ Ἀρεῖδῃ ἡ βασιλισσα ἐτελεύτησεν. οἱ δὲ μοναχοὶ τῆς ἐρήμου θεῖῃ ζήλῃ κινούμενοι τέσσαρας διαμαρτυρίας συντάξαντες, δύο μὲν ἐπεμψαν τῷ βασιλεῖ, 5 μίαν δὲ τοῖς ἄρχουσιν τῆς χώρας, καὶ μίαν τῷ ἐπισκόπῳ Ἰε-
B βροσολύμων Ἰωάννῃ, διαμαρτυρούμενοι, μήτε τῆς ἀγίας ἐν Χαλκηδόνι συνόδου παρεξελθεῖν, μήτε τῷ δυσσεβεῖ Σευήρῳ κοινωνῆσαι· ἐπεὶ πρὸς θάνατον ἐτοίμως ἔχουσιν, ἐμπυρρίζον-
τες καὶ τοὺς ἁγίους τόπους. τοῦ δὲ ἐπισκόπου Θεσσαλονίκης 10 διὰ φόβον τοῦ βασιλέως κοινωνήσαντος Τιμοθέῳ τῷ Κων-
σταντινουπόλεως ἐπισκόπῳ, τεσσαράκοντα ἐπίσκοποι τοῦ Ἰλλυ-
ρικοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος συνελθόντες εἰς ἓν, δι' ἐγγράφον ὁμο-
λογίας, ὡς ἀπὸ ἰδίου μητροπολίτου, ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ,
καὶ εἰς Ῥώμην πέμψαντες, τῷ Ῥώμης κοινωτῇ ἐγγράφως 15 συνέθετο. τὸν Θεσσαλονίκης ἐπίσκοπον Θεόδωρον ἱστορικὸς
C πατριάρχην ὀνομάζει ἀλόγως, μὴ εἰδὼς τὸ διατί.

A. M. 6009 Τούτῃ τῇ ἔτει Ἰωάννου τοῦ Νικαιώτου ἐπισκόπου Ἀλε-
ξανδρείας αἰρετικοῦ ἀποθανόντος, Διδάσκορος ὁ μικρὸς Τιμο-

7. Ἰωάννῃ add. ex A. διαμαρτυρούμενοι A, διαμαρτυράμε-
νοι vulg. 10. Θεσσαλονίκης A, Θεσσαλονικίας vulg. 11. φόβον
A, φόβου vulg. 17. διατί: in A a 2. manu haec adduntur:
ὀνομάζει αὐτὸν οὕτως. 19. ὁ μικρὸς om. A.

graviter a daemonibus vexati Alexandriae frequentius ululabant. per
sompnum autem quispiam vidit alium horrendae speciei virum dicen-
tem: execrationum in synodum coniectarum causa haec patiuntur.

Hoc eodem anno imperatrix Areadna etiam mortua est. porro
monachi deserta Palaestinae loca inhabitantes divino fervore accensi
quatuor fidei scriptas ediderunt obtestationes; quarum duas quidem
ad imperatorem, ad provinciae praefectos unam, et alteram ad Hiero-
solymorum episcopum miserunt, palam professi, a sancta Chalcedo-
nensi synodo nullatenus se discessuros, neque cum impio Severo com-
munionem habituros, quandoquidem vel ipsis sacris locis incendio
consumpti mortem subire parati forent. episcopo vero Thessaloni-
censi ob imperatoris metum cum Timotheo Cpoleos episcopo com-
munionem tenente, quadraginta Illyrici Graeciaeque episcopi una con-
venientes, tabulis etiam testibus professi sunt, ab eo, velut a proprio
metropolitano, se discedere, missisque Romani tabulis Romani pontifi-
cis communionem observare polliciti sunt. Theodorus historicus
Thessalonicae episcopum appellat patriarcham: sed nulla prorsus ra-
tione: nec cur ita scripserit, satis ipse novit.

A. C. 509 Hoc anno Ioanne Nicaeota Alexandriae episcopo haeretico vita

θέου τοῦ Αἰλίουρου ἀνεψιὸς προεβλήθη ἐπίσκοπος Ἀλεξαν-
δρείας. ἐλθὼν δὲ ἐν Βυζαντίῳ ὑπὲρ Ἀλεξανδρίων πρὸς τὸν
βασιλεῦα πρεσβεύσασθαι διὰ τὸν φόρον τοῦ υἱοῦ Καλλιπίου
τοῦ αὐγουσταλίου, ἀπὸ τῶν ὀρθοδόξων δημοσίως ὑβρίζετο
5 κατὰ πρόδοον τομιζόντων αὐτὸν κατὰ τῶν ὀρθῶν δογματικῶν
ἐληλυθέναι. πρεσβεύσας οὖν διὰ τὸν φόρον, μετὰ σπουδῆς D
ἀνεχώρησεν. ἡ δὲ φόρου αἰτία γέγονεν αὕτη. χειροτονηθέν-
τος Διοσκόρου, ἀνεχώρησαν τὰ πλήθη τῶν χωρικῶν λέγοντες·
ὅτι εἰ μὴ καθὼς περιέχουσιν οἱ κανόνες τῶν ἁγίων ἀποστόλων,
10 οὐ καθεύξεται ἐπίσκοπος. ἦσαν γάρ οἱ ἄρχοντες οἱ ἐνθρονί-
σαντες αὐτόν. ὁ δὲ Διοσκόρος ἦλθεν εἰς τὸν ἅγιον Μάρκον.
καὶ ἐλθόντες οἱ κληρικοὶ ἐνέδυσαν αὐτόν ἐκ δευτέρου, καὶ
πάλιν ἐχειροτόνησαν. καὶ οὕτως ἐλθὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάν-
νην ἐπετέλεσεν τὴν σύναξιν. ὄντος δὲ ἐκεῖ Θεοδοσίου τοῦ
15 υἱοῦ Καλλιπίου τοῦ αὐγουσταλίου καὶ Ἀκακίου τοῦ στρα-
τηλάτου, ἀτακτήσαντες οἱ ὄχλοι ἤρξαντο ὑβρίζειν τὸν αὐγου-
στάλιον, διὰ τὸ ἐπαινεῖν τὸν βασιλεῦα Ἀναστάσιον. ἀδείας δὲ P. 140
γενομένης εἰσπηδήσαντές τινες ἀπὸ τοῦ θρόνου καθεῖλον τὸν
υἱὸν τοῦ αὐγουσταλίου, καὶ ἀνέβλον αὐτόν. ὁ δὲ στρατηλά-
20 τῆς Ἀκάκιος ὄσους ἡδυνήθη πιάσαι, ἀνέβλεν. καὶ ἀκούσας ὁ

6. φόρον] φόρον A f h. l. et infra.

κῶν h.

10. οὐ add. ex A.

Θρονιάσαντες A.

17. τῆς δὲ ἀδείας A.

8. χωρικῶν f, κληρι-

κῶν h.

οἱ ἄρχοντες οἱ om. A.

18. τινες om. A e.

functo, Dioscorus minor Timothei Aeluri nepos Alexandrinus praesul
est institutus. pro Alexandrinis vero civibus apud Imperatorem ob
filii Calliopii augustalis necem legatione lungenz, et Byzantium pro-
fectus, ab orthodoxis, qui adversus recta fidei sancita profectionem
eum suscepisse arbitrabatur, publico per viam iter agens conviciis
excipiebatur. ob caedem itaque memoratam officio legati perfunctus,
confestim discessit. haec vero fuit perpetratae caedis causa. Dio-
scoro episcopo creto oppidanorum multitudo a reliquo ecclesiae coetu
segregavit se, dicens: non sedet episcopus, nisi qui, prout sancti
cauones apostolici praescribunt, fuerit institutus. principis enim ma-
gistratus ad thronum eum subvexerant. igitur ad sancti Marci Dio-
scoro profecto, convenientes clerici vestibus iterum induerunt et or-
dinationis ritum circa eum iterato perfecerunt: atque ita ad sancti
Iohannis progressus sacram synaxim obivit. cum vero filius Calliopii
augustalis Theodosius et Acacius militiae magister istic adessent,
turbae tumultuantes augustalem, quod Anastasium imperatorem lau-
dasset, conviciis lacessere coeperunt: et deposito metu quidam impetu
facto augustalis filium throno deturbatum interfecerunt. magister
autem militiae Acacius quos apprehenderu valuit, morte multavit.

βασιλεὺς, ὁργισθῆ καὶ αὐτῶν. ὁ δὲ Διόσκορος πρεσβεύσας, κατεπράυνεν αὐτόν. μετὰ δὲ Ἰνδῶν καὶ Περσῶν κύστρον ἐστὶν ὀνόματι Τζουβδαδεὲρ, ἔνθα πολλὰ χρήματα καὶ λίθους V. 112 τιμίους εἶναι πολλοὺς Καβάδης μαθὼν, ἐπέζητει τοῦτο λαβεῖν. δαίμονες δὲ τῇ τόπῃ παρεδρεύοντες, ἐκώλυον αὐτὸ χειρωθῆ- 5 ναι. πῦσαν οὖν κινήσας τῶν παρ' αὐτῇ μάγων ἐπίνοιαν, ἐπει- τα δὲ καὶ Ἰουδαίων, καὶ τοῦ σκοποῦ μὴ ἐπιτυχῶν, πεισθεὶς διὰ τῆς πρὸς θεὸν εὐχῆς τῶν Χριστιανῶν τούτου κυριεύσαι, ἐπίσκοπόν τινα Χριστιανὸν τῶν ἐν Περσίδι περὶ τούτου πα- ρεκάλεισεν, ὃς σὺναξιν ἐπιτελέσας καὶ τῶν θείων μυστηρίων 10 μεταλαβὼν, προσελθὼν τῇ τόπῃ, τοὺς ἐκείσε δαίμονας ἐξε- δίδωξεν· καὶ τῇ Καβάδῃ τὸ κύστρον ἀπόνως παρέδωκεν· τού- τῳ Καβάδης καταπλαγεὶς τῇ σημείῳ, πρωτοκαθεδρίᾳ τὸν ἐπί- σκοπον ἐτίμησεν, ἕως τότε Μανιχαίων καὶ Ἰουδαίων προκα- C θεζομένων, ἄδειαν δὲ παρέσχε καὶ τοῖς βουλομένοις βαπτί- 15 ζεσθαι.

A.M. 6010 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Διοσκορου ἔτος α'.

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα φοβερὸν βαστάζοντα κώδικα· καὶ τοῦτον ἀναπτύξας,

3. Τζουβδαδεὲρ A b, Τζουβδαδερ a, Τζουβδαδεσερ vulg. 6. περ' αὐτοῦ A. 9. παρεκάλειν A, παρεσκεύασεν vulg. 13. πρωτοκαθεδρίᾳ τὸν ἐπίσκοπον] πρωτοκαθεδρίαν τῶν ἐπισκόπων A, πρωτοκαθεδρίαν τὸν ἐπίσκοπον vulg. 15. δὲ add. ex A.

eo nuncio accepto, in Alexandrinos ira motus est imperator. Dioscorus itaque ad eum legatione suscepta, animum emollivit. caeterum Indos inter et Persas castrum est nomine Tzumbadeser, quo ingentium pecuniarum et pretiosi lapidis quam plurimam congeriem repositam audiens Cabades, occupare contendebat. daemones autem circa locum excubantes, ne in hominum potestatem cederet, impedimento erant. admota itaque magorum et subinde Iudaeorum, quos penes se habebat, arte universa, nec proposito potitus, susus ad deum Christianorum precibus, locum se posse consequi persuasus, Christianorum, qui Peridem incolunt, episcopum quendam praecepit adduci, qui synaxi peracta, divinorum particeps factus mysteriorum, et ad locum progressus, praesidiarios daemones ex eo expulit, et nullo labore Cabadi castrum tradidit. miraculo stupefactus Cabades, prima consensu sede episcopum voluit honoratum, Manichaeis et Iudaeis illuc usque primos honores obtinentibus. liberam quoque fecit potestatem, ut qui vellent, ad baptismum accederent.

A. C. 510 Alexandriae episcopi Dioscori annus primus.

Hoc anno Anastasius imperator virum terribilem in visione conspexit, codicem manu gestantem; quem cum aperuisset, et comperis-

- καὶ εὐρών τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως, εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ διὰ τὴν
κακοπιστίαν σου ἀπαλείψω δεκατέσσαρα ἔτη, καὶ ἀπῆλειψεν
αὐτά. ἐξυπνισθεῖς δὲ καὶ προσκαλεσάμενος Ἀμάντιον τὸν πραι-
πόσιτον, εἶπεν αὐτῷ τὸ ὄραμα. ὁ δὲ εἶπεν. κηγῶ ἐθεασάμην D
5 ταύτῃ τῇ νυκτί, ὅτι παρισταμένου μου τῷ κράτει σου, χοῖρος
μέγας ἔλθων, καὶ δραξάμενός μου τῆς χλαίνης, κατέρραξέν με
εἰς γῆν καὶ ἀνῆλωσεν. προσκαλεσάμενος δὲ Πρόκλον τὸν
ὄνειροκρίτην ἐξείπεν αὐτῷ τὰ ὁραθέντα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ὅτι ἀμφοτέροι οὐ μετὰ πολὺ τελειοῦσθε· τοῦ δὲ ἐπισκόπου
10 Κωνσταντινουπόλεως Τιμοθέου ἀποθανόντος Ἰωάννην τὸν Καπ-
παδόκην πρεσβύτερον καὶ σύγκελλον Κωνσταντινουπόλεως
ἐπίσκοπον προεχειρίσατο. οὗτος χειροτονηθεὶς τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα τὴν ἀποστολικὴν ἐνεδύσατο στολὴν. ὁ δὲ
λαὸς στάσιν πολλὴν ἐποίησεν τῷ Ἰωάννῃ τοῦ ἀναθεματίσαι
15 Σεῦρον.
- Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει, ἰνδικτιῶνι ια', μηνί Ἀπριλίῳ θ', τέ-Ρ. 141
θνηκεν Ἀναστάσιος ὁ δυσσεβὴς βασιλεὺς, βασιλεύσας ἔτη κζ'
καὶ μῆνας ζ' τῷ σδ' ἔτει ἀπὸ Διοκλητιανοῦ· καὶ ἐβασίλευ-
σεν Ἰουστίνος ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς ὡν' αὐτοῦ, ἀνὴρ πρεσβύ-
20 της καὶ πολὺπειρος, ἀπὸ στρατιωτῶν ἀρξάμενος καὶ ἕως
τῆς συγκλήτου προκόψας, Ἰλλύριος τῷ γένει. τινὲς δὲ φα-

2. δεκατέσσαρα ἔτη A, δεκατεσσαῖρες vulg. 3. διυπνισθεῖς A.
16. θ'] ια' A e, κα' f.

set imperatoris nomen, dixit ei: ecce ob fidei tue perversitatem annos quatuordecim deleo: totidemque delevit. expectans Amantium praepositum vocat, et narrat visionem. dicit ille: ego quoque cernebam hac nocte astare me maiestati tuae, porcumque mignum irrudentem chlamidemque meam prehendentem in terram me prostravisse, ac devorasse penitus. advocato itaque Proclo somniorum coniectori res visas enarrant. refert ille: brevi spatio uterque vestrum condemnatur. Timotheo vero Cpoleos episcopo satis functo, Ioannem Cappadocem presbyterum et synceillum Cpoleos instituerunt episcopum. hic ordinatus tertio paschatis die apostolicum induit amictum. populus autem multa importunitate contendebat a Ioanne, ut Severum anathemate perstringeret.

Hoc eodem anno, indictione undecima, mensis Aprilis nono, Anastasius impius imperator occubuit: exegit in imperio annos septem et viginti, mensesque septem, trigesimo quarto supra ducentessimum anno a Diocletiani imperio: in cuius locum Instinus pius imperator, vir aetatis proveciae, et expertus rerum, a militiae cingulo exorsus, et ad senatus usque ordinem promotus, Illyricus genere, suffectus est.

σιν ὅτι θείῃ σκηπτῇ κεραννωθεὶς Ἀναστασίας ἐμβρόντητος γέγονεν.

A.M. 6011 Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστίνου, Κωνσταντινουπόλειως ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινὸς βασιλευσας πᾶσιν ἄριστος ἀνε-5
 δείχθη, ζηλωτὴς ὁρθοδόξου πίστεως ἔμπυρος, καὶ ἐν πολέμοις
 ἐνδοκιμῶν· σίμβιον δὲ ἔχων ὀνόματι Λουνικίαν, ἔστεψεν
 V. 113 αὐτοῦσαν· ἦν οἱ δῆμοι ἐκύλεσαν Ἐνφημίαν εἰς τὸ στέψαι
 αὐτήν. Βιταλιανὸς δὲ ὁ προρρηθεὶς μετὰ θάνατον Ἀναστα-
 σίου Ἰουστίνῳ τῷ μεγάλῳ σφόδρα ῥηκιδώθη, ὥστε στρατηλά- 10
 C. του ἀξίαν παρ' αὐτοῦ δέξασθαι, καὶ ὑπατεῦσαι ἐλθόντα ἐν
 Βυζαντίῳ καὶ ὑπατον ἀναγορευθῆναι, καὶ κόμητα Περσέ-
 ντον, παρρησίαν τε ἔχειν τοσαύτην πρὸς τὸν βασιλέα, ὥστε καὶ
 Σενηρον προστάξαι ἐκβληθῆναι καὶ ἀνααιρεθῆναι. λίαν γὰρ
 ἦν ὁρθόδοξος Βιταλιανός. ὁ δὲ Σενηρος ἀκούσας, ἔμνηνεν, 15
 καὶ Ἰουλιανὸς Ἀλικαρνασσὸς ἐπίσκοπος, καὶ εἰς Αἴγυπτον
 ἀπελθόντες, ταύτην ἐτάραξαν, τὸν περὶ θθαρτοῦ καὶ αθθάρ-
 του λόγον κινήσαντες, Αἰσκόρου ἐπισκοποῦντος Ἀλεξανδρείας.
 ἐπίσκοποι δὲ καὶ κληρικοὶ ἀπὸ Ῥώμης ἦλθον λαβόντες αὐθην-
 D. τίαν ὑπὸ Ὀρμίδου ἐπισκόπου Ῥώμης, σπονδῇ Βιταλιανοῦ, 20

1. σκηπτῇ A. 6. ἔμπυρος A, ἔμπειρος vulg. 7. Λουνίαν A.
 8. Ἐνφημίαν οἱ Ἀῆμοι ἐκύλεσαν σιευθεῖσαν αὐτήν Αὐγουστian B.
 12. Περσέντου A. 19. ἦλθον — — Ῥώμης om. A. 20.
 σπονδῇ Βιταλιανοῦ, Ἰωάννου A, ὑπὸ Βιταλιανοῦ ἐτι ζῶντος, Ἰω-
 αννου vulg.

quidam autem autumant Anastasium fulmine de caelo tactum mentis stupore e vivis excessisse.

A.C. 511 Romanorum imperatoris Iustini, Cpoleos episcopi Iohannis annus primus.

Hoc anno Iustinus imperii summam adeptus optimum se omnibus exhibuit. fuit rectae fidei studiosus et belli gloria praeclarus. uxori vero nomine Lupiciae coniunctus, eidem imperii coronam impertiit, quam, dum redimiretur, Euphemiam populares tribus vocaverunt. memoratus autem supra Vitalianus post Anastasii mortem Iustino magno devinctissimus evasit, adeo ut magistri militiae dignitatem ab eo consequeretur, et Byzantium profectus consulatum gereret, et consul declararetur et Praesenti comes, tantaque apud imperatorem auctoritate polleret, ut Severum expelli iuberet et occidi. fuit enim Vitalianus rectae fidei bene affectus. eo nuncio accepto, fugit Severus, ac pater Iulianus Halicarnassi episcopus, et Dioscoro Alexandriae adhuc episcopatum administrante in Aegyptum profecti de corruptibili et incorrupto votis quaestionibus magnos in ea tumulus excitarunt.

Ἰωάννου τοῦ Καππάδοκος ἔτι ζῶντος ἐπισκόπου Κωνσταντινου-
 πύλεως, καὶ τὴν ἀγίαν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον συνέταξαν τοῖς
 διπτύχοις πρὸς ταῖς ἄλλαις ἱεραῖς τρισὶ συνόδοις. Σελήρου
 δὲ τοῦ θνσσεβουῦς ἐκ ποδῶν γεγονότος, Παῦλος ἐχειροτονήθη
 5 ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὁ Ξενοδόχος τῶν Εἰβούλου. καὶ ἐδώ-
 ρησατο ὁ βασιλεὺς τῇ πόλει Ἀντιοχείας χιλίας λίτρας χρυ-
 σίου· καὶ ταῖς ἄλλαις δὲ πόλεσι πολλὴν εὐνομίαν παρέσχεν,
 κωλύσας καὶ τὰς δημῶδεις ταραχάς. Ξεναῖαν δὲ τὸν Φιλό-
 ξενον ἐπίσκοπον Ἱεραιπόλεως μαριχαιοφρονα ὄντα, καὶ Πέτρον Ρ. 142
 10 Ἀμαμείας ἐξώρισεν ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Ἰουστινὸς σὺν πᾶσι
 τοῖς μετέχουσι τῆς λώβης αὐτῶν. Ἀμαντιὸν τε τὸν πραιπό-
 σιτον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν κουβικουλάριον, καὶ Θεόκριτον τὸν
 κόμητα Ἀμαντίου, ὃν ἐβούλετο ποιῆσαι βασιλέα, ὡς τυραν-
 νίδα μελετήσαντας, ἀνείλεν. ὁ γὰρ πραιπόσιτος δέδωκε Ἰου-
 15 στίνῳ χρήματα ἑογεῦσαι, ὅπως Θεόκριτος βασιλεύσῃ. ὁ δὲ
 στρατὸς καὶ οἱ δῆμοι οὐχ εἴλοντο τὸν Θεόκριτον βασιλεύσαι,
 ἀλλ' Ἰουστίνον ἀνεκέρυσαν. αὐτοὶ δὲ δυσφορήσαντες τυραν-
 νίδα ἐμελέτησαν, καὶ ἀγροέθησαν. ἀνεκαλέσατο δὲ ὁ βαι-
 λεὺς πάντας τοὺς ἀδίκως ἐξορισθέντας ὑπὸ Ἀναστασίου καὶ Β

2. συνέταξαν A, συνετάξαντο vulg.
 16. στρατηλάτης A c.
 vulg.

15. Θεόκριτος A, Θεόκρι-
 19. τοὺς δδ. A, τοὺς δδ.

caeterum episcopi et clerici Roma venerunt, qui Hormisdæ Romani pontificis auctoritate muniti, freti quoque Vitaliani adhuc viventia potentia et Ioannis Cappadociæ Cypoleos episcopi etiam superstitis diligentia, sanctam Chalcedonensem synodum aliis tribus sacris synodis annoveraverunt, et una cum eis in sacras tabulas retulerunt. caeterum impio Severo de medio sublato, Paulus recipiendis peregrinis in Eubulorum domo praepositus, Antiochias praesul ordinatus est: mille vero auri libras Antiochenae civitati largitus Imperator, in reliquas urbes multa passim aequitate est usus, et populares tumultus ubique compescuit. Xenam quoque, Philoxenam nomine, Hierapoleos episcopum cum Manichaeis sentientem, Petrumque Apameae, cum omnibus eodem contagio affatis in exilium pius Imperator expulit: et Amanthium praepositum et Andrean cubicularium et Theocritum Amanthii comitem, quem imperatorem declarare proponebat, seu tyrannidem meditato, interfecit. praepositus enim pecunias Iustino donaverat in milites distribuendas, ea conditione, ut Theocritum imperatorem salutaret: exercitus vero populique tribus Theocritum imperare non sunt passi, sed Iustinum principem renunciaverunt: quod illi graviter ferentes, et tyrannidem excitare aggressi, interfecti sunt. cunctos demum ab Anastasio inique relegatos ab exilio revocavit Imperator,

Ἀππίωνα τὸν πατρίκιον, ὃν ἐν Νικαίᾳ πρεσβύτερον βίᾳ χειροτόνησαν· ὃν ὁ βασιλεὺς ὡς ἐχέφρονα ἐποίησεν ὑπαρχον τῶν πραιτωρίων, καὶ Διογενιανὸν τῆς ἀνατολῆς στρατηλάτην.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῇ ἀνατολῇ φοβερός 5 κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτῖνα ἐκπέμπουσας ἐπὶ τὰ κάτω, ὃν ἔλεγον οἱ ἀστρονόμοι πωγωνίαν εἶναι [καὶ ἐροβοῦντο].

A.M. 6012 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Παύλου ἐτος α'.

C Τούτῃ τῇ ἔτει Βιταλιανὸς ἐδόλοφονήθη ὑπὸ τῶν Βυζαντιῶν μηνιῶντων αὐτῷ διὰ τὸ πολλοὺς ἀνηγχεῖναι τῇ και- 10 ρῇ τῆς ἐπαναστάσεως αὐτοῦ κατὰ Ἀναστασίον. Ἰωάννου δὲ τοῦ Καππάδοκος ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τελευτήσαντος, Ἐπιφάνιος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας καὶ σύγκελλος ἐχειροτονήθη μηνὶ Φεβρουαρίῳ κ'. ὁμοίως καὶ Ὁρμισδα τῆς Ῥώμης κοιμηθέντος Ἰωάννης τὴν ἐπισκοπὴν διεδέξατο. 15

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει ἐδημοκράτησεν τὸ Βένετον μέρος, ἐν πᾶσαις ταῖς πόλεσι ταραχὰς ἐγείραντες καὶ λιθάσμονες καὶ φόνους πολλοὺς ἀπεργαζόμενοι. ἐπύρχοντο δὲ καὶ τοῖς ἄρχουσιν. ὑπὸ δὲ Ἀντιοχείας ἤχθη τὸ κακὸν τῆς αὐαξίας, καὶ

1. πατρίκιον] πρεσβύτερον b e. πρεσβύτερον add. ex A.
 ἐχειροτόνησαν a, ἐχειροτόνησεν vulg. 3. τῶν πραιτωρίων A,
 τῇ πραιτωρίῳ vulg. 6. ἐκπέμπουσας A e, πέμπουσας vulg.
 7. οἱ add. ex A. καὶ ἐροβοῦντο om. A f. 10. μηνιόν-
 των A. ἀνηγχεῖν A, ἀναιρεθῆναι vulg. 14. ὁμοίως καὶ
 A, ὁμοίως δὲ vulg. 19. καὶ οὕτως — — ἐπεκράτησεν om. A.

Appionem in primis patricium, quem invitum Nicaeae iusserat ille ordinari: hunc vero Iustinus velut prudentem et cordatum virum praetorio praefectum et Diogenianum militiae magistrum in oriente creavit.

Hoc etiam anno stella apparuit in oriente, terribilis nimirum cometa, e quo radii inferius demissi protendebantur: barbatum dicebant astronomi, et ab eo cunctis metuebant.

A. C. 512 Antiochiaepiscopi Pauli annus primus.

Hoc anno Vitalianus a Byzantinis dolo interfectus est: quod enim rebellionis eius in Anastasium tempore plurimae caedes fuissent editae, gravior ei succensebant. Ioanne porro Cappadoce Cypoleos episcopo defuncto, Epiphanius eiusdem ecclesiae presbyter et synellus mensis Februarii die vicesimo quinto fuit ordinatus: et Hormisda pariter leto quiescente. Ioannes Romae episcopatum excepit.

Hoc etiam anno Veneta factio, variis per omnes civitates tumultibus excitatis, plurima saxis facta lapidatione, multisque caedibus editis per civitates omnes, reliquum sibi populum subegit, et in magistratus

οὕτως διεδόθη ἐν πάσαις ταῖς πόλεσι, καὶ ἐπεκράτησεν ἐπὶ χρόνους πέντε, καὶ ἔσφαζον τοῖς ξίφεσιν τοὺς ἀπαντῶντας Πρωσίνοους, καὶ τοὺς κατ' οἶκον κρυπτομένους· ἀνιόντες δὲ V. 114 ἐφόνευσαν, μὴ τολμῶντων τῶν ἀρχόντων ἐκδίκησιν τῶν φόνων 5 ποιῆσαι. ταῦτα δὲ ἐπράττοντο ἕως ἔτους ἑκτοῦ Ἰουστινίου τοῦ εὐσεβοῦς.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἐπιφανίου, Ἀλεξανδρείας A.M. 6013 ἐπισκόπου Τιμοθέου ἔτος α'.

P. 143

- Τούτῃ τῇ ἔτει πολέμου κινήσεντος μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ 10 Περσῶν Ἰουστίνος ἀπέστειλε πρέσβεις καὶ δῶρα πρὸς Ζιλίγδην τὸν ῥῆγα τῶν Οὐννων, καὶ συνέθετο μεθ' ὅρκων πατριῶν συμμαχεῖσθαι τῷ βασιλεῖ κατὰ Περσῶν. ἀποστείλας δὲ καὶ Καβάδης πρὸς αὐτόν, συνέθετο καὶ αὐτῷ. τοῦτο δὲ μαθὼν ὁ Ἰουστίνος, ἐλυπήθη σφόδρα. ἀπέστειλεν δὲ πρὸς τοὺς B 15 Πέρσας ὁ Ζιλίγδης μετὰ χιλιάδων εἰκοσι τοῦ πολεμῆσαι Ῥωμαίους. ὁ δὲ Ἰουστίνος ἐδήλωσε Καβάδῃ τῷ βασιλεῖ Περσῶν πρεσβεύων περὶ εἰρήνης, καὶ ὡς ἐπ' ἄλλῳ τινὶ γράψας, καὶ περὶ Ζιλίγδης, ὅτι συμμαχίας ὄρκους ἔχει μετὰ Ῥωμαίων, καὶ ὅτι δῶρα ἔλαβεν πολλά, καὶ βούλεται προδότης γενέσθαι 20 τῶν Περσῶν, καὶ ὅτι δεῖ ἡμῶς ἀδελφούς ὄντας εἰς φιλίαν

10. Ζιλίγδην A e passim. 13. καὶ αὐτῷ] fort. καὶ αὐτός. 14. ἀπέστειλεν] ἀπέλθεν b.

ipsos temere sese extulit. Antiochiae vero seditionis malum primo natum, in reliquis deinde civitates derivatum est, et per annos quinque invaluit: gladiis vero Prasinos obviam sibi factos, atque etiam per domos sese occultentes, ipsi intro se immittentes obtruncabant, magistratibus de tot caedibus poenas sumere non audentibus. haec autem ad sextum usque pii Iustini annum facinorose gerebantur.

Cpoleos episcopi Epiphani, Alexandriae episcopi Timothei an- A.C. 513 nus primus.

Hoc anno Persas inter et Romanos bello revocato, Iustinus legatos et munera ad Ziligdem Unnorum regem destinavit: ille, interpositis ex patrio more iuramentis, adversum Persas imperatori suppetias ferre promisit. aliis porro a Cabade una cum missa legatione acceptis, cum eo pariter praeliari spondit. nuncio accepto graviter offensus est Iustinus, ad bellum itaque contra Romanos moveudum misit Ziliges hominum viginti millia: Iustinus novo de pace tractatu per legatos instaurato, datisque quasi super alia re litteris, Cabadi Persarum regi de Ziligde, ut Romanis auxilia daturum etiam cum iuramento pactus fuerit, significat: in eum finem dona plurima accepisse, Persas Romanis proderere meditari: nos itaque velut fratres, inquit, in amicitiam redire, et a canibus istis hoc pacto minime deludi oportet.

Theophanes.

17

ἐλθεῖν, καὶ μὴ ὑπὸ τῶν κυνῶν τούτων οὕτως παιζέσθαι. ὁ δὲ Καβάδης ἐπηρώτησε κατ' ἰδίαν τὸν Ζιλίγδην, εἰ ἔλαβεν παρὰ Ῥωμαίων δῶρα, προτραπείς κατὰ Περσῶν; ὁ δὲ εἶπεν· **C**ναί. καὶ ὀργισθεὶς ὁ Καβάδης ἐφόνευσε αὐτόν, καὶ διὰ τῆς νυκτὸς πέμψας πλήθη Περσῶν, ἀνέβλεν τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἑπο- 5 τοῖσας, ὅτι δόλῳ ἤλθον πρὸς αὐτόν. ὅσοι δὲ ἤδυνήθησαν φυγεῖν, ἀνέξενξαν εἰς τὰ ἴδια.

Εὐφράσιος δὲ ὁ Ἀντιοχείας τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ἐξέβαλε τῶν διπτύχων, καὶ τὸ ὄνομα Ὁρμίσδα τοῦ πάππα Ῥώμης. μετὰ δὲ ταῦτα φοβηθεὶς, τὰς τέσσαρας συνόδους 10 ἐκηρυττεν.

Καβάδης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς τὸν τῶν Ῥωμαίων βασιλεῦα ἐπίτροπον τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου καταλιπεῖν ἠθέλησεν· οὐ γὰρ ἐβούλετο τὸν πρεσβύτερον αὐτοῦ υἱόν, καὶ ὁ νόμος Περσῶν ἐκύλει τοῦ ἄρξαι, οὐδὲ τὸν δεύτερον, διότι τὸν 15 Δούγαλμὸν ἐκκέκοιτο, Χοσρόην δὲ ὡς ἐκ τῆς Ἀσπείδου ἀδελφῆς γεννηθέντα ἡγάπα ὁ πατήρ. ἔδοξεν οὖν αὐτῷ εἰς Ῥωμαίους εἰρηνεῦσαι· καὶ Χοσρόην ἐποίητο παῖδα τοῦ βασιλέως γενέσθαι· ἐπὶ τούτοις πρέσβεις εἰς τὸ Βυζάντιον πρὸς Ἰουστινὸν ἐπέμψεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν σύγκλητον εἰς βουλὴν 20 καλέσας οὐ κατιδέξατο τοῦτο γενέσθαι, δόλον καὶ προδοσίαν

1. οὕτως om. A. 2. ἐπηρώτησε] ἐδήλωσε A. 6. ἤλθον A, ἤλθεν vulg. 8. ὁ add. ex A. 9. Ὁρμίσδα add. ex A. 16. ἐκέκοιτο A. Ἀσπέβου A, Ἀσπεβίδου a, Ἀσπεύδου e, ὅς ἐκ τῆς ἀδελφῆς Ἀσπεβίδου ἐγεννήθη b. 18. ἐποίησε τὸν παῖδα A b.

Cabades igitur Ziligidem seorsim interrogat, num ita deludentibus Persis, accepisset a Romanis munera? ita est: respondet ille. his exarsit Cabades, et ipsum interfecit: missisque per noctem Persarum agminibus copias eius delevit, eum dolo ductum ad se accersisse suspicatus. ii denum quibus fuga permissa est domum redierunt.

Euphrasius autem Antiochenus Chalcedonensis synodi patrum et ipsius papae Romani nomina diptychis expunxit. postmodum vero metu poenitens redditus, quatuor synodos publice promulgavit.

Cæterum Cabades Persarum rex Romanorum imperatorem domus suae curatorem instituere proposuit: maiorem quippe natu filium, quem Persarum leges ad regnum vocabant, vel ab eo secundum, quod oculus ei foret effossus, regnare noluit: Chosroem autem ex Aspede sorore susceptum diligebat pater. quare cum Romanis pacem habere decrevit, et Chosroem imperatoris filium instituere meditatus, Byzantium legatos ad Iustinum mittit. imperator adoptivum ex senatus consilio eum fieri non admisit: merum enim dolum Romanorumque pernici-

Ῥωμαίων τοῦτο καλοῦντες, Πρόκλον κοιαιστώρος ἀνδρὸς συνε-
του καὶ ἀγγλίνου τοῦτο καλῶς βουλευσαμένον.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηρίας τὸ *Λυρράχιον* πό- A.M. 6014
λις τῆς νέας Ἠπειροῦ τοῦ Ἰλλυρικοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς πολλὰ P. 114
5 χρήματα παρέσχεν εἰς ἀνανέωσιν τῆς πόλεως. ὁμοίως δὲ καὶ V. 115
ἡ Κόρινθος μητρόπολις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ταύτην μεγάλως
ἐφιλοτιμήσατο.

Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐφρασίον ἔτος α'.

A.M. 6015

Τούτῳ τῷ ἔτει Τζάθος ὁ τῶν *Λαζῶν* βασιλεὺς ἀποστα- B
10 τήσας τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας, Καβάδου βασιλεύοντος,
καὶ φιλοῦντος τὸν Τζάθον, ὡς καὶ προβαλλόμενον αὐτὸν βα-
σιλέα τῶν *Λαζῶν*, ἤλθεν πρὸς Ἰουστίνον εἰς τὸ *Βυζάντιον*,
καὶ παρεκάλεισε τὸν βασιλέα Χριστιανὸν αὐτὸν γενέσθαι, καὶ
ὅπ' αὐτοῦ ἀναγορευθῆναι βασιλέα τῶν *Λαζῶν*. ὁ δὲ βασι-
15 λεὺς αὐτὸν μετὰ χαρᾶς δεξάμενος ἐφώτισεν αὐτόν, καὶ νιὸν
ἀνηγόρευσεν. ἔγχε δὲ καὶ γυναῖκα Ῥωμαίαν, τὴν ἔγγονον
Ἰουστίνου τοῦ πατρικίου καὶ ὑποκουροπαλάτου, Οὐαλερίαν, ἣν τινα
καὶ εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἔλαβεν, προχειρισθεὶς παρὰ Ἰου-
στίνου βασιλεὺς τῶν *Λαζῶν*, φορέσας στέφανον καὶ χλανίδα C

2. ἀγγλίνου A, ἀγγλίνους vulg.

6. καὶ ταύτην A, καὶ αὐτήν

vulg. 9. ἀποστίας e.

11. αὐτὸν βασιλ. τῶν A. ἡ. π. Ἰου-

στίνου om. A.

16. τὴν ἔγγονην Νομοῦ b.

17. Οὐαλερίαν

ἣν τινα καὶ b, Οὐαλεριανὴν τινα, καὶ vulg.

19. χλανίδα A,

χλανίδα vulg.

ciem, Proclo quaestore viro prudente ac sagaci praeclare id suadente,
eiusmodi arte parari persenserunt.

Hoc anno Dyrrhachium novae Epiri in Illyrico civitas plagam A. C. 514
caelitus immissam accepit. imperator vero vim pecuniarum ingentem
ad civilis institutionem erogavit. parem cladem passa est Corin-
thus Graeciae metropolis; et in eam magna quoque liberalitate
usus est.

Antiochiae episcopi Euphrasii annus primus.

A. C. 515

Hoc anno Tzathus Lazorum rex regni Persarum desertor factus,
Cabade regnante, atque adeo ipsum amante, ut in Lazorum regnum
eum extulisset, ad Iustinum Byzantium veniens, Christianum fieri, et
ab eo Lazorum regem rennuclari rogavit imperatorem. hunc impera-
tor benignè acceptum baptismi lumine illustravit, et filium declara-
vit. Romanam vero duxit uxorem, Homi patricii, et excuropolatae
neptem, nomine Valeriam, quam demum Lazorum rex creatus in
patriam duxit: discessit ille redimitus corona, et chlamyde, qualis est
imperatoris, candida ornatus, cui superius tabula ex auro fuit adsu-
ta, in qua Iustini imperatoris imago coloribus acu ductis depicta erat;
et toga pariter candida auro Phrygionis arte affixo et imperatoris ef-

βασιλικὴν ἄσπρην ἔχουσαν ταυλὶν χρυσοῦν, ἐν ᾗ ἐκ κενητοῦ
ἐνκεχάρακτο ἡ εἰκὼν τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου, καὶ στιχάριν
ἄσπρην ἔχον πλουσίᾳ χρυσοῦ, καὶ εἰκόνα τοῦ βασιλέως· τὰ
γὰρ τῷ πατρὶ αὐτοῦ εὐοῦσια ἦσαν ἔχοντα μαργαρίτας Περσικὰς
σχήματι· ὁμοίως καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ἦν χρυσοῦ διὰ μαργαρι- 5
τῶν. ἔλαβεν δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως δῶρα πολλὰ, καὶ μετὰ
χαρῶς ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια. γνοὺς δὲ τοῦτο Καβαδῆς ὁ τῶν
Περσῶν βασιλεὺς ἐδήλωσεν τῇ βασιλεῖ Ἰουστίνῃ, ὅτι φιλίας
καὶ εἰρήνης μεταξὺ ἡμῶν οὐσης τὰ ἐχθρῶν πράττεις, καὶ
τούς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Περσῶν ὄντας ἀπ' αἰῶνος προσε- 10
δλάβου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀντιδρῶν αὐτῇ· ἡμεῖς τινὰ τῶν ὑπο-
κειμένων τῇ βασιλείᾳ σου οὐ προσελαβόμεθα, οὔτε προετρε-
ψάμεθα· ἀλλ' ἐλθὼν Τζάθος εἰς τὰ ἡμέτερα βασιλεῖα ἐδείχθη
προσπίπτων ἡμῖν ὑποθῆναι μυσσαροῦ καὶ ἐλληνικοῦ δόγματος
καὶ ἁσιβῶν θυσῶν καὶ πλάνης δαιμόνων, καὶ προσελθεῖν τῷ 15
δημιουργῇ τῶν ὅλων Θεῷ, καὶ γενέσθαι Χριστιανός. τοῦτον
ἡμεῖς βαπτίσαντες ἀπελύσαμεν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. ἔκτοτε
λοιπὸν ἐγένετο ἐχθρα μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Περσῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔειπε καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Ἀρέθαν καὶ
τοὺς ἐν Νεγρῇ τῇ πόλει ἐπράχθη ὑπὸ τῶν Ὀμηριτῶν, καὶ 20

2. ἐνκεχάρακτο b, ἐντεχάρακτο A, ἐγκεχάρακτο vulg. 5. καὶ
add. ex A. 6. τοῦ add. ex A. 12. τῇ βασιλεῖσσι A a, τῆς
βασιλείας b, τὴν βασιλείαν vulg. 13. ἀλλ' ἐλθὼν A, ἀνελθὼν
vulg. 17. ἀπεσιτάμεν a. 20. Νεγρῇ] Γαγγρῇ b. ἐπρά-
χθησαν A b.

figie conspicua: ocreolae quippe eius puniceae erant, margaritis more Persico distinctae; similiter et zona eius erat aurea gemmis inspersa. donis demum ab imperatore pluribus acceptis laetus domum reversus est. de his Cabades Persarum rex certior factus, imperatori Iustino significat: foedere et pace inter nos sancitis, quae decent hostes admittere, hominesque Persarum supra hominum memoriam omnem dominio subditos tibi recipis. imperator in adversum scribit: nullum regno tuo subiectum nobis vindicavimus, aut ad nos pelleximus. Tzathus tantummodo ad regiam nostram profectus, et pedibus nostris advolutus, ut ab execranda gentilium superstitione et ab impuris sacrificiis daemonumque fallacis ereptus, ad denum rerum omnium conditorem accessum haberet, fieretque Christianus, rogavit. illum itaque baptismo lustratum in propriam sibi regionem subinde remisimus. ab eo tempore graves Romanos inter et Persas sequuntur discordiae.

Hoc etiam anno nefarium facinus adversus sanctum Aretham caeterosque urbis Negrae incolae admissum est, bellumque ab Elisabetha

πόλεμος Ἐλεσβαὶ τοῦ βασιλέως τῶν Αἰθιοπῶν πρὸς τοὺς P. 145
 Ὀμηρίτας, καὶ ἡ νίκη αὐτῶν.

Ῥώμης ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 6016

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεωδέριχος κρατῶν τῆς Ῥώμης ἀρειανο- V. 116

- 5 φρονῶν ἐβιάσατο τὸν πάππαν Ἰωάννην ἐλθεῖν εἰς τὸ Βυζάν-
 τιον πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινόν, καὶ πρεσβεῦσαι ἑπὲρ Ἀρειαν- B
 ῶν, ὥστε μὴ ἀναγκάζειν αὐτοὺς ἐξίστασθαι τῆς αἱρέσεως
 αὐτῶν· ἐπεὶ καὶ Θεωδέριχος εἰς τοὺς κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὁρ-
 θοδόξους τοῦτο ποιεῖν ἡπείλει. ὁ δὲ Ἰωάννης ἐλθὼν ἐν Βυ-
 10 ζαντίῳ, καὶ προτραπείς ὑπὸ Ἐπιφανίου τοῦ πατριάρχου, οὐ
 κατεδέξατο, ἕως προεκύθισεν τὸν Ἐπιφάνιον ὁ Ῥώμης. ὁ δὲ
 Ἰωάννης πᾶσι μὲν τοῖς ἐπισκόποις ἐκοινώνησεν, Τιμοθέῳ δὲ
 Ἀλεξανδρείας οὐκ ἐκοινώνησεν· Καβαδῆς δὲ ὁ τῶν Περσῶν
 βασιλεὺς υἱὸς Περῶζου πολλὰς μυριάδας Μανιχαίων σὺν τῷ
 15 ἐπισκόπῳ αὐτῶν Ἰνθαζάρῳ ἀνέϊλεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ σὺν τοῖς
 οὖσι συγκλητικοῖς Πέρσαις ἐκ τοῦ αὐτῶν φρονήματος· τὸν C
 γὰρ υἱὸν αὐτοῦ τὸν τρίτον, τὸν λεγόμενον Φθαουναρσάν, ὃν
 ἐγέννησεν αὐτῷ Σαμβύκη ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, οἱ Μανιχαῖοι παι-
 δαγωγῆσαντες, καὶ τοῦ ιδίου φρονήματος ποιήσαντες, ἐπηγ-
 20 γελαντο αὐτῷ· ὅτι ὁ σὸς πατὴρ γεγήμεκεν, καὶ εἰ συμβῇ
 αὐτὸν τελευτῆσαι, οἱ ἀρχιμάχοι ἕνα τῶν σῶν ἀδελφῶν ποιοῦσι

2. αὐτῶν A, αὐτοῦ vulg. 4. Ἀρειοφρονῶν A. 5. πάππ A.
 11. τοῦ add. ex A. 14. Περῶζου A, Περῶζου vulg. 21.
 ἀδελφῶν A, ἀδελφῶν vulg.

Aethiopum rege contra Homeritas susceptum, victoriaque demum ab
 ipsis reportata.

Romae episcopi Ioannis annus primus.

A.C. 516

Hoc anno Theuderichus pravus Arij sensibus infectus Romam oc-
 cupans, Ioannem papam ad imperatorem Iustinum Byzantium profici-
 scisci coegit, et pro Arianis, ne haeresi sua per viam abducerentur, le-
 gatione fungi: quandoquidem ipse Theuderichus idem adversus ca-
 tholicos Italiae incolas commissurum minabatur. Ioannes itaque By-
 zantium appellens, et ab Epiphonio patriarcha lavitatus, congressum
 denegavit, donec ipse, qui Romanus esset pontifex, primum in con-
 sensu locum supra Epiphanium obtinisset. Ioannes cunctis quidem
 episcopis communionis impertiit commercium, quod cum Timotheo
 Alexandrino sibi nullum esse proposuit. Cabades autem Perozis filius
 Persarum rex plurima Manichaeorum millia una cum eorum episcopo
 Indazaro, et aliis sensus eiusdem consortibus ordiais senatorii Persis,
 una die neci tradidit. filium siquidem eius tertium, cui nomen
 Phthasarsan, quem Sambuce eius filia ei pepererat, cum Manichaei
 puerum intruxissent, et in suam traxissent opinionem, in hunc mo-

βασιλεία, διὰ τὸ κρατηθῆναι τὸ δόγμα αὐτῶν. ἡμεῖς δὲ δυνώμεθα δι' εὐχῶν ἡμῶν πεῖσαι τὸν σὺν πατέρι ἀποτάξασθαι τὴν βασιλείαν, καὶ σὲ προχειρίσασθαι, ἵνα πανταχοῦ κρατύνῃ τὸ τῶν Μανιχαίων δόγμα. ὁ δὲ συνετάξατο τοῦτο ποιεῖν, ἐὰν βασιλεύσῃ. γνοὺς δὲ ταῦτα Καβάδης ἐκέλευσε κομβέντια γενέσθαι διὰ 5
 D τὸ, φησὶν, ποιῆσαι τὸν υἱὸν Φθασοναρσάν βασιλέα. κελεύσας δὲ πάντας τοὺς Μανιχαίους σὺν τῷ ἐπισκόπῳ αὐτῶν καὶ γυναιξὶ καὶ τέκνοις παραγενέσθαι ἐν τῇ κομβέντι, ὁμοίως καὶ τὸν ἀρχιμῶγον Γλωνάζην καὶ τοὺς μάγους, καὶ τὸν τῶν Χριστιανῶν ἐπίσκοπον Βαζάνην ἀγαπώμενον παρὰ Καβάδου, ὡς 10
 ἱατρὸν ἄριστον, καὶ καλέσας τοὺς Μανιχαίους, εἶπεν· χαίρω ἐπὶ τῇ ὑμετέρῃ δόγματι, καὶ θέλω δοῦναι ἐτι ζῶν τὴν βασιλείαν τῇ νύμφῃ μου Φθασοναρσάν, ὡς σύμφρονι ὑμῶν. ἀλλ' ἀφορίσατε ἑαυτοὺς πρὸς τὸ παραλαβεῖν αὐτόν. οἱ δὲ θαρσύναντες 15
 P. 156 μετὰ παρρησίας ἀφώρισαν ἑαυτοὺς. ὁ δὲ Καβάδης ἐπιτρέψας τῷ στρατεύματι εἰσελθεῖν πάντας κατέκοψεν ξίφεσι σὺν τῷ ἐπισκόπῳ αὐτῶν ἐπ' ὅψει τοῦ ἀρχιμῶγου καὶ τοῦ ἐπισκόπου τῶν Χριστιανῶν. καὶ ἐξέπεμψεν σάκρας εἰς πᾶσαν τὴν ὑπ' αὐτοῦ γῆν, ὥστε τὸν εὐρισκόμενον Μανιχαῖον

1. τὸ μὴ κρατηθῆναι A e. 3. πανταχοῦ κρατύνῃ A, πανταχῇ κρατύνει vulg. 8. κομβέντια A, κομμέντια vulg. h. l. et infra.
 10. Βουζάνην A e. 16. τὰ στρατεύματα αὐτοῦ A. 19. τὴν ὑπ. αὐτοῦ γῆν A, τὴν αὐτοῦ γῆν vulg.

dum sunt adorti: consenuit pater tuus; eum si mori contigerit, fratrum tuorum quempiam, qui eorum teneat sententiam, confestim archimagi regem instituent. nos precibus nostris id regi persuadere possumus, ut regno abdicato, te in suum locum subroget, quo Manichaeorum dogma stabilias et confirmes. haec, si regnaret, executurum se spopondit. de quibus certior factus Cabades, publica regni comitia convocari, Phthasuarsan filio, aiebat ille, inaugurando. Manichaeis autem omnibus una cum episcopo suo, coniugibus et filiis conventui adesse iussis, Glonazem pariter archimagum, caeterosque magos, et Bazanem Christianorum episcopum sibi dilectum, cum medicinae peritia praestantem, una congregat: moxque Manichaeos verbis compellans, ait: arridet, quam tenetis sententia: et ut eius sequaci, vestrique senus socio filio meo Phthasuarsan, illum etiam inter vivos ago, regno cedere apud me statutum est. discedite igitur, et in diversam partem abite, ut eum regem suscipiatis. illi audaciores his verbis facti, a reliquis cum fiducia segregaverunt se: Cabades porro data exercitui ingressus libertate, cunctos cum eorum episcopo sub archimagi et Christianorum episcopi conspectu gladiis in frusta concidit. tum sacras in omnem Persarum dititionem emisit, quibus omnes quot-

ἀναιρεῖσθαι καὶ πυρίκανστον γενέσθαι, καὶ τὰς ὑποστάσεις
αὐτῶν εἰς τὰ βασιλικά ταμιεῖα εἰσκομίζεσθαι, καὶ τὰς βίβλους
αὐτῶν καίεσθαι. ὁ δὲ εὐσεβὴς βασιλεὺς Ἰουστίνος ἐν πάσῃ
ἱκανότητι καὶ ἀνδρείᾳ τῆς βασιλείας ἐπιλαβόμενος, σάκρας
5 πανταχοῦ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐξαπέστειλεν, ὥστε τιμωρηθῆναι
πάντας τοὺς ἀταξίας ἢ φόνους ποιοῦντας, καὶ τοὺς ἐν Κων-
σταντινουπόλει δήμους εἰρηνεῦσαι, καὶ φόβον ἔδειξεν πολὺν.
ἔστεψεν δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα τὴν Θεοδώραν ἀγνού-
σταν ἅμα τῷ βασιλεῦσαι αὐτόν. καὶ προεβύλετο τὸν πατριχίον
10 Ὑπάτιον στρατηλάτην ἀνατολῆς τὸν Σεκονδίου φυλάττειν τὰ
ἀνατολικά μέρη διὰ τοὺς Πέρσας καὶ τὰς τῶν Σαρακηνῶν
ἐπιδρομάς. ἐποίησεν δὲ καὶ αὐτὸς διωγμὸν μέγαν κατὰ Μα-
νιχαίων, καὶ ἐτιμωρήσατο πολλούς.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναζαρβὸς μητρόπολις τῆς δευτέρας Κι-
15 λικίας ἔπαθεν ὑπὸ σεισμοῦ φοβερωτάτου, ἡγεμονεύοντος αὐ-
τῆς Καλλιπιδίου νιού Εἰρηναίου, καὶ ἐπώδη πᾶσα ἡ πό-
λις. ταύτην δὲ Ἰουστίνος ἀνήγειρεν, καὶ Ἰουστινόπολιν
ἐκάλεσεν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κατεποντίσθη ὑπὸ Θεομηνίας δι' ὑδά-
20 των τοῦ ποταμοῦ Ἐδεσσα, πόλις μεγάλη καὶ περιβόητος, τῆς
Οσροηνῆς ἐπαρχίας μητρόπολις. ὁ γὰρ Σκίρτος ποταμὸς διὰ

3. κατακαίεσθαι a.	4. τῆς βασιλείας A, τὴν βασιλείαν vulg.
5. δήμους add. ex A.	12. μέγαν om. A b.
6. ἡγειρεν A, ᾗγειρεν vulg.	17. ἀνήγει- ρεν A, ᾗγειρεν vulg.
7. τοῦ ποταμοῦ A a, ποταμῶν vulg.	20. τοῦ ποτα- μοῦ b, ποταμοῦ A a, ποταμῶν vulg.
	καὶ add. ex A.

quot deprehendi possent, Manichaeos occidi, vivos comburi, eorumque
facultates fisco addici, nec non libros eorum cremari iubebat. porro
pius imperator Iustinus omni dexteritate et animi robore rempubli-
cam administrans, missis per urbes omnes passim sacris, in eos qui
tumultus et caedes ederent severius animadvertit, Cyprios cives in
pace continuit, magnamque de se terrorem incussit. ut primum vero
auscepit imperium, Theodoram coniugem suam coronavit augustam,
Hypatium quoque patricium Secundini filium orientalibus partibus
adversus Persas et Saracenorum excursions tutandis orientalis mili-
tiae magistrum instituit: sed et magnam in Manichaeos persecutio-
nem excitavit, multosque supplicio affecit.

Hoc anno Anazarbus secundae Ciliciae metropolis terrae motu A. C. 517
prorsus horribili ruinam passa est ingentem, Callipio Irenaei filio
eius rectore: corruit enim universa civitas: quam demum Iustinus re-
paravit, et appellavit Iustinopolim.

Hoc etiam anno Edessa civitas amplissima et magni nominis,
Osroene provinciae caput, irato numine fluviorum aquis tota obruta
est. Scirtus quippe fluvius per mediam urbem influens magnas urbi

μέσου αὐτῆς παρερχόμενος πολὺν αὐτῇ πλοῦτον καὶ τέρψιν
 D παρέχει. τὸ τηρικαῦτα δὲ πλημμυρῆσας δίκην θαλάσσης τοὺς
 οἶκους σὺν τοῖς οἰκοῦσι σύρων ἐπόντιζεν. λόγος δὲ κρατεῖ
 ἐν αὐτοῖς τοῖς περιωθεῖσιν, ὅτι καὶ ἄλλοτε ἐπόρθησεν τὴν
 πόλιν ὁ αὐτὸς ποταμὸς, ἀλλ' οὐχ οὕτως. μετὰ δὲ τὸ παῦσαι 5
 τὰ ὕδατα, εὐρέθη πλὺξ λιθίνη ἐν τῇ ὄχθῃ τοῦ ποταμοῦ γε-
 γραμμένη ἱερογλυφικοῖς γραμμασιν ἔχουσα οὕτως· Σκιρτὸς
 ποταμὸς σκιρτήσῃ κακὰ σκιρτήματα πολίταις. ὁ δὲ βασιλεὺς
 Ἰουσιῖνος πολλὰ παρέσχεν ταῖς ἀμφοτέραις πόλεσιν εἰς
 ἀνανέωσιν.

10

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνεφάνη γυνή τις ἐκ τῆς Κιλικίας γι-
 P. 147 γαντογενής, ὑπὲρέχουσα τῇ ἡλικίᾳ πάντα ἄνθρωπον τέλειον
 πῆχυν ἑνω, καὶ πλατεῖα σφόδρα, γυρεύουσα δὲ τὰς πόλεις
 ἐλάμβανεν κατὰ ἐργαστήριον φόλλιν μίαν.

A.M. 6018

Περσῶν βασιλέως Χοσρόου ἔτος α'.

15

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τῆς δ' ἰνδικτιῶνος τὰ
 B προσόμια τῆς τοῦ Θεοῦ ὁργῆς ἐπῆλθεν τῇ πόλει Ἀντιοχείᾳ.
 ἐμπυρισμὸς γὰρ μέγας γέγονεν ἀοράτως ἐν τῷ μέσῳ τῆς πό-
 λεως, ὅστις προεμήνυσεν τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι τοῦ Θεοῦ
 ἀπειλήν. ἀνῆφθη γὰρ τὸ πῦρ ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου 20
 Στεφάνου, καὶ ἕως τοῦ πραιτωρίου τοῦ στρατηλάτου ἔφθα-

11. ἐκ τῆς Κιλ. Α. ἀπὸ Κ. vulg.
 Ἀντιοχείᾳ Α b, Ἀντιοχείας vulg.

13. δὲ add. ex A.

17.

divitias deliciasque secum invehit. tum vero maris in modum intumescens, domos cum habitatoribus aquarum abreptas copia demersit in profundum, penes eos vero qui remanserunt incolumes rumor invaluit, fluvium eundem iam alias urbem devastasse, at non tanta clade illata, aquis demum subductis, in fluminis ripa lapidea tabula hieroglyphicis characteribus exarata in hanc formam reperta est: Scirtus fluvius, qui Saltator, infelices prorsus civibus istis saltabit saltus. utrique vero civitati restaurandae Iustinus imperator multa bona contulit.

Hoc etiam anno mulier quaedam Cilissa gigantea prorsus specie visa est, quae perfectum et procerum quemque virum unius cubiti magnitudine et corporis in latum sumpti amplitudine superaret. pererrabat illa civitates omnes, et ex singulis officinis obolum unum colligebat.

A.C. 518

Persarum regis Chosrois annus primus.

Hoc anno mense Octobri, indictione quarta, divinae ultionis primitiae Antiochenam urbem invaserunt. magnum quippe in media urbe incendium, nec visum unde, excitatum est, quod imminens dei vindictam portendit. ignis siquidem in martyrio sancti Stephani accensus, usque ad praetorium magistri militum pervasit. fuit id infau-

σεν. αὕτη ἐγένετο ἀρχὴ ὠδινῶν. ἐγένοντο δὲ οἱ ἐμπυρισμοὶ ἐπὶ μῆνας ἕξ, καὶ ἐκάησαν οἴκοι πολλοί, καὶ ἀπέθανον λαοὶ πολλοί. καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο γινῶναι πόθεν τὸ πῦρ ἀνήπτετο. ἐκ γὰρ τῶν κεράμων τὸ πεντάστεγον ἀνελάμβανε. κατὰ δὲ 5 πρεσβειάν Εὐφρασίου τοῦ πατριάρχου ἐφιλοτιμήσατο ὁ βασιλεὺς τὴν πόλιν κεντηνάρια δύο χρυσίου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Μαῖον μηνὸς κ' τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος, ὥρα ζ', ὑπατεύοντος ἐν τῇ Ῥώμῃ Ὀλυβρίου ἑπαθεν ὑπὸ θεο- 10 μητίας Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη τῆς Συρίας πάθος ἀνέξήγητον. τοσοῦτον ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπῆλθεν ἐπ' αὐτήν, ὥστε πτωθῆ- ναι σχεδὸν πᾶσαν τὴν πόλιν, καὶ τάφον τῶν οἰκητόρων γενέ- σθαι. τινὰς δὲ καταχωσθέντας, καὶ ἔτι ζῶντας ὑπὸ τὴν γῆν πῦρ ἐκ τῆς γῆς ἐξελθὼν κατέφλεξεν. καὶ ἕτερον πῦρ ἐκ τοῦ 15 πύρου, ὡς σπινθήρες, κατήρχετο, καὶ κατέκαιεν, ὥσπερ ἀστρα- πή, τὸν εὐρισκόμενον· καὶ ἐσείετο ἡ γῆ ἐπὶ ἐνιαυτὸν ἕνα.

Ῥώμης ἐπισκόπου Φήλικος ἔτος α'.

A.M. 6019

Τούτῃ τῇ ἔτει τοῦ σεισμοῦ ἐπικρατοῦντος Εὐφράσιος 20 ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας κατεχώσθη ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ, καὶ ἀπέ- θανεν· καὶ πᾶς οἶκος καὶ ἐκκλησίαι κατέπεσον, καὶ τὸ κάλ- 20 λος τῆς πόλεως ἠφανίσθη. καὶ οὐ γέγονε τοιαύτη θεομηρία

1. αὕτη γὰρ ἐγ. a. ἐμπρησμοὶ b. 4. τὴν πεντάστεγον A, τῶν πενταστεγῶν b. 7. τῷ δὲ Μαίῳ μηνὶ καὶ τῆς αὐτῆς ἰν-
δικτιῶνος b. 14. κατήρχοντο A a.

atum dolorum exordium. incendia vero per menses sex duravere, quibus aedes multae combustae, multique viri interempti: nec quisquam potuit dignoscere unde accenderetur ignis: a tegulis enim excelsum et amplum quinque tabulatorum aedificium totum exarsit. imperator autem Euphrasii patriarchae legatione exoratus auri centenaria duo urbi largitus est.

Eodem etiam anno, Mali mensis vigesimo, eadem indictione, hora septima, Olybrio Romae consulatum gerente, Antiochia magna Syriae infortunio, quod verbis exprimi vix potest, et ultore deo iactata est. dei siquidem ira adeo eam concussit, ut tota pene urbs corruerit, et civium sepulchrum evaserit. quosdam vero terra obrutos et adhuc viventes ignis e terra erumpens combussit. alius ignis ex aëre instar scintillarum decidit, et quos attigisset, fulminis in morem cremavit: terraque per annum continuum concussa est.

Romae episcopi Felicis annus primus.

Hoc anno terrae motu continuo invalenscente, Euphrasius Antiochiae episcopus ea agitatione obrutus interiit: omnes quoque aedes et ecclesiae conciderunt, et urbis decor omnis deletus est: sed neque talis calamitas aliis saeculis quavis in urbe audita. pientissimus au-

A. C. 519

ἐν ἄλλῃ πόλει ἐν πάσαις γενεαῖς. ὁ δὲ εὐσεβέστατος βασι-
 λεὺς Ἰουστινὸς ταῦτα μαθὼν μεγάλως ἤλγησε τὴν ψυχὴν,
 P. 148 ὥστε ἐπῆρεν τὸ διαδήμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὴν πορφύ-
 ραν, καὶ ἐπένθησεν ἐν σάκκῳ ἐπὶ ἡμέρας πολλὰς, ὥστε καὶ τῇ
 ἑορτῇ προσελθὼν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, οὐ κατεδέξατο φορεῖσαι τὸ 5
 στέμμα ἢ τὴν χλαμύδα· ἀλλ' οὕτως λιτωὺς προσῆλθεν μαν-
 θύον πορφυροῦν φορέσας, καὶ κλαίων ἐπὶ πάσης τῆς συγκλή-
 του, καὶ πάντες ἐκλαιον σὺν αὐτῇ πενθικὰ φοροῦντες. ἀπέ-
 στείλει δὲ ὁ βασιλεὺς εὐθέως Καραῖον τὸν κόμητα δούς κεν-
 τηάρια πέντε πρὸς ἐκχοῖσμόν, εἴ πως δυναθῇ σῶσαι τινας, 10
 καὶ τὰ καταχωσθέντα πρῶγματα διασῶσαι ἐκ τῶν ληστῶν καὶ
 B ἀρπαγῶν, καὶ πάλιν ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ὀπισθεν αὐτοῦ τὸν
 πατρίκιον Φωκᾶν τοῦ Κρυτεροῦ, καὶ τὸν πατρίκιον Ἀστέριον,
 καὶ τὸν ἑπαρχον, ἄνδρας σοφούς, δούς αὐτοῖς χρήματα πολλὰ
 πρὸς ἀνακαινισμόν τῆς πόλεως. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ δ', τῆς 15
 αὐτῆς ε' ἰνδικτιῶνος, τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα, ἀσθενήσας ὁ βα-
 σιλεὺς Ἰουστινὸς προεχειρίσατο ἐτι ζῶν εἰς βασιλεία Ἰουστι-
 νιανόν, τὸν ἴδιον ἀνεψιόν, καὶ ἔσπευσεν αὐτόν, καὶ συνεβασί-
 λευσεν αὐτῷ μῆνας δ'. τῷ δ' Αὐγούστῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ε' ἰν-
 δικτιῶνος ἐτελεύτησεν ὁ εὐσεβέστατος Ἰουστινὸς καταλιπὼν 20
 βασιλεία τὸν Ἰουστινιανόν.

4. ἐν om. A, ἐν σάκκῳ om. f. 9. Κάριον a. 13. Φωκᾶν —
 — πατρίκιον om. A. 14. τὸν ἑπαρχον A e, τὸν ἀπὸ ἐπαρ-
 χων vulg. 20. δ add. ex A. 21. τὸν add. ex A.

tem imperator Iustinus ea re cognita, ingenti animi dolore percussus, sublatο capitis sui diademate, purpuraque deposita, plures dies de-
 forini sacco velatus luctum egit: adeo ut festivo die procedens in
 ecclesiam coronae insigne vel chlamidem deferre non adiniserit: ve-
 rum sic simplici habitu processerit, solo mandya purpureo suborna-
 tus, et coram toto senatu ingemiscens: caeterique omnes lugubria in-
 duti una cum eo luxerunt. imperator porro Carinum comitem datis
 auri centenariis quinque confestim misit, ad effodiendas egerendasque
 ruinas, si forte posset aliquem periculo liberare, et a praedonibus et
 raptoribus res ruderibus immersas suis possessoribus servare. subinde
 que post eum in eius vestigia Phocam Crateri filium patricium, Asterium
 quoque patricium et expraefectum viros corlatos misit imperator, qui,
 pecuniarum immensa vi ab eo accepta, repararent urbem. caeterum
 Aprilis mensis die quarto, paschali festo eiusdem quintae indictionis,
 morbo correptus imperator Iustinus Iustinianum genocanum nepotem
 imperatorem adhuc vivus instituit, coronam insuper imposuit, et men-
 ses quatuor potestatis collegam habuit. Augusto vero mense eiusdem
 quintae indictionis, Iustiniano in imperatorem relicto, pilsimus Iusti-
 nus diem obiit.

Τοῦ δὲ Εὐφρασίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τελευτήσαντος Εὐφραΐμιος ὁ Ἀμίδιος κόμης ἀνατολῆς ὢν ἐν τῇ χρόνῳ ἐκείνῃ ἐχειροτονήθη ἀπ' αὐτοῦ, ὅστις ζῆλον θεῖον κατὰ τῶν ἀποσχιστῶν ἐδείξατο.

5 Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, Ἱεροσολύμων ἐπισκό- A.M. 6020
που Ἰωάννου, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Εὐφραΐμιον ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μόνος κρατήσας τὴν βασιλείαν ὁ μέγας Ἰουστινιανὸς προεβάλετο κόμητα ἀνατολῆς τὸν πατρίκιον τὸν D
Ἀρμένιον, ὃν τινὶ δέδωκε χρήματα, κελύσας αὐτῷ ἀπελθεῖν
10 καὶ ἀνανεῶσαι πόλιν τῆς Φοινίκης Λιβανισίας εἰς τὸ λιμωτὸν
τὸ ἐσώτερον τὴν καλουμένην Παλμύραν, κελύσας τοῦ καθέ-
ζεσθαι ἐν αὐτῇ τὸν δοῦκα καὶ τοὺς ἄγιους τόπους . . . τῇ
δὲ Ἰανουαρίῳ μηνὶ α' τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ἐποίησεν ὁ βα-
σιλεὺς ὑπατεῖαν, καὶ τοσαῦτα ἔδωκεν χρήματα ὅσα οὐδεὶς
15 βασιλεὺς ὑπατεύσας.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Περσῶν ἐπολέμησε τῷ Aa-V. 119
ζῷ Τζαθῳ, ὡς προσρυνέτι Ῥωμαίοις. καὶ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς
Ἰουστινιανὸς ἐπεμψεν αὐτῷ βοήθειαν στρατοῦ, καὶ στρατη-
λάτας τρεῖς, Βελισάριον καὶ Κύρικον καὶ Πείρρον. καὶ πολε-

2. Εὐφραΐμιος A. 4. ἔδειξατο A. 7. μόνος κρατήσας A b,
μονοκρατήσας vulg. 9. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 10. λιμω-
τὸν A, λιμωτὸν e f, λιμητὸν vulg. 12. lacunae nulla in
codd. vestigia apparent. 13. ἐποίησεν] ἔδωκε a. 14.
ὑπατεῖαν A, ὑπατίαν vulg. 17. Τζαθῳ A, Τζαθῳ e. 19.
Βελισάριον A, Βελισάριον vulg. ubique. Κήρυκον a f.

Euphrasio quoque Antiochiae praesule defuncto, Euphraïmius Amidenus ea tempestate comitem orientis agens, in eius locum ordinatus est, qui divinum prorsus fervorem adversus schismaticos exercuit.

Romanorum imperatoris Iustiniani, Hierosolymorum episcopi Io- A. C. 520
annis, Antiochiae episcopi Euphraïmii annus primus.

Hoc anno imperator Iustinianus rerum summa potitus, patricium Armenium orientis comitem creavit, et ingenti pecuniarum tradita copia, virum abire iussit, et Phoeniciae Libanesiae urbem Palmyram nuucupatam instaurare ad interiorem limitem, et in ea ducem reside-
dere sanctaque loca protegere et iis invigilare praecepit. prima vero mensis Ianuarii die munus in populum edidit imperator, eamque largitus est pecuniarum vim, quam princeps ante alius nullus consu-
latus nomine profuderit.

Eodem etiam anno Persarum rex Tzathum Lazicum quod in Romanas partes transisset, bello lacessivit. porro Iustinianus imperator

P. 149 μῆσαντες ἡγήθησαν· καὶ ἡγανάκτησεν ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν στρατηλατῶν, ὅτι φθονοῦντες ἀλλήλοις προέδωκαν τὴν νίκην. καὶ διαδεξιόμενος αὐτοὺς ἀπέστειλε Πέτρον τὸν νοτάριον αὐτοῦ στρατηλάτην· καὶ συμβαλὼν τοῖς Πέρσαις μετὰ τῶν Λαζῶν ἐνίκησαν, καὶ πολλοὺς ἀνέβλον τῶν Περσῶν. 5

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει προσερχομένη τοῖς Ῥωμαίοις ὁ βασιλεὺς τῶν Ἐλούρων Γραΐτις ὀνόματι, καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἤτησε τὸν βασιλεῖα γενέσθαι Χριστιανός. ὁ δὲ βασιλεὺς βαπτίσας αὐτὸν ἐν τοῖς Θεοφωβίαις, ἐδέξατο αὐτὸν ἐκ τοῦ βαπτίσματος. καὶ ἐβαπτίσθησαν 10 σὺν αὐτῷ οἱ συγκλητικοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ συγγενεῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν μετὰ χαρᾶς εἰς τὰ ἴδια φιλιωθεῖς τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐπαγγελιάμενος συμμαχεῖν αὐτῷ, ἐν οἷς ἂν βουλευθῇ. προσβύλετο δὲ ὁ βασιλεὺς στρατηλάτην Ἀρμενίας Τζίταν ἄνδρα πολεμικὸν καὶ ἱκανώτατον. οὐ γὰρ εἶχεν ἡ Ἀρμενία στρα- 15 τηλάτην, ἀλλὰ δοῦκας καὶ κόμητας. ἐστράτευσεν δὲ ὑπ' αὐτὸν Ἀρμενίων πλῆθος, ὥς εἰδύτας τὰ μέρη τῆς Ἀρμενίας. ἔδωκεν δὲ αὐτῷ καὶ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς στρατοῦ ἀριθμοὺς τέσσαρας. καὶ γέγονεν μεγάλη φυλακὴ καὶ βοήθεια Ῥω-

2. στρατιωτῶν a. 5. ἐνίκησεν a. 7. Ἀλούρων A. Γραΐ-
τις — — — αὐτοῦ om. A. 9. Χριστιανός A, Χριστιανόν
vulg. 11. οἱ ante συγκλητικοὶ add. ex A. 13. συμμαχεῖν
ἐν οἷς ἂν δεηθῇ b, βουλευθῇ A, βουλευθείη vulg. 17. Ἀρμε-
νίους A. 18. στρατοῦ] στρατηλάτου A.

militares copias in eius auxilium misit et magistros militiae tres, Belisarium, Cyricum et Petrum, qui inito praelio inferiores evaserunt. quare indignatus imperator in duces, quod invidia ad invicem moti, certam prodidissent victoriam, ipsis revocatis, Petrum notarium militiae magistrum in Ipsorum locum subrogavit. hic adiunctis sibi Lazis, adversus Persas conserta pugna, quam plurimos Persas delevit.

Hoc eodem anno Euphorum rex Graetis nomine ad Romanos se adiunxit, et Cypollini una cum gente sua profectus est, et in Christianorum religionem transire ab imperatore expetiit. inivit imperator in Theophanis virum baptizari, et ex lavacri fontibus suscepit. senatores porro et aulici et affines eius duodecim una cum eo initiati sunt: tum vero pactis cum imperatore foederibus, et adversus quos indicaret ille suppetias se laturum pollicitus, domum se recepit. porro imperator Tzitan virum rei bellicae peritum, et in ceteris praestantem militiae magistrum in Armenia instituit: Armenia quippe militiae magistrum nondum habuerat, sed duces et comites. sub eo militaverunt Armeniorum copiae, utpote quae Armeniae partes et loca maxime nossent: adiuncti sunt eidem ex orientali exercitu numeri

μαίων. ἔτευξεν δὲ αὐτῷ καὶ γυναῖκα ἀδελφὴν Θεοδώρας τῆς αὐγούστης ὀνόματι Κομητιῷ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι προσεερύη τοῖς Ῥωμαίοις γυνή τις ἐκ τῶν Οὐννων τῶν λεγομένων Σαβῆρ βάρβαρος, ὀνόματι Βοα-
 5 ρῆς, χῆρα, ἔχουσα μεθ' ἑαυτῆς Οὐννων χιλιάδας ῥ', ἧτις κατεδυνάστευε τῶν Οὐννικῶν μερῶν μετὰ τὴν τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς Βαλάχ ἀποβολήν. αὕτη τοὺς προτραπέντας παρὰ Καβάδον βασιλέως Περσῶν δύο ῥῆγας ἀπὸ ἄλλων ἔθνους Οὐννων ἐνδοτέρων, ὀνόματι Στύραξ καὶ Γλώνης, τοῦ συμμαχῆσαι αὐτῷ
 10 κατὰ Ῥωμαίων, παρέλαβεν καὶ ἡ αὕτη Βοαρῆς παριόντας διὰ τῆς χώρας αὐτῆς ἐπὶ τὰ Περσικὰ μετὰ χιλιάδων κ', οὓς καὶ κατέκοψεν. καὶ τὸν μὲν ἕνα ῥῆγα αὐτῶν τὸν λεγόμενον D Στύρακα συλλαβομένην δέσμιον εἰς Κωνσταντινουπόλιν τῷ βασιλεῖ ἐπέμψεν· τὸν δὲ Γλῶνην ἐν τῷ πολέμῳ ἔσφαξεν. καὶ
 15 ταύτη γέγονε σύμμαχος καὶ εἰρηνικὴ τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ.

Τούτῳ τῷ ἔτι καὶ ὁ πλησίον Βοσπόρου ῥῆς τῶν Οὐννων ὀνόματι Γορδάς προσεερύη τῷ βασιλεῖ, καὶ ἐγένετο Χριστιανὸς καὶ ἐφωτίσθη, καὶ ἐδέξατο αὐτὸν ὁ βα-
 20 σιλεὺς, καὶ πολλὰ αὐτῷ παρῆσχηκώς δῶρα, ἀπέστειλεν

1. ἔτευξεν A, ἔτευξεν vulg. 4. τῶν ante λεγομένων add. ex A.
 Βοαρῆς A, Βοαρῆς a. 7. αὕτη A, αὕτη vulg. 8. ἐνδοτέ-
 ρον A. 10. ἡ αὕτη A, αὕτη vulg. 11. αὐτῆς add. ex A.
 17. Βοσπόρου A ubique.

quatuor; ex quibus tuta custodia praesidiumque ingens Romanis con-
 flatum est. sororem insuper augustae Theodorae, nomine Cometo,
 eidem uxorem copulavit.

Hoc insuper anno mulier quaedam barbara ex Unnis, Saber vulgo
 nuncupatis, nomine Boarex, vidua, adductis secum Unnorum millibus
 centum, in Romanas partes transit: haec amisso viro suo Balach
 Unnicis regionibus imperitabat. duos vero reges ex alia Unnorum
 natione, quae partes interiores habitat, nomen uni Styra et alteri
 Glones, a Cabade Persarum rege ferendis sibi suppetiis, et Romanos
 bello vexandis accitos, et iam per regionem sibi subditam ad Persa-
 rum loca, cum millibus hominum viginti transitum habentes, armis
 illa excepit, et in frustra concidit: et eorum quidem regum unum Sty-
 racem vocatum in bello comprehensum, vinculis alligatum, Cpolim
 imperatori misit: Glonem autem in pugna interfecit. ita demum ar-
 morum societatem et pacem cum imperatore Iustiniano mulier perpe-
 tuo servavit.

Hoc etiam anno rex Unnorum Bosporo proximus, nomine Gor-
 das, cum imperatore foedus habiturus accessit. is Christianam reli-
 gionem amplexus, baptismi lumine illustratus est, et ex laetacro ab

1

αὐτὸν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν φυλάττειν τὰ Ῥωμαϊκά καὶ
 τὴν Βόσπορον πόλιν, ἣτις ἐκλήθη ἐκ τοῦ συντελεῖν Ῥω-
 P. 150 μαίοις ἀντὶ χρημάτων βόας καὶ ἔτος . . . . μαίων καὶ
 τριβούνων, φυλάττειν τὴν πόλιν διὰ τοὺς Οὐννοὺς, καὶ ἀπαι-
 τεῖν τὰς συντελείας τῶν βοῶν. ἦν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει συν- 5
 ἀλλάγματα πολλὰ Ῥωμαίων καὶ Οὐννων. ὁ δὲ γενόμενος
 Χριστιανὸς ῥῆξ τῶν Οὐννων, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν,
 εὗρεν τὸν ἴδιον ἀδελφόν, καὶ διηγήσατο αὐτῷ τὴν τοῦ βασι-
 V. 120 λέως ἀγάπην καὶ φιλοτιμίαν, καὶ ὅτι Χριστιανὸς γέγονεν, καὶ
 λαβὼν τὰ ἀγάλματα, ἃ ἐσέβοντο οἱ Οὐννοὶ, ταῦτα ἐγώνευσεν, 10
 ἦσαν γὰρ ἀργυρᾶ καὶ ἡλεκτρινα. καὶ χολέσαντες οἱ Οὐννοὶ,
 συμποίησαντες μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἀπελθόντες ἔσφαξαν
 B αὐτόν· καὶ ἐποίησαν ῥῆγα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Μοναγέρην.
 καὶ φοβηθέντες μὴ ἐκζητήσωσιν αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι ἦλθον αἰ-
 φνης ἐν τῇ Βοσπόρῳ πόλει, καὶ ἐφόνευσαν τὸν τριβούνον Δαλ- 15
 μάτιον, καὶ τοὺς στρατιώτας. καὶ ἀκούσας ταῦτα ὁ βασιλεὺς
 ἀπέστειλεν τὸν ἀπὸ ὑπᾶτων Ἰωάννην, τὸν ἑγγονον Ἰωάννου
 τοῦ Σκύθου, υἱὸν δὲ τοῦ πατρικίου Ῥουφίνου, μετὰ βοηθείας
 Σκυθικῆς πολλῆς, καὶ ἐστράτευσεν κατ' αὐτῶν, ἕμα καὶ Γω-

α. ἐκ τοῦ A, ἀντὶ τοῦ vulg. 3. κατ' ἔτος] καθέτος A, κατ'
 ἔτος vulg. lacuna nulla h. l. in codd. notatur. 11. ἡλεκ-
 τρινα b. 12. συμβουλὴν ποιήσαντες A. 17. ἑγγονον A,
 ἑγγονα vulg. 19. Γώδελαν A.

imperatore susceptus: multisque subinde ab eo muneribus acceptis, ad Romanos fines tutandos, et Bosphorum civitatem, a bonum nummorum et pecuniarum vice annuatim penso tributo ita vocatam, armis propugnandam missus in propriam regionem secessit. locavit autem et militum Romanorum numerum et tribunorum, ut custodirent civitatem propter Unnos, et bonam tributa exigere: magnum quippe in civitate Romanis cum Unnis commercium intercessit. Unnorum itaque rex factus Christianus, in propriam regionem reversus, fratri, quem illic offendit, imperatoris humanitatem atque liberalitatem, seque Christianum factum esse narravit. ad haec direpta undequaque simulacra, quae venerabantur Unni, cuncta conflavit: erant enim illa argentea, et electrica. quamobrem ira succensi Unni, coniuratione cum eius fratre excitata, in eum irruentes necem intulerunt, et fratrem eius Mungerem creaverunt regem. veriti porro, ne poenas et regem occisum expeterent Romani, in civitatem Bosphorum convolarunt quantocius, et tribunum Dalmatium praesidiariosque milites interfecerunt. his imperator auditis, misit Iohannem exconsulem, Iohannis Scythae nepotem, patricii Rufini filium, cum numerosis Scytharum copiis, qui adiuncto sibi per terrestre iter et Odysso-polim Godilla et

διῆλαν διὰ γῆς ἀπὸ Ὀδοσποπόλεως καὶ Βαδούριον στρατηγόν.
καὶ ἀκούσαντες οἱ Ὀδῆνοι ἔφυγον ἀφανεῖς γεγόμενοι. καὶ γέγο-
γεν εἰρήνη ἐν Βοσπόρῳ, καὶ ἐκράτησαν αὐτὴν οἱ Ῥωμαῖοι ἀπό- C
βως. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀπέσπασεν πάσας τὰς ἐκκλη-
5 σίας τῶν αἰρετικῶν, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰς τοῖς ὀρθοδόξοις δίχα
τῶν Ἐξωκιονιτῶν Ἀρειανῶν. ἔξερῶνσε δὲ τύπον ὁ βασιλεὺς
περὶ τῶν ἐπισκόπων καὶ ὀρφανοτρόφων καὶ οἰκονόμων καὶ ξε-
νοδόχων, ὥστε μὴ κληρονομεῖσθαι, εἰ μὴ ἂν πρὸ τοῦ γενέσθαι
10 εἶχον ἐν ὑποστάσει εἰς ταῦτα * ἵνα διατίθενται ἀφ' ἧς δὲ ὥρας
ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ πάντα τὴν εὐαγγ' οἶκον κληρονομεῖν. ὁ δὲ
αὐτὸς βασιλεὺς ἐπλήρωσε καὶ τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ εἰς τὴν
Δαγιοθέου, ὃ ἤρξατο κτίζειν Ἀνασιάσιος ὁ βασιλεὺς, καὶ τὸ
μεσοαὐλον τῆς βασιλικῆς Ἰλλου κιστέρναν μεγάλην ἐποίησεν. D
15 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαΐας ἐπίσκοπος Ῥόδου καὶ Ἀλεξαν- A.M. 6021
δρὸς ἐπίσκοπος Διοσπόλεως τῆς Θράκης καθρέθησαν, ὥς P. 151
παιδευασταὶ εὐρεθέντες, καὶ ἐτιμωρήθησαν δεινῶς ὑπὸ τοῦ
βασιλέως, κυνλοτομηθέντες καὶ πομπεύσαντες, τοῦ κήρυκος
βοῶντος· ἐπίσκοποι ὄντες τὸ τίμιον σχῆμα μὴ ἐνυβρίζετε.

1. ἀπὸ Ὀδ. A, καὶ Ὀδ. vulg. 5. ἐκκλησίας τῶν A, ἐκκλ. ἐκ τῶν
vulg. 6. Ἐξωκιονιτῶν A 2. 9. διατίθενται — — — ἀδειαν
om. A. ἵνα διατίθενται] fort. τινὰ διατίθεσθαι. 14. μεσοαυ-
λον A, μεσαυλον vulg. μεγάλην om. A. 17. εὐφρεθέντες
add. ex A.

Badurio duce, adversus eos movit exercitum. hoc nuncio territi Unni, foga arrepta, disparuerunt: ex quo pax Bosporo restituta, locusque a Romanis omni depulso timore occupatus. caeterum inperator Justinianus omnes haereticis ecclesias abstulit, quas reddidit orthodoxis, praeter eas quae Ariarum Exocionitarum fuere. constitutiones quoque promulgavit de episcopis, oeconomicis, orphanotrophis et xenodochis, ut videlicet ius legandi aut testandi haberent, nisi de illis, quae antequam officio praeficerentur, in suis facultatibus habuerant, et de quibus testari potuerant: ex quo vero administrandi munus inissent, ea testamento legandi nullam obtinerent potestatem, sed cuncta illorum bona sacra domus haereditario iure acciperet. porro idem ille imperator balneum publicum, quod est ad Dagistheum, ab Anastasio quondam inchoatum, absolvit: in medio vero areae vel atrii spatio ad illi basilicam substrato capacissimam cisternam construxit.

Hoc anno Esaias Rhodi et Alexander Diospoleos in Thracia epi- A.C. 521
copi, ceu turpi masculorum libidine notati, dignitate moti et ab im-
peratore gravi sunt subiecti supplicio. resecta siquidem virili caule,
per urbem ignominiose traducti sunt, vociferante praeco: episcopi

P. 151 καὶ ἐξέθετο ὁ βασιλεὺς νόμους σφοδροὺς κατὰ τῶν ἀσελγαι-
νόντων, καὶ πολλοὶ ἐτιμωρήθησαν. καὶ ἐγένετο φόβος πολλὸς
καὶ ἀσφάλεια. ἀνενέωπεν δὲ ὁ βασιλεὺς πάντας τοὺς παλαι-
οὺς νόμους ποιήσας μονοβιβλον, καὶ καλέσας αὐτὸ τὰς νεαράς
διατάξεις, ἐν αἷς οὐ καταδέχεται τὸν ἄρχοντα ἐν οἷς ἄρχει 5
B τὶ τοῖς ἀγοράζειν κτῆμα, ἢ κτίζειν οἶκον, ἢ κληρονομεῖν ξένον
πρόσωπον, εἰ μὴ τις συγγενὴς αὐτῷ ὑπάρχει.

Τῇ αὐτῇ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ κθ', ὥρα γ', ἡμέρα δ' Ἰνδικτιῶ-
νος ζ' ἔπαθεν ὑπὸ Θεομηνίας πάλιν Ἀντιόχεια ἡ μεγάλη μετὰ
δύο ἔτη τοῦ πρὸ αὐτοῦ πάθους. καὶ ἐγένετο σεισμὸς μέγας 10
ἐπὶ ὥραν μίαν, καὶ βρυγμὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ φοβερός· καὶ
ἔπεσεν πάντα τὰ κτισθέντα ἕως ἐδάφους καὶ τὰ τεῖχη, καὶ ἐκ
V. 121 τῶν μὴ πεσόντων παλαιῶν κτισμάτων ἐν τῷ πρώτῳ σεισμῷ
κατηνέχθησαν νῦν· καὶ πᾶσα εὐπρέπεια ἡ γενομένη ἐν τῇ
πόλει ἐκ τε τῶν τοῦ βασιλέως φιλοτιμιῶν, καὶ ὧν ἐξ ἰδίων 15
C οἱ πολῖται ὠκοδόμησαν, πάντα κατέπεσον. ταῦτα μαθεῖν οὐσαι
αἱ πλησιάζουσιν πόλεις μετὰ πένθους ἐλιτάνευον. ἀπέθανον
δὲ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ πτώσει χιλιάδες τέσσαρες καὶ ὀκτακόσιοι
ἐβδόμηκοντα. οἱ δὲ σωθέντες ἔφυγον εἰς τὰς ἄλλας πόλεις,
καὶ εἰς τὰ ὄρη ἐν καλύβαις ὤκουν. γέγονε δὲ καὶ χειμὼν 20

3. τοὺς πολέμους νόμους c. 4. τὰς add. ex A. 5. ἐν οἷς
ἀν ἄρχῃ a. 10. αὐτοῦ] αὐτῆς A a. 11. βρυγμὸς A, βομβὸς
vulg. 12. ἔπεσαν A. 18. πτώσει] πόλει c.

venerandam dignitatem ne conspurcator. severas insuper in impudicos leges tulit, a quorum plurimis poenas exegit. antiquas etiam leges cunctas renovavit, iisque volumen in unum collectis, novellas constitutiones nuncupavit. iis cavet, ne praefectus, ubi gerit praefecturam, ibi vel possessionem emat, vel construat domum, vel peregrinū, nisi forte sit ei coniunctus affinitate, haereditatem adeat.

Eodem anno, mensis Novembris die nono supra vigesimum, hora diei tertia, feria quarta, indictione septima, biennio post superiorem cladem, Antiochia magna civitas plagae caelitus illatae damnum iterum passa est. ingens quippe terrae motus per horam continuam duravit, atque horrendus omnino mugitus e caelo auditus et cuncta prorsus aedificia ad terram usque prostrata, urbis quoque moenia diruta, quaeque substituerant in priori terrae motu veteres constructiones, eae nunc omnes funditus eversae. denique quicquid tam imperatorum liberalitate, quam privatis civium aumptibus urbi conciliatum fuerat ornatus atque decoris, id tum omne deiectum in terram. his perceptis, vicinae civitates in luctum et publicas supplicationes effusae. ea vero clade hominum quatuor millia et septuaginta supra octingentos periere: qui periculo servati, in alias civitates migravere,

μέγας καὶ βαρύντατος· καὶ ἐλιτάνευον οἱ ἀπομείναντες πάντες ἀνυπόδοτοι, κλαίοντες, καὶ ῥιπτοῦντες ἑαυτοὺς πρηγεῖς εἰς τὰς χιόνας, κράζοντες τό, Κύριε ἐλέησον. ἐφάνη δὲ ἐν ὁράματί τινι Θεοσεβεῖ ἀνθρώπων, ὥστε εἰπεῖν πᾶσι τοῖς ὑπολειφθεῖσιν, 5 ἵνα ὑπεργράψωσι εἰς τὰ ὑπέρθυρα αὐτῶν· Χριστὸς μεθ' ἡμῶν· στήτε. καὶ τούτου γενομένου, ἔστη ἡ ὁργὴ τοῦ Θεοῦ. D καὶ πάλιν ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ ἀγούσα πολλά ἐδωρήσαντο χρήματι εἰς ἀναγέωσιν καὶ οἰκοδομὴν τῆς Ἀντιοχείας πόλεως, καὶ μετωνόμασεν αὐτὴν Θεοῦπολιν. ἐν δὲ τῇ κα' τοῦ Μαρτίου 10 μηνὸς τῆς ἐβδόμης ἰνδικτιῶνος ἐπέρριψεν Ἀλαμούνδαρος ὁ Ζεκικῆς ὁ βασιλίσκος τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ἐπραιδνευσεν τὴν πρώτην Συρίαν ἕως τῶν ὁρίων Ἀντιοχείας, εἰς τὸ λεγόμενον Λίταργον καὶ Σαφιδῶν τῶν κτημάτων. καὶ ἐφόνευσε πολλοὺς, καὶ ἔκτανε τὰ ἔξω Χαλκηδόνας, καὶ τὸ Σέρμιον κτήμα, καὶ τὴν κυ- 15 νηγίαν χώραν. καὶ ἀκούσαντες οἱ ἑξαρχοὶ τῶν Ῥωμαίων ἐξῆλ- P. 152 θον κατ' αὐτοῦ. καὶ γνόντες οἱ Σαρακενοὶ σὺν τοῖς Πέρσαις λαβόντες τὴν προαῖταν καὶ τοὺς αἰχμαλώτους διὰ τοῦ ἐσωτέρου λιμνωτοῦ ἔφυγον. τῷ δὲ Ἀπριλίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ζ' ἐπινεμήσεως κατέλαβεν βοήθεια στρατοῦ πεμφθεῖσα ὑπὸ τοῦ βασιλέως καὶ

2. ῥιπτοῖτες A. τὰς α, τοὺς vulg. 5. ἐπιγράψωσι A. 8. οἰκοδομῇ] ἀνακαινισμόν c. 9. μετωνόμασιν A alii, αὐτωνόμασιν vulg. 10. Σαλαμούνδαρος A. 12. εἰς add. ex A. 13. Λιταργῶ A. 18. ἐπινεμήσεως] ἰνδικτιῶνος A.

vel in montibus sub tuguriis habitavere. haec asperissima et frigidissima hiems sequuta est, et processiones cum precibus agebant, qui remanserant civitatis incolae, excalceati, eiulantes, et pronos se per nivem demittentes, crebris vocibus, domine miserere, inclamantes. demum religioso cuidam viro per visum revelatum est, omnibus qui superfuerant ediceret, uti superioribus domorum luminibus inscriberent: Christus nobiscum, state. eo facto ira dei pacata est. porro imperator atque augusta magnas iterum pecunias in Antiochenae civitatis instaurationem insumpserunt, et mutato nomine Theopolim nuncupatam voluerunt. die vero Martii vicesimo primo, septima indictione, Alamundarus Zecices Saracenorum regulus, irruptione facta, primam Syriam depopulatus est usque ad ipsius Antiochiaae loca contermina, ad Litargum dictum et Scaphatenses possessiones: multosque occidit, incenditque Chalcedonis suburbia, et Sermium praedium, atque Cynegiam regionem. haec audientes Romanorum optimates armati processerant obviam: quo cognito Saraceni praedam atque captivos secum abducentes per interiorum limitem una cum Persis aufugerunt. mense porro Aprili eiusdem septimae indictionis copiae auxiliares ab imperatore summissae advenerunt pedestri itinere, et ex

περὶ τῇ, καὶ ἐκ Φρυγίας τῶν λεγομένων Λυκοκρανιτῶν· καὶ
 προεβάλετο στρατηγὸν ἀναιτολῆς Βελισάριον διαδεξάμενος
 Ὑπάτιον τὸν πατρίκιον Σεκονδῆον. καὶ τῇ ιβ' τοῦ Μαΐου
 μηνὸς εἰσῆλθεν ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐρμογένης ὁ μέγιστος ἀνὴρ
 σοφός, πρεσβὺς ἀπολυθεὶς παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ 5
 πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν περὶ εἰρήνης. τῷ δὲ Ἰουνίᾳ μηνί
 Β Σαμαρεῖται καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Παλαιστίνῃ βασιλέα Ἰουλιανὸν
 τινά ἐστειψαν. καὶ κατὰ Χριστιανῶν ὅπλα κινήσαντες, ἄρπα-
 γὰς καὶ θρόνους καὶ ἐμπυρισμοὺς κατὰ Χριστιανῶν εἰργά-
 σαντο. οὗς ὁ θεὸς παρέδωκεν εἰς χεῖρας Ἰουστινιανοῦ, καὶ 10
 ἀνῆλωσε πάντας, καὶ ἀπεκεφάλισεν τὸν τύραννον Ἰουλιανόν.
 Χοσρόης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς δεξάμενος Ἐρμογένην
 μέγιστρον μετὰ δώρων πρεσβεύοντα περὶ εἰρήνης, τῷ δὲ
 Ἰουλίᾳ μηνί τῆς αὐτῆς ζ' ἰνδικτιῶνος λαβὼν τὰ δῶρα, εἰρήνην
 οὐ κατεδέξατο ποιῆσαι, ἀναπεισθεὶς ὑπὸ Σαμαρειτῶν προσ- 15
 φρυγόντων αὐτῷ, καὶ ὑποτιθεμένων αὐτῷ προδιδόναι τὴν
 χώραν αὐτῶν, πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην, ὥς ἔχοντες καὶ συμ-
 μαχίαν Ἰουδαίους τε καὶ Σαμαρεῖτας χιλιάδας πεντήκοντα.
 τοῦτοις θαρρήσας Χοσρόης οὐ προείλετο τὴν εἰρήνην, βουλό-
 μενος καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ δι' αὐτῶν παραλαβεῖν ἔχουσαν 20

2. προεβάλετο A, προεβάλλετο vulg. στρατηγὸν A h, στρατη-
 γάτην vulg. 4. μέγιστος ὁ Σέκδης A. 7. Ἰουλιανὸν τι-
 να A, τινά Ἰουλ. vulg. 15. ἀναπεισθεὶς A, πεισθεὶς vulg.
 19. προείλετο A, προσείλετο vulg. 20. καὶ add. ex A.

Phrygia qui Lycocranitae nuncupantur: et revocato Hypatio patricio Secundino, magistrum militiae praefecit in oriente Belisarium. duodecimo vero Maii Hermogenes magister vir litteratus, ad Persarum regem ab imperatore Iustiniano legatus de pace habenda missus, Antiochiam pervenit. Iunio deinde mense Samaritae et Iudaei Palaestinam incolentes, Iuliano quodam in regem coronato, motisque in Christianos armis, rapiuas, caedes, incendia adversus eos excitaverunt: quos deus in Iustiniani manus tradidit, adeo ut deletis omnibus Iulianum tyrannum capite obtruncaret. Chosroës autem Persarum rex Hermogenem magistrum de pace habenda tractatum habiturum cum donis accedentem suscepit: at Iulio mense, fuit is eiusdem indictionis 7, muneribus acceptis, propositum de pace sermonem respuit, ita nimirum a profugis Samaritis persuasus, qui regionem suam et universam Palaestinam, utpote qui auxiliares copias Iudaeorum et Samaritarum quinquaginta millia haberent, proditione tradere pulcebantur. his confisus Chosroës, pacis conditionem non accepit, quin inimo de Hierosolymis per istos potiundis cogitabat, urbe videlicet

χρυσού ἀναρίθμητα κεντηνάρια, καὶ λιθείαν πολλήν. ἀφορμὴν δὲ ἔβαλεν περὶ τῶν χρυσορυγίων τῶν ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἀρμενίας, ὡς πρώην ἀνὰ τάλατα τελούντων Ῥωμαίοις τε καὶ Πέρσαις, νῦν δὲ Ῥωμαίοις μόνοις τελούντων. καὶ ἄλλα τινα κεφάλαια προφασιζόμενος ἔγραψε τῷ βασιλεῖ. γνωσθέντος δὲ τοῦ δράματος τῶν Σαμαρειτῶν, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ἐκ V. 122 τῶν Περσῶν, ἐκρατῆθησαν εἰς τὸ Ἀμμίδιος· ἦσαν δὲ Σαμαριῖται ὀνομαστοὶ πέντε ἐκ τῶν εὐπόρων αὐτῶν· καὶ παρε- 10 δόθησαν τῷ στρατηλάτῃ Βελισαρίῳ, καὶ ἐξετασθέντες ὡμολόγησαν πάντα.

Τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ ὁ δοῦξ Παλαιστίνης ἐποίησεν ἔχθραν μετὰ τοῦ φυλάρχου τῶν ὑπὸ Ῥωμαίους Σαρακητῶν. καὶ φοβηθεὶς ὁ φύλαρχος εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἐσώτερον λιμῶτον, καὶ μαθὼν ὁ Ἀλαμούνδαρος ἐπιρρίψας, παρέλαβεν αὐτὸν καὶ 15 ἐφόνευσεν. καὶ λαβὼν τὰς γυναῖκας αὐτοῦ καὶ τὰ τέκνα, ὑπέστρεψεν. καὶ μαθόντες οἱ δοῦκες τῆς Φοινίκης καὶ Ἀραβίας καὶ Μεσοποταμίας καὶ ὁ φύλαρχος ἐδίωξαν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἀκούσας ὁ Ἀλαμούνδαρος ἔφυγεν εἰς τὰ Ἰνδικὰ μέρη, εἰς ἃ οὐδεὶς τῶν Ῥωμαίων εἰσῆλθὲν ποτε. παρέλαβον δὲ P. 153

1. λιθείαν] λιθεῖαν codd. et vulg.   2. ἔβαλεν] fort. ἔλαβεν.
3. τάλατα A, ταλάντων vulg.   τε add. ex A.   4. τελούν-
τες A b.   8. ὀνομαστοὶ A, ὀνόματα vulg.   13. Ἀμμητῶν
codd. et vulg.   14. ὁ add. ex A.

praedivite, quae innumerā auri centenaria et ingentem pretiosorum lapidum congoriem penes se haberet. praetextum vero cepit auri fodinas in montibus Armeniae, utpote quae talentum Romanis simul atque Persis olim, nunc autem solis Romanis praeponderent, atque alia quaedam capita praetendens ad imperatorem scripsit. cum vero id Samaritarum conventum esse compertum fuisset, redeuntes e Persia detenti sunt ad Ammidium. erant autem isti praecipui quinque optimates, et inter cives potioribus valebant opibus; et ii militiae magistro Belisario traditi, et diligentius examinati, cuncta palam confessi sunt.

Hoc etiam anno Palaestinae dux inimicitias cum Saracenorum Romanis subditorum tribuno suscepit: quo exterritus tribunus in interiorē limitē se recepit. quod cum rescisset Alamundarus, irruptione facta, tenuit eum et morte damnavit: captisque uxoribus et filiis eius, reversus est. ea re audita, Phoeniciae, Arabiae et Mesopotamiae duces, nec non ipse Saracenorum tribunus ipsam a tergo insequuti sunt: quo cogito, ad Indiae partes, quas Romanorum nullus hucusque penetravit, Alamundarus fugit. eius itaque tentoria diripuerunt, et Saracenorum virorum, mulierum et puerorum innume-

καὶ τὰς σκηνὰς αὐτοῦ, καὶ ἤγαγον αἰχμαλωσίαν πολλὴν Σαρακηνῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδῶν, καὶ ὄσους εὔροον Ῥωμαίους αἰχμαλώτους, καὶ καμήλους καὶ πρόβατα καὶ βόας καὶ πολλὴν μέταξαν καὶ ἱματισμόν. ἔκαυσαν δὲ καὶ Περσικὰ κῆστρα τέσσαρα· καὶ ἐπέστρεψαν μετὰ νίκης μεγάλης. 5

A.M. 6022

Τούτῳ τῷ ἔτει τῆς ἡ' ἐπιμεμήσεως ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Β' Ἰουστινιανὸς διωγμὸν μέγαν κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ πάσης αἰρέσεως, καὶ τὰς τοῦτων οἰσίας ἐδήμευσεν. κατηγορήθη δὲ καὶ Μακεδόνης ὁ ἀπὸ ῥεφερενδαρίων καὶ Ἀσκληπιόδοτος ὁ ἀπὸ ἐπάρχων, ὅστις καὶ φοβηθεὶς ἐπίστευσεν καὶ ἀπέθανεν· 10 καὶ Πηγύσιος ὁ Ἠλιουπολίτης σὺν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ ἐν προόδῳ ἐξηπάσθησαν, καὶ Φωκάς ὁ πατρικίος τοῦ Κρατεροῦ, καὶ ὁ κοιαιστὼρ Θωμᾶς, καὶ ἄλλοι συνελήφθησαν· καὶ φό-
[C]βος πολὺς ἐγένετο. καὶ ἐθέσπισεν ὁ βασιλεὺς, ὥστε μὴ πολι-
τενεσθαι τοὺς ἐλληνίζοντας, μηδὲ τοὺς αἰρετικούς, εἰ μὴ μό- 15
νους τοὺς ὁρθοδόξους Χριστιανούς, τοὺς αὐτοῖς καὶ προθε-
σμίαν ἕως μηνῶν τριῶν πρὸς ἐπιστροφὴν. τῷ δὲ Μαρτίῳ μη-
νὶ τῆς αὐτῆς ὁγδόης ἰνδικτιῶνος· ἐν Ἀντιοχείᾳ ὁ Ἑρμογένης ὁ ἀπὸ ἐπάτων μάγιστρος καὶ Ῥουγῆνος ὁ ἀπὸ στρατηλατῶν πατρικίος ἐπὶ τὰ Περσικὰ μέρη ἀπερχόμενοι πρεσβευταί, καὶ 20

1. καὶ prius add. ex A b. αὐτοῦ A b, αὐτῶν vulg. 10.
ἐπάρχων A b, ἐπάρχων vulg. ἐπίστευσεν] ἐπέμυσεν A. neutrum
verum esse videtur. 15. μόνον a. 18. ὁγδόης add. ex A.

ram multitudinem abduxerunt captivam, et quos reperere Romanos captivitate oppressos, camelos, oves bovesque, nec non sericorum filo-
rum copiam iugentem vestesque plurimas secum tulerunt. castella
quoque Persarum quatuor succenderunt igni, et cum praeclara victo-
ria regressi sunt.

A. C. 522

Hoc annu, qui octavam indictionis, adversus gentiles et haeresim
omnem Iustinianus imperator persecutionem movit, et eorum faculta-
tes aerarii publico addixit. tuuc accusatus est Macedonius exre-
fendarius et Asclepiodotus expraefectus, qui metu pulsus fidem am-
plexus est et obiit mortem: Pegasius etiam cum filii inter proceden-
dum examiniatus est: Phocas etiam patricius Crateri filius, et Thomas
quaestor, et alii plures comprehensi: quod maximum omnibus timo-
rem lucussit. imperator autem solos Christianos, eosque recta in fide
probatos, ad communia et curialia munera sustinenda admitti, genti-
les et haereticos ab eis amoveri lata lege sauxit; iisdem vero trime-
stre tempus inexcusatae resipiscendae terminum ultimum praescripsit.
porro mense Martio eiusdem indictionis Hermogenes exconsularis et
magister, nec non Rufinus examagister militiae et patricius Antiochia

φθάσαντες εἰς τὸ Δαράς, ἐμήνυσαν τῇ βασιλεῖ τῶν Περσῶν
τοῦ δέξασθαι καὶ αὐτούς. καὶ ἐν τῇ διαίτειν αὐτούς εἰς τὸ
Δαράς ἅμα Βελισαρίῳ τῇ στρατηλάτῃ τῆς ἀνατολῆς, καὶ τῶν
λοιπῶν ἐξάρχων Ῥωμαίων, καὶ ἀπλικευόντων αὐτῶν πρὸ μι-
5 χοῦ τῆς πόλεως, μαθὼν ὁ Μηράν πρωτοστράτηγος τοῦ Περ- D
σῶν βασιλέως σὺν τῇ νιῇ τοῦ βασιλέως, καὶ τοῖς λοιποῖς
στρατηγοῖς τῆς Περσίδος, συνηγμένοι ἐν τῇ Νιτζιβίῳ μετὰ
Περσικῆς δυνάμεως πολλῆς τῇ Ἰουνίῳ μηνὶ τῆς ἰνδικτιῶνος
ῆ', ἐπέριψαν αὐτοῖς μερίσαντες τὸ ἴδιον πληθος εἰς τρεῖς τά-
10 γματα. καὶ τοῦτο γνόντες οἱ στρατηγοὶ Ῥωμαίων σὺν τῇ
μαγίστρῳ καλῶς στρατηγήσαντες, ὥρμησαν κατὰ τῶν Περ-
σῶν, καὶ ἐγένετο πόλεμος μέγας καὶ συμβολὴ φοβερὰ. καὶ
ἔκοψαν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς Πέρσας, καὶ ἀπώλεσαν αὐτοὺς ἐπά-
ρατες καὶ τὸ βάνδον αὐτῶν. ὁ δὲ Μηράν καὶ ὁ υἱὸς τοῦ V. 123
15 βασιλέως Περσῶν καὶ ὅλγοι ἐκ τῶν περισσωθέντων κατέφυγον P. 154
εἰς τὸ Νιτζιβίος· καὶ ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι νίκην μεγάλην.
γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ἐπέτρεψεν εἰσελθεῖν
πρὸς αὐτὸν τὸν πατρίκιον Ῥουφῖνον μόνον ἅμα τῇ κόμητι
Ἀλεξάνδρῳ. καὶ τῇ Ἀνγούστῳ μηνὶ εἰσῆλθον πρὸς αὐτόν,

1. ἐμήνυσαν — — — Δαράς om. A. 5. Μηράν A. passim.
6. τοῖς λοιποῖς στρατηγοῖς b, τῶν λοιπῶν στρατηγῶν vulg. 7.
Νιτζιβίως A. 9. ἐπέριψαν A, ἐπέριψεν vulg. μερίσαν-
τες A b, μερίσαντες vulg. 11. τῶν add. ex A b. 13. οἱ add.
ex A. ἀπώλεσαν vulg. 16. Νιτζιβίως A. 17. ἐπέ-
τρέψεν A, ἐτρέψεν vulg. 19. εἰσῆλθον A, εἰσῆλθεν vulg.

digressi, et legatorum munere fungentes Persiam versus profecti, Daras cum pervenissent, regi Persarum, ut se ad colloquium exciperet, denunciaverunt. dum vero subsistunt ad Daras, Belisarius orientalia militiae magister una cum reliquis Romanis ducibus urbi quam proxime castra applicuit: qua re cognita, Meran Persarum regis supremus dux, ipseque regis filius, et caeteri Persarum duces cum innumeris copiis Nisibi collecti, acie omni in partes tres divisa, lunio mense memoratae octavae indictionis in eos irruerunt. comperto periculo, Romanorum duces una cum magistro eductis ordine praeclaro copiis, obviam in Persas iverunt, unde acre praelium conflictusque terribilis insequentus est. caesis itaque Persis, et ad internecionem profligatis, vexillum eorum tulerunt Romani: Meran vero regisque Persarum filius paucique admodum e praelio superstites fuga Nisibim contenderunt, praeclara Romanis relicta victoria. quod ubi Persarum rex agnovit, patricium Rufinum solum una cum Alexandro comite ad se accedere permisit: et insequenti mense Augusto eum convenientes,

καὶ πολλὰ διαλεχθέντες καὶ εἰρήνης πάντα κατατυπώσαντες
B ἐξῆλθον ἐν εἰρήνῃ.

A.M. 6023 Ῥώμης ἐπισκόπου Βονιφατίου ἔτος α΄.

Τούτῃ τῇ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος θ' ἐφάνη
μέγας καὶ φοβερὸς αἰσιρὸς εἰς τὸ δυτικὸν μέρος κομήτης πέμ-5
πων ἐπὶ τὰ ἄνω τὰς ἑαυτοῦ ἀκτῖνας ἀστραπτούσας, ὃν ἔλε-
γον Λιμπαδίαν, καὶ ἔμεινεν ἐπὶ εἴκοσι ἡμέρας λάμπων· καὶ
ἐγένοντο κοσμικαὶ δημοκρατίαι καὶ θόνοι. ἐν δὲ τῇ συμπλη-
ρῶσει τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς κατέλαβεν ὁ πατριῆκος Ῥουφίνος
C ἐκ τῆς πρᾶξιός τῶν Περισσῶν πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινι- 10
νὸν εἰρήνης πάντα στοιχήσας· ὃν τινα δεξάμενος βασιλεὺς
ἐχώρη λῖαν διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ ἡσμένισε τὰ στοιχηθέντα
πάντα, καὶ ἔτυχον εἰρήνης τὰ πράγματα ἀμφοτέρων.

A.M. 6024 Τούτῃ τῇ ἔτει πέμπτῃ ὅτι τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ
μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδικτιῶνος δεκάτης γέγονεν τοῦ λεγομένου 15
Νίκα ἡ ἀνταρσία. καὶ ἔσπεψαν οἱ τῶν δῆμων εἰς βασιλέα
Ῥπάτιον τὸν συγγενὴ τοῦ βασιλέως Ἀναστασίον· καὶ ἐκαύ-
D θη πολὺ μέρος τῆς πόλεως, καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία, καὶ ἡ
ἀγία Εἰρήνη, καὶ ὁ ξενὼν τοῦ Σαμψῶν, καὶ τὸ Ἀύγουστιόν,
καὶ τὸ προσκυόνιον τῆς βυσιλικῆς, καὶ ἡ Χαλκὴ τοῦ παλατίου. 20

1. κατατυπώσαντες ἐξῆλθον ἐν εἰρήνῃ A, τυπώσαντες, ἐξῆλθον εἰ-
ρήνῃ vulg. 12. ἐχώρη add. ex A. ἡσμένισε A, ἡσμένισε
vulg.

et ad invicem saepius colloquunt, firmatis speratae pacis conditioni-
bus, in pace secesserunt.

A. C. 523 Romae episcopi Bonifacii annus primus.

Hoc anno, mense Septembri, indictione nona, ingens et terribile
astrum ad occidentalem caeli plagam visum, cometes nimirum, Lani-
padias dictus, in superiorem caeli partem radios fulguris in modum
coruscantes emittens, ac per totos viginti dies perseverans: ex quo
universales populorum tumultus, et caedes sequutae. exeunte porro
menae Novembri, patricius Rufinus sua ad Persas legatione functus,
datis pacis conditionibus, ad imperatorem Iustinianum reversus est:
cum ob firmatam pacem excepit imperator gratissime, et foederis initi
pactas condiciones ex animo laetusque probavit: atque ita demum
Romanorum et Persarum res optima pace potitae sunt.

A. C. 524 Hoc anno, qui Iustiniani imperii quintus, mense Iannario, indi-
ctione decima, seditio, cui nomen Nica, Vince, factum est, ortum ha-
buit: popularesque tribus Ilypatium Anastasii imperatoris consanguini-
um imperatorem coronaverunt: plurimaque urbis pars subinde iu-
cendium passa est, ut et magna ecclesia, sanctae Irenae templum, pe-
regrinorum Sampsonis nomine hospitium, Augusteum, regiae atrium

καὶ ἐγένετο φόβος μέγας, καὶ πολλοὶ τῶν εὐρεθέντων ἐν τῇ
 λεγομένῃ ἱππικῇ μετὰ Ὑπατίου, ὥς φασι, τριάκοντα πέντε χι-
 λιάδες ἀπέθανον. γέγονεν δὲ ἡ αἰτία τοῦ Νίκα τῷ τρόπῳ
 τοιοῦτον. ἀειλθόντα τὰ μέρη ἐν τῇ ἱππικῇ, ἀνέκραξαν οἱ
 5 τῶν Πρασίνων· ἄκτα. διὰ Καλοπόδιον τὸν κοιβικουλάριον καὶ
 σπαθάριον. οἱ Πράσινοι· εἴη πολλὰ, Ἰουστινιανὲ ἀνγούστε·
 τοῦ βίβας. ἀδικοῦμαι, μόνε ἀγαθὲ, οὐ βασιτάζω. οἶδεν ὁ θεός. P. 155
 φοβοῦμαι ὀνομάσαι, μὴ πλέον εὐτυχίῃ καὶ μέλλω κινδυνεύ-
 ει. — Μανδάτωρ· τίς ἐστίν, οὐκ οἶδα. — Ὁ πλεονεκτῶν
 10 με, τρισαύγουστε, εἰς τὰ τζαγγάρια εὐρίσκεται. — Μαν-
 δάτωρ· οὐδεὶς ὑμᾶς ἀδικεῖ. — Οἱ Πράσινοι· εἰς καὶ μό-
 νος ἀδικεῖ με, θεοτόκε, μὴ ἀνακεφαλίσῃ. — Μανδάτωρ·
 τίς ἐστίν ἐκεῖνος, οὐκ οἶδαμεν. — Οἱ Πράσινοι· σὺ καὶ
 15 μόνος οἶδας, τρισαύγουστε, τίς πλεονεκτεῖ με σήμερον. —
 Μανδάτωρ· * εἴ τις ἐάν ἐστίν, οὐκ οἶδαμεν. — Οἱ Πράσι-
 νοι· Καλοπόδιος ὁ σπαθάριος ἀδικεῖ με, δέσποτα πάντων.
 — Μανδάτωρ· οὐκ ἔχει πρᾶγμα Καλοπόδιος. — Οἱ Πρά- V. 124
 σινοι· εἴ τις ποτέ ἐστίν, τὸν μόρον ποιήσει τοῦ Ἰούδα, ὁ ὅς
 θεὸς ἀνταποδώσει ἀντὶ τοῦ ἀδικοῦντί με διὰ τάχους. — Μαν-

3. ἀπέθανον om. A e. 5. Καλοπόδιον A a, Καλαπόδιον vulg.
 6. εἴη] εἰς A. 7. fort. βέγκας. 15. εἴ τις — — — πάν-
 των — Μανδάτωρ om. A. 19. ἀδικοῦντί με A, ἀδικοῦντι μετὰ
 vulg.

columnis circumquaque ornatum, et Chalce palatii. inde timor in-
 gens per urbem vagatus, plurimique eorum, qui una cum Ilypatio
 in circo sunt reperti, ad triginta quinque hominum millia, ut narrant,
 interfecti. seditio ista, quae postmodum Nica, Vince, appellationem
 obtinuit, hoc pacto exorta est. populi factionibus ad circum colle-
 ctis exclamaverunt Prasini: acta. propter Calopodium cubicularium et
 spatharium vociferati sunt Prasini: annos tibi plurimos Iustiniane au-
 guste: tu vincas. iniuriam perpetior, o qui bonus unus es, nec eam
 amplius fero. novit deus. vereor nominare, ne rem felicius geras,
 et ego ad periculum extremum deducar. — Respondit mandator: quis
 ille sit, non novi. — Prasinatorum factio. qui me opprimit, ter au-
 guste, ad sutorias officinas moratur. — Mandator. nullus iniuriam
 vobis iufert. — Prasini. unus solusque me iniuria afficit, o deipara,
 ne paria iniquitatis capita repetat. — Mandator. quis ille sit, igno-
 ramus. — Prasini. tu solus novisti, ter auguste, quis me in ho-
 diernum diem opprimit. — Mandator. * si quis omnino sit, nesci-
 mus. — Prasini. Calopodius spatharius ipse est qui me vexat,
 omnium domine. — Mandator. nihil administrat Calopodius. — Pra-
 sini. quisquis ille fuerit, Iudae partem sibi comparabit: brevi re-

δάτωρ· ἡμεῖς οὐκ ἀνέρχεσθε εἰς τὸ θεωρῆσαι, εἰ μὴ εἰς τὸ ὑβρίζειν τοὺς ἄρχοντας. — Οἱ Πράσινοι· εἰ τις δήποτε ἀδικεῖ με, τὸν μῦθον ποιήσει τοῦ Ἰούδα. — Μανδάτωρ· ἡσυχάσατε, Ἰουδαῖοι, Μανιχαῖοι καὶ Σαμαρεῖται. — Οἱ Πράσινοι· Ἰουδαίους καὶ Σαμαρεῖτας ἀποκαλεῖς; ἡ Θεοτόκος μετὰ ὧλων. 5 — Μανδάτωρ· ἔως ποτὲ ἑαυτοὺς καταρᾶσθε; — Οἱ Πράσινοι· εἰ τις οὐ λέγει, ὅτι ὠρθῶς πιστεύει ὁ δεσπότης, ἀνάθεμα αὐτῷ, ὡς τῷ Ἰούδῃ. — Μανδάτωρ· ἐγὼ ὑμῖν λέγω εἰς ἓνα βαπτίζεσθαι. — Οἱ δὲ Πράσινοι ἀνεβύησαν ἐπάνω ἐκ τῶν ἁλλήλων, καὶ ἔκραζον. ὡς ἐκέλευσεν, * ἄτλας, εἰς ἓνα βα- 10 πτιζομαι. — Μανδάτωρ· ὅντως εἰ μὴ ἡσυχάσετε, ἀποκρηφαιζῶ ὑμᾶς. — Οἱ Πράσινοι· ἕκαστος σπένδει ἀρχὴν κρατῆσαι, ἵνα σωθῇ· καὶ εἴ τι ἂν εἴπωμεν θλιβόμενοι, μὴ ἀγανακτήσῃ τὸ κράτος σου· τὸ γὰρ θεῖον πάντων ἀνέχεται. — Οἱ Πράσινοι· ἡμεῖς λόγον ἔχοντες, αὐτοκράτορ, ὀνομάζομεν 15 ἄρτι πάντα· ποῦ ἐστὶν, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν, οὐδὲ τὸ παλαιόν, τρισαύγουστε, οὐδὲ πολιτείας κατὰστάσεις, μίαν εἰς τὴν πόλιν προέρχομαι, ὅτ' ἂν εἰς βορδῶνιν καθεζομαι· εἶδος *

1. ἀνέρχεσθε A, ἐνέρχ. vulg. μὴ τὸ A e omisso εἰς. 4. Μανιχαῖς A e. 5. μετὰ ὧλων τῶν Μανιχαίων a. 9. βαπτίζεται A f, fort. βαπτίζεται. 10. ἄτλας] Ἀντλάς A, utrumque obsecrum. βαπτίζεται A e. 11. ἡσυχάσετε A, ἡσυχάσῃτε vulg. 13. εἴ τι ἂν εἴπωμεν A, εἴ τε ἂν εἴπωμεν vulg. 15. ἡμεῖς om. A e. αὐτοκράτορ add. ex A. 17. κατὰστάσεις vel κατὰστάσεις legendum videtur. 18. βορδῶνιν A. εἶδος] ἡθοῖς A e, εἶδοις a, omnia incerta.

pendet dens illatae iniuriae praemium. — Mandator. spectatum convenistis? an forte contumeliis optimates respersuri? — Prasini. qui iniuriam intulerit, Iudae sortem sortietur. — Mandator. quiescite tandem, Iudaei, Manichaei, Samaritae. — Prasini. Iudaeos et Samaritanos nuncupas? sit omnibus nobis adiutrix deipara. — Mandator. quousque vobis ipsis infausta precamini? — Prasini. anathema ceu Iudae, o domine, ei qui dominum non recta credere proficitur. — Mandator. in unius nomine vos baptizari iubeo. — Magna ad invicem contentione exclamaverunt Prasini, et vociferati sunt: ut iussit, hauri aquam, in unius nomine baptizor. — Mandator. sane, nisi quiescatis, caput vobis tollo. — Prasini. singuli quique salutem sibi quaerere iucipiunt: at si quid afflictis proferamus, ne indignetur imperium tuum: ipse deus omnes sustinet patienter. — Prasini. nos cum iure queramus: cuncta nunc propriis appellamus nominibus: ubi moretur ille, uescimus: palatium, ter auguste, vel reipublicae status et administratio mihi ignota: unica via per urbem procedo, cum bor-

μηδὲ τότε, τρισανούσῃ. — Μανδάτωρ· ἕκαστος ἐλείθε-
 ρος ὅπου θέλει, ἀκινδύνως δημοσιεύει. — Οἱ Πράσινοι· καὶ ὁ
 θαρρῶ ἐλευθερίας, καὶ ἐμφανίσει οὐ συγχωροῦμαι· καὶ ἐάν
 ἴσῃ ἐλεύθερος, ἔχει δὲ Πρασίνων ὑπόληψιν, πάντως εἰς φα-
 5 νερόν κολάζεται. — Μανδάτωρ· ἱτοιμοθάνατοι οὐδὲ τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν φείδεσθε; — Οἱ Πράσινοι· ἐπαρθῇ τὸ χρω-
 μα τοῦτο, καὶ ἡ δίκη οὐ χρηματίζει, ἄνευ τὸ φονεῦσθαι·
 καὶ ἄφες, κολαζόμεθα. Ἴδε πηγὴ βρίονσα, καὶ ὅσους θέλεις,
 κόλαζε. ἀλλ' ὅπως τὰ δύο ταῦτα οὐ φέρει ἀνθρωπίνη φύσις. *
 10 εἶθ' οὖν Σαββάτιος μὴ ἐγεννήθῃ, ἵνα μηδὲ νῖόν ἔσχηεν φονέα.
 εἰκότως ἐκίος φόνος ἐστὶν ὁ γενόμενος εἰς τὸ Ζεῦγμα τῇ πρώτῃ, P. 156
 ὡς ἐθεώρησεν, καὶ τῇ δευτέρῃ δέσποτα πάντων. — Οἱ
 Βένετοι· τοὺς φονεῖς ὅλον τοῦ σταδίου ἡμεῖς μόνοι ἔχετε.
 — Οἱ Πράσινοι· πότε σφάζεις, καὶ ἀποδημεῖς; — Οἱ
 15 Βένετοι· σὺ δὲ σφάζεις, καὶ διακινεῖς. τοὺς φονεῖς γὰρ τοῦ
 σταδίου ἡμεῖς μόνοι ἔχετε. — Οἱ Πράσινοι· δέσποτα Ἰου-
 στινιανέ, αὐτοὶ παρακαλοῦσιν, καὶ οὐδεὶς αὐτοὺς φονεῖ. νοή-
 σει ὁ θέλων. τὸν ξυλοπώλην, τὸν εἰς τὸ Ζεῦγμα, τίς ἐφό-

5. ἱτοιμοθάνατος A a, ἱτοιμοθάνατοι vulg.

10. ἱθός A f,

ἱθός a. Σαββάτιος A a, Σαββάτης vulg.

11. ἐκίος

ἐκίος A, εἰκοστὸν ἔτος vulg. πρώτῃ, ὡς πρώτης A a. 13. τοὺς

* φόνους ὅλους τοῦ σταγείου a. 14. τότε A. 17. αὐτοῖς e f.

νοήσει e, φονεῖ f, νοήσῃ vulg. om. A. 18. ὁ θέλων A f,

ὁ μὴ θέλων vulg.

doni insideo: utinam, * ter anguste, ne tum quidem. — Mandator.
 liber homo quilibet, quocunque vult, tuto atque impune in publicum
 procedere potest. — Prasini. libertati confido: eam tamen manife-
 stam reddere mihi non licet. si quispiam liber est, de Prasinorum
 factione suspectus, omnino plectitur in manifesto. — Mandator. poe-
 narii, furciferi, neque vitae vestrae parcitis? — Prasini. auferatur
 certe color iste, cessat prorsus a iure dicundo ipsa iustitia: per-
 mitte, occidamur: per te liceat, morte plectamur. en iam scaturit fons san-
 guinis, tu, quos lubet, plecte. certe duo haec humana natura minime
 patitur, * utinam Sabbatius nusquam fuisset natus, filium certe homi-
 cidam non habuisset. certe foris mane ad Zeugina patrata est caedes,
 utinam inspexisset maiestas tua et vesperi tandem, omnium domine,
 neci traditus fuisset. — Dixerunt Veneti: vestri sunt omnes, sique
 soli, totius huius stadii homicidae. — Opposuerunt Prasini: quan-
 donam iugulas, et fugam arripis? — Veneti. tu caedes admittis, ac
 insuper tumultum moves. vestri sunt, sique soli per stadium homi-
 cidae. — Prasini. domine Iustiniane, isti precibus instant, et nullus
 caedit. haec qui volet, intuebitur. venditorem lignorum ad Zeugma

νευσεν, αὐτοκράτωρ; — Μανδάτωρ· ὑμεῖς αὐτὸν ἐφονεύσατε. — Οἱ Πράσινοι· τὸν υἱὸν τοῦ Ἐπαγαθοῦ τίς ἐφόνευσεν, αὐτοκράτωρ; — Μανδάτωρ· καὶ αὐτὸν ὑμεῖς ἐφονεύσατε· καὶ τοὺς Βενέτους πλέκετε. — Οἱ Πράσινοι· ἄρτι καὶ ἄρτι· κύριε ἐλέησον. τυραννεῖται ἡ ἀλήθεια. ἤθελον ὅτι ἀντιβαλεῖν τοῖς λέγουσιν ἐκ Θεοῦ διοικεῖσθαι τὰ πράγματα. πόθεν αὕτη ἡ δυστυχία; — Μανδάτωρ· ὁ Θεὸς κακῶν ἀπείραστος. — Οἱ Πράσινοι· Θεὸς κακῶν ἀπείραστος; καὶ τίς ἐστὶν ὁ ἀδικῶν με, εἰ φιλόσοφός ἐστιν ἢ ἐρημίτης, τὴν διαίρεσιν εἶπη τῶν ἐκατέρων. — Μανδάτωρ· βλάσφημοι 10 καὶ θεοχόλητοι, ἕως πότε οὐχ ἡσυχάζετε; — Οἱ Πράσινοι· ἂν θεραπεύεται τὸ κράτος σου, στέγω, καὶ μὴ θέλων, τρισάγουστε, ὅλα, ὅλα οἶδα· ἀλλὰ σιωπῶ· σώζον, δίκη, οὐκ V. 125 ἔτι χρηματίζεις. μεταβιβῶ, καὶ τότε ἰουδαίζω. μᾶλλον δὲ ἐλλήνησαι συμφέρει, καὶ μὴ βενετίσαι, ὁ Θεὸς οἶδεν. — Οἱ 15 Βένετοι· τὸ μισῶ, οὐ θέλω βλέπειν· καὶ ὁ φθόνος παρενοχλεῖ μοι. — Οἱ Πράσινοι· ἀνασκαφῇ τὰ ὀστέα τῶν θεωρουμένων. — Καὶ κατῆλθον οὗτοι, καὶ ἔασαν τὸν βασιλέα καὶ τοὺς Βενέτους θεωρουντας. καὶ εὐθὺς συνέβη γενέσθαι ὑπὸ τινων μαγιστόρων πρόφασιν δημοτικῆς ταραχῆς τρόπῳ τοιῷ- 20

G. ἀντιβῆλας A c.

11. θεοχόλωτοι A.

20. μαϊστόρων A.

9. εἴ ἢ A.

14. ἰουδαίεις A c.

16. fort. ὁ μισῶ.

ἐρημίτης A, ἐρημίτης vulg.

16. fort. ὁ μισῶ.

quis interfecit, o imperator? — Mandator. vos eum occidistis. — Prasini. Epagathi filium quis interfecit, u imperator? — Mandator. vos etiam istum occidistis: et Venetos crimine implicatis. — Prasini. etiam nunc, etiam nunc, domine deus miserere. vis veritati infertur. deum mundi res omnes moderari asserentibus opponerem me quam libenter. quae haec calamitas? — Maudator. non est deus malorum auctor. — Prasini. malorum intentator deus non est? ecquis me per nefas opprimit? si philosophus extat, vel eremita, cedo utriusque discrimen? — Mandator. blasphemi, deo infensi, quando demum cessabitis? — Prasini. si maiestati tuae ita fiat satis, etiam invitus annuo, ter auguste. cuncta mihi nota, cuncta mihi nota: at silentium mihi. vale instituta, nulla sunt deinceps tua sancita. desertorem ago, et ad Iudaeorum partes migro: imo gentilem potius fieri, quam a Venetis stare conducit: novit deus. — Veneti. quod exhorreo, etiam conspiciere fugio: en tamen ut invidia mihi molestiam exhibet ingentem. — Prasini. effodiantur spectatorum ossa. — quo semel dicto Prasini discesserunt, imperatore ac Venetis in circo spectantibus relictis. confestim vero popularis tumultus praetextum a quibusdam magistris dari in

δε. κρατήσας δ' ἑπαρχος τριεὺς δημότας τῶν ἀτακτούντων, ἐφονόηκισεν αὐτούς. καὶ ὁ μὲν εἰς πάραντα ἀπέθανεν· οἱ δὲ δύο ἔπεισαν ἐκ τῆς φούρκας. πάλιν ἐκρεμίσθησαν, καὶ πάλιν ἔπεισαν. τούτους οὖν ἰωρακῶς ὁ ἱσιτῶς ὄχλος ἐκραξεν D
 5 τούτους τῇ ἐκκλησίᾳ. ἀκηκοότες οὖν οἱ μοναχοὶ τοῦ ἁγίου Κωνωνος ἤρπασαν αὐτοὺς ἐν ἀκατίῳ καὶ ἐπέρασαν εἰς τὸν ἅγιον Λαυρεντίον, διότι προνόμια εἶχεν τοῦ μηδένα ἐκβλή-
 10 σκεσθαι τοῦ ναοῦ, ἕως οὗ πύθῃ τὸ ἱκανόν. ἀκούσας δ' ὁ ἑπαρχος ἐπέμψε στρατιώτας τοῦ φύλαττειν αὐτούς, καὶ γνόντες οἱ
 15 δῆμοι ἀπῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον αἰτοῦντες τὸν ἑπαρχον ἀπο-
 στήναι ἐκ τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου τοὺς φυλάσσοντας στρατιώ-
 τας, καὶ ἀποκρίσεως οὐκ ἔτυχον παρ' αὐτοῦ· καὶ θυμωθέν-
 τες ἔβαλον πῦρ εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐκάησαν οἱ ἐμβολοὶ P. 157
 ἀπὸ τῆς καμάρας τοῦ φόρου ἕως τῆς Χυλῆς, τὰ τε ἀργυρο-
 15 πραιτεῖα, καὶ τὰ Λαύσον πάντα πυρὶ ἀνῆλωσαν, καὶ τοὺς ἐμπύπτοντας αὐτοῖς στρατιώτας κατέσφαζαν ἀφειδῶς. καὶ
 εἰσερχόμενοι ἐν τοῖς οἰκοῖς διήρπαζον τὰς ὑποστάσεις, καὶ
 ἐνεπύριον τὴν εἰσόδον τοῦ παλατίου τὴν χαλκώστεγον, καὶ
 τῶν Προτικτόρων καὶ τὸ ἔννατον τοῦ Ἀύγονοστῆως. καὶ κυ-

1. ἑπαρχος A, ὑπαρχος vulg. 3. ἔπεισαν A utrobique. 6.
 ἐπέρασαν εἰς A, ἐπέρασαν αὐτοὺς εἰς vulg. 8. δ' ὁ ἑπαρχος
 A, οὖν δ' ὑπ. vulg. 9. τοῦ φυλάσσειν αὐτοὺς add. ex A. 11.
 ἐκ add. ex A. 15. ἀνῆλωσαν A b, ἀνελώθησαν vulg. 19.
 τῶν Προτικτόρων A, Πρωτοτικτόρων vulg.

hunc modum contigit. apprehensos ex aurigantium factionibus tres
 seditiosos suspendio praefectus damnavit. eorum quidem unus vitam
 amisit extemplo: alii duo e patibulo ceciderunt. iterum suspensi,
 ceciderunt iterum. his conspectis, populus astans exclamavit: ad
 ecclesiam ducite. audito clamore, sancti Cononis monachi poenarios
 lembo sustulerunt, et ad sancti Laurentii traiectionem deportaverunt, quod
 eo gauderet privilegio ecclesia, nullum ex ea eiciendum; donec fa-
 ctum fuisset satis. ea re accepta, misit praefectus milites ad eos cu-
 stodiendos; eos vero missos cum rescivissent populares factiones, ad
 Praetorium convenerunt, milites ad custodiam destinatos a sancti Lau-
 rentii templo amoveri a praefecto postulaturae: responsum vero nul-
 lum ab eo acceperunt. inde furore succensae factiones ignem Prae-
 torio submiserunt; a fori camera ad usque Chalces terminos incende-
 runt cuncta, argentariorum officinas, Lausique aedificia omnia flammis
 consumpserunt, et obvios quosque milites, nulli venia concessa, occi-
 derunt: domos quoque penetrantes bona diripuerunt cuncta, palatii
 aditum aere tectum, Protectorum stationem, et Augustei ennatum

τῇλθεν ὁ δῆμος εἰς τὸν Ἰουλιανοῦ τῆς Σοφίας λεγόμενον λι-
μένα εἰς τὸν οἶκον Πρόβου ζητοῦντες ὄπλα, καὶ κράζοντες
ἄλλον βασιλέα τῇ πόλει, καὶ ἔβαλον πῦρ εἰς τὰ Πρόβου· καὶ
κατηνέχθη ὁ οἶκος, καὶ ἦλθον, καὶ ἔκυσαν τὸν βαλανεῖον
B τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ τὸν ξενῶνα τοῦ Σαμφῶν τὸν μέγα, καὶ 5
ἀπώλοντο οἱ ἄρρωστοι, καὶ τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν σὺν τοῖς
ἀμποτέροις κίσει· καὶ πῦσα ἐκ τετραέντιου κατηνέχθη. ὁ δὲ
βασιλεὺς φοβηθεὶς ἠθέλησε βαλεῖν εἰς δρόμονα τὰ χρήματα,
καὶ ἐξελεθεῖν ἐπὶ τὴν Θράκην, ἕως Ἡρακλείας, καταλείψας
φνιάτιν τὸ παλάτιον τὸν στρατηλάτην Μοῦνδον μετὰ τοῦ 10
νιού αὐτοῦ καὶ τρισχιλίων ἀνδρῶν καὶ Κωνσταντιόλου, καὶ
τοῖς κονβικουλαρίοις. οἱ, δὲ δῆμοι τοῖς νεκροῦς σύραντες
ἔβαλον εἰς τὴν θάλασσαν, φονεύσαντες καὶ γυναῖκας πολλὰς.
φρίκης δὲ γενομένης, ὅτι ὁ βασιλεὺς λαβὼν τὴν ἀνγούσιαν
ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θράκῃ, ἀνηγόρευσαν βασιλέα Ὑπάτιον τὸν πα- 15
C τρῆκιον, καὶ καθεζόμενος ἐν τῷ ἱππικῷ ἐνφρηνεῖτο ὑπὸ τῶν
δῆμων. καὶ ἤκουσεν τὰς ὑβριστικὰς φωνὰς τὰς πρὸς Ἰου-
στινιανὸν τὸν βασιλέα. ἦλθον δὲ καὶ ἀπὸ Φλαβιανῶν νεώτε-
ροι Πράσινοι διακόσιοι λωρικάτοι, ἑπολαμβάνοντες ἀνοῖξαι
τὸ παλάτιον καὶ εἰσαγαγεῖν τὸν Ὑπάτιον. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκού- 20

1. λεγόμενον] λέγος A. 5. τοῦ Σαμφῶν A, τὸν Σαμφῶ vulg.

12. τῶν κονβικουλαρίων scribi oportebat. 15. ἀνηγόρευσαν A,

καὶ ἀν. vulg. 19. λωρικάτοι A, λονρικάτοι vulg. ἀνοῖξας

A, καὶ ἀν. vulg.

omne igne depopulati sunt. exinde dilapsa populi factio ad Iuliani
aedes (Sophiae portus is dicitur) convenit, tum ad Probi, arma, aie-
bat, repertura, contendit: et in urbe imperatorem alium inclamans
Probi domum incendit, quae mox in ruinam acta. pergens vero ulte-
rius in Alexandri balneum flammam ultrices intulit, magnum Sampso-
nis hospitium, aegris etiam misere consumptis, devastavit, magnam
quoque ecclesiam cum utriusque partis columnis: tota vero quadri-
partito in ruinam concidit. his imperator territus, pecuniam omnem
in dromonem congerere, et Mundo militiae magistro, et eius filio, et
millibus hominum tribus, nec non Constantiolo et cubiculariis ad pa-
latii custodiam relictis, in Thraciam Heracleam usque secedere me-
ditabatur. factiones porro cadavera (erant etiam illa plurimarum ab
eis occisarum mulierum) per urbem raptantes in mare proiecerunt.
at cum rumor sparsus esset imperatorem abducta secum augusta in
Thraciam profugisse, Hypatium patricium imperatorem salutaverunt:
mox sedens in circo populi factionum faustas voces excepit, et con-
tumeliosarum in Iustinianum coniectarum extitit auditor. convola-
runt insuper a Flavianis iuniores Prasini ducenti loricati, qui pala-

σας τὰ παρὰ τοῦ δήμου καὶ Ὑπατίου τολμηθέντα, εἰσῆλθεν
 ἐν τῇ παλατίᾳ, καὶ ἀνῆλθεν εἰς τὰ λεγόμενα Πούλπιτα, ὅπι-
 σθεν τοῦ καθίσματος τοῦ ἵπποδρομίον, εἰς τὸν τρίκλινον τὸν
 ἔχοντα χαλκᾶς θύρας, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Μοῦνδον καὶ Κων-
 5 σταντίολον καὶ Βελισάριον καὶ ἄλλους συγκλητικούς, καὶ ἐνό-
 πλων στρατιωτῶν βοήθειαν καὶ κονβικουλάριους καὶ σπαθα-
 ρίους. ἔξελθὼν δὲ Ναρσῆς ὁ κονβικουλάριος, ὑπέστυρén τι-V. 126
 νας ἐκ τοῦ Βενέτου μέρους, ῥογενύσας χρήματα· καὶ ἤρξαντο
 κρᾶζειν· Ἰουστινιανὸς αὐγουστέ, τοῦ βίκας. κύριε σῶσον
 10 Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, καὶ Θεοδώραν τὴν ἀνυούσταν.
 τότε διχονοῶσαν τὸ πλῆθος, ὥρμησαν κατ' ἀλλήλων. καὶ ἔξ-
 ελθόντες οἱ τοῦ παλατίου μετὰ τῆς αὐτῆς βοήθειας, ἀπέσχισάν
 τινες αὐτῶν ἀπὸ τοῦ δήμου, καὶ ὥρμησαν εἰς τὸ ἵπποδρομίον.
 καὶ ὁ μὲν Ναρσῆς διὰ τῶν θυρῶν, ὁ δὲ υἱὸς Μοῦνδου διὰ τῆς
 15 σφενδόνης, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ μονοπάτου τοῦ καθίσματος εἰς τὸ
 πέλμα, καὶ ἤρξαντο κόπτειν τοὺς δήμους, οἱ μὲν τοξεύοντες, οἱ P. 158
 δὲ κατὰσφάζοντες, ὥστε μηδένα τῶν πολιτῶν ἢ Βενέτων ἢ
 Πρασιῶν εὐρεθέντων ἐν τῇ ἱππικῇ σωθῆναι. ὁ δὲ Βελισά-
 ριος εἰσδραμὼν ἐπὶ τὸ κάθισμα τοῦ βασιλέως μετὰ σπαθα-
 20 ρίων συλλαβόμενος Ὑπάτιον προσήγαγεν τῇ βασιλεῖ, καὶ ἀπέ-

3. ἱπποδρομίον A h. l. et infra. 4. χαλκᾶς A e, τὰς γ. vulg.
 7. ὑπέστυρén A, ἐπέσ. vulg. 17. ἢ Βενέτων A, ἢ τῶν B. vulg.

tium reserare, et Hypatium introducere in animo habebant. impera-
 tor, intellectis factionis et Hypatii temerariis conatibus, ingressus
 palatium Mundo, Constantiolo, Belisario aliisque senatorii ordinis
 viris, nec non armatorum militum praesidio cubiculariisque et spa-
 thariis secum ductis, locum Pulpita dictum pone circi thronum ad
 triclinium, portis aeneis iusigne, occupat. egressus vero Narses cubi-
 cularius, pecuniarum largitione quosdam ex Veneta factione ad partes
 suas traxit, qui vociferari coeperunt: Iustiniane auguste, tu vincas.
 domine, serva Iustinianum imperatorem et Theodoram augustam. tum
 factiones in discordiam adductae in invicem fecerunt impetum: at
 qui palatium tenebant cum praesidiariis erumpentes, factionis desertores
 ad se nonnullos adiunxerunt, et una simul irruerunt in circuum. et
 Narses quidem ostiis anterioribus, Mundi filius iis quae ad metani,
 alii per semitam, qua tendit imperator ad proprium sedile in arenae
 solum delati, factiones, hi quidem sagittis, alii gladiis confodere et
 concidere coeperunt: adeo ut nullus ex Venetis aut Prasinis civis,
 qui tunc in circo repertus, incolumis evaserit. Belisarius ad imperatoris
 sedile una cum spathariis evolans raptum Hypatium duxit ad impera-
 torem, qui illico custodiae traditus. caesorum ea die numerata sunt

Θειο αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ. ἀπέθανον δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ
χιλιάδες τριάκοντα πέντε ἀνδρῶν. καὶ οὐκ ἔτι ἐφαινετο δη-
μότης πώποτε· ἀλλ' ἐγένετο ἡσυχία τῇ ἡμέρᾳ ἐκεῖνῃ. τῇ δὲ
ἐπαύριον ἐσφύγησαν Ὑπάτιος καὶ Πομπήϊος ὁ ἀδελφὸς αὐ-
τοῦ· καὶ ἐρρίφη τὰ σώματα αὐτῶν ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ 5
Βέδμενύθησαν οἱ οἶκοι αὐτῶν, μετὰ καὶ ἄλλων ἡ' πατρικίων
καὶ ἰλλουστρίων καὶ ὑπατικῶν δημευθέντων, ὡς συνδρόμων
Ὑπατίου. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας, καὶ ἡσύχασεν ἡ πόλις,
καὶ οὐκ ἤχθη ἱππικὸν ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ἀστέρων γέγονε δρόμος πολὺς ἀπὸ 10
ἐσπέρας ἕως αὐγῶν· ὥστε πάντας ἐκπλήττεσθαι καὶ λέ-
γειν, ὅτι οἱ ἀστέρες πίπτουσιν, καὶ οὐκ οἶδμεν ποτε τοιοῦτο
C πρῶγμα.

A.M. 6025 Ῥώμης ἐπισκόπον Ἰωάννου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Θεοδώρα ἡ εὐσεβεστάτῃ αὐγοῦστα ἐξῆλ- 15
θεν εἰς τὰ θερμὰ τῶν Πυθίων τοῦ θερμίσαι· καὶ συνεξῆλ-
θον αὐτῇ, ὃ τε πατρικίος Μηνῆς ὁ ἐπαρχος καὶ ὁ πατρικίος
Ἡλίας ὁ κόμης τῶν λαργιτιόνων, καὶ ἄλλοι πατρικιοί, καὶ οἱ
κουβικουλάριοι καὶ σατράπαι, χιλιάδες τέσσαρες· καὶ πολ-
λὰ ἐχαρίσατο ταῖς ἐκκλησίαις καὶ πτωχείοις καὶ τοῖς μοι- 20
στηρίοις.

5. τὰ add. ex A. 16. τοῦ om. A. συνεξῆλθον A, συνῆλ-
θον vulg. 18. λαργιτιόνων A a, λαργιτιανῶν vulg. 20.
πτωχοῖς A.

ad triginta quinque millia: nec ullus qui factioni cuiuspiam esset ad-
dictus occurrit ullibi: quin immo cuncta summa tranquillitate sunt
composita. sequenti luce Hypatius et Pompeius eius frater necati, et
eorum cadavera in mare proiecta, aedesque illorum publicatae, una
cum aliorum patriciorum 18 et illustrium et consularium, quorum
facultates imperatoris aerario addictae, quod se Hypatii fautores et
auxiliarios prae buissent. magnus exinde terror animos omnium in-
cessit, urbs tumultuari destitit, nec non nisi longo post spatio circen-
ses editi sunt ludii.

Hoc eodem anno a vespere ad crepusculum matutinum astrorum
concursum ingens visus est, adeo ut omnes metu exanimati exclama-
rent: cadunt e caelo stellae, nec unquam rem monstro tam proximam
conspeximus.

A. C. 525 Romae episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno Theodora piissima augusta ad calidas Pythiorum aquas,
quibus corpus foveret ac reficeret, profecta est: viae socios dederunt
se patricius Menas praefectus, patricius Elias largitionum comes, et
alii patricii, nec non cubicularii et optimates ad quatuor millia. in-
gentem porro pecuniarum vim in ecclesias, pauperum hospitium et mo-
nasteria distribuit.

Τούτῳ τῷ ἔτει Πρίσκος ὁ ἑπίσκοπος ἀπὸ νοταρίων τοῦ Α.Μ. 6026 βασιλείῳ ἀγαπακτῆθεϊς ἀπὸ Θεοδώρου τῆς βασιλείας ἐδη-^D μεύθη, καὶ διάκονος Κυζίκου ἐχειροτονήθη, κελεύσαντος τοῦ βασιλείως.

5 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γηγόνασιν Οὐανδαλικοὶ πόλεμοι, καὶ παρέλαβεν Βελισάριος τὴν Ἀφρικήν. οἱ γὰρ Οὐανδῆλοι, κα-
θὼς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις εἴρηται, ἐπὶ Ἀρκαδίου βασιλείῳ καὶ
Ἰωαννοῦ τὴν Σπανίαν καταλαβόντες μετὰ Γογδιγιάσκου τοῦ P. 159
ῥήγος αὐτῶν ἐκ ταύτης ἐπὶ Λιβύην περάσαντες, ταύτην κα-
10 τέσχον. τοῦ δὲ Γογδιγιάσκου τελευτήσαντος, Γόγδαρις καὶ Γι- V. 127
ζέριχος οἱ τούτου υἱοὶ τὴν τούτου ἀρχὴν διεδέξαντο. Γόγδα-
ρις δὲ ἐξ ἀνθρώπων γενόμενος, Γιζέριχος βασιλεὺς Οὐανδή-
λων ἀναδείκνυται, καὶ πόλιν Καρθαγένναν βασιλεύσας ἐτη
15 13, παραλαβὼν καὶ Ῥώμην. τούτου δὲ τελευτήσαντος Ὀνώ-
ριχος ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν βασιλείαν διεδέξατο, πολλὰ κακὰ τοῖς
ἐν Λιβύῃ Χριστιανοῖς ἐνδείξάμενος, καὶ ἀρειανίζειν βιασάμε-
νος· καὶ πολλοὺς ἐφόνευσεν, καὶ ἐγλωσσοτόμησεν ἀπὸ τῆς
φάρυγγος· οἱ καὶ τοῦ Θεοῦ χάριτι ὑστερον ἐλάλουν. τούτων B
καταφρονήσαντες ἐπολέμησαν οἱ Μαυροῦσιοι, καὶ πολλὰ κακὰ
20 τοῖς Οὐανδῆλοις εἰργάσαντο. ὅκτω δὲ ἔτη βασιλεύσας τελευτᾷ,

2. βασιλείας] δεσποίνης α. 6. οἱ γὰρ om. A. καθὼς
ἀνωτέρω εἴρηται α. 8. Γογδιγιάσκου A passim, Γογδιγιάσκου
vulg. 11. τὴν τούτου ἀρχὴν A, τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ vulg. 12.
Οὐανδῆλοις A. 16. βιαζόμενος A. 18. οἱ καὶ A, οἱ δὲ
vulg. 19. καὶ add. ex A. 20. εἰργάσαντο — — — ἐπὶ
Οὐανδῆλους om. A f.

Hoc anno Priscus ex Imperatoris notario consul designatus, mota A. C. 526 per eum imperatricis indignatione, bonis omnibus mulctatus est, et imperatoris iussu Cyzicenaе ecclesiae diaconus ordinatus.

Hoc etiam anno Vandalicae expeditiones susceptae, et Africa de-
mum a Belisario recepta. Vandall quippe, prout annis superioribus
manifestatum, Hispania sub Arcadio et Honorio imperatoribus occu-
pata, ex ea postmodum una cum Gondigiselo rege in Libyam traie-
cientes, eam tenuere provinciam. Gondigiselo autem defuncto, Gogda-
ris et Gizerichus eius filii in principatu successerunt. Gogdari autem
sublato, Vandalorum rex Gizerichus declaratur et Carthagine civitate
sub iugum missa, Romaque pariter capta, triginta et novem annis
regnavit. eum fatis raptum Honorichus filius excepit in regno, mul-
taque deinceps mala Christianis, ab eo in Arianas partes per Libyam
transire coactis, intulit, plurimosque tum caedibus, tum linguis ex imo
guttore abscissis, vexavit, qui divina tamen opitulante gratia loquendi
facultatem postea receperunt. Maurusii porro Vandalorum despecta

ἀπολέσας Νομηδίαν καὶ Ἀνδράσιον ὄρος, οἱ οὐκ εἶι ἐπὶ
 Οὐανδρήλους ἐγένοντο. Γονδαβούν δὲ ὁ Γεήσωνος υἱός, υἱοῦ
 Γιζερίχου τὴν ἀρχὴν διεδέξατο, μίζονα κατὰ τοῖς Χριστια-
 νοῖς ἐνδειζάμενος· ἐπειτέτησεν βασιλεύσας εἴη ιβ'. τούτου
 C τὴν ἀρχὴν διεδέξατο Τρασαμουῖνδος, ἀνὴρ ἐνείδης καὶ συνε- 5
 τὸς καὶ μεγαλόψυχος. οὗτος τοὺς Χριστιανοὺς ἐβιάζετο με-
 ταβαλέσθαι τὴν πατρῶαν δόξαν, οὐκ αἰκίζόμενος, τοὺς δὲ
 ὑπειθοῦντας ἀποστρεφόμενος. τελευτησάσης δὲ τῆς γυναικὸς
 αὐτοῦ ἀτέκνον βουλεύεται ἄριστα, καὶ πέμψας πρὸς Θεωδέ-
 ριχον βασιλεῖα Γόιθων εἰς Σπανίαν, ἤτει τὴν τούτου ἀδελφὴν 10
 λαβεῖν πρὸς γάμον Ἀμαλαφρίδαν χήραν οὔσαν. ὁ δὲ τὴν
 ἀδελφὴν δίδωκεν αὐτῇ εἰς γυναῖκα καὶ Γόιθων δοκίμων δις-
 χιλίους ἐν τάξει δορυφόρων σὺν ἄλλαις πέντε χιλιάσιν ἀν-
 δρῶν μαχίμων πρὸς ὑπουργίαν τούτων. ἐδώρησατο δὲ τὴν
 ἀδελφὴν Θεωδέριχος καὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ ἀκρωτηρίων ἐν τῷ 15
 D καλούμενον Αἴσιον· καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἔδοξεν ὁ Τρασαμουῖνδος
 πάντων τῶν ἐν Λιβύῃ βασιλευσάντων κρείσσων τε καὶ δυνα-
 τώτατος· ἐγένετο δὲ καὶ φίλος τοῦ βασιλέως Ἀναστασίου.

2. Γονδάρου A. 5. Τρασαμουῖνδος A, Τρισ. vulg. 7.
 τοὺς δὲ ἀπ. ἀποστρ. om. A. 11. Ἀμαλαφρίδαν A, Ἀμαλαφρί-
 δαν vulg. 12. αὐτῇ add. ex A. 13. χιλίους A. 14.
 τούτῳ A. τὴν ἀδελφὴν A b, τῇ ἀδελφῇ vulg. 16. Lily-
 baenum esse videtur.

potentia susceptoque adversus eos bello, plurimarum cladum illis
 extiterunt auctores. Honorichus amissa Numidia et Abrusio monte,
 quorum dominium penes Vandalos nondum adhuc erat, exactis in re-
 gno annis octo, diem extremum obiit. Gondahnnus autem Geesonis
 filius, Gizerichi nepos, avitum regnum adiit, et ingentioribus in Chri-
 stianos exercitiis suppliciis, vita functus est post annum regni duode-
 cimū. imperii factus est haeres Trasmundus, vir forma, prudentia,
 et animi magnitudine praestans. hic Christianus paternam religionem
 deserere et immutare cogebat; verum non irrogatis in eos poenis: at
 eos tantummodo aversatus, quos dictis non obsequentes comperisset.
 coniuge vero, nulla edita prole, ex hac vita migrante, optimum in-
 it consilium: et ad Theuderichum Gotthorum regem in Hispaniam missa
 legatione, sororem eius Amalaphridam viduam in coniugium sibi lo-
 cari postulat. ille sororem naptum tradit, et bis mille insuper Got-
 thos lectissimos, qui satellitum ordinem apud ipsam implerent, cum
 aliis hominum bellicosorum millibus quinque, qui priorum adiutores
 atque ministri forent. ad haec sororis nomine ex Siciliae promonto-
 ris unum, cui Lysium nomen, dono contulit: ex quo Trasmundus
 omnium, qui hactenus Libyae regnum tenuerant, ditissimus et poten-

ἐκράτησε δὲ τῆς βασιλείας ἔτη κζ'. τοῦτον δὲ τιλεντήσαντος,
 Ἰλδέριχος ὁ Ὀνωρίχου τοῦ Γιζερίχου παιδὸς ἐβασίλευσεν ἀνὴρ
 περὶ ὅς καὶ ἀγαθός, καὶ οὐδὲ Χριστιανοῖς χαλεπὸς ἐγερόνει· τὰ
 δὲ εἰς πόλεμον μαλακός τε λίαν, καὶ οὐδὲ ἀκοῦσαι ἤθελεν
 5 τοῦτο τὸ πρᾶγμα. Ἄμερ δὲ ὁ τοῦτον ἀδελφιδοῦς, ἀνὴρ ἀγα-
 θὸς τὰ πολέμια, ἐστρατήγει Οὐανθῆλων, ὃν δὴ καὶ Ἀγίλλεα
 ἐκάλουν. Ἰλδέριχος δὲ φίλος ἦν τοῦ Ἰουστινιανοῦ πρὸ τοῦ P. 160
 βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐπὶ Ἰουστίνου τοῦ θείου αὐτοῦ, καὶ πολλὰ
 10 χρίματα πρὸς αὐτὸν ἐπεμπέ τε καὶ ἐδέχετο παρ' αὐτοῦ τῇν
 φιλίαν κραιπνῶν· ἦν δὲ τις τοῦτον συγγενὴς ἐκ τοῦ γένους
 Γιζερίχου, Γελίμερ ὀνόματι, ἀνὴρ δεινὸς καὶ κακοήθης, καὶ
 πρῶτα νωτέροις καὶ χρήμασιν ἁλλοτριόις ἐπιτίθεσθαι
 ἐπιστάμενος. οὗτος τυραννήσας κατὰ τοῦ ἰδίου δεσπότου Ἰλ-
 15 δερίχου ἐπιστείαν βασιλεύσαντος, τοῦτον κρατήσας, εἰς φυ-
 λακὴν ἀπέθετο σὺν τῇ γυναικὶ Ἀμαλαφρίδῃ, καὶ τοὺς Γύτ-
 θους διέφθειρεν ἅπαντας, καὶ Ἄμερα καὶ τὸν αὐτοῦ ἀδελ-
 φὸν Εὐαγέτην ἐν φυλακῇ ἔσχεν. ἐπαρθεὶς δὲ τῇ τυραννίδι,
 οὐκ ἠδύνατο ἐν τῇ καθεστῶτι βιοτεῦναι. γράφει τοίνυν πρὸς

5. Ἄμερ] sic scripsi pro vulg. Ἀμεργούς ex proxime seqq. et ex
 Procopio. ἀδελγός A. 6. καὶ add. ex A. 9. τῇν
 ex A. 11. δεινός A, κακός vulg. 14. βασιλεύσαντος A,
 βασιλεύσαντα vulg. 17. Εὐαγέτην A, Εὐγέτην vulg. h. l. et
 infra.

tissimus evasit. hic Anastasio imperatori foederibus et amicitia con-
 iunctus fuit, et regnum annis viginti septem administravit. eo deinde
 mortuo, Ilderichus filius Honorichi et Gizerichi nepos regni suscepit
 munus, vir supra reliquos mansuetudine et clementia conspicuus, qui
 nec in Christianos carnificinam aut animi severitatem ullam ostendit; at
 circa res bellicas mollis admodum et deiectus, adeo ut nec belli vocem
 audire sustineret. Amer autem eius consobrinus, vir bonus ac prae-
 stans, res bellicas omnes apud Vandalos administrabat, quem ea de
 causa nuncupabant Achillem. porro Ilderichus amicus fuit Iustinia-
 no, cum privatus adhuc sub Iustino avunculo mereretur, et amicitiae
 ad invicem confirmandae missis et acceptis muneribus plurimis sese
 frequentius provocabant. fuit autem ex Gizerichi genere quidam
 originem ducens, cui Gelimer nomen, vir nequam et pravis moribus
 instructus, rerum innovandarum studiosus, et facultatibus alienis in-
 hiare solitus. hic adversus Ilderichum septennio iam regno potitum
 ac proprium suum dominum tyrannide excitata, rege capto et in car-
 cerem cum uxore Amalaphrida coniecto, Gotthos omnes interfecit. et
 Amerem et fratrem eius Enagetem sub custodia servavit. caeterum
 nova tyrannide elatus non potuit praesenti rerum statu contentus

Theophanes.

βασιλέα Ἰουστινιανὸν ἀπολογούμενος, ὡς αὐτῇ ἡ βασιλεία
 V. 128 ἐννόμως προσῆκεν, Ἰλδερῆχου μὴ ἰσχύοντος αὐτὴν διοικῆσαι.
 ταῦτα δὲ Ἰουστινιανὸς μαθὼν, ἔγραψεν πρὸς αὐτόν, ὡς οὐ
 καταδέξεται ταύτην τὴν τυραννίδα. αὐτὸς δὲ μὴ προσχῶν
 τοῖς γεγραμμένοις, τὸν τε Ἄμερα ἐξετίφλωσεν, τὸν τε Ἰλδέ- 5
 C ριχον σὺν Εὐαγέτει ἐν μιῇσιν φυλακῇ ἀπέκλεισεν. ταῦτα
 μαθὼν Ἰουστινιανὸς κατὰ Λιβύης ἐστράτευσεν, καταλύσας τὸν
 Μηδικὸν πόλεμον, καὶ μεταπειψάμενος Βελισάριον ἐκ τῆς
 ἐφίας, ἐβουλείετο περὶ τούτου. ἡ δὲ σύγκλητος ἐδυσχέραινεν
 ἀναμιμνήσκουσα τοῦ τε Λέοντος τοῦ βασιλέως στόλον τὸν κατὰ 10
 Οὐανδῆλων στρατεύσαντα σὺν τῇ Βασιλίσκῃ καὶ ἀπολωλό-
 τα, ὅσοι τε στρατιῶται ἀπέθανον, καὶ ὅσα χρήματα ἀνηλώ-
 θησαν· δεδιότες δὲ τοῦ κινδύνου τὸ μέγεθος, μὴ αὐτὸν στρα-
 τηγὸν ταύτης τῆς στρατείας ἐκλέξοιτο ὁ βασιλεύς. παρελθὼν
 δὲ Ἰωάννης πατρικίος εἰς τὸ μέσον ἔλεξε τάδε· ἡμεῖς μὲν, 15
 D ὧ δέσποτα, τοῖς σοῖς προστάγμασι πειθόμεθα, καὶ οὐκ ἀντι-
 τινομεν. ἀλλὰ δίκαιόν ἐστι λογίσασθαι σε τὸ τῆς ὁδοῦ
 μῆκος καὶ τὰ τῆς θαλάσσης πελάγη, καὶ τὸ διὰ ξηρᾶς ἐκατὸν
 τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὁδοῦ διάστημα ἔχον, καὶ τῆς νίκης τὸ

1. ὡς A, πῶς vulg.

2. αὐτὴν A, ταύτην vulg.

8. προκλι-

λασάμενος B a.

14. στρατείας ἐκλέξοιτο A, στρατιᾶς ἐξελέ-

ξοιτο vulg.

16. ἀντιτίνομεν A, ἀνατίνομεν vulg.

δμοῦ A.

19.

diutius vivere. quamobrem defensionem pro se ad imperatorem Iu-
 stinianum scripsit, nimirum ad se regnum iure pertinere, cum Ilde-
 richus ipsum administrare minime posset. ea de re certior factus
 Iustinianus Gelimerō rescripsit, se istam eius tyrannidem nullatenus
 probare. at ille neglectis hisce responsis, Amerem excaecavit, Ilde-
 richum vero et Euagetem diligentius custoditos in carcerem inclusit. quod
 ubi rescivit Iustinianus, continuo expeditionem in Libyam decrevit,
 bello, quod in Media tum gerebat, dirempto, et, revocato ex oriente
 Belisario, senatus ea de re consuluit. senatus rem difficilem et pe-
 riculosam censuit, revocans in memoriam infelicitissimam Leonis impe-
 ratoris adversus Vandalos navalem expeditionem, quantusque in ea
 Basilisco duce militum numerus periisset, et quanta pecuniarum vis
 in ea frustra insumpta. quare perpensa periculi magnitudine, ne
 ipsum Belisarium navalis huius expeditionis ducem eligeret imperator,
 metuebant. Iuannes autem patricius in medium descendens orationem
 huiusmodi habuit. nos quidem, o domine, iussis tuis parebimus, ue-
 que ipsis obistere consilium unquam fuit: aequum tamen est, immen-
 sam viae longitudinem, quanta nimirum maris spatia, et quam ma-

ἀδελφον, καὶ τῆς ἡττης τὸ ἐπαύδυνον, καὶ τῆς μεταμελείας τὸ
 ἀνόνητον. ἀποδέξαμενος δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον, τὴν εἰς
 τὸν πόλεμον προθυμίαν κατέπαυσεν. ἐπίσκοπος δὲ τις τῆς
 ἐφίας τὸν βασιλέα ἀνεπτέρωσεν, λέγων ἐκ Θεοῦ ἐπισκῆψαι
 5 αὐτῷ ὄναρ κελεῦσθαι αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα γενέσθαι, καὶ
 αἰτήσασθαι αὐτὸν τοὺς ἐν Λιβύῃ Χριστιανοὺς ῥύσασθαι ἐκ P. 161
 τῶν τυράννων. καὶ γὰρ αὐτῷ συλλήψομαι, καὶ Λιβύης κύ-
 ριον θήσομαι. ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀκούσας κατέχειν τὴν διά-
 νοιαν οὐκ ἔτι ἠδύνατο, ἀλλὰ τὴν τε στρατιὰν καὶ τὰς ναῦς
 10 ἐξώπλιζεν, ὅπλα τε καὶ σῖτα ἡτοίμαζεν. καὶ Βελισάριον ἐμ-
 παρῶσκευον ἐκέλευσεν εἶναι, ὡς ἐν Λιβύῃ στρατηγήσοντα.
 Πουδέντιος δὲ εὐθὺς τυραννήσας, Τρίπολιν ἐκράτησεν, καὶ
 τῇ Ἰουστινιανῇ ἔγραψεν, πέμψας στρατὸν, καὶ ταύτην πα-
 ραλαβεῖν. ὁμοίως καὶ Γόγδας ὁ Γόιθος τυραννήσας κατὰ τοῦ
 15 ἰδίου δεσπότην Γελίμερος, Σαρδινίαν τὴν νῆσον ἐκράτησεν,
 καὶ πρὸς Ἰουστινιανὸν ἔγραψεν, ὅπως πέμψῃ στρατὸν καὶ B
 στρατηγόν, καὶ παραλάβῃ τὴν νῆσον· ὃς καὶ ἀπέστειλε Κύ-
 ριλλον μετὰ τριακοσίων ἀνδρῶν πρὸς βοήθειαν αὐτοῦ. ὁ δὲ
 Γελίμερ ἀποστείλας τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μετὰ στόλου πολλοῦ

2. ἀνόνητον e, ἀνόητον 2, ἀνώνητον vulg.
 11. σῖτα A, σῖ-
 τεία vulg.

10. σῖτα A, σῖ-
 τεία vulg.

gnum terrestris itineris intervallum, quod per centum et quadraginta dies vix confici possit, praeterea quam sit incerta belli ineundi victoria, vinci autem quam miserum sit et luctuosum, et quam sera ac vana poenitentia tum fuerit, diligentius perpendere. Imperator probata Iovannis sententia, ferventem illum ac propensum ad expeditionem suscipiendam animum sedavit. sed quidam orientis episcopus alas et animos iterum addidit Imperatori, somnium sibi a deo immissum asserens, quo se ad Imperatorem accedere, eumque ut Christianos, qui in Libya a tyrannis opprimuntur, liberaret, exorare iuberetur: cum ipso enim militabo, et Libyae dominum constituam. his auditis proprium animi sensum continere non valuit Imperator, quin immo exercitum navesque armis instruxit, et amplum commeatum paravit: Belisarium vero, cui ducis munere in Libya functurum, quantocius dispositum esse iussit. porro Pudentius tum rebellans Tripolim per tyrannidem occupavit, ac Iustiniano rescripsit, ut ad eam recipiendam exercitum mitteret. pariter Gogdai Gothus tyrannide adversus Gelimerem dominum mota, Sardiniam insulam occupavit, deditque litteras ad Iustinianum, ut armato milite et dnce missis, insulam recuperaret: Imperator vero Cyrillum cum trecentis militibus, qui viro snppetia ferrent, summisit. verum Gelimer fratrem praemittens cum instructissima classe et le-

καὶ ἐπιλογῆς καὶ στρατοῦ τῶν Οὐανδήλων, ταυτην παρέλαβεν, καὶ τὸν Γόγδα ἀνέειλεν. Βελισάριος δὲ παρέλαβεν τὴν στρατιὰν καὶ τὸν στόλον καὶ τοὺς ἄρχοντας, Σολομῶνά τε τὸν στρατηγόν, καὶ Δωρόθειον τὸν τῆς Ἀρμενίας καὶ Κυπριαγόν καὶ Βαλεριανόν καὶ Μαρτίνον καὶ Ἀλφίαν καὶ Ἰωάννην 5 καὶ Μάρκελλον καὶ Κύριλλον, οὓς πρόσθεν ἐμνήσθη, καὶ ἐτέρους πολλοὺς τῶν Θράκην οἰκούντων. εἰποντο δὲ αὐτοῖς Ἐλοῦ-
C ροι, ὧν Φαρῶς ἤρχεν, χίλιοι, καὶ Μασσαγέται ἱπποτοξοῖται, ὧν ἤγουντο Σισίννιος τε καὶ Βαλῦς. ναῦς δὲ ἐπῆρχον πεντακόσαι, ἀνὰ μυριάδας πέντε μεδίμων χωροῦσαι. ναῦται 10
V. 129 δὲ τρισμύριοι Αἰγύπτιοί τε καὶ Ἴωνες καὶ Κίλικες. ἀρχηγὸς δὲ εἷς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ Καλώννμος Ἀλεξανδρεὺς. ἦσαν δὲ καὶ δρόμωνις διὰ ναυμαχίαν ἐνενήκοντα. στρατηγὸν δὲ μονοκράτορα ἐφ' ἅπασιν Βελισάριον ὁ βασιλεὺς ἔστησεν. ὥρμητο δὲ ὁ Βελισάριος ἐκ Γερμανίας, ἣ Θρακῶν τε καὶ Ἰλλυ- 15 ρίων μεταξὺ κεῖται. συνεπεφέρετο δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ Ἀντωνίαν, τὴν αὐτοῦ γαμετῆν. ὁ δὲ Γελίμερ τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν Τζάτζωνα σὺν ἑκατὸν εἴκοσι ναυσὶ, καὶ στρατὸν ἐκλελεγμένον ἐν Σαρδίᾳ τῇ νήσῳ κατὰ Γόγδα ἀπέστειλεν. ἑβδομον δὲ ἦν ἔτος Ἰουστινιανοῦ ὅτε ὁ Βελισάριος ἐν τῇ νήσῳ ἐστάλη. 20

3. στρατιὰν A, στρατῖαν vulg. Σολομῶνά τε A, Σολομῶν τε vulg. 7. τῶν Θράκην οἰκούντων A, τοὺς τὴν Θρ. οἰκούντας vulg. 10. μυριάδας A, μυριάδων vulg. 12. καλούμενός A. 16. καὶ Ἀντ. A, τὴν Ἀντ. vulg.

etiasimo Vandalorum exercitu, insulam cepit, ipsumque Gogdam occidit. cacterum Belisarius exercitum classemque accepit cuius praefectis, Solomone duce, Dorotheo, cui commissa erat Armenia, Cypriano, Valeriano, Martino, Alphia, Ioanne, Marcello et Cyrillo, cuius nuper mentionem habui, multisque aliis, qui Thraciam inhabitabant. ipsum vero mille Aeluri, Phara duce, sequuti sunt, et Massagetae equites sagittarii, quibus Sisinnius et Balas praefuere. naves autem fuerunt omnino quingentae, cunctae vero modiorum quinquaginta millia capiebant: nautae vero triginta millia numerati sunt Aegyptii, Iones et Cilices: unusque demum nautis per naves istas praefectus Calonymus Alexandrinus: et dromones ad praelia navalia nonaginta. Belisarium ducem omnium supremaque in alios omnes potestate instructum imperator constituit. Belisarius iste ex Germaniae regione Thraciam inter et Illyricos media traxit originem: et Antoninam conjugem secum duxit. porro Gelimer fratrem suum Tzatzonem cum navibus centum et viginti et milite lectissimo ad Sardiniam insulam contra Gogdam misit. septimus autem imperii Iustiniani erat annus, cum Belisarius ad insulam missus est. Procopius vero scriptor histo-

συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ Προκόπιος ὁ συγγραφεύς. ἀπάραντες δὲ
 τῆς βασιλίδος πόλεως, ἦλθον ἐν Ἀβύδῳ. Βελισάριος δὲ
 ἐφρόντιζεν, ὅπως ὁ σύμπας στόλος ἅμα πλέοι, καὶ εἰς χωρίον
 τὸ αὐτὸ προσορμίζοιτο. καταλαβὼν δὲ τὴν Σικελίαν, ἀπέστει-
 5 λεν Προκόπιον τὸν συγγραφεὰ εἰς Συρακοῦσαν, εἰπὼς εὖροι
 τινὰς ὁδηγήσοντας αὐτὸν εἰς Λιβύην ἐκ τοῦ αἰθιοπίου προσ-
 ορμίσασθαι τῇ γῇ, καὶ τὸν λαὸν ἐξαγαγεῖν δεδιότα τὴν συμ-
 μαχίαν. αὐτὸς δὲ τὸν στόλον ἀράμενος εἰς Καύχαρα τὸ χω- P. 162
 ρεῖον προσώρμισεν, διακοσίους σταδίους τῆς Συρακούσης ἀπέ-
 10 χον. Προκόπιος δὲ ἐν Συρακούσῃ εἰσελθὼν, τροφάς τε ὠνή-
 σατο παρὰ Ἀμαλασούνδης τῆς γυναικὸς Θεουδερύχου, μητρὸς
 δὲ Ἀταλαγίχου βασιλέως Ἰταλίας, φίλιαν πρὸς Ἰουστινιανὸν
 ἐχόντων· ἐπέτυχεν τε παραδόξως καὶ ἀνδρὸς, φίλου μὲν αὐ-
 τῷ ὑπάρχοντος ἐκ παιδός, πεπειραμένου δὲ τῆς Λιβύης τό-
 15 πων καὶ τῆς θαλάσσης, τρίτην * ἔχοντος ἡμέραν ἐκ Καρχη-
 δόνος ἀφικομένον, καὶ διεβεβαιούτο πᾶσαν ἀμεριμνίαν ἔχειν
 αὐτούς, καὶ μὴ ὑποπτεῖν τινὰ κατ' αὐτῶν στρατεύεσθαι,
 ὥστε ἀπὸ τεσσάρων μονῶν τῆς θαλάσσης τὸν Γελέμερα αὐ- B
 λίσσασθαι. τοῦτον οὖν λαβὼν Προκόπιος εἰς Καύχαρα πρὸς
 20 Βελισάριον ἀπήγαγεν. καὶ ταῦτα μαθὼν ὁ Βελισάριος τῇ

1. καὶ Προκ. Α, ὁ Προ. vulg. 5. εἰπας Α, εἰπω vulg. 8.
 Καύχαμα Α. 16. ἀφικομένου Α, ἀφικόμενος vulg.

riarum in ipsius comitatu tum erat. ab urbe igitur reliquarum regiona
 solventes, Abydum appulerunt. porro curae maxime erat Belisario,
 ut classis tota simul vela faceret, et ad unum pariter portum accede-
 ret. cum ad Siciliam applicasset, Procopium scriptorem Syracusas
 destinavit quaesitum, si qua sorte viae ductores comperiret, qui clas-
 sem ex improvise ad Libycae terrae oras admoverent, quo militares
 suas copias regionis (etenim incolae hostibus auxilio fore verebatur)
 facilius ad solum educeret. ioterim ipse Canchava, pagus is fuit du-
 centis stadiis a Syracusis remotus, tota classe mari defata appulit.
 Procopius Syracusas ingressus, ab Amalasunthe Theuderichi coniuge,
 Athalarichi vero Italiae regis matre (erant hi duo cum Iustiniano foed-
 ere coniuncti) cibos emit; et inopiuato in virum a pueris amicitia
 sibi devinctum incidit, qui Libyae marisque loca cuncta frequentiori-
 bus experimentis habebat nota, qui tribus nunc amplius diebus Car-
 thagini discesserat. is profundam tranquillitatem Vandalos agere, nul-
 lam aciem adversus se instructam suspirari, ipsam Gelimere quatuor
 a iuari stationibus moram in praesenti facere asserebat. eum
 secum assumptum Cauchana ad Belisarium adduxit. Belisarius his
 auditis post tertium diem ad Libyae oras applicuit, ad locum, cui

τῆς Λιβύης ἀκτῇ τριταῦτος προσώρμισεν εἰς χωρίον, ὃ Κεφα-
λὴν Βράχους καλοῦσιν. ἀποβαίντες δὲ τῶν νηῶν, χάρακά τε
καὶ τάφρον βαθεῖαν ποιήσαντες, ἐστρατοπεδύσαντο ἐν ἡμέρᾳ
μῆ, ἐνθα καὶ ὕδατος πολὺ τι χάσμα τῆς τάφρου ὀρνυόμε-
νον ἢ γῇ ἀνῆκεν, τοῦ τόπου ἀνδρὸς ὄντος, καὶ εἰς πᾶσαν 5
χρείαν τοῖς τε ζώοις καὶ τῇ στρατῷ γέγονεν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ
ὁ λαὸς πρὸς πραΐδαν ἐχώρει. ὁ δὲ στρατηγὸς τούτους ἤκί-
σατο, λέγων πρὸς αὐτοὺς τάδε· τὸ μὲν βιάζεσθαι καὶ τοῖς
C ἁλλοτριόις σιτίζεσθαι ἄδικόν ἐστιν ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ μά-
λιστα ἐν τοῖς κινδύνοις. ἐγὼ γάρ ἐκείνῳ μόνον τὸ θαρρεῖν 10
ἔχων εἰς τὴν γῆν ταύτην ὑμᾶς ἀπεβίβασα, ὅπως τῇ δικαιο-
σύνῃ καὶ ἀγαθοεργίᾳ τὸν τε θεὸν θεραπεύσωμεν, καὶ τοὺς
Λίβνους πρὸς ἡμᾶς ἐπισπασώμεθα. αὕτη δὲ ὑμῶν ἡ ἀκρά-
τεια εἰς τὸνναντίον ἡμῶν μεταβήσεται, καὶ τοὺς Λίβνους συμ-
μαχῆσαι τοῖς Οὐανδήλοισι παρασκευάσει. ἀλλὰ πειθόμενοι 15
τῷ ἐμῷ λόγῳ, ὠνούμενοι τὰς τροφὰς κομίζεσθε, καὶ μήτε
ἄδικοι δόζητε εἶναι, μήτε τὴν φιλίαν τῶν Λιβύων εἰς ἔχθραν
μεταβάλητε, καὶ τὸν θεὸν θεραπεύσητε. παύσασθε τοῖς ἁλ-
λοτριόις ἐπιπηδῶντες, καὶ κέρδος ἀποσεύσασθε κινδύνων με-
D ρστύν. ἀποστείλας τε Βελισάριος ἐπὶ Σύλλεκτον τὴν πόλιν 20

1. ἀκτῇ] ἀκτῇ vulg. προσώρμισεν A, προσώρμησεν vulg.
4. τῆς τάφρου A, τοῦ τ. vulg. 8. τοὺς ἁλλοτριόους A. 10.
ἐκείνῳ A. 13. ἀκρασία A. 14. συμμαχῆσαι A, συμμα-
χεῖν vulg. 18. θεραπεύσητε] ἀναπαύσητε A f.

Caput Breve nomen. descensu e navibus facto, mox fossa profunde ducta, valloque circum excitato, uno solo die castra metati sunt. illic, dum agger effoditur, magnam aquae scaturiginem sponte tellus emisit, cum alioquin totus aquarum penuria locus laboraret: quae ad necessarios iumentorum totiusque exercitus usus suffecit. sequenti luce populus populatum processit. praefectus exercitus severius in eos aniuadvertens, verba demum huiusmodi habuit. violentia quidem uti, et alienis furto raptis vivere omni tempore nefas, quam maxime periculo imminente. ego vero hoc solo confusus ad terram istam vos exposui, ut iustitia et beneficentia divinum numen nobis demereamur, et Libyes ad nos alliciamus. haec autem vestra petulantia et vivendi licentia res in contrarium vertet, et Libyes Vandalis opem ferre compellet. verum consiliis praebete morem, pretio cibos comparate, ut neque fas et ius violare, neque Libyum affectum in hostiles animos convertere vel inflectere videamini. opem itaque dei vobis ipsis conciliaturi, in aliena involare desistite, et lucrum scatenus undequaque periculis lubentes amovete. tum Belisarius ad Syllectum

στρατόν, ταύτην ἀπονητὶ παρέλαβεν. ἐν νυκτὶ γὰρ πρὸς αὐ-
 τὴν ἀφικόμενοι σὺν ταῖς εἰσιούσαις ἀμάξαις τῶν ἀγροίκων
 εἰσελθόντες, ταύτην ἔσχον. καὶ ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο, τὸν τε
 ἱερέα καὶ τοὺς ταύτῃ πρῶτους λαβόντες, πρὸς τὸν στρατηγὸν V. 130
 5 ἔπεμψαν. τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ὁ τοῦ δημοσίου δρόμου
 ἐπιμελούμενος, ἡντομόλησεν παραδούς τοὺς δημοσίους ἱππους.
 συνελήφθη δὲ καὶ ὁ τὰς βασιλικὰς ἀποκρίσεις ποιῶν βεριθά-
 ριος. Βελισάριος δὲ διακοσμήσας τὸ στράτευμα ἐπὶ Καρχη-
 δόνα ἐβάδιζεν. Ἰωάννῃ δὲ τῇ Ἀρμενίᾳ τριακοσίους ἐπιλέ-
 10 κτους παραδούς παρήγγειλεν παρακολουθεῖν τε αὐεῖ, καὶ τοῦ P. 163
 στρατεύματος μὴ πολὺ διίστασθαι. εἰς δὲ Σύλλεκτον τὴν πό-
 λιν ἀφικόμενος, ἀγαθότητι καὶ γλυκολογίᾳ τούτους ἀνεκτή-
 σατο, ὥστε τοὺς λοιποὺς καθάπερ ἐν χώρᾳ οἰκίᾳ τὴν πο-
 ρεῖαν ποιήσασθαι, οὔτε ὑποχωροῦντων, οὔτε κρυπτομένων,
 15 ἀλλὰ καὶ ἀγορὰν παρεχομένων, καὶ τὰ ἅλλα τοῖς στρατιώταις
 ὑπηρετούντων. ὁγδοήκοντα δὲ σταδίους ἀνύαντες ἡμέραν ἐκά-
 στην ἄχρι Καρχηδόνος διετέλεσαν. οὕτως δὲ διὰ τῆς Λε-
 πτης πόλεως καὶ Ἀδραμούτου εἰς Χρύσιν τὸ χωρίον ἀφί-
 κοντο, ὅτι καὶ τριακοσίους σταδίους Καρχηδόνος ἀπέχον,
 20 ἔνθα ἦν καὶ βασιλεία τῶν Οὐανδῶλων καὶ παράδεισοι κάλλι- B

1. ταύτην A, ταύτης vulg. 11. διεστάναι A. 12. ἀφικόμε-
 νος A, ἀφικνούμενος vulg. 13. οἰκίῃς A, ἰδίᾳ vulg. 14.
 ποιήσασθαι A c, ποιούντων vulg. 16. κατ' ἐκύστην A. 17.
 οὕτως A, αὐτοὶ vulg. 20. καὶ βασιλεία A, καὶ ἡ βασιλεία
 vulg. 20. τῶν Οὐανδῶλων A, τοῦ Οὐανδῶλου vulg.

urbem exercitu misso eam nullo labore comparavit. sub noctem enim
 ad eam profecti, rusticorum curribus in eam lugredientibus ad-
 mixti, occupaverunt. illucescente sole sacerdotem et caeteros civita-
 tis primores captos ad praefectum miserunt. eodem die qui cursus
 publici curandi sustinebat provinciam, equis publicis traditis in par-
 tes Romanas transiit, et qui regia responsa ferebat veredarius, tum
 etiam captus est. tunc Belisarius copiis in ordinem dispositis, Car-
 thagiuem versus iter direxit. Ioanni vero Armenio trecentos lectissi-
 mos viros commendans, pone sequi, nec a se divertere, aut ab exer-
 citu longius discedere praecepit: Syllectumque urbem profectus, in-
 nata sibi lenitate et suaviloquentia civium animos et aliorum pariter
 sibi devinxit, ut in castris velut in propria regione iter haberent,
 neque a militibus se subduceudos aut occultandos putarent, quin iu-
 mo commeatum praeberent, caeteraque omnia vitae necessaria sub-
 ministrarent. ἡμέρας octoginta per singulos dies, quoad Cartha-
 ginem pervenerint, conficiebant: atque ita demum per Lepsem et
 Adramutum civitates ad Chrasium pagum trecentum et octo stadiis Cir-

στοι καὶ κρῆναι διτιθέσταιται καὶ ὀπρωῶν παντοδαπῶν πλη-
 θος ἄπειρον· ὥστε τῶν στρατιωτῶν ἕκαστος τὴν καλὴν ἐν
 δένδροις ὀπρωρίοις ἐηῴατο, καὶ τῶν καρπῶν ὠραίῳν ὄντων
 καὶ πάντων ἀπολαύοντων, αἰσθησὶς οὐ γέγονε ἐλαττουμένης
 ταύτης. ὁ δὲ Γελίμερ ἀκούσας παρεῖναι τοὺς Ῥωμαίους, 5
 γράμμαι εἰς Καρχηδόνα πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀματῶν, Εὐδέρχον
 μὲν καὶ ἄλλους ὅσους εἰς φυλακὴν ἔχει συγγενεῖς αὐτοῦ ἀπο-
 κτεῖναι, αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς Οὐανδήλους, καὶ εἴ τι ἄλλο μά-
 χιμον ἐν τῇ πόλει ἦν, ἐξοπλίσαι πρὸς πόλεμον. ὁ δὲ Ἀμα-
 τῶς τὰ κελευσθέντα αὐτῷ ἐποίησεν. Βελισάριος δὲ Ἀρχελάῳ 10
 τῷ ὑπάρχῳ καὶ Καλωνύμῳ τῷ ναυάρχῳ ἐπέστειλε πλησιᾶσαι
 τῇ Καρχηδόνι, καὶ μὴ εἰσβαλεῖν πρὸς αὐτήν, ἄχρις ἂν αὐτοὺς
 κεύσῃ. αὐτὸς δὲ εἰς Δέκιμον ἀφίκετο ἀπέχοντα Καρχηδό-
 νος σταδίους ἑβδομήκοντα. ὁ δὲ Γελίμερ τὸν ἀναισθητὸν Κιβα-
 μοῦνδον ἐκέλευσεν ἅμα δισχιλῶν κατὰ τὸ ἐνώνυμον μέρος 15
 ἵεναι, ὅπως Ἀματῶς μὲν ἐκ Καρχηδόνης, Γελίμερ δὲ ὀπισθεν,
 Κιβανοῦνδος δὲ ἐκ τῶν ἀριστερῶν χωρίων εἰς ταὐτὸ τὴν
 κίχλωσιν τῶν πολεμίων ποιήσαντο. Βελισάριος δὲ τὸν μὲν

1. διτιθέσταιται A, διτιθέσταιται vulg. 3. ὀπρωῶν | ὀπρωῶν
 codl. et edd. 4. ἀπολαύοντων A, ἀπολαύοντων vulg. 8.
 αὐτὸν δὲ καὶ τοὺς A, αὐτὸν, καὶ τοὺς vulg. 10. τὰ add. ex A.
 11. ἐλαττουμένης A, ἀπειρ. vulg. 12. αὐτοὺς A, αὐτὸν vulg.,
 fort. αὐτόν. 17. ἀριστερῶν A, ἀριστερά vulg. 18. ποιή-
 σαντο A, ποιήσανται vulg.

thagine dissitam accesserunt. illic Vandalorum regia erat hortique
 pulcherrimi et limpidissimi fontes et fructuum omnis generis im-
 mensa copia: adeo ut unusquisque militum casulam inter arbores fru-
 ctiferas fixerit; cumque fructuum species ad colligendum invitaret,
 et usus in omnes communis, nulla tamen eorum in arboribus limi-
 nutio, nullum detrimentum poterat oculus advertere. ubi Gelimar
 Romanos accedere rescivit, Carthagine ad Amatam fratrem scripsit,
 ut Ilderichum et quotquot alios sub custodia detentus eius affines
 neci traderet, Vandalos autem, et si quos alios militiae idoneos ha-
 beret urbs, armis ad bellum instrueret: quae Amatas, prout erant
 iussa, fideliter exsequutus est. tum Belisarius Archelao praefecto et
 Calonymo nauarcho mandavit, ut ad Carthagine propius classem ad-
 moverent, nec tamen impressionem in urbem facerent, donec ipse
 iuberet: ipse vero Decimum stadiis septuaginta Carthagine distans se-
 cessit. Gelimar autem Cibamundum nepotem cum millibus hominum
 duobus sinistra iter habere iussit, ut, Amata Carthagine versus recta
 tendente, ipse prae se sequeretur, et cum Cibamundo, ex locis ad lae-
 vam positus adveniente, per circum hostilem exercitum obsideret,
 quem una simul omnes concluderent. caeterum Belisarius, ut prae-

Ἰωάννην, ὡς πρόφην, προάγειν ἐκέλευσεν, Μασσαγέτας δὲ ἐν Δ
ἀριστοτέρῃ τῆς στρατιᾶς ἰέναι. Ἀματιᾶς δὲ οὐκ ἐν δέοντι ἀφί-
κετο χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Οὐανδήλων ἐν Καρχη-
δὸνι ἀπέλειπεν, καὶ ὡς τάχιστα εἰς τὸ Δέκιμον ἀφίκετο σὺν
5 ὁλίγοις, καὶ οὐδ' αὐτοὺς συνειλεγμένους. συναντήσας δὲ τῇ
Ἰωάννῃ εἰς χεῖρας ἦλθεν, καὶ κτείνεται ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ
τρέπονται οἱ σὺν αὐτῷ φεύγοντες ἀκρατῶς, καὶ ἀνεσθίζουν
πάντας τοὺς ἐκ Καρχηδόνης εἰς Δέκιμον ἰόντας, οἱόμενοι τοὺς
διώκοντας παμπληθεῖς εἶναι. Ἰωάννης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ
10 [οὗς] ἔσφαζον ἕως τῶν πυχῶν Καρχηδόνης τοσοῦτους, ὥστε
εἰκίζεν τοὺς ὀρώντας δισμυρίων πολεμίων τὸ ἔργον εἶναι. P. 164
Κριμμοῦνδος δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διαχίλιοι περιπετωκότες
ἐν τῇ ἀλκῇ τοῖς Οὐννοῖς, ἀπώλοντο πάντες. Βελισάριος δὲ
εἰς Δέκιμον ὦν, οὐδὲν τούτων ἔμαθεν· ἀλλὰ χαράκωμα πε-
15 ριβαλῶν, ἐφοσσάτευσεν, καταλιπὼν αὐτόθι τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ καὶ τοὺς πεζοὺς. αὐτὸς δὲ λαβὼν τοὺς ἵππους καὶ τοὺς V 131
ἡγεμόνας, ἐπὶ Καρχηδόνα ἔχωρει. εὐρὼν δὲ τοὺς πεπτωκό-
τας νεκροὺς τὸν τε Ἀματιᾶν καὶ τοὺς Οὐανδήλους, καὶ μαθὼν
τὰ γεγενητά, εἰς λόφον τινὰ ἀνελθὼν, ὄρεα κοινοῦτόν ἐκ με-
20 σημβρίας, καὶ Οὐανδήλων ἱππέων πλῆθος πολὺ, ἡγουμένου Β

5. αὐτοῖς συνειλεγμένοις Α.

8. ἐκ Καρχηδόνης Α, ἐν Καρχη-

δόνι vulg.

10. οὗς delendum esse videtur.

15. ἐφοσσά-

τευσεν Α, ἐφοσσάτευσεν vulg.

16. ἱππεῖς Α, ἱππους vulg.

17. ἐπὶ Κ. Α, εἰς Κ. vulg.

τοὺς add. ex Α.

missi, Ioannem praecedere imperavit, et Massagetarum aciei sinistram te-
nere. Avatas autem opportuno tempore non est progressus, verum
copiis Vandalorum Carthagine relictis, paucis comitatus, sed neque
bene iunctis, ad iuvencem Decimum quintonium corruerunt. Ioanni vero
factus obviam manibus cum eo censeris occiditur, comitesque fusi et
in fugam praecipites versi, immensam insequentium hostium aciem
esse rati, Decimum corvolare, et urbem tutari commovebant. Ioan-
nes autem, et qui una pugnabant, tam magnum hostium numerum
usque ad ipsas Carthaginis portas occiderunt, ut quisquis tantam stra-
gem vidisset, eam unonisi a viginti hominum millibus edi posse fa-
cile existimaret. Cibamundus et qui comitabantur milites his mille,
dum suppetias sociis afferunt, in Unnos incidentes omnes deleti sunt.
Belisarius cum ad Decimum substitisset, nihil horum rescivit: sed
vallo circumducto castra metatus est, in quibus uxorem et pedestres
copias reliquit. ipse equitibus stipatus, et ducibus secum sumptis,
Carthagine contendit. cum autem mortuos in via iacentes ipsumque
Avatam una cum Vandalis occisum, omniaque, prout gesta fuerant,
percepisset, tumultum ascendens, pulverem meridiem versus excitatum

αὐτοῖς Γελίμερος, μὴ γνῶσαντος μῆτε τὸ Κιβιμουίνδου πάθος
 μῆτε τὸ τοῦ Ἀματᾶ. ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἀλλήλων γεγόνασι προ-
 τερήσαντες Οὐανδῆλοι, τὸν λόφον καταλαμβάνουσι, καὶ φοβε-
 ροὶ τοῖς ἐναντίοις ἐδείχθησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τραπέντες εἰς
 χωρίον ἀφικνούνται σταδίους ἑπτὰ τοῦ Δέκιμου ἀπέχον. θεὸς 5
 δὲ τοὺτους παραδῶξας ἀλλοιώσας εἰς δειλίαν κατέστησεν. εἰ
 γὰρ τὴν διώξιν εὐθύς ἐποιήσαντο, ἄρδην ἅπαντας σὺν Βελι-
 σαρίῳ διέφθειραν, (τοσοῦτον ἦν τὸ πλῆθος τῶν Οὐανδῆλων)
 καὶ τὸν Ἰωάννην ὑποστρέφοντα ἐκ Καρχηδόνος καὶ σκυλεύ-
 οντα τοὺς τεθιγῶτας ἀπορητὶ κρατῆσαι ἡμέλλον. κατιῶν δὲ 10
 ἐκ τοῦ λόφου Γελίμερ, καὶ εὐρών τὸν ἀδελφὸν νεκρόν, εἰς τε
 ὀλοφύροσιν ἐτράπη, καὶ τῆς νίκης τὴν ἀκμὴν ἤμβλυνεν. Βε-
 λισάριος δὲ τοὺς τε φεύγοντας σιῆται κελεύσας, καὶ κοσμίως
 πάντα διατάξας, καὶ ὀνειδίσας τῆς δειλίας, καὶ τὴν τελευτὴν
 τῶν ἐναντίων, ἅμα τε καὶ τὴν Ἰωάννου νίκην μαθὼν, δρόμῳ 15
 καὶ ἀνδρεία ἐπὶ Γελίμερα χωρεῖ. οἱ δὲ βάρβαροι ἀπαρα-
 σκεύαστοι ἐρεθέετες, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν κραταιά, καὶ
 πολλοὺς ἀποβαλόντες εἰς * Μήδειαν ἐχώρουν καταλιπόντες
 D Καρχηδόνα. νυκτὸς δὲ καταλαβούσης, ὃ τε Βελισάριος καὶ
 Ἰωάννης καὶ οἱ Μισσαγέται εἰς Δέκιμον ἀφικόμενοι, πάντα 20

6. ἀλλοιώσας A, ἀλλοίως vulg.
 vulg. 15. τὴν add. ex A.

13. τοὺς τε φ. A, καὶ τοὺς φ.
 20. πάντα A, ἅπαντα vulg.

magnumque Vandalorum equitum agmen a Gelimere ductum prospex-
 it: Cibamundi quippe cladem et Amatae caedem ignorabat adhuc
 Gelimer. cum vero utrique ad invicem propius accessissent, praeverten-
 tes Vandali tumultum occupant, et de se terrorem maximum hosti-
 bus incutunt: quare Romani in fugam versi secessunt in vicum sta-
 diis septem a Decimo remotum. deus autem praeter omnem opinio-
 nem Vandalos in metum coniecit: si enim fugientes continuo inse-
 quanti essent, omnes penitus cum ipso Belisario ad interfectionem de-
 levisent (adeo quippe numerosa erat Vandalorum multitudo) et
 Ioannem Carthagine revertentem et in spoliis mortuorum diripiendis
 occupatum, nullo negotio potuissent comprehendere. Gelimer relicto
 tumultu, ubi mortuum fratrem offendit, ad planctus et eiufatum con-
 versus est totus, ex quo victoriae acies ei remansit omnino obtusa.
 Belisarius fugientibus sistere iussis, mox cuncta disponit ornate, for-
 midinem exprobrat, cognitaque quam insinuerant hostes strage et
 a Ioanne parta victoria, contento corporis cursu et animi ardore in
 Gelimerem impetum facit. barbari subeundo certamini penitus impa-
 rat, in validam fugam se coniciunt, et multis suorum amissis deser-
 taque Carthagine, Mediam se recipiunt. ubi nox ingruit, Belisarius,
 Ioannes et Massagetae Decimum repetentes, cunctis, quae occiderant,

τὰ συμβεβηκότα μαθόντες, ἔχαιρον· τῇ δὲ ἐπαύριον ἅμα
 τῶν πεζῶν καὶ τῇ Βελισαρίου γυναικὶ ἅπαντες ἐπὶ Καρχη-
 δόνα ἐπορεύοντο. οἱ δὲ Καρχηδόνοι τὰς πύλας ἀναπεύσαν-
 τες καὶ λύχνα ἄψαντες, πανδημίᾳ πρὸς ὑπάντησιν Βελισαρίου
 5 ἔβησαν. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ Οὐανδῆλοι ἐν τοῖς ἱεροῖς προσέφυ-
 γον. καταλαβόντος δὲ καὶ τοῦ στόλου, τὴν ἄλυσιν ἄραντες
 ἐν τῷ λιμένι τούτους ἐδέξαντο. καὶ ὁ μὲν πλείστος στόλος
 τὴν ἐντολὴν τοῦ Βελισαρίου φυλάξαντες οὐκ εἰσῆλθον ἐν τῷ
 λιμένι, ἀλλ' ἔξω προσώρμισαν. Καλώνυμος δὲ τὴν παρακοήν P. 165
 10 ἐνδυσάμενος εἰσῆλθεν, καὶ τὰ πλοῖα ληϊσάμενος πολλὰ χρή-
 ματα ἀφῆρπαζεν, καὶ ἐν τοῖς ἐργαστηρίοις καὶ οἴκοις τοῖς
 πλησίον τοῦ λιμένος εἰσῆλθεν, καὶ πολλοὺς ῥηχμαλώτευσεν.
 ἀπονητὶ δὲ Βελισάριος τῆς Καρχηδόνης κρατήσας παρῆνει
 τοῖς στρατιώταις λέγων· ὀρῶτε, ἡλίκα εὐτυχήματα γεγόνα-
 15 σιν ἡμῖν, ἐπειδὴ σωφροσύνην εἰς τοὺς Αἰβυας ἐπεδειξάμεθα.
 βλέπετε, τὴν εὐκοσμίαν ἐν Καρχηδόνι διασώσασθε, καὶ μῆτις
 ἀδικήσῃ τινά, ἢ ἀφαρπάσῃ τι αὐτοῦ. πολλὰ γὰρ κακὰ πα-
 θόντας ὑπὸ Οὐανδῆλων ἀνδρῶν βαρβάρων, βασιλεὺς ὁ ἡμέτε- B
 ρος βοηθῆσαι, τοῦτοις ἡμῶς ἀπέστειλεν καὶ τὴν ἐλευθερίαν
 20 χαρίσασθαι. ταῦτα παραινῶν εἰς Καρχηδόνα εἰσῆλθεν. καὶ

5. ἔβησαν codd. et edd. 6. δὲ καὶ τοῦ Α, δὲ τοῦ vulg. 11.
 ἐν add. ex A. 15. ἐπειδὴ Α, ἐπειδὴν vulg. 17. παθόν-
 των Α. 19. τοῦτοις Α, τοῦτους vulg.

auditis, summopere gavisī sunt. postero die copiis pedestribus acri-
 tis, coniuge quoque Belisarii secum sumpta, cuncti Carthaginem versus
 arripuerunt iter. Carthaginenses reseratis portis et accensis focis cum
 totius populi frequentia Belisarium excepturi obviam proresserunt:
 Vandali in civitate relictī fugientes in templa consuluerunt salutē.
 adventante classe, sublata quae portum claudebat catena, et naves in
 civitatem admissae. et plurima quidem exercitus pars iussa Belisarii
 observatura portum non est ingressa, sed foras appulit. Calonymus
 vero contumacia fretus intro subit, et exhaustis praedonibus in morem
 navigis, immeusam divitiarum molem ex eis asportavit, officinas etiam
 et domos portui proximas ingressus, plurimos ex eis abduxit captivos.
 Belisarius porro Carthagine sine labore potitus, milites his verbis hor-
 tabatur: quam prospere nobis cuncta cedunt, cum nimirum moderate et
 temperanter erga Libyae populos nos gessimus, vos videtis: nunc ut
 eadem moderatio in urbe Carthagine servetur, efficit: nullus iniuste
 civem excipiat, nullus alterius rem per nefas tractet aut rapiat. plu-
 rimum quippe a Vandalis barbaris viris passos istos cives imperator
 noster liberaturos nos misit, opem laturus, ac denique reddituros li-
 bertatem. haec colluquutus Carthaginem ingressus est: inde ad pa-

ἀναβάς εἰς τὸ παλάτιον, ἐν τῷ Γελίμερος θρόνῳ ἐκάθισεν. τούτῳ προσῆλθον οἱ τε ἔμποροι Καρχηδόνης, καὶ ὅσοι πλησίον τῆς θαλάσσης ἔμενον, ὀλοφυρόμενοι ἀρπαγὴν πεπονθέναι ὑπὸ τοῦ στόλου. ὁ δὲ Βελισάριος Καλῶνυμον τὸν ναυαρχὸν ὤρκισεν, ὅπως ἅπαντα τὰ διαρπαγέντα ἐνέγκῃ, καὶ ἀποδώσῃ 5 τοῖς οἰκείοις δεσπόταις. ὁ δὲ σφειτερισάμενος ἔξ αὐτῶν, καὶ ἐπιорκήσας, οὐ μετὰ πολὺ τὴν δίκην ἔτισεν. ἔξω γὰρ φρε- C τῶν γενόμενος τὴν ἑαυτοῦ γλῶσσαν τραγῶν ἀπέθαιεν. Βελισάριος δὲ τὸν λαὸν εἰστία βασιλικῶς, καὶ ἡ τοῦ Γελίμερος Θεραπεία παρετίθει τε καὶ ὤνοχόει, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ὑποῦρ- 10 γει. οὕτως δὲ ὁ στρατηγὸς ἀθρούσας τὴν πόλιν ἔαχεν· ὥστε οὐδὲ ὕβριν τινὰ ἐπῆγαγεν ἀνθρώπῳ, οὐδὲ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τι- νὺς συνέβη τὴν οἰκίαν ἀσφαλίσαι· ἀλλ' ἀγοράζοντες οἱ στρα- τιῶται ἡσθιον, καὶ ὑψραινόντο. τοὺς δὲ εἰς τὰ ἱερὰ φυχόν- 5 τας Οὐανδήλους πιστὰ δούς ἐξήγαγεν. τῶν δὲ τευχῶν τῆς 5 πόλεως ἐπεμελεῖτο ἡμελημένων πρότερον ὄντων. ἔλεγον δὲ καὶ παλαιὸν λόγον ἐν Καρχηδόνι εἰρησθαι, ὡς τὸ Γ διώξει D τὸ Β. νυνὶ δὲ τετέλεσται. πρότερον γὰρ Γιζέριχος Βονυρά-

1. εἰς τὸ παλάτιον A e, ἐν τῷ παλάτῳ vulg. 2. τοῦτῳ πρ. A, τούτῳ τῷ πρ. vulg. 3. ὤρκισεν A, ὀρκίσας vulg. 4. οὐ μετὰ A, καὶ οὐ μ. vulg. 5. Γελίμερος A, Γελίμη vulg. 6. παρετίθει τε καὶ A, παρετίθετο καὶ vulg. 7. ὤνοχόει A e. 8. ἐπῆγαγεν A, ἐπάγειν vulg. 9. ἀσφαλίσαι A, σφαλίσαι vulg. 10. ἡσθιον A εἰσθιον vulg. 11. καινοφρονέοντες a. 12. παλαιὸν A, πάλαι vulg. 13. τετέλεσται A, τετέλειται vulg.

latum ascendens, in Gelimeris throno sedit: ad quem statim urbis mercaturores caeterique qui ad mare habitabant accessere, se ab exercitu navali fonditus compilari queritantes, quare Belisarius, dei nomine religiosius interposito, Calonymum classis praefectum adiuravit, ut quae diriperat, deponeret in medium, et cuncta propriis dominis restitueret. is cum quaequam furtim retinisset, et iusurandum violasset, non diu postmodum persolvit poenas: a mente siquidem alienatus, lingua sibi dentibus corrosa, vivere perijt: porro Belisarius populum regali prorsus epulo accepit, in quo ipsa Gelimeris familia cibos apposit, ipsa vinum miscuit, caeteraque ministeria obivit. ita dux ille nullo pene belli tumultu urbem obtinuit: adeo ut nulli hominum illata fuerit iniuria, nullus in foro propriam obsecrare domum fuerit coactus: quin potius necessariis pretio comparatis milites epulabantur, et genium fovebant. ad templo vero profugis Vandalis fidem dedit Belisarius, et e sacris locis eduxit: et urbis moecium primum neglectorum curam egit. caeterum antiqui cuiusdam dicti submurmurans rumor adhuc Carthagine ferebatur: gaudia expellet beta: et

τιον ἐξεδίωξεν· νυνὶ δὲ Βελισάριος Γελλίμερα. Γελλίμερ δὲ
 χρήματα πολλὰ τοῖς γεωργοῖς Λιβύων προίεμενος πρὸς ἑαυ-
 τὸν ὑπηγάγετο, καὶ ἐκέλευσεν αὐτοὺς Ῥωμαίων τοὺς εἰς τὰ
 χωρία περιόντας κτείνειν. τοῦτο δὲ ποιησάντων τῶν γεωρ-
 5 γῶν, μαθὼν ὁ Βελισάριος, ἀποστέλλει Διογένην ἓνα τῶν αὐ-
 τοῦ δορυφόρων αἰκίσασθαι τοὺς γεωργοὺς. ὁ δὲ Διογένης
 ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ εἰς οἰκίαν εἰσελθὼν, ἐκάθειπεν μηδὲν πο-
 10 λέμιον ἐννοούμενος· τοῦτο μαθὼν ὁ Γελλίμερ τριακοσίους
 ἐπιτεξάμενος ἀποστέλλει κατ' αὐτοῦ. ἐλθόντες δὲ περιεκύκλω- P. 166
 σαν τὴν οἰκίαν, δεδιότες εἰσελθεῖν τὴν νύκτα. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι
 αἰδοόμενοι, ἀνυστάντες καὶ δολισάμενοι, τοῖς ἵπποις ἐπιβάν-
 τες, εἴκοσι τὸν ἀριθμὸν ὄντες ἀνοίγουσιν ἐξαπίνης τὰς θύρας,
 καὶ ταῖς ἀσπίσι περιφραζάμενοι, καὶ τοῖς δόρασιν ἀμυνόμε-
 15 νοι, τοὺς ἐναντίους ἐτρέψαντο. Γελλίμερ δὲ ἐν Νουμιδίᾳ γε-
 νόμιμος Οὐαϊδέλως πάντας συνήγαγεν, καὶ ὅσους προσφιλεῖς
 εἶχεν τῶν Μαυρονσίων, καὶ πρὸς πόλεμον εὐτρεπίζετο. ἀπέ-
 στείλει δὲ καὶ γράμματα ἐν Σαρδανίᾳ πρὸς Τζάτζωνα τὸν
 ἴδιον ἀδελφόν, τὰ συμβάντα αὐτῷ δηλοποιῶν· ὃς ἀπάρως
 εὐθὺς μετὰ παντός τοῦ λαοῦ ἀπὸ Σαρδανίας εἰς τὴν Λιβύης

6. αἰκίσασθαι τοὺς γεωργοὺς A a, αἰτήσασθαι reliquis omisiss
 vulg. 11. ἵπποις ἐπιβ. A, ἵπποις τε ἐπιβ. vulg. 13. ταῖς
 ἀσπίσι — — — ἀμυνόμενοι sm. A, καὶ τοῖς δόρ. ἀμ. sm. a.
 14. ἐτρέψαντο A, ἐτρέψαν vulg. 15. προσφιλεῖς] πρὸς φίλους f.
 17. Σαρδανίᾳ A, Σαρδανίᾳ vulg. Τζάνα A, Στζάνα f, Στζέ-
 να vulg.

id quidem impletum est. prius enim Gizerichus Bonifacium elecit:
 nunc vero Belisarius Gelimerem. Gelimer porro multis in Libyū
 agricolas profosis pecuniis eos ad se pellexit: eosque iussit, ut Ro-
 manos, qui remanserant in pagis, occiderent. agricolarum facinoris
 nuncio accepto, Diogenem e satellitibus unum, qui de crimine expo-
 stularet et ulcisceretur agricolas, misit. Diogenes una cum comitibus
 dumum quampiam ingressus, nihil hostile veritus dormiebat. eo co-
 gnito trecentos electos viros in eum Gelimer emittit. illi profecti
 domum, qua iacebat, per ambitum obsederunt: noctu namque in eam
 irrumpere metuebant. Romani soli viginti numero periculo prae-
 viso exsurgunt, armantur, in equos insiliunt et, reseratis de repente
 portis, clypeis obtecti, lanceisque fortiter pugnantes, adversarios in
 fugam vertunt. porro Gelimer in Numidiam profectus, Vandalos
 omnes, et ex Maurusiis quos habuit amicos collegit, et ad bellum
 renovandum instruxit. litteras insuper in Sardiniam ad Tatzonem
 fratrem dedit, quibus, quae sibi contigerant, significaret. ille con-
 festim e Sardinia cum universo sibi subiecto exercitu ad Libycas oras

Β ἀκτὴν τριταῖος κατέλαβεν, καὶ εὗρεν τὸν Γελίμερα. οἱ καὶ περιπλακέντες ἀλλήλων τῷ τραχήλῳ, οὐδὲν μέντοι εἰς ἀλλήλους ἐφθέγγοντο· ἀλλὰ τό, χαῖρε, σφίγγοντες ἑκκλαιον· ὁμοίως καὶ ὁ στρατὸς τὴν συμφορὰν ἀπωδύροντο. ὁ δὲ Γελίμερ παραλαβὼν ἀμφοτέρους ἐπὶ Καρχηδόνα ἐχώρει, καὶ ταύτην 5 πολιορκεῖν ἐπειρᾶτο, οὐόμενος τοὺς ἐν Καρχηδόνι προδιδόναι αὐτῷ τὴν πόλιν, καὶ τῶν Ῥωμαίων στρατιωτῶν, οἷς ἡ τοῦ Ἀφρείου δόξα ἤσκητο. πέμψας δὲ καὶ εἰς τοὺς ἄρχοντας τῶν Οὐννων πολλὰ αὐτοῖς ἀγαθὰ ἐπισχεῖτο διδόναι, εἰ καταπροδώσουσιν αὐτῷ Ῥωμαίους. ταῦτα δὲ Βελισάριος μάθων πα- 10 ρὰ τῶν αὐτομόλων, καὶ Λαυρέντιόν τινα ἐν Καρχηδόνι ὄντα C προδότην ἐνρῶν ἀνεσκολόπισεν ἐπὶ λόφου πρὸ τῆς πόλεως, καὶ ἀπὸ τούτου εἰς θεός μέγα ἐνέπεσον οἱ προδοσίαν μελετήσαντες, ὥστε τοὺς Μασσαγέτας ὁμολογῆσαι τὰ ἐπὶ Γελίμερος αὐτοῖς δηλωθέντα. τοῦ δὲ Βελισαρίου πάντας λόγῳ ἠθικῶ 15 καὶ ὄρκοις πρὸς φίλιν αὐτοῦ μεταβαλόντος, αὐτὸς ἐκέλευσεν εἰδυῖς Ἰωάννην τὸν Ἀρμένιον παραλαβεῖν πάντας τοὺς ἱππεῖς παρ᾽ ἐξ πεντακοσίων καὶ ἐξελθόντα πρὸς τοὺς Οὐρανδήλους ἀκροβολίσσασθαι. αὐτὸς δὲ τῇ ὑστεραίᾳ ἅμα τῷ πεζῷ στρατῷ

1. ἀκτὴν A a e, δκτὴν vulg. καὶ alterum add. ex A. 4. στρατηγός A. ἀπωδύροντο A, ἀπεδύρ. vulg. 5. ἐχώρει A, χωρεῖ vulg.
7. τῶν Ῥ. στρατιωτῶν A, τὸν Ῥ. στρατὸν vulg. 8. ἤσκητο A, ἤσκειτο vulg. καὶ add. ex A. 9. καταπροδώσουσιν A, καταπροδώσωσιν vulg. 13. ἐνέπεσον A a, ἐνέπεσαν vulg. 15. λόγῳ πειδικῷ f, λόγοις πειδικοῖς a. 16. μεταβαλὼν A. 17. παραλαβόντα a. 19. ὑστεραίᾳ A, ὑστέρῃ vulg.

tertio itineris die applicuit et mox occurrit Gelimeri. illi colla sibi brachiis circumplectentes nullum invicem dedere colloquium, sed, salve, tantum effati, et constrictos se tenentes collacrimabantur, omnisque pariter exercitus communem cladem deplorabat. Gelimer utroque exercitu in unum collecto, Carthaginem petit, et urbem obsidione cingere molitur, secum reputans urbem Romanorumque exercitum a Carthaginiensibus, quibus Arel sententia colebatur, extemplo prodendum. ad Unnorum quoque praecipuos mittens, multa bona eis se donaturum pollicebatur, si Romanos in manus suas proditione traderent. haec a Gelimeris partium desertoribus cognoscens, Laurentiumque quendam Carthagine morantem reperiens Belisarius, collo quodam penes civitatem sito patibulo affixit; ex quo in magnum terrorem adducti sunt, qui proditiones machinabantur, adeo ut quae ipsis Gelimer clam indicasset Massagetae palam edicerent. cunctis autem in exercitu blandis eius verbis ac etiam insinandis amice sibi concili-

καὶ τοῖς πεντακοσίοις ἱππεῦσιν εἶπετο. καταλαβόντες δὲ τοὺς V. 133
 Οὐανδῆλους ἐν τῇ Τρικαμάρῳ στρατοπεδεύσαντας, ἔμειναν
 τὴν νύκτα πλησίον ἀλλήλων. συνέβη δὲ τέρας γενέσθαι ἐν τῇ D
 Ῥωμαϊκῇ στρατῷ. τῶν γὰρ δοράτων τὰ ἄκρα πυρὶ πολλῇ
 5 κατελάμπετο. τοῦτο θεασάμενοι κατεπλάγησαν· φραζάμενοι
 δὲ ἅμα πρῶτ' ἀμφοτέρω πρὸς τὸν πόλεμον ὥρμησαν. Ἰωάν-
 νης δὲ τῶν ἀμφ' αὐτὸν ὀλίγων ἐπιλεξάμενος τὸν τε ποταμὸν
 διέβη καὶ τοῖς Οὐανδῆλοις εἰσέβαλεν. ὁ δὲ Τζάτζων ὥθι-
 σμῷ χρησάμενος ἐδίωξεν αὐτόν. οἱ δὲ Οὐανδῆλοι διώκοντες
 10 ἄχρι εἰς τὸν ποταμὸν ἤλθον. αὐθις δὲ Ἰωάννης πλείστον
 τῶν ἑπασπιστῶν Βελισαρίου λαβὼν κατὰ τοῦ Τζάτζωνος εἰσ- P. 167
 ἐπύδησεν σὺν βοῇ τε καὶ πατάγῃ πολλῇ. γίνεται οὖν καρ-
 τερά ἡ μάχη, καὶ πίπτει Τζάτζων ὁ τοῦ Γελίμερος ἀδελφός.
 τότε δὴ πᾶν τὸ στράτευμα Ῥωμαίων τὸν ποταμὸν διαβάντες
 15 ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐχώρησαν, καὶ τούτους τρεψάμενοι, μέχρ
 τοῦ στρατοπέδου ἐδίωξαν· καὶ ὑποστρέψαντες τοὺς νεκροὺς
 ἀπέδυνον ὅσοι μάλιστα ἐχρυσόφορον, καὶ εἰς τὸ ἐαυτῶν στρα-
 τῷ πεδον ὑπεχώρησαν. ἀπέθανον δὲ ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ Ῥω-
 μαίων πεντήκοντα, Οὐανδῆλων δὲ ὀκτακόσιοι. καταλαβὼν δὲ

1. καταλαβόντες A. καταλαβόντα vulg. 2. ἔμειναν A, ἔμεινον
 vulg. 7. ἀπολεξ. A. 10. πλείστον A, πλείους vulg. 16.
 ἐδίωξαν] ἐχώρησαν vulg. 19. Οὐανδῆλοι A. δὲ alterum
 add. ex A.

Natis, Ioanni Armenio, ut equitibus, praeter quingentos, universis se-
 cum assumptis, in Vandalos egressus, velitationibus pugnam lacesseret,
 confestim imperavit. Ipse postera luce cum pedestrium copiis et
 equitum illis quingentis pone sequebatur. cum autem Vandalos ad
 Tricamarum castra metatos invenisset, iuxta se invicem nocte illa in
 castris utrique steterunt. in Romano vero exercitu portentum videri
 contigit. hastarum enim cuspides ignitis emissis radiis collucere: quo
 viso cuncti terrore stupefacti. primo crepusculo armis utrinque mu-
 niti ad conserendam pugnam utrique cum impetu irruerunt. Ioannes
 ex suorum copiis non multis admodum selectis, flumen traiecit, et in
 Vandalos impressionem fecit: Tzatzon fortiter sustinens, et in eum
 ex adverso irruens, in fugam vertit: atque ita insequentes Vandali
 ad flumen usque pervenerunt. rursus vero Ioannes pluribus ex Be-
 lisarii satellitio acceptis in Tzatzonem cum clamore et strepitu insi-
 lit: acrisque pugna inde conflata est, qua Tzatzon, Gelimeris frater,
 cecidit. tum vero universa Romanorum acies flumen traiciens in ho-
 stes irrupit, et in fugam actos ad castra usque caesos insectata est:
 atque inde versa facie pedem referens, mortuis, maxime qui auro
 erant ornatiores, exutis, ad castra remigravit. caesi sunt in ea pu-
 gna Romanorum quinquaginta, ex Vandalis octingenti. sub vesperam

Βελισάριος σὺν τοῖς πεζοῖς τῇ δεῖλῃ πρὸς ὁψίαν, ἄρας, ὥς
 εἶχε ἰάχους, σὺν παντὶ τῇ στρατῷ ἐπὶ τὸ τῶν Οὐανδῆλων
 Β στρατόπεδον ᾤχετο. Γεμίμεν δὲ γνοῦς Βελισάριον παρόντα
 σὺν τοῖς πεζοῖς καὶ παντὶ τῇ στρατῷ, ἐπιβάς τῃ ἱππῷ μηδὲν
 διαταξαμένους ἀκρατῶς ἐπὶ Νουμιδίαν ἔφηνεν μετ' ὀλίγων 5
 σιγγειῶν καὶ οἰκετῶν αὐτοῦ καταπεληγμένους. ἐπεὶ δὲ αὐ-
 τὸν φυγόντα ᾔθοστο οἱ Οὐανδῆλοι καὶ οἱ πολέμιοι ἤδη ἰω-
 ρῶντο, τότε δὴ οἱ τε ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ τὰ παιδία ἐθο-
 ρυβοῦντο καὶ ἐκόκκουν, καὶ οὔτε χρημάτων μετεποιοῦντο οὔτε
 τῶν φιλιᾶτων ὀδυρομένων, ἀλλ' ἕκαστος ἔφηνεν ὅπου ἡδύ- 10
 νατο. ἐπελθόντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τότε στρατόπεδον αἰρουσιν,
 καὶ ἐπιδιώξαντες τὴν νύκτι ὅλην, ἄνδρας μὲν ὅσοις ἐνέτυχον
 C ἐκτείναν, παῖδας δὲ καὶ γυναῖκας ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ἐποι-
 οῦντο. χρήματα δὲ τσαῦτα τὸ πλῆθος εἶρον, ὅσα οὐδέποτε
 ἐν ἐνὶ χωρίῳ τετύχκεν εἶναι. τὴν γὰρ Ῥωμαίων ἀρχὴν λιτ- 15
 σάμενοι, χρήματα εἰς Λιβύην πολλὰ μετήνεγκαν· καὶ τῆς
 χώρας αὐτῆς ἀγαθῆς οὐσῆς καὶ εὐκάρπου, χρημάτων πρόσκο-
 δοὶ πολλαὶ αὐτοῖς γηγόνασιν. ἐνετήχοντα πέντε γὰρ εἴη
 Λιβύης Οὐανδῆλοι ἐκράτησαι, καὶ πολὺν πλοῦτον συναγαγόν-

1. ἄρας a e, ὥρας A, ἄρα vulg. 2. στρατῷ A f, στρατοπέδῳ
 vulg. 5. ἐπὶ add. ex A. 8. ἐθορυβοῦντο A, ἐθορεῖον τε.
 9. ἐκόκκουν A. οὔτε τῶν A, οὐδὲ τῶν vulg. 10. ὅπου A,
 ὅσον vulg. 12. ἐνέτυχον A, εἶνχον vulg. 15. τετύχκεν A,
 εἶνχην vulg. 19. πολὺν πλοῦτον A, πολὺ πλοῦτος vulg.

autem inclinata iam die, Belisarius cum peditibus reversus, qua cur-
 aus contentione potuit, cum universo exercitu in Vandalorum castra
 perrexit. Gelimer Belisarium cum peditibus et agminum reliquis ad-
 esse persentions, relicto exorcita incomposito, effuso cursu, ipsuque
 metu urgente compulsus, cum paucis consanguineis et familiaribus in
 Numidiam aufugit. comperta a Vandalis eius fuga, ipsi quoque hostibus
 iam in conspectu positis, tunc virorum, mulierum, et puerorum pro-
 miscua turba sublato eiulatu terrore confundi et turbari: abiecta quoque
 facultatum et carissimorum cura, qua quisque potuit, in fugam se
 coniecit. Romani dato aditu irrumpentes castris potiuntur, et fugi-
 eutes per totam noctem insequenti, viros quidem obviam factos peme-
 runt, pueros autem et mulieres captivas in serrorum numerum re-
 censuerunt. porro pecuniarum et divitiarum cam ibi vim repperunt,
 quam in unum locum usquam congerere liceat. quondam enim Van-
 dali Romauorum imperium totum in direptionem sibi concessum de-
 praedati, divitias et facultates in Libyam transportaverunt immensas:
 ac regionem insuper optimam et fertilissimam nacti, furtunarum et
 opum omnium collegerunt proventus. nonaginta quippe annis Libya

εἰς ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ εἰς τὰς τῶν Ῥωμαίων χεῖρας ὁ πῦρ
 πλοῦτος ἐπαυγῆκεν. ἐν τρισὶ γὰρ μηνὶ πολεμῆσας ὁ Βελισά-
 ριος ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς εἰς τὸ τέλος τοῦ Δεκεμβρίου
 πᾶσαν τὴν Λιβύην ὑπέταξεν. ἀπέστειλε δὲ Ἰωάννην τὸν Ἀρ-
 5 μένιον σὺν διακασίοις ἐπιλέκτοις διώκειν τὸν Γελίμερα ὥς
 αὐτὸν ζῶντα ἢ νεκρὸν λαβεῖν. ὃς φθάσας τὸν Γελίμερα
 ἤμελλε λαμβάνειν, εἰ μὴ συνηρέχθη πρᾶγμα τοιόνδε. Οὐλιά-
 ριός τις τῶν Βελισαρίου δορυφόρων συνῆν τῷ Ἰωάννῃ, ὃς
 οἶνω μεμεθυμένος ἰδὼν ὄρνιν ἐπὶ δένδρου καθημένην, ἐκτεί-
 10 νας τὸ τόξον κατ' αὐτῆς ἔβαλεν, καὶ τῆς μὲν ὄρνιθος ἀπέτνυ-
 χεν, τὸν δὲ Ἰωάννην ὀπισθεν εἰς τὸν ἀνέχεα ἔβαλεν. ὁ δὲ
 καιρίαν πληγὴν τέθνηκεν, πολὺ αὐτοῦ πένθος βασιλεῦτε Ἰου-
 στινιανῷ καὶ Βελισαρίῳ καὶ πᾶσι Ῥωμαίοις καὶ Καρχηδονί-
 15 οῖς καταλιπών. οὕτως Γελίμερ διαφυγὼν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ,
 ἐπὶ Μαυρουσίους ἐχώρει. Βελισάριος δὲ τοῦτον διώξας εἰς
 Παπούαν τὸ ὄρος ἀπέκλεισεν εἰς τὰ ἔσχατα Νομιδίας. τοῦ-
 τον δὲ * παρακαθίσας διὰ τοῦ χειμῶνος λειψάντων αὐτῷ
 πάντων τῶν ἐπιτηδείων, ἄρτος γὰρ παρὰ Μαυρουσίοις οὐ γί-
 νεται, οὔτε οἶνος, οὔτε ἔλαιον, ἀλλὰ τὰ ὄλυρα καὶ τὰς κρι-

2. ὁ add. ex A.

6. φθάσας] καὶ A.

9. μεμεθυμένος A,

μεθ. vulg.

10. ἔβαλεν A, ἔβαλλεν vulg.

τῆς α, τοῦ vulg.

12. αὐτοῦ add. ex A.

14. ἀπολιπών A.

16. Παπούαν A.

τοῦτον] τοῦτου vulg.

potiti Vandali, et variorum bonorum copia circumfluentes, uno diei
 momento in Romanorum manus delapsi, omnibus ad Romanos rede-
 nutibus cesserunt. trimestri siquidem bello, ab Octobris exordio ad
 Decembris exitum Libyam universam Belisarius subegit. misit autem
 Ioannem Armenium cum ducentis militibus selectis, qui Gelimerem
 insequeretur, et eum seu vivum, seu vita functum comprehenderet.
 is Gelimerem assequutus, iam manibus tenebat, nisi quid negotii lu-
 iusmodi capiendum impediisset. Uliarius quidam Belisarii satelles in
 Ioannis comitatu tum fuit, qui cum vino madidus avem arbori vidi-
 set insidentem, directo in eam arcu telum emittens, a ferienda qui-
 dem aberravit ave, at Ioannem in cervicem percussit retro. is itaque
 lethali plaga sancius, sui desiderio, multoque luctu imperatori Iustini-
 niano, Belisario, Romanis omnibus et Carthaginiensibus relicto, inter-
 iit. Gelimer itaque ea die fuga arrepta ad Maurusios se recepit:
 Belisarius autem fugientem insequutus in monte Papua ad extrema
 Numidiae inclusum obsedit. per hiemem vero posita obsidione, re-
 rum necessariarum penuria, et in angustum premi corpere; nec enim
 panis, vinum, aut oleum apud Maurusios enascitur, sed olyra sola et
 hordea, animalium ratione carentium more, eaque nondum subacta

θάς, ὡς ἄλογα ζῶα, ἄνεφθα ἐσθίουσιν. τοιοῦτοις Γελίμερ περιπεσών, γράφει πρὸς Φαρᾶν, ὃν Βελισάριος κατέλιπεν ἢ φνύσσειν αὐτόν, πεμφθῆναι αὐτῷ κιθάραν καὶ ἄρτον ἕνα καὶ σπόγγον. ὁ δὲ Φαρᾶς διηπόρει, τί ἂν εἴη τοῦτο, ἕως ἄν ὁ τὴν ἐπιστολὴν κομίσας εἶπεν· ὡς ἄρτον μὲν ἐπιθῶν 5 μετ' Θεάσασθαι Γελίμερ, μὴ ἰδὼν ἄρτον, ἀπ' οὗ ἀναβέβηκεν, σπόγγον δὲ διὰ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ τῆς ἄλυσίας κακοῦσθαι, ὅπως σπόγγῳ τοῦτον παραμυθίσσεται· κιθάραν δὲ κιθαριστῇ ἀγαθῇ ὄντι, ὅπως τὴν συμφορὰν τὴν παροῦσαν τῇ κιθάρῃ θρηνησῇ καὶ ἀποκλάνσεται. ταῦτα ἀκούσας Φα- 10 ρᾶς, περιελγίσας τε καὶ τύχην τὴν ἀνθρωπίνην ἀπολοφνέμενος, κατὰ τὰ γεγραμμένα ἐποίει, καὶ πάντα ἐπεμψεν ὅσα ἔχρηζεν τῷ Γελίμερι. τοῦ δὲ χειμῶνος παρελθόντος, δεδιὼς ὁ Γελίμερ τὴν πολιορκίαν Ῥωμαίων καὶ ἐλείψας τὰ τῶν συγγενῶν τέκνα σκώληκας ἐν αὐτῇ τῇ ταλαιπωρίᾳ * πεποιηκότα, 15 ἐθελύνθη τε τὴν διάνοιαν καὶ πρὸς Φαρᾶν ἔγραψεν, ὅπως τὰ πιστὰ λαβὼν, αὐτὸς τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρὸς Βελισάριον παραγένωνται. ὁ δὲ ὅρκῳ τοῦτο πληροφορήσας, λαβὼν ἅπαντας εἰς Καρχηδόνα ἦκεν. Βελισάριος δὲ τοῦτον περιχαρῶς ἐδέξατο, ὁ δὲ Γελίμερ γελῶν πρὸς Βελισάριον εἰσῆλθεν· ὃν 20

5. εἶπεν om. A e. μὲν A n, ἂν vulg. 8. παραμυθίσσεται A, παραμυθίσσῃ vulg. κιθάραν δὲ κιθαριστῇ ἀγαθῇ a, κιθαρ-
ιστῇ δὲ ἀγαθῇ vulg. 9. ὄντι om. A. 19. ἦκεν ἡλθεν e.
20. εἰσῆλθεν· ὃν A, ἦλθεν· ὡν vulg.

comedunt: in eam calamitatem adductus Gelimer a Pharano, quem Belisarius ad obsidionem continnandam reliquit, citharam, panem unum, et spongiam sibi mitti per litteras petit. Pharanus haesitanti, nec quid haec sibi vellent, assequuto, qui tulerat epistolam tabellarius addidit: nondum viso pane, ex quo montem ascendit Gelimer, panem videre desiderat; oculis ab eo tempore illotis, et iam sorde op-pletis ac dolentibus, nunc leniendis et abstergendis spongiam expetit: citharam denique, ipse pulsandae citharae mire peritus, exoptat, qua praesentis infortunii calamitatem deesse et luctu possit prosequi. his auditis Pharanus indoluit, et sortem humanam deplorans, quod per litteras petierat Gelimer concessit, atque omnia, quae opus erant, transmisit. exacta iam hieme, veritus Gelimer ne magis stricta Romanorum obsidione premeretur, filiorum maxime sui generis, qui ver-
sibus scatebant et laborabant, misertus, animo emollitus et omnino fractus, ad Pharanum rescripsit, ut data securitatis fide, ipse cum suis ad Belisarium transire possent. Pharanus interposito iureiurando cum Gelimeri fecisset satis, cunctos in potestatem receptos Carthaginem

οἱ μὲν τῇ ὑπερβολῇ τοῦ πάθους ἐκστάντα τῶν κατὰ φύσιν φρενῶν ὑπώπιετον καὶ παραπιύοντα· οἱ δὲ φίλοι τούτου ἀγχίνον τε τὸν ἀνθρωπον λογίζεσθαι, ὅτι βασιλέα ὄντα καὶ βασιλικοῦ γένους, καὶ δύναμιν ὀχυρὰν ἔχοντα καὶ χρημάτων 5 μεγάλα, ἀφνω φυγὴν τε καὶ κακοπάθειαν τὴν ἐν Παπῶν ὑποστάντα καὶ νῦν ἐν αἰχμαλώτου λόγῳ ἤκοντα, οὐδενὸς ἄξια τὰ ἀνθρώπινα ἢ γέλωτος πολλοῦ οἰεσθαι εἶναι. Βελισάριος δὲ τοῦτον σὺν τοῖς ἄρχουσι πᾶσι τῶν Οὐανδήλων οὐκ ἐν ἀτιμίᾳ ἐφύλαττεν, ὅπως πρὸς βασιλέα Ἰουστινιανόν 10 τοῦτον ἀπαγάγῃ εἰς τὸ Βυζάντιον. Κύριλλον δὲ εὐθὺς Βελισάριος σὺν τῇ κεφαλῇ τοῦ Τζατζωνος ἐπὶ Σαρδὼ τὴν νῆσον πέμψας, ἣ Κυρώνη ἐκαλεῖτο πρότερον, ταύτην Ῥωμαίους P. 169 ὑπέταξεν. εἰς δὲ Καισάρειαν τὴν ἐν Μαυριτανίᾳ Ἰωάννην ἕτερον ἀπέστειλεν, ἧς τριάκοντα ἡμερῶν ὁδὸν ἀπέχει Καρ- 15 ῃδόρος, εἰς τὰ Γάδειρά τε καὶ τὰς ἡλίου δυσμὰς κεῖται. ἄλλον τε Ἰωάννην τῶν ὁμοσπιστῶν ἓνα εἰς τὸν ἐν Γαδείροις πορθμὸν καὶ τὴν ἑτέραν τῶν Ἡρακλειῶν στηλῶν ἐπεμψεν, τὸ ἐκεῖ φρούριον ὃ Σεπτὸν καλοῦσι καθεξόντα. εἰς δὲ τὰς νή- σους, ἀπὲρ ἐγγὺς εἰσι τῆς Ὠκεανοῦ εἰσβολῆς, Μαϊόρικά τε

2. φρενῶν om. A f. 3. δτι] fort. ἀρε. 5. εἰς φυγὴν A.
6. αἰχμαλώτων A a. οὐδὲν A b. 8. τοῖς add. ex A. 12.
πέμψας add. ex A. Κύρνος A alii. 14. ἀποστειλάς A.
18. ὃ Σεπτὸν A a f, ὃς Ἐπτὸν e, ὅσον Ἐρους vulg.

deduxit: eumque Belisarius grantanter omnem in modum excepit. Gelioer porro ridens ad Belisarium accessit: ex quo calamitatis et doloris vehementia eum naturali mentis statu alienatum et in insaniam actum nonnulli suspicabantur; amici prudentem praedicabant et sagacem, qui cum regia stirpe procreatus regnum prius teneret, locorum et hominum firmo potiretur praesidio, et immensis divitiis abundaret, uno temporis momento fugam et omnis generis molestias Papuae subire coactus, nunc demum captivi specie oppressus, nullius alterius, quam copiosi risus dignas res humanas omnes existimabat. eum porro cum optimatibus Vandalorum omnibus a dedecore longe et contempto, sub tuta licet custodia, tenuit Belisarius, ut eum ad imperatorem Iustinianum Byzantium deduceret. continuo vero Cyrillum cum capite Tzatzonis in Sardiniam insulam, Cynrum olim dictam, misit; quam ille postmodum in Romanorum potestatem recepit. Ioannem autem alterum Caesarem, quae Mauritaniae est distatque a Carthagine triginta dierum itinere, ad Gades et solis occasum sita, et insuper alterum Ioannem unum ex satellitibus ad fretum Gaditanum atque alteram Herculis columnam misit, qui castrum, quod Septum vocant, occuparet: Apollinarium vero virum bello egregium ad insulas quae pro-

καὶ Μινόρικα, Ἀπολλινάριον ἔστειλεν ἄνδρα ἀγαθὸν εἰς τὰ
 V. 135 πολέμια. ἀπέστειλε δὲ καὶ ἐν Σικελίᾳ τινὰς τῶν Αἰθναίων
 καὶ τῶν Οὐανδήλων τὸ φρούριον λαβεῖν ἐκέλευσεν. οἱ δὲ
 B τοῦτο φυλάττοντες Γότθοι πρὸς τὴν μητέρα Ἀταλαρίχον ταῦ-
 τα δῆλα ἐποίησαν. ἡ δὲ γράφει πρὸς Βελισάριον μὴ τοῦτο 5
 τυραννίδι λαβεῖν τὸ φρούριον, ἕως ἂν βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς
 γνῶ, καὶ τὰ δοκοῦντα αὐτῷ ποιήσῃ. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Οὐανδα-
 λικὸς πόλεμος ἐτελεύτα. ὁ δὲ φθόνος, οἷα ἐν μεγάλῃ εὐδαι-
 μονίᾳ φιλεῖ γίνεσθαι, ὥδινε καὶ εἰς Βελισάριον. τινὲς γάρ
 διεβάλλον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλέα τυραννίδα μελετῆν. ὁ δὲ 10
 βασιλεὺς πέμψας Σολομῶνα ἀποπειρᾶται τὴν Βελισαρίου γνῶ-
 μην, πότερον σὺν Γελίμερί τε καὶ Οὐανδήλοις εἰς Βυζάντιον
 ἦκειν, ἢ αὐτοῦ μένοντος, ἐκείνους στείλαι ὥδε· οὐ γὰρ ἔλα-
 C θον αὐτὸν οἱ ἄρχοντες οἱ τὴν τυραννίδα ἐπενεγκόντες. ὁ δὲ
 Βελισάριος εἰς Βυζάντιον ἀφίκετο Σολομῶνα στρατηγὸν Αἰ- 15
 βύνης καταλιπών. καταλαβὼν δὲ Βελισάριος τὸ Βυζάντιον ἔμα
 Γελίμερι καὶ τοῖς Οὐανδήλοις γερωῶν ἡξιώθῃ μεγάλων, οἷον
 ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις οἱ Ῥωμαίων στρατηγοὶ ἐν μεγίσταις νί-
 καῖς ἀνεδήσαντο. ἔξακοσίων τε χρόνων πυρωχηκότων οὐδεὶς
 ἐληλύθει εἰς τιμὴν τοιαύτην, εἰ μὴ Τίτος καὶ Τραιανός, καὶ 20

4. τοῦτο vul. A, γεν. τοῦτο vulg. πρὸς add. ex A. 6.
 τυραννίδι A a, τυραννίδα vulg. 7. τὸ δοκοῦν A. 9. γί-
 νεσθαι A, γινέσθαι vulg. 14. αὐτὸν A, αὐτῷ vulg. 17.
 οἷον A f, οἷων vulg.

pius absunt ab Oceani in mediterraneum influxu, Maioricam nimirum atque Minoricam destinavit, et in Siciliam nonnullos milites ex Libya, qui Vandalorum arcem sub praesidio tenerent. castrum vero custodes Gotthi istud Atalarichi matri litteris manifestaverunt. illa Belisario, ne castrum tyrannice expugnaretur, priusquam imperator Iustinianus certior fieret, suumque super ea re consilium explicuisset, significat. ita demum Vandalica bella finem habuere. caeterum invidia, quemadmodum in magna felicitate fieri amat, etiam Belisario calamitatem peperit. quidam enim ipsum affectatae tyrannidis apud imperatorem criminati sunt. imperator autem per Salomonem Belisarii sententiam experitur, utrum ipse cum Gelimere et Vandalis Byzantium proficisci, an certe ipso in Libya diuturniorem moram trahente, ipsos illuc mittere statueret? porro Belisarius Salomone Libyae duce relicto (ab optimatibus enim se tyrannidis insinulatum non erat necius) Byzantium versus iter arripit. subinde cum Gelimere et Vandalis Byzantium profectus, ea honorum amplitudine, qua prioribus saeculis Romanorum duces post magis insignes victorias donabantur, enmulatus est: sexcentos enim annos si numeravcris, nullus, nisi forte

ἄλλοι αὐτοκράτορες στρατηγήσαντες ἐπὶ τὸ βυρβαρικὸν ἔθνος ἐνίκησαν. τὰ τε γὰρ λάφυρα ἐνδεικνύμενος καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἀνδράποδα ἐν μέσῃ τῇ πόλει ἐπόμεπυσεν, ὃν Θριάμβον D καλοῦσι Ῥωμαῖοι. οὕτω παλαιῶ μέντοι τρόπῳ, ἀλλὰ πεζῇ 5 βαδίζων ἐκ τῆς οἰκίας τῆς ἐαυτοῦ ἄχρῃ εἰς τὸ ἵπποδρόμιον. ἦν δὲ τὰ λάφυρα ὅσα δὴ ὑπουργικὰ τῇ βασιλείῳ τύξει ἀνέσθαι εἰώθει, θρόνοι χρυσοῖ, καὶ ὄχηματα οἷς τῶν βασιλέων αἱ γυναῖκες ὀχοῦνται, κόσμος τε πολὺς ἐκ λίθων ἐντίμων συγκείμενος, ἐκπόμενα χρυσοῦ, καὶ τὰ ἄλλα σύμπαντα ὅσα εἰς 10 τὴν βασιλείῳ θοίνην χρῆσιμα. ἦν δὲ καὶ ἄργυρος ἔλκων μυριάδας πολλὰς ταλάντων καὶ παντοδαπῶν βασιλικῶν κειμηλίων, ἕπερ Γιζέριχος τὸ ἐν Ῥώμῃ συλῆσας παλάτιον ἔλαβεν ἐν οἷς καὶ τὰ Ἰουδαίων κειμήλια ἦν, ἕπερ Οὐεσπασιανὸς P. 170 Τίτος μετὰ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων ἄλωσιν εἰς Ῥώμην ἦνεγκεν. 15 ἀνδράποδα δὲ ἦν τοῦ Θριάμβου Γελίμερ τε αὐτὸς ἐσθῆτά τινα ἐπὶ τῶν ὤμων ἀμπεχόμενος πορφυρᾶν, καὶ τὸ συγγενὲς ἅπαν, Οὐανδρήλων τε ὅσοι εὐμήκεις ἄγαν καὶ καλοὶ τῷ σώματι ἦσαν. ὥς δὲ ἐν τῷ ἵπποδρομίῳ Γελίμερ ἐγένετο, τὸν τε βασιλεῦ ἐπὶ βήματος καθήμενον καὶ τὸν δῆμον ἐστώτα ἐφ'

3. μέση A, μέση vulg. 5. ἱπποδρομίον A a, ἱπποδρόμιον f.
7. εἰώθει A a, εἰώθασιν vulg. 8. ὀχοῦνται vulg. 9. 12
add. ex A. 12. τὸ add. ex A. 14. εἰς Ῥώμην A, ἐν Ῥώ-
μῃ vulg. 16. τῶν ὤμων A, τὸν ὤμων vulg.

Titus, Traianus, aut alii imperatores et exercituum doctores, qui barbaras nationes devicerunt, parem honoris gradum qui attigerit, facile occurret. spolia namque et exuvias, victos quoque bello captivos, per mediam civitatem circumduxit, quod triumphum Romani nuncupavere. Ita quidem antiquo more ex domo sibi propria ad circum usque pedes incessit. fuere vero ea spolia, quae regiae maiestatis ministerio et regum usibus concedi consueverunt: throni aurei, et lecticae, quibus regum uxores amant vehi, mundus infinitus ex pretiosis lapillis, aurea pocula, caeteraque omnia, quae regis conviviis inferuntur. censitum est praeterea argenti pondus plurimum myriadum talentorum, et regia generis omnis supellex, quam Gizerichus Romam depopulatus ex imperatorum palatio secum asportaverat: in his extiterunt ornamenta ludaeorum omnia, quae captis Hierosolymis Titus Vespasianus Romam tulit. captivi in triumphum ducti fuerunt, Gelimer ipse purpurea chlamyde in humerum reiecta vestitus, omnes eius consanguinei, et ex Vandalis proceriores quique corpore et vultus forma venustiores. ut ad circum Gelimer pervenit, et imperatorem solio sedentem, et populum hinc et inde circumstantem conspexit, in ha-

ἐκάτερα μέρη εἶδεν, ἐπιλέγων οὐκ ἐπαύσατο βοῶν· ματαιότη-
 της ματαιοτήτων τὰ πάντα ματαιότης! ἀφικόμενον δὲ αὐτὸν
 κατὰ τὸ τοῦ βασιλέως βῆμα τὴν πορφυρίδα περιελόντες προ-
 νῇ πεσόντα προσκυνῆσαι τὸν βασιλέα ἤνάγκασαν. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς τε καὶ ἡ αὐτοῦσσι τοῦ Ἰλδερίχου παῖδας καὶ ἐγγόνους 5
 πάντας τε τοὺς ἐκ τῆς Οὐαλεντινιανοῦ βασιλείας συγγενείας
 χρήματα ἱκανὰ ἐδωρῆσατο, καὶ Γελίμερι χωρίον ἐν Γαλατίᾳ
 μέγαλον τε καὶ τετρὰν μετὰ πάντων τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ἐν
 τοῦτοis οἰκεῖν συνεχώρησεν, εἰς πατρικίον δὲ ἀξίαν ἀνεβίβα-
 σεν τοῦτον, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι αὐτὸν τῆς Ἀρείου δόξης με- 10
 ταστῆναι. ὁ δὲ Βελισάριος μετὰ τὸν Θριάμβον ὑπάτευσεν,
 καὶ πάμπολλα χρήματα ἐκ τῆς αὐτοῦ νίκης ὁ δῆμος τοῦ Βυ-
 ζαντίου ἀπῆλυσεν, ὅσα οὐδέπω. τοῦ δὲ Σολομῶνος τὴν Αἰβύην
 V. 136 διέποντος, Μαυρούσιοι πόλεμον κατὰ Αὐβύων ἐκίνησαν. οἱ
 δὲ Μαυρούσιοι ἐκ τῶν ἐθνῶν κατάγονται, οὓς Ἰησοῦς ὁ τοῦ 15
 C Ναυῆ ἐκ τῆς Φοινίκων χώρας ἀπὸ Σιδῶνος μέχρις Αἰγυπτου
 κατοικοῦντας ἀπῆλυσεν. οἱ τινες καταλαβόντες τὴν Αἰγυπτου,
 καὶ μὴ δεχθέντες ὑπ' αὐτῶν, καταλαμβάνουσι τὴν Αἰβύην,
 καὶ ταύτην παροικῆσαντες (ἣν ὑστέριον καιρῷ οἱ παρὰ Ῥωμαί-

1. βοῶν A, λέγων vulg.

vulg. 5. παῖδα A.

6. ἐκ τῆς A, ἐκ τοῦ vulg.

7. ἐκα-
 γὰ A, κατὰ vulg.

9. συνεχώρησεν, εἰς πατρ.

δὲ ἀξίαν ἀνε-
 βίβασεν τοῦτον A,

συνχωρήσας εἰς π.

τάξιν τοῦτον οὐκ ἀνέβ.

vulg. 11. μετὰ τὸν Θριάμβον A,

μετὰ τῶν Θριάμβων vulg.

13. οὐδέπω A, οὐδέποτε vulg.

16. ἐκ τῆς A, ἐκ τῶν vulg.

3. τὴν πορφυρίδα A, τὸν πορφύραν

vulg. 7. ἐκα-
 γὰ A, κατὰ vulg.

9. συνεχώρησεν, εἰς πατρ.

δὲ ἀξίαν ἀνε-
 βίβασεν τοῦτον A,

συνχωρήσας εἰς π.

τάξιν τοῦτον οὐκ ἀνέβ.

vulg. 11. μετὰ τὸν Θριάμβον A,

μετὰ τῶν Θριάμβων vulg.

13. οὐδέπω A, οὐδέποτε vulg.

16. ἐκ τῆς A, ἐκ τῶν vulg.

voces frequentius repetitas erupit: vanitas vanitatum, et omnia vanitas. versus imperatoris autem solum procedentem exuerunt purpura, prius etiam quam pronus in terram imperatorem venerari cogeretur. post haec Ilderichi filios et nepotes, eosque cunctos, qui a Valentiniano imperatore genus ducere reperti sunt, imperator et augusta magna divitiarum liberalitate excepit: Gelimeri vero vicos et oppida per Galatiam ampla et amoena, in quibus ipse cum affinis habitare permitteretur, assignavit: in patriciorum tamen ordinem quod Adrianorum opinionem deserere detrectaret, non eexit. acto triumpho Belisarius subinde consulatum gessit, et ex eius victoria id nummorum munus, quale nusquam auditum, populus Byzantinus accepit. porro Salomone Libyam administrante, Maurusii adversus Libyas arma moverunt. isti Maurusii ex gentibus, quas Iesus Nave Phoenicum regionem a Sidone ad Aegyptum usque habitantes expulit, originem traxerunt: qui primum in Aegyptum appellentes, nec ab incolis admissi, perrexerunt in Libyam, et eam incoluerunt: (eam sequutis temporibus Romanorum im-

οις βασιλεῖς κρατήσαντες, Τηγυῖν ταύτην ὠνόμασαν) στήσαν-
 τες δύο στήλας ἐπὶ τῆς μεγάλης κρήνης ἐκ λίθων λευκῶν ἐγ-
 κεκολαμμένα ἐχούσας γράμματα Φοινικικὰ λέγοντα τάδε·
 ἡμεῖς ἐσμεν οἱ φυγόντες ἀπὸ προσώπου Ἰησοῦ τοῦ ληστοῦ
 5 υἱοῦ Ναυῆ. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλα ἔθνη ἐν Λιβίῃ πρότερον αὐ-
 τόχθονες, ἔχοντες βασιλεῖα Ἀσκληπεία, τῆς γῆς υἱὸν ἑφασκον
 εἶναι, οἳ τινες Καρχηδόνα ἔκτισαν. Σολομῶν δὲ λαβὼν ἐκ Δ
 Καρχηδόνης τὰ στρατεύματα, κατὰ Μαυρουσίων ἐχώρει. ἐλ-
 θὼν δὲ εἰς Βυζάκιον εἰς Ῥαμῆς τὸ χωρίον, ἔνθα οἱ Μαυρού-
 10 σιοι ἐστρατοπέδενσαν κύκλον ἐκ τῶν καμήλων ποιησάμενοι,
 τὰς τε γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα ἐντὸς τοῦ κύκλου ἀποθέμενοι,
 καὶ τοὺς Μαυρουσίους κατ' αὐτοῦ ἐξερχομένους, ἐπιβάς τοῦ
 ἵππου πεντακοσίους ἐπιλέκτους ἐπαγόμενος εἰς ἐν τοῦ κύκλου
 ἐπισκῆψαι μέρος καὶ τὰς καμήλους κτείνειν ἐκέλευσεν. φο-
 15 νέυσας δὲ ἀμφὶ διακοσίων, δρόμῃ εἰς τὸ τοῦ κύκλου μέσον
 ἐχώρησεν, ἔνθα αἱ γυναῖκες ἐκάθηντο. οἱ δὲ βάρβαροι ἐκπλα-
 γέντες ἐπὶ τὸ ὄρος ἔφυγον σὺν πάσῃ ἀκοσμίᾳ. κτείνονται δὲ Ρ. 171
 τῶν Μαυρουσίων ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μύριοι. αἱ δὲ γυναῖκες
 πᾶσαι σὺν τοῖς παιδίοις ἐν ἀνδραπόδων λόγῳ ἐγένοντο. καὶ

1. Τηγυῖν Α. 2. ἐγκεκολαμμένα Α, ἐγκεκολαμμένων vulg.
 6. Ἀσκληπεία, δὲ Ἡρακλεῖ ἐβασιλευσεν, ὃν τῆς γῆς Α, Ἀσκληπεία,
 ἐν Ἡρακλείῳ βασιλεύς τῆς γῆς υἱὸν vulg. 9. Ῥάμης Α α.
 11. καὶ τοὺς παῖδας Α. ἀποθέμενοι Α ε, ἐνθέμενος vulg. 12.
 ἐπιβάς Α α, ἀποβάς vulg. 13. εἰς ἐν Α, εἰς ἐν α vulg. 18.
 ταύτη Α, αὐτῇ vulg. 19. παυσί Α.

peratores sibi subactam Tingitanam dixerunt) ac demum duabus co-
 lumnis ad magni fontis latera ex albo lapide erectis Phoenicio chara-
 ctere Phoenicumque dialecto nonnulla insculperunt in hanc senten-
 tiam: nos sumus, qui a facie lesu praelonis filii Nave fugimus. ex-
 titant etiam per Libyam aliae gentes indigenae, quibus Aesculapius
 rex, telluris, ut aiebant, filius, praefuit, quae prima Carthaginis fun-
 damenta posuerunt. Salomon autem, copiis Carthagine eductis, ad-
 versus Maurusios protectionem suscepit. Byzacium cum pervenisset
 ad Rames oppidum, quo Maurusii, vallo circulari ex camelorum gre-
 gibus composito, mulieres, pueros, nec non se ipsos in eum impres-
 sionem facturos incluserant, equo conscenso, quingentos milites sele-
 ctissimos ad unam circumvallantis ambitus partem collocatos hostes
 aggredi, et camelos tris iubet confodere. ducentis circiter interse-
 ctis, contento cursu medium ambitus, quo mulieres confederant, oc-
 cupat. barbari autem prostrati, in montem nullo servato ordine fu-
 gam arripiunt. ea die ad decies mille Maurusii caesi fuerunt: mu-
 lieres cum natis omnes in captivitatem actae: hisque demum una cum

τούτους λαβόντες σὺν ταῖς καμήλοις καὶ πάσῃ τῇ ἡλικίᾳ εἰς
Καρχηδόνα εἰσῆσαν τὴν ἐπινίκιον ἐρετὴν ἄγοντες. οἱ δὲ βάρ-
 βαροι πάλιν συναθροισθέντες πανδημεὶ σὺν γυναιξὶ καὶ τέ-
 κνιοις, μηδένυ καταλιπόντες, ἐστράτευσαν κατὰ Ῥωμαίων, καὶ
 τὰ ἐν *Βυζακίῳ* χωρία ἐληΐζοντο. *Σολομών* δὲ ἄρας κατὰ 5
 τάχος πᾶν τὸ στράτευμα, ἐπ' αὐτοὺς ἦει. γενόμενος δὲ ἐν
Βουλγαρίῳ, ἐνθα οἱ πολέμιοι ἐστρατοπεδεύσαντο, διεκόσμη-
 σεν τὸ στράτευμα, ὥς εἰς μάχην. οἱ δὲ *Μαυρουῖοι* ἐν τῇ
 ὄρει τῶν *Βουλγαρίων* ἐπὶ πλεον ἔμενον, εἰς τὸ πεδίον κατελ-
 θεῖν μὴ βουλόμενοι. *Σολομών* δὲ ἀποστέλλει *Θεόδωρον* διὰ τῆς 10
 νυκτὸς σὺν χιλιῶς πεζοῖς, καὶ τῶν σημειωτῶν τινα, ὅπως εἰς
 τὸ ὄρος ἐκ τῶν ὀπισθεν ἀτίων διὰ τῆς νυκτὸς ἀνέλθωσιν, καὶ
 ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνίσχοντι τὰ σημεῖα ὑπερθεῖν ἄραντες, κατὰ
 τῶν πολεμίων χωρήσωσιν. ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὸς ὄρθρου βα-
 θέος ἀνελθὼν, ἅμα κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρησεν. ἰδόντες 15
 δὲ οἱ βάρβαροι, ὅτι ἐν μέσῃ τῶν Ῥωμαίων γεγόνασιν, εἰς φυ-
 γὴν ὤρμησαν κατὰ τῶν κρημνῶν ὠθίζοντες ἑαυτοὺς καὶ ἀναι-
 Cρῶντες. ἀπέθανον δὲ ἐν τῷ πολέμῳ *Μαυρουσίων* μυριάδες
 εἰ, τῶν δὲ Ῥωμαίων τὸ παράπαν οὐδὲ εἷς, οὐ μὴν οὐδὲ πληγὴν
 τινα ἔλαβεν, ἀλλὰ πάντες ὑγιεῖς τὴν νίκην ἤρναντο. οἱ δὲ πλεῖ- 20

1. πάσῃ τῇ λέξ. α. 5. κατὰ τάχος Α, κατὰ τὸ τάχος vulg.
 12. εἰσέλθωσιν Α e. 14. χωρήσωσιν Α, χωρίσωσιν vulg. βα-
 θέως vulg. 17. τῶν add. ex Α. ἑαυτοὺς Α, αὐτοὺς vulg.

camelorum gregibus et omnis aetatis hominibus abductis, victores Car-
 thaginem ingressi dies festos ob partam victoriam egerunt. verum bar-
 bari nullo ex suis relicto, una cum uxoribus et liberis in unum collecti,
 bellum adversus Romanos redintegrarunt, et pagos circa Byzacium
 depopulati sunt. Salomon ex adverso copiis exercitus omnibus cou-
 vocatis, contra profectus est: iamque Bulgarionem, qui locus hostilium
 castrorum erat, cum attigisset, exercitum omnem quasi pugnam iuven-
 tus disposuit. Maurusii in planitiem descendere veriti, in Bulgario-
 num monte diutius substituerunt. Salomon una cum peditibus mille
 Theodorum, et ex signiferis quendam de nocte summisit, qui tene-
 bris tecti, monte retro adversarios consensu, cum exoriente primum
 sole ex superiore loco signa tollerent in altum, ac simul omnes in
 adversarios irrumperent. ipse profunda adhuc nocte sub auroram
 una cum illis ascendens in hostes iter dirigit. barbari Romanis cir-
 cumquaque se vallatos et inclusos compemientes, per praerupta loca
 in fugam se dederunt, invicem se perturbato ordine prementes, et
 mutuum sibi caedem inferentes. Hoc ip. certamine Maurusiorum my-
 riades quinque perierunt, Romanorum ne ullus quidem defuit, aut

στοι τῶν ἀρχόντων αὐτῶν τοῖς Ῥωμαίοις προσερχήσαν. γυναί-
κων μέντοι καὶ παιδῶν τοσούτον πληθὺς οἱ Ῥωμαῖοι ἔλαβον,
ὥστε προβάτον τιμῆς παῖδα Μαυρουσίον ὠνήσασθαι βουλο-
μένοις ἀπεδίδοντο. καὶ τότε αὐτοῖς τὸ παλαιὸν λόγιον γυναι-
5 κὸς μάντιδος ἀπέβη, ὡς ἄρα τὸ πληθὺς αὐτῶν παρὰ ἀνδρὸς V. 137
ἀγενεῖον ὄλλυται. ὁ γὰρ Σολομὼν εὐνοῦχος ἐκ παιδῶν παρὰ
γνώμην καθέστηκεν ὑπὸ πάνθους τὰ γεννητικὰ μόρια ἀποβα-
λὼν. λαβὼν δὲ τὴν λεῖαν πᾶσαν εἰς Καρχηδόνα ὑπέστρεψεν. D

Ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ τέρας ἐν τῷ οὐρανῷ συνέβη γενέ-
10 σθαι. ὁ γὰρ ἥλιος ἀκτίνων χωρὶς τὴν αἴγλην, ὥσπερ ἡ σελήνη,
ἐστύγγαζεν ἅπαντα τὸν ἐνιαυτόν· ἐπὶ πλείστον δὲ ἐκλείποντι
ἐφίκει, οὐ καθαρῶς φαίνων, ὥσπερ εἰώθει. χρόνος δὲ ἦν δέκατος
τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ. ἐν τούτῳ δὲ τῷ χρόνῳ οὔτε πό-
λεμος, οὔτε θάνατος ἐπιφερόμενος τοῖς ἀνθρώποις ἐπέλειπεν·
15 ἔαρι γὰρ ἀρχομένῳ Βελισάριος ἐστάλη παρὰ τοῦ Ἰουστινια-
νοῦ τὴν Σικελίαν ὑπόφορον ποιῆσαι Ῥωμαίοις. χειμάσαντος
δὲ αὐτοῦ ἐν Σικελίᾳ, τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα καταλαβούσης, P. 172
ἐστασίασαν οἱ ἐν Λιβύῃ Ῥωμαῖοι κατὰ Σολομῶνος τρόπῳ
τοιούτῳ· λαβόντες γὰρ τῶν ἀναιρεθέντων Οὐανδήλων γυναί-

3. ὠνήσασθαι βουλομένοις ἀπεδίδοντο A, ὠνήσθαι βουλομένῳ ἀπε-
δέδοντο vulg. 7. ὑπὸ π. A, ἐπὶ π. vulg. 11. ἐστύγγα-
ζεν A, ἐτίναζεν vulg. 12. ἐφίκει] ἐδόκει A, ἐόκει vulg. 13.
τῆς add. ex A. 14. ἐπέλειπεν A, ἐπέλειπεν vulg.

aliquam omnino plagam acceperit, quin immo sanis et salvis omnibus integram victoriam retulerunt. Maurimiorum autem primores non pauci Romanis se adiunxerunt. mulierum vero et puerorum is fuit numerus a Romanis captus, ut ovīs pretio puerum Maurum sibi comparare volenti aestimarent et divenderent. ita demum vatis forminae vetus oraculum exitum habuisse deprehensum, quo plebem eorum ab imberbi viro penitus delendam praenunciatum. Salomon enim, generationis administris partibus morbo amissis, invitus olim a puero prae-ter sententiam eunuchus evaserat. spoliis tandem onustus Carthaginiem remeavit.

Hoc etiam anno portentum in caelo apparere contigit. sol etenim radiis penitus orbatus lucem omnino lunae similem per totum annum obscuratam habebat: quam frequenter autem non plene, prout solebat, visus, deficienti par exstabat. erat is annus imperii Iustiniani decimus. eodem pariter anno neque bellum, neque lues lethifera miseris mortalibus inferri destitit. ineunte quippe vere Siciliam Romanis tributis subacturus a Iustiniano Belisarius missus est. cum vero Iu' ea Iusula hicmasset, imminente iam solemnitate paschali, Romani,

κας κατέσχον τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν ὡς ἰδίους, καὶ τελεῖν τῷ
 βυσίλει τὰ ὑπὲρ αὐτῶν τέλη οὐκ ἤθελον· ὁ δὲ Σολομὼν πα-
 ρήκει αὐτοῖς μὴ ἀνταίρειν κατὰ τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ τὰ ὁρῶν-
 τα τοῦτω ἀποδιδόναι. μετέπεσον δὲ τινες αὐτῶν, καὶ μύλι-
 στα τῶν Γότθων πρὸς τὴν Ἀρείου δόξαν, οὗς οἱ ἱερεῖς τῆς 5
 ἐκκλησίας ἀφώριζον, καὶ οὐδὲ τὰ τέκνα αὐτῶν βαπτίζειν ἤθε-
 λον. ὅθεν ἐν τῇ ἐορτῇ γέγονεν ἡ στάσις, ἐπεβουλευσάμην δὲ
 οἱ στρατιῶται Σολομῶνα ἐν τῷ ἱερῷ κτεῖναι. ἐξεληθόντες δὲ
 τῆς πόλεως ἐληΐζοντο τὰ ἐκείνης χωρία, καὶ τοὺς Λίβυας
 ὡς πολεμίους ἐχρῶντο. Σολομὼν δὲ ἀκούσας ταῦτα εἰς θό- 10
 ρυβον πολὺν ἐμπεσὼν, πιθανολογίαις πείθειν τὸν στρατὸν
 ἐπειρᾶτο παῖσασθαι τῆς στάσεως. συλλεγόντες δὲ τὸν τε Σο-
 λομῶνα, καὶ τοὺς ἄρχοντας ἀναιδῶς ὕβριζον. Θεόδωρον δὲ
 τὸν Καππάδοκα εἰς τὸ παλάτιον ἐλθόντες στρατηγὸν τοῦτον
 ἐψηφίσαντο, καὶ σιδηροφοροῦντες ἅπαντα τὸν προστυγχάνον· 15
 τα ἔκτανον, εἴτε Λίβυν, εἴτε Ῥωμαῖον, Σολομῶνι γινώριμον,
 C τὰ τε χρήματα ἐληΐσαντα, καὶ εἰς τὰς οἰκίας εἰσερχόμενοι
 ἅπαντα τὰ τίμια ἤρπαζον. Σολομὼν δὲ εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ πα-
 λατίου προσφυγών, ἔλαθεν. νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ἐξελεῖθαι

3. ἀνταίρειν A, ἀντερειν vulg.

6. ἀφώριζον A, ἡφώριζον vulg.

10. ἐχειροῦντο a.

17. εἰς om. A a.

19. ἐπιλαβομένης A.

qui in Libya morabantur, in Salomonem tumultuati sunt, hac occa-
 sione. mortuorum in bello Vandalorum uxores viduas ducentes illi
 agros eorum ceu proprios possederunt, eorum tamen ratione impe-
 ratori tributa pendere noluerunt. Salomon autem ne imperatoris sen-
 tentiae adversum irent, quin potius quae decerneret ipse, ut redde-
 rent, exhortari. ex ipsis vero, et ex Gotthis maxime, nonnulli in Aria-
 nam haeresim defecerunt, quos ecclesiae sacerdotes ab ecclesiae com-
 munionis tenuere extorres, nec eorum liberos baptismo initiare fere-
 bant: quare solemni peragendo baptismo die seditio exorta, iuitum-
 que a militibus de Salomone in ecclesia interficiendo consilium.
 egressi siquidem civitate villas et adiacentes agros depopulati, Libyas
 in morem hostium hostiliter exceperunt. nuncio de his accepto, ma-
 gna animi perturbatione iactatus Salomon, ut a seditione abstinere-
 nt, blandioribus verbis militibus persuadere tentavit. illi in adversum
 collecti Salomonem et optimates quosque contumeliis impudenter re-
 spargere. tum vero in palatium profecti Theodorum Cappadocem
 communibus suffragiis duceem constituerunt, et ferro accincti obvium
 quemque sive Libym, sive Romanum, si modo Salomoni familiaris,
 mactare, facultates depredari, et in domos ingressi pretiosa quaeque
 diripere. Salomon in sacrum palatii aedem profugiens, delituit. suc-
 cedentis noctis silentio palatio cum Procopio scriptore et Martino

τοῦ παλατίου σὺν τῇ Προκοπῇ τῇ συγγραφεὶ καὶ Μαρτίνῳ,
καὶ εἰς ταῦν εἰσελθόντες πρὸς Βελισάριον ἐν Συρακούσῃ τῆς
Σικελίας ἀφίκετο, γράψας Θεόδωρῳ φροντίζειν τῆς Καρχη-
δόνης, καὶ τῶν βασιλικῶν πραγμάτων. οἱ δὲ στρατιῶται συλ-
15 λεγόντες εἰς τὸ βουλῆς πεδίον Τζότζαν τὸν Μαρτίνου δορυ-
φόρον τύραννον εἵλαντο, ἄνδρα θυμοειδῆ καὶ δραστήριον, ὃς δ'
ὦ τοῦ βασιλέως ἄρχοντας ἐξελάσαντες, Λιβύης κρατήσωσι.
Τζότζας δὲ ἐλθὼν πλησίον Καρχηδόνης, ἐπέμψε κλέυνον τά-
χιστα παραδοῦναι αὐτῷ Θεόδωρον τὴν πόλιν, ὅπως κακῶν
10 ἀπαθεῖς μένωσιν. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι καὶ Θεόδωρος τῷ βα-
σιλεὶ ὁμολόγουν τὴν πόλιν φυλάττειν. Τζότζας δὲ ταῦτα
ἀκούσας εἰς πολιορκίαν τῆς πόλεως καθίστατο. Βελισάριος
δὲ ἀπολεξάμενος ἄνδρας ἑκατὸν τῶν αὐτοῦ δορυφόρων τε καὶ
ὑπάσπιστων, οὓς ὁ Σολομὼν ἐπαγόμενος μὲν νηὶ εἰς Καρ-
15 χηδόνα ἀπέπλευσεν περὶ λύγων ἁφάς. ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἔγε- P. 173
γόνει, μαθὼν ὁ τύραννος καὶ οἱ στρατιῶται τὸν Βελισάριον
ἤκειν αἰσχυρῶς τε καὶ κόσμῳ οὐδενὶ εἰς φυγὴν ὤρμησαν. Βε- V. 138
λισάριος δὲ τοῦ στρατοῦ ἀμφὶ διαχιλίους ἐγείρας, τὴν διώξιν
ἐπὶ τοὺς φεύγοντας ἐποίησατο, καὶ τοὺτους κατέλαβεν εἰς

2. fort. εἰσελθὼν.

5. εἰς τὸ Λιβύης πεδίον A.

Τζόν-

τζον A e, Στότζαν a.

δορυφόρον A f, δορυφόρων vulg.

6.

εἵλοντο A.

ἐψ' ὦ A.

11. τὴν πόλιν| Καρχηδόνα A e.

ταῦτα A, ὁ ταῦτα vulg.

14. οὓς ὁ Σολ.] ὁ δὲ Σολομ. A e,

fort. τὸν δὲ Σολ.

17. ἤκειν A, ἐλθεῖν vulg.

egressus, consensu navi, Syracensis, quae urbs est Siciliae, ad Belisarium perrexit, et Theodoro Carthaginis curam assumere, remque omnem imperatoris nomine administrare, litteris commendavit. porro milites ad Bules (consilii) campum conventu habito Tzotzam e Martini satellitibus quempiam, virum alioquin ad iram praecipitem, et ad omne facinus promptum, tyrannum elegerunt, sub quo depulsis imperatoris magistratibus ipsi Libyam obtinerent. Tzotzas itaque ad urbem Carthaginem propius accedens, Theodorum civitatem quam primum sibi tradere per internuncium iussit, si modo se suosque a malis immunes vellet superesse. at Carthaginenses et una Theodorus urbem imperatoris nomine se servaturos professi sunt palam. his auditis Tzotzas ad urbis obsidionem se accinxit. caeterum Belisarius ex suis satellitibus his basta, illis clypeo instructis centum selectos viros, quos Salomon secum abduxit, ipse unam navem assumens, cum eis Carthaginem traiecit, et circa Incernae accendendae horam, sub vespere, appulit. postera vero luce de Belisarii adventu tyrannus et milites facti certiores, cum ingenti ordinum perturbatione in turpem fugam se coniecere. accitis autem ab exercitu millibus hominum

Μεμβρούσαν τὴν πόλιν. ἰδὼν δὲ αὐτοὺς τὴν τάξιν λιπόντας καὶ κόσμῳ οὐδενὶ περιϊόντας, κατ' αὐτῶν ὁμοίως ἐχώρει. οἱ δὲ εἰς φυγὴν ὤρμητο, εἰς Νουμίδιαν τε ἀφικόμενοι συνελθόντο. ὀλίγοι δὲ ἐν τῇ πολέμῳ τούτῳ ἀπέθανον, καὶ αὐτῶν οἱ πλείστοι Οὐανδῆλοι ἦσαν. ἐφείδετο δὲ τῶν Ῥωμαίων ὁ 5 Βελισάριος. ληϊσάμενος δὲ τὸ στρατόπεδον αὐτῶν, εὗρεν τε βχρήματα πολλὰ καὶ γυναικας, δι' αἷς καὶ ὁ πόλεμος κατέστη. ταῦτα Βελισάριος διαπραξάμενος, εἰς Καρχηδόνα ἀπέλυνεν. ἐλθὼν δὲ τις ἐκ Σικελίας ἀπήγγειλεν, ὥς στύσις ἐν τῇ στρατοπέδῳ ἐπιπεσοῦσα τὰ πρῶτα ἀνασοβεῖν μέλλει, εἰ μὴ 10 αὐτὸς διὰ τάχους καταλάβῃ· διαθέμενος δὲ τὰ ἐν Λιβύῃ, ὥς εὐνόητο, Ἰλδηγέρδῃ τε καὶ Θεοδώρῳ παραδόνς τὴν Καρχηδόνα εἰς Σικελίαν ἤει. ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἰουστινιανὸς Γερμανὸν τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, ἄνδρα πατριίκιον, εἰς Λιβύην σὺν ὀλίγοις τισὶν ἐπεμψεν σὺν Δομνίκῳ καὶ Συμμάχῳ ἀνδράσι 15 σοφοῖς. γενόμενος δὲ ἐν Καρχηδόνι τοὺς τε στρατιώτας ὁ Γερμανὸς ἠρίθμει, καὶ τῶν γραμματέων τὰ βιβλία ἐν οἷς τῶν C στρατιωτῶν τὰ ὀνόματα ἐνεγέγραπτο ἀναλεξάμενος, εὗρεν τὸ μὲν τρίτον μέρος τοῦ στρατοῦ ἐν τε Καρχηδόνι καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως εἶναι, τοὺς δὲ ἄλλους ἁπακτας 20 τῇ τυράννῳ συντεταγμένους. διὰ τοῦτο μὲν πρὸς μάχην οὐχ

6. δὲ τὸ στρ. Α, δὲ καὶ τὸ στρ. vulg.
vulg. 17. γραμματίων libri et edd.

11. Λιβύῃ Α, Λιβύῃ

circiter duobus in fugientes impressionem facit, quos ad Membrasam civitatem assequitur. ubi conspexit ordines deserere, et neglecta militiae lege palantes vagari, in eos vires et copias exerit. confestim illi vertuntur in fugam, et in Numidiam recepti, rursus colliguntur ad invicem. pauci certamine inito perierunt, quorum plures agniti sunt Vandali: Romanis enim Belisarius parcebat. direptis eorum castris, divitias comperit in illis maximas, et eas mulieres, quarum causa bellum motum est. his actis Belisarius Carthaginem contendit. tunc adveniens e Sicilia nuncius quidam seditionem in castris exortam res omnes turbare paratam, nisi quantocius advolet, significat. dispositis itaque qua valuit arte, rebus Libycis et Carthagine Hlegerdi ac Theodoro commendata, in Siciliam revertitur. his autem cognitis, Germanum nepotem suum virum patricium cum Domnico et Symmacho viris scientia praestantibus, et aliis paucis, in Libyam transmittit Iustinianus. posteaquam vero Carthaginem appulit Germanus, militum numerum recensuit, perfectisque scribarum libellis, in quibus militum nomina ascripta erant, tertiam tantum partem tam Carthagine quam caeteris in urbibus remansisse, quae pro imperatore staret, reliquos

ὑπεξέβη· τοῦ δὲ στρατοῦ ἐπεμελεῖτο. ~~ἔφθγγετο~~ δὲ παρὰ
 τοῦ βασιλέως σταλῆναι, ὅπως τοὺς ἡδικημένους στρατιώτας
 ἐπαμύνη, κολάσῃ δὲ τοὺς ἀδικίαν εἰς αὐτοὺς ἄρξοντας. τοῦ-
 5 τον οἱ στρατιῶται ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατ' ὀλίγον ἀνιῶ
 σὺν ἑδέχετο, καὶ τὰ πιστὰ διδούς, ἐν τιμῇ εἶχεν, καὶ τὰς
 ῥόγας αὐτῶν παρῆλθεν. ἐπεὶ δὲ ὁ τούτων λόγος περιφερόμε-
 νος εἰς πάντας ἦλθεν, ἀποταξάμενοι τὸν τύραννον, ἦλθον εἰς
 Καρχηδόνα. ὁ δὲ Τζότζας τοῦ κακοῦ ἤδη αἰσθόμενος, τοὺς
 10 ἀπομείναντας ἐπιρρώσας, ἐπὶ Καρχηδόνα ἤλαυνεν. ὁ δὲ Γερ-
 μανὸς ἐξοπλίσας τὸ στράτευμα, κατ' αὐτοῦ ἐχώρει. ὁ δὲ σὺν
 αὐτῷ στρατὸς προθυμίαν πολλὴν ἐπιδειξάμενος, εὐνοεῖν τῇ
 βασιλεῖ τὸν στρατηγὸν ἔπειθον. τοὺτους ἐωρακότες οἱ μετὰ
 Τζότζα, καὶ δειλίῃ καταχωσθέντες, ἀνεχώρησαν ἐπὶ Νουμι-
 15 δίαν. ὁ δὲ Γερμανὸς σὺν παντὶ τῷ στρατῷ οὐκ εἰς μακρὰν
 ἦλθεν, καὶ τούτους καταλαβὼν, εὗρεν ὅτι συνέμιζαν αὐτοῖς
 Πλευρουσίων βαρβάρων μυριάδες πολλαί, ὧν Ἰούδας τε καὶ P. 174
 Ἀρταῖας ἤρχον. συμβαλόντες δὲ πόλεμον, καὶ τῆς μάχης
 κραταιᾶς γενομένης, τὸν Γερμανοῦ ἔππον τις τῶν πολεμίων
 20 ἔκτεινεν. πεσὼν δὲ ἐπὶ γῆς Γερμανὸς εἰς κίνδυνον ἦλθεν, εἰ

1. ἐπεφθγγετο A, ἐφθγγοντο vulg.

3. κολάσῃ A, κολάσει

vulg.

7. λόγος om. A.

11. ἐξοπλίστο A.

14. κατα-

χωσθέντες A, κατασχεθέντες vulg.

15. σὺν add. ex A.

18.

συμβαλόντες A, συμβάλλοντες vulg.

19. τὸν A, τῶν vulg.

vero omnes tyranni signa sequutos comperit. eapropter in praelium minime progressus est, sed peculiarem exercitus curam habuit. caeterum ad milites iniuria quadam affectos vindicandos, iniuriarumque auctores puniendos, ab imperatore se missum esse palam divulgavit. eum sermonem ubi perceperere milites, sensim ad eum cuncti confluerunt. Germanus humanissime acceptos, fide data, in pretio habuit, et stipendia eorum solvit. istorum tandem rumore ad omnium aures perlato, tyranno derelicto, Carthaginem redierunt. Tzotzas vero malum imminens subdoratus, sociis, qui remanserant, animatis, Carthaginem se confert. Germanus instructa adversus eum acie progreditur; exercitusque sub eo militans magnam animi alacritatem testatus, suam erga imperatorem benevolentiam ducl commendabat, atque persuadebat. hos conspicaci qui Tzotzam sequebantur, subito timore correpti, in Numidiam secesserunt: nec Germanus cum universo exercitu multum progressus erat, cum ipsos assequutus est, multas vero Maurusorum barbarorum myriadas, ducibus Iuda et Artaiis, iis se adinxisse reperit. igitur congressi, et acri certamine inito, equum, cui Germanus insidebat, quis-

μὴ τὸ τάχος οἱ θορυφόμενοι φραζόμενοι ἔφερον ἵππον, καὶ τοῦτον ἐνεβίβασαν. τρέπονται τοῖνυν οἱ στρατιῶται, καὶ ὁ Τζότζας ἐν τῇ θορύβῳ τούτῳ σὺν ὀλίγοις διαφυγεῖν ἔσχυσεν. ὁ δὲ Γερμανὸς τοῖς ἀμφ' αὐτὸν ἐγκειλευσάμενος, εὐθὺς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τῶν πολεμίων ὤρμησεν, καὶ τοῦτο παρέλαβεν 5 πολέμῳ. ἐνταῦθα δὲ τὰ χρήματα οἱ στρατιῶται οὐδενὶ λόγῳ ἀρπάζοντες, τοῦ στρατηγοῦ λόγον οὐκ ἐποιοῦντο. γοήσας δὲ V. 139 ὁ Γερμανός, μὴ συμφρονήσαντες οἱ πολέμιοι ἐν' αὐτὸν ἴωσιν, Βῆσιτο δδνρόμενος, καὶ πρὸς εὐκοσμίαν τοῦτους παρακαλῶν. οἱ δὲ Μαυρούσιοι τὴν τροπὴν θευσάμενοι κατὰ τῶν στασιαστῶν 10 ὤρμησαν, καὶ τοῦτους ἐδίωκον σὺν τῇ τοῦ βασιλέως στρατῷ. Τζότζας δὲ το θάρσος εἰς αὐτοὺς ἔχων, ἑωρακὼς τὰ ἐπ' αὐτῶν γενόμενα μετὰ ἑκατὸν εἰς φυγὴν ἐτρέπη, καὶ εἰς Μαυριτανίαν τὴν ἐνδοτέραν ἐχώρησεν, καὶ ἡ στάσις ἐν τούτοις ἐτελεύτα. Γερμανὸν δὲ σὺν Δορνίκῳ καὶ Συμμάχῳ μεταπεμφόμενος ὁ βα- 15 σιλεὺς εἰς Βυζάντιον, Σολομῶνι πᾶν τὰ τῆς Αἰβύης πράγματα ἐνεχείρισε, (τρισκαυδέκατον δὲ ἔτος ἦν τοῦτο τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας) παρασχόμενος αὐτῷ ἄρχοντας τε ἄλλους καὶ Ῥομφῆνον καὶ Αἰόντιον καὶ Ἰωάννην τὸν Σισινίου υἱόν.

2. ἐνεβίβασαν A, ἀνεβ. vulg. 3. τούτῳ σὺν ὀλίγοις A, σὺν ὀλίγων vulg. Ἰσχυσεν A, Ἰσχύσας vulg. 10. στασιαστῶν A, στασιασάτων e, στρατιωτῶν vulg. 17. δὲ add. ex A. 18. αὐτῷ A, αὐτὸς vulg.

piam interfecit. Germanus in terram praeceps actus ultimum periculum subiisset, nisi satellites armis undequaque vallantes, equo quatuorocius adducto, eum cursus sustulissent. vertuntur itaque in fugam adversi milites, vixque Tzotzas in tanto tumultu cum paucis se fuga surripere valuit. porro Germanus iis, qui a se propius aberant, ut recta in hostium castra irruerent, praecepit, eaque post reparatam pugnam obtinuit. tum vero milites repertas obviam abaque delectu vel ratione divitias diripientes nullam ducis curam gerere, nullam in eum observantiam retinere. veritus igitur ne resumptis animis hostes adoriorentur, substitit de tam indigno facinore conquestus, ipsos in ordinem subinde revocans. Maurusii vero ubi fugam istam conspexere, facto in ipsosmet milites perduelles impetu, una cum imperatoris acie eos insequuti sunt. quamobrem Tzotzas, qui fiduciam omnem in eis reposuerat, cum istam illorum adversam se conversionem suimadvertit, se cum centum aliis in fugam coniecit, et in Mauritaniam internorem recessit: atque ita demum seditio cessavit. imperator autem Germanum una cum Domnico et Symmacho Byzantium revocans, Libyam iterum administrandam Salomoni commisit. tertius tunc supra decimum imperii Iustiniani numerabatur annus: aliosque Li-

Σολομών δὲ καταπλεύσας εἰς Καρχηδόνα μετρίως τὸν λαὸν ἐξηγεῖτο, καὶ Λιβύην ἀσφαλῶς διεφύλαττεν, διακοσμῶν τε τὸν στρατόν, καὶ εἰ τινα ὑποπτον ἐν αὐτῇ εὗρισκεν, εἰς Βυζάντιον ἀπέπεμπεν. Βελισάριος δὲ τὴν τε Σικελίαν καὶ Ῥώμην 5 ὑπὸ Ίουγγίου κατεχομένην, καὶ τὰς περίξ πόλεις παραλαβὼν, Ίουγγιον εἰς Βυζάντιον πρὸς Ἰουστινιανὸν ἤγαγεν μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ. καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Ναρσῆν τὸν κουβικουλάριον μετὰ στόλου ἐν τῇ Ῥώμῃ πρὸς τὸ διακρατῆσαι τὰ ἐκεῖσε. Σολομών δὲ τὰ ἐν Καρχηδόνι καὶ 10 Λιβύῃ καλῶς διοικήσας, κατὰ Μαυρουσίων ἐστράτευσεν. καὶ ὁ πρῶτον μὲν Γογδάριον τὸν αὐτοῦ δορυφόρον, ἄνδρα ἀγαθὸν εἰς τὰ πολέμια, σὺν στρατεύματι ἔπεμψεν, ὅστις εἰς Βίγαν ποταμὸν ἀφικόμενος, εἰς Βανγαῇ πόλιν ἔρῃμον ἐστρατοπεδεύσατο. ἐνταῦθα δὲ μάχης γενομένης, ἡττηθεὶς καὶ εἰς τὸ 15 χαράκωμα ἀναχωρήσας, ὑπὸ τῆς τῶν Μαυρουσίων προσεδριῆς ἐπιέζετο. Σολομών δὲ πλησίον γενόμενος καὶ ταῦτα μαθὼν, κατὰ τάχος ἦει. οἱ βάρβαροι δεισάντες ἀναχωροῦσι, καὶ εἰς τὰ Ἀβρασίον ὄρους πρόποδα ἐστρατοπέδευον. ὁ δὲ Σολομών P. 175 τοῖς συμβαλὼν, εἰς φυγὴν ἔτρεψεν. οἱ δὲ Μαυροῦσιοι

5. Οὐγίου, μοx Οὐίγγιον A, Οὐίτιου e, Οὐγίου f. 11. Γογδάριον A, Γονδάριον e, Γότθαρν a. 12. εἰς τὰ A, καὶ εἰς τὰ vulg. 15. ἀποχωρήσας A. 17. εἰς τὰ Ἀβρασίον ὄρους A, εἰς τὸ Ἀβρασίον ὄρος vulg. 18. ἐστρατοπέδευον A, στρατοπεδεύουσι vulg.

byas rectores Rufinum, Leontium et Ioannem Sisinnii filium addidit. porro Salomon Carthaginem traiciens levi moderatoque imperio populum rexit, et Libyam sedulo tutatus, exercitum eo ordine composuit, ut, si quem ex militibus suspectum habuit, Byzantium statim transmisit. Belisarius autem Sicilia, Roma, vicinisque civitatibus a Iutgio detentis in Romanam potestatem receptis, Iutgium cum uxore et liberis ad Iustinianum Byzantium adduxit. imperator vero Narsem cubicularium rebus illie administrandis cum classe valida Romam transmisit. Salomon etiam quoniam Carthagine, tum in Libya regenda summa moderatione usus, adversus Maurusios praelium instruxit; et primo quidem Gogdarium e satellitibus unum, virum probitate et militari peritia commendatum, cum exercitu praemisit: qui ad Bigam fluvium descendens ad Baugaem civitatem desolatam castra metatus est. ibi commisso certamine superatus, in vallum se recepit, in quo continua Maurusiorum obsidione premebatur. his e vicino loco auditis, Salomon quantocius advolavit. barbari metu compulsi cedunt loco, et ad Abrasii montis radices castra ponunt. Salomon conserto proelio eos in fugam vertit. Maurusii difficilia et praerupta montis loca fugientes

ἐπὶ τὴν δυσχωρίαν τοῦ ὄρους ἔφυγον, καὶ ἐπὶ Μαυριτανὸς
ἦχοντο. Σολομὼν δὲ τὰς ἐν Μονγάδῃ πεδιάς ληϊσάμενος, καὶ
πᾶσαν τὴν γῆν αὐτῶν πυρπολήσας οὐκ ὄν τε πολλὴν κομισάμε-
νος, εἰς Ζερβούλην τὸ φρούριον ἀνέστρεψεν. ἔνθα Ἡαυδάς
σὺν δισμουρίοις Μαυρουαίοις προσέφυγεν. Ἡαυδάς δὲ κατα-5
λιπὼν τὸ φρούριον, εἰς τὸ τοῦ Ἀβρουαίου ὄρος εἰς ὕψος ἀνα-
βάς ἡσύχαζεν. Σολομὼν δὲ Ζερβούλην τὸ φρούριον εἰς τρεῖς
ἐπολιώρησεν ἡμέρας, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ ληϊσάμενος, φύ-
B λακὰς τε ἐν αὐτῇ καταστῆσας, ἐπὶ τὰ πρόσω ἐχώρει. καὶ
διεσκοπεῖτο, ὅθεν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους δυνηθεῖη γενέ- 10
σθαι ἀποτόμου τε ὄντος καὶ πολλῇ δυσχωρίᾳ κατεχομένου. ὁ
δὲ θεὸς πόρον ἐν τῇ ἀπορίᾳ ἐποίησεν οὕτως. εἰς τῶν στρα-
τιωτῶν τοῦ περικου στρατοῦ Ὀπιωῶν, Γένζων ὀνόματι, εἴτε
Θυμῷ χρωόμενος, εἴτε τι θεῖον αὐτὸν ἐκίνησεν, ἐπὶ τοὺς πολε-
μίους ἀνέβαινε μόνος. ὁπίσω δὲ τούτου τινὲς συστρατιῶται 15
ἠκολούθουν ἐν θαύματι μεγάλῳ ποιούμενοι τὸ γινόμενον, τρεῖς
δὲ τῶν Μαυρουαίων οἱ εἰς τὸ φυλάσσειν τὴν εἰσοδὸν τετα-
γμένοι ἰδόντες τὸν ἄνθρωπον ὑπὲρ τῶν δρόμων νομίσαντες πρὸς
αὐτοὺς ἀνίστανται. ὁ δὲ καθ' ἓνα τούτους ἐρχομένους διὰ τὴν
C στενοχωρίαν τοῦ τόπου τὸν τε πρῶτον ἀνέλειν, ὁμοίως καὶ τὸν 20

4. ἀνέστρεψεν — — — τὸ φρούριον om. A. ἡ Ἡαυδάς vulg.
8. ἐν αὐτῇ] εἰς αὐτὸ A b. 11. δυσχωρίᾳ A. 13. Ὀπιω-
ων A Γ, Ὀπιων ὡν vulg. 16. ποιούμενοι A, ποιούντες
vulg.

occupant, et mox ad Mauritanos deflectunt iter. Salomon vero pla-
nitiam omnem Mugadae circumpositam depopulatus, et omni eorum
regione incendio devastata, commeatu immenso inde deportato, rediit
in Zerbulen castrum, quo Eaudas cum Maurusiorum viginti millibus
fuga se recepit. Eaudas autem relicto castro, et Abrasii montis con-
scenso cacumine, quietem agere statuit. Salomon Zerbulen castrum
triduana pressit obsidione, direptisque in eo omnibus et posita cu-
stodia, ultra procedendum ratus, qua via montis praeruptis undique
saxis obsiti, et locorum difficultatibus pene inaccessi verticem supe-
rare posset attentius considerabat: cum deus per animi anxietatem
in loco invio viam in hunc modum fecit. inter pedestres copias
Optionum numeri Genson quidam nomine, sive animi proprii impetu,
sive divino motus instinctu, in adversarios conscendit solus. pone
sequebantur commilitones nonnulli, miraculo quod fiebat ponentes.
Maurusiorum vero tres ad custodiendum aditum destinati, virum emi-
nus conspiciat, et ad se accedere existimantes, ei obviam velocius
occurrerunt: qui cum propter loci angustias singuli ac soli procede-

ἄλλον σὺν τῷ τρίτῳ. ὁ καὶ κατιδόντες οἱ ὄπισθεν ἰόντες, πολλῶν θορύβῳ τε καὶ ταραχῇ ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἐχώρουν. V. 140
 ὡς δὲ τὸ γενόμενον ἤκουσέ τε καὶ εἶδεν ἡ τῶν Ῥωμαίων
 στρατιά, οὐδὲ τὸν στρατηγὸν ἀναμείναντες οὐδὲ τὰς σάλπιγγ-
 5 γας, οὐδὲ τὴν τάξιν φυλάζαντες, ἀλλὰ πατάγῳ τε πολλῷ
 χρώμενοι, καὶ ἀλλήλους ἐγκελεύόμενοι, ἔθεν ἐπὶ τὸ τῶν
 πολεμίων στρατόπεδον. ἐνταῦθα Ῥουφῖνός τε καὶ Λιόντιος
 ἔργα ἐπεδείξαντο εἰς τοὺς πολεμίους ἀρετῆς ἄξια. αὐτίκα οἱ
 βάρβαροι εἰς φυγὴν ὅπου ἕκαστος ἡδύνατο ἤσαν. Ἐνθαῦτα
 10 δὲ πληγεῖς ἀκοντίῳ τὸν μηρὸν διέφυγέν τε, καὶ εἰς Μανρι- D
 τανούς ὑπεχώρησεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διαρπάσαντες τὸ τῶν
 πολεμίων στρατόπεδον, οὐκ ἔτι τὸ Ἀνύρσιον ὄρος κατέλιπον,
 ἀλλὰ φρούρια οἰκοδομησάμενοι τοῦτο φυλάττουσιν. ἦν δέ τις
 πέτρα ἀπότομος πάνυ, ἐν ᾗ πύργον οἰκοδομήσαντες οἱ Μαν-
 15 ρούσιοι ὄχυρὰν ταύτην ἐποίησαν καταφυγὴν, ἰσχυρὰν τε καὶ
 ἀμαχώτατον. ἐνταῦθα ἐνύγχανεν Ἐνθαῦς τὰ τε χρήματα
 αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας ἀποθέμενος, καὶ ἓνα φύλακα γέροντα
 τῶν χρημάτων καταστησάμενος. οὐ γὰρ ἂν ποτε ὑπετόπησεν
 τοὺς πολεμίους εἰς τόνδε τὸν πύργον ἀφίξασθαι, οὐδὲ βίᾳ
 20 τοῦτον ἐλεῖν δύνασθαι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὰς τοῦ Ἀνυρσίου
 δυσχωρίας διερευνῶμενοι, ἐνταῦθα ἦκον· καὶ αὐτῶν τις P. 176

1. ὁ καὶ A, τοῦτο vulg.
 169οντα om. A.

6. τὸ τῶν A, τῶν vulg.

17. γέ-

rent, num quidem occidit primo, tam pariter secundum, et ultimo tandem confodit tertium. haec qui pone sequebantur conspicientes praecipites et ex impetu processerunt in adversos: quae palam facta ut audivit et animadvertit Romanus exercitus, nullo duce, vel tabarum expectato signo, quin nec ordine servato, sed confusis tantum vocibus excitati et invicem adhortati, in hostium castra convolarunt. hic sane Rufinus atque Leontius facinora adversus hostes insigni virtute digna edidere: ac barbari se continuo quo quisque potuit in fugam coniecere: Eudas autem iaculi vulnere in femore accepto, fuga saluti consulens in Mauritanorum partes secessit. at Romani castris hostilibus direptis, Abrasium montem non amplius deseruere, sed constructis castris deinceps custodiendum decreverunt. porro petra ista fuit omnino praerupta, in qua turrim posuerunt Maurusii, quod tutissimum sibi munimentumque, atque inexpugnabile esset refugium: in eum sese recipiebat Eudas. opes cunctas, et uxores in ea collocarat, custode quodam sene facultatum in ea reconditarum constituto: ad eam enim turrim nusquam accessuros hostes, aut eam vi capere posse in animum induxerat. Romani vero difficultates et angustias Abrasii

Theophanes.

21

ἀναβαίνειν εἰς τὸν πύργον σὺν γέλωτι ἐτελείρισεν. αἱ δὲ γυναῖκες τοῦτον κατεγέλων σὺν τῇ πρεσβύτῃ. ὁ δὲ Ῥωμαῖος ἐπειδὴ χερσὶ καὶ ποσὶν ἀναβαίνων ἐγγὺς που ἐγεγόνει, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐξήλατο, καὶ τοῦ γέροντος εἰς τὸν αὐχένα ἐπιτυχὼν, τούτου τὴν κεφαλὴν ἐξέτεμεν. οἱ δὲ στρατιῶται 5 θαρροῦντες ἤδη καὶ ἀλλήλων ἐχόμενοι, εἰς τὸν πύργον ἀνέβαινον, καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ χρήματα μεγάλα ὄντα λαβόντες πρὸς Σολομῶνα ἤγαγον. ὁ δὲ Σολομῶν τείχη ταῖς ἐν Λιβύῃ πόλεσιν περιέβαλεν. καὶ ἐπεὶ Μαυρούσιοι ἀνεχώρησαν ἐκ Β Νουμιδίας νικηθέντες, Ζύβην τε τὴν χώραν καὶ Μαυριτανίαν 10 καὶ Πτεφῆ τὴν μητροπόλιν ὑπόφορον Ῥωμαίοις πεποίηκεν. τῆς γὰρ ἐτέρας Μαυριτανίας Καισάρεια ἡ πρώτη μητροπολις ὑπάρχει. ταύτην δὲ Βελισάριος τὸ πρότερον καθυπέταξεν. διὰ τοῦτο Λίβυες ἅπαντες ὑπήκοοι Ῥωμαίων γεγόνασιν, εἰρήνης ἀσφαλοῦς τιχόντες. τετραετίαν δὲ ποιήσαντες ταύτῃ 15 τῇ εἰρήνῃ, ἐν τῇ εἴς τει Ἰουστινιανοῦ Κῦρος τε καὶ Σέργιος, οἱ Βάκχου τοῦ Σολομῶνος ἀδελφοῦ παῖδες, ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἀπεστάλησαν ἄρχιν Λιβύῃ. Πενταπόλεως μὲν Κῦρος, Τριπόλεως δὲ Σέργιος. οἱ δὲ Μαυρούσιοι τοὺς ἑαυτῶν πρεσβυτέρους εἰς Λέπτην μάγαν τὴν πόλιν ἐπεμψαν πρὸς 20

4. ἐξήλατο A. 9. περιέβαλεν A, περιέβαλλεν vulg. 17. Σολομῶνος A, Σολομῶντος vulg. ἀδελφόπαῖδες A. 19. δὲ ante Σέργιος add. ex A. 20. Λέπτην μάγαν A, Λεπιτήμαγαν vulg.

montis forte perscrutati, in locum inciderunt: et ad turrim conscensum facere cum risu non nemo tentavit, quem risu pariter et ludibris mulierculae et vetulus exceperunt. Romanus autem ille miles manibus pedibusque adrepens, ubi propius accessit, educto e vagina gladio exiliit, et percussit in cervicem senis caput amputavit. tum vero milites sumptis animis audacius irrupentes, manibus ad invicem datis sese erigentes in turrim conscenderunt, mulierculasque et maximas opes illic congestas abripientes ad Salomonem detulerunt. exinde Salomon Libyae civitates moenibus cinxit et munivit: et posteaquam Maurusii ex Numidia victi recessere, Zabea provinciam, Mauritaniam, cum Etaphae eius metropoli fecit Romanis vectigalem. alterius enim Mauritaniae prima metropolis est Caesarea, quam prius subegit Belisarius. quare Libyes omnes Romanorum iugum subierunt, et secure pace potiti sunt: quadriennioque in eiusmodi pace transacto, decimo septimo Iustiniani anno Cyrus et Sergius Bacchi Salomonis fratris liberi ad regendam Libyam ab imperatore missi fuere: et Cyrus quidem Pentapolim, Tripolim Sergius administravit. porro

Σέργιον, ὅπως δῶρά τε αὐτῷ προσαγάγῃσιν καὶ τὴν εἰρήνην C
κρατύνωσιν. Σέργιος δὲ Πονδεντίῳ πεισθεὶς ἀνδρὶ Τριπολί-
τῃ, ὀφδοήκοντα μὲν τῶν βαρβάρων τοὺς δοκιμωτέρους ἐν τῇ
πόλει ἐδέξατο, πάντα ἐπιτελεῖν τὰ αἰτούμενα ὑπισχυόμενος,
5 καὶ ὄρκοις τὴν εἰρήνην ἐκράτυνεν· τοῖς δὲ λοιποῖς ἔξω ἐν
προαστείῃ ἤλασεν. τούτους δὲ ἐπ' ἄριστον καλέσας ἅπαντας
ἐκείνεν. εἰς δὲ τούτων λάθρα ἐκπηδήσας, τοῖς ὁμοφύλοις τὰ
γενόμενα ἐμήνυσεν. οἱ δὲ τοῦτο ἀκούσαντες, δρόμῳ εἰς τὸ
οἰκεῖον στρατόπεδον ἤσαν· καὶ σὺν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἄραν-
10 τες ἐπὶ Ῥωμαίους ἐγένοντο. ὁ δὲ Σέργιος σὺν τῷ Πονδεντίῳ
τούτοις ἀπήντησεν, καὶ μάχης κροτηθείσης, Πονδέντιος μὲν
πολλοὺς ἀποβαλὼν θνήσκει. Σέργιος δὲ εἰς ἄφατον φόβου D
ἐμπεπωκώς, ἐπὶ Καρχηδόνα ἐπλευσεν πρὸς Σολομῶνα τὸν
αὐτοῦ θεῖον. πῦσαν δὲ τὴν Τρίπολιν Μανρούσιοι ἀπέλιπον,
15 οἱ δὲ βάρβαροι ἅπαντα ληϊσάμενοι τὰ ἐκεῖ χωρία, ἔξανδρα-V. 141
ποδίσαντές τε πληθὸς Ῥωμαίων ἐπὶ Πεντάπολιν ἤσαν. ὁ δὲ
Κῦρος γνούς, φυγὰς εἰς Καρχηδόνα κατέπλει. οἱ δὲ βάρβα-
ροι μηδενὸς ἀντιστάντος αὐτοῖς Βερονίκην τὴν πόλιν ἐλόντες,
ἐπὶ Καρχηδόνα ἐστράτευσαν, καὶ εἰς τὸ Βυζάκιον ἀφικόμε-
20 νοι, πλεῖστα ἔξ ἐπιδρομῆς τῶν ἐκεῖ ἐλήσαντο χωρία. Ἀντα-

6. προαστείῃ A, προαστεῖοις vulg.
7. οὐκ om. A. 9. σὺν om. A f.
10. τε add. ex A.

τούτους — — ἐκεί-
νους om. A f. 16.
ἄραντες om. A f.

Maurusii seniores ex anis Leptim magnam, quae civitas est, mu-
nere oblato et firmatos pacem ad Sergium miserunt. Sergius
Pudentii viri Tripolitae consilium sequutus, barbarorum quidem
praestantiores ad octoginta in urbem admisit, et postulata adim-
pleturum cuncta pollicitus, adhibita insinrandi fide pacem obfir-
mavit: reliquos autem foras in suburbium emisit, et ad epulum
convocatos cunctos trucidavit. solus unus clam exiliens et periculo
ereptus, quae fuerant attentata, contribulibus significavit. his au-
ditis, cursu concito redierunt in castra sibi propria, et reliquis
omnibus adiuncti, in Romanos arma sumpserunt. Sergius vero cum
Pudentio eis obviam occurrit, initoque certamine, multis suorum de-
sideratis, Pudentius interemptus est: Pudentius vesano timore corre-
ptus, ad Salomonem patrum Carthaginem navigavit. cuncta Tripoli-
tana regione a Maurusiis derelicta, barbari universa circumquaque
loca depraedati, abducta Romanorum captivorum innumera multitu-
dine, versus Pentapolim contenderunt. Cyrus nuncio accepto fugae se
dedit, et Carthaginem transfretavit. barbari nullo resistente Beroni-
cem ceperant, moxque in Carthaginem arma moverunt: deinde Ryza-

λας δὲ ἔχθραν ἔχων πρὸς Σολομῶνα, διότι τὸν αὐτοῦ ἀδελ-
 P. 177 φὸν ἔκτεινεν, τοῖς βαρβάροις ἐνοῦται, καὶ κατὰ Καρχηδόνας
 καὶ Σολομῶνος τούτοις ὠδήγησεν. Σολομὼν δὲ ταῦτα ἀκού-
 σας, παραλαβὼν τὸ στράτευμα κατ' αὐτῶν ὤρμησεν. ἐλθὼν
 δὲ εἰς Βέστην τὴν πόλιν ἐξ ἡμερῶν Καρχηδόνας ὁδὸν ἀπέ- 5
 χουσαν, ἐν αὐτῇ ἐστρατοπεδεύσατο. ἦσαν δὲ σὺν αὐτῷ Κῆρος
 καὶ Σέργιος καὶ Σολομῶν ὁ νέος, οἱ τοῦ Βάκχου παῖδες. ἰδὼν
 δὲ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων καὶ δειλιάσας, ἐπεμψεν πρὸς
 τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν μεμφόμενος αὐτοῖς, ὅτι ἐνσπονδοὶ Ῥω-
 μαίων ὄντες, ὅπλα κατ' αὐτῶν ἐκίνησαν, ἄξιον δὲ τὴν εἰρή- 10
 Β νην κρατύνεσθαι, καὶ ὅρκους βεβαιοῦσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι
 χλευάσαντες τὰ εἰρημένα, ἔφησαν· ἐπειδὴ Σέργιος εἰς τὰ
 εὐαγγέλια ὁμόσας καλῶς ἐφύλαξε τοὺς ὅρκους ἀποκτείνας τοὺς
 ὀγδοήκοντα, πῶς νῦν ὑμῶν πιστεύσομεν τοὺς ὅρκους; πο-
 λέμου δὲ κροτηθέντος, τρέπονται οἱ Ῥωμαῖοι. τοῦ δὲ ἔππου 15
 ὀκλάσαντος κτείνεται Σολομῶν, καὶ οἱ τούτου δορυφόροι. Σέρ-
 γιος δὲ ὁ τούτου ἀνεψιὸς τὴν τῆς Λιβύης ἀρχὴν ὑπὸ τοῦ
 βασιλέως ἐνεχειρίσθη. Ἰωάννης δὲ ὁ Σισινιόλου, καὶ οἱ λοι-
 ποὶ ἄρχοντες μίσος πρὸς τὸν Σέργιον μέγα ἐκίνησαν, ὥστε

1. διότι A, διὰ τί vulg. 3. τούτους A. δὲ add. ex A. 6.
 ἐστρατοπεδεύσατο A, ἐστράτευσεν vulg. 9. αὐτοῖς A, αὐτῶν
 vulg. ἐν σπονδῇ A. 10. ἄξιον A, ἀξίῳ vulg. 14.
 ὑμῶν πιστεύσομεν A, ἡμῶν πιστεύσωμεν vulg. 19. μέγα A,
 μέγαν vulg.

cium profecti, multos eius regionis agros suis excursionibus destituerunt. Attalas autem inimicitias cum Salomone, quod fratrem interfecisset, exercens, barbaris adiungitur, et adversus Carthaginem et Salomonem ductorem eis se praebeat. his auditis Salomon in eos educit exercitum: et iam Bestem sex dierum itinere a Carthagine disiectam profectus, in ea castra composuit. comitabantur Cyrus et Sergius et iunior Salomon Bacchi liberi. conspecta vero barbarorum multitudine deterritus, ad eorum primores misit, qui nomine suo exposcularent, quod Romanis prius foedere coniuncti, bellum eis inferre non fuissent veriti. rogabat perinde renovatis iuramentis firmatam deinceps ad invicem servarent pacem. barbari sannis et ironicis cavillis dicta excipientes, responderunt: quandoquidem Sergius in evangelia iuratus sancte servavit iusiurandum, ut octoginta e nostris interficeret, quoniam modo nunc iusiurando fidem iterum praestabimus? mox praelio conserto Romani fugati: Salomon equo cespitante occisus, et eius satellites una pariter occubuerunt. Sergius autem eius nepos demandatam sibi ab Imperatore Libyae provinciam administravit. caeterum Ioannes, Sisinniolii filius, caeterique duces in Sergium vehemens

μηδὲ ὅπλα κατὰ τῶν ἐχθρῶν αἶρειν βούλεσθαι. καὶ οἱ βάρ-
 βαροι πάντα ἀδεῶς ἐληΐζοντο. Ἀνταλᾶς δὲ ἔγραψε τῷ βασι-
 λεῖ Ἰουστινιανῷ, ὅτι πάντες Μαυρούσιοι τὴν σὴν δουλείαν
 καὶ φιλίαν αἰροῦνται, ἀλλὰ τὴν Σολομῶνος καὶ τῶν τούτου
 5 ἀνεψιῶν βιαίαν ὑπαγωγὴν οὐχ ὑποφέροντες, ἐτυράννησαν.
 τούτους πυρᾶστειλον, καὶ εἰρήνην Ῥωμαίοις καὶ Μαυρουσίοις
 συνίσταται. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο ποιῆσαι οὐ κατεδέξατο. Ἀν-
 ταλᾶς δὲ καὶ ὁ τῶν Μαυρουσιῶν στρατὸς συνήχθησαν αὐθις
 ἐν Βυζακίῳ, καὶ σὺν αὐτοῖς Τζότζας στρατιώτας ὀλίγους καὶ
 10 Οὐρανθήλους ἔχων. οἱ δὲ Αἰβυες παρεκύλουν Ἰωάννην τοῦ
 Σισινιόλου στρατεύμα ἀγείραι καὶ κατὰ τῶν πολεμίων χω-
 ρῆσαι σὺν Ἱμερίῳ τῷ ἄρχοντι τῶν ἐν Βυζακίῳ καταλόγων. ὁ δὲ
 λαβὼν τὸν στρατὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἦεν, Ἱμέριον προά-
 γειν κελεύσας. συμβολῆς δὲ γενομένης ἡττῶνται οἱ Ῥωμαῖοι,
 15 καὶ συλλαμβάνονται οἱ βάρβαροι τὸν Ἱμέριον ζῶντα σὺν τῷ
 στρατῷ αὐτοῦ· καὶ τοῦτον εἰς φυλακὴν ἀποθήμενοι τοὺς
 στρατιώτας Τζότζα παρέδωκαν ὁμολογοῦντας κατὰ Ῥωμαίων
 στρατεύεσθαι. παραλαμβάνονσι δὲ δόλφ διὰ τοῦ Ἱμερίου
 Ἀδράμυτον τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν τῶν Αἰβύων εἰς Σικελίαν
 20 κατέφυγον, ἄλλοι δὲ εἰς ἄλλας νήσους καὶ εἰς Βυζάντιον.

1. μηδὲ] μήτε vulg., om. A, sed ante βούλεσθαι add. μὴ. 5.
 ἐπαγωγὴν A. 6. καὶ Μαυρ. om. A e. 11. ἀγείραι A, ἐγει-
 ραι vulg. 13. Ἱμέριον A b, Ἱμερίῳ vulg. 20. Βυζάντιον A,
 et mox Βυζακίῳ.

adeo conceperunt odium, ut sub eo neque in ipsos hostes arma man-
 nibus contractare proponerent: ac interim ubique barbari cuncta
 summa cum libertate deprædarentur. Antalas itaque imperatori Iu-
 stiniano scripsit in hanc mentem: Maurusii cuncti tibi servire, te
 amare desiderant: verum Salomonis et nepotum eius iugum omnino
 violentum non ferentes, tyrannidem excitaverunt: hos si revocaveris,
 Romani cum Maurusii in unum foedus coibunt. Imperator istud
 exequi non admisit. quare Antalas et universus Maurusiorum exer-
 citus ad Byzacium iterum convenit; quo Tzotzas Vandalos milites
 hand secum multos habens eum convenit. porro Libyes Iohannem Si-
 sinnioli filium instanter rogaverunt, ut collecto instructoque exercitu
 adversus hostes progrediretur, una cum Himerio, qui Byzacii tiro-
 num catalogis præfectus erat. ille educto exercitu, et Himerio præ-
 cedere inso, in hostes adversus perrexit. commissa demum pugna
 superantur Romani, Himeriumque una cum omnibus eius copiis bar-
 bari vivum comprehendere, et eum quidem in custodiam coniecere,
 eius vero milites se contra Romanos arma ferre iuratos Tzotzæ per-

Μαυροῖσιν δὲ καὶ Τζότζας ἐν ἀδείᾳ πολλῇ τὴν Λιβύην πᾶσαν ἐληψόντο. οἱ δὲ ἐν Βυζαντίῳ εἰσελθόντες Λίβυες ἐδέ-
P. 178 οντο τῷ βασιλεῖ, ὅπως στρατεύμα καὶ στρατηγὸν ἄριστον εἰς
Λιβύην ἀποστείλῃ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀρεόβινδον σὺν στρατιώ-
ταις ὀλίγοις, ἄνδρα εὐγενῆ καὶ εὐβουλον, ἔργων δὲ πολεμίων 5
V. 142 οὐδ' αὖτως ἔμπειρον, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀθανάσιον καὶ Ἀρμενίους
ὀλίγους, ὧν Ἀρταβάτης τε καὶ Ἰωάννης ἦρχον, οἱ Ἀρσακίδες.
οὐ μὴν οὐδὲ Σέργιον μετεπέμπετο, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν σὺν Ἀρεο-
βίνδῳ Λιβύης στρατηγοὺς εἶναι ἐκέλευσιν. Σέργιον μὲν τὸν
πόλεμον διενεγκεῖν πρὸς τοὺς ἐν Νομηδίᾳ βαρβάρους, Ἀρεό- 10
B βινδον δὲ πρὸς τοὺς ἐν Βυζακίῳ Μαυρουσίους διαμάχεσθαι.
Ἀρεόβινδος δὲ τὴν Λιβίην καταλαβὼν, καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ
στρατοῦ παραλαβὼν, Ἰωάννην τὸν Κωνσταντινύλου κατὰ Τζό-
τζα καὶ τὴν βαρβάρων ἀπέστειλεν. Ἰωάννης δὲ τὰ πλεῖστα τῶν
πολεμίων θεασάμενος, ἠναγκάσθη χεῖρα αὐτοῖς ἐπιβαλεῖν. ἦν 15
δὲ ἐν ἔξορῳ μεγάλῃ μετὰ Τζότζα, ὥστε ἐκείνους ἤρχετο φρο-
νεὺς τοῦ ἐτέρου γενέσθαι, καὶ οὕτως ἀποθανεῖν. τῆς δὲ μάχης
γενομένης ἀμφοτέρω τῶν στρατοπέδων ἐξελθόντες ἐπ' ἀλλήλους
ἤλθον. ὁ μὲν οὖν Ἰωάννης τείνας τὸ τόξον κατὰ τὸν δεξιὸν

4. σὺν στρατιώταις A f, σὺν τοῖς στρατεύμασιν vulg. 7. Ἀρ-
σάκις A. 8. μετεπέμπετο A, ἀπέπέμπετο vulg. 16 fort.
κατὰ Τζ. 18. ἀμφοτέροι A, ἐκείνοι vulg.

misere. mox Adramytum civitatem confecto per Himerli praesentiam dolo cepere. Libyum autem nonnulli in Siciliam, in insulas alii, et Byzantium usque fugere. caeterum Maurusii et Tzotzas nullo obsi-
atente Libyam universam depopulati sunt. porro qui ex Libya By-
zantium traiecerant ab imperatore postulabant frequentius, ut exerci-
tum cum optimo duce in Libyam mitteret. imperator autem Areo-
bindum cum militibus numero exiguis, virum alioqui nobilem et pru-
dentem, sed rei militaris rudem et inexpertum misit, atque una cum
ipso Athanasium, Armeniosque quam paucos, quibus Artabanes et Io-
annes, Arsacidae, praefuerunt. Sergium tamen minime revocavit, imo
ipsum atque Areobindum una ambos Libyae duces esse iussit: Ita ut
Sergius adversus barbaros, qui in Numidia erant, Areobindus vero
contra Maurusios, qui Byzacium tenebant, expeditionem susciperet.
Areobindus ubi in Libyam venit, dimidiumque exercitus accepit, Io-
annem Constantioli filium in Tzotzam et reliquos barbaros praelium
misit. Ioannes adeo numero hostium exercitu conspecto, mauus
cum illis conserendas se cogi intellexit. graves autem cum Tzotza
inimicitias gerebat, ita ut alter alterum conficere, atque ita demum
perire exoptaret. certamine igitur inito, uterque de medio exercitu
progressus, in se lavicem irruerunt. ac Ioannes quidem arcum inten-

βουβῶνα τῷ Τζότζα ἐπέτυχεν, ὃς μετ' ὀλίγας ἡμέρας τέθνηκεν.
 οἱ δὲ βάρβαροι πολλῷ θυμῷ ἐπὶ τοῖς πολεμίοις χωροῦντες,
 πληθὺς ἄπειρον ὄντες, τὸν τε Ἰωάννην καὶ Ῥωμαίους ἅπαν-
 τας ἀπέκτειναν. τοῦτον δὲ φασιν εἰρηκέναι· ἡδὺν τινα θά- C
 5 νατον θνήσκω, τῆς εὐχῆς μου εἰς Τζότζαν πληρωθείσης· καὶ
 ὁ Τζότζας μαθὼν τὸν Ἰωάννου θάνατον, ἐν χαρᾷ ἐτελεύτη-
 σεν. θνήσκει δὲ καὶ Ἰωάννης ὁ Ἀρμένιος. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ταῦτα ἀκούσας περίλυπος γέγονεν· καὶ τὸν Σέργιον τῆς ἀρχῆς
 πυρὰ λῦσας, μετεπέμψατο. Ἀρεοβίνδῳ δὲ μόνῳ τὴν τε Λι-
 10 βύνης ἀρχὴν ἐνεχειρίσεν. μετὰ δὲ δύο μῆνας Γογθάριος τις
 τῶν ἐν Νουμιδίᾳ καταλόγων ἡγούμενος δόλον μελετήσας κατὰ
 Ἀρεοβίνδου, λαθρα τοῖς Μαυρουσίοις ἐδήλου, ὅπως κατὰ
 Καρχηδόνος χωρήσωσιν. αὐτίκα γοῦν ἔκ τε Νουμιδίας καὶ
 Βυζακίου πολεμίων στρατὸς εἰς τὸ αὐτὸ ἀγχευόμενος ἐπὶ D
 15 Καρχηδόνα σπουδῇ ᾗσαν. ἦγετο δὲ Νουμιδίων Κουντζίνας
 καὶ Ἡαυδᾶς, Βυζακίων δὲ Ἀνταλᾶς. συνῆν δὲ αὐτοῖς καὶ
 Ἰωάννης ὁ τύραννος σὺν τοῖς στασιώταις ἀπὲρ Τζότζα. ταῦτα
 γνοὺς Ἀρεοβίνδος, Γογθαρίῳ ὥς φίλῳ θαρρῶν τὸ στράτευμα
 παραδοὺς σὺν Ἀρταβάνῃ καὶ Ἀρμενίοις κατὰ τῶν πολεμίων
 20 ἐστέλλεν. ὁ δὲ Γόγθαρις τὸν ἑαυτοῦ μάγειρον ἐκ Μαυρου-

8. ταῦτα om. A f.

10. Γογθάριος A, Γοτθάριος vulg.

14.

ἀγχευόμενος A, ἐγγ. vulg.

15. Κουντζίνας A a f, Λαυτζίνας

vulg.

17. στασιώταις f, στασιασταῖς a, στρατιώταις vulg.

dens, telum in dextrum Tzotzæ ingens direxit, ex quo paucis ab-
 hinc diebus extinctus est: barbari vero hostem cum magno impetu
 adorti, cum ad numerum prope infinitum accederent, ipsum Ioannem
 omnesque Romanos ad unum occiderunt. hunc certe inter morien-
 dum dixisse aiunt: iucunda morte pereo, votis meis iam circa Tzo-
 tzam completis. ex adverso comperta Ioannis morte laetatus Tzotzas
 animam reddidit. Ioannes etiam Armenius in eo bello perit. his
 auditis tristatus imperator, Sergium dignitate abrogatum ad se revo-
 cat: Areobindo vero soli universam Libyæ confert administrationem.
 caeterum vix duo menses transierant, cum Gottharius quidam, tironum
 catalogis praefectus, dolo in Areobindum composito, clam Maurusios
 movet, ut in Carthaginienses expeditionem suscipiant. confestim ita-
 que ex Numidiae et Byzacii partibus hostium copiae in conductum
 locum collectae, summo bellandi desiderio Carthaginem versus profi-
 ciscuntur. Cuzinas et Eudas Numidiis, Byzacii Antalas praeficitur.
 adfuit cum ipsis in Tzotzæ locum Ioannes tyrannus cum militibus.
 his cognitis, Gotthari velut amico confisus Areobindus exercitum
 omnem commendat, et adiuncto Artabane et Armeniis cum hostibus

σίῳν ὄντα πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀπέστειλεν πρὸς Ἀνταλῶν
εἰπεῖν, ὡς αὐτῷ Γόγθαρις βούλεται τῆς Λιβύης ἀρχῆς κοινω-
νὸν λαβεῖν. ὁ δὲ Ἀνταλᾶς τὸν μὲν λόγον ἀσμένως ἤκουσεν
P. 179 ἀπεκρίθη δέ, ὡς οὐκ ἀσφαλῶς διὰ μαγεύοντα τὰ τοιαῦτα διοι-
κεῖσθαι. ταῦτα Γόγθαρις ἀκούσας, Οὐλίσθεον τὸν αὐτοῦ δο- 5
ρυφόρον, ὡς πιστόν, πρὸς Ἀνταλῶν ἐπεμψεν, παρακαλῶν
αὐτὸν πλησιάζειν τῇ Καρχηδόνι, ὅπως αὐτὸν τὸν Ἀρεοβίνδον
ἀνέλῃ. Οὐλίσθεος δὲ τῷ Ἀνταλᾷ κρυφῇ συνέτυχεν, καὶ συν-
εφώνησαν, ἵνα ὁ μὲν Ἀνταλᾶς τοῦ Βυζακίου ἀρχῇ, καὶ τὸ
ἡμῖς τῶν Ἀρεοβίνδου χρημάτων λύβη καὶ χιλιῶν πεντακο- 10
σίους στρατιώτας Ῥωμαίους σὺν αὐτῷ. Γόγθαρις δὲ τὸ βα-
σιλέως ἀξίωμα λάβοι καὶ Καρχηδόνοιο τὸ κράτος. ταῦτα δια-
πραξάμενος Οὐλίσθεος, ἐπανῆκε πρὸς Γόγθαρίδα. οἱ δὲ βάρ-
B βαροι κατὰ Καρχηδόνοιο σπουδῇ πολλῇ ἤσαν. καταλαβόντες
δὲ τὸ Λέκιμον καὶ στρατοπεδευσάμενοι ἐν αὐτῷ τῇ ὑστεραίᾳ 15
ἐπὶ Καρχηδόνοιο ἐχώρουν. ὑπαντεύσαντες δὲ τοῦ Ῥωμαίων
στρατεύματος, ἀπροσδοκῆτως αὐτοῖς συνέβαλον, καὶ πολλοὺς
τῶν Μавρουσίων ἐκτείναν, οὓς δὴ ὁ Γόγθαρις κακίζων ἐπέ-
σκωπτεν, ὡς θρασυνομένους, καὶ τὰ τῶν Ῥωμαίων πρᾶγματα

2. Λιβύος vulg. 3. μὲν add. ex A. 5. Οὐλίσθεον A. 8.
τὸν Ἀνταλῶν A e. 10. λύβη A, λάβοι vulg. 16. ὑπα-
νήσαντες A. 17. συνέβαλον A, συνέβαλλον vulg. 19. θρα-
συνόμενος A, θρασυνοόμενος vulg.

dimicaturum mittit. Gottharis ex famulatio coquum Maurusium ge-
nere ad Antalam et barbaros destinat, qui referret, Gotthari in ani-
mo ease, suae in Libyam potestatis collegam eum assumere. Antalas
nuncium excepit laetus: respondit autem, hand into coqui manibus
huiusmodi negotium tractari. bis acceptis Ulistheum e satellitum nu-
mero fidissimum ad Antalam Gottharis remittit, precibus hoc agens,
ut Carthagini vicinior factus, Areobindum e medio tollere conaretur.
Ulistheus subinde cum Antala latenter congressus una paciscitur, ut
Antalas Byzacii principatu occupato, facultatum Areobindi mediam
sumeret partem, ac insuper ex Romanis militibus mille quingentos
secum haberet: Gottharis autem, imperatoris assumptis insignibus,
Carthaginae solum imperii locaret. pactis huiusmodi firmatis, ad Got-
tharim Ulistheus revertitur. hinc barbari accelerata expeditione, in
Carthaginem irruunt: et primo quidem Decimnum profecti, castra me-
tati sunt, postmodum ad ipsam Carthaginem applicant. a Romanorum
autem exercitu obviam facto excepti, ad inexpectatum descendunt
praelium, quo plurimi Maurusiorum caesi. Romanos demum probis
contumeliisque affectos, tanquam qui nimia freti audacia Romanam
rem in discrimen adducerent, Gottharis male accepit. caeterum Areo-

εἰς κίνδυνον φέρειν. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος πέμψας πρὸς Κουν- V. 143
 τζίναν, παρεκάλει προδότην αὐτὸν γενέσθαι Μαυρουσίω· ὁ
 δὲ ὡμολόγησεν τοῦτο ποιεῖν. ἄπιστον γὰρ τὸ τῶν Μαυρου-
 σίων γένος πρὸς τε ἄλλους καὶ πρὸς * ἅπαντας, ταῦτα Ἀρεό-
 5 βινδος τῷ Γόγθαρι ἐθάρρῃσεν. ὁ δὲ παρῆναι τῷ Ἀρεοβίνδῳ
 τῷ Κουντζίνῳ μὴ πιστεύειν. Οὐλίσθεον δὲ ἀποστείλας, τῷ C
 Ἀνταλᾷ ταῦτα ἐμήνυσεν. Γόγθαρις δὲ κτεῖναι τὸν Ἀρεόβιν-
 δον λάθρα διενοεῖτο, καὶ πείθει τοῦτον ἐξελθεῖν τῆς Καρχη-
 δόνος, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ εὐρεθῆναι. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος ἄπει-
 10 ρος τοῦ πολέμου ὢν, τὰ ὄπλα περιβαλέσθαι μὴ δυνάμενος,
 ἀνεβάλλετο. καὶ οὕτως ὁ χρόνος προῆλθεν τῆς ἡμέρας· διὸ
 δὴ τὴν παρατάξιν εἰς τὴν αὐρίον ἀποθέμενος, ἡσύχασεν.
 Γόγθαρις δὲ αὐτὸν ἐξεπίτηδες τὴν μέλλῃσιν ποιεῖσθαι ὑπο-
 15 πτεύσας, ἅτε τῶν πρᾶττομένων αἰσθόμενος, ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς
 κατ' αὐτοῦ ἐκτυράννησεν. Ἀρεόβινδος δὲ κατὰ τάχος τὴν Καρ- D
 χηδὸν καταλιπὼν, καὶ φυγῇ χρησάμενος, εἰς ναῦν τε εἰσελ-
 θὼν, ἐπὶ τὸ Βυζάντιον πορεύεσθαι ἤμελλεν, εἰ μὴ χειμῶν
 μεταξὺ ἐπιγενόμενος διεκώλυσεν. ἀποστείλας δὲ Ἀθανάσιον
 ἐν Καρχηδόνι, μετεπέμψατό τινας, ἐν οἷς καὶ Ἀρταβάνην,
 20 ὅστις πολλὰ παρῆναι τῷ Ἀρεοβίνδῳ, μῆτε ἀναπεπτωκέναι μῆτε
 δευλαίνειν καὶ δεδιέναι τὸν Γογθάριδα· ἀλλ' ἑαυτὸν ὁμοῦ

2. αὐτὸν A, αὐτοῦ vulg. 21. δευλαίνειν καὶ om. A.

bindus Cunzinae, ut Maurusius proderet, per nuncium bortatus est: is autem se facturum recepit. Maurusiorum quippe gens, non in omnes modo, sed et in suos infidissima. haec Areobindus Gotthari fidenter aperuit. ille ne Cunzinae fidem daret, Areobindum precari: tum Ulietheo misso Antalae cuncta significat. Gottharis Areobindo ex insidiis vitam eripere animo volvens, Carthagine exercitum educere suadet, et pugnam cum hostibus conserere. Areobindus, cum belli inexpertus, et armis ferendis non assuetus, consilium differt: ita diei tempus elabitur: quare pugna insequentem diem retardata, intra muros se continuit. Gottharis Areobindum quasi, quae instruerentur adversa, subodoratum, et idcirco moras ex animi proposito necentem suspicatus, in manifestam adversus eum erumpit rebellionem. quare Carthagine extemplo relicta, fuga salutem sibi parat Areobindus, et consensu navi, Byzantium, nisi tempore intercedente navigationem prohibuisset biems, traicere disposuit. interim Athanasio Carthagine misso, ex ea quosdam evocat amicos, in quibus Artabanus spectatissimus. is Areobindum, ne animo concideret, aut timore consterneretur, vel Gottharim formidaret, sed potius ipse una cum caeteris,

σὺν πᾶσι τοῖς ἑαυτῷ ἐπομένοις ἵναί, πρὶν τι περαιτέρω γενέσθαι κακόν. ὁ δὲ Γότθαρς τὸν Ἀρεόβινδον εἰς τοὺς στρατιώτας διέβαλλεν, ὡς ἄνδρὸν τε καὶ δειλὸν καὶ τὰς ῥόγας τούτοις μὴ βούλεσθαι δίδοναι. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος σὺν τῷ Ἀρταβάνῃ καὶ τοῖς ἐπομένοις κατὰ Γογθάριδος διῆλθεν. καὶ γί- 5

P. 180 ρεται μάχη ἐν τε ταῖς ἐπύλξεσι καὶ ταῖς λοιπαῖς πύλαις. τῶν δὲ στρατιωτῶν οἱ πλεῖστοι οὐκ ἔγνωσαν τὰ ὑπὸ Γογθάριδος μελετηθέντα, καὶ συναγόμενοι κατ' αὐτοῦ ὠπλιζόντο. ὁ δὲ Ἀρεόβινδος ἰδὼν ἀνθρώπους κτεινομένους, ἀήθης ὢν τοῦ τοιούτου θείματος, τὴν δειλίαν οὐκ ἐνεγκὼν, ἔφηνεν, καὶ εἰς 10 τὸ τῆς παραθαλάσσιας μοναστήριον, ὅπου Σολομὼν ἐδείματο καὶ περιετείχισεν, ὡς φρούριον ἀσφαλές, εἰς αὐτὸ κατέφηνεν σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τῇ ἀδελφῇ. τότε καὶ Ἀρταβάνης φηγῇ ἐχρήσατο. Γότθαρς δὲ κατὰ κράτος νικήσας, τὸ παλάτιον ἔλαβεν. μετυπεψάμενος δὲ τὸν τῆς πόλεως ἀρχιερέα 15 καὶ Ἀθανάσιον, τὰ πιστὰ τῷ Ἀρεοβίνδῳ ἐκέλευσε δίδοναι, καὶ εἰς τὸ παλάτιον αὐτὸν ἀγαγεῖν, ἀπειλήσας πολιορκήσειν αὐτὸν ἀπειθήσαντα, καὶ μηκέτι αὐτῷ ἐπὶ τῆς σωτηρίας τὰ πιστὰ δώσειν. ὁ δὲ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Ῥεπαράτου τὰ πιστὰ λαβὼν, τῷ Γογθάριδι εἰς ὕψιν ἤλθεν, καὶ πρηνὴς πεσὼν ἔκειτο, 20

1. ἐπομένοις A, ἐόμενον vulg. 2. κακόν A, κακῶν vulg.
5. διῆλθεν A, ῆλθεν vulg. 19. Ῥεπαράτου A b c, Ῥεπα-
του vulg.

qui partes eius tuebantur, contrarius iret, antequam malum latius serperet, hortabatur. ex adverso Gottharis Areobindum tanquam imbellem ac pusillanimum, quiq; stipendia solvere nollet, apud milites tradebat. Areobindus autem cum Artabane caeterisque, qui eum sequuti fuerant, contra Gottharim processit: et ad ipsa propugnacula, turres, urbisque portas acri pugna dimicatum est. multi vero milites, eorum, quae Gottharis moliebatur, nescii, arma adversus eum arripuerunt. porro Areobindus ubi homines occisos vidit, huiusmodi spectaculis minime assuetus, cum timorem non amplius ferret, fugae se committit, et in monasterium, quod Salomon ad mare extruxerat murisque tanquam arcem firmissimam muniverat, se cum uxore atque sorore contulit. tum vero etiam fugit Artabanes. at Gottharis victoriam per summam vim adeptus, palatium occupavit. tum urbis praesuli, ipsique Athanasio ad se accersitis denunciavit, ut fide publica data Areobindum ad palatium ducerent, alioqui, si parere recuset, obsidionem minatur, nec ullam ei salutis spem aut fiduciam superesse. Areobindus igitur accepta ab episcopo Reparato fide, in Gottharis conspectum venit, procidensque ad eius pedes iacuit, et evangelia, in quibus iuratus episcopus fidem

τὴν ἱκετηρίαν αὐτῷ τὰ εὐαγγέλια προτεινόμενος, ἐφ' ᾧ τὰ πιστὰ ὁ ἱερεὺς αὐτῷ δέδωκεν. ὁ δὲ Γογθαρις τοῦτον ἀνέστησεν, ὁμωμοκῶς αὐτῷ ἐπὶ πάντων μηδὲν αὐτῷ κακὸν ποιῆν, ἀλλὰ τῇ ὑστεραίᾳ σὺν τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς χρήμασιν 5 αὐτοῦ εἰς Βυζάντιον στέλλεσθαι. τὸν δὲ ἱερεὺς ἀποπεμψάμενος C Ἀρεόβινδον καὶ Ἀθανάσιον συνδείπνειν ἐν τῷ παλατίῳ ἔλαβεν. ἐτίμησε δὲ τὸν Ἀρεόβινδον, καὶ πρῶτον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς στιβάδος κατέκλινεν. δειπνήσαντα δὲ αὐτὸν ἐν κοιτῶνι καθεύδειν ἐκέλευσεν. ἀποστείλας δὲ Οὐλίσιθεον σὺν ἑτέροις τισὶ κοκκύ- 10 οντά τε καὶ ὀλολυγμοῖς χρώμενον, τοῦτον ἔκτεινεν. Ἀθανασίου δὲ ἐφείσατο διὰ γῆρας. τῇ δὲ ἐπαύριον τὴν τοῦτου κεφαλὴν τῷ Ἀνταλᾷ ἐπεμψεν, τὰ δὲ χρήματα κατασχὼν οὐδὲν V. 144 τούτῳ κατὰ τὰς συνθήκας δέδωκεν. Ἀνταλᾷ δὲ μαθὼν τὰ εἰς Ἀρεόβινδον πεπραγμένα, καὶ τὰς τοῦ Γογθαριδὸς ἐπιτο- 15 κίας λογισάμενος, Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ προσχωρεῖν ἤθελεν. D Ἀρταβάνης δὲ τὰ πιστὰ λαβὼν παρὰ τοῦ Γογθαριδὸς εἰς τὸ παλάτιον σὺν τοῖς Ἀρμενίοις ἀνέβη, καὶ τοῦ τυράννου ὑπηρέτης εἶναι ὡμολόγησεν. λάθρα δὲ τοῦτον ἀνελεῖν ἐβουλεύετο. Γρηγορίῳ δὲ τῷ ἀνεψίῳ καὶ Ἀρτασηρίῳ τῷ δορυφόρῳ θαρ- 20 ρήσας τὸ βούλευμα, ἔφη αὐτῷ Γρηγόριος· νῦν σοί, Ἀρτα-

7. ἐτίμησεν A, ἐπετίμησεν vulg. 9. κοκκύοντά τε A, κοκκύον-
τά τε vulg. 10. Ἀθανασίου A, Ἀθανασίῳ vulg. 19. Ἀρτα-
τασιρίῳ A.

ei dederat, pro supplice libello porrexit. Gottharis ipsum erigens nullum ei malum inferendum coram omnibus iuravit: sed postera die ipsum cum uxore et facultatibus Byzantium remittendum: quin etiam episcopo dimisso, Areobindum et Athanasium ad coenam secum in palatio invitavit. Areobindum itaque honorificentissime accepit, et ut primus toris accumberet, rogavit: et bene coenatum in ducis cubiculo dormire iussit: ubi Ulistheo et quibusdam aliis summissis eiulantem et querelas voces cum lacrimis emittentem interfecit. Athanasio certe senectutem reveritus pepercit. sequenti luce caput Interfecti misit ad Antalam: ex facultatibus autem eius nullam ex inito pacto partem assignavit. Antalas de perpetratis adversus Areobindum et de Gottharis perinurio certior factus, ad imperatoris Iustiniani partes transire decrevit. Artabanes autem, accepta Gottharis fide, in palatium se cum Armeniis transtulit, et tyranno operam locare pollicitus est, licet ei mortem lateuter inferre machinaretur. porro cum Gregorio nepote, et Artaserio satellite communicato consilio, dixit Gregorius: dignitatem Belisariel omnem soli tibi nunc viudicare comparatum, Artabanes, numerosum siquidem exercitum, in-

βάνη, πάρεστι μόνῃ τὸ Βελισαρίου ἀναδῆσασθαι κάλλος. ὁ μὲν γὰρ στρατιάν τε καὶ χρήματα μεγάλα παρὰ βασιλέως λαβὼν καὶ ἄρχοντας συνεπομένους, καὶ στόλον οἷον οὐδέποτε τις ἤκηκεί, πόνη πολλῶ τοῖς Ῥωμαίοις τὴν Λιβύην ὑπόφορον κατεστήσατο· νῦν δέ, ὡς ἐξ ἀρχῆς πάλιν γέγονεν εἰς τὸ 5
 P. 181 ἀρχαῖον Λιβύη ἀποστήσασα, ἐν σοὶ μόνῃ κείται ταύτην πάλιν τῷ βασιλεῖ προσενεγκεῖν, καὶ τὰ πράγματα διασώσασθαι. λογίζου δὲ τὸ σοῦ γένος, ὅτι Ἀρσακίδης ἀνέκαθεν, καὶ ὅτι εὐγενὴς ὢν, ἀνδραγαθίζεσθαι δεῖ πρέπεις, καὶ πολλὰ ἔργα ὑπὲρ ἀρετῆς ἐπιδεικνύειν. νέου γὰρ σοῦ ὄντος, ἐνθυμήθητι ὡς Ἀκά- 10
 κιον τὸν Ἀρμένιον ἄρχοντα, καὶ Τζίτζαν τὸν Ῥωμαίων στρατηγὸν ἐν πολέμοις ἔκτεινας, Χοσρόη τε τῷ βασιλεῖ τῶν Περσῶν συνεστράτευες. τοιοῦτος δὲ ὢν μὴ περιΐδης τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ὑπὸ κυνὸς μεθύοντος κατεχομένην. ἐγὼ δὲ σοὶ καὶ Ἀρτασέρσιος ὅσα εἰς δύναμιν ἐπιτάττοντι ὑπουργήσομεν 15
 B Γότθαις δὲ τὸν Ἀρταβάνην ἡγεῖσθαι τοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τε Ἀνταλῶν καὶ Μαυρουσίου τοὺς ἐν Βυζακίῃ ἐκέλευσε χωρεῖν. συνῆν δὲ αὐτῷ καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ τῶν στασιαστῶν ἄρχων, καὶ Οὐλίσθεος ὁ δορυφόρος· εἶποντο δὲ αὐτῷ καὶ Μαυρουσίοις, ὡς Κουντζίνας ἤρχεν. συμβαλὼν δὲ τῷ Ἀνταλᾷ καὶ τοῖς βαρ- 20

2. στρατιάν τε A, στρατεῖαν τε vulg. 4. ἤκηκεί A, ἀκηκόει vulg.
 9. πρέπεις A b, fort. recte. 10. σοῦ add. ex A. ὡς A, ὅσα vulg. 13. τὴν Ῥ. A, τῶν Ῥ. vulg. 20. ὢν] οὗς A f.

gentesque divitias, nobilesque viros comitantes, classemque, qualem adhuc nullus audiverat, ab imperatore sibi traditam accipiens, vix multo labore Libyam Romanis vectigalem reddidit. nunc vero cum haec provincia rebellans in pristinum statum denuo reciderit, eam ad imperatoris obsequium reducere, resque omnes e manifesto discrimine servare, in te situm est. genus tuum mente reperta: ut ex Arasacidum antiqua prosapia natus prae te sanguinis fers nobilitatem, et fortiter ubique te gerere, et virtutis praeclara facinora passim prodere te decet. memorare iuvenilibus annis Acacium Armeniae magistratum, et Tzitzam Romanorum ducem consertis in bello manibus te sustulisse, et sub Chosroe Persarum rege te subinde militasse. talis igitur cum sis, Romanorum imperium ab ebrioso cane occupari, ne diutius paliaris. quae in nostra sunt potestate, si iusseris, ego et Artaserius exhibebimus. Gottharis autem Artabanem exercitui praefecit, et in Antalam reliquosque Msurusios Byzacium detinentes proficisci imperat. Ioannes quoque rebellionis auctor et princeps, nec non Uliatheus satellites comitabantur. sequuti sunt pariter Maurusii, quorum dux Cuntzinas. cum Antala itaque et barbaris conserta pugna,

βάρους, τούτους ἐτρέψατο. ἐθελοκακήσας δὲ Ἀρταβάνης ἐκ
 τοῦ αἰφνιδίου, στρέψας τὸ βάνδον εἰς τὸ στρατόπεδον ἤλαυνεν.
 Οὐλίσθεος δὲ κτεῖναι τούτον εἰς τὸ στρατόπεδον διανοεῖτο.
 Ἀρταβάνης δὲ ἔφασκεν δεῖσαι, μὴ ἔξ Ἀδραμύτου τῆς πόλεως
 5 ἔξελθόντες οἱ βάρβαροι βοηθήσωσι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἀνῆκε-
 στα ἔργα εἰς ἡμῶς πράξωσιν· ἀλλὰ Γογθάριδα σὺν παντὶ C
 τῷ στρατῷ ἐκληυθέναι, καὶ οὕτως πάντας ἔλειν. καὶ ἀνα-
 στρέψας εἰς Καρχηδόνα τῷ τυράννῳ ταῦτα ἀπήγγειλεν. ὁ δὲ
 τυράννος τῷ Πασσιφίλῳ βουλευσάμενος, ἅπαντα μὲν διανοήθη
 10 τὸν στρατὸν ἐξοπλίσαι, καὶ σὺν αὐτῷ στρατεύσασθαι, φύλα-
 κὰς τε μόνους τῇ πόλει καταλιπεῖν. καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν
 πολλοὺς ἀνῆρει ὁ Γόγθαρις ἐξ ὑποψίας. ἔξελθὼν δὲ τῆς
 Καρχηδόνης ἐν προαστείῳ, οὗ δὴ στιβάδες ἦσαν ἐκ παλαιοῦ
 τρεῖς, ἐν αἷς κατεκλίθη σὺν Ἀρταβάνῃ καὶ Ἀθανασίῳ καὶ
 15 Πέτρῳ τῷ δορυφόρῳ τοῦ Σολομῶνος. Ἀρταβάνης τοῖνυν τὸν
 καιρὸν ἐπιτήδειον εἰς τὸν τοῦ τυράννου φόνον οἴομενος, Γρη-
 γορίῳ τε καὶ Ἀρτασηρίῳ καὶ δορυφόροις πιστοῖς τισὶ τὸ πρᾶ- D
 γμα ἐθάρορσεν· καὶ τοὺς μὲν δορυφόρους σὺν τοῖς ξίφεσιν
 ἔνδον ἐκέλευσεν γενέσθαι. ἀρχόντων γὰρ ἐσθιομένων ὀπισθεν
 20 ἰστάναι δορυφόρους νόμος ἦν. ἐγχειρεῖν δὲ ἄφνω τὸ πρᾶγμα
 ἐκέλευσεν, ἥνίκα αὐτὸς τὸν καιρὸν αὐτοῖς διὰ νεύματος ποιήσοι,

1. ἐτρέψατο A, ἔτρεψεν vulg.

14. ἐν αἷς A, ἐν οἷς vulg.

17. τισί] τρισί A.

barbari vertuntur in fugam. Artabanes repentina ignavia motus, ver-
 sis retro bandis, in castra remeavit. Ulistheus vero eum in castris
 interficere meditabatur. at ne barbari urbe Adramyto egressi hosti
 suppetias ferrent, suosque irreparabili malo mulctarent, Artabanes se-
 timuisse aiebat: proinde necessum fuisse, ut ipse Gottharis cum uni-
 versao exercitu adveniret, atque ita demum inimicos penitus deletum
 iri. et Carthaginem reversus isthaec omnia tyranno renunciavit. qui
 consulto super his omnibus Pasiphilo, univrsam quidem exercitum
 instruere, et cum eo in pugnam progredi, solos vero custodes Car-
 thagine relinquere decrevit. singulis autem diebus plures hand alia
 quam suspicionis causa morti tradebat Gottbaris: qui demum Car-
 thagine egressus, in suburbium, ubi triclinium, sive tres tori iam
 olim strati fuerant, in eis cum Artabane Athanasio et Petro Salomo-
 nis satellite recubuit. Artabanes igitur tempus ad conficiendam ty-
 ranni caedem opportunum ratus, Gregorio et Artaserio, ac satelliti-
 bus quibusdam consilium suum patefecit: ac satellites quidem cum
 gladiis intus adesse iussit (ducibus enim in mensa accumbentibus
 satellites pone stare mos erat) et derepente rem tum demum aggre-

- τὸν Ἀρτασέριον κελεύσας πρῶτον τοῦ ἔργου ἔχθαι. τῇ δὲ
 V. 145 Γρηγορίῳ ἐπέταται τῶν Ἀρμενίων πολλοὺς τοὺς εὐτολμοπά-
 τους ἀπολεξάμενον εἰς τὸ παλάτιον παρῆναι τὰ ξίφη μόνα
 ἐπιγερομένους, καὶ αὐτοῖς τὰ βουλευματα μηδενὶ ἔχειν.
 P. 182 προϊόντος δὲ τοῦ πότου, καὶ τοῦ Γογθάριδος καταβεβρε- 5
 γμένου τῷ οἴνῳ, Ἀρτασέριος σπασάμενος τὸ ξίφος κατὰ τοῦ
 τυράννου ἐχώρει. εἰς δὲ τῶν οἰκετῶν ἰδὼν τὸ ξίφος γυμνόν,
 ἀνέκραγε, τί τοῦτο, ὦ βέλτεστε; λέγων. ὁ Γόγθαρις στρέ-
 ψας τὸ πρόσωπον εἰς αὐτὸν ἔβλεπεν. Ἀρτασέριος δὲ αὐτὸν
 τῇ ξίφει ἐπαισεν, καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα αὐτοῦ ἀφείλεν. ἀνα- 10
 πηδήσαντα δὲ τοῦτον Ἀρταβάνης μάχαιραν σπασάμενος ἐν τῇ
 τοῦ τυράννου πλευρῇ ταύτην ἤρξεν ἄχρι τῆς λαβῆς, καὶ
 τοῦτον ἄφνω ἀνείλεν. τότε Ἀρταβάνης τὸν Ἀθανάσιον ἐπι-
 μελεῖσθαι τῶν ἐν τῇ παλατίῳ χρημάτων, καθὼς ἐπὶ Ἀρτο-
 βίνδου, ἐκέλευσεν. ἐπεὶ δὲ οἱ φύλακες τὴν τοῦ Γογθάριδος 15
 B τελευτὴν ἑμαθον, Ἰουστινιανὸν ἀνέβωον καλλίνικον βασιλέα.
 ἐντεῦθεν οἱ τῇ βασιλεῖ εὐνοηκότες, εἰσπηδήσαντες εἰς τὰς τῶν
 στασιαστῶν οἰκίας, τοὺτους ἔκτειναν. Ἰωάννης δὲ σὺν τοῖς
 Οὐανδήλοις εἰς τὸ ἱερὸν καταφεύγει, οὓς Ἀρταβάνης τὰ πι-
 σταῖα δούς καὶ ἔξαγαγόν, εἰς Βυζάντιον ἀπέστειλεν. γέγονε δὲ ὅ 20
 τοῦ τυράννου φόνος μετὰ τριάκοντα ἔξ ἡμέρας τῆς τούτου

4. τὸ μὲν βούλευμα A. 10. ἔπεσεν e f. 13. ἄφνω A,
 ἄμφω vulg. ἀνείλεν a, ἀνείλον vulg.

di, cum ipse tempus adesse innisisset; Artaserium autem primum operi manum admovere mandavit. ad haec Gregorio praecepit, ut delectos Armeniorum audacissimos gladiis solis accinctos ad palatium deduceret, nulli tamen ex illis propositum aperiret. ergo computationibus longius procedentibus, ipsoque Gotthari vino iam probe madido, Artaserius nudato ense in tyrannum irruit. ex famulis autem quidam ubiensem educi conspexit, simul exclamavit: quid hoc, o bone, dicens. Gottharis interim verso ad eum vultu respiciebat: una vero gladio percussit Artaserius, et eius manum dexteram amputavit. exilix extemplo Gottharis, et pariter Artabanes: hic vero nudatum ensen in tyranni latus impulsit ad capulum usque infixit: atque ita simul ambo sustulerunt. mox Athanasium, ut prius sub Areobindo egerat, facultatum in palatio repositarum curam gerere iubet Artabanes. nuntiata porro Gottharis morte, Iustinianum imperatorem victorem et triumphatorem custodes proclamarunt. irruentes subinde in seditiosorum domos, qui in imperatoris partes inclinabant, eos occiderunt. Ioannes autem cum Vandalis in templum se recepit, quos data fide eductos Artabanes misit Byzantium. tyranni caedes ab excitata eius

τυραννίδος, ἐννεακαιδέκατον ἔτος Ἰουστινιανοῦ ἐπάρχον.
 Ἀρταβάνης δὲ ἐκ τούτου κλέος μέγα περιεβάλετο εἰς πάντας
 ἀνθρώπους. Περίεκτα δὲ ἡ Ἀρεοβίνδου γυνὴ μεγάλη δῶμα
 τῇ Ἀρταβάνῃ ἐδωρῆσατο. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον στρατηγὸν
 5 Αἰβύης ἐποίησεν ἀπάσης. ὁ δὲ Ἀρταβάνης μετ' οὐ πολὺ
 παραιτησάμενος πρὸς βασιλείᾳ εἰς Βυζάντιον ἦλθεν, καὶ ὁ βα- C
 σιλεὺς Ἰωάννην τὸν Πάππου ἀδελφὸν στρατηγὸν Αἰβύης κατέ-
 στησεν. ὁ δὲ Ἰωάννης τὴν Αἰβύην καταλαβὼν, κατὰ Ἀνταλᾶ καὶ
 Μαυρουσίων τῶν ἐν Βυζακίῳ ἐπεστράτευσεν, καὶ τούτους πολε-
 10 μήσας νίκην ἤρατο, καὶ πολεμίους πολλοὺς ἐκτείνει, καὶ τὰ ση-
 μεῖα, ἅπερ Σολομῶνος οἱ βάρβαροι ἔλαβον, ἀφελόμενος εἰς αὐ-
 τῶν, τῇ βασιλεῖ εἰς Βυζάντιον ἔπεμψεν. τοὺς δὲ λοιποὺς τῶν
 βαρβάρων ἐδίωξεν τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς. χρόνῳ δὲ ὑστέρῳ οἱ
 Αὐεῶσαι στρατῷ μεγάλῳ ἐκ τῶν ἐπὶ Τριπόλεως χωρίων εἰς
 15 Βυζάκιον ἀφικόμενοι τῇ Ἀνταλᾷ ἠνωθήσαν, οἷς Ἰωάννης ἀπαν-
 τήσας ἠττήθη, καὶ πολλοὺς ἀποβυλὼν εἰς Καρχηδόνα ἐπαῆ-
 κεν. οἱ δὲ βάρβαροι μέχρι Καρχηδόνης κατελθόντες, τὰ ἐκεῖ- D
 νης χωρία ἐλήσαντο. ὑστερον δὲ Ἰωάννης τῶν στρατιωτῶν
 τὴν προθυμίαν διηγείρεν, καὶ Μαυρουσίους τε καὶ ἄλλους,
 20 καὶ τοὺς ὄντας σὺν τῷ Κουντζίνῃ εἰς συμμαχίαν λαβὼν, καὶ

2. περιεβάλετο A, περιεβάλλετο vulg. 5. μετ' οὐ A, μεθ' οὐ
 vulg. 14. Αὐεῶσαι A f. 15. οἷς A, ὁ δὲ vulg. 19. διέ-
 γειρας A. 20. τοὺς ὄντας] τοσοῦτους A e.

tyrannide post sex et triginta dies decimo nono Iustiniani anno con-
 tigit. ex facinore vero tam praeclaro magnum apud homines omnes
 nomen Artabaoes sibi promeruit. et quidem Periecta Areobindi con-
 iux ampla munerum liberalitate enim prosequutos est: quem impe-
 rator uoiversae Libyae ducem instituit. haud multo tamen post in-
 tervallo eo munere se abdicans ad imperatorem Byzantinum perrexit.
 imperator vero Ioannem Pappi fratrem Libyae ducem declaravit. Io-
 annes ubi in Libyam advenit, adversus Antalam et Maurusios Byzacium
 occupantes arma movit, lisdemque profligatis victoriam retulit, hos-
 tium plurimos tradidit necl, signaque Salomoni a barbaris soblata
 eis ipse eripuit, et Byzantinum ad imperatorem misit. praeterea bar-
 barorum reliquos e Romanis finibus expulit. postremo tandem tem-
 pore Leuastharum ingens exercitus ex Tripolitanis agris prorumpens
 Antalae adiunctus est: in quem cum adversam aciem opposuisset Io-
 annes, evasis inferior, multisque suorum desideratis repetiit Carthagi-
 nem. elati victoria barbari Carthaginem usque vicia et oppidis eius
 passim direptis sese effuderunt. excitatis demum militum suorum
 animis, et quum Maurusis allis, tum qui sub Cunzina promereban-

τούτους πολεμήσας, ἔτρεψεν, καὶ δίδωξιν μεγάλην ποιησάμενος πολὺ πληθος ἀνείλεν. οἱ δὲ λοιποὶ εἰς τὰς ἑσχατίας τῆς Αἰβύης ἔφυγον, καὶ οὕτως τὰ πράγματα ἐν Αἰβύῃ εἰρήνης βαθείας ἔτυχον.

- A.M. 6027 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'. 5
 P. 183 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῶν Ἰβήρων βασιλεὺς Ζαμαναρσὸς ἡλ-
 V. 146 θεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα
 Ἰουστινιανὸν μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν συγκλητικῶν αὐτοῦ,
 παρακαλῶν αὐτὸν τοῦ εἶναι αὐτὸν σύμμαχον Ῥωμαίοις καὶ
 φίλον γνήσιον. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν τοιαύτην προαίρεσιν ἀπο- 10
 B δεξάμενος, πολλὰ αὐτὸν ἐφιλοτιμήσατο καὶ τοὺς αὐτοῦ συγ-
 κλητικούς· ὁμοίως δὲ ἡ αὐτοῦστα τῇ αὐτοῦ γυναικὶ κόσμια
 παντοῖα διὰ μυργαριτῶν ἐχαρίσατο. καὶ ἀπέλυσεν αὐτοὺς ἐν
 εἰρήνῃ εἰς τὴν ἰδίαν βασιλείαν.
 A.M. 6028 Ῥώμης ἐπισκόπου Ἀγαπητοῦ ἔτος α'. 15
 Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ὑπὸ θεομηνίας Πομπηίουπολις
 C τῆς Μυσίας. ἐσχίσθη γὰρ ἡ γῆ ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ, καὶ ἔχα-
 θη τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως μετὰ τῶν οἰκητόρων. καὶ ἦσαν ὑπὸ
 τὴν γῆν, καὶ φωναὶ αὐτῶν ἠκούοντο βοῶντων ἐλεθθῆναι. καὶ

1. ἔτρεψεν A, ἔστρεψεν vulg. καὶ δίδωξιν — — ἀνείλεν
 om. A. 6. Ζαμαναρσὸς A f. ἀνῆλθεν a. 9. Ῥωμαίοις
 A e, Ῥωμαίων vulg. 10. δεξάμενος a. 12. αὐτοῦ A, ἐαυ-
 τοῦ vulg. 19. βοῶντων add. ex A.

tar, in auxillium accitis, acre bellum in eos movit, fugavit, et longius diutiusque fugientes insequutus, magnam eorum edidit stragem. reliqui vero in extremis Libyae finibus palantes se receperunt. hoc pacto tandem res Libyae tranquillam pacem consequutae sunt.

- A. C. 527 Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.
 Hoc anno rex Iberorum Zamanarsus ad piissimum imperatorem Justinianum cum uxore et aulicis cunctis Cpolim accessit, in Romanorum societatem et fidam amicitiam admitti deprecatus. imperator probato eius proposito, ipsum et aulicos dignis honoribus excepit: similiter augusta varium mundum et ex gemmis ornatum eius uxori largita est: atque ita demum imperator ipsos in regnum proprium remisit.
 A. C. 528 Romae episcopi Agapeti annus primus.
 Hoc anno Mysiae civitas Pompeiopolis plaga caelesti percussa ingens damnum passa est. scissa enim magna concussionem terra civitatis pars media ipsis cum civibus absorpta est: erantque illi miserum in modum rudibus obruti, et ut alii misererentur, lugubri voce implorare audiebantur. effodiendis autem et erudiendis illis multa con-

πολλὰ ἐθωρήσατο ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ ἐκχωρηθῆναι καὶ βοηθῆ-
θῆναι αὐτούς, καὶ τοὺς ζητήσαντας ἐφιλοκιμήσατο.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει παρέδωκεν Ἰουστινιανὸς τοῦ ψάλλισθαι
ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, τὸ· ὁμογενεῆς υἱὸς καὶ λόγος Θεοῦ.
ἡ ἐποίησε δὲ καὶ τὸ ὠρολόγιον τοῦ Μιλίου.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀνθίμου ἔτος α'. A.M. 6029

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἐπιφανίου ἐπισκόπου τελευτήσαντος μηνὶ Δ
Ἰουνίῳ ε', ἰνδικτιῶνος ιε', ἐπισκοπήσαντος ἔτη ιε', καὶ μηνας γ',
Ἀνθιμος αἰρετικὸς ἐπίσκοπος Τραπεζουνιῶν μετετέθη ἐν Κων-
10 σταντινουπόλει. Ἀγαπητὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐν τούτῳ τῷ
χρόνῳ ἀνελθὼν ἐν Κωνσταντινουπόλει σύνοδον ἐκρότησεν
κατὰ τοῦ δυσσεβοῦς Σεύηρου καὶ Ἰουλιανοῦ Ἀλικαρνασέως P. 184
καὶ τῶν λοιπῶν Θεοπασχιστῶν· ἐν οἷς καὶ Ἀνθιμος ὁ ἐπί-
σκοπος Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ὁμόφρων αὐτοῖς καθαιρεταίς,
15 ἐξεβλήθη, ἐπισκοπήσας μηνας ι', καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ
Ἀπηνῆς πρεσβύτερος καὶ ξινοδόχος τῶν Σαμψῶν ὑπὸ Ἀγαπη-
τοῦ τοῦ πάππυ Ῥώμης. Ἀγαπητὸς δὲ ὁ ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐν
Βυζαντίῳ ὧν ἐκοιμήθη, καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ Σιλβε-
στρος ζήσας ἔτος ἐν.

1. ἐκχωρηθῆναι A, ἐκχωρηθῆναι vulg.
2. ζήσαντας A.
5. magna h. 1. lacuna intercedit in optimo codice A, cuius aucto-
ritate destituti sumus usque ad p. 197. ed. Par. B. l. 4. ἐργαζο-
μένων. 8. ἐπισκοπήσας e.
14. αὐτοῖς e, αὐτῶν vulg.
15. τῆς βασιλίδος post ἐξεβλήθη add. a.
16. Σαμψῶν b, Σαμψῶ
vulg.
17. Ἀγαπητὸς — — Ῥώμης om. f.

tulit imperator, et qui eos per ruinas et rudera inquirerent maximis
donis excepit.

Hoc etiam anno Iustinianus modulum hunc, unigenitus filius et
dei verbum, a se compositum ecclesiis decantandum tradidit. in Mi-
lio quoque horologium posuit.

Cpoleos episcopi Anthimi annus unicus.

A. C. 529

Hoc anno Epiphania praesule mensis Iunii die quinto, indictione
decima quinta, post episcopatus annos sexdecim et menses tres vivis
erepto, haereticus Anthimus Trapezuntinus episcopus in sedem Cpoleos
translatus est. Romanus autem pontifex Agapetus Cpolim hoc anno
profectus, adversus impium Severum, et Halicarnassi antistitem Iulia-
num, et reliquos alios Theopaschitas concilium convocavit: ex his
Anthimus Cpoleos episcopus tanquam eorum sententiae particeps, cum
aedem mensibus decem tenuisset, munere abdicatus et depulsus est.
Menas vero presbyter et hospitii, cui Sampson nomen, praepositus a
Romano pontifice Agapeto in eius locum ordinatus. Romanus ille
pontifex Agapetus Byzantii moram agens in domino quievit. annum
unum tenuit pontificatum: et in demortui vicem consecratus est Sylve-
ster: qui anno solo vixit.

Theophanes.

A.M. 6030 Ῥώμης ἐπισκόπου Σιλβέστρου, Κωνσταντινουπόλεως Μηνᾶ, Β' Ἀλεξανδρείας Γαινᾶ ἔτος α'.

Τούτῃ τῇ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ κζ' ἡνδικτιῶνος πρώτης γέγονε τὰ πρότερα ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· καὶ ἐξῆλθεν ἡ λιτὴ ἀπὸ τῆς ἀγίας Ἀναστασίας, καθημέρην Μηνᾶ τοῦ 5 V. 147 πατριάρχου ἐν τῇ βασιλικῇ ὁχλήματι, καὶ τοῦ βασιλέως συλλιτανεύοντος τῇ λαῷ. γίνονται οὖν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καθύρσεως τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας μέχρι τῶν ἐγκαίνιων ἔτη πέντε, μῆνες ἰα', καὶ ἡμέραι ι'.

A.M. 6031 Ῥώμης ἐπισκόπου Βιγιλίου, Ἀλεξανδρείας Θεοδοσίου 10 ἔτος α'.

Τούτῃ τῇ ἔτει ἐκίνησαν οἱ Βούλγαροι, δύο ὄχῃγες μετὰ πληθους Βουλγάρων καὶ θρουγγου, εἰς τὴν Ἀσσίαν καὶ Μυσίαν, στρατηλάτου ὄντος τῆς Μυσίας Ἰουστίνου καὶ τῆς Σκυθίας Βαουδαρίου. οἱ τινες ἐξεληθόντες κατὰ τῶν Βουλγάρων, 15 συνέβαλον πόλεμον, καὶ ἐσφάγη Ἰουστίνος ὁ στρατηλάτης ἐν τῇ πολέμῳ, καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ ὁ Κωνσταντῖνος ὁ Φλωρεντίου· καὶ ἦλθον οἱ Βούλγαροι ἕως τῶν μερῶν τῆς Θράκης. καὶ ἐξῆλθιν κατ' αὐτῶν ὁ στρατηλάτης Ἀλφρικου Ἀκούμ, ὁ Οὐννος, ὃν ἐδόξατο ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος· καὶ 20 μέσον λαβόντες τοὺς Βουλγάρους ἔκοψαν αὐτούς. καὶ ἀπέκτει-

3. κζ'] ιζ' b f. 12. Βούλγαροι alii codd., Βουλγάρεις vulg.
20. φωτισματος a. 21. λαβόντες] βυλόντες vulg.

A. C. 530 Romae Sylvestri episcopi annus unicus, Cpoles Mensae episcopi annus primus, Item Alexandriae Gaenae episcopi.

Hoc anno mensis Decembris die vigesimo septimo, indictione prima, priora magnae ecclesiae peracta sunt encaenia. processit vero supplicantis populi coetus e sanctae Anastasiae templo, patriarcha Mena in imperatoris curru sedente, et ipso imperatore inter plebem procedente, ab incensae igitur sanctissimae ecclesiae die ad eius dedicationem anni quinque, menses undecim, et dies decem intercesserunt.

A. C. 531 Romae episcopi, Vigilii, Alexandriae episcopi Theodosii annus primus.

Hoc anno Bulgari reges duo cum Bulgarorum innuniera multitudine et drungo in Scythiam et Mysiam, militiae magistrum in Mysia Iustino, et in Scythia Baudario agente, arma moverunt. isti Bulgari in adversum progressi, commiserunt praelium, in quo Iustinus militiae magister cecidit, in cuius locum Constantinus Florentii filius successit est: et ad partes usque Thraciae irruerunt Bulgari. in eos autem Acum patria Unnus, quem e sacro fonte suscepit imperator, per Illyricum militiae magister, expeditionem suscepit: igitur Romani Bul-

σαν πλήθῃ πολλά. καὶ ἐξετίναξαν πῦσαν τὴν πραιῖαν, καὶ ἐνίκησαν κατὰ κράτος, φονεύσαντες καὶ τοὺς δύο ῥῆγας αὐτῶν. καὶ ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς μετὰ χαρᾶς ὑπήντησαν αὐτοὺς ἄλλοι Βούλγαροι, καὶ ἐσωκισαν αὐτοὺς φεύγοντας, Κωνσταν-Ρ. 185
 5 τῖνον καὶ τὸν Ἀκούμ καὶ Γοδίλλαν. καὶ ὁ μὲν Γοδίλλας μετὰ τοῦ παραμηρίου αὐτοῦ κόψας τὸν σπακόν, ἐξήλασεν. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος σὺν τῷ Ἀκούμ συνελήφθησαν ζῶντες. καὶ τὸν μὲν Κωνσταντῖνον ἐξέδωκαν λαβόντες χίλια νομίσματα, καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. τὸν δὲ Ἀκούμ ἐκράτησαν εἰς
 10 τὴν ἰδίαν πατρίδα μετὰ καὶ ἄλλων αἰχμαλώτων.

Τῷ δ' αὐτῷ εἰτε παρήλαβεν ὁ Χοσρόης βασιλεὺς Περσῶν Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας τὴν μεγάλην, καὶ εἰσῆλθεν ἐν Ἀπαμείᾳ καὶ ἐτέραις πόλεσιν. B

Τούτῃ τῷ εἰτε προσεργυρῇ Ῥωμαίοις Μοῦνδος, ἐκ τοῦ A.M. 603a
 15 γένους τῶν Γηγέδων καταγόμενος, υἱὸς Γιέσμον, ὅστις μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἦλθεν πρὸς Ῥῆγαν τὸν θεῖον αὐτοῦ ἀπὸ μητρὸς, ῥῆγα ὄντα τοῦ Σερμίον, καὶ γνοὺς τοῦτο ὁ ῥῆξ Ῥώμης, ὁ Θεοδέριχος, πέμψας πρὸς αὐτόν, καὶ πεισθεὶς ἀπῆλθεν πρὸς αὐτόν, καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ συμμαχῶν αὐτῇ.
 20 μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Θεοδερίχου, ἦλθεν ἐπὶ τὸν Διανούβιον C

4. ἐσωκισαν a. 5. Γοδίλλαν a, Γωδίλλαν f. 6. παραμε-
 ρίου vulg. 8. ἐξέδωκαν] δέδωκαν vulg. 15. fort. Γηγιδῶν
 a. Γηπαίδων. 16. Ῥῆγαν, vulgo ῥῆγαν, sed haud dubie nomen
 proprium est.

garos undique suis copiis interclusos ferro caedentes, innumeram ex eis multitudinem prostraverunt, praedam omnem abegerunt, snblatisque regibus eorum duobus, praeclaram sua virtute tulerunt victoriam. e pugna revertentibus ac laetis alii Bulgari occurrerunt et Constantinum, Acum et Godillam fugientes socio velut reste interceperunt. Godillas quidem socio gladii opera rescisso, effugit: Constantinus autem una cum Acum vivus comprehensus est. Constantinus certe nummorum mille pretio redemptus Cpolim rediit: Acum vero retento cum caeteris captivis, ad proprios lares remeaverunt.

Hoc eodem anno Persarum rex Chosroës magnam Antiochiam, quae est in Syria, cepit: et Apameam aliasque civitates, armorum vi sibi subactas, victor ingressus est.

Hoc anno Mundus e Gepedibus suum genus trahens, Giesmi A. C. 53a filius, qui post patris obitum ad Regam avunculum ex matre Sirmii regem accessit, in Romanorum partes transit. eo cognito Romae rex Theuderichus legatos ad eum misit; quorum verbis ille suavis, ad Theuderichum profectus, cum eo moratus est, armorum eius socius factus. Thendericho satis functo ad Danubium flumen venit, et ab imperatore

ποταμόν, καὶ ᾗτήσατο τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν εἶναι ὑπὸ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. καὶ ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ πολλὰ αὐτὸν φιλοτιμησάμενος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀπέλυσεν αὐτούς, ποιήσας αὐτὸν στρατηλάτην τοῦ Ἰλλυρικοῦ. καὶ ἐν τῷ παραγενέσθαι αὐτὸν εἰς τὸ Ἰλλυρικόν, ἐξῆλθον οἱ 5 Βούλγαροι πλῆθος πολὺ, καὶ ὁρμήσας κατ' αὐτῶν πάντας ἀνῆλωσεν. καὶ ἀπέστειλεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἡγουμένων αὐτῶν μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν, καὶ ἐπόμπευσαν αὐτοῖς ἐν τῷ ἱππικῷ. καὶ ἐγένετο εἰρήνη V. 148 βαθεῖα ἐν τῇ Θράκῃ, μηκέτι τολμῶντων τῶν Οὐγγων περᾶσαι 10 τὸν Δάνουβιν. τοὺς δὲ αἰχμαλώτους τῶν Βουλγάρων ἐπεμψεν ὁ βασιλεὺς εἰς Ἀρμενίαν καὶ εἰς Λαζικήν. καὶ κατετάχσαν ἐν τοῖς νομιερίοις ἀριθμοῖς.

A. M. 6033 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α'.

Τούτῃ τῇ ἔτει τῇ ιδ' Ἰουστινιανοῦ Χοσρόης ὁ τῶν Περ- 15 σῶν βασιλεὺς τετάρτην εἰσβολὴν εἰς τὴν Ῥωμαίων γῆν ἐποίη- P. 186 σατο. ἐλθόντι δὲ εἰς τὴν τῶν Κομμαγενῶν χώραν, κατὰ Παλαιστίνης καὶ Ἱεροσολύμων διεννοεῖτο χωρεῖν, ὅπως τὰ ἐν Ἱεροσολύμοις κειμήλια ληΐσῃται. χώραν γάρ ταύτην ἀγαθὴν καὶ πολὺχρυσον οἰκητῶρων ἤκουσεν εἶναι. Ῥωμαῖοι δὲ τοῦτοις 20 ὑπαντιάζειν τρόπον οὐδενὶ διανοῦντο, τὰ δὲ ὄχυράματα κατα-

5. ἐκ τοῦ Ἰλλυρικοῦ a. 8. πολλῶν add. ex a. 13. Νομῆ-
ροις e. 19. ληΐζεται e. 20. fort. πολυχρῶσαν.

Iustiniano imperii subditum se deinceps haberi postulavit. quin etiam Cpolim accessit, quem imperator una cum filio maximis muneribus donatum et Illyrici magistrum militiae renunciatum a se dimisit. Illyricum versus iter agenti, et iam proximo Bulgarorum manus innu-mera praeclusit iter: ipse nihilominus viam ferro aperuit, et irruens in adversos delevit omnes. selectos vero ex captivis duces cum aliis pluribus Cpolim misit, quos publicis affectos ludibriis per circum traduxerunt. exiitque profunda pax per Thraciam acta, Unnis Danu- bium traicere nusquam amplius ausis. porro Bulgarorum captivos in Armeniam et Lazicem misit imperator, et in militares numeros retulit.

A. C. 533 Alexandriae episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno, qui Iustiniani decimus quartus, Persarum rex Chosroës quartam irruptionem in Romanorum ditionem fecit: iamque in Co-magenarum provinciam delatus Palaestinam, et ipsam Hierosolymam, dona in ipsa reposita depraedaturus, aggredi meditabatur. eam quippe regionem fertilissimam, et eius incolae auro pecuniisque felices au-dierat. Romani vero impendenti ruinae in adversum ire negligebant.

λαβόντες, ὡς ἕκαστος ἠδύνατο, ταῦτα διαφυλάττειν καὶ αὐτοὶ
 σῶζεσθαι ἐβούλοντο. γινούς δὲ ταῦτα Ἰουστινιανός, Βελισά-
 ριον αὐτίς ἐκ τῶν ἐσπερίων ἐληλυθότα εἰς αὐτοὺς ἐπεμψεν.
 ὁ δὲ ἱπποῖς τοῖς δημοσίοις ὀχοῦμενος τάχει πολλῇ εἰς τὴν
 5 Εὐφρατισίαν ἀφίκετο. Ἰουστός δὲ ὁ τοῦ βυσιλέως ἀνεψιὸς
 σὺν Βουζῇ τῇ στρατηγῷ τῆς ἐπῆς ἐν Ἱερὰπόλει καταφυγὼν Β
 ἐτύγγαιεν. ἀκούσαντες δὲ Βελισάριον ἤκειν γράφουσι πρὸς
 αὐτοὺς ἀφίκεσθαι, καὶ τὴν Ἱερὰπολιν διαφυλάττειν. ὁ δὲ Βε-
 λισάριος τούτους λίαν κατεμέμνητο, γράφας πρὸς αὐτούς, οὗ
 10 δίκαιον εἶναι μίαν πόλιν φυλάττειν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἀφίε-
 ναι ἐπὶ τῇ τῶν Ῥωμαίων χώρᾳ μετὰ ἀδείας βαδίζειν, καὶ
 τὰς τῆς βασιλείας πόλεις λυμαίνεσθαι. εὖ γὰρ ἴστε, ὅτι τὸ
 μετὰ ἀρετῆς ἀπολωλέναι τοῦ σεσῶσθαι ἀμυχρητὶ ἄμεινον. οὐ
 γὰρ ἂν σωτηρίῳ τοῦτο κληθεῖη, ἀλλὰ προδοσίᾳ δικαίως. ἀλλ'
 15 ἤκειε τάχιστα εἰς Εὐρώπον χωρίον, οὗ δὲ συλλέξας τὸ στρα-
 τευμα ὅλον, ὡς ἂν ὁ θεὸς θέλῃ, ἐλπίδα ἔχω τοὺς πολεμίους
 ἐργάσασθαι. ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἄρχοντες ἐθαύρησαν, καὶ C
 Ἰουστον μὲν σὺν ὀλίγοις τισὶ φυλάττειν τὴν Ἱερὰπολιν κατέ-
 λιπον· οἱ δὲ λοιποὶ εἰς Εὐρώπον ἦλθον. γινούς δὲ Χοσρόης
 20 Βελισάριον καὶ πάντα τὸν στρατὸν Ῥωμαίων στρατοπεδεύε-

4. τοῖς δημοσίοις α, τοῖς τοῦ δημοσίου vulg. 7. ἀκούσαντες
 α, ἀκούσας vulg. 12. τὸ μετὰ ἀρετῆς ἀπολ. α, σὺν τῇ ἀρετῇ
 τὸ ἀμ. vulg. 14. κλυθείη vulg. 19. ἦλθον] ἐλθόντες ε.

etenim munita quaeque loca occupantes, ea pro viribus singuli de-
 fendere, et in eis quaerere salutem. eo nuncio accepto, Belisarium
 ex occidentis partibus denno reversum in Persas mittit Iustinianus.
 Belisarius equis publicis vectus celeri cursu in Euphratesiam delatus
 est. nepos autem Imperatoris Iustus una cum Buze orientalis mili-
 tiae magistro Hierapolim se recepit: illi cum Belisarium adesse no-
 vissent, ad se accedere et Hierapolim armis tutari litteris suis ro-
 gant. sed Belisarius ipsos rescriptis obiurgavit, ex aequo et bono
 unam urbem ut protegeret non esse dicens, ac interim per Roma-
 norum ditionem hostes libere divagari, reliquasque Imperii urbes de-
 vastare permitteret. neque laet vos sane, mortem virtute ornata
 salute citra pugnae discrimen comparata longe praestantiorē: nec
 enim salutem eam merito dixerim, sed proditionem manifestam. ve-
 ram relicta mora accedite vos in Europam pagum, quo collecto ex-
 ercitu omni, si deus concesserit, hostes me superaturos confido. his
 auditis animos resumpserunt proceres, et Iusto cum paucis ad civita-
 tis Hierapoleos defensionem relictis, reliqui Europam se contulerunt.
 Chosrois ubi Belisarium et Romanum exercitum omnem ad Europam

μὲν Ἀβανδύης εἰς ὄψιν Βελισαρίου ἐλθὼν, λυπιῖσθαι τὸν Χοσρόην ἔφασκεν, ὅτι δὴ καὶ ἃ συνέθετο, οὐκ ἔπεμψεν Ἴουστινιανὸς πρέσβεις πρὸς αὐτὸν περὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ἡνάγκασεν Χοσρόην κατὰ Ῥωμαίων στρατεύσασθαι. Βελισάριος δὲ 5 αὐτ' οὐδενὸς τούτους τοὺς λόγους ἐποιεῖτο, τὸν Χοσρόην λέγων αἴτιον τοῦ πολέμου. εἰ γὰρ εἰρήνης ἐφίετο, οὐκ ἂν εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν ἀφικόμενος, ταύτην ἐζήτει· ἀλλ' εἰς Β τὴν ἰδίαν χώραν μένων, τοὺς πρέσβεις ἔξεδέχετο. καὶ ταῦτα εἰπὼν, τὸν πρέσβυν ἀπεπέμψατο. ὁ δὲ πρὸς Χοσρόην ἀφι- 10 κόμενος, ἔφη στρατηγὸν ἐωρακέναι Βελισάριον συνετόν τε καὶ ἀνδρεῖον ὑπεράγαν, στρατιώτας δὲ οἷους αὐτὸς ἄλλοιων οὐ πώποτε εἶδεν, ὥς τῇ εὐκοσμίᾳ ἐθαύμασα ἐκ διαφόρων ἔθνων συνειλεγμένους, καὶ συνεβούλευσε Χοσρόῃ μὴ συμπλέεσθαι εἰς μάχην μετ' αὐτῶν, ὅπως μὴ ἡττηθέντος αὐτοῦ τὸ πᾶν 15 διαπέσῃ τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας ἐν γῇ Ῥωμαίων ὑπάρχοντι καὶ φυγῆς τόπον μὴ ἔχοντι. καὶ νικᾷν αὐτὸν οὐ μέγα. στρατηγὸν γὰρ τῶν Ῥωμαίων καὶ μόνον νικήσειεν. ὁ δὲ Χοσρόης τῇ τούτου παραινέσει ἀναστρέφειν εὐθὺς ἐπὶ τὰ ἴδια C διανοεῖτο. ἐφοβεῖτο γὰρ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ ποιήσασθαι, ὥς τῶν Ῥωμαίων ταύτην κατεχόντων. καὶ πολλὰ δια-

1. Ἀβανδύης vulg.
Περσῶν] Ῥωμαίων a.

11. οὐ πώποτε] ἐν πώποτε vulg.

15.

vultu hilari progrediebantur, gestabantque secures et bipennes. Abandanes itaque in Belisarii conspectum ductus, Chosroem dolere dixit, quod neglectis pactis legatos de pace colloquuturos ad se non misisset Iustinianus, ac proinde ad bellum Romanis inferendum Chosroem coegisset. Belisarius, quasi minimi sermones eius haberet, belli causam omnem in Chosroem velut in eius auctorem referre. si pacis etenim cupidius tenebatur, nusquam certe in Romanorum ditionem ingressus, eam exquisisset: quin potius propria stans regione legatorum adventum fuisset praestolatus. his dictis legatum dimisit. legatus ad Chosroem reversus Belisarium ducein virum prudentia eximium, et animi fortitudine conspicuum se vidisse retulit: milites vero ex diversis gentibus coactos, quantum quidem ex armorum ornatu concilcere licuit, quales alios se vidisse nusquam meminisse. cum huiusmodi igitur bello decertare nusquam anctor fieret, ne ipso sperato, genus omne Persarum regnique summa in Romanorum ditione periculum experiretur, nec tamen receptui commodum reperiret locum; si vincerent, non magni quidem aestimandum: unius etenim soliusque Romanorum ducis superiores evaderent: Chosroes eius monitu propriam sedem repetere cogitabat: fluminis enim vadum, Romanis illud oculo-

λογισάμενος, ἀπέστειλε πρὸς Βελισάριον παρακαλῶν αὐτὸν τοῦ τὸν ποταμὸν διαβάντας ἀναστῆλαι, καὶ τοῦτω τὴν πάροδον ἀκωλύτως παρέχειν. Βελισάριος δὲ εὐθὺς πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ἐπεμψεν, καὶ τοῦτον τῆς ἀναχωρήσεως ἐπῆνσεν, καὶ πρέσβεις ἐκ τοῦ βασιλέως συντόμῳς διεβεβαίωσατο, ὅπως τὴν 5 εἰρήνην βραβεύσωσιν. ἤξιον δὲ Χοσρόης τὸν Βελισάριον διὰ τῆς τοῦ Ῥωμαίων γῆς τὴν πάροδον ποιήσασθαι ἀκινδύνως. ὁ δὲ Βελισάριος Ἰωάννην τὸν Ἐδεσσηνόν, ἄνδρα διαφανέστατον, ὁμηρον τῷ Χοσρόῃ ἀπέστειλεν πρὸς τὸ ἀκινδύνως παρελθεῖν αὐτὸν τὴν τῶν Ῥωμαίων χώραν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸν 10 Βελισάριον ἐν εὐφημίαις εἶχον, μᾶλλον [δὲ] ἐνευδοκιμήσαντα ἐν τοῦτω τῷ ἔργῳ, ἢ ὅτε Γελίμερά τε δορυβάτωρον καὶ Οὐιτιγὴν τοὺς δύο βασιλεῖς εἰς Βυζάντιον ἤγαγεν. ἦν γὰρ ὡς ἀληθῶς λόγον τε καὶ ἐπαίνον ἄξιον, πεφοβημένων τῶν Ῥωμαίων καὶ ἐν τοῖς ὀχυρώμασι χρυπτομένων πάντων, Χοσρόου 15 δὲ στρατῷ μεγάλῳ ἐν μέσῳ γεγονότος τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρ-
P. 188 χῆς, ἄνδρα ἓνα ἐν ὄξει δρόμῳ ἐκ Βυζαντίου ἤκοντα ἀπ' ἐναντίας τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως στρατοπεδεύεσθαι, Χοσρόην δὲ ἐκ τοῦ ἀπροσδοκίτου τῇ τούτου σοφίᾳ ἔξαπατηθέντα ἄπρακτον εἰς τὴν οἰκίαν ἀναχωρῆσαι χώραν. 20
Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Τιμοθέου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας τῷ

2. τοῦ τόν] τοῦτον e. 5. διεβεβαίωσατο e, διεβεβαίωτο vulg.
11. δὲ defendendum videtur. 12. Οὐιτιγην e, Οὐιτιγεν vulg.
Οὐιτιον a.

pantibus, tentare verebatur. multa igitur secum animo reputans, tandem ad Belisarium misit postulans, ut eos, qui amnem traiecerant, revocaret, sibi que tutum pararet discessum. extemplo legatis ad eum missis secessum laudavit Belisarius, brevique delegandos ab imperatore affirmavit, qui firmam cum eo pacem constituerent. Chosroës autem per Romanorum terras transitum a periculo immunem habere postulabat. propterea Ioannem Edessenum virum illustrissimum ad Chosroën, quo tutius per Romanorum terras incedere posset, obsidem misit. interim Romani Belisarium felicibus votis faustisque acclamationibus prosequiebantur, maiorem nimirum ex eo facto gloriam adeptum, quam cum Gelimerem bello captum atque Vettigem duos reges Cypolim perduxit. et fuit re vera memoratu et laude dignum illud facinus, quod cum Romani universi timore perculsi in innotiora loca se abdiderant, et Chosroës in medias Romani imperii provincias penetrasset, unus homo celeri cursu Byzantio adductus castra Persarum regis exercitui opponere ausus est: suaque sapientia effecit, ut Chosroës re inopinata deceptus, domum infecto negotio repeteret.

Eodem etiam anno Timotheo Alexandriae episcopo defuncto, implus

λευτήσαντος, Σενήρος ὁ δυναστεύς Ἀντιοχείας μοιχὸς πρόε-
δρος, καὶ Ἰουλιανὸς ὁ Ἀλικαρνασεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φυγόν-
τες, περὶ φθαρτοῦ τε καὶ ἀφθάρτου διανεχθέντες καὶ ἀλλή-
λων γεγνώσιν, ὡς ἀληθείας ὄντες ἀλλότριοι, καὶ οἱ μὲν Θεο-
5 δόσιον, οἱ δὲ Γαῖνᾶν προεβύλλοντο εἰς ἐπίσκοπον Ἀλεξαν-
δρείας· καὶ Γαῖνᾶς μὲν ἐκράτησε τῆς ἐπισκοπῆς ἐναντιόν· Β
ὁ δὲ Θεοδόσιος δὴ. τούτους δὲ Ἰουστινιανὸς πέμψας ἤγαγεν V. 150
ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἀλλήλων κεχωρισμένους διατάσσειν προσέ-
ταξεν. Παῦλον δὲ τινα δοκούμενον εἶναι ὁρθόδοξον ἐπίσκο-
10 πον Ἀλεξανδρείας προεβύλετο. οὗτος τὴν μνήμην Σενήρου
τοῦ ἀνιέρου ποιήσας ἐξεβλήθη τῆς ἐπισκοπῆς ὀργῇ τοῦ βα-
σιλέως, καὶ ἐλθὼν διέτριβεν εἰς Ἱερουσόλυμα.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶνος ε', γέγονεν A. M. 6034
ἐν Βυζαντίῳ τὸ μέγα θανατικόν. καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἡ ὑπα-
15 παντὴ τοῦ κυρίου ἔλαβεν ἀρχὴν ἐπιτελεῖσθαι ἐν τῷ Βυζαντίῳ C
τῇ δευτέρᾳ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός. καὶ τῷ Αὔγουστῳ μηνὶ
15, τῆς αὐτῆς πέμπτῃς ἰνδικτιῶνος, ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν
Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἔπεσον αἱ ἐκκλησίαι καὶ οἴκοι καὶ
τὸ τεῖχος μάλιστα τὸ κατὰ τὴν Χρυσὴν πόρταν. ἔπεσαν δὲ
20 καὶ ἡ λόγχη ἣν ἐκράτει ὁ ἀνδριάς ὁ ἐστώς εἰς τὸν φόρον
τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου, καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ τοῦ ἀνδριάντος

4. οὐ μὲν — οὐ δὲ] ὁ μὲν — ὁ δὲ α. 11. δὲ ὀργὴν α. 16.
Αὔγουστῳ] αὐτῷ ε.

Severus Antiochiae adulter praeses et Iulianus Halicarnassensis Alexan-
dria fugientes, de corruptibili et incorruptibili motis quæstionibus ad
invicem dissidentes, tanquam veritatis alieni, deprehensi sunt. et hi
quidem Theodosium, Gainam alii Alexandriae promoverunt episcopum:
et Gainas certe per annum tenuit episcopatum, per duos Theodosius.
eos demum litteris accitos Cpolim advenire, et ab invicem separatos
vivere mandavit Iustinianus, ac demum Paulum quendam de fide re-
cte sentire existimatum renunciavit Alexandriae antistitem. hic ec-
clesiasticis in precibus et sacrificiis memoriam sacrilegi Severi faci-
ens, irati imperatoris iussu episcopatus dignitate motus, Hierosolimam
tandem profectus, ibi moratus est.

Hoc anno, mense Octobri, indictione quinta, mortalitas horrenda A. C. 534
Byzantii incubuit. eodem quoque anno hyppante sive occurus
domini mensis Februarii die 2 celebrari coepit. Augusti etiam men-
sis decimo sexto, eadem indictione, ingens terrae motus Cpoli audi-
tus, ex quo templum, aedes, et maxime murus, qui ad urbis Chrysen
portam, corruit. lancea pariter, quam statua sancti Constantini in foro
erecta tenebat, et Xerolophi statuae manus dextera decidit in terram:

τοῦ Ξηρολόφου· καὶ ἀπέθανον πολλοί, καὶ ἐγένετο φόβος μέγας.

A.M. 6035 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπον Ζωΐλου εἶος α'.

D Τούτῃ τῷ ἔτει συνέβη πολεμῆσαι τὸν βασιλεῦ τῶν Ἑξου-
μιτῶν Ἰνδῶν Ἰουδαίων ἐξ αἰτίας τοιαύτης. ὁ τῶν Ἑξουμιτῶν 5
βασιλεὺς ἐνδότερός ἐστιν τῆς Αἰγύπτου, Ἰουδαΐζων. οἱ δὲ
τῶν Ῥωμαίων πραγματευταὶ διὰ τοῦ Ὀμηρίτου εἰσέρχονται
ἐπὶ τὸν Ἑξουμίτην, καὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῶν Ἰνδῶν καὶ
Αἰθιοπῶν. τῶν δὲ πραγματευτῶν κατὰ τὸ εἰωθὸς εἰσελθόν-
των ἐν τοῖς ὁρείοις τοῦ Ὀμηρίτου, Λαμμανὸς ὁ τούτων βασι- 10
P. 189 λεὺς ἐφόνευσεν αὐτούς, καὶ ἀφείλετο πάντα τὰ αὐτῶν, λέ-
γων, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι κακοποιοῦσιν τοὺς ἐν τῇ χώρῃ αὐτῶν
Ἰουδαίους καὶ φονεύουσιν αὐτούς. καὶ ἐκ τούτου ἔλυσαν τὴν
πραγματείαν τῶν ἐνδοτέρων Ἰνδῶν τοῦ Ἑξουμίτου. καὶ ἀγα-
ρακτῆσας ὁ τῶν Ἑξουμιτῶν βασιλεὺς ὁ Ἀδάδ ἐδήλωσεν τῷ 15
Ὀμηρίτῃ, ὅτι ἔβλαψας τὴν βασιλείαν μου, καὶ τὴν ἐνδοτέραν
Ἰνδιάν, κωλύσας τοὺς Ῥωμαίων πραγματευτὰς τοῦ εἰσερχε-
σθαι πρὸς ἡμῶς. καὶ ἦλθον εἰς ἔχθραν μεγάλην, καὶ συνέβη-
λον πόλεμον μετ' ἀλλήλων. καὶ ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς πολε-
μεῖν, Ἀδάδ ὁ τῶν Ἑξουμιτῶν βασιλεὺς ἐτάξατο, λέγων· ὅτι 20
B εἰ νικήσω τὸν Ὀμηρίτην, Χριστιανὸς γίνομαι· καὶ ὅτι ἐπὶ

G. Ἰουδαΐζων om. f.

inde plurimi mortem oppetiere, et ingens timor omnium aulmos pervasit.

A.C. 535 Alexandriae episcopi Zoili annua prima.

Hoc anno regem Exumitarum (Indiam isti habitant, et Iudaeorum religionem colunt) ex huiusmodi causa bellum sustinere contigit. Exumitarum rex interiorem Aegyptum occupat, et Iudaeorum opiniones sectatur. Romani porro mercatores ad Exumitam et interiores Indorum Aethiopumque partes per Homeritarum terras penetrant. mercatores istos, ut moris erat, per Homeritae montes iter agentes, rex Homeritarum Damianus, direptis eorum facultatibus omnibus, occidit: eo quod Romani, aiebat, Iudaeos secum habitantes vexant, et mortem eis non verentur inferre: ex quo commercium interiorum Indorum Exumitae direptum fuit. iratus itaque Exumitarum rex Adad Homeritae significavit: prohibitis Romanis mercatoribus ad nos usque accedere, regnum meum et interiorem Indiam omnem magno damno affectis. ita demum magnis inter se inimiciis susceptis, mutuo inter se bello contendebant. cumque iam in aciem congressuri essent, Exumitarum rex Adad voto se devinxit in hanc mentem. si Homeritae superior rediero, Christianus sum, et in Christianorum

Χριστιανῶν πολεμῶ. καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ ἐνεργείᾳ ἐνίκησεν κατὰ κράτος, καὶ ἔλαβεν αἰχμάλωτον ζῶντα Δαμιανὸν τὸν βασιλέα αὐτῶν, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν, καὶ τὰ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ εὐχαριστήσας τῇ Θεῷ Ἀδάδ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑξουμιτῶν, ἐπεμψεν 5 πρὸς τὸν βασιλέα Ἰουστινιανὸν λαβεῖν ἐπίσκοπον καὶ κληρικούς, καὶ διδασκῆσαι γενέσθαι Χριστιανός. καὶ ἐχάρη ἐπὶ τούτῳ μεγάλως ὁ Ἰουστινιανός. καὶ ἐκέλευσεν δοθῆναι αὐτοῖς ἐπίσκοπον, ὃν ἂν θελήσωσιν. καὶ ἐπελέξαντο αὐτοὶ οἱ πρεσβευταὶ περιεργασάμενοι παραμονάριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ, ἄνδρα εὐλαβῆ, παρθένον, ὀνόματι Ἰωάννην, ἑτῶν ξβ'. καὶ λαβόντες αὐτὸν ἀπῆλθον εἰς τὴν ἰδίαν χώραν πρὸς Ἀδάδ τὸν βασιλέα αὐτῶν. καὶ οὕτως ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, καὶ ἐφωτίσθησαν ἅπαντες αὐτοί.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ε', ἡμέρᾳ πρώτῃ Ἰνδι- A.M. 6036
15 κτιῶνος ἐβδόμῃς, γέγονε σεισμός μέγας εἰς ὅλον τὸν κόσμον, V. 151
ὥς πεπτωκέναι τὸ ἥμισυ τῆς Κυζίκου. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει D
ἐπληρώθη ὁ χαλκοῦς κίων ὁ μέγας πλησίον τοῦ παλατίου, ὁ λεγόμενος Αὐγουστεύς. καὶ ἀγνέχθη ἡ στήλη τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ ἑφιππος. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει τις ἐκ τῶν Ἰταλῶν
20 χώρας κομοδόρος ὀνόματι Ἀνδρέας ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ κύνα

3. αὐτοῦ a, αὐτῶν vulg. 6. Χριστιανός a, Χριστιανούς vulg.
7. μεγάλως om. b. 17. χαλκούς] χαλκός vulg. 20. κομο-
δόρος vulg.

gratiam bello deinceps decertabo. deo igitur opitulante, magnam ille retulit victoriam, regemque Damianum vivum captivum egit, Honeritarum regionem eorumque regiam reddidit plano subditam: gratiasque deo Exumitarum rex subinde persoluturus, episcopum atque clericos ad se mitti, et se suosque de Christiana religione doceri, missis ad imperatorem Iustinianum legatis, expetiit. eo nuncio Iustinianus supra modum laetatus, episcopum, quem ipsi vellent, dari iussit. legati diligenti examine praemisso, sancti Iohannis in magna Alexandria ecclesia paramonarium, virum pietate ornatum et servata virginitate celebrem, annorum duorum et sexaginta delegerunt. eo igitur abducto, ad regem Adad et propriam regionem redierunt. ita demum Christi fidem professi, baptismi lumine cuncti fuerunt illustrati.

Hoc anno mensis Septembris sexto die, hebdomados primo, in- A. C. 536
dictione prima, magnus terrae motus totum terrarum orbem concussit, adeo ut urbis Cyzici pars media corruerit. eodem anno ingens illa aenea columna ad palatium posita, quae dicitur Augustens, absoluta est: et equestris imperatoris Iustiniani statua in eam sublata.

ξανθὸν καὶ τυφλόν, ὅστις κελευόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐποίει θαύματα· ἐστῶτος γάρ αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγορῇ, καὶ ὄχλον παρεισιώ-
τος, λάθρα τοῦ κυνὸς ἐκομίζετο τὰ τῶν ἐστῶτων δακτυλίδια,
χρυσᾶ τε καὶ ἀργυρᾶ καὶ σιδηρᾶ· καὶ ἐτίθει αὐτὰ εἰς τὸ
P. 190 ἔδαφος, περισκέπων αὐτὰ τῇ χῶματι· καὶ ἐπέτρεπεν τῷ 5
κυνί, καὶ ἔπερην, καὶ ἐδίδον ἕκαστῳ τὸ ἴδιον. ὁμοίως καὶ
διαφθόρων βασιλέων νομίσματα μὴ γινώμενα ἐπέδιδον κατ' ὄνομα.
ἀλλὰ καὶ παρεστῶτος ὄχλου ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἐπερω-
τώμενος ἐδείκνυν τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας καὶ τοὺς πόρνοις καὶ
τοὺς μοιχοῦς καὶ κνήπους καὶ μεγαλοψύχους· καὶ ὑπεδεί- 10
κνυν πάντα μετὰ ἀληθείας. ὅθεν ἔλεγον· ὅτι πνεῦμα ἔχει
Πύθωνος.

A.M. 6037 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανεῖστη ἡ θάλασσα τῇ Θρᾷκῃ ἐπὶ μίλια
B τέσσαρα, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὴν ἐπὶ τὰ μέρη Ὀδύσσου καὶ Διο-
νυσοπόλεως καὶ τὸ Ἀφροδίσιον· καὶ πολλοὶ ἐπνίγησαν ἐν 15
τοῖς ὕδασιν. καὶ πάλιν τῷ τοῦ Θεοῦ προστάγματι ἀποκατε-
στάθη ἡ αὕτῃ θάλασσα εἰς τοὺς ἰδίους τόπους.

A.M. 6038 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπον Πέτρον, Ἀντιοχείας ἐπισκόπον
Δόμνον ἔτος α'.

C Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε λιψίς σίτου καὶ οἶνον καὶ χειμέ- 20

2. ἐν ἀγορῇ α. 4. χρυσᾶ — ἀργυρᾶ — σιδηρᾶ vulg. 6.
ἐπερην] ἔλαιεν α. 16. ἀποκατεσι. Δ, ὑποκατ. vulg.

eodem pariter anno planus ac circulator quidam, Andreas nomine, ex
Italicis partibus adfuit fulvum et orbuium lumine circumducens canem,
qui ab eo iussus, et ad eius nutum mira edebat spectacula. is si-
quidem in forum, magna populi circumstante caterva, prodiens, an-
nulos aureos, argenteos et ferreos, clam cane, a spectatoribus de-
promebat, eosque in solo depositos, aggesta terra cooperiebat. ad
eius deinde insum singulos tollebat canis, et unicuique suum red-
debat. similiter diversorum Imperatorum numismata permixta et con-
fusa nominatim et sigillatim proferebat. quin etiam astante viro-
rum ac mulierum circulo, canis interrogatus mulieres uterum gestantes,
scortatores, adulteros, parcos ac tenues, ac denique magnanimos, id-
que cum veritate demonstrabat. ex quo eum Pythonis spiritu motum
dicebant.

A. C. 537 Hoc anno mare intumescens erupit in Thraciam ad passuum mil-
lia quatuor, locaque cuncta ad Odyssum et Dionysiopolim et Aphro-
dision eluvione operuit, adeo ut plurimi sub aquis perierint. rursum
vero, ileo lubente, resedit mare, et in proprios sinus rediit.

A. C. 538 Hierosolymorum episcopi Petri, Antiochiae episcopi Domni annus
primus.

Hoc anno frumenti et vini penuria continuumque pluviae pro-

ρία πολλή, καὶ ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν Βυζαντίῳ, καὶ δια-
στροφή περὶ τοῦ ἁγίου πάσχα. καὶ ἐποίησαν οἱ δῆμοι τὴν
ἀποκριώσιμον μηνὶ Φεβρουαρίῳ δ'. ὁ δὲ βασιλεὺς προσέτα-
ξεν ἐτέραν ἐβδομάδα πρᾶθῆναι κρέα. καὶ πάντες οἱ κρεοπώ-
5 λοι ἔσφαζαν καὶ προέθιγκαν, καὶ οὐδεὶς ἡγόραζε, οὔτε ἥσθιεν.
τὸ δὲ πάσχα γέγονεν, ὥς ὁ βασιλεὺς ἐκέλευσεν, καὶ εὐρέθῃ
ὁ λαὸς νηστεύων ἐβδομάδα περιτετῆν.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρελήφθη ἡ Ῥώμη ἐπὶ τῶν Γότθων. A.M. 6039
καὶ ὁ πάππας Βιγίλιος παρεγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ V. 152
10 δεχθεὶς ἐπὶ τοῦ βασιλέως μετὰ μεγάλης τιμῆς, ὑπισχνεῖτο^D
ποιεῖν ἔνωσιν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀναθεματίζειν τὰ
τρία κεφάλαια. τοσοῦτον τιμηθεὶς ἐπὶ τοῦ βασιλέως, ὥς
ἐπαρθέντα ἀκοινωνησίαν τεσσάρων μηνῶν δοῦναι Μηνῇ τῷ
Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπῳ εἰς ἐπιτίμιον. καὶ Μηνῶς δὲ
15 αὐτὸ τὸ ἐπιτίμιον δέδωκεν. ἀγανακτήσας δὲ ὁ βασιλεὺς κατὰ P. 191
Βιγιλίου διὰ τὸ ἐπιτίμιον, καὶ διὰ τὸ ὑπερέσθαι πληρω-
σαὶ τὰ δόξαντα περὶ τῆς ἐνώσεως. τῶν ἐκκλησιῶν, ἀπέστειλεν
σὺλλαβεῖν αὐτόν. ὁ δὲ φοβηθεὶς τὴν ὀργὴν τοῦ βασιλέως,
τῷ θυσιαστηρίῳ Σεργίου τοῦ μάρτυρος μονῆς τῶν Ὀρμισίδου
20 προσέφυγεν. κἀκεῖθεν ἐλκόμενος, κατέσχεν τοὺς βασιά-

3. ἀποκριῶσιν a. 5. εἰσθιεν vulg.

fluvium extitit: terra quoque Byzantii tremnit. paschalis quoque ter-
mini perversus est ordo, habuitque populus carnisprivium Februarii
die 4. imperator autem carnem alia sequenti hebdomade palam di-
vendi sanxit. Ianienam itaque cuncti exercere macellarii, mactavere
et venalem exposuere; nullus tamen pretio comparavit aut comedit
carnem. paschalis igitur solemnitas, prout decreverat imperator, ce-
lebrata est: ac simul deprehensum, una amplius quam debnerat he-
bdomade, populum ieiunasse.

Hoc anno Roma a Gottibis capta est. papa vero Vigilinus Cpo- A. C. 539
lim profectus, et ab imperatore summis honoribus exceptus, catholi-
cae ecclesiae unitatem et concordiam se praestitutum, et tria capitula
anathemate proscripturum pollicitus est. tantis honorum et cultus
iudiciis ab imperatore decoratus, adeo animatus est, ut a communione
exclusionem menses quatuor sustinendam Menae Cpoleos episcopo in
poenam imponeret: et ex adverso Menas parem animadversionem in
eum constitueret. ob irrogatam itaque poenam huiusmodi, tum quod
ea, quae de ecclesiarum concordia et unione consilia decretaque
fuerant, a Vigilino non adimplerentur, imperator indignatus, misit qui
ipsum detinerent. ille imperatoris iram veritus, ad Sergii martyris
altare, quod in Hormisdarum monasterio erectum, confugit: a quo vi

ζοντας τὸ θυσιαστήριον κίνας, καὶ τούτους κατέστρεψεν, βυρὺς ὧν καὶ μέγας τῷ σώματι. ὁ δὲ βασιλεὺς μεταμεληθεὶς, ἐδέξατο τὸν πάππαν Βιγίλιον. καὶ παρακληθεὶς Βιγίλιος ὑπὸ Θεοδώρας τῆς αὐγούστης, ἐδέξατο Μηναῖν τὸν πατριάρχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῇ xθ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῶν 5 ἁγίων ἀποστόλων.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαίῳ ια', τῷ σαββάτῳ τῆς ἁγίας πενηκοστῆς, τοῦ γενεθλίου ἀγομένου ἱππικοῦ, γέγονε μάχη τῶν δύο μερῶν. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς τοὺς ἐξουβίτορας καὶ στρατιώτας ξιφῆρεις ἀνείλον πολλοὺς ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐπνίγησαν φεύγοντες πολλοί. ἄλλοι δὲ ἐσφαγήσαν, καὶ γέγονεν ὄλεθρος πολὺς.

A.M. 6040 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένοντο σεισμοὶ συνεχεῖς, καὶ βροχαὶ μεγάλαι, ὁμοίως καὶ τῷ Φεβρουαρίῳ μηνὶ σεισμός μέγας, ὥστε πάντας ἀπογινώσκειν, καὶ ἐν φόβῳ μεγάλῳ γίνεσθαι καὶ λιτανεῦειν, καὶ δέεσθαι τοῦ Θεοῦ ῥυσθῆναι τῶν ἐπικειμένων ἀπειλῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Ἰουνίῳ ἰνδικτιῶνος ἐνδεκάτης ἐκοιμήθη ἡ βασίλισσα Θεοδώρα εὐσεβῶς.

A.M. 6041 Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονασι βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ φοβεραὶ 20

1. θυσιαστηρίου vulg. 5. τῶν ἁγίων ἀπ. om. e. 11. ἐπνίγησαν b.

revulsus, apprehensas altaris suffulcientes columnas, ceu gravi proce-
roque corpore validus, secum traxit et omnino evertit. demum im-
perator facti poenitens, papam Vigilium in gratiam recepit. Vigilinus
pariter a Theodora augusta rogatus, Iunii die vigesimo nono, qui
sanctis apostolis sacer, patriarchae Cypoleos Menae pacem restituit.

Eodem anno, die undecimo mensis Maii, sanctae pentecostes
sabbato, cum Iudi circenses natalitii celebrarentur, pugna inter duas
factiones exorta est. quare summissis exorbitoribus et militum manu
gladiis armata, plurimos ex illis inuasit imperator occidi: alii fuga sa-
lute quaerentes, mari submersi vel acceptis vulneribus necati: adeo
ut magna prorsus caedes edita sit.

A.C. 540 Hoc anno frequentes terrae motus, pluviaeque ingentes incubnere.
mense vero Februario terrae motus adeo vehemens fuit, ut omnes de
salute desperantes, metuque prostrati, decretis publicarum processio-
num precibus, deum, ut imminente periculo servaret, supplices exo-
rarent.

A.C. 541 Eodem anno, mense Iunio, indictione undecima, imperatrix Theo-
dora cum pietate obdormivit.

Hoc anno tonitrua atque fulgura terribilia admodum fuere, adeo

πάνυ, ὥστε πολλοὺς καθεύδοντας ἐκ τῶν ἀστραπῶν βλαβῇ- D
 ναι. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου γεγόνاسι βρονταὶ καὶ
 ἀστραπαὶ πάνυ φοβεραί, ὥστε τοῦ Ξηρολόφου τοῦ κίωνος ἀπο-
 πεταλωθῆναι μέρος καὶ ἡ κεφαλὴ γεγλυμμένη τοῦ αὐτοῦ κίω- 5
 νος. τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ γέγονε συμβολὴ ἐξ ἀμφοτέρων με-
 ρῶν, καὶ ἐνεπυρίσθη ἡ οἰκία ἡ λεγομένη Πάρδον· καὶ κατε-
 καύθησαν πολλὰ, τοῦτ' ἔστιν ἀπὸ τοῦ Χαλκοῦ ἕως τῆς λεγο-
 μένης τὸ Ἐλευσίας. καὶ ἐγένοντο φόνοι πολλοί. προκένσου
 δὲ γενομένου ἐν τῷ Ἐβδόμῳ ἀπώλεσαν οἱ βεσιήτορες τὸ στέμ- P. 192
 10 μα τοῦ βασιλέως, ὅπερ μετὰ μῆνας ἡ εὐρέθη. ὅπου καὶ ἐν
 μαργαριτάριν καὶ πᾶσα ἡ λοιπὴ αὐτοῦ θέα ἐσώθη καὶ
 εὐρέθη.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Ἀπολλιναρίου ἔτος α'. A.M. 6042
 Τοῦτο τῷ ἑτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἀχθέντος ἱππικοῦ πρεσβευ- V. 153
 15 τῆς Ἰνδῶν ἦλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει φέρων ἐλέφαντα·
 καὶ εἰσῆλθεν ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ. τῷ δὲ Ἰανουαρίῳ μηνὶ κα-
 τεβιβάσθη τὸ ὄνομα Μηνᾶ παιριάρχου Κωνσταντινουπόλεως,
 καὶ προανεβιβάσθη τὸ ὄνομα Βιγιλίου προτυσσομένου ἐν τοῖς
 διπτύχοις. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐξέβλησεν ὁ ἐλέφας νυκτὸς
 20 ἀπὸ τοῦ σταύλου, καὶ πολλοὺς ἐπάταξεν καὶ ἄλλους ἐφόρευ-

3. τοὺς Ξηρολ. α. τοῦ κίωνος ed. Par. et in marg. τοὺς κίω-
 νας. 8. Εὐλυσίας α. 11. αὐτοῦ om. α. 19. ἐξέβλησεν]
 ἐξέβλησεν vulg.

ut multi dormientes insinuantibus se per domos fulguribus damnum
 passi fuerint. die vero sancto Ioanni sacro tonitrua atque fulgura
 penitus horrenda extitere, ita ut Xerolophi columnae pars una abra-
 deretur et exsquammaretur, et eiusdem columnae epistylum prorsus
 idem damnum pateretur. mense autem Iulio ambae factiones inter
 se conflixerunt, et domus, cui a Pardo factum est nomen, iucendio
 consumpta est: aliae quoque aedes plurimae flammis devastatae, quae
 nimirum ab aereo Tetrapylo ad locum Eleusiae dictum: caedes quo-
 que innumerae perpetratae. processu autem imperatoris ad Hebdo-
 mum habito, coronam vestitores amiserunt, quae post octo demum
 menses reperta fuit: in qua vel unicus unio caeteraque eius orna-
 menta integra inventa fuere.

Alexandriae episcopi Apollinarii annus primus.

Hoc anno mense Octobri, India circensibus celebratis legatus ex
 India secum ducens elephantem Cpolim venit, et circum ingressus
 est. porro mense Ianuario patriarchae Cpoleos nomen primo gradu
 motum est, et Vigilio ei praeposito, nomen etiam eius in ecclesiasti-
 cis tabulis ad primum ordinem promotum fuit. Martio vero mense
 noctu e stabulo elephas evadens plurimos ferit, et alios occidit. die

A. C. 542

σεν. καὶ τῇ Ἀπριλλίῳ μηνὶ 15 ἐγένετο συμβολὴ τῶν δόμων
πρὸς ἀλλήλους ἐν δειλινῇ ἱππικῷ ἀγομένῳ· καὶ πολλοὶ
ἀπέθανον ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ εἰς ἐργαστήρια εἰσῆλ-
θον καὶ ἤρπαζον, εἴ τι εὗρισκον ὑπάρχου ὄντος Ἰωάννου τοῦ
C ἐπιλεγομένου Κοκκοροβίου. τῇ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ κη', ἡμέρα γ', 5
γέγονεν τὰ ἐγκαίρια τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ ἡ κατὰ θεοῖς
τῶν ἁγίων λειψάνων Ἀνδρέου, Ἀνκᾶ καὶ Τιμοθέου, τῶν
ἁγίων ἀποστόλων. καὶ διῆλθεν ὁ ἐπίσκοπος Μηνᾶς μετὰ τῶν
ἁγίων λειψάνων καθήμενος ἐν ὀχήματι χρυσῇ βασιλικῇ δια-
λίθῃ κρατῶν τὰς τρεῖς θήκας τῶν ἁγίων ἀποστόλων εἰς τὰ 10
γόνυα αὐτοῦ· καὶ οὕτως ἐποίησε τὰ ἐγκαίρια.

A.M. 6043 Τούτῳ τῇ ἔτει μηνὶ Ἀπριλλίῳ ἰνδικτιῶνος δ' ἐπέμφθη
Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος ἐν Ῥώμῃ ὀφειλῶν πολεμῆσαι τοῖς
Γότθοις τοῖς παραλαβοῦσι τὴν Ῥώμην, ἐπεὶ μετὰ τὸ πα-
D ραλαβεῖν αὐτὴν τὸν Βελισάριον, πάλιν ἐπανέστησαν, καὶ πα- 15
ρέλαβον αὐτὴν οἱ Γότθοι. τῇ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ θ' ἐγένετο
σεισμὸς μέγας καὶ φοβερὸς ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ Παλαιστίνης
καὶ Ἀραβίας καὶ Μεσοποταμίας καὶ Συρίας καὶ Φοινίκης,
καὶ ἔπαθεν Τύρος καὶ Σιδὼν καὶ Βήρυτος καὶ Τρίπολις καὶ
Βύβλος. καὶ ἀπέθανον ἐν αὐταῖς ἀνθρώπων πληθὺ πολλὰ. 20
ἐν δὲ τῇ πόλει Βοστρνος ἀπεσπάρθη ἀπὸ τοῦ παρακείμενου

2. δειλινῆς vulg. 6. γέγοναν vulg., fort. γεγόνασι. 10.
τρεῖς om. b. 20. Βύβλος a, Βιόβλις vulg. 21. Βότρνος b.

autem decimo sexto Aprilis vespere, dum ludi circenses agerentur, populares factiones ad invicem decertarunt, multique ex utraque parte interfecti: subindeque in officinas irruentes, obvia quaeque diripuerunt, Joanne cognomento Cocco-robio urbis praefecto. caeterum Iulii facta est consecratio, et sanctorum reliquiarum Andreae, Lucae et Timothei, qui sancti apostoli, depositio. episcopus vero Meuas una cum sanctis reliquiis progressus est, vehiculo aureo imperatorio gemmis exornato vectus: tres autem sanctorum apostolorum gestabat loculos supra genua: atque ita dedicationem celebravit.

A. C. 543 Hoc anno, mense Aprili, iudictione quarta, Narses cubicularius bellum Gottbis, qui urbem ceperant, illaturus, Romam missus est. nam post receptam urbem a Belisario, bellum reparaverunt Gothi, et eam denuo armis occupaverunt. Iulii vero mensis die nono, magnus et terribilis terrae motus factus est per omnem Palaestinae, Arabiae, Mesopotamiae, Syriae et Phoenices regionem: adeo ut Tyrus, Sidon, Berytus, Tripolis et Byblis multa damna acceperint, et hominum perierint multa millia. ad Bostram vero civitatem magna pars promou-

τῇ θαλάσῃ ὄρους, τοῦ λεγομένου Λιθοπροσώπου, μέρος πολὺν, καὶ εἰσπνέχθη εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπετέλεσε λιμένα, ὥς δύνασθαι ὁρμᾶν ἐν αὐτῇ πλοῖα πολλὰ παμμεγέθη. οὐκ εἶχεν γὰρ αὕτη ἡ πόλις πρὸ τούτου λιμένα. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπέσται· P. 193
 5 λεν χρήματα πρὸς τὸ ἀνεγίξαι τὰ πεπτωκότα τῶν αὐτῶν πόλεων. ἔφρυγε δὲ ἡ θάλασσα εἰς τὸ πέλαγος ἐπὶ μίλιον ἔν. καὶ ἀπώλοντο πλοῖα πολλὰ, καὶ πάλιν τῇ τοῦ θεοῦ κελεύσει ἀποκατέστη εἰς τὴν ἰδίαν κοίτην.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος ιε' γεγενᾶσι A.M. 6044
 10 τὰ ἐγκαίρια τῆς ἁγίας Εἰρήνης πέραν ἐν Συκαῖς. καὶ ἐξῆλ-
 θον τὰ ἅγια λείψανα ἐκ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας μετὰ τῶν
 δύο πατριαρχῶν Μηνᾶ τοῦ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἀπολινα-
 ρίου τοῦ Ἀλεξανδρείας. καὶ ἐκάθισαν ἀμφοτέροι ἐν τῇ βα- B
 σιλικῇ ὁχλήματι κατέχοντες ἐν τοῖς γόνασιν αὐτῶν τὰ ἅγια
 15 λείψανα· καὶ ἦλθον ἕως τοῦ περύματος καὶ ἐπέρασαν, καὶ V. 154
 ὑπῆντησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς. καὶ ἠνέμωσαν τὴν αὐτὴν ἐκκλη-
 σίαν τῆς ἁγίας μάρτυρος Εἰρήνης. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐκαθα-
 ρίσθη ὁ λιμὴν τοῦ Ἐξόδομου, καὶ τῇ αὐτῇ χρόνῳ τελευτᾷ Μη-
 νᾶς ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἐγένονεν αὐτ' αὐτοῦ
 20 ὁ Εὐτύχιος ὁ ἀποκρισιάριος Ἀμασιᾶς μοναχὸς τῆς ἐν Ἀμασιᾷ
 μονῆς καὶ πρεσβύτερος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ λειψάνου Μηνᾶ

1. τῆς θαλάσσης e. 2. εἰσπνέχθη a, εἰσέχθη vulg. 4. ἡ αὐτὴ
 πόλις vulg. 7. κελεύσει| βοηθεῖ b.

torii mari adiacentis, cui nomen Lithoprosopus, avulsa in mare trans-
 lata est: portumque effecit multis magnis navibus recipiendis idoneum:
 cum urbs illa prius portum non habuisset. imperator autem repa-
 randis earum urbium ruinis magnam pecuniae vim misit. recessit
 etiam mare in altum pelagi sinum ad mille passus: ex quo multae
 naves in profundum submersae: rursumque dei nutu in proprium
 alveum se recepit.

Hoc anno mense Septembri, indictione decima quinta, Sycis, trans A. C. 544
 urbis regiae portum, sanctae Irenes dedicatio peracta: comitantibus
 vero duobus patriarchis Mena Cpoleos et Apollinario Alexandriae e
 magna ecclesia sanctae reliquiae processerunt. sedebant autem illi
 in imperatoris curru sanctas reliquias genibus appositas sustentantes.
 ad lemborum itaque stationem venerunt, et traicientibus portum oc-
 currit imperator. solempni itaque ritu sanctae Irenes ecclesiam ape-
 ruerunt. eodem anno Hebdomi portus repurgatus. eodemque tem-
 pore Menas episcopus Cpoleos defunctus est: in cuius locum suffectus
 apocrisarius Amaseae, presbyter et monasterii ipsius Amaseae mona-
 chus, Eutychius, eo ipso die, quo Menae cadaver in sacris aditis adhuc

- Theophanes.

23

ἐτι προκειμένου ἐν τῷ ἱερατείῳ. καὶ τῷ Ἀυγούστῳ μηνὶ
C ἐπινίκια ἦλθεν ἀπὸ Ῥώμης Ναρσῆ τοῦ κουβουκουλαρίου καὶ
ἐξάρχου Ῥωμαίων. συμβαλὼν γὰρ πόλεμον μετὰ Τωτίλα
ῥηγὸς τῶν Γότθων κατὰ κράτος ἐνίκησεν, καὶ ἔλαβεν τὴν
Ῥώμην, καὶ ἔσφαξεν τὸν Τώτιλαν, καὶ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἡμα- 5
γμένα σὺν τῷ διαλίθῳ καμηλαυκίῳ ἔπεμψεν ἐν Κωνσταντι-
νουπόλει· καὶ ἐρρίφησαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως ἐπὶ
σεκρέτου. δεῖ δὲ ταγῆναι καὶ τοῦ Ἀνθίμου ἔτος εἰς τὸν πε-
τριάρχην Μηνᾶν, ἵνα σισταθῶσι τὰ ἑκατάδεκα ἔτη.

A.M. 6045 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐτυχίου ἔτος α'. 10

D Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν ἡ ἁγία καὶ οἰκουμένηκὴ πέμπτη
σύνοδος κατὰ Ὀριγενεὺς τοῦ παράφρονος, καὶ Ἀιδίμου τοῦ
ἀπὸ ὁμιμάτων, καὶ Εὐαγρίου, καὶ τῆς ἑλληνόφρονος αὐτῶν λη-
ρωφείας, καὶ αὐθις κατὰ τῶν ἀκεφάλων κεφαλαίων. Βιγίλιος
δὲ ὁ Ῥώμης τοῖς συνελθούσιν οὐ συνήδρευσεν· ἀπελύθη δὲ 15

P. 194 πολλῶν κινήθόντων ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ
ἐτελεύτησεν τὴν ἐπὶ Ῥώμην ἀναλύων ὁδόν.

A.M. 6046 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἀυγούστῳ ιε', ἰνδικτιῶνος β', ὥρα
μεσονυκτίου διαφανούσης κυριακῆς, ἐγένετο σεισμὸς φοβερός,
ὥστε παθεῖν οἴκους πολλοὺς καὶ λουτρὰ καὶ ἐκκλησίας καὶ 20

3. Τώτιλλα vulg. et sic ubique. 14. κεφαλαίων om. e. 19.
διαφανούσης b.

expositum iacebat. Augusto mense triumphales nuncii et victoriae
monumenta Roma Cpolim delata, Narse nimirum cubiculario et Roma-
norum exarcho victore. pugna siquidem cum Totilla Gotthorum rege
conserta, summam sibi sua virtute peperit victoriam, Romanam recepit,
Totillam interfecit, vestimenta quoque eius adhuc sanguine tincta, pileo-
lumque eius gemmis ornatum Cpolim misit: quae ad imperatoris pe-
des in secreto proiecta sunt. caeterum annum unum Anthimi in pa-
triarchiae Mense tempus conferri oportet, ut sexdecim annorum ratio
constet.

A. C. 545 Cpoleos episcopi Eutychii annus primus.

Hoc anno sanctum et oecumenicum quintum concilium adversus
dementem Origenem, Didymum oculorum lumine privatum, Evagrium
eorumque deliria in gentilium mentem declinantia, et insuper adver-
sus acephalorum capita celebratum est. congregatis vero patribus
haud simul consedit pontifex Romanus Vigilius: sed ab imperatore
multis tumultuantibus dimissus, iter, quo Romam pergitur, agens, in
Illyrico diem extremum obiit.

A. C. 546 Hoc anno, mensis Augusti decimo quinto, indictione secunda,
illucescentis iam dominici diei post mediam noctem tempore, terrae

μέρος τῶν τειχῶν Κωνσταντινουπόλεως, μάλιστα τὰ τῆς Χρυσῆς πόρτης· καὶ πολλοὶ ἀπέθανον. πέπτωκε δὲ καὶ Νικομηδίας μέρος πολὺ. ἐπεκράτησε δὲ ὁ αὐτὸς σεισμὸς ἡμέρας τεσσαράκοντα, καὶ πρὸς ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι κατενύγησαν λι-
 5 τανεύοντες καὶ προεδρεύοντες καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας μένοντες, καὶ πάλιν φιλανθρωπίας Θεοῦ γενομένης ἐπὶ τὸ χεῖρον γεγόνασιν. γίνεται δὲ καὶ ἡ μνήμη τοῦ σεισμοῦ τούτου κατ' ἔτος ἐν τῇ Κόμῃ λιτανεύοντος τοῦ λαοῦ. οἱ δὲ Λαῖοι ἀτεθῆ-
 10 σαυτες Ῥωμαίους διὰ τὰς Ἰωάννου τοῦ ἄρχοντος αὐτῶν φιλαργυρίας καὶ ἀδικίας, καὶ πρὸς Πέρσας ἀντομολήσαντες, πάλιν τῇ χρόνῳ τούτῳ τοῖς Ῥωμαίοις προσεφύρυσαν, καὶ τὴν Πέτραν τῶν φρουρίων παρέλαβον οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ τοὺς Πέρ-
 15 σας ἀπῆλσαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἰουλίῳ ια', ἰνδικτιῶνος γ', ἐν τῇ
 15 συνάξει τῆς ἁγίας Εὐφημίας τοῦ Ὄρου γέγονε σεισμὸς μέγας.
 καὶ τῷ αὐτῷ μηνὶ ιθ' ἐγένοντο βροταὶ καὶ ἀστραπαὶ φοβε-
 ραὶ καὶ ἀνεμὸς Λιβφ φοβερός, ὥστε πεισεῖν τὸν σταυρὸν τὸν Δ
 ἔσωθεν ἰσχύμενον τῆς πόρτης τοῦ Ῥουσίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἰουλίῳ ἰνδικτιῶνος δ' ἑστασίασαν Α.Μ. 6048

9. φιλαργυρίας καὶ om. b. 11. τῇ χρόνῳ τούτῳ om. a. 15.
 τῆς ἁγίας Εὐφημίας τοῦ Ὄρου f, τῆς ἁγίας τοῦ Ὄρου a, τῇ
 ἁγίᾳ τοῦ ὄρου vulg., τῆς ἁγίας Εὐφημίας τοῦ Ὀλεβρίου conf.
 Goar. 16. καὶ τῷ — — βροταὶ om. b.

motus contigit adeo horrendus, ut aedes plurimae, balnea, ecclesiae, moenium urbis Cpoleos pars, quae maxime ad Chrysen portam, damnum ingens passa fuerint, et eo plures oppressi perierint. corrui etiam pars Nicomediae maxima. invaluit autem is terrae tremor diebus quadraginta, modicoque spatio ad mentem et poenitentiam redierunt homines, publicis per vias precibus, ecclesiasticorum coetuum frequentia, diuturna in ecclesiis mora divinam opem implorantes: mox vero dei clementiam experti in deteriora prolabebantur. caeterum populo in Campum cum precibus processionem agente huius terrae motus per annos singulos memoria renovatur. porro Lazi a Romanis deficientes ob Ioannis eorum praefecti avaritiam atque iniustitiam, ad Persas transfugere: sed iterum intra eundem annum ad Romanorum partes rediere: et expulsis Persis Romani castrum Petram cepere.

Hoc anno mensis Iulii die undecimo, indictione tertia, in sacro A.C. 547 conventu ad sanctae Euphemiae Olybrii celebrato, vehemens factus est terrae motus. eiusdem vero mensis decimo nono, tonitrua et fulgura plane horrenda visa, ventusque Libi terribilis adeo spiravit, ut crux intra Rusii portam affixa in terram deciderit.

Hoc anno, mense Iulio, indictione quarta, Caesaris in Palae. A.C. 548

Ἰουδαῖοι καὶ Σαμαρεῖται ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, καὶ ποιήσαντες πρὸς ἀλλήλους ἐν τάξει Πρασινοβενέτων ἐπῆλθον τοῖς Χριστιανοῖς τῆς αὐτῆς πόλεως, καὶ πολλοὺς ἀνείλον, καὶ ἐκκλησίας κατέκτανσαν Στέφανον δὲ τὸν ἑπαρχον αὐτῆς πόλεως P. 195 ἐν τῷ Πραιτωρίῳ ἀνέβλον, καὶ τὴν ὑπόστασιν αὐτοῦ καθήρ-5 πασαν. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ ἀνελθοῦσα ἐν τῇ πόλει, προσῆλθεν τῷ βασιλεῖ· καὶ ἐκέλευσεν Ἀμαντίῳ τῷ στρατηλάτῃ κατελθεῖν ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ τὸν φόνον τοῦ Στεφάνου ἐκζητῆσαι· οἷσις εὐρών τοὺς μὲν ἐφουρκισεν, τοὺς δὲ ἀπεκεφάλισεν, τοὺς δὲ ἡκρωτηρίασεν καὶ ἐδήμειυσεν. καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐν 10 πᾶσι τοῖς ἀνατολικοῖς μέρεσιν. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ ἐγένετο θνησίς ἀνθρώπων ἐν διαφόροις πόλεσιν, μάλιστα δὲ τῶν παιδῶν. ὁμοίως καὶ τῷ Μαΐῳ μηνὶ ἐγένετο σπάνις αἵτου ἐν B Βυζαντίῳ. καὶ ἐστενωθήσαν καὶ ἔκραξαν τῷ βασιλεῖ· δέσποτα, εὐθηνίαν τῇ πόλει. καὶ ἀνέσκαψαν τὸν ἑπαρχον ἐν 15 γενεθλιακῇ θεωρίᾳ, ὄντων ἐν τῷ ἱππικῷ καὶ πρεσβευτῶν τῶν Περσῶν. καὶ ἀγανακτήσας ὁ βασιλεὺς κελεύει Μουσωνίῳ τῷ ὑπάρχῳ κρατῆσαι τοὺς τοῦτο ποιήσαντας, καὶ ἐκολάσθησαν. ἐλύπησαν γὰρ τὸν βασιλέα, ὅτι ἐπὶ τοῦ πρεσβευτοῦ τῶν Περσῶν

2. Πρασιβενέτων b.
 4. ὑπάρχου] ὑπάρχου a.
 18. ἐπάρχῳ b.

4. ἑπαρχον b, ἑπαρχον vulg.
 11. μέρεσιν] πόλεσι b.
 16. τῶν om. a.

8. Στε-
 16. τῶν om. a.

stina Iudaei et Samaritae tumultuati sunt, et factionis Prasinæ et Venetae dissidia inter se simulantes, in Christianos urbis illius cives irruerunt, et multis eorum occisis, succenderunt ecclesias: Stephanum insuper eiusdem civitatis praefectum sustulerunt e medio, et facultates eius omnes deprædati sunt. eius vero conix Cpolim profecta imperatorem adiit, qui Amantium militiae magistrum in Palaestinam missum de Stephani caede iussit inquirere. fontes quos reperit, quosdam suspendio, alios capitis abscissione, truncatione membrorum nonnullos, plerosque facultatum amissione muktavit: ex quo metus ingens in partes omnes orientales incubuit. caeterum mense Decembri variis in civitatibus hominum, maxime vero puerorum, mortalitas pervagata est. Maio pariter mense panis raritas Byzantium afflxit: populosque in angustias coniectus, ad imperatorem vociferatus est: domine, da urbi abundantiam. tum in ipsis natalitiis spectaculis, Persarum legatis in circo considentibus, praefecti domum everterunt: ex quo indignatus imperator praefectum Musonium tetrum adeo facinus aggressos detinere, et in eos severius animadvertere iussit. imperator siquidem indoluit populi factiones coram Persarum legato in eum impudenter vociferatas: vini etenim, laridique, et cuiuslibet ciborum speciei ubertas erat quam maxima: tantum frumenti et hordei penuria.

κατέκραζον αὐτῷ οἱ δῆμοι. οἶνον μὲν καὶ λάρδου καὶ παντοίων
εἶδους εὐθυσία ἦν, σίτου δὲ καὶ κρέθρης λείψις. τῇ δὲ Ἰου-
λίῳ μηνί γ', ἡμέρᾳ ε', ἐγένοντο ἀστραπαὶ καὶ βροταὶ φο-
βεραί, ὥστε πολλοὺς βλαστῆναι, καὶ βροχὴ πολλή, ὥοιε ἀπὸ C
5 πολλῆς ἀβροχίας οὖσαν κορεσθῆναι τὴν γῆν.

Ῥώμης ἐπισκόπου Πιλαγίου ἔτος α'.

A.M. 6049

Τούτῃ τῇ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ε' εἰς τὴν μνήμην τῆς
κόνεως ἐτιλενύτησεν ὁ Τιμόθεος ἐξαρχος τῶν μοναστηρίων
καὶ ἡγουμένος τῆς Δαλματίας μονῆς· καὶ ἐγένετο ἀντ' αὐτοῦ
10 Ἀνθυμὸς ἑγκλειστος τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου. καὶ ἐφάνη πῦρ V. 156
ἐν τῷ οὐρανῷ ὡς εἶδος λόγχης ἀπὸ ἄρκτου ἕως δυσμῶν. καὶ D
τῇ Ἀπριλλίῳ μηνὶ ἡμέρᾳ β' ἐγένετο σεισμὸς φοβερὸς καὶ
ἀβλαβής.

Τούτῃ τῇ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἡμέρᾳ ε', ἰνδικτιῶν ε', A.M. 6050
15 γέγονε σεισμὸς μέγας διαφαίνοντος τοῦ σαββάτου. καὶ τῷ P. 196.

Δεκεμβρίῳ μηνὶ ιδ' γέγονεν ἕτερος σεισμὸς φοβερὸς πᾶν,
ὥστε πᾶσιν τὰ δύο τεῖχη Κωνσταντινουπόλεως, τό τε Κων-
σταντινιὰ καὶ τὸ ἐπὶ Θεοδοσίου κτισθέν. κατέπεσον δὲ
ἐν Ἐξαιρέτῳ ἐκκλησίαι, καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Ἐξιδόμου καὶ ὁ
20 ἅγιος Σαμουὴλ, καὶ ἡ ἁγία Θεοτόκος τῶν Πεταλῶ, καὶ τοῦ
ἀγίου Βικεντίου, καὶ πολλὰ θυσιαστήρια ἐκκλησιῶν καὶ κιβώ-

5. οὖσαν] fort. παθοῦσαν.

7. Νομβρίῳ h.

8. κόρης h.

15. διαφαίνοντος e.

21. πρὸς τὴν vulg.

Julii demum mensis die decimo tertio, hebdomadis quinto, fulgura
et tonitrua adeo horremia excitata, ut multi damnum paterentur:
inaber quoque ita copiosus, ut imbris inopia laborans terra, aquis
plane exsaturata fuerit.

Romae episcopi Pelagii annus primus.

A. C. 549

Hoc anno, mensis Decembris die sexto, monasteriorum praefectus
et Dalmati monasterii privatim praepositus Timotheus ad pulveris igniti
memoriae obiit: et in eius locum Anthymus eiusdem monasterii in-
fulvus suffectus est. ignisque in caelo apparuit in lanceae specie a
septentrione ad occasum: et Aprilis mensis die secundo, horrendus
exitit terrae motus, a quo nullum illatum periculum.

Hoc anno, mensis Octobris die sexto, indictione sexta, sub sab-
bati crepusculum ingens terrae motus exitit: et mensis Decembris
quarto decimo, alius pariter fuit plane horrendus: adeo ut duo muri
Cpoeos urbis, qui nimirum Constantinianus, et qui a Theodosio di-
citur extructus, damnum paterentur. ruinam vero expertae sunt quae
in Exaereto ecclesiae, et quae protenduntur Hebdomum ultra; sancti
Samuelis sanctaeque deiparae, cui ex Petala nomen, sancti insuper

A. C. 550

ρια, ἀπὸ τῆς Χρυσῆς πόρτης ἕως τοῦ Ῥουαίου· καὶ οὐκ ἦν τόπος ἢ προάστειον, ὃ οὐκ ἔπescen ἀπὸ τῆς φοβεραῖς ἀπειλῆς Β τοῦ σεισμοῦ. τὸ δὲ Ῥήγιον κατέπescen ἕως ἐδάφους, ὥστε μὴ γνωρίζεσθαι αὐτό. ἔπescen δὲ ἡ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Στρατονίκου καὶ Καλλινίκου ἕως ἐδάφους, αἱ οὐσαι ἐν τῷ Ῥήγι. καὶ 5 ὁ κίων δὲ ὁ πορφυροῦς ὁ ἐστὼς ἔμπροσθεν τοῦ παλατίου Ἰουκουνδιδανῶν μετὰ τῆς ἐπικειμένης αὐτῇ στήλης ἔπescen, καὶ ἐπάγη εἰς τὴν γῆν πόδας ὀκτώ. ἔπescen δὲ καὶ ἡ στήλη Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως ἡ εἰς τὴν ἀψίδα τοῦ Ταύρου, ἡ εἰς τὸ ἄριστερόν μέρος ἐστῶσα, καὶ πολλοὶ ἔπαθον ἐν τοῖς συμπτώ- 10 C μαισιν. ἔτεροι δὲ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ καταληφθέντες ἐπὶ τῶν συμπτωμάτων, διεσώθησαν μετὰ δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας. ἡκούσθη δὲ ὅτι καὶ ἐν ἐτέραις πόλεσιν τὸ αὐτὸ γέγονε. τοιοῦτον γὰρ μέγαν καὶ φοβερόν σεισμόν οὐ μέμνηται ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς ἐν τῇ γενεῇ ἐκείνῃ. ἔμεινεν δὲ σειομένη ἡ γῆ ἡμέ- 15 ρας καὶ νυκτὸς [μετὰ φιλανθρωπίας] ἡμέρας δέκα, καὶ πρὸς ὀλίγον οἱ ἄνθρωποι κατενύγησαν λιτανεύοντες, φιλανθρωπίας δὲ γενομένης παρὰ Θεοῦ, ἐπὶ τὸ χεῖρον πάλιν γεγόναισιν. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐκ ἐφόρεσεν τὸ στέμμα ἐπὶ ἡμέρας μ'. ἀλλὰ

1. Ῥαίου b, Ῥυαίου f.

3. κατέπescen e, οὕτως ἔπescen vulg.

7. Ἰουκουνδιδανῶν Goar. ex Proc. de Aed. Iust., Ἰουκουρδιδανῶν a f, Ἰουκουρδιδανῶν vulg.

11. καταληφθέντων b.

16. μετὰ φιλανθρωπίας delendum videtur.

Vincetil templom, pluraque ecclesiarum altaria, nec non ciboria, a Chryse porta ad eam quae Rusli, corrueront: neque locus aut suburbanum praedium extitit, quod ab horrenda terrae motus agitatione iacturam non tulerit. ad solum autem osque ita deturbatum est Rhegium, ut ubi quondam steterit, nec ipsis oculis extaret. ad haec sanctorum Stratonici et Callinici ecclesiae, quae in Rhegio, ad imum usque solum eversae: sed et porphyretica columna e palatii Iucundiaoarum regione erecta, una cum superposita sibi statua decidit, defossaque est in terram pedes octo. corruit etiam in terram imperatoris Arcadii statua, ad arcus Tanri partem sinistram posita: multae ruinae oppressi: plures post octo dies sub ruinis reperti post dies duos aut tres incolumes evaserunt. quin etiam in aliis civitatibus idem contigisse relatum. parvis enim et aequae magni terribilisque terrae motus famam, ea hominum aetate, per universum terrarum orbem se audivisse nemo meminit. concutiebatur coetivum terrae diu nocturneque per dies integros decem, non abalienata penitus dei clementia, et ad breve spatium homines processionum precibus attentis ad poenitentiam suam revocati: dei vero humanitatem securius experti, in deteriora rursum facinora retro lapsi sunt. imperator

καὶ τῇ ἀγίᾳ τοῦ Χριστοῦ γεννήσει χωρὶς αὐτοῦ προῆλθεν ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ· ὥστε καὶ τὰ ἐξ ἔθνους γεγόμενα ἄριστα εἰς τὰ D
 19 ἔπαυσαν· καὶ τὴν τούτων ἔξοδον τοῖς πτωχοῖς ἔδωκαν.
 τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ εἰσῆλθεν ἔθνος ἐν τῷ Βυζαντίῳ παράδο-
 5 ῖον τῶν λεγομένων Ἀβάρων, καὶ πᾶσα ἡ πόλις συνέτριχεν
 εἰς τὴν θείαν αὐτῶν, ὥς μηδέποτε ἐσθρακότες τοιοῦτον ἔθνος.
 εἶχον γὰρ τὰς κόμας ὀπισθεν μακρὰς πάνν δεδεμένας πρην-
 10 δίοις καὶ πεπλεγμένας, ἡ δὲ λοιπὴ φορεσία αὐτῶν ὁμοία
 τῶν λοιπῶν Οὐγγων. οὗτοι φερόντες ἐκ τῆς ἰδίας χώρας
 10 ἦλθον εἰς τὰ μέρη Σκυθίας καὶ Μυσίας, καὶ ἐπεμψαν πρὸς
 Ἰουστινιανὸν πρέσβεις δεχθῆναι αὐτούς. τῇ δὲ Φεβρουαρίῳ
 μηνὶ γέγονεν θνήσκει ἀνθρώπων ἀπὸ βουβώνος, μάλιστα δὲ P. 197
 τοῖς νέοις, ὥστε μὴ ἐπαρκεῖν τοὺς ζῶντας θάπτειν τοὺς τε- V. 157
 θνεῶτας· ἐκράτησεν δὲ ἡ θνήσκει ἀπὸ μηνὸς Φεβρουαρίου
 15 ἕως μηνὸς Ἰουλίου.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαΐῳ ζ', ἡμέρᾳ γ', ὥρα πέμπτῃ A.M. 6051
 φιλοκαλουμένου τοῦ Τρούλλου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας (ἦν γὰρ B
 διεσπασμένος ἐκ τῶν γενομένων σεισμῶν) ἐργαζομένων τῶν
 Ἰσαύρων, ἔπλεσεν τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς προϋποστολῆς τοῦ

1. τοῦ add. ex b: τοῦ θεοῦ add. f. 3. ἔδωκαν vulg., fort.
 δέδωκται. 9. τοῖς λοιποῖς Οὐγγοις a, αὐτῶν λοιπῶν Οὐγγ-
 18. διεσπασμένος a, διασπασμένος vulg. 18. ἐργα-
 ζομένων] h. l. desinit lacuna codicis A. 19. πρὸ ὑποστολῆς A.

Interim stemma capiti per dies quadraginta non imposuit: sed et abs-
 que corona sacris Christi natalitiis ad ecclesiam processit: adeo ut agitata,
 ut moris est, ad novemdecim accubitus convivia, penitus ces-
 saverint, et eorum pretium in pauperes insumpserint. sub idem tem-
 pus gens prorsus insolens atque incognita, Abares ei nomen, Cpolim
 advenit: et ad eius spectaculum, quod nusquam visi fuissent huius
 fortunae homines, cuncta urbs effusa est. comas siquidem a tergo lon-
 gas admodum taeniis revinctas et implexas gestabant: reliquus licet
 habitus Unnico similissimus conspiceretur. illi porro relicta patria re-
 gione in Scythiae Mysiaeque partes se conferentes, ut humanius in
 iis provinciis admitterentur, ad Iustinianum legatos destinaverunt.
 caeterum mense Februario mortifera ex bubone lues in homines, ma-
 xime iuvenes, grassata est: adeo ut sepeliendis mortuis non suffice-
 rent vivi: oblituit vero et invaluit a Februario ad usque mensem
 Iulium.

Hoc anno, mensis Maii die septimo, hebdomadis tertio, hora post A.C. 551
 exortum quinta, suis pene iam ornamentis perfecti et Isaurorum opera
 bene instructi magnae ecclesiae Trulli (disruptus enim et hiatus de-

ἀγίου θυσιαστηρίου, καὶ συνέτριψεν τὸ κιβώριον καὶ τὴν ἀγίαν τράπεζαν καὶ τὸν ἄμβωνα. καὶ κατεγινώσκοντο οἱ μηχανικοί, ὥς ὅτι περ ὑποκάτωθεν οὐκ ἐποίησαν τὴν κρέμασιν φυγόντες τὴν ἔξοδον, ἀλλ' ἐτρέπησαν τοὺς πινσοὺς τοὺς βασιτάζοντας τὸν τροῦλλον, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐβάσταξαν. λοι- 5
C πὺν συνιδὼν ὁ εὐσεβέστατος βασιλεὺς ἤγειρεν ἄλλους πινσοὺς, καὶ ἐδέξατο τὸν τροῦλλον, καὶ οὕτως ἐκτίσθη, ὑψωθείς πλέον εἴκοσι πόδας εἰς ἀνάβυσιν ἐπάνω τοῦ πρώτου κτίσματος.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει ἐπανέστησαν Οὐννοι καὶ Σκλάβοι τῇ Θρήκῃ πληθὴ πολλὰ, καὶ ἐπολέμησαν αὐτήν, καὶ πολλοὺς 10 ἐφόνευσαν καὶ ἤχμαλώτευσαν. ἐπίασαν δὲ καὶ Σέργιον τὸν στρατηλάτην υἱὸν Βάρχου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ τὸν Ἐδερμῶν τὸν στρατηγὸν Καλοποδίου τοῦ ἐνδοξοτάτου κουβικουλαρίου καὶ πραιποσίτου. εὐρόντες δὲ τοῦ τείχους τοῦ Ἀναστασιακοῦ τύπους τινας πεπτωκότας ἐκ τῶν σεισμῶν, εἰσελθόντες ἤχμα- 15
D λώτευσαν ἕως Ἀρουπίας καὶ Νυμφῶν καὶ Χιτουκώμεως· καὶ πάντες ἔρρυγον ἐν τῇ πόλει μετὰ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶν τοῦ- 20 το δὲ γνούς ὁ βασιλεὺς ἐδημότευσε πολλοὺς, καὶ ἐπεμψεν εἰς

2. μηχανικοί] χειμαρικοί A f.

3. ὥς A, καὶ vulg. ἀπο-

κάτωθεν A.

5. οὐκ ἐβάσταξαν A f, οὐ κατεβάσταξαν vulg.

8. ἐπάνω om. b.

10. πληθὴ πολλὰ, καὶ ἐπολ. αὐτήν A, καὶ

ἐπολ. αὐτ. πλ. πολλὰ vulg.

11. καὶ ante Σέργιον add. ex A.

16. Ἀρουπίας A.

Χιτουκώμεως A e, Σίτου κομέως f, Χιτοῦ κώμης vulg.

formis ex terrae motuum concussione cernebatur) pars orientalis contractae ad sanctum altare testudinis decedit in terram. molis eiusmodi collabente ruina ciborium, sancta mensa, et ambo comminuta sunt et plane contrita. tantae porro iacturae incussantur architecti, quod, ut sumptibus parcereut, pilarum capita ad trulli radices non solide per omnes partes compegissent, sed eas pilas, quae trullum suffulciant, fenestris et aperturis reliquissent hiantes, ex quo susten-tando trullo non fuere satis. hoc animadverso, pilas alias piissimus imperator extruxit, quae trullum deinceps exceperunt: atque ita iustauratus est viginti pedes altior, quam in priori aedificatione an-tea fuerat.

Hoc etiam anno Unni et Sclavi cum maximis copiis in Thraciam irruentes eam bello vastaverunt, multosque homines vel occiderunt, vel in captivitatem abduxerunt: sed et Sergium militiae magistrum, Pacchi senioris filium, et Ederman ducem Calopodii clarissimi cubicularii et praepositi filium ceperunt. cumque partes quasdam muri Anastasiani terrae motibus collapsas reperissent, per eas ingressi, in potestatem suam redegerunt loca ad Drypiam, Nymphas et Chitus vicum sita: cunctique facultatibus secum asportatis in urbem cun-

Μακρὸν τείχος· καὶ συγκροίσαντες πύλεμον ἐκεῖ πολλοὶ ἀπέ-
 θανον τῶν Ῥωμαίων καὶ σχολαρίων. λοιπὸν ἐκέλευσεν ὁ
 βασιλεὺς καὶ κατηνέχθησαν τὰ ἀργυρᾶ κιβώρια, καὶ αἱ
 ἀγίαι τράπεζαι αἱ ἀργυραὶ ἔξω τῆς πόλεως, καὶ παρεφύλατ-
 5 τον τὰς πόρτας πάσας τοῦ τείχους τοῦ Θεοδοσιακοῦ αἱ σχο-
 λαι καὶ οἱ προτίκτορες καὶ οἱ ἀριθμοὶ καὶ πᾶσα ἡ σύγκλη-
 τος· ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπιμένουσιν οἱ βάρβαροι, ἐκέ-
 λευσε Βελισάριον τὸν πατρίκιον ἐξελθεῖν κατ' αὐτῶν μετὰ P. 198
 10 ἱππων, τὴν τε βασιλικὴν καὶ τοῦ ἱππικοῦ καὶ τῶν εὐαγῶν οἰ-
 κων καὶ παντὸς ἀνθρώπου, ὅπου ἦν ἵππος· καὶ ὀπλίσας λαὸν,
 ἐξῆλθεν εἰς Χιτούκωμιν· καὶ ἐποίησεν φουσάτον, καὶ ἤρξατο
 πιέζειν ἐξ αὐτῶν τινὰς καὶ φονεύειν. καὶ ἐκέλευσεν κοπῆναι
 δένδρα, καὶ σύρεσθαι ὀπισθεν τοῦ ἐξερκέτου αὐτῶν, καὶ ἐγέ-
 15 νετο ἐκ τοῦ ἀνέμου κονιορτὸς μέγας, καὶ ἐπῆγεν ἐπάνω τῶν
 βαρβάρων. οἱ δὲ νομίσαντες ὅτι πληθὸς πολὺ εἰσιν, ἔφυγον
 καὶ ἤλθον εἰς τὰ μέρη τοῦ ἁγίου Στρατονίκου εἰς τὸ Δέκα-
 τον. μαθόντες δὲ ἐκ τῶν κατασκόπων, ὅτι παραφυλακὴ πολ-
 20 λή ἔστιν εἰς τὰ τείχη Κωνσταντινουπόλεως, ἤλθον εἰς τὰ μέρη V. 158
 τοῦ Τζουρουλῶ καὶ Ἀρχαδιουπόλεως καὶ τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου

3. ἀργυρὰ κιβώρια vulg. 7. μένους A. 8. μετὰ καὶ ἄλ-
 λων συγκλητικῶν a. 10. τῶν add. ex A. 12. Χιτούκωμιν
 A, Χίτου κώμην vulg. φουσάτον A, φουσατόν vulg. 13.
 πιάνειν A. 14. ὀπίσω a. αὐτῶν] αὐτοῦ a.

fingerunt. quamobrem imperator multos ex civium numero delectos
 ad Longum murum misit: ibi commissa pugna multi Romanorum et
 scholarium ceciderunt. postremum autem iubente imperatore cibo-
 ria argentea et sanctae mensae pariter ex argento, quae extra civi-
 tatem in ecclesiis erant, suis locis exportatae sunt: portas vero omnes
 Theodosiani muri defenderunt scholae, protectores, numeri et uni-
 versus senatus. sed cum barbaros illic pertinaciter permanere vi-
 deret imperator, patricium Belisarium una cum aliis senatus con-
 tra ipsos progredi iussit. porro Belisarius sumptis omnibus equis,
 tam imperatoris, quam circi, sed et sacrarum domorum, nec non
 uniuscuiusque hominis privati, cui fuit equus in potestate, populoque
 armis instructo, ad Cbitti pagum profectus est: ibique aciem omnem
 composuit: tum quosdam ex barbaris capere, et interficere coepit:
 quia etiam arbores caedi, et pone exercitum in terram trahi impe-
 ravit: ex quo pulvis ingens vento excitatus et in barbaros delatus
 super eos incubuit: qui cum maximas copias inde adesse existimarent,
 in fugam versi, ad regionem sancti Stratonici, ad Decatum recessere.
 ac cum subinde a speculatoribus rescivissent Cpoleos muros magno mi-
 litum numero esse defensos, Tzurulum et Arcadiopolim et Sanctum

Ζουπαρῶν, καὶ ἔμειναν ἐκεῖ παρακαθήμενοι ἕως τὸ ἅγιον πύσχα. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες τῆς πόλεως σὺν αὐτῷ ἐν Σηλυμβρία ἐπὶ τὸ κτίσαι τὸ τεῖχος τὸ μακρόν· ὅθεν οἱ βάρβαροι εἰσῆλθον. καὶ ἔμειναν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖ ἕως τοῦ Ἀνυούστου μηνός· ὁμοίως καὶ 5 οἱ βάρβαροι ἔξω τῆς πόλεως περιεπόλεον ἕως τοῦ Ἀνυούστου. λοιπὸν ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς γενέσθαι πλοῖα διάπρυμνα, ὥστε ἀπελθεῖν εἰς τὸν Δανούβιον, καὶ ἀπαντῆσαι τοῖς βαρβάρους περὺσαι, καὶ πολεμῆσαι αὐτούς. τοῦτο γνόντες οἱ βάρβαροι, παρεκάλεσαν διὰ πρεσβευτοῦ ἀκινδύνως ἔασαι αὐτοὺς 10 περῶσαι τὸν Δανούβιον. καὶ ἐπεμψεν Ἰουσιτῖον τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ κουροπαλάτην, καὶ διέσωσεν αὐτούς.

A.M. 6052 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἑὸς α'.

D Τούτῳ τῷ ἔτει ἤρξατο ὁ βασιλεὺς κτιζεῖν τὴν γέφυραν τοῦ Σαγάρεως ποταμοῦ. καὶ ἀποστρέψας τὸν αὐτὸν ποταμὸν 15 ἐν ἄλλῃ κοίτῃ, ἐποίησεν καμάρας φοβεράς πέντε, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν διοδεύεσθαι, ξυλίνης πρότερον οὐσῆς τῆς γεφύρας.

A.M. 6053 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ 9, ἡμέρᾳ ε', ἰνδικτιῶν 9,

2. τὴν add. ex A. 5. καὶ οἱ A, δὲ οἱ vulg. 7. διάπρυμνα A 2, διὰπρυμνα f, διπρυμνα vulg., ἀμφίπρυμνα Agath. p. 327, g. 8. τοῖς βαρβάρους περὺσαι (fort. περῶσαι) A, τοὺς βαρβάρους περνοῦσαι f, τοῦ βαρβάρους εἰ περνοῦσαι vulg. 9. αὐτοὺς A a f, αὐτοῖς vulg. 12. Κουροπαλάτην] Κοροπαλάτην A, Κυροπαλάτην vulg. 16. ἐποίησεν alterum] ἤγειρεν a, ἔκτισε A f.

Alexandrum Zupparorum versus digressi sunt: ibique castris positus usque ad pascha substitere. peracto festo paschali imperator cum universis civibus urbe relicta, ad reparandas Muri longi ruinas Selybriam perrexit: quare pedem retulerunt barbari, et trans murum abierunt. ibi mansit imperator ad Augustum usque mensem: similiter et barbari usque ad mensem Augustum extra urbem circumvagabantur. caeterum imperator bipoppes naves confici, iisque in Danubio adversos Unnos, si quando transfretarent, excipi, et cum eis manus iussit conseri. his auditis barbari missis legatis petiverunt, ut sibi reditus tuto permitteretur, et Danubium tralicerent. misit ergo imperator Instinum nepotem suum et europalatem: eosque dimisit inco-lumes.

A.C. 552 Antiochiae episcopi Anastasii annus primus.

Hoc anno pontem ad Sagarim fluvium coepit imperator construere: et flumine in alium alveum abducto, arcus quinque mirabiles ac stupendos excitavit, per quos faciles esset ad utramque ripam transitus: cum pons tantum ligneus antea fuisset.

A.C. 553 Hoc anno, mensis Septembris die nono, hebdomados quinto, iu-

ἐξημίσθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτι ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς. P. 190
 ἦν γὰρ ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Θράκης, καὶ οὐδένα ἐθεώρει. καὶ λοιπὸν
 οἱ δῆμοι ἤρπυσαν τοὺς ἄρτους αἰγνίδιον ἐκ τῶν ἄροπωλείων
 καὶ μαγκιπίων· καὶ περὶ ὥραν τρίτην οὐχ εὐρίσκειτο ἄρ-
 5 τος ἐν πόσῃ τῇ πόλει, καὶ βροχὴ μεγάλη τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐγέ-
 νετο. ἐκλείσθησαν δὲ καὶ τὰ ἐργαστήρια, καὶ ἐθρυλλήθη τὸ
 παλάτιον, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῆς συγκλήτου ἐθεώρει τὸν βασιλέα
 διὰ τὸ κεφαλαλῆσαι αὐτόν. ἐκ τούτου ἐπίστευον ὅτι ἀπέθα-
 νεν. περὶ ὥραν δὲ ἑνάτην συμβούλιον ἐποίησεν ἡ σύγκλητος,
 10 καὶ ἀπέστειλεν τὸν ἑπαρχον, καὶ ἐποίησεν φῶτα αἶψαι εἰς πᾶ-
 σαν τὴν πόλιν, ὅτι ὕψιανεν ὁ βασιλεὺς. καὶ τούτῃ τῇ τρόπῃ B
 κατεσπιάθη ἡ πόλις ἐκ τῆς ταραχῆς. μετὰ δὲ τὸ ὑγιᾶναι τὸν
 βασιλέα, Εὐγένιος ὁ ἀπὸ ὑπάρχων διέβαλλε Γεώργιον τὸν
 κουράτωρα τῶν Μαρίνης καὶ Αἰθέριον τὸν κουράτωρα τῶν
 15 Ἀντιόχου, ὡς θελήσαντας ποιῆσαι βασιλέα Θεόδωρον τὸν
 υἱὸν Πέτρου μαγίστρου, ᾧ συνεφώνησεν καὶ Γερόντιος ὁ
 ἑπαρχος τῆς πόλεως. ζητηθείσης δὲ τῆς ὑποθέσεως καὶ μὴ
 ἀποδειχθείσης, ἡγυακτῆθη ὁ Εὐγένιος, καὶ ἐθρηνεύθη ὁ οἶκος
 αὐτοῦ. προσφγῶν δὲ ἐκεῖνος τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐσώθη. τῇ δὲ

1. ἐξημίσθη A, ἐξημίθη vulg. 4. μαγκιπίων A, μαγκιπίων
 vulg. καὶ περὶ A, καίπερ vulg. 5. ἐγένετο add. ex A.
 8. κεφαλαλγείσθαι A. 10. ἀπέστειλεν τὸν ἑπαρχον A, ἐπέμψεν
 τὸν ὑπαρχον vulg. 12. κατέσθι A. 14. Ἐθέριον A. 15.
 θελήσαντα A b. 17. ἑπαρχος A, ὑπαρχος vulg.

ditione nona, imperatorem obliisse per Cpolim rumor sparsus est. e
 Thracia quippe in urbem redix, conspicuum nemini se fecerat. plebs
 itaque confusa ex officinis et mancipiis sive pistrinis panes diripuit, et
 a tertia iam diei hora nullibi civitatis reperiebatur panis, et copiosus
 admodum imber eo die decidit. officinae demum omnes clausae:
 rumorque ex palatio manavit, ad imperatoris conspectum, quod capi-
 tis dolore vexetur, ex senatu admitti neminem, ex quo eum ex ho-
 manis sublatum arbitrabantur. circa nonam vero horam senatus inito
 super ea re consilio, praefectum misit, qui pro imperatoris salute,
 per totam urbem faces et lumina iussit accendi: et hoc pacto ex
 tanto tumultu ad pristinam tranquillitatem urbs rediit. integra de-
 mum imperatori restituta valetudine, Eugenius expraefectus curatorem
 palatiorum Marinae Georgium et Antiochi curatorem Aetherium, quasi
 magistri Petri filium Theodorum ex Gerontii urbis praefecti consilio
 imperatorem creare attentassent, accusavit. factio de crimine diligen-
 ti examine, nec eo comprobato, Eugenius invidia non plene liberatus,
 domum publice proscriptam amisit: is vero ad ecclesiam confugiens,
 salutem conuinit. mense autem Decembri magno incendio in portu

Δεκεμβρίῳ μηνὶ γέγονεν ἐμπυρισμὸς μέγας ἐν τῷ λιμένι Ἰου-
 C. λιανοῦ, καὶ πολλοὶ οἴκοι ἐκάησαν καὶ ἐκκλησίαι ἀπὸ ἀρχῆς
 τοῦ λιμένος ἕως τοῦ Προβίου. γέγονε δὲ καὶ θανατικὸν μέγα
 ἐν τῇ Κιλικίᾳ καὶ Ἀναζαρβῷ, καὶ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ
 V. 159 καὶ σεισμοί, καὶ συνέβαλλον κατ' ἀλλήλων οἱ ὀρθόδοξοι καὶ 5
 οἱ Σευηριανοί, καὶ πολλοὶ θόνοι γέγονασι. καὶ ἀποστείλας ὁ
 βασιλεὺς Ζίμαρχον τὸν κόμητα τῆς ἀνατολῆς ἐκόλασε τοὺς
 αὐτάκτους, καὶ πολλοὺς ἐξώρισεν καὶ ἐδήμευσεν καὶ ἡχρωτη-
 ρίωσεν.

A.M. 605½ Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ιβ', ἡμέρα δ', ἰνδικτιῶνι 10
 Δί', ἐσπέρας βαθείας γέγονεν ἐμπυρισμὸς μέγας ἐν τοῖς Και-
 σαρείῳ, ἕως τῆς λεγομένης Ὀμφακερᾶς. καὶ ἐκάησαν ὅλα τὰ
 ἐργαστήρια καὶ οἱ πυλεῶνες ἕως τοῦ Βοός. τῷ δὲ Νοεμβρίῳ
 μηνὶ ἡπικικὸν ὡσημένον πρὸ τοῦ ἀνελθεῖν τὸν βασιλεῦς, γέγονε
 δημοτικὴ ταραχὴ, καὶ ἐπῆλθον οἱ Πράσινοι τοῖς Βενέτοις, καὶ 15
 P. 200 γυνὸς ὁ βασιλεὺς ἀνῆλθεν ἐν τῇ καθίσματι, καὶ θεασάμενος
 τὴν μάχην, ἐκέλευσεν Μαρριανῷ τῷ κόμητι τῶν ἐξκουβιτόρων
 σὺν τῷ κονράτωρι τῶν Καισαρείῳ κατελθεῖν, καὶ χωρίσαι τὰ
 μέρη. οἱ δὲ ἀπελθόντες οὐκ ἠδυνήθησαν χωρίσαι αὐτούς.

2. οἴκοι] τόποι A b. καὶ ἐκκλησίαι add. ex A. 3. τῶν
 Προβίου A. 7. Ζίμαρχον A. κόμητα A, κόμητα vulg.
 ἐκόλασε A b. 8. καὶ ἐδ. καὶ ἡχρ. om. a. 12. καὶ ἐκάησαν
 om. A b f. 14. ὡσημένου A, γενομένου vulg. 15. ταραχὴ]
 φοριτὴ f. τοῖς Βενέτοις A, τοὺς Βενέτους vulg. 17. ἐξκου-
 βιτόρων A, ἐξκουβίτων vulg. 18. χωρίσαι f.

Juliaui excitato, multae domus et aedes sacrae multae a portu ex-
 tremo usque ad Probi consagrarunt. mortifera quoque lues per Ci-
 liciam et Anazarbum grassata est: terrae motus Antiochiam magnam
 concusserunt: contentione insuper inter Severianos et orthodoxos orta,
 multae caedes utriusque perpetratae. Imperator autem Zimarcho orien-
 tis comite misso, seditiosos, multis ex illis in exilium actis, bonis
 eorum publicatis, membris quoque amputatis castigavit.

A. C. 554 Hloc anno, mensis Octobris die duodecimo, hebdomados quarto,
 indictione decima, magnum profunda iam vespera incendium ad Cae-
 sarii partes, ad locum, cui Omphacera, nomen, grassatum est: et of-
 ficinae omnes et fornices ad Bovis locum consagrarunt. Novembri
 etiam mense ludis circensibus celebratis, priusquam Imperator spec-
 tatum advenisset, factionum seditio exorta est, et Prasini in Vene-
 tos irruere. nuncio ad Imperatorem delato, sedile sibi positum in
 circo conscendit, et conflictu spectato, Marianum comitem excubito-
 rum et Caesarii palatii curatorem partibus dirimendis in arenam ius-
 sit descendere. ubi conflictus locum tenuerunt, tumultui sedando non

καὶ πολλοὶ μὲν ἀπέθανον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, πολλοὶ
 δὲ καὶ ἐπληρώθησαν. εἰσελθόντες δὲ οἱ Βένετοι εἰς τὰ βά-
 ραθρα τῶν Πρασίνων ἔκραζον· ἄψον ὦδε, ἄψον ἐκεῖ. ὁ δὲ
 Πράσιτος οὐ φαίνεται. καὶ πάλιν οἱ Πράσινοι ἔκραζον· αἱ,
 5 αἱ, ὅλοι, ὅλοι εἰς τὴν μέσσην. ἤλθον εἰς τὰς γειτονίας τῶν
 Βενέτων, καὶ ἐλίσσασθαι οὐκ εὗρισκον καὶ ἔκραζον· ἄψον, ἄψον
 ὦδε. Βένετος οὐ φαίνεται. καὶ εἰσῆρχοντο εἰς τὰς γειτονίας Β
 διαφανούσης κυριακῆς, καὶ ἤρπαζον τὰς ὑποστάσεις. καὶ
 ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς συσχεθῆναι τοὺς Πρασίνους, καὶ πολ-
 10 λαὺς βασάνους ἐκολάσθησαν. οἱ δὲ Βένετοι προσέφυγον τῇ
 ἐκκλησίᾳ τῆς Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν. οἱ δὲ ἐξελίσσαντες
 Πράσινοι προσέφυγον εἰς τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν ἐν Χαλκη-
 δόνι· οὐκ ἐκβαλὼν ὁ ἑπαρχος ἐτιμωρήσατο. ἤρξαντο δὲ αἱ
 γυναῖκες αὐτῶν καὶ αἱ μητέρες κραῖζειν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῇ
 15 βασιλεῖ, ἵνα παράσχη τοῖς Πρασίνους ἰνδουλγεντίας· καὶ
 ἐδιώχθησαν μετὰ βάρκων, καὶ οὐ διηλλάγη αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς
 ἕως τῆς Χριστοῦ γεννήσεως. τῇ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ ἐκέ-
 λευσεν ὁ βασιλεὺς, τῶν ἐπὶ τὰ σχολαρίων τοὺς καθεζομένους C
 ἐν τῇ Νικομηδείᾳ καὶ Κίῳ καὶ Προύσῃ καὶ Κυζίκῳ καὶ

1. πολλοὶ δὲ καὶ Α, καὶ πολλοὶ vulg. 3. ἔκραζον· αἱ αἱ, ὅ-
 λοι, ὅλοι ἐς τὴν μέσσην f. 6. ἄψον, ἄψον ὦδε Α f, ἄψον ὦδε,
 ἄψον ἐκεῖ vulg. 11. ἐξελίσσαντες Α, ἐξελύσαντες α f, ἐξελίσσαν-
 τες vulg. 13. ἑπαρχος Α, ὑπαρχος vulg. 15. ἰνδουλγεν-
 τίας Α, ἰνδουλγεντίας vulg.

fuere satis, nec concertam pugnam distrahere valuerunt: ita ut multi ex utraque parte caesi fuerint, vulnerati etiam multi. ingressi vero Veneti in Prasinorum cuneos et carceres: incende hic, exclamabant, ignem illuc admove. Prasinus vero nusquam comparet. Prasini ex adverso vociferabantur: hem, hem, cuncti, cuncti in mediam arenam procedite. progressi in Venetorum vicinias, lapidibus obvios quosque obruerunt, clamantes: ignem huc applica, ignem illic suppone. Venetus non comparet. dominica vero iam illucente irruerunt in vicinias, et omnia Venetorum bona diripere. imperator autem Prasinos apprehendi iussit: ex quibus multi variis tormentis castigati. at Veneti ad ecclesiam deiparae, quae in Blachernis, confugerunt. Prasini autem exsistentes ad sanctam Euphemiam Chalcedonem aufugere: quos inde expulsos praefectus suppliciiis affecit. porro coniuges et matres eorum ad imperatorem in ecclesiis clamare, ut Prasinis indulgentiam concederet: illae vero baculis repulsam passae sunt: nec placatus imperator, quin Christi natalitia celebrarentur. Februario vero mense imperator iussit ex septem scholariorum numeris, qui residebant in Bithynia, Nicomedia, Clo, Penza, Cyzico, Cotyaeo et

Κοτυναίῳ καὶ Δορυλαίῳ ἀπελθεῖν, καὶ καθίσαι ἐν τῇ Θράκῃ
ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ καὶ ταῖς πέριξ αὐτῆς πόλεσι. τῇ δὲ Μαρ-
τίῳ μηνὶ ἐπανέστησαν αἱ σχολαὶ τῇ κόμητι αὐτῶν, διὰ τινὰς
συνηθείας ἃς ἐλάμβανον, καὶ ἀπέκωψεν αὐτάς. καὶ ἐπῆλθον
αὐτῷ. εὐρέθη δὲ ἐκεῖ Θεόδωρος ὁ υἱὸς Πέτρου τοῦ μεγί- 5
στου ὁ Κονδοχαίτης, καὶ ἀπειλητικοῖς λόγοις χρησάμενος,
ῥδυνήθη αὐτοὺς καταπραῦναι. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρελήφθη ὁ
Βαισιόπολις ὑπὸ τῶν Οὐννων· καὶ ἐπεμψεν ὁ βασιλεὺς Μάρ-
D τελλον τὸν στρατηλάτην καὶ ἴδιον αὐτοῦ ἀνεψιὸν μετὰ πλῆ- 10
θους στρατοῦ, τοῦ ἀναρρῦσασθαι τὴν πόλιν καὶ τὴν Περσί-
δα. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ παρελήφθη καὶ ἡ Ἀναστασιόπο-
V. 160 λις τῆς Θράκης ὑπὸ τῶν Οὐννων. καὶ τῷ Μαίῳ μηνὶ γ' κα-
τηγορήθη Ζίμαρχος ὁ κουράτωρ τῶν Πλακιδίας, ὡς κατὰ
τοῦ βασιλείως λαλήσας πολλὰ καὶ δεινὰ, ὑπὸ Γεωργίου κου-
ράτωρος τῶν Μαρίνης καὶ Ἰωάννου ἀπὸ ὑπάντων συγγενῶν 15
Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.

A.M. 6055 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ γέγονε στάσις δημοτικὴ
P. 201 ἐν τοῖς Πιττακίοις, καὶ πολλοὺς ὁ βασιλεὺς ἐτιμωρήσατο. τῇ
δὲ Νοεμβρίῳ μηνὶ ἀβροχία πολλὴ ἐγένετο, καὶ λείψις ὑδά-

1. Κοτυναίῳ A. 2. ταῖς πέριξ αὐτῆς πόλεσι A, τοῖς πέριξ αὐ-
τῆς vulg. 4. ἀπέκωψεν A, ἀπέκωψαν vulg. ἐπανήλθον A.
6. Κονδοχαίτης A. 8. ὁ Βαισιόπολις] πόλις A e f, fort. Ὀδεσ-
σόπολις. 11. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ] τῷ δ' αὐτῷ ἔτει b, τῷ δ'
αὐτῷ μηνὶ a: καὶ ἡ Ἀν. A, ἡ Ἀν. vulg. 13. Πλακιδίας
A alii.

Dorlyaeo, ut relietis his locis subsisterent in Thracia, atque Hera-
cleae, caeterisque urbibus circum vicinis. Martio deinde mense scholae
tumultum contra suum comitem concitavere, ob quaedam stipendia
recipi solita, ac deinde rescissa. in eum itaque impetum fecerunt.
hic tum forte aderat Theodorus Petri magistri filius, cui cognomen
Condocheres, qui minaci oratione usus, eos demulcere et sedare va-
luit. eodem anno Baesipolis ab Unnis capta est: quamobrem Mar-
cellum militiae magistrum et nepotem suum cum copioso exercitu
ad eam civitatem atque Persiam liberandam misit. exinde mense
Aprili Anastasiopolis Thraciae urbs ab Unnis occupata: ac mense tan-
dem Maio, Zimarchus Placidiae curator, quasi multa in imperatorem
eaeque gravia deblaterasset, delatus est a Georgio, Marinae facultatum
curatore, et Ioanne exconsule, ambohus imperatricis Theodoraе con-
sanguineis.

A.C. 555 Hoc anno, mense Octobri, popularis seditio in Pittaciis excitata
est: et in plurimos imperator animadvertit. mense vero Novembri,
ex diuturniore imbris penuria magnus ubique aquarum defectus ex-
stitit: adeo ut ad aquarum receptacula rixae pugnaeque fuerint com-

των, ὥστε γενέσθαι μάχας πολλὰς ἐν τοῖς ὑδρείοις. ἐφύσησε δὲ καὶ βορρῆς ἄνεμος Ἀγούστῃ μηνί, καὶ οὐδαμοῦ νότος, καὶ οὐκ ἔρχοντο τὰ πλοῖα ἐν τῇ πόλει, ὥστε καὶ λιτὰς ἐμβαλεῖν Εὐτύχιον τὸν πατριάρχην εἰς Ἱερουσαλὴμ, τοῦτ' ἔστιν εἰς 5 τὸν ἄγιον Διομήδην.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνί . . . . ἐπινίκια ἦλθον ἀπὸ Ῥώμης Ναρσοῦ τοῦ πατρικίου δηλοῦντα παραλαβεῖν αὐτὸν πόλεις ὀχυρὰς τῶν Ἰούθων δύο Βηρωϊὰν καὶ Βορίγκας. τῇ δὲ κ' Β τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡμέρᾳ σαββάτον ἐσπέρας ἐπιβουλὴν ἐμελέ- 10 τησάν τινες τοῦ φονεῦσαι τὸν βυσιλέα, ὥς κἀθῆται ἐν τῷ παλατίῳ. ἦσαν δὲ Ἀβλάβιος ἀπὸ Μελιστῶν καὶ Μάρκελλος ἀργυροπράτης καὶ Σέργιος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ κουράτωρος Αἰθερίου. ἡ δὲ μελέτη αὐτῶν, ὥς κἀθῆται ἐν τῇ τρικλίνῃ ἐσπέρας πρὸ τοῦ μησεῦσαι, εἰσπηδῆσαντες σφύζουσιν αὐτάν, ἔχον- 15 τες ἰδίους ἀνθρώπους συνεργοῦντας αὐτοῖς Ἰνδοὺς κρυπτομένους εἰς τὸ Σιλεντιαρίκιν καὶ εἰς τὸν Ἀρχάγγελον καὶ εἰς τὸ Ἄρμα, ἵνα γενομένης τῆς ἐπιβουλῆς παραχρῆν ποιήσωσιν. ὁ δ' αὐτὸς Ἀβλάβιος καὶ χρυσίον ἔλαβεν παρὰ Μαρκελλοῦ τοῦ C

2. καὶ post δὲ add. ex A. Ἀγούστου μηνὸς b. 3. ἐν τῇ πόλει add. ex A. 6. haec lacuna etiam in A non suppletur. 7. παραλαμβάνειν A b. 8. Βηρωϊὰν A, Βεροϊὰν vulg. nonno Βηρωϊαν? 11. Μελιστῶν A. 12. ὁ add. ex A. 13. μελέτῃ] ἐπιβουλὴ a. 14. μησεῦσαι A, μισεῦσαι a, μησεῦσαι f. 16. καὶ εἰς τὸν A, εἰς τὸν vulg.

missae. mense etiam Augusto soli boreae flatus, notl aura nullibi spirare, ex quo navigia a meridie ad urbem appellere non potuere. quoniamobrem Eutychius patriarcha processiones cum precibus Hierusalem, hoc est, ad sanctum Diomedem duxit.

Eodem etiam anno, mense . . . . . victoriae triumphales nuncii Roma Cpolim delati, pervenerunt: Narsetem videlicet patricium duas urbes munitissimas Veronam et Brixiam a Gotthis recepisse. mensis vero eiusdem die vigesimo quinto, sabbato circa vespeream de imperatore Interficiendo, ubi sederet in palatio, quidam coniuraverunt. facinoris auctores fuerunt Ablabius exmonetarius, Marcellus argentarius, et nepos Aetherii caratoris Sergius. eorum porro confuratio huiusmodi fuit: nimirum cum imperator in triclinio sub vespeream accubuisset, priusquam abundi copia fieret, irruentes eum interfecuri essent. quin etiam quosdam homines Indos ad hoc facinus adiutores ad Silentiarium et locum Archangeli Harmatisque nomine nuncupari solitum in insidiis latentes habuere, qui molitione ad finem perducta, tumultum concitarent. porro ipse Ablabius auri libras quinquaginta a Marcello argentario, ut suam ipsi operam ad

ἀργυροπράτον λίτρας ὡς εἰς τὸ συναρρῆσθαι αὐτῶν, καὶ τοῦ
 Θεοῦ ἐνδοκῆσαιτος ἐθάρρησεν Ἀβλάτιος· Εὐσεβίῳ τῷ ἀπὸ
 ὑπάτων ὄντι κόμητι Φυδεράτων καὶ Ἰωάννῃ τῷ λογοθέτῃ
 τῷ κατὰ Δομεντζιόλον λέγων, ὅτι τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ βοιλόμεθα
 ἐπελθεῖν τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ μηνύσας τῷ βασιλεῖ ἐκράτησεν 5
 αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς φοροῦντας κρυπτὰ ξίφη· καὶ ὁ
 μὲν ἀργυροπράτης Μάρκελλος ἀστοχήσας τοῦ προσδοκωμένου,
 σύρας, ὁ ἐφόρει ξίφος, δέδωκεν ἐαυτῷ τρεῖς πληγὰς ἐν τῷ
 Διτρικλίῳ, συσχεθεὶς δὲ τελευτᾷ. Σέργιος δὲ ὁ Αἰθιρίου ἀγε-
 ψιὸς διαδράς προσέφυγεν ἐν Βλαχέρναις, ὃν ἔξαγαγόντες τῆς 10
 ἐκκλησίας καὶ ἑξαιάσαντες ἔπεισαν ὁμολογῆσαι, ὡς καὶ Ἰσα-
 κιος ὁ ἀργυροπράτης, καὶ Βελισάριος ὁ ἐνδοξότατος πατρικίος
 καὶ αὐτὸς συνήδει τοιαύτῃ ἐπιβουλῇ, καὶ Βίτος ὁ ἀργυροπρά-
 τής, καὶ Παῦλος ὁ κουράτωρ τοῦ αὐτοῦ Βελισαρίου ἐγίνωσκον
 τὴν σκέψιν. καὶ συσχεθέντων ἀμφοτέρων, καὶ ἐκδοθέντων 15
 Προκοπίῳ τῷ ὑπάρχῳ, κατέθεντο, καὶ κατέβησαν Βελισαρίου
 τοῦ πατρικίου. αὐτίκα οὖν ὁ βασιλεὺς γέγονεν ὑπὸ ἀγανά-
 κτησιν Βελισαρίου· πολλοὶ δὲ φυγῇ ἐχρήσαντο. τῇ ε' τοῦ
 Ρ. 202 Δεκεμβρίου μηνὸς ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς σιλέντιον, ὃ ἐνέγκας

4. ἐν τῇ ἰσπ. A. 11. καὶ prius add. ex A. 12. ὁ prius
 add. ex A. 15. σκέψιν vulg. συσχέθ. ἀμφοτέ-
 ρων A b, συσχ. πάντων ἀμφ. vulg. 16. Προκοπίῳ h. l. ite-
 rum lacuna intercedit in cod. A, quae usque ad p. 380, 5. καὶ
 περιπλακεῖς pertinet.

id accommodaret, acceperat. Ablabius autem, deo ita disponente, cum
 Eusebio exconsili, qui foederatorum comes erat, et Joanni Logothe-
 tae, qui Domentziolo adhaerebat, quod coniuraverant fidenter aperuit:
 hac ipsa, inquit, vespera imperatorem aggredi et interficere decrevi-
 mus. ille re ad imperatorem nuntiata detinuit eos, et gladios occulte
 ferentes deprehendit. et argentarius quidem Marcellus consilio suo
 frustratus, educto, quem gerebat, gladio, tres sibi plagas in ipso tri-
 clinio inflixit. mox dum caperetur, expiravit. Aetherii vero nepos
 Sergius surripieus se in Blachernarum aedem confugit: eumque vi
 eductum et examinatum hortati sunt fateri Isacium argentarium, et
 clarissimum patricium Belisarium cum eo coniurationis huiusmodi par-
 ticipes; ac insuper argentarium Vitum, Paulumque Belisarii curatorem
 eiusdem fuisse conscios. comprehensus igitur uterque et Procopio
 praefecto traditus insidias omnes detulit, et patricium Belisarium ac-
 cusavit. confestim itaque in Belisarium imperator exarsit: ex quo
 multi fugam arripere consiliati sunt. tum vero Decembris die quinto
 curiam convocavit imperator, adducto secum etiam sanctissimo patri-
 archa Eutychio, eorumque confessionibus palam recitari iussit, Beli-

καὶ τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Εὐτύχιον κελεύσας ἀναγνώ- V. 161
σθῆναι τὰς αὐτῶν καταθέσεις, καὶ ἀκούσας Βελισάριος μεγά-
λως ἐβαρύνθη, καὶ γέγονεν ὑπὸ ἀγανάκτησιν τοῦ βασιλέως, καὶ
πέμψας ὁ βασιλεὺς ἔλαβεν πάντας τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ,
5 καὶ αὐτὸν ἐκάθισεν ἐν τῇ οἰκῇ αὐτοῦ παραφυλαττόμενον.
τῇ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κ' γέγονεν ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλη-
σίας τὸ δεύτερον· ἡ δὲ παννυχὶς τῶν αὐτῶν ἐγκαινίων γέγονεν
εἰς τὸν ἅγιον Πλάτωνα, καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν ὁ πατριάρχης B
Κωνσταντινουπόλεως Εὐτύχιος μετὰ τῆς λιτῆς, συμπαρόντος
10 καὶ τοῦ βασιλέως, καθεζόμενος ἐν τῷ ὀχήματι, καὶ φορῶν τὸ
ἀποστολικὸν σχῆμα καὶ κρατῶν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον, πάντων
τῶν λαῶν ψαλλόντων τὸ· Ἄρχετε πύλας, ἄρχοντες, ἑμῶν. τῇ
δ' αὐτῇ μηνὶ παρελήφθη μέρη τινὰ τῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ τῶν
Μαυριτάνων ἐπαναστάντων [αὐτῶν τῇ Ἀφρικῇ] τρόπῳ τοι-
15 οῦτον. Κουτζίνας τις ὀνόματι ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους ἐξαρχος
τῶν Μαυριτάνων, εἶχεν ἔθος λαμβάνειν παρὰ τοῦ κατὰ τὸν
καιρὸν ἄρχοντος τῆς Ἀφρικῆς ἑτήσιον χρυσίον. ἐλθόντος δὲ
αὐτοῦ λαβεῖν αὐτό, Ἰωάννης ὁ ἄρχων Ἀφρικῆς ἐφόρυσεν
αὐτόν. ἀνέστησαν δὲ τὰ τέκνα αὐτοῦ τοῦ Κουτζίνα ἐκδικούν- C
20 τες τὸ πατρῶον αἷμα, καὶ ἐπαναστάντες τῇ Ἀφρικῇ, παρέλαβον

2. μεγάλως ἐλυγίσθη, καὶ α.

7. παννυχὶς vulg.

14. Μαυ-

ρικιανῶν vulg.
leuita videntur.

αὐτοῖς τῇ Ἀφρικῇ α.
17. ἄρχοντα α.

19. ἐκζητούντες τὸ πα-

τρῶον αἷμα b.

sarius coram assistens et auditor, graviter indoluit, et in imperatoris
offensionem incurrit, qui militibus summissis domesticos eius detinuit
omnes, ipsam vero propria domo inclusum sub custodia servari prae-
cepit. porro mensis Decembris die vigesimo magnae ecclesiae dedi-
catio secundo celebrata: nocturnaeque vigiliae dedicationi huiusmodi
praemitti solitae apud sancti Platonis peractae: et exinde sacro pro-
cedendi ritu, cui praesentem imperator se exhibuit, patriarcha Cpo-
leus Eutychius curru vectus, et apostolico habitu ornatus, sacrum ma-
nibus tenens evangelium, progressus est, cunctis e populo concinen-
tibus: attollite portas, principes, vestras. eodem quoque mense par-
tes quaedam Africae a Mauritanis in Africa rebellionem excitantibus
occupatae sunt hoc pacto. quidam nomine Cutzinas memoratae Mau-
ritanorum gentis princeps, a praefecto, qui per id tempus regeret
Africam, certum auri pondus accipere solebat. eam pecunie summam
accipere profectum Ioannes Africae praefectus occidit. insurgunt ita-
que Cutzinae liberi patrum sanguinem ulturi, et excursionibus
Africam vastantes, abactis hinc inde praediis, partes regionis aliquas

Theophanes.

24

αὐτῆς μέρη τινά, πραιδένσαντες. ὁ οὖν βασιλεὺς γνὼνς τοῦ-
το, ἀπέστειλεν πρὸς βοήθειαν τῆς Ἀφρικῆς Μαρκιανόν τὸν
ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ στρατηλάτην μετὰ ἐξηκέτου, πρὸς τὸ εἰ-
ρηνεῦσαι τοὺς Μάυρους. καὶ προσερρύνσαν αὐτῷ, εἰρηνευσεν ἡ
Ἀφρική· τῇ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνί διεδέχθη ὁ Προκόπιος ὁ ὑπαρ- 5
χος τῆς πόλεως, καὶ γέγονέν αὐτ' αὐτοῦ Ἀνδρέας ὁ ἀπὸ λο-
γοθετῶν. καὶ ἐξερχομένον αὐτοῦ ἀπὸ παλατίου τῆς Χαλκῆς
καθήμενον ἐν τῷ ὁχήματι, καὶ ἀπερχομένον ἐν τῷ πραιτωρίῳ,
D ὑπήντησαν αὐτῷ οἱ Πράσινοι εἰς τὸ Λαῦσον· καὶ ἤρξαντο
αὐτὸν ὑβρίζειν, καὶ λιθαρίζειν· καὶ ἐγένετο ἀταξία μεγάλη 10
ἐν τῇ μέσῃ τῶν δύο μερῶν. καὶ εἰσῆλθον ἐν ταῖς φυλακαῖς,
καὶ ἐκράτησεν ἡ μάχη ἀπὸ ὧρας ἑῶς ἰσπέρας. καὶ ἀπέ-
στειλεν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινόν τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ καὶ κουρο-
παλάτην, καὶ ἀπεδίωξεν αὐτούς. καὶ πάλιν περὶ ὧραν ἰθ'
συνέβυλλον μάχην, καὶ ἐκράτήθησαν· καὶ ἐπόμεπνευσεν ἐπὶ 15
πολλὰς ἡμέρας· καὶ ἔκοψαν τεὺς ἀντίχειρας αὐτῶν, ὅσοι
μετὰ ξιφῶν ἐμαχῆσαντο. καὶ τῇ 19' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἐδέ-
χθη Βελισάριος ὁ πατρικίος, ἀπολαβὼν καὶ πάσας αὐτοῦ τὰς
ἀξίας. ἐφθασε δὲ καὶ Πέτρος ὁ μάγιστρος ἀπὸ Περσίδος
P. 203 ποιήσας πύκτα εἰρήνης ἐτῇ ζ', ἔνεκεν Λαζικῆς καὶ τῶν μερῶν 20
τῆς ἀνατολῆς. τῇ δ' αὐτῷ μηνί ἦλθον πρέσβεις Ἀσκήλ τοῦ

12. ἕως ἰσπέρας om. f.

20. 19' f.

occupant. his cognitis nepotem suum et militiae magistrum Marcia-
num cum exercitu valido imperator mittit, invandae nimirum armis
Africae, Maurisque ad pacis et servitutis officia revocandis. Marciani
imperium faciles exceperunt Mauritanii, et Africa omnis in pace com-
posita est. porro Aprili mense Procopio urbis praefecto exanturato
institutus est Andreas exlogetheta: eoque post impositum onus e pa-
latio Chalces egresso, cunctisque insidente, et ad praetorium proced-
dente, Prasini et Lausum facti sunt obviam, virumque contumeliis et
lapidibus exceperunt: ex quo inter duas partes ingens orta seditio.
in carceres enim involaverunt: duravitque congressus ab hora decima
ad vesperam. Imperator autem Iustinum nepotem suum et eucropa-
latem misit, qui cohiberet impetum et seditiosos fugaret. circa duo-
decimam vero pugnam rorsus instauraverunt: qui tamen ex illis com-
prehensi, in multos dies per urbem ignominiae laurendae causa tra-
ducti sunt: et, quibus cum gladiis contentio inita, manuum pollices
truncati. caeterum Iulii mensis die decimo nono, patricius Belisarius
prius cunctis dignitatum honoribus restitutus, in gratiam quoque
imperatoris rediit. Petrus etiam magister e Persia reversus est, con-
stitutus in annos septem pacis conditionibus, quod in Lazicen alias

ἡγερός Ἐρμηχιῶνων τοῦ ἔσωθεν κειμένου τῶν βαρβάρων ἔθρους πλησίον τοῦ ὀκεανοῦ. τῇ δ' Αἰγούστιῳ μηνί γέγονε λείψις ὑδατος, ὥστε σφαιλισθῆναι τὰ δημόσια λουτρά, καὶ γενέσθαι φονοκοπεῖα εἰς τὰ ὕδρεα. B

5 Τούτῳ τῇ ἔτει μηνί Ὀκτωβρίῳ Ἰνδικτιῶν ιβ' ἀπῆλθεν Α.Μ. 6056 ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς χάριν εὐχῆς ἐν τοῖς Μυριαγγέλοις, V. 162 ἤγουν ἐν Γερμίσι πόλει τῆς Γαλατίας. τῷ δὲ Νοεμβρίῳ μηνί εἰσῆλθεν ἐν Βυζαντίῳ Ἀρέθας ὁ πατρικίος, καὶ φύλαρχος τῶν Σαρρακηνῶν, ὁφειλὰς ἀγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, τίς τῶν
10 τέκνων αὐτοῦ ὁφείλει μετὰ τὴν αὐτοῦ ἀποβίωσιν κρατῆσαι τῆς φυλαρχίας αὐτοῦ, καὶ περὶ τῶν γινομένων ὑπὸ Ἀβάρου τοῦ νιῦ Ἀλαμανδάρου εἰς τοὺς τόπους αὐτοῦ. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνί γέγονεν ἐμπυρισμὸς μέγας, καὶ ἐκαύθη τελείως C ὁ ξενὼν τοῦ Σαμψῶν, καὶ τὰ ἔμπροσθεν τοῦ Ρούφου οἰκήματα καὶ τὸ μεσάυλον τὸ πλησίον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὸ λεγόμενον Γαρσονοστάσιον, καὶ τὰ δι' ὁδοῦ ἀσκητήρια τὰ πλησίον τῆς ἁγίας Εἰρήνης σὺν τῇ μεσαιύλῳ αὐτῆς, καὶ μέρος τοῦ ναοῦ αὐτῆς.

Τούτῳ τῇ ἔτει μηνί Μαρτίῳ Ἰνδικτιῶν ιγ' ἐτελεύτη Ἡε-Α.Μ. 6057 20 λισύριος ὁ πατρικίος ἐν Βυζαντίῳ, καὶ ἡ τοῦτον περιουσία

4. φονοκοπεῖα α, φονοκόπια vulg.
ἀγάγαι b f.

11. Ἀμάρου α.

8. ἔλθεν Βυζαντίῳ f.

9.

que orientis regiones spectabat. eodem mense venerunt legati Ascel regis Hermecichionum, qui interiores barbararum nationum provincias iuxta oceanum obtinent. Augusto denique mense ea aquarum penuria contigit, quae publica balnea claudi, et caedes plurimas ad aquarum receptacula committi cogeret.

Hoc anno mense Octobri, indictione duodecima, ad Myriangelos, A. C. 556 Germium videlicet, ipsae Galatae urbs est, orationis habendae causa imperator Justinianus profectus est. mense vero Novembri patricius Arethas et Saracenicarum tribunum moderator Byzantium venit, renunciaturus imperatori, quis filiorum post eius obitum in tribunatum potestatem obtineret, nec non ea quae ab Abaro Alamandari filio in suam provinciam commissa erant. caeterum mense Decembri magnum incendium exortum est, quo Sampsonis hospitium peregrinis recipiendis destinatum omnino consumptum, aedes ad Ruffi partem anteriorem, medii quoque ad magnam ecclesiam atrii aedificium, cui militum statio nomen factum, duo quoque monasteria ad sanctum Irenem posita, nec non eiusdem ad mediam aream structura, et partheis ipsius ecclesiae bona pars flammis devastata.

Hoc anno mense Martio, indictione decima tertia, patricius Belisarius Byzantii moritur, facultatesque eius omnes imperialibus Mari-

Δὴ λθεν εἰς τὸν δεσποτικὸν οἶκον τῆς Μαρίνης. τῇ δὲ αὐτῇ
 ιγ' ἰνδικτιῶνι μηνί Ἀπριλίῳ ιβ' Εὐτύχιος πατριάρχης Κων-
 σταντινουπόλεως καθηρέθη καὶ ἐξωρίσθη ἐν Ἀμασίᾳ ὑπὸ Ἰου-
 στινιανοῦ. καὶ γέγονεν αὐτ' αὐτοῦ Ἰωάννης ἀπὸ σχολαστι-
 κῶν ἀποκρισιάρχως ὢν τῆς Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης. 5

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς τὸ περὶ φθαρ-
 τοῦ καὶ ἀφθάριτον κινήσας δόγμα, καὶ ἰδικτιον πανταχοῦ κα-
 ταπέμψας ἀλλότριον εὐσεβείας, θεοῦ προφθύσαντος, ἐκελεύτη-
 σεν μηνί Νοεμβρίῳ ια', τῆς ἐχομένης ιδ' ἰνδικτιῶνος, βασι-
 P. 204 λεύσας ἔτη λη', μῆνας ζ', ἡμέρας ιγ'. καὶ γίνεται τούτου 10
 διάδοχος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ, Ἰουστινὸς ὁ κορροπαλάτης.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει οἱ Θεοδοσιανοὶ καὶ Γαϊανῖται ἐν Ἀλε-
 ξανδρείᾳ κτιῶν ἤρξαντο συνακτῆρια, καὶ ἀθροίσαντες οἱ
 Γαϊανῖται ἐπίσκοπον ἐν αὐτοῖς ἐχειροτόνησαν Ἐλπίδιον ἀρχι-
 διάκονον αὐτῶν, ὃν ὁ βασιλεὺς δεδεμένον ἐλθεῖν προσέταξεν. 15
 ἐρχόμενος δὲ κατὰ τὸν Σίγριν ἀπέθανεν. Θεοδοσιανοὶ δὲ Δω-
 ρόθειον κρυπτῶς ἐν νυκτί ἐπίσκοπον ἑαυτοῖς ἐχειροτόνησαν. καὶ
 εἰς ἕν συνελθόντες οἱ τε Γαϊανῖται καὶ οἱ Θεοδοσιανοὶ κοιτὸν
 ἐπίσκοπον ἑαυτοῖς ἐνεθρόνισαν καὶ ἐχειροτόνησαν Ἰωάννην δὲ
 Βιτρα μοναχόν, ὃν οἱ Γαϊανῖται * δόλον ὑπομεμενηκέναι νομί- 20

5. τῆς μεγάλης om. f. 7. fort. ἰδικτιον, ut et alias. 14.
 ἐχειροτόνησαν] ἐνεθρόνησαν a f. 19. fort. ἐχειροτόνησαν
 Ἰωάννην τινὰ μοναχόν, ut et Gouar. coniecit. 20. δόλον] δοῦ-
 λον a e, sed fort. scribendum: δόλον ὑπομεμενηκέναι.

nae aedibus, et eius aerario addictae. eiusdem quoque indictionis
 decimae tertiae mense Aprili, eiusque die duodecimo, patriarcha Cpo-
 lros Eutychius a Iustiniano dignitate motus est, et Amaseam relegatus:
 Ioannes vero exscholasticus magnae Antiochiae respousalis in eius
 locum subrogatus est.

Eodem anno Iustinianus opinionem de corruptibili atque incor-
 ruptibili movens, cum edictum super ea re ab omni pietate alienum
 in provincias omnes emisisset, deo praevertente, mortuus est, die
 undecimo mensis Novembris, indictione decima quarta iam currente,
 cum regnasset annos octo supra triginta, menses septem, dies trede-
 cim: successor eius nepos Iustinus europolates designatur.

Eodem pariter anno Theodosiani et Galanitae conventicula Ale-
 xandriae aedificare coeperunt: Galanitae vero auctoritate ac viribus
 praevalentes Elpidium suum archidiaconum ordinaverunt; quem impe-
 rator victum ad se adduci iussit: in itinere vero ad Sigrin mortuus
 est. porro Theodosiani clam noctu Dorotheum sibi praefererunt:
 convenientesque in unum tam Theodosiani, quam Galanitae, eum
 commune utrisque episcopum in aedem intulerunt. cum autem Gaia-

σαντες τὸν πῶγονα τοῦ ἀββᾶ σὺν τῇ δέρματι καὶ τῇ σαρκί
ἐξέδειραν.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἰουστίνου, Κωνσταντινουπόλεως ἐπι- A.M. 6058
σκόπου Ἰωάννου, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου ἔτος α΄.

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ ιδ΄, ἰνδικτιῶνι ιδ΄, ἐβα-
σιλευσεν Ἰουστίνος ὁ ἀνεψιὸς Ἰουστινιανοῦ στεφθεὶς ὑπὸ
Ἰωάννου πατριάρχου ἀπὸ σχολαστικῶν. ἦν δὲ τῷ γένει Θρησκῶ, V. 163
μεγαλόψυχός τε καὶ εἰς πάντα ἐπιδέξιος, φιλοκτίστης· εἶχεν C
δὲ γυναῖκα Σοφίαν ὀνόματι, ἣν τινα καὶ ἔστειπεν αἰγούσταν.
10 ἐνσέβης δὲ ὧν ἐπέκρίμασεν τὰς ἐκκλησίας τὰς κτισθείσας ὑπὸ
Ἰουστινιανοῦ, τὴν τε μεγάλην ἐκκλησίαν καὶ τοὺς ἀποστόλους
καὶ ἄλλας ἐκκλησίας καὶ μοναστήρια, χαρισάμενος αὐτοῖς κει-
μήλια καὶ πᾶσαν πρόσοδον. ἦν δὲ ὁρθόδοξος πάνυ, καὶ ἀπέ-
στειλεν τὸν ἀββᾶν Φωτεινὸν τὸν πρόγονον Βελισαρίου τοῦ πα-
15 τριάρχου, δούς αὐτῷ ἔξουσίαν κατὰ παντός προσώπου καὶ πρά-
γματος τοῦ εἰρηγεῦσαι τὰς ἐκκλησίας πᾶσας Αἰγύπτου τε καὶ D
Ἀλεξανδρείας.

Τούτῳ τῷ ἔτει Αἰθέριος καὶ ὁ Ἀβδῖος, καὶ ὁ σὺν αὐτοῖς A.M. 6059
ἱατροὶς ἐπεβούλευσαν τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ, γνωσθέντες δὲ
20 ἀπέθανον ξίφει. ἐποίησεν δὲ ὑπατείαν, καὶ ἔρριψεν χρήματα
πολλά, ὥστε πολλοὺς πλουτίσαι.

9. γυναῖκαν vulg.

18. γνωσθέντες δι] καὶ γν. δὲ vulg.

ultae Ioannem quendam monachum solos adversum se commentum
arbitrarentur, barbaram cum pelle atque carne abbati avulsere.

Romanorum imperatoris Iustini, Cypoleos episcopi Iuannis, Hiero- A. C. 558
solymerum episcopi Macarii annus primus.

Hoc anno, mensis Novebris die decimo quarto, indictione de-
cima quarta, nepos Iustiniani Iustinus a Ioanne exarcholastico patriar-
cha coronatus suscipit imperium. fuit genere Thrax, generosus, et in
gerendis rebus dexter, et aedificiis gaudens. coniugem habuit nomi-
ne Sophiam, cui cum augustae dignitate coronam imposuit. pietatis
studiosus ecclesias a Iustiniano aedificatas ornavit, magnam videlicet
ecclesiam, sanctorum apostolorum, nec non alias, ut et monasteria,
quae cuncta sacra suppellectile, muneribusque, collatisque redditibus
dotavit. bene sensit in omnibus de fide. Photium praeterea Beli-
sarii patricii privignum, potestate in quasvis personas, atque res data,
ad omnes Aegypti et Alexandriae ecclesias reconciliandas bonaque
pace componendas misit.

Hoc anno Aetherius et Abdus, et una cum eis medicus Iustini A. C. 559
imperatoris vitae struxerunt insidias: comprehensi vero, gladio perie-
runt. consilium vero in ore munus dedit Iustinus, multasque pecunias,
quibus etiamnum plures ditati, sparsit in populum.

Τῷ δ' ἀντιπρῶτῳ ἔτι αἱ ἀββῆς Ἀγάθων ἀδελφὸς Ἀπολινάριον τοῦ ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας ἐλθὼν εἰς Ἀλεξανδρείαν, καὶ λόγους εἰσπραττόμενος, Εὐστοχίον μοναχὸν ὄντα οἰκονόμον P. 205 Ἀλεξανδρείας τότε, τῆς οἰκονομίας χάριν ἐφροῦρησεν τοῦτον· ὃς φωνῶν διὰ τῆς σιγῆς ἦλθεν ἐν Βυζαντίῳ, Μακαρίου τότε 5 ἐκβληθέντος τῆς ἐκκλησίας κατὰ συσκευὴν· καὶ ἐχειροτονήθη Εὐστοχίος ἀντὶ Μακαρίου ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων.

A.M. 6060 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Εὐστοχίου ἔτος α'.

B Τούτῳ τῷ ἔτει μετασπειλυμένη Σοφία εὐσεβεστάτῃ αὐγοῦστα τοὺς τε ἀργυροπράτας καὶ σημαδαρίους, ἐκέλευσεν 10 ἐνεχθῆναι τὰς ὁμολογίας τῶν χρεωστονόντων καὶ τὰ σημάδια· καὶ ἐντυχούσῃ αὐτοῖς, ἔλαβε τὰ σημάδια παρασχομένη αὐτὰ τοῖς χρεωστοῦσι, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰ τοῖς ἰδίοις δεσπότησι· καὶ μεγάλως ἐνφρημίσθη ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ πάσης τῆς πόλεως. Εὐστόχιος δὲ ἀπελθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα μίσει τῷ πρὸς Ἀπο- 15 λινάριον καὶ Ἀγαθῶνα καὶ Μακάριον, τοὺς τῆς νέας λαύρας μοναχοὺς ἐξέβαλλεν, ὥς Ὠριγενιστὰς· καὶ διὰ τοῦτο ἐξε- C βλήθη· καὶ πάλιν ἀπεκατέστη Μακάριος εἰς τὸν ἴδιον θρόνον.

A.M. 6061 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου πάλιν Μακαρίου, Ἀλεξανδρείας 20 Ἰωάννου ἔτος α'.

7. ἐπισκόπου vulg.
add. ex e.

13. χρεωστοῦσι, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὰ τοῖς

Eodem anno abbas Agatho Apolinarii episcopi Alexandrini frater, Alexandriam profectus ad rerum administratarum rationes exigendas, Eustochium monachum Alexandriae tunc magnam oeconomum male gesti muneris incusatum misit in carcerem: qui tecto elapsus, Byzantium perrexit. Macario vero dolis ecclesia depulso, in eius locum Hierosolymorum episcopus Eustochius consecratus est.

A. C. 560 Hierosolymorum episcopi Eustochii annus primus.

Hoc anno nummulariis foeneratoribusque cunctis convocatis, iussit augusta debitorum syngraphas et pignora ad se proferri: quibus in potestatem acceptis, pignora debitoribus restituit, et in propriorum dominorum manibus cuncta reposuit: atque ob id factum summis eam laudibus tota urbs prosequuta est. Eustochius autem Hierosolymam profectus, odio, quo in Apolinarium, Agathonem et Macarium ferebatur, novae laurae monachos Origeniani dogmatis incusatos expulit: quamobrem ipse postmodum eiectus est, et Macarius rursum proprio throno redditus.

A. C. 561 Hierosolymorum episcopi Macarii iterum, Alexandriae Ioannis annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἱπποδρομίας τελεσθείσης, καὶ φιλονεικούντων τῶν μερῶν εἰς ἀλλήλους, ἔπεμψεν μανδάτα εἰς ἐκάτερα τὰ μέρη ὁ βασιλεὺς, λέγων, εἰς μὲν τοὺς Βενέτους, ὅτι ὁ Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς παρ' ὑμῖν ἐτελεύτησεν, εἰς τοὺς 5 Πρασίνους, ὅτι παρ' ὑμῖν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ζῇ· καὶ ἀκούσαντα τὰ μέρη εὐόγησαν, καὶ οὐκ ἔτι ἐφιλονείκησαν. D

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἤρξατο κτείνειν τὸ παλάτιον τῶν Σο- 164
φιανῶν ἐπ' ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας, προφάσει τοῦ ἐκεῖ ταφῆναι Ἰουστὸν τὸν νῖον αὐτοῦ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι 10 αὐτόν, ἔτι κουροπαλάτου ὄντος αὐτοῦ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἀρχαγγέλου τοῦ ἐκεῖσε, κοσμήσας αὐτὸ ἐπὶ διαφόρων πολυτίμων μαρμάρων.

Ῥώμης ἐπισκόπου Βενεδίκτου ἔτος α'.

A.M. 6062

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινὸς ὁ βασιλεὺς ἤρξατο κτείνειν τὸ 15 παλάτιον τὸ δεύτερον ἐν τῷ προαπείῳ αὐτοῦ, ὃ εἶχεν πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτόν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῆς Περιγίπου, καὶ αὐτῷ ὄντι προαπείῳ αὐτοῦ ἐν τῇ λιμένι, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ἐν τοῖς Λαρείου. ἀποκατέστησεν δὲ τὸ λουτρόν τοῦ Ταύρου τὸ δημόσιον, καὶ ἐπωρό- 20 μασεν αὐτὸ Σοφιανὰς, ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σοφίας.

4. ὁ βασιλεὺς om. a.

11. αὐτὸ] αὐτῷ vulg.

17. προα-
πείῳ a f, προάπειον vulg.

Hoc anno ludia equestribus in circos celebratis et contendentibus ad invicem factionibus, ad utrasque partes mandata misit imperator; ad Venetos quidem his verbis usus: imperator Iustinianus penes vos obit: ad Prasinus autem, imperator Iustinianus penes vos vivit. his auditis conquieverunt factiones, et ad priora dissidia nusquam redierunt.

Eodem anno Sophianorum palatium coniugis Sophiae nomine, occasione accepta, quod in eo, dum europalateum adhuc ageret, filius eius Iustus fuisset sepultus, exaedificare coepit, in domo nimirum archangelii istius loci. pretiosioribus vero marmoribus palatium adornavit.

Romae episcopi Benedicti annus primus.

A. C. 562

Hoc anno imperator Iustinus, in suburbano, quod ante susceptum imperium possidebat, alterum palatium coepit extruere: et in principis insula, quae pariter eius erat, suburbanum aliud exexit ad portum: nec non sanctorum mercede non conductorum ad Darii regionem. ad haec publicum Tauri balneum a se reparatum de coniugis Sophiae nomine Sophianas nuncupavit.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Ἀναστάσιος ὁ ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὁ μέγας καθ'αψάμενος ἐν ταῖς ἀντιγράφοις τῶν συνοδικῶν Ἰωάννου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ χειροτονηθέντος Ἰωάννην Βιτὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ τούτου χειροτονηθέντος ἐξεβλήθη τῆς ἰδίας ἐπισκοπῆς κατὰ ἀγανάκτησιν Ἰουστινίου, καὶ ἐχειροτο- 5 νήθη Γρηγόριος μοναχὸς καὶ ἀποκρισιώριος τῆς μονῆς τῶν Βυζαντιῶν.

A. M. 6063 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Γρηγορίου ἔτος α'.

Τούτῃ τῷ ἔτι Ναρσῆς ὁ κουβικουλάριος καὶ πρωτοπα-
θάριος, ὁ ἀγαπητὸς τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, εἰς ὃν ἔλοι- 10
δορεῖται, ἔκτισεν τὴν οἰκίαν Ναρσοῦ καὶ τὴν μονὴν τῶν Κα-
C. Θιερῶν. ἀκούσας δὲ Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς περὶ τοῦ ἀνεψιοῦ
αὐτοῦ, ὃν εἶχεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀγρονστάλιον, ὅτι συσκευὴν
μελετᾷ κατὰ τοῦ βασιλέως, πέμψας ἀπεκεφάλισεν αὐτόν.

A. M. 6064 Τούτῃ τῷ ἔτι ἤρξατο κτιζεῖν ὁ Ἰουστίνος τὴν ἐκκλησίαν 15
τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐν ὄρφανοτρο-
φείῳ, καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐν τῇ Τρικόγχῃ τὴν κατεῖσαν
ἐπὶ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. προσέθηκε δὲ καὶ εἰς τὴν ἐκκλη-
D. σίαν τῆς ἁγίας θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν τὰς δύο ἀψίδας, τῆς
τε ἄρκτου καὶ μεσημβρίας ἐν τῇ μεγάλῃ ναῖ, καὶ ἐποίησε 20
τὴν ἐκκλησίαν κατὰ στυροῖον.

10. Ἰουστινιανὸς 2, Ἰουστίνου vulg.

Eodem etiam anno cum magnus ille Anastasius Antiochiae epi-
scopus in synodales epistolas Ioannis Cpoleos episcopi, qui Ioannem
Alexandrinum consecraverat, atque etiam in ipsum Ioannem Alexan-
drinum, qui ordinatus fuerat, rescriptis suis invecus fuisset: Iustini
mandato sede depulsus est, et in eius locum Gregorius monachus et
Byzantium monasterii apocrisarius promotus.

A. C. 563 Antiochiae episcopi Gregorii annus primus.

Hoc anno Narses cubicularius et protospatharius, qui Iustiniano
Imperatori adeo carus fuit, ut eius gratia ludibriis respergeretur,
domum Narsetis construxit et Catharorum monasterium. Imperator au-
tem Iustinus proprium nepotem, quem augustalis dignitate Alexan-
driae decoraverat, insidias in se machinari cum praesensisset, misit
extemplo qui ipsum capite plecterent.

A. C. 564 Hoc anno sanctorum apostolorum Petri et Pauli ecclesiam coepit
Iustinus aedificare in orphanorum hospitio, aliamque sanctorum apo-
stolorum, quae Zenonis imperatoris tempore conflagravit, in Tricon-
cho. ad ecclesiam quoque sanctae deiparae Blachernarum duas absi-
des addidit, et hanc, quae septentrionem, illam, quae meridiem re-
spiciat, extruxit in celeberrimo illo templo: totamque molem illam
in crucis normam composuit.

Τούτῃ τῇ ἔτει Ῥωμαῖοι τε καὶ Πέρσαι τὴν εἰρήνην διέφθειραν, καὶ πάλιν ὁ Περσικὸς ἀνεκαινίσθη πόλεμος διὰ τὸ προσβεῦσαι τοὺς Ὀμηρίτας Ἰνδοὺς πρὸς Ῥωμαίους, καὶ ἀποστεῖλαι τὸν βασιλέα Ἰουλιανὸν τὸν μαγιστρίανόν μετὰ σάκρας πρὸς Ἀρέθαν βασιλέα τῶν Αἰθίοπων διὰ τοῦ Νείλου ποταμοῦ ἀπὸ Ἀλεξανδρείας καὶ τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης· καὶ ἀπεδέχθη τῷ βασιλεῖ P. 207 Ἀρέθῃ μετὰ χαρᾶς πολλῆς, ὡς ἐφιεμένη τὴν φιλίαν τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων. ἐξηγείτο δὲ ἐπανελθὼν ὁ αὐτὸς Ἰουλιανός, ὅτι ὅτε εἰδέξατο αὐτόν, γυμνὸς ἦν ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας, καὶ κατὰ V. 165 10 τοῦ ζώσματος αὐτοῦ εἶχεν εἰς τὰς ψῦας λινόχρυσα ἱμάτια· κατὰ δὲ τῆς γαστροῦς ἐφόρει σχιστὰ διὰ μαργαρίτων τιμίων, καὶ ἐν τοῖς βραχίοσιν ἀνὰ πέντε κλαβίων, καὶ χρυσᾷ ψέλλει εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· ἐν δὲ τῇ κεφαλῇ λινόχρυσον φακίολιον ἐσφενδοκισμένον, ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν δεσμιῶν σειρὰς τέσ- 15 σσaras, καὶ μυριάκιν χρυσοῦν ἐν τῇ τραχήλῃ αὐτοῦ· καὶ ἱστιατο ἐπάνω τεσσάρων ἐλεφάντιων ἱστώτων καὶ ἐχόντων ζυγὸν καὶ τροχοὺς τέσσαρας, καὶ ἐπάνω ὡς ὄχημα ὑψηλὸν ἡμ-B φεισμένον χρυσεῖοις πετάλοις, ὥσπερ ἐστὶ τὰ τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπαρχιῶν ὀχήματα· καὶ ἱστῶς ἐπάνω αὐτοῦ ἐβάσταζεν 20 σκουταρίον μικρὸν κεχρυσωμένον καὶ δύο λαγνίδια χρυσᾷ· καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος αὐτοῦ μετὰ ὀπλων ἄδοντες μέλη μου-

4. μετὰ σάκρας om. 2.

Hoc etiam anno ruptis Romanos inter et Persas pacis foederibus, Persicum rursus renovatum est bellum, missorum videlicet ab Himeritis Indis ad Romanos legatorum invidia, ac insuper quod Iulianum magistrum ab Alexandria per Nilum fluvium et Iudicum mare cum sacris ad Aretham regem Aethiopum misisset imperator. legatum cum ingenti gaudio rex Arethas excepit, cum qui Romanorum imperatoris amicitiam desideraret. reversus e legatione Iulianus a rege Aretha hunc in morem instructo exceptum se referebat. erat ille nudus quidem corpore, at circa lumbos, qua cingulum ponitur, lineam vestem auro gestabat intertextam, quae ad ventrem quasi divisa, et pretiosioribus gemmis cernebatur intercirca. alligabantur brachiis quinque circuli, et manibus inerant armillae aureae. fascia linea auro distincta caput circumvolvebatur, et ex utraque nodorum parte quatuor pendebant catenae: collo vero torquem gerebat aureum. iugo quatuor elephantis vecto, cui rotae quatuor, et currus desuper sublimis, quales praefectorum provinciarum rhedae, laminis aureis circumtectus, ferebatur. in eo stans breve scutum aureum, lanceaeque binas breves manibus tenebat: universi vero eius aulici circumstabant armis instructi, musicos accinentes modulos. intromissus itaque Romanorum legatus,

σικὰ. εἰσερχθεὶς οὖν ὁ πρέσβης τῶν Ῥωμαίων καὶ προσκυ-
νῆσας, ἐκέλευθη παρ' αὐτοῦ ἀναστῆναι καὶ ἀχθῆναι πρὸς αὐ-
τόν. διζήμενος οὖν τὴν τοῦ βασιλέως σάκραν, κατεβίβησε
τὴν σφραγίδα τὴν ἔχουσαν τὸ σιγητόριον τοῦ βασιλέως· δε-
ξάμενος δὲ καὶ τὰ δῶρα ἐχάρη μεγάλως. ἀνυγνούς δὲ εὗρεν 5
C. περιέχοντα τοῦ ὀπλίσασθαι αὐτόν κατὰ τοῦ βασιλέως Περ-
σῶν, καὶ τὴν πλησιάζουσαν αὐτῷ χώραν τῶν Περσῶν ἀπολέ-
σαι, καὶ τοῦ λοιποῦ μηκέτι συνάλλωγμα ποιεῖν μετὰ τῶν Περ-
σῶν, ἀλλὰ δι' ἧς ὑπέταξεν χώρας τῶν Ὀμηρικῶν διὰ τοῦ
Νεῖλου ποταμοῦ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρῶ- 10
γματείαν ποιεῖσθαι. εὐθὺς δὲ στρατεύσας ὁ βασιλεὺς Ἀρέ-
θας ἐπ' ὅψει τοῦ πρεσβευτοῦ Ῥωμαίων, ἐκίνησε πόλεμον κα-
τὰ Περσῶν, προπέμψας τοὺς ἐπ' αὐτόν Σαρμακηνούς. ἀπελ-
θὼν δὲ καὶ αὐτὸς εἰς Περσικὴν χώραν, ἐξεπόρθησε πᾶσαν
τὴν ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις. κρατήσας δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀρέθας 15
τὴν κεφαλὴν τοῦ πρεσβευτοῦ Ἰουλιανοῦ, καὶ δεδωκὼς αὐτῷ
D. εὐθὺς φιλήματα, ἀπέλυσεν αὐτόν ἐν πολλῇ θεραπείᾳ σὺν
πολλοῖς χαρίσμασιν. ἐγένετο δὲ ἄλλη αἰτία ταυρίζουσα τὸν Χοσ-
ρόην. Οὐνοὶ γάρ κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ, οὓς Τούρκους λέ-
γειν εἰώθαμεν, πρσβεύουσι πρὸς Ἰουσιτίον διὰ τῆς τῶν Ἀλα- 20
ῶν χώρας ἀποστειλάντες. τοῦτο φοβηθεὶς ὁ Χοσρόης, προε-

16. τοῦ πρεσβευτοῦ om. h.

18. χαρίσμασιν] χρήμασιν e.

19. κατ' ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ] κατ' ἐκείνη 19^ο καιροῦ vulg.

exhibito adorationis honore, ut erigeret se, et adductus propior flo-
ret, iussus est. tum vero traditae sibi imperatoris sacrae sigillum
eiusdem facie una cum pectore insculptum exosculatus, de acceptis
ab eo muneribus magno prorsus gaudio affectus est. perfecta vero
sacra haec demum scripta invenit, ut nimirum arma adversus Persa-
rum regi capesseret, et conterminas Persarum provincias devasta-
ret, nec ullum amplius cum eo perceret foedus: sed, quam reddi-
dit sibi subditam, Homeritarum regione per Nilum fluvium Alexan-
driam facto itinere commercium exerceret. confestim itaque in ipso
legati Romanorum conspectu coacto exercitu, et Saracenis, qui sub
ipso militabant praemissis, rex Arethas bellum in Persas movit: ipse
que postmodum Persarum ditionem ingressus, vicinas sibi provincias,
quaqua late patent, depopulatus est. apprehenso tandem legati Iu-
liani capite, pacis oscula suaviter fixit; amplisque muneribus collatis,
multo comitatu stipatum a se dimisit. extitit etiam alia, quae
Chosroem turbavit molestia. per Id enim tempus Unni, quos Tur-
cos nuncupamus, per Alanorum terras legationem ad Iustinum destina-
bant. ea de re Chosroes in metum adductus, Armeniorum adversum

φασίζεται τὴν τῶν Ἀρμενίων πρὸς αὐτὸν ἀνταρσίαν καὶ πρὸς
 Ἰουστίνον προχώρησιν, καὶ ᾤκειτο τοὺς πρόσφνγας. ἐτέλει
 γὰρ ὁ βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων ἀνὰ ἔτος πεντακοσίας λίτρας
 χρυσίου, ὅπως τὰ πλησιάζοντα τοῦ τόπου φρούρια διαφυλάτ-
 5 τωσι Πέρσαι, ἵνα μὴ εἰσβαλόντα τὰ ἔθνη ἑκατέραν διαλύσῃσι
 πολιτείαν, καὶ κοινοῖς ἀναλώμασι τὰ φρούρια ἐφυλάττοντο. P. 208
 ὁ δὲ Ἰουστίνος ἔλυσε τὴν εἰρήνην φάσκων, ἐπονείδιστον εἶ-
 ναι φορολογεῖσθαι ὑπὸ τῶν Περσῶν τοὺς Ῥωμαίους. διὰ
 τοῦτο χώραν ἔλαβεν ὁ μέγας οὗτος Περσῶν τε καὶ Ῥωμαίων
 10 πόλεμος. ὁ δὲ Ἰουστίνος Μαρτίνον πατρικίον καὶ συγγενῇ
 αὐτοῦ στρατηγὸν χειροτονήσας τῆς ἀνατολῆς κατὰ Περσῶν
 ἐξέπεμψεν.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 6065

Τούτῃ τῇ δει μὲν Ὀκτωβρίῳ ε' ἡσθίνησεν ὁ βασιλεὺς, B
 15 καὶ ἐν λύπῃ γέγονε πρὸς Βαδούριον τὸν ἴδιον ἀδελφόν, καὶ
 ὕβρισεν αὐτὸν ἐσχάτως, ἐπιτρέψας τοῖς κουβικουλαρίοις γρη-
 θιζόμενον ἐξαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ σιλεντίου. ἦν δὲ κύμης τῶν
 βασιλικῶν σιαύλων. μαθούσα δὲ Σοφία ἐλυπήθη, καὶ ἐνεκά- V. 166
 λεισε τῇ βασιλεῖ. ὁ δὲ μετεμελήθη, καὶ κατελθὼν πρὸς αὐ-

2. Ἰουστινιανὸν a.

4. διαφυλάττονται vulg.

6. τὸ φρού-

ριον b.

9. ἀνέλαβεν b.

10. τὸν πατρικίον f.

15. Πα-

δουάριον a.

17. σιλεντίου vulg., σιλεντίου a f.

19. μετε-

βλήθη b.

ne rebellionem ementitus, eorum etiam ad Iustinum defectionem prae-
 texebat, et transreddi sibi postulabat. quingentas insuper auri libras
 Romanorum imperatore pendere solito, ut vicina barbaris castella cu-
 stodirent Persae, ne ex barbarorum locis irrumpentes alterutri impe-
 rio perniciem inferrent; quare communibus utriusque impensis loca
 quaeque munita servabantur in utriusque limitibus: Iustinus pactum
 huiusmodi rescindendum censuit; Romanos Persis tributa pendere
 indecorum esse causatus. eaque magni illius Romanos inter ac Persas
 belli occasio extitit. quamobrem Iustinus Martinum patricium
 cognatum suum orientis militiae magistrum renuncians in expeditio-
 nem contra Persas misit.

Hierosolymorum episcopi Ioannis annus primus.

A. C. 565

Hoc anno, mensis Octobris die sexto, adversa valetudine iactatus
 fuit imperator. in proprium vero fratrem Radurium ira incitatus, ex-
 tremis eum subiecit contumeliis. data quippe cubiculariis pugnis eum
 incessendi potestate, ita spretum et suadatum in consilium trahi man-
 davit. erat is imperatoriorum stabulorum comes. eo cognito indo-
 luit Sophia, et imperatorem damnavit. ille facti poenitens descendit
 in stabulum, et cum cubiculariorum praeposito non expectatus intra-

τὸν εἰς τὸν σταυλὸν εἰσῆλθεν ἄφνω μετὰ τοῦ πραιποσίτου
 κουβικουλαρίων. ὁ δὲ Βαδοῦριος ἰδὼν τὸν βασιλέα ἔφηνεν
 Καὶ ὁ ζακὸς εἰς ζάκην θρόβῳ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἔκραζεν· ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ, ἀδελφέ μου, μετὶνόν με. καὶ
 δραμὼν ἐκράτησεν αὐτόν. καὶ περιπλακεῖς κατεγίλησεν αὐτόν 5
 λέγων· ἔπαισά σοι, ἀδελφέ μου· ἀλλὰ δέξαι με ὡς ἀδελ-
 φόν σου πρῶτον καὶ ὡς βασιλέα. ἐκ γὰρ διαβολικῆς ἐνερ-
 γείας οἶδα ὅτι τοῦτο γέγονεν. ὁ δὲ πεσὼν εἰς τοὺς πόδας
 αὐτοῦ κλαίων, εἶπεν· ἀληθῶς, θέσποτα, ἔξουσίαν ἔχεις· πλὴν
 παρουσίᾳ τῆς συγκλήτου εὐτέλῃσας τὸν δοῦλον σου· ἄρτι ὁ 10
 δεσπότης τούτοις ἀπολόγηται. καὶ ἐδείκνυνεν αὐτῷ τὰ ἄλογα.
 Δὲ δὲ βασιλεὺς παρεκάλεσεν αὐτὸν σμυγαγεῖν αὐτῷ, καὶ εἰρή-
 νευσαν. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ γέγονε πόλεμος περὶ τὸ Σάργα-
 θον Περσῶν καὶ Ῥωμαίων μέγας, καὶ ἐνίκησαν οἱ Ῥωμαῖοι.

A.M. 6066 Περσῶν βασιλέως Ὁρμίσδα ἔτος α'. 15

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθον οἱ Ἀβάρεις εἰς τὰ μέρη τοῦ Λα-
 νουβίον, καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς ἀπέστειλεν Τιβέριον τὸν κό-
 P. 209 μῆτα τῶν ἔξκουβιτόρων κατ' αὐτῶν· καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς
 ἠτήθη αἰφνιδιοθεῖς ὑπ' αὐτῶν, καὶ ἀποβαλὼν πολλοὺς ἐπέ-
 στρεψεν. Ὁρμίσδας δὲ ὁ βασιλεὺς Περσῶν Ἀρταβάνην στρα- 20

5. καὶ περιπλακεῖς] h. l. in ordinem redit A. 7. καὶ ὡς βασ.
 A, καὶ βασ. vulg. 11. ἐδείκνυνεν A, ἐδείκνυσεν vulg. 12.
 εἰρήνευσαν A, εἰρηγεύσας vulg. 13. περὶ τὸν Σ. A. 20.
 Ἀρταβάνην A ubique.

vit. Badurius conspiciens imperatorem, ac subinde timore compulsus a
 praesepe in praesepe aliud desiluit. Imperator vero clamabat: obte-
 ator te per deum, frater mi, siste: et currens detinuit: brachiisque
 complexus, et oculis delinieus: te quidem, inquit, frater, offendi:
 verum cum fratrem tuum maiorem et imperatorem agnosce: diaboli
 namque opera haec contigisse non sum nescius. is ad imperatoris
 pedes procidens, lachrimis rigans, ait: penes te certe, domine, supre-
 ma omnia potestas est: verum cum praesente senatu servum tuum
 despexeris, ceu dominus etiam coram eo excusatione alicuius rei
 deinceps tege: eique subinde equos demonstrabat: quem imperator
 ad mensam eo die invitavit, et sic in amicitiam redierunt. caeterum
 eodem anno cum pugna Romanos inter atque Persas commissa fuisset
 ad Sargathum, Romani vivero.

A. C. 566 Persarum regis Hormisdæ annus primus.

Hoc anno in provincias Danubio conterminas grassati sunt Ava-
 res: quo cognito, Tiberium excubitorum comitem adversus eos misit
 imperator. pugna cum Avaribus commissa, Tiberius, ex improviso ab
 hostibus oppressus, superatur, multisque e suis desideratis revertitur.

τηνὸν χειροτονήσας ἀπέστειλεν περᾶσαι τὸν Εὐφράτην, καὶ
 τὴν Ῥωμαίων χώραν λυμῆνασθαι. αὐτὸς δὲ παραλαβὼν τὰς
 δυνάμεις ἐπέστη τοῖς τὴν Νίσιβιν πολιορκοῦσι Ῥωμαίοις. ὁ
 δὲ Μαρτίνος τοῦτο γνούς, καταλιπὼν τὴν Νίσιβιν, ἀνεχώρη-
 5 σεν ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ μέρη. Ἀρταβάνης δὲ περὶ τὴν Ἀντιό-
 χειαν γενόμενος, καὶ διαφθείρας τὰ προύστεια τῆς πόλεως,
 ἐπὶ τὴν κοίλην Συρίαν ἐχώρει. οὕτω μὲν οὖν ὁ Ἀρταβάνης
 πολλῆς αἰγμάλωσίης κρατήσας, εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἐπανε-
 10 ζευξεν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἰουστίνος ἐπὶ τοῖς πρᾶγματομένοις Β
 δεινοπαθῶν, τὸν μὲν Μαρτίνον τῆς στρατηγίας ἀπέπασεν.
 Ἀρχέλαον δὲ στρατηγὸν χειροτονεῖ. ὁ δὲ Ἀρταβάνης τὸ Λα-
 ρᾶς παρέλαβεν, καὶ οὕτως ὑπέστρεψεν. καὶ τοῦτο μαθὼν
 Ἰουστίνος, καταπλαγείς τῷ μεγέθει τῆς συμφορᾶς, νόσῃ πα-
 15 ραφορᾶς περιβάλλεται, καὶ σπονδὰς ποιῆσαι αἰτεῖται τῷ Ὀρ-
 μίσδᾳ, ὅστις ἐνιαυσίας σπονδὰς ποιῆσαι κατεδέξατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστίνος ὁ βασιλεὺς Τιβέριον τὸν κό- A. M. 6067
 μῆτα τῶν ἔξκουβιτόρων νιοποιησάμενος καίσαρα ἀνηγόρευ- C
 σεν, καὶ συγκύβηδρον αὐτοῦ ἐποίησεν ἐν ταῖς ἱπποδρομίαις
 καὶ αἰσίαις ἡμέραις. ἦν γὰρ ὁ βασιλεὺς στυγρόμενος τοῖς V. 167.
 20 πόδας καὶ τὸ πλεῖον κατακείμενος.

3. τοῖς τὴν Νίσ. πολ. Ῥωμ. A 2, τὴν Νίσ. πόλ. τοῖς Ῥωμ. vulg.
 6. παραγενόμενος A. τὰ τῆς πόλ. προ. a. η. αὐτοκράτωρ
 A 2, βασιλεὺς vulg. πρᾶγματομένοις A 2, γενομένοις vulg. 16.
 τὸν add. ex A.

Persarum vero rex, Hormisdas Artabane exercitus duce constituto, co-
 pias Euphratem traicere iussit, et Romanorum provincias devastare.
 ille coacto universo exercitu in Romanos Nisibin obsidentes impetum
 facere meditabatur: quod persentiens Martinus, Nisibi relicta, in Ro-
 manas partes retrocessit. tum vero Artabanes Antiochiam profectus,
 vastitate suburbanis eius locis illata, in Coelesyriam transivit. ita
 demum Artabanes captivis praedaeque onustus in Persarum terras re-
 meavit. Imperator Iustinus ea clade afflictus, Martium munere ab-
 dicavit: Archelaum vero ducem instituit. Artabanes insuper Daras
 obtinuit: ac ita reversus est. Imperator vero nuncio tantae cladis
 accepto, consternatus, infirma valetudine mentisque alienatione vexa-
 tur, et ab Hormisda, ut pacem inirent et foedus percuterent, expe-
 tit: qui ad annum tantum inducias iniri concessit.

Hoc anno Imperator Iustinus comitem excubitorum Tiberium ad- A. C. 567
 oplatum sibi filium caesarem renunciavit, sedisque ac paris honoris
 consortem effecit, tam in circensibus ludis, quam in festis ac sole-
 mnibus diebus. pedum enim morbo laborans, plurima temporis parte
 lecto decumbebat.

A.M. 6068 Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκτισεν Ἰουστινὸς τὸν μέγαν ἀγωγὸν τοῦ

^D Οὐάλεντος, καὶ ἐχωρήγησε τῇ πόλει θαμίλειαν ὕδατος.

A.M. 6069 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινὸς ὁ βασιλεὺς τὴν συναγωγὴν τῶν
Ἑβραίων τὴν οὖσαν ἐν Χυλκοπρατειοῖς ἀπουπάσας ἐξ αὐτῶν,
ἐποίησεν ἐκκλησίαν τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς ὑπεραγίας Θεο- 5
τόκου, πλησιάζουσιν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει
μηνὶ αὐγούστῳ λα', ἰνδικτιῶνι ι', ἐτελεύτησεν ὁ Ἰωάννης
ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως.

A.M. 6070 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Εὐτυχίου ἔτος α'.

P. 210 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνι ια' Εὐτύχιος 10
ἀπέλαβε πάλιν τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως. ὁ δὲ βασιλεὺς
ἀσθενήσας, καὶ μικρὸν ἀνεθείς τῆς νόσου, προσεκαλέσατο τὸν
B τε ἀρχιερέα καὶ τὴν σύγκλητον καὶ πάντας τοὺς ἱερεῖς, καὶ
πολιτευομένους· καὶ ἀγαγὼν τὸν καίσαρα Τιβέριον παρῄσθα
πάντων, ἀνηγόρευσεν αὐτὸν βασιλέα, τοῖσδε τοῖς λόγοις χρη- 15
σάμενος· ἰδεὶ ὁ Θεὸς ὁ ἀγαθὺν σε, τοῦτο τὸ σχῆμα ὁ Θεός
σοι δέδωκεν, οὐκ ἐγώ. τίμησον αὐτό, ἵνα τιμηθῇς ὑπ' αὐτοῦ.
τίμησον τὴν μητέρα σου, τὴν ποτὲ σου δέσποιναν γεναμένην.
οἶδας ὅτι πρῶτον αὐτῆς δοῦλος ἦς, νῦν δὲ υἱός. μὴ ἐπιχα-

1. τοῦ add. ex A f. 2. ὕδατος A 2, ὕδατων vulg. 3. ὁ add.
ex A. 5. τῆς ἀγίας A. 7. ὁ add. ex A. 16. ὁ ante
ἀγαθὺν σου. A. 17. οὐκ ἐγώ A 2, καὶ οὐκ ἐγώ vulg. αὐ-
τοῦ] αὐτῷ A. 19. οἶδα A.

A. C. 568 Hoc anno magnum aquaeductum a Valente constructum Iustinus
reparavit, et aquarum copiam urbi.

A. C. 569 Hoc anno ademptam Iudaeis synagogam, quae fuit in Chalco-
prateis, dominae nostrae sanctissimae deiparae Iustinus fecit eccle-
siam, ad eam quae magna vulgo audit. eiusdem etiam anni mensis
Augusti die trigesimo primo, indictione decima, Iohannes episcopus
Cpoli obiit.

A. C. 570 Cpoleos episcopi Eutychii annus primus.

Hoc anno, mense Octobri, indictione undecima, Eutychius thro-
num Cpoleos secundo accepit. imperator autem adversa valetudine
iactatus, et deinde eius doloribus paulisper levatus, pontifice, senatu,
sacerdotum collegio, cunctisque reipublicae magistratibus convocatis,
Tiberium caesarem in omnium conspectu positum renunciavit im-
peratorem, oratione in hunc modum habita: viden', ut deus in te
beneficus isto te habitu et dignitate ornat? deus, non ego, illo te do-
navit. hunc habitum honora, ut ab illo honorem merearis. matrem
tuam cole, quae lucusque domina tibi fuit. eius te nunc filium,
quondam servum extitisse, agnosce. effuso sanguine nusquam laeti-
ris. nusquam caedium particeps esto. ne malum malo compensato.

ρῆς αἵμασι. μὴ ἐπικοινωνῆς φόνων, μὴ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀπο-
 δώσης. μὴ εἰς ἐχθραν ὁμοιωθῆς ἐμοί· ἐγὼ γὰρ ὡς ἀνθρω-
 πος ἔπαισα. καὶ γὰρ πταιστής ἐγενόμην, καὶ ἀπέλαβον κατὰ
 τὰς ἁμαρτίας μου. ἀλλὰ δικάζομαι τοῖς ποιήσασί μοι τοῦτο C
 5 ἐπὶ τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ. μὴ ἐπάρῃ σε τοῦτο τὸ σχῆ-
 μα, ὡς καὶ ἐμέ. οὕτω πρόσεχε πᾶσιν, ὡς ἐαυτῷ. γινῶθι τίς
 ἦς καὶ τίς νῦν εἰ. μὴ ὑπερηφανήσης, καὶ οὐχ ἁμαρτάνεις.
 οἶδας τίς ἦμην, καὶ τίς ἐγενόμην, καὶ τίς εἰμί. ὅλοι οὔτοι
 τέκνα σου εἰσιν καὶ δοῦλοι. οἶδας ὅτι τῶν σπλάγγων μου
 10 προετίμησά σε. τούτους οὕς βλέπεις ὅλους τῆς πολιτείας βλέ-
 πεις. πρόσεχε τῷ στρατιώτῃ σου. μὴ στρατιώτας δέξῃ· μὴ
 εἴπωσίν σοι τινες, ὅτι ὁ πρό σου οὕτω διεγένητο. ταῦτα γὰρ
 λέγω μαθὼν ἀφ' ὧν ἔπαθον. οἱ ἔχοντες οὐσίας, ἀπολαύεωσαν
 αὐτῶν· τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι, δώρησαι. καὶ γενομένης εὐχῆς D
 15 παρὰ τοῦ πατριάρχου, καὶ λεχθέντος παρὰ πάντων τοῦ ἀμῆν,
 ἔπεσεν ὁ καῖσαρ εἰς τοὺς πόδας τοῦ βασιλέως, καὶ ἔφη αὐ-
 τῷ ὁ βασιλεὺς· εἰς θελήεις, εἰμί· εἰς θελήεις, οὐκ εἰμί. ὁ θεὸς
 ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ πάντα ᾧ ἐπελαθόμην
 εἰπεῖν σοι, αὐτὸς ἐμβάλεῖ αὐτά εἰς τὴν καρδίαν σου. ταῦ-

1. πῆματι a. ἐπικοινωνῆς A, ἐπικοινωνήσης vulg. φόνων
 A, φόνον a, φόνον c, φόνον vulg. 3. πταιστής A. 4. δι-
 κάζομαι A, δικάζομαι vulg. μοι A, με vulg. 6. πρόσε-
 χε A, πρόσχε vulg. 7. ἁμαρτάνεις A, ἁμαρτάνης vulg. 8.
 τίς A, τί vulg. 11. πρόσεχε A, πρόσχε vulg. 13. μαθὼν
 om. A a. 15. ἐπὶ τοῦ π. a. τοῦ d. A, τὸ d. vulg. 19.
 ἐμβάλεῖ A, ἐμβάλλῃ a, ἐμβάλλῃ vulg.

in inimiciis suscipiendis me nequaquam imiteris. ego namque, ve-
 lut homo, peccavi: ego quippe peccator extiti: et pro delictorum
 merito mercedem accepi. cum eis attamen qui malorum mihi fue-
 runt auctores, ante Christi tribunal iudicandus astabo. ne, prout ego
 quondam, habitu isto superbito. ita reliquorum omnium, velut tui
 ipsius, curam geras. quis fueris prius, quis nunc sis, contemplare. si
 superbia non te extulerit, a culpa immunitem te servabis. quis quon-
 dam fuerim, qualis sim natus, qui modo sim, novisti. cuncti isti filii
 tibi sunt et servi. prae visceribus meis te mihi charum extitisse probe
 compertum est. omnes istos vides? reipublicae magistratus sunt.
 militiae curam gere. ne nimium erga milites afficiaris, ne decessorem
 tuum ita affectum obiciant nonnulli. haec dico expertus eorum,
 quae passus sim. fruantur, qui abundant, facultatibus suis: erga
 egentes liberalis esto. oratione vero a patriarcha fusa, cum cuncti,
 amen prolato, comprecati fuissent, ad imperatoris pedes caesar pro-
 cidit: ad quem imperator: superates vivo, si volueris: si volueris ite-
 rum, pereo. deus, qui caelum et terram condidit, quae supererant a

τα διεξελθὼν ὁ βασιλεὺς ἐπλήρον διαλύων τὸ ἄθροισμα.
V. 168 τοῦ δὲ συλλόγου διαλυθέντος, ὁ Τιβέριος δῶρα τοῖς ὑπη-
κόοις διένειμεν, καὶ ὅσα ταῖς βασιλικαῖς ἀναγορεύσεσιν εἴ-
θισται.

A. M. 607: Ῥωμαίων βασιλέως Τιβερίου ἔτος α'.

5

P. 211 Τούτῃ τῇ ἔτει μηνί Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτικῶν 18 ἐβασίλευσε
Τιβέριος στεφθεὶς ὑπὸ Εὐτυχίου πατριάρχου, ὡς προέλε-
κται. ὑπῆρχε δὲ τῷ γένει καὶ αὐτὸς Θρηξ. βασιλεύσαντος δὲ
Βαυτοῦ ἔκραξαν τὰ μέρη ἐπὶ τῆς ἵπποδρομίας· ἴδω, ἴδω τὴν
αὐγοῦσταν Ῥωμαίων. ὁ δὲ ἔπεμψε μανδάτον λέγων· ἡ 10
ἄντικρυς τοῦ δημοσίου λουτροῦ Δαγιστέως, ἣ τις ὀνομάζεται
ἐκκλησία, ὁμώνυμός ἐστιν ἡ αὐγοῦστα. καὶ ἔκραξαν τὰ μέ-
ρη· Ἀναστασία αὐγοῦστα, τοῦ βίκας. σῶσον, κύριε, οὗς
ἐκέλευσας βασιλεύειν. ἀκούσασα δὲ Σοφία ἡ τοῦ Ἰουστίνου
γυνὴ ἐπλήρη τὴν ψυχὴν. ἐβούλετο γὰρ Τιβέριον λαβεῖν, καὶ 15
μεῖναι αὐγοῦστα. οὐ γὰρ ᾔδει ὅτι εἶχε γυναῖκα. τινὲς δὲ
ἔλεγον, ὅτι καὶ ἐπὶ ζωῆς Ἰουστίνου προσεφιλώθη αὐτῇ, καὶ
αὐτῇ ἐπεισε Ἰουστίνον τοῦ ποιῆσαι αὐτὸν καίσαρα. ὁ δὲ
C Τιβέριος πέμψας ἤγαγεν Ἀναστασίαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἔχου-
σαν καὶ θυγατέρας δύο ἐξ αὐτοῦ Χαριτὼ καὶ Κωνσταντί- 20

1. διαλύων] διακρύων A, διακρύων e f. 8. αὐτοῖς] αὐτοῦς vulg.
9. ἵπποδρομίας A. 13. τοῦ βίκας A, τοῦ βήκας vulg. 13.
Σοφία A, αὐγοῦστα vulg. 17. προσεφιλώθη A, προσεφιλώ-
θη vulg.

me tibi ennuncianda, ipse in mentem illa immittat. his dictis, finem fecit imperator, et conventum dimisit. eo soluto, munus in populum sparsit Tiberius, caeteraque omnia in imperatorum inaugurationibus celebranda peregit.

A. C. 571 Romanorum imperatoris Tiberii annus primus.

Hoc anno, mense Octobri, indictione duodecima, Tiberius ab Eutychio patriarcha, ut praemisum est, coronatus imperavit: qui etiam genere Thrac fuit. eo iam sceptris polito, celebratis circensibus ludis, exclamaverunt factiones: videam, videam Romanorum augustam. is vero mandatum confestim emisit, et: id nominis, ait, augusta sortita est, quod ecclesia e publici balnei Dagistei regione sita. in has itaque voces empere partes: Anastasia augusta, tu vincas. serva, domine, quos imperare providisti. his auditis, augusta Iustini coniux animo afflicta est: Tiberium quippe virum accipere, et augustae dignitatem retinere meditabatur. eum enim uxori iunctum ignoabat. exinde etiam superstitie Iustino eam sibi Tiberium devinxisse, et ut crearet caesarem suasisse, nonnulli affirmant. tum vero Tiberius coniugem Anastasiam, ex qua filius duas Charitonem et Constantinam susceperat,

ταν. καὶ ἔσπευσεν αὐτὴν ἀγνοῦσταν, καὶ ἔρριψεν ὑπατείαν πολλήν.

Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Εὐλογίου ἔτος α΄.

A.M. 6072

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς Τιβέριος τὸ παλάτιον 5 ἐν τῷ Ἰουλιανοῦ λιμένι, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὸ ἐπ' ὀνόματι Σοφίας τῆς γυναικὸς Ἰουστίνου· καὶ ἀποκατέστησεν αὐτὴν ἐν αὐτῷ, δεδωκὼς αὐτῇ καὶ κουβικουλαρίους εἰς ὑπουργίαν αὐ- 10 τῆς, κελεύσας τιμᾶσθαι αὐτὴν ὡς μητέρα αὐτοῦ, κτίσας καὶ Δλουτρὸν καὶ πᾶσαν θεραπείαν αὐτῆς. ἀπέστειλε δὲ πρέσβεις 10 πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν κατὰ τὸ ἔθος, μηνύων τὴν ἀναγόμευσιν αὐτοῦ· καὶ οὐ προσήκατο τὴν εἰρήνην ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς. τότε Τιβέριος μεγάλας δυνάμεις συνήθροισεν, καὶ διασπείρας τοὺς βασιλικοὺς θησανρούς, πολλὰ στρατόπεδα ἐποίησεν, χειροτονήσας Ἰουστινιανὸν τινα στρατηγὸν ἀνατολῆς, 15 ὃς ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις ἐπὶ τὸ Δαρὰς παραγίνεται. στρατοπεδεύοντι δὲ καὶ Πέρσαι πλησίον αὐτῶν στρατηγούμενοι ὑπὸ τοῦ Μεχοσρόου. τῆς δὲ παρατάξεως γενομένης, εἰς λόγους ἤλθον, καὶ σπένδονται πρὸς ἀλλήλους, ἐφ' ᾧ χρόνον τε-Ρ. 212 20 τραετῇ Ῥωμαίους τε καὶ Πέρσας τὴν ἀνατολὴν * λυμῆνα-20 σθαι· τὸν δὲ πόλεμον τῆς Ἀρμενίας συστήσασθαι.

4. ὁ βασ. Τιβέριος Α, Τιβ. ὁ βασ. vulg. 5. αὐτὸ Α α, αὐτὸν vulg. 11. οὐ om. Α. 16. αὐτοῦ α. 17. ὑπὸ τοῦ Με- 20 χοσρόου Α, ὑπὸ Μεχοσρόου ε f, ὑπὸ τὰ μέρη Χοσρόου vulg. γενομένης Α f, γεγαμένης vulg. 18. ἐφ' ᾧ ἐφ' ε vulg. χρόνον τε καὶ τραετῇ Α, χρ. καὶ τραετῇ f. 20. τὴν Ἀρμενίαν Α, ἐπὶ τὴν Ἀρμ. α, fort. περὶ τὴν Ἀρμενίαν.

adduci iussit, eamque coronavit augustam, et amplum consulare munus in populum sparsit.

Alexandriae episcopi Eulogii annus primus.

A.C. 572

Hoc anno imperator Tiberius palatium, cui Sophiae nomen de Iustini coniugis fecit nomine, in Iuliani portu extruxit: et assignatis ad eius famulatum cubiculariis, et ut eius mater coleretur emissio edicto, nec non balneo aedificato, reliquaue familia ad eius obsequium necessaria instructa, habitandum dedit. porro legatos ad Persarum regem, qui eum de sua inauguratione monerent, de more misit: ille vero pacem habere non admisit. Tiberius copiis undequaque coactis, et publici aerarii divitiis in milites distributis, plures exercitus composuit: et Iustinianum quendam orientis ducem creavit: qui ductis secum copiis ad Daras suscepit expeditionem. Persae pariter sub Mechosroe duce militantes quam proxime Romanis castra metantur. dispositis ad pugnam exercitibus, colloquium ineunt, et ad invicem percussio foedere paciscuntur, Romanos et Persas uno consensu quadriennii spatio cladem orienti (non) illaturos, bellum vero propter Armeniam gestam composituros.

Theophanes.

25

A.M. 6073 Τούτῃ τῇ ἔτει δὲ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀναλαβὼν τὰς
 V. 169 αὐτοῦ δυνάμεις ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν χωρεῖ. ἀκηκὼς δὲ ὁ
 τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς τὸν τῶν Περσῶν βασιλεῦς μέλλειν
 τὸν πόλεμον αὐτορρεῖν, ἔκλυτος γέγονεν· δέος γὰρ εἰσῆλθεν
 Βεῖς τὸν λαὸν τῶν Ῥωμαίων. διὰ τοῦτο λόγοις Ἰουστινιανὸς 5
 πρὸς τὰς δυνάμεις χρησάμενος, ἀπέπασεν τῆς δειλίας τὸ
 μάχιμον. πολέμου δὲ κροτηθέντος, καὶ τῆς τοξείας τῶν Περ-
 σῶν πολλῆς γεγονύας, ὥς καὶ τὰς ἡλιακὰς ἀποκρύπτειν ἀκτί-
 νας, Ῥωμαῖοι ταῖς ἀσπίσι τὰς ἐκ τῶν τόξων βολὰς ἀπορρι-
 ψάμενοι, τῆς κατὰ συστάδην μάχης ἀπῆρχοντο· βαθείας δὲ 10
 καθεστῶσης τῆς τῶν Ῥωμαίων ἐκτάξεως, φέρειν οὐκ εἶχον οἱ
 Πέρσαι· καὶ τρέπεται ἡ τῶν Βυβυλωνίων πληθὺς, καὶ ἀναι-
 ροῦνται πλήθη πολλὰ. παραλαμβάνουσι δὲ καὶ τὸ τῶν Περ-
 σῶν τοῦλδον καὶ τὸ βασιλικὸν σκηνοπήγιον, καὶ πᾶσαν τὴν
 C ἀποσκευὴν ἐπίδοξον οὖσαν, κρατοῦσι δὲ καὶ τῶν ἐλεφάντων 15
 οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πρὸς Τιβέριον πέμπονσι τὰ ἐπίσῃμα ἐκίνα
 καὶ βυσιλικά λάφυρα. νομοθετεῖ τοίνυν ὁ τῶν Περσῶν βα-
 σιλεὺς τὴν αἰσχύνην μὴ φέρων, μηκέτι βασιλεία τῶν Περσῶν
 εἰς πόλεμον ἐξέρχεται. ὁ δὲ Ῥωμαϊκὸς στρατὸς ἐπετίθειτο
 ταῖς Περσικαῖς συμφοραῖς, καὶ πρὸς τὰ ἐνδότερα τῆς Περ- 20

2. ἀκηκ. δὲ ὁ A, ἀκηκ. ὁ vulg.

vulg. of add. ex A.

11. ἐκτάξεως A b, φάλαγγος

19. ἐπετίθειτο A.

20. τὰ ἐνδότερα

τατα A.

A. C. 573 Hoc anno Persarum rex eductis exercitibus in Armeniam profisciscitur. Romanorum vero dux audlens Persarum regem ad bellum revocandum propria sponte procedere, animo concidit: ingens enim timor Romanorum animos invasit. quapropter habita ad exercitum allocutione, militiam omnem metu dissolutam Iustinianus animavit, et ad pristinum robur revocavit. conserto igitur praelio, tantaque a Persis emissa sagittarum copla, quae solis radios obscuraret, Romani depulso sagittarum lactu, ad pugnam cominus in-
 eundam processerunt. ad haec Romanorum phalanx conferta cum esset, et per omnes partes ad invicem bene compacta, eam sustinere non valuerunt Persae; ita Babyloniorum copiae vertuntur in fugam, et ex eis numerus prope immensus concidit. ita demum Persarum apparatus sarcinarumque omnium potiores fiunt Romani, ipsumque regium tentorium invadunt, et omnem suppellectilem pretiosam certe et luculentam diripiunt: elephantos denique, quae insigniora et regia plane spolia, bello illo captos Romani ad Tiberium Copolim transmittunt. ex quo Persarum rex tanti dedecoris impatiens lege sancita cavit, ne Persarum princeps usquam ad bellum in posterum progrediretur. Romanus autem exercitus Persicis calamitatibus ulterius dabat operam,

σίδος ἐχώρησε, καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν καὶ ἄλωσιν ἐν Περ-
σίδι πεποίηκεν, φθάσας καὶ μέσον τῆς Ὑρκανικῆς θαλάσσης.
γαιμῶνος δὲ γενομένου οὐκ ἐπανέζησαν οἱ Ῥωμαῖοι εἰς τὰ
ἴδια, ἀλλ' ἐν Περσίδι παρεχέμασαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἤρξατο
5 κτίζειν Τιβέριος τὸ δημόσιον Βλαχερνῶν λουτρόν, καὶ ἀνε-
νώσεν πολλὰς ἐκκλησίας καὶ ξενῶνας καὶ γηροκομεῖα· καὶ
ἐκέλευσε γράφεσθαι ἑαυτὸν ἐν τοῖς συμβολαίοις Τιβέριος Κων-
σταντῖνος.

Κωνσταντινουπόλειως ἐπισκόπον Ἰωάννου ἔτος α'.

A.M. 6074

10 Τούτῳ τῷ ἔτι μηνί Ἀπριλλίῳ ε', ἰνδικτιῶνι ιε', ἐτελεύ-
τησεν Εὐτύχιος ὁ πατριάρχης, καὶ ἐχειροτονήθη μετὰ ἑξ ἡμέ-
ρας Ἰωάννης διάκονος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ Νηστευτής.
ὁ δὲ βασιλεὺς Τιβέριος ἀγοράσας σώματα ἐθνικῶν, κατέστη-
σεν στράτευμα εἰς ὄνομα ἰδίου, ἀμφιάσας καὶ καθοπλίσας
15 αὐτοὺς χιλιῶδας πέντε, δεδωκὼς αὐτοῖς στρατηγὸν Μανυρίκιον
τὸν κόμητα τῶν Φυδεράτιων καὶ ὑποστράτηγον αὐτοῦ Ναρ-
σῆν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κατὰ Περσῶν. πολέμου δὲ κρο-
τηθέντος μεγάλου, νικῶσι Ῥωμαῖοι κατὰ κράτος, καὶ ἀφείλαν-
το ἐκ τῶν Περσῶν πόλεις τε καὶ χώρας, ἃς ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ
20 καὶ Ἰουστίνου παρέλαβον. ἀνελθὼν δὲ Μανυρίκιος ἐν Κων-Β

5. λουτρόν om. A f. 7. ἑαυτὸν A a f, αὐτὸν vulg. 12.
Νηστευτής vulg. 15. πέντε] ιε' A. 16. Ἀρσῆν A. 17.
Περσῶν — — κατὰ om. A. 19. πόλεις A a f, πολιτείας vulg.
20. καὶ Ἰουστίνου om. b f.

et ad interiorem Persiam profectus, et ad medium usque Hyrcanicum
mare penetrans, captivorum praedaeque multitudinem prope infinitam
abegit. neque adventante hieme domos repetierunt Romani: quin
immo totum eius spatium per omnem Persiam dispersi egerunt. cae-
terum eodem anno publicum Blachernarum balneum coepit Tiberius
aedificare: plurimas quoque ecclesias domosque recipiendis peregrin-
is et senibus aetulis destinatas reparare: iussit etiam nomen suum
inscribi publicis instrumentis Tiberius Constantinos.

Cpoleos episcopi Ioannis annus primus.

A.C. 574

Hoc anno, die sexto Aprilis, indictione decima quinta, Eutyichius
patriarcha diem ultimum obiit: et post dies sex Ioannes magnae ec-
clesiae diaconus, qui Ieiunator dictus, consecratus est. porro Tiberius
imperator, emptis gentilibus mancipiis, privatam aciem ex eorum mil-
libus quindecim suo de nomine nuncupandam instruxit: privatique
vestium et armorum insignibus distinctis Mauricium foederatorum co-
mitem praeposuit ducem, atque legatum Narsetem adiunxit, et ad-
versus Persas misit. Inito certamine victoriam certa virtute partam
retulere Romani, easque urbes et provincias abutuleri Persis, quas
sob Iustiniiano et Iustino ceperant. Mauricius Cpolim reversus sum-

στατινιουπόλει ἐδέχθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως μετὰ τιμῆς μεγάλης, καὶ ἐθριάμβευσε Τιβέριος τὰς νίκας Μαυρικίου, καὶ προσελάβετο αὐτὸν γαμβρὸν εἰς Κωνσταντίαν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα. ὁμοίως δὲ καὶ Γερμανῷ τῷ στρατηγῷ ἔξενυε τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χαριτῷ, ποιήσας ἀμφοτέρους καίσαρας. 5

Τῷ δ' Ἀνγούστῳ μηνί ιδ', ἰνδικτιῶνι ιε', φάγων συνάμινα πρωινὰ ἄξιόθιατα γενοθνεύμενα, φθίσει περιέπεσεν, καὶ μέλλων τεθνάναι προσκαλεσάμενος τὸν πατριάρχην Ἰωάννην V. 170 καὶ τὴν σύγκλητον ἅμα στρατεύμασιν ἐν τῷ τριβουναλίῳ, καὶ Cαῖθεις ἐν φορεῖῃ λαλῆσαι μὴ δυνάμενος δι' ἐπαναγνωστικοῦ 10 τὰ συμφέροντα τοῖς πράγμασι τῶν Ῥωμαίων τῷ λαῷ κατάδηλα πεποίηκεν, καὶ Μαυρίκιον τὸν ἴδιον γαμβρὸν βασιλεῖα ἀνῆγόρευσεν. πάντων δὲ εὐφημησάντων τὸν βασιλέως σκοπόν καὶ Μαυρίκιον τὸν βασιλεῖα, καὶ ὑποστρέψας Τιβέριος ἐν τῇ ἰδίᾳ κλίνῃ τέθνηκεν, βασιλεύσας ἔτη γ', μηνας ε' καὶ 15 ἡμέρας ἡ.

A.M. 6075 Ῥωμαίων βασιλέως Μαυρικίου ἔτος α'.

D Τούτῃ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Μαυρίκιος ἑτῶν ὑπάρχων γ', καὶ μετ' ὀλίγον τὸν γάμον πεποίηκεν Παύλου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐλθόντος εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ παρενύμφευσεν Μαρί- 20

1. ὑπὸ τοῦ βασιλέως A α, ὑπὸ Τιβερίου vulg. 7. πρωινὰ A f, πρῶμα α, πρῶι vulg. περιέπεσιν α, παρέπεσεν vulg. 10. ἐπαναγνωστικοῦ A, ἐπαγνώστου vulg. 19. τὸν add. ex A.

mis honoribus a Tiberio exceptus est, et de reportatis a Mauricio victoriis Tiberius egit triumphum: et Constantina filia ei iuncta generum sibi ascrivit: Germanoque pariter duci alteram filiam, cui nomen Charito, locavit: et utrumque declaravit caesarem.

Eiusdem Augusti mensis die decimo quarto, indictione decima quinta, degustatis matutino fentaculo supra speciem quidem gratis, at supra modum omnem vitiatu moris, Tiberius in tabem incidit. itaque iam leto vicinus, Ioanem patriarcham senatumque omnem una cum exercitibus in tribunalium advocavit, lecticaque vectus, cum per se populum Romanum nequivisset alloqui, lectoris ministerio usus, quae ad rem conducere, declaravit, et Mauricium proprium generum renunciavit imperatorem, cunctis imperatoris consilium ipsumque Mauricium imperatorem felici voto faustarumque vocum acclamatione prosequentibus: Tiberius proprio lecto intro relatus, expiravit, cum annos tres, menses decem et dies octo imperasset.

A. C. 575 Mauricii Romanorum imperatoris annus primus.

Hoc anno Mauricius annos quadraginta tres aetate imperavit: ac paulo post Pauli patris sui, qui sub id tempus Byzantium devenerat, celebravit nuptias; in quibus Marites, qui magnus palatii eunuchus

της ὁ εὐνοῦχος τοῦ παλατίου μέγας ὑπάρχων. τῇ δὲ Ἀπρι-
λίῳ μηνὶ γέγονεν ἐν τῇ φόρῃ ἐμπυρισμός, καὶ ἀγίων κατα-
γίδες συννεργοῦσαι τῷ πυρὶ, καὶ πολλάς οἰκίας διώλεσεν. καὶ
τῇ εἰ τοῦ Μαΐου μηνὸς γέγονε σεισμός μέγιστος, καὶ πάντες
5 κατέφυγον εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ τὸ γενέθλιον ἱππικὸν οὐκ P. 214
ἐπετελέσθη. τῇ δ' αὐτῇ μηνὶ πρὸςβένουσιν οἱ Ἀβάραι πρὸς τὸν
αὐτοκράτορα Μαυρίκιον, οἱ πρὸ ὀλίγου χρόνου τὸ Σέρμιον
χειρωσάμενοι, πόλιν τῆς Εὐρώπης ἐπίσημον, ἥξιον ταῖς
ὀγδοήκοντα χιλιάσιν χρυσίου, αἷς ἐλάμβανον κατ' ἔτος παρὰ
10 Ῥωμαίων, προστεθῆναι ἄλλας κ'. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰρήνης ἐφιέ-
μενος τοῦτο κατεδέξατο. ἤτησε δὲ καὶ ἐλέφαντα ζῶον Ἰνδι-
κὸν ἐκπεμφθῆναι αὐτῷ πρὸς θῆαν. καὶ ὁ βασιλεὺς τὸν μεί-
ζονα πάντων ἀπέστειλεν πρὸς αὐτόν, καὶ τοῦτον θεασάμενος
15 χρυσῇν ἤτησεν σταλῆναι αὐτῷ. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ ταύτην
ἀπέστειλεν. αὐτὸς δὲ καὶ ταύτην ἀπέστρεψεν εὐτελίσας αὐ-
τήν. ἤτει δὲ πάλιν ἄλλας κ' χιλιάδας προστεθῆναι ταῖς ρ'. B
τοῦ δὲ βασιλέως μὴ καταδεξαμένου, στρατεύσας ὁ Χαγάνος
τὴν Συγγιδόνα πόλιν κατέστρεψεν, καὶ πολλὰς ἐτέρας πόλεις
20 ἐχειρώσατο τὰς ὑπὸ τὸ Ἰλlyρικὸν τελούσας. παρέλαβε δὲ

3. διώλεσεν A f, διέλυσεν vulg. 4. μέγιστος A α, μέγας vulg.
6. ἐπετελέσθη α. 7. Σέρμιον A, Σερμίον vulg. 10. Ῥω-
μαίων α, Ῥωμαίοις vulg. 13. πάντων A, πάντων vulg.
16. ἀπέστρεψεν A α f, ἀπέστειλεν vulg. εὐτελίσας A, εὐτελή-
σας vulg. 17. δὲ πάλιν A, δὲ καὶ πάλιν vulg.

erat, paranymphi munus praestitit. mense autem Aprili incendium in foro exortum est, quod ventorum procellis latius propagatum, multas aedes combussit. die decima Maii maximus fuit terrae motus, adeo ut universus populus ad ecclesias confugerit, et natalitium certamen equestre celebratum minime fuerit. eodem mense Abares, qui non multum ante Sirmium nobilem Europae urbem occupaverant, decreta ad Mauricium legatione postulaverunt, ut octoginta millibus annuae distributiois, quae sibi a Romanis pendebatur, alia ad huc auri viginti millia adderentur: quam pecuniarum summam imperator pacis conservandae studio solvere non detrectavit. elephantem etiam, animal ex ludia adductum, sibi ad spectaculum mitti postulavit eorum princeps: et imperator maximum eorum quos habebat ad eum misit: qui ubi ipsum vidit, statim ad imperatorem remisit. praeterea lectum aureum petiit: quem cum imperator ad eum misisset, ipse donum parvi faciens remisit. alia vero viginti millia centenis illis adiaci postulavit: quod cum imperator recusaret, Chaganus expeditione suscepta Sigidonem evertit, multasque alias urbes Illyrici praelecturae sub-

καὶ τὴν Ἀρχαίαν. ἡπείλει δὲ καὶ τὰ Μακρὰ τεύχη καταστρέψαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἐλπίδιον τὸν πατρίκιον σὺν Κορμεντιόλῳ πρόβεισι πρὸς τὸν Χαγάνον ἐξαπείστειλεν. καὶ ὁ βάρβαρος ἐπὶ ταῖς τῶν πάκτων συνθήκαις εἰρήνην ἄγειν καθωμολόγησεν. ἐν δὲ τῇ ἀνατολῇ Ἰωάννην τὸν Μουστακάνα στρατη-
 5 γόν Ἀρμενίας πεποίηκεν. ὃς ἐληλυθὼς ἐν τῇ Νυμφίῳ ποταμῷ, ἔνθα τῇ Τίγριδι διαμίγνυται, συμβάλλει πόλεμον μετὰ
 C Καρδαρίῳ (Καρδαρίγας δὲ οὐκ ἔστι κύριον ὄνομα, ἀλλ' αἷμα μεγάλη παρὰ Πέρσαις τοῦ τῶν Περσῶν στρατηγοῦ) καὶ κρα-
 τοῦσι τῶν βαρβάρων οἱ Ῥωμαῖοι. Κροῦς δὲ ὁ ὑποστράτη-
 10 γος φθόνῳ ζηλοτυπήσας τρέπεται. τοῦτον ἰδόντες καὶ οἱ λοιποὶ τῶν Ῥωμαίων ἐτράπησαν, καὶ μόλις ἐπὶ τὸν χάρακα δια-
 σωζονται. δευτέρως δὲ συμβολῆς γενομένης ἡττῶνται Ῥω-
 μαῖοι, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν διεφθάρησαν.

A. M. 6076 Τούτῃ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ', ἰνδικτικῶν β', ὕπα- 15
 V. 171 τος ὁ βασιλεὺς ἀναγορεύεται, καὶ πολλοὺς θησανρούς τῇ πό-
 D λει ἐδωρήσατο. προβάλλεται δὲ Φιλιππικὸν στρατηγὸν τῆς
 εἰσας, ποιήσας αὐτὸν γαμβρὸν εἰς Γορδίαν τὴν ἰδίαν ἀδελ-
 φήν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς καταλαβὼν τὰ Περσικὰ μέρη, ἐπλη-

2. τὸν add. ex A. 4. πράκτων b f. 6. Ἀρμ. πεποίηκεν A
 b, Ἀρμ. ὁ βασιλεὺς πεπ. vulg. 7. ἀναμίγνυται a, μίγνυται A.
 8. Καρδαρίῳ A a, Καρδαρίγαν vulg. Καρδαρίγας δὲ om.
 A, ὃ οὐκ ἔστι a. μίγισσι f, 11. καὶ οἱ L A, οἱ λοιποὶ
 vulg. 12. ἐτράπησαν A a, τρέπονται vulg. 17. Φιλιππι-
 κὸν A a b, Φίλιππον vulg. 19. ἐπλησίασεν A, ἐπλησίαζεν vulg.

ditas expugnavit, cepitque Anchialum. quin etiam Longum murum evertere minatus est. quamobrem imperator Elpidium patricium cum Commentio legatos ad Chaganum destinavit: tum barbarus pacem ex pactorum conditionibus se servaturum pollicetur. caeterum imperator Ioannem Mustaconem in oriente Armeniae ducem constituit: qui cum ad apnem Nymphium, qua in Tigri confluit, devenisset, commissa pugna cum Cardariga (Cardarigas proprium nomen miime est, sed maxima apud Persas, summi nimirum ducis, dignitas habetur) Romani barbarorum superiores remansissent: nisi Crus legatus ducis gloriae invidens data opera terga vertisset: quem cum fugientem caeteri Romani vidissent ipsi etiam se in fugam dederunt, vixque in castra se receperunt incolumes. initaque denuo pugna, Romani victi sunt, pluresque trucidati.

A. C. 576 Hoc anno, mensis Decembris die vigesimo, iudictione secunda, imperator consul designatus, magnorum thesaurorum munera urbi largitus est. Philippicum autem, Gordia sorore in matrimonium ei locata, generum sibi ascitum orientis ducem creavit. Philippicus in

οἶσεν τῇ Νισίβει· καὶ ἀθύρως εἰς τὴν Περσίδα ἐμβαλὼν, πολλὴν αἰχμαλωσίαν ἀνέλαβεν. τοῦτο δὲ μὐθὼν Καρδαρίγας ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς ἔγκρυμμα ποιήσας, ἡβουλήθη λοχῆσαι τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδα. ὁ δὲ Φιλιππικὸς τὴν αἰχμαλωσίαν διασώσας, διὰ τῶν ὁρῶν εἰς τὴν τῶν Μήδων χώραν κατέλαβεν, καὶ πολλὰ χωρία διέφθειρεν τῆς Μηδικῆς, P. 215 καὶ ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκά. ὁ δὲ Χαγάνος τὴν εἰρήνην διαλῦσαι δόλῳ ἐσπευδεν. τὰ γὰρ Σκλαβίνων ἔθνη κατὰ τῆς Θράκης ἐξώπλισεν· ἃ τινὰ παρεγένοντο μέχρι τῶν Μακρῶν
 10 τειχῶν πολλὴν ἄλωσιν ποιούμενα. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ τοῦ παλατίου στρατεύματα ἐξαγαγὼν τῆς πύλεως καὶ τοὺς δῆμους, φυλάττειν τὰ Μακρὰ τεῖχη ἐκέλευσεν. καὶ Κομμεντίολον στρατηγὸν χειροτονήσας καὶ ἐξοπλίσας, κατὰ βαρβάρων ἀπέστειλεν. ὁ δὲ ἀδοκῆτως τοῖς βαρβάροις περιπεσὼν, πολλὰ πλήθη
 15 ἀνέτλεν καὶ τούτους ἀπῆλυσεν. παραγενόμενος δὲ ἐν Ἀδριανουπόλει περιέτχεν Ἀνδραγάστην πλήθῃ Σκλαβίνων μετὰ αἰχμαλωσίας ἐπιφερομένῳ· καὶ τούτῳ ἐπιπεσὼν τὴν τε αἰ- B χμαλωσίαν διέσωσεν, καὶ νίκην μεγάλην περιεβάλλετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φιλιππικὸς ἀναλαβὼν τὰ στρατεύματα A.M.6077

3. Ἐγκρυμμα A a, Ἐγκρυμα vulg. 6. κατέλαβεν A, κατέβαλεν f, παρέβαλεν vulg. 7. ἐπὶ τὰ A, εἰς τὰ vulg. 8. Σκλαβίνων a. 11. στρατευ-
 ματα A, στρατόπεδα vulg. 14. ἐπιπεσὼν a. 16. περιέπε-
 σεν a. 17. ἐπιφερόμενον A f. 18. περιεβάλλετο A, περιβάλλετο vulg.

Persicas partes profectus, cum proxime Nisibim pervenisset, facta de-
 repente in Persus irruptione, captivorum ingentem numerum abegit.
 qui de re certior factus Cardarigas Persarum dux, locatis insidiis, Ro-
 manorum castra dolis adoriri tentavit: at Philippicus praedam tuto
 abducens, per montes in Medorum ditionem ingressus, pluribus locis
 passim devastatis, in Romanorum fines reversus est. interea Claga-
 nus pacem perfidia solvere studebat. Sclavinorum siquidem gentem
 ad Thraciam invadendam armis instruxit: quae quidem vel usque ad
 Murum longum progressae magnam stragem captivitatemque subditis
 induxere. imperator igitur praetorianos milites, populiue factiones
 urbe eductas Longum murum iussit propugnare. Commentiolum vero
 ducem creavit, et cum armata manu contra barbaros summisit: qui
 ipsos ex improviso adortus, magna multitudine caesa, eos demum ab-
 egit. cum Adrianopolim pervenisset, in Andragastium incidit, qui ma-
 gnas Sclavinorum aciem cum ingenti praeda ducebat; eumque ador-
 tus praedam recepit, insigni potius victoria.

Hoc anno Philippicus accepto exercitu in Persiam profectus est, A. C. 577

ἐπὶ τὴν Περσικὴν χώραν ἐξώρμησεν. καὶ καταλαβὼν τὴν Ἀρζανὴν μεγάλῃς αἰχμαλωσίαις ἐκράτησεν, καὶ δειλίαν τοῖς Περσικοῖς ἐμποιεῖ στρατεύμασι· νόσφ δὲ περιπεσὼν Φιλίππικὸς ἐπὶ τὴν Μαρτυρόπολιν παραγίνεται, χειροτονήσας τὸν ἀνεψιὸν καθηγείσθαι τοῦ λαοῦ, καὶ Στέφανον ταγματάρχην 5
C προστησάμενος. ὁ δὲ Καρδαρίγας καταλαβὼν τὴν Μαρτυρόπολιν, ταύτης τὰ προάστεια ἐμπρήσας πάντα ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ Φιλίππικὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει νοσῶν παραγέγνε, καὶ τὰ στρατεύματα ὑπέστρεψαν ἀβλαβῶς εἰς τὰ ἴδια.

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ υἱός, καὶ ἐπωνόμα- 10
σεν αὐτὸν Θεοδοσίον.

A M. 6078 Τούτῳ τῷ ἔτει Φιλίππικὸς ἐξεληλυθὼς τῆς βασιλίδος πό-
λεως στρατοπεδεύεται ἐπὶ τὴν Ἀμιδαν πόλιν, καὶ ἀθροίσας
τὸ ὀπλιτικὸν ἥρωτα, εἰ προθύμως ἔχουσι πρὸς τὸν πόλεμον
D χωρῆσαι. τῶν δὲ Ῥωμαίων ὄρκους πεισάντων αὐτὸν μετὰ 15
προθυμίας πολεμεῖν παραγίνεται ἐπὶ τὸ Ἀρζαβον. ὁ δὲ Καρ-
δαρίγας τοῦτο μαθὼν, γέλωτι τὴν ἀκοὴν ἀπεπέμπετο, ἐνύπνιον
εἶναι δοκῶν τὸ λεγόμενον. καλέσας δὲ τοὺς μάγους ἥρωτα,
τίς ἐστὶ τῆς νίκης κύριος. οἱ δὲ τῶν δαιμόνων θεραπεύται

4. τὸν Ἀνεψιὸν ἐξηγεῖσθαι f. 5. τοῦ λαοῦ A, τῶν λαῶν vulg.
7. πάντα om. f. 9. ὑπέστρεψαν A, ὑπέστρεψεν vulg. 13.
Ἀμιδα A. 14. ἔχουσι A 2, ἔχωσι vulg. 16. Ἀρζαβον A,
Ἀρζαβον 2, Anazarbum Anasias. 18. τὸ γενόμενον A. 19.
ἐστὶ A, ἐσσι vulg.

captaque Arsane maxima potitur praeda, timoremque magnum Persarum exercitibus incussit. at morbo implicitus Martyropolim se contulit, ubi nepotem, qui turmis praeesset, in suum locum suffecit, Stephanum autem cohortium principem instituit. porro Cardarigas Martyropolim adortus, suburbanis eius locis igne devastatis, discessit. Philippicus afflicta valetudine Cpolim remeavit, et exercitum omnem in proprias domos incolumem redire permisit.

Eodem anno imperatori natus est filius, quem Theodosium appellavit.

A. C. 578 Illoc anno Philippicus urbium regina egressus, in Amidam civitatem expeditionem suscipit. porro milites iam armis instructos ad colloquendum convocans, num ad conserendas manus animo se paratos experirentur, interrogare. Romani interpositis etiam iuramentis suam ad pugnandum aviditatem testari: atque ita ipse Anazarbum venit. eo cognito Cardarigas risu famam huiusmodi suis excussit auribus, et somniantis deliria, quae nuntiabantur, arbitratus est. congregatis autem magis, quis victoria superior evaderet, sciscitabatur. cultores daemonum Persas victoriam a diis consequuturos affirmare. quare

Πέρσας ἔρασκον ὑπὸ τῶν Θεῶν τὴν νίκην ἀπενέγκασθαι. σκιρτῶσι ταῖντων ἐπὶ τοῖτοις οἱ Πέρσαι ταῖς τῶν μάγων ὑπο-V. 172 σχέσεσιν εὐφραινόμενοι· καὶ δημιουργοῦσιν εὐθὺς ξυλοπέδας ἐκ ξύλου καὶ σιδήρου, ὅπως τοῖς Ῥωμαίοις ὑποβάλωσιν. ὁ 5 δὲ στρατηγὸς παρηγγύα τοῖς Ῥωμαίοις τοὺς γεωργικοὺς μὴ P. 216 λυμαίνεσθαι πόνους, ὅπως μὴ ἡ μισοπόνηρος δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς βαρβάρους μετοικήσῃ τὴν νίκην. τῇ οὖν ἐπιούσῃ ἀποστέλλει ὁ στρατηγὸς δύο φυλάρχους τῶν Σαρακηνῶν, καὶ ζωγοῦσι Πέρσας ζῶντας, δι' ὧν ἔγνωσαν τῶν ἐναν- 10 τίων τὰ κινήματα· οἱ ἔρασαν τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ βούλεσθαι τοὺς βαρβάρους ἐπιθέσθαι τοῖς Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Φιλιππικὸς τοὺς Ῥωμαίους ἐξ ἑωθινοῦ συντάξας τρισὶ φάλαγγιν ἀπήντα πρὸς πόλεμον. αὐτὸς δὲ ἀναλαβὼν τὴν Θεανδρικὴν μορφήν, ἣν ἀχειροποιήτην οἱ Ῥωμαῖοι δοξάζουσι, διατρέχων τὰς τὰ-B 15 ξεις τῇ ὀπλιτικῇ μετεδίδου τῆς Θείας δυνάμεως. καὶ στάς ὀπίσω τῆς παρατάξεως τοῦτο κατέχων τὸ ὄπλον, δάκρυσι πολλοῖς τὸν Θεὸν εὐμενίζετο, ὅστις τὰς οὐρανίους τάξεις συμμαχοῦσας προσελάβετο. τοῦ δὲ πολέμου κροτηθέντος, Βιταλιανὸς ὁ ταξιάρχος πάντων θρασύτερον κινήθεῖς, τὴν φάλαγγα

2. τοῖτοις A α, τούτῳ vulg. 3. ξυλοπέδας A, ξυλόποδας vulg.
 4. τοῖς Ῥωμαίοις A, τοὺς Ῥωμαίους vulg. ὑποβάλωσι A α,
 ὑποβάλλωσι vulg. 5. παρηγγύα A, παρεγγύα α, παρεγγυάτω
 vulg. 6. λυμῆνασθαι α. μὴ add. ex A. 11. ὁ δὲ Φιλ.
 τ. Ῥωμ. ἐξ ἑωθ. om. A. 15. ἐπεδίδου b f. 16. παρατά-
 ξεως A, συντάξεως vulg. 17. ὅστις — — — προσελάβετο
 om. A. ταξιάρχας α. συμμαχοῦς b f.

magorum pollicitationibus elati Persae in laetitiam et tripudia dif-
 fundi, et Romanis in captivitatem abducendis e ligno ferroque com-
 pactos compedes cuncti pararent edixere. ex adverso agricolarum la-
 bores ne devastarent, dux Romanis commendare, ne dei iustitia, quod
 per nefas committitur, aversata, ad barbaros traduceret victoriam. se-
 quenti luce Saracenicarum tribuum principes duos a se dux ablegat,
 qui comprehensis Persarum nonnullis vivis, adversariorum motus omnes
 et consilium perdiscunt: dominico quippe Persas in Romanos impe-
 tum facturos, nunciabant. Philippicus itaque summo mane composi-
 to exercitu, eoque in tria agmina distributo in pugnam processit. ipse
 vero Christi dei et hominis imaginem (manibus hominum hand cou-
 ditam opinantur Romani) brachiis complexus, singulos armatorum or-
 dines praetercurrebat, et divinum animo cuiusque robur inspirabat
 et impertiebatur. eo propugnaculo manibus gestato, extremam tenens
 aciem largo lacrimarum imbre divinum numen demulcens, caelestium
 acies in subsidium demissas excipiebat. inito demum certamine Vi-

τῶν Περσῶν διέσπασεν, καὶ τὸ τοῦλδον παρέλαβεν. οἱ δὲ
 Ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκῦλα ἤρξαντο ἀσχολεῖσθαι· οὓς θεασά-
 μενος ὁ Φιλιππικός, φοβηθεὶς μὴ εἰς τὰ λάφυρα καὶ οἱ λοιποὶ
 τραπέντες τῆς παρατάξεως ἐπιλάθωνται, καὶ στραφέντες οἱ
 C βάρβαροι ἀπολέσωσιν αὐτούς, Θεοδώρῃ τῇ Ἰλιβινῇ τὴν ἑαυτοῦ 5
 περικεφαλαίαν περιτιθεὶς, ἐξαπέστειλεν τῇ ξίφει πληῖσαι τοὺς
 ἐνασχυλουμένους εἰς τὰ λάφυρα. ὃν ἰδόντες, καὶ νομίζοντες
 Φιλιππικόν εἶναι, καταλιπόντες τὰ σκῦλα, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐχώ-
 ρησαν. τοῦ δὲ πολέμου κροτηθέντος ἐπὶ ὥρας πολλάς, φωνὴ γίνε-
 ται παρὰ τοῦ στρατηγοῦ τοὺς ἵππους τῶν Περσῶν πλήττειν 10
 τοῖς δόρυσιν. τοῦτου δὲ γενομένου, ἐτράπη τὸ Περσικὸν στράτευ-
 μα, καὶ νίκην μεγάλην οἱ Ῥωμαῖοι ἀνεδήσαντο, καὶ πολλοὺς
 ἀνῆλωσαν, καὶ τοὺτους ἐσκύλευσαν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἀναλα-
 βὼν τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις ὁ Καρδαρίγας, πάλιν εἰς πόλεμον
 ὁπλιζέται. καὶ δευτέρου πολέμου κροτηθέντος, νικῶσι πάλιν 15
 D Ῥωμαῖοι, καὶ ἀναιροῦνται Πέρσαι πολλοί. χειροῦνται Πέρ-
 σαι ζῶντες διαχίλιοι, καὶ εἰς Βυζάντιον πέμπονται. προσ-
 ἐφγεν Καρδαρίγας εἰς τὸ Δαρᾶς· οἱ δὲ Πέρσαι μεθ'
 ὕβρεων τοῦτον ἀπεπέμψαντο. ὁ δὲ Φιλιππικός Ἡράκλειον τὸν
 Ἡρακλείου τοῦ αὐτοκράτορος πατέρα, ὑποστράτηγον ὄντα, ἐπὶ 20

5. τὴν ἑαυτοῦ περικεφ. A, τὴν αὐτοῦ κεφαλαίαν vulg. 11.
 δώρουσιν vulg. 18. Καρδαρίγων vulg.

italianus tribunus prae caeteris maiore in Persas impetu motus den-
 tissimam eorum phalangem dirupit, et omnem bellicum eorum appa-
 ratum obtinuit. inde Romani ad diripienda spolia conversi. quibus
 conspectis veritus Philippicus, ne reliquus exercitus ad occupandam
 praedam desertis ordinibus concurreret, et resumtis viribus facieque
 retro versa eos barbari opprimerent; Theodoro libino galeam sibi
 detractam imponens, eum ut cunctos, qui ad spolia tam avidè convo-
 lassent, gladio deterreret misit. milites eo conspecto, Philippicum
 esse rati, spoliis relictis, ad pugnam renovandam regressi sunt. pro-
 tracto vero per multas horas praelio, mandatum a duce edictum, Per-
 sarum equos hastis confodi. quod ubi praestitum, fusus omnis Per-
 sarum exercitus, Romani victoria redimitti, plurimos hostium gladiis
 consumpsērunt, et eorum sibi tulerunt spolia. postera luce Cardari-
 gas collectis copiis ad bellum instaurandum accingitur, et secundo
 certamine redintegrato, hostes iterum superant Romani et Persarum
 quam plurimi in acie trucidantur. ex his bis mille vivi capti, qui By-
 zantium missi. Cardarigas Daras se recipit, quem Persae contumelias
 exceptum a se depellunt. porro Philippicus Heraclium, Heraclii, qui
 postmodum imperavit, patrem, exercitus legatum, ad exploranda bar-

κατασκοπῇ τῶν βαρβάρων ἐξέπεμψεν, καὶ αὐτὸς τοὺς ἐν τῷ
πολέμῳ τραυματίας γενομένους πρὸς τὰς πόλεις ἱατρεῦσθαι
παρέπεμψεν. ἀναλαβὼν δὲ τὸ στράτευμα εἰς τὴν Βαβυλω-
νίαν ἐκβάλλει, καὶ τὸ Χλωμαρὸν φρούριον παρακαθεύεται.
5 ὁ δὲ Καρδαρίγας στρατολογεῖ ἰδιώτας μετὰ ὑποζυγίων, καὶ P. 217
ὄχλαγωγῆσας στρατοπεδεύειν ἐκόμπαζε καὶ δι' ὄχυρῶν τόπων
ἐν ἀσελήνῳ νυκτὶ ἐπὶ τὰ νῶτα γίνεται τῶν Ῥωμαίων μηδα-
μιῶς θυρῶν χεῖρας αὐτοῖς ἐμβάλεῖν. φόβῳ δὲ ἀκαίρῳ ἐπι-
10 πεισῶν ὁ Φιλιππικὸς, καταλιπὼν τὸ φρούριον, φυγῇ ἄλόγως
ἐχρήσατο. καὶ τοῦτο γινόντες οἱ Ῥωμαῖοι εἰς φυγὴν ἐτρέ-
ποντο, διὰ τόπων δυσεξοδεύτων μεγάλους κινδύνους περιπε-
σόντες. ἦν γὰρ καὶ ἀσέληνος ἡ νύξ. ἡλίον δὲ ἀναιτίαντος
τῆς συμφορᾶς ἀπηλλάττοντο. καταλαβόντες δὲ τὸν στρατηγὸν
ὑβρεσιν αἰσχίστοις τοῦτον ἐβλασφήμουν. οἱ δὲ Πέρσαι ἐπὶ V. 173
15 πλάστον νομίσαντες τὴν φυγὴν Ῥωμαίων, διώξαι οὐκ ἐτόλ- B
μησαν. Ἡράκλειος δὲ διαπεράσας τὸν Τίγριν, ὅσα τῆς Μη-
δικῆς χώρας ἦσαν ἐπίσημα χωριά, παρεδίδου πυρὶ, καὶ οὕτω
πρὸς Φιλιππικὸν ἀνέκαμψεν μετὰ σκύλων πολλῶν.
Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῶν Ἀράβων Χαγάνος τὰς σπονδὰς A. M. 6079

1. τῶν add. ex A. 7. τῶν Ῥωμαίων add. ex A. 8. φό-
βῳ δὲ ἀκαίρῳ ἐπιπείσῳ ὁ Φιλιππικὸς α, φόβος δὲ ἀκαίρος ἐπι-
πείσῳ τῷ Φιλιππικῷ vulg. 15. τὴν φυγὴν] φυγεῖν A. Ῥω-
μαίων om. A a f. * abhinc Romae episcoporum desinunt no-
tationes usque ad a. M. 6217. 19. Ἀράβων A, βαρβάρων f.

harorum consilia misit: milites vero, qui in praelio vulnerati fuerant, per urbes dimisit, ut corpora curarent. eductis deinde copiis Babylonem versus pergit, Chlomarum castrum obsidet. Cardarigas autem collecta rusticorum armis insuetorum manu ipsis cum subingalibus, tumultuarioque exercitu coacto, quasi reparatis castris iactantiam prae se ferre, et per loca munita et incubiam noctem eo pervenit, ut a tergo Romanis esset; cum alioqui manus cum ipsis conserere non aude-
ret. at Philippicus intempestivo terrore turbatus, relicta castris obsi-
dione, in foedam et dementem se fugam coniecit: qua conperta, reliquus etiam exercitus per impervia loca magnis undique circumsep-
tus periculis, fugiens, ducem suum sectatus est. Incubabat terris nox
illunis et obscura, eaque peracta et sole illucescente reformidata ca-
lamitate se liberatos experiuntur: ducemque tandem assequuti atro-
cloribus conviciis eum laceraverunt. caeterum simulatam Romanorum
fugam Persae rati, eos insequi minime ausi sunt. Heraclius autem
traiecto Tigri oppida quaeque Mediae passim posita incendiis deva-
stabat, atque ita cum amplis spoliis ad Philippicum reversus est.

Hoc anno Abarum Chaganus ruptis foederibus Mysiam et Sry- A. C. 579

C διαλύσας, τὴν τε Μνσίαν καὶ Σκυθίαν κατεπολέμει δεινῶς,
 καταστρέψας τὴν τε Ῥατιάραν καὶ Κωνωνίαν καὶ Ἀκὺς καὶ
 Δορόστολον καὶ Ζαρπάδα καὶ Μαρκιανούπολιν. ὁ δὲ Κομεν-
 τίολος ἐπὶ τὴν Ἀγχίαλον ἦλθεν, καὶ διελὼν τὸ στράτευμα,
 τοὺς ἀδοκίμους ἐκ τῶν ἀριστέων διέκρινεν· καὶ τὴν μὲν 5
 ἄχρηστον δύναμιν μὲν χιλιάδας φυλάττειν τὸν χάρακα κελεύει·
 τοὺς δὲ ἐπιλέκτους ἑξακισχιλίους ὄντας παραλαβὼν, δύο χι-
 λιάδας παρέδωκεν τῷ Κάσπῳ, καὶ δύο τῷ Μαρτίνῳ, καὶ τὰς
 δύο αὐτὸς ἀναλαβὼν, κατὰ τῶν βαρβάρων χωρεῖ. ὁ δὲ Κά-
 10 στος ἐλθὼν ἐπὶ τὰ Ζαρπάδα καὶ τὸν Αἴμον, καὶ εὐρὼν τοὺς 10
 βαρβάρους ἡμελημένους, πολλοὺς διέφθειρεν. αἰχμηλωσίας δὲ
 κρατήσας πολλῆς, δορυφόρῳ διασώζειν ἐδίδου. Μαρτίνος δὲ
 εἰς τὰ περὶ Τομέαν τὴν πόλιν γεγόμενος τῇ Χαγάνῃ ἀπροσδο-
 κήτως περιεσῶν, πολλοὺς τῆς αὐτοῦ δυνάμεως ἀνείλεν, ὥστε
 αὐτὸν φυγῇ τὴν σωτηρίαν πραγματεύσασθαι. ὁ δὲ Μαρτίνος 15
 ἐπίδοξον νίκην ἀράμενος, πρὸς τὸν στρατηγὸν ἐπανήρχετο,
 ἔνθα ἐπηγγέλματο ἀναμένειν αὐτούς. ὁ δὲ Κομεντίολος δει-
 λίᾳ κατασχθεὶς, εἰς Μαρκιανούπολιν ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ μὴ
 εὐρόντες αὐτὸν ἐπεσύναξαν τὰ ἴδια στρατεύματα καὶ ἐπὶ τοὺς
 σιειωποὺς τοῦ Αἴμου στρατοπεδεύονται. ἰδὼν δὲ ὁ Μαρτίν- 20

2. τὴν Τρατιάραν A a. Κωνωνίαν A, Ρονονίαν a. 3.
 Ζαρπάδα b f, Ζαδάρα a, Ζάνδαπα vulg. v. infra. 5. ἀρι-
 στερῶν A. 10. Ζαρπάδα A, Τζαπάδα vulg. καὶ τὸν
 Αἴμον om. A b. 13. Τομέαν A a f, Τομαίαν vulg. 15.
 πραγματεύσασθαι A, πραγματεύσθαι vulg. 19. τοὺς νεοποὺς
 τοῦ ἔμου A, τοὺς νεοποστοῦ ἔμου a, τοὺς νεοποστοῦ τοῦ ἔμου f.

thiam acri bello vexabat: urbes vero Ratiarnam, Cononiam, Acys, Do-
 rostolum, Zandapa et Marcianopolim evertit. Commentiolus autem
 Anchialum profectus, milites roboris ac virtutis expertes a fortioribus
 segregavit: et iuvenes quidem copias ad quadreginta hominum millia
 castra iussit defendere: delectos vero ad sex millium summam secum
 abducens, his mille quidem Casto, totidem Martiuo tradidit: residua
 duo millia ipse assumpsit, et aduersus barbaros perrexit. Castus Tra-
 pada et Aemum adueniens, cum barbaros utiantes et sine custodiis
 incautos comperisset, multos interfecit: reductos autem captivos et
 praedam abactam satellitibus commisit custodiendam. Martinus autem
 ad loca Tomeae ubi contermina accedens, et praeter expectationem in
 Chagauum impetu facto, plurimis eius copiis penitus deletis, eum
 salutem fuga mercari coegit. Martiuus autem parta insigni victoria,
 ad ducem, ubi se eos praestolaturum dixerat, reversus est. at Com-
 mentiolus metu impulsus, Marcianopolim se recepit eo non invento,
 iunctis exercitibus ad Aemi fauces castra moverunt illi. Martinus

νος τὸν Χαγάνον διαπερῶντα ποταμὸν, πρὸς τὸν στρατηγὸν
ἐπαγγέλλεν. ὁ δὲ Κάστος τὸν ποταμὸν διαπεράσας, καὶ πλη- P. 218
σιάσας τοὺς προτρέχοντας τῶν Ἀβάρων τῆς μάχης κρατεῖ, καὶ
οὐδὲ τινος δεόμενος ὑποθήκης, οὐκ ἀνέστρεψεν ἐπὶ τὸν στρα-
5 τηγόν. τῇ δὲ ἐπιούσῃ κρατήσας τὰς διαβάσεις ὁ Χαγάνος,
ἀπέκλεισεν αὐτόν. περισχίζεται τοῖνον ὁ λαός, καὶ ἕκαστος
ὥς εἶχεν δυνάμειος, διὰ τοῦ ἄλσους ἔφυγον. Θηρεύονται τοί-
νυν τινὲς παρὰ τῶν βαρβάρων, καὶ καταμεγνύουσιν, πού ἐκρύ-
πτετο Κάστος, καὶ τοῦτον ζωγρήσαντες περιεσκήρτων καὶ ἡγύ-
10 λοντο. ὁ δὲ Χαγάνος διὰ τῆς μεσημβρίας ὁδεύσας, κατὰ
τῆς Θράκης χωρεῖ, καὶ τὰ Μακρὰ τεῖχη κατέλαβεν. ὁ δὲ Κο-
μεντιόλος ἐν ταῖς ὕλαις τοῦ Σίμου κρυπτόμενος, ἐξῆλθεν σὺν
τῷ Μαρτίνῳ· καὶ καταλαβὼν τὸν Χαγάνον ἀνείκοιμότητον B
διὰ τὸ τὴν πληθύν τῶν βαρβάρων περικεχῦσθαι τῇ Θράκῃ,
15 πρώτῃ φυλακῇ κατ' αὐτοῦ χωρεῖ. καὶ ἦν αὐτῷ μέγα τῶν ἐπὶ
χειρῶν τὸ κατόρθωμα, εἰ μὴ τύχῃ τινὶ παρυσφάλῃ τοῦ ἐπι-
χειρήματος. ἐνὸς γὰρ ζῶου τὸν φόρτον διαστρέψαντος, ἑταί-
ρος τοῦ δεσπότου τοῦ ζῶου προσφωνεῖ τὸν φόρτον ἀνορθώ-
σας τῇ πατρὶά φωνῇ· τόρνα, τόρνα, φράτρε. καὶ ὁ μὲν

3. βαρβάρων A. 4. ἀνέστρεψεν A, ἀνέτρεψεν vulg. 8. πού
ἐκρύπτετο ἕκαστος A, ἕκαστος πού ἐκρ. b e f, Κάστος πού ἐκρ.
vulg. 9. τούτους A b. 15. κατ' αὐτῶν a. 16. περι-
σχήλ a. ἐγχειρήματος A. 17. τὸν φόρτον A, τοῦ φόρ-
του vulg. 18. τὸν φόρτ. ἐν. τῇ πατρ. φ. om. A, ἀνορθώσας b,
ἀναστρέψας a, ἀνορθώσασθαι vulg. 19. φράτρε alii codd.

Chagano flumen traicere conspecto ad ducem remeant. Castus flumine
pertransito barbarorum praecursoribus obviam factus, eos praelio vi-
cit: sed nulla certa ratione adductus, regressione ad ducem se ad-
iungere neglexit. quare sequenti luce omni exitu intercluso Chaga-
nus eum superat: ex quo dissipatus exercitus, prout quisque potuit,
per nemora et saltus aufugit. nonnulli, veluti ferae venatu, a bar-
baris capti, ubi Castus lateret, enunciant: vivum deinde apprehensum
barbari circumvallant, et saltibus tripudiisque pro victoria gaudium
testantur. Chaganus itinere meridiem versus directo, in Thraciam
bellum movet, et ad Longum munus accedit. Comentiolus autem
Aemi silvis tectus et occultatus, tandem cum Martino prodit foras;
ubi Chaganum imparatum offendit: quod nimirum tota barbarorum
multitudo per Thraciam dispersa esset, prima noctis vigilia adversus
eum contendit. et praeclarum quidem eius manibus edendum facinus
offerebatur, si non adversa fortuna conatus eius delusisset. iumen-
torum enim quopiam onus in terram subvertente, cum iumentis domi-

κύριος τοῦ ἡμιόνου τὴν φωνὴν οὐκ ᾔσθετο. οἱ δὲ λαοὶ ἀκού-
σαντες, καὶ τοὺς πολεμίους ἐπιστῆναι αὐτοῖς ὑπονοήσαντες,
εἰς φυγὴν ἐτράπησαν, τόρνα, τόρνα μεγίσταις φωναῖς ἀνακρά-
ζοντες. ὁ δὲ Χαγάνος μεγάλην δειλίαν περιβαλλόμενος, ἀκρα-
V. 17:4 τῶς ἔφυγεν. καὶ ἦν ἰδεῖν Ἀβάρους τε καὶ Ῥωμαίους ἀλλή- 5
λους διαδιδράσκοντας, μηδενὸς διώκοντος. ὁ δὲ Χαγάνος
ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις τὴν Ἀπειρίαν πάλιν παρεκάθισεν·
εὐρῶν δὲ Βούσαν τὸν τῆς πόλεως Μαγγανάρην ἀνελεῖν αὐ-
τὸν ἐπειῶτο, ὁ δὲ Βούσας παρεκάλει χρήματα ἱκανὰ αὐτῷ
παρέχειν, εἴπερ τὸ ζῆν αὐτῷ φιλοτιμηθήσοιτο· οἱ δὲ τοῦτον 10
δεσμήσαντες τῇ πόλει παρέστησαν. αὐτὸς δὲ ἐζήτει τοὺς τὴν
πόλιν οἰκοῦντας ἀνήσασθαι αὐτόν, διηγούμενος ὅσα ὑπὲρ τῆς
πόλεως ἡγωνίσαστο. πολίτης δὲ τις τὰ πλεῖθι ἀνέπειθεν μὴ
τοῦτο ποιεῖν, λόγος δὲ τοῦτον τῇ Βούσῃ γυναικί παρευνάζε-
D σθαι. ἐπεὶ τοίνυν κατεφρονήθη Βούσας, ἐπισχνεῖτο Χαγάνος 15
παραδιδόναι τὴν πόλιν. καὶ πολιορκητικὸν ὄργανον συμπηξά-
μενος, ὃν κριὸν ὀνομάζουσι, τὴν πόλιν παρέλαβεν. μαθόντες
δὲ οἱ βάβαροι τὸ τεχνούργημα, πλείστας καὶ ἄλλας πόλεις
ἐδουλώσαντο, καὶ μετὰ πολλῆς αἰχμαλωσίας ἐπέστρεψαν.

1. τὴν φωνὴν A, τῆς φωνῆς vulg. 2. αὐτοῖς A, αὐτοὺς vulg.
4. δειλίαν περιβαλλόμενος A, ἀσχύνην περιβαλλόμενος vulg. 5.
τε add. ex A. 13. τὰ πλεῖθι add. ex A. 14. Βουζῆ — Βου-
ζᾶς vulg.

num alter patria voce inclamaret, sublapsus onus tollens, torna,
torna, frater, inquires: moli quidem dominus vocem non audivit;
sed percipiens eam et hostes adesse suspicans conferta militum
manus in fugam effusa est, verte, verte faciem, magnis vocibus
clamitantes. sed et Chaganus in 'maximum timorem coniectus,
praecipitem pariter arripuit fugam: adeo ut Romanos atque Abares
nullo insequente utrinque sese fugientes cernere daretur. porro Cha-
ganus collectis copiis Apiriam urbem denuo obsedit. et cum forte
Busam urbis machinis praefectum cepisset, mortem viro intentabat.
Busas, si modo vitam in tuto haberet, magna pecuniarum vi eam re-
dimere rogabat. quare viotum ad urbis conspectum admoverunt. is
igitur enarratis, quibus civitatem demeruisset, beneficiis, cives ut li-
bertatis pretium peoderent deprecari. ne preces audirent, civis qui-
dam, cui cum Busae coniuge consuetudinem fuisse rumor erat, per-
suasit. porro Busas ubi se contemptum vidit, urbem Chagano se tra-
diturum promissit: compactaque obsidionali machina, vulgus arietem
vocat, urbem invadit. machinae condendae peritia instructi barbari
plures alias urbes expugnavunt, collectaque captivorum ingenti prae-

ακούσαντες δὲ οἱ Βυζάντιοι, ὅτι Κίστος ὑπὸ τῶν βαρβάρων
 αἰχμάλωτος γέγονεν, μεγάλας λοιδορίαις κατὰ Μαυρικίου
 ἐχρῶντο, καὶ εἰς φανερόν τοῦτον ἐβλασφήμουν· κατὰ τοῦτον
 δὲ τὸν χρόνον Ἡράκλειος ὁ τοῦ Ἡρακλείου πατὴρ Περσικῶ
 5 φρουρίῳ προσβάλλει, καὶ τοῦτο εἶλεν· ὁμοίως καὶ Θεόδωρος
 τὸ Μαζαρὸν φρουρίον. ἀμφότεροι δὲ εἰς τὸ Βεϊϋῶδες πα- P. 219
 ραγίνονται. καὶ τοῦ φρουρίου ὄχυροῦ ὄντος, στρατιώτης τις
 Σαπφήρης ὀνόματι σκόλοπας τεχνουργήσας, καὶ κατὰ τὰς ἀρ-
 μογὰς τῶν λίθων τούτους πηγνύων, τὴν ἄνοδον ἐποίησατο.
 10 ὥς δὲ ἐπέβη ἐκεῖνος τῇ στεφάνῃ τοῦ τείχους, Πέρσης ἀνὴρ
 τοῦτον ἐξώθησεν. πίπτει οὖν ὁ Σαπφήρης κάτω, καὶ ὑποδέ-
 χονται αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι ταῖς ἀσπίσιν· καὶ αὐδῆς τοῦ ἔργου
 κατατολμᾷ, καὶ πάλιν ἐξωθεῖται τοῦ ὄχυρώματος· πάλιν δὲ
 οἱ Ῥωμαῖοι ταῖς ἀσπίσιν αὐτὸν ὑποδέχονται, καὶ πάλιν πρὸς
 15 τὴν ἐπιβουλὴν ἐνεχείρησεν. ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλῇ τοῦ τείχους
 γενόμενος, τὸν Πέρσην ἀπέτεμεν· εἶτα τὴν κεφαλὴν ὑπατεύ-
 σας, Ῥωμαίους θάρσους ἐνέπλησεν. καὶ πολλῶν μιμησάμε-
 νων τὸν ἀριστέα, καὶ διὰ τῶν πασσάλων ἐπιβάντων τοῦ τεί- B
 χους, παραδίδονται Ῥωμαίοις τὸ φρουρίον· καὶ τοὺς μὲν

3. εἰς φανερόν τόπον τοῦτον A. κατὰ τοῦτον A, κατ' ἐκεί-
 νον vulg. 6. Μαζαρῶν a. 7. ὄχυροῦ b. 9. τούτοις b.
 11. κάτω add. ex A. 14. πάλιν om. A f. 15. τῇ add. ex A.
 16. ὑπατεύσας: in A superscriptum legitur θριαμβεύσας. 17.
 ἐνέπλησεν A, ἐπλήσεν vulg. 18. τῶν add. ex A. ἐπιβάν-
 των A, ἐπιβάντες vulg. 19. καὶ τοὺς μὲν — — — παρίδω-
 καν om. A b f.

da reversi sunt. caeterum Byzantini ubi Castum a barbaris captum intellexerunt, Mauricio gravissime obtreclare, eumque foedis conviciis coram proscindere. ea tempestate Heraclius, Heraclii pater, facta in Persicum castrum impressione, ipsum cepit, quemadmodum et Mazarium castrum Theodorus: inde vero ambo ad Beïudes venere; cumque arx munitissima esset, miles quidam cognomento Sapphires paxillos quosdam praeacutos commentus, eosque inter lapidum compages firmius insurgens, ascensum sibi ad superiora paravit. eum muri coronam iam superantem via Persa deturbat inferius. prolabitur itaque Sapphires, et sociorum clipeis cadens excipitur. ceptum opus rursus aggreditur: et rursus pariter arce summa detruditur, et sustinetur Romanorum clipeis, et iterum consilium nititur perficere: tandem superato muri fastigio, Persae caput amputat, eoque in aerem prolecto, Romanorum animos excivit: pluribusque herois virtutem imitantibus, et per paxillos velut per gradus murum conscendentibus, castrum in potestatem Romanorum delabitur: et Persarum quidem alii

Περσῶν ἀνείλον, τοὺς δὲ αἰμαλώτους λαβόντες σὺν τῇ ἀπο-
 σκευῇ τὸ φρούριον πυρὶ παρέδωκαν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς αὐθις
 εἰς Βυζάντιον τὴν ὁδὸν ἐποίησατο, Ἡράκλειον καταλιπὼν ἤγε-
 μόνα Ῥωμαίων. ἐλθὼν δὲ εἰς Ταρσόν, καὶ μαθὼν ὅτι ὁ βα-
 σιλεὺς Πρίσκον ἀνατολῆς στρατηγὸν χειροτονήσας ἀπέστειλεν, 5
 γράφει Ἡρακλείῳ καταλιπόντι τὸ στρατεύμα εἰς Ἀρμενίαν
 παραγενέσθαι πρὸς Ναρσῆν, καὶ τὴν τοῦ Πρίσκου παρρουσίαν
 κατὰδῆλον ποιῆσαι. ἦν γάρ ὁ αὐτοκράτωρ τῷ Φιλιππικῷ κε-
 C λείους, τετάρτην μοῖραν τῆς ῥόγας τῷ στρατῷ ἀποστερήσαι.
 ἐνόσει γὰρ Μαυρίκιος τὸ φιλόχρυσον. ὁ δὲ Φιλιππικὸς φο- 10
 βηθεὶς μὴ ἀφορμῇ τυραννίδος γένηται τοῦτο, τῷ βασιλεῖ οὐχ
 ὑπήκουσε, διὰ τὸ τῆς στρατείας ἀποπαύεσθαι. Πρίσκος δὲ
 καταλαβὼν τὴν Ἀντιόχειαν προστάττει τοὺς στρατιώτας ἐπὶ
 τὸ Μονόκαρτον συναχθῆναι· προσκαλεῖται δὲ καὶ Γερμανὸν
 τὸν τὴν Ἐδεσσηῶν ἀρχὴν πεπιστευμένον σὺν τῷ ἐπισκόπῳ· καὶ 15
 σὺν αὐτοῖς πρὸς τὸ στρατόπεδον ἀπῆρχετο, τὴν ἰορτὴν τοῦ
 πάσχα σὺν αὐτοῖς ποιησόμενος. οἱ δὲ ἡγεμόνες τοῦ στρατοῦ
 ὑπήντησαν αὐτῷ μετὰ τῶν βάνδων ἀπὸ δύο σημείων τοῦ
 στρατοπέδου. ὁ δὲ Πρίσκος κατὰ τὸ εἰωθὸς οὐκ ἀπέβη τοῦ
 D ἵππου, οὐδὲ ταῖς συνήθειαις προσηγορίαις ἐχρήσατο. ἐντεῦθεν 20

2. πυρὶ add. ex conl. Goarī cfr. p. 415, 13. 6. Ἡράκλειον
 καταλιπὼν A. 9. τῷ στρατῷ A, τῷ στρατηγῷ f, τὸν στρα-
 τηγὸν e, τὸν στρατὸν vulg. 11. τὸν βασιλέα A b f. 14.
 Γεμόνον a f, ἡγεμόνα vulg. 16. πρὸς τὸ — — σὺν αὐτοῖς
 om. f. 17. ποιησόμενος A b f. 18. αὐτοῖς a.

occisis, aliis cum apparatu bellico in captivitatem ductis, igne tandem ab eis absumitur. porro Philippicus, Heraclio Romani exercitus relicto ductore, rursus Byzantium iter parat. Tarsum adveniens, Priscum orientis ducem ab imperatore creatum iamque missum intelligit: quare scribit Heraclio, ut relicto exercitu Narsetem in Armenia conveniat, et Prisci adventum faciat manifestum. Philippicum siquidem, ut quarta stipendii parte privaret exercitum, litteris iusserat imperator. avaritiae quippe morbo gravius laborabat Mauricius. et Philip-
 picus metuens, ne inde tyrannidis excitandae occasio daretur, impe-
 ratori minime paruit, quod se a regendi exercitus munere abdicasset.
 caeterum Priscus Antiochiam appulsus, milites ad Monocartum con-
 venire iussit: et Germano, cui Edessenorum principatus erat commis-
 sus, cum urbis praesule advocato, eisdem comitibus perrexerat ad ca-
 stra, una cum eis paschalem solemnitatem peracturus. exercitus duces
 castris egressi ad passus his mille bandis elatis processerunt obviam:
 Priscus pristini moris oblitus equo non desiliit, neque consuetis sa-
 lutationibus eoa excepit. haec concitati in eum odii primordia: pu-

αὐτῇ τοῦ μίσους γέγονεν ἑναρξίς. ἐπὶ ταῖς κοιναῖς γὰρ ὕβρι- V. 175
 σι τὰ πλήθη ἀνιῶνται. μετὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τὰ τοῦ βασιλείως
 σοβαρῶς ἐπεδείκνυν γράμματα. συρρέουσι τοῖνυν τὰ πλήθη
 ἐπὶ τὸ τοῦ στρατηγοῦ σκηνοπήγιον, τὰ μὲν ζήφῃ ἐπιφερόμενα,
 5 τὰ δὲ λίθους, τὰ δὲ ξύλα. γίνεται τοῖνυν περιδείξ ὁ Πρί-
 σκος, καὶ ἐπιβάς τῃ ἑπὶ φυγῇ ἀπέδρα τὸν κίνδυνον. οἱ δὲ
 διαρρήξαντες τὸ τούτου σκηνοπήγιον, πάντα τὰ αὐτοῦ διήρπα-
 σαν. ὁ δὲ καταλαβὼν τὴν Κωνσταντίαν ὑπὸ ἰατρῶν τὰς βο-
 λὰς τῶν λίθων καὶ τὰ ἔλκη ἐθεραπεύετο. καὶ ἀποστέλλει τὸν
 10 ἐπίσκοπον τῆς πόλεως ἀπολογούμενον τῇ στρατοπέδῳ, ὑπὸ
 σחנוύμενος πείθειν τὸν αὐτοκράτορα μηδὲν αὐτοῖς ἀποστε- P. 220
 ρεῖν τῶν εἰσθότων παρέχεσθαι. ὁ δὲ στρατὸς τὸν ἐπίσκοπον
 μετὰ ὕβρεως ἀπεπέμπετο, τὸν τε Γερμανὸν ἄκοντα στρατηγὸν
 ἀνηγόρευσαν ἐπὶ ἀσιδὸς ὑψώσαντες, τοὺς τε βασιλικούς ἀν-
 15 δριάντας κατέστρεψαν, καὶ τὰς τούτου εἰκόνας ἤφάνισαν, καὶ
 ἐπὶ τυραννίδα χωρεῖν ἤμελλον, καὶ τὰς πόλεις κυκλείειν, εἰ
 μὴ ὁ Γερμανὸς τοῦτο πολλῇ παραινέσει καὶ νοῦθεσίᾳ ἐκώλυ-
 σεν. ὁ δὲ Πρίσκος ταῦτα τῷ βασιλεῖ κατὰ δῆλμα πεποιήκεν.
 καὶ ὁ βασιλεὺς πάλιν τὸν Φιλίππικὸν τῆς ἀνατολῆς στρατη-

3. ἀπεδείκνυ Α. 4. τὸ add. ex Α. 10. ἀπολογούμενον α,
 ἀπολογούμενος vulg. 12. ἀποστειρεῖν Α, ἀποστρεφεῖν vulg.
 παρέχεσθαι α, παρασχεσθαι vulg. 13. ἀπεπέμπετο Α, πα-
 ρεπέμπετο vulg. 14. ἀνηγόρευσαν Α, ἀνηγόρευσεν vulg. 17.
 τοῦτο add. ex Α, sed omisi τούτους ante ἐκώλυσεν. 19. πα-
 λιν om. Α b f.

blicas quippe et communes iniurias haud patienter ferunt milites.
 exacta festorum celebritate, imperatoris litteras magno cum fastu ob-
 tulit. concurrunt igitur ad ducta tentorium milites, et hi quidem
 gladios stringunt, illi lapides intentant, alii vibrant fustes et ligna.
 quare Priscus metu consternatus, consensu equo, fuga periculo se
 subducit. illi tentorio eius discripto, cunctam suppellectilem diripi-
 unt. interim Priscus Constantiam deveniens, contusiones a lapidum
 iacta acceptas aliaque vulnera medicorum ope curavit: misitque urbis
 episcopum, qui defensionem sui apud exercitum susciperet, promit-
 tens se imperatori suasurum, ut nihil eorum, quae solent erogari, de-
 traheretur. exercitus autem episcopum probris onustum remisit: et
 Germanum quamvis renitentem clypeis sublatum ducem appellant: et
 eversis imperatoris statuis, deletisque eius imaginibus, in apertam pro-
 rupissent tyrannidem, urbesque devastationibus cinxisseut, nisi Ger-
 manus, qua minis, qua inhortationibus milites cohibuisset: de quibus
 omnibus imperatorem Priscus fecit certiore: is vero Philippicum
 orientis ducem iterum constituit: Priscus autem iterato Eyzantium re-

γὼν πεποιήκεν· καὶ ὁ Πρίσκος πάλιν εἰς Βυζάντιον ὑπέστρεψεν· ὁ δὲ στρατὸς ὄρκους κατησφαλίζετο μηδამῶς ἐπὶ Μαν-
 Β ρικίου βασιλεύεσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι ταῖς Ῥωμαϊκαῖς συμ-
 φοραῖς ἐνετρήσαν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ Ἀριστόβουλον τὸν κοι-
 νότορα τῶν βασιλικῶν οἰκῶν πρὸς τὸν στρατὸν ἀπέστειλεν, 5
 ὅπως ὄρκους καὶ δώροις διαλύσῃ τὴν τυραννίδα, ὃ καὶ πε-
 ποίηκεν. τῆς δὲ τυραννίδος ἀποσπασθείσης γίνεται Περσῶν
 καὶ Ῥωμαίων κατὰ τὴν Μαρτυρόπολιν πόλεμος μέγιστος.
 τῶν δὲ Ῥωμαίων ὀνύμει καὶ στρατηγὶς καταπολεμησάντων
 τοὺς Πέρσας, ἀναιρεῖται ὁ τῶν Περσῶν στρατηγὸς Βυρού- 10
 ζας· συλλαμβάνονται δὲ καὶ ζῶντες τρισχίλιοι καὶ οἱ τῶν
 Περσικῶν ταγμάτων ταξίαρχοι· χίλιοι δὲ μόνοι τὸν ἀρι-
 θμὸν διεσώθησαν, οἳ καὶ μετὰ κινδύνων ἐπὶ τὴν Περσίδα ἀνέ-
 15 στρεψαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐκπέμπουσι πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
 ἐκ τῶν Περσικῶν λαφύρων πολλὰ, καὶ τοὺς ζωγραφθέντας 15
 ἡπαρτας σὺν τοῖς βάνδοις. ὁ δὲ Μανρίκιος ἔκτισεν τὸν Κα-
 ριανὸν ἔμβολον ἐν Βλαχέρναις ὑπογράφας ἐν αὐτῷ διὰ ζω-
 γραφῶν τὰς ἑαυτοῦ ἐκ παιδῶθεν πράξεις μέχρι τῆς αὐτοῦ
 βασιλείας· καὶ ἀνεπλήρωσεν τὸ ἐν αὐτῇ δημοσίον λουτρόν.

A.M. 6080. D Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνι 5' οἱ Λογ-20

2. ὄρκους A, ὄρκους vulg. 3. Ῥωμαϊκαῖς A, βαρβαρικάς vulg.
 4. ἐνετρήσαν A, ἀνετρήσαν vulg. 6. ὃ καὶ πεπ. A, ὃ δὲ πεπ.
 vulg. 12. χίλιοι δὲ μόνοι A, χίλιοι μὲν οἱ vulg.

petiit. exercitus vero Mauricio se haud amplius in bellis obsequen-
 tibus adhibitis iuramentis affirmare: ex quo barbari de Romanis cala-
 mitatibus laetari, et in voluptatem dilabi. demum imperator Aristo-
 bulum imperialium domorum curatorem ad exercitum misit, qui
 fide per iuramentum asserta, nec non muneribus distributis excitatam
 tyrannidem dilueret, quod fideliter praestitit. ea tyrannide distracta
 vehemens Romanos inter et Persas ad Martyropolim commissum est
 bellum. Romanis vero bellico robore militiaeque peritia Persas exau-
 perantibus, Persarum dux Baruzas interficitur, vivi ad ter mille com-
 prehenduntur, in quibus Persicorum ordinum praecipui rectores. soli
 numero mille periculo servati, qui denuo periculis fatigati Persidem
 repetere permisi sunt. caeterum partem ex Persicis spoliis spectatis-
 simam Romanus exercitus ad imperatorem transmisit, quos nimirum
 vivos cepit, et erepta in praello cuncta banda. aedificavit porro Mau-
 riclus ad Blachernas Carianam porticum, cunctaque a pueris ad sus-
 ceptum usque imperium a se gesta pictorum arte in ea descripsit: et
 publicum quod illic habebatur balneum absolvit.

A. C. 580 Hoc anno mense Septembri, indictione sexta, Longobardi adver-

γίβαρδοι κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον ἤρατο, καὶ τὰ Μαυρουσίων
 ἐθνη κατὰ τὴν Ἀφρικὴν μεγάλας ταραχὰς ἐποίησαντο. ἐν δὲ
 τῇ Περσίδι φυλακὴ ὑπάρχει λεγομένη Ἀθήνη, καὶ πολλοὺς ὁ
 τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπὸ διαφόρων ἐθνῶν ἐν ταύτῃ κατέ-
 5 κλείσεν σὺν τοῖς αἰχμαλώτοις τῆς πόλεως τοῦ Δαρᾶς. οὗτοι
 οὖν ἀπογόνους ἑαυτοὺς ἐπανίστανται κατὰ τῶν φυλασσόν-
 των αὐτοὺς· καὶ ἀνελόντες τὸν Μανουσᾶν καὶ τὴν τοῦτου
 ἀδελφὴν λαβόντες εἰς τὸ Βυζάντιον ἦκον. ὁ δὲ βασι- P. 221
 λεὺς μετὰ χαρᾶς μεγάλης αὐτοὺς ὑπέδεξάτο· τὸν δὲ Φιλίπ-
 10 πικὸν μάλιστα στρατηγὸν ὁ στρατὸς κατεδέξατο. πολέμου δὲ V. 176
 Ῥωμαίων καὶ Περσῶν ἐν Μαρτυροπόλει γεγονότος ἡτιῶνται
 Ῥωμαῖοι· ὁ δὲ ἀντοκράτωρ πάλιν τῆς στρατηγίας τὸν Φι-
 λιππικὸν διαδεξάμενος, Κομεντίολον στρατηγὸν τῆς ἀνατολῆς
 ἀπέστειλεν. ὁ δὲ Κομεντίολος περὶ τὴν Νίσιβιν γενόμενος,
 15 καὶ οἱ Πέρσαι κατὰ τὸν Σαρβανὸν ἀλλήλοις συνέβαλον. Ἡρά-
 κλειος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλείου πατὴρ ἐνευδοκίμησας ἐν τῷ πα-
 λέμῳ ἀνέβλεν τὸν τῶν Περσῶν στρατηγόν· τοῦ δὲ ἀναιρε-
 θέντος τρέπονται Πέρσαι· καὶ διώκουσι Ῥωμαῖοι. πολλὰς
 δὲ ἀλώσεως ἐν αὐτοῖς γενομένης, παραλαμβάνουσι καὶ τὸ τοῦλ- B
 20 δον, καὶ πολλὰ λάφυρα ἐν Βυζαντίῳ ἐκπέμπουσιν. ὁ δὲ αὖ-

2. μεγάλην vulg. 3. Ἀθήνη Α. 4. ἀπὸ add. ex Α. 6.
 ἑαυτῶν Α. 8. ἦκον Α, ἦκαν vulg. 12. ὁ δὲ στρατ. Α, καὶ
 ὁ στρ. vulg. 15. κατὰ Σαρβανῶν Α. 19. δὲ ἀλώσ. Α, δὲ
 τῆς ἄλ. vulg. τὸ τοῦλδον Α, τὸν τ. vulg.

sus Romanos bellum moverunt: et Maurusiorum gentes per totam
 Africam magnos excitarunt tumultus. extat porro carcer in Perside,
 cui nomen Lethe, id est Oblivio, quo Persarum rex ex diversis na-
 tionibus plurimos, cum iis qui ad Daras capti sunt, inclusit. illi de-
 sperata libertate adversus custodes seditionem movent, et interfecto
 Manusa, sororem eius captam secum Byzantium abducunt: quos im-
 perator summa animi laetitia excepit. porro Philippicum vix Roma-
 nus exercitus, agnovit dncem. praelio vero Romanos inter et Per-
 sas exorto, vincuntur Romani: Philippicum vero regendi exercitus
 munere abdicatum, Comentiolo orientis duce misso, imperator revo-
 cavit. qui cum Nisibim accessisset, Persae vero ad Sarbanum subsi-
 sterent, manus invicem conseruere. eo conflictu Heraclius, Heraclii
 pater, fortiter in praelio se gerens Persarum ducem occidit: quo sub-
 lato vertuntur in fugam Persae: quos cum Romani insequenti fuissent,
 praedam abegerunt innumeram: bellicumque omnem apparatusi iuul-
 taque spolia capientes, cuncta Byzantium transmisere. imperator vero
 equestribus spectaculis et publicis conventibus et festivitatibus urbem

τοκράτωρ ἰππικαῖς θεωρίαις καὶ πανηγύρεσι τὴν πόλιν ἐφαι-
 δμυνεν, καὶ τὰς νίκας ἐθριάμβευσεν. ὁ δὲ Ὁρμίσδας στρα-
 τηγὸν χειροτονήσας τὸν Βαρὰμ ἄμα καὶ δυνάμεισι πολλὰς
 κατὰ Σουανίας ἐπέμπει. ἀδοκῆτως δὲ ταύτῃ ἐπιστάς, κατα-
 πολεμηθέντων τῶν Τούρκων ὑπὸ τῶν Περσῶν, τοσούτον Ὁρ- 5
 μίσδας ἠϋξήθη, ὥς καὶ φόρους μ' χιλιάδας χρύσου παρὰ
 τῶν Τούρκων λαβεῖν, πρότερον τούτου τὰ ἴσα τοῖς Τούρκοις
 τελούτος. τοῦ δὲ Βαρὰμ περιδόξου κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ-
 C στον γεγονότος, καὶ εἰς τὸν Ἀραῶν ποταμὸν στρατοπεδευομέ-
 νου, ὁ Μαυρίκιος τοῦτο μαθὼν Ῥωμανὸν χειροτονεῖ στρατη- 10
 γόν, καὶ ἐν Σουανίᾳ μετὰ δυνάμεως πέμπει. καταλαβὼν δὲ
 ὁ Ῥωμανὸς τὴν Ἀσζικὴν, καὶ εἰς τὸν Φάσιδα λεγόμενον πο-
 ταμὸν, ἐπὶ τὴν Ἀλβανίαν στρατοπεδεύεται. ὁ δὲ Βαρὰμ τὸν
 τῶν Ῥωμαίων στρατὸν ἐπιδημήσαντα ἀκηκοώς, διεγέλα τὸ
 πρᾶγμα· ἐπεθύμει δὲ καὶ Ῥωμαϊκῆς παρατάξεως πείραν λα- 15
 βεῖν· οὐ γὰρ ἦν ποτὲ Ῥωμαίους πολεμήσας. διαβὰς τοίνυν
 τὸν γείτονα ποταμὸν, ὥς ἐπὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς Περσίδος
 τοὺς Ῥωμαίους ἐφελκόμενος ἔει· ὁ δὲ Ῥωμανὸς τὴν Ῥω-
 μαϊκὴν πληθὺν ἐχώρισεν, τοὺς ἀδοκίμους εἰς τὸ τοῦλδον κα-
 ταλιπὼν, καὶ δέκα χιλιάδας ἐπιλέκτους παραλαβὼν κατὰ τῶν 20
 D βαρβάρων ἐχώρει· δύο δὲ χιλιάδας προτρέχειν τοῦ στρατοῦ

3. καὶ add. ex A. 4. Σουμανίας A. 9. Ἀραῶν A. 12.
 γενόμενον A. 13. Ἀλκασίαν A h. l. et infra. 19. ἐχώρισεν
 A, ἐχώριζεν vulg. 20. λαβὼν A.

exhilaravit, et ob partem victoriam triumphum duxit. Hormisdas porro Baram dncem designans cum ingentibus copiis in Suaniam transmittit. hic, impressione in eam facta, Turcos Persicae potestati armorum vi omnino subiicit, adeo ut Hormisdas res tantum inde ceperint incrementum, ut quadraginta auri millia in vectigal annuum Turcis imperaret, cum ipse Turcis antea tantundem penderet. Baram ea victoria circa res bellicas magnum nomen adeptu, et ad Araxem fluvium iam castra metante, certior factus Mauricius Romanum ducem institutum cum exercitu in Suaniam dirigit. is ubi Lazicam devenit, et ad Phasidem ansem appulit, in Albaniam castra movet. Baram Romanorum aciem adesse intelligens, factum ridebat: et nondum inito illi cum Romanis certamine, Romanam bellandi artem experiri cupiebat. traiecto itaque vicino sibi flumine, ad interiores Persidis provincias Romanos pertracturus, progrediebatur. Romanus bipertito exercitu bello inexpertos ad impedimenta reliquit, et cum reliquis decem millibus selectis barbaros insequutus est. ex his his mille caeteros praecedere, et cursu antecire iubentur, qui Persarum paribus

παρακλείεταί· οἱ τινες συναντήσαντες τοὺς προτρέχοντας τῶν Περσῶν, τούτους τρέποισι, καὶ πάντας ἀνῆλωσαν. τῆς γὰρ φυγῆς γεναμένης, καὶ κρημνοῦ συναντήσαντος αὐτοῖς, ἀποκλεισθέντες πάντες ἀνῆρέθησαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μέχρι 5 τοῦ χάρακος τῶν βαρβάρων ἐγένοντο, ὡς καταπληγῆναι τὸν Βαρᾶμ ἐπὶ τούτῃ. τοῦτο ἀκηκῶς Ῥωμανὸς παραθαρρύνει τὸ στρατόπεδον, καὶ παρατάσσονται ἐν πεδίῳ τῆς Ἀλβανίας. ὁ δὲ Βαρᾶμ ἀπειρεῖατο κλέψαι τὸν πόλεμον. διησιτόχησεν δὲ τοῦ βουλευμένου· συνέσει γὰρ ὁ Ῥωμανὸς ἐκέκοσμητο. συμ- 10 βαλόντων δὲ ἀλλήλοις καὶ πολλῶν ἀναιρεθέντων βαρβάρων, μεγίστη Ῥωμαίων γίνεται νίκη· σκυλεύονται τοῖνον οἱ βάρ- P. 222 βαροι, καὶ ταφῆς ἀμοιρῆσαντες, τοῖς θηρίοις γίνονται κατά- βρωμα. τοῦτο ἀκούσας ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, καὶ τὴν αἰσχύνην μὴ φέρων, γυναικεῖαν ἐσθῆτι τῇ Βαρᾶμ ἐξέπεμψεν 15 καὶ τῆς στρατηγίας τοῦτον ἀπέπλευσεν. νεωτερίζει τοῖνον ὁ Βαρᾶμ, καὶ πρὸς τυραννίδα χωρεῖ· καὶ ἀνθυβρίζει διὰ γραμμάτων τὸν Ὀρμίσδαν, ἐπιγράψας τὴν ἐπιστολὴν· Ὀρμί- σδα τῇ θυγατρὶ Λοσρόου ὁ Βαρᾶμ ταῦτα ἐπιστέλλει. συνα- γαγὼν δὲ τὰ στρατεύματα, ἔφασκεν ἀγανακτεῖν τὸν Ὀρμίσδαν

4. ἀνῆρέθησαν A, ἀνῆλώθησαν vulg. 7. διησιτόχησεν A, διη-
τόχησεν vulg. 10. βαρβάρων add. ex A. 12. τοῖς add. ex A.
13. τοῦτο A, τοῦτων vulg. 15. ἀπέπλευσεν A, ἀπέπεμψεν vulg.
18. ἐπιστέλλει A, στέλλει vulg. 19. στρατεύματα A, στρατό-
πεδα vulg. ἀγανακτεῖν A, ἀγανακτῶν vulg.

praecursoribus obviam facti vertent eos in fugam, et cunctos tandem trucidant. fuga quippe arrepta in obiectum praecipitium lapsi, et angustiiis undique conclusi cuncti perierunt. Romanis inde ad vallum usque Persarum penetrantibus, Baram de tanta virtute obstupuit. Romanus his nunciis militum animos excitat, et in Albaniae campis castra metatur. Baram dolis potius quam aperto Marte victoriam suffragari meditatus, consilii excidit: summa quippe bellandi peritia excellabat Romanus. consertis tandem ad utramque partem manibus, multitudine barbarorum occisis, praeclara Romanis relicta est victoria. direptis spoliis barbarorum cadavera in ferarum escas per agros passim exposita iacuerunt. quibus auditis Persarum rex tanti dedecoris impatiens, muliebri vestio ad Baram missa, ducis munere eum privavit. quare novaudis rebus animum Baram applicat, et tyrannidem excitare molitur: Hormisdam insuper per litteras contumeliis reverberat, affixa iu haec verba inscriptione: Hormisdas Chorois filiae. et haec quidem Baram scripsit. ad haec cum exercitu colloquutus, ob cladem a Romanis acceptam Hormisdam militibus graviter succensere, asseve-

κατὰ τῶν στρατευμάτων, ὡς ὑπὸ Ῥωμαίων ἡττηθέντων. ἐπε-
 B δὲδείκνυν δὲ καὶ ἐπίπλαστα γράμματα ὡς ἀπὸ Ὀρμίσδα, πρὸς
 τὸ ὑπομειῶσαι τὰς τῶν στρατιωτῶν ῥέγας, ὑπομνηστικῶν αἰ-
 τῶν τὸ τε ἀληθὲς τοῦ Ὀρμίσδα καὶ ὁμολογῶν, τὸ φιλάργυ-
 ρὸν τε καὶ βίαιον· καὶ ὅπως φόνους μὲν ἀρεσκόμενος, εἰρή- 5
 V. 177 νης δὲ ἀπερχόμενος, καὶ πῶς τοὺς μεγιστάνους δεσμοῖς καθυ-
 πέβαλεν· καὶ τοὺς μὲν ξίφει ἀπέτεμεν, τοὺς δὲ ἀπέπνιξεν
 ἐν τῇ Τίγριδι· καὶ πῶς καταγάγαζεν Πέρσας ἐν μεγάλοις
 πολλοῖς χωρεῖν, ὅπως διαφθαρεῶσι, καὶ μὴ κατ' αὐτοῦ στα-
 σιάσωσιν. τοιοῦτοις δὲ λόγοις συμβαλὼν ὁ Βαράμ τὰ στρα- 10
 C τεύματα, τυραννίδα μεγάλην κατὰ Ὀρμίσδα ἐξῆψεν· καὶ ὁρ-
 κοῖς τὸν Βαράμ ὀχνηρώσαντες δογματίζουσι πάντες καθελεῖν
 τὸν Ὀρμίσδαν. ὁ δὲ Ὀρμίσδας Φερογάνην τὸν μάγειρον αὐ-
 τοῦ καθοπλίσας, μετὰ δυνάμεως ἀπέστειλεν κατὰ Ιιαρὺμ. ὁ
 δὲ Βαράμ ἐδήλουν τῷ Φερογάνῃ καὶ τοῖς στρατεύμασι, ὅτι οὐ 15
 δεῖ ὅπλα κατὰ Περσῶν ἐπιφέρεισθαι Πέρους· καὶ ὑπεμνήθη-
 σκεν αὐτοὺς τὴν τοῦ Ὀρμίσδα τραχύτητα, τὸ ἄδικον, τὸ αἰ-
 μοχυρὲς, καὶ φιλόφρονον, τὸ ἄπιστον καὶ ἀλαζονικόν τε καὶ
 βίαιον. τούτων αἰσθόμενοι ἀληθῶς εἰρημένων οἱ περὶ τὸν

1. ἐπεδείκνυν A, ὑπεδείκνυν vulg. 3. τὰς add. ex A. 6.
 τοὺς μεγιστάνους A, τοὺς μεγιστάνους α, τοῖς μεγιστάνοις f, με-
 γιστάνους vulg. καθυπέβαλεν A, καθυπέβαλλεν vulg. 10.
 τοιοῦτοις A, τούτοις vulg. 13. ὁ δὲ Ὀρμ. A, Ὀρμ. δὲ vulg.
 τὸν μάγιστρον A e f. 18. φιλόφρονον A, φιλόφρονον vulg.
 ἄπιστον καὶ ἀλαζον A, ἄπιστον, τὸ ἀλ. vulg. 19. εἰρημένων]
 φερόμενον vulg.

ravit: fictas quoque litteras tanquam ab Hormisdæ missas, quibus mi-
 litaria stipendia inberentur iniui, ostendit: quam immitte denique
 foret Hormisdæ ingenium, quam in immanitatem proclive, quanta pe-
 cuniar cogendæ libido, quam propensus in violentiam animus, ipsis
 in memoriam revocare; ut caedibus gaudeat, pacem aversetur, vincu-
 lis subiecerit optimates, quos partim gladio, partim Tigridis fluentis
 absumpsit; ut Persicus exercitus diuturna bella sustinere coactos mi-
 nuere satagat ac penitus labefactare, ne tumultus aut seditionem in
 eum moveant, ob oculos proponere. his verbis exercitum adversus
 Hormisdam committens, maximam in eum rebellionem excitavit. fidem
 vero suam adhibito inreiuando Baram obstringentes, Hormisdam regno
 depellere et e medio tollere decreverunt. at Hormisdas Pheroganem
 coequum suum armis instructum et magno exercitu stipatum contra
 Baram summisit. Baram ex adverso Pherogani et exercitui, a Persis
 in contribulis Persas arma non movenda, significat: una simul aspe-
 rum Hormisdæ animum, ut nefariis actibus, sanguine ac caedibus

Φερογάνην λαοὶ πρὸς Βαράμ μετατίθενται· καὶ τὸν Φερο-
γάνην ἀνελόντες τῷ Βαράμ ἠνώθησαν· καὶ ἐπὶ Κτησιφῶντι
ᾤκησαν. ὁ δὲ Ὁρμίσδας εἶχεν ἐν δεσμοῖς Βινδόην τὸν ἐν D
ᾧ μέγαν τελοῦντα. ἐν δὲ σάλῳ μεγάλῳ τῶν προυγμάτων
5 ὄντων Βισδὴν ὁ τοῦ Βινδόου ἀδελφὸς εἰς τὴν φρουρὰν εἰση-
δήσας, ἐξάγει Βινδόην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ οὐναθροοῖσιν-
τες πληθὺς ἀγροίκων τε καὶ πολιτικῶν τρίτῃ ᾠρᾷ τῆς ἡμέρας
εἰσέρχονται εἰς τὰ βασίλεια· καὶ εὐρόντες τὸν Ὁρμίσδαν
ἐπὶ θρόνον βασιλικῶς καθεζόμενον, ὕβρеси τοῦτον πολλὰς κα-
10 θυπέβαλον. ὁ δὲ Βινδόης κρατήσας τὸν Ὁρμίσδαν, ἀφείλετο
τὸ διαδῆμα ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ εἰς φρουρὰν τοῦτον
παρέδωκεν· παρεκάλει δὲ Χυσορόην τοῦ πυτρώου θρόνου ἀν- P. 223
θέξασθαι. ὁ δὲ Ὁρμίσδας ἐκ τῆς φρουρᾶς ἄγγελον ἐξέπεμψεν
τοῖς Πέρσαις, αἰτούμενος λαλῆσαι τὰ συμφέροντα τῇ Περσίδι.
15 γίνεται τοίνυν τῇ ἐπαύριον, καὶ συνηθροοῖσθαι ἡ σύγκλητος τῶν
Περσῶν ἐν τοῖς βασιλείοις σὺν τῷ πλήθει, καὶ ἄγουσι τὸν
Ὁρμίσδαν δέσμιον. ὁ δὲ Ὁρμίσδας ἀνεμίμησεν Πέρσας, ὥς
οὐδεὶς περὶ τοὺς βασιλεῖς ταῦτα ἐξυμνεῖται, καὶ οὐα, ἀφ'

5. Βιστᾶν α. 6. ἐξάγει A α ε, εισάγει vulg. 7. πολιτικῶν
A, πολιτῶν vulg. 8. εἰσέρχονται A, εἰσέρχεται vulg. 9.
καθυπέβαλον A, καθυπέβαλλον vulg. 10. ἀφείλετο A, ἀφείλατο
vulg. 12. ἀνθέξασθαι A α Γ, ἀναθέξασθαι vulg.

gaudeat, solenter exponit: his addit fidei inconstantiam, fastum arro-
gantem, et supra modum animi motus violentos. Pheroganis milites,
ubi haec, quae alioqui vera erant, intellexere, ad Baram defecerunt,
et Pherogane occiso illius exercitui se adiungere; et ad Ctesiphontem
profecti sunt. sub id vero tempus Bindoës amplissimae dignitatis vir
ab Hormisdā in vinculis detinebatur. porro in negotiorum procella
summaque animorum perturbatione, Besdas Bindois frater in carcerem
irruens, Bindoem fratrem inde extraxit: et collecta rusticorum at-
que civium turba, sub tertiam diei horam palatium ingressi, Hormis-
dam, quem regali habitu throno insidentem reperere, contumeliis va-
riisque appetuit iniuriis. Bindoës autem Hormisdā apprehendens
diadema ab eius capite avulsit, ipsumque in carcerem detruxit; Cho-
roem vero ut paternum solium reciperet hortatus est. Hormisdas
autem summisso ex carcere ad Persas nuncio, ut sibi, quae e Persa-
rum re forent, dicendi copiam facerent, deprecatus est. indictus ergo
in sequentem diem frequens Persarum conventus: qui ubi una cum
plebe in regia congregatus fuit, Hormisdā vinctum curam adduci
iussit. Hormisdas primum in reges, quae pateretur, non committen-
da, Persas mouere: tum vero, quae tulisset tropaei, quae bona con-

οὐ ἐβασίλευσεν, τρόπαια πεποίηκεν, καὶ ὅσα ἐνεργέτησεν Πέρσας, καὶ ὅπως Τούρκους τῇ Περσίδι φόρους τελεῖν πεποίηκεν, Ῥωμαίους δὲ εἰρήνης ἔρῃν, καὶ ὅπως τὴν Μαρτυρόπολιν παρέλαβεν, καὶ τὰς πατριῆας ἀριστείας ἐξηγγεῖλεν. ἤξιον δὲ ἀποχειροτονηθῆναι Χοσρόην τῆς βασιλείας, ὥς φιλάδικον καὶ 5 ἄπληστον, καὶ αἰμοχαρῆ, ὑπεροπτικόν τε καὶ ὑβριστὴν καὶ φιλοπόλεμον· ὑπεῖναι δὲ αὐτῷ παῖδα, καὶ τοῦτον μᾶλλον εἰς βασιλείᾳ προχειρίσασθαι παρεκάλει. Βινδόης δὲ πρὸς Ὁρμίσδαν ἀντέλεγεν, καὶ τὰ τοῦτον σφάλματα εἰς μέσον προβαλόμενος πάντα διῆγειρεν κατὰ τοῦ Ὁρμίσδου· καὶ ἄγουσιν 10 εἰς μέσον τὴν τε γυναῖκα Ὁρμίσδου καὶ τὸν υἱόν· καὶ τοὺς * προσιωθόσιν ἐπ' ὅψεσιν Ὁρμίσδου τοὺτους ἐδιχοτόμησαν. τὸν C δὲ Ὁρμίσδαν τυφλώσαντες, τῇ φρουρᾷ ἐναπέθετο. καὶ ὁ μὲν Χοσρόης ἄχρι τινὸς τὸν πατέρα ἐφιλοφρόνησεν ἐν τῇ φρουρᾷ, πᾶσαν ἡδονὴν παρέχων· ὁ δὲ Ὁρμίσδας ἔβρεσι τοῦτον 15 V. 178 ἡμειβετο, καταπατῶν τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως πεμπόμενα. ὄργισθεις δὲ ὁ Χοσρόης ῥοπαλίοις ἀγρίοις ἐκέλευσε κατὰ τῶν λαγόνων τυπτόμενον τοῦτον ἀποθανεῖν. τοῦτο δὲ ἐλύπησεν τοὺς

2. ὅπως Τούρκους τῇ Περσίδι φόρους τελεῖν πεπ. A, ὅσους φόρους Τούρκων τελεῖν τῇ Π. πεπ. vulg. 3. αὐτῷ μᾶλλον παῖδα A, omisso μᾶλλον, quod sequitur. 12. προσιωθόσιν A, quo sensu, nescio. 16. καταπατῶν — — πεμπόμενα om. A. ὄργισθεις δὲ ὁ X. ῥοπ. A, ὠργίσθη δὲ ὁ X. καὶ ῥοπ. vulg. 17. κατὰ τῶν λαγόνων τυπτόμενον A, κατὰ τὸν λαγὸνα τυπτεσθαι vulg.

tulisset, quantis tributis a Turcis deinceps pendendis Persicas res auxisset, commemorare: ut pacem quaerere coegisset Romanos, ut Martyropolim subegisset, quantis etiam apud Persas pater excelluisset praeclaris facinoribus, enarrare: quare Chosroem ceu dissidiorum cupidum, avaritiae voraginem, caelibus assuetum, praesumptuosum, iniuriis inferendis pronum, bellorumque tumultibus gaudentem, regno privandum: minorem sibi esse filium, quem potius regem promovendum persuadebat. at Bindoēs adversus Hormisdam perorans, et quos torpiter lapsus admisisset coram enumerans, concessum universum in Hormisdam incendit. uxorem tandem et filium Hormisdæ producent in medium, et sub ipsius Hormisdæ conspectu serra medios dividuat: eum vero oculis privatum coniecerunt in carcerem. ac nonnullo quidam dierum intervallo patrem in custodia benigne excepit Chosroēs, suppeditatis etiam, quae volupe forent, deliciis: Hormisda vero missa a rege munera pedibus conculcante, et iniurias conviciaque rependente, Chosroēs ira percitus, fustibus agrestibus per illa usque ad necem caedi iussit. tam immane facinus Persas afflixit, et omnium

Πέρσας, καὶ μῖστος κατὰ τοῦ Χοσρόου ἐνήθηκεν. Χοσρόης δὲ
 συναθροίσας δυνάμεις, τῶν βασιλείων ὑπέξελθῶν κατὰ τοῦ
 Βαρὰμ παρεγένετο ἐν πεδίῳ τοῦ Ζάβα ποταμοῦ, ἐνθα Βαρὰμ
 τὸν χάρακα εἶχεν. ὑπολαβὼν δὲ Χοσρόης, ὅτι τινὲς τῶν ἀρ-
 5 χόντων πρόσκεινται τῇ Βαρὰμ, τούτους ἐφόνειυσεν. παραχθέν-
 τος δὲ τοῦ λαοῦ, ἀποδιδρύσκει Χοσρόης μετὰ τιτῶν ὀλίγων D
 καὶ πάντες οἱ περὶ τὸν Χοσρόην τῇ Βαρὰμ προσεχώρησαν.
 ὁ δὲ Χοσρόης ἠπόρει τί δράσει, ἐνίων μὲν συμβουλευόντων
 αὐτῷ πρὸς Τούρκους χωρεῖν, ἑτέρων ὃ ἐπὶ πρὸς Ῥωμαίους. ὁ
 10 δὲ Χοσρόης τοῦ ἵππου ἐπιβὰς καὶ τὸν χαλινὸν εὐσας προστά-
 τει πᾶσιν ἐπεσθαι τοῖς τοῦ ἵππου κινήμασιν. ὁ δὲ ἵππος ἐπὶ
 τὰ Ῥωμαϊκὰ μέρη ἀπικίνησε, καὶ πρὸς τὸ Κερκέσιον παραγί-
 νεται· καὶ πρέσβεις ἐκπέμπει τὴν αὐτοῦ ἄφιξιν κατεύδῃλον
 Ῥωμαίοις ποιοῦμενος. ἔτυχε δὲ Πρόβον τὸν πατριίκιον ἐκεῖ ὄντα
 15 τοῦτον ἐποδῆσθαι, καὶ διὰ γραμμάτων τῇ βασιλεῖ μηνύ-
 σαντα τὰ κατ' αὐτόν. ὁ δὲ Βαρὰμ ἀπέστειλεν πρέσβεις πρὸς P. 224
 αὐτὸν αἰτούμενος μὴ συμμαχῆσαι τῇ Χοσρόῃ· κελεύει δὲ ὁ
 βασιλεὺς Μαυρίκιος Κομεντιόλῳ στρατηγῷ εἰς Ἱερὰπολιν τὸν
 Χοσρόην ἐποδῆσθαι, καὶ βασιλικαῖς θεραπείαις τιμῆσαι.
 20 τῷ δ' αὐτῷ ἔτι κατέδειξεν ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος γενέσθαι

2. τῶν add. ex A. 7. οἱ add. ex A. 8. δράσει A, δρά-
 σαι I, δράσειτο vulg. 10. τοῦ ἵππου A, τῶν ἵππων vulg.
 12. Κέρσιον A. 13. ἐκπέμπει A, πέμπει vulg. 15. μηνύ-
 σαι a. 16. πρὸς Μαυρίκιον A.

odium adversus Chosroem provocavit. Chosroës collectis armatorum
 copiis regia se subduxit, et adversus In Zabae fluminis planitiem, qua
 Baram cum castris consederat, perrexit. optimatum vero suorum in
 Baram partes inclinare Chosroës suspicatus, eos morti tradidit: ex
 quo tumultuantibus copiis Chosroës cum paucis fugam inire cogitur:
 reliquus autem exercitus totus ad Baram defecit. quamobrem Chos-
 roës quid sibi agendum foret incertus, cum alii ad Turcos, ad Ro-
 manos alii secedere suaderent, consensens equum, fraenumque remit-
 tens, spontaneos equi motus caeteros omnes sequi iussit. equus au-
 tem ad Romanorum fines progressus, ad Cercesium venit: tum vero
 legatos misit, qui adventum suum Romanis nunciarent. contigit au-
 tem Probum patricium ibi forte repertum eum excipere, et per lit-
 teras, quae ad eum spectarent, cuncta imperatori significare. porro
 Baram, ne Chosroi suppetias ferret imperator, missis ad eum legatis ora-
 vit. at Mauricius imperator Comentiolo mandavit Chosroem Hierapoli
 susciperet, et regis honoribus prosequeretur. caeterum hoc etiam
 anno celebrandae ad Blachernas supplicationis in sanctae deiparae

εἰς τὴν μνήμην τῆς ἁγίας Θεοτόκου τὴν λιτὴν ἐν Βλαχέρναις, καὶ ἐγκώμια λέγειν τῆς δεσποίνης, ὀνομάσας αὐτὴν πανήγυριν.

A.M. Go84

Περσῶν βασιλέως Χοσρόου ἔτος α'.

B Τούτῳ τῷ ἔτει τεκνοποιηθεὶς ὁ βασιλεὺς Μαυρίκιος Χοσ- 5
ρόην τὸν βασιλέα Περσῶν, Λομετιανὸν ἐπίσκοπον Μελιτι-
νῆς πρὸς αὐτὸν ἐξέπεμψεν τὸν ἴδιον συγγενῇ σὺν Ναρσῇ, τὴν
ἡγεμονίαν τοῦ πολέμου τούτου καταπιστεύσας. οἱ τινες πα-
ραλαβόντες τὸν Χοσρόην καὶ πάσας τὰς Ῥωμαϊκὰς δυνάμεις,
εἰς τὴν Περσίδα εἰσβάλλουσιν. ὁ δὲ Βαρὰμ τοῦτο μαθὼν 10
τὰς περὶ αὐτὸν δυνάμεις ἀναλαβὼν, ἐν τόπῳ Ἀλεξανδρείης
C ὀνομαζομένῳ ἐστρατοπέδευσεν, κολίειν οἰόμενος τὰ ἐκ τῆς
Ἀρμενίας ἐρχόμενα στρατεύματα τοῦ μὴ ἐνωθῆναι τῷ Ναρ-
σῇ. ἐκέλευσε γὰρ Μαυρίκιος Ἰωάννην τὸν Μουστακωνα τὸν
τῆς Ἀρμενίας στρατηλάτην ἀναλαβεῖν τὰ στρατεύματα, καὶ 15
ἐνωθῆναι τῷ Ναρσῇ, τοῦ ἅμα συνοτήσασθαι τὸν πρὸς τὸν Βα-
ράμ πόλεμον. διὰ δὲ τῆς νυκτὸς ἠνώθησαν πᾶσαι αἱ Ῥωμαϊ-
καὶ δυνάμεις, καὶ παρετάξαντο κατὰ Βαρὰμ. ὁ δὲ Βαρὰμ
πρὸς τὸ ὄρος ἐστρατοπέδευσεν, δειλίᾳ κατεχόμενος. πολέμου
δὲ φοβεροῦ κροτηθέντος, ὁ Ναρσῆς τῶν Ἰνδικῶν καταφρονή- 20
σας θηρίων, τὴν μέσην τῶν βαρβάρων διέλυσεν φάλαγγα. τού-

6. Μελιτηνῆς A. 9. τὸν add. ex A. 13. τῷ Ναρσῇ — —
— ἐνωθῆναι om. a. 17. πᾶσαι αἱ ἀμαόττειν δυν., καὶ
πάντες ἐστρατεύσαντο κατὰ Βαρὰμ a. 20. φοβεροῦ add. ex A.

exemplar et normann imperator Mauricius dedit, et dominas encomia recitari iussit, idque panegyrium nuncupavit.

A. C. 581

Persarum regis Chosrois II. annus primus.

Hoc anno Chosroë Persarum rege in filium adoptato, Domitianum Melitines episcopum sanguine sibi coniunctum ad eum misit imperator Mauricius una cum Narsete, cui belli et exercitus regendi supremam contulit potestatem. illi Chosroë secum ducto, et universis Romanis copiis sibi adiunctis in Persiam irrumpunt. Baram eo accepto nuncio, quem secum habuit exercitum, locu cui nomen Alexandrina constituit, et castra metatus, copias ex Armenia eductas ne Narseti aggregarentur impellere meditabatur. Mustaconem quippe Joannem Armenicae militiae magistrum acies sibi commendatas secum sumeret, et Narseti, bello una cum eo adversus Baram movendo se adiungeret. Mauricius imperaverat. de nocte itaque cunctae Romanorum copiae in aciem unam constatae, in Baram praeclaro ordine instructae sunt. Baram metu agitatus ad montem castra metatur. inito certamine, Narses calcatis Indicis animantibus, mediam barbarorum

τον δὲ γενομένου καὶ αἱ λοιπαὶ τοῦ Βαρᾶμι ἡσθένησαν φά-
 λαγγες, καὶ γίνεται τοῦ τυράννου μεγάλη φυγή. ὁ δὲ Ναρ-
 σῆς ἀκατωσχεῖως διώκων ἀνέβλεν τοὺς Πέρσας. ἔξ δὲ χιλιάδας D
 ζωγράφας, πρὸς Χοσρόην δεσμίους ἤγαγεν. ὁ δὲ Χοσρόης πάν-
 5 τας ἀνέβλεν τῷ δόρατι. ὅσοι δὲ Τοῦρκοι ἐτύγχανον, τοῦ-
 τούς τῃ αὐτοκράτορι εἰς Βυζάντιον ἐπεμψεν. τῶν δὲ Τοῦρ-
 κων ἐν τοῖς μετώποις τὸν τύπον τοῦ σταυροῦ διὰ μέλανος V. 179
 κεντητοῦ ἐχόντων, ἐρωτωμένων ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος, ποίῃ
 τρόπῃ τοῦτο τὸ σημεῖον ἐπιγέρονται; οἱ Τοῦρκοι ἔφασκον
 10 πρὸ πολλῶν χρόνων λοιμὸν ἐν Τουρκίᾳ γενέσθαι, τινὰς δὲ
 τῶν ἐν αὐτοῖς Χριστιανῶν ὑποθέσθαι τοῦτο ποιῆσαι, ὡς ἐν-
 τεῦθεν σωτηρία κατὰ τὴν χώραν ἐγένετο. ὁ δὲ στρατὸς τῶν
 Ῥωμαίων τὴν σκηνὴν τοῦ Βαρᾶμι καὶ τὸ τοῦλδον παραλαβόν-P. 225
 τες μετὰ τῶν ἐλεφάντων, τῇ Χοσρόῃ προσήγγικαν. ὁ δὲ Βα-
 15 ρᾶμι ἐπὶ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς Περσίδος τὴν φυγὴν ἐποίη-
 σαιτο· καὶ οὕτως ὁ κατ' αὐτοῦ διαλύεται πόλεμος. ὁ δὲ
 Χοσρόης μεγάλην νίκην ἀναδησάμενος, τὸν ἴδιον ἀπέλαβεν
 θρόνον, καὶ ἐπινίκια εἰστία Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Ναρσῆς ἀναξεν-
 γνῶν ἐπὶ τὰ ἴδια, τῇ Χοσρόῃ ἔλεγεν· μέμνησο, Χοσρόη,
 20 τῆς παρούσης ἡμέρας. Ῥωμαῖοί σοι τὴν βασιλείαν χαρίζον-

1. καὶ add. ex A.

7. διὰ μέλανος κεντητοῦ A, κεντητοῦ διὰ

μέλ. vulg.

9. τοῦτο om. A.

10. τινὰς A, τινὲς vulg.

κατ' αὐτοῦ A, κατ' αὐτὸν vulg.

18. εἰστία A, εἰστία vulg.

phalangem fregit: eo praestito, reliquae etiam Baram phalanges infir-
 matae, totiusque cum tyranno exercitus in fugam effusus. Narses la-
 xatis habentis fugientes insequutus, Persarum maximam edidit stragem.
 ad sex millia vero vivos captos et vinculis obstrictos ad Chosroem ad-
 duxit: quos ille hastis transverberatos neci tradidit. Narses, quos
 reperit Turcos, ad imperatorem Byzantium transmisit. porro Tur-
 ci crucis figuram nigris punctionibus effigiatam cum gerant in fron-
 tibus, qua ratione signum illud praeferant ab imperatore interro-
 gati, responderunt: multos ante annos cum pestis per Turciam gras-
 saretur, quosdam ex suis Christianos auctores fuisse, ut id fieret, ex
 quo pristina salubritas in regionem reducta est. caeterum Romanorum
 exercitus tentorium Baram et universum eius bellicum apparatus atque
 elephantos capiens ad Chosroem adduxit. Baram vero in interiores
 Persiarum regiones fuga se recepit. bellumque adversus eum susceptum
 ita demum diremptum est. Chosroes tam praeclara victoria redimitus,
 proprium thronum recuperavit, epulumque triumphale et victoriae
 grates Romanis praebeuit. Narses autem domum reversurus, Chosroi
 dixit: fac praesentis diei memor usque sis, Chosroes; regno te do-

ται. Χοσρόης δὲ τὴν δολοφονίαν δεδοικώς, ἐξήγαγε Μαυρί-
κιον χιλίους Ῥωμαίους εἰς φυλακὴν αὐτοῦ ἔχειν· ὁ δὲ Μαυ-
ρίκιος ἀγάπην πολλὴν πρὸς τὸν βέρβαρον κεκτημένος, ἐπλή-
ρωσεν τὸ αἶτημα αὐτοῦ. καὶ οὕτως ὁ Περσικὸς τῶν Ῥωμαίων
κατεπέβαντο πόλεμος.

5

A.M. 6082 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ κς', ἡνδικοτιῶν ἡ', τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ ἁγίου πάσχα χρόνων τεσσαύρων ἡμῖς ἐπέτεθῃ Θεοδοσίος
C ὁ υἱὸς Μαυρικίου τοῦ αὐτοκράτορος ὑπὸ Ἰωάννου πατριάρ-
χου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὴν ἐκκλησίαν τῶν
ἁγίων τεσσαράκοντα, ἣν ἀπῆρξατο κτιζεῖν Τιβέριος, ἀνε-
πλήρωσεν ἐν τῇ μέσῃ οὖσαν, ὅνπερ τόπον πρῶην ἔλεγον εἶναι
πραιτωρίον. εἰρήνης δὲ βαθείας τὴν ἀνατολὴν καταλαβούσης,
[ὁ Μαυρίκιος] ἐπὶ τὴν Εὐρώπην ἐκύνειν πόλεμος. διὰ
τοῦτο ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὰς δυνάμεις ἀπὸ ἀνατολῆς
ἐπὶ τὴν Θράκην μετήγαγεν.

A.M. 6083 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀρχομένου τοῦ ἔαρος, καὶ τῶν ταγμάτων
D τὴν Θράκην καταλαβόντων, ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς ὁ Μαυρίκιος
ἰδεῖν τὰ ὑπὸ τῶν βαρβάρων κατεστραμμένα. ἡ δὲ ἀνγούστα

6. Ὁκτωβρίῳ a. 8. ὁ add. ex A. τοῦ αὐτοκρ. om. A, ante
haec verba χρόνῳ τεσσάρῳ add. f. 14. ὁ Μαυρίκιος delen-
dum videtur. πόλεμος A, πόλεμον vulg. 15. ἀπὸ ἀνατο-
λῆς A, ἀπὸ τὴν ἀνατολὴν vulg.

nant Romani. Chosroës porro necem dolis intentandam veritus, Ro-
manos mille ad sui custodiam et satellitium deputandos a Mauricio
expetiit. Mauricius vero multa humanitate erga barbarum usus, po-
stulatis eius fecit satis: huncque tandem exitum bellum Persicum
obtenuit.

A. C. 582 Hoc anno mensis Martii die sexto supra vigesimum, indictione
octava, Theodosius Mauricii imperatoris supremi filius, die paschatis
sancto, a Ioanne patriarcha, quatuor solum annis cum medio natus
coronam imperii accepit.

Eodem anno Mauricius supremus imperator sanctorum quadraginta
martyrum ecclesiam, a Tiberio exaedificari coeptam, et iam ad opus
medium ductam absolvit. praetorium eo loco quondam constructum
narrant. profunda vero pace totum orientem occupante, Europa bel-
lorum procellis agitabatur: expropter ipse supremus imperator impe-
rii vires omnes ab oriente in Thraciam transportavit.

A. C. 583 Illoc anno ineunte vere, et copiis in Thracia iam collectis, Mau-
ricius cum eis egressus ruiuas a barbaris excitas visum perrexit. au-
gusta vero, patriarcha, et universus senatus, ne propria opera move-

καὶ ὁ πικριώρχης καὶ ἡ σύγκλητος παρεκάλουν τὸν βασιλέα
μὴ αὐτουργῆσαι πόλεμον, ἀλλὰ σιρατηγῇ τοῦτον ἐγχειρῆσαι·
ὁ δὲ οὐ κατεδέξατο. ἐξεληθόντι δὲ αὐτῷ ἐν τῷ πολέμῳ, γέγο-
γεν ἡλίον ἐκλειψις. ἐπεγένοντο δὲ ἐξαισιῶν πνευμάτων φν-
5 σήματα, νότος βίαιος. ἐν δὲ τῷ Ῥηγίῳ ἐλθόντος, τῶν πενή-
των τὰ πλῆθη ἀργυροῖς ἐψυχαγωγῆσεν. ἐπὶ Θήραν δὲ ἐξελ- P. 226
θὼν ὁ αὐτοκράτωρ, ὅς ἄγριος παμμεγέθης κατὰ τοῦ καίσαρος
ᾤρησεν. ὁ δὲ ἵππος διὰ τὸ φοβερόν τοῦ θεάματος ἀποβα-
λεῖν τὸν καίσαρα ἐγχειρεῖ. ἐπὶ πολὺ δὲ ἀκαταστατήσας οὐκ
10 ἠδυνήθη τὸν καίσαρα εἶψαι· ὁ δὲ ὅς ἐπ' οὐδενὸς τρωθεὶς,
ἀνεχώρησεν. ἐπὶ τὴν Πιρίρινθον δὲ διὰ ναυτιλίας τὴν πορείαν V. 180
ποιούμενος, ἀνέμων ἐξαισιῶν καὶ βροχῆς γενομένης, καὶ αὐ-
τῶν ἀπορησάντων, τὸ σκάφος ἐφέρετο τοῦ αὐτοκράτορος, ὥστε
παραδόξως διασωθῆναι ἐν τῇ λεγομένῃ Λαονίῃ. τῇ δὲ νυκτί
15 ἐκέλευε γύναιον ἔτικτεν, καὶ βοᾷς οἰκτρὰς ἤφει· πρῶτως δὲ
γενομένης, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἰδεῖν τὸ συμβησόμενον. καὶ
εἶδον παιδίον γεννηθὲν ὀφθαλμῶν καὶ βλεφάρων ἀμέτοχον, ἢ
μήτε χεῖρας μήτε βραχίονας ἔχον· πρὸς δὲ τῷ ἰσχυρῷ ἰχθύος
οὐρᾷ προσφῶς ὑπῆρχεν αὐτῷ. ταύτη δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁ ἵππος

4. ἐξαισιῶν A, ἐξ αἰσιῶν vulg. ἐπεγέν. δὲ ἐξ. πν. φνσ. om. f.
5. ἐλθόντος] ἐλθὼν A, manu correctoris. 12. καὶ αὐτῶν] τῶν
αὐτῶν vulg. 14. διασωθῆναι A, σωθῆναι vulg. 15. βοᾷς]
φωνᾷς n. 16. ἰδεῖν τὸ συμβ. A, ἰδεῖν, τί τὸ συμβ. vulg. 17.
εἶδον A, εἶδεν vulg.

ret bellum, quin illud duci committeret, rogabant: quod ille detre-
ctavit admittere. eo igitur ad castra pergente, solis defectus contigit:
ventorumque vehementium, noti videlicet violentioris, flatus exorti
sunt. Rhegium cum attigisset, magnam egenorum multitudinem nummis
argenteis in eos sparsis recreavit. cum venatum prodisset, ingens aper
in caesarem ex impetu irruit: equus eius aspectu territus caesarem
excutere conabatur: cum saltibus, calcibus et excussibus lussisset satis,
caesarem exturbare nunquam valuit. tum vero aper a nullo laesus,
in silvam secessit. Periculum praeterea navigio iter faciens, vehementi-
ore vento pluviaeque incumbente, nautis ad extremas adductis angus-
tiis, scapha, qua vehabatur imperator, procellis asportata est, et
praeter omnium opinionem, ad locum, cui nomen Daonius, salva red-
dita. eadem illa nocte parturiens mulier lamentabiles voces edebat.
exorto die misit imperator, qui pararent, ut, quae contigerat, rei fieri
ipse spectator. vidit autem infantem natum oculis et palpebris
orbem, cui neque manus neque brachia essent: e coxis autem
pisicis cauda illi nascebatur. eodem quoque die equus imperato-
ris phaleris aureis circumspinaeque ornatus concidit subito, atque ru-

τοῦ βασιλέως ὁ τὸν χρυσοῦν περικείμενος κόσμον, ἀθρόως διεργάγη πεσών. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτοις πᾶσιν οἰωτισάμενος, περιλυπὸς ἦν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἄνδρες τρεῖς Σκλαβινοὶ τὸ γένος, μηδὲν τι σιδηροῦν περιβαλλόμενοι, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐκματῆθησαν, κιθάρας μόνας βαστάζοντες. ὁ δὲ βασιλεὺς ἠρώτη, 5 πύθην τε εἰεν καὶ ποῦ τὰς διατριβὰς ἐποιούντο; οἱ δὲ τὸ μὲν γένος ἔφασαν πεφυκέναι Σκλαβινοί· πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ δυτικοῦ ὠκεανοῦ ἤρχεσθαι· τὸν δὲ Χαγάνον πρὸς αὐτοὺς προσβείαν πέμψαι, καὶ δῶρα ταῖς ἐθάρχαις αὐτῶν τοῦ συμμαχεῖσθαι αὐτῷ κατὰ Ῥωμαίων· οἱ δὲ ταξιάρχαι αὐτῶν 10 ἀπέστειλαν αὐτοὺς ἀπολογῆσθαι τῷ Χαγάνῳ, ὅτι οὐ δύναται διὰ τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἀποστεῖλαι αὐτῷ συμμαχίαν. ὀκτωκαίδεκα δὲ μηνῶν ἔφασκον ποιήσασθαι ὁδοιπορίαν, καὶ οὕτως τοῖς Ῥωμαίοις περιπεσεῖν. κιθάρας δὲ περιφέρεισθαι, ὡς μὴ εἰδότες ὕπλα περιβαλέσθαι τινά, τῆς χώρας αὐτῶν 15 ἀγνοούσης τὸν σίδηρον. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ θανμάσας τὴν τε ἡλικίαν καὶ τὰ μεγέθη τῶν σωμάτων αὐτῶν ἐπαινέσας, εἰς Ἡράκλειαν αὐτοὺς παρέπεμψεν. καταλαβὼν δὲ τὴν Ἀγχιάλον, καὶ μαθὼν ὅτι πρέσβεις εἰς τὸ Βυζάντιον Περσῶν τε 20 καὶ Φράγκων παρεγένοντο, ὑπέστρεψεν εἰς τὰ βασίλεια.

3. τρεῖς om. A a f. 7. σιδηροῦν A, σίδηρον vulg. 7. πρὸς δὲ τῷ τέλει τοῦ δυτικοῦ ὠκεανοῦ A, πρὸς τῷ τέλει Ω. vulg.
9. ἐθάρχαις A, ἐθάρχοις vulg. 11. δύναται A, δύναται vulg. 15. εἰδότες A, εἰδότες vulg. 16. τὸν σίδ. A, τὸ σ. vulg. 20. Φραγγάνων A.

plus est. istis omnibus tanquam omnibus iutentus imperator, tanto moerore conficiebatur. postera luce viri tres Sclavinorum genere orti nullo ferro vel gladio accincti, sed citharis tantummodo instructi, a Romanis capti sunt. unde traherent ortum, vel moram facerent, imperator rogare. illi se genere Sclavinos, et ad oceanī limites habitare responderunt. Chaganum autem legatos ad se misisse, et tribuum suarum praefectos muneribus sollicitasse, ut sibi suppetias adversus Romanos ferrent: se vero ab familiarum capitibus nimis, qui eos apud Chaganum excusarent, quod ob viarum remota intervalla narium auxiliarem ei praebere nequeant. octodecim vero mensium iter confecisse, ac ita denum in Romanorum manus se prolapso asseverabant: citharas autem circumduxisse; in regione quippe ferri nescia natos, armis non assuetos se tegere. imperator hominum staturam miratus, laudata corporis eorum proceritate, ipsos Heracleam misit. inde cum Anchialum venisset, de legatorum a Persis et Francis missorum adventu certior factus, Byzantium et regiam rever-

Τούτῳ τῇ ἔτει ὁ Χαγάνος ἐξήτει προσθήκας ταῖς σιν- A.M. 608;
 Θήκαις λαμβάνειν. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τοὺς λόγους τοῦ βαρ-
 βάρου οὐ παρεδέξατο. διὰ τοῦτο ὁ Χαγάνος ἤρατο πάλιν τὸν
 πόλεμον, καὶ πολιορκεῖ τὴν Σιγγιδόνα, καὶ στρατοπεδεύει κατὰ
 5 τὸ Σέρμιον. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ στρατηγὸν τῆς Εὐρώπης χειροτονεῖ
 τὸν Πρίσκο. ὁ δὲ Πρίσκος τὸν Σαλβιανὸν ὑποστράτηγον ποιή-
 σας προτρέχειν ἐκέλευσεν. καὶ κατὰ τῶν βαρβάρων χωρήσαν- P. 227
 τες συγκροτοῦσι πόλεμον καὶ νικῶσιν Ῥωμαῖοι. ὁ δὲ Χαγά-
 νος τοῦτο ἀκηκώς, ἀναλαβὼν τὰς δυνάμεις, ἐχώρει πρὸς πό-
 10 λεμον. ὁ δὲ Σαλβιανὸς ἰδὼν τὰ πλήθη καὶ καταπλαγεῖς,
 πρὸς Πρίσκον ἀφικνεῖται. γνοὺς δὲ ὁ Χαγάνος τὴν τῶν
 Ῥωμαίων ὑποχώρησιν, εἰς Ἀγχιάλον ἐξέρχεται ἥτοι εἰς τὸν
 ἅγιον Ἀλέξανδρον· καὶ τοῦτον τῇ παμφάγῳ πυρὶ παραδίδω-
 κεν· μεταβὰς δὲ εἰς τὰ Δριζίπερα ἐπιχειρεῖ ἐκπορθῆσαι τὸ
 15 πόλισμα, πολιορκητικὰ ἐξεργασάμενος ὄργανα. οἱ δὲ τὰ Δρι-
 ζίπερα οἰκοῦντες ἐπὶ πλείστον [τε] παρέταξαν τὸ θράσος. τὰς B
 γὰρ πύλας ἀναπετάσαντες, ἠπείλουν τοῖς βαρβάρους πολεμεῖν,
 ἐν δειλίᾳ ἐξαισίων ὄντες. τότε δὴ τότε θεταῖ τινες αὐτοῖς
 ἐπέστησαν δυνάμεις. μεσούσης γὰρ ἡμέρας ὅρῃν ἔδοξαν οἱ

1. ταῖς συνθήκαις om. A. 3. παρεδέξατο A, κατεδ. vulg. 8.
 καὶ νικῶσιν — — — πρὸς πόλ. om. A. 9. πολεμικά A.
 16. παρέταξαν τὸ θρ. A, παρτάξαντο θράσος vulg. 18. ἐν
 δειλίᾳ ἐξαισίων ὄντες A e f, ἐν διαλέξεισιν ὄντες vulg. θεταῖ
 τινες αὐτοῖς ἐπέστησαν δυνάμεις A f, θετα τις αὐτοῖς ἐπέστη δύ-
 νამις vulg.

Hoc anno Chaganus ad pactam sibi pecuniarum summam augmen- A. C. 584
 tum dari postulabat. Imperator vero barbari sermones respuit. quare
 bellum renovare Chaganus constituit; mox Singidonem obtinet, et ad
 Sirmium castra metatur. Imperator autem Priscum Europae ducem
 instituit. Priscus Salvianum sub se legatum elegit, et praecurrere
 ante exercitum iubet. In barbaros itaque irruptione facta, acriterque
 conserto praelio, penes Romanos stetit victoria: cladis accepto nun-
 cio, alium exercitum instruit Chaganus, et ad pugnam egreditur. Sal-
 vianus armatorum ingenti multitudine conspecta, deterretur, et ad
 Priscum revertitur. recessu Romanorum cognito, versus Anchialum
 Chaganus procedit, sanctum Alexandrum intellige: et vasto incendio
 locum omnem depopulatur. inde Drizepera divertit, et obsidionali-
 bus machinis comparatis oppidum expugnare molitur. Drizeperorum
 incolae pectus audacissime opposuere: reseratis enim portis, cum
 barbaris se fortiter congressuros, extrema necessitate oppressi minaban-
 tur. tunc sane, tunc temporis divina illis affuit virtus. manifesta quippe
 meridiei luce Romanorum copias urbe egredientes cernere barbari

βάρβαροι Ῥωμαίων δυνάμεις ἐπεξιούσας τοῦ ἄσπετος, καὶ μέλλειν συμπλέκεσθαι, καὶ καταπλαγέντες συντόνῃ φυχῇ ἀπο-
 V. 18 διδράσκουσιν, καὶ ἐπὶ τὴν Πείρινθον γίνονται. ὁ δὲ Πρίσκος
 μηδὲ θεωρεῖν φέρον τὰ πλήθη τῶν βαρβάρων, εἰς τὸ Τζού-
 ρουλον εἰσελθὼν φρουρίον ἡσφαλίζετο. ὁ δὲ βάρβαρος τὸν 5
 Πρίσκον πολιορκεῖν ἐνεχίρει. ταῦτα δὲ ἀκηκῶς Μανυίκιος,
 C διηπόρει τί δράσοι, εὐβουλίᾳ δὲ καταστρατηγεί τῆς ἀπείρου
 δυνάμεως· καὶ ἓνα τῶν ἐξκουβιτόρων μεγάλας δωρεαῖς καὶ
 ὑποσχέσεσι πείθει ἕκαστὸν περιπεσεῖν τοῖς βαρβάμοις· καὶ
 δίδωσιν αὐτῷ πρὸς Πρίσκον γράμματα περιέχοντα τάδε· τῷ 10
 ἐνδοξοτάτῃ στρατηγῇ Πρίσκῳ. τὴν ἀλιτηρίαν τῶν βαρβάρων
 ἐγχείρησιν μὴ δειλιάσης· πρὸς γὰρ ἀπώλειαν αὐτῶν τοῦτο γέ-
 γονεν. γίνωσκε γὰρ ὅτι μετὰ πολλῆς αἰσχύνης ἔχει ὁ Χαγάνος
 ὑποστρέψαι εἰς τὴν ἀφιερωθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ Ῥωμαίων χώραν.
 διὰ τοῦτο καρτερήσῃ ἡ σοῦ ἐνδοξότης ἐν Τζουρούλῃ περιεμέ- 15
 βων αὐτόν. πέμπομεν γὰρ διὰ θαλάσσης πλοῖα, καὶ αἰχμα-
 D λωτίζομεν τὰς φαιμελίας αὐτῶν. καὶ ἀναγκάζεται μετὰ αἰ-
 σχύνης καὶ ζημίας εἰς τὰ ἴδια ὑποστρέψαι. ὁ δὲ Χαγάνος
 κρατήσας τὰ γράμματα καὶ ἀναγνούς, γίνεται περιδεής. καὶ

3. ἕως τὴν II. e f.

4. μηδὲ μὴ A f.

φέρων] θέλων a.

Τζουρούλλον A.

7. εὐβουλίᾳ A sec. man. quemadmodum con.

Goar. εὐουλίᾳ vulg.

15. καρτερήσῃ A, καρτερεῖ f, καρτερήσει

vulg.

16. αὐτῶν] αὐτοῦς A b.

17. τὰς φαιμελίας αὐτῶν

A a f, αὐτοῦς vulg.

sibi visi sunt, et incendum armorum minitantes congressum: ex quo conturbati, in praecipitem fugam se proicientes, Perinthum se contulere. Priscus autem solius barbaricae aciei conspectum ferre non sustinens, in Tzurulum castrum ingressus diligenti custodia vitam tutabatur: exinde ad obsidendum Priscum animus barbaro principi factus. quod cum ad Mauricium perlatum, quid ageret, dubius haesit. bono tandem consilio adversus innumeram barbarorum multitudinem armatur, et prudentia oppugnat. de exhibitorum igitur numero numi ad castra profectum in barbarorum potestatem sponte prolabi donis luentibus et pollicitis amplioribus suadet: ac una simul ad Priscum litteras ei committit in haec verba. quare gloria tua Tzuruli perdetur, et Chaganum barbarorum conatum ne reformides: qui quidem exitio ipse erit. Chaganum cum magno dedecore in assignatam sibi a Romanis provinciam redire certo scias. quare gloria tua Tzuruli perdetur, et Chaganum circumvertet, et pro libito circumagitalit. copiosam classem mari transmittimus, captivitatemque hosti paramus: qui alioqui cum dedecore et damno domum reversurus est. Chaganus interceptis litteris scripta legit, et una metu consternatur: pactisque cum

συνθήκας πρὸς τὸν Πρίσκον διαθέμενος, καὶ εἰρηγνύσας ἐπὶ
δώροις ὀλίγοις καὶ ἀναξιολόγοις εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπανέξενυσεν
γῆν μετὰ φωνῆς κραταιᾶς.

Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Ἄμω ἔτος α'.

A.M. 6085

P. 228

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος τὸν Πρίσκον
σὺν πάσαις ταῖς Ῥωμαϊκαῖς δυνάμεσιν ἐπὶ τὸν Ἰστρον ποτα-
μὸν ἐπεμψεν, ὥστε τὰ Σκλαβινῶν ἔθνη διαπερᾶσαι κωλύσῃ.
τούτου δὲ ἐλθόντος ἐπὶ τὸν Δορόστολον, ὁ Χαγάνος μαθὼν
πρόσβεις ἐξέπεμψεν πρὸς αὐτόν· καὶ κατηγιάτο Ῥωμαίους B
10 ἔναρξιν τῷ πολέμῳ διδόντας. ὁ δὲ Πρίσκος ἀπελογεῖτο· ὅτι
οὐ πρὸς βαρβάρους τὸν πόλεμον ποιῆσαι παραγέγονα· ἀλλὰ
πρὸς τὰ Σκλαβινῶν ἔθνη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἀπεστάλην.
ἀκηκῶς δὲ ὁ Πρίσκος ὅτι Ἀρδάγαστος τὰ πλήθη τῶν Σκλα-
βινῶν πρὸς τὸ πραιδεῦναι διεσκόρπισεν, διαπεράσας τὸν Ἰστρον
15 μεσοῦσης νυκτὸς ἀδοκῆτως τῷ Ἀρδαγάστῳ συνέμειξεν. ὁ δὲ
Ἀρδάγαστος τοῦ κινδύνου αἰσθόμενος ἵππου τε γυμνοῦ ἐπι-
βίς, μόλις διασώζεται. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀνελύντες πλήθη
Σκλαβινῶν, καὶ τὴν περὶ τὸν Ἀρδάγαστον ἰδιαιτερόνους χρί-
σαν, αἰχμαλωσίας τε κρατήσαντες πολλὰς εἰς τὸ Βυζάντιον C
20 ἐπέμπευ διὰ Τατῆμερος. ὁ δὲ Τατῆμερ ἐκλύτως τὴν πορείαν

3. γῆν add. ex A.

10. ὅτι οὐ πρὸς — — — ὁ Πρίσκος

om. A f. 15. μεσ. δὲ ἡς νυκτὸς A.

19. πολλοὺς A. 20.

Τατῆμερος] Τῆμερος A.

Τατῆμερ] Τάτμερος A f, Τάτμερος b.

Prisco conditionibus, levium et nullius pretii munerum accessione
contentus, composuit pacem, et maxima, quā potuit, fuga se sur-
ripuit.

Ille Hierosolymorum episcopi Anno annus primus.

A. C. 585

Hoc anno imperator Mauricius Priscum Romanorum cum copiis
omnibus ad Istrum flumen ablegat, ut Sclavinorum gentes annem traii-
cere molientes impediret. cum vero Dorostolum venisset, Chaganus
de eius adventu certior factus, legatos misit, qui Romanos bello ini-
tium atque occasionem dare questi sunt. respondit Priscus: bellum
in barbaros moturus minime missus sum: solas Sclavinorum gentes a
me coerendas iussit imperator. Priscus autem Sclavinorum populum
ab Ardagasto duce sparsim per Romanam provinciam effusus cum
rescisset: Istro traiecit, noctis sub medium ex improviso Ardagastum
adoritur, et cum eo manus conserit. Ardagastus, cognito periculo,
nudo equo insiliens vix salutem fuga consequitur. Romani multis
Sclavinorum copiis caesis, atque universa Ardagasti regione deva-
stata, captisque innumeris, multos ex eis Byzantium per Tatemerem
transmisere. Tatemer iter agens incautus et resolutus, vino insuper
et voluptatibus per vias indulgens, tertia die in irremotum Sclavino-

Theophanes.

27

ποιούμενος, καὶ εἰς μέθην καὶ τρυφήν ἐπιδιδούς ἡμέλει. καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ πλήθῃ Σκλαβινῶν ἐπιτίθενται αὐτῷ· καὶ δειλία συσχεθεῖς, φεύγων εἰς τὸ Βυζάντιον ἦκεν. οἱ δὲ σὺν αὐτῷ Ῥωμαῖοι ἐγκρατῶς τοῖς Σκλαβινοῖς μαχησάμενοι, κρα-
 τοῦσι τῶν βαρβάρων παραδόξως, καὶ εἰς τὸ Βυζάντιον τὴν 5
 V. 182 αἰχμαλωσίαν τῷ βασιλεὶ ἀποσώζουσιν· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ
 εὐφρανθεῖς, εὐχαριστήριους ὕμνους μετὰ πάσης τῆς πόλεως
 τῷ Θεῷ προσέφερεν. ὁ δὲ Πρίσκος θαρρήσας, εἰς τὰ ἐσώτε-
 ρα μέρη τῶν Σκλαβινῶν ἐχώρει. Γῆπαις δὲ ἀνὴρ τῆς θυ-
 σκείας τῶν Χριστιανῶν ὑπάρχων αὐτομολεῖ πρὸς Ῥωμαίους, 10
 D καὶ τὴν εἴσοδον τοῖς Ῥωμαίοις ἐπέδειξεν, καὶ τῶν βαρβάρων
 ἐκράτησαν· ἔφησε δὲ καὶ Μουσούκιον τὸν ἔῃρα τῶν βαρβά-
 ρων ἀπὸ τριάκοντα σημείων διάγειν. προδοσίᾳ δὲ τοῦ Γῆ-
 παιδος διαβὰς τὸν ποταμὸν ὁ Πρίσκος, μεσούσης τῆς νυκτὸς
 εἰσέρσκει τὸν Μουσούκιον διεφθαρμένον τῇ μέθῃ. ἐπιτάφιον γὰρ 15
 ἐορτὴν τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ ἐώρταζεν· καὶ τοῦτον συλλαβόμενος
 ζῶντα, φόνον πολὺν ἐν τοῖς βαρβάροις εἰργάσατο. πολλῆς δὲ
 αἰχμαλωσίας κρατήσαντες, μέθῃ καὶ τρυφῇ ἑαυτοὺς ἐκδεδώκα-
 σιν. συναθροισθέντες δὲ οἱ βάρβαροι τοῖς νενικηκόσιν ἐφί-
 P. 229 στανται· καὶ ἦν ἂν ἡ ἀντίδροσις χαλεπωτέρα τῆς προῦπαρ- 20

1. ἐπιδιδούς A, ἐπιδούς vulg. καὶ τῇ τρίτῃ ἡμ. A, ἐν τῇ τρίτῃ
 δε ἡμ. vulg. 4. τοῖς add. ex A. 6. τῷ βασιλεὶ om. A.
 7. εὐχαριστήριους A, εὐχαριστίους vulg. 12. Μουσούκιον A α,
 Μουσούγιον e, Μουσούγιον vulg. 13. διάγειν] ὑπάρχειν f.
 16. ἐώρταζεν A, ἐόρταζεν vulg. 20. ἀντίδροσις A f.

rum manus incidit: tum metu correptus, foga Byzantium attingit. at Romani reliqui viae comites Sclavinorum impetum fortiter sustinen-
 tes, praeter spem omnem barbaros superant, et universam praedam
 captivorumque turmas incolumes ad imperatorem Byzantium detulere.
 his imperator laetatus, beneficium divinom laudibus et hymnis com-
 pensat, et cum totius urbis populo grates deo litat. porro Priscus
 successu audientior redditus, interiores Sclavinorum partes penetrat.
 tum vero Gepes vir Christianorum religiosi addictus, in Romanorum
 partes transiens, ingressum Romanis indicat: qui nullo labore bar-
 borum regionem obtinent. Musungium autem barbarorum regem ad
 trigessimum lapidem morari referebat. Priscus itaque Gepedis prodi-
 tione usus profunda iam nocte Musungium vino plane obrutum com-
 perit; funebrem etenim solemnitate proprio fratri sacraverat. eo
 igitur vivo comprehenso, horreodam omnino barbarorum stragem edi-
 dit. hinc ubere praeda potiti Romani in crapulas et voluptates re-
 solvuntur. quare barbari in unum agmen denuo collecti impetum in
 victores faciunt: malorum autem illatorum ultio praeclaro facinore

ξίας ἀνδραγαθίας, εἰ μὴ ὁ Γένζων μετὰ τῆς πεζικῆς δυνάμεως τῶν Ῥωμαίων ἐπιστάς, μάχῃ κραταιᾷ διεκώλυσε τὰς ὁρμὰς τῶν βαρβάρων. ὁ δὲ Πρίσκος τοὺς τὴν φρουρὰν αὐτῇ πεπιστευμένους ἀνεσκόλοπισεν.

5 Τῇ δ' αὐτῇ χρόνῳ καὶ Παῦλος ὁ τοῦ βασιλέως πατήρ ἐτελεύτησεν ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐτάφη ἐν τοῖς βασιλικαῖς μνημασιν· ὁμοίως καὶ Ἀναστασία ἡ αὐτοῦ αὐγοῦστα ἡ πενθερὰ τοῦ Μαυρικίου, γυνὴ δὲ Τιβερίου τοῦ βασιλέως· καὶ αὐτὴ ἐτάφη μετὰ Τιβερίου τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. B

10 Τοῦτῃ τῇ ἔτει τοῦ Πρίσκου πάλιν τὸν Ἰστρον καταλαβόντος, καὶ τὰ Σκλαβινῶν ἔθνη πραιδένσαντος, καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν τῇ βασιλεῖ ἀναπέμψαντος, ὁ βασιλεὺς τὸν Τατίμερα ἀποστείλας πρὸς Πρίσκον, παρακελεύεται αὐτόθι τὸν χειμῶνα διατρεῖναι τοὺς Ῥωμαίους καιρόν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι 15 τοῦτο μαθόντες ἀντέλεγον, ὥς οὐκ ἐνδέχεται τοῦτο γενέσθαι διὰ τὰ πλῆθῃ τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ πολεμῆαι ὑπεῖναι τὴν C χώραν, καὶ τὰ ψύχῃ ἀφόρητα. ὁ δὲ Πρίσκος λόγοις πιθανοῖς ἔπεισεν αὐτοὺς ἐκεῖ χειμάσαι, καὶ τὴν τοῦ βασιλέως κέλυσιν πληρῶσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Μαυρίκιος ταῦτα ἀκηκοὺς

2. διεκώλυσε A, διέλυσε vulg.	3. αὐτῶν A.	7. αὐτοῦ add. ex A.
11. ἔθνη om. f.	12. Τατίμερον f.	15. μεμαθῆκότες A.
16. καὶ τὸ πολεμῆαι ὑπεῖναι A, καὶ τῶν πολεμίων ὑπ. vulg.	17. καὶ τὰ ψύχῃ om. A a f.	πειθανοῖς vulg.
18. ἔπεισεν A, ἐπειθεν vulg.		

prius edito acerbior extitisset, nisi Genzon cum toto peditatus robore certamen iniens acerrimum barbarorum vires fregisset. porru Priscus cunctos quibus sui corporis custodiam demandaverat, in patibulum egit.

Eodem anno Paulus imperatoris pater morte Cpoli perfunctus, inter imperatores parem eis sepulturam et tumulum obtinuit: similiter et Anastasia augusta socrus Mauricii, Tiberii vero imperatoris coniux, iuxta virum suum Tiberium sepulchri locum cosequuta est.

Hoc anno cum Priscus iterum Danubium occupasset, et Sclavino—A.C. 586 rum ditionem depopulatus, magnam inde praedam, et captivorum numerum ad imperatorem summisisset: imperator Tatemer ad Priscum misso Romanum exercitum iis in locis hibernare iubet. placito imperatoris accepto, moram deprecabantur Romani, ac quum propter barbarorum sibi oppositum exercitum, tum hostilis et infestae regionis periculum, et intoleranda frigora, id nusquam fieri posse in adversum obiciebant. Priscus suavis verbis militem demulcet, et Imperatoris iussu obsequentem, hibernam ibidem stationem habere suadet. Mauricius his auditis Philippicum generum orientis ducem, quemque

Φιλιππικόν τὸν ἰδίον γαμβρὸν τὸν τῆς ἀναιτολῆς στρατηγὸν ἐποίησε κόμητα τῶν ἐξουβιτόρων θαρρῶν αὐτῷ, ὡς τὴν αὐτοῦ ἀδελφὴν αὐτῷ ἔξενεξεν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἤρξατο κινεῖν ἐν Χρυσοπόλει τὴν μονὴν τῆς παναγίας ἡμῶν δεσποίνης Θεοτόκου καὶ παλάτιον ἐν αὐτῇ ὁφείλον ὑποδέχασθαι Μανυρίκιον 5 τὸν βασιλέα, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, ποιήσας ἰχθυοτροφεῖα καὶ παραδείσια ἔνδοθεν [ἔσω] εἰς τὴν θαλασσίαν αὐτοῦ, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὴν οἰκίαν τὴν ἐπιλεγομένην τὰ Φιλιππικοῦ.

A. M. 6087 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κυριακοῦ, Ἀντιοχείας 10 Ἀναστασίου ἔτος α΄.

V. 183 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰς τὰ τοῦ Βυζαντίου προάστεια τίκονται τέρατα, παιδὶν τετράπων, καὶ ἄλλο δικόρυφον. λέγουσι δὲ οἱ τὰς ἱστορίας ἐπιμελῶς ἐγγράφοντες μὴ σημαίνειν ἀγαθὰ

P. 230 ταῖς πόλεσιν, ἐν αἷς ἂν τεχθῶσι τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ βασιλεὺς 15 τὸν Πρίσκον τῆς στρατηγίης ἀποπαύει. Πέτρον δὲ τὸν αὐτοῦ ἀδελφὸν στρατηγὸν τῆς δυνάμεως ποιεῖται Ῥωμαίων. ὁ μὲν οὖν Πρίσκος τὰς δυνάμεις ἀράμενος πρὶν ἢ τὸν Πέτρον φθάσαι διεπέρα τὸν ποταμὸν. ὁ δὲ Χαγάνος τὴν μετάρβυσιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ λαοῦ ἀπκκοῶς, λίαν ἐθαύμασεν, καὶ πρὸς τὸν 20 Πρίσκον ἀπέστειλεν, μωθεῖν τὴν αἰτίαν ἐπιζητῶν, καὶ μοῖραν

3. αὐτῷ ἔξευξεν A, ζεύξας αὐτῷ vulg. 7. ἐνδοθεν ἔσωθεν A f., sed alterutrum delendum videtur. 13. δύο κορυφῶν A f. 15. ἂν add. ex A. 16. τὸν Πρ. τῆς στρατ. A, τῆς στρατ. τὸν Πρ. vulg. 19. διαπερῶν A.

ob ei iunctam in matrimonium sororem fidissimum habebat, excubitorum comitem creavit. porro Philippicus sanctissimae dominae nostrae monasterium et ad illud palatium quo Mauricius imperator cum liberis aliquando foret excipendus Chrysopoli coepit aedificare: piscinas etiam et hortos ad eius usum deliciasve intus paravit: Cpoli autem Philippici domum ab eo nuncupatam extruxit.

A. C. 587 Cpoleos episcopi Cyriaci, Antiochiae Anastasii annus primus. Hoc anno monstra in suburbanis Byzantii locis nata sunt: puer nimirum quadrupes, et alius biceps. accurati porro historiarum scriptores urbibus, in quibus illa prodierint, nil boni faustique portendere asseverant. imperator autem Prisco a summa exercituum praefectura remoto, Petrum proprium fratrem Romanarum copiarum ducem instituit. de sua exaltatione Priscus certior factus, eductis secum ante Petri adventum omnibus copiis, annem traiecit. ut Romanas acies ulteriorem ripam suo transitu obtinuisse Chaganus intellexit, id satis miratus, misit ad Priscum causam nimirum percunctatus-

λαβεῖν τῆς πραιίδας· καὶ οὕτως τὸν ποταμὸν διανήξασθαι.
 λίαν γὰρ ἐχαλέπαιεν ἐπὶ τοῖς ἐντεγχήμασι τῶν Ῥωμαίων.
 πέμπει τοίνυν ὁ Πρίσκος περὶ τούτων πρὸς τὸν Χαγάνον πρε-
 σβείαν Θεόδωρον τὸν ἱατρόν, ἀγγινοίῃ καὶ συνδοί κεκοσμη- B
 5 μένον. οὗτος ἑωρακὼς τὸν Χαγάνον μέγα φοροῦντα, καὶ τὰς
 ἀποκρίσεις ἀλαζονικώτερον ποιούμενον (ἡπεῖλει γὰρ πάντων
 τῶν ἐθνῶν αὐτὸν εἶναι κύριον) διηγῆματι παλαιῇ τὸν βαρβα-
 ρικὸν κατεπαῦνε τύπον· ἔφασκεν γάρ· ἄκουσον, Χαγάνε,
 ἐπωφελοῦς διηγήματος. Σέσωστρις ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασι-
 10 λεὺς περιφανής τε καὶ λίαν εὐδαίμων, τῇ πλοῦτι λυμπρὸς
 καὶ ταῖς δυνάμεσιν ἀκαταμάχητος, πλεῖστα καὶ μεγάλα ἔδου-
 λώσατο ἔθνη· ἐντεῦθεν εἰς ἀλαζονείαν περιπεσὼν, χρυσοκόλ-
 λητον ὄχημα ἐκ λίθων τιμῶν κατασκευάσας, ἐπικάθηται τού-
 15 τῳ, καὶ ἐποβάλλει τῇ ζυγῇ τῶν ἡττηθέντων βασιλέων τέσσα-
 ρας ἔλακιν τὸ ὄχημα. τοῦτον δὲ γενομένον, ἐν ἐπιστήμῳ ἰσχύει C
 εἰς τῶν τεσσάρων βασιλέων συγχῶς τὸ ὄμμα ἐπέστρεφεν εἰς τὰ
 ὀπίσω, καὶ τὸν τροχὸν ἐώρα κυλιόμενον· τῇ Σέσωστρι δὲ ἐπε-
 ρωτῶντι, διὰ τί ὀπισθεν ἐπιστηρίζει τὰ ὄμματα; τοῦτον εἰπεῖν·
 τὸν τροχὸν θανατῶζ ἄστατοῦντα, καὶ ἄλλοτε ἄλλως κινουμέ-
 20 νον· καὶ ποτὲ μὲν τὰ ὑψηλά ταπεινοῦντα, αὐτίς δὲ τὰ τα-

3. πρὸς τὸν Χαγάνον A, Χαγάνῳ vulg.
 ποιούμενος vulg. 9. ὁ τῶν add. ex A.
 16. εἰς τὰ ὀπίσω A, εἰς τοῦπίσω vulg.
 ἐπερωτῶντι A f.

6. ποιούμενον A,
 10. λίαν add. ex A.
 17. τὸν δὲ Σέσωστριν

rus, ac simul praedae partem consequi apud se consiliatus: atque ita demum animum ipse transvehere. quam moleste enim ferebat prosperum quippiam Romanis succedere. ad Chagannum itaque legationem de his Priscus instruit, Theodorum videlicet medicum, virum animi solertia et prudentia insignem. qui cum tumido Chagani spiritus, eiusque responsa arrogantius data (cunctarum quippe nationum sese praedicabat dominum) animo percepisset: barbaricam hominis insolentiam antiqua narratione demulcebat. ad eum itaque conversus: audi, inquit, Chagaue, narrationem tibi profuturam. Sesostri, Aegyptiorum rex illustris, atque oppido felix, divitiis alioqui clarus, et armorum robore prorsus invictus, innumeras atque potentissimas nationes subegit: eoque in superbiam omnino dementem prolapsus currum anro lapidibusque pretiosis compactum paravit, cui insidens, ex devictis regibus quatuor, qui currum equorum more traherent, ad ingum alligavit. Interim dum ea pompa elatus triumphat, e regibus quatuor alter conversis retro frequenter luminibus rotam sese circumvolventem attentius contemplabatur. Sesostri vero sciscitanti, cur retro figeret oculum, respondit ille: rotae inconstantiam demiror in

πεινὰ ἀνιηροῦντα. τὸν δὲ Σέσωστριν συνετῶς τὴν παραβολὴν
τῇ ἀκοῇ ἐπισκέψαντα νομοθετῆσαι, τὸ μηκέτι βασιλεῖς ἔλκειν
τὸ ὄχημα. ὁ δὲ Χαγάνος ταῦτα ἀκηκοὺς καὶ ὑπογελῶσας,
ἔφησεν τὴν εἰρήνην ἄγειν, τῇ δὲ προαιρέσει Πρίσκον, εἴ τε
ἂν θέλῃ τῶν λαφύρων τὸν Χαγάνον τιμῆσαι. ὁ δὲ Πρίσκος 5
Δτὴν αἰχμαλωσίαν ἀπέδωκε τῷ Χαγάνῳ ὑπὲρ τῆς διαβάσεως.
τὰ δὲ λάφυρα πάντα λαθὼν ἀκινδύνως τὸν ποταμὸν διεπέρα-
σιν. ὁ δὲ Χαγάνος ταῦτα δεξιόμενος ἦσθη μεγάλως· καὶ ὁ
Πρίσκος εἰς Βυζάντιον ἦκεν. ὁ δὲ Πέτρος τὴν στρατηγίαν
παρέλαβεν.

10

A. M. 6088 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Πέτρῳ τῷ στρατη-
P. 231 γῶ, ὥστε τὴν τρίτην μοῖραν τῆς ῥόγας διὰ χρυσοῦ τοὺς Ῥω-
μαίους λαβεῖν· καὶ τὴν τρίτην διὰ δπλων· τὴν δὲ ἑτέραν
τρίτην δὲ ἐσθῆτος παντοίας. οἱ τοίνυν Ῥωμαῖοι τοῦτο ἀκη-
κοῦτες πρὸς τυραινίδα ἐτρέποντο. ὁ δὲ στρατηγὸς φοβηθεὶς 15
τοῖς αἰματοπέδοις ἀπελογεῖτο, ὥς οὐκ ἀλλήθες τοῦτο ἐστὶ· καὶ
ἐπεδείκνυε τῇ στρατῷ ἑτερα γράμματα παρακελευόμενα αὐτῷ,
ὥστε τοὺς ἀριστεύσαντας καὶ ἐκ τῶν κινδύνων διασωθέντας
V. 181 ἐν ταῖς πόλεσιν ἀναπαύεσθαι, καὶ γηροτροφεῖσθαι ἐκ τῶν δη-

1. συνετῶς τὴν ἀκοῇ ἐπισκ., omisso τὴν παραβολὴν, A f. 2.
τοῦ μηκέτι A. 14. ol add. ex A. 18. διασωθέντας A e, σω-
θέντας vulg. 19. εὐτροφεῖσθαι e.

diversas partes se convolventis, et qua partem superiorem inclinantis, qua vero inferiorem erigentis et excelsius elevantis. porro Sesostria cum similitudinem hanc, qua pollebat animi sagacitate, percepisset, lege sancita edixit, ne ulli deinceps reges currum apud Aegyptios traherent. subrisit Chaganus his auditis, et pacis foedera servaturum se promissit: in potestate vero Prisci atare, qua parte spoliolum vellet, se donatum relinqueret. in transitus itaque concessi mercedem, captivos omnes Priscus Chagano restituit, ipse reteotis sibi spoliis amnem iterum sioe periculo traiecit. Chaganus his acceptis mirum in modum laetatus est: Prisco vero Byzantium reverso, Petrus in exercitus ducendi munus successit.

A. C. 588 Hoc anno Petro dñci suis mandatis significavit imperator, ut stipendiorum tertiam partem nummis aureis persolvendam Romani milites acciperent: partem aliam armis sibi concessis: ultimam denique data ad vestes quaslibet materia sibi repensam profiteretur. quod ubi resciverunt, ad rebellionem se converterunt. deterritus dux factum apud milites excusavit, nequaquam id verum esse asseverans: quin etiam alias litteras ostendit, quibus iubeat imperator, ut milites qui in bello fortiter se gesserant, et e gravibus periculis incolumes evaserant, in urbibus data vacatione agerent, et publicis sumpti-

μοσίων· τοὺς δὲ παῖδας τῶν στρατιωτῶν εἰς τοὺς τόπους τῶν οἰκείων γονέων ἐγγράφεισθαι· καὶ ταύτῃ τῇ πιθανότητι B τὸν λαὸν κατεπράυνεν, καὶ τὸν καίσαρα ἀνευφήμησαν. ταῦτα δὲ ὁ Πέτρος τῷ βασιλεῖ κατεμήνυσεν. ἐλθὼν δὲ ἐπὶ Μαρκιανούπολιν ἀποστέλλει χιλίους προτρέχειν. οὗτοι περιτυχόντες Σκλαβινοῖς ἐπιφερομένοις Ῥωμαϊκὴν λεηλασίαν πολλήν, τοὺτους τρέπονται· οἱ δὲ βάρβαροι τὴν αἰχμαλωσίαν ἀποσφάζαντες, καὶ αἰχμαλωσίας πολλῆς κρατήσαντες, ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ ὑπέστρεψαν.

10 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς τὸ ἡλιακὸν τῆς Μαγναύρας τὸ στοργγύλον· καὶ ἔστησεν ἐν τῷ μεσιανῷ τὴν C ἰδίαν στήλην, καὶ ἀπέθετο ἐκεῖ τὸ ἀρμαμέντον.

Τούτῃ τῷ ἔτει Πέτρου τοῦ στρατηγοῦ κυνηγοῦντος, καὶ A.M. 6089 εὐὸς ἀγρίου αὐτῷ συκαντήσαντος, τὸν πόδα τούτου ἐν δένδρῳ 15 ἐξέθλιψεν, καὶ ἀφορήτοις δύναις χρόνῳ πολλῷ ἐνοσιλευετο. ὁ δὲ αὐτοκράτωρ γράμμασιν αἰσχίοις καὶ ὀνειδισμοῖς ἀφορητοῖς αὐτὸν περιέβαλεν, ἀκούσας Σκλαβινὰ ἔθνη κατὰ τοῦ Βυζαντίου κινεῖσθαι. ὁ δὲ Πέτρος βιασάμενος εἰς Νόβας παρεγένετο. οἱ δὲ τῆς πόλεως ἐπίσημοι στρατιῶται ἅμα τῷ

2. οἰκείων add. ex A.   3. πειθανότητι vulg.   3. κατεπράυνεν A, καταπραῦνας vulg.   4. τῷ βασ. A, καὶ τῷ βασ. vulg.   7. τρέπονται A b, τρέπουσιν vulg.   10. τὸ ἡλ. A, τὸν ἡλ. vulg.   11. τὸ στοργγύλον add. ex A a f.   15. ἀφορήτοις A, ἀφορητίας vulg.   17. περιέβαλεν A, περιβάλλεν vulg.   18. Νομάς e f.

bus inter caeteros senes alerentur: amplius ut militum liberi in proprium parentum locum ascriberentur. eiusmodi verborum lenocinio exercitum ita demulsit, ut caesarem universi fanstis acclamationibus prosequuti sint: de quibus omnibus Petrus imperatorem certiores fecit. Marcianopolim vero accedens, milites mille, qui praecurrerent, misit. isti vero in Sclavinos, qui magnam e Romanorum finibus praedam avexerant, incidentes, in fugam barbaros vertere. at barbari captivis interfectis, caeteram praedam, quae maxima fuit, secum abducentes, in Romanorum fines regressi sunt.

Eodem anno solarium Magnaurae rotundum condidit imperator, suamque statuam ad medium atrium erexit, ibidemque posuit armentum.

Hoc anno cum Petrus dux venatum prodliisset, agrestis sua ob- A. C. 589 vlam factus pedem eius ad arborem contrivit: ex quo doloribus plane intolerandis diu cruciatus est. imperator autem litteris inclementioribus, probrosis, conviciisque gravissimis eum perstrinxit, cum Sclavinos Byzantium versus adventare rescivisset. his Petrus commotus ac vere coactus Novas se contulit. cum vero urbis primates ac milites

Ὁ ἐπίσκοπος τῶν στρατηγῶν ὑπῆντων· οὓς ἰδὼν ὁ στρατηγὸς καὶ θανατάσας τὴν ἐξόπλισιν καὶ ἀνδρείαν αὐτῶν, κελεύει καταλιπόντας τὸ ἄστυ τῇ Ῥωμαϊκῇ πληθύνει συναναμίσγυσθαι· οἱ δὲ στρατιῶται ἐπὶ φρονεῖ τῆς πόλεως συντεταγμένοι, οὐκ ἐπειθοντο τοῦτο ποιῆσαι. Θυμωθεὶς δὲ ὁ στρατηγός, ἀπέστειλεν 5 Γένζωνα μετὰ πλήθους στρατιωτῶν. οἱ δὲ μαθόντες ἔφηνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰς θύρας τοῦ ναοῦ κλείσαντες, ἐκάθηντο ἔνδον. ὁ δὲ Γένζων τῇ αἰδοῦ τοῦ ναοῦ, ἄπρακτος διέμεινεν· Πέτρος δὲ ὀργισθεὶς, ἀποχειροτονεῖ τὸν Γένζωνα τῆς στρατηγίας, καὶ ἐκπέμπει Σκριβωνα ἡτιμωμένως τὸν ἐπίσκοπον 10 πρὸς αὐτὸν ἀγαγεῖν. οἱ δὲ τῆς πόλεως πανοικεῖ συναχθέντες, αἰτίμως τὸν Σκριβωνα τῆς πόλεως ἀπελάνουσιν· καὶ τὰς πύ-
 P. 234 λας τῆς πόλεως κλείσαντες, τὸν μὲν Μανυρίκιον βασιλέα εὐφρίμουν, τὸν δὲ στρατηγὸν ὕβρεσι περιέβαλλον· καὶ οὕτως αἰτίμως ὁ Πέτρος ἐκεῖθεν ἀνεχώρησεν. προπέμπει δὲ χιλίους 15 ἐπὶ κατασκοπῇ· οἱ δὲ περιτυγχάνουσι Βουλγάροις χιλίοις τὸν ἀριθμόν. οἱ δὲ Βούλγαροι θαρροῦντες τῇ εἰρήνῃ τοῦ Χαγάνου, ἀμερίμνως ἐβάδιζον· οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς Βουλγάρους τὰς ὁρμὰς ἐποιοῦντο. οἱ δὲ Βούλγαροι ἀποστέλλουσιν ἀνδρας ἐπτά, παραινοῦντες μὴ παραλύσαι τὴν εἰρήνην. τοῦτο 20

2. καταλειπόντας vulg., καταλιπόντας A. 7. ἐκάθηντο ἔνδον om. A f. 8. αἰδοῦ A, αἰδοῖ vulg. 11. πανοικεῖ A, πανοικεῖ vulg. συνηγμένοι b. 15. ἐκεῖθεν add. ex A. 17. τῇ add. ex A. 19. τὰς τομὰς c. Βούλγαροι A alii codd., Βουλγάρους vulg. 20. ἀνδρας om. A.

una cum episcopo ei obviam progressi essent, speciosum militum ornatum ac fortitudinem miratus dux, ut, urbe relicta, se Romano exercitui adiungerent, mandavit. at milites qui ad urbis custodiam deputati fuerant, id exequi detrectaverunt: ex quo dux iratus, Genzonem cum armata militum manu ad eos misit: qui ea de re certiores facti, ad ecclesiam confugientes, clausis templi portis iatus se continuere. Genzon templi sanctitatem veritus, re intentata substitit. Petrus inde exasperatus, Genzonem munere abdicavit, et Scribonem misit, qui episcopum ignominiose ad se traduceret. at cives vicatim et cum totis familiis congregati, Scribonem turpiter urbe expellunt; oclusisque urbis portis Mauricium quidem imperatorem faustis vocibus prosequuti, ducem probris palam proscidere: atque ita demum Petrus turpiter inde recessit. cum vero mille homines speculatum praemisisset, hi in Bulgarorum turmam numeri eiusdem incidere. at Bulgar, paci, quae cum Chagano intercedebat, confisi, securi citra ullam suspicionem progrediebantur. cum autem Romani eos adoriren-

ἀκούσαντες οἱ προτιρέχοντες, μηνύουσιν τῇ στρατηγῷ ταῦτα. ὁ δὲ στρατηγὸς εἶρη· οὐδὲ εἰ ὁ αὐτοκράτωρ παρελθῶι, τούτων Β φείσομαι. συμβολῆς δὲ γενομένης, τρέπονται οἱ Ῥωμαῖοι. οἱ δὲ βάρβαροι οὐκ ἐδίωξαν αὐτούς, ἵνα μὴ νικῶντες κινδύνῳ 5 περιπέσωσιν. ὁ δὲ στρατηγὸς τὸν ταξίαρχον τῶν προτιρεχόντων χαλεπῶς ἐμαστίγωσεν. τοῦτο μαθὼν ὁ Χαγάνος πρέσβεις πρὸς τὸν Πέτρον ἐξέπεμψεν, τὴν ἔναρξιν αἰτιώμενος, καὶ ὡς Ῥωμαῖοι ἄνευ δικαίας αἰτίας τὴν εἰρήνην διέλυσαν. ὁ δὲ Πέτρος ἀπατηλοῖς λόγοις χρησάμενος, μὴ ἰδέναι τὴν κίνησιν 10 δι᾿ ἄσχυρῆς, διπλασίονα δὲ διδόναι τὰ σκῦλα ἅπαντα· καὶ οὕτως ἐν μοίραις δύο οἱ βάρβαροι τὰ ἀπολωλότα σκῦλα ἀνα- V. 185 λυβόντες, στέργουσι τὴν εἰρήνην. ὁ δὲ Πέτρος κατὰ Πηρεγάστου τοῦ ἐξάρχου τῶν Σκλαβινῶν χωρεῖ. οἱ δὲ βάρβαροι C περὶ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ τούτοις ἐπαντήσαντες, διεκώ- 15 λυνον τοῦ περᾶσαι. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἀπὸ τῶν πορθμίων τοξεύοντες, τούτους ἀπέστρεψαν· καὶ τρυπέντων αὐτῶν, πληττεται κατὰ τῆς λαγόνος ὁ Πηρέγαστος καὶ θνήσκει. περάσαντες δὲ οἱ Ῥωμαῖοι αἰχμαλωσίας πολλῆς ἐκράτησαν, καὶ εἰς τὰ ἴδια ἐπανεῖζον. πλανηθέντων δὲ τῶν ὁδηγῶν καὶ ἀνδρῶν τό-

1. τῷ στρατηγῷ A, τὸν στρατηγὸν vulg. 2. παρελθῶ A. τούτων A, τούτοις vulg. 3. συμβ. δὲ πολέμου γενομ. A. 10. τὰ om. A. 14. τὴν ὄχθην A, τὴν ὄχθην vulg. 17. τῆς add. ex A. 19. καὶ ἐν αὐτῇ A.

tur, Bulgari viros septem delegavere, qui Romanis pacem haud ita solvendam esse persuaderent. quae ubi praecursores audiverunt, duci confestim retulere. dux vero, neque si imperator ipse advenerit, inquit, eis parcam. consertaque pigna Romani in fugam vertuntur: nec tamen eos insequuti sunt barbari, ne victoriam ardentius amplectati, in insidias inciderent. dux porro praecursorum praefectum virgis acriter caedi imperavit. quod cum ad Chaganum renunciatum fuisset, legatos ad Petrum decrevit, qui hostilem hanc aggressionem incusantes, Romanos nulla iusta de causa pacem solvisse quererentur. sed Petrus hanc znorum incursionem se plaue ignorasse blandis ac fraudulentis verbis adstruxit: duplicata se nihilominus ipsis spolia dare omnia: atque ita barbari spoliis, quae amiserunt, dupla forte receptis, pacem servavere. caeterum Petrus contra Peregastum Sclavinorum praefectum expeditionem anscepit. at barbari secundum fluminis ripam Romanis obviam facti, eos amnem traicere prohibebant. Romani contra e vectoris navibus tela mittentes, barbaros averterunt. dumque in fugam vertuntur, Peregastus illo sauciatus, moritur. Romani ergo flumen transgressi, praeda maxima coacta in pro-

ποις περιπεσόντες, ἐκινδύνευσεν τὸ στρατόπεδον· βαδίσαντες δὲ διὰ τῆς νυκτός, περιτυγχάνουσιν τῇ Ἰλβακίᾳ ποταμῷ. λόχμης δὲ εἰς τὸ ἀντίπερα ὑπὸ ὑψους τῷ ποταμῷ, οἱ βάρβαροι ἐν ταύτῃ κρυπτόμενοι, τοὺς ἀρνομένους τὸ ὕδωρ ἐτόξευσον· μεγάλης δὲ τοῖνυν ἐπηρεσίας τοῖς Ῥωμαίων γενομένης στρατεύμασιν, πρὸς 5 φυγὴν ἐχώρησαν, καταπολεμηθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων. ὁ δὲ Μαυρίκιος ταῦτα ἀκηκῶς τὸν Πέτρον τῆς στρατηγίας ἀπέπαυσεν, καὶ τὸν Πρίσκον πάλιν στρατηγὸν τῆς Θράκης ἀπέστειλεν.

A.M. 6090

P. 233

Τούτῃ τῇ ἔτει Πρίσκος στρατηγὸς ἐξῆλθεν ἐν τῇ Θράκῃ, 10 καὶ τὰς δυνάμεις ἡρίθμησεν, καὶ εὗρεν ὅτι πλῆθος πολὺ διεφθάρη ἐξ αὐτῶν. τοὺτους δὲ ἀναλαβὼν παραγίνεται εἰς τὸν Ἰστρον ποταμὸν εἰς Νόβας. ὁ δὲ Χαγάνος τοῦτο μαθὼν πρέσβεις ἐξέπεμψεν τῇν αἰτίαν πυνθανόμενος τῆς ἀφίξεως, ὁ δὲ Πρίσκος προεφασίσατο διὰ κνηγέσια ἐληλυθέναι. ὁ δὲ Χα- 15 γάνος, οὐ δίκαιόν ἐστι, φησὶν, ἐν ἀλλοτρίῳ τόπῳ κνηγεῖν· ὁ δὲ Πρίσκος ἴδιον ἔλεγεν εἶναι τὸν τόπον, καὶ τὴν ἐξ ἀνατολῆς ἀποδράσιν τῷ Χαγάνῳ ἀνείδιζεν. ὁ δὲ βάρβαρος τῆς Σιγγιδόνης τὸ τεῖχος κατέλυσεν· καὶ ἐπὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν ἐχώρει. τοῦτο μαθὼν ὁ Πρίσκος παραγίνεται εἰς τὴν νῆ- 20

2. Ἰλβακίᾳ A a f, Ἰλβακίᾳ vulg. 3. ὑπὸ ὑψους A, ὑπὸ ὑψους vulg.

4. τοὺς ἀρνομένους A a f, τοῖς ἀρνομένοις vulg. 5. Ῥωμαίων A, Ῥωμαίους vulg.

7. τῆς add. ex A. 12. ἀναλαβὼν A, παραλαβὼν vulg. 13. Νόβας A e f, νομάς vulg., vid. supra

p. 423, 18.

pria loca se recepere. sed ductores recta via aberrantes, et in arida inaequosaque loca deflectentes, exercitum in magnum coniecere periculum. iter porro noctu peragentes, diverterunt ad Ilbaciū amnem. barbari vero in insidiis, quas trans flumen collocaverant, delitescentes, in Romanos, qui haustum venerant, tela iaculabantur. ex quo Romani cum magna clade officerentur, a barbaris demum debellati versi sunt in fugam. Mauricius his auditis Petrum officio privavit, et Priscum iterum Thraciae ducem delegavit.

A. C. 590

Hoc anno dux Priscus in Thraciam profectus exercitum recensuit, et magnam militum manum ex eis periisse et desiderari comperit. iis eductis ad Istrum fluvium Novas se contulit. quibus cognitis Chaganus legatos protectionis causam sciscitatuos misit. Priscus venandi gratia se accessisse praetextere. ad quem Chaganus: nefas, ait, alieno in solo te venatum exercere. Priscus contra proprium asserere fundum, et Chaganum ex oriente transfugam asserere et exprobrare. eapropter barbarus everis Singidonis moenibus, in Romanam ditionem

σον τοῦ Ἰστρον, καὶ παραλαβὼν δρόμοντας, παραγίνεται πρὸς Β
 τὸν Χαγάνον εἰς Κωνσταντιόλαν, θέλων αὐτῷ ὁμιλῆσαι. ἐλ-
 θόντι δὲ τῷ Χαγάνῳ πρὸς τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ, ὁ Πρί-
 σκος ἀπὸ τῆς νηὸς διελέγετο. ὁ δὲ Χαγάνος ἔφη πρὸς αὐ-
 5 τόν· τί σοι, Πρίσκε, καὶ τῇ γῇ τῇ ἐμῇ; καὶ ταύτην βούλει
 διὰ ψεύδους λαβεῖν ἐκ τῶν χειρῶν μου; κρινεῖ ὁ Θεὸς ἀνὰ
 μέσον ἐμοῦ καὶ Μαυρικίου τοῦ βασιλέως. ἐκζητήσῃ τὸ
 αἷμα τοῦ στρατοῦ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τοῦ στρατοῦ τοῦ
 10 ἐμοῦ ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. ὁ δὲ Πρίσκος ἔφη· οὐ μίαν
 πόλιν ἐγχειρεῖς παρ' ἡμῶν λαβεῖν. ὁ δὲ Χαγάνος· ὅψει
 μετ' ὀλίγον πεντήκοντα πόλεις Ῥωμαϊκὰς δουλουμένας βαρ-
 βάροις. ὁ δὲ Πρίσκος διὰ τοῦ ποταμοῦ τὰς ναῦς τῇ Συγγι-
 δόνι παραστησάμενος, ταύτην ἐπόρθησεν, καὶ τοὺς Βουλγάρους C
 εἰς αὐτῆς ἐξεδίωξεν, καὶ τὸ τεῖχος κτίειν ἀπήρξατο. ὁ δὲ
 15 Χαγάνος ἀγγέλους πρὸς αὐτὸν ἐπέστειλεν, καὶ τοὺς ψευδω-
 νύμους ἐαυτοῦ Θεοῦς διεμαρτύρετο καταιτιώμενος τῶν γενο-
 μένων τὸν Πρίσκον. χειμῶνος δὲ καταλαβόντος, ἑκάτεροι εἰς
 τὰ ἴδια ἀνεχώρησαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πέτρος ὁ ἀδελφὸς
 Μαυρικίου ἔκτισεν τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἀγίας Θεοτόκου τῶν
 20 Ἀραβίνδα κοσμήσας αὐτὴν ἐκ διαφόρων μαρμάρων· ὁμοίως

2. Κωνσταντιόλα Α. 5. καὶ ante τῇ γῇ add. ex Α. 9. post
 ἐφῇ lacunae signa expuncti, sed mox ante ὅψει ex Α addidi: ὁ δὲ
 Χαγάνος. 11. δουλουμένας α, δουλομ. vulg. 15. ἀγγέ-
 λους πρὸς αὐτὸν Α, πρὸς αὐτὸν ἀγγ. vulg. 18. ὑπεχώρη-
 σαν Α. 20. Ἀραβίνδα Α alii, Ῥοβίνδα vulg.

penetravit. eo comperto ad Istri insulam confert se Priscus, et con-
 scensis agitatique dromonibus, Chaganum adloquutus Constantiolam
 proficiscitur. ad fluminis autem ripam consistenti Chagano Priscus e
 navigio colloquium habebat. tum Chaganus ad Priscum: quid tibi,
 amabo, Prisce, cum ditione mea? ut quid eam dolis occupare moli-
 ris? et e manibus meis eripere? iudicabit deus inter me et impe-
 ratorem Mauricium: et ex eius manibus mei Romanorumque exerci-
 tus sanguinem resposcet. ad haec Priscus: non urbem unam nobis
 eripere conaris. cui Chaganus respondit: scito quinquaginta alias
 Romani imperii urbes barbarorum virtute subigendas te brevi conspe-
 cturum. Priscus vero navibus ad Singidonem applicatis, urbem de-
 populatus, Bulgaros ex ea eiecit, et murum exaedificare coepit. at
 Chaganos legatis ad eum missis, fictorum deorum fidem obtestatus, de
 iis, quae commiserat, apud ipsummet graviter conquestus est. Ingre-
 ssente porro hieme uterque patrios lares revisit. hoc etiam anno Pe-
 trus Mauricii frater sanctae deiparae Arabindarum ecclesiam diversis

καὶ Κυριακὸς ὁ πατριάρχης τὰ Διακονίσης τὴν ἐκκλησίαν
τῆς ἁγίας Θεοτόκου.

- A.M. 6091 V. 186 D Τούτῳ τῷ ἔτει συναθροίσας ὁ Χαγάνος τὴν αὐτοῦ δύνα-
μιν ἐπὶ τὴν Δαλματίαν ἐχώρησεν. καὶ καταλαβὼν τὴν Βάλ-
βης καὶ τὰς περὶ αὐτὴν τεσσαράκοντα πόλεις πάσας ἐπόρθη-5
σεν. ὁ δὲ Πρίσκος ταῦτα μεμαθηκῶς Γουνδούην ἐπὶ τῇ κα-
τασκοπῇ τῶν προτιτομένων ἀπέστειλεν· καὶ καταλαβὼν τοὺς
βαρβάρους διὰ δυσβάτων χωρίων τὴν βύδισιν ποιουμένους,
περιτρυγγάνει δύο βαρβάρους τῇ οἴῳ κεκαρωμένους· καὶ τοῦ-
τους διηρώτα ὁ Γουνδούης τὰ τῶν βαρβάρων κινήματα. οἱ 10
δὲ ἔφασαν, δισχίλοις ὀπλίταις τὴν αἰχμαλωσίαν τὸν Χαγάνον
παρουδεδωκέναι, καὶ πρὸς τὰ οἰκεία ἀποστείλαι. ταῦτα ὁ
Γουνδούης μεμαθηκῶς κρύπτεται ἐν μικρᾷ φάραγγι, καὶ ἐξ
P. 234 ἑωθινοῦ ἐπὶ τὰ νῶτα τούτων γενόμενος, ἀθρόως πάντας ἀνεί-
λεν· καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν λαβὼν πρὸς τὸν Πρίσκον ἔγγυεν. 15
ὁ δὲ Χαγάνος τὰ τῆς ἀποτυχίας μαθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπα-
νέτευξεν χώραν· καὶ ὁ Πρίσκος ὑπέστρεψεν εἰς τὰ ἴδια.
- A.M. 6092 Τούτῳ τῷ ἔτει ἰνδικτίωνι γ' μηνὶ Μαρτίῳ ἀναλαβὼν
Βτὰς δυνάμεις ὁ Πρίσκος ἐπὶ τὴν Σιγγιδόνα παρουγίνεται. ὁ

1. Κυρ. ὁ πατρ. A, ὁ Κυρ. πατρ. vulg. fort. κατὰ Διακ. 3.
τὰς περὶ αὐτὸν δυνάμεις A. 4. Βάλβης A. 5. τεσσαράκοντα
πόλεις] μ' πόλεις A, μητροπόλεις vulg. 8. τὴν βαδίην A.
ποιουμένους A, ποιούμενος vulg. 9. βαρβάρους — κεκαρωμέ-
ρους A. 11. ἔφασαν A, ἔφησαν vulg. 13. ἐξεθῆναι f.
14. τούτων A, τούτου vulg. 15. πρὸς τὸν II. — — μα-
θὼν om. A.

marmoribus ornatam extruxit. ad Diaconissae pariter compitum Cy-
riacus patriarcha sanctae deiparne ecclesiam posuit.

- A. C. 591 Hoc anno Chagauus collectis omnibus copiis in Dalmatiam suscepit expeditionem: Balben vero et circumposita quadraginta oppida omnia devastavit. rei fama excitus Priscus Gunduem quae ab hostibus admissa fuerant exploratum misit. ille locis plane imperviis iter agens, barbaros duos vino graves offendit, eosque de barbarorum consiliis interrogat. respondent illi: millibus hominum duobus bene armatis Chaganum praedam commendasse, eamque omnem ad Bulgariis domesticos lares agi. eo comperto, Gundues in angusta valle occultatur, et hostes a tergo summo diluculo adortus, ex improvviso, cunctos confestim occidit: et recuperatam praedam ad Priscum reduxit. Chaganus clade cognita propriam repetit regionem, et Priscus pariter domum revertitur.

- A. C. 592 Hoc anno indictione tertia mense Martio Priscus educto exercitu Singidonein versus profisciscitur. Chaganus ex adverso collectis viri-

δὲ Χαγάνος συναθροίσας τὴν ἰαντοῦ δύναμιν ἄφρω τῇ Πυ-
 σίᾳ ἐφύσταται, καὶ τὴν Τομοσίαν πόλιν ἐνεχέρι λαβεῖν, διὰ
 τοῦτο καὶ Πρίσκος τὴν Σιγγιδόνα καταλιπὼν, τούτῳ ἐπλησία-
 ζεν. τῆς δὲ ἑορτῆς τοῦ πάροχα καταλαβούσης, καὶ τῶν Ῥωμαίων
 5 λιμῶ τηκομένων, ἀκηκῶς ὁ Χαγάνος τῷ Πρίσκῳ ἐδήλου
 ἀμάξας ἐκπέμψαι πρὸς αὐτὸν ὅπως δαπανήματα ἀποστείλῃ
 αὐτοῖς, ἵνα μετὰ ἰλαρότητος τὴν ἑαυτῶν ἑορτὴν ἐκπληρώσω-
 σιν. τετρακοσίας τοίνυν ἀμάξας πληρώσας τούτοις ἐξέπεμψεν.
 ὁμοίως καὶ ὁ Πρίσκος εἶδη τινὰ Ἰνδικὰ ἀντέπεμψεν τῷ βαρβάρῳ.
 10 ρω· πέπερι· τε καὶ φύλλον Ἰνδικὸν καὶ κόστον καὶ κασίαν, καὶ
 ἕτερα τῶν ἐπιζητουμένων· καθεζομένου τοῦ Χαγάνου εἰς τὸ
 Θέρμιον, καὶ ταῦτα δεξάμενος ἤσθη ἐπ' αὐτοῖς· καὶ μέχρι
 τοῦ πληρωθῆναι τὴν ἑορτὴν Ῥωμαῖοι τε καὶ βάρβαροι ἀλλή-
 15 λους συνηυλίζοντο· καὶ οὐκ ἦν φόβος ἐν ἑκατέραις δυνάμε-
 σιν. τῆς δὲ ἑορτῆς πληρωθείσης διαχωρίζονται ἀπὸ τῶν
 Ῥωμαίων οἱ βάρβαροι. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἐπὶ συνάρσει δῆθεν
 τοῦ Πρίσκου Κομεντιόλου ἀπέστειλεν μετὰ πεζικῆς δυνάμεως.
 τοῦτο μαθὼν ὁ Χαγάνος ἐπὶ Μυσίαν κατὰ Κομεντιόλου
 στρατεύεται ἀπὸ τριάκοντα σημείων τοῦ Κομεντιόλου. ὁ δὲ

2. ἐγύσταται A, ἐπίσταται vulg. πόλιν] πάλιν A. 3. καὶ
 ante IIρ. add. ex A. 6. ἀποστείλῃ A, ἐκπέμψῃ vulg. 8. @
 τοίνυν A, οὖν vulg. 9. καὶ ὁ A, δὲ ὁ vulg. ἀντέπεμ-
 ψεν A, ἐξέπεμψεν vulg. 10. πέπερι τε A, πίπερ τε vulg.
 11. ἐπιζητουμένων A, ζητουμένων vulg. 18. ἐπὶ Μυσ. A, ἐπὶ
 τὴν M. vulg.

bus ex inopinato in Mysiam irrumpit, et Tomosiam urbem occupare
 molitur. quare Singidone relicta Priscus ad eum proximus accessit.
 imminente vero paschali celebritate, Romanis fame tabefactis, cum
 eorum penuriam percepisset Chaganus, convehendo commentui currus,
 quos etiam cibis onustos instrueret, ad ipsum mitti Prisco significat:
 ut proprium sibi festum Romani cum epulorum gaudio peragerent.
 currus itaque quadringentos cibis probe refertos ad eos destinavit. Priscus
 etiam vicissim species Indicas, piper nimirum, folium Indicum, co-
 stum, cassiam, et alia postulata misit ad barbarum, qui tum ad Ther-
 mium sedem posuerat: et id muneris laetantissime accepit: atque ita
 donec festi celebritas expleretur, Romani cum barbaris permixtim et
 absque discrimine conversabantur; nec in alterutrinis castris terroris
 suspicio ex huiusmodi societate exorta est. diebus vero solemnibus
 iam elapsis barbari a Romanis seiunguntur. porro Mauricius suppe-
 titiis Prisco ferendis cum pedestri militum manu Comentiolum misit.
 Chaganus quoniam accepto, adversus Comentiolum expeditione susce-
 pta, ad trigesimum lapidem a Comentioli exercitu castra posuit. quare

- D Κομεντίολος ἑναπορῶν ἄγγελον πρὸς τὸν Χαγάνον ἐξέπεμψεν. φασὶ δὲ τινες τὸν Μαυρίκιον ὑποθέσθαι τῷ Κομεντιόλῳ, ὅπως τὸ Ῥωμαϊκὸν στράτευμα παραδώσῃ πολεμίοις διὰ τὰς ἀταξίας αὐτῶν. νυκτὸς δὲ μεσούσης ἐκέλευσεν τὸν στρατὸν ὀπλίσασθαι, μὴ παραγυμνώσας τοῖς ὄχλοις μέλλειν πόλεμον 5 συστήσασθαι. αὐτοὶ δὲ ὑπειληφότες ὅτι γυμνασίας ἔνεκεν σιδηροφορεῖν αὐτοὺς ἐκέλευσεν, οὐχ ὥς ἔδει ὀπλίσαντο. ἡμέ-
 V. 187 ρας δὲ γενομένης καὶ τῶν βυρβάρων καταλαβόντων, θρύλλος πολὺς τὸν στρατὸν κατέλαβεν. ὁ δὲ Κομεντιόλος τὰς τάξεις
 P. 235 ἐτάραττεν, καὶ αἷτιος αὐτοῖς ἀκαταστασίας ἐγένετο. οὕτω μὲν 10 οὖν οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς φυγὴν ἐτρέποντο. οἱ δὲ βάρβαροι ἀστρατήγητον τὸν λαὸν εὐρηκότες, ἀνηλεῶς τούτους ἐφόνευσαν. ὁ δὲ Κομεντιόλος ἀσχέμῃ φυγῇ ἐπὶ τὰ Δριζίπερα γίνεται· οἱ δὲ τῆς πόλεως ὑβρεσι καὶ λίθοις βάλλοντες αὐτόν, τοῦ ἄσπεως ἀποπέμπουσιν. οἱ δὲ βάρβαροι ἐπὶ τὰ Δριζίπερα 15 ἐλθόντες, τὴν τε πόλιν ἐπόρθησαν καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου ἐνέπρησαν· τὸν τε τάφον αὐτοῦ ἡρπυρωμένον εὐρόντες, ἀνοσίως σκυλεύουσι. καθυβρίζοντες δὲ καὶ τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος, καὶ πολλὴν ἐν τῇ Θράκῃ αἰχμαλωσίαν ποιη-
 B σάμενοι, ἐν ὅλῳ λαμπρῷ Ῥωμαίων κατεπαιρομένοι. τοῦ δὲ 20

3. τὸ add. ex A.

10. ἀκαταστασίας om. A b e.

11. of

add. ex A.

13. Δριζίπερα A ubique, Δριζίπερα vulg.

16.

τοῦ ὁσίου Ἀλ. α.

18. καθυβρίζοντες A, καθυβρίζουσι vulgo.

20. ἐνώχλου τῷ λαμπρῷ Ῥωμαίων A e.

Comentiolus in magnas mentis angustias adductus legationem ad Chaganum destinavit. Mauricium sane Comentiolo ut Romanum exercitum a tumultibus concitandis deinceps compescendum adversariis proderet, quorundam rumor extitit. porro media nocte milites armari iussit, nec tamen se praelium initurum esse significavit: unde milites exercitationis tantum ergo arma capessenda se iussos arbitrati, non ut decuit pro certamine sustinendo sunt instructi. adventante luce, et iam barbaris irruentibus, ingens tumultus totum exercitum pervadit. sane Comentiolus ipse turbabat ordines, et confusionis auctorem omnino se praebebat, atque ita Romani in fugam versi sunt. barbari nulla militiae lege compositum exercitum operi, summa inhumanitate cunctos trucidant. Comentiolus turpi fuga ad Drizipera salutem quaesivit, quem cives contumeliis lapidibusque emissis, urbe expellunt. tum vero barbari Drizipera profecti, civitate direptioni tradita, in sancti Alexandri templum incendio grassati sunt, cumque sepulchri thecam argento ornatam reperissent, illis prius et contemptis martyris reliquiis, ornamentum omne sacrilege spoliavere: inde coacta per totam Thraciam praeda, collectisque captivis, ipsi, multitudine

Κομεντιόλου ἐν τῇ Βυζαντίῳ καταλαβόντος, μέγιστος τῦραχος καὶ κλύδων τῇ πόλει ἐνέσκηψεν· ὥστε φοβηθέντες βούλεσθαι τὴν Εὐρώπην καταλιπεῖν, καὶ πρὸς τὴν Ἀσίαν ἐν τῇ Χυλικῇ δόνι μετοικισθῆναι. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ τε ἐξκούβητα ἀναλαβών, καὶ ὀπλιτικὸν συλλεξάμενος ὁμίλον, τὰ Μακρὰ διεφρούρησε τείχη. οἱ δὲ δῆμοι τὴν πόλιν ἐφύλαττον· καὶ ἡ σύγκλητος παρῆγει τὸν βασιλέα πρεσβείαν πρὸς τὸν Χαγάνον ἐκπέμψαι. ὁ δὲ Θεὸς τὴν ἐκδίκησιν τοῦ μάρτυρος Ἀλεξάνδρου ποιούμενος, λοιμικὴν νόσον τοῖς βαρβάροις ἔπεμψεν· καὶ ἐν 10 μιᾷ ἡμέρᾳ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τοῦ Χαγάνου διὰ πυρετοῦ καὶ βουβωνος ἀπέκτεινε σὺν πολλοῖς ἄλλοις ὄχλοις· ὥστε ἀντὶ χαρᾶς ἐπινικίου καὶ παιάνων καὶ ἀσμάτων θρήνους καὶ δάκρυα καὶ πένθη ἀπαρηγόρητα ἔχειν τὸν βάρβαρον. ἡ δὲ σύγκλητος παρεκάλει τὸν καίσαρα τὸν βάρβαρον πρεσβεῦσαι εἰς τὰ 15 Ἀριζίπερα, * ὅστις λόγοις ἡπίοις τὸν βάρβαρον ἐκολάκευεν. ὁ δὲ βάρβαρος οὐκ ἠθούλετο τὰ δῶρα δεῖξασθαι, καίπερ θρήνῳ ἀσχετῇ τῶν παιδῶν κατεχόμενος. ἔφρασκε δὲ πρὸς τοὺς

7. παρῆγει τὸν βασιλέα πρεσβείαν πρὸς τ. X. A, παρῆγει πρὸς τὸν X. πρεσβείαν vulg. 11. σὺν πολλοῖς ἄλλοις A, σὺν πολλ.

καὶ ἄλλ. vulg. 12. θρήνους A, θρήνον vulg. 13. ἔχειν]

εἶχον A, εἶχεν vulg. 14. τὸν καίσαρα πρεσβεῦσαι τὸν Χαγάνον A, sed nomen legati ubique omittitur, qui apud Simucatt.

VII, 15. Harmato appellatur: fortasse igitur legendum est: παρεκάλει τὸν καίσαρα πρεσβεῦσαι τὸν Ἀρμάτωνα εἰς Ἀριζίπερα.

15. ἐκολάκευεν A, ἐκολάκυσεν vulg. 16. καίπερ add. ex A.

17. πρὸς τὸ πρεσβεῦσαι A f.

armis, ordine, necessariis bene instructa, in Romanos insultabant. inde Comentiolo Byzantium reverso, ingens ex timore perturbatio animorumque procella toti urbi incubuit: adeo ut prae nimio timore, de relinquenda Europa, et transmigratione in Asiae Chalcedonem consilium aperte iniretur. imperator autem excubitorum satellitio stipatus, collecto armatorum militum globo Longum murum tutabatur: urbem vero populi factiones custodiebant, senatu legationem ad Chaganum decernendam suadente. porro dens iniurias martyri Alexandro irrogatas ulturus morbum pestilentem in barbaros immisit, qui uno solo die febris ex bubone orta septem Chagani liberos cum innumera populi multitudine extinxit: adeo ut triumphalis laetitiae, victoriae paeonium, cantumque vice luctus, lacrimas atque planctus prorsus inconsolabiles receperit. senatus itaque legatos ad Chaganum Drizipera a caesare destinari rogabat . . . . . qui officio functus blandis verbis barbarum delinivit. barbarus impotenti luctu ex filiorum factura dentatus, munera accipere detrectavit; tantum legatos affatur hoc pacto:

πρέσβεις· κρινεῖ δὲ θεὸς ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ Μανρικίου ἀν-
 τοκράτορος· αὐτὸς γὰρ τὴν εἰρήνην διέλυσεν· ἐγὼ δὲ τοῖς
 αἰχμαλώτους ἀποδίδωμι αὐτῷ κατὰ ψυχὴν νόμισμα ἐν κομιζό-
 μενος παρ' αὐτοῦ. ὁ δὲ Μανρίκιος οὐκ ἠέσχετο δοῦναι·
 καὶ πάλιν ὁ Χαγάνος ἤτήσατο ἀνὰ ἡμίσεος λαβεῖν κατὰ ψυ- 5
 χήν· καὶ οὐδ' οὕτως ὁ βασιλεὺς δοῦναι κατεδέξατο, ἀλλ' οὐδὲ
 τεσσάρων κερατίων λαβεῖν. καὶ θυμωθεὶς ὁ Χαγάνος πάντα
 ἀπέκτεινεν, καὶ ἐπὶ τὰ ἴδια ἀνέξεν, πεντήκοντα χιλιάδας
 ταῖς σπονδαῖς τοῖς Ῥωμαίοις ἐπιθείς. καὶ τὸν Ἰστρον ποτα-
 μὸν μὴ διαβαίνειν ὡμολόγησαν. ἐκ τούτου πολὺ μῖσος κατὰ 10
 Μανρικίου τοῦ βασιλέως ἐκινήθη· καὶ ἤρξαντο λοιδορίαις
 P. 236 τοῦτον βάλλειν· ὁμοίως καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν τῇ Θράκῃ πρὸς λοι-
 δορίαν τοῦ βασιλέως ἐκινήθη. ὁ δὲ στρατὸς ἐντολικάριόν
 ἐπέμψεν πρὸς τὸν βασιλέα κατὰ Κομεντιόλον ὡς προδοσίαν
 ἐν τῷ πολέμῳ ποιήσαντος, ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ Φωκῆς, ὅστις τῷ 15
 βασιλεὶ διαλεγόμενος βρνερεῶς τούτῳ ἀντέλεγεν ἐν τῷ σιλην-
 τίῳ, ὥστε τινὰ τῶν πατρικίων τοῦτον ματιῶσαι, καὶ τὸν
 πώγωνά αὐτοῦ τίλει. ὁ δὲ βασιλεὺς οὐ κατεδέξατο τὴν κατὰ
 Κομεντιόλου ἐγκλησιν· ἀλλὰ τούτους ἀπράκτους ἀπέλυσεν·
 διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἐπιβουλὴ τοῦ βασιλέως ὑργήν· ἐλαβεν. κατὰ 20

5. fort. ἀνὰ ἡμισυ.

12. καὶ ὁ λ. A, δὲ ὁ λ. vulg.

16.

βοιαρῶς A.

17. μουντῶσαι A.

20. ἡ aild. ex A.

ἐλάμ-

βαιν A.

sedet deus aequus iudex inter me et Mauricium imperatorem: ipse vio-
 landae paci ansam dedit. captivos tamen omnes ei reddam accepto in
 singula capita nummo uno. Mauricius eam pecuniae summam deprom-
 nere non tulit: quare dimidium nummum pro singulorum capite re-
 dlinendo rursum postulat Chaganus: sed neque dimidiatum nummum,
 neque etiam ceratia quatuor, quae tandem pro singulis petierat Cha-
 ganus, Mauricius solvere admisit. eapropter Chaganus cunctos ad
 unum interfecit, et in propriam regionem regressus tributo, quod ex
 antiquis conditionibus Romani pendebant, quinquaginta millia de novo
 addidit. Istrum vero fluvium se non amplius traiekturos utriusque
 Romani et Bulgari convenere. ex istis oilum ingens in Mauricium
 conflatum, unde et conviciis iniuriisque eum aperte proscindere, ex-
 ercitus quoque grex universus per Thraciam sparsus ad ludibria diras-
 que in eum expuendas moveri. exercitus itaque missos ad Mauricium
 contra Comentiolum decrevit, qui se ab ipso in praelio proditos que-
 rerentur. adfuit et missis unus Phocas, qui coram Mauricio orans,
 audiente etiam senatu, insolentibus in eum probis inectus est: ita
 ut inflictis etiam colaphis, barbam illi e patriciis nonnemo vellicave-
 rit. porro imperator obiectas Comentiolo accusationes non admisit:

τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ Νεῖλῳ ποταμῷ Μηναῖ
 τοῦ ἐπάρχου μετὰ λαοῦ πορευομένου ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ V. 188
 Ἀήλτα, ἡλίου ἀνίσχοντος, ζῶα ἀνθρωπόμορφα ἐφάνησαν ἐν
 τῷ ποταμῷ, ἀνὴρ τε καὶ γυνή. καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ εὐστερνος
 5 καταπληκτικὸς τε τὴν ὄψιν, ξανθὸς τὴν κόμην, μιξοπόδιος, καὶ
 μέχρι τῆς ὀσφύος ἐγύμνου τὴν φύσιν, καὶ πᾶσιν ἐδείκνυτο
 γυμνός· τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος τὸ ὕδωρ ἐκάλυπτε·
 τοῦτον δὲ ἐπαρχος ὄρκοις ἐβάλλεν, μὴ καταλῦσαι τὴν θεω-
 10 ρίαν, πρὶν ἅπαντες ἐμφορηθῶσι τῆς παραδύζου ταύτης ὁρά-
 σεως. ἡ δὲ γυνὴ τοὺς τε μαζοὺς εἶχεν καὶ τὴν ὄψιν λεῖαν,
 καὶ τὴν κόμην βαθεῖαν, καὶ μέχρις ἐννάτης πως ὁ λαὸς ἐθαύ- C
 μαζεν ὁρῶν τὰ ζῶα ταῦτα. τῇ δὲ ἐννάτῃ ὥρᾳ ἔδυσαν ἐν τῷ
 ποταμῷ. ὁ δὲ Μηναῖς ταῦτα τῷ βασιλεῖ Μαυρικίῳ γε-
 γράφηκεν.

15 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπον Ἰσακίου, Ἀντιοχείας Ἀναστα- A. M. 6093
 οῖου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Μαρτίῳ κς', ἰνδικτιῶν δ', τῇ ἡμέρᾳ
 τοῦ ἁγίου πάσχα Σοφία αὐγούστα ἡ γυνὴ Ἰουστινίου ἄμα
 Κωνσταντίνῃ γυναικὶ Μαυρικίου στέμμα κατασκευάσασαι D

2. ἐπάρχου A, ὑπάρχου vulg. ἐπιλεγομένῳ A, λεγομένῳ
 vulg. 8. μὴ om. A. 11. ἐννάτης πως — — — τῇ δὲ om. A.
 19. γυναικὶ Κωνσταντίνῃ a, Κωνσταντίνῃ τῇ γυναικὶ A f, Κωνσι-
 γυν. vulg.

ae missos infecta penitus re dimisit: ex quo insidiarum in imperato-
 rem deinceps structarum series processit. caeterum ad Nilum Aegy-
 pti fluvium cum Menas praefectus una cum exercitu, ad locum, qui
 Delta vocatur, iter faceret, sole oriente, visa sunt in flumine animalia
 specie humana, vir et foemina. vir erat bene compositus, pectore
 amplo, terribilis aspectu, fulvo crine, cui tamen inerant cani, et us-
 que ad lumbos nudus naturam exhibebat spectandam, et nulla re te-
 tetus cunctorum oculis manifestus erat; caeteras vero corporis partes
 aqua obtegebat. hunc praefectus adiuravit, ne prius e conspectu dis-
 cederet, quam omnes se raro adeo exsaturassent spectaculo. mulier
 et mammas habebat, et faciem levem, prolixosque crines. ad horam
 itaque nonam universus exercitus animalia cum admiratione specta-
 vit: hora vero nona fluvium subiere. quod demum Menas imperatori
 scriptis enarravit.

Hierosolymorum episcopi Isacii, Antiochiae Anastasii annis A. C. 593
 primus.

Hoc anno mensis Martii die sexto supra vigesimum, indictione
 quarta, ipso sancti paschatis die, Sophia Augusta Iustini coniux, et
 Constantina Mauricii pariter uxor paratam imperatori coronam pretio

ὑπέρτιμον τῷ βασιλεῖ προσήγαγον. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο θεασάμενος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῇ θεῇ τοῦτο προσήγαγεν, καὶ ἐκρέμυσεν αὐτὸ ἐπὶνὼ τῆς ἀγίας τραπεζῆς διὰ τριχαλᾶστος ἀλυσίδου διαλίσθου καὶ χρυσοῦ. αἱ δὲ αὐγοῦσαι μεγάλως ἐλυπήθησαν τοῦτο μαθοῦσαι. καὶ ἐν μάχῃ Κων-5
 σταντίνα αὐγοῦσαι πρὸς τὸν βασιλέα τὴν ἑορτὴν ἐποίησεν. ὁ δὲ βασιλεὺς μὴ προσχὼν τὰς ἐγκλήσεις τῶν ἐν Θράκῃ στρατευμάτων κατὰ Κομεντιόλου, ὁ αὐτὸς Κομεντιόλος ἀναλαβὼν τὸ ὀπλιτικόν, ἔρχεται ἐπὶ τὸν Ἰστρον, καὶ ἐνοῦται τῇ Πρί-
 Ρ. 237 σκῇ ἐν Σιγγιδόνι· καὶ λύεται ἡ πρὸς τοὺς βαρβάρους εἰρή- 10
 νη. ταύτης λυθείσης ἔρχονται εἰς τὸ Βιμηνάκιον, ἧτις ἐστὶ νῆσος μεγάλη τοῦ Ἰστρον. ταῦτα δὲ ἀκούσας ὁ Χαγάνος, συναθροίσας τὰς ἑαυτοῦ δυνάμεις, ἐπὶ τὰ Ῥωμαϊκὰ χωρεῖ· τοὺς δὲ τέσσαρας αὐτοῦ υἱούς, παραδούς ἑτέρας δυνάμεις, παρέστηκε φρουρεῖν τὰς διαβάσεις τοῦ Ἰστρον. οἱ δὲ Ῥω- 15
 μαῖοι σχεδίας ποιήσαντες, τὸν ποταμὸν διενήξαντο, καὶ πόλεμον μετὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Χαγάνου συνεστήσαντο, Πρίσκου στρατηγοῦντος. ὁ γὰρ Κομεντιόλος ἀσθενήσας, εἰς τὸ Βιμηνάκιον τὴν νῆσον ἐκαθέζετο. ἐπὶ πολλὰς δὲ ὥρας τοῦ πολέμου κρατήσαντος καὶ τοῦ ἡλίου δύναντος, τριακοσίων τε Ῥω- 20

2. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ α.

Βιμηνάκιον vulg.

15. φρουρεῖν] τηρεῖν α.

add. ex A.

7. ἐν τῇ Θρ. A.

14. τοῖς δὲ τέσσαρσιν αὐτοῦ υἱοῖς A.

τὰς δυνάμεις τ. Γ. A α.

19. δὲ

quoque superiore obtulerunt. imperator opus demiratus, ad ecclesiam proficiscitur, et in munus deo offert: ipsique supra sanctam mensam ex triplicibus catenulis lapidibus auroque consertis appendit. eo nuncio accepto augustae animo omnino consternatae: et inter querelas et offensas augusta Constantina cum imperatore diem sollemnem egit. imperatore vero latus a Thraciis copiis adversans Comentiolum accusationes nullius faciente, ipse Comentiolum, versus Istrum acie educta, ad Singidonem Prisco adiungitur, et cum barbaris pacem initam solvit. ea violata Viminacium, quae est Istri magna insula, conveniunt. re accepta, Chaganus copias colligit, et Romanas provincias invadit: aliis vero turmis filiorum curae commissis, Istri fluminis quae forent vada tutanda mandavit. Romani vero tumultuariis lembis compositis traiecerunt amnem, et Prisco duce cum Chagani filio manus conserunt; Comentiolum enim infirma valetudine iactatus in insula Viminacio substiterat. ad plures autem horas certamine protracto, cum sol occideret, e Romanis trecenti occisi, barbarorum ad quater mille desiderati. copiis summo mane castris edu-

μαίων ἀναιρεθέντων, χιλιάδες τέσσαρες ἐκ τῶν βαρβάρων Β
 διώλοντο. ἔωθεν δὲ πάλιν συντάξαντες τὰ στρατεύματα, πάλιν
 τοῦ πολέμου ἀπῆρξαντο, καὶ πάλιν ὀκτὼ χιλιάδας τῶν
 βαρβάρων ἀνείλον. ὁμοίως καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ παρταξάμε-
 5 νοι ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς τοὺς βαρβάρους
 ἐχώρησαν, καὶ τούτους τρέψαντες, καὶ ἐπὶ τὰ ὕδατα τῆς λί-
 μνης τοὺς βαρβάρους ὠθήσαντες, πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀπέπνιξαν·
 ἐν οἷς καὶ οἱ τοῦ Χαγάνου παῖδες ἀπεπνίγησαν· καὶ νίκην
 οἱ Ῥωμαῖοι περιφανῇ ἀνεθήσαντο. ὁ δὲ Χαγάνος συναθροί-
 10 σας δυνάμεις πολλὰς κατὰ Ῥωμαίων ἐπήρχετο· πόλεμον δὲ
 κροτηθέντος τρέπουσιν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς βαρβάρους· καὶ πα-
 σῶν οἱ Ῥωμαῖοι ἐπισημοτέραν ταύτην ἀπηνέγκαντο τὴν νίκην.
 ὁ δὲ Πρίσκος τέσσαρας χιλιάδας συντάξας τὸν Τίσσον ποτα- V. 189
 μὸν περᾶσαι ἐκέλευσεν, καὶ κατασκοπῆσαι τὰ τῶν βαρβάρων
 15 σκηνώματα. οἱ δὲ βάρβαροι μηδὲν τῶν γεγονότων ἔγνωκότες,
 ἑορτὴν ἐπιτελοῦντες συνεποσίαζον. τούτοις οἱ Ῥωμαῖοι κρυ-
 πτῶς ἐπιπεσόντες, μέγιστον φόνον ἀπεργάζονται· τριάκοντα
 γὰρ χιλιάδας Γηπαίδων καὶ ἑτέρων βαρβάρων ἀπέκτειναν·
 καὶ πλείστην αἰχμαλωσίαν λαβόντες πρὸς τὸν Πρίσκον ὑπέ-
 20 στρεψαν. ὁ δὲ Χαγάνος πάλιν δυνάμεις συναθροίσας ἐπὶ τὸν
 Ἰστρον παραγίνεται. καὶ συμβαλόντες πόλεμον ἡττῶνται οἱ Δ

2. ἔωθεν b. 3. χιλιάδες vulg. 7. ἐλάσαντες a. ἀπέ-
 πνιξαν A, Ἐπνιξαν vulg. 8. τοῦ add. ex A. 13. Τίσσω A.
 16. τούτοις — φόνον om. b f.

ctis et in aciem ex utraque parte compositis, bellum rursus instru-
 ctum, et rursus e barbaris octies mille trucidati. tertio pariter die
 in ordinem distributi ex eminentiore loco Romani barbaros adorti,
 eorum acies fundunt, ac in paludem quandam adactos et in elus pro-
 fundum impulsos, plures aquis suffocant, inter quos etiam ipsi Cha-
 gani liberi extincti: eo successu victoriam Romani consequuti sunt
 praeclarissimam. Chaganus maioris exercitus robore comparato, in
 Romanos facit impressionem, consertoque praelio, iterum barbaros
 fudere Romani: fuitque haec Romanorum victoria cunctis omnibus il-
 lustrior. Priscus porro armatorum millibus quatuor instructis, Tisam
 amnem transire, et hostium tentoria explorare iussit. barbari rei ge-
 stae penitus ignari festivum epulum celebrabant, et crapulis operam
 dabant. hos Romani ex improviso adorti, ingenti clade affecerunt:
 caesis enim Gepedum et aliorum barbarorum millibus triginta, et in-
 super praeda potiti uberrima, ad Priscum revertere. Chaganna autem
 exercitu restituto ad Istrum venit: ubi commissa pugna barbari vi-
 cti sunt, et in amnis fluentis submersi: cum quibus etiam Sclavini

βάρβαροι, καὶ εἰς τὰ ῥείθρα τοῦ ποταμοῦ ἀποπνίγονται. συν-
 ἀπόλλυνται δὲ τούτοις καὶ Σκλαβινοὶ πολλοί. ζῶντας δὲ
 ἐκράτησαν Ἀβάρους μὲν τρισχιλίους διακοσίους, καὶ βαρβά-
 ρους δισχιλίους. ὁ δὲ Χαγάνος εἰς Μαυρίκιον βασιλεία πρέ-
 σβεις ἀπέστειλεν ἀναλαβεῖν τοὺς ζωορρηθέντας πειρώμενος. ὁ 5
 δὲ Μαυρίκιος μήπω μαθὼν τὴν περιφανῆ τῶν Ῥωμαίων νί-
 κην, γράφει τῷ Πρίσκῳ ἀποδοῦναι τῷ Χαγάνῳ τοὺς βαρβά-
 ρους μόνον. ὁ δὲ Κομεντίολος μόλις τῆς νόσου διαγενόμενος
 ἐξέρχεται εἰς Νόβας ζητῶν ὁδηγοὺς τοῦ ἐξαγαγεῖν αὐτὸν τὴν
 ὁδὸν Τραϊανοῦ τοῦ βασιλέως. γέρων δὲ τις ταύτην ἐπιστά- 10
 μενος, ἔφασκεν δυσχερῆ εἶναι καὶ ἀδιόδευτον, ἀπὸ τε τῶν
 ὑετῶν πολλῶν καὶ χειμῶνος ὄντος, ὑψηλὰ ὄρη καὶ χιόνιας
 P. 238 κεκτημένην. ὁ δὲ Κομεντίολος μὴ πεισθεὶς τοῖς λόγοις τοῦ
 γέροντος, ἀπέρχεται διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης. ψυχῶς δὲ γεγο-
 νότος ἐξαισίου καὶ μεγάλου κρύους, διαφθείρονται πολλοὶ τῶν 15
 Ῥωμαίων, καὶ τῶν νοτοφόρων ζῶων τὰ πλεῖστα. καὶ μόλις
 εἰς τὴν Φιλίππου πόλιν ἀφίκετο. κάκεισε τῶν Ῥωμαίων πα-
 ραχειμασάντων, ὁ Κομεντίολος εἰς Βυζάντιον ἔρχεται.
 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀνὴρ τις τὸ μοναχικὸν σχῆμα περιβε-
 βλημένος καὶ ἐν ἀσκήσει διαλάμπων, σπαθίον γυμνώσας, ἀπὸ 20

2. τούτοις καὶ A, καὶ τούτοις vulg. 5. βουλόμενος a. 7. τῷ
 Χαγάνῳ om. a. 8. καὶ μόνον A, μόνους f. μόλις add.
 ex a. 9. Νόβας A a, νομάς vulg. 10. ταύτην add. ex A.
 11. δυσχερῆ εἶναι A a, δυσχερῆ ταύτην εἶναι vulg. 12. ὑετῶν
 A, ἑτῶν vulg. 16. νοτοφόρων vulg.

multi periere. vivi in potestatem Romanorum venerunt Avaram tria millia ducenti, barbari bis mille. Cbaganus vero legatos ad Mauricum misit ad captivos redimendos: Mauricius nondum accepto tam praeclaræ victoriæ nuncio, Prisco scribit ut solos barbaros redderet. caeterum Comentiolus cum vix a languore se recepisset, in deserta Nomadum loca profectus est, ductores quaerens, qui sibi viam a Traisno olim tritam indicarent. senior autem quidam illius gnarus difficilem admodum et asperam, ceu quæ a multis imbribus et inusitata perpetuæ biemis rigore borresceret undique, et praeruptis saxibus niviumque globis quaqua versus obsideretur, prædicabat. Comentiolus spreto seuis monito, viam illam capessit. cum autem immensum plane frigus asperumque gelu ingrueret, multi ex Romanis militibus, lumentorum vero maxima pars periit: vixque Philippopolim deventum est: ubi cum bibernarent milites Romani, Comentiolus Byzantium se contulit.

Eodem anno vir quidam monachorum habitu indutus, et continuis religiosæ vitæ exercitationibus insignis, a foro ad Chalcen us-

τοῦ φόρου μέχρι τῆς Χαλκῆς ξιφήρης διαδραμίων, τὸν αὐτοκράτορα τοῖς πῦσιν ἐν φόνῳ μαχαίρας τεθνήξασθαι προηγόρευσεν. ὁμοίως καὶ Ἡρωδιανὸς Μανρικίῳ εἰς τὸ φανερὸν Β
5 ἀνυποδύντον λιτανεύοντος μετὰ πάσης τῆς πόλεως, παρερχομένου ἐν τοῖς Καρπιανοῖς, στασιάζουσιν ἐκ τοῦ πλήθους τιτές, καὶ λίθους κατὰ τοῦ βασιλέως ἔβαλλον· ὥστε μόλις τὸν βασιλέα σὺν Θεοδοσίῳ τῇ νύκτι αὐτοῦ διασωθῆναι, καὶ τὴν εὐχὴν πληρῶσαι ἐν Βλαχέρναις. οἱ δὲ δῆμοι εὐρόντες ἀν-
10 δρα προσομοιοῦντα Μανρικίῳ, καὶ βαλόντες αὐτῷ σάγιον μαῦρον καὶ ἀπὸ σκόρδων πλέξαντες στέφανον, καὶ εἰς ὄνον τοῦτον καθίσαντες, διέπαιζον λέγοντες· εὐρηκεν τὴν δαμαλίδου ἀπαλὴν, καὶ ὥς τὸ καινὸν ἀλεκτόριον ταύτῃ πενήθηκεν, καὶ ἐποίησεν παιδιά ὥς τὰ ξυλοκούκουδα· καὶ οὐδεὶς τολμᾷ λα-
15 λῆσαι, ἀλλ' ὅλους ἐφίμωσεν· ἄγιέ μου, ἄγιε, φοβερὸ καὶ δυνατέ, δὸς αὐτῷ κατὰ κρανίου, ἵνα μὴ ὑπεραίρηται· καὶ γὰρ σοὶ τὸν βοῦν τὸν μέγαν προσαγάγω εἰς εὐχὴν. πολλοὺς δὲ τούτων πιάσας ὁ βασιλεὺς ἐτιμωρήσατο.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Νοεμβρίῳ Ἰνδικτιῶν ε' ὁ βασιλεὺς A.M. 6094
20 Μαυρίκιος Θεοδόσιον τὸν αὐτοῦ υἱὸν συνῆψεν πρὸς γάμον τῇ V. 190
D

10. βαλόντες A, βάλλοντες vulg. 11. καὶ εἰς ὄν. τ. καθίσαντες A, εἰς ὄν. τοῦτον καθίζοντες vulg. 13. ἀλεκτόριον A f., 14. ὥς τὰ] ὅσα vulg. 15. καὶ δυνατέ om. f. 16. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg.

que nudatum gladium manu intentans morte gladio inferenda imperatorem ex hominibus excessurum cunctis praenunciavit: similiter Herodianus Mauricio palam, quae ipsi eventura essent, praedixit. caeterum imperatore nudis aliquando pedibus cum universo populo per civitatem cum precibus noctu procedente, ad Carpiana forte transitum habente, e plebe quidam exciti tumultuari et in eum lapides mittere, ita ut vix ipse cum Theodosio filio incolumis evaderet, et precem expleret in Blachernis. at forte plebs hominem quendam Mauricio similem inveniens, hunc nigri coloris sagulo indutum et corona ex allis intexta redimitum in asinum imposuit, sedentique locosis illudebat vocibus. teneram iuenculam invenit, et velut exorietis Gallulus in eam insiliit: ac procreavit filios instar ligneorum crepitaculorum. nullus tamen audet conqueri: quin imo cunctorum obtinuit ora. sancte mi, o sancte, tremende et potens: ictum in eius cranium impinge, ne amplius efferatur: et ego voti reus bove tibi maximo litabo. imperator vero in plures ex seditiosis comprehensos supplicis animadvertit.

Hoc anno mense Novembri Indictione 5 Mauricius imperator A.C. 594

θυγατρὶ Γερμανοῦ πατρικίου στεφανώσαντος αὐτοὺς Κυρια-
 κοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. τῇ δὲ Ἰανουαρίῳ μηνί
 α' Δομιτιανὸς ἐπίσκοπος Μελιτινῆς, συγγενὴς τοῦ βασιλέως
 τέθνηκεν, καὶ εὐάφῃ ἐν τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις ὑπὸ Κυριακοῦ
 τοῦ πατριάρχου, καὶ πάσης τῆς συγκλήτου τιμηθεὶς ἐπιτάφια. 5
 ὁ δὲ βασιλεὺς Πέτρον τὸν ἴδιον ἀδελφὸν στρατηγὸν πάλιν
 τῆς Θράκης χειροτονήσας ἀπέστειλεν. ἤκηκόει γὰρ περὶ τοὺς
 καταράκτας ἰδραιοθῆναι τὰ τῶν βαρβάρων πληθὴ τὸν Ἀψήχ
 P. 239 στρατηγὸν ἔχοντα. ὁ δὲ Πέτρος ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Ἀψήχ
 πρεσβευτήν περὶ εἰρήνης. ὁ δὲ Ἀψήχ τοὺς καταράκτας ἐκ 10
 τῶν Ῥωμαίων ἐπεχειρεῖ λαβεῖν· καὶ ὁ Χαγάνος ἐπὶ τὴν
 Κωνσταντιάν ἐχώρησεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ἐπὶ τὴν Θράκην ἐπα-
 νέλκευζαν, καὶ εἰς Ἀδριανούπολιν ἀφίκοντο. ὁ δὲ βασιλεὺς
 μαθὼν ὅτι ὁ Χαγάνος κατὰ τοῦ Βυζαντίου ἐπέρχεται, γράφει
 τῷ Πέτρῳ εἰς τὸν Ἰστρον ὑποστρέψαι. καὶ ἀποστέλλει Βώ- 15
 νοσον τὸν σκρίβωνα μετὰ ναυτιλίας τοῦ διαπερᾶναι τὸν λαόν.
 ἀποστείλας δὲ Πέτρος Γουνδόην τὸν ὑποστράτηγον πέραν τοῦ
 Ἰστρον, πολλῆς αἰχμαλωσίας ἐκράτησαν· ταῦτα μαθὼν ὁ
 B Χαγάνος τὸν Ἀψήχ μετὰ πληθους ἀπέστειλεν, ὅπως τὸ ἰὼν
 ναυτῶν διολέσῃ ἔθνος, ὡς σύμμαχον τῶν Ῥωμαίων. τούτου 20

1. Ῥωμαοῦ a.   8. καταράκτας A.   10. περὶ add. ex A.
 11. ἐπὶ τὴν Κωνσταντιόπολιν A, fort. ἐπὶ τὴν Κωνσταντινουπόλιν.
 15. Βόνωσον A.   19. τῶν αὐτῶν f, ταυτῶν e.

filium filiae Germani patricii matrimonio iunxit, Cyriaco patriarcha
 Cpoleos nuptiales coronas impoñente. Ianuario vero mense Domitianus
 Melitius episcopus imperatoris consanguineus diem extremum obiit,
 et a Cyriaco patriarcha ad sanctorum apostolorum sepultus est, se-
 nato universo funebribus honoribus memoriam eius prosequente. porro
 imperator Petrum fratrem suum Thraciae ducem iterum renunciatum
 illuc transmisit. audierat enim barbarorum multitudinem Apsech
 duce ad cataractas congregari. Petrus autem misso ad Apsech legato
 de pace tractavit. Apsech ex adverso cataractarum locum Romanis
 eripere studebat, Chagano contra Cpolim expeditionem auspicante.
 itaque Romani in Thraciam reversi Adrianopolim venerunt. verum
 ubi Chaganum Byzantium accedere cognovit imperator, Petro ut ad
 Istrum redeat, scribit. scribonem etiam Bonosum cum navigiis mili-
 tem trans flumen devehendo mittit. Petrus misso Gundus legato ex-
 ercitus trans Istrum praedam captivosque innumeros eius virtute coe-
 git. quod cum Chaganus rescivit, Apsech cum copiis misit ad nau-
 tarum turbam illic conficiendam, utpote qui Romanis auxiliati fuis-
 sent. quo demum facto, portio quae barbaris contigerat, ad Roma-

δὲ γενομένου τῶν βαυβάρων ἀπόμοιρα προσεργῆναι τοῖς Ῥω-
μαίοις. ὁ δὲ Μαυρίκιος ἐν ἑαυτῷ γενόμενος, καὶ εἰδὼς ὅτι
οὐδὲν τὸν θεὸν λανθάνει, ἀλλὰ πᾶσιν ἀποδίδωσιν κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῶν, καὶ ἐπιλογισάμενος τὸ σφάλμα ὃ ἐποίησεν εἰς τὴν
5 αἰχμαλωσίαν, μὴ ἐξαγοράσας αὐτήν, συμφέρον ἐκρίνεν ἐν τῷ
βίῳ τούτῳ ἀπολαβεῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ μὴ ἐν τῷ μέλλοντι
καὶ ποιήσας δεήσεις ἐγγράφους, ἀπέλυσεν εἰς πάντας τοὺς
πατριαρχικοὺς θρόνους καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας τὰς ὑπ' αὐ-
τόν, καὶ εἰς τὰ μοναστήρια τὰ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐν τοῖς Ἱε- C
10 ροσολύμοις, καὶ εἰς τὰς λαύρας χρήματα καὶ κηρὸς καὶ θυ-
μιάματα· ὅπως εὐξωνται ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἐνταῦθα ἀπολά-
βῃ, καὶ μὴ ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι. ἐσκανδαλιζέτο δὲ καὶ εἰς
Φιλιππικὸν τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ, ὥς εἰς τὸ Φ γράμμα ὀνομα-
ζόμενον. ὁ δὲ Φιλιππικός διαφόρως ἐπώμυντο τῷ βασιλεῖ,
15 ὥς καθαρὸς ἔστιν εἰς τὴν δουλείαν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔχει παρ'
αὐτῷ λόγον ἢ ὄλον. τοῦ δὲ Μαυρικίου τὸν θεὸν ἱκετεύον-
τος τοῦ ἐλεηθῆναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἐν μιᾷ κοιμωμένου αὐ-
τοῦ εἶδεν ὅπτασίαν, εἰς τὴν χαλκῇ πύλῃν τοῦ παλατίου ἐν τῇ D

1. προσεβόη τοῖς Ῥ. A, προσεβόητε Ῥ. vulg. 4. ἐπιλογισά-
μενος A, ἐπιλογισάμενος vulg. 5. συμφέρον A, συμφέρον
vulg. 6. τὴν ἁμαρτίαν A. 7. τοὺς add. ex A f. 8.
ἐκκλησίας A. 9. ὑπ' αὐτόν A a e, ὑπ' αὐτῶν vulg.
11. περὶ αὐτοῦ a. 12. καὶ ante εἰς add. ex A. εἰς τὸ γρά-
μμα f. 16. λόγον ἢ om. A a f. 17. ἐν μιᾷ] fort. ἐν νυκτι.

nos recidit. caeterum Mauricius ad se reversus, certus deum nihil latere, verum pro meritis cuique suis vices rependere, et attentius secum reputans, quam, non redemptis captivis, admisisset offensam; utilius sibi duxit, in hac potius vita, quam in futuro saeculo, flagitiorum poenas se exsolveret. compositas itaque preces ac vota litteris consignata ad singulos patriarchales thronos et ecclesias eisdem subiectas, ad monasteria in desertis et Hierosolymis posita, misit; quibus etiamnum pecuniarum, cereorum et thuris munera adiunxit: quo suis illi orationibus obtineat, ut in hac terrestri potius, quam in futuro saeculi mora operum suorum compensationem accipiat. invidus sane erat ei Philippicus ex sorore gener ob Phi litteram a qua nomen ducebat exordium. Philippicus autem non una iuramenti ratione usus, sed tum diis invocatis, tum etiam deo in testem implorato, se in eius obsequio purum gerere consilium, et tam ab animi levitate, quam dolis alienam semper mentem servasse coram imperatore affirmabat. Mauricius porro continua precibus deum interpellans ut erga animam clementem eum experiat, quadam nocte somno sopitus per visum imaginatus est, se astare coram imagine servatoris,

βασιλεία. ἡ δὲ γυνὴ αὐτοῦ Γορδία ἔκειτο χαμαι ὀδυρομένη
 καὶ κλαίονσα, καὶ τὸν Θεὸν ἱκετεύουσα. εἰσελθὼν δὲ ὁ Φι-
 λιππικὸς ἔν τῃ βασιλικῇ κοιτῶνι, ἔρριπεν ἑαυτὸν εἰς τοὺς
 πόδας τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ βασιλεὺς λέγει αὐτῷ· συγχώρησόν
 5 μοι διὰ τὸν Θεόν, ὅτι ἡμαρτόν σοι. ἔως γὰρ τοῦ νῦν ἔσκανδα-
 λιζόμεν ἐῖς σέ. καὶ κελεύσας ἐξελθεῖν τὸν παρακοιμώμενον
 ἀναστὰς ἔπescen εἰς τοὺς πόδας τοῦ Φιλιππικοῦ, λέγων· συγ-
 χώρησόν μοι· ἀσφαλῶς γὰρ οἶδα ὅτι οὐδὲν ἡμαρτες εἰς ἐμέ.
 ἀλλ' εἰπέ μοι, τίνα γινώσκεις ἐν τοῖς ἡμετέροις τάγμασι Φωκᾶν
 10 στρατιωτὴν; ὁ δὲ Φιλιππικὸς ἀναλογισάμενος, λέγει αὐτῷ· ἔνα
 γινώσκω, ὃς τις πρὸ καιροῦ ὀλίγου πεμφθεὶς ἐντολικάριος ἐκ
 τοῦ στρατοῦ ἀντέλεγεν τῷ κράτει σου, ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη·
 ποίας ἐνταύθεώς ἐστιν; ὁ δὲ Φιλιππικὸς εἶπεν· νεώτερος,
 15 θρασύς καὶ δειλός. τότε λέγει Μαυρίκιος· ἐὰν δειλός, καὶ φο-
 νέυς, καὶ ἐξηγγεῖτο τῷ Φιλιππικῷ τὴν τοῦ ὀνειῖρου ἀποκάλυψιν.
 τῇ δὲ νυκτὶ ἐκείνῃ ἐφάνη ἀστὴρ ἐν τῇ οὐρανῷ, ὁ λεγόμενος
 κομήτης. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ, ἔφθασεν καὶ ὁ ἀποσταλεὶς
 Μαγιστριανὸς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἁγίους πατέρας, φέρων
 20 αὐτῶν ἀποκρίσιν τοιαύτην· ὅτι ὁ Θεὸς δεξάμενος τὴν μετὰ-
 νοιάν σου, σώζει τὴν ψυχὴν σου, καὶ μετὰ ἁγίων κατατάττει σε

2. ἐλθὼν Α.

7. τοῦ add. ex A.

10. ἀναλογισάμενος Α

a f, ἅμα λογισ. vulg.

16. δὲ add. ex A.

19. τοιαύτην Α,

αὐτὴν vulg.

20. καὶ add. ex A.

plorans, et divini numinis opem suis precibus advocans in humum
 prostrata iacebat. Philippicus imperatoris cubiculum ingressus, ad eius
 pedes provolvitur. ad quem imperator: per deum immortalem, in-
 quit, ignosce quod in te peccavi. ad hanc aliquid hunc te suscep-
 tum et invisum habui. et accubitore secedere iussu, exurgens e le-
 cto ad Philippici pedes procidens, ignosce mihi, subiunxit: te nam-
 que nihil in me peccasse, certus sum. verum, si quempiam inter le-
 giones nostras Phocam nomine noveris, edissere. tum Philippicus
 secum aliquamdiu cogitans, unum, inquit, eiusmodi nominis novi; qui
 nuper missi munere apud te ab exercitu fungens imperio tuo verbis
 audacioribus sese opponebat. rogat imperator: cuius indolis est, ac
 naturae? subinfert Philippicus: iunior est adhuc, temerarius, et ti-
 midus. ait Mauricius: si timidus caedium amans est, et sanguinis:
 suique insomnii enarrationem ad Philippicum: instituit. ea nocte
 astrum, cui nomen cometes, in caelo visum est: sequenti porro luce
 Magistrianus ad sanctos eremi patres delegatus, responsum istiusmodi
 ab eis ferens, rediit. poenitentiam tuam deus approbat, et anima
 tua damnationis poena servata, cum omni familia tua in sanctorum

πανοικεί. τῆς δὲ βασιλείας μετὰ ἀτιμίας καὶ μετὰ κινδύνου ἐκπίπτεις. ταῦτα ἀκούσας Μαυρίκιος ἐδόξασεν μεγάλως τὸν Θεόν. **D** τῆς τοίνυν μετοπωρινῆς ὥρας καταλαβούσης, καὶ Μαυρικίου βασιλέως τῇ Πέτρῳ ἐν τῇ τῶν Σκλαβινῶν χώρᾳ προστάξαν· τὸν λαὸν παραχειμάσαι ἀντίστησαν οἱ Ῥωμαῖοι μὴ κατα-³δεχόμενοι τοῦτο ποιεῖν, διὰ τε τὴν τῶν ἱππῶν ταπεινώσιν, καὶ διὰ τὸ πολλὴν πρᾶϊδαν ἐπιφέρεισθαι, καὶ διὰ τὸ πλήθη βαρβάρων παραχεῦσθαι τῇ χώρᾳ, καὶ στάσιν ἐμελέτησαν. ὁ δὲ στρατηγὸς ἀγανακτῶν κατὰ τοῦ λαοῦ εἰς πόρους αὐτοὺς ἐνέβαλλεν. ἐπιπίπτουσι τοίνυν ἕτοιοι λαῦροι τῇ στρατῷ, καὶ ¹⁰ψῆχος πολὺ. ὁ δὲ Πέτρος ἀπὸ εἴκοσι μιλίων τῆς στρατῆς **P. 241** τὴν διατριβὴν ἐποιεῖτο. Μαυρίκιος δὲ τῇ Πέτρῳ ἐνώχλει διὰ γραμμάτων διαπερᾶσαι τὸν Ἰστρον· καὶ τὰς χειμερινὰς ἀποτροφὰς τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς τῶν Σκλαβινῶν χώρας ἀρύσασθαι, ὅπως μὴ δημοσίας σιτήσεις ἀναγκασθῇ τοῖς Ῥωμαίοις ¹⁵παρασχέσθαι. ὁ δὲ στρατηγὸς μεταστειλόμενος τὸν Γουνδόην ἔφη· λίαν μοι βαρύνετα τοῦ βασιλέως προστάγματα ἐπὶ ἀλλοτρίῃς γῆς Ῥωμαίους χειμάσαι προστάσσοντος, καὶ τὸ παρακοῦσαι χαλεπὸν· καὶ τὸ ὑπακοῦσαι, δεινότερον. οὐδὲν

3. καταλαβούσης A, καταλαμβάνουσας vulg. 4. προστάξαντος τὸν λαὸν παραχειμάσαι A, παραχειμάσαι κελεύσαντος vulg. ἀντίστησαν A, ἀνίστησαν vulg. 6. τὴν add. ex A. 12. ἐνώχλει A, ἐπώχλει vulg. 17. ἐφῇ add. ex A. 18. προστάσσοντος om. A. καὶ τὸ παρακοῦσαι χαλ. A a, καὶ τὸ ἐπακοῦσαι δεῖν χαλ. vulg. 19. καὶ τὸ ὑπακοῦσαι A a, καὶ τὸ παρακοῦσαι vulg.

album te ascribit: imperii vero dignitate cum dedecore et vitas periculo excides. his auditis Mauricius totis viribus laudes deo retulit. autumno igitur appetente, et Mauricio imperatore Petrum cum exercitu in Sclavinorum agris hibernare iubeute, milites Imperata facere detrectantes tumultuantur, et equos iam defatigatos, multamque praedam se avehere, sparsasque per regionem adversariorum copias passim occurrere causati, in rebellionem versi sunt. quare dux exercitus in rebellantes invectus duris eos laboribus subligere moliebatur: tunc admodum copiosi imbres, frigusque ingens castris incubuit. porro Petrus ad passuum viginti millia a via remotior moram agebat. Mauricius interea per litteras etiam moleste inssitabat exercitum trans Istrum duci, et ex Sclavinorum agris annonam in hiemem ei subministrari, ne ipse ex publico commeatum praebere cogeretur. dux autem Gundui ad se vocato, quam dura, inquit, Imperatoris iussa, in alieno hostilique solo exercitum hiemare praecipientis! parendi sane necessitas gravis: detrectandi difficultas maior. nil equidem boni

καλὸν τίκται φιλιεργυρία, μήτηρ δὲ πάντων τῶν κακῶν καθέ-
στηκεν. ταύτην νοσῶν ὁ αὐτοκράτωρ τῶν μεγίστων κακῶν
αὐτὸς τοῖς Ῥωμαίοις γίνεται. μετιστασιλάμενος δὲ τοὺς τα-
ξιαρχὰς τοῦ λαοῦ, τὸν τοῦ βασιλέως σκοπὸν αὐτοῖς παρεδή-
15 λωσεν. οἱ δὲ ἔφθουν· τὸν λαὸν τοῦτο μὴ καταδέξασθαι. ὁ δὲ
λαὸς τοῦτο ἀκούσας ἐστασίασεν· καὶ οἱ ἐπίσημοι ἄρχοντες φν-
γόντες ἐξ αὐτῶν πρὸς τὸν στρατηγὸν παρεγένοντο. τὰ δὲ πλήθη
συναθροισθέντα προβάλλονται ἔξαρχον Φωκᾶν τὸν κένταρχον,
καὶ ἐπὶ ἀσπίδος τοῦτον ὑψώσαντες εὐφήμησαν ἔξαρχον. καὶ
10 ταῦτα ὁ Πέτρος ἀκηκοὺς εἰς φυγὴν ἐτρέπη, καὶ τῷ βασιλεὶ
πάντα καταόηλα ἐποίησεν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὰ δυσχερῆ ταῦτα
ἀκούσας, κρύπτειν αὐτὰ τῷ πλήθει ἐπειράτο. δευτέρῃ δὲ
ἡμέρᾳ καὶ ἱππικὸν ἐπετέλεσεν, τὰ τῆς συμφορᾶς ἀποκρύπτων. C
ὁ δὲ δῆμος τῶν Πρασίνων ἔκραξεν, λέγων· Κωνσταντῖνος
15 καὶ Δομεντιόλος, δέσποτα Ῥωμαίων τρισυύγονστε, τῷ οἰκείῳ
σοῦ δήμῳ παρενοχλοῦσιν, ἵνα ὁ κρούχης διοίκησιν, εἰς ἃς
ἔχομεν ἀμωρίας. ὁ Θεὸς ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας ὑποτί-
ζει πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον ἐμφύλιόν τε καὶ ἀλλόφυλον,
καὶ χωρὶς αἱμάτων. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῖς δῆμοις ἐδήλωσεν·
20 μηδὲν ὑμᾶς ταράξῃ ἀλόγων στρατιωτῶν ἀκοσμία καὶ ἀταξία.

5. οἱ δὲ A, αὐτοὶ δὲ vulg. τοῦτο A, τοῦτον vulg.
δος A, ἀσπίδα vulg. 11. πάντα A, ταῦτα vulg.
τέλεσεν A, ἀπει. vulg. 15. Δομεντιζόλος A.

9. ἀσπί-
13. ἐπε-

atque honesti avaritia peperit; quin immo incommodorum omnium
mater apud omnes aestimatur. huius contagio imperator infectus in-
gentium malorum auctor Romanae rei publicae habebitur. convocatis
subinde agminum praefectis, imperatoris voluntatem ipsis patefacit:
qui, milites illam minime executuros, dixere. illa quoque publice
enunciata, confestim exercitus omnis in rebellionem motus. periculo
subducunt se primores, et ad ducem palantes se conferunt. quam-
obrem agmina in unum collecta Phoram centurionem exarchum crea-
vere: tumque clipeo sublatum exarchum faustis acclamationibus pro-
sequenti sunt. ea re intellecta, Petrus fuga lapsus certiolem de omni-
bus fecit imperatorem. Mauricius nuncium adeo gravem atque mole-
stum accipiens, urbicaris tormis caelare satagebat. die vero secunda
insequente, quo magis infortunium occideret, certamen equestre ce-
iebravit. tum vero Prasinorum factio in has voces erupit: Constan-
tius et Domentiolus, Romanorum domine, ter auguste, sollicitant
populum, ut, peccatis nostris exigentibus, fuscifer rei communis ad-
ministrato iustitatur: deus rerum omnium opifex adversarios et hos-
tes universos intestinos aequae ac externos citra sanguinis effusionem

οὐ δὲ *Βένετοι* εἶπον· ὁ θεὸς ὁ κελεύσας σε βασιλεύειν ὑπο-
τάξει σοι πάντα τὸν πολεμοῦντα τὴν βασιλείαν σου. εἰ δὲ
Ῥωμαῖός ἐστιν ὁ ἀγνωμονῶν σε εἰς δουλείαν σοι τοῦτον ὑπο-
D τάξει χωρὶς αἱμάτων. τοὺτους δὲ ὁ βασιλεὺς καθοπλίσας καὶ
λόχοις ἡπίοις κατευνάσας, σὺν τοῖς δημάρχοις φυλάττειν τὰ 5
τείχη τῆς πόλεως προσέταξεν. τοῦ δὲ νιού τοῦ βασιλέως
ἄμα Γερμανοῦ τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ εἰς Καλικράτειαν κνη-
γέτοῦντος, ἀποστέλλουσι γράμματα οἱ Ῥωμαῖοι πρὸς Θεοδό-
* σιον ἀξιούντες ὑπ' αὐτοῦ βασιλεύεσθαι, εἰ δὲ μή, καὶ Γερμα-
νὸν προσαγορεύσαι βασιλέα· μηδὲ γὰρ ἔτι ἀνέχεσθαι ὑπὸ 10
Μαυρικίου βασιλεύεσθαι. ταῦτα ὁ Μαυρίκιος μαθὼν, μετα-
στέλλεται τὸν νιὸν πρὸς ἑαυτόν. Κομεντίολον δὲ τὰ τεῖχη
φρουρεῖν προσέταττε. τὸν δὲ Γερμανὸν σὺν τῇ νύμφῃ Θεοδο-
σίῃ κατηγιάτο τῶν συμφορῶν αἴτιον γεγονέναι. τοῦ δὲ Γερ-
μανοῦ ἀπολογουμένου, Μαυρίκιος ἔφη· ἂ Γερμανέ, δύο εἰσὶ 15
P. 242 τεκμήρια τῆς ὑπονοίας μου· τὰ τε ἐκ τοῦ λαοῦ πρὸς σε
γράμματα, καὶ τοῦ φεῖδεσθαι τὸν λαὸν τῆς ἀγέλειας ἵππου
τῆς νεμομένης σοι εἰς τὰ προάστεια. πάντα γὰρ διήρπασαν,
καὶ τῶν σῶν ἐφείσαντο. φεῖδον, Γερμανέ, τοῦ μηκύνειν τὸν

2. τὸν πολεμοῦντα A, τῶν πολεμούντων vulg. τῇ βασιλείᾳ A.
7. αὐτοῦ add. ex A. 9. εἰ δὲ μή ὑπὸ Μαυρικίου βασιλεύε-
σθαι add. ex A et aliis codd. 13. τὸν δὲ Γ. A, τὸν Γ. δὲ
vulg. 18. διήρπασαν A, ἐφήρπασαν vulg. 19. ἐφείσαντο
A, ἔφεισαν vulg.

tibi subiciet. imperator ad haec factionibus significavit: insani-
entium militum motus indecentes atque seditio nequicquam vos mo-
veant. tum Veneti: deus qui te imperatorem esse iussit cunctos
maiestati tuae armis adversantes prosternet. si Rumanus sit, qui tam
ingrate tecum agit, hunc absque caedis periculo iterum servituti tuae
subiciet. illos itaque armis instructos et blandis verbis delinitos ur-
bis moenia custodire iussit imperator. filio vero imperatoris ad Ca-
licratiam cum Germano socero venatu se exercente, ad ipsum Theo-
dosium, ut imperium suscipiat, litteras dirigit Romanus, si nolle, vel
Germanum imperatorem renuntiuros: non enim diutius posse tole-
rari Mauricii dominationem. ea re comperta filium ad se advocat
Mauricius: moenium vero defensionem Comentiolo commendat. tum
Germanum una cum filio Theodosio, seu imminentium calamitatum
auctorem, incusare. Germano crimen excusatione depellente: o Ger-
mane, inquit Mauricius, suspicionis meae duo sunt argumenta vali-
dissima: a populo nimirum ad te missae litterae, et quod equarum
tuarum gregi ad urbis vicina loca pascenti populus idem pepercit.
caeteris enim direptis, ex populi in te humanitate res tuae tectae

λόγον, οὐδὲν ἡδύτερον τοῦ διὰ ξίφους τεθνάναι. ὁ δὲ Γερμανὸς εἰς τὸν ναὸν τῆς Θεομήτορος τῶν Κύρου προσέφυγεν. καὶ ὁ βασιλεὺς τοῦτο μαθὼν Στέφανον τὸν εὐνούχον ἀπέστειλεν τοῦ ἐξαγαγεῖν τὸν Γερμανὸν τῆς ἐκκλησίας. τοῦ δὲ Στεφάνου βιαίως ἐξαγαγεῖν τοῦτον θελήσαντος, οἱ τοῦ Γερμανοῦ ἑπισπιστάι ἀντικαταστάτες, ἔξωθούσι τὸν Στέφανον, καὶ λαβόντες τὸν Γερμανὸν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν καταφεύγουσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ῥάβδοις ἐμασίγῳ Θεοδόσιον τὸν ἑαυτοῦ τίον. ἔφασκεν γὰρ δι' αὐτοῦ Γερμανὸν φυγαδευθῆναι. 10 καὶ ἀποστέλλει ἐκκουβίτωρας τοῦ ἐξαγαγεῖν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τὸν Γερμανόν. ἐντεῦθεν Θρύλλος μέγας τῇ πόλει ἐνέσκηψεν. ὁ δὲ Γερμανὸς ἠθέλησεν ἐξελθεῖν, καὶ δοῦναι ἑαυτόν. τὰ δὲ πλήθη οὐ κατεδέξαντο, ἀλλ' ὕβρεισι μεγάλαις τὸν βυσιλέα ἠτίμασαν, λέγοντες· μὴ σχολίῃ δέσμα, ὁ φιλῶν σε 15 Μαυρίκιε Μαρκιανιστά. οἱ τοίνυν τὰ τεῖχη φρουροῦντες ταῦτα μαθόντες, τῆς φρουρᾶς κατημέλησαν. τότε οἱ τοῦ Πρασίνου μέρους τὴν οἰκίαν τοῦ Κωνσταντίνου, τοῦ λεγομένου Λάρδου, καταφλέγουσιν. ὁ δὲ Μαυρίκιος μεσούσης τῆς νυκτὸς ἀποδυσάμενος τὴν βασιλικὴν στολὴν, καὶ ἰδιωτικὴν πε- 20 ριβαλόμενος, εἰς δρόμωνάς τε εἰσελθὼν, μετὰ τῆς γυναικὸς καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ Κωνσταντίνου, ἀποδιδράσκει. τὰ V. 193

2. εἰς τὰ Κύρου α. 5. βιαίως ἐξαγαγεῖν τοῦτον Α, τ. ἐξ. β. αἰώς vulg. 9. Γερμανόν add. ex Α. 14. ἠτίμασαν Α, ἠτοίμασαν vulg. σχολίῃ] σχολῇ Α f. 19. περιβαλόμενος Α, περιβαλλ. vulg.

sartaque perstiterunt. parce, Germane, sermones ambagibus involvere, morte gladio inferenda nihil mihi incundius. tum Germanus ad dei genitricis aedem, cui a Cyro factum nomen, confugit. quod ubi rescivit imperator, Stephanum eunuchum, qui Germanum ecclesiam educeret, misit. Stephano ad eum eruendum vim adhibente, Germani stipatores contra resistentes, Germanum inde ereptum ad magnam ecclesiam fuga celeri deducunt. Interea filium Theodosium virginis caedi iubet imperator. Germanum enim eius consilii fugam arripuisse causabatur. quare excubitores qui eum ecclesia extrahant, mandat: ex quo tumultus ingens civitatem universam invadit. cum vero Germanus exire, ac se nitro dedere pararet, plebs id minime passa est: quin petulantioribus conviciis in imperatorem invecta, excoletur, exclamavit, qui te diligit, Mauricie Marcianista. istis auditis, qui moenibus defendendis invigilabant, deseruere custodiam. tum vero qui Prasinæ parti affecti, Constantini, cui cognomen Lardus, aedem succenderunt. ergo Mauricius imperatoris insignibus et vestibus exutus, privatum induens, media nocte, conscensis dromonibus, cum

δὲ πλήθῃ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς αἰσχίσταις ὕβρεσι τὸν βασιλέα
καθύβριζον ἐπέσκωπτόν τε, καὶ τὸν πατριάρχην Κυριακόν.
λαίλαπος τοίνυν γενομένου μεγάλου μετὰ κινδύνων μεγίστων
διασώζεται Ἀυτόνομος. ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ ἐπιτίθενται αὐτῷ
καὶ νόσοι ἀρθρίτιδες, ὥς ποδαλγίας καὶ χειραλγίας καλοῦσιν. 5
ἐντεῦθεν ἀποστέλλει Θεόδωσιον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πρὸς Χοσρόην
τὸν βασιλέα Περσῶν μετὰ Κωνσταντίνου, ὅπως ὑπομνήσῃ τῶν
ὑπὸ Μαυρικίου γεγονότων αὐτῷ, καὶ τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς εὐ-
εργεσίας προστείμῃ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. ὁ δὲ Γερμανὸς πέμπει
πρὸς Σέργιον τὸν Δῆμαρχον τοῦ Πρασίνου μέρους, ὅπως συν- 10
αγωνίσῃται αὐτῷ τοῦ βασιλεῦσαι, ὑποσχόμενος τιμῆσαι τὸ
μέρος τοῦ Πρασίνου, καὶ αὐτὸν μεγάλας ἀξίαις περιβαλεῖν.
ὁ δὲ Σέργιος τοῖς ἐπισημοτέροις τοῦ δήμου τοῦτο ἐθάρρουν.
οἱ δὲ τοῦτο οὐ κατεδέξαντο λέγοντες· οὐκ ἂν ποτε Γερμα-
νὸς τῆς τῶν Βενέτων προσπαθείας ἀποστήσεται. οἱ δὲ Πρά- 15
P. 243 σινοὶ ἐξελθόντες εἰς τὸ Ῥήγιον μεγάλας εὐφημαίας ἐτίμων
τὸν τύραννον Φωκᾶν, καὶ πείθουσιν αὐτόν, ἐν τῷ Ἐβδόμῳ
παραγενέσθαι. πέμπει τοίνυν ὁ Φωκᾶς Θεόδωρον τὸν ἀσ-
κρήτης, καὶ εἰσελθὼν ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπανέγνωσεν τῷ

4. αὐτόνομος A. 5. ἐντεῦθεν a. 6. Χοσρόην add. ex A.
7. ὑπομνήσῃ τῶν A, ἐπομνήσῃ vulg. 10. τὸν add. ex A. 16.
ἐτίμων|εὐφρίμων a. 18. ὁ add. ex A. Ἀσκλητήν A b,
Ἀσκλητήτης a, Ἀσκλητήν f.

uxore, liberis, et Constantino, fuga salutem quaerit. populi vero turmae turpibus verbis et foedis iniuriis per totam noctem imperato-rem proscindere, et in ipsum patriarcham Cyriacum dicteria illibera-lesque locos aspergere. exorta autem subinde tempestate maxima, Mau-ricius post varia discrimina ad Autonomum salvus delatus est. ead-
demque nocte morbus articularis, quem a manuum pedumque dolori-
bus, podalgiam, et chiralgiam nuncupant, eum corripuit. exinde Theo-
dosium filium cum Constantino mittit ad Persarum regem Chosroem,
quo beneficii quondam collati memoriam renovaret, et proprio filio
grati animi officium rependeret, et gratiae vicem refunderet. interea
Germanus ad Sergium Prasinæ factionis tribunum delegat, ut is sibi
ad derelictum imperium obtinendum operam accommodet, factionem
Prasinam multis honoribus aucturum, ipsumque insolitis dignitatibus
cumulaturum pollicitus. Sergius cum factionis suae praecipuis con-
siliis communicat: rem vero propositam illi respuentes, nusquam,
inquiunt, ea, qua fertur in Venetos propensione Germanus discedet.
itaque Prasini Rhegium usque progressi, sanctis salutationibus tyrannum
Phocam excipientes, ad Hebdomum accedere suadent. Phocas sub-
inde Theodorum a secretis delegat, qui in magnam ecclesiam ingres-

λαῖν, ὅπως ὁ πατριάρχης καὶ οἱ δῆμοι καὶ ἡ σύγκλητος ἀφί-
κωνται ἐν τῷ ἑβδομῷ. τοῦτον τοῖνον γεγονότος, καὶ πάντων
ἐν τῇ ἑβδομῇ ἀφικομένων, Κυριακὸς ὁ πατριάρχης ἀπήγγει-
σεν τὸν τύραννον ὁμολογίαν περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τοῦ
5 αἰάραχον φυλάξαι τὴν ἐκκλησίαν. ἔδοξεν δὲ ὁ τύραννος τὸν
Γερμανὸν εἰς βασιλείαν προτρέψασθαι. τοῦ δὲ Γερμανοῦ κα-
τειρυνουμένου μὴ θέλειν, καὶ τῶν δῆμων εὐφημούντων τὸν Β
τύραννον, ἀναγορεύεται τὸ κακόν· καὶ κύριος τῶν σκήπτρων
ὁ τύραννος προχειρίζεται, καὶ κρατεῖ τῆς εὐδαιμονίας ἡ συμ-
10 φορά, καὶ λαμβάνει τὴν ἑναρξιν τὰ μεγάλα τῶν Ῥωμαίων
ἀτυχήματα. ἡ δὲ ἀναγόρευσις τοῦ τυράννου εἰς τὸν ναὸν τοῦ
ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ ἐγένετο. δύο δὲ ἡμέρας ἐν
τούτῳ διατερίψας τῇ τρίτῃ εἰς τὰ βασιλεία εἰσῆλθεν ἐπὶ βα-
σιλικῇ ἀμάξῃ καθιζόμενος. τῇ δὲ πέμπτῃ ἡμέρᾳ Λεοντίαν
15 τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα εὐσεψεν ἀγνοῦσταν. καταστασιάζουσι C
τοῖνον τὰ μέρη πρὸς ἄλληλα ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ διὰ στάσεις τό-
πων. ὁ δὲ τύραννος τὸν Ἀλέξανδρον τὸν συναντάρτην αὐτοῦ
ἐξέπεμψεν κατευνάσαι τὰ μέρη. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος Κοσμᾶ
τῷ τῶν Βενέτων δημάρχῳ χεῖρας ἐπιβαλὼν, ὥθρην τε καὶ

2. τοῦτον — ἀφικομένων] ἀφικομένων δὲ vulg. 3. ὁ add.
ex A. 12. ἐγένετο A, γέγονεν vulg. 14. Λεοντίαν A.
16. διάστασις τόπον A f, διάστασις τόπων a. 18. ἐξέπεμψεν A,
ἐπεμψεν vulg.

sus audiente populo ex tabella recitavit, ac iussit, patriarcham, po-
pull factiones, et senatum ad Hebdomum convenire. quo demum
facto, cum universi ad Hebdomum se contulissent, Cyriacus patriar-
cha sponsonem a tyranno exegit, qua se rectam fidem retenturum,
ecclesiamque a turbis immunem conservaturum promitteret. porro
tyrannus de eligendo in imperatorem Germano simulate consilium
instit. cum vero Germanus dolos mentitus se recusare profiteretur,
factionesque interim tyrannum repetitis vocibus promovere non desis-
terent, perniciēs et imperii clades imparator renunciatur. ita ty-
rannus sceptrorum dominus salutatur, calamitas felicitatis iura obti-
net, et Romanorum aerumnarum iugentiores ex adversis istis exordiis
erumpunt. porro tyranni inasuratio ad loannis Baptistae templum
peracta est. duos vero dies ibi moratus, tertio tandem imparatorio
curru vectus in regiam penetravit. quinto insuper ab adventu die
Leontiam uxorem imperiali redimivit corona, et augustam renuncia-
vit. de stationum autem locis dissidentes ab invicem factiones eo-
dem die seditionem moverunt. quare tyrannus Alexandrum conspi-
rationis initae socium ad partes componendas misit. Alexander in Co-
smam Venetorum tribunum manu violenter illata, audacius impulit, et

ὑβρίσεν. οἱ δὲ Βένετοι ἀγανακτοῦντες, ἐκραζον ὑπαγε· μάθε τὴν
κατάστασιν, ὃ Μαυρίκιος οὐκ ἀπέθανεν. ὃ δὲ τύραννος τού-
των ἀκηκοὺς τῶν φωνῶν, ἐπὶ τὸν τοῦ Μαυρικίου φόνον κι-
νεῖται· καὶ ἀποστείλας στρατιώτας, ἤγαγεν αὐτοὺς ἐν Χαλ-
κηδόνι εἰς τὸν Εὐρωπίου λιμένα. καὶ προαναירוῦνται τοῦ 5
βασιλέως οἱ παῖδες οἱ ἄρρενες ἐπ' ὅψεσιν αὐτοῦ πέντε, ἐν-
D τεῦθαι προκολάζων τὸν βασιλέα τῇ τῶν παιδῶν σφαγῇ· ὃ δὲ
Μαυρίκιος φιλοσοφῶν τῷ δυστυχίματι, τὸν ἐπὶ πάντων ἐπε-
καλεῖτο θεόν· καὶ πυκνῶς ἐφθέγγετο· δίκαιος εἰ, κύριε, καὶ
εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου. γίνεται τοῖνυν τῶν παιδῶν ὁ θάνα- 10
V. 19 ῖτος τοῦ πατρὸς ἐπιτάφιον προσεπιδειξαμένου τὴν ὄρετὴν ἐν
τῷ μεγέθει τῶν συμφορῶν. τῆς γὰρ τιθνηῆς αὐτοῦ κλεψύσης
ἓνα τῶν βασιλικῶν μεираκίων, καὶ πρὸς σφαγὴν τὸ ἑαυτῆς
ἐπιδούσης, ὃ Μαυρίκιος οὐ κατεδέξατο, ἀλλὰ τὸ ἴδιον ἐπεζή-
τησεν· φασὶ δέ τινες, ὅτι τούτου σφαγέντος, γάλα σὺν τῷ 15
αἵματι ἔρρευσεν, ὥστε πάντας τοὺς ὀρῶντας θρηνησαι δεινῶς.
P. 24 οὗτω μὲν οὖν ὁ βασιλεὺς καὶ μόνος φύσεως ὑψηλότερος γε-
γονὼς ὑπαλλάττει τὸν βίον. οὐ διέλιπε δὲ τὴν Ῥωμαίων βα-

3. τῶν φωνῶν σμ. Α. 8. τῷ δυστυχίματι Α, τὸ δυστύχημα
vulg. 10. εὐθεῖς vulg. 12. τῆς συμφορᾶς Α. κλεψύ-
σης Α, σκεπασύσης vulg. 13. πρὸς σφαγὴν τὸ ἑαυτῆς ἐπιδού-
σης Α, πρὸς ψυχὴν ἑαυτῆς ἐπιδούσης vulg. 16. ἔρρευσεν Α,
ἐρεῦσαι vulg. 17. μόνος Α, νόμον α, νόμου f, νόμῳ vulg.
18. ὑπαλλάττει Α, διαλλάττει vulg.

contumelia prosequutus est: quod gravius ferentes Vncti, discede, exclamant, disce modeste agere: nondum Mauricius periit. tyrannus uocibus istis auditis, de Mauricio quantocius e medio tollendo consilium inquit: submissosque Chalcedonem milites ad Europii portum descendere, ibique Mauricianae familiae stragem edere imperat. sub imperatoris igitur ipsius oculos liberi eius masculi quinque primo necantur: imperatoris quippe supplicium a filiorum nece tyrannus auspicabatur. Mauricius eam calamitatem forti animo sustinens, deum rerum omnium praesidem frequentius invocans, philosophabatur, crebroque repetebat: Inatus es, domine, et recta iudicia tua. filiis itaque mors illata, sepulchralem honorem patre auspicante: qui videlicet in summis aerumnis summae virtutis speciem exhibuit. enim enim nutrix enim ex imperatoris filiis suffurata proprium eius loco substituisset, non est hoc passus Mauricius, sed suum requisivit. ex iugulati pueri corpusculo lac emanasse, quidam ferunt: quod spectatori-
bus omnibus acerbissimas lacrimas excussit. sicque tandem imperator, cum lege naturae superiorem se gessit, vitam morte commutavit. ex illo demum tempore calamitates variae ingentesque Romanum im-

πυλείαν ἐξ ἐκείνου καιροῦ δυστυχήματα ποικίλα τε καὶ ἐξαί-
σια. ὅτε γὰρ Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς τὴν εἰρήνην
διέλυσεν, καὶ οἱ Ἀβάρεις τὴν Θράκην διώλεσαν, καὶ ἄμφω
τὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμαίων διεφθάρησαν, ὥστε, ὀπηνίκα
5 Ἡράκλειος ἐβασίλευσεν, ἐξέτασιν τοῦ ὀπλιτικοῦ ἐποίησατο εἰς
τὸ ἀκριβές, καὶ ἐκ πάσης τῆς πληθύος τῆς εὐρεθείσης ἐπὶ τῆς
τυραννίδος Μαυρικίῳ μετὰ Φωκῷ οὐχ εὗρεν περαιτέρω δύο
ἀνδρῶν. οὕτως οἱ τὸν τύραννον προστησόμενοι ἐπὶ αὐτοῦ Β
ἀνηλώθησαν.

10 Ῥωμαίων βασιλέως Φωκῷ ἔτος α'.

A.M. 6095

Τούτῃ τῇ ἡμέρᾳ Νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶν ε' βασιλεύσας
Φωκῷς ὁ τύραννος ἀνέβλεν, ὡς προλέλεκται, Μαυρίκιον σὺν
πέντε παισὶν ὕρρουν· καὶ τὰς τούτων κεφαλὰς ἐκέλευσε τε-
θῆναι ἐν κάμπῳ τοῦ τριβουναλίου ἡμέρας ἰκανάς· καὶ ἐξήρ-
15 χοντο οἱ τῆς πόλεως, καὶ ἐθεώρουν αὐτάς, ἕως ἐπώζεσαν.
ἀναιρεῖται δὲ καὶ Πέτρος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἄλλοι πολ-
λοί. Θεοδοσίον δὲ τὸν νῖδον αὐτοῦ λόγος κρατεῖ πεφηνγέται, καὶ
σεσῶσθαι. ταύτην δὲ τὴν φήμην Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βα-
σιλεὺς ἠῤῥησεν ἄλλοτε ἄλλως ψευδόμενος, καὶ παρ' ἐαυτῷ τοῦ-
20 τον ἔχειν λέγων, καὶ προνοεῖν δῆθεν, ἵνα τὴν Ῥωμαίων βασι-
λείαν παρκαλύβῃ· δολερῶς δὲ τῆς τῶν Ῥωμαίων βασιλείας

3. of βάρβαροι Α.

11. ἰνδικτ. om. Α f.

14. κάμπῳ α f.

19. ἄλλοτε Α, ἄλλο τε vulg.

perium labefactare non destiterunt. etenim Chosroës Persarum rex
pacem solvit, Abares Thraciam devastaverunt: et uterque Romanus
exercitus, quum in oriente, tum in occidente, dissipatus: ita ut cum
Heraclius imperator creatus accuratam militum recensionem ageret, de
universa multitudine, quae in illa Phocae adversus Mauricium rebel-
lione adfuerat, duos tantum homines superstites reperiret: adeo illi
ipsi, qui tyrannum evexerant, sub ipso demum ad internecionem de-
leti sunt.

Romanorum imperatoris Phocae annus primus.

A.C. 595

Hoc anno mense Novembri, indictione sexta, tyrannus Phocas
occupato imperio, Mauricium cum quinque masculis liberis, ut prae-
misimus, occidit, eorumque capita in tribunali campo per plures dies
exponi iussit. ex urbe porro prodibant cives, et ad eorum specta-
cula, donec omnino foeterent, conveniebant. Petrus insuper Mauri-
cii frater e medio tollitur cum aliis plurimis. Theodosium Mauricii
filium fuga evasisse, et periculo superstitem vixisse rumor est. hanc
vero famam Persarum rex Chosroës variis mendaciis in id confictis
pro libito auxit; Theodosium penes se habere simulans, seque sub-
inde procurare, ut paternum reciperet imperium: cum re vera ipse

Theophanes.

29

ἐλπίζων κρατῆσαι, ὡς ἡλέγχθη πολυτρόπως, μάλιστα δὲ ἐκ τοῦ πολέμου ἀιφνιδίους κινήσαι, καὶ μεγάλως λυμῆρασθαι διὰ Ῥωμαϊκά. τοῦ δὲ Φωκῆ πρόσβην πρὸς αὐτὸν ἀποστείλαντος Βίλιον, τοῦτον ἐκράτησεν, καὶ εἰς φυλακὴν ἀπέθετο, μηκέτι εἰς τὰ Ῥωμαϊκά ὑποστρέψαι. γράμμασι δὲ αἰτίμοις 5 τὸν Φωκῆ ἀντημείβετο. Κωνσταντίναν δὲ τὴν βασίλισσαν ἅμα ταῖς τρισὶ θυγατρῶσι ἐν οἰκίᾳ ἰδιωτικῇ, ἐπιλεγομένη τοῦ Λέοντος, ὁ τύραννος κατέστησεν.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ πόλει καλλιγράφος τις εὐλαβὴς ἐκ παννυχίδος οἴκαδε παρενόμενος μεσούσης τῆς νυκτός ὁρᾷ 10 τοὺς ἀνδριάντας ἐκ τῶν βωμῶν καθελκυσθέντας, καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγοντας· ἀναιρεῖσθαι Μαυρίκιον καὶ τὰ τέκνα P. 245 αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ ἐν Βυζαντίῳ πραχθέντα συμπτώματα. πρῶτας δὲ ἀπελθὼν ὁ ἀνὴρ τῷ ἀνγουσταλίῳ ταῦτα διηγῆσαστο. ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ ταῦτα καταδήλα ποιῆσαι. 15 ἀπογραφάμενος δὲ τὴν ἡμέραν ἐκαρσάσκει τὴν ἐκβασιν. ἐντάτῃ δὲ ἡμέρᾳ ὁ ἄγγελος κατέλαβεν μηνύων τὴν Μαυρικίου ἀναίρεσιν. τότε ἀνγουστάλιος τὴν τῶν δαιμόνων πρόρρησιν ἐπὶ λαοῦ ἐθροιάμβευσεν.

2. αἰφνιδίους A, αἰφνιδίου vulg. 4. βιβλίον A. 5. ὑποστρέψαι A b f, ὑποστρέψαντα vulg. 6. ἀντημείβετο A a f, ἀντιμείβετο vulg. 7. ἐπιλεγομένη A, λεγομένη vulg. τῶν Λέοντος A. 10. μεσούσης τῆς A, μέσης vulg. 13. πραχθέντα add. ex A. 14. ταῦτα A, πάντα vulg. 15. μηδενὶ A, μηδὲν vulg. 16. ἀπογραφάμενος A, γραψ. vulg.

de usurpando Romanorum Imperio cogitaret: quemadmodum se ipsum variis demum modis prodidit, bella maxime ex improvisio in Romanos inferendo, eorumque ditiones foede diripiendo. cum vero Phocas Bilium legatum ad eum misisset, comprehensum deiecit in carcerem, nusquam deinceps in Romanam ditionem reversurum: et litteris omnino indecoris Phocae responsum dedit. caeterum imperatricem Constantinam cum filiabus tribus, in domo privata, cui Leonis nomen, tyrannus inclusit.

In Alexandria porro civitate ex scriptoribus eximii quispiam vir religiosus ex festivo pervigilio nocte media domum remeans videt statuas suis basibus dilapsas in terram ferri, et Mauricium eiusque liberos e medio sublato, et cuncta, quae Byzantii acciderant, clara voce enunciantes audit. visa et audita mane ad augustalem profectus enarrat. comminatur ille nulli haec faceret manifesta. die vero notato et attentius observato exitum expectavit. nono postmodum die nuncios Mauricii caedem evulgatrus adventit, ac simul tuos daemioniorum vaticinia augustalis in publicum sparsit.

Ναρσῆς ὁ τῶν Ῥωμαίων γενόμενος στρατηγὸς κατὰ τοῦ V. 195
 τυράννου ἀνιῆρεν, καὶ τὴν Ἑδεσσαν ἐκράτησεν. γράφει τοί-
 νυν Φωκᾶς Γερμανῷ τῷ στρατηγῷ πολιορκῆσαι τὴν Ἑδεσσαν.
 ὁ δὲ Ναρσῆς γράφει Χοσρόην τὸν πρὸς βασιλέα Περσῶν
 5 αἰθοροῖσαι δυνάμεις καὶ κατὰ Ῥωμαίων συστήσασθαι πόλεμον.
 ἐποίησε δὲ Φωκᾶς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν Δομεντζίολον μάγιστρον, B
 καὶ τὸν Πρίσκον κόμητα ἐξκουβιτόρων.

Τούτῃ τῷ ἔτει μηνὶ Δεκεμβρίῳ ζ' Ἰνδικτιῶνι ζ' προῆλθεν A.M. 6096
 Φωκᾶς ἐν ταῖς ἑορταῖς εἴψας ὑπατείαν πολλήν. Χοσρόης δὲ
 10 βασιλεὺς τῶν Περσῶν συναθροίσας δυνάμιν πολλήν κατὰ
 Ῥωμαίων ἐξαπέστειλεν. ὁ δὲ Γερμανὸς ἀκούσας ἐφοβήθη,
 ἀναγκαζόμενος δὲ τοῦ πολέμου ἀπῆρξατο. τοῦ δὲ Γερμανοῦ
 ἐν τῷ πολέμῳ πληγέντιος, οἱ ὑπασπισταὶ τοῦτον διέσωσαν μέ-
 15 χρι Κωνσταντίνης, καὶ ἤπιόνται Ῥωμαῖοι. Ἰνδικτιῳ δὲ
 ἡμέρᾳ καὶ ὁ Γερμανὸς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ Φωκᾶς τὰς δυνά- C
 μεις ἀπὸ τῆς Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Ἀσίαν μετέφερεν, τῷ Χαγά-
 νῳ τὰ πάντα ἐπανέστησας, νομιζὼν ἡρεμεῖν τῶν βαρβάρων τὸ
 ἔθνος. ταύτας δὲ διελὼν κατὰ Περσῶν ἀπέστειλεν, τὰς δὲ
 πρὸς τὴν πολιορκίαν Ἑδέσσης κατὰ Ναρσοῦ σὺν Λεοντίῳ
 20 εἰνόνυχον καὶ μεγιστάνῳ αὐτοῦ. ὁ δὲ Χοσρόης συναθροίσας

4. πρὸς Χοσρόην τὸν βασ. Περσ. A, πρὸς βασ. II. τὸν X vulg.
 8 προῆλθεν A, προσῆλθεν vulg. 18. δὲ ἐλθὼν B, διελθὼν I,
 διαβιάσας A, sed in litura; διελθὼν.

Caeterum Narses Romani dux exercitus rebellionem in tyannum
 movit, et Edessam occupavit. quare Phocas Germano duci Edessam
 obsideat, litteris praecipit. Narses Persarum regem Chosroem ut col-
 lecto exercitu in Romanos bellum moveat scriptis sollicitat. Phocas
 autem Domentziolum proprium fratrem magistrum, Priscum vero co-
 mitem excubitorum instituit.

Hoc anno mensis Decembris die septimo indictione septima, ad A.C. 596
 solitas festorum solemnitates, sparsis in populum pro consulatu more
 nummis processit. rex autem Persarum Chosroës collectas copias mi-
 sit in Romanos. Germanus antequam eo nuncio accepto extimuit: et
 necessitate compulsus bello principium dedit. illum vero eo in bello
 vulneratum stipatores Constantinam deduxere: victis alioqui Romanis.
 mox undecimo die a vulnere accepto Germanus diem extremum obiit.
 Phocas porro auctis ex foederis pacto faciendis Chagano donis, bar-
 baros ea ratione quietem ac pacem servaturos sperans copias omnes
 ex Europa in Asiam trausmisit. divicias autem turmas partim in Per-
 sas, partim in Narsetem sub Leontio eunucho et optimato ad obsi-
 dendam Edessam destinavit. Chosroë cum instructis aciebus Daras

δυνάμεις ἐπὶ τὸ Δαρῶς γίνεται! Ναρσῆς δὲ ἐξελθὼν Ἐδέσσης ἐπὶ τὴν Ἱεράπολιν κατέφυγεν. ὁ δὲ Χοσρόης σὺν τοῖς Ῥωμαίοις γίνεται εἰς τὸ Ἀρξάμουν. καὶ φρούριον ἀπὸ ἐλέφαντος ουστησάμενος τοῦ πολέμου ἀπήρξατο, καὶ νίκην μεγάλην ἤρατο, πολλοὺς Ῥωμαίων ζωογρήσας, οὓς καὶ ἀπέτεμεν. 5 τοῦτων οὕτω πραχθέντων ὁ Χοσρόης ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανέξενυξεν Ζογγῇ τὰς δυνάμεις καταλιπών. τοῦτο μαθὼν ὁ Φωκᾶς κατὰ Λεοντίου ἐμάνη, καὶ χειροπέδαις σιδηραῖς αἰτίμως αὐτὸν ἐν Βυζαντίῳ φέρει, καὶ χειροτονεῖ στρατηγὸν Δομεντζιόλον τὸν ἴδιον ἀνεψιόν, ὃν καὶ κουροπαλάτην 10 ἐποίησεν.

A. M. 6097 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Χοσρόης Καρδαρίαν καὶ Ῥουσμιάζαν, καὶ ἐπόρθησεν πολλὰς τῶν Ῥωμαίων πόλεις. ὁ δὲ Δομεντζιόλος λόγον δούς τῷ Ναρσῇ καὶ ὄρκοις πολλοῖς

P. 246 πείσας αὐτὸν μηδεμίαν ἀδικίαν παρὰ τῷ Φωκῇ ὑπομένειν, 15 ἀπέλυσεν αὐτὸν πρὸς Φωκᾶν. ὁ δὲ Φωκᾶς μὴ φυλάξας τὸν λόγον τοῦτον πυρὶ κατέκαυσεν. ἐν λύπῃ οὖν μεγάλη γεγόνασιν οἱ Ῥωμαῖοι, ὅτι φόβον μέγαν εἶχεν εἰς Πέρσας ὁ Ναρσῆς, ὥστε τὰ τέκνα τῶν Περσῶν ἀκούοντα τὸ ὄνομα Ναρσοῦ τρέμειν. 20

A. M. 6098 B Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θωμᾶ ἔτος α'.

2. Ἱερὰν πόλιν α. κατέφυγεν Α, διέφυγεν vulg. 3. Ἀρξάμουν Α α, Ἀρξάμουν vulg. ἐλεγκέντων ε. 13. πολιτείαις Α. 14. λόγον δούς Α, λόγοις vulg. 16. ἀπέστειλεν α. 17. οὖν Α, δὲ vulg.

profecto, Narses Edessa profugus Hierapolim contendit. tum vero Chosroës ad Arzammum Romanis occurrit, et elephantis castrorum in morem ordinatis, belli dat exordia, et insignem refert victoriam, captis Romanis quamplurimis, quos etiam capite multavit. his ita gestis, Chosroës Zongoi cura exercitus commissa, in propriam ditionem rediit. eo cognito Phocas in Leontium ira invecus, ferreis manibus devinctum Byzantium adduci iubet, Domentziolo proprio nepote, quem deinde curopalatem declaravit, duce exercitus instituto.

A. C. 597 Hoc anno Chosroës Cardariga et Rusmiza missis Romanorum urbes plurimas devastavit. Domentziolus autem verborum et iusiurandi data Narseti fide, et mali nequidquam a Phoca passurum pollicitus, virum ad Phocam Cpolim destinavit. at Phocas spreto dato fidei iuramento, ipsum igne combussit. ea res Romanis tristitiam induxit ingentem: metuebant enim Persae Narsetem adeo, ut Persarum pueri solo Narsetis nomine audito detererentur et exhorrescerent.

A. C. 598 Cpolicos episcopi Thomae annus primus.

Τούτῳ τῷ ἔτει σχολαστικὸς εὐνούχος ἀνὴρ ἐνδοξος τοῦ
 παλατίου μεσούσης νυκτὸς Κωνσταντίναν τὴν δέσποιναν σὺν ταῖς
 τρισὶ θυγατρῶσιν αὐτῆς λαβὼν, εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν
 κατέφυγεν τῇ βουλῇ Γερμανοῦ τοῦ πατρικίου ὀρεγομένου τὴν
 5 βασιλείαν. γίνεται τοίνυν ἐν τῇ πόλει στάσις μεγάλη. οἱ δὲ
 Πράσινοι ἀθροισθέντες ἐπὶ τὸν Κοχλίαν, ἐδυσφήμον τὴν V. 196
 Κωνσταντίναν· ὁ δὲ Γερμανὸς τῷ δημάρχῳ τῶν Πρασίνων
 τάλαντον χρυσοῦ ἀπέστειλεν, ὥστε συνεργῆσαι αὐτοῖς. τὰ
 δὲ πρωτεῖα τοῦ δήμου οὐ κατεδέξαντο τοῦτο. ὁ δὲ τύραννος
 10 ἐπειμψεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἀποσπάσαι τὰ γυναῖκα· ὁ δὲ
 πατριάρχης Κυριακὸς ἀντικαθίστατο τῷ τυράννῳ, μὴ καταδε- C
 ξάμενος ἐκ τοῦ ναοῦ ἀποσπάσαι τὰ γυναῖκα τυραννικῶς. ὄρκοις
 δὲ βεβαιωθείς ὑπὸ τοῦ Φωκά, ὡς οὐκ ἀδικήσει αὐτάς, ἐξά-
 γονται τοῦ ἁγίου τεμένους, καὶ ἐν μοναστηρίῳ ἐγκλείονται·
 15 τὸν δὲ Γερμανὸν ἀποκείρας ἐν ἱερεῦσι κατέταξεν, καὶ ἐν τῷ
 ἰδίῳ οἴκῳ παρεφύλαττεν. τότε καὶ Φιλιππικὸς τὴν κόμην
 ἐλόμενος ἱερωσύνης αἵαν ἔλαβεν, καὶ ἐν Χρυσοπόλει ἐν τῷ
 μοναστηρίῳ, ὃ ἔκτισε, διέτριβεν. οἱ δὲ Πέρσαι ἐν τούτῳ τῷ
 ἔτει παρέλαβον τὸ Ἀραβίας, καὶ πῶσαν τὴν Μεσοποταμίαν καὶ
 20 Συρίαν, αἰχμαλωσίαν πολλὴν ποιήσαντες, ἧς οὐκ ἔστιν ἀρι-

4. τῇ add ex A. 10. τὸ ἀποσπ. A. 11. ἀντικαθ. A, ἀντε-
 καθ. vulg. 12. ἐκ τοῦ ναοῦ add. ex A. 15. καὶ ἐν τ. ιδ.
 ο. παρεφ. add. ex A. 16. καὶ post τότε add. ex A. 17.
 ἔλαβεν A, ἐνέβαλεν vulg. τῷ add. ex A.

Hoc anno scholasticus eunuchus vir in palatio clarus, Constantina
 imperatricis cum filiabus tribus mediae noctis silentio educta, Ger-
 mani patricii imperium ambientis consilio, ad magnam ecclesiam con-
 fugit. magna itaque per urbem seditio exoritur. Prasini etenim ad
 Cochliam collecti, diris et execrationibus Constantinam insectaban-
 tur; quamvis Germanus ad supplicas sibi ferendas eos adducturus ad
 Prasiurum tribunos auri talentum dono misisset, oblatum tamen fa-
 ctionis principes respuerunt. quare mulierculas illas tempore educa-
 das tyrannus iussit: at patriarcha Cyriacus tyranno se opposuit, mu-
 lierem ab ecclesia tyrannice avelli minime passus. iuramentis au-
 tem a Phoca interpositis, securus redditus nil indignum laturus, sac-
 cris septis extrahuntur, et in monasterio includuntur: Germanus au-
 tem deposita coma ad presbyterorum ordinem eius iussu adlectus et
 in ipsius domo custoditus est. Philippicus etiam criminibus attonsis sa-
 cerdotii dignitatem assequutus est, et Chrysopoli in monasterio a se
 extracto moram egit. caeterum hoc anno Persae Daras urbem cepere,
 Mesopotamiamque universam et Syriam excurrentes praedam haud
 facile numerandam secum avexere. patriarcha porro Cyriaco vivis

Θμός. τοῦ δὲ πατριάρχου Κυριακοῦ τελευτήσαντος, Θωμᾶς
D χειροτονεῖται ἀντ' αὐτοῦ, διάκονος καὶ σακελλάριος ὧν τῆς
αὐτῆς ἐκκλησίας μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ια'.

A.M. 6099 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Θεοδοῦρου ἔτος α'.

Τούτῃ τῇ ἔτει Φωκάς ὁ τύραννος ἐξέυξεν τὴν αὐτοῦ θυ- 5
γατέρα Δομεντίαν Πρίσκῃ τῇ πατρικίῃ καὶ κόμητι τῶν ἐξ-
κουβιτόρων, καὶ γενομένου τοῦ γάμου ἐν τῇ παλατίῃ τῶν Μα-
ρίνης, ἐκέλευσεν ἵππικὸν ἀχθῆναι. οἱ δὲ δῆμαρχοι τῶν δύο
P. 247 μερῶν ἐν τοῖς τετρακίοσιν σὺν τῶν βασιλικῶν λαυράτων ἔστη-
σαν Πρίσκου καὶ Δομεντίας λαυράτα. ταῦτα ἰδὼν ὁ βασι- 10
λεὺς ἡγανάκτησεν, καὶ πέμψας τοὺς δημάρχους Θεοφάνην καὶ
Πάμφιλον, καὶ σιήσας αὐτοὺς γυμνοὺς εἰς τὸ στόμα, ἐκέλευ-
σεν ἀποιμῆσθαι αὐτοὺς. πέμψας δὲ τὸν πρωτοκούρσορα
αὐτοῦ, ἤρῳτα αὐτούς· τίνας ἐπιτρέψαντος τοῦτο πεποιή-
κασι; οἱ δὲ εἶπον, ὅτι κατὰ συνήθειαν οἱ γραμμισταὶ τοῦτο 15
πεποιήκασι. ὁ δὲ δῆμος καὶ οἱ ὄχλοι ἔκραζον· φιλανθρωποῦ
δισπότου πολλὰ τὰ ἔτη. οἱ δὲ γραμμισταὶ ἐρωτηθέντες, διὰ
B τί τοῦτο πεποιήκασι; ἔφησαν· ὅτι τοῦ βασιλέως τέκνα ὀνο-
μασθέντα ὑπὸ πάντων ἡμεῖς ἀφ' ἐαυτῶν τοῦτο πεποιήκαμεν.
ὁ δὲ Πρίσκος φόβῳ συγχόμενος, τὴν ἀγανάκτησιν ἐδείλμα τοῦ 20

11. πέμψας ἤγαγε τοὺς α. 14. πρωτοκούρσορα Α. 15.
πεποιήκασι Α, πεποιήκαμεν vulg. 16. οἱ δὲ εἶπον — — — πε-
ποιήκασι om. Α. 16. ὄχλοι Δ, λαοὶ vulg. 20. συγχόμε-
νος Α, κατεχ. vulg.

erepto Thomas, diaconus et sacellarius eiusdem ecclesiae mensis Octo-
bris die undecimo in eius locum sufficitur.

A C. 599 Alexandriae episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno tyrannus Phocas Prisco patricio et excubitorum comiti
filiam Domentiam in matrimonium locavit, celebratisque in Marinae
palatio nuptiis equestre certamen agi iussit. ab utriusque vero fac-
tionis tribunis Prisci et Domentiae imagines inter alias imperatoris
laureatas, ad columnas quatuor erectas cum vidisset Imperator ira
motus est, et Theophanem Pamphilumque factionum principes acci-
tos, nudatisque corporibus in faciem ac terram iacentes capite trun-
cari decernit. protocnasso etiam ad eos misso aciebatatur, cuius
consilium id attentassent. responderunt illi: fictores, quod more re-
ceptum est, moliti sunt. factionis autem grex, reliquisque populus
voriferatus: clementissimo domino, inquit, multis annos. fictores in-
terrogati, cur opus huiusmodi aggressi fuissent, filios, inquit, im-
peratoris ab omnibus faustis acclamationibus acceptos ac ita nomina-
tos, nos proprio consilio ita delineavimus. Priscus autem re gesta

βασιλέως. τῶν δὲ ὄχλων κραζόντων φιλανθρωπευθῆναι αὐ-
 τοῖς, συνεχώρησεν ὁ Φωκῆς· ἐκ τότε οὖν μηνίσας ὁ Πρίσκος
 οὐκ ἦν ἐν ἐρθότητι μετὰ Φωκῇ. γυνὴ δὲ τις ὀνόματι Πειρωνία
 γίνεται τῇ βασιλεύσῃ Κωνσταντίνῃ ὡς ἀντί διακόνου πρὸς Γερ-
 5 μανὸν ἐκ Κωνσταντίνης τὰς ἀποκρίσεις ποιουμένη· τῆς δὲ
 φήμης πλατυνομένης Θεοδοσίον ἔχῃν τὸν υἱὸν τοῦ Μανρικίου
 ἐλπίδας ἀγαθὸς ἦ τε Κωνσταντίνη καὶ ὁ Γερμανὸς εἶχεν ἐπὶ
 τούτῳ· ἡ δὲ ἀνοσία Πειρωνία τῷ τυράννῳ ταῦτα κατὰ δόλῳ C
 πεποίηκεν. ὁ δὲ τύραννος Κωνσταντίναν Θεοπέμπτῳ τῷ ἐπάρ-
 10 χῳ πρὸς βάσανα ἔδωκεν· ἡ δὲ βασανιζομένη Ῥωμανὸν τὸν
 πατρίκιον γινώσκειν τὰ παρ' αὐτῶν λαλούμενα ὁμολόγησεν. V 197
 οὗτος δὲ κατασχεθεὶς συγκατέθετο καὶ ἄλλους εἶναι συνεργοὺς
 αὐτοῦ πρὸς τὴν τοῦ τυράννου ἐπιβουλὴν. κατεσχέθη δὲ καὶ ὁ
 Θεόδωρος ὁ τῆς ἀνατολῆς ἐπαρχος, ὃν ὁ τύραννος βουνεύροις
 15 μαστίζων ἀνέκλειν. Ἐλπίδιον δὲ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας
 κόψας τῷ πυρὶ τοῦτον παρέδωκεν, τὸν δὲ Ῥωμανὸν ἀπεκε-
 φάλισεν, τὴν δὲ Κωνσταντίναν σὺν ταῖς τρισὶ θυγατρῶσιν ἐν
 τῇ μούλῃ Εὐρωπίου, ἔνθα καὶ Μανρικίος ἀνῆρέθη, ζῆφιει D

1. ὄχλων A, λαῶν vulg.	2. μηνίσας A.	3. ἀγαθὸς A,
ἀγαθοῦς vulg.	8. τούτῳ A, τούτων vulg.	ταῦτα κατ. A,
κατ. τ. vulg.	9. ἐπάρχι A, ἐπάρχῃ vulg.	10. τὸν add.
ex A.	12. οὗτος δὲ A, ὁ δὲ vulg.	καὶ add. ex A.
ἐπαρχος A b, ἐπαρχῶς vulg.	ἐν ὁ τῷ. hinc usque ad pag.	14.
259, D. omnia interciderunt in cod. A.	17. ἐν τῇ βούλῃ ο. f.	

deterritus, ab Imperatoris indignatione sibi cavebat. cuncta vero
 plebe veniam illis concedi crebris vocibus exclamante, Phocas deli-
 ctum remisit. ab eo itaque momento alta mente repositam offensam
 Priscus gerens cum Phoca sincere et ex animo rem nollam tractabat.
 caeterum mulier quaedam cognomento Petronia tabellarii famuli vi-
 ces gerens Constantinae ad Germanum utrinque dicta responsaque
 referebat. cum autem rumor increbresceret Theodosium Mauricii
 filium inter vivos adhuc superesse, magnam novandarum spem rerum
 eo nuncio Germanus et Constantina animis fovebant. nefaria vero
 Petronia quae gerebantur tyranno facit manifesta. quare Constanti-
 nam supplicii examinaudam praefecto Theopempto tyrannus commi-
 sit. illa tormentorum vi compulsa Romanum patricium dictorum ad
 invicem collatorum conscium ac participem fatetur. is pariter exami-
 natus alios insuper ad insidias tyranno parandas adiutores sibi fuisse
 denunciat. comprehensus est etiam Theodorus orientis praefectus,
 quem tyrannus taureis caesum neci tradidit: ad haec Elpidium ma-
 nibus et pedibus truncatum igne absumsit, Romano caput abscidit,
 Constantinam autem cum tribus filiabus ad Europii portus aggre-
 re.

ἀπέτειμεν. τὸν Γερμανὸν δὲ καὶ τὴν τούτου θυγατέρα ἐν τῇ
 Ἡρώτῃ νήσῳ στόματι μαχαίρας ἀπέκτεινεν. ὁμοίως δὲ καὶ
 Ἰωάννην Τζίτζαν καὶ πατρίκιον, καὶ Θεοδοσίον τὸν τὴν
 Ἀβδιουμῶν περικείμενον ἄξιαν, καὶ Ἀνδρείαν τὸν Σκόμβρον,
 καὶ Δαβίδ τὸν χαρτοφύλακα τῶν Ὀρμιάδων. 5

Τῇ δ' αὐτῇ χρόνῳ οἱ Πέρσαι τὸν Εὐφράτην περᾶσαν-
 τες, πᾶσαν τὴν Συρίαν καὶ Παλαιστίνην καὶ Φοινίκην αἰχμα-
 λώτευσαν, πολλὴν ἄλωσιν ἐν Ῥωμαίοις ποιήσαντες.

A.M. 6100 P. 248 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Πρίσκος μὴ ὑποφέρων ὄρᾳ τὸς ἀδι-
 κους φόνους καὶ τὰ ὑπὸ Φωκᾷ γινόμενα, ἔγραψεν πρὸς Ἡρά- 10
 κλειον τὸν πατρίκιον καὶ στρατηγὸν Ἀφρικῆς, ὥστε ἀποστεῖ-
 λαι Ἡράκλειον τὸν υἱὸν αὐτοῦ καὶ Νικήταν τὸν υἱὸν Γρη-
 Βγοῦ τοῦ πατρίκιου καὶ ὑποστρατήγου αὐτοῦ, ὅπως ἔλθωσιν
 κατὰ τοῦ τυράννου Φωκᾷ ἥκουεν γὰρ μελετωμένην ἐν Ἀφρικῇ
 κατὰ Φωκᾷ ἀνταρσίαν ἔθεν οὐδὲ τὰ πλοῖα τῆς Ἀφρικῆς 15
 ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀνέβαλον. ἀπέκτεινεν δὲ Φωκᾶς πᾶσαν
 τὴν συγγένειαν Μανρικίου καὶ Κομεντιόλον τὸν στρατηγὸν τῆς
 Θρίκης, καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀνηλεῶς. ἐγένετο δὲ ἐν τῷ χρόνῳ
 τούτῳ θανάτικὸν καὶ κνιπία παντὸς εἶδους. οἱ δὲ Πέρσαι

3. Ἰωάννην καὶ Τζίτζαν α, Ἰω. Τζίτζαν f. τὴν om. b. 4.
 Ἀβδιουμῶν f. καὶ Ἀνδρείαν τὸν Σκόμβρον α, καὶ Ἀνδρείαν
 τὸν Κόσμανρον ε, καὶ Ἀνδρείαν τὸν Κοσμουρόν f, καὶ Σκόμβρον
 vulg. 5. τῶν Ὀρμ. α. 10. καὶ τὰ κατὰ τὴν φ. vulg.
 19. κνιπία] οκνηπία α, σκηπία conl. Goar.

ubi Mauricius trucidatus, gladio percussit, Germanumque cum elua
 filia ad Proten insulam iugulo machaera abscisso perire iussit. simi-
 liter Ioannem Ttitzam patricium, et Theodosium subadiuvae digni-
 tate insignem, Andream quoque Scombrum, et Davidem Hormisdarum
 palatii chartophylacem e medio sustulit immaniter.

Eodem etiam anno Persae Euphratem transgressi, Syriam univer-
 sam, et Palaestinam, atque Phoeniciam populati sunt: ingentemque
 stragem atque praedam in Romanorum ditione fecere.

A. C. 600 Illoc anno Priscus nefarias caedes et Phocae perpetrata scelera
 ferenda non amplius ratus, Heraclio patricio Africae duci Heraclium
 filium, et Gregorae patricii legati sub eo militantis filium nomine
 Nicetam, Phocae tyrannidi sese opposituros, ad se mittat scribit: au-
 diebat enim adversus Phocam in Africam parari seditionem, ex quo
 Africae navigia per totum id tempus Cpoli non appulere. caeterum
 Phocas universos Mauricii consanguineos, et Comentiolum Thraciae
 ducem, et alios plures crudeliter interfecit. sub id vero tempus mor-
 talitas et omnium rerum penuria ingruit. Persae vero Cardlarega du-

ἐξῆλθον σὺν τῇ Καρδαρίῃ, καὶ παρέλαβον τὴν Ἀρμενίαν καὶ Καππαδοκίαν, καὶ πολεμήσαντες ἔτρεψαν τὰ τῶν Ῥωμαίων στρατεύματα· καὶ παρέλαβον τὴν Γαλατίαν καὶ τὴν Παφλαγονίαν· καὶ ἦλθον μέχρι Χαλκηδόνος λυμαινόμενοι ἀφειδῶς 5 πᾶσαν ἡλικίαν. καὶ οἱ μὲν Πέρσαι ἔξω τῆς πόλεως ἐτνράν· C νουν Ῥωμαίους· ὁ δὲ Φωκᾶς ἔνδον τὰ χεῖρονα αὐτοῖς ἐποίει φρονούνων καὶ αἰχμυλωτίζων.

Κωνσταντινουπόλειως ἐπισκόπου Σεργίου, Ἱεροσολύμων A.M. 6101 Zachariou, Ἀλεξανδρείας Ἰωάννου ἔτος α'.

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀστατήσαντες οἱ Ἀντιοχείς Ἑβραῖοι σιά-
σιν ἐποίησαντο κατὰ Χριστιανῶν, καὶ ἀποσφάζουσιν Ἀνα-
στάσιον τὸν μέγαν πατριάρχην Ἀντιοχείας, βαλόντες τὴν φύ-
σιν αὐτοῦ ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· καὶ μετὰ τοῦτο σύραν· D
15 τες αὐτὸν ἐπὶ τὴν μέσσην ἐφόνευσαν, καὶ πολλοὺς κτητό-
15 ρων, καὶ ἔκυσαν αὐτούς. ὁ δὲ Φωκᾶς ἐποίησεν κόμητα ἀνα-
τολῆς Βόνοσον καὶ Κόττονα στρατηλάτην, καὶ ἀπέστειλεν αὐ-
τούς κατ' αὐτῶν. ἐπισυνάξαντες δὲ στρατεύματα ἐπῆλθον
αὐτοῖς, καὶ ἐφόνευσαν πολλοὺς, καὶ ἠκρωτηρίασαν, καὶ τῆς V. 198
πόλεως ἐξέερριψαν. ὁ δὲ Φωκᾶς ἐποίησεν ἱππικόν, καὶ οἱ Ἡρά-
20 σινοὶ ἔβρισαν αὐτόν, λέγοντες· πᾶν εἰς τὸν καῦκον ἔπιες·
πάλιν τὸν νουν * ἀπέλεκες· καὶ ἐπέτρεψεν Κώνσταντ τὸν ὑπαρ-

16. Κόττανα α, Κοτταῖαν f.
ἀπώλεσας.

21. ἀπέλεκες] ἀπώλεσες α, fort.
21. fort. Κώνσταντα.

cente exercitum, expeditione suscepta, Armeniam, Cappadociamque cepere, et inito certamine Romanas prostraverunt acies, et Galatia, Phalagoniaque occupata, et omnibus devastatis, nullo aetatis aut sexus habito discrimine Chalcedonem usque devenere. atque ita Persae extra urbem tyrannidem in Romanos exercuere: Phocas interior domesticum accendebat bellum, idque crudelius, civibus interfectis et in carcerem detrusis.

Cpoleos episcopi Sergii, Hierosolymorum Zachariae, Alexandriae A. C. 601 Ioannis annus primus.

Hoc anno seditione mota, Hebraei Antiochenses tumultuati sunt, et Anastasio magno Antiochiae patriarcha occiso, virilia in eins os inierunt, et per medias urbis vias raptatum interfecerunt, pluresque opulentiores cives summisso domibus igne absumperunt. Bonosum autem orientis comitem creatum et Cottonem militiae magistrum adversus eos in aciem procedere iussit: qui copiis eductis, impetu in eos facto, quosdam interfecerunt, membris mutilaverunt alios, quos demum urbe fecerunt extorres. porro equestribus ludis a Phoca populo datis, Prasini ei palam conviciati sunt, vociferantes: iterum caliculo

χον τῆς πόλεως, καὶ πολλοὺς ἡρωτηρίωσεν, καὶ τὰ μέλη αὐτῶν
 ἐν τῇ σφενδόρῃ ἐκρέμασεν. ἄλλους δὲ ἀπεκεφάλισεν, καὶ ἑτέρους
 P. 249 ἐν σάκκοις βυλῶν ἐν τῇ θαλάσῃ ἀπέπνιξεν. πορευθέντες δὲ οἱ
 Πρασινοὶ ἐβάλον πῦρ εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἔκανσαν τὸ σκαρῆ-
 τον καὶ τὰ σκρίνια καὶ τὰς φυλακὰς. καὶ ἐλθόντες οἱ ἐν ταῖς 5
 φυλακαῖς ἔφυγον. καὶ θυμωθεὶς ὁ Φωκᾶς ἐκέλευσεν τοὺς Πρα-
 σίνους μηκέτι πολιτεύεσθαι. Ἡράκλειος δὲ στρατηγὸς Ἀφρι-
 κῆς ἐνοχλούμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου, ἐξώπλισεν τὸν υἱὸν αὐ-
 τοῦ Ἡράκλειον τοῦ ἀπολύσαι κατὰ Φωκᾶ τοῦ τυράννου.
 ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ὑποστράτηγος αὐτοῦ Γρηγορᾶς ἀπέλευσεν τὸν 10
 υἱὸν αὐτοῦ Νικήταν στοιχήσαντες, ἵνα ὅς τις προλάβοι καὶ
 Βρικῆσαι τὸν τυράννον, βασιλεύσῃ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονε χεῖμὼν μέγας πάνν, ὥστε παγω-
 σαι τὴν θάλασσαν· ἐν οἷς καὶ ἰχθὺς πολὺς ἐξερρίφη. τότε
 Φωκᾶς Μικρόβιον τὸν Σκρίβωνα ἐκέλευσεν τοξευθῆναι εἰς τὴν 15
 ἀγραιοίαν καὶ εἰς τὸ καστέλλιν τῶν Θεοδοσιανῶν ἐν τῇ Ἐβδόμῃ
 κρημασθέντι εἰς τὸ κονίῳ εἰς ὃ γυμνάζονται οἱ τύρωνες
 ἀποθανεῖν, ὥς συγγνώσαντα τῇ ἐπιβουλῇ αὐτοῦ. Θεόδωρος
 γὰρ ὁ ὑπαρχος Καυκαδόκης καὶ Ἐλπίδιος ὁ ἐπάνω τοῦ ἀρμα-
 μέντου, καὶ ἕτεροι διάφοροι ἐπιβουλὴν ἐποίησαν ἀνελεῖν ἐπὶ 20

2. εἰς τὴν ἀγορὰν b.

bibisti, atque iterum sensum amisisti. ex eius itaque Iussu Constans
 urbis praefectus multis extrema membra decurtavit, eaque ad circi
 metam suspendit: alios autem capite mulctavit, et alios tandem sarcis
 inclusos in pelagi profundum egit praecipites. at Prasi ad invicem
 collecti ignem praetorio subiecerunt, secretumque scrinia, et carceres
 incenderunt: adeo ut qui custodia tenebantur libertatem fuga reci-
 perent. iratus subinde Phocas Prasinos, ne publicia reipublicae nu-
 meribus fungi possent, damnavit. porro Heraclius Africae praefectus
 a seutu frequenter sollicitatus, Heraclium filium classe ac militibus
 instruxit, ut adversus tyrannum Phocam procederet: legatus pariter
 eius in praefectura Gregoras filium Nicetam armavit, et Epoli abie-
 gavit, iis cum Heraclio pacti conditionibus iniis, ut qui alium prae-
 veniret, et tyrannum devinceret, is imperium consequeretur.

Eodem etiam anno adeo vehementis frigus deservit, ut mare gelu
 concresceret, ex quo pisces innumeri ad littus mortui projecti. sub
 id tempus Phocas Macrobius Scribonem in foro sagittis eunfodi, et
 ad castellum Theodosianorum in Hebdomo ex hasta, ad quam tyro-
 nes exercentur, suspendi, et mortem oppetere iussit: qui nimirum
 coniurationis in se conflatae conscius fuisset. Theodorus enim Cap-
 padox praefectus, et Elpidius armamentarii praepositus, variique alii

ἵπποδρομίου τὸν Φωκῶν. καὶ ποιήσας ἄριστον Θεόδωρος δ' ὑπαρχος τῶν πραιτωρίων ἤρξατο ἐπιφαίνειν αὐτοῖς τὸν ἱαν-
 C τοῦ σκοπόν. συνέβη δὲ ἐκεῖ εὐρεθῆναι Ἀναστάσιον κόμητα
 τῶν λαργιτιῶν. τοῦ ἀρίστου οὖν γιγνομένου καὶ ἐξηγουμέ-
 5 νου τὰ τῆς ἐπιβουλῆς μετεμελήθη, ὁ Ἀναστάσιος εὐρεθεὶς
 ἐκεῖ, καὶ οὐκ εἶπεν τὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ, ἀλλ' εἰσώπα. ὁ δὲ
 Ἐλπίδιος ἐπέμνε λέγων· οὐ θέλετε, ἵνα ἐν ὅσῳ κάθεται ἐν
 τῇ σέντῳ ἐπὶ ἵπποδρομίας πιάσω αὐτόν, καὶ ἐκπορακίσω
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καὶ οὕτως αὐτὸν ἀποκτείνω; καὶ ὑπέ-
 10 σκετο δίδομαι αὐτοῖς ἄρματα. γνωσθέντος δὲ τοῦ πράγματος ἐκ
 διαβολῆς Ἀναστασίου τῷ Φωκῷ, ἐκέλευσε τὸν ἑπαρχον καὶ τὸν
 Ἐλπίδιον καὶ τοὺς ἄρχοντας ἐγνωκότας τὴν ἐπιβουλὴν ἐξετα-
 σθῆναι μετὰ πάσης ἀκριβείας. ἐξετασθέντων δὲ αὐτῶν κα-
 15 τέθαντο τὰ τῆς ἐπιβουλῆς· καὶ ὅτι τὸν Θεόδωρον ἐβούλοντο
 Θεόδωρον καὶ Ἐλπίδιον καὶ Ἀναστάσιον καὶ πάντας τοὺς
 ἐγνωκότας τὴν ἐπιβουλὴν αὐτοῦ.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἡρακλείου εἰς α'.

A.M. 6102

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ δ' ἰνδικτιῶν ἰδ' ἦκεν P. 250

20 δ' Ἡράκλειος ἀπὸ Ἀφρικῆς φέρων πλοῖα κασπελλωμένα, ἔχον-
 τα ἐν τοῖς καταρτίοις κιβώτια, καὶ εἰκόνας τῆς Θεομήτορος,

12. τῇ ἐπιβολῇ b.
 21. εἰκόνα a.

20. ὁ add. ex b.

κασπελλωμένα a f.

consilium inierunt de occidendo Phoca cum in circo sederet. ad
 epulum autem (cui Anastasium largitionum comitem adesse contigit)
 vocatis, Theodorus praetoriorum praefectus, mentem eis aperire con-
 pit. mensis itaque remotis, et coniurationis ordine inter convivas re-
 censito, Anastasius auditor datae fidei poenitens, quae corde tegeret,
 non explicuit, sed silentio occultavit. interim Elpidius propositi te-
 nae subinfert: num vultis, ut dum throno insidet, in circo eum com-
 prehendam, et erutus e capite oculis, ita demum interficiam? arma
 vero eis suppetere insuper pollicitus est. Phocas autem tota coni-
 rationis serie ab Anastasio revelata, praefectum, et Elpidium, reli-
 quosque optimatas eius participes, adhibitis cruciatibus diligenter exa-
 minari edixit. qui inter tormenta conspirationem omnem detexere,
 atque imperatorem Theodorum se praeficere voluisse confessi sunt.
 porro Phocas Theodorum, Elpidium, Anastasium, et reliquos coniura-
 tionis connatos capite truncari praecipit.

Romanorum imperatoris Heraclii annus primus.

A. C. 602

Hoc anno mensis Octobris die quarto indictione decima quarta
 Heraclius ex Africa appulit cum navibus turritis in quarum malis arcu-

καθὰ καὶ ὁ Πισίδιος Γεώργιος λέγει, καὶ στρατὸν πολὺν ἀπὸ Ἀφρικῆς καὶ Μανριτανίας· ὁμοίως καὶ ὁ Νικήτας υἱὸς Γρηγοῦ τοῦ πατρικίου ἀπὸ Ἀλεξάνδρειαν καὶ Πεντάπολιν ἔχων V. 199 μεθ' ἑαυτοῦ λαὸν πολὺν πεζικόν. ἦν δὲ Ἡράκλειος ὁρμασάμενος Εὐδοκίαν τὴν θυγατέρα Ῥόγα τοῦ Ἀφρου, ἥτις τῷ 5 καιρῷ τούτῳ ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἅμα Ἐπιφανείᾳ τῇ Β μητρὶ Ἡρακλείου, καὶ τῇ τούτῳ μεμνηστευμένῃ Εὐδοκίᾳ * ἐκράτησεν αὐτάς, καὶ ἐρύλαξεν εἰς τὸ δεσποτικὸν μοναστήριον, τὸ λεγόμενον τῆς Νέας μετανοίας. καταλαβὼν δὲ Ἡράκλειος τὴν Ἀβυδον εὗρεν Θεόδωρον τὸν κόμητα τῆς Ἀβύδου, 10 καὶ ἀνακρίνας ἔμαθε παρ' αὐτοῦ τὰ κινούμενα ἐν Κωνσταντινουπόλει. ὁ δὲ Φωκᾶς ἀπέστειλε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Δομεντζιόλον τὸν μάλιστα φυλάττειν τὰ Μακρὰ τεῖχη· μαθὼν δὲ ὁ μάλιστα, ὅτι κατέλαβεν Ἡράκλειος τὴν Ἀβυδον, ἔφυγε καταλιπὼν τὰ τεῖχη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν. ὁ 15 δὲ Ἡράκλειος ἀδέξατο ἐν Ἀβύδῳ πάντας, οὓς ἐξώρισε Φωκᾶς· καὶ ἀνῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς Ἡράκλειαν. Στέφανος δὲ ὁ τῆς Κυζίκου μητροπολίτης λαβὼν στέμμα ἐκ τῆς ἐκκλησίας τῆς ἁγίας Θεοτόκου Ἀρτάκης ἀπήγαγεν αὐτὸ τῷ Ἡρακλεῖ. καταλαβὼν δὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν προσώρμησε τῷ λιμένι 20 τῆς Σοφίας· καὶ πολέμου κρηθθέντος νικῇ χάριτι τοῦ Χριστοῦ

1. στρατὸς πολὺς b. 6. τῇ Goar. ἡ vulg. 7. nonnulla ex-
cldisse videntur, fort. ὁ δὲ Φωκᾶς. 15. τὰ τεῖχη] τὴν Ἀβυ-
δον a.

lae et dei matris imagines appensae, prout Pisidius Georgius narrat, ingenti exercitu ex Africa et Mauritania advecto: et Nicetas patricii Gregorae filius cum maximis pariter pedestribus copiis ab urbe Alexandria et Pentapoli advenit. desponsa autem Heraclio fuerat Eudocia Rogati Afri filia, quae tum temporis una cum Euphania Heraclii matre Cpoli morabatur. porro ubi Phocas matrem Heraclii, eiusque sponsam Eudociam Cpoli adesse rescivit, comprehensas in imperiali monasterio, quod Novae poenitentiae nuncupatur, diligentius asser-
vandas iussit. Heraclius Abydum appellens, Theodorum Abydi comitem conveniens, sciscitatus quae Cpoli gererentur, cuncta didicit. Phocas autem Domentiolum fratrem magistrum Longos muros custoditurnum misit. ille vero magister Heraclium Abydum appellisse ubi rescivit, muris relictis fugit, et Cpolim se recepit. Abydi cunctos in exilium a Phoca relegatos admixit sibi Heraclius, et Heracliam illis comitibus profectus est. Stephanus autem Cyzicenus metropolita coronam ex ecclesia sanctae dei genitricis, cui Artaces nomen, depromptam ad Heraclium attulit. Heraclius Cpolim profectus ad Sophiae

Φωκῶν τὸν τύραννον. οἱ δὲ δῆμοι τοῦτον παραλαβόντες, ἀνέ-
 λον, πυρὶ κατακαύσαντες ἐν τῷ Βοῦ. εἰσελθὼν δὲ Ἡράκλειος
 εἰς τὰ βασιλῆα ἐστέφθη ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου ἐν τῷ εὐ-
 κτηρίῳ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῷ παλατίῳ. ἐστέφθη δὲ τῇ
 5 αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ ἡ μεμνηστυμένη αὐτῷ Εὐδοκία ἀνγούστα.
 καὶ ἔλαβον ἀμφότεροι παρὰ Σεργίου τοῦ πατριάρχου τοὺς D
 στεφάνους τοῦ γάμου· καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁμοῦ αὐτοκρα-
 τωρ καὶ νύμφιος ἀναδείκνυνται. τῷ δὲ Μαίῳ μηνὶ ἐστράτευ-
 σαν οἱ Πέρσαι κατὰ Συρίας, καὶ παρέλαβον τὴν Ἀπάμειαν,
 10 καὶ τὴν Ἐδεσσαν, καὶ ἦλθον ἕως Ἀντιοχείας. καὶ οἱ Ῥωμαῖοι
 συναντήσαντες αὐτοῖς ἐπολέμησαν, καὶ ἡττήθησαν Ῥωμαῖοι·
 καὶ διωλέσθη πᾶς ὁ λαὸς τῶν Ῥωμαίων, ὥστε ὀλίγους λῖαν
 ἐξείλησαι. τῇ δὲ ἐβδόμῃ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνος ζ'
 ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ Ἐπιφάνεια θνγάτηρ Εὐδοκίας, καὶ τῷ
 15 Ἀνγούστῳ μηνὶ ιε' ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σεργίου
 πατριάρχου.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι Καισάρειαν τῆς λ.Μ.6103

Καππαδοκίας, καὶ πολλὰς μυριάδας ἐν αὐτῇ ἤχμαλῶνενσαν. P. 251

Ἡράκλειος δὲ ὁ βασιλεὺς βασιλεύσας, εἶρε παραλελμμένα τὰ
 20 τῆς πολιτείας Ῥωμαίων πράγματα. τὴν τε γὰρ Εὐρώπην οἱ

7. καὶ τῇ ἐν τῇ b.

11. αὐτοῖς add. ex a b.

13. ἐξείλη-

σαι vulg.

τῇ αὐτῇ Ἰνδικτιῶνι conl. Goar.

19. ὁ βασιλεὺς

om. a.

20. πόλεως f.

οἱ Ἀράρεις a.

portum applicuit; et inito certamine Phocam tyrannum dei praesidio
 vicit. extemplo populi factiones comprehensum tradidere neci, et ad
 Bovem locum dictum igne combussere. Heraclius regiam ingressus,
 in oratorio sancti Stephani, quod in ipso palatio conditum, a Sergio
 patriarcha coronatus est: desponsa pariter Eudocia eodem die redi-
 mita est augusta: ambo igitur a Sergio patriarcha coronas nuptiales
 acceperunt, et eodem die Imperator simul et sponsus renunciatur, et
 corona utraque insignitur. porro Maio mense Persae in Syriam expedi-
 tionem fecere, captaque Apamea atque Edessa, Antiochiam usque
 pervenere. illis obviam progressi Romani, consertis manibus inferior-
 es evasere, adeo ut totus Romanus exercitus ad internecionem de-
 lectus fuerit, paucique admodum superstites remanserint. Julio mense
 eadem indictione filiam ex Eudocia nomine Epiphaniam Imperator
 suscepit, quae Augusti quinto et decimo die in Blachernis a Sergio
 patriarcha baptizata est.

Hoc anno Persae Caesarea Cappadociae potiti, plures hominum
 myriadas in captivitatem egerunt. Heraclius autem imperio assum-
 pto, rem omnem Romanam labefactatam reperit. Europam etenim

A. C. 603

Β βάρβαροι ἐρήμωσαν, καὶ τὴν Ἀσίαν οἱ Πέρσαι πᾶσαν κατέ-
στρεψαν, καὶ τὰς πόλεις ῥήμαλῳ τέτυκον, καὶ τὸν τῶν Ῥωμαί-
ων στρατὸν ἐν τοῖς πολέμοις ἀνῆλωσαν. καὶ ταῦτα ἰδὼν ἐν
ἀπορίᾳ ἦν τί δράσοι. ἐρευνήσας γὰρ τὸν στρατὸν, εἰ ἄρα
ἐσώζοντο ἐκ τῶν μετὰ Φωκά κατὰ Μαυρικίου στρατευσάντων 5
ἐπὶ τῇ τούτου τυραννίδι, δύο μόνους εὗρεν ἐν πᾶσι τοῖς
θίμασι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαίῳ γ' Ἰνδικτιῶνι ιε' ἐτέχθη
V. 200 τῷ βασιλεῖ υἱὸς ἀπὸ Εὐδοκίας, Ἡράκλειος ὁ μικρὸς ὁ καὶ νέος
Κωνσταντῖνος. τῷ δ' Ἀγούστῳ μηνὶ ιε' ἐτελεύτησεν Εὐδο- 10
κία αὐγούστα τῆς αὐτῆς ιε' Ἰνδικτιῶνος.

A M. 6104 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ δ' Ἰνδικτιῶνι α' ἐστέφθη
ἡ Ἐπιφάνεια ἡ θυγάτηρ Ἡρακλείου ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου
αὐγούστα ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν τῷ παλα-
τίῳ. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κε', τῇ αὐτῇ α' Ἰνδικτιῶνι, 15
ἐστέφθη Ἡράκλειος ὁ υἱὸς Ἡρακλείου, ὁ νέος Κωνσταντῖνος,
ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν Σαρακηνοὶ κατὰ Συρίας
D καὶ λυμηνάμενοι ἱκανὰ χωρία ἐπείστρεψαν.

5. στρατευμάτων h, στρατεύσαντος a. 6. τυραννίδος vulg.
9. ὁ καὶ νέος a, καὶ ὁ νέος vulg. 16. ὁ νέος, ὁ καὶ K. b.

barbari reddiderant desertam, universam Asiam Persae pessum dede-
rant, et urbes integras in captivitatem abduxerant, Romanique ex-
ercitum bellis consumpserant continuis. ista conspiciens imperator,
quid ageret dubius haerebat. exercitu siquidem omni perillustrato,
num aliqui ex iis, qui cum Phoca tyrannidis eius fautores adversus
Mauricium praeliati inter vivos superessent, persecutus, per legiones
cunctas rimatus duos solos invenit residuos.

Eodem etiam anno mensis Maii die tertio, indictione decima
quinta, ex Eudocia imperatori susceptus filius, Heraclius iunior, qui
et novus Constantinus cognominatus est. Augusti vero mensis die de-
cimo quarto eadem indictione Eudocia augusta diem extremum
obiit.

A. C. 604 Hoc anno mensis Octobris die quarto, indictione prima, Epipha-
nia imperatoris Heraclii filia in oratorio sancti Stephani, quod in pa-
latio, a Sergio patriarcha augustae corona redimita est. Decembria
autem die vigesimo quinto, prima indictione, Heraclius Heraclii filius,
novus Constantinus, a Sergio patriarcha imperii collega corona-
tus est.

Eodem etiam anno expeditionem in Syriam fecere, direptisque
oppidis quam plurimis domum reversi sunt.

Τούτῃ τῇ ἔτει ἔλαβον οἱ Πέρσαι τὴν Λαμασκόν, καὶ Α.Μ. 6105
 ἤχμαλῶτευσαν λαὸν πολὺν. Ἡράκλειος δὲ βασιλεὺς πρέσβεις
 πρὸς Χοσρόην ἀπέστειλεν παύσασθαι τοῦ ἐκχεῖν ἀνηλεῶς τὰ
 αἵματα τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὀρίσαι φόρους, καὶ λαμβάνειν
 5 πᾶκτα. ὁ δὲ τοὺς πρέσβεις ἀπράκτους ἀπέλυσεν, μὴ ποιη-
 σάμενος αὐτοῖς λόγον, ἐλπίζων τελείως παραλαβεῖν τὴν τῶν
 Ῥωμαίων ἀρχήν. ὁ δὲ Ἡράκλειος τῇ αὐτῇ χρόνῳ ἔγμεν
 Μαρτίαν, καὶ ἀνγγόρευσε αὐτὴν αὐγοῦσταν στέφας αὐτὴν P. 252
 εἰς τὸν αὐγουστέαν, στεφθεῖσα ὑπὸ Σεργίου πατριάρχου.

- 10 Τούτῃ τῇ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι τὸν Ἰορδάνην, Πα- Α.Μ. 6106
 λαιστίνην καὶ τὴν ἁγίαν πόλιν πολέμῳ, καὶ πολλοὺς ἀπέκτει-
 ναν ἐν αὐτῇ διὰ χειρὸς τῶν Ἰουδαίων, ὥς φασὶ τινες, μυ-
 ριάδας ἐννέα. αὐτοὶ γὰρ ὠνούμενοι τοὺς Χριστιανοὺς καθὰ
 ἡμπόρει ἕκαστος ἀπέκτεινεν αὐτούς. Ζαχαρίαν δὲ τὸν πα-
 15 τριάρχην Ἱεροσολύμων, καὶ τὰ τέμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα λυ-
 βόντες σὺν αἰχμαλωσίᾳ πολλῇ, ἐν Περσίδι ἀπῆγαγον. B

Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει ἐτέχθη τῇ βασιλεῖ ἀπὸ Μαρτίνης
 Κωνσταντῖνος ἑτερος, καὶ ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχέρναις ὑπὸ Σερ-
 γίου πατριάρχου.

- 20 Τούτῃ τῇ ἔτει παρέλαβον οἱ Πέρσαι πᾶσαν τὴν Αἴγν- Α.Μ. 6107
 πτον καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ Λιβύην ἕως Αἰθιοπίας, καὶ λα-

14. ἀπεκτένυσθον a. 20. πᾶσαν add. ex a.

Hoc anno Persae Damasco captivos innumeros secum abdu- A. C. 605
 xerunt. imperator autem Heraclius legatione ad Chosroem decreta,
 ut fundendo crudeliter hominum sanguini parceret, admonuit, tributa
 vero statueret, et pacis condiciones praescriberet, rogavit. ille autem
 nullo cum legatis habito colloquio, quasi de Romanorum imperio
 brevi occupando certus, re infecta eos dimisit. Heraclius porro Mar-
 tinam eodem anno sibi coniugio copulatam renunciavit augustam: et
 ad augusteum Sergio patriarcha coronam imponente augustali stem-
 mate redimiendam decrevit.

Hoc anno Persae Iordanis loca, Palaestinam et sanctam civita- A. C. 606
 tem armorum vi subegerunt: et manibus, ut quidam asserunt, Iudaeo-
 rum plurimos, ad nonaginta videlicet millia, trucidarunt. singuli etenim
 pro suis quique facultatibus Christianos ementes, confestim occide-
 bant. capto vero Hierosolymorum patriarcha Zacharia, pretioso etiam
 et vivifico crucis ligno locis illis erepto, captivorum hominum mul-
 titudinem innumeram in Persidem abduxerunt.

Eodem anno Constantinus alter ex Martina coniuge imperatori
 natus est: qui a Sergio patriarcha in Blachernis baptizatus.

Hoc anno Persae Aegyptum, Alexandriam et Libyam ad usque A. C. 607
 fines Aethiopiae subegerunt: et collecta captivorum multitudine, spo-

βόντες αἰχμαλωσίαν πολλὴν καὶ λάφυρα πάμπολλα καὶ χρήματα ὑπέστρεψαν. τὴν Χαλκηδόνι οὐκ ἴσχυσαν παραλαβεῖν, ἀλλὰ φρουρὰν ἐύσαντες τοῦ πολιορκεῖν, ἀνεχώρησαν.

A. M. 6108 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστράτευσαν οἱ Πέρσαι κατὰ Χαλκηδόνος, καὶ παρέλαβον αὐτὴν πολέμῳ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνί 5 Ἰανουαρίῳ α', ἰνδικτιῶνος ε', ὑπάτευσεν Κωνσταντῖνος ὁ νέος, ὁ καὶ Ἡράκλειος τοῦ Ἡρακλείου υἱός· καὶ προεβύλειο καίσαρα Κωνσταντῖνον τὸν μικρὸν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τὸν ἐξ Ἡρακλείου καὶ Μαρτίνης γεννηθέντα.

A. M. 6109 Τούτῳ τῷ ἔτει πάλιν Ἡράκλειος ἀπέστειλε πρέσβεις ἐν 10 V. 201 Περσίδι πρὸς Χοσρόην αἰτοῦμενος εἰρήνην. ὁ δὲ Χοσρόης D καὶ πάλιν αὐτοὺς ἀπεπέμψατο λέγων· οὐ φείσομαι ὑμῶν ἕως ἂν ἀρνήσησθε τὸν ἐσταυρωμένον, ὃν λέγετε θεὸν εἶναι, καὶ προσκυνήσητε τῷ ἡλίῳ.

A. M. 6110 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστράτευσαν Ἀβάρεις κατὰ τῆς Θράκης. 15 καὶ ἀποστείλας ὁ Ἡράκλειος πρὸς αὐτοὺς ἤτει τὴν εἰρήνην· καὶ συνθεμένου τοῦ Χαγάνου ταύτην ποιεῖν, ἐξῆλθεν ὁ βασι-

P. 253 λεὺς ἔξω τοῦ Μακροῦ τείχους, καὶ μετὰ πάσης δορυφορίας βασιλικῆς καὶ δώρων πολλῶν καὶ μεγάλων ἀπεδέξατο τὸν Χαγάνον, λαβὼν τὰ πιστὰ παρ' αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι πρὸς ἄλ- 20 λήλους σπονδὰς εἰρηνικὰς. ὁ δὲ βύρβαρος ἐκείνος τὰς τε συνθήκας δθειήσας καὶ τοὺς ὅρκους, ἄφνω τυραννικῶς κατὰ τοῦ βασιλέως ἐχώρησεν. ἐκπλαγεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς τῷ ἀπροσ-

his etiam amplissimis, et pecuniarum vi asportata, suas in provincias redierunt. Chalcedonem quidem occupare non valuerunt, sed praesidio ad eam obsidendam relicto, secesserunt.

A. C. 608 Hoc anno Persae expeditionem in Chalcedonem instrumentes, bello eam ceperunt. hoc eodem anno Ianuarii mensis die primo, indictione quinta, Constantinus iunior, qui et Heraclius Heraclii filius, consul renunciatus est, qui Constantinum minorem proprium fratrem Heraclio et Martina genitum declaravit caesarem.

A. C. 609 Hoc anno aliam legationem de pace cum Persis habenda, et ab eis expetenda ad Chosroem destinavit Heraclius. eam iterum respulit Chosroes, dicens: vobis minime parcam, donec crucifixum, quem vos praedicatis deum, solem adoraturi, abnegaveritis.

A. C. 610 Hoc anno Abares in Thraciam arma moverunt. Heraclius autem missis ad eos legatis pacem firmari exposcebat. cumque Chaganus eam se compositurum pollicitus fuisset, imperator cum satellitio propriam dignitatem decente, ad longum usque murum longe ab urbe progressus, ampla magnorum munerum copia Chaganum excepit, fidem ab eo accepturus, pacem inter se mutuo inviolatam firmatum iri. at barbarus ille, spreto iusurando atque foedere, ex improvise Hera-

δοκίτῃ τοῦ πράγματος, φηγὰς ἐπὶ τὴν πόλιν ὑπέστρεψεν. λαβὼν δὲ ἑ βάρβαρος τὴν βασιλικὴν ἀποσκευὴν καὶ δορυφορίαν, καὶ ὄσους καταλαβεῖν ἠδυνήθη, ὑπέστρεψεν πολλὰ χωρία τῆς Θράκης ληϊσάμενος ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτως ἀπατηθέντα Β 5 τὴν ἐλπίδα τῆς εἰρήνης.

Ἀλέξανδρείας ἐπισκόπον Γεωργίου ἔτος α'.

A.M 6111

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡράκλειος πρὸς τὸν Χαγάνον τὸν βαρβαρον πρέσβεις ἀποστείλας ἐνεκάλει περὶ τῶν γεγονότων ὑπ' αὐτοῦ ἀθέσμων, καὶ πρὸς εἰρήνην προετρέπετο. ἐπιστρατεύ- 10 σαι γὰρ διανοούμενος κατὰ Περσίδος εἰρηνεύειν μετὰ τοῦ Χαγάνου ᾗθελεν. ὁ δὲ Χαγάνος αἰδεσθεὶς τὴν τοῦ βυσιλείως C ἀγάπην μετανοεῖν ἐπηγγέλλετο, καὶ εἰρήνην ποιεῖν ὑπισχνείτο· καὶ στοιχήσαντες πάντα ὑπέστρεψαν οἱ πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ.

15 Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει παρέλαβον Πέρσαι τὴν Ἀγκυραν Γαλατίας πολέμῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσκήρυνεν Χοσρόης τὸν ξυγὸν αὐτοῦ ἐπὶ A.M. 6112 πάτας ἀνθρώπους εἰς αἰμοβορίαν καὶ φορολογίαν. ἐπαρθεὶς γὰρ τῇ νίκῃ οὐκ ἔτι ἐν τῷ καθιστῶτι εἶναι ἠδύνατο. τότε 20 Ἡράκλειος ζῆλον θεοῦ ἀναλαβὼν, καὶ μετὰ τῶν Ἀβάρων εἰ- D ρηνεύσας ὡς ἐνόμιζεν μετήνεγκεν τὰ στρατεύματα τῆς Εὐρώ-

4. ἀπαιτηθέντας vulg.

clim infestis armis adortus est. Imperator vero tam insperatae rei inolimine perterritus, fuga arrepta in urbem revertit. barbarus universo imperatoris apparatu satellitioque capto, cum omnibus aliis quae comprehendere potuit, retro cessit: multaque Thraciae oppida spe pacis delusa ac nil tale suspicantia deprædatus est.

Alexandriae episcopi Georgii annus primus.

A. C. 611

Hoc anno Heraclius missis iterum ad barbarum Chaganum legatis, de iis quae violatis foederibus ab eo admisa erant, causabatur, et ad servandam pacem invitabat: In Persidem quippe arma convertere meditatus, cum Chagano pacem habere consiliabatur. Chaganna humanos imperatoris affectus cum reverentiae sensu suscipiens, pristina se reparaturum, et cultorem se pacis futurum promisit: renovatisque iterum pactis et probe firmatis foederibus, legati rever- si sunt.

Hoc eodem anno Persae Ancyram Galatiae civitatem vi ceperunt.

A. C. 612

Hoc anno Chosroës dominationis suae ingum omnibus intolerabile per crebras caedes atque vectigalia effecit. victoriis quippe suis elatus, intra iusti et aequi limites ultra se continere nequibat. tunc igitur Heraclius divino ardore incitatus, pace ex voto cum Abaribus

Theophanes.

30

πῆς ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, καὶ διαγοεῖτο τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ κατὰ Περσίδος χωρῆσαι.

- A. M. 6113 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἀπριλίῳ δ', ἰνδικτικῶν ι', τελέσας ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος τὴν ἰορτὴν τοῦ πάσχα, εὐθέως τῇ διαν-
 V. 202 τέρᾳ ἐσπέρας ἐκίνησεν κατὰ Περσίδος. λαβὼν δὲ τὰ τῶν εὐα-
 γῶν οἰκῶν χρήματα ἐν θανείων ἀπορίᾳ κατεχόμενος, ἔλαβεν
 P. 254 καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πολυκάνδηλά τε καὶ ἕτερα σκευὴ
 ὑποθηκικά, χαράζας νομίσματα, καὶ μυριαρίσια πάμπολλα.
 κατέλιπε δὲ τὸν ἴδιον νιὸν σὺν Σεργίῳ τῷ πατριάρχῃ Κων-
 σταντινουπόλεως διοικεῖν πράγματα σὺν Βοροσφῷ τῷ πατρικίῳ 10
 ἀνδρὶ ἐχέφρονι καὶ τὰ πάντα συνετῷ καὶ πεπειρασμένῳ.
 ἔγραψεν δὲ πρὸς τὸν Χαγίον τῶν Ἀβάρων παρακλήσεις τοῦ
 ἐπικυρεῖν τὰ τῶν Ῥωμαίων πράγματα, ὥς φιλίαν σπειούμε-
 νος πρὸς αὐτόν, καὶ ἐπίτροπον τοῦ ἑαυτοῦ τίου τοῦτον ὠνό-
 μασεν. ἀπάρας δὲ τῆς βασιλευσύνης πόλεως, ἐξῆλθεν κατὰ 15
 τὰς λεγομένας Πύλας πλοῖ τὴν πορείαν ποιησάμενος. ἐντεῦ-
 B 29ν δὲ ἐπὶ τὰς τῶν Θεμάτων χώρας ἀφικόμενος, συνέλκεν
 τὰ στρατόπεδα, καὶ προσετίθει αὐτοῖς νέαν σιγματείαν. τοῦ-
 τούς δὲ γυμνάζειν ἤρξατο, καὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐξεπαίδευ-
 σεν. διχῇ γὰρ διέλων τὸν στρατὸν, παρατάξεις τε καὶ συμ- 20
 βολὰς πρὸς ἀλλήλους ἀναιμωπὶ ποιήσασθαι ἐκέλευσεν, κραν-

12. Ἀράβων c.

composita, exercitus suos ab Europa in Asiam traustulit, invadendae-
 que Persidis deo opitulante consilium cepit.

- A. C. 613 Hoc anno mensis Aprilis die quarto, iudictione decima, Heraclius
 solemnitate paschali peracta, feria secunda sub vesperam confestim
 arina moturus in Persidem perrexit. tum vero ubi pecuniam moluo
 vel cum foenore acciperet dubius, sanctarum ardinum facultates tulit,
 cudeudisque numismatibus, et minutis milisariis conflandis, multifida
 magne ecclesiae candelabra aliaque eiusmodi sacri ministerii vasa
 usurpavit. proprium autem filium Sergii patriarchae Cyprius Bononi-
 que patricii, viri praestantis ingenui magnaeque prudentiae et expe-
 rientiae multiplicis, consilio reia communem administraturum in urbe
 reliquit. ad Chaganum quoque Aharum principem, cui procuratoris
 in filium nomen et dignitatem indidit, quique secum amicitiam ex
 pactis firmaverat, ut afflictis rebus Romanis opem ferret, litteras cum
 precibus misit. urbium regina subinde profectus, itinere navigiis sus-
 cepto, loco, cui Pylae nomen, solvit. inde ad thematum provinci-
 as delatus, legiones collegit varias, quibus novam militiam addidit. tum
 eos bello exercere, Martisque disciplina insuere. divisum siquidem
 in aequas partes duas exercitum ordines componere, iucruentis irru-
 ptionibus ad invicem congregi, clamorem bellicum, paeana, milita-

γῆν τε πολεμικὴν καὶ παιάονους καὶ ἀλλυλαγμὸν καὶ διέγερσιν
 ἔχειν τοῦτους ἐδίδαξεν, ἵνα καὶ ἐν πολέμοις εὐρίσκωνται, μὴ
 ξενησῶνται, ἀλλὰ θαρροῦντες ὡς παίγνιον κατὰ τῶν ἐχθρῶν
 χωρήσωσι. λαβὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν χερσὶν τὴν θεανδρικήν
 5 μορφήν, ἣν χεῖρες οὐκ ἔγραψαν, ἀλλ' οἷαν ἐν εἰκότι ὁ πάντα C
 μορφῶν καὶ διαπλάττων λόγος ἄνευ γραφῆς μόρφωσιν, ὡς
 ἄνευ σπορᾶς κύησιν ἤνεγκεν, καὶ τοῦτω πεποιθὼς τῇ θεο-
 γραφῇ τύπῃ ἀπῆρξατο τῶν ἀγώνων, πιστὰ δούς τῳ λαῷ, ὡς
 σὺν αὐτοῖς μέχρι θανάτου ἀγωνίσσεται, καὶ ὡς τέκνοις οἰκεί-
 10 οῖς τοῦτοις συναρμόσεται. ἐβούλετο γάρ τὴν ἐξουσίαν οὐ
 φόβῳ τοσοῦτον, ὅσον ἐν πόθῳ ἔχειν. εὐρὼν δὲ τὸν στρατὸν
 εἰς ἡσυχμίαν πολλὴν καὶ δειλίαν, ἀταξίαν τε καὶ ἀκοσμίαν καὶ
 εἰς πολλὰ τῆς γῆς μέρη ἐσπαρμένους, συντόμως πάντας εἰς ἓν
 συνήγαγεν. καὶ πάντες ὡς ἐκ μιᾶς συμφωνίας ὕμνησαν τὸ
 15 κράτος καὶ τὴν ἀνδρείαν τοῦ βασιλέως. αὐτὸς δὲ τοῖς λόγοις
 τοῦτοις ἐπιθροωννὼν ἔλεγεν· ὁρᾶτε, ἀδελφοί καὶ τέκνα, ὡς D
 οἱ ἐχθροὶ τοῦ Θεοῦ κατεπάτησαν ἡμῶν τὴν χώραν καὶ τὰς
 πόλεις ἡρῆμωσαν καὶ τὰ θυσιαστήρια κατέκαυσαν καὶ τὰς
 τρυπέζας τῶν ἀναιμακτῶν θνητῶν αἱμάτων μαιφρόνων ἐπλή-
 20 ρωσαν, καὶ τὰς ἀδέκτους τῶν παθῶν ἐκκλησίαις ἐν ἡδοναῖς

2. εὐρίσκονται vulg.

7. τοῦτο πεπ. τῷ Θεῷ γραφῶ f.

9.

ὡς τέκνοις οἰκ. τ. συν. οἰκ. α.

11. τοσοῦτον add. ex conl.

13. ἐσπαρμένον α, εὐπαρσμένων f.

resque strepitus edere, fortes in invicem animos excitare docuit: ut iam non ficto, sed vero Marte implicati, rei novae usu non terreſcentur, sed velut ad ludum, ita in hostes, de sua virtute bene confiſi irruerent. mox lata manibus Christi dei et hominis effigie, hominis manu vel penicillo non efficta, sed quam in imagine, quod cuncta formavit et configuravit divinum verbum, absque colorum delineatione, ut absque semine foetum, in lucem eduxit; huiusmodi, dico, figura divinitus exarata plane fidens, et oppignorata exercitui fide, cum eis ad mortem usque decertaturum, et ut propriis filiis semper eis se devinciendum et copulandum pollicitus, ad bellicos conflictus descendit. studebat enim exercendam in milites auctoritatem potius affectu, quam timore comparare. cum vero exercitum desidia dissolutum, animorum directione, ordinis defectu et confusione pene lacerum, et in varias provinciarum partes dissipatum reperisset: quantocius et expedite cunctos in unum collegit. hinc singuli velut una voce robur et animum imperatoris laudavere: ipse etiam robur pectorum inspiraturus his verbis utebatur: videtis, fratres et filii, ut hostes diticiem nostram universam depopulati, urbes civibus desertas

χραίνουσιν ἐμπαθεστάταις. πάλιν δὲ τὸν λαὸν πρὸς γυμνασίαν πολεμικὴν ὀπλιζων, τάξεις δύο ἐνόπλους ποιησάμενος, σάλπιγγές τε καὶ φάλαγγες ἀσπίδων, καὶ λαὸς τεθωρακισμένος ἵστατο. ἐπεὶ δὲ ἀσφαλῶς συνέστησαν τὰ τάγματα, συμβά-

- P. 255 λειν ἀλλήλοις ἐκέλευσεν, ὠθισμοὶ τε βίαισι καὶ συγκρούσματα 5 πρὸς ἀλλήλους ἐγίνοντο, καὶ σχηματισμὸς τοῦ πολέμου ἔδεικνυτο. καὶ ἦν ἰδεῖν φορικτὸν θέαμα φόβου χωρὶς κινδύνου, καὶ πρὸς φόβους συννεύσεις αἱμάτων δίχα, καὶ πρὸ τῆς ἀνύγκης τοὺς τρόπους, ὅπως ἕκαστος ἐκ τῆς ἀκινδύνου σφαγῆς λαβὼν ἀφορμὰς ἀσφαλέστερος μένῃ. οὕτω δὲ καθολίσας 10 πάντας παρηγγεῖλεν ἀδικίας ἀπέχεσθαι καὶ εὐσεβείας ἀντέχεσθαι. γενόμενος δὲ ἐπὶ τὰ μέρη Ἀρμενίας, προτρέχειν πληθός ἱππέων λάθρα ἐπιπσεῖν τῷ βασιλεῖ διανοεῖτο. οἱ δὲ προ-
V. 203 τρέχοντες τοῦ βασιλέως τοῦτοις συναντήσαντες, τὸν δὲ στρα-
B τηγὸν αὐτῶν δεσμώτην ἤγαγον πρὸς τὸν Ἡράκλειον, καὶ τοῦ- 15 τοὺς τρεψάμενοι πολλοὺς ἀνέϊλον. ἐπεὶ δὲ χειμῶν κατέλαβεν, ἀποκλείσας ὁ βασιλεὺς τὸ Πόντικον κλίμα, ἔδοξε τοῖς βαρβάροις ἐν τούτῳ αὐτὸν παραχειμαίνειν. λαθῶν δὲ τοὺς Πέρσας

1. ἐμπαθεστάτοις vulg. 7. χωρὶς καὶ κινδ. vulg. 11. καὶ εὐσεβείας ἀντέχεσθαι add. ex c f. 13. post ἱππέων aliquid excidisse videtur, fort. κελύσας. 17. κλίμα a f.

reddiderint, succenderint altaria, et incrementarum victimarum mensas caedibus et sanguine inundarint, et ecclesias etiamnum labis omnis immunes voluptatibus foedissimis conspurcant. tum vero milites bellicis exercitamentis instructurus, armatos et pugnae iam paratos in duas acies dividere, et tubas, clypeorumque phalanges in invicem committere secundo iussit. interim exercitus thoracibus et armis omnibus munitus stationem observabat. ut itaque in tuto constitissent ordines, manus ad invicem conserere hortatus est, et qua violentis in invicem impulsibus, qua mutuis impressionibus immanis belli speciem horrendam exhibebat. tremendum sane absque caede et periculo cernere licebat spectaculum, ad stragem citra sanguinem impetus, et absque necessitate belli specimina, ut ex caede quam nullum comitaretur periculum sumpto documento securior unusquisque permaneret. cumque exercitum ita instruxisset, ut inistitia abstinere, hortatus est. porro ubi ad Armeniae fines intravit, praecurrens hostilium equestrium turma imperatorem ex improvise adori consilium ceperat: imperatoris autem praecursores illis obviam facti, adversariorum duce vinculis manipato, et ad Heraclium ducto, necnon comitibus eius fuis, reliquos armis deleverunt. ingruente vero hieme, cum Ponticum clima imperator undique circummunivisset, hibernatio in eo tempestatem moraturus barbaris visus est: ut clam ipsis reversus in

καὶ ἐπιστραφεῖς, εἰς τὴν Περσίδα εἰσβάλλει. τοῦτο μαθόντες οἱ
 βάρβαροι εἰς ῥαθυμίαν ἤλθον τῇ ἀπροσδοκίᾳ τῆς τοῦτον εἰσό-
 δου. ὁ δὲ Σάρβαρος δὲ τῶν Περσῶν στρατηγὸς λαβὼν τὴν ἑαυ-
 τοῦ δύναμιν ἤλθεν ἐν Κιλικίᾳ, ὅπως εἰς Ῥωμανίαν ἐξελεθῶν
 5 τοῦτον περιτρέψῃ. φοβηθεῖς δὲ μὴ διὰ τῆς Ἀρμενίας εἰς
 τὴν Περσίδα ὁ βασιλεὺς εἰσβαλὼν ταύτην ταράξῃ, οὐκ εἶχεν
 τὸν ἑαυτοῦ λογισμὸν βεβηκότα, ὅτι δράσοι. ὅμως ἠναγκάσθη
 ἀκολουθεῖν ὀπίσω τοῦ Ῥωμαίου στρατοῦ, κλέψαι μεριμνῶν
 τὸν πόλεμον, καὶ διὰ νυκτὸς ἀφεγγούς τοῦτον προσβαλεῖν.
 10 πανσελήνου δὲ οὔσης τῆς νυκτός, ἀπεκρούσθη τοῦ σκέμματος,
 καὶ τὴν πρὶν αὐτῶν σεβασμίαν [αὐτῶν] ἰδυσφήμει σελήνην.
 ἡ δὲ σελήνη ὑπέστη κατ' αὐτὴν τὴν νύκτα ἐκ τοῦ συμβιβη-
 κότες. ἐκ τοῦτου ἐδειλία ὁ Σάρβαρος προσβαλεῖν τῇ βασι-
 λεῖ, καὶ τὰ ὄρη κατέλαβεν, ὡς δορκάδες, ὁρῶν τὴν καλλίτε-
 15 ρον καὶ σοφὴν στρατηγίαν ἀφ' ὕψους τῶν Ῥωμαίων. γνούς
 δὲ ὁ βασιλεὺς τὴν τοῦτου δειλίαν, θαρρῶν ἐν τόποις ἡλίεζε-
 το, ἀναπαύσεως πλήρης, ἐρεθίζων τοῦτον πρὸς πόλεμον. κα-
 τερχόμενοι δὲ λάθρα τοῦ ὄρους πολλάκις συμπλοκάς μερικὰς

3. ὁ δὲ Σάρβαρος c, ὁ δὲ βάρβαρος vulg., vera nominis forma in-
 fra p. 476, 10. legi videtur: Σαρπαράζης. 7. βεβηκότα a.

11. alterum αὐτῶν delendum videtur, nisi forte participium ali-
 quod in eo latet. 13. ὁ σοβαρός vulg. 14. καλλίτερον

f, καλήτερον a, καλλίστιχον vulg. 16. ἡλίεζεν] ὑπῆλθεν vulg.
 18. μερικὰς om. a f.

Persidem Irruit. nuncio accepto, expeditione adeo Inexpectata per-
 territi sunt barbari. barbarus itaque Persarum dux eductis secum
 copiis in Ciliciam proficiscitur, sperans se ita irruptione in Romano-
 rum ditionem facta Heraclium a Perside revocaturum. ne vero Per-
 sia ulterius penetrata ex Arineniae partibus Imperator damnum in-
 ferret, veritus, de quovis opere aggrediendo nullum certum consilium
 inire poterat. attamen Romanum exercitum a tergo subsequi tandem
 coactus est: hostem dolo circumvenire, eumque per noctem obscuram
 adoriri meditatus. sed cum pleno lumine luna irradiaret, commento
 frustratus est, et colendum sibi prins astrum diris omnibus execraba-
 tur. contigit enim illa nocte ut luna defectum pateretur, ac ideo
 subsistere videretur, ex quo arrogans ille, ne impressionem faceret
 in imperatorem sibi cavit; quare dorcadum more montium cacumina
 occupavit, indeque praeclarum et ad militaris disciplinae praecepta
 compositum ordinem sublimis despiciebat. imperator animi eius vi-
 litate cognita illa securior et confidentior tenebat, et bene re-
 secto exercitu, adversarium ad certamen provocabat. Persae vero clam
 ex monte descendentes leviter saepius iniere praelia, in quibus omni-

ἐποιούντο, καὶ ἐν παντὶ οἱ Ῥωμαῖοι ἐπρωτεύον, καὶ θάρσος
ἐπὶ πλείον ὁ στρατὸς ἐλάμβανεν, ὁρῶντες τὸν βασιλέα παντὶ
προσηρδῶντα, καὶ εὐτόλμως πολεμοῦντα. Πέρσης δὲ τις πρὸ
ὀλίγου χρόνον πρόσφιν γεγνημένος ἐν τῇ στρατῷ τοῦ βασιλέως
ἐγένετο. οὗτος ἀποδράς πρὸς τοὺς Πέρσας ἀπῆλθεν ἐλπίζων 5
αὐτοὺς τὴν Ῥωμαίων στρατείαν ἐλίσσαι. ἰδὼν δὲ αὐτῶν τὴν
P. 256 δειλίαν μετὰ δεκάτῃν ἡμέραν πρὸς τὸν βασιλέα ἀνῆλθεν, καὶ
πᾶσαν ἀκριβῶς τὴν τῶν βαρβάρων ἐξεΐπεν ἀτολίαν. ὁ δὲ
Σάρβαρος μὴκέτι ὑποφέρον τὴν ἐν τῷ ὄρει διατριβήν, ἤναγ-
κάσθη πρὸς πόλεμον ὀρμησάμενος, εἰς τρία δὲ μέρη διελὼν τὸ 10
στράτευμα κατέλθεν, ἄφνω ἐπιφωσκούσης ἡμέρας πρὸ τῆς
τοῦ ἡλίου ἀναβάσεως ἐντρεπισάμενος πρὸς πόλεμον. ὁ δὲ
βασιλεὺς προγνούς, καὶ συντάξας τὸν στρατὸν ὁμοίως εἰς τρεῖς
φάλαγγας, εἰς τὴν μάχην προήγαγεν. τοῦ δὲ ἡλίου ἀνατεί-
λαντος καὶ τοῦ βασιλέως κατὰ ἀνατολὰς εὐρεθέντος, τοὺς 15
B Πέρσας ἐσκόπιζεν ἡ τούτου ἀκίς· ὃν ὥς θεὸν προσεκύνουν.
ὁ δὲ βασιλεὺς ἐσχημάτισε τὸν λαὸν αὐτοῦ εἰς φυγὴν τρα-
πέντας, καὶ λυσάντες ἐκείνοι τὰς φάλαγγας ἀκρατῶς διώκειν
τούτους ἐνόμιζον. ἐπιστραφέντες οὖν οἱ Ῥωμαῖοι εὐψύχως
τούτους ἐστρέψαντο καὶ πολλοὺς ἀνείλον, ἐλάσαντες αὐτοὺς 20

1. ἐπρωτεύον f, ἐπρωτέρευον vulg.

σοβαρὸς vulg.

10. ὀρμήσαι vulg.

8. ἐξεΐπεν f.

16. δν] ἦν a f.

ὁ δὲ

hunc semper superiores evasere Romano, et robore animisque eorum
exercitus in dies augebatur, quod imperatorem in primam aciem pro-
siliantem, ac fortiter dimicantem ubique viderent. porro quidam Persicae
militiae desertor ad imperatoris partes Persa transierat. is ad suos re-
fuga Romanas acies ab eis dissipandas ac perdendas sperabat. at ubi
viles eorum animos et metum expertus est, post diem decimum ad
imperatorem reversus, afflictum et meticulosum barbarorum statum
omnem enucleatus exposuit. ceterum insolens ille Persarum dux
morae tamdiu per montana productae impatiens, et in certamen de-
scendere necessitate compulsus, diviso in tria agmina exercitu, sub
primum aurorae crepusculum et novum manifesto terris sole, para-
tus ad pugnam ex improvviso apparuit. imperator praecognitis eius
consiliis, dispositum pariter ac distributum in acies tres exercitum,
ad pugnam eduxit. imperatore vero ad orientem constituto, exorien-
tis quoque solis radii, quem Persae tanquam deum venerant, eorum
oculos acriter perstringebat. imperator itaque fugam simulare iussit
exercitum: quare Persae phalaugum suarum solutis ordinibus eos in-
temperantius insequendos decernunt. at Romani versa in eos facie
impressionem eorum fortiter sustinuit, et terga dare compellunt: et

ἕως τοῦ ὄρους, εἰς κρημνούς αὐτοὺς ἐνέβαλλον καὶ τόπους
 θρασυαίους, καὶ πάντας αὐτοῦ συνέτριψαν· ἐν δὲ ταῖς κρη-
 μνοῖς αἰγῶν ἀγρίων δίκην ἐσκηροβάτου. πολλοὺς δὲ καὶ ζῶν-
 τας ἐζώγησαν. παρέλαβον δὲ καὶ τὸ τοῦτων στρατιώτηδον, V. 204
 5 καὶ πᾶσαν τὴν ἀποσκευὴν αὐτῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι πρὸς ἔψος C
 τὰς χεῖρας ἐκτείναντες τῷ θεῷ ἡν χαρίζονται, καὶ τῷ στρατη-
 γῇσαντι καλῶς βασιλεῖ συντόνως προσερχόντο. οἱ γὰρ πρὶν
 μηδὲ Περσικὴν κόνην τολμήσαντες ἰδεῖν, νῦν τὰς σκηνάς τού-
 των ἀσαλεύτους εὐρόντες ἐλυφρολόγησαν. τίς γὰρ ἤλπιζεν
 10 τὸ τῶν Περσῶν δυσμαχώτατον γένος νῦντα δοῦναι ποτὶ Ῥω-
 μαίοις. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν στρατὸν σὺν τῷ στρατηγῇ κατα-
 λιπὼν εἰς Ἀρμενίαν παραχειμάσαι, αὐτὸς εἰς Βυζάντιον ἐπέ-
 στρεψεν.

Τούτῃ τῇ ἔτει Μάμεδ ἐφάνη ἀμνηστὴς ἔτη θ', ιγ' ἔτος
 15 Ἡράκλειος ἔξουσία. D

Τούτῃ τῇ ἔτει μηνί Μαρτίῳ ιε', ἰνδικτιῶν ια', ἀπάρας A.M. 6114
 ὁ βασιλεὺς Ἡράκλειος ἀπὸ τῆς βασιλείδος κατὰ τάχος ἀφίκετο
 εἰς Ἀρμενίαν. Χρυσόης δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπέ-
 στείλει τὸν Σαρβαναζᾶν σὺν τῷ ἑαυτοῦ στρατῷ εἰσβαλεῖν εἰς P. 257

1. ἐνέβαλλον f, ἐμβάλλοντες vulg. 2. αὐτοῦ] αὐτοῖς vulg. 3.
 ἐσκηροβάτου a, ἐσκηροβ. f, fort. ἐσκληροβάτου. 5. αὐτῶν]
 αὐτοῦ a f. 14. τούτῃ — — ἔξουσία] haec nota non legitur
 in a e; sed omnino scribendum: Ἡρακλέου ἔξουσίας.

multis eorum caesis, reliquos ad montis adigunt angustias, et in prae-
 rupta loca praecipitiisque compulsi, prosternunt, et in extremum pe-
 riculum adducunt. per asperas etiam illas et salebrosas rupes capra-
 rum sylvestrium more desilientes Persas venantur et capiunt vivos,
 occupatisque eorum castris, bellicum apparatus omnem diripiunt. ita
 deum Romanis manibus in caelum elatis debitas deo grates referunt,
 et ad eum pro imperatore suo rei militaris adeo perito vota insuper
 concipiunt. qui prius enim vel motum a Persis pulverem intneri ve-
 reabatur, impraesentiarum defixa et immota eorum tentoria deprae-
 dati sunt. quis, amabo, Persas gentem armis invictam terga Romanis
 dare unquam sperasset. Imperator autem relicto exercitu, duceque
 ei praeposito, sub cuius cura hiberna in Armenia transigeret, Byzan-
 tium reversus est.

Hoc anno Mamed ameras primo conspici cepit: annis novem re-
 gnavit, a collatae Heraclio imperii potestatis anno decimo tertio.

Hoc anno mensis Martii die decimo quinto indictione undecima A. C. 614
 solvens ab urbe regina Imperator magnis itineribus in Armeniam con-
 tendit. Persarum vero rex Chosroes Sarbanazam ad fines Romanorum
 invadendos summisit. Heraclius autem litteris Chosroem monuit, aut

τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν. Ἡράκλειος δὲ ἔγραψεν πρὸς Ὁσ-
 ρόην, ἥ τὴν εἰρήνην ἀπαύσασθαι, ἢ ἑαυτὸν εἰς τὴν Περ-
 σίδι σὺν τῇ ἑαυτοῦ στρατῷ εἰσβαλεῖν. ὁ δὲ Ὁσρόης οὔτε
 τὴν εἰρήνην ἡσπάζετο, οὔτε τι τῶν λόγων ἤγειτο, ὅτι Ἡρά-
 κλειος τολμᾷ τῇ Περσίδι πλησιᾶσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ εἰ- 5
 κοστῇ τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς εἰσέβαλεν εἰς τὴν Περσίδα,
 καὶ μισθὸν τοῦτο Ὁσρόης τὸν Σαρβαραζᾶν ὑποστρέψαι ἐκέ-
 λευσεν· καὶ ἐπισυνάξας ἐκ πάσης τῆς Περσίδος τὰ ἑαυ-
 τοῦ στρατεύματα, καὶ παραδούς αὐτὰ τῇ Σάῳ κατὰ τὰ
 Εἰρησίου ἐνωθῆναι αὐτὰ τῷ Σαρβαραζᾶν προσέταξεν· καὶ οὐ- 10
 τὼ χωρῆσαι κατὰ τοῦ βασιλέως. Ἡράκλειος δὲ προσκαλε-
 σάμενος τὸ ἑαυτοῦ στρατεύμα, λόγοις παραινετικοῖς διῆ-
 γειρεν αὐτούς, λέγων· ἄνδρες, ἀδελφοί μου, λάβωμεν εἰς
 τοῦτον τὸν τοῦ Θεοῦ φόβον, καὶ ἀγωνισώμεθα τὴν τοῦ Θεοῦ
 ὑβρίν ἐκδικῆσαι. στῶμεν γενναίως κατ' ἐχθρῶν τῶν πολλὰ 15
 δεινὰ Χριστιανοὺς ἐργασαμένων. αἰδεσθῶμεν τὸ τῶν Ῥω-
 μαίων ἀδέσποτον κράτος, καὶ στῶμεν κατ' ἐχθρῶν δυσσεβῶς
 ὀπλισμένων. λάβωμεν πίστιν τῶν φόβων φρονεύτριαν. ἀνα-
 λογιώμεθα ὅτι ἔνδον ἐσμὲν τῆς τῶν Περσῶν γῆς, καὶ μεγά-
 λον κίνδυνον ἢ φυγὴν φέρει. ἐκδικήσωμεν τὰς φθοράς τῶν 20
 C παρθένων, τὰ τετμημένα μέλη τῶν στρατιωτῶν ὀρώντες, πο-

4. οὔτε ἐπὶ τὸν λόγον ἤγειτο f.

6. μηνὸς om. a.

7. ὑπο-

στρεψας vulg.

9. Σάῳ a, Σάῳ e.

15. ἐκδικῆσαι a f,

ἐκζητῆσαι vulg.

18. φόβων a f, φόβων vulg.

pacem amplecteretur, aut certe quam citius in Persidem irrupturum se praestolaretur. at Chosroës neque pacis sermones admisit, et Heraclii minas pro nihilo habendas duxit, qui cum in Persiam propius accedere non ausurum speraret. imperator itaque mensis Aprilis die vigesimo in Persiam irruptionem fecit: quod ubi rescivit Chosroës, Sarbarazam revocat, et collectis ex universa Perside copiis, illisque Sai duci commissis, quam citius Sarbarazae adiungeret se, ut viribus unitis in imperatorem progredierentur, edixit. Heraclius autem vocato ad allocutionem exercitu, verbis ad suadendum aptis animos eorum excitaturus: viri, fratres, inquit, dei timorem in animum indocamus, et eius iniurias ulcisci contendamus. stemus animo forti in hostes, a quibus hucusque Christiani tot adversa perpassi. Romani imperii maiestatem hucusque indomitam barbaris succumbere pudeat nos, et hostibus arma impia tractantibus iunctum pectus opponamus. fide mortis ac metus omnis triumphatrice accingamur. in Persicae ditionis meditullio consistere nos contemblemur, et quantum periculum fuga secum vehat. corruptas virgines nostras ulciscamur: visis

νήσωμεν τὰς καρδίας. οὐκ ἔστιν ὁ κίνδυνος ἄμισθος, ἀλλὰ
 τῆς αἰώνιου δόξης πρῶξενος. σπῶμεν ἀνδρείως, καὶ κύριος
 ὁ Θεὸς συνεργήσει ἡμῶς, καὶ ὀλέσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.
 ταῦτα δὲ καὶ ἄλλα τοῦ βασιλέως παραινέσαντος τῷ λαῷ,
 5 ὑπεκρίθη αὐτῷ εἰς ὑπὲρ πάντων· ἠπλώσας ἡμῶν τὰς καρ-
 διάς, δέσποτα, τὸ σὺν πλατύνας ἐν παραινέσει στόμα. ὦξεν· V. 215
 ναν οἱ λόγοι σου τὰ ξίφη ἡμῶν, καὶ ἔμψυχα ταῦτα εἰργά-
 σαντο. ἀνεπέρασας ἡμῶς διὰ τῶν λόγων. ἐρυθριῶμεν ἐν ταῖς
 10 μάχαις προύγοντα ἡμῶν σε ὀρώντες, καὶ ἐπόμεθα ἐν πᾶσι
 τοῖς σοῖς κλινέμεσι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀναλαβὼν τὸ στράτευμα,
 εὐθὺς ἐν τῇ ἐνδοτέρᾳ Περσίδι διεχώρησεν, πυρὶ καταφλέγων
 τὰς χώρας καὶ τὰς κώμας· καὶ γίνεταί τι θαῦμα φοβερόν.
 ἐν γὰρ τῇ θερυνῇ τροπῇ ἀῆρ γέγονε δροσώδης, ψυχασγῶν
 τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατόν, ὥστε ἀγαθὴς ἐλπίδος ἀναλαβεῖν
 15 αὐτούς. ἀκούσας δὲ Ἡράκλειος, ὅτι Χοσρόης ἐν Γαζακῇ τῇ
 πόλει ἐστὶν σὺν τεσσαράκοντα χιλιάσιν ἀνδρῶν πολεμιστῶν,
 ὥρμησεν κατ' αὐτοῦ· καὶ προέμψας τινὰς τῶν ἐπ' αὐτοῦ P. 258
 Σαρακηνῶν συναντῶσι τῇ τοῦ Χοσρόου βίβλῃ, καὶ τοῦτων
 τοὺς μὲν ἀντίλον, τοὺς δὲ πεδήσαντες σὺν τῷ στρατηγῷ αὐ-
 20 τῶν τῷ βασιλεῖ προσήνεγκαν. τοῦτο μὲν Χοσρόης καταλι-

8. fort. ἀνεπέρασας.
 Σαρακηνούς vulg.
 λην vulg.

9. προύγοντα] προήγοντα vulg.
 σὺν αὐτῷ τῇ τοῦ Χοσρ. f. 19. ἀνεί-

commilitonum nostrorum membris foede truncatis, qua decet, cordis
 compassione eos prosequamur. periculum mercede haud vacat, quin
 immo perpetuae gloriae coronam promeretur. fortiter itaque geramus
 nos, suppetias dabit deus, nostrosque delebit inimicos. his et aliis
 similibus imperatori exercitus animos provocanti, unus e turba umui-
 um vice respondit: dilatasti gaudio corda nostra, domine, ubi os
 ad orandum et suadendum reclusisti. acuerunt gladios sermones tui,
 animum etiam armis nostris loquela tua fecit. alas certe verbis ad-
 didisti. erubescimus tantum te exercitum praecedere, et periculis
 obici: et ob id maxime iussis tuis omnibus semper parebimus. ita
 imperator exercitu educto, in mediam ipsam Persidem velocissime
 penetravit, et obvias quasque urbes et vicos igne devastavit. tam
 vero insuetum omnino et horrore dignum miraculum fieri contigit.
 circa aetivam quippe solis conversionem roridus ac temperatus aer
 redditus adeo Romanum recreavit exercitum, ut ex eo felicia eventus
 sequutori faustam spem conciperent. atque ita audiens Heraclius, ad
 Gazacum civitatem cum armatorum 40 millibus Choasroem adesse, re-
 cta ad eum contendit. Saraceni vero quidam sub eo militantes ad

πῶν τὴν πόλιν καὶ τὸ στράτευμα, φυγῇ ἐχρήσατο· ὁ δὲ Ἡρακλειὸς ἐπιδιώξας, τοὺς μὲν φθάσας ἀνέπλεν, οἱ δὲ λοιποὶ φυγόντες διεσκεδάσθησαν· καὶ καταλαβὼν ὁ βασιλεὺς τὴν Γαζακὴν πόλιν ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἐν ᾗ ὑπῆρχεν ὁ ναὸς τοῦ Πυρρῶς καὶ τὰ χρήματα Κροίσου τοῦ Λυδῶν βασιλέως, καὶ ἡ πλάνη τῶν 5 ὠνθράκων, ταῦτα λαβὼν ἐπὶ Λασταγέρδι χωρεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀπάρας ἀπὸ Γαζακῶ καταλαμβάνει τὴν Θηβαρμυῖς·
Β καὶ εἰσελθὼν ἐν αὐτῇ πυρὶ ἀνέλωσεν τὸν τοῦ Πυρρῶς ναόν, καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν πυρὶ ἀναλώσας κατεδίωκεν ὁπίσω Χοσρόου ἐν τοῖς στενοῖς τῶν Μήδων χωρίοις, καὶ ἐν ταύταις ταῖς 10 δυσχωρίαις τόπον ἐκ τόπου ὁ Χοσρόης ἤμειβεν· καὶ ὁ Ἡρακλειὸς τοῦτον διώκων πολλὰς πόλεις ἐπόρθησεν καὶ χώρας· χειμῶνος δὲ καταλαβόντος, βουλὴν ἐποίησται τοῦ παραχειμάσαι μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ οἱ μὲν ἔφασκον ἐν Ἀλβανίᾳ, οἱ δὲ κατ' αὐτὸν εἰσβαλεῖν τὸν Χοσρόην. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέ- 15 λευσε τὸν λαὸν ἀγνίζεσθαι τρεῖς ἡμέρας, καὶ ἀνοίξας τὰ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλια, εὗρεν ἐπιτρέποντα αὐτῷ ἐν Ἀλβανίᾳ παραχειμάσαι. εὐθέως οὖν ἐπιτρέψας, ὥρμησεν ἐν Ἀλβανίᾳ. ἐν δὲ τῇ μεταξὺ τῆς ὁδοῦ ἔχων πολλὴν αἰχμαλωσίαν **Γ** τῶν Περσῶν σὺν αὐτῷ, οὐκ ὀλίγας ἐπιδρομὰς ὑπὸ τῶν Περ- 20

10. χώρας b f. ἐν vulgo deest. 20. τῶν add. ex a f, ὑπὸ τῶν Περσῶν f.

praecurrendum praemissi, Chosrois excubitoribus obviam facti, eos partim trucidant, partim vinculis mancipatos cum duce ad imperatoris conspectum adducunt. audiens hoc Chosroës, deserta urbe et exercitu, celeri fuga salutem quaerit. insequitur Heraclius, et fugitivorum quosdam assequutus, interficit, alios pedum celeritate sibi ereptos passim dissipat. Gazacum subinde orientis civitatem, in qua Ignis erectum templum, divitiae Croesi Lydorum regis repositae, et carbones impostura recondita, occupat: quibus sublati Dastagidem perrexit. porro Imperator Gazaco relicta, Thebarmaes accedit, et in orbem ingressus Ignis templum cum universa civitate igne consumpsit: inde vero Chosroem a tergo per angusta Medorum loca insequutus est, qui per has oberrans angustias ex uno loco subinde ad alium transmigrauit. Heraclius autem hunc persequens multa oppida camposque diripuit. sed cum hieme ingruente de hibernis cum exercitu deliberaret, alii in Albania hiemandum, alii vero contra ipsum Chosroem pergendum esso censebant. Imperator autem cum expeditionem ac sanctimoniam universo exercitui per dies tres continuos indixisset, apertis dei evangelis, invenit sibi significari, ut in Albania hiemaret. quamobrem continuo iter convertens in Albaniam contendit. in itinere porro cum ingentem Persarum, tam divitiarum, quam

σικῶν στρατευμάτων ἐδέχετο· αὐτὸς δὲ τῇ τοῦ Θεοῦ συνεργείᾳ νίκην κατὰ πάντων ἤρατο. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ ἐπιπεσόντος αὐτῷ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ κρήτους, φθάσας αὐτὸς ἐν Ἀλβανίᾳ πενήτηντο χιλιάδας δεσμίους ἔχων, τοὺτους τῇ εὐσυνπα-
5 θήτῃ αὐτοῦ καρδίᾳ ἐλεήσας τῶν δεσμῶν ἔλυσεν, καὶ ἐπιμελείας καὶ ἀναπαύσεως μετεδίδου· ὥστε πάντας μετὰ θαυμάσιον τούτῳ ἤχοντο ῥύσῃ γενέσθαι καὶ τῆς Περσίδος τὸν κοσμό-
λεθρον ἀνελόντι Χοσρόην.

Λευτερον ἔτος Ἀμέδ.

D

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει Χοσρόης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς Σα-
ραβλαγᾶν προεβύλετο στρατηγὸν ἄνδρα [στρατηγόν, καί] τύτῳ
πολλῇ ἐπηρμένον· καὶ παραθὺς αὐτῷ στρατὸν τοὺς λεγομένους
Χοσρογγέτας καὶ Περοζίτας ἐν Ἀλβανίᾳ ἐπέτειλεν κατὰ Ἡρα-
κλείου. εἰσβαλόντες δὲ εἰς τὰ ἄκρα τῆς Ἀλβανίας, οὐκ ἐδά-
15 ρησαν κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως πρὸς πόλεμον στήναι· V. 206
ἀλλὰ τὰς εἰς Περσίδα ἀγούσας κλεισοῦρας ἐκράτησαν, νομί-
ζοντες τοῦτον λοχῆσαι. ὁ δὲ Ἡράκλειος ἅμα ἔαρι ἀπάσας
τῆς Ἀλβανίας δι' ὑπτίων πεδίων, καὶ τὰς τροφὰς δαψιλῶς P. 259
εὐπορούντων τὴν παράδον ἐποιεῖτο εἰς Περσίδα, εἰ καὶ μῆ-
20 κους διάστημα πολλῇ ὁδῷ ἦνεν. ὁ δὲ Σαραβλαγᾶς διὰ στε-

7. ῥύστην vulg., μύστην h.

10. Σαραβλάγγαν f.

11. ἄν-

δρα στρατηγόν: haud dubie corruptum; sed incertum quid rep-
nendum sit.

13. Χοσρογγέτας alii codd.

Περοζίτην vulg.

captivorum praedam secum abduceret, multas incursiones a Persicis copiis passus est: sed deo opitulante victor ubique evasit. cum autem hiems rigidior ac gelu eos in itinere vexasset: ipse ubi in Albaniam devenit, Persas quos ad quinquaginta millia captivos secum ducebat, pro innata sibi misericordia a vinculis solvit, ipsosque, quia potuit, corporis cura et medela refecit, ita ut omnes in lacrimas effusi, votis pro eo conceptis exoptaverint, ut perniciose illa totius orbis peste Chosroë occiso, ipse universae demum Persiae liberator evaderet.

Amed annus secundus.

Hoc anno Persarum rex Chosroës Sarablagam virum strennum et A. C. 615
Martio fastu tumentem ducem instituit, et exercitu Chosroëgenarum sic vocato ei commisso, simul cum Perozite adversus Heraclium in Albaniam misit. Albaniae vero fines ingressi ad imperatorem cominus accedere, vel ad eius conspectum sub armis stare nusquam ausi sunt: verum insidias ei praestruere consiliati, montium angustias, quibus ad Persiam iter, occupare sibi satis esse putaverunt. Heraclius autem per amplas supinasque camporum planities, ex quibus uberem

νῆς ὁδοῦ, ὥς διὰ συντόμου ἤλυνεν, τοῦ προλαβεῖν αὐτόν ἐν
 τῇ χώρῃ Περσίδος. ὁ Ἡράκλειος δὲ παρήγει τῷ λαῷ λέγων·
 ἔγνωμεν, ἀδελφοί, ὥς ἡ στρατιὰ τῶν Περσῶν ἐν τοῖς δυσβά-
 τοις τόποις πλανωμένη, τοὺς τε ἵππους αὐτῆς παραλύει καὶ
 αὐτοὺς ἐκνευροῖ. ἡμεῖς δὲ σπεύσωμεν κατὰ Χοσρόου χωρῇ· 5
 σαι ἐν πολλῇ τάχει, ὥστε ἐκ τοῦ ἀπροσδοκῆτου ἐπιπεσόντες
 αὐτὸν θορυβήσωμεν. ὁ δὲ λαὸς οὐ συνεβουλεύετο τοῦτο ποιῆ-
 σαι, μάλιστα οἱ τῶν Λαζῶν καὶ τῶν Ἀβασγῶν καὶ τῶν Ἰβή-
 ρων σύμμαχοι. ἐντεῦθεν ἐν συμφοραῖς περιπίπτουσι. κατέ-
 βλαψε γὰρ Σαρβαραζᾶς μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ οὓς ἐξώπλιζεν 10
 Χοσρόης πύση δυνάμει, καὶ ἀπέστειλεν κατὰ Ἡρακλείου διὰ
 τῆς Ἀρμενίας. Σαραβλαγᾶς δὲ ἠκολούθει ἐκ τῶν ὀπισθεν
 αὐτοῦ, καὶ οὐ συνέβαλεν αὐτῇ ἐκδεχόμενος ἐνωθῆναι τῷ Σαρ-
 βαρᾶζᾳ, καὶ οὕτω τὸν πόλεμον συστήσασθαι. γνόντες δὲ οἱ
 Ῥωμαῖοι τὴν ἔφοδον τοῦ Σαρβαραζᾶ εἰς δειλίαν ἐτρέψησαν, 15
 καὶ τοῖς ποσὶ τοῦ βασιλέως προσέπεσον δάκρυσι μετανοοῦντες
 διὰ τὴν κακῶς γενομένην αὐτῶν παρακοήν, γνόντες οἶον κακὸν
 ἔσθι θυλὸν μὴ εἶκειν τοῖς τοῦ δεσπότου βουλευμασι· καὶ
 ἔλεγον· τὴν χειρὰ σου, δέσποτα, πρὶν ἀπολῆσαι ἡμᾶς τοὺς
 Καθλίους· εἰκομεν γὰρ σοι, ἐν οἷς ἂν κελεύῃς. τότε ὁ βασι- 20

6. ἀπροσδοκῆτους vulg.
 εις vulg.

9. περιπετώχασσι f.

20. κελύ-

colligebat commeatum, ex Albania simul cum ineunte vere solvens
 iter in Persiam agebat, licet ob locorum distantiam longiori mora per-
 ficere cogereetur. at Sarablagas, quo imperatorem praeverteret, per
 viam angustam velut magis compendiarium in Persiam procedere sta-
 tuit. Heraclius proinde verbis istiusmodi exercitum animabat: Per-
 sarum exercitum imperviis locis nunc errantem equos penitus defati-
 gare ac viribus exhaurire novimus, fratres: quamobrem Chosroem
 aggredi cum multa celeritate festinemus, ut ex improvise irruentes,
 eum in metum et fugam coniciamus. exercitus porro, ex Lazis ma-
 xime, Abasgis et Iberis socii huiusmodi Heraclium incessit. Sarablagas por-
 ro imperatorem pone sequutus, ad congressum non descendit: Sarba-
 razae quippe adiungere se studebat, atque ita bellum committere.
 Romani cognito Sarbarazae adventu metu percelluntur, et malae ad-
 missae contumaciae poenitentes, quantum malum sit servum domini
 consiliis non parere fassi, ad imperatoris pedes cum lacrimis proci-
 dunt: et, dexteram tuam, inquit, domine porrige osculandam pri-

λένς ἔπνευσεν συμβαλεῖν τῷ Σαραβλαγᾷ, πρὶν ἐνωθῆναι τῷ
 λαῷ τοῦ Σαρβαραζᾶ· καὶ πολλὰς ἐκδρομὰς κατ' αὐτοῦ ποιη-
 σάμενος ἐν νυκτί τε καὶ ἡμέρῃ, εἰς δειλίαν αὐτὸν κατέστη-
 σεν· καὶ ὀπισθεν ἑάσας τοὺς ἀμφοτέρους κατὰ Χοσρόδου
 5 μετὰ σπουδῆς ἤλυνεν. αὐτομολοῦσι δὲ δύο τῶν Ῥωμαίων
 πρὸς τοὺς Πέρσας, καὶ πείθουσιν αὐτοὺς ἐκ δειλανδρείας
 φεύγειν τοὺς Ῥωμαίους. ἦλθεν δὲ αὐτοῖς καὶ φῆμῃ ἑτέρα, τὸν
 Σάην στρατηγὸν Περσῶν καταλαμβάνειν μεθ' ἑτέρου στρα-
 τεύματος εἰς βοήθειαν· καὶ τοῦτο μαθόντες Σαρβαραζᾶς καὶ
 10 Σαραβλαγᾶς ἠγωνίσαντο προσβαλεῖν τῷ Ἡρακλείῳ πρὸς πό-
 λεμον, πρὶν ἢ φθῆσαι τὸν Σάην, καὶ τῆς νίκης ἑαυτῷ μετε-
 νεγκεῖν τὸ κλέος. πιστεύσαντες δὲ καὶ τοῖς αὐτομόλοις, ἐχώ-
 ρησαν κατὰ Ἡρακλείου· καὶ πλησιάσαντες αὐτῷ ἠπλίκευσαν,
 βουλόμενοι ἅμα τῷ πρωτῷ συμβαλεῖν. ὁ δὲ Ἡρακλείος ἀπύ-
 15 ρας ἀπὸ ἐσπέρας, ὥδευσεν δι' ὅλης τῆς νυκτός· καὶ μακρὰν
 γενόμενος ἀπ' αὐτῶν εὐρών τε πεδίον χλοηφόρον ἠπλίκευσεν
 ἐν αὐτῷ. οἱ δὲ βάρβαροι νομίσαντες ἐκ δειλίας φεύγειν,
 ἀκόσμως ἤλυνον τοῦ καταλαβεῖν αὐτούς. αὐτὸς δὲ ἀπαντή-
 σας αὐτοῖς ἐκρότησε πόλεμον κατ' αὐτῶν. καταλαβὼν δὲ
 20 βουνὸν τινα ἀλσώδη καὶ ἐπισωρεύσας τὸν λαὸν αὐτοῦ, τῇ

12. πιστεύσαντες δὲ: h. l. A in ordinem redit. 15. καὶ μα-
 κρὰν γενόμενος ἀπ' αὐτῶν add. ex A. 16. εὐρόντες f. 19.
 αὐτοὺς A, αὐτὸν vulg.

usquam miser pereamus: tibi etenim ad placitum obsequi parati su-
 mus. tunc imperator Sarablagae, antequam Sarbarazae exercitui ad-
 iungeretur, inita pugna vires experiri tentat, crebrisque tum noctu
 tum interdiu factis in eum excursionibus, in metum et animi mole-
 stiam coniicit. tum utroque post se relicto celeri gressu adversus
 Chosroem contendit. duo vero milites Romanis partibus desertis ad
 Persas transfugientes, eos ex metu fugae se dedisse persudant. sed
 et alius rumor ad Persas delatus, Saem nimirum ducem cum altero
 exercitu suppetias venire. audito unncio Sarbarazas et Sarablagas
 cum Heraclio ad pugnam descendere properabant, priusquam nimirum
 Saes adveniret, et victoriae gloriam omnem ad se transferret. quare
 data desertoribus fide, adversus Heraclium progressi sunt: et iam pro-
 ximi castra metati sunt, simul cum sequenti luce manus committere
 decementes. Heraclius sub vesperam inde solvens, tota nocte itinere
 confecto, mox campo virenti invento, in eo castra applicuit. barbari
 fuga saltem quaerere rati, nullo servato ordine, ut eum assequeren-
 tur, procurrebant: tum ipse facie in eos versa, acre cum iis inilit
 praelium. cum enim colleum quendam nemorosum occupasset, exer-

- P. 260 τοῦ Θεοῦ συνεργεῖν τρέπει τοὺς Πέρσας, καὶ τούτους διὰ φαράγων διώξας, πλῆθος πολὺ ἀνείλεν. καὶ τούτων μεταξὺ τῶν ἀγώνων ὄντων, ἐφθασεν καὶ ὁ Σάην σὺν τῷ ἑαυτοῦ στρατῷ, καὶ τοῦτον τρεψάμενος ὁ βασιλεὺς, καὶ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν ἀνελών, τοὺς λοιποὺς διέσπειρε φεύγοντας· παρέλαβε 5 δὲ καὶ τὸ τοῦλδον αὐτῶν. ὁ δὲ Σαρβαραζᾶς ἐνωθεὶς τῷ Σάην ἐπεσύναξεν τοὺς σωθέντας βαρβάρους· καὶ πάλιν διανοοῦντο κατὰ Ἡρακλείου χωρεῖν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν τῶν
- V. 107 Οὐννων χώραν καὶ τὰς τούτων δυσχωρίας ἤλαυνεν, ἔν τε τραχίσι τόποις καὶ δυαβάτοις. οἱ δὲ βάρβαροι ὀπίσω αὐτῶν 10 ἤκολούθουν. οἱ δὲ Αὐτοὶ ἅμα τοῖς Ἀβασγοῖς δειλιάσαντες, ἀπέσπασαν ἑαυτοὺς τῆς τῶν Ῥωμαίων συμμάχιας, καὶ πρὸς τὴν ἰδίαν χώραν ἀνεχώρησαν. ὁ δὲ Σάην ἡσθεὶς ἐπὶ τούτῳ, θυμῷ πολλῷ σὺν τοῖς βαρβάροις ἐχώρει κατὰ Ἡρακλείου. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισυνάξας τὸν στρατὸν λόγοις ἀνεπέρωσεν, καὶ 15 παραινεῖσι τούτους εἴληφε, λέγων· τὸ πλῆθος ὑμᾶς, ἀδελφοί, μὴ ταριπτέτω. Θεοῦ γὰρ θέλοντος, εἰς διώξει χιλίους. θύσωμεν οὖν τῷ Θεῷ ἑαυτοὺς ὑπὲρ τῆς τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν σωτηρίας. λάβωμεν στέφος μαρτύρων, ἵνα καὶ ὁ μέλλων ἡμᾶς

1. τοὺς βαρβάρους A. 2. φαράγων A, φάραγγας vulg. 3. σὺν τῷ ἑαυτοῦ στρατῷ. A, σὺν τῷ στρατῷ αὐτοῦ vulg. 4. τρεψάμενος A, τρέψας vulg. 5. τὰς τούτων δυσχωρίας A, ταῖς αὐτῶν δυσχωρίαις vulg. 6. τῶν add. ex A. 7. ἀνεπέρωσεν A, ἀνεπέρωσεν vulg. 8. παραινεῖσι A, παραινεῖσι vulg. 9. ἵνα καὶ ὁ A, ἵνα ὁ vulg.

citu in eum agglomerato, dei nutu Persas in fugam adigit, ipsosque per convallas insequutus, magnam stragem edidit. porro durante hoc certamine, cum Saës cum exercitu supervenisset, eo in fugam verso, magnaue illius exercitus parte caesa, reliquos palantes dissipavit, et eorum omnia cepit impediementa. Sarharazas subinde Sai adiunctus barbaros e praelio superstites colligebat, ac uterque de Heraclio compositis viribus aggrediendo commune consillum inivit. verum imperator per Unnorum provinciam, viarumque molestias, et aspera inaccessaque eorum loca iter agere: et barbari eum a tergo insequi. hic Lazi una cum Abasgis periculo deterriti, violata societate, et a Romano exercitu divulsi, in propriam regionem secessere. Saës Romana calamitate laetior redditus, animis resumptis in Heraclium cum barbaris erumpit. imperator ex adverso collectum exercitum verbis corroborare, et militum animos monitis istiusmodi delinire: hostium numerus plauē ingens nusquam vus, fratres, terreat: deo enim ita volente, Romani vel unicus mille adversarius fugabit. pro fratrum nostrorum salute nosmetipsos deo immolamus. coronas martyrum ad-

χρόνος ἐπαινήσῃ, καὶ ὁ θεὸς τοὺς μισθοὺς ἀποδώσῃ. τούτοις καὶ ἄλλοις πλείοσι λόγοις παραθαυρύνας τὸν στρατὸν, φησὶ ὁ θεὸς τῷ προσώπῳ παρατάττει τὸν πόλεμον, καὶ σῖαντες ἀπ' ἀλλήλων ἀπὸ μικροῦ διαστήματος, ἀπὸ πρωτ' ἕως' ἐσπέρας 5 ἀλλήλοις συνέβαλλον. ἐσπέρας δὲ καταλαβούσης ὁ βασιλεὺς τῆς ὁδοπορίας εἶχετο. οἱ δὲ βάρβαροι πάλιν ὀπίσω αὐτοῦ ἤλαυνον. ἐναλλᾶζαντες δὲ τὴν ἑδὸν, καὶ τοῦτον προλαβεῖν θελήσαντες, ἐμπίπτουσιν εἰς τόπους τελματώδεις, καὶ πλανῶνται καὶ εἰς μεγάλον κίνδυνον ἤλθον. ὁ δὲ βασιλεὺς δια- 10 βάς τὰ μέρη Περσαρμενίας παρέτρεχεν. τῆς δὲ γῆς ἐκείνης ὑπὸ Περσῶν κρατουμένης, πολλοὶ συνέτρεχον τῷ Σαρβαράζῃ, καὶ ἐπηῦξεν τὸν αὐτοῦ λαόν. χειμῶνος δὲ γεγονότος, ἐσκορπίσθη τὸ πλῆθος ἐν τοῖς ἰδίῳις τύποις. τοῦτο δὲ ὁ Ἡράκλειος β. μαθὼν, διανοεῖται ἐν νυκτὶ κλέψαι τὸν πόλεμον· καὶ τοῦ 15 χειμῶνος ἐπικειμένον, καὶ ὑποψίας μηδεμιᾶς οὔσης τῷ βαρβάρῳ, διαλεζόμενος ἵππους εὐσθενεῖς, καὶ τοῦ στρατοῦ τοὺς ἀνδρειότερους διχῇ ὀπλίσας, τοὺς μὲν προάγειν ἐκέλευσεν κατὰ τοῦ βαρβάρου· αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς ἑτέροις ὀπίσω τούτων εἵπετο. σπεύσαντες δὲ διὰ τῆς νυκτός, κατέλαβον τὸ

1. ἀποδώσῃ. τούτοις A, ἀποδώσει τούτοις. vulg. 4. ἕως] μέ-
χρῃς A. 9. εἰς μέγαν κ. A, v. p. 472, 19. 10. τὰ μέρη
τῆς Ἰσμ. e. 12. ἐπηῦξεν vulg. 13. τόποις] πρὸς τὸ ἀνα-
παύεσθαι A. 15. τῷ Σαρβάρῳ A, τῶν βαρβάρων e. 19.
κατέλαβον A, καὶ καταλαβόντες vulg.

sequamur: ita nos laudibus complebunt posteri, et factis nostris mercedem deus rependet. pluribus etiam aliis exercitu auiamato, imperator alacri iam facie agmina componit pugnae. constiterunt adversariae acies exigno seiunctae spatio, a mane usque ad vespeream, nec signa contulerunt. vespera autem ingruente, imperator iter iniit, barbaris rursus a tergo enim insequentibus. eum vena immutata via praevertere meditati, in palustria loca prolapsi palantesque in magno discrimine versati sunt. imperator inde digressus, Persarmeniae partes ubibat: e regione autem illa, quae nimirum Persarum ditioni subiecta est, plures ad Sarbarazan confluerunt, ex quibus ipse copias et exercitum auxit: sed cum hiems appeteret, huiusmodi multitudo in proprias sedes et domos dispersa est. ea re cognita, bello nocturno inimicos furtim lacessere meditatur Heraclius. itaque cum saeva hiemis tempestas incumberet, nulla de se barbaro suspicione iniecta, robustiores equos et milites viribus praestantiores selectos et armis instructos in duas acies dividit, et hanc quidem barbarum impetitarum insit praecedere: ipse cum altera pune sequi instituit. itinere celeri gressu per noctem confecto, hora noctis eiusdem noua

χωρίον Σαλβανῶν, ὥρα τῇ θ' τῆς νικτὸς, Περσῶν ἐν αὐτῷ
 ὄντων καὶ γνόντων τὴν ἔφοδον, οἱ καὶ διαναστάντες ὥρμησαν
 κατ' αὐτῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺτους πάντας ἀνείλον πηρὲς
 P. 261 ἐνός, ὅστις τῷ βιρβάρῳ ἐμήνυσεν. ὁ δὲ βάρβαρος ἀναστὰς,
 καὶ ἐπιβὰς ἵππῳ, γυμνὸς τε καὶ ἀνυπόδητος, φυγῇ τὴν σωτη- 5
 ρίαν ἐποίησατο. τοῦτου δὲ τὰς γυναῖκας, καὶ πᾶν τὸ Περσικὸν
 ἄνθος ἄρχοντάς τε καὶ σατράπας καὶ στρατιώτας ἐπιλέκτους
 καταλαβὼν ἀνελθόντας ἐν ταῖς τῶν οἰκῶν στέγαις καὶ πόλεμον
 κροτοῦντας διὰ τοῦ πυρὸς καθεῖλεν· καὶ οὗς μὲν ἔκτεινεν,
 οὗς δὲ πυρὶ ἀνῆλωσεν, ἄλλοι δὲ χειροπέδαις ἐδεσμήθησαν καὶ 10
 μικροῦ δεῖν οὐδεὶς ἐκτὸς Σαρβαραζοῦ ἐσώθη. ἔλαβον δὲ καὶ
 τὰ ὄπλα τοῦ Σαρβαραζοῦ χρυσὴν ἀσπίδα τε καὶ μάχαιραν
 καὶ δόρυ καὶ τὴν διάλιθον καὶ χρυσὴν ζώνην καὶ τὰ ὑποδή-
 ματα αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάντα λαβὼν χωρεῖ κατὰ τῶν δι-
 Βοσπαρμένων αὐτοῖς χωρίοις, οἵτινες μαθόντες τὴν τοῦ Σαρ- 15
 βαραζοῦ φυγὴν, ἀκρατῶς ἔφυγον. αὐτὸς δὲ διώξας πολλοὺς
 αὐτῶν ἔκτεινεν, καὶ δεσμίους ἔλαβεν καὶ οἱ λοιποὶ μετ' αἰ-
 σχίνης ἐν Περσίδι ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπισυνάξας
 τὸ ἑαυτοῦ στρατόπεδον, μετὰ χαρᾶς ἐν ἐκείνοις τοῖς τόποις
 παρεχέμασεν.

ι. Σαλβανῶν A, Σαλβανὸν vulg.

6. ἐποίησατο A b, ἐπορ-
 σατο vulg.

8. καταλαβὼν A, ἀναλαβὼν vulg.

10. καὶ μι-

κροῦ — ἐσώθη add. ex A.

14. ταῦτα add. ex A.

15. αὐτοῖς] αὐτῶν A, ἐν τοῖς vulg.

Salbanum oppidum perveniunt. una Persae loco eodem reperti, Ro-
 manorum adventu cognito, stratis exurgentes in Romanos incurrunt.
 Romani vero eos omnes occiderunt praeter unum, qui cladis nuncius
 ad barbarum venit. quare barbarus loco celerius relicto, nudus et
 discalceatis etiamnum pedibus, equum conscendens fuga salutem sibi
 comparavit. huius uxores et Persicum omnem florem, principesque
 et satrapas, et electos milites cum super tecta domorum ascendisse
 ac defensionem inde moliri conspiceret, igne conlecto disturbavit: et
 quosdam quidem occidit, alios cremavit, alios denique manicas et com-
 pedibus vinctos in captivitatem abduxit. cepit etiam arma Sarbarazae,
 clypeum aureum, machaeram, hastam, et zonam auro gemmisque
 ornatam, nec non eius calceamenta. iis omnibus sublatiis, adversus
 caeteros, qui hinc et illuc palantes vagabantur et dispersi erant, con-
 tendit. illi fuga Sarbarazae cognita, pari impetu in eam se conie-
 cere. imperator diutius eos insequutus plures eorum delevit, capti-
 vos alios abduxit, reliquos cum dedecore in Persiam cegit redire:
 ac demum proprio exercitu in unum collecto, in iis ipsis locis hilari-
 ter hiemavit.

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαρτίῳ α' ἐπισυνάξας ὁ βασι- A.M. 6116
 λεὺς Ἡράκλειος τὸ ἑαυτοῦ στρατεύμα βουλὴν ἐποιεῖτο, ποίᾳ V. 208
 ὁδῷ παρευθῇ, δύο γὰρ ὁδοὶ αὐτῷ προέκειντο στεναὶ καὶ δύ-
 βαιοι· ἡ μὲν ἐπὶ Τάραντον φέρουσα, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν τῶν
 5 Σύρων γῆν. καὶ ἡ μὲν ἐπὶ Τάραντον διαφορωτέρα μὲν
 ἦν, ἀλλ' ἀπορίαν εἶχεν τῶν τροφῶν πασῶν· ἡ δὲ ἐπὶ τὴν
 τῶν Σύρων τὸν Ταῦρον ὑπερβαίνουσα τὴν εὐπορίαν τε καὶ
 δαψίλειαν τῶν τροφῶν παρεῖχεν. ταύτην συγκρίνουσι πάντες,
 εἰ καὶ ἀποτομωτέρα καὶ χιόνι πολλῷ κατεχομένη ὑπῆρχεν. D
 10 ταύτην δὲ κόπῃ πολλῇ ὑπερβάντες, ἐπτά ἡμέραις καταλαμ-
 βάνουσι τὸν Τίγριν ποταμόν· καὶ τοῦτον περάσαντες κατα-
 λαμβάνουσι τὴν Μαρτυρόπολιν, καὶ τὴν Ἀμιδαρ καὶ ἀνα-
 παύονται ὃ τε στρατός καὶ ἡ αἰχμαλωσία. ἐντεῦθεν καὶ γράμ-
 ματα ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸ Βυζάντιον ᾗδυνήθη ἀποστείλαι, καὶ
 15 τὰ καθ' ἑαυτὸν πάντα δηλώσαι, καὶ χαρὰν πολλὴν ἐμποῖσαι
 τῇ πόλει. ὁ δὲ βάρβαρος ἐπισυνάξας τὸν ἑαυτοῦ διασπαρέντα
 λαόν, ἐπῆλθεν κατ' αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπιλεξάμενος ἐπι-
 λογὴν στρατιωτῶν, ἀπέλυσε φυλάτειν τὰς πρὸς αὐτὸν ἀγού-
 σας κλεισοῦρας· καὶ τὰς πρὸς ἀνατολὴν αὐτὸς ἐκδραμῶν P. 262
 20 διεξόδους, ἀντιπρόσωπος ᾗει τῷ βαρβάρῳ, καὶ περάσας τὸν

2. ἐποιεῖτο, ποίᾳ A, ἐπ., τὸ ποίᾳ vulg. 3. στεναὶ καὶ A,
 στεναὶ τε καὶ vulg. 4. καὶ ἐπὶ Ταρ. διαφορ. ἐστίν A f.
 5. ἀπορίαν — — — ὑπερβ. τὴν om. A. 7. εὐπορίαν vulg.
 10. ἐπτά ἡμέραις A, διὰ ἐπτά ἡμερῶν vulg. 11. τὸν Τίγριν
 — — — καταλαμβάν. om. A f. 12. διαναπ. A. 13. καὶ
 γράμματα ὁ βασι. A, δὲ ὁ βασι. γράμμ. vulg. 16. ὁ δὲ Σαρ-
 βαράζης a, ὁ δὲ Σάρβαρος f.

Hoc anno niensis Martii die primo imperator Heraclius collecto A.C. 616
 exercitu universo, qua sibi procedendum via, consilium inivit. geminae
 namque obiciebantur oculis angustae sane et difficiles: haec quidem
 Tarantum, alia in Syroium regionem ducens. et quae Tarantum quidem,
 brevior, at ciborum omnium penuria laborabat; quae ferebat in Sy-
 riana, ubi Tauri montis culmina superasset, annonae copiam, generisque
 omnis victuum largissime suppeditabat. hanc quamvis asperiores et
 nivibus obsitam cuncti decernunt capessendam. eam itaque summo
 labore diurni septem spatio emensi, ad Tigridis fluvium devenere;
 quo demum traiecto Martyropolim, et inde Amidam devenere;
 ibi exercitus omnis et captivorum turba substitit. quin etiam inde litte-
 ras Byzantium mittendas et quae gessisset cuncta significanda impe-
 rator occasionem nactus decrevit: ex quo Byzantina civitas ingenti
 gaudio perfusa. barbarus autem dux collecto suo omni exercitu, im-
 pressionem in eum fecit. imperator selectos militum manipulos, qui
 montium angustias et vias ad se ducentes descenderent, misit. ipse
 per exitus, quibus in orientem itur, egressus barbaro in adversum

Νυμφίον ποταμὸν κατέλαβεν τὸν Εὐφράτην, ἐν οἷς τὴν
 πλεκτὴν γέφυραν ἐκ σχοινίων τε καὶ ἡνίων. ὁ δὲ Σαρβα-
 ρᾶς τῆς γεφύρας τὰ σχοινία λύσας μιᾷς ὄχθης ἐπὶ τὴν ἐτέ-
 ραν πῦσαν τὴν γέφυραν μετήγαγεν. ἔλθων δὲ ὁ βασιλεὺς
 καὶ μὴ εὐρὼν περᾶσαι διὰ τῆς γεφύρας, παραδράμων εὗρε 5
 πόρον· καὶ ἀκινδύνως τοῦτον ἐπέρασεν παραδόξως τῷ Μαρ-
 τίῳ μὴνι· καὶ καταλαμβάνει τὰ Σαμόσατα· καὶ πάλιν τὸν
 Ταῦρον ὑπερβύς, εἰς Γερμανίειαν ἀφίκετο· καὶ περάσας
 τὴν Ἀδανα, ἦλθεν πρὸς τὸν Σάρον ποταμόν. ὁ δὲ Σάρβαρος
 πάλιν τὴν γέφυραν εἰς τὸν ἴδιον τόπον ἐκείνας, τὸν Εὐφρά- 10
 τιν ἐπέρασεν ἀνεμποδίτως· καὶ ἠκολούθει ὀπίσω αὐτοῦ. ὁ
 δὲ βασιλεὺς περάσας τὴν γέφυραν τοῦ Σάρου, καὶ εὐρὼν
 ἀνάπαυσιν τοῦ τε στρατοῦ καὶ τῶν ἀλόγων, ἐν αὐτῇ ἀπλι-
 κένσας διανέπασεν αὐτούς. καταλαμβάνει δὲ καὶ ὁ Σάρβα-
 ρος εἰς τὸ ἀντίπερα μέρος. εὐρὼν δὲ τὴν γέφυραν καὶ τὰ 15
 ἐν αὐτῇ προπύργια ὑπὸ Ῥωμαίων κρατηθέντα, ἠπλίκυνσεν.
 ἐκτρέχοντες δὲ διὰ τῆς γεφύρας πολλοὶ τῶν Ῥωμαίων αἰα-
 κτως τοῖς Πέρσαις προσέβαλον· καὶ πολλὴν συγκοπὴν αὐ-
 τοῖς ἐποίησαν· ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους διεκώλυσεν αὐκτὼς
 ἐκθέειν, μήπως οὕδὲς γένηται τοῖς ἐναντίοις συνελθεῖν εἰς τὴν 20

1. Νυμφίον Α, Νυμφίων vulg. 2. σχοινίων vulg. 3. ὁ δὲ
 Σάρβαρος Α a f. 6. παραδόξως add. ex Α. 8. Γερμανί-
 κIAN Α f. 9. Ἀδαναν f. τὸν Ταῦρον ποτ. a. 10. τό-
 πον] ποταμὸν Α. 14. καὶ add. ex Α. 17. ἐκτρέχοντες Α,
 ἐντρε. vulg. 18. προσέβαλον Α, προσέβαλλον vulg. πολλὴν]
 πάλιν Α b f. 19. διεκώλυσεν Α, ἐκώλυσεν vulg.

ibat, et Nymphio amne superato, ad Euphratem pervenit, ubi pons
 ex funibus et loris stratus fuerat. Sarbarazas autem pontis funibus
 solutis, ex una ripa ad alteram pontem omnem adduxit. adveniens
 imperator, nec quo fluvium superaret reperiens pontem, ripam decur-
 rens eamque perscrutatus, vadum, quo transiret, invenit. absque pe-
 riculo itaque mense Martio flumen traiecit, et Samosata contendit:
 Tauroque iterum superato, Germaniciam appulit, Adanamque transiens,
 Sarum flumen attigit. Sarbarus autem ponte proprium in locum re-
 stituito Euphratem nullo obiecto impedimento pertransiit, et impera-
 toris vestigia aequabatur. ipse imperator Sarii pontem transgressus,
 cum exercitui equisque reparandis locum idoneum reperisset, in eo
 fixis castris quiescere iussit: oppositam fluminis partem Sarbarus oc-
 cupavit. ponte vero et turribus ad eum propugnandum obiectis a
 Romano milite detineri visis, ibi castra applicuit. multi porro ex
 Romanis incomposito agmine per pontem in Persas incurrentes, ma-
 guam eorum stragem edidere. imperator contra, ne tumultuario et
 absque ordine procederent, vetabat, ne adversariis per pontem secum

γέφυραν, καὶ συμπεραῦσαι. ὁ δὲ λαὸς οὐκ ἐπέϊθετο τῇ βασι-
 λεῖ. ὁ δὲ Σάρβαρος ποιήσας ἐγκρημματα, καὶ δεῖξας ἑαυτὸν C
 ὡς φεύγοντα, εἰλκυσεν πολλοὺς Ῥωμαίους παρὰ γνώμην τοῦ
 βασιλέως εἰς δίωξιν αὐτοῦ περᾶσαι· ὑποστρέψας δὲ καὶ τοῦ-
 5 τους τρεψάμενος, ὅσους ἔξω τῆς γεφύρας ἔρρασεν, ἀνέκλιν
 δίκην ὑποσχόμενος τῆς παρακοῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἰωρακῶς
 τοὺς βαρβάρους τῇ διώξει τὴν τάξιν λίσσοντας, καὶ ἐκ τῶν
 ἐφρεσιώτων Ῥωμαίων τοῖς προπυργίοις ὑπ' αὐτῶν πολλοὺς V. 209
 ἀναιρουμένους, κατ' αὐτῶν ἐχώρησεν. ἀνὴρ δὲ τις γιγαντι-
 10 αῖος τῇ βασιλεῖ συναντήσας, μέσον τῆς γεφύρας προσέβαλεν.
 ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον πατάξας, ἐν τῷ ῥείθρῳ τοῦ ποταμοῦ
 ἔρριπεν. τούτου δὲ πεσόντος, εἰς φυγὴν ἐτράπησαν οἱ βάρ-
 βαροι, καὶ τῇ στενώσει τῆς γεφύρας οἱ βάρβαροι εἰς τὸν πο- D
 ταμὸν ἑαυτοὺς ἔρριπτον· ἄλλοι δὲ καὶ τοῖς ξίφεσιν ἀνη-
 15 ροῦντο· τὸ δὲ πλῆθος τῶν βαρβάρων πρὸς τὰ χεῖλη τοῦ πο-
 ταμοῦ χυθὲν, ἐτόξευον καὶ ἀνθίσταντο μὴ ἑῶντες τοῖς Ῥω-
 μαίους περᾶσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς περάσας γενναίως τοῖς βαρ-
 βάροις ἀνθίστατο μετὰ ὀλίγων τινῶν τῆς αὐτοῦ ἐταιρίας ἀγω-
 νιζόμενος ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὥστε τὸν Σάρβαρον ἐκπλαγῆναι,

2. Ἐγκρημματα A, Ἐγκρημματα vulg. 4. καὶ adhl. ex A. 7.
 τὴν adhl. ex A. 8. ὑπ' αὐτῶν om. A. 9. ἀναιρουμένους A,
 ἀναιρουμένους vulg. 10. προσέβαλεν A, προσέβαλεν b f, προσ-
 έβαλλεν vulg. 15. χεῖλη| τεῖχη A. 16. τοὺς Ῥωμαίους A,
 τοῖς Ῥωμαίοις vulg. 17. γενναίως A, γενναίως vulg.

irrupendi viam facerent, et in adversam ripam delucerent. impe-
 ratori exercitus minime obaequutus est. interea Sarbarus, positus in
 occulto insidiis, ipse simulata inter pugnandum fuga, Romanorum non
 paucos, etiam imperatore prohibente, ad se persequendum provoca-
 vit, et ex improvise conversus insectatos se in fugam egit, et quan-
 tos ultra pontem sibi obiectos attigit, universos contumaciae suae poe-
 nam passus e medio sustulit. attamen imperator cum barbaris, dum
 alios persequuntur, ordinem deserere, et eos qui pontis propugnacula
 et turres defendebant, a Persis occidi videret, adversus Persas irruit.
 tum vero quidam Gigantaeae staturae imperatori obviam factus, eum
 in medio ponte aggressus est: quem imperator gravi vulnere percus-
 sum in annis fluentum deturbavit, eoque cadente reliqui fugere bar-
 bari, et prae pontis angustia se ipsos partim in flumen proiecere, alii
 gladiis caesi: cum interim reliquus exercitus barbarus ex fluminis
 sponda sagittas confertim mitterent, fortiterque obsisterent, ne Romani
 pontem transgredirentur. at imperator velut strenuus et Marte ple-
 nus flumine traiecit validum pectus hostibus opposuit, et cum pau-
 cis ex sodalibus facinus vel supra vires humanas edidit, adeo ut ipse
 Sarbarus, admiratione perculsus, Cosmae cuidam, qui flumē foeda ad

καὶ Κοσμίᾳν τινὰ πλησίον αὐτοῦ ἐστῶτα πρόσσηγα Ῥωμαίων
 P. 263 μαγαρίτην εἰπεῖν· ὁρᾷς τὸν καίσαρα, ὃ Κοσμίᾳ, πῶς θρα-
 σὺς πρὸς τὴν μάχην ἵσταται, καὶ πρὸς τοσοῦτο πληθεὺς μόνος
 ἀγωνίζεται, καὶ ὡς ἄκμων τὰς βολὰς ἀποπτύει. ἐκ γὰρ τῶν
 ἀληθινῶν τζαγγίων ἐγνωρίζετο, καὶ πολλὰς πληγὰς ἐδέχετο, εἰ 5
 καὶ οὐδεμίαν. ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ μαχρησάμενοι, τῆς ἐσπέρας
 καταλαβούσης, ἀπ' ἀλλήλων διέστησαν· καὶ ὁ Σάρβαρος φο-
 βηθεὶς διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὰ ὀπίσω ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ἐπισυνάξας τὸν ἑαυτοῦ λαὸν εἰς τὴν Σεβαστείαν πό-
 λιν ὤμμησεν, καὶ περάσας τὸν Ἄλυν ποταμὸν ἐν ταύτῃ τῇ 10
 B χώρᾳ διέτριβεν ὅλον τὸν χειμῶνα. ὁ δὲ Χοσρόης μανεῖς καὶ
 ἀποστείλας ἔλαβεν ὅλα τὰ κειμήλια τῶν ἐν πάσαις ἐπὶ Πέρ-
 σαις ἐκκλησιῶν. καὶ ἠνύκαζε τοὺς Χριστιανοὺς γενέσθαι
 εἰς τὴν τοῦ Νεστορίου θρησκείαν πρὸς τὸ πληῖαι τὸν βα-
 σιλέα. 15

Ἀράβων ἀρχηγὸς Ἀμὲδ ἔτη ἐννέα.

A. M. 617 Τούτῳ τῷ ἔτει Χοσρόης τῶν Περσῶν βασιλεὺς νέαν ἐποιή-
 σατο στρατιάν, στρατεύσας ξένους τε καὶ πολίτας καὶ οἰκέ-
 τας, ἐκ παντὸς γένους ἐκλογὴν ποιησάμενος· καὶ ταύτην
 τὴν ἐκλογὴν τῷ Σάην παραδούς στρατηγῷ, ἄλλας τε ἢ χιλιά-20

4. ἄκμων A, ἄμμων vulg.: proverbium notum ex Aeschyl. Pers.
 51. λόγχης ἄκμονες. 5. εἰ καὶ A, ἡ καὶ vulg. εἰ καὶ μηδὲμία
 αὐτῷ καθήπτατο ε. 10. ἐν αὐτῇ τῇ γ. A. 11. καὶ αὐτο
 ἀποστ. add. ex A. 12. τῶν ἐν πᾶσι A, fort. πασῶν τῶν.
 19. ποιούμενος A.

idola desertione conspurcaverat, et ad Persas relicto Romano exer-
 citu defecerat, dixerit: vides caesarem, o Cosma, quanta audacia pu-
 guam conserat, solusque adversus tantam multitudinem decertet, et
 velut incus tela sagittasque despuat? imperator siquidem ex veris
 et propriis eius ocreis dignosci poterat, et iam certe plurima, nullum
 tamen cum vitae discrimine, vulnera acceperat. porro pugna diutius
 protracta, solo iam ad occasum inclinato, exercitibus ab invicem sponte
 divis disrepta est. et Sarbarus periculum metuens retro cessit.
 imperator collecto universo exercitu in urbem Sebasteam se recepit,
 tralectoque Aly fluvio in ea regione per totam hiemem substitit.
 Chosroës exinde furore percitus misit qui donaria suppellectilemque
 omnem a cunctis per universam Persiam erectis ecclesiis auferrent; et
 ut imperatori aegre faceret, Christianos ad amplexandam Nestorii su-
 perstitutionem adegit.

Arabum princeps Amed annis novem.

A. C. 617 Hoc anno Persarum rex Chosroës novo exercitui reparando ad-
 venas, cives et famulos, ex omni nimirum hominum genere adfectos
 aggregavit; et vero selecta multitudine Sai duci tradita, alios quin-

δας ἐκ τῆς φύλαγος τοῦ Σαρβάρου ἐπιλογὴν λαβὼν, τούτῳ C
 συνῆψε, καὶ ὠνόμασε χρυσολόγχεις, καὶ τούτους ἀπέστειλε
 κατὰ τοῦ βασιλέως. τὸν δὲ Σάρβαρον σὺν τῇ λοιπῇ αὐτοῦ
 στρατῷ κατὰ Κωνσταντινούπολιν ἀπέστειλεν, ὅπως τοὺς ἐκ δὲ-
 5 σεως Οὐννους, οὓς Ἀβάρους καλοῦσιν, Ἀβάρεις τε καὶ Σκλά-
 βους καὶ Γήπαιδας συμφωνήσας κατὰ τῆς πόλεως χωρήσῃσι καὶ
 ταύτην πολιορκήσῃσι. γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ βασιλεὺς τὸν ἑαυτοῦ
 στρατὸν εἰς τρεῖς διαιρέσεις ἐχώρισεν, καὶ τοὺς μὲν ἐξέπεμ-
 10 πυν εἰς τὸ φυλάξαι τὴν πόλιν, τοὺς δὲ παραδούς Θεοδώρῳ
 τῷ ἰδίῳ ἀδελφῷ κατὰ τοῦ Σάην πολεμεῖν ἐκέλευσεν· τὸ δὲ
 τρίτον μέρος αὐτὸς λαβὼν ἐπὶ Λαζικὴν ἐχώρει καὶ ἐν ταύτῃ
 διατρίβων τοὺς Τούρκους ἀπὸ τῆς ἐφίας, οὓς Χαζάρους ὀνο-
 15 μαζοῦσιν, εἰς συμμαχίαν προσεκαλέσατο. ὁ δὲ Σάην ἅμα τῷ D
 νεοσυλλέκτῳ λαφ καταλαβὼν τὸν τοῦ βασιλέως ἀδελφὸν Θεό-
 15 δωρον πρὸς πόλεμον ὥπλισατο. τοῦ δὲ Θεοῦ διὰ τῶν πρε-
 σβειῶν τῆς παννυμνίου Θεοτόκου συνεργήσαντος, καὶ πολέμου
 κροτηθέντος, χάλαζα παραδόξως κατὰ τῶν βυρβάρων κατηρέ-
 χθη, καὶ πολλοὺς αὐτῶν ἐπάταξεν. ἡ δὲ τῶν Ῥωμαίων πα-
 ράταξις γαλήνης ἀπήλκεν. τρέπουσι δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς
 20 Πέρσας, καὶ ἀναιροῦσι πληθὺς πολὺ. τοῦτο μαθὼν Χοσρόης V. 210
 ὠργίζετο κατὰ τοῦ Σάην. ὁ δὲ Σάην ἐκ πολλῆς ἀθνυμίας εἰς

2. χρυσοὺς λόγχεις A f.

12. ἐκ τῆς E. A.

Χαζάρεις A.

16. παννυμνίου A f, πολυνυμνίου vulg.

18. αὐτῶν add. ex A.

21. ῥαθυμίας a f.

quagies mille ex Sarbari phalange excerptos ex animi consilio mili-
 tes auxiliastatos ab ipso dictos eisdem adiunxit, et adversus impera-
 torem misit: Sarbarum vero eum reliquo exercitu Cpolim versus mi-
 sit, ut initis pactis cum Unnis (Abaros quidam vocant), Bulgaris, Scla-
 vis et Gepedibus, nova cum eo urbem impressione facta obsiderent.
 eu consilio cognito in tres acies exercitum universum imperator dis-
 tribuit: et primam quidem ad urbis defensionem, aliam Theodoro
 proprio fratri traditam Saem aggredi iussit, cum tertia secum educta
 ipse in Lazicam regionem secessit, ibique mora aliquandiu protracta,
 Turcos orientales, quos Chazaros vocant, ad belli societatem allexit.
 tum vero Saes cum novitio isto exercitu fratrem imperatoris Theodo-
 rum offensus, bello eum adoritur, consertis autem ad invicem ma-
 nibus, deo laudatissimae dei genitricis precibus manifeste opitulante,
 grando vehementer ex inopiuato in barbaros delata plures eorum vul-
 neravit. interim Romana acies tranquilla aeris serenitate fruebatur.
 Persas igitur in fugam Romani vertunt, et ex eis copiosum numerum
 prosternunt. eo audito Chosroës ira vehementi in Saem exarsit. Saes
 ipse prae moerore atque desperatione in languorem incidens misero

τόσον ἐμπεσὼν ἐτελεύτησεν. τούτου δὲ τὸ σῶμα κελεύει Χοσ-
 ρόης ἄλατι ταριχευθὲν πρὸς αὐτὸν κομισθῆναι, καὶ τοῦτον
 P. 264 νεκρὸν πολλαῖς αἰκίαις ἐπέβαλλεν. οἱ δὲ Χαζάρεις διαρρη-
 ξαντες τὰς Κασπίας πύλας τῇ Περσίδι εἰσβάλλουσιν εἰς τὴν
 χώραν τοῦ Ἀδριοῦν σὺν τῷ ἑαυτῶν στρατηγῷ Ζιεβήλ, δευ- 5
 τέρῳ ὄντι τοῦ Χαγάνου τῇ ἀξίᾳ· καὶ ἐν οἷς ἂν τόποις διέ-
 βαινον, τοὺς τε Πέρσας ἡγαλώτενον, καὶ τὰς πόλεις καὶ κώ-
 μας τῇ πυρὶ παρεδίδουν. ἀπάρας δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ Λαζι-
 κῆς, τοῖς συνήτησεν. ὁ δὲ Ζιεβήλ τοῦτον ἰδὼν καὶ προ-
 δραμὼν, κατασπάζεται αὐτοῦ τὸν τράχηλον, καὶ προσεκύνη- 10
 σεν αὐτόν, ὁρῶντων τῶν Περσῶν ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Τιφί-
 B λεως. πᾶς δὲ ὁ λαὸς τῶν Τούρκων εἰς γῆν πεσόντες πρηγεῖς
 ὡς ἐκσταθέντες ἐπὶ στόμῳ τὸν βασιλέα ἐτίμων τιμὴν τὴν παρ'
 ἔθνει ξένην. ὁμοίως καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπὶ πετρῶν ἀνα-
 βάντες τῷ αὐτῷ σχήματι ἔπεσον. προσήνεγκεν δὲ ὁ Ζιεβήλ καὶ 15
 τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν ἀρχιγένειον τῷ βασιλεῖ, ἡδυνόμενος τοῖς τούτου
 λόγοις, καὶ ἐκκληττόμενος τῇ τε θεᾷ καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ.
 ἐπιλεξιόμενος δὲ ὁ Ζιεβήλ χιλιῶδας μ' ἀνδρῶν γενναίων
 ἔδωκεν τῷ βασιλεῖ πρὸς συμμαχίαν, καὶ αὐτὸς ἐπέστρεψεν
 εἰς τὴν ἰδίαν χώραν. τούτους δὲ λαβὼν ὁ βασιλεὺς, κατὰ 20

1. ἐμπεσὼν ἔτ. A, ἔπεσεν καὶ ἔτ. vulg. τὸ add. ex A. 3.
 ἐπέβαλλεν A. 4. τὰς add. ex A. 9. προδραμὼν A, προσ-
 δρ. vulg. 13. ἐκταθέντες om. ὡς A. 15. καὶ add. ex A.
 17. τὴν τεθεῖαν καὶ φρόνησιν A.

interiit. cadaver eius sale multo conditum ad se advehi Chosroës iussit, et mortuum licet ac sensu privatum verberibus et iniuriis la-
 cerari imperavit. porro Chazari Caspiis portis disruptis in Persidem
 irrumpunt, et Ziebelo duce, cui a Chagano secunda dignitas inerat,
 Adroëgiao provinciam penetant. quocumque vero progredierentur
 Persas abducebant captivos, et urbes pagosque igne devastabant. in-
 terea imperator a Lazica solvens, illis se adiungere et occurrere stu-
 duit. cum Ziebelus imperatorem conspexit, obviam progressus, eius
 collum exosculatus est, ipsumque adoravit, Persis ex urbe Tiphili spe-
 ctatoribus. Turcorum autem exercitus omnis in terram procidens et
 in faciem pronus, quasi maiestatis horrore concepto, insolito honoris
 genere, gentilibus tamen solemnī, imperatorem prosequutus est, ac
 pariter exercitus praefecti super saxa ascendeotes eodem corporis ha-
 bitu procubuerunt. ad haec Ziebelus imperatori, eius quippe verbis
 delectabatur, et eius prospectu ac prudentia plauē stupefactus haere-
 bat, filium suum, cui lanugo primum e malis tunc oriebatur, obtu-
 lit. selectos tandem viros strenuos ad quadragiota millia Ziebelus
 belli socios imperatori assignavit, et in propriam postmodum regio-

Χοσρόον ἐχώρει. ὁ δὲ Σάρβαρος τῇ Χαλκηδόνι προσβαλὼν, καὶ οἱ Ἀβάρεις ἐκ τῆς Θράκης τῇ πόλει πλησιάζοντες, ταύ- C
την ἐλεῖν ἐβούλοντο, καὶ πολλὰς μηχανὰς κατ' αὐτῆς κινή-
σαντες, καὶ εἰς σκάφη γλυπτὰ ἐκ τοῦ Ἰστροῦ πλῆθος ἄπει-
5 ρον καὶ ἀριθμοῦ κρεῖττον ἐνέγκαντες, τὸν κόλπον τοῦ Κέ-
ρατος ἐπλήρωσαν. δέκα δὲ ἡμέρας τῇ πόλει πυρκαθίσαντες
διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης τῇ τοῦ Θεοῦ δυνάμει καὶ συνερ-
γαίᾳ καὶ ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀχράντου καὶ Θεομήτορος παρ-
θένου ἡττήθησαν· καὶ πληθὺ πολλὰ ἀποβαλόντες ἔν τε γῇ
10 καὶ θαλάττῃ, μετὰ μεγάλης αἰσχύνης ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ Σάρ-
βαρος τῇ Χαλκηδόνι παρακαθεζόμενος οὐ μετέστη, ἀλλ' αὐτόθι D
ἐχείμασεν, κουρσεύων καὶ πραιδεύων τὰ περὶτικὰ μέρη καὶ
τὰς πόλεις αὐτῶν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου εἰσβαλὼν ἐν Περ- A.M. 6118
15 σίδι Ἡράκλειος σὺν τοῖς Τούρκοις ἀπροσδοκῆτως διὰ τὸν P. 265.
χειμῶνα εἰς ἔκτασιν ἐνέβαλεν τὸν Χοσρόην τοῦτο μαθόντα.
οἱ δὲ Τούρκοι τὸν χειμῶνα ὀρῶντες καὶ τὰς συνεχεῖς ἐπιδρομὰς
τῶν Περσῶν, μὴ ὑποφέροντες συγκοπιῇν τῷ βασιλεῖ, ᾗρξαντο
κατ' ὀλίγον ὑπορρέειν, καὶ πάντες ἀφέντες αὐτόν, ὑπέστρε-
20 ψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς διελάλησεν τῷ αὐτοῦ λαῷ, λέγων· γνῶτε,

1. προσλαβὼν f. 6. παρακαθίσαντες A, παρακαθίσαντες vulg.
12. ἐχείμασεν A, χειμάσας vulg. τὰ περσικὰ μέρη A. 14.
εἰσβαλὼν A, εἰσβάλλον vulg. 15. διὰ τοῦ χειμῶνος A. 18.
τῶν II. A, τὸν II. vulg.

nem secessit. Imperator illis sibi adiunctis, adversus Chosroem per-
rexit. Interim Sarbarus Chalcedonem adoritur, Abares etiam e
Thracia profecti ad urbem applicantes eam vi obtinere nitebantur:
multis itaque machinis ad eam admotis, et copiarum multitudine in-
numera, ut quao numerum omnem vere superaret, per Istrum flumen
scaphis uno trunco excavatis advecta, Cornu sium omnem, quaquā lato
patet, oppleverunt. dies demum decem urbem obsidentes terra et mari,
dei tandem virtute et ope, et immaculatae deque matris virginis pre-
cibus profligati sunt: multisque suorū copiis terra et mari amissis,
cum magno rubore et deiecore domos repetierunt. Sarbarus autem
obsidione ad Chalcedonem posita non destitit: quia immo mari pirati-
cam, terra praedatorem exercens partes trans fretum positas et earum
urbes devastavit, et hibernam eisdem in locis egit tempestatem.

Iste anno iam a mense Septembri Heraclius una cum Turcis in- A.C. 618
opinatio propter imminuentem hiemis rigorem in Persiam irrumpens,
Chosroem, ubi resacivit expeditionem, in animi anxietatem et stuporem
coniecit. Turci vero incumbentem hiemem prospicientes, crebrarum a
Persis excursionum impatientes, nec imperatori collaborare gnari,
paullatim elabi vel se surripere ceperunt, ac tandem omnes societate

ἀδελφοί, ὅτι οὐδεὶς ἡμῖν συμμαχῆσαι θέλει, ἀλλ' ἡ μόνος ὁ
 V. 211 θεός, καὶ ἡ τοῦτον τεκοῦσα ἀσπόρως μήτηρ, ἵνα δείξῃ τὴν
 ἑαυτοῦ δυναστείαν, καὶ καταπέμψῃ τὴν βοήθειαν αὐτοῦ. ὁ
 δὲ Χοσρόης ἐπισυνάξας πάντα τὰ στρατεύματα αὐτοῦ, προ-
 B βάλλεται στρατηγὸν ἐν αὐτοῖς Ῥαζάτην, ἄνδρα πολεμικώτα-5
 τον καὶ ἀνδρεῖον, καὶ κατὰ Ἡρακλείου τοῦτον ἀπέστειλεν. ὁ
 δὲ βασιλεὺς τὰς τε πόλεις Περσίδος ἐπυρπόλει καὶ τὰς κώ-
 μας, καὶ τοὺς καταλαμβανομένους Πέρσας ἀνῆλκεν ὥμι-
 φαίῃ. τῇ δὲ ἐννάτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς ιε' ἐνδιχιῶ-
 νος κατέλαβεν εἰς τὴν χώραν Χαμαθῶ· καὶ διανέπαιυσεν 10
 τὸν λαὸν ἐβδομάδα μίαν. ὁ δὲ Ῥαζάτης ἔλθων εἰς τὸ Γαυ-
 ζάκων, ἐγενήθη ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ ἠκολούθει τῶν Ῥωμαίων
 δαπανώντων ἔμπροσθεν τὰς τροφάς. αὐτὸς δὲ ὀπίσω ὡς
 κύων πεινῶν μόλις ἐκ τῶν ψυχίων αὐτῶν ἐτρέφετο· καὶ ἐκ
 τοῦ μὴ εὐρίσκειν αὐτὸν δαπάνας πολλὰ τῶν ἀλόγων αὐτοῦ 15
 C διεφθάρησαν. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς κατέλα-
 βεν ὁ βασιλεὺς ποταμὸν μέγαν Ζαβῶν λεγόμενον, καὶ τοῦτον
 περάσας ἡπλήκυσεν πλησίον Νινευὶ τῆς πόλεως. κατέλαβεν
 δὲ καὶ ὁ Ῥαζάτης εἰς τὸ πέραμα ἐπακολουθῶν αὐτῷ, καὶ κα-
 τελθὼν ἀπὸ τριῶν μιλίων εὗρεν ἄλλο πέραμα καὶ ἐπέρασεν. 20

1. ἡμῖν add. ex A. 3. καταπέμπει A. 4. ἐπισυνάξας πάν-
 τα τὰ A, ἐπιστρατεύσας τὰ vulg. 10. Χαμαθῶ a. 11.
 Γαυζάκων A, Γαυζακῶ a. 14. αὐτῶν A, αὐτοῦ vulg. 16.
 μηνὸς add. ex A. 17. λεγόμενον om. A. 19. πέραμα A
 a f, πέραν vulg.

belli deserta redierunt. imperator autem exercitui suo ad colloquium
 vocato: videte, fratres, ut nullus belli societatem init nobiscum, quia
 deus solus, et quae illum sine semine concepit mater, ut potentiam
 nimirum suam exerat, et auxilium nobis suum manifestumittat. porro
 Chosroës compositis et eductis suis copiis, ducem eis praefecit Rha-
 zatem virum bellicosissimum et strenuum, et in Heraclium misit. im-
 perator vero Persidis urbes et vicos ferro et igne devastabat, Persas-
 que in potestatem venientes cunctos romphaea delebat. nono vero
 mensis Octobris die, indictione decima quinta, in provinciam Chama-
 etham pervenit, et dierum septem quiete exercitum refecit. Rhaza-
 tem autem Gauzacam profectus, pone sequebatur imperatorem, et Ro-
 manorum commentum omnem per vias occupantium et consumentium
 vestigia a tergo legebat. ipse vero canis more pedissequus ac fame-
 licus micis vix decidentibus annonam suffragabatur, equi etiam pabu-
 lis non inventis perierunt innumeri. prima deinde Decembris die im-
 perator ad magnum fluvium, cui nomen Zabas, pervenit, eoque traie-
 cto iuxta Ninivem civitatem castra arripuit. circa fluvium pariter
 Romanos insequutus Rhazates appulit, et ad millia tria iuxta fluvii

ὁ δὲ βασιλεὺς ἀποστείλας Βαάνην τὸν στρατηλάτην μετὰ ἐπι-
λέκτων στρατιωτῶν ὀλίγων, εὗρεν βάνδον Περσῶν, καὶ φο-
νεύσας αὐτοῦ τὸν κόμητα, ἤνεγκεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ
τὸ σπαθὶν ὀλόχρυσον· καὶ πολλοὺς φονεύσας, ἤνεγκεν ζῶν-
5 τας κς', ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ σπαθῆριος τοῦ 'Ραζάτου· ὅστις καὶ ὁ
ἀνγγεῖλεν τῷ βασιλεῖ, ὅτι πολεμῆσαι βούλεται αὐτὸν ὁ 'Ρα-
ζάτης, οὕτω κελευσθεὶς παρὰ Χοσρόου, καὶ τρισχιλίους ὀπλι-
σμένους ἀπέστειλεν αὐτῷ. ἀλλ' ἀκμὴν οὐκ ἔφθασαν. ταῦτα
δὲ μαθὼν ὁ βασιλεὺς προαπέλυσε τὸ τοῦλδον ἔμπροσθεν·
10 καὶ αὐτὸς ἐπηκολούθει σκεπτόμενος εὐρεῖν τόπον ἐν ᾧ ὤφει-
λεν πολεμῆσαι, πρὸ τοῦ ἐνωθῶσιν αὐτοῖς οἱ τρισχιλίοι. εὐ-
ρὼν δὲ πεδίον ἐπιδέξιον πρὸς πόλιν, καὶ διαλαλήσας τῷ
λαῷ παρετάξατο. ὁ δὲ 'Ραζάτης καταλαβὼν καὶ αὐτὸς πα-
ρετάξατο τρισὶ φούλοις, καὶ κατὰ τοῦ βασιλέως ἐχώρη-
15 σεν. τῇ δὲ δωδεκάτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἡμέρα σαββάτου P. 266
ἐκροτήθη ὁ πόλεμος· καὶ προπηδήσας πάντων ὁ βασιλεὺς
ἄρχοντι τῶν Περσῶν συνήνησιν· καὶ τῇ τοῦ Θεοῦ δυνάμει
καὶ τῇ βοηθείᾳ τῆς Θεοτόκου τοῦτον κατέβαλεν· καὶ οἱ σὺν
αὐτῷ προπηδήσαντες ἐτράπησαν· καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἄλλῃ
20 συνατήσας, καὶ τοῦτον κατέβαλεν. προσέβαλεν δὲ αὐτῷ καὶ

2. βάνδον II. A, βάνδον τὸν II. vulg. 5. καὶ post ὅστις add. ex A.
13. ὁ δὲ 'Ραζ. — — παρετάξατο om. b. 15. σαββάτω A.
19. ἐτράπησαν] ἐρύπασαν A. 20. προσέβαλεν A, προσέβα-
λεν vulg.

cursum descendens, vadum invenit, et in ulteriorem ripam transit.
tum vero Baanes militiae magister cum selectis militibus paucis Per-
sarum cohortem suo vexillo insignem offendit, et eius comite occiso,
comitis eiusdem caput tulit, et ex auro solido enseni: multis prae-
terea deletis, vivos viginti sex abduxit, inter quos Rhazatis spatharius
reptus, qui etiam imperatori renunciavit Rhazatem cum eo congregi
velle, sic enim a Chosroë iussum affirmabat, et virorum tria millia ad eum
missa, quae nondum tamen advenissent. his cognitis, imperator impedi-
menta praecedere iubet: ipse planitiem pugnae conserendae idoneam,
priusquam ter mille viri nominati advenirent et reliquis adiungeren-
tur, mente sollicita investigans sequebatur. campo ad pugnam apto
reperito, exercitum ad allocutionem vocat, et ordines componit. Rhaza-
tes pariter cum eundem locum tenuisset, in tres cuneos totum exer-
citum distribuit et in imperatorem praeliaturus se confert. mensis
itaque Decembris die duodecimo, qui sabbati fuit, certamen com-
missum, in quo imperator ante omnes prosiliens, Persarum ducto-
rem offendit, eumque dei virtute et dei genitricis auxilio pro-
stravit: unde qui prius etiam cum eo pugnam inierant in fugam versi
sunt. imperator iterum in alium sibi occurrentem inailit, et hunc

τρίτος, ὃς καὶ ἔδωκεν αὐτῷ μετὰ δόρυτος εἰς τὸ χεῖλος, καὶ τοῦτον ἐπληξεν. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ τοῦτον ἀνείλεν· καὶ τῶν σαρπίνγων ἡχῆσασῶν συνέβαλον ἀλλήλοις ἀμφοτέρα τὰ μέρη, καὶ μάχης κρατησάσης σφόδρα, ἐπληρώθη ὑπὸ τῶν πεζῶν ὁ Β. τοῦ βασιλέως ἵππος, λεγόμενος Φάλλας, ὁ καὶ Δόρκων, εἰς 5 τὸν μηρὸν αὐτοῦ λαβὼν κονταρίαν· πολλὰς δὲ καὶ σπαθείας ἐν τῇ ὄψει αὐτοῦ ἔλαβεν· ἀλλὰ φορῶν κατάφρακτα νευρικά, οὐκ ἐβλάπτετο, οὐδὲ αὐταὶ ἐνήργουν. πίπτει δὲ ἐν τῷ πο-λίμῳ ὁ Ῥαζάτης, καὶ οἱ τρεῖς τουρμάρχαι τῶν Περσῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες σχεδὸν πάντες, καὶ τὸ πλεῖον τοῦ στρατοῦ αὐ- 10 τῶν. ἐσφίγγουσιν δὲ καὶ Ῥωμαῖοι πεντήκοντα, καὶ ἐπληρώθη-σαν ἱκανοί, ἀλλ' οὐκ ἀπέθανον, εἰ μὴ δέκα· ἐκροτήθη δὲ ὁ πόλεμος ἀπὸ πρωτῆς ὥρας ἐνδεκάτης. ἀπῆραν δὲ οἱ Ῥω-μαῖοι τῶν Περσῶν βάνδα καὶ χωρὶς τῶν κλασθέντων, καὶ 15 Ν. 212 σκυλεύσαντες τοὺς νεκρούς, ἔλαβον τὰ λωρῖκία αὐτῶν καὶ τὰς 15 Κασσίδας καὶ πάντα τὰ ἄρματα· καὶ ἔμειναν ἀπ' ἀλλήλων ἀπὸ δύο σαγιττοβολῶν. τροπὴ γὰρ οὐ γέγονεν. οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων λαοὶ τῇ νυκτὶ ἐπότισαν καὶ ἐτάγισαν τὰ ἄλογα

4. κρατησάσης σφόδρα A e f, κροτηθείσης σφοδρᾶς vulg. 5. τοῦ add. ex A. ἵππος Φάλλας, ὁ λεγόμενος Δόρκων A a f. 7. κατάφρακτα νευρικά A a f, καταφρακταρικά vulg. 8. οὐδὲ αὐταὶ A b, οὐδὲν αὐταὶ f, οὐδὲ αὐτοῦ a, οὐδὲ αὐτοὶ vulg. πί-πτει δὲ A, πίπτει οὖν vulg. 10. τὸ πλεῖον A, τὸ πλείστον vulg. 11. καὶ Ῥωμ. A, καὶ οἱ Ῥωμ. vulg. 12. εἰ μὴ ἄλλοι δέκα A. 13. ἀπῆραν A, ἐπῆραν vulg. 15. τὰ λωρ. αὐτῶν καὶ τὰς κασσίδας A, τὰ λ. κ. τὰς κασίδας αὐτῶν vulg. 17. σαγιττῶν A b f. 18. καὶ ἐτάγισαν om. A a f.

pariter expugnat et morti tradit. tertius tandem eum aggreditur, qui hasta eum ad labrum ferit, et vulvus infligit: eum tamen imperator ut et reliquos edomitum necat. tubis itaque concinentibus pars utraque manus conseruit, et cruento certamine excitato, imperatoris equus, cui Phallus vel Dorcon cognomentum, accepto hastae ictu in femore a peditibus vulneratus est: sed tutamine ex nervis facto circumvallatus, inflictis etiam ad caput crebrioribus ensium plagis, nullatenus laesus est, neque eae ipsae damnum intulerunt. cadit igitur bello libazates, et uua Persicorum agminum ductores tres, et praecipua capita exercitus, qui ipse totus pene deletus est. Romanorum ad quinquaginta delecti, plurimi vulnerati, quorum nonnisi decem obierunt. praelium ab aurora ad horam usque undecimam commissum. Persarum vexilla viginti octo, praeter ea quae feruntur fracta et cuntrita, Romani sustulerunt, et interfectis subinde spoliatis, loricas, cassides et armorum genus quodvis sibi sumpserunt: uterque vero exercitus duobus tantum sagittarum iactibus a se invicem substitit: prostrata namque, non in

αὐτῶν. οἱ δὲ καβαλλάριοι Πέρσαι ἴσταντο ἕως ἑβδόμης ὥρας
 τῆς νυκτὸς ἐπάνω τῶν σκηνομάτων τῶν τεθνηῶτων Περ-
 σῶν· καὶ τῇ ὀγδόῃ ὥρῃ τῆς νυκτὸς κινήσαντες ὑπέσιρε-
 ψαν εἰς τὸ φροσσάτον αὐτῶν, καὶ τοῦτο λαβόντες ἀπῆλ-
 5 θον, καὶ ἠπλίκευσαν εἰς πρόποδα ὄρους τραχεινοῦ πεφοβη-
 μένοι. πολλὰ δὲ σπαθία ὀλόχρυσον καὶ ζώνας διαχρυσούς
 καὶ μαργαρίτας καὶ τὸ σκουτάριον τοῦ 'Ραζάτου ὀλόχρυσον D
 ἔλαβον ἔχον πέταλα ρά, καὶ τὸ λωρίκιον αὐτοῦ ὀλόχρυσον
 ἔλαβον, καὶ τὸ σκαριμύγγιν αὐτοῦ ἤνεγκαν σὺν τῇ κεφαλῇ
 10 αὐτοῦ καὶ τὰ βραχιόλια αὐτοῦ, καὶ τὴν σέλλαν αὐτοῦ ὀλό-
 χρυσον· ἐκρατῆθη δὲ ζῶν Βαρσαμοίσης ὁ ἄρχων τῶν Ἰβήρων
 τῶν ὑπὸ Πέρσας καὶ 'Ρωμαίους γεγόντων. οὐχ ὅτι ἐν ὄλῃ
 τῇ ἡμέρᾳ ἔσχεν στάμα ὁ πόλεμος. ἐνίκησαν οὖν οἱ 'Ρωμαῖοι·
 ἀλλὰ τοῦτο γέγονεν μόνῃ τῇ τοῦ Θεοῦ βοήθειᾳ. ὁ δὲ βασι-
 15 λεὺς θαρσυνοποιήσας τὸν στρατὸν, κατὰ Χοσρόου ἤλυνεν, ὅπως
 τοῦτον ἐκφοβήσῃ, καὶ ἀποστείλας προσκαλέσεται τὸν Σάρβα-
 ρον ἐκ τοῦ Βυζαντίου τῆς Χαλκηδόνος. τῇ δὲ εἰκοστῇ πρώτῃ
 Δεκεμβρίου μηνὸς ἐμαθὲν ὁ βασιλεὺς, ὅτι ὁ λαὸς τοῦ 'Ραζά- P. 267
 του ὁ ἐκ τοῦ πολέμου ἐξάλυσας ἤνώθη τοῖς ὑπὸ Χοσρόου

1. αὐτῶν καὶ παρέβαλον A. 2. τῆς add. ex A. 3. κινή-
 σαντες add. ex A. 10. τὴν σέλλαν — ὀλόχρυσον A, ἡ σέλλα —
 ὀλόχρυσος vulg. 11. Βαρσαμοίσης A. 12. ὑπὸ Πέρσας
 καὶ 'Ρωμαίους A a f, ὑπὸ Περσῶν καὶ 'Ρωμαίων vulg. γε-
 γονότων om. A a f. 13. οὖν om. A. 14. βοήθειᾳ] συνε-
 γεία b f. 15. θάρσος ποιήσας f. 16. ἐκφοβήσῃ A, φο-
 βήσῃ vulg. 19. ὁ ἐκ τοῦ π. A, ἐκ τοῦ π. vulg. ἐξάλυσας A,
 ἐξέλεσας vulg.

fugam acta, Persarum pars fuit. Romanus porro exercitus alimenta, po-
 tumque equis illa nocte subministravit, Persae autem equites, ad eius-
 dem noctis horam septimam penes intersectorum cadavera stantes,
 octava tandem ad castra et impedimenta redierunt: quibus secum
 sublati, secessu dilapsi, ad asperi salebrosique montis radices tre-
 mantes ac perterriti applicuerunt. enses subinde plurimos, zonas
 auro distinctas, lapides pretiosos, clipeum Rhazatis ex auro solido
 laminis centum et viginti obductum, thoracem quoque auro confla-
 tum, et Scaramangium, et una caput extulerunt. brachialia eius et
 equillis sella auri purissimo metallo fabrefacta in victorum potestatem
 venit. ad haec Barsamoeses, Iberorum, qui Persis Romanisque sub-
 sunt, princeps, vivus captus. ipso toto die nusquam substitit aut
 cessavit conflictus. superiores quidem Romani evaserunt, a deo ta-
 men solo suppetiae datae, et victoria concessa. porro imperator ani-
 mis militum rursus confirmatis, iter Chosroem versus direxit, ut metu
 ipsi incussu, Sarbarum e Byzantio Chalcedouensi suo mandato revo-
 caret. die vero Decembris primo supra vicesimum Rhazatem belli

ἀποσταλεῖσι τρισχιλίοις, καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω αὐτοῦ. καὶ καταλαβὼν τὴν Νινεῦνί, καὶ περάσας ὁ βασιλεὺς τὸν μέγαν ποταμὸν Ζαβὰν πρὸ τοῦ γινῶναι τὸν Χοσρόην. ἐλάσας δὲ Γεωργίος μίλια μὴ διὰ τῆς νυκτὸς ἐκράτησεν τὰς τέσσαρας γεφύρας τοῦ μικροῦ Ζαβᾶ· καὶ εὐρὼν ἐν τοῖς κασιγέλλοις 5 Πέρσας, τοὺτους ἐξώγησεν. τῇ δὲ καὶ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς φθάσας ὁ βασιλεὺς εἰς τὰς γεφύρας ἐπέρασεν, καὶ ἡλίκευσεν εἰς τοὺς οἴκους τοῦ Ἰεσδέμ· καὶ ἀνέπαιψε τὸν τε Βαστρατὸν καὶ τὰ ἄλογα, καὶ ἐποίησε τὴν ἐορτὴν τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ἐν ἐκείνῃ τῇ τόπῳ. γινούς δὲ ὁ Χοσρόης ὅτι ἐκρά- 10 τησαν οἱ Ῥωμαῖοι τὰς γεφύρας τοῦ μικροῦ Ζαβᾶ, ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Περσικὸν λαὸν τὸν μετὰ τοῦ Ῥαζᾶτον, ἵνα πολὺ σπονδύσῃσι καὶ προλάβῃσι τὸν βασιλέα, καὶ ἀπέλθῃσι πρὸς αὐτόν. σπεύσαντες δὲ αὐτοὶ καὶ περάσαντες τὸν μικρὸν Ζαβᾶν ἐν ἄλλοις τόποις προεποίησαν τὸν βασιλέα, καὶ ἔμπρο- 15 σθεν ἐπορεύοντο. καταλαβὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἕτερον παλάτιον τοῦ Χοσρόου, τὸ ἐπιλεγόμενον Ῥουσαῖ, καὶ τοῦτο κατέστρεψεν. ἐφωρᾶτο δὲ ὅτι ἐν τῇ γεφύρᾳ τοῦ Τhornᾶ ποταμοῦ οἱ ἐχθροὶ Ἐπολεμῖν αὐτὸν μέλλουσιν. ἀλλὰ τοῦτο ἰδόντες, καταλιπόντες τὴν γέφυραν ἔφυγον. ὁ δὲ βασιλεὺς περάσας ἀκωλύτως κα- 20

1. ἀποσταλεῖσι A, σταλεῖσι vulg. 2. ποταμὸν om. A f. 4. διὰ τῆς νυκτὸς aild. ex A. 5. καλλίσις A. 12. κατὰ τοῦ P. b c. 15. προεποίησαν A. 17. καὶ τοῦτο A, τοῦτο vulg.

periculo elapsus, tribus hominum millibus a Chosroë se adiunxisse, et cum e vestigio sequi imperator intellexit: quare Ninivem occupat, et prius magnum fluvium Zabam traiecit, quam Chosroës de eius consiliis percipiat quicquam. Georgius, emensis per noctem unicum passuum millibus quadraginta octo, quatuor minoris Zabae pontes occupavit, repertosque per varia propugnacula Persas cunctos custodiae militari mancipavit. igitur Decembris die vigesimo tertio imperator ad pontes adveniens aquam traiecit, et ad Iesdem domos castra fixit, exercitui a labore dedit inducias, equos itinere defatigatos reficere permisit, et in eodem demum loco Christi natalitiorum celebravit solemnitatem. Chosroës minoris Zabae pontes a Romanis occupatos ubi intellexit, ad Persicum exercitum, qui Rhazate duce uerebatur, ut quam citissimo cursu contenderent, et imperatoris trans fluvium itinere praepedito cum eo congregerentur, scribit. illi festino pedo lati minorem Zabam traiecerunt, et per alia deinceps loca imperatorem praeverteutes, cum in metationibus habundis praecedebant. Imperator ad aliud Chosroës palatium, cui nomen Rusa, digressus, illud funditus evertit. ne vero ad Tornae fluminis pontem cum invaderent hostes, verebatur: verum eo praesente conspecto, relicto mox ponte, in fugam se dedere. imperator nullo obsistente flumen trans-

τέλαβεν εἰς ἕτερον παλάτιον, τὸ ἐπιλεγόμενον Βεκλαλί. ἐν ταύτῃ καὶ ἵπποδρόμιον ἔκτισεν, καὶ τοῦτο κατέστρεψεν. τινες δὲ τῶν Ἀρμενίων τῶν συνόντων τοῖς Πέρσαις ἦλθον πρὸς τὸν βασιλέα, λέγοντες, ὅτι Χοσρόης μετὰ τῶν ἐλεφάντων καὶ 5 τοῦ ἰδίου στρατοῦ ἀπὸ πέντε μυλίων, ἔνθεν τοῦ παλατίου τοῦ ἐπιλεγομένου Δασταγέρθ, εἰς τόπον ἐπιλεγόμενον Βαρασρώθ, ἀπλικευμένος ἐστίν, καὶ ὅτι ἐδήλωσεν τὸν στρατὸν ἐκεῖ σω-V. 215 ρευθῆναι, ἵνα πολεμήσῃ σε. ἔστι γὰρ ἐκεῖ καὶ ποταμὸς δύσβατος, στενὴν γέφυραν ἔχων καὶ στενώματα πολλὰ ἀπὸ 10 οἰκημάτων, καὶ ῥύακες σαπροί. ὁ δὲ βασιλεὺς βουλευσάμενος μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ στρατοῦ ἐκάθισεν ἐν τῇ παλατίῃ Βεκλαλί. εὗρεν γὰρ ἐν αὐτῇ ἐν ἐνὶ περιβόλῳ στρουθεώνας τρεῖς σιτεντούς, καὶ ἐν ἄλλῃ περὶ πεντακοσίας δορκάδας σιτεντάς, καὶ ἐν ἄλλῃ ὀνάγρους ἑκατὸν σιτεντούς· καὶ 15 πάντα ἐδώρησατο τῇ λαῷ. καὶ τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰανουαρίου ἐποίησαν ἐκίτσε. εὗρον γὰρ καὶ πρόβατα καὶ χοίρους καὶ βόας, ὧν οὐκ ἦν ἀριθμὸς. καὶ ἀνεπαύσατο πᾶς ὁ λαὸς ἀπολαύοντες καὶ δοξάζοντες τὸν Θεόν. πιάσαντες δὲ τοὺς νέμοντας ταῦτα, ἔγνωσαν παρ' αὐτῶν ἀκριβῶς, ὥς Χοσρόης ἀπὸ 20 γ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς μαθὼν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐπέρασεν P. 268

1. τὸ add. ex A. Βεκλαλί A a, Βεκλάλ e f, Βεγλαλί vulg.
 2. ἱπποδρόμιον A, ἱπποδρομίαν vulg. 3. τῶν ante συνόντων add. ex A. 6. Τακέρθ A, Ταμέρθ f. 7. ὅτι add. ex A.
 11. καὶ τοῦ στρατοῦ add. ex A. 13. τρεῖς add. ex A. 14. ὀνάγρους A, σνάγρους vulg. 19. ταῦτα A, τοὺτους vulg.

gressus, aliud palatium, Beglali dicebant, reperit. in eo circum extruxit, et ad solum deiecit. Armeniorum autem Persis colibitautium nonnulli imperatorem adeuntes, Chosroem cum elephantis et proprio exercitu ad passuum quinque millia, ubi palatium Dastagerd vocatum, vulgus locum dicit Barasroth, castra metatum denunciaverunt: illuc eius copiae conflunt omnes, ut te quantocius oppriment. illic quippe fluvius profundus et transitu difficilis stricto ponte superandus, aedificatorum aggerum ruinis angustum per loca habens alevum, et inaequales et incertos plerumque rivos ducens praeterfluit. imperator consiliis exercitus optimatibus in palatio Beclal consedit. in uno siquidem eius septo structiones saginatas, et altiles pariter, capras silvestres, ad quingentas in alio, in tertio demum onagros etiam altiles centum reperit, quae cuncta in exercitum sparsit. primam itaque Ianuarii diem ibi castra morata sunt: oves eteum, porcos et boves non facile numerandos invenerunt, quibus fruens exercitus habitis deo gratias istie quievit. captis autem gregum istorum pastoribus, Chosroem iam a mensis Decembris die vigesimo tertio, ubi imperatorem Tornae annis pontem praetergressum agnovit, a palatio ad Dastagerd

τὴν γέφυραν τοῦ Τορτᾶ, παραχρῆμα ἐκίνησεν ἀπὸ τοῦ παλα-
τίου τοῦ ἐν Δασταγέρδ. αὐτὸς δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀπῆλθεν
εἰς ἄλλο παλάτιον τὸ ἐπιλεγόμενον Βεβδάρχ. καὶ τοῦτο κατα-
στρέψαντες, καὶ πυρὶ παραδόντες ἡνυχάριστον τῇ Θεῷ τῇ διὰ
τῶν πρεσβειῶν τῆς Θεοτόκου τοιαῦτα θαυμάσια ποιήσαντι. 5
τίς γὰρ ἠλπίζε Χοσρόην φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τοῦ βασιλέως
τῶν Ῥωμαίων ἐκ τῶν ἐν Δασταγέρδ παλατίων καὶ εἰς Κτησι-
φῶντα ἀπελθεῖν, ὅπου ἀπὸ εἰκοσι τεσσάρων ἐτῶν οὐκ ᾔνέσχετο
ἰδεῖν Κτησιφῶντα, ἀλλὰ καὶ ἐν Δασταγέρδ ἦν τὰ βασίλεια
αὐτοῦ; εὗρον δὲ οἱ λαοὶ τῶν Ῥωμαίων αὐτοῦ ἐν τῇ παλαιῇ 10
Δασταγέρδ τριακόςια βάνδα Ῥωμαίων, ἅπερ ἐν διαφόροις χρό-
νοις ἔλαβον· εὗρον δὲ καὶ εἶδη ἀπομεινάντα, ἀλόην πολλὴν καὶ
ξύλα μεγάλα ἀλόης ἀπὸ δέκα καὶ ὀκτὼ λιτρῶν, καὶ μέταξαν
πολλήν, καὶ πίπερ, καὶ καρβύσια καμίσια πολλὰ ὑπὲρ τὸ μέ-
τρον, ζάχαρ τε καὶ ζιγγίβερ, καὶ ἄλλα εἶδη πολλά. τινὲς δὲ 15
καὶ ἄσημον, καὶ ὀλοσήρικα ἱμάτια, νακοτάπητά τε καὶ ταπή-
τια ἀπὸ βελόνης καὶ πληθὺς πολὺ καὶ καλὰ πάντα, ἅπερ διὰ
τὸ βάρος πάντα κατέκλυσαν· καὶ τοὺς παπυλεῶνας τοῦ Χοσ-
ρόου, καὶ τοὺς ἐμβόλους, οὓς ἔστεινεν ὅτε ἐν κάμπῳ ἠπλίκεν-

1. ἐκ τοῦ Α.	2. ἀπῆλθεν Α, ἐπῆλθεν vulg.	3. Βεβάρχ Α.
5. τῶν add. ex Α.	6. τοῦ add. ex Α.	10. εὗρον Α, εὐ- ρόντες vulg.
	αὐτοῦ add. ex Α.	13. μεγάλα Α, μεγάλης vulg.
13. καὶ ὀγδοήκοντα Α Γ	14. καὶ ante πίπερ add. ex Α.	16. νακοτάπητα Α, νακόπητα vulg.
	19. ἔστεινεν Α Γ, ἐστρώνηεν vulg.	

sito movisse, didicerunt. ipse imperator ad palatium Bebdarch no-
mine pervenit, eoque everso et igne devastato, deo per dei genitricis
preces talia miracula operanti gratias milites referebant. quis nam-
que Chosroem ab imperatoris conspectu fugiturnum, et relictis palatiis
ad Dastagerd extractis, Ctesiphontem se recepturum sperasset, qui a
quatuor et viginti annis Ctesiphontem videre dedignatus in Dastagerd
regis moram trahere consueverat? porro in palatio Dastagerd tre-
centa signa sive vexilla variis bellis sibi erepta Romanus exercitus
offendit. reperit etiam divitiarum et aromatum species insolitas eo
loci derelictas, plurimam nimirum aloem, magnae aloes ligna decem
et octo librarum pondus, et immensam sericorum filorum copiam, pi-
per, carbasinas camisias supra numerum omnem, zacccharum et zingi-
ber, et aromatum plures species, argentum quoque infectum, holose-
ricas vestes, lectisternia, et acu pictos tapetes, et aliorum huiusmodi
congeriem immensam eamque praestantissimam, quam propter pondus,
cum secum non valerent distrahere, flammis cunctam absumperunt.
ad Chosrois tentoria et cortinas porticum in morem, quas, castris per
agros fixis, erigebat, statuasque eius plurimas cremaverunt. invenit

σεν, πάντα κατέκαυσαν, καὶ στήλας αὐτοῦ πολλὰς· εὗρεν δὲ ἐν τοῖτοις τοῖς παλατίοις στρουθεῶνας καὶ δορκάδας καὶ ὀνίγρους καὶ ταῶνας καὶ φασιανούς πληθους ἄπειρον· καὶ εἰς τὸ κυνήγιον αὐτοῦ λέοντας καὶ τίγρεις παμμεγέθεις ζῶν-
 5 τας. προσέφηνον δὲ τῷ βουσιεὶ πολλοὶ ἐκ τῶν αἰχμαλώτων Ἑδεσσηνοὶ καὶ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ ἐξ ἄλλων πόλεων πληθους πολὺ. ἐποίησεν δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ τὴν ἐορτὴν τῶν φά-
 των ἐν Δυσταγέρδ, εὐφραίνων καὶ ἀνακτώμενος τὸν τε λαὸν καὶ τὰ ἄλογα, καὶ καταστρέφων τὰ τοῦ Χοσρόου
 10 πυλῆτια κτίσματα ὑπέρτιμα ὄντα καὶ θανυμαστὰ καὶ κατα-
 πληκτικὰ, ἅπερ ἕως ἰδάρους καθέλειν· ἵνα μύθη Χοσρόης οἶον πόνον εἶχον Ῥωμαῖοι τῶν πόλεων ἐρημωμένων παρ' αὐ-
 τοῦ καὶ πυρπολημένων. ἐκρατήθησαν δὲ καὶ ἐκ τῶν διαιτα-
 ρίων τοῦ παλατίου πολλοί. ἐρωτώμενοι δὲ καὶ αὐτοί· πότε
 15 ἀνεχώρησεν ἐκ τοῦ Δυσταγέρδ; ἔφασκον· ὅτι πρὸ ἐννέα
 ἡμερῶν τοῦ καταλαβεῖν ἡμᾶς, ἀκούσας τὴν παρουσίαν ἡμῶν,
 κρυπτικῶς ἐτρέψησεν τὸ τεῖχος τῆς πόλεως τὸ πλησίον τοῦ πα-
 λατίου· καὶ οὕτως παρακρατητὰ διὰ τῶν κήπων ἐξῆλθεν
 αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ διὰ τὸ μὴ γενέσθαι
 20 θύρουβον ἐν τῇ πόλει. καὶ οὕτε τὰ στρατεύματα αὐτὸν ἔγνω-
 σαν, οὔτε οἱ ἄρχοντες, ἕως ἀπῆλθεν πέντε μίλια· καὶ τότε

1. κατέκαυσαν A, ἔκαυσαν vulg.	2. τοῖς add. ex A.	3.
ὀνίγρους A a, σνίγρους vulg.	6. πόλεων A, πολλῶν f,	
ἐζῶν vulg.	10. κτίσματα A f.	12. ἐρημωμένων — πυρπο-
λουμένων A.	αὐτοὶ ποτὲ vulg.	17. τὸ πλησίον A, πλη-
σίον vulg.	18. παρακρατητὰ A a, παρακρατεῖ τὰ f, παρ'	
ἀκρατητὰ vulg.		

in palatiis istis structiones, dorcadæ, onagros, pavones, et phasianos ad numerum plane non explicandum, et venatus exercendi gratia leones, et tigrides insolitæ magnitudinis vivos. confugerunt etiam ad imperatorem multi captivi Edesseni, Alexandrini, aliorumque oppidorum ingens multitudo. porro Heraclius festo luminum in Dastagerd celebrato, exercitum omnem recreavit, et militum equos refecit, diruitque Chosrois palatia, ædificia sane sumptuosa, admiratione digna, et stupendæ prorsus structuræ, cuncta solo tenui adæquavit, ut quam desolatis, et ferro flammisque devastatis Romanorum urbibus tristitam incolis ingessisset, Chosroës coniectaretur. sed et plerique eius dietarii capti, qui et ipsi quandonam Dastagerd Chosroës incessasset, interrogati: ante novem dies, responderunt, percepta prius itineris vestri fama, quam ipsi appelleretis, civitatis muro, hand ita regia seposito, latenter perforato, in hunc modum per hortos una cum uxore et liberis, ne tumultus in civitate oriretur, se subduxit. sed neque illius exercitus, donec passuum millibus quinque absuit, ne-

P. 269 ἐδήλωσεν, ἵνα ἐπακολουθήσωσιν αὐτῷ ἐπὶ Κτησιφῶντα· καὶ
 V. 214 ὁ μὴ δυνάμενος πέντε μίλια ποιῆσαι τὴν ἡμέραν, φεύγων
 ἐποίησεν κέ. καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ τὰ μὴ
 θεωροῦντα ἀλλήλους, τότε φύρδην ἔφρυγον ἀλλήλους παρω-
 θούμενοι. τῆς δὲ νυκτὸς καταλαβούσης εἰσῆλθεν Χοσρόης 5
 εἰς οἶκον γεωργοῦ μηδαμινοῦ μέναι, μόλις χωρηθεὶς ἐν τῇ
 τούτου θύρᾳ, ἣν ἰδὼν ἔσχατον Ἡράκλειος, ἐθαύμασεν. διὰ
 δὲ τριῶν ἡμερῶν κατέλαβεν Κτησιφῶντα· καὶ ὁ χρησιμοδο-
 τηθεὶς ὑπὸ τῶν γοήτων καὶ ἀστρολόγων πρὸ κδ' ἑτῶν, ὅτε
 τὸ Δαρῶς ἐπολιόρησεν ἐπὶ τῶν χρόνων Φωκά τοῦ βασιλέως 10
 Ῥωμαίων, ὅτι ἐν οἷᾳ καιρῷ ἀπέλθοι ἐν Κτησιφῶντι, ἀπολεί-
 βται· καὶ μὴ ἀνασχόμενος ἀπὸ τοῦ Δασταγέρδ ἐπὶ τὸ μέρος
 ἐκεῖνο μίλιον ἐν πορευθῆναι, τότε φεύγων ἐν ταύτῃ ἀπῆλθεν,
 καὶ οὐδὲ ἐν ταύτῃ ἐθάρρησεν στήναι, ἀλλὰ περάσας τὴν πον-
 τογέφυραν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ εἰς τὴν ἐκεῖθεν πόλιν, τὴν 15
 λεγομένην Σελεύκειαν παρ' ἡμῶν, παρὰ δὲ Πέρσαις Γουεδε-
 σῆρ, πάντα τὰ χρήματα ἐν ταύτῃ ἀπέθετο, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ
 μετὰ Σεϊρέμ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ μετὰ τριῶν ἐτέρων γυν-
 ναικῶν, τῶν καὶ θυγατέρων αὐτοῦ· τὰς δὲ λοιπὰς αὐτοῦ

3. αὐτοῦ add. ex A.

σμοδετηθεὶς a.

9. καὶ αὐτο ἐσπερ. add. ex A.

11. ἀπέλ-
 θειν, Κτησιφῶν A, ἀπέλθῃ, ὁ Κτησιφῶν f.

15. τοῦ add. ex
 A.

17. ταύτη A, αὐτῇ vulg.

18. Σεϊρέμ
 A a f, Σεϊρέμ vulg.

19. τῶν καὶ θυγ. A, καὶ τῶν θυγ. vulg.

7. διὰ δὲ A, διὰ τε vulg.

8. χρη-

11. ἀπέλ-

15. τοῦ add. ex

17. ταύτη A, αὐτῇ vulg.

18. Σεϊρέμ

19. τῶν καὶ θυγ. A, καὶ τῶν θυγ. vulg.

que optimates ipsi, eius adverterunt exitum: tunc enim, ut se Ctesiphontem profectum sequerentur, edixit. tunc qui millium quinque iter uno die conficere non valebat, fugiens ad viginti quinque spatium emensus est (mulieres vero et liberi, qui se prius nusquam conspexerant, tum mixtim seque invicem obtrudentes in fugam agebantur. ingruente autem nocte ad domum villis cuiusdam agricolae divertit, cuius ianna vix ipsum capere potuit: quam cum postea vidisset Heraclius, satis miratus est) et trium dierum spatio Ctesiphontem attigit. is igitur Chosroës, qui ante viginti quatuor annos, cum sub Phoca imperatore Daras expugnaret, a praestigiatoribus astrologis vaticinium audierat, se, quo tempore Ctesiphontem secederet, perditum iri: qui-que ob id nec unicum quidem milliare a Dastagerd Ctesiphontem versus progredi ausus fuerat, tum demum fuga accepta in eam urbem se recepit, nec in ea tamen subsistere confulit, sed trajecto Tigridis amnis ponte, in urbem longius positam contendit, quae quidem Seleucia a nobis, a Persis Guedeser appellatur: repositisque in ea omnibus opibus suis, illic demum consedit cum Sirem, uxore sua, et tribus aliis pellicibus, quae et ipsae filiae eius erant: reliquas vero

γυναῖκας καὶ τὰ πολλὰ αὐτοῦ τέκνα παρέπεμψεν ἀπὸ μί μι-
 λίων εἰς τὸ ἀνατολικώτερον μέρος εἰς τόπον ὄχυνόν. τινὲς
 δὲ Περσῶν διέβαλλον τὸν Σάρβαρον πρὸς Χοσρόην, ὡς τὰ
 τῶν Ῥωμαίων φρονοῦντα, καὶ καταλαλοῦντα αὐτοῦ· καὶ C
 5 ἀποστέλλει σπαθῆριον αὐτοῦ μετὰ κτελεύσεως αὐτοῦ πρὸς
 Καρδαρίγαν τὸν συστράτηγον Σαρβαραζᾶ εἰς Χαλκηδὸνα γρά-
 ψας αὐτῇ, ἵνα τὸν Σαρβαραζᾶν ἀποκτείνῃ, καὶ οὕτως τὸν
 λαὸν τῶν Περσῶν ἀναλαβὼν σπεύσῃ ἐπὶ Περσίδα εἰς συμ-
 μαχίαν αὐτοῦ. ὁ δὲ τὰ γράμματα κομίζων περὶ τὴν Γαλι-
 10 τίαν συλλαμβάνεται παρὰ τῶν Ῥωμαίων. οἱ δὲ συλλαβόντες
 αὐτὸν διαλαθόντες τοὺς Πέρσας εἰς τὸ Βυζάντιον τοῦτον
 ἀπήγαγον, καὶ τῇ νύκτι τοῦ βασιλέως τοῦτον παρέδωκαν. ὁ δὲ
 βασιλεὺς μαθὼν παρὰ τοῦ ἀποστολιμαίου τὴν ἀληθεῖαν Σαρ-
 βαραζᾶν παραχρῆμα μεταπέμπεται. ἐλθὼν οὖν παρέστη τῇ
 15 βασιλεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν πρὸς τὸν Καρδαρίγαν ἐπιστολὴν
 τοῦτω ἐπιδούς, καὶ τὸν ἀποσταλέντα ὑπέδειξεν, καὶ ἀνέγνω D
 τὴν ἐπιστολὴν, καὶ πληροφορηθεὶς τὸ ἀληθές, παραχρῆμα
 ἐτρέπη, καὶ συνθήκας μετὰ τοῦ νιόυ τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ
 πατριάρχου ποιεῖ. καὶ φασώσας τὴν τοῦ Χοσρόου ἐπιστο-
 20 λὴν σὺν αὐτῇ ἐντίθουσιν ἐν αὐτῇ ἄλλους τεσσαράκοντα σα-
 τράπας καὶ ὄρχοντας καὶ χιλιάρχας καὶ ἑκατοτάρχας ἀπο-

1. ἀπὸ μί μιλίων add. ex A a f. 3. τὸν Σαράβαρον A a f.
 4. αὐτοῦ A, αὐτὸν vulg. 5. αὐτοῦ ante μετὰ add. ex A. 6.
 10ν add. ex A. 8. σπεύσῃ ἐπὶ Περσίδα A, σπεύσεται vulg.
 14. ἐλθὼν ὅν] εἰσελθόντι οὖν αὐτῇ A. 19. φασκίεσας A,
 φασκίεσας a f. τὴν add. ex A. 20. τεσσαράκοντα A, ὕ vulg.
 21. ἀποκαταθῆναι A, ἐπιπ. vulg.

uxores atque liberos quam plurimos quadraginta passuum millibus pro-
 cul orientem versus in locum munitissimum transmisit. porro Sarba-
 rum, quasi Romanorum partibus propensum, et Chosrois famae de-
 trahentem, apud ipsum Persarum nonnulli criminati sunt. quare mis-
 sis per spatharium ad Cardaregam Sarbarazae collegam ad Chalce-
 donem expugnandam castra metatum iussis, ut e medio tollat Sarba-
 razam, ac mox educto exercitu ad suppetias sibi ferendas advolet,
 significat. is autem, qui litteras ferebat, a Romanis circa Galatiam
 insciis Persis comprehenditur, et Cpoli imperatoris filio coram sisti-
 tur. imperator veritate a misso ex ordine cognita, Sarbarazam ad se
 confestim vocat. veniens ille coram imperatore stetit. imperator tra-
 dita illi, quae ad Cardaregam epistola, missum palam ostendit: legit
 ille epistolam, et de re circa se gerenda certior factus, vertit ani-
 mum, et cum imperatoris filio et patriarcha pactum init. adulteratis
 deinde Chosrois litteris, sibi occidi inso quadraginta alios adiunxit

κτανθῆναι, καὶ ἐπιθεῖς εὐφυνῶς τὴν σφραγίδα, συναθροίξει τοὺς ἡγεμόνας, καὶ αὐτὸν τὸν Καρδαρίαν, καὶ ἀναγνοὺς τὴν ἐπιστολὴν ἔφη πρὸς τὸν Καρδαρίαν· σπυροῖς τοῦτο ποι- εῖν; οἱ δὲ ἄρχοντες θυμοῦ πλησθέντες, τὸν Χοσρόην ἀπεκή- ρυτον, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα συνθήκας εἰρηνικὰς ἐποίησαν, καὶ 5

- P. 270 κοινῇ βουλευσάμενοι ἔδοξεν, ἵνα ἐκ Χαλκηδόνος ἀναχωρήσωσι, καὶ ἐπὶ τὰ ἴδια ἀπέλθωσι μηδὲν λυμαινόμενοι. ὁ δὲ Ἡρά- κλειος ἔγραψεν τῇ Χοσρόῃ· ἐγὼ διώκω, καὶ πρὸς εἰρήνην τρέχω. οὐ γὰρ ἐκὼν πυρπολῶ τὴν Περσίδα, ἀλλὰ βιασθεὶς ὑπὸ σοῦ. ῥήψωμεν οὖν καὶ νῦν τὰ ὅπλα, καὶ εἰρήνην ἀπα- 10 σώμεθα· σβέσωμεν τὸ πῦρ, πρὶν τὸ πᾶν καταφλέξῃ. τοῦ- του δὲ μὴ καταδεξαμένον, μεγάλως τὸ μῖσος τοῦ λαοῦ τῆς Περσίδος ηὐξήθη κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐστράτευσεν Χοσρόης πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ἑπουργίαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν γυναικῶν αὐτοῦ, καὶ τοὺτους 15 V. 215 ὀπλίσας πάντας ἀπέλυσεν ἐνωθῆναι τῇ στρατιῇ τοῦ 'Ραζατᾶ, καὶ στήναι εἰς τὸν Ἀρβᾶ ποταμὸν ἀπὸ ἑξ' милίων Κιτσι- Β φῶντος· καὶ ἐκέλευσεν αὐτούς, ἵνα ὅταν περᾶσῃ τὸν ποτα- μὸν ὁ βασιλεὺς, κόψωσι τὴν γέφυραν [καὶ τὴν ποιντογέφυ-

1. εὐφυνῶς A, εὐφυνῆ f. 4. θυμοῦ A, θυμῶ vulg. τὸν add. ex A. 7. μηδὲν λυμ. add. ex A e f. 10. καὶ νῦν add. ex A. 13. κατ' αὐτοῦ A, κατὰ Χοσρόου vulg. ἐκράτευσεν vulg. 18. ὅταν ἤντικα A. 19. ὁ βασιλεὺς add. ex A. καὶ τὴν ποιντ. om. A f.

satrapas, optimates, tribunos et centuriones quasi certissimae morti devotos, sigilloque belle adaptato, dnces et ipsam Cardaregam con- vocat, lectaque in omnium auditu epistola, compellans Cardaregam: istuc, inquit, facturum te polliceris? optimates itaque iam ira exae- stuanτες, Chosroem regia dignitate excidisse publicant, compositisque cum imperatore pacis foederibus, communi omnium consilio decre- tum, Chalcedone abscederent, et in patriam reverterentur. scripsit au- tem Heraclius Chosroi: insequor te, et ad incendiam pacem conten- do, non enim lubens Persidem devasto, verum a te coactus. armis proiectis, pacem amplexemur, et incensum extinguamus, priusquam tota moles conflaret. respuit Chosroës pacis condiciones, ex quo in eum Persici totius populi odium incensum. novo subinde exercitui coullando studium allibet: quare optimatum snorum domesticos, vi- letque etiam ministrorum snorum et pellicum gregem armis iustruit, et ut Rhazatis exercitui se adiungerent, imperat; locum etiam, quo conveniant, ad Arbam videlicet fluvium lapide duodecimo Ctesiphonte dis- situm praefigit, simulque iubet, ut flumine ab eis trajecto, pontem e lapide vel ligno quemlibet solvant et dirumpant. imperator au- tem mensis Ianuarii die septimo e Dastagerd gressu moto, et trium

ραν]. ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ ἐβδόμῃ τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς κινή-
 σαις ἐκ τοῦ Δασταγέρδ, καὶ περιπατήσας τρεῖς ἡμέρας, ἤπλι-
 κευσεν ἀπὸ ἱβ' μιλίων τοῦ Ἀρβᾶ ποταμοῦ, ὅπου ἦν τὸ φασ-
 σάιον τῶν Περσῶν, ἐν οἷς εἶχον καὶ διακοσμούς ἐλέφαντας·
 5 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Γεώργιον τὸν τουρμάρχην τῶν
 Ἀρμενιακῶν, ἵνα ἀπέλθῃ μέχρι τοῦ ποταμοῦ, καὶ καταμάθῃ,
 εἰ ἔχει πέραμα ὁ Ἀρβᾶς. καὶ εὗρών, ὅτι ἔκοψαν τὰς γειγύ-
 ρας, καὶ οὐκ ἔχει πέραμα ὁ Ἀρβᾶς, ἐπέστρεψεν πρὸς τὸν
 βασιλέα. καὶ ἀποκινήσας ὁ βασιλεὺς, ἦλθεν πρὸς τὸν Σιά- C
 10 ζουρον. καὶ περιήρχετο πνερολῶν τὰς χώρας καὶ τὰς πόλεις
 ὅλον τὸν Φεβρουάριον μῆνα. τῇ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐλθὼν εἰς
 χωρίον λεγόμενον Βαρζᾶν, ἐποίησεν ἐπὶ ἡμέρας. καὶ ἀπέ-
 στειλεν Μεζίζιον τὸν στρατηγὸν εἰς κοῦρσον· καὶ προσεφρὴν
 αὐτῷ Γουνδαβούνας, ὃς τις χιλιάρχος ἦν τῆς στρατείας Σαρ-
 15 βάρον μετὰ ἄλλων πέντε, τριῶν μὲν κομήτων, δύο δὲ αἰσιω-
 ματικῶν· καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς τὸν βασιλέα. ὅς τις Γουν-
 δαβούνας ἀναγκαῖα πράγματα τῷ βασιλεὶ ἀπήγγειλε, λέγων·
 ὅτι ὅταν ἔφυγεν ὁ Χοσρόης ἀπὸ Δασταγέρδ, καὶ ἀπῆλθεν ἐν
 Κτησιφῶντι καὶ Σελευκίᾳ, ἡσθενήσασεν δυσεντερίᾳ, καὶ θῆ-
 20 λησεν τὸν υἱὸν Μερδασᾶν τὸν τεχθέντα ἐκ τῆς Σειρὲμ στέ-
 ψαι· καὶ ὅτι ἀντεπέρασεν τὸν ποταμὸν πάλιν, καὶ ἤγεγεν B

3. φασάιον A, φασάτον vulg. 4. εἶχον A, εἶχεν vulg. 9.
 πρὸς τὸν A, εἰς τὸν vulg. 10. πνερολῶν add. ex A. 18.
 ὅταν add. ex A. 20. τὸν υἱὸν A, τὸν ἴδιον vulg., om. f.

dierum itinere confecto, ad duodecimum ab amne Arba milliarium, quo loci Persarum confluxerat exercitus, in quo elephantum ducenti, castra applicuit. inde Armenicorum agminum ductorem Georgium, qui fluvium Arbam experiat, et num vadi commoditatem olerat, exploret, secreto summittit. is ulii putes intercisos et ruptos, nullumque in Arba flumine vadum reperit, ad imperatorem revertit. motis inde castris Siazurum imperator divertit, provincias et urbes toto mense Februario circumire contentus. mense vero Martio ad oppidum, cognomento Barzam, deflectens, dierum septem moram in eo figit. mox Mezeziun ducem ad praedam e vicinis agris agendam mittit. Ibi Gundabunam, qui in Sarhari exercitu tribuni numus obtinuerat, cum viae sociis quinque, comitibus quidem tribus, aliisque praecipua dignitate insignitis duobus offendit, quos omnes ad imperatorem duxit. is Gundabunas, res omnino necessarias ad imperatorem retulit: e Dastagerd, inquit, Chosroes fugitivus eripit, et Ctesiphontem, mox inde Seleuciam petiit. aeger viscerum morbo filium Merdasam e Sirem uxore susceptum regia corona redimire militatus, fluvium retro traiecit, et Merdasam filium, Sirem uxorem, Saliarumque

μεθ' ἑαυτοῦ τὸν Μερδασῦν καὶ τὴν Σεϊρέμ, καὶ τὸν ἄλλον
 αὐτῆς Σαλιαρόν· τὸν δὲ πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν Σιρόην καὶ
 τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τὰς γυναῖκας αὐτοῦ εἶασεν πέραν
 τοῦ ποταμοῦ. καὶ γνούς Σιρόης, ὅτι τὸν Μερδασῦν θέλει
 στέψαι, ἐταράχθη· καὶ ἐπεμψεν τὸν συγγάλακτον αὐτοῦ πρὸς 5
 Γουνδαβούναν, δηλώσας αὐτῷ, ὅτι· ἐλθὲ πέραν τοῦ ποτα-
 μοῦ, ἵνα συντύχω σοι. ὁ δὲ Γουνδαβούνας ἐφοβήθη διὰ τὸν
 Χοσρόην περᾶσαι· καὶ δηλοῦν αὐτῷ, ὅτι· γράψον μοι διὰ
 P. 271 τοῦ συγγαλάκτου σου, εἴ τι θέλεις. καὶ ἔγραψεν αὐτῷ Σι-
 ρόης, ὅτι· γινώσκεις, πῶς ἡ πολιτεία τῶν Περσῶν ἀπώλετο 10
 ἐκ τοῦ κακοῦ ἀνθρώπου Χοσρόου, καὶ θέλει στέψαι τὸν Μερ-
 δασῦν, καὶ ἐμὲ τὸν πρωτότοκον αὐτοῦ υἱὸν περιεφρόνησε· καὶ
 ἐὰν λαλήσῃς τῷ στρατῷ, ἵνα δέξωνται με, καὶ τὰς ὑόδας αὐ-
 τῶν ἐπαυξῆσαι ἔχω, καὶ εἰρήνην ποιῶ μετὰ τοῦ βασιλέως τῶν
 Ῥωμαίων· καὶ καλῶς ἔχομεν ζῆσαι. καὶ σπουδάσον μετὰ 15
 τοῦ λαοῦ σου, ἵνα ἐγὼ βασιλεύσω· καὶ πάντας ὑμᾶς προβι-
 βάσαι ἔχω καὶ συγκροτῆσαι, καὶ κατεξαίρετον σέ. καὶ ὅτι
 B ἐδῆλωσα αὐτῷ διὰ τοῦ συγγαλάκτου αὐτοῦ, ὅτι, εἴ τι δύνα-
 μαι, λαλήσαι ἔχω τὸν στρατὸν καὶ μοχθήσαι. καὶ ὅτι ἐλά-
 λησα εἴκοσι δύο κόμητας, καὶ ἐποίησα αὐτοὺς τῆς γνώμης μου, 20

2. αὐτῆς] αὐτοῦ f. 3. εἶασεν A, εἶσας vulg. 8. αὐτῷ A f,
 αὐτὸν vulg. 9. εἴ τι] ὅτι f. 10. πῶς add. ex A e. 13.
 τῷ στρατῷ A, τὸν στρατὸν vulg. 16. προβιβάσαι A, ἀναβ.
 vulg. 17. fort. καὶ ἐξαίρετον.

alium ex ea natum, primogenito Siroë, et eius fratribus, nec non aliis
 coniugibus trans flumen relictis, secum tulit. porro Siroë, ubi de
 fratre in regem coronando patrie consilium comperit, animo commo-
 tus, collactaneum suum ad Gundabusam misit, scripsitque in hanc
 sententiam. veni trans fluvium, et te alloquar. Gundabusas Chos-
 rois metu transire detrectavit. solum significat: scribe per collacta-
 neum tuum, si quid a me exposcis. rescripsit Siroë: Persarum rem
 publicam nefarii istius hominis Chosrois opera periisse novisti: nunc
 Merdasam regni corona insignire, me primogenitum omnino contem-
 ptui habendum velle, certo scias. exercitum alloquutus, regem me
 suscipiat, si volueris, efficies. ego, si regnum adipiscar, militum sti-
 pendia confestim augebo, et cum Romanorum imperatore mihi pacis
 foedus erit, et prospere cuncta succedent. ut igitur regnum nanci-
 scar, exercitus opera effice: et ut vos teque velut inter reliquos prae-
 cipuum honoribus et opibus augeam, et penes me retineam, nusquam
 deero. haec ille. ego vero collactanei eiusdem voce usus, retuli:
 quod potestas suggerit, ut exercitum in colloquio sollicitem, et tui
 gratia laborem, polliceor. iam comites duos ac viginti alloquutus, ac

καὶ ἄλλους ἄρχοντας καὶ στρατιώτας πολλοὺς. καὶ ταῦτα
 ἐδήλωσα τῇ Σιρόῃ, καὶ ἐδήλωσέν μοι· ἵνα τῇ χγ' τοῦ Μαρ-
 τίου μηνὸς λάβω ταξάτους νεωτέρους, καὶ εἰς τὴν ποιτογέφυ-
 ραν τοῦ Τίγριδος ποταμοῦ ὑπαντήσω αὐτῇ, καὶ λάβωμεν αὐ-
 5 τὸν εἰς τὸν στρατόν, καὶ κινήσωμεν κατὰ Χοσρόου. καὶ οἱ
 μετὰ Σιρόου εἰσὶν καὶ οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Σαρβαραζᾶ, καὶ ὁ
 υἱὸς τοῦ Ἑσδίμ, καὶ ἄλλα πολλὰ ἀρχόντων τέκνα, καὶ ὁ υἱὸς C
 τοῦ Ἀράμ, πάντες ἐπίλεκτοι· καὶ εἰ μὲν δυνηθῶσιν ἀνελεῖν
 τὸν Χοσρόην, εὖ καὶ καλῶς· εἰ δὲ ἀστοχήσωσι, πάντες σὺν
 10 Σιρόῃ νεοσπύονται τῇ βασιλεῖ· καὶ ἀπέστειλέ με πρὸς σέ, V. 216
 δέσποτα· αἰδεῖται γάρ τὸν βασιλέα τῶν Ῥωμαίων. ὅτι Χοσ-
 ρόην ἔσωσέν ποτε, νῦν δὲ πολλὰ κακὰ ἔπαθεν ἐξ αὐτοῦ, καὶ
 ὅτι διὰ τὴν ἐκείνου ἀγνωμοσύνην οὐδὲ ἐμοὶ ἔχει ὁ βασιλεὺς
 πιστεῦσαι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡράκλειος τοῦτον πάλιν πρὸς Σι-
 15 ρόην ἀποστείλας, ἐδήλωσεν ἀνοῖξαι τὰς φυλακάς, καὶ τοὺς κα-
 τεχομένους ἐν αὐταῖς Ῥωμαίους ἐκβαλεῖν, καὶ δοῦναι αὐτοῖς
 ὄπλα, καὶ οὕτω κινήσαι κατὰ Χοσρόου. ὁ δὲ Σιρόῃς ὑπα- D
 κούσας τῇ βασιλεῖ, καὶ ἐκβυλὼν τοὺς κατακλείστους, ἐπῆλθεν

1. ἄρχοντας add. ex A. 2. ἐδήλωσα τ. Σ. καὶ ἐδ. A, δηλώ-
 σας τ. Σ. ἐδ. vulg. χγ'.] x'. A f. 3. ταξάτους A e, ταξά-
 τας vulg. 7. Ἑσδίμ f. 9. δὲ add. ex A. 11. ἤδει e.
 ἔδει γὰρ τὴν βασιλεῖαν A e f. 12. ὅτι ἕως πότε καὶ πολλὰ
 e f. πολλὰ κακὰ ἔπαθεν ἐξ αὐτοῦ A e f, μάλλον κακὰ παρ'
 αὐτοῦ πέπονθεν vulg. 14. Ἡράκλ. τοῦτον om. A e f. 16.
 ἐκβαλεῖν A, ἐκβάλει vulg. 17. οὕτως ἀποκινήσας A.

plures alios milites in meam traxi sententiam. his a me Siroi nun-
 ciatis, in adversum ille rescribit: ut mensis Martii die tertio supra
 vicesimum, eductis mecum militarium ordinum iunioribus, ad Tigri-
 dis fluminis ligneum pontem occurram, ut ita mecum in exercitum
 eum assumam, et in Chosroem moveamus, edixit. sunt, imperator,
 cum Siroë duo Sarbaraze filii, adest Esdim patre natus, et numerosa
 multorum nobilium proles, nec non et Aram filius, cuncti armis et
 sanguine selecti. et quidem si Chosroem e medio tollere valuerint,
 prospere et feliciter: sin a proposito aberrarint, cuncti cum Siroë
 ipso in acies tuas se recipient, imperator. in hunc finem Siroës mi-
 sit me ad te, domine. pudet enim illum coram Romanorum impera-
 tore, qui quondam Chosroi salutis fuit auctor, apparere: impraesentia-
 rum eum ab eo non nisi mala retulit, adeo ut propter foedum
 ingrati hominis facinus, neque ego ipse, qui fidem ab imperatore
 reportem, merear. imperator autem Heraclius legatum eundem ad
 Siroem remittens, custodias reseraret, et victos in eis Romanos libe-
 raret, instrueret armis, et cum eis moveret adversus Chosroem, litte-
 ris significavit. imperatoris placito Siroës paret, et captivis custodia

τῷ πατροκτόνῃ πατρὶ Χοσρόῃ. αὐτὸς δὲ φυγεῖν δοκιμάσας
καὶ μὴ ἰσχύσας, ἐκραιήθη. τοῦτον δὲ δεισμήσαντες σφοδρῶς
σιδηροπέδαις ὀπισθάγκωνα, τοῖς τε ποσὶ καὶ τῷ τραχηλῷ βάσῃ
σιδηρᾷ περιέθηκαν, καὶ εἰσάγουσιν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
σκότους, ὃν αὐτὸς ἀχύρωσεν ἐκ γένου κίσας εἰς ἀπόθεισιν 5
χρημάτων, καὶ ἄρτον πεινχρὸν τοῦτῃ διδόντες καὶ ὕδωρ,
ἐλιμαγχόρουν· ἔφη γὰρ ὁ Σιρόης· ὅτι τὸν χρυσὸν φάγῃ, ὃν
P. 272 συνήγαγεν μάτην, δι' ὃν πολλοὺς ἐλιμαγχόνησεν, καὶ τὸν κό-
σμον ῥηήμωσεν. ἀπέστειλε δὲ πρὸς αὐτὸν τοὺς σατράπας
ὑβρίζειν καὶ ἐμπνύειν αὐτῷ. καὶ ἀγαγὼν Μερδυσᾶν τὸν νῖον 10
αὐτοῦ, ὃν ἐβούλετο στέψαι, ἐνώπιον αὐτοῦ ἔσφαξεν· καὶ
πάντα τὰ λοιπὰ τέκνα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ ἀνέλεν· καὶ
ἀπέστειλεν πάντα ἐχθρὸν αὐτοῦ ὑβρίζειν [καὶ τύπτειν] καὶ
ἐμπνύειν αὐτῷ. πέντε δὲ ἡμέρας τοῦτο ποιήσαντες ἐκέλευσεν
ὁ Σιρόης τοῦτον τόξοις ἀτελεῖν, καὶ οὕτως κατὰ μικρὸν ἐν 15
δεινοῖς παρέδωκε τὴν πονηρὰν αὐτοῦ ψυχὴν. τότε ὁ Σιρόης
γράφει πρὸς Ἡράκλειον, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ τὴν τοῦ μα-
B 800 ροῦ Χοσρόου ἀναίρεσιν· καὶ εἰρήνην ἀειπαγῇ πρὸς αὐτὸν
ποιησάμενος, πάντας τοὺς ἐν φρουραῖς Χριστιανοὺς, καὶ τοὺς

1. φυγεῖν A, φυγῇν vulg. 3. ὀπισθ. A, καὶ ὀπ. vulg. 5.
ἀχύρωσεν ἐκ γένου A, ἀχυρώσας ἐκ γένος vulg. 7. ὃν A, ὃ
vulg. 8. δι' ὃν A, δι' ὃ vulg. 10. αὐτῷ A, αὐτόν vulg.
13. ἀπέστειλεν add. ex A. καὶ τύπτειν om. A. 14. αὐτῷ
A a, αὐτόν vulg. πέντε δὲ ἡμέρας A, ἐν πέντε δὲ ἡμέραις
vulg. ποιήσας A. 18. ἀειπαγῇ b.

expeditis, in Chosroem patrem parricidam arma movet. Chosroës sin-
gere molitus, nec fugae compos,prehenditur. illum brachiis retro
actis pedes et collum gravibus catenis onustum, compedibusque toto
corpore circumligatum, in tenebrarum aedem, quam ipse juvenis con-
struxerat, et reponendis in ea divitiis firmiter muniverat, includunt,
ibique stricto pane et aqua parce effusa sustentatum fame misere
perire parant. fuit enim istud Sirois in eum pronuntiatum: aurum,
quod frustra collegit, propter quod etiam plurimos fame necavit, et
orbem ipsum effecit desertum, manducet. satrapas insuper eum iniu-
riis respersuros et sputis conspurcatorios misit. adductum etiam ob
eius oculos Meridasam eius filium, quem nuper regem coronare con-
siliabatur, interfecit, et reliquos omnes eius liberos sub eius conspe-
ctum e medio sustulit, omnem denique eius inimicum, qui modo
iniuriis, verberibus et sputis eum lacerasset, ad eum destitavit. his
per dies quique in hunc modum perpetratis, iussit Siroës sagittis
confodi: atque ita sensim per lenta et morosa tormenta nefandam
animam exhalavit. tum vero Siroës datis ad Heraclium litteris, exe-
crabilis Chosrois necem annunciat: paceque aere et ferro diuturniore

ἐν Περσίδι πάσῃ αἰχμαλώτους ἀπέδωκεν αὐτῷ, σὺν τῷ πατριάρχῃ Ζαχαρίῃ καὶ τοῖς τιμίοις καὶ ζωopoιτοῖς ξύλοις τοῖς ἔξ Ἱερουσαλὴμ ληφθεῖσι ὑπὸ Σαρβαμαζᾶ, οἷαν τὴν Ἱερουσαλὴμ παρέλαβεν.

5 Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμὲδ ἔτη θ'.

Περσῶν βασιλεὺς Σιρόης ἔτος α'.

A.M. 6119

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰρήνης γενομένης μεταξὺ Περσῶν καὶ Ῥωμαίων, ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Θεόδωρον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν μετὰ γραμμίων καὶ ἀνθρώπων Σιρόου τοῦ βασιλέως
 10 Περσῶν, ὅπως τοὺς ἐν Ἑδέσῃ καὶ Παλαιστίνῃ καὶ Ἱεροσολύμοις καὶ ταῖς λοιπαῖς πόλεσι τῶν Ῥωμαίων Πέρσας μετὰ εἰρήνης ἀποστρέψωσιν ἐν Περσίδι, καὶ ἀβλαβῶς παρέλθωσι τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐν ἔξ ἔτεσι καταπολεμήσας τὴν Περσίδα, ἐν τῷ ἐβδόμῳ εἰρηνεύσας μετὰ χαρᾶς
 15 μεγάλης ἐπὶ Κωνσταντινουπόλει ὑπέστρεψεν, μυστικὴν τινα θεωρίαν ἐν τούτῳ πληρώσας. ἐν γὰρ ἔξ ἡμέραις πῶσαν τὴν Δκτίσιν δημιουργήσας ὁ Θεὸς τὴν ἐβδόμην ἀναπαύσεως ἡμέραν ἐκύλεσεν· οὕτω δὲ αὐτὸς ἐν τοῖς ἔξ χρόνοις πολλοὺς πόνονας V. 217 διανύσας, τῷ ἐβδόμῳ ἔτει μετ' εἰρήνης καὶ χαρᾶς ἐν τῇ πόλει ὑποστρέψας ἀνεπαύσατο. ὁ δὲ λαὸς τῆς πόλεως τὴν

1. ἀπέδωκεν A, παρέδ. vulg.

2. καὶ τοῖς A, σὺν τοῖς vulg.

3. ἔξ Ἱεροσολύμων A f.

5. Μουαμὲδ A a f, Μωαμὲδ vulg.

11. τῶν add. ex A.

14. τῷ add. ex A.

20. ἀνεπαύσατο

A, ἐπαύσ. vulg.

cum eo composita, detentos custodiis Christianos, et per universam Persiam captivos, cum patriarcha Zacharia, et venerandis ac vivificis lignis Hierosolymis, cum olim a Sarbaraza caperentur, sublati, restituit.

Arabum princeps Muamed annis novem.

Persarum regis Sirois annus unicus.

A.C. 619

Hoc anno pacis foedere Romanos inter ac Persas firmato, imperator Theodorum proprium fratrem cum litteris et a rege Persarum Siroë viris delegatis misit, qui Persas Edessae, in Palaestina, Hierosolymis, et in caeteris Romanorum civitatibus repertos cum pace in Persiam reducerent, et eos absque impedimento vel incommodo per Romanam ditionem pertransire fidam adhiberent operam. imperator itaque continuos sex annos Persiam bello fatigans, septimo tandem pace parta (velut mystico quodam spectaculo in sese probatu) cum ingenti gaudio Cpolim reversus est. per sex etenim ex ordine dies cum creaturam omnium deus absolvisset, septimum quieti consecravit diem: sic iste annis sex perpetuis laboribus exantlatis, septimo demum cum pace et laetitia urbeu repetens quiete potius est. popu-

ἔλευσιν αὐτοῦ μαθόντες, ἀκατασχέτῃ πόθῃ πάντες εἰς τὴν Ἱέρειαν ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, σὺν τῷ πατριάρχῃ, καὶ Κωνσταντίνῳ βασιλεὶ καὶ υἱῷ αὐτοῦ, βασιλεύοντες κλάδους ἐλαιῶν καὶ λαμπάδας, εὐφημοῦντες αὐτὸν μετὰ χαρᾶς καὶ δακρύων. προσελθὼν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔπescen εἰς 5
 P. 273 τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ περιπλακέντες ἀλλήλοις, ἔβρεξαν ἀμφοτέρω τῇ γῇ τοῖς δάκρυσιν. τοῦτο θεασάμενος ὁ λαός, πάντες εὐχαριστηρίους ὕμνους τῷ θεῷ ἀνέπεμπον· καὶ οὕτω λαβόντες τὸν βασιλέα σκιρτῶντες εἰσῆλθον ἐν τῇ πόλει.

10

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμὲδ εἶη θ'.

A. M. 6120

Περσῶν βασιλεὺς Ἀδeshr μῆνας ἑπτὰ.

B Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπάρως ὁ βασιλεὺς ἄμα τῷ ἔαρι ἀπὸ τῆς βασιλευσύνης πόλεως ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπορεύετο, ἀπαγαγὼν τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα τοῦ ἀποδοῦναι τῷ θεῷ τὴν 15
 εὐχαριστίαν. ἐλθόντι δὲ αὐτῷ ἐν Τιβεριάδι κατηγορήσαν οἱ Χριστιανοὶ Βενιαμὴν τινα ὀνόματι, ὡς κακοποιῶντα αὐτούς. ἦν γὰρ ἐνούσιος σφόδρα. καὶ ὑπεδέξατο τὸν βασιλέα, καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς κατέκρινεν αὐτόν, λέγων διὰ ποίαν αἰτίαν κακοποιεῖς τοὺς Χριστιανούς; ὁ δὲ εἶπεν· 20

2. Ἱέρειαν A, Ἱέρειαν vulg. 6. περιπλακέντες ἀλλήλοις A, περιπλακείς αὐτῷ vulg. 8. ὕμνους τῷ θεῷ A, τ. θ. ὕμνους vulg. 13. ἄμα τῷ ἔαρι] ἄμα ἱερουσιν A, ἄμα ἱερεῖα L 20. ὁ δὲ ἀπεκρίθη A, om. f.

Ius autem urbis adventu Imperatoris cognito, impotenti eins desiderio motus ad Hieriam cum patriarcha et Constantino imperatore eius filio effusus, praelatis olivarum ramis et lampadibus, laetitiae vocibus, et una simul lacrimis venientem prosequutus excepit. accedens autem filius ad pedes eius procidit, mutuoque sese complexati, terram lacrimarum imbre rigaverunt. quo viso universus populus hymnos gratiae deo cecieverunt, exceptoque demum imperatore cum gaudio et tripudiis urbem ingressi sunt.

Arabum princeps Muamed annis novem.

A. C. 620

Persarum rex Adeser menses septem regnat.

Hoc anno incunte vere Heraclius imperator, venerandis et vivificis lignis secum latis, regina civitate solvens Hierosolymam den grates persoluturus perrexit. ubi Tiberiadem advenit, Christiani Beniamin quendam nomine, ceu gravia ipsis damna inferre solitum, apud eum criminati sunt. erat enim vir supra modum divitiis potens; quare imperatoris totiusque exercitus sumptibus pendendis solus ipse satis extitit. imperator itaque criminis eum damnaturus: quam ob causam, inquit, iniuria Christianos prosequeris? respondet ille: quod

ὡς ἐχθροὺς τῆς πίστεώς μου. ἦν γὰρ Ἰουδαῖος. ὁ δὲ βασιλεὺς νουθετήσας αὐτὸν καὶ πείσας ἐβάπτισεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Εὐσταθίου τοῦ Νεαπολίτου, Χριστιανοῦ ὄντος, καὶ αὐτοῦ ὑποδεξαμένου τὸν βασιλέα. εἰσελθὼν δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν 5 Ἱεροσολύμοις, καὶ ἀποκαταστήσας Ζαχαρίαν τὸν πατριάρχην, καὶ τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα εἰς τὸν ἴδιον τόπον, καὶ πολλὰ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, ἀπήλασεν τοὺς Ἑβραίους ἀπὸ τῆς ἀγίας πόλεως, κελεύσας μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἐξουσίαν ἀπὸ τριῶν μιλίων τῆς ἀγίας πόλεως πλησιάζειν. καταλαβὼν δὲ τὴν 10 Ἐδεσσαν ἀπέδωκεν τὴν ἐκκλησίαν τοῖς ὀρθοδόξοις, ὑπὸ Νεστοριανῶν κατεχομένην ἀπὸ Χοσρόου. καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Ἱερὰ-πολιν, ἤκουσεν ὅτι Σιρόης τέθνηκεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, Ἀδεσῆρ δὲ ὁ τούτου νιὸς τὴν βασιλείαν τῶν Περσῶν παρέ- 15 λαβεν. τούτου δὲ μῆνας ἐπτά κρατήσαντος τῆς ἀρχῆς ἐπαπέ- 15 στη αὐτῷ Σαρβαραζᾶς, καὶ τούτον πατάξας, ἐβασίλευσεν τῶν Περσῶν μῆνας δύο. τούτον δὲ ἀνελόντες οἱ Πέρσαι Βοράνην κατεστήσαντο εἰς βασιλέα, τὴν θυγατέρα Χοσρόου, ἥτις ἐκρά- τησεν τῆς βασιλείας τῶν Περσῶν μῆνας ἐπτά. ταύτην δὲ διεδέξατο Ὀρμίσδας ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν διωχθεὶς, καὶ γέγο- 20 νεν ἡ βασιλεία τῶν Περσῶν ὑπὸ τοῦς Ἀραβας μέχρι τῆς σήμερον.

2. αὐτὸν add. ex A. 3. τοῦ add. ex A. 7. τοὺς add. ex A. 12. ἤκουσεν A, ἀκούσας vulg. 17. κατεστῆσαντο A, κατεστήσαν vulg. 18. τῆς βασιλείας τῶν Π. A, τὴν βασιλείαν Περσῶν vulg. δὲ add. ex A.

fidei meae hostes existunt. Iudaica quippe superstitione tenebatur. imperator autem admonitum, et de religione Christiana instructum in Eustathii Neapolitae domo (Christianum se hic profitebatur, et imperatorem pariter susceperat) eum baptismo tingi providit. imperator deinde Hierosolymam ingressus, patriarcha Zacharia sedi suae restituito, et venerandis vivificisque lignis loco suo redditus, debitas grates deo persolvit, Hebraeosque a sancta civitate insuit exulare, nec nisi supra tertium ab ea lapidem ad eandem accedendi fecit ipsis potestatem. Edessam profectus, ecclesiam sub Chosrois temporibus a Nestorianis occupatam orthodoxis restituit. cum Hierapolim venisset, Siroem Persarum regem obiisse, et Adeser eius filium Persarum regnum consequutum intellexit. in eum post imperii mensem septimum Sarbarazas rebellavit, et principe deleto Persis imperavit menses duos. eo sublato Boranem Chosrois filiam in regem sibi Persae prae-fecere, quae regnum administravit menses septem. huic successit Hormisdas, qui demum a Saracenis solio depulsus est, ac tandem Persicum regnum Arabibus subiectum est, et in hanc usque diem sub ipsis remansit.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμὲδ ἔτη 9.

A.M. 6121 Περσῶν βασιλέως Ὁρμίσδα ἔτος α'.

P. 274 Τούτῃ τῇ ἔτει τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου ἔντος ἐν τῇ

V. 218 Ἱεροπόλει, ἦλθεν πρὸς αὐτὸν Ἀθανάσιος ὁ πατριάρχης τῶν
Ἰακωβιτῶν, δεινὸς ἀνὴρ καὶ κακοῦργος τῇ τῶν Σύρων ἐμφύτῃ 5
κακουργίᾳ, καὶ κινήσας πρὸς τὸν βασιλέα περὶ πίστιως λόγους,
ἐπίσχευεν αὐτῷ Ἡράκλειος, εἰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον ὑπο-
δέξεται, πατριάρχην αὐτὸν ποιῆν Ἀντιοχείας. ὁ δὲ ἔποκρι-
θεις ἐπεδέξατο τὴν σύνοδον, ὁμολογήσας τὰς δύο ἐν Χριστῷ
ἡνωμένας φύσεις· ἠρώτησέν τε τὸν βασιλέα περὶ τῆς ἐνεργείας καὶ τῶν θελημάτων, τὸ πῶς δεῖ ταῦτα λέγειν ἐν Χρι-
στῷ, διπλᾶ ἢ μοναδικά; ὁ δὲ βασιλεὺς ξινοφωνηθεὶς, γράφει
πρὸς Σέργιον τὸν πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως· προσκαλεῖ-
ται δὲ καὶ Κῦρον τὸν τοῦ Φώσιδος ἐπίσκοπον, καὶ τοῦτον ἐρω-
τήσας, εὗρεν αὐτὸν συμφωνοῦντα τῷ Σεργίῳ εἰς τὸ ἐν θε- 15
λημα καὶ τὴν μίαν ἐνέργειαν. Σέργιος γάρ, ὅτε Συρογενῆς καὶ
γενεῶν Ἰακωβιτῶν ὑπάρχων, μίαν φυσικὴν θέλησιν καὶ μίαν
ἐνέργειαν ἐν Χριστῷ ὡμολόγησεν καὶ ἔγραψεν. ὁ δὲ βασι-
λεὺς ἀμφοτέρων στοιχήσας τὴν βουλὴν, εὗρεν καὶ τὸν Ἀθα-
νάσιον συμφωνοῦντα αὐτοῖς. ἐγίνωσκεν γάρ ὅτι ἔνθα μίαν 20

1. Ἀράβων — — ἔτη 9 om. e f. 7. ὑποδέξεται A, ὑποδέξεται
vulg. 9. ἐδέξατο A. 10. ἡνωμένας add. ex A. 13. τὸν
πατριάρχην add. ex A. 15. συμφωνοῦντα τῷ Σεργίῳ εἰς
τὸ ἐν A, ὁμοφωνοῦντα εἰς ἐν vulg. 18. καὶ ἔγραψεν om. a.
19. τῇ βουλῇ A. 20. μίαν add. ex A.

Arabum princeps Muamed annis novem.

A. C. 621 Persarum regis Hormisdæ annus primus.

Hoc anno, cum imperator adhuc Hierapoli moraretur, Athanasius Iacobitarum patriarcha, vir vaser et perniciosus, ut ex iunata sibi vasisitae sunt Syri omnes, ad eum accessit, motisque cum imperatore de fide sermonibus, si modo synodum Chalcedonensem vellet admitttere, patriarcham Antiochiæ se constituturum Heraclius promissit. is enunciatis in Christo naturis duabus, haeresim ad tempus simulans, propositam synodum probavit et recepit. tum vero de operatione et voluntatibus imperatorem interrogavit, quales asserere deceat, geminas an unicam? imperator iunissitae sibi vocum novitate implicatus, Sergio Cpoleos episcopo scribit. is Cytum Phasidos episcopum ad se accessitum interrogat, et in unicam voluntatem et actionem pariter unicam consentire reperit. Sergius etenim, cum patria Syrus, et Iacobitis parentibus ortus, unam physicam volendi actionem, unamque operationem in Christo confessus, et scripto testatus est. Imperator utriusque ad iuricem comparata sententia, concordem eis postmodum invenit Athanasium. ibi namque unam poneudam natu-

ἐνέργεια εἴρηται, ἐκεῖ καὶ μία φύσις γνωρίζεται. βεβαιωθείς
 δὲ ὁ βασιλεὺς ἐν τούτῳ γράφει πρὸς Ἰωάννην τὸν πάπαν
 Ῥώμης ἀμφοτέρων τὴν γνώσιν. ὁ δὲ οὐ κατεδέξατο αὐτῶν
 τὴν αἵρεσιν. Γεωργίου δὲ τοῦ Ἀλεξανδρείας τελεντήσαντος,
 5 ἀποστέλλεται Κῦρος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, καὶ ἐνωθεὶς
 Θεοδώρῳ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Φαράν, ἐποίησεν τὴν ὑδροβαφῇ
 ἐκείνην ἑνωσιν, μίαν καὶ αὐτὴν γράψαντες ἐν Χριστῷ θησικὴν
 ἐνέργειαν. τούτων δὲ οὕτω παρακολουθησάντων, εἰς μέγα ὄνειδος
 ἡ σύνοδος Χαλκηδόνος καὶ ἡ καθολικὴ ἐκκλησίαι περιέπεσεν.
 10 κατεκυνχῶτο γάρ οἱ Ἰακωβίται καὶ οἱ Θεοδοσιανοὶ φάσκον-
 τες, ὅτι οὐχ ἡμεῖς τῇ Χαλκηδόνι, ἀλλ' ἡ Χαλκηδὼν μᾶλλον
 ἡμῖν ἐκοινωνήσεν, διὰ τῆς μιᾶς ἐνεργείας μίαν ὁμολογήσασα
 φύσιν Χριστοῦ. ἐν τούτοις Σωφρόνιος χειροτονεῖται ἐπίσκο-
 15 πος Ἱεροσολύμων, καὶ συναθροίσας τοὺς ἐπ' αὐτῷ ἐπισκόπους
 τὸ Μονοθέλητον δόγμα ἀνεθεμάτισεν, καὶ συνοδικῶς Σεργίῳ
 τῷ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Ἰωάννῃ τῷ Ῥώμης ἀπέστειλεν.
 ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἡράκλειος ἡσυχύθη, καὶ καταλύσαι μὲν
 τὰ οἰκτεῖα οὐκ ᾔδελήσεν, καὶ πάλιν τὸν ὀνειδισμόν οὐχ ἐπέ- P. 275
 φερεν. τότε δὴ, ὥς μέγα τι νομίζων ποιεῖν, ἐκτίθεται τὸ
 20 λεγόμενον ἑδικτον, περιέχον, μήτε μίαν, μήτε δύο ἐνεργείας
 ὁμολογεῖν ἐν Χριστῷ, ὅπερ ἀναγνώστες οἱ τὰ τοῦ Συνήρου

3. τὴν γνώμην Α. 4. τοῦ add. ex Α. 7. καὶ αὐτοὶ Α α.
 9. καὶ ἡ καθ. Α, καὶ καθ. vulg. 14. ἐπ' αὐτόν Α. 20.
 ἑδικτον vulg. ἐνεργ. ὁμ. ἐν Χρ. om. Α Γ.

ram, ubi una operatio asseritur, illi probe notum. interim imperator
 opiuionibus istiusmodi instructus, utriusque mentem Ioanni papae
 Romano scriptis significat. ille eorum haeresim proscribit. Georgio
 vero Alexandriae antistite vivis erepto, Cyrus in episcopatu sufficitur,
 qui Theodoro Pharan episcopo adiunctus, aqua male tinctam unionem
 illam, unam nimirum et eandem in Christo operationem commentus
 est, et tradidit scripto. his ita ordine gestis, in probrum et dedecus
 maximum Chalcedonensis synodus, quin hanc universa ecclesia
 probabitur. gloriabantur siquidem inde Iacobitae et Theodosiani pa-
 lam iactantes, se non quidem cum Chalcedone, at Chalcedonem se-
 cunde doctrina communicare, et una operatione admissa, unicam quo-
 que Christi naturam docere. ea tempestate Sophronius Hierosoly-
 morum episcopus instituitur, qui congregatis, quibus praeerat, epi-
 scopis, Monotheliticum dogma condemnavit, synodicaeque acta Sergio
 Cypoleos et Ioanni Romae episcopo per epistolas transmisit. his auditis,
 Heraclius pudore afficitur, et, quae admiserat quidem noluit rescindere,
 nec quo probro onerabatur, pati. tum igitur praeciarum aliquod inve-
 nisse ratus, edictum ita vocatum, quo neque unica, neque geminae

φρονούντες ἐπὶ καπηλείων καὶ βαλανείων διέσθουσαν τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, λέγοντες· πρῶτον μετὰ Νεστορίου φρονούντες οἱ Χαλκηδονῖται, ἀνένηψαν, ἐπιστρέψαντες εἰς τὴν ἀληθειαν, ἐνωθέντες ἡμῖν διὰ τῆς μιᾶς ἐνεργείας εἰς τὴν μίαν τοῦ Χριστοῦ φύσιν. νῦν δὲ καταγνόντες τοῦ καλῶς ἔχοντος, 5
 Βασιλέωσαν ἀμφοτέρω, μήτε μίαν, μήτε δύο ἐν Χριστῷ ὁμολογούντες. μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ Σεργίου, Πύρρου τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως διεδέξατο, ὅς τις τὰ δογματι-
 V. 219 σθέντα ὑπὸ Σεργίου καὶ Κύρου ἀσεβῶς ἐκράτνεν. τοῦ δὲ Ἡρακλείου τελευταῖου, καὶ τοῦ νιού αὐτοῦ Κωνσταντίνου 10
 βασιλεύσαντος, Πύρρος σὺν τῇ Μαρτίνῃ φαρμάκῃ τοῦτον ἀνέλεν, καὶ βασιλεύει Ἡρακλεωνᾶς ὁ τῆς Μαρτίνης υἱός. ἥ δὲ σύγκλητος καὶ ἡ πόλις Πύρρον, ὡς ἀσεβῆ, σὺν τῇ Μαρτίνῃ καὶ τῷ νιῷ αὐτῆς ἐξέωσαν· καὶ βασιλεύει Κώνστας, ὁ Κωνσταντίνου υἱός, καὶ χειροτονεῖται Παῦλος Κωνσταντινου- 15
 C. 220 πόλεως ἐπίσκοπος, καὶ αὐτὸς αἱρετικός. Ἰωάννης δὲ ὁ Ῥώμης ἐπίσκοπος συναθροίσας σὺν ὁδὸν ἐπισκόπων, τὴν τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἀνθεματίσεν. ὁμοίως καὶ ἐν Ἀφρικῇ καὶ Βυζακίῃ καὶ Νουμιδίᾳ καὶ Μαυριτανίᾳ, διάφοροι ἐπίσκοποι συναθροισθέντες τοὺς Μονοφυσίτας ἀνθεματίσαν. Ἰωάννου 20

2. μετὰ Ν. Α, μὲν τὰ Ν. vulg. 4. τῆς add. ex Α. 7. τὴν add. ex Α. Πύρρος α. 9. Σεργίου] Σενήρου Α. 18. ὁμοίως καὶ Α, ὅμ. δὲ καὶ vulg.

Christi operationes assererentur, promulgavit: quod ubi Severi sectatores legere, ecclesiam catholicam per popinas et balnea impiis sermonibus traducebant: qui hucusque Nestoril sensum sequuti Chalcedonitae, nuper resipuerunt, et veritatem amplexati, per unius operationis positionem, in unam nobiscum Christi naturam asserendam convenire, at nunc demum eo, quem recte tenebant, sensu damnato, utrumque amiserunt, dum neque unam, neque duas in Christo confitentur naturas. post Sergii vero obitum Pyrrhus Cypoleos sedem excepit, qui Sergio et Cyro temere asserta mordicus et impie retinuit. Heraclius tandem fati functo, Constantinum eius filium imperii successorum Pyrrhus et Martina, quo ad Heraclionem Martinæ filium imperii dignitas devolveretur, veneno sustulerunt: senatusque subinde et urbis plebs Pyrrhum, cen sacrilegum et impium, cum Martina et eius filio abrogavit et expulit. Constans autem Constantini filius imperium adipiscitur, et Paulus etiam ipse haereticus in Cypoleis thronum subvehitur. Ioannes autem Romae episcopus, convocata episcoporum synodo, Monothelitarum sectam indicto anathemate damnavit: similiter in Africa et Byzacio, per Numidiam et Mauritaniam varii episcopi in unum collecti, Monophysitas, unam nimirum Christi natu-

δὲ τοῦ Ῥώμης κοιμηθέντος, Θεόδωρος χειροτονεῖται πάπας ἀπ' αὐτοῦ. Πύρρος δὲ τὴν Ἀφρικὴν καταλαβὼν, συνοψίζε-
ται τὸν ἀγιώτατον ἀββᾶν Μάξιμον, τὸν αἰδέσιμον ἐν μονα-
χικοῖς κατορθώμασιν καὶ τοῖς ἐκείσε ἐνθέοις ἱεράρχαις, οἱ τι-
5 νες αὐτὸν ἐλέγξαντες καὶ πείσαντες πρὸς τὸν πάπαν Θεόδω-
ρον ἀπέστειλαν ἐν τῇ Ῥώμῃ. καὶ λίβελλον ὀρθοδοξίας ἐπι-
δεδωκὼς τῷ πάπᾳ, ἐδέχθη ὑπ' αὐτοῦ. τῆς δὲ Ῥώμης ὑπο- D
χωρήσας, καὶ ἐν Ῥαβέννῃ ἐλθὼν, ὡς κύων ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέ-
ραμα ἐπέστρεψεν. τοῦτο δὲ μὲθ' ὃν ὁ πάπας Θεόδωρος, τὸ
10 πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας συγκαλέσας, καὶ τὸν τάφον τοῦ κο-
ρυφαίου ἀποστόλου Πέτρου καταλαβὼν, αἰτήσας τὸ θεῖον πο-
τήριον, ἐκ τοῦ ζωοποιοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ τῷ μέλανι ἐπι-
στάξας, τῇ ἰδίᾳ χειρὶ τὴν καθάραισιν Πύρρον καὶ τῶν κοινω-
νούντων αὐτῷ ποιεῖται. Πύρρον δὲ τὴν Κωνσταντινουπόλιν
15 καταλαβόντος, καὶ Παύλου ἀποθανόντος, οἱ τολμηροὶ ἑτερόδο-
ξοὶ τὸν Πύρρον πάλιν τῷ θρόνῳ Κωνσταντινουπόλεως ἐγκα-
τέστησαν. Θεοδώρου δὲ τοῦ πάπα τελευτήσαντος, Μαρτίνος P. 276
ὁ ἀγιώτατος χειροτονεῖται ἐν Ῥώμῃ. καταλαβόντος δὲ καὶ
Μαξίμου ἀπὸ Ἀφρικῆς ἐν Ῥώμῃ καὶ τὸν πάπαν Μαρτίνον
20 πρὸς ζῆλον ἐξάψαντος, σύνοδον ἐν ἐπισκόπων συναθροίσαν-

3. μοναχοῖς A a f. 7. τῆς δὲ Ῥώμης A, τῆς Ῥ. δὲ vulg. 8. ἐπὶ τὸ A, ἐπὶ τὸν vulg. ἐξέραμ A f, ἐξέρημα a, ἐξέρημα vulg. 9. ἐπέστρεψεν. A f, ἐπέστρεψεν. vulg. 11. ἀποστόλου Πέ-
τρου add. ex A a b f. καταλαβὼν A, καταλαμβάνων vulg.
12. τῷ μέλανι add. ex A e f. 13. τὴν add. ex A.

ram docentes, diris perstrinxerunt. defuncto vero Iohanne Romae epis-
copo, Theodorus in eius locum papa sufficitur. Pyrrhus autem in
Africam profectus, mutuis sanctissimi abbatis Maximi monasticorum
institutorum observantia conspicui familiaritate et conspectibus usus,
et in pontificum divinam religionem spirantium consensum admissus,
ab eis acerrime reprehensus, ut ad papam Theodorum se conferat,
eorum hortatibus impellitur. is ita Romam transmissus, tradito sanae
rectaeque doctrinae libello, a pontifice suscipitur. at Roma digressus,
cum Ravennam appulisset, ad vomitum, canis instar, reversus est. id ubi
Theodorus papa rescivit, universo ecclesiae conventu convocato, ad Cory-
phaei apostolorum sepulchrum astans, calice afferri iussu, ex vivifico
Christi sanguine stillam in atramentum immiscens, Pyrrhi caeterorum-
que, qui cum eo communicarent, abrogationem et condemnationem
propria manu exaravit. Pyrrhus subinde Cpolim delatus, Paulo de-
functo, ab audacioribus variae vanaeque fidei propugnatoribus in Cpo-
leos thronum restituitur. Theodoro papa mortem sublato, Martinus
sanctissimus pontifex Romanus eligitur. tum vero Maximus ex Africa

τες, Σέργιον καὶ Πύρρον, Κῦρον καὶ Παῦλον ἀνθεματίσαν·
 τὰς δὲ δύο θελήσεις καὶ ἐνεργείας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν
 ἐτράνωσαν, καὶ ἐκήρυξαν τῷ ἐννάτῳ ἔτι τῆς βασιλείας τοῦ
 Κωνσταντίνου τοῦ ἐγγόνου Ἡρακλείου ἰνδικτιῶνι ἡ', ὅς τις μα-
 θὼν, καὶ θυμοῦ πλησθεὶς, τὸν τε ἅγιον Μαρτίνον καὶ Μάξι- 5
 μον ἐνέγκας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ βασανίσας, ἐν ἐξορίᾳ
 Β παρήπεμψεν ἐν Χερσωνικοῖς κλίμασιν· πολλοὺς δὲ καὶ τῶν
 ὑπερίων ἐπισκόπους ἐτιμωρήσατο. μετὰ δὲ τὴν ἐξορίαν
 Μαρτίνου Ἀγάθων χειροτονεῖται πάπας Ῥώμης, ὅς τις κινή-
 θεις ζήλῳ Θεοῦ, σύνδοον ἱερὰν καὶ αὐτὸς συναθροίσας, τὴν 10
 τῶν Μονοθελητῶν αἵρεσιν ἀπεκήρυξε, τὰς δὲ δύο θελήσεις
 καὶ ἐνεργείας ἐτράνωσεν. οὕτω δὲ τῆς ἐκκλησίας τότε ὑπὸ τε
 τῶν βασιλέων καὶ τῶν δυνασσεῶν ἱερέων ταραττομένης, ἀνέστη
 ὁ ἐρημικώτατος Ἀμαλῆχ τύπτιων ἡμῶς τὸν λαὸν τοῦ Χριστοῦ,
 καὶ γίνεται πρῶτη φορὰ πτώσις τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ, ἡ 15
 κατὰ τὸ Γαβιθά λέγω καὶ Ἱερμονχάν καὶ τὴν ἄθεσμον αἰ-
 ρματοχυσίαν· μεθ' ἣν αἱ Παλαιστινίων καὶ Καισαρέων καὶ
 V. 220 Ἱεροσολύμων αἰλώσεις, εἴτα ὁ Αἰγύπτιος ὕλεθρος, καὶ καθε-
 ξῆς ἡ τῶν μεσογείων καὶ τήσων, καὶ πάσης Ῥωμανίας αἷγμα-

3. τῷ δὲ ἐννάτῳ vulg.	τῆς add. ex A.	4. ἔγγονος vulg.
5. θυμοῦ A, θυμῷ vulg.	ἁγιώτατον a.	6. ἐν ἐξ. A, ἐξορ. vulg.
11. τὰς δὲ δύο A, τὰς δύο vulg.		12. ἐτράνωσεν A, τράνωσας vulg.
	δε τῆς A, δε καὶ τῆς vulg.	14. ἐρημικώ- τατος A e f, ἐρημικὸς vulg.
		16. Γαβιθά A e f, Γαβιθάν vulg.
	Ἱερμονχάν A, Ἱερμουθάν a.	αἰματοχυσίαν A.
ex A.	τῶν μεσογείων ποταμῶν a.	19. ἡ add.

Romam transfretatus, Martini papae sanctum in deum ardorem accen-
 dit, qui centum et quinquaginta episcoporum synodo celebrata, Ser-
 gium et Pyrrhum, Cyrum et Paulum anathemate perculerunt. gemi-
 nas vero Christi dei nostri voluntates et operationes clarius expositas
 promulgaverunt nono Constantis imperantis anno, indictione octava.
 Constans Heraclii nepos, his auditis, furore percitus, sanctissimum Marti-
 num et Maximum Cpolim adduci iussit, eosque tormentis exercitatos
 in exilium deportari ad Chersonesi plagas, et multos insuper occiden-
 talium episcoporum suppliciis affici. Martino demum in exilium pulso,
 Agatho Romanus papa instituitur, qui et ipse sincero in deum fer-
 rore motus, sacram synodum convocat, et duabus voluntatibus et ope-
 rationibus assertis, Monothelitarum haeresim condemnat. ecclesia sub
 id tempus ab imperatoribus et impiis sacerdotibus agitata, deserti
 incolae Amalec, commune plebis Christianae flagellum emerit, et au-
 ditur prima vice Romani exercitus clades, ea dico, quae ad Gabitham
 et Iermucham contigit, nefanda omnino Christiani sanguinis effusio,
 quam Palaestinae, Caesariensium et Hierosolymorum devastationes

λωσία, καὶ ἡ ἐν Φοινικῇ παντελής τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ τε καὶ στόλου ἀπώλεια, καὶ πάντων τῶν Χριστιανικῶν λαῶν καὶ τόπων ἐρήμωσις, ἥτις οὐκ ἐπαύσατο, ἄχρις ἂν ὁ τῆς ἐκκλησίας διώκτης ἐν Σικελίᾳ κακῶς ἀνῆρέθῃ ἐν βαλανείῳ τῆς Λάφνης. D

5 Τούτῳ τῇ ἔτει ἀπεβίβη Μουαμὲδ ὁ τῶν Σαρακενῶν ἀρ- A. M. 6122
χηγὸς καὶ ψευδοπροφήτης, προχειρισάμενος Ἀβουβάχαρ συγ-
γενῆ αὐτοῦ· καὶ πάντες ἐφοβήθησαν. οἱ δὲ πεπληρωμένοι
Ἑβραῖοι ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς παρουσίας αὐτοῦ ἐνόμισαν αὐτὸν
εἶναι τὸν παρ' αὐτοῖς προσδοκώμενον Χριστόν· ὥς καὶ τι-
10 νας τῶν προυχόντων αὐτῶν προσελθεῖν αὐτῷ, καὶ δεῖξασθαι
τὴν αὐτοῦ θρησκείαν, καὶ ἀφῆσαι τὴν τοῦ Θεόπλου Μωϋ-
σέως. ἦσαν δὲ τῷ ἀμιθμῷ δέκα οἱ τοῦτο πεποικότες, καὶ σὺν
αὐτῷ διῆγον ἄχρι τῆς σφαγῆς αὐτοῦ. Θεωρήσαντες δὲ αὐτὸν P. 277
ἐσθιόντα ἀπὸ καμήλου, ἔγνωσαν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτός, ὃν ἐν-
15 μισαν, καὶ διεπύρρουν τί πρᾶξαι, καὶ ἀφῆσαι αὐτοῦ τὴν θρη-
σκείαν δειλιώτες οἱ τάλαντες, ἐδίδασκον αὐτὸν ἀθέμιτα καθ'
ἡμῶν Χριστιανῶν· καὶ διῆγον σὺν αὐτῷ. ἀναγκαῖον δὲ
ἡγούμεναι διεγρήσασθαι περὶ τῆς τούτου γενεᾶς· οὗτος μίας

1. ἡ add. ex A. παντελής om. A. 3. ἐρήμωσις A, ἐρημι-
σαι vulg. 4. ἐν β. τῆς A. om. A u f. 6. Ἀβουβάχαρον
A, Βουβέχαρ b, Βουβέχαρ f. 7. αὐτοῦ] αὐτ' αὐτοῦ e. 9.
τινας A b, τινες vulg. 11. ἀφῆσαι a. Μωυσέως A, Μωϋ-
σῆ vulg. 14. αὐτός om. A. 15. διεπύρρουν A, ἡπύρρουν vulg.
16. ἐδίδασκον] ἐκδιδάσκων A, διδίδασκονται vulg. 18. διεγρύ-
σασθαι om. A f, εἰλεῖν a, quod idem A add. post γενεᾶς.

sequuntur sunt, tum vero Aegyptiaci domini iactura, et mediterranea-
rum regionum insularumque, et universae Romanae ditionis captivi-
tas, ac insuper in Phoenicia integra et communis exercitus classisque
Romanae strages, et omnis Christiani populi Christianaeque provin-
ciae vastitas: quorum finis nullus fuit, donec ecclesiae persecutor in
Daphnes balneo in Sicilia infelicitur occisus fuit.

Hoc anno Muamed Saracenorum dux et pseudopropheta, Abuba- A. C. 622
char cognato suo successore designato, mortuus est, ex quo omnes
extinguere. Hebraei vero iam diu in seductionem inducti, sub ad-
ventum eius expectatum ab ipsis eum esse Christum arbitrabantur:
alien ut nonnulli inter eos spectatissimi, Moysis dei inspectoris legi-
bus relictis, ad eum se conferentes, quam praedicavit religionem ac-
ceptarent. erant numero decem, qui facinus huiusmodi perpetrave-
runt, qui ad caedis eius diem ipsi adhaeserunt. cameli vero carnes
eu degustare conspecto, quem arbitrabantur eum non esse decreve-
runt: quid autem agerent, haerebant dubii: at cum eius superstitio-
nem deserere miselli vererentur, nefanda in Christianos moliri elo-
centur: interim societatem cum eo tenere. caeterum necesse omnino

γενικωτάτης φυλῆς κατήγετο ἐξ Ἰσμαήλ, υἱοῦ Ἀβραάμ. Νί-
 ζαρος γάρ ἐ τοῦ Ἰσμαήλ ἀπόγονος πατήρ πάντων αὐτῶν ἀνα-
 Β γορεύεται. οὗτος γεννᾷ υἱοὺς δύο, Μούνδαρον καὶ Ἀραβίαν.
 Μούνδαρος γεννᾷ Κούρυσον καὶ Ἰσον καὶ Θεμίμην καὶ Ἀσα-
 δον, καὶ ἄλλους ἀγνώστους. οὗτοι πάντες ἦκον τὴν Μιδία- 5
 νίτιν ἔρημον, καὶ ἐν αὐτῇ ἐκτενοτρόφουν, ἐν σκηναῖς κατοι-
 κοῦντες. εἰσὶ δὲ καὶ ἐνδότεροι αὐτῶν, μὴ ὄντες τῆς φυλῆς
 αὐτῶν, ἀλλὰ τοῦ Ἰεκτάν, οἱ λεγόμενοι Ἀμαῖται, τοῦτ' ἔστιν
 Ὀμηρίται. ἐπραγματεύοντο δὲ τινες αὐτῶν ἐν ταῖς καμήλοις
 αὐτῶν. ἀπόρου δὲ καὶ ὀρφανοῦ ὄντος τοῦ προειρημένου 10
 Μουαμέδ, ἔδοξεν αὐτῷ εἰσελθεῖν πρὸς τινα γυναῖκα πλουσίαν,
 Συγγενῇ αὐτοῦ οὖσαν, ὀνόματι Χαδίγα, μισθωτὸν ἐπὶ τὸ κα-
 μηλεῦν καὶ πραγματεύεσθαι ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Παλαιστίνῃ.
 καὶ ὀλίγον δὲ παρρησιασάμενος ὑπεισῆλθε τῇ γυνικὶ χήρᾳ
 οὖσῃ, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν γυναῖκα· καὶ ἔσχε τὰς καμήλους 15
 αὐτῆς καὶ τὴν ὑπαρξιν. ἐρχόμενος δὲ ἐν Παλαιστίνῃ συνα-
 νεστρέφετο Ἰουδαίοις τε καὶ Χριστιανοῖς. ἐθρῆτο δὲ παρ'
 αὐτῶν τινὰ γραφικὰ, καὶ ἔσχε τὸ πάθος τῆς ἐπιληψίας. καὶ

4. Τεμίμην Α.

5. Μανδιανίτιν Α, Μανδιανίτην vulg.

καὶ add. ex Α.

11. εἰσαίνει Α.

7.

σαν Α, συγγενεῖ αὐτοῦ οὖσῃ vulg.

Χαδίγα Α, Χαδίχα 2,

Χαλίδα f. μισθιον Α f.

14. παρρησιασάμενος ὑπεισῆλθε

Α, παρρησιασμένου εἰσῆλθε vulg.

16. συνεστρέφετο Α,

συνανέτρ. vulg.

18. καὶ ἔσχε τὸ πάθος τῆς ἐπιλ. Α, ἔσχε δὲ

πάθ. ἐπιλ. vulg.

videtur hic de eius origine aliquid attexere. is ex praeclarissima tribu duxit originem, ex Ismaele nimirum filio Abraham. Nizarns quippe Ismaëlis pronepos pater istorum omnium praedicatur. hic filios duos suscepit, Mundarum et Arabiam. e Mundaro Curasus, Isus, Themimes et Asadus, et incogniti alii processerunt. isti omnes Mardianitarum deserti incolae extiterunt, et in tentoriis habitantes, per eam regionem armenta pascebant. sunt etiam iis interiores ab eorum tribu omnino alieni, Iectan nimirum posterius, dicti Amanitae, qui etiam Homeritae vocantur. quidam vero ex eis cum camelis mercaturam exercent. at cum inmemoratus Muamed orphanus et rei familiaris egestatem sustineret, ei visum est, ad mulierem quandam oppido divitem gentilem suam cognomento Chadigam se conferre, ut operam suam illi locaret, ad camelos pascentes, mercaturamque ex iis in Aegyptum et Palaestinam exerceret. paulatim vero liberiore eius utens consuetudine, ut erat vidua, se in gratiam eius insinnavit, adeo ut uxorem ipsam duxerit, eiusque camelos universamque substantiam fecerit suam. profectus autem in Palaestinam, cum Iudaeis et Christianis versabatur, et quaedam de sacris eorum scriptis venatus est. porro cum morbo comitali laboraret;

νοήσασα ἡ τούτου γυνή, σφόδρα ἐλυπεῖτο, ὡς εὐγενὴς οὖσα
καὶ τῷ τοιοῦτῃ συναφθεῖσα, οὐ μόνον ἀπόρη ὄντι, ἀλλὰ καὶ
ἐπιληπτικῶ. τροποῦνται δὲ αὐτὸς θεραπεῦσαι αὐτήν, οὕτω
λέγων· ὅτι ὀπτασίαν τινὰ ἀγγέλου λεγομένου Γαβριὴλ θεω- D
5 ρῶ, καὶ μὴ ὑποφέρων τὴν τούτου θέαν, ὀλιγορῶ καὶ πίπτω. V. 221
αὕτη δὲ ἔχουσα μοναχὸν τινα κακοπιστίαν ἐξόριστον ἐκείσε
οἰκοῦντα, ἀνήγγειλεν αὐτῷ πάντα, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγγέλου.
καὶ αἰὼνος θέλων πληροφορησάμενος αὐτήν, εἶπεν αὐτῇ· ὅτι· ἀλή-
θειαν εἶρηκεν· καὶ γὰρ ὁ αὗτος ὁ ἀγγελος ἐκπέμπεται πρὸς
10 πάντας προφήτας. αὕτη δὲ πρώτη δεξαμένη τὸν λόγον τοῦ
ψευδαββῆ, ἐπίστευσεν αὐτῷ, καὶ ἐκήρυξεν ἄλλαις γυναῖξιν
ἐμοφύλοις αὐτῆς προφήτην αὐτὸν εἶναι. οὕτως καὶ ἐκ γυ-
ναικῶν ἤλθεν εἰς ἄνδρας, πρῶτον εἰς Ἀβουβάχαρ, ὃν καὶ διὰ-
δοχον κατέλιπε. καὶ ἐκράτησεν ἡ αἵρεσις αὐτοῦ τὰ μέρη τῆς P. 273
15 Αἰθιοπίου διὰ πολέμου τῷ ἔσχατον· πρῶτη μὲν κρυπτῶς
ἔτη δέκα, καὶ διὰ πολέμου ὁμοίως δέκα, καὶ φανερώς ἐννέα.
ἐδίδαξεν δὲ τοὺς ἑαυτοῦ ὑπηκόους, ὅτι· ὁ ἀποκτείνων ἐχθρόν,
ἢ ἀπὸ ἐχθροῦ ἀποκτεινόμενος, εἰς παρὰ δεισιν εἰσέρχεται. τὸν

6. αὕτη A, αὐτὴ vulg.	μοιχὸν τινα A.	7. οἰκοῦντα γέ- λον αὐτῆς A.
10. αὕτη A, αὐτὴ vulg.	11. ὀνόματι Σέρ- γιον κακὸδοξον add. b e f post ψευδαββῆ.	12. οὕτως καὶ A a, καὶ οὗτος καὶ vulg.
13. ἤλθεν εἰς A, ἤλθεν, καὶ εἰς vulg.	14. τῆς ἐνθροῦν A.	15. τὸ κούρα τοῦ Μαχουμῆ add. a post φανερώς.
16. τὸ κούρα τοῦ Μαχουμῆ add. a post φανερώς.	17. δὲ add. ex A.	

uxor virum eo aliquando correptum animadvertens, gravem inde concepit dolorem, quod nobilis ipsa, tali viro, non solum pauperi, sed etiam comitiali infirmitate affecto, coniuncta esset. is autem eam delinire cominiscitur huiusmodi verbis: angeli cognomento Gabriellis visio mihi manifestatur, cuius aspectum ipse ferre non valens, mentis deliquium patior, et concido. illa cum ad manum monachum quendam haberet, ob pravos in fidem sensus relegatum, et istic morari consuetum, hominem consulit, cuncta viri secreta denunciat, ac ipsius angeli nomen. is cum mulieri rem plane persuasum vellet, dixit ei: verum enunciat: iste quippe angelus ad omnes prophetas destinatur. ipsa itaque caeteris prior pseudabbatis verbis credula viro deinceps adhibuit fulem, ac inter alias foeminas contribules eum prophetam esse diaseminavit: et hoc pacto a foeminis in viros res propagata est, ante alios vero ad Abubacharum, quem ille postea successorem reliquit. obtinuitque ea haeresis in partibus Aethiopiae postremo tandem bello, primum quidem occulte, annos decem disseminata, tum vero aruorum vi annos pariter decem, ac tandem aperta concione annos novem. porro subditos ita edocuit: qui interfecerit inimicum, vel ab inimico interfectus fuerit, in paradysum admittetur.

δὲ παρὰδεισον σαρκικῆς βρώσεως καὶ πόσεως καὶ μίξεως γυναικῶν ἔλεγεν· ποταμόν τε οἶνον καὶ μέλιτος καὶ γάλακτος, καὶ γυναικῶν οὐ τῶν παρουσῶν ἀλλ' ἄλλων, καὶ τὴν μίξιν πολυχρόνιον εἶναι, καὶ διαρκῆ τὴν ἡδονήν· καὶ ἄλλα τινὰ βᾶστωτίας καὶ μωρίας μεστά· συμπαθεῖν δὲ ἀλλήλοις, καὶ 5 βοηθεῖν ἀδικουμένοις.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ ἔτει, Ἰνδικτιῶνι τετάρτῃ, μηνὶ Νοεμβρίῳ ἐβδόμῃ, ἐγεννήθη Ἡρακλεῖρ ἐν τῇ ἀνατολῇ Αὐβίδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ἡράκλειος ἐτέχθη υἱὸς Ἡρακλείου τοῦ μικροῦ τοῦ καὶ Κωνσταντίνου υἱοῦ Ἡρακλείου 10 τοῦ μεγάλου. καὶ ἐβαπτίσθη ἐν Βλαχέρναις ἐπὶ Σεργίου πατριάρχου τῇ εἰς Ἰνδικτιῶνι μηνὶ Νοεμβρίῳ τρίτῃ.

A. M. 6123 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἀβουβάχου, Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου C. Μοδέστου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπατέστησαν Πέρσαι κατ' ἀλλήλων, καὶ 15 ἐπολέμησαν ἑαυτούς. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πέμπει συγχαρίεα τῷ Ἡρακλεῖ ἐπὶ τῇ τῶν Περσῶν νίκῃ μαρομαρίας καὶ λίθους τιμίους ἱκανούς. ἦν δὲ προτελευτήσας ὁ Μουαμέδ, ὃς ἦν στήσας τέσσαρας ἀμνηραίους τοῦ πολεμεῖν τοὺς εἰς Ἀράβων γένους Χριστιανούς· καὶ ἤλ- 20

3. παρουσῶν α, παρόντων vulg. 4. εἶναι add. ex A. 8. Αὐβίδ om. A e f. 17. συγχαρίεα A, συχαρίεα vulg. ἐπὶ τῇ τῶν II. A, ἐν τῇ II. vulg. 19. Ὀμηρέους α, Ἀμηρέους f.

paradisum vero quo corporalis cibi, et potus, et foeminarum commixtionis sit usus, ipse asseruit: fluvium item mellis fore, vini, et lactis, foeminarumque usum, non quales fluxum exhibet saeculum, sed praestantiorum, diuturnam commixtionem, et permanentem stantemque voluptatem, atque id genus luxus et demeritiae plena. praeterea ut sui invicem misericordia moverentur, et iniuriam passis opem ferrent edixit.

Eodem quoque anno, indictione quarta, mensis Novembris die septimo, Heraclio in oriente degenti David filius natus est. eodem quoque die Heraclius Heraclii iunioris Constantini dicti filius, magni Heraclii nepos in lucem venit, et a patriarcha Sergio mensis Novembris die tertio, quinta indictione, lustrali unda initiatus fuit in Blachernis.

A. C. 623 Arabum ducis Abubachar annus primus, Hierosolymorum episcopi Modesti annus primus.

Hoc anno Persae in invicem tumultuati intestinis bellis mutuo sese confecerunt. sub id vero tempus munera gratulantis animi testimonia, ob partem ab Heraclio de Persis victoriam, Indorum rex misit: unionum videlicet ac lapidis pretiosi copiam non contemnendam, iam autem Muamed fato extinctus fuerat, qui debellandis ex Arabum

Θον κατέναντι Μουχέων κώμη λεγομένη, ἐν ᾗ ὑπῆρχεν Θεό-
 δωρος ὁ Βικάριος, θέλοντες ἐπιρρίψαι κατὰ τῶν Ἀράβων τῇ
 ἡμέρᾳ τῆς ἰδωλοθυσίας αὐτῶν. μαθὼν δὲ τοῦτο ὁ Βικάριος
 παρὰ τινος Κορασινού, Κονταβᾶ λεγομένου, συναγει πάντας
 5 τοὺς στρατιώτας τῶν φυλακῶν τῆς ἐρήμου, καὶ ἀκριβοσάμε-
 νος παρὰ τοῦ Σαρακηνοῦ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν, ἐν ᾗ
 ἐμελλον ἐπιρρίπτειν αὐτοῖς, αὐτὸς ἐπιρρίψας αὐτοῖς ἐν τῇ
 χωρῇ ἐπιλεγομένη Μοθούς ἀκοκτείνει τρεῖς ἀμνηρίους, καὶ
 τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ. ἐξῆλθεν δὲ εἰς ἀμνηρᾶς ὁ Χάλεδος, ὃν
 10 λέγουσι μάχαιραν τοῦ Θεοῦ. ἦσαν δέ τινες τῶν πλησίων
 Ἀράβων λαμβάνοντες παρὰ τῶν βασιλέων ῥόγας μικρὰς πρὸς
 τὸ φυλάξαι τὰ στόμια τῆς ἐρήμου. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ P. 279
 ἦλθεν τις εὐνοῦχος διδόναι τὰς ῥόγας τῶν στρατιωτῶν, καὶ
 ἐλθόντες οἱ Ἀραβες κατὰ τὸ ἔθος λαβεῖν τὴν ῥόγαν αὐτῶν,
 15 ὁ εὐνοῦχος ἀπεδίωξεν αὐτούς, λέγων· ὅτι ὁ δεσπότης μόγις V. 222
 τοῖς στρατιώταις δίδωσιν ῥόγας, πόσῳ μᾶλλον τοῖς κυαί τού-
 τοις; θλιβέντες οὖν οἱ Ἀραβες ἀπῆλθον πρὸς τοὺς δημοφύλους,
 καὶ αὐτοὶ ὠδήγησαν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν χώραν Γάζης στόμιον
 οὔσης τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ Σιναιὸν ὄρος πλουσίαν σφόδρα.

20 Περσῶν βασιλεὺς Ὀρμισδας ἔτη ια'.

A M. 6124
B

4. Κουρασίου, Κουτάβα λεγομένου καὶ Μαρθίου αὐτοῦ γενομέ-
 νου Α. 5. παραφυλάκων Α. 8. ἐπιλεγομένου Α, ἐπὶ λεγ.
 vulg. 10. τὴν μάχαιραν Α. πλησίον Α, πλησίον vulg.
 13. διδόναι Α, δίδων vulg. 20. Περσῶν — — ια' om. 2.

genere Christianis ameraeos quatuor instituit. illi ad vicum, cui
 Mucheorum nomen, in quo Theodorus Vicarius sedem fixerat, ac-
 cedunt; qua die profanos suos ritus exequerentur in Arabes im-
 pressionem facere consiliati. at Vicarius ea de re per Corasinum,
 cognomento Cutabam certior factus, cunctis militibus deserti custo-
 diae ac praesidiis deputatis in unum collectis, nec non de die et
 hora qua irrumperē meditabatur diligentius a Saraceno edoctus, ipse
 ad pagum vulgo Mothus dictum ex ameraeis tres et exercitum co-
 piosum delet. unus autem ameraeus Chaledus nomine, quem etiam
 dei gladium vocabant, evasit. caeterum cum ex Arabibus iuxta po-
 sitis nonnulli defendendis Eremitis faucibus exigua stipendia referre
 solerent, venit ea tempestate eunuclus non nemo stipendia militi-
 bus erogaturus, et ut Arabes pro more sibi consueto stipendium ac-
 cepturi venissent, asperis verbis adegit, dominus noster, inquiens,
 militibus stipendia vix solvit, quanto minus canibus istis distribuet?
 Arabes ita male accepti ad contribules suos se recepere, eosque inde
 adduxerunt ad agrum Gazae; quae ad ipsas deserti fauces contra
 Sinaem montem sita opibus quam plurimis abundat.

Persarum rex Hormidas annis undecim.

A. C. 624

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπεμψεν Ἀβουβάχαρος στρατηγούς τέσσαρας, οἳ καὶ ὁδηγηθέντες, ὡς προέφηγ, ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἤλθον, καὶ ἔλαβον τὴν Ἥραν, καὶ πᾶσαν χώραν Γάζης, στόμιον οὐσῆς τῆς ἐρήμου κατὰ τὸ Σιναιὸν ὄρος· μῆγίς δέ ποτε ἐλθὼν ἀπὸ Καισαρείας Παλαιστίνης Σέργιος σὺν στρατιώταις 5 ὀλίγοις, καὶ συμβαλὼν πόλεμον, κτείνεται πρῶτος σὺν τοῖς Στρατιώταις τριακοσίοις οὖσι. καὶ πολλοὺς αἰχμαλώτους λαβόντες καὶ λάφυρα πολλὰ ὑπέστρεψαν μετὰ λαμπρᾶς νίκης.

Αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ σεισμός ἐγένετο κατὰ τὴν Παλαιστίνην· καὶ ἐφάνη σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ μεσημβρίαν, 10 ὃ λεγόμενος δοκίτης, προμηνύων τὴν τῶν Ἀράβων ἐπικρατήσιν· ἔμεινε δὲ ἐπὶ ἡμέρας τριάκοντα διατείνων ἀπὸ μεσημβρίας ἕως ἄρκτου. ἦν δὲ ξιφοειδής.

A.M. 6125 Ἱεροσολύμων ἐπισκόπου Σωφρονίου, Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Κύρου ἔτος α΄.

15

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀβουβάχαρος τελευτᾷ ἀμηνεύσας δύο ἔτη καὶ ἥμισυ· καὶ παραλαμβάνει τὴν ἀρχὴν Οὐμαρος, ὃς παρέλαβε Βόστραν τὴν πόλιν μετὰ καὶ ἄλλων πόλεων.

1. ἐπέμψεν A, πέμψας vulg. στρατηγούς τέσσαρας, οἳ καὶ ὁδηγηθέντες, ὡς προέφηγ, ὑπὸ τῶν Ἀράβων ἤλθον A, τέσσαρας ὁδηγηθέντας, ὡς προέφηγ, ἤλθον vulg. 3. στόμιον — ὄρος om. A a f. 5. σὺν στρατιώταις ὀλίγοις A, σὺν στρατιωτῶν ὀλίγων vulg. 6. σὺν τοῖς στρατιώταις τριακοσίοις οὖσι A, σὺν τῶν στρατιωτῶν τριακοσίων ὄντων vulg. 8. μετὰ πολλῆς νίκης A f, μετὰ λαμπρᾶς νίκης vulg. 12. ἐπὶ .om. A. 18. παρέλαβε A, παραλαμβάνει vulg.

Hoc anno Abubacharus duces quatuor, ut praefatus sum, misit, qui ab Arabibus deducti, Heram et universam Gazae regionem cepere, quae versus montem Sinaeum deserti fauces occupat. quibus cum Sergius tandem aliquando Caesarea urbe Palaestinae cum paucis adeo militibus obviam procurrisset, certamine inito, ipse primus cum caeteris militibus, qui trecenti omnino erant, caesus est. quare ipsi ingenti praeda parva, pluribusque captivis abactis, insigni victoria potiti, domum reversi sunt.

Eodem etiam anno terrae motus in Palaestina contigit, signumque in caelo meridiem versus visum est, docitem a trabis forma vocant, quod Arabum imperium portendebat, duravitque dies triginta, a meridie ad septentrionem usque expositum, et gladii formam praese ferebat.

A. C. 625 Hierosolymorum episcopi Sophronii, Alexandriae Cyri episcopi annus primus.

Hoc anno Abubacharus duobus annis et dimidio principatu occupato extinctus est, tum vero tyrannidem Umarus obtinet, qui Bostram

ἀπεδμήμῃσιν δὲ μέχρι τοῦ Γαβηθαῦ. τούτοις συμβαλὼν Θεόδω-
 ρος ὁ τοῦ βασιλέως Ἑρακλείου ἀδελφὸς ἡγήθη, καὶ πρὸς
 τὸν βασιλέα ἐν Ἐδέσῃ ἐρχεται. ὁ δὲ βασιλεὺς προχειρίζεται
 ἕτερον στρατηγὸν ὀνόματι Βαάνην καὶ Θεόδωρον σακελλάριον
 5 μετὰ μεγάλῃς δυνάμεως πέμπει κατὰ Ἀράβων· παραγενόμε- P. 280
 νος δὲ εἰς τὴν Ἐδεσσαν συναντῇ πλῆθος Σαρακηνῶν, καὶ
 ἀποκτείνας αὐτούς, καὶ τὸν ἀμυρεύοντα αὐτῶν καὶ τοὺς λοι-
 πούς ἀπελαύνει ἕως Δαμασκοῦ. κῆκεῖσε παρὰ τὸν Βαρδα-
 νήσιον ποταμὸν παραφωστέει. Ἑράκλειος δὲ τὴν Συρίαν
 10 καταλιπὼν, ὥς ἀπελπίσας, ἄρας καὶ τὰ τίμια ξύλα ἀπὸ Ἰε-
 ρουσαλήμ ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπήει. Βαάνην δὲ
 ἀπὸ Δαμασκοῦ εἰς Ἐδεσσαν κελύει στρέφεισθαι, καὶ Θεόδω-
 ρον σακελλάριον ἔχοντα στρατὸν χιλιάδας μί, καὶ διώκουσιν
 τοὺς Ἀραβας ἀπὸ Ἐδέσσης ἕως Δαμασκοῦ.
 15 Περσῶν βασιλεὺς Ὀρμίσδας ἔτη ια'. B
 Ἀράβων ἀρχηγὸν Οὐμάρου ἔτος α'. A.M. 6126
 Τούτῳ τῷ ἔτει ἰσχυράτευσαν οἱ Σαρακηνοὶ τὴν Ἀραβίαν V. 223
 ἐπὶ τὰ μέρη Δαμασκοῦ πλῆθος ὄντες ἄπειρον. Βαάνης δὲ
 μαθὼν πρὸς τὸν βασιλικὸν σακελλάριον ἀποστέλλει, ἵνα κα-

1. ἀπεδμήμῃσιν A f, ἀπεδμήμῃσιν vulg. 5. μετὰ Ῥωμαϊκῆς
 δυν. A. 6. Ἐδεσσαν A, Ἐμεσαν vulg. 9. παραφωστέει]
 παρὼν καλοῦσιν οἱ Σαρακηνοὶ Βαραδὲν f, in A lacuna unius sero
 liveae appareat; παραφωστέει vulg. 12. Ἐδεσσαν A, Ἐμεσαν
 vulg. κελύει στρέφεισθαι] στρέφει A a f. 14. τοὺς add.
 ex A. 15. Περσῶν — — ἔτη ια' om. a.

et plures alias civitates expugnavit, et ad Gabetha usque penetravit.
 Theodorus autem imperatoris Heraclii frater cum iis conserta pugna
 victus est, et ad imperatorem Edessam rediit. imperator ducem alium
 Baanem nomine praeficit, et Theodorum sacellarium, et ambos cum
 armata multitudine adversus Arabes instruit. is Edessam profectus,
 obvium Saracenorum agmen habuit, quibus deletis, amerae principatu
 suagentem, et reliquos universos Damascus usque fugat, ibique ad
 Bardanesium amnem castra fixit. Heraclius porro quasi rebus in desper-
 atis Syria relicta, et venerandis lignis Hierosolyma asportatis, Cpo-
 lim recessit. Baanem vero Damasco Edessam reverti iubet, atque
 etiam Theodorum sacellarium qui quadraginta millium militum aciem
 ducebat. isti Edessa Damascus usque prosequuntur Arabes.

Persarum rex Hormisdas annis undecim regnat.

Arabum ducis Umari annus primus.

A. C. 626

Hoc anno Saraceni copiarum pene immensarum exercitu collecto
 irruptionem in Arabiam iuxta Damasci agrum fecere. eo cognito,
 Baanes imperialem sacellarium, ut cum universis copiis in auxilium
 suum acceleret, per litteras monet; erat quippe Arabum innumerus

ταλάβῃ ἐν τάχει μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ στρατοῦ εἰς βοήθειαν αὐ-
 τοῦ, διὰ τὸ πλῆθος εἶναι τοὺς Ἀραβας. κατέλαβεν δὲ ὁ
 σακελλάριος πρὸς Βαάνην· καὶ ἀπύραντες ἀπὸ Ἑδέσσης
 συναντῶσι τοῖς Ἀραβι, καὶ συμβολῆς γενομένης τῇ πρώτῃ
 ἡμέρᾳ, ἥτις ἦν τρίτῃ τῆς ἑβδομάδος, καὶ τοῦ Ἰουλίου μηνός, 5
 ἡττῶνται οἱ περὶ τὸν σακελλάριον. στασιάζαντες δὲ οἱ τοῦ
 Βαάνους, Βαάνην προχειρίζονται βασιλέα, καὶ Ἡράκλειον
 ἀπεκέρυξαν. τότε οἱ περὶ τὸν σακελλάριον ὑπεχώρησαν, καὶ
 οἱ Σαρακηνοὶ εὐρόντες ἄδειαν, συμβάλλουσι πόλεμον. ἀνέ-
 μου δὲ πνεύσαντος κατὰ Ῥωμαίων νότου, μὴ δυνηθέντες ἀν- 10
 τωπῆσαι ἐχθροῖς διὰ τὸν κοινότονον ἡττῶνται. καὶ ἑαυτοὺς
 βάλλοντες εἰς τὰς στενόδους τοῦ Ἰερμοχθοῦ ποταμοῦ ἐκεῖ
 ὑπώλωτο ἄρδην. ἦσαν δὲ ἀμφοτέρων στρατηγῶν χιλιᾶδες
 τεσσαράκοντα. τότε οἱ Σαρακηνοὶ λαμπρῶς νικήσαντες ἐπὶ
 τὴν Δαμασκὸν ἔρχονται καὶ ταύτην παραλαμβάνουσι, καὶ τὰς 15
 χώρας τῆς Φοινίκης, καὶ οἰκίζονται ἐκεῖ· καὶ στρατεύουσι
 κατ' Αἴγυπτον. κατηγορεῖται δὲ ὁ Κῦρος ἐπὶ τοῦ βασιλέως,
 ὡς τὸ χρυσίον τῆς Αἴγυπτου τοῖς Σαρακηνοῖς δοῦς. καὶ ἀπο-
 στείλας μετ' ὀργῆς τοῦτον μετεπέμψατο. Μανουὴλ δὲ τινα

1. ἐν τάχει om. A.   ἑαυτοῦ add. ex A.   6. δὲ add. ex A.
 10. ἀντωπῆσαι A a f, ἀντιπροσωπῆσαι vulg.   12. Ἰερμοχθᾶ
 A f, Ἰερμουθᾶ a.   14. λαμπρῶς νικήσαντες A, κινήσαντες, λαμ-
 πρῶς vulg.   17. Αἴγυπτον A f.   18. δοῦς A a f, * διαδό-
 τος vulg.   19. μετ' ὀργῆς om. A.

exercitus. ambo Edessa solventes, Arabibus occurrunt, praeliumque commissum est ipso primo die, qui fuit hebdomadis tertius, Iulii vero mensis tertius ac vicesimus, quo sacellarii acies omnino profligata. Baanis vero milites, Baane in imperatorem subvecto, Heraclium respiciunt. sub id tempus sacellaril copiae castris discessere, qua occasione Saracenis oblata, praelium ab eis conseritur. validis autem flatibus in Romanorum faciem vento noto spirante, motoque et elato per aërem pulvere, ipsam hostibus in praelio dare non valebant, succumbunt eam ob rem, et praelio cedunt, tum vero seipso in Iermochthae fluminis angustias praecipitantes, illic omnes fere perierunt. aderant utrique duci copiae hominum quadraginta millium numerum conflantes. Saraceni motis inde castris, Damascus bene composito exercitu aggrediuntur, et capiunt, nec non Phoeniciae provincias, in quibus proprias sibi sedes constituunt, et mox in Aegyptum expeditionem moluntur. interim Cyrus apud imperatorem accusatur, quod Aegypti opes Saracenis dedisset. imperator ira incensus, misit qui ipsum accerseret, et Manuelem quemdam Armenium genere delegavit augstalem. evoluto temporis spatio, Saracenorum exactores colligendo auri stipendio adfluere, quos Manuel re. infecta cum huiusmodi verbis a

Ἀρμένιον τῷ γένει ἐκπέμπει ἀγροστάλιον. πληρωθέντος δὲ τοῦ χρόνου, οἱ τῶν Σαρακηνῶν πρῶκτορες παρεγένοντο τοῦ λαβεῖν, τὸ χρυσίον. ὁ δὲ Μανουὴλ ἀπράκτους αὐτοὺς ἐξελαίνει λέγων, ὅτι οὐκ εἰμὶ ἐγὼ Κῦρος ὁ ἄσπλος, ἵνα τέλη P. 281
 5 ὅμην παρὰσχω· ἀλλ' ἐγὼ ἔνοπλος εἰμὶ. τοῦτων δὲ ἀπελθόντων εὐθὺς, ὁπλίζονται οἱ Σαρακενοὶ κατ' Αἰγύπτου· καὶ συνάψαντες κατὰ Μανουὴλ πόλεμον, ἀπελαύνουσι τοῦτον. αὐτὸς δὲ μετ' ὀλίγων τιμῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διασώζεται. τότε οἱ Σαρακενοὶ ἐφορολόγησαν. ἀκούσας δὲ Ἡράκλειος τὰ
 10 πρᾶχθέντα ἀποστέλλει Κῦρον πρὸς τὸ πείσαι αὐτοὺς ἀναχωρεῖν τῆς Αἰγύπτου τῇ πρώτῃ στοιχίματι· καὶ ἀπελθὼν ὁ Κῦρος εἰς τὴν παρεμβολὴν τῶν Σαρακηνῶν ὑπεραπελογεῖτο, ὡς ἀναίτιος ὢν τῆς παραβάσεως, καὶ εἰ βούλοιντο τὴν προτέραν συμφωνίαν ὁρκοῖς βεβαιῶσαι. πρὸς τοῦτοις οἱ Σαρα-
 15 κηνοὶ οὐκ ἐπέισθησαν λέγοντες τῷ ἐπισκόπῳ· δύνῃ τοῦτον τὸν παμμεγέθη στύλον καταπιεῖν; ὁ δὲ εἶπεν· οὐκ ἐνδέχεται. οἱ δὲ εἶπον· οὐδὲ ἡμῖν ἐνδέχεται ἀναχωρεῖν τῆς Αἰγύπτου ἔτι.

[Περσῶν βασιλεὺς Ὀρμίσδας ἔτη ια'.]

A.M. 6127

20 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Οὔμαρος κατὰ Παλαιστίνης, καὶ παρακαθίσας τὴν ἀγίαν πόλιν διετὴ χρόνον, παρῆλα-

V. 224

C

2. τοῦ om. A. 3. ὁ add. ex A. 4. τέλη A, τέλος vulg.
 5. ἀλλ' ἐγὼ ἔνοπλος A, ἀλλ' ἔνοπλος ἐγὼ vulg. 7. κατὰ A, μετὰ vulg.
 8. μετ' ὀλίγων τιμῶν A, μετ' ὀλίγους τιμὰς vulg.
 9. τὰ προσταχθέντα A. 10. τὸ add. ex A. 19. Περσῶν
 — — ια' om. A.

se abegit: non sum ego Cyrus ille inermis, qui tributum vobis pendam; adsum armis haud leviter instructus. reversis exactoribus, Saraceni in Aegyptum armantur, et praelio cum Manuele cōserto, suae cum se dedere cogunt. ipse paucis comitibus Alexandriam se recipit. exinde Saraceni tributum Aegypto imposuerunt. Heraclius accepto rerum gestarum nuncio Cyrum mittit, ut relicta Aegypto initis prioribus conditionibus starent, Saracenis suadeat. Cyrus ad Saracenorum castra profectus primae a se huius infractionis crimen deprecatur, deinde priora pacta de novo iureiurando obfirmaturum, si ita ipsis videatur, promittit. his episcopi verbis Saraceni se suaderi non permiserunt: idcirco, potes, inquiunt, ingentem hanc columnam devorare? qui cum id fieri minime posse dixisset, responderunt: neque ullo modo fieri, ut Aegypto excedamus.

Persarum rex Hormisdas annis undecim regnat.

A.C. 627

Hoc anno Umarus in Palaestinam suscepit expeditionem, et obsidione per annos duos ad sanctam civitatem continuata, tandem fide data eam in potestatem accepit. Sophronius autem Hierosolymorum

βεν αὐτὴν λόγῳ. Σωφρόνιος δὲ ὁ Ἱεροσολύμων ἀρχιερεὺς
 λόγον ἔλαβεν πάσης Παλαιστίνης ἀσφαλείστατον. εἰσελθὼν δὲ
 Οὐμαρος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν τριχίνοις ἐκ καμήλων ἐνδύμα-
 σιν ἡμφιεσμένοις ἐρρυπωμένοις, ὑπόκρισιν τε σατατικὴν ἐνδει-
 κνύμενος, τὸν ναὸν ἐζήτησεν τῶν Ἰουδαίων ἰδεῖν, ὃν ῥικοῦ- 5
 μῃσε Σολομών, προσκυνητήριον αὐτὸν ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ βλα-
 βῶς. τοῦτον δὲ ἰδὼν Σωφρόνιος ἔφη· τοῦτό ἐστιν ἐπ’
 ἀληθείας τὸ βδέλνγμα τῆς ἐρημώσεως τὸ ῥηθὲν διὰ Δαυὶδ
 τοῦ προφήτου ἐστὼς ἐν τόπῳ ἁγίῳ· πολλοὶς τε δάκρυσι τὸ
 Χριστιανῶν φῶλον ἀπωδύρετο τῆς εὐσεβείας ὁ πρόμαχος. ὃν- 10
 τος δὲ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐκείσιν, παρεκάλεισεν αὐτὸν ὁ πατριάρ-
 χης δεῖξασθαι παρ’ αὐτοῦ σινδόνην σὺν ἐνδύματι ἐνδύσασθαι.
 ὁ δὲ οὐκ ἠθέλησε ἐνδύσασθαι αὐτά. μόγις οὖν ἐπεισε φο-
 ρῆσαι, ἕως οὗ ἐπλύθησαν τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἀπέ-
 στρεψεν αὐτὰ πρὸ Σωφρονίου· καὶ ἐφόρεσε τὰ ἴδια. ἐν τού- 15
 τοις ἀπεβίω ὁ Σωφρόνιος, ὁ λόγῳ καὶ πράξει τὴν Ἱεροσολύ-
 μων κατακοσμήσας ἐκκλησίαν, καὶ κατὰ τῆς Ἡρακλείου καὶ
 τῶν σὺν αὐτῷ μονοθελητῶν κακοδοξίας ὑγωνισάμενος Σεργίου
 καὶ Πύρρου.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀπολύει Οὐμαρος τὸν Ἰαδὸν εἰς τὴν Συ- 20
 ρίαν, καὶ ἐπῆταξεν πᾶσαν τὴν Συρίαν Σαρακηνοῖς.

4. ἐρρυπωμένοις A. 5. ἰδεῖν om. A. 7. δὲ add. ex A.
 10. Χριστιανῶν A, Χριστιανόν vulg. 14. οὐ add. ex A.
 17. τῆς om. A. 20. Ἰαδὸν A a f, Ἰασδὸν vulg. ubique.

antistes fidem ab eo pro totius Palaestinae incolumitate acceperat. Umarus itaque cilicinis camelorum vestibus lisque laceris et sordidis opertus, et hypocrisis plane diabolicam pietatis velamine ostentans sanctam civitatem ingreditur, et mox templum a Salomone constructum, in impietatis et blasphemiae oratorium illud conversurus, sibi ostendi postulavit. hunc cum Sophronius vidisset: haec est vere, inquit, abominatio desolationis a propheta Daniele praenunciata, quae modo stat in loco sancto, nullaque simul lacrimarum copia insignis ille pietatis propuguator Christianam gentem desolebat. intra templi igitur septa dum ille moraretur, precibus apud eum agebat patriarcha, ut acceptam a se sindonem ac vestem indueret. quam cum assumere detrectasset, episcopua vix exoravit, ut ista gestaret donec solita indumenta lavarentur, et propriis resumptis, statim ista Sophronio restituit. in ea rerum calamitate Sophronius praeclaris verbis et gestis Hierosolymorum ecclesiam olim amplificans, de Heraclio, et monothelitarum ipsi addictorum pravitatibus et commentis, deque Sergio et Pyrrho confutatis, clarissima tropaea referebat, defunctus est.

Eodem anno Umarus Iadum in Syriam misit, qui totam eam provinciam in Saracenorum potestatem redegit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἦλθεν Ἰωάννης, ὁ ἐπίκλην Κατέας, ὁ ἐπί- A.M. 6128
 τροπος Ὀσροηνῆς πρὸς Ἰαδὸν εἰς Χαλκηδὸνα, καὶ ἐστοίχησε
 δοῦναι αὐτῷ κατ' ἐνιαυτὸν δέκα μυριάδας νομισμάτων, τοῦ
 μὴ περᾶσαι τὸν Εὐφράτην, μήτε εἰρηνικῶς, μήτε πολεμικῶς, B
 5 ἕως οὗ τὴν ποσότητα τοῦ χρυσοῦ ἀποδίδωσιν. ἐπὶ τούτοις
 ὁ Ἰωάννης εἰς Ἐδεσσαν ἀνέστρεψεν, καὶ τὸν ἐκασίον φόρον
 ἀνύσας πρὸς Ἰαδὸν ἐκπέμπει. Ἡράκλειος δὲ τοῦτο ἀκούσας
 ὑπαίτιον ἔκρινεν τὸν Ἰωάννην, ὥς ἄνεν τῆς βασιλικῆς εἰδή-
 σεως τοῦτο πεποιηκότα. καὶ τοῦτον μεταπεμψάμενος, ἐξορίῃ
 10 κατέκρινεν. ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐκπέμπει Πτολεμαῖον τινα στρα-
 τηλάτην.

Τούτῳ τῷ ἔτει παρέλαβον οἱ Ἀραβες τὴν Ἀντιόχειαν. A.M. 6129
 καὶ ἐπέμφθη Μανίας ὑπὸ Οὐμάρου στρατηγὸς καὶ ἀμνηστὴς C
 πάσης τῆς ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν χώρας ὑπὸ Αἰγύπτου ἕως
 15 τοῦ Εὐφράτου.

Περσῶν βασιλεὺς Ὁρμίσδας ἔτη ια'.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Πύρρου ἔτος α'. A.M. 6130

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἰαδὸς πᾶσαν στρατιάν τὸν V. 225
 Εὐφράτην, καὶ καταλαμβάνει τὴν Ἐδεσσαν. οἱ δὲ Ἐδεσσηνοὶ D
 20 ἀνοίξαντες ἔλαβον λόγον σὺν τῇ χώρᾳ καὶ τῷ στρατηλάτῃ
 καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ Ῥωμαίοις. καὶ ἀπέρχονται ἐπὶ Κωνσταν-

4. μήτε πολεμικῶς om. a f, lacuna apparet in A. 8. τῆς add.
 ex A. 14. τῶν add. ex A. 18. στρατείας A. 21. ἐπὶ
 Κωνστ. A, πρὸς τὴν K. vulg.

Hoc anno Ioannes, cognomento Cateas, Osrhoēnae provinciae pro- A. C. 628
 curator Chalcedonem Iadum alloquuturus profectus est: et singulos in
 annos nummorum centum millia ei se pensurum pactus est, si modo,
 quamdiu promissum auri pontus ipse exsolveret, ille nec pacis, nec
 belli gratia traliceret Euphratem. his ita stipulatis Ioannes Edessam
 regreditur, et annuum tributum congruo tempore ad Iadum transmit-
 tit. quo comperito Ioannem crimini obnoxium, Heraclius iudicavit,
 quod nimirum id inscio imperatore attentasset. ad se itaque revo-
 catum exilio damnat, et Ptolemaeum quendam militiae magistrum in
 eius locum suffecit.

Hoc anno Arabes Antiochiam armis expugnarunt. Mavias vero A. C. 629
 ab Umaro dux et ameras Saracenorum dititionis universas ab Aegy-
 pto usque ad Euphratem protensae institutus est.

Persarum rex Hormisdas annis undecim regnavit.

Cpoleos episcopi Pyrrhi annus primus.

A. C. 630

Hoc anno Iadus educto trans Euphratem exercitu universo Edes-
 sam occupat. Edesseni accepta securitatis fide pro se agrisque suis,
 militiae magistro et qui cum eo erant Romanis militibus civitatis
 portas aperiant. hostes subinde Constantiam tendunt, et posita ad

τίαν, καὶ πολιορκήσαντες αὐτὴν αἰρουῦσιν αὐτὴν πολέμῳ, καὶ τριακοσίους Ῥωμαίους ἀνῆλθωσαν. καὶ ἐκείθεν ἀνῆλθον εἰς Λαοῦς καὶ ταύτην λαμβάνουσι πολέμῳ· καὶ πολλοὺς ἐν αὐτῇ ἀπέκλεισαν· καὶ οὕτω πῦσαν τὴν Μεσοποταμίαν παρέλαβεν Ἰαῶς.

5

A.M. 6131
P. 283

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Σαρακηνοὶ κατὰ Περσίδος, καὶ συνάπτουσι πόλεμον μετ' αὐτῶν, καὶ νικήσαντες κατὰ κράτος πάντας τοὺς Πέρσας ἐπέταξαν. Ὀρμίσδος δὲ ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς φυγῇ χρησάμενος, ἐπὶ τοὺς ἐνδοτέρους Πέρσας εἰς τὰ βασίλεια ἐχώρει. οἱ δὲ Σαρακηνοὶ ἤχμαλῶ- 10 τευσαν τὰς τοῦ Ὀρμίσδου θυγατέρας μετὰ πάσης τῆς βασιλικῆς ἀποσκευῆς· καὶ ἤχθησαν πρὸς Οὐμαρον. αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἐκέλευσεν Οὐμαρος ἀνγραφῆναι πῦσαν τὴν ἐπ' αὐτὸν οἰκουμένην. ἐγένετο δὲ ἡ ἀναγραφὴ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν καὶ φυτῶν.

15

A.M. 6132

Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτᾷ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς μηνὶ Μαρ- 1 Βτίῳ ἰνδικτιῶνι ἰδ' ὑδριάσας, βασιλεύσας ἔκη λ', μῆνας ε'. βασιλεῦει δὲ μετ' αὐτὸν Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ μῆνας τέσσαρας, καὶ Ξυρμικευθεὶς ἐπὶ Μαρτίνης τῆς αὐτοῦ μη- 2 θρηϊᾶς καὶ Πύρρου πατριάρχου τελευτᾷ. καὶ βασιλεῦει ὁ 20 Ἡρακλεωνᾶς ὁ Μαρτίνης υἱὸς σὺν τῇ μητρὶ Μαρτίῃ.

1. αἰρουσιν vulg. 2. ἀνῆλθον A, ἤλθον vulg. 10. εἰς τὰ βασίλεια ἐχώρει] κατέλαβεν A a f. 11. ἅμα τῇ βασιλικῇ ἀποσκευῇ A. 17. ὑδριάσας A a, ὑδριάσας vulg. 19. μηθρηϊᾶς καὶ Πύρρου πατριάρχου A, μηθρηϊᾶς· καὶ Πύρρος πατριάρχης vulg. 21. Ἡρακλεωνᾶς A ubique.

eam obsidione, eaque armorum vi subacta, trecentos Romanos ferro trucidant. inde ad Daras profecti, urbem bello invadunt, et populum eius omnem delent, atque ita Mesopotamiam universam ladus subegit.

A. C. 631

Hoc anno Saracei in Persiam arma et expeditionem movent, manibusque cum Persarum acie collatis superiores evadunt, et Persas universos armorum vi sibi subiiciunt. Persarum vero rex Hormisdas fuga salutem quaerens in interiorem Persiam et in occultiore regiam secedit. Saracei captivas Hormisdæ filias, et regium omnem eius apparatusum Umaro obtulerunt. eo quoque anno Umarus ditionem omnem ac terras sibi subditas describi iussit. descriptio ista non hominum modo, sed et inmentorum et plantarum numerum recensuit.

A. C. 632

Hoc anno, mense Martio, indictione decima quarta, imperator Heraclius post imperii annos triginta et menses decem hydropis morbo affectus obiit. Constantinus eius filius menses quatuor post eum tenet imperium, et Martinæ novercae, Pyrrhique patriarchæ opera veneno propinato interiit, et Heraclionas Martinæ filius cum matre potestate obtinet.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἡρακλεωνᾶ μηνες ἑξ, Κωνσταντίνου· A.M. 6133
πόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α'. C

Τούτῳ τῷ ἔτει παραλαμβάνει Μανίας Καισάρειαν Πα-
λαιστίνης μετὰ ἐπταετίαν τῆς πολιορκίας αὐτῆς· καὶ κτείνει
5 ἐν αὐτῇ Ῥωμαίους χιλιάδας ἐπτά. τῷ δὲ αὐτῷ χρόνῳ ἀπώ-
σατο ἡ σύγκλητος Ἡρακλεωνᾶ ἅμα Μαρτίνῃ τῇ μητρὶ αὐ-
τοῦ καὶ Βαλεντίνῃ· καὶ ἐγλωσσοκόπησαν Μαρτίαν, καὶ
ἐρρινοκόπησαν Ἡρακλεωνᾶν, καὶ ἐξορίσαντες αὐτούς, ἀνεβί-
βασαν Κώνσταν νῖδον Κωνσταντίνου, ἔγγονον Ἡρακλείου ἐπὶ
10 τῆς ἀρχῆς· καὶ ἐκράτησεν ἔτη κζ'. Πύρρου δὲ ἐκβληθέντος V. 226
τῆς ἐπισκοπῆς, ἐχειροτονήθη πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως D
Παῦλος πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ἰνδικτιῶνι
ιέ, ἐπισκοπήσας ἔτη ιβ'.

Ῥωμαίων βασιλέως Κώνσταντος ἔτος α'.

A.M. 6134

15 Τούτῳ τῷ ἔτει βασιλεύσας Κώνστας πρὸς τὴν σύγκλητον
ἔλεγεν· τοῦ ἐμὲ γεγεννηκότος πατρὸς Κωνσταντίνου, ὃς ἐπὶ P. 284
ζωῆς τοῦ ἰδίου πατρὸς, ἐμοῦ δὲ πάππου, Ἡρακλείου ἱκανὸν
σὺν αὐτῷ ἐβασίλευσεν χρόνον, μετὰ τοῦτον δὲ καὶ λίαν βρα-
χύν' τὰς γὰρ χρηστοτάτας ἐλπίδας ὁ Μαρτίνης τῆς αὐτοῦ
20 μητρειᾶς θρόνος συνδιατέχζας, τοῦ ζῆν ἀπῆλλαξεν. καὶ τοῦτο
δὲ Ἡρακλεωνᾶν τὸν ἑξ αὐτῆς καὶ Ἡρακλείου ἀδεμίτως γενε-

5. ἐν αὐτῇ om. A b.

9. ἔγγονον A, ἔγγονα vulg.

16. ὅς

A a f, ὡς vulg.

18. μετὰ τοῦτον δέ] τοῦτῳ γάρ δὲ f.

20.

συνδιατέχζας mg. Par.

Romanorum imperatoris Heracleonae sex menses, Cpoleos episcopi A. C. 633
Pauli aunos primus.

Hoc anno Mavias Caesaream Palaestinae post obsidionis septimum
annum in potestatem recipit, et ad Romanorum millia septem in ea
interficit. hoc eodem anno Heracleonam, matrem eius Martinam et
Valentium ab administrando imperio senatus repulit. lingua vero
Martinae abscissa, amputatisque Heracleonae naribus, iisdemque in
exilium actis, Constantem Constantini filium et Heraclii nepotem ad
imperiū thronum subvehit. imperavit autem annos viginti septem.
Pyrrho vero episcopi dignitate abdicato, Paulus presbyter et oecono-
mus ordinatus est mense Octobri, indictione decima quinta. gessit
episcopatum annos duodecim.

Romanorum imperatoris Constantis annus primus.

A. C. 634

Hoc anno Constans imperator declaratus hanc orationem ad se-
natum habuit: Constantinus genitor meus, qui vivente eius patre, avo
nimirum meo Heraclio, satis diuturnum una cum ipso imperium ad-
ministravit, sed post mortem breve nimium quantum obtinuit, Marti-
nae uovercae invidia, optima spe praecisa, ex vivis exemit, idque

νημένον, ἣν μάλιστα μετὰ τοῦ τέκνον ἡ ἡμετέρα σὺν θεῷ ψή-
φος τῆς βασιλείας δικαίως ἐξέβαλεν, πρὸς τὸ μὴ ἰδεῖν ἐκνο-
μώτατον τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων. τοῦτο μάλα ἐγνωκῦτα ἡ
ἡμετέρα ὑπερφυῆς σεμνοπρέπεια. διὸ παρακαλῶ ἡμῶς ἔχειν
Βουλευτοὺς καὶ γνώμονας τῆς κοινῆς τῶν ὑπηκόων σωτηρίας. 5
ταῦτα εἰπὼν ἀπέλυσεν τὴν σύγκλητον δωρεᾶς φιλοτιμη-
σάμενος.

A.M. 6135 Τούτῃ τῷ ἔτει ἤρξατο Οὐμαρος οἰκοδομεῖν τὸν ναὸν ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐχ ἴστατο τὸ κτίσμα ἀλλὰ κατέπιπεν·
πυθόμενῳ δὲ τὴν αἰτίαν εἶπον οἱ Ἰουδαῖοι· ὅτι ἐὰν τὸν σταυ- 10
ρὸν τὸν ὄντα ἐπάνω τοῦ ὅρους τῶν ἐλαιῶν οὐκ ἐπάρῃτε, οὐ
στήκει τὸ κτίσμα. ἔνεκεν ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἐπήρθη ὁ
σταυρὸς ἐκείθεν, καὶ οὕτω συνεστάθη αὐτῶν ἡ οἰκοδομή.
διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν πολλοὺς σταυροὺς κατήγαγον οἱ μισό-
Χριστοί.

15

A.M. 6136 Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου Πέτρου ἔτος α'.

Τούτῃ τῷ ἔτει ἐστασίασεν Βαλεντινιανὸς ὁ πατρίκιος
κατὰ Κωνσταντος, καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς τοῦτον ἀνέειλεν,
καὶ τὸν λαὸν εἰς τὴν ἑαυτοῦ εὐνοίαν μετήγαγεν. καὶ ἐκ-

2. δικαίως om. a. 3. μάλα] μέγα A f. 5. σωτηρίας om.
A a f. 8. τὸ μαγισδίων τὸ Σαρακηνῶν, ἐν ᾧ πρῶτον ἐπῆρχεν
ὁ Σολομωνιακὸς πᾶσι f. 11. ὅρους] ναοῦ τοῦ A. ἐπάρετε,
οὐκ εἴσι a. 13. οἱ οἱκ. vulg. 19. εὐνοίαν om. A.

suum scelus ipsa per Heracleonam suum ex Heraclio filium perpetra-
vit. quomobrem vos, deo ita consulente, senatusconsulto eam eius-
que filium imperio reiecit, ne Romana dominatio illegitima atque
nefaria videri posset, cum id prae caeteris manifeste procuraret am-
plissima vestra dignitas. quapropter vos deprecor, ut consiliarios ac
iudices pro communi civium salute vosmet ipsos mihi praebeatis. His-
que demum dictis senatum maximis muneribus fusc circumlatum di-
misit.

A. C. 635 Hoc anno Umarus templum Hierosolymis restaurare aggressus est,
aedificium vero firmo fundamento stare non valuit, sed in terram
concidit. causam sciscitanti responderunt Iudaei: nisi crucem in
monte olivarum elatam sustuleritis, nusquam aedificium consistet.
huius gratia crux inde delecta est, atque ita eorum aedificatio firma
stetit, et ob causam eandem innumeras cruces suis locis Christi ho-
stes deturbant.

A. C. 636 Alexandriae episcopi Petri annus primus.

Hoc anno Valentinianus patricius in Constantem movet seditionem:
imperator vero misso qui hominem e medio tolleret, in pri-
stinam fidem et amicitiam revocavit exercitum. porro mensis VII

λειψις τοῦ ἡλίου γέγονεν μηνὶ Δίῳ πέμπτῃ, ἡμέρᾳ ἑκτῇ, ὥρᾳ
ἐννάτῃ. D

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδολοφονήθη Οὐμαρος ὁ τῶν Σαρακηνῶν A.M. 613γ
ἀρχηγὸς μηνὶ Δίῳ ἡμέρᾳ ε' ὑπὸ τινος Πέρσου μαχαρίτον.
5 προσκυνοῦντα γὰρ αὐτὸν εὐρηκώς, ἐκέντησεν κατὰ γαστρός
διελάσας τὸ ξίφος, καὶ οὕτω τοῦ ξῆν ἀπῆλλαξεν ἀμηρεύσαντα
ἔτη ιβ', καὶ μετὰ τοῦτον ἵσταται Οὐθμάν, ὁ τοῦτον συγγενής,
ὁ υἱὸς τοῦ Φῶν.

Ἀράβων ἀρχηγὸν Οὐθμάν ἔτος α'.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἱστασίασεν Γρηγόριος ὁ πατριῆκος Ἀφρι- A.M. 6138
P. 285
V. 227
B
κῆς σὺν τοῖς Ἀφροῖς.

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονεν κατὰ τῆς γῆς ἄνεμος βίαιος, καὶ A.M. 6139
πολλὰ φυτὰ ἐξερριζώσεν, καὶ παμμεγέθη δένδρα ἀνέσπασεν
πρόρριζα, καὶ πολλοὺς στύλους κιόνων κατέβαλεν. τῷ δ' αὐτῷ
15 ἔτει ἐπεστράτευσαν Σαρακενοὶ τὴν Ἀφρικὴν. καὶ συμβαλόν-
τες τῷ τυράννῳ Γρηγορίῳ, τοῦτον τρέπονσι, καὶ τοὺς σὺν
αὐτῷ κτείνουσι· καὶ στοιχήσαντες φόρους μετὰ τῶν Ἀφρων
ἐπέστρεψαν. C

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μανίας διὰ θαλάσσης τῇ A.M. 6140
20 Κύρῳ· εἶχεν δὲ σκάφη αψ', καὶ παρέλαβεν Κωνσταντίαν

1 Δίῳ] Δεκεμβρίῳ A.

ἔτη ἀμηρεύσας vulg.

ὁ Γρηγ. vulg.

6. ἀπῆλλαξεν ἀμηρεύσαντα A, διῆλλα-

ξεν ἀμηρεύσας vulg.

8. τοῦ Ἀψὲν t.

10. Γρηγόριος A,

13. ἐξερριζώσεν A, ἐξερίξ. vulg.

20. δὲ

σκάφη A, δὲ καὶ σκ. vulg.

quinto die, feria hebdomadis sexta, hora nona solis defectus contigit.

Hoc anno mense Dio, feria hebdomadis quinta, Umarus snorum A. C. 63γ
dolis occisus fuit, caedis auctor fidei desertor Persa quidam extitit.
is precibus vacantem offendens, gladium in ventrem adactum impulit,
atque ita ille vitam morte commutavit, anno amertus sive principatus
duodecimo. eo sublato Uthmanus eius consanguineus Phani filius
Saracenorum dux constituitur.

Arabum ducis Uthman annus primus.

A. C. 638

Hoc anno Gregorius patricius, Afris sibi adiunctis, seditionem in
Africa movit.

Hoc anno ingens ventus in terram incumbens multas stirpes prae- A. C. 639
grandesque arbores radicitus evulsit, multasque statuas e columnis
excussit. eodem anno Saraceni expeditionem in Africam moverunt,
et pugna cum tyranno Gregorio commissa, in fugam eum vertunt, et
eius exercitum delent, et vectigalibus ex pacto Africae impositis re-
versi sunt.

Hoc anno armata classe expeditionum in Cyprum Mavias susce- A. C. 640
plt. eius navigia ad mille et septingenta numerata sunt. Constan-

σὺν τῇ νήσῳ πάσῃ, καὶ ταύτην ἐλνμήνατο. ἀκούσας δὲ Κα-
κὸριζον κουβικουλάριον κατ' αὐτοῦ μετὰ πλείστης δυνάμεως
Ῥωμαϊκῆς ἐρχόμενον, ἀνέπλευσεν κατέναντι Ἀράδου, καὶ κα-
θορμίσας τὴν ἑαυτοῦ ναυστολίαν τὴν πολίχνην τῆς νήσου τὸ
Κάστελλον ἐπειράτο παραλαβεῖν, παντοίαις μηχαναῖς χρωμέ- 5
νος. μηδὲν δὲ ἐξισχύσας, πέμπει πρὸς αὐτοὺς ἐπίσκοπὸν τι-
να, Θωμάριχον τούτομα, ἐκφοβῶν αὐτοὺς ἀφιέναι τὴν πόλιν
καὶ ὑποσπόνδους εἶναι, ἐξίεναι δὲ τῆς νήσου. ὥς οὖν πρὸς
αὐτοὺς εἰσῆε ὁ ἐπίσκοπος, τοῦτον ἐκράτησαν ἔνθον, Μανίαν
δὲ οὐκ εἶξαν· καὶ δὴ ἀνονήτου γενομένης τῆς κατὰ Ἀραδὸν 10
πολιορκίας, ἀνέστρεψεν εἰς Δαμασκόν, ἐπεὶ ὁ χειμὼν κατέ-
λαβεν.

A.M. 614. Τούτῳ τῷ ἔτει δεσποτάτευσεν ὁ Μανίας κατὰ τῆς Ἀρά-
δου σφοδρῶς παραταξάμενος, καὶ ταύτην λόγῳ παρέλαβεν εἰς
τὸ κατοικεῖν αὐτοὺς ἔνθα βούλονται· τὴν δὲ πόλιν ἐνέπρη- 15
P. 286 σεν, καὶ ἀπετείχισεν, καὶ τὴν νήσον ἀοίκητον κατέστησεν, ἕως
τοῦ νῦν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει γέγονεν ἐν Ῥώμῃ σύνοδος ὑπὸ Μαρτίνου
τοῦ πάπα κατὰ τῶν μονοθελητῶν.

A.M. 614. Τούτῳ τῷ ἔτει στρατοπεδάρχης σὺν τοῖς Ἀραβῶν ἐπε- 20

1. καὶ Κόριζον A. 3. κατὰ ἐναντία Ῥόδου A a f. 4. τὸν
K. vulg. 10. γενομένης A, γενομένου vulg. 11. ἐν Δαμά-
σκῳ A. 13. τῆς add. ex A. 16. ὥς τοῦ νῦν vulg.

tiam civitatem cepit, universam subegit insulam, et magnum in eam
detrimentum intulit. cum vero Cacorizum cubicularium adversum se cum
maximis Romanorum copiis advenire audiret, classem Aradum versus
divertit, ubi classis bellicum omnem apparatus ad insulae oppidum
exonerans, machinis omnibus adhibitis castellum occupare tentabat.
conatibus licet strenuis parum aut nihil succedentibus, episcopum no-
mine Thomarichum, ut urbem eius potestati permitterent, vectigales
agerent, ac tandem insula omnino decederent, minis et terroribus ana-
surum misit. ut urbem ingressus est episcopus, cives intra moenia
sacra detinere, et Maviae imperium detrectare. quamobrem irrita
Aradi obsidione, et Maviae imperium detrectare. quamobrem irrita
Aradi obsidione, cum hiems appeteret, Damascum se recepit.

A. C. 641. Hoc anno Mavlas educto et composito exercitu adversus Aradum
arma convertit. illam vero ea conditione cepit, ut oppidani, ubi li-
buisset, habitare possent, urbem vero igne succendit, moenia evertit,
et usque in hodiernum diem effecit insulam incolis omnibus de-
sertam.

Eodem anno concilium Romae a Martino papa damnandis mono-
theletis celebratum est.

A. C. 642. Hoc anno Arabicorum castrorum praefectus in Isauriam impres-

στράτευσεν κατὰ Ἰσαυρίας· καὶ κτείνας, πολλοὺς ῥημαλώ-
τευσεν· καὶ μετὰ πεντακισχιλίων δεσμίων ὑπέστρεψεν. πέμ-
πει δὲ ὁ βασιλεὺς Κωνστας Προκόπιόν τινα πρὸς Μαντίαν
ζητῶν εἰρήνην. ὃ καὶ γέγονεν ἔτη β' Γρηγόριον υἱὸν Θεοδώ-
5 ρου λαβὼν Μαντίας ἐνέχυρον ἐν Λαμιακῇ. B

Τούτῃ τῇ ἔτει Ἰσασιάζεν Πασαγνάθης ὁ τῶν Ἀρμενίων Α.Μ. 6143
πατρίκιος τῷ βασιλεῖ· καὶ σπονδὰς μετὰ Μαντίου πεποιήκεν, V. 228
δεδοκῶς αὐτῷ καὶ τὸν ἴδιον υἱόν. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς
ἦλθεν ἕως Καισαρείας Καππαδοκίας, καὶ ἀπελπίσας τῆς Ἀρ-
10 μενίας ὑπέστρεψεν.

Τούτῃ τῇ ἔτει Γρηγόριος ὁ ἀδελφὸς Ἡρακλείου ἐν Α.Μ. 6144
Ἡλιουπόλει ἀπέθανεν, καὶ σμυρνησθεὶς εἰσῆχθη ἐν Κωνσταν- C
τινουπόλει. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει κόνης ἐξ οὐρανοῦ κατηρέχθη, καὶ
φόβος μέγας ἐπέπεσεν τοῖς ἀνθρώποις.

15 Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος Παῦλος ἔτη ιβ'.

Παῦλος τελευτᾷ· καὶ Πύρρος πάλιν ἀποκατεστηθῇ μῆ-
νας δ' καὶ ἡμέρας γ'.

Τούτῃ τῇ ἔτει Μαντίας τὴν Ῥόδον καταλαβὼν καθεῖλεν Α.Μ. 6145
τὸν κολοσσὸν Ῥόδου μετὰ ατξ' ἔτη τῆς αὐτοῦ ἰδρύσεως, ὃν
20 Ἰουδαῖος τις ὠνησάμενος ἔμπορος Ἐδεσσηνὸς ἐννακοσίας κα-

6. hic annus omittitur in A a e f. 11. ἀδελφὸς α. 12.
σμυρνηθεὶς f. εἰσῆχθη ἐν Κων. Α, ἡνέχθη Κπ. vulg. 15.
Παῦλος Α α f, Πύρρος vulg. 16. ἀνικαιέστη Α α f. μῆ-
νας Α, καὶ μῆνας vulg.

sionem fecit, et magna strage edita, plures in captivitatem misit, et
cum victorum millibus quinque ad suos regressus est. imperator
autem Constans Procopio quodam ad Maviam misso, pacem exposce-
bat: quod anno secundo postmodum Mavias praestitit, Gregorio Theo-
dori filio pactorum initorum obside Damasci retento.

Hoc anno Pasagnathies Armeniorum patricius in imperatorem per- A.C. 613
duellis arma suscepit, et filio Maviae in obsidem dato, belli cum eo
societatem iniit. nuncio perduellionis audito, imperator Caesaream
usque Cappadociae se contulit, et rebus Armeniae desperatis in ur-
bem reversus est.

Hoc anno imperatoris Heraclii frater Gregorius Heriopoli diem A.C. 614
extremum obiit, et myrrha conditus Cpolim relatus est. hoc etiam
anno pulvis e caelo imbris instar depluit, et metus ingens hominum
animis iucubuit.

Cpoleos episcopatum annos duodecim Paulus obtinuit.

Paulus fato fuagitur, et Pyrrhus rursus per menses quatuor et
dies viginti tres restituitur.

Hoc anno Rhodo a Saracenis occupata, Mavlas Rhodium colos- A.C. 615
sum mille trecentis et sexaginta annis postquam positus fuerat deie-

Δμήλους ἐφόρωσεν αὐτοῦ τὸν χαλκόν. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει Ἀβί-
 βοσ ὁ τῶν Ἀράβων στρατηγὸς τὴν Ἀρμενίαν ἐπεστράτευσεν.
 καὶ περιετῆεν Μανριανὸν τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν κα-
 τεδιώξεν αὐτὸν ἕως τῶν Καυκασίων ὀρέων, καὶ τὴν χώραν
 ἐληύσατο. 5

A.M. 6146 Τούτῳ τῇ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μανίας, καὶ ὥριστο
 P. 287 γενέσθαι ἐξόπλισιν μεγάλην τῶν πλοίων πρὸς τὸ ἀνελθεῖν τὸν
 στόλον αὐτοῦ κατὰ Κωνσταντινούπολιν. ἡ δὲ πᾶσα ἐτοιμα-
 σία ἐν Τριπόλει ἦν τῇ κατὰ Φοινίκην. τοῦτο δὲ θεασάμενοι
 δύο ἀδελφοὶ τινες φιλόχριστοι ἐν Τριπόλει καταμένοντες νιοὶ 10
 Βουκινάτωρος, ζήλῳ Θεοῦ τρωθέντες, ἐπὶ τὸ δεσμοτῆριον τῆς
 πόλεως ὤρμησαν. εἶχε δὲ πληθὺς δεσμίων Ῥωμαίων, καὶ
 διαρρήξαντες τὰς πύλας καὶ τοὺς δεσμούςας λύσαντες, ἐπὶ τὸν
 ἀμφοτέρωθεν τῆς πόλεως ὤρμησαν, καὶ κτείναντες αὐτόν τε καὶ
 τοὺς σὺν αὐτῷ, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἅπασαν πυρὶ καταναλώ- 15
 σαντες, ἐπὶ τὴν Ῥωμανίαν ἀπέπλευσαν. πλην οὐδ' οὕτως τῆς
 Βαυτίης ἐπαύσατο ἐξαργύσεως· ἀλλ' ὁ μὲν Μανίας στρατεύει
 ἐπὶ Καισάρειαν Καππαδοκίαν, Ἀβουλαβάρ δὲ στρατηγὸν κα-
 τέστησεν τῆς ναυπλοίας· ὃς παραγενόμενος εἰς τὸν λεγόμε-
 νον Φοινίκα τῆς Λυκίας, ἔνθα ἦν ὁ βασιλεὺς Κώνστας μετὰ 20

1. Ἀβίβος f. 2. τὴν add. ex A. 3. καταδιώκει A. 6.
 καὶ ὥριστο om. A f. 7. πρὸς τὸ] τοῦ A. 12. δεσμ. Ῥωμ.
 A, Ῥωμ. δεσμ. vulg. 14. καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ add. ex A.
 17. ἐξαργύσεως A, ἐξαργήσεως vulg. 18. Ἀβουλαβάρ A f,
 Ἀβουλαβάρ a. 19. τῆς αὐτῆς πλοιοποιίας A a, τῆς ὀπλο-
 ποιίας f.

cit. Iudaeus quidam Edessenus eum merchatus nongentos ex eius metallo camelos oneravit. eodem anno Abibus Arabum dux in Armeniam manu armata ingressus est, Maurianumque Romanorum ducem cum copulis obviam factum, ad Caucasios usque montes fugavit, et regionem quaque patet deprædatus est.

A. C. 646 Hoc anno Mavias exercitum instauravit, ingentem veteri classem armis virisque munitam, ut bellum et caedem Cpoli inferret, parari iussit. omnem porro bellicum apparatus ad Tripolim, quae Phoeniciae civitas est, colligi curavit. eo conspecto fratres duo christicolae, qui Tripoli sedem fixerant, Gili Buccinatoris, divino animi ardore exagitati, ad publicos civitatis carceres irrunt (erat certe Romanorum numerus haud contemnendus in vinculis) effractisque vi foribus vinctisque liberatis, in civitatis ameram impetum faciunt, eoque cum toto comitatu occiso, supellectilem eius omnem flammis absumunt, et in Romanam ditionem transfretantur. arrepto vero bellum movendi proposito non abscessit Mavias, quin immo exercitum Caesarem Capadociae ipse transfert, Abulabarum autem classis praefectum consti-

τοῦ Ῥωμαϊκοῦ στόλου, ναυμαχεῖ μετ' αὐτοῦ. μέλλοντος δὲ τοῦ βασιλέως ναυμαχεῖν, θεωρεῖ καὶ ὄναρ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ εἶναι αὐτὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ. διὐπνιασθεὶς δὲ διηγήσατό τι· ὄνειροκρίτη τὸ ὄραμα. ὁ δὲ ἔφη· ὦ βασιλεῦ, εἶδε μὴ ἐκοι-
 5 μῆθης, μήτε τὸ ὄνειρον εἶδες, τὸ γὰρ εἶναί σε ἐν Θεσσαλο-
 νίκῃ [Θεσσαλονίκη] ἐγκρίνεται· πρὸς τὸν ἐχθρὸν σου ἡ νίκη V. 229
 τρέπεται. τοῦ δὲ βασιλέως μὴδένα ποιησαμένου λόγον περὶ
 τούτου, πρὸς παράταξιν ναυμαχίας τὸν Ῥωμαϊκὸν στόλον C
 10 τῶνται Ῥωμαῖοι· καὶ συγκρινῶται ἡ θάλασσα τοῖς αἵμασι
 τῶν Ῥωμαίων. ἐνέδυσσε δὲ ὁ βασιλεὺς ἄλλον τινὰ τὴν ἑαυ-
 τοῦ ἐσθῆτα· καὶ εἰσπηδήσας ὁ υἱὸς τοῦ Βουκινάτωρος ὁ
 προλεχθεὶς εἰς τὸ βασιλικὸν σκάφος τὸν βασιλέα ἀφαρπάσας,
 καὶ εἰς ἕτερον σκάφος τοῦτον μεταβαλὼν παραδόξως διέσω-
 15 σεν. αὐτὸς δὲ ἀνδρείως ἐπιστὰς τῇ βασιλικῇ νηὶ πολλοὺς
 ἀνείλεν ὁ γενναιότατος, θανάτῳ ἑαυτὸν παραθὼς ὑπὲρ τοῦ
 βασιλέως. τοῦτον δὲ κυκλώσαντες οἱ πολέμιοι καὶ ἐν μέσῳ
 κατασχόντες ἐδόκουν αὐτὸν εἶναι τὸν βασιλέα. μετὰ δὲ τὸ D
 πολλοὺς ἀνελεῖν κτείνεται καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν πολεμίων, σὺν
 20 τῇ φοροῦντι τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτι. ὁ δὲ βασιλεὺς οὕτω τρο-

3. δὲ add. ex A. 6. Θεσσαλονίκη omittendum videtur. 9.
 προηγήσατο A, προεστήσατο vulg. συμβαλόντες A, συμβαλ-
 λόντες vulg. 14. μετέβαλεν καὶ A. 15. ἀνδρείως A, ἀν-
 δρείος vulg. 18. τὸν βασιλέα om. A a f. 19. ἐκτείναν
 αὐτὸν οἱ πολέμιοι A.

tuit. is Phoenicem (Lyciae locum quendam sic dicunt), ubi imperator Constantius castra classemque tenebat, appelleus, cum eo navali praelio decertat. inter primos autem parandae maritimae pugnae tumultus nocturnae quietis somnio Thessalonicae reperiri se imaginabatur. excitatus somniorum coniectori visionem enarrat. dicit ille: utinam neque dormissem, neque vidissem somnium. etenim Thessalonicae te reperiri mali ominis argumentum est. Thessalonica quippe victoriae ad hostem transitus iudicatur. imperator nulla iudicii istiusmodi ratione habita, in navalis certaminis ordinem Romanas copias componit, et ad bellum provocat. pugna itaque ad invicem commissa superantur Romani, totumque mare illorum sanguine inficitur. imperator cum altero quoque habitum mutavit. tum vero inemoratus Buccinatoris filius in regiam ratem insiliens rapuit imperatorem, eumque ex hac in alteram traductum praeter universorum expectationem periculo praesenti eripuit. ipse vero quasi regiae navis praefectus eidem impositus plenus Marte dimicabat, ac tandem imperatoris gratia mortem strenue oppetiit. quamobrem hostes eum quem imperatorem esse rebantur undequaque intercludentes, multis prius ad ne-

πωσάμενος σώζεται, καὶ καταλειπὼν πάντα ἀπέπλευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

- A.M. 6147 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐδολοφονήθη Οὐθμῶν ὁ τῶν Σαρακηνῶν στρατηγὸς ὑπὸ τῶν ἐν Ἐθρίβαις, ἀμηρεύσας ἔτη ι'. γέγονεν δὲ ἀνασορὴ μέσον αὐτῶν. ὅσοι γὰρ κατὰ τὴν ἔρημον ἐπῆρχον, 5
P. 288 τὸν Ἀλῆ ἤθελον, ἀνεψιὸν τοῦ Ἀλῆ, γαμβρὸν ὄντα τοῦ Μονα-
μέδ· οἱ δὲ κατὰ Συρίαν καὶ Αἴγυπτον, τὸν Μανίαν ἤθελον·
ὅς καὶ ἐνίκησεν καὶ ἐκράτησεν ἔτη κθ'.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μανίας ἔτη κθ'.

- A.M. 6148 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μανίας κατὰ Ἀλῆ· καὶ 10
συναθροίζονται ἀμφότεροι ἀναμέσον Βαρβαλίσσου, εἰς τὸ Και-
σάριον πλησίον τοῦ Εὐφράτου. οἱ δὲ τοῦ Μανίου ἐπικρατέ-
B στευροι γεγονότες τὸ ἴδιον ἔλαβον· εἰς δίψαν δὲ ἔλθόντες οἱ
τοῦ Ἀλῆ ἐλειποτάκτου. Μανίας δὲ οὐκ ἤθελεν πολεμῆσαι·
ἀλλ' ἀπονητὶ τὴν νίκην ἤρατο. 15

- A.M. 6149 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Σκλαβι-
νίας, καὶ ἡχμαλώτευσεν πολλοὺς, καὶ ὑπέταξεν. τῷ δ' αὐτῷ
ἔτει καὶ τὰ κατὰ τὸν ἅγιον Μάξιμον καὶ τοὺς μαθητάς αὐ-
τοῦ ἐπράχθη, ὥστε τῆς ὁρθῆς πίστεως ἀγωνισαμένων κατὰ τῶν

3. τῶν Ἀράβων A. 4. Ἐνεθρίβοις A a f mg. Par. 5. μέ-
των αὐτῶν A. 9. Ἀράβων — κθ' onl. A a f. 11. Παρ-
καλίσσου A. 13. δὲ A, ιε vulg. 18. καὶ add. ex A. 19.
ἐπὶ A, περὶ vulg.

erm datis, ipsum etiam interfecere una cum eo, qui vestes imperato-
rias induerat. Imperator igitur in fugam versus, incolumis evasit, re-
lictisque omnibus Cpolim solvit.

- A. C. 647 Hoc anno Uthmanus Saracenorum dux amerae provincia decem
annos functus ab Ethribensibus dolo appetitus interijt. dissidium au-
tem inter Arabes exortum est. qui enim deserti loca tenere Alim,
alterius Alis nepotem, Muamed generum, desiderabant principem,
qui vero Syriam et Aegyptum incoluere Maviam promovebant, cuius
pars superior extitit, et imperium obtinuit annos viginti quatuor.

Arabum dux Mavias annos 29 regnat.

- A. C. 648 Hoc anno Mavias bellum adversus Alim movit, et in media Bar-
balissi planitie ad Caesarium iuxta Euphratem uterque exercitum
eduxit. Maviae acies victoria superior effecta annis fluentia occupat,
siti vero aciem Alis invadente, milites aquarum penuria virium et
animi deliquium patiebantur. Mavias itaque praelium detrectans abs-
que ullo labore victoriam tulit.

- A. C. 649 Hoc anno imperator in Sclaviniam expeditionem suscepit, pluri-
busque barbaris in captivitatem actis, provinciam subegit. hoc quo-
que anno quae sanctum Maximum et eius discipulos spectant, gesta,
jis nimirum pro recta fidei sententia sustinenda adversus menothele-

μονοθελητῶν, οὓς Κώνστας εἰς τὴν ἑαυτοῦ κακοδοξίαν μὴ ἰσχύσας μετενέγκαι, τὴν Θεόσοφον καὶ πολυμαθεσιύτην γλωσσάν τοῦ ἁγίου ἀπέτεμεν μετὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτοῦ, ὥς C
πλεῖστα κατὰ τῆς αὐτοῦ δυσσεβείας σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
5 Ἀναστασίοις συγγραψαμένοις, ἃ καὶ κατ' ἔπος οὗτοι γεγρά-
φασιν, ὥς οἱ φιλομαθεῖς γνώσκουσιν.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστοιχήθη μετὰ τῶν Ῥωμαίων καὶ Ἀρά- A.M. 6150
βων τοῦ Μανίου πρεσβευέσαντος διὰ τὴν ἀνταρσίαν, ἵνα τε- V. 230
λῶσιν Ῥωμαίοις οἱ Ἀραβες καθ' ἡμέραν νομίσματα χίλια
10 καὶ ἵππον καὶ δοῦλον· γέγονε δὲ καὶ σεισμὸς μέγας ἐν τού- D
τῳ τῷ χρόνῳ καὶ πτώσις ἐν τε τῇ Παλαιστίνῃ καὶ Συρίᾳ
μηνὶ Διαισίῳ Ἰνδικτιῶν β'. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐξωρίσθη Μαρτί-
νος ὁ ἁγιώτατος πάπας Ῥώμης ὑπὲρ τῆς ἀληθείας γενναίως
ἀγωνισάμενος, καὶ ὁμολογητὴς γενόμενος ἐν τοῖς κλίμασι τῆς
15 ἀνατολῆς τελευτήσας.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνέβλεν Κώνστας Θεοδόσιον τὸν ἴδιον A.M. 6151
ἀδελφόν. τῶν δὲ Ἀράβων ὄντων εἰς τὸ Σαπφίον, ἐδόλοφονήθη
ὁ Ἀλῆ, ὁ τῆς Περσίδος· καὶ μονοκρατορεῖ ὁ Μανίας βασι-
λικῶς κατοικήσας ἐν Δαμασκῷ, καὶ τοὺς θησαυροὺς ἐκτὶ ἀπο- P. 289
20 θέμενος τῶν χρημάτων.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεβάνη αἵρεσις Ἀράβων, οἱ λεγόμενοι A.M. 6152

3. ἀπέτεμεν om. A a f.
λῶσιν A, τέλσωσιν vulg.

5. κατ' ἔπος] καθίσσεως A.
12. Διαισίῳ A.

8. τε-

tas decertantibus. eos cum Constans in perversum sensum abducere non valeret, divina sapientia fluentem et varia eruditione florentem illam sancti linguam una cum illius dextera abscidit, utpote quae multa adversus eius impietatem una cum discipulis (erant illi uterque Anastasius) conscripisset, quae et ipsi ad verbum excerpserunt, ut omnibus scientiarum studiosis notum est.

Hoc anno Maviae legatione ab imperatore suscepta, Arabes, se- A. C. 650
ditionibus et tumultibus iactati, cum Romanis pacti sunt, ut nimirum per singulos dies nummos mille, equum et servum Romanis penderent. inter haec magnus terrae motus mense Darsio indictione secunda per Palaestinam et Syriam exortus magnis ruinis causam dedit. hoc etiam anno sanctissimus Martinus papa Romanus pro veritate fortiter propugnanda hucusque praeliatus et iam confessor factus, in orientis partibus vitam finivit.

Hoc anno Constans Theodosium fratrem germanum occidit. Ara- A. C. 651
bibus porro ad Sapphim consentientibus, Ali Persidis princeps sublevis est, ex quo Maviae imperium Arabum solus adipiscitur. hic Damasci regiam firmat, et pecuniarum thesauros illic reponit.

Hoc anno Arabum haeresis, cui Charargitarum inditum nomen, A. C. 652

Χαρονογίται. Μανίας δὲ τούτους χειρωσάμενος, τοὺς ἐν Περσίῃ ἐταπείνωσεν. τοὺς δὲ ἐν Συρίῃ ὕψωσεν· καὶ τοὺς μὲν ἐκύλεσεν Ἰσαμίτας, τοὺς δὲ Ἡρακίτας. καὶ τῶν μὲν Ἰσαμιτῶν τὰς ῥόγας ἀνήνεγκεν ἕως διακοσίων νομισμάτων· τῶν δὲ Ἡρακιτῶν κατήνεγκεν ἕως ἄ νομισμάτων. 5

A.M. 6153 Τούτῳ τῷ ἔτει καταλιπὼν ὁ βασιλεὺς Κωνσταντινουπόλεως μετέστη ἐν Συρακούσῃ τῆς Σικελίας, βουληθεὶς ἐν Ῥώμῃ τὴν βασιλείαν μεταστήσαι. καὶ πέμπει ἀγαγεῖν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ Κωνσταντῖνον, Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον· οἱ δὲ Βυζάντιοι οὐκ ἀπέλυσαν αὐτούς. 10

A.M. 6154 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Ἀραβες κατὰ Ῥωμανίας, καὶ πολλοὺς ἥχμαλώτευσαν· καὶ πολλοὺς τόπους ἥρῃ-
C μωσαν.

A.M. 6155 Τούτῳ τῷ ἔτει ἥχμαλωτίσθη μέρος τῆς Σικελίας, καὶ 15 ἠκίοθησαν ἐν Λαμιακῇ θελήσει αὐτῶν.

A.M. 6156 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο πλάνη τῶν νηστειῶν. καὶ ἐπεστράτευσεν ὁ Ἀβδεραχμάν, ὁ τοῦ Χαλίδου, τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἐν αὐτῇ ἐχείμασεν, καὶ πολλὰς ἐλυμήνατο χώρας. οἱ δὲ Σκλαβινοὶ τούτῳ προσρύντες, σὺν αὐτῷ ἐν Συρίᾳ κατήλθον 20

4. διακοσίων — — — ἕως om. A f. 7. τῆς add. ex A. 8. τοῦ ἀγαγεῖν A, ἀγαγεῖν — — υἱοὺς αὐτοῦ om. A. 10. οὐκ ἀπέλυσαν A, οὐ κατέλυσαν vulg. 13. κλειούς τόπους A n. 16. ἐν Λαμιακῇ om. f.

emersit. quos cum Mavias edomasset, iis, qui Persiam incolebant, afflictis, alios in Syria positos opibus et honoribus exexit, et illos quidem Isamitas, istos vero Heracitas appellavit, ac insuper Isamitarum stipendiis ad ducentos nummos auctis, Heracitarum pretium ad triginta immitti decrevit.

A. C. 653 Hoc anno de transferenda Romam imperii sede imperator consiliatus, Cpoli relicta Syracusas Siciliae urbem migravit. quamobrem misit qui uxorem suam tresque liberos, Constantinum, Heraclium atque Tiberium, ad se adducerent, sed Byzantii cives eos abire minime passi sunt.

A. C. 654 Hoc anno Arabes eductis per Romanam ditionem copiis, captivorum multitudinem immensam abegerunt, et in plures provincias vastitatem induxerunt.

A. C. 655 Hoc anno Siciliae bona pars captivitate oppressa, cives abducti sponte sua Damasci sedem fixerunt.

A. C. 656 Hoc anno error in ieiuniorum tempus invaluit. porro Abderachman Chaledi filius exercitu in Romanam ditionem deportato, illic hiberna duxit, et multas provincias depopulatus est. Sclavini vero

χιλιάδες πέντε, καὶ ἔκρησαν εἰς τὴν Ἀπάμειαν χώραν ἐν κώμῃ D
Σκενοκοβόλῳ.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θωμᾶ ἔτος α'. A.M. 6157

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βουσουρ κατὰ Ῥωμανίας
5 καὶ ἀπέθανεν Θωμάριχος ὁ ἐπίσκοπος Ἀπαμείας· καὶ ἐκὰς
ὁ ἐπίσκοπος Ἐμέσης.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν πάλιν Βουσουρ τῇ Ῥωμᾷ. A.M. 6158
νῆα, καὶ ἐλυμήνατο τὰ μέρη Ἐξυπόλειως, καὶ Φαδαλᾶς ἐκεῖσε P. 290
ἐχέμασε. V. 231

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ τῶν Ἀρμενιакῶν στρατηγὸς Σαβώριος A.M. 6159
Περσογενῆς ἐστασίασεν κατὰ Κώνστα τοῦ βασιλέως· καὶ
πέμπει πρὸς Μανῆαν Σέργιον τὸν στρατηλάτην ὑποσχόμενος
τῷ Μανῆᾳ ὑποτάξει τὴν Ῥωμανίαν, εἰ αὐτῷ συμμαχήσει B
κατὰ τοῦ βασιλέως. γνούς δὲ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς τοῦ βα-
15 σιλέως, ἀποστέλλει καὶ αὐτὸς πρὸς Μανῆαν Ἀνδρέαν τὸν κον-
βικουλάριον μετὰ δώρων, ὅπως μὴ συνδῶσῃ τῷ ἀντάρτῃ. κα-
ταλαβὼν δὲ Ἀνδρέας τὴν Λαμασκόν, εἶδεν Σέργιον προλα-
βόντα, ὁ δὲ Μανῆας ὑπεκρίνατο συμπαθεῖν τῷ βασιλεῖ. ἦν
δὲ Σέργιος καθήμενος πρὸς Μανῆαν, καὶ εἰσελθόντος Ἀνδρέου,
20 ἰδὼν αὐτὸν ὁ Σέργιος ἐπηρέσθη. ὁ δὲ Μανῆας ἐμέμψατο τὸν

1. ἠξίσθησαν A. 2. Σκενοκοβόλῳ A. 5. ἐκὰς A. 8.
Ἐξυπόλειως καὶ om. A f. Μεγαλάδας A, Φαιδαλᾶς a, Φαλά-
δας f, Σφαδαλᾶς vulg. 10. Ἀρμενίων a. Σαβούριος A f.
13. συμμαχήσει A, συμμαχήσῃ vulg. 16. συνδῶσει A. 18.
ὑπεκρίνατο A, ὑπεκρίνεται vulg. 20. ὁ δὲ Μανῆας — — ὁ δὲ
Σέργιος om. A f.

ad quinque millia ipsi adiuncti, per Syriam effusi sunt, et in Apa-
maeorum agro ad Scenocobolum oppidum habitavere.

Cpoleos episcopi Thomae annis primus.

A. C. 657

Hoc anno Busur Romanorum fines armata manu penetravit.
Thomarichus autem Apameae episcopus defunctus est, et Emesenus
igne periit.

Hoc anno Busur renovato exercitu Romanas provincias fatigavit, A. C. 658
et Exapoleos partes devastavit, Phadalis autem illic cum copiis hie-
nem egit.

Hoc anno Saborius e Persia originem trahens Armenicae militiae dux A. C. 659
in imperatorem Constantem perduellis arma movit. hic, Sergio militiae
magistro ad Maviam legato, imperium Romanum ei se subiecturum, si
modo in imperatorem suggerat auxilium, pollicetur. eo cognito Constan-
tinus imperatoris filius Andream cum muneribus ad Maviam, ne rebelli
ferat opem, pariter misit. Andreas Damascum adveniens, Sergium com-
perit et locum et principis animum praecooccupasse. Mavias igitur in im-
peratorem pietatem et compassionis affectum simulabat. Maviae Sergius

Σέργιον, λέγων· ἰδειλίσσας. ὁ δὲ Σέργιος ἀπελογήσατο κατὰ
 C συνήθειαν τοῦτο πεποιηκέναι. στραφεὶς δὲ Μανίας λέγει τῷ
 Ἀνδρέᾳ· τί ζητεῖς; ὁ δὲ λέγει· ἵνα δώσῃς βοήθειαν κατὰ
 τοῦ ἀνάρτου. ὁ δὲ λέγει· ἀμφοτέρω ἐχθροὶ ἐστε· καὶ τῷ
 πλείω παρασχόντι μοι δίδωμι. καὶ ὁ Ἀνδρέας ἔφη πρὸς αὐ- 5
 τόν· μὴ ἀμφιβάλλῃς, ἀμην, ὅτι ὀλίγα παρὰ βουσιλέως κρεῖτ-
 τόν σοι, ἢ πλείω παρὰ ἀνάρτου· ὅμως, ὡς ἐρασιμῶς
 ἔχεις, ποίει. καὶ ταῦτα εἰπὼν Ἀνδρέας ἐσιώπησεν. ὁ δὲ
 Μανίας λέγει· σκέπτομαι περὶ τούτου· καὶ κελεύει ἀμφο-
 τέρους ἐξελθεῖν. προσκαλεσάμενος δὲ Μανίας κατ' ἰδίαν τὸν 10
 Σέργιον, λέγει αὐτῷ· μηκέτι προσκυνήσῃς τῷ Ἀνδρέᾳ, ἐπεὶ
 οὐδὲν ἀνύσεις. καὶ τῇ ἐπαύριον προλαβὼν ὁ Σέργιος τὸν
 D Ἀνδρέαν, πρὸς Μανίαν ἐκάθητο. καὶ εἰσελθόντος τοῦ Ἀν-
 δρέου, οὐκ ἐπηγέρθη ὡς ἐχθρὸς. ὁ δὲ Ἀνδρέας περιβλεψάμε-
 νος δεινῶς τῷ Σεργίῳ, ὕβρισε, καὶ ἠπειλήσε λέγων· ὅτι εἰ 15
 ζῶ, δεῖξαι σοι ἔχω, τίς εἰμὶ. ὁ δὲ Σέργιος ἔφη· οὐκ ἐπε-
 γείρομαι σοι, ὅτι οὐκ εἰ ἀνὴρ, οὐδὲ πάλιν γυνή. ἀμφοτέρους
 δὲ παύσας ὁ Μανίας, τῷ Ἀνδρέᾳ ἔφη· στοιχήσον δοῦναι
 καθὼς ὁ Σέργιος δίδωσι. καὶ πόσον ἐστίν; ἔφη ὁ Ἀνδρέας.
 ὁ δὲ Μανίας ἔφη· τὴν εἰσφορὰν τῶν δημοσίων παρέχειν 20

5. πλείον παρέχοντι A. 10. τὸν add. ex A. 12. ἀνύσεις f.
 13. ἐκάθητο A, ἐκάθετο vulg. 14. καθὼς χθρὸς A. 16. τίς
 εἰμὶ A, τό, τίς εἰμὶ vulg. 17. πάλιν om. A.

forte assidebat, qui ut Andream ingredientem prospexit, festinus esur-
 rexit. obiurgavit Sergium Mavias, et, extimulati, ait. factum excusavit
 Sergius, et iuxta patriam consuetudinem gessisse se protestatus est. ad
 Andream itaque Mavias conversus: quid postulas? inquit. subinfert
 ille: ut rebelli edomando opem tuam conferas. respondet Mavias:
 ambo inimicitias agitis, quare plura mihi pollicituro suppetias exhi-
 beo. ad quem Andreas: ne dubites, amera, honestius tibi ab im-
 peratore modica, quam a perduelli plura accipere. verumtamen
 quod magis arridet, exequere. his dictis Andreas siluit. Mavias
 itaque: de istis, inquit, aequi bonique mihi cum melis erit consili-
 um, ac simul utrumque foras e conspectu iussit abire. tum vero
 Sergium privatim ad se vocatum alloquutus, ut quid amplius, ait,
 Andream veneraris? nil proficis. sequenti itaque luce Sergius An-
 dream praeveniens ad Maviae latus accebat, nec ut pridie venienti
 Andreae assurrexit. eapropter Andreas torvo diroque conspectu Ser-
 gium iniuriis et minis impetiit, dicens: si modo vita superstes fue-
 rit, quis sim, tibi demonstrabo. Sergius contra: tibi minime assurgo,
 eo quod nec vir, nec foemina sis. Mavias compescuit utrumque, di-
 xit vero Andreae: quantum Sergius offert, paciscere te daturum.
 quid istuc est? ait Andreas. cui Mavias: publicum censum in Ara-

τοῖς Ἀραβῖν. καὶ ὁ Ἀνδρέας ἔφη· βαβαί σοι, Μανῖα, σὺ μ-
 βουλεύεις τὸ σῶμα δοῦναι, τὴν δὲ σκιὰν κατέχειν. ὥς θέ-
 λεις, μετὰ Σέργιον στοίχει· ἐγὼ γὰρ τοῦτο οὐ ποίω. πλήν P. 291
 σὲ παρεῶντες, πρὸς τὸν Θεόν, ὡς δυνατωτέρον σου ὄντα ὑπερ-
 5 ασπίζειν Ῥωμαίοις, καταφεύγομεν, καὶ ἐν αὐτῷ τὰς ἐλπί-
 δας τιθέμεθα. ταῦτα εἰπὼν, λέγει τῷ Μανῖα· σῶζόν· καὶ
 ἐξῆλθεν ἀπὸ Δαμασκοῦ ἐπὶ τὴν Μελιτινὴν, διὰ τὸ τὸν τύραν-
 νον εἶναι ἐν τοῖς μέρεσιν ἐκείνοις, ἐν οἷς καὶ Σέργιος εἶχεν
 πορεύεσθαι. ὥς δὲ κατέλαβεν τὴν Ἀραβισσὸν, περιτυγχάνει
 10 τῷ κλεισουροφυλάκι. οὐ γὰρ συναπῆχθη τῷ τυράννῳ. τοῖσι
 δὲ προστάττει παραθερεῖν τὸν Σέργιον ἐπανερχόμενον, ἵνα
 αὐτὸν ἀγάγῃ πρὸς αὐτόν. αὐτὸς δὲ ἐπορεύθη εἰς Ἀμνησίαν,
 τὸν Σέργιον ἐκδεχόμενος. τὰ δὲ πεπραγμένα τῷ βασιλεῖ ἐδήλω-
 σεν. Σέργιος δὲ στοιχήσας μετὰ Μανῖου τὰ δοκοῦντα, παρέλα- B
 15 βεν Φαδάλῃν στρατηγὸν Ἀράβων μετὰ βοηθείας βαρβαρικῆς V. 232
 συμμαχεῖν τῷ Σαβῳρίῳ. προπορευόμενος δὲ ὁ Σέργιος τῷ Φα-
 δαλῳ, καὶ περιχαρῶς πρὸς Σαβῳρίον ἀπερχόμενος, περιπί-
 πτει ἐν ταῖς κλεισούμαις τοῖς τοῦ Ἀνδρέου λόχοις. καὶ τοῦ-
 τον κρατήσαντες, πρὸς Ἀνδρέαν φέρουσι δέσμιον. ὁ δὲ Σέρ-
 20 γιος ἰδὼν τὸν Ἀνδρέαν, ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ,

4. παριούντες A. δυνατωτέρῳ σου ὄντι a f. 7. τὴν add.
 ex A. τὸν add. ex A. 9. περιτυγχάνει A, παρ. vulg.
 10. συναπῆι A. 12. ἄγῃ A. 15. Φαλάδην f. 16. Σα-
 βῳρί A f. 17. Φαδάλῳ A f. περιπίπτει ἐν A, παρ. a
 εἰς vulg.

hes collatinmem. miror te, Mavia, respondet Andreas, qui solidum
 corpus dare, umbram solummodo retinere consulis: paciscere prout
 fert voluntas cum Sergio, quod petis nusquam exequar. quamobrem
 te deinceps relicto, ad deum, qui potentia te superat, quique Roma-
 nos, quo vult modo, potest protegere, confugiamus: in eo spes omnis
 nostra sita est. his dictis, Maviae, vale, inquit, et Damasco egressus
 venit Melitinem, quod tyrannus in iis partibus diversaretur, per quas
 Sergius esset transiturus. ut Arabissum appulit, de rebus gerendis
 cum angustiarum custode tractat; haud enim ille tyranni signa fuerat
 sequutus. huic redeuntem Sergium observare praecipit, eumque ad se
 adducere. ipse Amnesiam progressus est, ubi retinendum Sergium
 expectaret: interim de rebus a se gestis imperatorem reddit certiorum.
 Sergius quae sibi libuissent cum Mavia pactus, Phadalam Arabum du-
 cem cum auxiliariis barbarorum copiis Saborio militaturis secum
 accepit, et Phadalam praecurrens, dum laetus admodum ad Saborium
 contendit, in insidias ad fauces montium ab Andrea sibi paratas in-
 cidit: quare comprehensum, et vinculis alligatum ad Andream defe-
 runt. Sergius Andream primo conspicatus, ad eius pedes veniam

διόμενος φείσασθαι αὐτοῦ. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· σὺ εἰ Σίμ-
 γιος ὁ καυχώμενος ἐν τοῖς αἰδοίοις ἐπὶ Μαντίου, καὶ μὲν θηλυ-
 δρίαν ἀποκυλῶν. ἰδοὺ· ἀπὸ τοῦ νῦν τὰ αἰδοῖά σου οὐδὲν
 Cσε ἀφελήσουσιν, ἀλλὰ θανατώσουσιν. ταῦτα εἰπὼν, ἐπιτρέ-
 πει ἐκμηθῆναι αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα· καὶ ἐκρέμασεν αὐτόν ἐπὶ 5
 ξύλου. ὁ δὲ Κωνσταντῖνος ἀκούσας τὴν τοῦ Φαδαλᾶ ἀφίξιν
 εἰς τὴν Σαβωρίου βοήθειαν, ἀποστέλλει Νικηφόρον τὸν πα-
 τρῖκιον μετὰ Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως ἀντιτάξασθαι τῷ Σαβωρίῳ.
 ἦν δὲ Σαβώριος εἰς Ἀδριανούπολιν, καὶ ὥς ἐπύθετο Νικηφό-
 ρον ἔρχεσθαι πρὸς αὐτόν, ἐγύμναζεν ἑαυτὸν πρὸς πόλεμον. 10
 συνέβη δὲ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, κατὰ τὸ εἰωθὸς τοῦτον τῆς
 πόλεως ἐφ' ἵππου ἐξελεύειν· ὥς δὲ γέγονεν πλησίον τῆς
 πύλης τῆς πόλεως, δίδωσι τῷ ἵππῳ τῇ μάστιγι. ὁ δὲ ἀφη-
 11 νιάσας, καὶ τοῦτον τὴν κεφαλὴν τῇ πύλῃ προσρήξας, κακῶς
 τοῦ ζῆν ἀπῆλλαξεν. καὶ οὕτως ὁ Θεὸς τὴν νίκην ἐδωρήσατο 15
 τῷ βασιλεῖ. Φαδαλᾶς οὖν ἐλθὼν εἰς τὴν Ἐξάπολιν, καὶ μα-
 θὼν πάντα ἡπόρησεν. καὶ ἀποστέλλει πρὸς Μαντίαν αὐτῶν
 βοήθειαν, διὰ τὸ τοὺς Ῥωμαίους εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν. πέμ-
 πει δὲ αὐτῷ ὁ Μαντίας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἰζίδ, καθοπλίσας αὐ-
 τὸν πλήθει βαρβάρων. παρεγένοντο δὲ ἀμφοτέροι εἰς Χαλ- 20

2. ἐγαυχ. A. Θηλυδρίαν a, θηλυδρίαν vulg. 3. ἀπὸ τοῦ
 νῦν add. ex A. οὐδὲν σε A, οὐδὲν vulg. 6. Κωνσταντῖνος
 A, Κωνσταντῖνος vulg. 12. ἐφιππον A. 13. τῆς πύλης add.
 ex A. fort. τὴν μάστιγα. 14. τοῦτον τὴν κεφ. A, τοῦτω
 κεφ. vulg. 18. εἰς ὁμ. ἐλθ. A, ἐλθ. ε. ὁμ. vulg.

precaturus prolabitur. ad eum ille, tunc, inquit, Sergius ille existis,
 qui, me mulierculae nomine excepto, de tuis virilibus gloriabaris?
 virilia deinceps nil tibi profutura, quin immo mortem allatura, certo
 scias. his prolatis, partes quae virum efficiunt, ei resecari iussit, et
 ad lignum suspendi. Constantinus autem ubi Phadalam Saborio sup-
 petias venire audivit, Nicephorum patricium cum Romano exercitu,
 qui se Saborio opponeret, misit.} Saborius Adrianopolim forte occu-
 paverat, qui cum Nicephori adventus et nuncium accepit, se ipsum
 ad pugnam exercebat. eum itaque pro more sibi consueto extra ur-
 bis muros quadam die equum agitare contigit, urbis vero portae iam
 proximis equum inflicto flagello incitat. equus ob inflictum dolorem
 in sessorem rebellis, desultorio impetu caput ei ad portam allidit, ex
 quo infelici leto perire coactus est, sicque deus victoriam in impera-
 ris manus transtulit. Phadala Exapolim adveniens, ubi quae gesta
 erant rescivit, ad magnas adductus est angustias, adeo ut auxilium a
 Mavia petiit miserit, quod iam Romani concordiam inire statuis-
 sent. Mavia filium suum Izid copioso barbarorum exercitu instru-
 tum auxilio misit. quare ambo coniunctis armis Chalcedonem con-

κηδύνα, καὶ ἤχμαλώτευσαν πολλοὺς. παρέλαβον δὲ καὶ τὸ Ἀμώριον τῆς Φρυγίας πέντε χιλιάδας ἀνδρῶν ἐνόπλων ἀφέντες εἰς φυλακὴν αὐτοῦ· καὶ ἀνέκαμψαν εἰς Συρίαν. χειμῶνος δὲ γενομένου πέμπει ὁ βασιλεὺς τὸν αὐτὸν Ἀνδρέαν P. 292 τὸν κουβικουλάριον· καὶ χιόνος πολλῆς οὕσης, ἐν νυκτὶ καταλαμβάνει, καὶ διὰ ξύλου ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ τεῖχος· καὶ εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἀμώριον· καὶ πάντας κτείνουσι τοὺς Ἀραβας τὰς πέντε χιλιάδας· καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἔξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς. ἐν αὐτῷ δὲ χειμῶνι πλήμμυρα ὑδάτων γέγονεν εἰς 10 Ἐδεσσαν, καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο· ἐφάνη δὲ καὶ σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'. A.M. 6160

Τούτῳ τῷ ἔτει ἰδοιοφονήθη ὁ βασιλεὺς Κωνσταντὸς εἰς Σικελίαν ἐν Συρακοῦσῃ ἐν βαλανείῳ, ᾧ ὄνομα Λύμνη. ἦν δὲ ἡ αἰτία 15 αὕτη. μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Θεοδοσίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐμισήθη ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν· καὶ μάλιστα ὅτι τὸν Μαρτίνον τὸν ἀγιώτατον πάπαν Ῥώμης ἀτίμως ἤγαγεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐξώρισεν εἰς τὰ τῆς Χερσῶνος κλίματα, καὶ Μάξιμον τὸν σοφώτατον ὁμολογητὴν ἐγλωσσοκόπησεν καὶ ἐχει- 20 ροκόπησεν, καὶ πολλοὺς τῶν ὀρθοδόξων αἰκίαις καὶ ἐξορίαις καὶ δημεύσεσι κατεδίδασκεν, διὰ τὸ μὴ πείθεσθαι τῇ αἰρέσει αὐ- C

2. χιλιάδας A, χιλιάδες vulg.

4. δὲ add. ex A.

6. ξύλων A.

14. ἐν βαλανείῳ om. a f.

ἡ add. ex A.

18. τῆς add.

ex A.

19. ἐγλωσσοκόπησεν A f, ἐγλωσσοτόμησεν vulg.

venlunt, et captivorum numerum non contemnendum abducunt. tum vero Amorio Phrygiae urbe capta, et armatorum millibus quinque ad eius custodiam relictis, in Syriam regressi sunt. Incumbente vero hieme, et nive plurima terrae faciem operiente imperator ipsum Andream cubicularium cum valida armatorum manu Amorium destinat, qui noctu consensu per ligna quaedam muro civitatem ingrediuntur, omnesque Arabes ad millia quinque, ne uno quidem superstitie relicto, trucidant. porro illa hieme tanta aquarum exundatio Edessae fuit, ut multi suffocati sint. praeterea signum in caelo apparuit.

Cpoleos episcopi Ioannis annus primus.

Hoc anno imperator Constans Syracusis Siciliae in balneo, cui A.C. 660 nomeu Daphne, dolis in eum paratis occisus est. necis autem causa fuit huiusmodi. morte Theodosio fratri eius opera illata, Byzantinorum odium in eum vehemens exarsit, ubi maxime Martinum sanctissimum papam Romanum cum dedecore Cpollum transvexit, et in Chersonae regionem relegavit et Maximum insuper eruditissimum confessorum lingua mutilavit et eius abscidit manus, multosque praeterea orthodoxos, suam nimirum haeresim approbare recusantes, verberibus,

V. 233 τοῦ, καὶ τοὺς δύο Ἀναστασίους μαθητὰς ὑπάρχοντας τοῦ ὁμο-
 λογητοῦ καὶ μάρτυρος Μαξίμου ἐξορίαις καὶ βασάνοις ἐπέ-
 δωκεν. διὰ τοι ταῦτα ἐμισήθη σφοδρῶς παρὰ πάντων. δει-
 λιάσας δὲ ἡβουλήθη μετενέγκαι τὸ βασιλεῖον εἰς Ῥώμην.
 ὤθεν καὶ τὴν βασιλισσαν καὶ τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ ἐπάραι 5
 ἡθέλησεν, εἰ μὴ Ἀνδρέας ὁ κουβικουλάριος καὶ Θεόδωρος ὁ
 κολωνεῖας τὴν τούτου βουλήν διεκώλυσαν. ἐποίησεν δὲ ἐν Σι-
 κελίᾳ ἔτη εἴ. εἰσελθόντι δὲ αὐτῷ ἐν τῷ εἰρημένῳ βαλανείῳ
 συνεισηλθεν αὐτῷ τις Ἀνδρέας υἱὸς Τρωΐλου ὑπουργῶν αὐ-
 D τῷ. ὥς δὲ ἤρξατο γαλλικῶ σμύχεσθαι, λαβὼν Ἀνδρέας τὸ 10
 κύδιον δίδωσι κατὰ κορυφῆς τοῦ βασιλέως, καὶ εὐθὺς ἀπέ-
 δρα. τοῦ δὲ βασιλέως χρονήσαντος ἐν τῷ βαλανείῳ, εἰση-
 δῶσιν οἱ ἔξω, καὶ εὐρίσκουσι τὸν βασιλέα τεθνηκότα, καὶ
 τοῦτον θάψαντες, Μιζιζιόν τινα Ἀρμένιον βασιλέα πεποιή-
 καν βιασάμενοι τοῦτον. ἦν γὰρ λίαν εὐηρεπὴς καὶ ὠραιότα- 15
 τος. ἀκούσας δὲ Κωνσταντίνος τὴν τοῦ πατρὸς ἀποβίωσιν
 μετὰ πλείστης ναυστολίας τὴν Σικελίαν καταλαμβάνει, καὶ
 χειρωσάμενος Μιζιζιον τοῦτον ἀναιρεῖ σὺν τῇ φονεῇ τοῦ ἰδίου
 πατρὸς. καὶ καταστήσας τὰ ἐσπέρια ἐπὶ τὴν Κωνσταντινού-
 P. 293 πολιν ὥρμησεν, καὶ βασιλεύει τῶν Ῥωμαίων μετὰ Τιβερίου 20

G. Ἀνδρέας A, ὁ Ἀνδρ. vulg.
 λίαν A. 15. λίαν add. ex A.
 τῷ φονεῖ A, τῶν φονέων vulg.

9. Ῥωΐλου A b. 10. γα-
 17. κατὰθεν A a f. 18.

exiliis atque proscriptionibus insectatus est, geminosque tandem Ana-
 stasios confessoris et martyris Maximi probatos discipulos exilio et
 cruciatibus subiecit. propter haec, inquam, cuncta odium omnium
 in se concitavit flagrantissimum, quo deterritus, imperium Romanum
 transferre decrevit, ac nisi Andreas cubicularius et Theodorus colo-
 nienus eius consilia obstitissent, imperatricem ac tres filios ad
 se transfretari iussos Cpoli abluisset. per annos sex deinde in
 Sicilia moram traxit. eo igitur in memoratum balneum ingressus, An-
 dreas quidam Troili filius, ut officium ipsi praestaret, una ingreditur.
 cum vero sapone Gallico se detergere coepisset, elatum in aera caelum
 in caput imperatoris Andreas impexit, et fugam confestim arripit.
 imperatore demum in balneo demorante, qui foris astabant, intus se
 mittentes, trucidatum inveniunt, iustisque ei parentatis, Armenium
 quendam Mizizium ad capessenda sceptrum vi compulsus imperatorem
 creant. erat enim liberali facie ac supra modum formosus. caeterum
 Constantinus audita patris sui morte cum ingenti classe ad Siciliam
 appellens, comprehensum Mizizium una cum patris interfectoribus ul-
 ciscitur. tum vero rebus in occidente compositis festinus Cpolim repe-
 tit, et fratribus Tiberio et Heraclio imperii collegis ascitis Romanam

καὶ Ἡρακλείου τῶν ἰδίων ἀδελφῶν. [* τοῦ δὲ βασιλέως Κωνσταντος ἐν Σικελίᾳ ὄντος ἐπανάστη αὐτῷ Μιζίζιος μετὰ ἑτέρων ἐν τῇ λουτρῇ, καὶ ἐθανάτωσαν αὐτόν. ἡμύνατο δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Μιζίζιον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τοὺς τοῦτο τειολ-
5 μηκότας, καὶ ἀπεκεφάλισεν αὐτούς. ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουστι-
νιανὸν τὸν πατρίκιον τὸν πατέρα Γερμανοῦ τοῦ γενομένου
πατριάρχου· τὸν δὲ Γερμανὸν τραχίτερον ὄντα εὐνού-Β
χησεν.]

*Ρωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α'.

A.M. 6161

- 10 Τούτῃ τῇ ἔτει ἐβασίλευσεν Κωνσταντίνος σὺν τοῖς ἀδελ-
φοῖς αὐτοῦ. καὶ ἐπεστράτευσαν Σαρακηνοὶ τὴν Ἀφρικὴν·
καὶ ἡχμαλώτευσαν χιλιάδας ὀγδοήκοντα, ὥς φασιν. οἱ δὲ
τοῦ θέματος τῶν ἀνατολικῶν ἔλθον ἐν Χρυσοπόλει, λέγοντες
ὅτι, εἰς τὴν τριάδα πιστεύομεν· τοὺς τρεῖς στέψωμεν. ἐτα-
15 ράχθη ὁ Κωνσταντίνος, ὅτι μόνος ἦν ἐστεμμένος, οἱ δὲ ἀδελ- C
φοὶ αὐτοῦ οὐδεμίαν ἀξίαν εἶχον· καὶ ἀποστείλας Θεόδωρον
πατρίκιον τὸν κολωνείας ἐτροπώσατο αὐτούς, ἐπαινέσας αὐ-
τούς. καὶ ἔλαβεν τὰ πρωτεῖα αὐτῶν τοῦ ἀνελθεῖν ἐν τῇ πό-
λει καὶ μετὰ τῆς συγκλήτου βουλευσασθαι καὶ ποιῆσαι τὸ
20 θέλημα αὐτῶν. εὐθέως δὲ ὁ βασιλεὺς αὐτούς ἐφούρκισεν

1. τοῦ δὲ — — — εὐνούχησεν: haec omnia aliunde aperte in-
trusa om. a. 2. Μιζίζιος Α, Μιζίζιος vulg. 17. ἐτροπώ-
σατο Α, a manu correctoris. 18. ἐσελθεῖν Α.

republicam administrat. cum imperator Constans in Sicilia moraretur, ac lotum ivisset, Mizizius adiunctis parricidii sociis eum aggreditur, et letum infert. successor imperii Mizizium ac reliquos sceleris auctores poenis subicit, et capitis damnat. similiter et Iustinianum patricium, Germani, qui deinde patriarchae dignitatem sustinuit, patrem, occidit, ipsum verò Germanum ferocius se gerentem virilibus resectis castigavit.

Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

A.C. 661

Hoc anno Constantinus cum fratribus imperium administravit. Saraceni vero comparato exercitu in Africam excurrerunt, et octoginta hominum millia, ut ferunt, in captivitatem miserunt. thematis porro orientalium milites Chrysopolim accesserunt, dicentes: in trinitatem credimus, imperatores tres coronemus. Constantinus, qui solus imperii coronam suscepit, his auditis turbatus est, quamvis eius fratres nulla imperii dignitate penes populum essent conspicui. misso itaque Theodoro coloniae patricio, propositaque laudis et consilii eorum alibi probandi specie, sententiam eorum devertit et elusit. primores enim eorum et clamoris auctores in urbem transire iussos, et ut postulatis fieret salis, senatus consultum expetere persuasos, trans portum in Sycaena regione patibulis affixos sceleris poenam ferre im-

ἀντίπεραν ἐν Συκαῖς. καὶ τοῦτο ἰδόντες καὶ καταισχυθέν-
τες εἰσῆλθον ἐν ὁδῷ εἰς τὰ ἴδια. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς ἀδελ-
Φοὺς αὐτοῦ ἐρινοκόπησεν.

A.M.6162 Τούτῳ τῷ ἔτει χειμῶν μέγας ἐγένετο, καὶ πολλοὶ ἐκινδύ-
V.234 νευσαν ἄνθρωποι καὶ θηρία. καὶ ἐχείμασεν Φαδαλᾶς εἰς 5
Κυζίκον.

A.M.6163 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βουσοῦρ, καὶ ῥηγματώτευσ-
P.294 σεν πολλοὺς, καὶ ὑπέστρεψεν.

A.M.6164 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη Ἴρις ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἔφριξεν
πᾶσα σάρξ, ἐν μηνὶ Μαρτίῳ Δύστρεφ, ὥστε λέγειν πάντας 10
ὅτι, συντέλεια ἐστίν. τοῦτῳ τῷ χρόνῳ στόλον μέγαν ἐξαρτύ-
σαντες οἱ ἀρρηταὶ τοῦ Χριστοῦ, καὶ παραπλεύσαντες Κιλι-
κίαν, παρεχέμασαν, εἰς Σμύρνην Μουαμὲδ ὁ τοῦ Ἀβδελά,
Καῖσος δὲ εἰς Κιλικίαν καὶ Λυκίαν. καὶ ἐγένετο θανατικὸν
ἐν Αἰγύπτῳ. ἀπέστειλε δὲ καὶ Χάλε τὸν ἀμνηραῖον μετὰ 15
καὶ ἑτέρου στόλου πρὸς βοήθειαν αὐτῶν, ὡς ἱκανώτατον καὶ
τολμηρόν εἰς μάχην. ὁ δὲ προλεχθεὶς Κωνσταντῖνος τὴν τοι-
αύτην τῶν Θεομάχων κατὰ Κωνσταντινουπόλει κίνησιν ἐγνω-
κώς, κατεσκεύασεν καὶ αὐτὸς διήρεις εὐμεγέθεις κακκαβοπυρ-

10. μηνὶ Μαρτῷ A. 11. χρόνῳ] ἔτει A. 12. τοῦ Χριστοῦ
om. A f. 13. Σμύρνην om. A a f. Μουαδ a f. 15. καὶ
Χαλὲ A, Χάλε vulg. 16. αὐτῶν] αὐτῷ a. 18. κίνησιν add.
ex A. 19. κακκαβοπυρφόρους A a mg. Pat., κακκαβοπυρ-
φόρους f, κακκαβοπορφύρους vulg.

perator decrevit. reliqui viso huiusmodi spectaculo, pudore suffusi
domum redierunt. post haec fratres naribus mulitari imperator
edixit.

A. C. 662 Hoc anno hiems adeo vehemens terris incubuit, ut multi homi-
nes atque animalia periclitata sint. porro Phadadas ad Cyzicum
hiemavit.

A. C. 663 Hoc anno Busur expeditione suscepta, captivorum multitudinem
abegit, et ad suos se recepit.

A. C. 664 Hoc anno Iris in caelo conspecta carni omni tremorem incussit
mense Martio Dystro, adeo ut omnes rerum universarum consumma-
tionem advenisse praedicarent. eodem anno qui Christi fide negata
Saracenorum acies ducebant Muamed et Caisus classe maxima praeparata,
cum ea Ciliciam praeternavigaverunt, egeruntque hiberna,
Muamed quidem filius Abdelae Smyrnae, Caisus, vero in Cilicia et
Lycia. horrenda quoque mortalitas universam Aegyptum incessit.
porro ameram alium Chale nomine cum classe ad ferendum auxilium,
quod et pugnare et aliquid audere valeret, summisit. memoratus autem
Constantinus comperto dei adversariorum in Cpoli proposito,
biremes etiam cacabos igitur oppletos ferentes, et dromones siphoui-

φόρους καὶ δρόμοντας σιφωνοφόρους· καὶ τούτους προσηρ-
μίσαι ἐκέλευσεν ἐν τῷ Προκλιανισίῳ τῷ Καισαρίῳ λιμένι.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ προλεχθεὶς τῶν Θεομάχων στόλος ἀνα- A.M. 6165
βάλας προσώρμισεν ἐν τοῖς Θρακίῳις μέρεσιν ἀπὸ τῆς πρὸς
5 δύσειν ἀκρότητος τοῦ Ἑβδόμου, ἥτοι τῆς λεγομένης Μαγναί- C
ρας μέγεις πάλιν τοῦ πρὸς ἀνατολὴν ἀκρωτηρίου τοῦ λεγο-
μένου Κυκλοβίου. κατὰ πᾶσαν οὖν ἡμέραν συμβολὴ πολέμου
ἐκροτεῖτο ἀπὸ πρῶτ' ἕως ἑσπέρας, ἀπὸ τοῦ βραχιολίου τῆς
Χρυσῆς πόρτης μέχρι τοῦ Κυκλοβίου ἑαυτοὺς ὠθοῦντες καὶ
10 ἀντιωθόμενοι. ἐν τούτοις οὖν διετέλεσαν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλλίου
μηνὸς μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου. καὶ ὑποστρέψαντες ἀπέρχονται
ἐν Κυζίκῳ, καὶ ταύτην παθαλαβόντες, ἐκείσε παρεχίμαζον.
κατὰ τὸ ἐαυ ἀναβάλλων ὁμοίως πόλεμον διὰ θαλάσσης συνή-
πτεν μετὰ τῶν Χριστιανῶν. ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη δὲ τοῦτο τελέσαν-
15 τες, καὶ αἰσχυνθέντες τῇ τοῦ Θεοῦ βοηθείᾳ καὶ τῆς Θεομήτο-
ρος, πληθὺς τε ἀποβαλόντες ἀνδρῶν μαχίμων, καὶ τραυματίας D
μεγίστης εἰς αὐτοὺς γεγεννημένης, ἀνθυπέστρεψαν μετὰ μεγά-
λης λύπης. ἐκπορίζων δὲ ὁ αὐτὸς Θεοβύθιστος στόλος, κατε-
λήφθη ὑπὸ χειμερίου ζάλης καὶ πνεύματος καταιγίδος ἐπὶ τὰ

1. τούτους A, τούτοις vulg. 2. τῷ ante Καισ.] τῶν vulg. 3.
ἀναμέλας α, ἀναβάλας, ἀναβάσας f. 7. καὶ κατὰ πᾶσαν ἡμ. A.
8. τοῦ add. ex A. βραχιολίου A. 10. οὖν A, δὲ vulg.
13. ἐβαλλον A, ἀνέβαλλον e f. 14. τούτοις τὰ αὐτὰ A. 15.
καὶ αἰσχυνθέντες add. ex A. 18. ἐκπορίζων f.

bus eundem ignem spirantes, ad Proclianisium Caesaris portum in ho-
stes impressionem facturos praeparari iussit.

Hoc anno belli maritimi renovatrix illa dei adversariorum classis A. C. 665
ad Thraciae fines appulit, ab occidentali nimirum promontorio, cui
alias Magnanrae cognomentum, ad usque rursus orientis promontorium,
quod vulgus Cyclobium vocat. singulis itaque diebus a diluculo ad
vesperam ab Aureae portae aruilla ad praenominatum Cyclobium
armis sese impellentium ac vicissim bellica vi repulsorum crederet, Imo
quotidianus, excitabatur et reparabatur confictus. huiusmodi vero coe-
ptis insistebant, et in singulos annos priores renovabant conatus a
mense Aprili ad Septembrem usque. reversi vero Cyzicum aggrediun-
tur, et ea capta, illic hiberna ducunt. porro vere redeunte appli-
cata rursum classe novum pariter bellum cum Christianis mari restau-
rabant. bello tandem per annos septem in hunc modum protracto,
et amissa virorum bellicorum innumera multitudo, vulneribus insu-
per et lue maxima ipsis inflicta, deo deque genitrice auxiliarem ma-
num conferentibus, cum dedecore et animi dolore recessere. ea igitur
classis dei manu submergenda vela faciens, ad Sylael plagam ad-
verso fluctu iactata et procella vehementi appetita, fractis ad saxa

μέρη τοῦ Σουλαίου· καὶ συντριβεῖς ὁλοκλήρως ὤλετο. Σου-
φίαν δὲ ὁ υἱός, τοῦ Ἀῦφ ὁ δευτέρος ἀδελφός, συνέβαλεν πό-
λεμον μετὰ Φλώρου καὶ Πετρωνῷ καὶ Κυπριανοῦ ἔχοντων
P. 295 Ῥωμαϊκὴν δύναμιν· καὶ κτείνονται Ἀραβες χιλιάδες λ'. τότε
V. 235 Καλλίνικος ἀρχιτέκτων ἀπὸ Ἡλιουπόλεως Συρίας προσφυγὼν 5
τοῖς Ῥωμαίοις πῦρ θαλάσσιον κατασκευάσας τὰ τῶν Ἀράβων
σκάφη ἐνέπρησεν, καὶ σύμψυχα κατέκαυσεν. καὶ οὕτως οἱ
Ῥωμαῖοι μετὰ νίκης ἐπέστρεψαν, καὶ τὸ θαλάσσιον πῦρ
εὔρον.

A.M. 6166 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α'. 10
B Τούτῳ τῷ ἔτει ἐχέμασεν Ἀβδελαῦς υἱὸς Καῖς καὶ Φαδα-
λῆς εἰς Κρήτην.

A.M. 6167 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη σημεῖον ἐν οὐρανῷ ἐν ἡμέρᾳ σαβ-
C βατου.

A.M. 6168 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α'. 15
Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο ἀκρίς μεγάλη κατὰ Συρίαν καὶ
Μεσοποταμίαν.

A.M. 6169 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθον Μαρδαῖται εἰς τὸν Λιβάνον·
καὶ ἐκράτησαν ἀπὸ τοῦ Μαύρου ὄρους ἕως τῆς ἁγίας πό-
λεως· καὶ ἐχειρώσαντο τὰς τοῦ Λιβάνου περιωπίας· καὶ 20
D πολλοὶ δοῦλοι καὶ αὐτόχθονες πρὸς αὐτοὺς κατέφυγον· ὥστε

1. Σιλλαίου Α. 5. Ἡλιουπόλεως Α α f, Ἰλίου πόλεως vulg.
7. κατέπρησεν Α. 16. κατὰ Συρίαν Α, κατὰ τε Συρ. vulg.
21. δοῦλοι καὶ αὐτ. Α, δοῦλοι καὶ αἰχμάλωτοι καὶ αὐτ. vulg.

vel in profundum absorptis ratibus, tota dispersit. Suphian autem
fillus, Ayph minor frater cum Floro, Petrona et Cypriano, Romano-
rum militum armatam manum secum ducentibus manus conseruit,
eaque pugna Arabum triginta millia caesa fuere. tum vero Callini-
cus Heliopolensis in rebus arte parandis strenuus, Syria ad Romanos
deficiens, igne marino excogitato, Arabum navigia, ipsis hominibus
viviis consumptis, succendit. sicque Romani victores reversi sunt,
ignemque marinum invenerunt.

- A. C. 666 Cpoleos episcopi Constantinii annus primus.
Hoc anno Abdelas filius Caisi et Phadadas Cretae hiemaverunt.
A. C. 667 Hoc anno quodam sabbati die signum in coelo apparuit.
A. C. 668 Cpoleos episcopi Theodori annus primus.
Hoc anno magna locustarum vis Syriam et Mesopotamiam in-
festavit.
A. C. 669 Hoc anno Mardaitae Libanum aggressi tenuerunt quicquid a Mauro
monte est usque ad sanctam urbem, et Libani cacumina quaeque
occupavere, multique tam servi et captivi quam indigenae ad eos se
adiunxerunt, ita ut intra breve admodum temporis spatium ad multa

δι' ὀλίγου χρόνου εἰς πολλὰς χιλιάδας γενέσθαι. καὶ ταῦτα
 μαθὼν Μαρίας καὶ οἱ σύμβουλοι αὐτοῦ ἐφοβήθησαν σφόδρα,
 συλλογισάμενοι ὅτι τὸ βασίλειον τῶν Ῥωμαίων ὑπὸ Θεοῦ
 φρουρεῖται. καὶ ἀποστέλλει πρέσβεις πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
 5 Κωνσταντῖνον ζητῶν εἰρήνην, ὑποσχόμενος καὶ ἐτίσια τῇ
 βασιλεῖ παρέχειν πάντα. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς τοιούτους
 πρέσβεις δεξάμενος, καὶ τὴν αἴτησιν αὐτῶν ἀκηκοὼς, ἀπέ-
 στειλε σὺν αὐτοῖς ἐν Συρίᾳ Ἰωάννην τὸν πατρικίον, τὸν
 ἐπίκλην Πιτζιγαῦδην, ὡς ἀρχαιογενῆ τῆς πολιτείας καὶ
 10 πολυπείρον ὄντα καὶ μεγάλης ἀντεχόμενον φρονήσεως, ἐπὶ
 τὸ ἀρμοδίως διαλεχθῆναι τοῖς Ἀραβι καὶ τὰ τῆς εἰρήνης
 συμφωνῆσαι. τούτου δὲ καταλαβόντος ἐν Συρίᾳ, ὁ Μανίας
 σῶρευμα πεποικῶς τῶν τε ἀμνηραίων καὶ Κορασσηνῶν, ἐδέ- P. 296
 ξατο αὐτὸν μετὰ μεγάλης τιμῆς. πολλῶν οὖν λεχθέντων
 15 ἀναμεταξὺ αὐτῶν εἰρηλικῶν λόγων, συνεφωνήθη πρὸς ἑκατέ-
 ρους ἔγγραφον εἰρήνης γενέσθαι μεθ' ὅρκου λόγον ἐπὶ συμ-
 φῶνον ἐτησίον πάντου παρασχέσθαι τῇ Ῥωμαϊκῇ πολιτείᾳ
 παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν χρυσοῦ χιλιάδας τρεῖς καὶ ἄνδρας αἰχ-
 μαλώτους ὅκτω χιλιάδας καὶ ἵππους εἰγενεῖς ν'. ταῦτα στοι-
 20 χηθέντα μεταξὺ τῶν δύο μερῶν ἐπὶ χρόνον ἧ' φυλάττεσθαι
 πλατεῖαν εἰρήνην ἀνὰ μέσον Ῥωμαίων καὶ Ἀράβων· καὶ

3. τῶν add. ex A. 5. ὑποσχόμενος — — πάντα add. ex A.
 9. Πιτζιγαῦδην A. 12. τούτου δὲ A, τοῦ δὲ vulg. 15. ἐτί-
 ρους A f. 17. παρέχεσθαι A. 18. τρεῖς] τρεῖς f. αἰχμ.
 ὅκτω χιλιάδας A a f, αἰχμ. ν'. vulg.

millia excreverint. qđo audito, Mavias eiusque consilarii valde extimuerunt, adeo ut imperium Romanum sub dei tutela consistere reputantes, legatos de pace habenda ad imperatorem Constantinum summisserint, qui annua quoque tributa pollicerentur. imperator hos benigne excipiens, precibus illorum admissis, delegavit cum ipsis in Syriam Iohannem patricium cognomento Pitsigaudem, ut seniores in re publica multaeque experientiae et prudentiae virum, qui videlicet apte et commode cum Arabibus colloqueretur, pacisque condiciones componeret. is ubi venit in Syriam, Mavias collecto ameraeorum et Corasenorum concilio ipsum perhonorifice excepit. posteaquam vero multa super pace agitata et hinc inde disceptata fuissent, tandem inter utrosque convenit, ut pacis condiciones interposito iureiurando scriberentur, nimirum ut pro vectigali annuo auri pondo tria millia, hominum item captivorum octo millia, et equos generosos quinquaginta Agareni Romanae rei publicae penderent. quibus demum utrinque pactis, pace firma inter Romanos atque Arabes ad annos triginta constituta, publicaeque duobus instrumentis ad utramque partem invi-

Β τῶν τοιούτων καθολικῶν δύο ἐγγράφων λόγων πρὸς ἀλλήλους μεθ' ὅρων γεγονότων καὶ ἀλλήλοις ἐπιδοθέντων, ὁ πολλὰ V. 236 ἥως λεχθεὶς πανεύφημος ἀνὴρ πρὸς τὸν βασιλέα ἀνείστιρευσεν μετὰ καὶ δώρων πολλῶν. ταῦτα μαθόντες οἱ τὰ ἐσπέριαι οἰκοῦντες μέρη, ὃ τε Χαγάνος τῶν Ἀβάρων καὶ οἱ ἐπέκεινα 5 ὤηγες ἐξαρχοὶ τε καὶ κάσταλδοι καὶ οἱ ἐξοχώτατοι τῶν πρὸς τὴν δύσειν ἔθνων, διὰ πρεσβευτῶν δῶρα τῷ βασιλεὶ στείλαντες, εἰρηκὴν πρὸς αὐτοὺς ἀγάπην κυρωθῆναι ᾤκνησαντο. ἔξας οὖν ὁ βασιλεὺς ταῖς αὐτῶν αἰτήσεσι, ἐκύρωσεν καὶ πρὸς αὐτοὺς δεσποτικὴν εἰρήνην. καὶ ἐγένετο ἀμεριμνία μεγάλη 10 Ἐν τε τῇ ἀνατολῇ καὶ ἐν τῇ δύσει.

A.M. 6170 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Γεωργίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Μεσοποταμίαν, ἐν ᾧ πίπτει τὸ Βαϊάν, καὶ ὁ τροῦλλος τῆς ἐκκλησίας Ἐδέσσης· καὶ κτερίζει αὐτὸν Μανίας σπουδῇ τῶν Χρι- 15 στιανῶν.

A.M. 6171 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπεβίω Μανίας ὁ τῶν Σαρακηνῶν πρῶ- D τος βασιλεὺς μηνὶ Ἀρτεμισίῳ 5' ἰνδικτιῶνι α'. γέγονε δὲ στρατηγὸς ἔτη κγ', καὶ ἡμήρευσεν ἔτη κδ', καὶ ἤρξεν Ἰζίδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ· καὶ τούτῳ τῷ χρόνῳ τὸ τῶν Βουλγάρων ἔθνος ἐπὶ 20 θεν τῇ Θυρίκῃ. ἀνυγκαιὸν δὲ εἰπεῖν καὶ περὶ τῆς ἀρχαιότη-

2. γεγονοτων add. ex f, μεθ' ὅρων γεγ. καὶ ἀλλ. om. A. 4. μετὰ δώρων c. 8. εἶξεν — καὶ ἐκέρ. A. 14. Βόταν f. 17. ὁ add. ex A. πρωτοσύμβουλος A. 19. ἔτη κς' A f, ἔτη κ' vulg. 20. καὶ τούτῳ A, ἐν τούτῳ vulg.

cem datis, celebris ille ac saepius laudatus vir cum muneribus maximis ad imperatorem reversus est. hoc ubi percepere qui occasum incolebant, Chaganus Abarnum princeps, caeterique illarum provinciarum reges, duces et castaldi, virique occidentalium nationum primores, legatos una cum muneribus ad imperatorem pacis concordiaeque cum ipso ineundae firmandaeque gratia misere. imperator eorum precibus concedens, pacem, qua se testaretur dominum, cum ipsis firmavit. atque ita quies et tranquillitas maxima tam in oriente, quam in occidente obtinuit.

A. C. 670 Cypoleos episcopi Georgii annus primus.

Hoc anno magnus terrae motus per Mesopotamiam extitit, quo ambo et ecclesiae Edessenae trullus corruit: eum vero Mavias suavis atque precibus Christianorum restaurat.

A. C. 671 Hoc anno mensis Aprilis die sexto, indictione prima, Mavias primus Saracenorum rex leto extinctus est. gentis suae ducem se gessit annos viginti, ameram se renunciavit annos viginti quatuor. Ixid vero eius filius post eum principatum obtinuit. sub id vero tempus Bul-

τος τῶν Ὀνογουνδούρων, Βουλγάρων καὶ Κοιραίων. ἐν τοῖς
 ἄρκτησι περαιτικοῖς μέρεσι τοῦ Εὐξείνου πόντου, ἐν τῇ λε-
 γομένῃ Μαιώτιδι λίμνῃ, εἰς ἣν εἰσάγεται ποταμὸς μέγιστος
 ἀπὸ τοῦ ὠκεανοῦ καταφερόμενος διὰ τῆς τῶν Σαρματῶν γῆς, P. 297
 5 λεγόμενος Ἀτάλ, εἰς ὃν εἰσάγεται ὁ λεγόμενος Τάναϊς ποτα-
 μὸς καὶ αὐτὸς ἀπὸ τῶν Ἰβηρίων πυλῶν ἐξερχόμενος τῶν ἐν
 τοῖς Καυκασίοις ὄρεσιν, ἀπὸ δὲ τῆς μίξεως τοῦ Τάναϊ καὶ
 τοῦ Ἀτάλ, (ἄνωθεν τῆς προλεχθείσης Μαιώτιδος λίμνης σχι-
 ζομένου τοῦ Ἀτάλ) ἔρχεται ὁ λεγόμενος Κούφισ ποταμὸς, καὶ
 10 ἀποδίδει εἰς τὸ τέλος τῆς Ποντικῆς θαλάσσης πλησίον τῶν
 Νεκροπυλῶν εἰς τὸ ἄκρωμα τὸ λεγόμενον Κοιρὸν πρόσωπα.
 ἀπὸ δὲ τῆς προσημειωθείσης λίμνης ἴσα ποταμῷ θάλασσα, καὶ
 εἰσάγεται εἰς τὴν τοῦ Εὐξείνου πόντου θάλασσαν διὰ τῆς γῆς
 Βοσπόρου καὶ Κιμμερίου, ἐξ οὗ ποταμοῦ ἀγρεύεται τὸ λεγόμε-
 15 νον Μουρζούλιν καὶ τὰ τοῦτου ὅμοια, καὶ εἰς μὲν τὰ πρὸς
 ἀνατολὴν μέρη τῆς προκειμένης λίμνης ἐπὶ Φαναγουρίαν καὶ
 τοὺς ἐκεῖσε οἰκοῦντας Ἑβραίους παράκεινται ἔθνη πλείστα·
 ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς λίμνης ἐπὶ τὸν λεγόμενον Κούφιν ποταμὸν,
 ἐνθα τὸ ζυστὸν ἀγρεύεται Βουλγαρικὸν ὀψάριν, ἡ παλαιὰ Βουλ-
 20 γαρία ἐστὶν ἡ μεγάλη, καὶ οἱ λεγόμενοι Κότραγοι ὁμόφθοι

1. Ὀνογουνδούρων Βουλγάρων A a f, Οὐνογουνδοβουλγάρων
 vulg. Κοιραίων A f, Κοιραίων vulg. 5. Ἀτάλ a, Ἀτε-
 λῆς A, Ἀτέλ f, Ἀταλῆς vulg. 11. Νεκροπυλῶν A. 12. τοῦ
 A, furt. τοῦ. 13. γῆς add. ex A. 15. Μουρζούλιν b.
 18. ἐπὶ τὸν A, εἰς τὸν vulg.

garorum gens in Thraciam irrupit. sane de Onogundarensium, Bulga-
 rorum et Cotragorum antiquitate nonnihil hic delibare operae pre-
 tium duco. ad Euxini ponti partes trans mare positas et septentrioni
 subiectas, ad Maeotidem nimirum paludem, in quam fluvius ingens
 ex Oceano per Sarmatarum terram procurrens Atalis nomine exonerat-
 ur, in quem etiam fluvius alter Tanais dictus, ipse pariter ab Ibe-
 riis portis ad Caucasios montes fixis profluens; ex concursu vero Ta-
 nais et Atalis (hic enim Atalis supra memoratam Maeotidem paludem
 ab altero diffunditur) emergit aunis, cui Cuphis nomen impositum,
 qui in maris Pontici sinem iuxta Necropylas ad promontorium, quod
 Arietis facies vocatur, prorumpit. a designata vero palude mare flu-
 minis instar latum in ipsius Euxini ponti sinum per Bosporum et
 Cimmerici regionem exundat. in eo nomine Murzulium, et huic simi-
 les expiscantur. et ad orientalem quidem praeiacentis paludis pla-
 gain, Phanaguriam nuncupant, et Hebraeos istic degentes, hominum
 nationes pleraeque numerantur, ab ipsa vero palude ad fluminis
 Cuphis limites, in quibus xystus Bulgaricus piscis capitur, ipsa anti-

αὐτῶν καὶ οὗτοι τυγχάνοντες. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου τοῦ εἰς τὴν δύσιν * Κροβάτιον τοῦ κύρου τῆς λεχθιάης Βουλγαρίας καὶ τῶν Κοτρώγων τὸν βίον μεταλλάξαντος, καὶ πέντε καταλιπόντος νιούς, καὶ διατυπώσαντος μηδαμῶς τούτους ἀποχωριοθῆναι ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλους διαίτης, διὰ τὸ 5 V. 237 πάντα κυριεύειν αὐτοὺς καὶ ἐτέρῃ μὴ δονλωθῆναι ἔδει. μετ' ὀλίγον δὲ χρόνον τῆς ἐκείνου τελευτῆς εἰς διαίρεσιν ἐληλυθότες οἱ πέντε αὐτοῦ νιοί, διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων μετὰ τοῦ ἐν ἐπεξουσιότητι ἐκώστου αὐτῶν ὑποκειμένου λαοῦ. καὶ ὁ μὲν πρῶτος νιὸς ὁ λεγόμενος Βατβαϊᾶν τὴν ἐντολὴν τοῦ οἰκείου 10 φυλάξας πατρός, διέμεινεν ἐν τῇ προγονικῇ αὐτοῦ γῇ μέχρι τῆς δεῦρο. ὁ δὲ δευτερος τούτου ἀδελφός, ὁ λεγόμενος Κότραγος, τὸν Τάναϊν διαβάς ποταμὸν ἀπέναντι τοῦ πρώτου ἤκτισεν ἀδελφοῦ. ὁ δὲ τέταρτος καὶ ὁ πέμπτος τὸν Ἰστρον 15 Δῆτοι Δάνουβιον λεγόμενον περαιοθέντες ποταμόν, ὁ μὲν εἰς 15 Παντονίαν τῆς Ἀβαρίας ὑποταγεῖς τῷ Χαγάνῳ τῶν Ἀβάρων, ἔμεινεν ἐκεῖ μετὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, ὁ δὲ τὴν πρὸς τῇ Ῥαβέννῃ Πεντάπολιν καταλαβὼν, ὑπὸ τὴν βασιλείαν τῶν Χριστιανῶν γέγονεν. ἔπειτα τούτων ὁ τρίτος, Ἀσπαρουχ λεγόμε-

1. δὲ add. ex A. 2. post δύσιν fort. add. τελευτήσαντος.
 3. μεταλλάξαντα — καταλιπόντα a. 9. ἐκώστου add. ex A.
 10. Βατβαϊᾶν A, Βατβαϊᾶν a, Βατβαϊᾶν f, Βατβαϊᾶν ug. Par.
 15. λεγόμενον add. ex A. 16. Ἀβαρίας A, Ἀβαρίας vulg.
 17. τῇ Ῥαβέννῃ τὴν Ἀβέννῃ A, τὴν Ἀβέννῃ f. 19. Ἀσπαρουχ A f.

qua magnaue Bulgaria sita est, et quae Cotragorum Bulgariis contri-
 bulum vocatur regio. caeterum Constantini temporibus, qui in oc-
 cidente * Crobatus quidam praefatae Bulgariae Cotragorumque do-
 minus leto vicinus filios quinque post se relinquens, iis condito testa-
 mento praecepit, uniuscuiusque dominio firmo ac stabili retinendo
 et ab exterarum gentium servitute vindicando, ne seorsim a se iuvi-
 cem habitarent: at cum post breve tempus a patris obitu quinque
 liberi illi ad distribuendas ad invicem dominii portiones singulas pro-
 cessissent, ad invicem rursus cum subiecto suae potestati populo se-
 gregandos se decreverunt. et primogenitus quidem filius nomine Bat-
 baias, paterni mandati tenax in avito solo ad hunc usque diem con-
 stitit. secundus natus frater, Cotragom dixerunt, Tanai flumine traie-
 cto, ex adverso fratris primogeniti sedes posuit, quartus autem et
 quintus, flumen Istrum, intellige Danubium, praetervecti, ille quidem
 in Pannoniam Abaricam Chagano Abarum principi postmodum subden-
 dus cum omnibus suis copiis transit, hic vero Pentapolim ad Raven-
 nam perveniens, Christianorum imperio pariter subiectus remansit.
 fratrum deinde istorum tertius Asparuch vocatus Danapri et Danastri

ρος, τὸν Δάναπριν καὶ Δάναστριν περάσας καὶ τὸν Ὀλγον καταλαβὼν βορειοτέρους τοῦ Δανουβίου ποταμούς, μεταξὺ τούτων κἀκείνου ὤκησεν, ἀσφαλῆ καὶ δυσμάχητον εἶναι τὸν τόπον στοχασάμενος ὃς ἐκάστου μέρους· τελματώδης γὰρ ἔμπροσθεν, καὶ ἄλλοθεν τοῖς ποταμοῖς στεφανούμενος, πολλὴν τῇ ἔδναι τεταπεινωμένῳ διὰ τὸν μερισμὸν τὴν ἐκ τῶν πολεμίων παρῆχεν ἄνεσιν. τούτων δὲ οὕτως εἰς πέντε μέρη διαιρεθέν· P. 298 τῶν, καὶ ἐν βραχύτῃ κατανησάντων, ἐξῆλθεν τὸ μέγα ἔθνος τῶν Χαζάρων ἀπὸ τοῦ ἐνδοτέρου βάθους Βερζιλίας τῆς πρώτης 10 Σαρματίας, καὶ ἐδέσποσε πάσης τῆς περατικῆς γῆς μέχρι τῆς Ποντικῆς θαλάσσης· καὶ τὸν πρῶτον ἀδελφὸν Βατβαίαν τῆς πρώτης Βουλγαρίας ἄρχοντα ὑποτελῆ καταστήσας, φόρους παρ' αὐτοῦ κομίζεται μέχρι τοῦ νῦν. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μεμαθηκώς, ὅτι ἐξάπινα ἔθνος ῥυπαρὸν καὶ ἀκάθαρτον ἐκείθεν 15 τοῦ Δανουβίου εἰς τὸν Ὀλγον ἐσκήνωσεν, καὶ τὰ πλησιάζοντα τῷ Δανουβίῳ ἐκτρέχει καὶ λυμαίνεται, τοῦτ' ἔστιν τὴν νῦν ὑπ' αὐτῶν κρατουμένην χώραν, ὑπὸ Χριστιανῶν τότε κρατου- B μένην, ἡλιάθη σφόδρα· καὶ κελεύει περᾶσαι πάντα τὰ θέματα ἐν τῇ Θράκῃ. καὶ ἐξοπλίσας στόλον διὰ τε γῆς καὶ

1. Ὀλγον] Ὀγchon A, Ὀγχλὸν vulg. 2. βορειοτέρους — ποταμοῦ, οὗς A. 6. ἐκ τῶν πολεμίων A f, ἐκ πολεμίων a, ἐκ πολεμίων vulg. 9. Βερζιλίας A f, Βερζιλίος vulg. 15. Ὀλγον A, Ὀγχλὸν vulg. 16. τῷ Δανουβίῳ A, τοῦ Δανουβίου vulg. 17. ὑπ' αὐτῶν A, παρ' αὐτῶν vulg. 18. περ. πάντα A. πάντα τε περ. vulg.

fluminibus praeternavigatis, et ad Olgum alium amnem iam profectus (hi sunt fluvii Daoubio magis boreales), ioter hunc et illos, tutum et inexpugnabilem ex utraque parte locum coniectatus, sedem et habitationem mediam habere constituit. cuius alt enim in aeterniore parte paludibus munitus locus, et hinc et inde fluminibus circumcinctus, maximam genti, quae alioqui propter hanc divisionem imminuta fuerat, ab hostibus securitatem praestitit. his ita in quinque partes divisus, et ad parvum et infirmum quidpiam redactis, numerosa Chazarorum gens ex interiori Berzeliae, quae est priusae Sarmatae, recessu, promittit, omnibusque usque ad mare Ponticum sub ditionem suam redacta traxit flumen positus provinciis, a Batbaia primae Bulgariae priocipe (is erat quinque fratrum priusae) vectigali sibi reddito, tributum ab eo in hanc usque diem exigit. imperator Constantinus ubi gentem sordidam et immundam Danubio superato ad Olgum teotoria ex improvise fixisse, et per regionem Danubio adjacentem grassari et stragem inferre (eam nimirum nunc ipsi occupant terram, quae tunc Christianorum ditionis erat), maximum inde concepit dolorem. iubet itaque legiones omnes in partes Thraciae migrare, arma-

θαλάσσης καὶ αὐτῶν ἀπεκίνησεν, πολέμῳ τούτους ἐκδιώξαι
 πειρωμένος, καὶ διὰ μὲν τῆς πρὸς τῷ Ὀλγῳ καλουμένην καὶ
 Δανουβίῳ ἡπείρου τὰ περὶ τὰ παρατάξας, διὰ δὲ τῆς πλησι-
 ζούσης ἀκτῆς τὰς ναῦς προσορμίσας. τοῦτο δὲ τὸ ἀθρόον
 καὶ παμπληθὲς τῆς παρατάξεως οἱ Βούλγαροι θρασυάμενοι τῆς 5
 ἐαυτῶν ἀπεγνωστότερας σωτηρίας, εἰς τὸ προλεχθὲν ὀχυρώμα
 καταφεύγουσιν, καὶ ἐαυτοὺς ἀσφαλιζονται. ἐν τρισὶ δὲ καὶ
 C τέτταρσιν ἡμέραις ἐκ τοῦ τοιούτου ὀχυρώματος αὐτῶν μὲν
 ἐξελθεῖν μὴ τολμησάντων, τῶν δὲ Ῥωμαίων πόλεμον μὴ συν-
 αψάντων διὰ τὴν προκειμένην τῶν τελευτῶν πρόφασιν, στο- 10
 χασάμενον τὸ μακρὸν ἔθνος τὴν χαννότητα τῶν Ῥωμαίων
 ἀνελάβετο, καὶ προθυμότερον γέγονεν. τοῦ δὲ βασιλέως ἐν
 ποδालγίᾳ ὀδυνηθέντος, καὶ ἐπὶ Μεσημβρίαν βιασθέντος
 ὑποστρέψαι διὰ συνήθειαν λουτροῦ, ἅμα πέντε θυρωρῶν καὶ
 τῶν οἰκείων αὐτοῦ ἀνδρῶν, κατέλιπε τοὺς στρατηγούς καὶ 15
 τὸν λαόν, κελεύσας παρακονδακίζειν καὶ ὑποσῦραι αὐτοὺς ἐκ
 τοῦ ὀχυρώματος, καὶ πόλεμον πρὸς αὐτοὺς χρῆσθαι, εἰ τύ-
 χοι αὐτοὺς ἐξελθεῖν· εἰ δὲ μὴ, παρακαθίσαι αὐτοῖς, καὶ φν-
 D λάττειν ἐν τοῖς ἐρύμασιν. οἱ δὲ τοῦ καβαλλαρικοῦ τὸν βα-
 σίλειά φεύγειν διαφημίσαντες, καὶ φόβῳ συσχεθέντες, τῇ αὐτῇ 20

1. καὶ αὐτῶν add. ex A.

παρατάξας A, διατάξας vulg.

19. ῥεύμασιν f.

αχθέντες τοιαύτῃ vulg.

3. Δανουβίῳ A, Δανουβίου vulg.

10. τελευτῶν A b, καλμάτων

vulg.

20. συσχεθέντες τῇ αὐτῇ Δ, συ-

taque tum mari tum terra militum manu expeditionem suscepit, ar-
 morum vi hostes locis occupatis deturbare meditatus, et per conti-
 nentem quidem, et Olgo sic vocato Danubioque vicinas terras pede-
 stres copias composuit, et ad vicinas fluminis oras naves applicuit.
 porro Bulgari tam repentinum atque numerosum belli ordinem con-
 spicati, in salutis desperationem coniecti, in memoratum praesidium
 se recipientes, in tuto sese componere. tres itaque vel etiam dies
 quatuor ex huiusmodi praesidio pedem efferre non ausi, sed nec Ro-
 mani propter adiacentium paludum occasionem ad conflictum descen-
 dere confusi, haerent ex parte utraque; tum certe impura gens, Roma-
 norum imbecillitate et mollitie conspecta, animos recepit, et ad bel-
 lum committendum alacrior effecta est. interim imperator acri pedum
 dolore vexatus balnei facilius et commodius habendi gratia cum solis
 drononibus quinque nonnullisque palatii domesticis Mesembriam re-
 dire coactus, exercitu ducibusque velitari inssis, et hostes e praesidio
 pellicere, et tandem cum eis rigido Marte, si tamen foras auderent
 prorumpere, sin minus, obsidione circumcingere, et in suis munimen-
 tis oculos observare, castris abscessit. equites imperatorum fugere

φυγῇ ἐχρήσαντο μηδενὺς διώκοντος. οἱ δὲ Βούλγαροι τοῦτο V. 238
 θεασάμενοι ἐπεδίωκον ὅπισθε αὐτῶν, καὶ τοὺς πλείστους ξίφει
 ἀνείλον, πολλοὺς δὲ καὶ ἐτραυμάτισαν, καὶ καταδιώξαντες
 αὐτοὺς μέχρι τοῦ Δανουβίου, καὶ τοῦτον περᾶσαντες, καὶ ἐλ-
 5 θόντες εἰς τὴν λεγομένην Βάρναν, πλησίον Ὀδύσσου καὶ τοῦ
 ἐκείσε μεσογείου, καὶ τὸν τόπον ἐωρακότες ἐν πολλῇ ἀσφαλείᾳ
 διακείμενον, ἐκ μὲν τῶν ὀπισθεν διὰ τοῦ Δανουβίου ποταμοῦ,
 ἔμπροσθεν δὲ καὶ ἐκ πλαγίων διὰ κλεισουργῶν καὶ τῆς Πον-
 10 τικῆς θαλάσσης, κυριευσάντων δὲ αὐτῶν καὶ τῶν παρακειμέ- P. 299
 10 νων Σκλαβινῶν ἐθνῶν τὰς λεγομένας ἐπὶ τὰ γενεάς, τοὺς μὲν
 Σεβέρεις κατήκισαν ἀπὸ τῆς ἔμπροσθεν κλεισούρας Βεργά-
 βων ἐπὶ τὰ πρὸς ἀνατολὴν μέρη, εἰς δὲ τὰ πρὸς μεσημ-
 βρίαν καὶ δύσιν μέχρι Ἀβαρίας τὰς ὑπολοίπους ἐπὶ τὰ γενεάς
 ὑπὸ πάντων ὄντας· ἐν τούτοις οὖν πλατυθέντων αὐτῶν
 15 ἐγαυρίασαν, καὶ ἤρξαντο τὰ ὑπὸ τὴν Ῥωμαϊκὴν πολιτείαν
 ὄντα κύστρα τε καὶ χωρία ἐπιρρίπτειν καὶ αἰχμαλωτίζειν.
 ὁθὲν ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς εἰρήνευσε μετ' αὐτῶν, ἐτήσια
 αὐτοῖς συμφωνήσας παρέχειν πάντα ἐπ' αἰσχύνη Ῥωμαίων B
 διὰ πληθὺς πταισμάτων· θανμαστὸν γὰρ ἦν ἀκοῦσαι τοῖς
 20 μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι ὁ πάντας ἑαυτοῦ ὑποτελεῖς κατα-

3. καὶ ante ἐπρ. add. ex A. 7. τοῦ add. ex A. 8. καὶ ante
 τῆς om. A f. 11. κατήκισαν vulg. 13. ὑπολοίπους A, ὑπο-
 λοιπὰς vulg. 14. πάντων A, πάντων vulg. 19. ἀκούμε-
 ρον A α, ἀκούμεν f.

ratl, timore animis concepto in unum globum collecti, pari quoque
 fuga nullo persequente aut excitante usi sunt. Bulgari eo spectaculo
 excitati, fugientes retro insequuntur, et his quidem necem, aliis vulnera
 gladiis inferunt, reliquos ad Danubium usque coram se fugant. tum
 vero flumine trajecto, Barnam ita dictam, urbem Odyssso vicinam, et
 mediterraneos agros perveniunt. cumque locum omnem retrorsum ab
 amne Danubio, ante vero et ab utroque latere clusuris sive montium
 angustiis et mari Pontico probe manitum conspexissent, et Sclavino-
 rum illic degentium septem generationes, quae dicuntur, in potesta-
 tem redegressent, Seberenses quidem ab anteriore Beregaborum clusura
 ad orientales plagas, meridiem vero et occidentem versus ad Aharum
 usque reliquas gentes septem sibi vectigales factas, illuc transtulit ac
 collocavit. in hunc itaque modum dilatatis et expansis ditionis eorum
 terminis, Romanae rei publicae urbes et oppida animis in superbiam
 elati diruere ac depraedari coeperunt. ex quo imperator coactus pacem
 cum eis agere, et exigente delictorum nostrorum numero, non sine magno
 Romani nominis dedecore, pactam annuatim pecuniam eisdem persol-
 vere. et saepe res auditu mirabilis tum nostratibus extitit, tum exte-
 ris, eos, qui universas gentes, qua ab ortu ad occasum, zursusque a

στησάμενος, τοῖς τε κατὰ τὴν ἐρίαν καὶ δύσιν καὶ ἄρκτον καὶ
 μισημβρίαν, ὑπὸ τοῦ μυσαροῦ καὶ γεοφανοῦς ἔθνους ἡττήθη.
 ἀλλ' οὗτος μὲν ἐκ προνοίας Θεοῦ τοῦτο συμβεβηκέναι Χρι-
 στιανοῖς πιστεύσας, εὐαγγελικῶς διανοησάμενος, εἰρήνευσεν·
 καὶ ἦν ἕως τελευτῆς αὐτοῦ ἡρεμῶν ἐκ πάντων πολέμων, σπου- 5
 δὴν ἔχων ἐξαίρετον ἐνῶσαι τὰς ἀπανταχῇ διηρημένας ἀγίας
 C τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ἀπὸ τῶν χρόνων Ἡρακλείου τοῦ βασι-
 λέως καὶ προπάππου αὐτοῦ, καὶ Σεργίου τοῦ κακόφρονος καὶ
 Πύρρου, τῶν ἀναξίως ἡγησαμένων τοῦ θρόνου Κωνσταντι-
 νουπόλεως, μίαν τε θέλῃσιν καὶ μίαν ἐνεργεῖαν ἐπὶ τοῦ 10
 κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δο-
 γματισάντων, ὧν τὰς κακοδοξίας ἀνατρέψαι σπουδάζων ὁ
 Χριστιανικώτατος βασιλεὺς σύνοδον οἰκουμενικὴν συναθροί-
 σας ἐπισκόπων σπθ' ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὰ τε προκεκυ-
 ρωμένα ἐν ταῖς προλαβούσαις ἀγίαις καὶ οἰκουμενικαῖς πέντε 15
 συνόδοις ἐπεβεβαίωσε δόγματα, καὶ τὸ τῶν δι' ὀφελείων
 καὶ ἐνεργειῶν εὐσεβὲς θεσπισθῆναι δόγμα συνεψηφίσαιτο κατὰ
 D τὴν αὐτὴν ἀγίαν καὶ ἀκριβεστάτην ἔκλην οἰκουμενικὴν σύνο-
 δον, ἧς ἐξῆρχον ὁ αὐτὸς πανενσιβῆς βασιλεὺς Κωνσταντῖνος
 καὶ οἱ εὐσεβεῖς ἱεράρχαι.

20

3. οὗτος A, οὕτως vulg.	5. πολέμων A.	10. μίαν τε A,
μίαν δὲ vulg.	μίαν οὐσίαν ἐνεργείας f.	12. σπουδάζων]
δοξάζων f.	14. καὶ αὐτὰ τε τὰ A.	15. προλαβούσας add. ex
A. πέντε add. ex A.	16. δύο add. ex A.	17. πανομή-
γας f.	19. ἐξῆρχον A, ἐξήρχεν vulg.	πανεύφημος f.

meridie ad septentrionem longe lateque excurrit orbis, vectigales olim
 sibi fecere, nunc ab ista abominanda et nuper enata gente esse su-
 peratos. verumtamen imperator istud ex dei providentia contingere
 arbitratus, cum evangelii sensu mente probe percepto, pacem fecit,
 atque ita demum reliquum vitae suae spatium sine ullis bellorum tu-
 multibus tranquillum exegit, id prae caeteris summo studio procurans,
 ut sanctae dei ecclesiae dissidium ubique passae a temporibus
 Heraclii imperatoris proavi sui, et vesani Sergii et Pyrrhi, qui Cpo-
 leos throno indigne praefecti nam voluntatem unamque item actio-
 nem in domino et deo et salvatore nostro Iesu Christo docebant, in
 unionem atque concordiam revocaret. istorum insanas atque impias
 opiniones christianissimus imperator omnino subvertere cum maxime
 studeret, universale concilium episcoporum ducentorum et octoginta
 novem congregans, decreta a prioribus quinque sanctis et oecumeni-
 cis conciliis antea sancita confirmavit, primumque ac rectum de duabus
 voluntatibus atque actionibus dogma per istud sanctum atque accu-
 ratissimum sextum oecumenicum concilium promulgari atque statui
 decrevit. concilium praefuere piissimus imperator Constantinus, piique
 sacrorum antistites.

Ἀράβων ἀρχηγῶν Ἰζίδ ἔτος α'.

A.M. 6172

Τούτῳ τῷ ἔτει συνηθροίσθη ἡ ἁγία καὶ οἰκουμένη
ἐκτὴ συνόδος ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν σπθ' ἐπισκόπων καὶ
πατέρων κατ' ἐπιτροπὴν τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Κων-Ρ. 300
5 σταντίνου.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπώσατο Κωνσταντῖνος τοὺς ἀδελφούς A.M. 6173
αὐτοῦ τῆς βασιλείας Ἡράκλειον καὶ Τιβέριον, καὶ μόνος ἔβα- V. 239
αίλευσε σὺν Ἰουστινιανῷ τῷ υἱῷ αὐτοῦ.

B

Τούτῳ τῷ ἔτει Μουχτάρ ὁ ψεύστης τυραννήσας ἐπικρα- A.M. 6174
10 τὴς γέγονε τῆς Περσίδος, ἀπεκύλει δὲ ἑαυτὸν προφήτην. καὶ
ἐταράχθησαν οἱ Ἀραβες.

Ἀράβων ἀρχηγῶν Μαρουάμ ἔτος α'.

A.M. 6175

Τούτῳ τῷ χρόνῳ ἀπεβίω Ἰζίδ, καὶ ταραχθέντες οἱ Ἀρα- C
βες τοῦ Ἐθρίβου διηγέρθησαν, καταστήσαντες ἀρχηγὸν ἑαν-
15 τοῖς Ἀβδελᾶν τινὰ υἱὸν Ζουβέρ. καὶ συναχθέντες οἱ Φοίνι-
κες καὶ οἱ Παλαιστινοὶ ἔρχονται ἐπὶ τὴν Λαμασκόν, καὶ ἔως
τοῦ Γαβηθᾶ πρὸς Ἀσὺν ἀμνηρῶν Παλαιστίνης· καὶ δίδωσι
χεῖρας δεξιὰς τῷ Μαρουάμ· καὶ ἰστώσιν αὐτὸν ἀρχηγόν,
καὶ ἀμνηρεὺς μῆνας ἑννέα, καὶ τελευτήσαντος αὐτοῦ, Ἀβι-
20 μέλεχ ὁ υἱὸς αὐτοῦ διαδέχεται τὴν ἀρχήν, ἀμνηρεύσας ἔτη

3. ἀγίων ἐπ. Α. 9. Μουχτάρ Α, Μουχάρ vulg. 10. ἀπε-
κύλει Α, ἐπεκύλει vulg. 13. χρόνῳ] ἔτει Α. 14. Ἐθρίβου
Α, Ἐθρίου Α, Ἀθρίβου vulg. cfr. pag. 530, 4. 15. Ζουβέρ Α.
οἱ Φοίνικες καὶ οἱ Παλαιστινοὶ Α, οἱ Φοινίκης καὶ οἱ Παλαιστι-
νης vulg. 17. πρὸς Σάου Α. 19. τελευτήσας Ἀβιμέλεχ b.

Arabum ducis Izid annus primus.

A. C. 672

Hoc anno sanctum et universale concilium sextum ducentorum
octoginta novem episcoporum et patrum pii imperatoris Constantini
nupti Cpoli congregatum est.

Hoc anno Constantinus fratres suos Heraclium et Tiberium ab A. C. 673
imperii dignitate removit, solusque cum Iustiniano filio imperavit.

Hoc anno Muchar impostor tyrannide excitata, Persidem in po- A. C. 674
testatem accepit. is prophetam se praedicabat, ex quo tumultus in-
ter Arabes emergerunt.

Arabum ducis Marvam annus primus.

A. C. 675

Hoc anno Izid fato extinctus est. ex quo Arabes ad Ethribum
positi tumultuati sunt: tandem uno impetu moti Abdelam quendam
filium Zuber ducem sibi praefecerunt, qui vero Phoenicem et Palae-
stinam incolunt, in unum convenientes, Damascus, deinde Gabetham
ad Asan Palaestinae amaram proficiscuntur, manusque dexteram Mar-
vam dantes ducem constituerunt, qui etiam amerae dignitatem non-
ses novem sustinuit, eoque mortuo Abimelech eius filius principatum

κά, καὶ χειροῦται τοὺς τυράννους, καὶ ἀποκτείνει τὸν Ἀβδε-
D lān υἱὸν Ζουβέρ καὶ διάδοχον.

A.M. 6176 Ἀράβων ἀρχηγὸν Ἀβιμέλεχ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκό-
που Θεοδώρου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο λοιμὸς καὶ θανατικὸν μέγα ἐν 5
Συρίᾳ καὶ Ἀβιμέλεχ ἐκράτησε τοῦ ἔθνους. τῶν δὲ Μαροῦ-
τῶν ἐπιτιθεμένων τοῖς μέρεσι τοῦ Ἀβιάου, καὶ λοιμοῦ ἐπι-
κρατοῦντος, ὁ αὐτὸς Ἀβιμέλεχ τὴν ἐπὶ Μανίου ζητηθεῖσαν
εἰρήνην αἰτεῖται, ἀποστείλας πρέσβεις πρὸς τὸν βασιλέα, τὰς

P. 301 αὐτὰς ἔξε' χιλιάδας τοῦ χρυσοῦ νομισμάτων συνθέμενος τε- 10
λεῖν, καὶ τοὺς τῆς' δούλους, καὶ ὁμοίως εὐγενεῖς ἵππους τῆς'.

A.M. 6177 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνεπαύθη ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Κωνσταν-
τῖνος κρατήσας ἔτη ιζ', καὶ ἐβασίλευσεν Ἰουστινιανὸς ὁ υἱὸς
αὐτοῦ.

Ἰστέον ὅτι μάτην ληρωδῶς φλυαροῦσί τινες λέγοντες, 15
μετὰ τέσσαρα ἔτη γεγενῆσθαι τοὺς παρ' αὐτοῖς φημιζόμενους
Βτῆς ἔκτης συνόδου κεφαλαιώδεις τύπους. ὥς γὰρ ἐν πύσι
V. 240 ψευδοηγοροῦντες ἐλέγχονται, ἀποδείκνυνται καὶ ἐν τούτοις μη-
δὲν ἀληθὲς λέγοντες. ἡ γὰρ ἀκριβὴς χρονικὴ ἀποσημειώσεις
τὴν κατὰ τῶν μονοθελητῶν ἀγίαν οἰκουμένην ἔκτην σύνο- 20

10. αὐτὰς add. ex A. νομίσματα A. f. 12. ἀνεπαύθη A,
ἀνεπαύη vulg. 15. μάτην om. f. 19. ἀληθῶς A. χρυ-
ρικῇ add. ex A.

assequitur declaratus ameras, annos viginti et unum, tyrannosque
subegit, et Abdelam Zuber filium et successorem potestatis occidit.

A. C. 676 Arabum ducis Abimelech, Cpoleos episcopi Theodori annus
primus.

Hoc anno fames et pestilentia magna Syriae incubuit, et gentis
imperium Abimelech obtinuit. Mardaitis autem circa Libani regio-
nem excurrentibus, et invalescente pestilentia, pacem prius sub Ma-
via expetitam ipse denno requirit per legatos ad imperatorem missos,
et trecentas sexaginta quinque chiliades nummorum aureorum, servos
totidem et generosorum equorum gregem numero non imparem datu-
rum se annuatim paciscitur.

A. C. 677 Hoc anno plus imperator Constantinus, cum annos septemdecim
imperasset, in pace obdormivit. filius autem eius Iustinianus impe-
rium collegit.

Observandum hominum delirium mentis passorum instar in va-
num eos nugari, qui scriptis suis celebratos sexti concilii capitulares
typos exactis postmodum annis quatuor editos affirmant. ut enim
in plerisque mendacia effutire deprehenduntur, ita et in istis nihil
sani verique asserere. accurata quippe temporum ratio et designatio
sanctum universale sextum concilium verum monotheletarum excidium

δον ἐν τῇ δωδεκάτῃ ἔτει τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου ἐκγό-
νον Ἡρακλείου γενέσθαι λέγει, ἐν ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου
5908. καὶ οἱ μετὰ τοῦτο ἐβασίλευσαν ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖ-
νος ἐτη πέντε, καὶ τελευτήσας αὐτοῦ, ἐμονάρχησεν Ἰουστι-
5 νιανὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐτη δέκα. ἐκβλήθέντος δὲ Ἰουστι-
νιανοῦ ἐκράτησεν Λεόντιος ἐτη γ', καὶ μετὰ Λεόντιον Τιβέ-
ριος ὁ καὶ Ἀψίμυρος ἐτη ζ', καὶ πάλιν Ἰουστινιανὸς ὁ ἐκβλη- C
θεὶς ἐτη ς'. ὥς εὐρίσκεισθαι ἐξ αὐτῶν τῶν δεδομένων τύπων
τῇ β' ἔτει τῆς ἐσχάτης βασιλείας τοῦ αὐτοῦ ὀνομαζομένου
10 Ἰουστινιανοῦ ἐκτεθεῖσθαι αὐτοὺς περιέχοντας ἐν τῇ γ' τύπῳ
ταῖς λέξεσιν οὕτως· σνροωμεν ὅτι τοὺς μὲν δυοὶ γάμοις
περιπαρέντας, καὶ μέχρι τῆς ιε' τοῦ παρελθόντος Ἰανουαρίου
μητὸς τῆς παρελθούσης δ' ἰνδικτιῶνος ἔτους 5913' δουλω-
θέντας τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ μὴ ἐκνήψαντας, προσελομέθα καθαί-
15 ρέσει κανονικῇ ὑποβυλεῖν. καὶ μεθ' ἑτερα· τοὺς δὲ μετὰ
τὴν χειροτονίαν γύμνῃ ἐνὶ παρανόμως προσομιλήσαντας, τοῦτ'
ἐπὶ πρεσβυτέρους καὶ διακόνους καὶ ὑποδιακόνους, ἤδη ἐπὶ D
βαρύν' τινα χρόνον εἰρηχθέντας τῆς ἱερᾶς λειτουργίας καὶ ἐπι-
τιμηθέντας, αὐθις κτύτους ἐν τοῖς οἰκείοις ἀποκαταστήναι
20 βαθμοῖς, μηδαμῶς ἐτέρῃ μείζονι προκόπτοντας βαθμῷ, προ-
δήλως διαλυθέντος αὐτοῖς τοῦ ἀθέσμου συννοικεσίου. ὥστε

2. λέγεται A f.

7. πάλιν Ἰουστ. A, πάλιν ὁ Ξ. vulg.

8.

ἐκδεδομ. A.

12. τοῦ add. ex A.

14. ἐκνήψαι αὐτοὺς προ-

λομένους A f.

15. ὑποβάλλαι f.

19. ἐν add. ex A.

Imperatoris Constantini Heraclii pronepotis anno duodecimo celebra-
tum affirinat, anno a mundi conditu sexies millesimo centesimo se-
ptuagesimo secundo, ipsumque Constantinum annos posthac quinque
imperasse, eoque vivis erepto, Iustinianum eius filium monarchiam
tenuisse annos decem, eiecto Iustiniano, Leontium tyrannide positum
annos tres, post hunc Tiberium, qui etiam Apsimarum, annos septem
regnasse, eiectumque prius Iustinianum illeuo restitutum imperio annos
sex, adeo ut ex ipsis editis concilii typis sive canonibus anno secundo
imperiū Iustiniano naribus mutilato restituti eos primum promulgatos
aperte comperiamus. tertio siquidem canone in haec verba legimus:
matura consilii discussione praehabita, eos, qui duobus coniugiis im-
plicati fuere, et ad praeteriti mensis Ianuarii diem decimum quintum,
praeteritae quartae indictionis, anni sexies millesimi centesimi no-
uagesimi noni peccati servituti obnoxios se voluere, nec nullo pacto
resipiscere, canonicae depositioni subicere illecevimus. et quibusdam
interpositis: eos vero qui post ordines susceptos uno licet coniugio
se devinaxerint, id est presbyteros, diaconos et subdiaconos, brevi tem-
poris spatio sacris ministeriis prohibitos et poenis castigatos propriis

ἐξ αὐτῆς τῆς χρονικῆς ἀποσημειώσεως ἀριθμήτως φαίνεσθαι συναγόμενα ἀπὸ τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς ἑκτῆς συνόδου ἕως τῶν ἐκδεδομένων τύπων ἔτη κζ', πατριαρχούντος ἐν τῇ ἁγίᾳ οἰκουμενικῇ συνόδῳ Κωνσταντινουπόλεως Γεωργίου, ἔτους ἄγον-
P. 302 τος τῆς πατριαρχίας γ', καὶ μετὰ τὴν σύνοδον πατριαρχήσαν-5
τος ἄλλα ἔτη γ', μετὰ δὲ τοῦτον Θεοδώρου ἔτη γ', καὶ Παύλου ἔτη ζ', καὶ Καλλινίκου ἔτη ιβ', καὶ Κύρου ἔτη β', ὡς συνάγε-
σθαι καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πατριαρχῶν ἔτη κζ'. ἀπὸ δὲ τῶν ἐκ-
δεδομένων· τύπων ἕως τοῦ τετάρτου ἔτους Φιλιππικοῦ ἔτη
πέντε· καὶ ἐν τῷ αὐτῷ πρώτῳ εἶτι τῆς βασιλείας Φιλιππι- 10
κοῦ γενέσθαι ἑμμανῆ σύνοδον κατὰ τῆς ἁγίας οἰκουμενικῆς
ἑκτῆς συνόδου· καὶ ἔξωσθέντος Κύρου τῷ ε' εἶτι τῆς πα-
τριαρχίας αὐτοῦ, γενέσθαι Ἰωάννην πατριάρχην τῆς Κων-
σταντινουπόλεως, Ἀνδρέαν δὲ μητροπολίτην τῆς Κρήτης καὶ
B Γερμανὸν μητροπολίτην Κυζίκου, ὑπογράψαντας προδήλως, 15
καὶ ἀναθεματίσαντας μετὰ πάντων τῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς
χρόνους τὴν προρηθεῖσαν κατὰ τῶν μονοθελητῶν ἁγίαν οἰ-
κουμενικὴν ε' σύνοδον· μετὰ δὲ ἔτη γ' τελευτήσαντος Ἰωάν-
νου, μετατεθῆναι Γερμανὸν ἀπὸ Κυζίκου, καὶ πατριαρχήσαι
Κωνσταντινουπόλεως ἔτη δεκαπέντε, καὶ τῷ ιγ' εἶτι τῆς βα- 20

6. μετὰ δὲ — ἔτη γ' om. b.

ιβ' om. A.

ex A.

11. οἰκουμενικῆς add. ex A.

16. αὐτοῦς om. A.

9. ἔτους add. ex A.

10. τῆς βασιλείας add.

14. τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς A, Κρ.

20. εἶτι add. ex A.

6. καὶ Παύλου — ἔτη

10. τῆς βασιλείας add.

14. τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς A, Κρ.

20. εἶτι add. ex A.

demum gradibus denuo restitit, alio superiore nusquam promovendos, nimirum illegitimo contubernio palam prius dissoluto. ex ipsa itaque temporum designatione a celebrata sancta universali sexta synodo usque ad editos canones eius nomine promulgatos aperte colliguntur anni viginti septem, patriarcham nimirum agente in sancta oecumenica synodo Georgio, cuius patriarchatus annus tertius numerabatur, cuique post synodum alii tres in dignitate exacti sunt. post hunc vero Theodorus annos tres, Paulus annos septem, Callinicus annos duodecim, Cyrus denique annos duos sedit, adeo ut ex ipsis patriarcharum aetatibus anni viginti septem dilucide computentur, a canonum vero promulgatione usque ad annum quartum Philippici anni quinque intercedant, primo autem imperii ipsius Philippici anno insani conciliabuli adversus sanctum oecumenicum concilium celebratum sit, Cyroque expulso sub sextum patriarchatus sui annum Ioannes Cpoleos patriarcha factus fuerit; Andreas autem Cretae metropolita et Germanus Cyzici pariter metropolita iussu illi concilio manifesto subscripserint, et cum omnibus eiusdem aetatis episcopis celebratum adversus monothelitas praefato more sanctum sextum concilium anathemate principserint; post annos tres vero mortuo Ioanne, Germanus Cyzico translatus sit Cpolim et pa-

σιλείας Λέοντος ἐξορισθῆναι, καὶ γενέσθαι Ἀναστάσιον, καὶ πατριαρχῆσαι ἐτη κδ· καὶ μετ' αὐτὸν Κωνσταντῖνον ἐτη δώδεκα, καὶ Νικῆταν τεσσαρεσκαίδεκα, καὶ Παῦλον πέντε, καὶ Ταράσιον κα', καὶ Νικηφόρον ἡ, καὶ Θεόδοτον ζ', 5 καὶ Ἀντόνιον ιζ', καὶ Ἰωάννην τὸν λεκανόμαντιν ἐτη ζ' καὶ μῆνα α'.

Ἰουστινιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἔτος α'.

C

A.M. 6178

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστέλλει Ἀβιμέλεχ πρὸς Ἰουστινιανὸν V. 241

βεβαιῶσαι τὴν εἰρήνην· καὶ ἐστοιχῆθῃ ἡ εἰρήνη οὕτως· ἵνα
10 ὁ βασιλεὺς παύσῃ τὸ τῶν Μαρδαϊτῶν τάγμα ἐκ τοῦ Λιβάνου, D
καὶ διακωλύσῃ τὰς ἐπιδρομὰς αὐτῶν· καὶ Ἀβιμέλεχ δώσῃ
τοῖς Ῥωμαίοις καθ' ἐκάστην ἡμέραν νομίσματα χίλια καὶ ἑ-
πον καὶ δοῦλον· καὶ ἵνα ἔχωσιν κοινῶς κατὰ τὸ ἴσον τὸν
φόρον τῆς Κύπρου καὶ Ἀρμενίας καὶ Ἰβηρίας, καὶ ἐπεμψεν
15 ὁ βασιλεὺς Παῦλον τὸν μαγιστριανὸν πρὸς Ἀβιμέλεχ ἀπα-
λίσσασθαι τὰ στοιχηθέντα· καὶ γέγονεν ἔγγραφος ἀσφάλεια
μετὰ μαρτύρων. καὶ φιλοτιμηθεὶς ὁ μαγιστριανὸς ὑπέστρε-
ψεν. καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς προσελάβετο τοὺς Μαρδαίτας
χιλιάδας ιβ', τὴν Ῥωμαϊκὴν δυναστείαν ἀκρωτηριάσας. πᾶ-

1. ἐξορισθῆναι, καὶ A, ἐξωσθέντος vulg. 5. λεκανόμαντιν A,
— μάντιν vulg. 6. μῆνα α' | μῆνας A f. 9. ἡ add. ex A.
10. παύσῃ τὸ A, παύσῃ διὰ τὸ vulg. 11. δώσει A. 13.
κοινῶς A, κοινὰ vulg. 15. τὸν add. ex. A.

triarchatum tennerit annos quindecim, eodemque sub imperatoris Leonis annum decimum tertium sede pulso, Anastasius fuerit institutus, et annos viginti quatuor in patriarchatu numeraverit: hunc Constantinus exceperit annos duodecim, deinde Nicetas quatuordecim, mox Paulus quinque, tum Tarasius uno et viginti, Nicephorus octo, Theodotus sex, Antonius sexilecim, denique Ioannes Iecanomantes annos sex et mensem unum.

Romanorum imperatoris Iustiniani annus primus.

Hoc anno Abimelech firmandae pacis ergo ad Iustinianum lega- A.C. 678
tos misit. his autem conditionibus pax inita, ut imperator Mardaitarum agmen e Libano prorumpens comprimeret et impediret eorum excursions, Abimelech vero in singulos dies mille nummos aureos, et equum, et servum imperatori penderet; et uterque princeps iusta et aequali portione Cypri, Armeniae et Iberiae vectigalia inter se dividerent. imperator Paulum magistrum confirmandae pacis causa ad Abimelech delegavit, cautioque in scriptis coram testibus facta est. et magistrus honorifice exceptus ad imperatorem revertit. et misso edicto Mardaitas ad duodecim millia Imperator, Romanam potentiam eo facto mutilaturus, e loco priore sustulit. quae enim civitates in montium cacuminibus sitae incoluntur ab Arabibus et Mu-

P. 303 σαι γάρ νῦν οἰκοῦμεται παρὰ τῶν Ἀράβων εἰς τὰ ἄγρια πό-
λεις ἀπὸ Μοψουεστίας καὶ ἕως τετάρτης Ἀρμενίας ἀνίσχυροι
καὶ αἰσχροὶ ἐτέγγανον διὰ τὴν ἐφοδον τῶν Μαρδαϊτῶν, ὧν
παρασταλέντων, πάντενα κακὰ πέπονθεν ἡ Ῥωμανίη ὑπὸ τῶν
Ἀράβων μέχρι τοῦ νῦν.

5

Τῇ δ' αὐτῇ εἶτι πέμπει Ἀβιμέλεχ Ζιάνδον τὸν ἀδελφὸν
Μανίδου εἰς Περσίδα κατὰ Μονχτάρ τοῦ ψεύστου καὶ τυράν-
νον. καὶ ἀντιέθη Ζιάνδος ὑπὸ Μονχτάρ. καὶ ἀκούσας
Ἀβιμέλεχ ἔρχεται εἰς Μεσοποταμίαν, καὶ τυραννέται ὑπὸ
B. Σαΐδου· ὃν ἐπανελθὼν διὰ λόγον τὴν Δαμασκὸν πέπεικεν 10
ἀνοξῆσαι τὴν προκαταληφθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ μετὰ τοῦτο
δολοφονεῖ αὐτόν. Ἰουστινιανὸς δὲ νεώτερος ὢν, ὥς ἐξ χρό-
νων, καὶ ἀβούλως τὰ κατ' αὐτὸν διοικῶν, ἀποστέλλει Λεόντιον
τὸν στρατηγὸν ἐπὶ τὴν Ἀρμενίαν μετὰ Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως,
καὶ τοὺς ἐκεῖσε Σαρακηνοὺς κτείνας, ὑποτάσσει Ῥωμαίοις 15
ὡσαύτως καὶ Ἰβηρίαν καὶ Ἀλβανίαν, Βουλκακίαν τε καὶ Μη-
δίαν. καὶ φορολογήσας τὰς χώρας, πάμπολλα χρήματα τῇ
C. βασιλεῖ ἀπέστειλεν. Ἀβιμέλεχ δὲ ταῦτα μεμιασμένως, κατε-
λαμβάνει τὸ Κερκίσιον, καὶ τὴν Θεούπολιν ὑπέταξεν.

2. τετάρτης A, δὲ τῆς δ' vulg.

3. ὢν A, τῶν vulg.

6.

Ζιάνδον A.

7. Μονχτάρ A ubique, Μονχάρ vulg.

14. ἐπὶ

τὴν A, κατὰ τὴν vulg.

16. Βουλκακίαν I, Βουκακίαν mg. Par.

ex Anastasii Bucaniam.

19. Κερκίσιον 2, Κίρσιον A f.

puestiae termino ad quartam usque Armeniam, cunctae ob Mardaitarum, qui deinceps repressi sunt, excursions imminentis iustitiae et habitatoribus vacuae existebant. geuerum sane omnium calamitates et aduersa quaeuis in Romanam ditionem ab ea die in hanc usque horam Arabum opera inundauerunt.

Hoc etiam anno Abimelech Ziandum fratrem Mariae aduersus impostorem et tyrannum Muchtar in Persidem misit, Muchtar vero Ziandum interfecit. accepto nuncio Abimelech in Mesopotamiam progreditur. interea Saidus aduersus eum rebellavit, Abimelech festiue regressus Damascus, quam Saidus sibi praecoccupauerat, data securitatis fide aperiri suadet, cuius ille oblitus perire dolo mortem intulit. Justinianus porro cum iunior adhuc, annorum videlicet sexdecim, existeret, et suis inconsultis rei publicae negotia quaeuis administraret, Leontium ducem cum Romanis copiis in Armeniam misit. hic Saracenis, qui illic aderant, occisis, Armeniam Romanae ditioni subiecit, quemadmodum et Iberiam et Albaniam et Bulgarum et Mediam, et vectigalibus per singulas quasque provincias collectis, ingentem diuitiarum acervum ad imperatorem transmisit. his auditis Abimelech Cercisium profectus, Theopolim subegit.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α'.

A. M. 6179

Τούτῃ τῷ ἔτει ἐγένετο λιμὸς ἐν Συρίᾳ· καὶ πολλοὶ εἰσ-
ῆλθον εἰς Ῥωμανίαν. καὶ ἔλθων ὁ βασιλεὺς εἰς Ἀρμενίαν
ἐκεῖ ἐδέξατο τοὺς ἐν τῷ Αἰβάνῳ Μαρδαίτας, γάλλεον τεῖχος D
5 διαλύσας. παρέλυσε δὲ καὶ τὴν μετὰ τῶν Βουλγάρων πυγι-
οῦσαν εἰρήνην, διαταράζας τοὺς ὑπὸ τοῦ οἰκείου πατρὸς ἐνο-
μίτους γεγονότας τύπους. καὶ κελεύει περᾶσαι ἐπὶ τὴν Θορή· V. 242
κὴν τὰ κυβαλλαρικά θέματα, βουλόμενος τοὺς τε Βουλγάρους
καὶ τὰς Σκλαβινίας αἰχμαλωτίσαι.

10 Τούτῃ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Ἰουστινιανὸς κατὰ Σκλα- A. M. 6180
βινίας καὶ Βουλγαρίας. καὶ τοὺς μὲν Βουλγάρους πρὸς τὸ
παρὸν ὑπηγηκότας ὤδησεν. μέχρι δὲ Θεσσαλονίκης ἐκθῆναι· P. 304
μὴν, πολλὰ πλήθη τῶν Σκλάβων τὰ μὲν πολέμῳ, τὰ δὲ προσ-
φέντα παραλαβὼν, εἰς τὰ τοῦ Ὀψικίου διὰ τῆς Ἀβύδου πε-
15 ρύσας κατέστησε μέρη. ἐν δὲ τῷ ὑποστρέφειν ὁδοστειθεὶς
ὑπὸ τῶν Βουλγάρων ἐν τῷ στενῷ τῆς κλεισούρας μετὰ σφα-
γῆς τοῦ οἰκείου λαοῦ καὶ τραυματίης πολλῆς μόλις ἀντιπα-
ρελθεῖν ἤδυνήθη.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ Ἀβδελᾶς ὁ Ζουβὲρ Μούσαβον τὸν
20 ἴδιον ἀδελφὸν πέμπει κατὰ Μουχτάρ· καὶ συμβαλὼν μετ' αὐ-
τοῦ τρέπεται ὁ Μουχτάρ, καὶ φεύγει ἐπὶ Συρίαν· καὶ φθά- B

5. καὶ add. ex A.

12. ὑπηγητῆ. A, ὑπαγ. vulg.

21. ἐπὶ

Σορ. A, εἰς Σ. vulg.

Cpoteos episcopi Pauli annus primus.

A. C. 679

Hoc anno fames Syriae inenbuit, eiusque plurimi incolae in Ro-
manam ditionem migraverunt. imperator autem in Armeniam profe-
ctus Mardaitarum agmen, aerem illum imperii Romani murum in Li-
bauo prius consistentem et a se eversum, illic suscepit. pacem quo-
que cum Bulgaris firmatam solvit, foederum condiciones a patre con-
cessas ipse perturbans ac omnino violans. et Bulgaros et Sclaviniae
provincias in servitutem mittere meditatus, equestres legiones in
Thraciam transire iussit.

Hoc anno Iustinianus in Bulgariam et Thraciam eduxit exerci- A. C. 680
tum. Bulgarosque sibi obviam cum armis factos tum primum repulit,
et excursionibus subinde Thessalonicam usque habitis, immensum
Sclavorum numerum, qua belli virtute domitum, qua sponte ad se trans-
eantem et deditum, e patria educentes, ad Opsicii partes, trajecto Abydi
freto, habitare decrevit. at in reditu intra compressos montes et clu-
surae angustias a Bulgaris interceptus, multis ex exercitu quoniam cae-
sis, tum vulneratis, vix periculum superare et in oppositam partem
transire valuit.

Eodem anno Abdelas Zuber filius Musabum fratrem germanum
adversus Muchtarum mittit, qui cum eo pugna congressus, Muchtarum

σας αὐτόν, κτείνει αὐτόν. Ἀβιμέλεχ δὲ στρατεύει κατὰ Μου-
σάρου, καὶ νικῆσας κτείνει αὐτόν* καὶ ὑπέταξε πᾶσαν τὴν
Περσίδα.

A.M. 6181 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Ἀβιμέλεχ κατὰ τοῦ Ζουμείρ
C Χαγὰν εἰς τὸ Μάκκα, καὶ κτείνει αὐτόν ἐκεῖ ὁ Χαγὰν. καὶ ὁ
ὑποτάξας τῷ Ἀβιμέλεχ τὴν χώραν τοῦ Χαγὰν ἐναντιομενέην
αὐτῷ, ἐνέπρησε τὸν οἶκον τοῦ εἰδώλου αὐτοῦ σὺν τῷ εἰδώλῳ
τῆς σεβασμιότητος αὐτῶν· δι' ἣν αἰτίαν τὸν Χαγὰν στρατη-
γὸν τῆς Περσίδος προεβάλετο. καὶ ὑπετάγη τῷ Ἀβιμέλεχ ἡ
Περσίς καὶ ἡ Μεσοποταμία καὶ ἡ μεγάλη Ἀραβία τοῦ Ἐθρί- 10
βου· καὶ οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι αὐτῶν ἔπαυσαν.

A.M. 6182 Τούτῳ τῷ ἔτει τέλος ἔσχεν καὶ ἀπαλλαγὴν παντὸς πολέ-
D μων ἡ τῶν Ἀράβων ἀρχή· καὶ εἰρήνευσεν Ἀβιμέλεχ, ὑπο-
τάξας πάντας.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὴν πρὸς Ἀβιμέλεχ εἰρήνην Ἰουστινιανὸς 15
ἐξ ἀνοίας ἔλυσεν· καὶ γὰρ τὴν Κυπρίων νῆσον ἀλόγως με-
τοικῆσαι ἐσπουδασεν, καὶ τὸ σταλὲν χάραγμα παρὰ Ἀβιμέ-
λεχ νεοφανὲς ὄν καὶ μηδέποτε γεγονὸς οὐ προσεδέξατο. πλη-
θος δὲ Κυπρίων περὶ πάντων κατεποντίσθη, καὶ ἀπὸ ἀρρωστίας

5. τὸ Μάκκα A, τὸν Λακκα vulg. 13. τῶν add. ex A. ὑπο-
τάξας πάντας A, ὑπ. καὶ εἰρηγνύσας πάντας vulg.

fugam arripere, et in Syriam se recipere coegit, eumque tandem in
itinere praevergens, e medio sustulit. Abimelech vero adversus Mu-
sarum expeditione suscepta et victoria potitus, hostem neci dat, et
universam Persidem suo subiugat imperio.

A. C. 681 Hoc anno Abimelech misit Chagan in Macca adversus Zumir arma
moturnum. Chagan autem Zumir deleta, provinciam Chagan ipsi ini-
micam sub Abimelech potestatem redegit, et idoli eius aedem igne
succendit, sed et idolum summa religione ab eis cultum extinxit. eam
ob rem Abimelech Chagan Persiae ducem instituit, atque ita Persia,
Mesopotamia, magna Arabia, quae Ethribi, Abimelech imperio sub-
sternuntur, omniaque inter Arabes variis aetatibus agitata bella civilia
cessavere.

A. C. 682 Hoc anno dissidiorum finem et praeliorum omnium exitum Ara-
bum principatus obtinuit. et cum reliquos principes suo subiecisset
imperio et populos in pace continuisset, ipse Abimelech pacem pro-
sequi studuit.

Hoc anno compositam cum Abimelech pacem ex animi dementia
Iustinianus solvit. Cypri quippe incolas in aliam regionem transpor-
tare stolidè nulloque sano consilio meditatus est, nummosque figura
recenter excogitata et hactenus omnino non visa ab Abimelech con-
flatos et in vectigal missos admittere recusavit. Cypriorum subinde
multitudo ingens, cum mare traiceret, submersa est, pars etiam in-

ὅλοντο· καὶ οἱ λοιποὶ ἐστράφησαν εἰς Κύπρον. καὶ ἀκού- P. 305
 σας ταῦτα Ἀβιμέλεχ, ὑποκριθεὶς σατανικῶς, παρεκάλει μὴ
 λυθῆναι τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ δεχθῆναι τὴν αὐτοῦ μονήταν, ὡς
 τῶν Ἀράβων μὴ καταδεχομένων τὴν τῶν Ῥωμαίων χαράγην V. 213
 5 ἐν τοῖς ἰδίοις νομίσμασιν, τῆς δακτῆς τοῦ χρυσοῦ διδομένης
 καὶ μιᾶς ζημίας τοῖς Ῥωμαίοις γινομένης ἐκ τοῦ νέα χαράσ-
 σειν Ἀραβας. ὁ δὲ τὴν παράκλησιν εἰς φόβον νομίσας, οὐκ
 ἐννοήσας, ὅτι τὸ σπουδαζόμενον αὐτοῖς ἦν παῦσαι τὴν τῶν
 Μαρδαϊτῶν ἐπαγωγὴν, καὶ οὕτω διὰ δοκουμένης εὐλόγου προ-
 10 φάσεως λῦσαι τὴν εἰρήνην· ὃ καὶ ἐγένετο. καὶ ἀπέστειλεν
 Ἀβιμέλεχ οἰκοδομῆσαι τὸν τοῦ Μακκά ναόν. καὶ ἤθελεν B
 ἐπᾶραι τοὺς κίονας τῆς ἁγίας Γεθσημανῆς. καὶ παρεκάλεσεν
 αὐτὸν Σέργιος τις ἀνὴρ χριστιανικώτατος ὁ τοῦ Μανσοῦρ
 γενικὸς λογοθέτης, καὶ λίαν ῥυκνωμένος τῷ αὐτῷ Ἀβιμέλεχ
 15 καὶ πατρικίος ὁ τοῦτον ἐφάμιλλος τῶν κατὰ τὴν Παλαιστινίην
 Χριστιανῶν προύχων, ὁ ἐπίκλην Κλαισός, αἰτούμενοι μὴ γε-
 νέσθαι τοῦτο, ἀλλὰ δι' ἰκεσίας αὐτῶν πείσαι Ἰουστινιανόν
 ἄλλους ἀποστέλλαι ἀντ' αὐτῶν· ὅπερ καὶ γέγονεν.
 Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς ἀπελῆξато ἐκ τῶν μετοικι- A. C. 6183
 20 σθέντων ὑπ' αὐτοῦ Σκλάβων, καὶ ἐστράτευσεν χιλιάδας λ' καὶ C

6. καὶ μιᾶς ζημίας τοῖς Ῥωμαίοις γινομένης add. ex A. 11.
 Μακκά A, Μακά c, Μαίκα I, Μαχῶ vulg. 14. ῥυκνωμένος A,
 οὐκ. vulg. 16. Κλαυσός A, Κλαύσις a. 18. ὅπερ A, ὁ vulg.

grueutibus morbis iactata interiit, reliqui Cyprum redierunt. horum
 accepto nuncio satanica vafritie Abimelech instructus, ac dolos parans,
 pacem a Iustiniano nusquam solvi precabatur: Arabibus insuper scul-
 ptam a Romanis figuram in consueto nummorum suorum usu vel con-
 fatione approbantibus, monetam a se cusam admitti rogabat, maxime
 cum ex nova apud Arabes signata debitum in vectigal auri pondus Ro-
 mani acciperent. ille Arabum preces metum existimans, nec id eis esse
 consilio, ut Mardaitarum cobibitis impressionibus ipsi verisimilis cau-
 sae obtentu pacem solverent, non animadvertit: quod demum factum
 est. misitque Abimelech qui templum Maccae construerent, iamque
 sanctae Gethsemanes columnas tollere paratum Sergius, vir Christiana
 pietate conspicuus, Mansur logotheta generalis et ipsi Abimelech
 summa necessitudine coniunctus, et patricius quidam eius collega,
 cognomento Claesus, Christianorum in Palaestina degentium prae-
 stantissimus, ambo ne id faceret deprecati sunt, polliciti se potius
 precibus suis cum Iustiniano acturos, ut alias in eorum locum trans-
 mitteret, quod ita postmodum actum est.

Hoc anno ex deportatis in Asiam Sclavis viros bello idoneos ele- A. C. 683
 git Iustinianus, et in exercitum ad triginta millia adlectos armis in-

ὀπλίσας αὐτοὺς ἐπωνόμασεν αὐτοῖς λαὸν-περιούσιον, ἄρ-
 χοντά τε αὐτῶν Νέβουλον τοῦνομα. Θαρρήσας δὲ εἰς αὐτοὺς
 γεγραφέηκε τοῖς Ἀραβσι μὴ ἐαμένειν αὐτὸν τῇ ἐγγράφῳ· συμ-
 φωνηθεῖσθ εἰρήνῃ, καὶ παραλαβὼν τὸν περιούσιον λαὸν καὶ
 πάντα τὰ καβαλλαρικὰ θέματα, ἐπορεύθη ἐν Σεβαστοπόλει τῇ 5
 παρὰ Θάλασσαν. τῶν δὲ Ἀράβων ὑποκρινομένων καὶ μὴ αἰ-
 ρουμένων λῦσαι τὴν εἰρήνην, ἀλλὰ τῇ βασιλικῇ αἰτίῃ καὶ
 προπετεῖ τι τοῦτο πράξαι ἀναγκαζομένων, ὀπλισθέντες καὶ αὐ-
 1) τοὶ παρεγένοντο ἐν Σεβαστοπόλει, προσμαρτυρόμενοι τῇ βα-
 σιλεῖ τὰ μεθ' ὅρκον ἀναμεταξὺ αὐτῶν στοιχηθέντι μὴ δια- 10
 στραφῆναι· ἐπεὶ τοῖ γε ἐκδικος καὶ κριτὴς ὁ θεὸς τῶν αἰ-
 τιῶν γενήσεται. τοῦ δὲ βασιλέως μηδὲ δι' ἀκοῆς ταῦτα ἀνα-
 σχομένου, ἀλλὰ πρὸς μάχην μᾶλλον κατεπειγόντος, τὸν τῆς
 εἰρήνης ἐγγραφον λόγον λύσαντες, καὶ ἐπὶ ὑψηλῇς ἄστας ἀντὶ
 φλαμούλου προάγειν κρεμάσαντες, κατὰ τῶν Ῥωμαίων ὥρημ- 15
 σαν, Μουαμὲδ στρατηγὸν ἔχοντες, καὶ συνέβαλον πόλεμον.
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἡττήθησαν οἱ Ἀραβες, ὑποβαλὼν δὲ
 Μουαμὲδ τῷ συμμαχοῦντι Ῥωμαίῳ στρατηγῷ τῶν Σκλάβων,
 P. 306 πέμπει αὐτῷ κουρκουρὸν γέμιον νομισμάτων, καὶ πολλὰς ἐπο-
 σχέσει τοῦτον ἀπατήσας πείθει προσφγγεῖν πρὸς αὐτοὺς μετὰ 20

7. λῦσαι add. ex A. 9. προσμαρτ. A, προμ. vulg. 10. στοι-
 χηθέντι| συμφωνηθέντι A. διαστραφῆναι A, στραφῆναι vulg.
 12. μηδὲ δι' ἀκοῆς A, μετ' ἀκοῆς vulg. 14. λύσας A f. 19.
 κουρκουρὸν A f, κουρκουρὸν vulg.

struxit, quos aciem superabundantem nuncupavit, et eorum ductorem Nebulum. eorum robori confidens Arabibus scripsit, se pacis a se scriptae conditionibus non amplius stare posse. et superabundanti illa acie equestribusque legionibus eductis, Sebastopolim, quae ad mare est, contendit. Arabes ex adverso pacis se studiosos simulare, nec eam velle infringere, illius violandae causam ex imperatore stare, et ex eius praecipiti animo ad bellum renovandum cogi: deinde et ipsi arma induentes, Sebastopolim accedunt, ibique imperatorem obtestantur, ne pacta quae inter se invicem interposito iusiurando firmaverant, solveret, deum alioquin ultorem atque iudicem injuriarum futurum. imperatore ne audita quidem haec ferre passo, quin immo ad praelium quantocius procurrente, Arabes, scriptas de pace tabulas in aerem expansas et ex longa hasta flammuli vice suspensas praecedere iubentes, ipsi, Muamed duce, in Romanos irruunt, et bellum committunt. et primo quidem conflictu vincuntur Arabes. at Muamed, Sclavorum, qui cum Romanis auxiliares militabant, ducem clam teutans, transmissa ad eum pharetra nummis aureis plena, pluribus etiam pollicitis delinquit, cum sociorum viginti millibus ad suas partes trans-

καὶ κ' χιλιάδων, καὶ οὕτω Ῥωμαίοις τὴν φρυγὴν περιεποίη-
σατο. τότε Ἰουστινιανὸς ἀνείλεν τὸ τοῦτων ἐγκατάλειμμα σὺν
γυναιξὶ καὶ τέκνοις παρὰ τῷ λεγομένῳ Λευκάτῃ τόπῳ κρη-
μνῶδει καὶ παραθαλασσίῳ κατὰ τὸν Νικομηδείαιον κόλπον
5 κειμένῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Συμβάτιος ὁ πατρίκιος Ἀρμενίας μαθὼν Α.Μ. 6185
τὴν τῶν Ῥωμαίων ἦταν τὴν Ἀρμενίαν παρέδωκε τοῖς Ἀραβσι,
καὶ ὑπειῶγῃ αὐτοῖς καὶ ἡ ἔσω Περσίς ἡ λεγομένη Χωρουσάν,
καὶ φνέται ἐκεῖσε παράβουλος ὀνόματι Σαβίνος, καὶ πολλοὺς Β
10 τῶν Ἀράβων ἀπέκτεινεν, καὶ αὐτὸν τὸν Λαγύνον παρ' ὀλίγον V. 244
τελείως ποταμόπνικτον ἐποίηε. ἔκ τοις ἐπὶ πλείον Θρασυνθέν-
τες οἱ Ἀγαρηνοί, τὴν Ῥωμανίαν ἐλυμήναντο.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Καλλινίκου ἔτος α'. Α.Μ. 6186

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔκλειψις ἡλίου γέγονεν μηνὶ Ὑπερβερε- C
15 ταίῳ πέμπτῃ, ἡμέρᾳ πρώτῃ, ὥρᾳ τρίτῃ, ὥστε φανῆναί τινας
λαμπροὺς ἀστέρας. καὶ ἐπεστράτευσεν Μουαμὲδ τῇ Ῥωμα-
νίᾳ, ἔχον μεθ' ἑαυτοῦ τοὺς πρόσφυγας Σκλάβους ὡς ἐμπει-
ρους τῆς Ῥωμανίας, καὶ πολλοὺς ἠχμαλώτευσεν. ἐγένετο δὲ
καὶ ἀναίρεισις τῶν χοίρων ἐν Συρίᾳ. Ἰουστινιανὸς δὲ εἰς τὰ
20 τοῦ παλατίου κτίσματα ἐπεμελεῖτο. καὶ ἔστησε τὸ Ἰουστινια-

1. χιλιάδων] Σκλάβων Α. 3. Λευκήν Α. 4. Νικομηδείαιον Α ε.
6. Σαββάτιος Α. 7. Ῥωμαίων Α, Ἀρμενίων vulg. 10. τὸν
om. Α. 17. τοὺς add. ex Α. 19. χοίρων] σίρων Α. 20.
κτίσματα] περιτειχίσματα Α. ἔστησε] ἔκτισε Α ε f. τὸν
— τρέκλινον Α.

sire suadet. ita fugam, quam Romani tulerunt, ille mercatus est. sub
id tempus Sclavorum reliquias, etiam mulieres et pueros, Iustinianus
e medio sustulit ad Leucatam, iocum praeruptum atque maritimum et
ad Nicomediae situm littora.

Hoc anno Symbatius Armeniae patricius cognita Romanorum ciade A. C. 685
Armeniam Arabibus tradidit, quibus etiam interior ad orientem Per-
sia, Chorasam dicta, subiugata est: porro istic emersit novator nomine
Sabinus, qui multos Arabes ad necem deduxit, ipsumque etiam Cha-
ganum in amnem deiectum tantum non suffocavit. ex eo tempore
Agareni ferociiores et audentiores effecti per ditionem omnem Roma-
nam grassati sunt.

Croiteos episcopi Callinici annus primus.

A. C. 686

Hoc anno mensis Hyperbetæi die quinto, prima hebdomadis
feria, hora diei tertia defectus solis contigit, adeo ut astra nonnulla
manifeste apparerent. Muamed etiam in Romanum imperium expe-
ditionem suscepit, et profugis Sclavis, seu Romanorum locorum probe
expertis, sibi adiunctis, magnam hominum copiam abduxit captivam.
in porcos magna caede deservitum est in Syria. porro Iustinianus

Theophanes.

36

τοῦ τρικλίνιον λεγόμενον, καὶ τὰ τοῦ παλατίου περιτειχίσματα· καὶ ἐπέστησεν ἐπείκτην Στέφανον τὸν Πέρσην, σακευλάριον αὐτοῦ καὶ πρωτοευνουχόν, κύριον καὶ ἐξουσιαστὴν λίαν ὄντα αἰμοβόρον καὶ ἀπηνή· ὅστις ἀνγλιῶς τοὺς μὲν ὀπίρρας D αἰκίζειν οὐκ ἤρκεϊτο, ἀλλὰ καὶ λιθοβολεῖν αὐτούς τε καὶ τοὺς 5 τοῦτων ἐπιστάτας. τοῦ δὲ βασιλέως ἀποδημήσαντος, κατετόλμησεν ὁ ἄρχιος θῆρ ἐκεῖνος καὶ τὴν αὐτοῦ μητέρα Ἀναστασίαν τὴν αὐγοῦσταν παιδικῶς δι' ἀβίων μαστιγῶσαι. ἐν τοῦτοις δὲ καὶ εἰς ἅπαν τὸ πολιτικὸν πλῆθος πολλὰ κακὰ ἐνδείξάμενος, μισητὸν τὸν βασιλέα πεποίηκεν. ὁμοίως καὶ εἰς τὰ τοῦ γενι- 10 κοῦ λογοθισίου πράγματα κατέστησεν ἀββᾶν τινὰ δόγματι Θεόδοτον ἔγκλειστον τὸ πρότερον ὄντα ἐν τοῖς Θρακικοῖς τοῦ P. 307 στενοῦ μέρεσιν, καὶ αὐτὸν δεινότερον καὶ ἀτίθασσον λίαν ὑπάρχοντα, ὅστις πλείστους τῆς πολιτείας ἄρχοντας καὶ ἐμφανί- 15 τας ἄνδρας οὐκ ἐκ τῶν διοικητῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν τῆς πόλεως οἰκητόρων, εἰκῇ καὶ μάτην ἀπροσάσιστος, ἀπειρήσεις καὶ ἐκταγὰς καὶ δημεύσεις ποιούμενος, σχολίοις τε τοῦ- 20 τος κρεμῶν καὶ ἀχύροις ὑποκαπνίζων. ἔτι δὲ καὶ ὁ ἑπαρχος βασιλικῇ κελεύσει πλείστους ἄνδρας ἐν εἰρκταῖς κατα-

1. περιτειχίσματα] κτίσματα A. 4. τοὺς μενσάπρας A. 5. τοὺς add. ex A. 6. ἀποδημ. A, ἐπιδημ. vulg. 8. δι' ἀβίων A, διὰ ἀβίων a, διὰ βίων e, διὰ βενών f. 9. δὲ καὶ εἰς A, δὲ εἰς vulg. 11. κατέστησεν add. ex A. 15. ἀλλὰ καὶ ἐκ A, ἀλλὰ ἐκ vulg. 18. κρεμῶν A, κρεμνῶν vulg. ὑποκαπν. A, ἀποκ. vulg. ἑπαρχος A e, ὑπαρχος vulg.

erigendis palatii aedificiis studium adhibuit: triclinium Iustiniani nomine deinceps vocatum, et palatii moenia condidit. huic operi praepositum et cum plena potestate dominantem Stephanum Persam, saccellarium suum et eunuchorum antesignanum, praefecit. is vir sanguinarius et summe crudelis erat, cui non satis fuit ipsos operas sive manuarios iniuriis ac verberibus afficere, sed ipsos et qui operarum duces lapidabat. quin etiam cum aliquando imperator peregre profectus esset, agrestis illa fera Anastasiam imperatricem augustam matrem loris puerorum more flagellare ausa est. idem cum multa maioraque mala in universam rempublicam admisisset, civium odia in imperatorem suscitavit. similiter et generalis logothetae muneri praefecit monachum quandam cognomento Theodotum, qui prius in Thraciae finibus ad freti angustias inclusus vixerat, homo pariter ferox et inimitis, qui in multis imperii Romani primores virosque spectatissimos, non qui aerarium modo administrarent, sed urbis incolae insolens, tributa, impositiones atque proscriptiones, temere, sine ulla iusta causa, vel saltem praetextu exigebat, adeo ut etiam funibus suspensos palearum inferius accensarum fumo vexare auderet. praeterea urbis prae-

- κλείσας, ἐπὶ χρόνους τηρεῖσθαι πεποίηκε. ταῦτα πάντα ἐπη-
 ξησε τὸ μῦθος τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἀπῆλθε Καλλίνικον πατριάρχην ποιῆσαι εὐχὴν, ἵνα καταλύσῃ
 τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας Θεοτόκου τῶν μητροπόλεως τὴν οὐ-
 5 σαν πλησίον τοῦ παλατίου, θείων ἐν τῷ τόπῳ στήσαι φιάλην
 καὶ βύθρα κτίσαι τοῦ δήμου τῶν Βενέτων, ὅπως ἐκεῖ δέχων-
 ται τὸν βασιλέα. ὁ δὲ πατριάρχης ἔλεγεν· ὅτι εὐχὴν ἐπὶ
 συστάσει ἐκκλησίας ἔχομεν, ἐπὶ δὲ καταλύσει ἐκκλησίας οὐ
 παρελάβομεν. βιαζομένον δὲ αὐτὸν τοῦ βασιλέως καὶ πάν-
 10 τως ἀπαιτοῦντος τὴν εὐχὴν, ἔφη ὁ πατριάρχης· δόξα τῷ
 Θεῷ ἀνεχομένῳ πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. ἀμήν. καὶ τοῦτο ἀκούσαντες κατέλυσαν τὴν ἐκκλη-
 σίαν, καὶ ἐποίησαν τὴν φιάλην. καὶ ἐποίησαν τὴν ἐκκλησίαν
 τῶν μητροπόλεως εἰς τὸ Πιερνίν. C
- 15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μουαμέδ τῇ τετάρτῃ Ἰού- A M. 6187
 νητίᾳ· καὶ αἰχμαλωτεύσας πολλοὺς ἀνέστρεψεν. ἐν αὐτῷ V. 245
 δὲ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς ἐξεβλήθη τῆς βασιλείας τῷ ὅπῳ τοιῶδε.
 ἐκέλευσε Στεφάνῳ τῷ πατρικίῳ καὶ στρατηγῷ, τῷ ἐπὶ κλην
 Ῥουσίῳ, νυκτὸς ἀποκτεῖναι τὸν δῆμον Κωνσταντινουπόλεως,

1. ἐπύξῃσε A, ἠύξῃσε vulg. 3. ἠπῆλθε e, ἠπαίτει f. 5.
 στήσαι A f, ποιῆσαι vulg. 8. ἐκκλησίας om. A. 9. παρε-
 λάβομεν A, παρέλαβον vulg. 11. εἰς τοὺς A, εἰς τῆς vulg.
 14. τῶν μητρ. A, τὴν μητρ. vulg. εἰς τὸ πραιτώριον f. 15.
 τῇ τετάρτῃ Ἰουλιανῇ A, τὴν τετάρτην Ἀρμενίαν vulg. 17. τοιῶ-
 δε A, τοιούτῳ vulg.

fectus plurimos Imperatoris mandato in carceres compulsos etiam per multos annos vinculis detinuit. quibus omnibus populi odia in imperatorem exerevere. ad haec Imperator a Callinico patriarcha contendeat, ut preces conciperet, ad ecclesiam sanctae dei genitricis, cui metropolitae nomen, iuxta palatium sitam, destruendam; in eius quippe aolo fontis machinam, et Venetae factionis imperatorem illic exceptorum sedilia extruere annitebatur. respondit patriarcha: preces in templi conditum conceptas habemus, subruendo templo nullas a maioribus accepi. imperatore ardentius instante, et preces fieri etiam vi expetente, dixit patriarcha: gloria deo, qui etiam haec patitur, iugiter, nunc et semper et in saecula saeculorum. amen. eo audito subverterunt ecclesiam, et fontem exciderunt, istamque metropolitae ecclesiam ad Petrium transtulerunt.

Hoc anno Muamed in quartam Armeniam exercitum eduxit, et A. C. 687 captivis pluribus collectis domum regressus est. hoc etiam anno Iustinianus imperio ex huiusmodi causa deiectus est. Stephano patri- cico et exercitus duci, illi Rusius cognomentum, praeceperat ut in ur- bis plebem multa caede per noctem grassaretur, stragis vero impres-

ἄρξασθαι δὲ ἀπὸ τοῦ πατριάρχου. Λεόντιος δὲ ὁ πατριάρχος
καὶ στρατηγὸς τῶν Ἀνατολικῶν γενόμενος καὶ ἐν πολέμοις εὐ-
δοκμήσας, ἐν φρουρᾷ τε χρόνους τρεῖς ποιήσας, κατηγορη-
D θεὶς ἐξάπινα ἀνεκλήθη, καὶ στρατηγὸς Ἑλλάδος προεβλήθη.
ἐκελευσθη δὲ εἰς τρεῖς ἐμβληθῆναι δρομώνας, καὶ αὐθημερὸν 5
ἀποκινήσαι τῆς πόλεως. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτί ἐν τῷ Ἰουλιανισίῳ
λιμένι τῆς Σοφίας πλησίον τῶν Μαύρου πρὸς τὸ ἐκπλοῆσαι
τῆς πόλεως μεθορμίσαντες, συνετάσσετο τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀπερ-
χομένοις φίλοις, ἐν οἷς πρὸς αὐτὸν παρεγένοντο καὶ οἱ γνή-
σιοι αὐτοῦ φίλοι, Παῦλος μοναχὸς τοῦ Καλλιστράτου, ὁ καὶ 10
ἄστρονόμος, Γρηγόριος ὁ Κυπαδοῦς ὁ καὶ κλεισουράρχης γε-
νόμενος, ἔπειτα δὲ μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τῶν Φλώρων· οἱ
τινες ἐν τῇ φυλακῇ πυκνότερον αὐτὸν ἐπισκεπτόμενοι, διε-
P. 308 βεβαιοῦντο αὐτὸν βασιλεύειν τῶν Ῥωμαίων. ὁ δὲ Λεόντιος
λέγει πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς διεβεβαιώσασθέ με ἐν τῇ φυλακῇ 15
περὶ βουσιλείας· καὶ νῦν ἡ ζωὴ μου ἐν κακοῖς τελειοῦται.
ἔπισθεν γάρ μου εἶσμαι κατὰ πᾶσαν ὥραν ἐκδεχόμενος τὸν
Θάνατον. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· μὴ ὀκνήσῃς, καὶ τοῦτο εὐθὺς
πληροῦται. ἐπάκουσον ἡμῖν μόνον, καὶ ἀκολούθησον ἡμῖν. καὶ

2. καὶ ante ἐν add. ex A.

5. ἐκελ. δὲ A, καὶ ἐκ. δὲ vulg.

7. ἐκπορθέσαι A, ἐκπορθεῖν f.

8. μεθορμήσαντος A, μεθορμί-

σαντα a. 11. κλεισουράρχης A, κλεισουριάρχης vulg. 13. πυ-

κνότερον A, πυκνότερως vulg. ἐπισκεπτόμενοι A, σκεπτ. vulg.

14. βασιλεύειν A, βασιλεύσειν vulg. 17. τὸν add. ex A. 18.

ὀκνήσῃς A, ὀκνέσῃς vulg.

sio ab ipso patriarcha ducet exordium. porro Leontius patricius et
orientalium copiarum quondam dux, vir belli gloria conspicuus, qui
annos iam tres custodia detentus exegerat, ex improvise vinculis edu-
ctus fuit, et per Graeciam militiae dux institutus. in tres autem ce-
loes cum comitatu deportatus, eodem die urbe solvere iussus est.
insequenti igitur nocte ad Iulianisium Sophiae portum, ad eam, cui
Mauri nomen, plagam, navigationis ab urbe suscipiendae causa, tra-
liciens, ultimam salutem amicis ad se confluentibus precabatur, et vale
dicebat: inter eos praecipui accesserunt amici Paulus Callistrati mo-
nasterii coenobita, astrologiae peritus, Gregorius Cappadox, olim
clisurae custos, nunc vero monachus, et Flori coenobii praepositus,
qui eum adhuc carcere detentum invisentes solito crebrius Romano-
rum imperatorem brevi futurum praenunciaverant. ad eos Leontius,
vos, inquit, in carcere adhuc positum de imperio consequendo certio-
rem me semper fecistis, nunc autem inter aerumnarum angustias vita
mihi transigitur: retro quippe insequentem me mortem propediem
expecto. cui illi: ne despondeas animo, aiunt, brevi post promissa
succedent. dictis tantum attende, et sequere nos. eductis itaque

λαβὼν ὁ Λεόντιος τοὺς ἀνθρώπους αὐτοῦ, καὶ ἄρματα ὅσα
 εἶχεν, ἀνῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον σιγῇ πολλῇ, καὶ κρούσαν-
 τες τὴν πύλην, προεφασίαντο τὸν βασιλέα παραγεγονέναι ἐπὶ
 τὸ διοικῆσαι τινὰς τῶν ἐκεῖσε ὄντων. μηνυθέντος δὲ τοῦ τη-
 5 νικαῦτα ὑπάρχον, καὶ συντόμως ἐλθόντος, καὶ τὰς πύλας
 ἀνοίξαντος, χειροῦται ὑπὸ Λεοντίου· καὶ ῥαπισθεὶς ἐπεδῆθη
 χειρὸς καὶ πόδας. καὶ εἰσελθὼν ὁ Λεόντιος καὶ τὰς φυλακὰς
 ἀνοίξας λύσας τε τοὺς καθειργμένους ἄνδρας πολλοὺς καὶ γεν-
 ναίους, ἀπὸ ἑξ καὶ ὀκτὼ χρόνων ἐγκεκλεισμένους, στρατιώτας
 10 τοὺς πλείονας τυγχάνοντας, καὶ τούτους ὀπλίσας, εἰς τὸν φόρον
 ἐξῆλθεν σὺν αὐτοῖς κράζων· ὅλοι Χριστιανοὶ εἰς τὴν ἁγίαν
 Σοφίαν. καὶ πέμψας καθ' ἑκάστον ῥεγιῶνα, τὴν αὐτὴν φω-
 νὴν ἀνυκράζειν προσέταξεν. τὸ δὲ πλῆθος τῆς πόλεως θυρο-
 βηθέν, σπουδῇ εἰς τὸν λουτήρα τῆς ἐκκλησίας ᾗθροίσθη. αὐ-
 15 τὸς δὲ ἅμα τοῖς δυοῖ μοναχοῖς καὶ φίλοις αὐτοῦ μετὰ καὶ τι-
 νων τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξελθόντων ἐμφανεστέρων ἀνδρῶν
 εἰς τὸ πατριαρχεῖον ἀνῆλθε πρὸς τὸν πατριάρχην. εἰρῶν δὲ
 καὶ αὐτὸν τεταραγμένον διὰ τὰ κελευσθέντα τῇ πατρικίῳ
 Στεφάνῳ τῷ Ῥουσίῳ, πείθει αὐτὸν κατελθεῖν εἰς τὸν λου-

7. καὶ εἰσελθὼν A, εἰς. δὲ vulg.	9. ἐγκλ. A, κεκλεισμ. vulg.
10. ὀπλίσας A, ὀπλίζων vulg.	11. αὐτοῖς A, αὐτῷ vulg.
ὅλοι εἰς scripti pro vulg. ὅσοι. cfr. supra p. 365, 5. 383, 8.	
437, 15. 484, 12.	13. προσέ.] ἐκέλευσεν A.
15. μετὰ A, σὺν vulg.	14. συνηθροί- σθη A.
	16. τῶν add. ex A. ἐμ- φανεστέρων A, ἐκφαν. vulg.

domesticis et armis, quae prae manibus habuit, sumptis, in praetorium silentio Leontius perrexit, pulsatisque foribus, simulat eo imperatorem accedere, ut de quibusdam in carcere detentis sententiam ferat. re ad praefectum delata, ipse festinus accedit, ac ubi fores reserat, mox a Leontio comprehenditur, ac deinde frequentibus alapis caesus manus ac pedes devincitur. Leontius intus penetrans, carceribus reclusis, praeclaros sane ac fortunae non contemnendae viros plerosque vinculis compeditos et carceris horrore a sex vel etiam ab annis octo conclusos, quorum plerique militum sequebantur, liberat. ubi armorum facta copia, cum illis in formam excurrit ac vociferatur: cuncti Christiani ad sanctam Sophiam convenite. ac simul summisit, qui per urbis singulas regiones voces easdem cum clamore spargere. conferta plebs hoc tumultu excita ad ecclesiae lavacrum accelerans congregatur. Leontius cum monachis duobus et amicis suis, nec non aliis quibusdam ex illustrioribus viris, qui ex carceribus prodierant, pontificem ad patriarchalem sedem aedem convenit. cumque ipsum etiam patriarcham conturbatum, ob ea nimirum, quae ipsi a patricio Stephano Ruslo iussa fuerant, comperisset, hortatur, ut ad baptisterii

τῆρα, καὶ φωνῆσαι οὕτως· αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
κύριος. ἅπαν δὲ τὸ πλῆθος ἤραν φωνήν· ἀνασκαφεῖν τὰ
οὐτεία Ἰουστινιανοῦ. καὶ οὕτως ἐν τῇ ἵπποδρομίῳ ἐξέδραμα
πᾶς ὁ λαός. ἡμέρας δὲ γενομένης ἐξάγουσι τὸν Ἰουστινιανὸν
εἰς τὸ ἵπποδρομεῖον διὰ τῆς σφενδόνης. καὶ ῥινοκοπήσαντες 5
Δύμα καὶ γλωσσοκοπήσαντες ἐξώρισαν ἐν Χερσῶνι· ὁ δὲ ὄχιλος
V. 246 συλλαβόμενοι τὸν τε Θεόδοτον τὸν μοναχὸν καὶ γενικὸν λο-
γοθέτην καὶ Στέφανον τὸν σακελλάριον τὸν Πέρσην, σχοίνοις
τε ἐκ ποδῶν τούτους δῆσαντες, σύρουσι διὰ τῆς μέσης λεω-
φόρου, καὶ εἰς τὸν Βοῦν ἀπαγαγόντες κατέκνησαν· καὶ οὕτω 10
Λεόντιον βασιλεῖα εὐφήμεσαν.

A. M. 6188 Ῥωμαίων βασιλέως Λεοντίου ἔτος α'.

P. 309 Τούτῳ τῷ ἔτει Λεόντιος ἐβουίλευσε καὶ πάντοθεν εἰρη-
νικὸς διέμεινεν.

A. M. 6189 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀλίδος τῇ Ῥωμανίᾳ· καὶ 15
B πολλοὺς αἰχμαλωτεύσας ὑπέστρεψεν. καὶ ἐστασίασε Σέργιος
ὁ πατρικίος τῆς Αὐζικῆς καὶ τοῦ Βαρνονκίου, καὶ ταύτην τοῖς
Ἀραβῶν ὑπέταξεν.

A. M. 6190 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσαν οἱ Ἀραβες τῇ Ἀφρικῇ,
καὶ ταύτην παρέλαβον, καὶ ἐκ τοῦ οἰκείου στρατοῦ ταξιαῖν 20
ἐν αὐτῇ κατέστησαν. ὁ δὲ Λεόντιος ταῦτα μαθὼν ἀποστέλ-

2. ἀνασκαφεῖν A, ἀνασκαφῆ vulg. 7. συλλαβόμενος A. 15.
15. Ῥωμανίᾳ A, τὴν Ῥωμανίαν vulg. 16. Σέργιος Γεώργιος A.
17. ὁ τοῦ Βαρνονκίου A. 21. αὐτῇ A, ταύτῃ vulg.

lavacrum descendat, et voce magna exclamet: haec dies, quam fecit
dominus. tum populus clamore sublato vociferatur: effodiantur Iu-
stiniani ossa. his vocibus auditis, in circum plebs universa tumultuans
concurrit. mox adventante die Iustinianum per metam in cir-
cum producunt, et naso linguaque truncatum Chersonam relegari de-
cernunt. post haec plebs Theodotum monachum generalemque lo-
gothetam et Stephanum sacellarium origine Persam comprehendit,
eosque funibus ad pedes alligatis per viam publicam ad Bovem locum
ita dictum pertractos igne damnavit, atque ita demum Leontius po-
puli felicitatem precantis vocibus imperator est salutat.

A. C. 688 Romanorum imperatoris Leontii annus primus.

Hoc anno Leontius imperavit, et pacem undequaque habuit.

A. C. 689 Hoc anno Alidus armata manu Romanum imperium invasit, et
collecta captivorum multitudine recessit, Sergius quoque Lazicae et
Barnucii patricina perduellis in imperatorem extitit, et ea loca Arabi-
bus prodidit.

A. C. 690 Hoc anno Arabes impressione in Africam facta, armorum vi eam
ceperunt, et ex proprio sibi exercitu praesidiarios milites in ea com-

λεῖ τὸν πατρίκιον Ἰωάννην, ἄνδρα ἱκανόν, μετὰ πάντων τῶν
 Ῥωμαϊκῶν πλοῦμάτων. τούτου δὲ ἐν Καρθαγὲνι φθάσαντος, C
 καὶ πολέμῳ τὴν τοῦ ἐκεῖσε λιμένος ἄλυσιν ἀνοίξαντος, καὶ
 τοὺς ἐχθροὺς τρέψαντος καὶ ἐκδιώξαντος, ἅπαντα τὰ τῆς
 5 Ἀφρικῆς κάστρα ἡλευθέρωσεν· καὶ καταλιπὼν ταξιατῶνα
 ἴδιον, τῷ βασιλεὺς ταῦτα ἀνήγαγεν. καὶ ἐκεῖσε ἐχείμασε κέ-
 λευσιν παρ' αὐτοῦ ἐκδεχόμενος. ὁ δὲ πρωτοσύμβουλος ταῦ-
 τα μαθὼν δυνατώτερον καὶ πολὺν στόλον κατ' αὐτῶν ἀπο-
 στέλλει· καὶ τὸν προλεχθέντα Ἰωάννην σὺν τῷ αὐτοῦ στόλῳ
 10 πολέμῳ τοῦ λιμένος διώκει· καὶ εἰς περιδρομον λιτὸν ἔνδον
 παραλαβὼν, ἔξωθεν φρουρατικῶς ἡπλίκευσεν. ὁ δὲ προλεχθεὶς
 ἐπὶ Ῥωμανίαν ἀνέκαμψε, πλειότεραν δύναμιν παρὰ τοῦ βα- D
 σιλέως βουλόμενος κομίσασθαι. καὶ ἦλθεν ἕως Κρήτης ἐπὶ
 τὸν βασιλέα πορευόμενος. ὁ δὲ στρατὸς ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀρ-
 15 χόντων ἑλκόμενος καὶ εἰς τὸν βασιλέα ἀναβλεῖν μὴ βουλό-
 μενος (εἶχε γὰρ αὐτοὺς φόβος καὶ αἰσχύνη) εἰς βουλὴν πο-
 νηρὰν ἐξετράπη. καὶ τοῦτον ἀνέσκαψαν, ψηφισάμενοι βασι-
 λέα Ἀψίμαρον δρυγγάριον τῶν Κιβυραιωτῶν εἰς Κουρικιώ-
 τας ὑπάρχοντα, Τιβέριον αὐτὸν μετονομάσαντες. τοῦ δὲ

2. πλοῦμάτων A. 3. ἀνοίξαντες — τρέψαντες — ἐκδιώξαν-
 τες A f. 7. πρωτοσύμβουλος A, πρωτοσύμβολος vulg. 10.
 fort. ἐκ τοῦ λ. λιτὸν] ληστὸν A. 11. φρουρατικῶς A, φρασ-
 vulg. 15. ἑλκόμενος καὶ add. ex e. πρὸς τὸν A. 18.
 Κιβυραιωτῶν A.

stituerunt. eo comperto patricium Iohannem virum rebus agendis ido-
 neum cum Romana classe omni Leontius in auxilium misit. is cum
 Carthaginem appulisset, et bellica virtute cateum portum ocluden-
 tem perrupisset, hostibus demum in fugam versis et electis, omnes
 Africae munitas urbes in libertatem restituit, et praesidio ex suis
 militibus relicto, imperatorem de iis quae acciderant certiorum facit,
 ibique hiemavit mandata Imperatoris expectans. protosymbulus vero
 (qui Arabici consilii princeps) ubi haec gesta rescivit, potentiorum et
 numerosiorum classem adversus Romanos instruxit, et memoratum Ioh-
 annem eiusque classem e portu mutata belli fortuna eiecit, eumque
 levi et humili terrae vallo circumcinctum reperiens, exercitu applicato
 eum undequaque obsidere decrevit. praefatus tamen Iohannes peri-
 culo expeditus in Romaniam reversus est, maiores et robustiores copias
 ab imperatore quaesiturus. Cretam igitur appulit, ad imperatorem
 dirigens iter. exercitus autem ex ducum consilio ad imperatorem
 reverti recusans: metu enim non minus quam pudore retinebantur: in
 damnosum omnino propositum deflexit. Leontii siquidem nomine re-
 pudiat, Apseinarum Cilyraentarum drungarium apud Curiciotas tunc
 agentem, Tiberii nomine eidem inposito, imperatorem renuntiavit.

Λεοντίου ἐν Κωισταρτινουπόλει τὸν Νεωφύριον λιμένα ἔκκα-
θαίρωντος, ἣ τοῦ βουβώνος λίμη ἐνέσκηψε τῇ πόλει, καὶ πλη-
P. 310 θος λαοῦ ἐν τέσσαρσι μηνὶ διεφθαιρε. καταλαμβάνει δὲ Ἀψί-
μαρος ἅμα τῷ συνόντι αὐτῷ στόλῳ, καὶ προσώρμησεν ἀντι-
κρῦ τῆς πόλεως ἐν Συκαίς. ἐπὶ χρόνον δὲ τινα τῆς πόλεως 5
παραδοῦναι Λεόντιον μὴ βουλομένης, προδοσίᾳ γέγονε διὰ τοῦ
μονοτείχους Βλαχερνῶν καὶ ὑπὸ ἑξωτικῶν ἀρχόντων τῶν τὰς
κλείς τοῦ χερσαίου τείχους μεθ' ὅρκου φρικτοῦ ἐκ τῆς ἁγίας
V. 247 τραπέζης ἐμπιστευθέντων· οὗτοι δι' ἐπιβουλῆς παρέδωκαν
τὴν πόλιν. εἰσελθόντες δὲ οἱ τῶν πλωϊμάτων στρατιῶται εἰς 10
τοὺς οἴκους τῶν πολιτῶν ἐγίνωνσαν τοὺς οἰκήτορας αὐτῶν. ὁ
B δὲ Ἀψίμαρος τὸν μὲν Λεόντιον ἐρινοκόπησεν, καὶ ἐν τῇ μο-
νῇ τοῦ Δαλμαίων ὑπὸ φυλακὴν εἶναι κατέστησεν· τοὺς δὲ
ἀρχοντας καὶ φίλους αὐτοῦ ὥς συναποθανόντας αὐτῷ τύψας
καὶ δημεύσας ἐξώρτισεν· Ἡράκλειόν τε τὸν γνήσιον αὐτοῦ 15
ἀδελφὸν ὥς λίαν ἱκανώτατον μονοστράτηγον πάντων τῶν ἑξω
καβαλλαρικῶν θεμάτων προβαλόμενος ἐπὶ τὰ μέρη Καππαδο-
κίας καὶ τῶν κλεισουργῶν διατρέχειν, καὶ τὴν κατ' ἐχθρῶν
ποιεῖσθαι φροντίδα τε καὶ διοίκησιν ἀπέστειλεν.

2. ἐνέσχ. A, ἐπέσχ. vulg.
των A f, πλωϊμων vulg.
om. f.

7. καὶ add. ex A. 10. πλωϊμά-
13. κατέστησεν A, προσέταξεν vulg.,
17. καβαλλαρ. A, καβαλαρ. vulg.

Leontio vero Neoresii portum Cypoleos expurgante, bubonum lues in urbem grassata quatuor mensium spatio magnam hominum numerum sustulit. porro Apsimaros comitante secum classe advectus ex adverso urbis ad portum Sycaenum appulit. cum vero longo satis intervallo temporis aciei adversae Leontium prodere cives urbis recusarent, intercessit proditio composita a principibus extraneorum in unico eoque levi Blachernarum muro collocatis, quibus claves muri terrestris horrendo prorsus iureiurando ex sacra mensa interposito commissae fuerant. ii sane deditionis auctores et structarum Leontio insidiarum fuerunt opifices. milites porro Apsimari classe advecti, civium domos penetrautes, bona eorum cuncta diripuerunt. Apsimaros autem Leontium naribus mutilatum in Dalmatae monasterio sub custodia servandum mandavit: eius vero optimates velut commortuos et sortis eiusdem participes, partim verberibus, partim proscriptionibus multatos in exilium agi imperavit, tum germanum fratrem suum Heraclium tanquam bello gerendo idoneum omnibus exteris equestribus copiis singularem ac supremum ducem instituit, misitque ut partes Cappadociae, et clusuras sive montium angustiss percurreret, et hostium molimina observaret, et quod in adversum foret agendum, decerneret.

Ῥωμαίων βασιλέως Ἀψιμάρου ἔτος α'.

A.M. 6191.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀψίμαρος τῆς βασιλείας ἐκράτησεν. καὶ ἑστρωσάσιν Ἀβδεραχμὰν ἐν Περσίδι, καὶ ἐκυστέυνεν αὐτῆς, καὶ ἐδίωξε τὸν Χαγάνον ἀπ' αὐτῆς.

5 Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε θανατικὸν μέγα. καὶ ἐπεστράτευσεν A.M. 6192
Μοναμὲδ σὺν τῷ πλήθει τῶν Ἀράβων κατὰ τοῦ Ἀβδερα-
χμὰν, καὶ καταλαβὼν τὴν Περσίδα ἐνοῦται τῷ Χαγάνῳ, καὶ ὁ
πολεμήσαντες τῷ Ἀβδεραχμάν, κτείνουσιν αὐτόν, καὶ πάλιν
τῷ Χαγάνῳ τὴν Περσικὴν ἐνεχείρισαν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κα-
10 τέδραμον Συρίαν, καὶ ἔρχονται ἕως τῶν Σαμοσάτων, καὶ προ-
νομεύσαντες τὴν περίξ χώραν πολλοὺς ἀπέκτειναν, ὥς φασί,
χιλιάδας σ' Ἀράβων· καὶ σκύλα πλείστα λαβόντες καὶ αἰ-
χμαλωσίαν πολλὴν Ἀράβων, ὑπέστρεψαν φόβον μέγαν ἐμποίη-
σαντες εἰς αὐτούς.

15 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀβδελαῖς εἰς Ῥωμανίαν, A.M. 6193
καὶ πολιορκήσας Τύραντον καὶ μὴδὲν ἀνύσας, ὑπέστρεψεν τὴν P. 311
Μόψου Ἑστίαν, καὶ ἔδετο ἐν αὐτῇ φύλακας.

Τούτῳ τῷ ἔτει Βαάνης, ὁ ἐπὶ κλὴν Ἐπταδαίμων, τὴν τε A.M. 6194
τάρτην Ἀρμενίαν τοῖς Ἀραβῶν ὑπέταξεν. Ἀψίμαρος δὲ Φι-

3. Ἀβδεραχμὰν A, Ἀβερ. vulg.

πολεμήσας τὸν vulg.

9. Χαγάνῳ A, Χαγάν. vulg.

ἐνεχεί-
ρισαν A f, ἐνεχείρισεν vulg.

10. Συρίαν A, Συρίας vulg.

τῶν Σαμοσάτων A, τὸ Σαμώσατον vulg.

11. τὴν περίξ χώ-
ραν A, τὴν περιχώραν vulg.

16. πολιορκήσαντες — ἀνύσαν-
τες — ὑπέστρεψαν A.

17. καὶ ψυχοδόμησιν add. A ante
τὴν M. E.

8. πολιορκήσαντες τῷ A, πο-

9. Χαγάνῳ A, Χαγάν. vulg.

10. Συρίαν A, Συρίας vulg.

11. τὴν περίξ χώ-

16. πολιορκήσαντες — ἀνύσαν-

17. καὶ ψυχοδόμησιν add. A ante

Romanorum imperatoris Apsimarī annus primus.

A. C. 691

Hoc anno Apsimarus imperium obtinuit. Abderachman vero in Persia rebellionem excitavit, et ea potitus Chagannum illinc elimi-
navit.

Hoc anno lues maxima extitit. Mnamed vero cum Arabum co-
A. C. 692
piis bello Abderachman aggressus est, ac in Persidem ingressus Cha-
gano adiungitur, et communi Marte Abderachman adorti eum inter-
ficiunt, et Chagaa rursum Persidis recipit principatum. Romani autem
impressione in Syriam facta, Samosatium usque penetrant, vicinasque
regiones populati, Arabum ad ducenta, ut narrant, millia trucidant,
spoliaque optima innumerosque captivos abducentes, valido metu Ara-
bum animis incusso, domum reversi sunt.

Hoc anno Abdelaḡ copias in Romaniam eduxit. et obsessa Ta-
A. C. 693
ranto non valens potiri, Mopsnestiam rediit, et praesidium in ea con-
stituit.

Hoc anno Baanes, cognomento Eptadaemon, quartam Armeniam A. C. 694
Arabibus fecit subiectam. Apsimarus autem Philippicum Nicephori pa-

λιππικὸν τὸν υἱὸν Νικηφόρου τοῦ πατρικίου εἰς Κεφαλληνίαν ἐξώρισεν, ὡς ὀνειροπολούμενον βασιλεύειν· ἔφρασκε γὰρ ἰωρακέναι κατ' ὄναρ, ὅτι ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐσκιάζετο ἐπὶ αἵματος. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ βυσιλεύς, πυραρχῆμι αὐτὸν ἐξώρισεν.

5

A.M. 6195 Τούτῃ τῇ ἔτει ἐστασίασαν οἱ ἄρχοντες Ἀρμενίας κατὰ τῶν Σαρακηνῶν, καὶ τοὺς ἐν Ἀρμενίᾳ Σαρακηνοὺς ἀπέκτειναν. καὶ αὐθις πρὸς τὸν Ἀψίμαρον πέμπουσιν, καὶ Ῥωμαίους εἰς τὴν αὐτῶν χώραν φέρουσιν. ὁ δὲ Μουαμῆδ ἐπιστρα-

V. 248 τεύσας κατ' αὐτῶν, πολλοὺς κτείνει· καὶ τὴν μὲν Ἀρμενίαν 10 Σαρακηναῖς ὑποτάσσει, τοὺς δὲ μεγιστάνους Ἀρμενίας σωρεύσας ἐν τόπῃ ἐνὶ ζωοκαύστους ἐποίησεν. κατ' αὐτὸν δὲ τὸν χρόνον ἐπεστράτευσεν Ἀζάρ τῇ Κιλικίᾳ μετὰ χιλιάδων C δέκα· καὶ περιτυχὼν αὐτῇ ὁ Ἡράκλειος ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως τοὺς πλείστους ἀπέκτεινεν, καὶ τοὺς λοιποὺς δεσμίους 15 τῇ βασιλεῖ ἀπέστειλεν.

A.M. 6196 Τούτῃ τῇ ἔτει Ἀζιβος ὁ τοῦ Χουνεῖ ἐπεστράτευσεν τῇ Κιλικίᾳ, καὶ πολιορκήσας τὸ Σίσιον κάστρον κατέβαλεν· ὃν κατέλαβεν ὁ τοῦ βυσιλέως ἀδελφὸς Ἡράκλειος, καὶ πολεμήσας αὐτὸν κτείνει δώδεκα χιλιάδας Ἀράβων. τοῦ δὲ Ἰου- 20 στινιανοῦ ἐν Χερσῶνι διάγοντος, καὶ δημηγοροῦντος ἐαυτὸν D πάλιν βυσιλεύειν μέλλοντα, οἱ τῶν ἐκείσε οἰκήτορες τὸν ἐκ

11. μεγιστάνους f.

12. ζωοκαίστους A.

17. Χουνεῖ A,

Χουνέη vulg. 18. κατέβαλεν· ὃν om. A.

tricii filium in Cephaloniam relegavit, quod Imperio se quandoque potiturum somniasset. caput enim suum aquilae pennis obumbratum per somnium se vidisse asserbat. his auditis imperator eum confestim in exilium deportari sanxit.

A. C. 695 Hoc anno Armeniae primores, tumultu in Saracenos excitato, Saracenos per Armeniam universos occiderunt, et legatione rursus ad Arsimarum destinata, Romanos in suam provinciam inducunt. Muamed autem expeditione in eos suscepta plurimos ex eis delet, et Armeniam iterum Saracenis subicit, Armeniosque proceras unum in locum collectos omnes vivos combussit. sub id tempus Azar armatorum millibus decem secum ductis Ciliciae bellum intulit; cui cum Heraclius imperatoris frater obviam factus fuisset, plurimos ex eius copiis prostravit, reliquos vero victos ad imperatorem transmisit.

A. C. 696 Hoc anno Azibis Chamel filius in Ciliciam arma movit, Sisiumque castrum obsidione expugnatum subvertit. eum Heraclius imperatoris frater paribus armis aggreditur, pugnaque concerta, Arabum duodecim millia profligat. interim Iustinianus Chersonae degens imperii sceptrum denuq sibi cum potestate committenda enuuncians, eius loci

τῆς βασιλείας κίνδυνον φοβηθέντες, ἐβουλευσάντο τοῦτον ἀνελεῖν ἢ τῷ βασιλεὺ παραπέμψαι. αὐτὸς δὲ διεγνωκὼς ἡδυνήθη ἐκφυγεῖν, καὶ εἰς τὸ Δαρὰς καταδραμιών, ῥητήσατο τῷ τῶν Χαζάρων Χαγάνῳ συνοψισθῆναι. αὐτὸς δὲ μαθὼν ἰδέ-
 5 ξατο αὐτὸν μετὰ τιμῆς μεγάλης, καὶ ἐξέδοτο αὐτῷ εἰς γυναῖκα Θεοδώραν τὴν γνησίαν αὐτοῦ ἀδελφὴν. μετ' ὀλίγον δὲ χρό-
 νον αἰτησάμενος τῷ Χαγάνῳ κατῆλθεν εἰς Φαναγουρίαν, ἀ-
 κεῖσε διέτριβε μετὰ Θεοδώρας. ἀκούσας ταῦτα Ἀψίμαρος,
 πέμπει πρὸς τὸν Χαγάνον ὑποσχόμενος αὐτῷ παρέχειν πολλὰ
 10 δῶρα, εἰ τὸν Ἰουστινιανὸν ζῶντι αὐτῷ παραπέμψει· εἰ δὲ P. 312
 μὴ, κἂν τὴν αὐτοῦ κεφαλὴν. εἰζάντος δὲ τοῦ Χαγάνου, τῇ
 τοιαύτῃ αἰτίσει, παραφυλακὴν αὐτῷ ἐπεμψεν, ὥς δῆθεν διὰ
 τὸ μὴ ὑπὸ τῶν ἰδίων ὁμογύλων ἐπιβουλεύθῃται, ἐντεταλμέ-
 νος τὸν Παπάτζην τὸν ἐκ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἐκείσε ὄντα,
 15 καὶ Βαλγίτζην τὸν ἄρχοντα Βοσφόρου, ἵνα ὅταν δηλωθῇ αὐ-
 τοῖς ἀνέλκοσι Ἰουστινιανόν. τούτων δὲ δι' οἰκέτου Χαγάνου
 τῇ Θεοδώρα μηνυθέντων καὶ τῷ Ἰουστινιανῷ γνωσθέντων,
 προσκυλεσάμενος τὸν λεχθέντα Παπάτζην κατ' ἰδίαν ὁμιλή-
 σαι, κόρη τούτου ἀπῆγγεν· ὁμοίως δὲ καὶ Βαλγίτζην τὸν

3. διαφυγεῖν A. 10. παραπέμψαι A, παραπέμψῃ vulg. 14.
 τὸν ἐκ A, ὡς ἐκ vulg. 19. κόρη A, κόρη vulg.

incolas dictis huiusmodi terret. quare periculum ab imperatore sibi
 imminuent, de inferenda illi nece, vel eo ad imperatorem deportando
 consilium ineunt. ille machinas praesentien, fugam solerter capes-
 sit, et festino gressu Daras profectus, Chagani Chazarorum congressum
 et colloquium sibi concedi expostulat. eo nuncio accepto, Chaganus
 virum honore cumulatam excipit, et germanam sororem Theodoram
 ei coniugem locat. brevi tempore interiecto venia a Chagano expe-
 dita Phanaguriam se confert, et ibi cum coniuge Theodora moratur.
 his auditis Apsimarus Chaganum per legatos maxima munera pollici-
 tos hortatur, ut Iustinianum vivum vel saltem ipsius caput ad se
 mittendum curet. Chaganus promissorum spe illectus postulatis mo-
 rem gerit, et satelliti custodia ad Iustinianum deputata, insidias a
 gentilibus suis ipsi struendas se vereri simulat, simul autem Papatzem,
 qui illic vices eius gerebat, et Balgitzem Bosphori praefectum mandatis
 instruit, ut, cum ipsis significaretur, Iustinianum e medio tollerent.
 istis a Chagani famulo Theodora denuntiatis, ac subinde Iustiniano
 revelatis, ipse praedictum Papatzem ut remotis arbitris colloqueretur,
 ad se vocavit, eumque chorda confestim strangulavit, quemadmodum
 et Balgitzem Bosphori praefectum. quo simul facto, et Theodora in
 Chazariam remissa, ipse, fuga Phanaguriam versus clanculum arrepta,
 ad freti Iauc es pervenit. ibi piscatoriam scapham forte nactus, eam con-

ἄρχοντα Βασφόρον. εὐθέως δὲ ἀποστέλλει Θεοδώραν ἐν Χα-
 11 ζαρίᾳ, αὐτὸς δὲ ἐπὶ Φαναγουρίαν λάθρᾳ δραπέτισας εἰς
 στόμιν κατήλθεν. καὶ εὐρηκὼς ἀλιάδα ἐξηρτισμένην ἐπέβη
 ἐπ' αὐτήν. καὶ παραπλεύσας τὴν Ἀσαδα, ἤλθε μέχρι Συμ-
 βόλου πλησίον τῆς Χερσῶνος. καὶ ἀποστείλας κρυπτῶς ἐν 5
 Χερσῶνι ἐπῆρε Βασβακούριον καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν
 τε Σαλμανὸν καὶ τὸν Στέφανον, καὶ τὸν Μωρόπανυλον σὺν
 Θεοφίλῳ· καὶ σὺν αὐτοῖς ἀποπλεύσας διέβη τὸν φάρον Χερ-
 σῶνος. εἰθ' οὕτως παραπλεύσας τὰ Νεκρόπυλα τὸ στόμιν
 10 τε τοῦ Δάναρι καὶ Δάναστρι, κλύδωνος γεγονότος, ἀπέγνωσαν
 πάντες τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν. Μινύκης δὲ ὁ οἰκειακὸς αὐτοῦ
 ἄνθρωπος ἔφη αὐτῷ· ἰδοὺ ἀποθνήσκομεν, δέσποτα, τάξαι τῷ
 15 C. θεῷ περὶ τῆς σωτηρίας σου, [ἵνα ὁ θεὸς] εὖν ἀποδώσῃ σοι
 τὴν βασιλείαν σου, μηδένα ἀμύνεσθαι τῶν ἐχθρῶν σου. ὁ δὲ
 ἀποκριθεὶς ἐν θυμῷ λέγει αὐτῷ· ἐὰν φείσωμαί τινα ἐξ αὐτῶν, 15
 ὁ θεὸς ἐνταυθὺ με καταποντίσῃ. καὶ ἀκινδύνως ἐκ τοῦ κλύδω-
 νος ἐκείνου ἐξῆλθεν, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν Δάνονβιν ποταμόν.
 ἀποστείλαντος δὲ αὐτοῦ Στέφανον πρὸς Τερβέλην τὸν κύριον
 V. 219 Βουλγαρίας ἐπιδοῦναι αὐτῷ σύναρσιν, ὅπως κρατήσῃ τὴν προ-
 γονικὴν αὐτοῦ βασιλείαν, ὑπέσχετο αὐτῇ πλεῖστα παρέχειν 20
 δῶρα, καὶ τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γυναῖκα. αὐτοῦ δὲ πάν-
 τα ὑπακούειν καὶ συντρέχειν ἐνομότως ὑποσχομένον, καὶ με-

1. post νν. εὐθέως lacuna intercedit in cod. A usque ad p. 574,
 12. ἐν τῇ Ῥώμῃ. 2. στόμιν] στόμιον b, στόμην vulg. 11.
 ἵνα ὁ θεός: haec verba delenda esse videntur. 13. αὐτῷ
 om. a. φείσωμαι vulg.

ascendit, et Asadem praeterrectus, ad Symbolum iuxta Chersonam appulit.
 nunciis vero Chersonam lateuter missis, Basbacurium, et eius fratrem, Sal-
 banum, Stephanum, Moropaulum et Tbeophilum secum tollit, et Cher-
 sonae pharum praetergressus cum eis enavigat. inde Necropyta prae-
 terlapsi, et Danapris Danastisque fluminum ostia emensi, procella
 de repente exorta, cuncti de salute desperant. tum Myaces eius do-
 mesticus homo ita eum alloquitur: viden', domine, periculo mortisque
 nos proximos. voto itaque pro salute tua concepto, si deus imperium
 reddiderit, in nullum hostium tuorum te desaevitum pollicere. ille
 etiamnum ira percitus, si veniam, respondet, ulli concessero, hic iam
 deus me mittit in maris profundum. tempestatis postmodum peri-
 culo ereptus in Danubii ostia penetrat. tum vero Stephanum ad Ter-
 beleni Bulgariae dominum delegat, ut avitum recuperet imperium,
 auxiliarem manum ab eo postulat, plurimis muneribus beneficium,
 aiebat, compensaturus, etiam propria filia in uxorem data. Terbeles
 ei se in omnibus obeditum auxiliumque daturum adhibito iurri-

τὰ τιμῆς δεξαμένον, συγκινεῖ τὸν ὑποκείμενον αὐτῷ πάντα
λαὸν τῶν Βουλγάρων καὶ Σλάβων· καὶ τῷ ἐρχομένῳ χρό- D
νῳ ὀπλισθέντες ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν παρεγένοντο.

Τούτῳ τῷ ἔτει τέθνηκεν Ἀβιμέλεχ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχ- A.M. 6197
5 χηγός, καὶ ἐκράτησεν Οὐαλὶδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. τῷ δ' αὐτῷ P. 313
ἔτει Ἰουστινιανὸς τὴν βασιλίδαν πόλιν καταλαβὼν ἅμα Τερβέ-
λη, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Βουλγάρων ἡπλίκευσεν εἰς τὴν Χαρ-
σίου πόρταν καὶ ἕως Βλαχερνῶν. καὶ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας
προσλαλοῦντες τοῖς ἐν τῇ πόλει ὑβρίζοντο παρ' αὐτῶν, καὶ
10 οὐδὲ λόγον κατεδέχοιτο. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς μετ' ὀλίγων ὁμο-
φύλων πολέμων χωρὶς διὰ τοῦ ἀγωγῷ εἰσελθὼν, καὶ θόρυ-
βον ἀνασκαφῆς βυλῶν, τὴν πόλιν παρέλαβεν, καὶ πρὸς βραχὺ
ἐσκήνωσεν ἐν τῷ παλατίῳ Βλαχερνῶν.

Ῥωμαίων βασιλέως πάλιν Ἰουστινιανοῦ, Ἀράβων ἀρχη- A.M. 6198
15 γοῦ Οὐαλὶδ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κύρον, Ἱεροσο-
λύμων ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς πάλιν τὴν βασιλείαν παρα-
λαμβάνει, καὶ πολλὰ δῶρα δοὺς τῷ Τερβέλῃ καὶ βασιλικὰ
σκεύη, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ. Ἀψίμαρος δὲ καταλιπὼν
20 τὴν πόλιν εἰς Ἀπολλωνιάδα φεύγει. καταδιωχθεὶς δὲ σὺν- C
λαμβάνεται, καὶ εἰς Ἰουστινιανὸν ἄγεται. καὶ Ἡράκλειος δὲ

2. ἔχουμένη 2.

rando pollicitus, Iustinianumque perhonorifice suscipiens, omnes Bul-
garorum et Sclavorum copias collegit, qui demum omnes anno Inse-
quenti arreptis armis ad imperatoriam urbem profecti sunt.

Hoc anno Arabum dux Abimelech mortuus est, et Valid eius A. C. 697
filius principatum obtinuit. eodem etiam anno Iustinianus Terbelis
et Bulgarorum ipsi adiunctorum auxilio fretus urbium reginam armis
impetit, et ad Charsii portam castris locatis totum spatium ad Blachernas
usque occupat. per dies autem tres colloquio cum civibus habito,
nonnisi contumelias et dicteria ab ipsis retulerunt, quibus etiam in-
cassum pacis conditiones obtulerunt. porro Iustinianus cum paucis
admodum gentilibus suis citra pugnam per conuen in urbem subiens,
sparso caedis et stragis tumultu, eius compos effectus, paulo post in
Blachernarum palatio sedem ac simul castra posuit.

Romanorum imperatoris Iustiniani iterum, Arabum ducis Valid, A. C. 698
Cpoteos episcopi Cyrl, Hierosolymorum episcopi Ioannis annus
primus.

Hoc annus Iustinianus in imperium restitutus, praeclaris muneri-
bus et regia suppellectile Terbelli oblata, inito cum eo foedere, pacifice
dimisit. Apsimarum urbe relicta, Apolloniadem fuga se recipit, et in
ipsa fuga comprehensus ad Iustinianum adducitur. Heraclius quoque

ἀπὸ Θωμάκης δεδεμένος ἤχθη σὺν πᾶσι τοῖς συνασπιζομένοις
 αὐτῷ ἄρχουσιν, οὓς ἐν τῷ τείχει πάντα ἐφοῦρκεισεν. ἀπο-
 στείλας δὲ εἰς τὰ μεσόγεια ἅπαντα, πλείους ἐξ αὐτῶν εὐρὼν
 ἐμπράκτους τε καὶ ἀπράκτους πάντας ἀπέκτεινεν. τὸν δὲ
 Ἀψίμαρον καὶ Λεόντιον ἀλύσεισι δεδεμένους εἰς πῦσαν πό- 5
 λιν πομπεῦσαι πεποίηκεν· καὶ τοῦ ἱππικοῦ ἀγομένου καὶ ἐν
 τῷ σένζῳ καθεζομένου, ἤχθησαν συρόμενοι δημοσίᾳ, καὶ ἐρρί-
 φθησαν ὑποταγάνην αὐτῷ· καὶ ἐπάτησε τὸν τράχηλον αὐτῶν
 D ἄχρις ἀπολύσεως, τοῦ πρώτου βαῖδου τοῦ δήμου βοήσαντος
 ὅτι, ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπέβης, καὶ ἐπάτησας λέοντα 10
 καὶ δράκοντα. καὶ τούτους ἀποστείλας ἐν τῷ κυνηγίῳ ἀπε-
 κεφάλισεν· Καλλίνικον δὲ πατριάρχην τυφλώσας ἐν τῇ Ῥώ-
 μῃ ἐξώρισεν· καὶ ἀντ' αὐτοῦ Κίρον ἐν τῇ νήσῳ Ἀμαστρί-
 V. 250 ἐγκλειστον ὄντα, ὡς προσημάναντα αὐτῷ τὴν τῆς δευτέρας
 βασιλείας ἀποκατάστασιν προεβάλετο. ἀναρίθμητον δὲ πλη- 15
 θος ἐκ τε τοῦ πολιτικοῦ καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ καταλόγου ἀπώ-
 λεσεν, πολλοὺς δὲ καὶ ἐν σύγκοις ἐμβυλῶν ἐν τῇ θαλάσῃ
 πικροθανάτους ἐποίει. ἄλλους δὲ πρὸς ἀριστοδείκνυνον κλητο-
 P. 314 ρεύων, ἅμα τῷ ἀναστῆναι, οὓς μὲν ἐφοῦρκειζεν, οὓς δὲ ἀπέ-
 τεμνεν. κἀντεῦθεν μέγας φόβος συνεῖχε πάντας. ἀπέστειλε 20

2. αὐτῷ] αὐτοῖς vulg.
 alterum τοῦ add. ex A.
 ἀρίστου δειπνον A.

4. ἐμπράκτους] εὐφρ. f.
 17. ἐμβυλῶν Δ, ἐμβύλλων vulg.

16. τε et
 18.

vinclis compeditus Thracia extractus, cum caeteris, qui sub eo me-
 rebantur, proceribus eidem praesentatur, quos omnes laqueis e muro
 suspendit. dimissis etiam per mediterranea ministria, multos ex Apsi-
 mari militibus repertos, tam eos, qui pro ipso aliquid moliebantur,
 quam qui quietem agerent, omnes interfecit. Apsimarum autem et
 Leontium catenis vinctos per universas urbis regiones ignominioso
 traduci mandavit, et circensibus ludis celebratis, ipso propria sibi
 sede composito, illi publice cum dedecore tracti, ad pedes eius pro-
 sternendi humili more proiacti sunt. inclinatum et pronorum in
 terram cervices pedibus terebat et calcabat Iustinianus, donec circi
 munus primum exhiberetur, populo vociferante: super aspidem et ba-
 siliscum ambulasti, et conculcasti leonem et draconem. demum in
 cynegium missis caput amputari praecepit, Callinicum patriarcham
 oculis orbatum Romam relegavit, et in eius locum Cyrum quendam
 in Amastria insula monachum inclusum, quod imperii secundo gerendi
 vaticinium edidisset, suffecit. ex civium posthac militumque ordine
 numerum propemodum infinitum coegit perire, plurimos quoque sac-
 cis inclusos amara morte interemit, nonnullos etiam ad prandii coe-
 naeve opulum invitatos, si quando surgerent e mensa, hos patibulo,
 alios gladio damnavat. ex his horror metusque cunctorum animos

δὲ στόλον πρὸς τὸ ἀγαγεῖν ἐκ Χαζαρίας τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, καὶ πολλὰ σκέπη ἐβουθίσθησαν σύμφυχα. ἀκούσας δὲ ὁ Χαγάνος δηλοῖ αὐτῷ· ὦ ἀνόητε, οὐκ ἔδει σε διὰ δύο ἢ τριῶν σκαφῶν λαβεῖν σου τὴν γυναῖκα, καὶ μὴ ἀποκτεῖναι τοσοῦτον 5 πλῆθος; ἢ δοκεῖς καὶ ταύτην πολέμῳ λαμβάνειν; ἰδοὺ ἐτέχθη σοι καὶ νίος, καὶ ἀπόστειλον, λάβε αὐτούς. ὁ δὲ ἀποστείλας Θεοφύλακτον κουβικουλάριον ἔλαβε τὴν Θεοδώραν καὶ Τιβερίου τὸν υἱὸν αὐτῆς, καὶ ἔστρεψεν αὐτούς· καὶ συνεβασίλευσαν αὐτῷ.

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει Οὐαλὶδ ἤρπασεν τὴν καθολικὴν Δαμα- A.M. 6199
σκου ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν φθόνῳ πρὸς τοὺς Χριστιανούς ὁ αἰλιθῆριος διὰ τὸ ὑπερβάλλον κάλλος τοῦ τοιοῦτου ναοῦ· καὶ ἐκώλυσεν γράφεσθαι Ἑλληνιστὶ τοὺς δημοσίους τῶν λογοδε- C
σίων κώδικας, ἀλλ' Ἀραβίοις αὐτὰ παρασημαίνεσθαι, χωρὶς
15 τῶν ψήφων, ἐπεὶ δὴ ἀδύνατον τῇ ἐκείνων γλώσσει μονάδα ἢ
δυνάδα ἢ τριάδα ἢ ὀκτώ ἤμισυ ἢ τρία γράφεσθαι· διὸ καὶ
ἕως σήμερον εἰσιν οὖν αὐτοῖς νοτάριοι Χριστιανοί.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἰουστινιανὸς τὴν ἀναμεταξὺ Ῥωμαίων καὶ A.M. 6200
Βουλγάρων εἰρήνην διέστρεψεν, καὶ περάσας τὰ καθάλλυρικά D

2. ἐβουθίσθησαν σύμφυχα A f, ἐποντίσθησαν σύμφυχα vulg. 7.
ἔλαβε] ἤγαγε A. 8. συνεβασίλευσεν αὐτοῖς a. 10. ἤρπασ-
σεν A, ἁρπάσας vulg. 12. αἰλιθῆριος A, αἰλιτ. vulg. 14.
Ἀραβίοις] ἐν Ἀράβις A, fort. Ἀραβισι. 17. σήμερον εἰσιν
A, σήμερον εἶναι vulg.

invasit. classem porro quae e Chazaria coniugem deveheret, misit, cuius navigia quam plurima una cum illis, qui conscenderant, hominibus submersa sunt. his Chagannus motus, significat: fatue, nonne duabus vel tribus navibus coniugem tuam repetere oportuit, tantaeque multitudinis vitae parcere? num eam bello recipere parabas? vide, etiam filius natus est tibi, mitte ergo qui eos ad te adducant. ille misso Theophylacto cubiculario Theodoram coniugem recepit, et eius filium Tiberium, utrumque vero imperii corona ornavit, unaque cum eo imperii dignitate potiti sunt.

Hoc anno Valid, qua ferebatur in Christianos invidia, publicam A. C. 699
et communem sanctissimam Damasci ecclesiam, ob apparatus et illius aedis amplitudinem, Christianis eripuit. publicos etiam logothesium sive publici aerarii codices Graece describi vetuit, sed Arabico exarari iussit, exceptis numeris, quandoquidem unitatem, vel binarium, aut ternarium, vel octo cum medio ternariumve ea lingua describi non sit possibile: quomobrem notarii Christiani usque in hunc diem apud eos remanserunt.

Hoc anno Iustinianus pacem Romanos inter et Bulgaros composuit violavit, et equitum legionibus in Thraciam transire iussit, etiam

A. C. 700

θέματα εἰς τὴν Θράκην, καὶ ἐξοπλίσας πλωῖμον κατὰ Βουλγάρων καὶ Τερβέλη ὥρμησεν. καταλαβὼν δὲ τὴν Ἀρχιῦλον τὸ μὲν πλωῖμον ἐμπροσθεν τοῦ κάστρου προσώρμισεν, τὰ δὲ καβαλλαρικὰ εἰς τοὺς ἄνωθεν κάμπους ἀπαρραφυλάκτως καὶ πύσης ὑποψίας ἐκτὸς ἀπλκεῦσαι προσέταξεν. τοῦ δὲ λαοῦ 5 σκορπισθέντος ὡς πρόβατα ἐπὶ τοὺς κάμπους πρὸς τὸ συλλέξαι χόρτον, εἶδον ἐκ τῶν ὀρέων οἱ κατάσκοποι τῶν Βουλγάρων

P. 315 τὴν τῶν Ῥωμαίων ματαίαν διοίκησιν· καὶ σωρευθέντες ὡς θῆρες ἐξάπινα ἐπιρρίψαντες μεγάλως διέφθειραν τὸ Ῥωμαϊκὸν ποῖμνιον, πολλὴν αἰχμαλωσίαν τε καὶ ἵππους καὶ ἄρματα δίχα 10 τῶν ἀναιρεθέντων λαβόντες. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ἐν τῇ κάστρῳ καταφυγὼν σὺν τοῖς περισωθεῖσιν ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἀπέκλεισε τὰς πύλας. θρασυμένος δὲ τὴν τῶν Βουλγάρων παρμιονήν, αὐτὸς πρῶτος τὸν ἑαυτοῦ ἵππον νευροκοπήσας πάντας τὸ αὐτὸ ποιῆσαι παρεκάλεσατο. τρόπαια δὲ ἐπὶ τῶν 15

V. 251 τειχῶν θέμενος διὰ νυκτὸς εἰς τὰ σκύφη ἐπιβὰς λαθραίως Βάπέπλευσεν, καὶ μετ' αἰσχύνῃς τῇ πόλει παραγέγονε.

A.M. 6201 Τούτῃ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Μασαλμᾶς καὶ Ἀββῦς τῇ Τυάνων διὰ τὴν μανίαν τοῦ ἀποκτανθέντος στρατοῦ σὺν τῇ

1. ἐξοπλίσας A, ἐξώπλισεν vulg. 6. ἐπὶ A, εἰς vulg. 7. εἶδον ἐκ A, εἶδον αὐτοὺς ἐκ vulg. 13. δὲ A, γὰρ vulg. παρμιονήν A, ἐπιμονήν vulg. 16. θέμενος] θρασυμένος A f, fortasse recte. λαθραίως A, εὐθέρως vulg. 18. ἐπιστράτευσιν A, ἐπιστρατεύσας vulg. Μέσσιμᾶς f. Ἀββᾶς τῇ T.] διαβὰς τὴν T. A f.

classem adversus Bulgaros instruxit, et in Terbelem irrupit. Anchialum vero profectus, classem quidem ad urbem applicuit, equestres vero copias ad campos urbi imminentes, omni custodia remota, et citra periculi suspicionem castra metari praecepit. exercitu itaque pecudum iustar per campos errante et ad pabula equis colligenda disperso, e montium culminibus inanem et levem rei militaris apud Romanos disciplinam Bulgarorum exploratores conspicati, ipsi ferarum more in agmen unum collecti, Romanum gregem uno impetu disiecunt, et captivorum multitudinem non contemnendam, equos et currus plurimos, postposito caesorum numero, ceperunt. Iustinianus cum residuis ex exercitu in arcem fuga se recipiens, oclusis dies tres portis in ea remansit. sed cum Bulgaros illic pertinacius instantes cerneret, ipse primus equi sui nervos incidit, caeterosque idem facere iussit, armisque bellicis quasi tropaeis muris impositis, noctu navigia conscendens, Cpolim cum decore reversus eat.

A. C. 701 Hoc anno Masalmas et Abbas ob caesum a Mariano cum Maiuma duce exercitum insania perciti Tyanam urbem bello vexaverunt, et ad eam stricta obsidione cinctam hiberna sustinuerunt. Iustinianus

Μαϊονμᾶ ὑπὸ Μαριανοῦ, καὶ ταύτην πολιορκοῦντες παρε-
 χείμασαν ἐκεῖ. καὶ ἀποστέλλει πρὸς αὐτοὺς ὁ βασιλεὺς δύο
 στρατηγούς Θεόδωρον τὸν Καρτερουῦκαν καὶ Θεοφύλακτον τὸν
 Σαλιβᾶν μετὰ στρατιωτικῷ καὶ γεωργικῷ λαῷ χάριν βο-
 5 θείας πρὸς τὸ πολεμῆσαι καὶ ἐκδιῶξαι αὐτούς. αὐτοὶ δὲ εἰς
 ἔριν ἀλλήλων ἐλθόντες, καὶ ἀτάκτως συμβαλόντες αὐτοῖς,
 τρέπονται, καὶ πολλὰι χιλιάδες ἀπόλονται, καὶ ἡχμαλωτεύθη- C
 σαν πολλοί. λαβόντες δὲ τὸ τοῦλδον καὶ τὰ τούτων βρώμα-
 τα, παρεκάθισαν ἕως οὗ παρέλαθον τὴν πόλιν. λειψθέντες
 10 γὰρ ἦσαν τὰ βρώματα, καὶ ἡμέλλον ἀναχωρεῖν. οἱ δὲ τῆς
 πόλεως Τυάνων ταῦτα ἰδόντες καὶ ἀπογνόντες, ἔλαβον λόγον
 τῆς ἐαυτῶν ἀπαθείας· καὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτούς, καταλιπόν-
 τες τὴν πόλιν ἔρημον ἕως τοῦ νῦν. οἱ δὲ τὸν λόγον μὴ φυ-
 λᾶζαντες, εἰς τὴν ἔρημον τούτους ἐξώρισαν, καὶ πολλοὺς δού-
 15 λους ἐκράτησαν.

D

Τούτῃ τῇ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀββάς τὴν Ῥωμανίαν, καὶ A.M. 6202
 πολλοὺς αἰχμαλωτεύσας ὑπέστρεψεν. καὶ ἤρξατο κιτίζειν τὸ
 Γαρίς εἰς τὴν χώραν Ἡλιουπόλεως.

Τούτῃ τῇ ἔτει ἐπεστράτευσεν Οὐθμάν τὴν Κιλικίαν, καὶ A.M. 6203
 20 πολλὰ κάστρα ὑπὸ λόγον παρέλαβεν. προεδόθη αὐτοῖς καὶ P. 316

1. ὑπὸ M. A., ἀπὸ M. vulg. 2. ὁ βασιλεὺς add. ex A. 4.
 στρατιωτικῷ A, στρατοῦ vulg. χάριν βοθείας A, χωρικο-
 βοθείας vulg. 6. συμβαλόντες A, συμβάλλοντες vulg.

autem duces duos Theodorum Carterucam et Theophylactum Salibam
 hostibus expugnandis et ab instaurata obsidione repellendis cum in-
 structo exercitu et ex agricolarum grege rusticis auxiliariis munivit.
 isti primum divisim animis dissidentes, tum vero nullo militari
 servato ordine in hostem irruentes, vertuntur in fugam, et ex iis
 pluribus desideratis millibus, reliqui non pauci in manus adversario-
 rum captivi devenere. hostes itaque eorum castris et comenatu po-
 titi, donec urbem caperent, constanter in ea circumvallanda perstite-
 runt. iam enim ciborum patiebantur defectum, et de obsidione sol-
 venda et recessu ipsos inceserat cogitatio. his visis Tyanaenses in
 desperationem acti, accepta salutis fide, in hostium partes transierunt,
 arce, prout etiamnum visitur, habitatoribus vacua relicta. illi violata
 protinus fide Tyanaenses in deserta loca relegaverunt, et ex eis plu-
 rimos sibi retinuerunt captivos.

Hoc anno Abbas educto in Romanorum ditionem exercitu pluri-A.C. 702
 mos captivos abegit, et ad suos reversus, in Heliopoleos regione Ga-
 ris urbem aedificare coepit.

Hoc anno Uthman in mediam Ciliciam exercitum induxit, mul-A.C. 703
 tasque urbes data securitatis fide subiectas sibi fecit, quin etiam Ca-

Theophanes.

37

τὸ Κάμαχον σὺν τοῖς παρακειμένοις τόποις. Τουρπινιανὸς δὲ ἀπέλυσεν Μαῦρον τὸν πατρικίον εἰς Χερσῶνα διὰ μνησικακίαν σὺν Στεφάνῳ πατρικίῳ, τὸ ἐπικλὴν Ἀσμίκτη, ἐξοπλίσας στόλον πολύν, μνησθεὶς τῆς κατ' αὐτοῦ γενομένης ἐπιβουλῆς ὑπὸ τε Χερσωνιτῶν καὶ Βοσφοριανῶν καὶ τῶν λοιπῶν κλιμαίων, πᾶσαν ναῦν δρομῶνων τε καὶ τριηρῶν καὶ σκαφῶν μυριοβόλων καὶ ἀλιάδων, καὶ ἕως χελανδίων, ἀπὸ διαγομῆς τῶν οἰκούντων τὴν πόλιν, συγκλητικῶν τε καὶ ἐργαστηριακῶν καὶ Β δημοτῶν καὶ παντὸς ὄφρικίου. καὶ τούτους ἀποστείλας παρήγγειλεν πάντας τοὺς οἰκοῦντας ἐν ἐκείνοις τοῖς κάστροις τῇ 10 ξίφει δλοθρεῖσθαι, καὶ μηδένα ζωογονῆσαι, παραδεδωκὼς αὐτοῖς τὸν Ἥλιον τὸν σπαθᾶριον ὀφείλοντα ἄρχοντα Χερσῶνος καταστῆσαι. οἱ δὲ τὴν Χερσῶνα καταλαβόντες, μηδεὸς αὐτοῖς ἀντιστάντος, τὰ κάστρα παρέλαβον, καὶ πάντας τῇ ξίφει ἀνέκλον, χωρὶς τῶν μεираκίων, ὥς νηπίων τούτων φεισάμενοι, 15 V. 252 καὶ πρὸς δουλείαν περιποιηθέντων. Τουδοῦνον δὲ ἄρχοντα Χερσῶνος, ὥς ἐκ προσώπου Χαγάνου ὄντα, καὶ Ζωῖλον τὸν ἐκ σειρῶς καὶ γένους ὄντα πρωτοπολίτην, καὶ ἑτέρους τεσσαρράκοντα ἐμφανεῖς καὶ πρωτεύοντας τῆς Χερσῶνος εἰς σούβλας

1. Κάμαχον A, Καμέχων vulg. 6. μυριοβόλων] μυριαγώνων A f, μυριοβόλων vulg. 9. ὄφρικίου A, ὀμφικίου vulg. 11. fort. ζωογῆσαι. 12. καταστῆσαι A f, καταστῆναι vulg. 13. τὴν add. ex A. 16. τοῦ δοῦναι δὲ A-a f. 19. post verba τῆς Χερσῶνος haec inserta leguntur in A: εἰς συμμαχίλους (sic) δεσμίους πρὸς τὸν βασιλέα ἀπέστειλαν, ἑτέρους δὲ 6 τῶν πρωτεύοντων.

machum cum locis adjacentibus ipsi proditum fuit. Iustinianus autem acceptarum quondam iniuriarum memor, Maurum cum Stephano, cui cognomen Asmictus, ambos patricios, valida et apprimè apparata classe illis commissa, in Chersonam delegavit. insidiae quippe a Chersonitis, Bosphorianis et aliis regionum illarum incolis ipsi structae eius animo remanserant profundius repositae. quare bello iis inferendo universi generis navigia, dromones, triremes, scaphas, onerarias, piscatorias naves, ipsosque etiam lintres, omnium urbis incolarum, ordinis senatorii, officinariorum, plebeiorum et officii cuiuscumque collatis expensis paravit. iis itaque dimitti et e portu solvere dispositis, ut cunctos urbium illarum incolas, nullo in vivis relicto, gladio delerent iniunxit, Heliamque spatharium, qui gubernatorem apud Chersonam institueret, aggregavit. isti porro Chersonam appellentes, urbes nullo resistente invaserunt omnes, et caedibus et sanguine cuncta repleverunt, et exceptis adolescentioribus, quibus, ut et infantibus, parcendum putaverunt, velut ad servitutem reservatis, universos occiderunt. Tudunum autem Chersonae praefectum, cum qui

ξυλίας προσαναρθήσαντες, ἐπὶ πυρὸς ὥπτησαν. ἄλλους δὲ εἴκοσι ἐξάγκωνα δῆσαντες, καὶ εἰς χελανδούρους προσδήσαντες καὶ λίθοις τοῦτο γεμίσαντες, εἰς βυθὸν κατεπότισαν. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ τοῦτο μαθόντος καὶ ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν μει-
 5 ρακίων μανέντος, ἐκέλευσε σπουδαίως αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν πα-
 ραγενέσθαι. ἀποκινήσαντος δὲ τοῦ στόλου τῇ Ὀκτωβρίῳ
 μηνί, καὶ ἐν τῷ πελάγει φθάσαντος ἐν τῇ τοῦ ἄστρου ἐπιτο-
 λῇ τοῦ λεγομένου Ταυρουρᾶ, μικροῦ δεῖν ἅπας ὁ στόλος κα-
 10 τεποντίσθη· καὶ ἡριθμῆθησαν οἱ ἐν τῇ ναυαγίᾳ ἀποθανόν-
 τες χιλιάδες οὔ. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ τοῦτο μαθόντος, καὶ ὁ
 μὴ λυπηθέντος, μᾶλλον μὲν οὖν χαρᾶς πληροθέντος, καὶ τῆς
 τοιαύτης μανίας ἀκμὴν ἔχοντος καὶ κραυγικῶς ἐπαπειλόν-
 τος, πάλιν ἕτερον ἐκπέμπει στόλον, καὶ ἀροτριᾶν ἅπαντα καὶ
 15 ἐξεδαφίζειν ἕως οὐροῦντα πρὸς τοῖχον. ἤκουσαν ταῦτα οἱ
 τῶν κύστρον ἐκείνων, καὶ ἑαυτοὺς ἡσφαλίσαντο, καὶ ἀναγκα-
 σθέντες κατὰ τοῦ βασιλέως φρονῆσαι, ἀπέστειλαν πρὸς τὸν
 Χαγάνον εἰς Χαζαρίαν αἰτούμενοι λαὸν πρὸς φυλακὴν αὐ-
 τῶν. ἐπὶ τούτοις οὖν διαγίρεται καὶ Ἡλίας ὁ σπαθάριος
 καὶ Βαρδάνης ὁ ἐξόριστος, τὸ τηρικαῦτα ἀνακληθεῖς ἀπὸ Κε-

4. τοῦ δὲ Ἰουστ. A. τοῦ Ἰ. δὲ vulg. 7. φθάσαντος A, φθα-
 σθέντος vulg. ἐπιτολῇ] ἐπὶ τῷ λιμένι A. 10. καὶ μὴ λυπ.
 om. f. 12. ἀπειλούντος A. 13. ἅπαντας vulg. 14.
 ante ἕως in e haec addita leguntur: καὶ κατασφάττειν ἅπαν-
 τας· fortasse recte. 16. τοῦ add. ex A. 18. διαγίρεται A,
 διαγίνεται vulg.

Chaganum referret, et Zollum, qui a stemmate et origine civium pri-
 marius erat, et alios quadraginta illustres et spectatos viros ligneis
 veribus confixos vivo igne assaverunt. alios viginti vinctis retro man-
 nibus ad lembum lapidibus oppletum alligatos, in mare demerserunt.
 accepto rerum gestarum nuncio Iustinianus servatos iuvenes aegre fe-
 rens, et in insaniam versus, eus ad se sollicitè advehi curavit. cum
 vero classis mense Octobri solvisset, procellarum turbinibus in pelago
 iactata, sub ortum astri, cui Taurus nomen, tota ferme in mari peri-
 it, adeo ut qui naufragio limmersi fuerint, ad septuaginta tria mil-
 lia numerentur. Illa calamitate cognita, tantum absuit, ut condole-
 ret, quin potius laetitia perfusus eo insaniae processit, ut elatis in
 altum clamoribus novas etiam adiecerit comminationes, et alteram
 illuc iterum classem transmiserit, cum mandatis ut omnia solo aequa-
 ret, solumque aratro praeinderet, atque universos usque ad mingem-
 tem ad parietem interficeret. istorum rumore divulgato, qui castra
 illa obtinebant, communierunt et concluserunt se, et ad res novandas
 contra imperatorem coacti, ad Chaganum in Chazariam delegaverunt,
 qui praesidium ad sui defensionem exposcerent. interim suscepti

P. 317 φαληγίας καὶ σὺν τῇ στόλῃ εἰς Χερσῶνα ἰών. ὁ δὲ Ἰου-
στινιανὸς ταῦτα μαθὼν, ἀπέστειλεν μετ' ὀλίγων δρομῶνων
Γεώργιον τὸν πατρίκιον, τὸν ἐπὶ κλὴν Σύρον καὶ γενικὸν λο-
γοθέτην, καὶ Ἰωάννην τὸν ἑπαρχον, καὶ Χριστοφόρον τουρ-
μάρχην τῶν Θρακησίων μετὰ τριακοσίων ἐξωπλισμένων, πα- 5
ραδεδωκὸς αὐτοῖς Τουδούνον τε καὶ Ζωῖλον ὁφείλοντας ἀπο-
κατασταθῆναι κατὰ τὸ πρότερον ἐν Χερσῶνι, δι' ἀποκρισια-
ρίου δὲ ἀπολογήσασθαι τῷ Χαγάνῃ, ἀγαγεῖν δὲ πρὸς αὐτὸν
Ἥλιαν καὶ Βαρδάνην. τῶν δὲ περασάντων ἐν Χερσῶνι, οἱ
Β τῆς πόλεως Χερσῶνος τοῖτοις περιλογὴν οὐκ ἐποίησαν. τῇ 10
δὲ ἐπαύριον τούτους μόνους εἰσελθεῖν οἱ τῆς πόλεως προτρε-
ψάμενοι, τὰς πύλας ἀπέκλεισαν. καὶ τὸν μὲν γενικὸν λογο-
θέτην ἅμα τῷ ἐπαρχῷ ῥίψει ἀνέλκον, τὸν δὲ Τουδούνον ἅμα
Ζωῖλῳ, καὶ τὸν λεχθέντα τουρμάρχην σὺν τοῖς τριακοσίοις
στρατιώταις τοῖς Χαζάροις παρέδωκαν, καὶ πρὸς τὸν Χαγάνον 15
ἀπέστειλαν. τοῦ δὲ Τουδούνου κατὰ τὴν ὁδὸν τεθνηκότος, οἱ
Χαζάροι εἰς δοχὴν αὐτοῦ ἀπέκτειναν τὸν τουρμάρχην σὺν τοῖς
τριακοσίοις στρατιώταις. τότε οἱ Χερσῶνος καὶ τῶν λοιπῶν
κάστρων τὸν μὲν Ἰουστινιανὸν ἀνέσκαψαν, τὸν δὲ ἐξόριστον
C ἐκέῖσε Βαρδάνην καὶ Φιλίππικὸν βασιλεῖα ἐνφύμησαν. ταῦτα 20

1. ἰών A, ὦν vulg. 4. ἑπαρχον A, ὑπαρχον vulg.: sic et in-
fra. 6. τὸν Λούνον τε A. 13. τὸν δὲ Λούνον καὶ Ζωή-
λον A. 14. τὸν λεχθέντα τουρμάρχην A, τοῦ λεχθέντος τουρ-
μάρχου vulg. 17. εἰς δοχὴν A, δοχὴν vulg. 20. Φιλίππι-
κὸν βασ. A, Φιλ. καὶ βασ. vulg.

propositi conscius excitatur Elias spatharius et Bardanes prius exul,
nunc vero postliminio revocatus e Cephalonia et cum classe Cherso-
nam delatus. ubi res huiusmodi tractari percepit Iustinianus, Geor-
gium patricium cognomento Syrum, generalem logothetam, Ioannem
praefectum et Christophorum Thracicorum agminum ductorem cum mi-
litibus ad ter centum armatis mittit, Tudunumque et Zoilum res
Chersonae iu priorem statum reposituros, et per apocrisiarium apud
Chaganum rem gestam excusaturos, ac tandem Eliam et Bardanem ad
se Cpolim transmissuros adiungit. cum Chersonam migrassent, Cher-
sonitae cives cum iis tractatum babere dedignati sunt. postera die
solis iisdem in consilii locum ingredi permissis, confestim portas ci-
ves occluserunt. et generalem quidem logothetam cum praefecto
pereemerunt, Tudunum vero una cum Zoilo et memorato turmarcha
et militibus trecentis traditum Chazaris ad Chaganum miserunt. Tu-
danno in itinere defuncto, funereum epulum litaverunt Chazaris, nimi-
rum turmarchae et trecentorum militum caedem. tum vero Cherso-
nae reliquorumque oppidorum cives Iustiniani nomine abrogato, exu-
lem illum Bardanem, qui et Philippicus nominabatur, imperatorem fe-

μαθὼν Ἰουστινιανός, ἐπὶ πλεόν ἐκμανεῖς τὰ μὲν τέκνα τοῦ
 σπαθαρίου Ἠλία εἰς τὸν τῆς μητρὸς ἀπέσφαξε κόλπον· τανύ-
 την δὲ ἠνάγκασεν τῷ οἰκέτῳ αὐτῆς ζευχθῆναι μαγεῖον Ἰνδῷ
 ὄντι· εἰθ' οὕτω τε πλώϊμον ἔτερον κατασκευάσας, ἀποστέλ-
 5 λει Μαῦρον τὸν πατρίκιον, τὸν ἐπὶ κλην Βαῖσον, παραδεδω-
 κὼς αὐτῷ πρὸς κυστρομαχίαν κριόν, μαγγανικά τε καὶ πᾶσαν
 ἐλέπολιν, ἐντειλάμενος αὐτῷ, τὰ μὲν τῆς Χερσῶνος τείχη
 ἐξεδαφίσαι καὶ πᾶσαν τὴν πόλιν, μηδεμίαν δὲ ψυχὴν ἐξ
 αὐτῆς ζωογονῆσαι, πυκνότερος δὲ δι' ἀναφορῶν τὰ αὐτῷ πε- V. 253
 10 πραγμένα δηλοῦν. τούτου δὲ περάσαντος, καὶ διὰ τοῦ κριοῦ
 τὸν λεγόμενον Κεντηναρήσιον πύργον καταβαλόντος, ἅμα δὲ D
 καὶ τὸν πλησίον αὐτοῦ Σύαγον καλούμενον, Χαζάρων δὲ κα-
 ταλαβόντων, ἐγένετο ἀνοχὴ τοῦ πολέμου. Βαρδάνιος δὲ ἐκφυ-
 γὼν πρὸς τὸν Χαγάνον ὤχητο. ἀπράκτου δὲ τοῦ στόλου γε-
 15 γονότος, καὶ πρὸς τὸν βασιλέα ἐπιστρέψαι μὴ τολμῶντος, τὸν
 μὲν Ἰουστινιανὸν ἀνέσκαψαν, τὸν δὲ Βαρδάνην ὡς βασιλέα
 καὶ αὐτοὶ εὐφρόνησαν. ᾔτησαντο δὲ τὸν Χαγάνον δοθῆναι
 αὐτοῖς τὸν Φιλιππικόν. τοῦ δὲ Χαγάνου λόγον αὐτοὺς ἀπαι-
 τήσαντος, τοῦ μὴ προδοθῆναι αὐτὸν ὑπ' αὐτῶν, καὶ τοῦ κο-
 20 μίσασθαι αὐτὸν κατὰ ἄνδρα ἀνὰ τομίσματος ἑνός, οἱ δὲ

1. ἐκμανεῖς A, ἐμ. vulg. 5. Βάισον A f. 6. κριόν A, κρι-
 ονς vulg. 8. ἐδαφίσαι A e, ἐδαφίσαι vulg. 8. ἐξ αὐτῆς
 A e, ἐξ αὐτῶν vulg. 12. Σύαγον A, Σύαγγρον vulg. 15.
 ἐπιστρέψαι A, ὑποστρε. vulg. 17. αὐτοὶ A, αὐτὸν vulg. 20.
 αὐτὸν add. ex A.

licibus acclamationum votis exceperunt. his auditis Iustinianus ma-
 iori furore insaniens, spatharii quidem Eliae liberos in matris ipsius
 sinu trucidavit, eandemque ipsam proprio coquo in India nato suba-
 ctam constuprari iussit. mox classe denuo reparata, Maurum patri-
 cium, is etiam Baesus dicebatur, mittit, unaque simul apparatu omni
 bellico, et ad castra diruenda machinis, arietibus, et omnimodis va-
 statoris instruit, eo maxime iniuncto, ut Chersonae moenibus ad so-
 lum usque destructis, et universa civitate diruta, nemini civium vi-
 tam condonaret. ante omnia de rerum successu per frequentiores
 litteras enim certiore redderet. is mari traiecit, cum iam admotum
 arietem turrim Centenaresium dictam, aliamque non adeo remotam,
 quae Synagrus nuncupatur, evertisset, Chazarorum adventu a bello
 utrinque cessatum est. Bardanius ad Chaganum fuga se proripit.
 classis vero conatu inutili reddito, enim re infecta ad imperatorem redire
 milites vererentur, Iustiniani nomine abdicate, et eius dominatu repu-
 diato, Bardanem imperatorum more sanctis vocibus principem saluta-
 verunt, miseruntque ad Chaganum Philippicum donari sibi postula-
 tum. Chagano, ne virum proderent, iureiurando interposito fidem fieri

παραχοῆμα ταῦτα δόντες, παρέλαβον τὸν Φιλιππικὸν βασιλέα.
 P. 318 ἐν δὲ τῇ χρονίζειν τὸν στόλον, ἀναφορᾶς τε μὴ ἐλθούσης,
 ἐστοχάσαιο Ἰουστινιανὸς τὴν αἰτίαν, καὶ ἐπάρας σὺν αὐτῷ
 τοὺς τοῦ Ὀψικίου, καὶ μέρος Θρακησίων, ἀνῆλθιν ἕως Σινώ-
 πης πρὸς τὸ διαγνῶναι τὰ ἐν Χερσῶνι. ἐν δὲ τῷ σκοπεύειν 5
 αὐτὸν τὰ περατικά μέρη, ὁρᾷ τὸν στόλον ἐπὶ τὴν πόλιν ἀρ-
 μενίζοντα, καὶ βρῦξας ὡς λέων, καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν πόλιν ὤρ-
 μησεν. τοῦ δὲ Φιλιππικοῦ προλαβόντος, καὶ τὴν πόλιν κρα-
 τήσαντος, αὐτὸς ἐπὶ τὸν Δαματρὺν ἐλθὼν ἐν αὐτῷ σὺν τοῖς 10
 Βμὲν τοῦ Τιβερίου Μαῦρον τὸν πατρικίον σὺν Ἰωάννῃ σπα-
 θαρίῳ, τῇ ἐπὶ κλῆν Στροῦθῳ, τὸν δὲ Ἠλίαν ὁμοίως μετὰ κούρ-
 σου κατὰ Ἰουστινιανοῦ εἰς τὸν Δαματρὺν, καὶ ἕτερον πάλιν
 κατὰ τοῦ Βασβακουρίου φυγῇ χρησαμένου. καὶ ὁ μὲν Μαῦ-
 ρος ἅμα τοῦ ἠγθέντος Στροῦθου ἐν Βλαχερναῖς πορευθεὶς, 15
 εὔρεν τὸν Τιβέριον κρατοῦντα τῇ μιᾷ χειρὶ τὸ κιονάκιον τῆς
 ἁγίας τραπέζης τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ἁγίας Θεομήτορος, καὶ
 τῇ ἑτέρᾳ τίμια ξύλα καὶ ἐν τῷ τραχήλῳ φυλακτά, ἔβωθεν δὲ
 τοῦ βήματος παρακαθεζομένην Ἀναστασίαν τὴν τοῦ πατρὸς
 C αὐτοῦ μητέρα, ἥτις τοῖς ποσὶ τοῦ Μαύρου κυλινδουμένη 20
 ᾔτειτο μὴ ἀποκταθῆναι τὸν αὐτῆς ἔγγονα Τιβέριον, ὡς μη-
 δὲν ἄτοπον πράξαντα. αὐτῆς δὲ τοὺς πόδας τούτου κατεχοῦ-

11. σπαθαρίῳ A, πατρικίῳ vulg. 14. χρησαμένου A, χρησομ.
 vulg. 18. τίμια A, τὰ τίμια vulg.

sibi, et pro singulorum capitibus omnium unum concedi expetente,
 illi summa pecuniae coe festim numerata Philippicum imperatorem si-
 mul acceperunt. interim classe moram, ut videbatur, diuturniorem
 ageote, nullisque de suscepta expeditione a ducibus acceptis litteris,
 Iustinianus causam coniectatus est. eductis itaque secum Opsiciorum
 manu et Tbracensium aliquot manipulis de rerum Chersooae gesta-
 rum successu exploraturus Sinopen contendit. igitur dum superio-
 res maris regiones speculatur, classem recta in urbem apertis secun-
 disque velis delatam conspicatur, rugituque leonis iustar iogeoti edito,
 ipse pariter in urbem iter et impetum dirigit. cooatus eius Philip-
 pico sua diligentia praevertente et urbem praecooccupate, ipse Dama-
 trym accessit, et ad eam cum suis castra applicuit. Philippicus mora
 oinni penitus abiecta, Maurum patricium et Ioannem, cognomento
 Struthum, paris dignitatis virum, adversus Tiberium Eliamque cum
 expeditorum et velut ad praedam paratorum militum manu in Iusti-
 nianum Damatry receptum, et alium tandem adversus Basbacurium,
 qui iam sibi fuga consuluerat, mittit. porro Maurus cum praefecto
 Strutho Blachernas appelleus, Tiberium una quidem manu sanctae

σης, καὶ μετὰ δακρύων ἰκετευούσης, εἰσελθὼν δὲ Στροῦθος
 ἔνδον τοῦ βήματος, βίη ἀφήρπασεν αὐτόν· καὶ τὰ μὲν τίμια
 ξύλα ἐξ αὐτοῦ ἄρας, ἐπάνω τῆς ἀγίας τραπέζης ἐπέθηκεν,
 τὰ δὲ φυλακτὰ εἰς τὸν ἴδιον ἐξήρτησεν τράχηλον, καὶ λαβόν-
 5 τες τὸν παῖδα ἐπὶ τῷ ἄνω Καλλινίκης παραπορτίῳ, καὶ τοῦ-
 τον ἐκδύσαντες καὶ ἐπὶ τῆς φλοιᾶς ἀπλώσαντες, δίκην προ-
 βύτου αὐτὸν ἐλαρυγγοτόμησαν, καὶ τοῦτον ἐν τῷ ναῷ τῶν
 ἁγίων ἀναργύρων, τῷ λεγομένῳ Πινυλίνῃ, ταφῆναι προσέτα- D
 ξαν. χειρωθεὶς δὲ καὶ Βασβακούριος ὁ πρωτοπατρίκιος καὶ
 10 κόμης τοῦ Ὀψικίου, καὶ αὐτὸς ἀνηρέθη. ὁ δὲ Ἡλίας ἅμα τῷ
 συνόντι αὐτῷ λαῷ ἀνελθὼν ἐν τῷ Δαματρῷ, καὶ εἰς λόγους
 μετὰ τοῦ ἐκείνως ὄντος στρατοῦ ἐλθὼν, λόγον τε ἀπαθείας τῷ
 συνόντι τῷ Ἰουστινιανῷ λαῷ διδωκώς, διεηρέθησαν ἅπαντες,
 καὶ ἀπέδρασαν τοῦ Ἰουστινιανοῦ, μόνον αὐτὸν καταλιπόντες,
 15 καὶ τῷ μέρει τοῦ Φιλιππικοῦ προσρύνετες. τότε ὁ προλεχθεὶς
 Ἡλίας σπαθῆριος θνυμῷ ἐπιδραμών, καὶ τὸν τοῦτου τράχη-
 λον δρασάμενος, τῷ παραμηρίῳ, ᾧ ἦν διεζωσμένος, ἀπέτεμεν V. 254
 τὴν αὐτοῦ κύραν, καὶ διὰ Ῥωμανοῦ σπαθαρίου πρὸς Φιλιπ-

2. βίη om. A. 4. τὰ δὲ φυλ. A, καὶ τὰ φυλ. vulg. 5. τῷ
 — παραπορτίῳ A, τῶν παραπορτίων vulg. 7. ἐλαρυγγοτο-
 μησαν A, ἐλαρυγγοτόμησεν vulg. 8. προσέταξεν A, προσέτα-
 ξεν vulg. 9. καὶ add. ex A a. 12. ὄντος add. ex A. 14.
 ἐκ τοῦ T. A.

mensae altaris in sancta dei matris aede positi columellam, alia vero
 pretiosa crucis ligna complexum, et ex collo reliquiarum thecas ge-
 rentem appensas, extra tribunalis autem, id est sacrarii, septa patris
 eius matrem Anastasiam sedentem offendit, quae ad Mauri pedes pro-
 voluta nepotem Tiberium, ut pote qui nil tetri flagitii admisisset, a
 morte vindicandum rogabat. Inter aviae vetulae preces sibi detruen-
 tis pedes, et eos lacrimarum imbres perfundentis, Struthus in sacra-
 rium insillens, virum illuc ad immunitatem receptum summa violentia
 eripuit, tum vero veneranda quidem ligna ab eo sublata in sancta
 mensa reposuit, reliquiis autem ad proprium collum appensis, adoles-
 centem ad superiores Callinicae fores abductum, suisque vestibus nudum,
 totoque corpore ad limen extensum ovīs instar iugulo mactari, et ad
 aedem sanctorum mercede non conductorum Cosmae et Damiani Paulinae
 dictam sepeliri mandavit. Basbaciarius autem patriciorum antesignanus
 et comes Opsicii comprehensus, caede illata mortem subiit. porro Elias
 cum adiunctis sibi copiis Damatrym profectus, colloquio cum exercitu, qui
 ibi consererat, conserto, militibusque Iustinianum sequutis salutis data
 permittere, eos a sese invicem dividī, Iustinianum deserere, solum sibi
 permittere, ac tandem in Philippici partes transire persuasit. his ita
 peractis praefatus Elias furore accensus in Iustinianum insillit, et ap-

Ρ. 319 πικρὸν ἀπέστειλὲν. ὁ δὲ Φιλιππικὸς διὰ τοῦ αὐτοῦ σπαθα-
 ρίου ταύτην ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη ἕως Ῥώμης ἐξέπεμψεν· πρὸ
 δὲ τοῦ βασιλεῦσαι αὐτὸν ἐν τῇ μοιῇ τῶν Καλλιστράτου ἐγ-
 κλειστος ἦν προορατικὸς καὶ αἰρετικὸς, ὅστις ἀνελθὼντι τῷ
 Φιλιππικῷ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἡ βασιλεία σοι κέεται. ὁ δὲ ἔτα- 5
 ράχθη, καὶ λέγει ὁ ἐγκλειστος· εἰ ὁ Θεὸς κελεύει, σὺ τί
 ἀντιλέγεις; τοῦτο δέ σοι λέγω· ὅτι ἡ ἔκτη σύνοδος κακῶς
 ἐγένετο· εἰάν οὖν βασιλεύσης, ταύτην ῥίψον, καὶ γενέσθαι
 σοι ἔχει ἡ βασιλεία κραταία καὶ πολυχρόνιος. ὁ δὲ συνέθετο
 αὐτῷ μεθ' ὀρκων τοῦτο ποιεῖν. τοῦ δὲ Λεοντίου διαδεξιμέ- 10
 νου τὸν Ἰουστινιανόν, ἀνέρχεται ὁ Φιλιππικὸς πρὸς τὸν ἐγ-
 κλειστον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· μὴ σπουδάσης, γενέσθαι ἔχεις
 βασιλεία. βασιλεύσαντος δὲ καὶ Ἀψιμάρου, πάλιν ἀνῆλθεν
 πρὸς αὐτόν, καὶ πάλιν εἶπεν αὐτῷ· ὅτι μὴ σπουδάσης, ἐκεῖτο
 περικυμένει σε. θαρρήσαντος δὲ Φιλιππικοῦ τινὸς τῶν φίλων 15
 αὐτοῦ, ἐμήνυσσε τῷ Ἀψιμάρῳ. ὁ δὲ δειψας καὶ κουρεῖσας
 αὐτόν καὶ σιδηρώσας, ἐξώρισεν εἰς Κεφαλληνίαν. βασιλεύσαν-
 τος δὲ Ἰουστινιανοῦ, πάλιν ἀνεκαλέσατο αὐτόν. καὶ βασιλεύ-
 σαντος ἐποίησεν ψευδοσύνοδον ἐπισκόπων κατὰ τὸν λόγον τοῦ

2. ἕως Ῥώμης add. ex A. 6. τῇ add. ex A. 10. αὐτῷ add.
 ex A. 12. ἔχει α, fort. ἔχει σὲ βασι. 13. βασιλεία om. A.
 καὶ add. ex A. 15. θαρρήσας δὲ Φιλιππικὸς A f. τινὸς]
 τινὰ A, fort. τινε.

prehensa eius cervice, sica, qua erat accinctus, caput eius amputatum
 per Romanum spatharium ad Philippicum transmisit, eiusdemque spa-
 tharii opera in occidentales imperii provincias illud coaspiciendum Phi-
 lippicus traduxit. caeterum prius longe, quam imperio potiretur, ad
 Callistrati coenobium inclusus nonnemo vaticinandi arte praeditus et
 haeresi infectus morabatur, qui Philippico ad se nonnunquam acce-
 denti praenunciavit: imperium tibi repositum est. sermonibus istius-
 modi perculso subinfert iustus: si deus ita iubeat, adversaberia
 tu? illud unum enuncio: pessime rerum synodus sexta peracta est.
 si usquam imperaveris, proscribere, et irritam reddere, et felix diu-
 turnaque imperii aetas succedet. is data iurandi fide, rem exe-
 quendam in se recepit. Leontio postmodum post Iustinianum tyran-
 nidem adepto, inclusum de vaticinio Philippicus convenit. renunciat
 ille: ne festinaveris, imperium assequeris. Apsimaro deinde in eam
 dignitatem evecto, virum rursus adit Philippicus. cui inclusus vates:
 ne rem acceleres, imperium te manet. caeterum Philippico amicorum
 cuidam vaticinium eloquuto, ille rem totam ad Apsimarium detulit,
 qui virum verberibus exceptum, capillis detonsum et onustum cate-
 nis in Cephaloniam relegavit. hunc Iustianus sceptris secundo po-
 titus postliminio revocavit. ipse deinde imperii potestate auctus,

ψευδαββῆ τοῦ καὶ ἐγκλείστον· καὶ ἔρριψεν τὴν ἀγίαν καὶ C
οἰκουμένην ἔκτῃν σύνοδον. καὶ τῷ αὐτῇ χρόνῳ ἐτυγλώθη
ὁ μάταιος. ἐν πολλῇ δὲ ἀμεριμνίᾳ εἰς τὰ βασίλεια διατελῶν,
πλήθῃ τε χρημάτων καὶ λαμπροτάτων οὐσιῶν ἐκείσε εὐρὼν
5 ἐκ πλείονων χρόνων ὑπὸ τῶν προβεβασίλευκῶν συναχθέν-
των ἐκ δημεύσεων καὶ διαφόρων προσάσεων, καὶ μάλιστα
ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Ἰουστινιανοῦ, ταῦτα εἰκῇ καὶ μάτην ἀπό-
νως διεσκόρπισιν. καὶ ἐν μὲν ταῖς διαλυταῖς αὐτοῦ λόγιος
καὶ ἐχέφρων ἐλογίζετο, ἐν δὲ ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ ἀσέμνως
10 καὶ ἀνικάνως τὸν βίον διατελῶν, παντὶ ἀδόκιμος ἐδείκνυτο. ἦν D
δὲ καὶ αἰρετικὸς καὶ μοιχός. Κυρον δὲ τὸν πατριαρχὴν ἔσω-
θῆσας τῆς ἐκκλησίας, Ἰωάννην τὸν αὐτοῦ συμμύστην καὶ συν-
αιρετικὸν προεβάλετο.

Ῥωμαίων βασιλέως Φιλιππικοῦ, Κωνσταντινουπόλεως A.M. 6204
15 ἐπισκόπου Ἰωάννου ἔτος α'. P. 320

Τούτῳ τῷ ἔτει Φιλιππικὸς τοὺς Ἀρμενίους τῆς ἑαυτοῦ
γῆς ἐξελάσας Μελιτινὴν καὶ τὴν τετάρτην Ἀρμενίαν οἰκῆσαι
ἡνάγκασεν. Βλασαμῆς δὲ τὴν Ἀμάσειαν παρέλαβεν σὺν ἄλ-
λοις καστελλοῖς καὶ πολλῇ αἰχμυλωσίᾳ· Γεωργίος τε ὁ Ἀπα-

1. τοῦ καὶ ἐγκλ. A, καὶ ἐγκλ. vulg. 5. πλείονων χρόνων ὑπὸ
τῶν A, πλ. τῶν χρ. τῶν vulg. 6. ἐκ δημ. A, ἐκδημ. vulg.
11. ἐσωθῆσας — Ἰω. A, ἐξωθῆσεν — καὶ Ἰω. vulg. 12. μύ-
στην A f. 17. ἐξελάσας A, ἀπελάσας vulg. 18. Βλασελ-
μῆς f. 19. Ἀμασσίας A.

pseudosynodum episcoporum ex pseudsbbatis atque inclusi sententia
celebravit, et sanctam atque universalem sextam synodum abrogavit.
eo vero anno insanus ille oculis orbatu est. qui cum in palatio
tranquillam ac plane otiosam vitam ageret, ibique immensam prorsus
pecuniarum summam, splendidissimaeque supellectilis congeriem ism
a multis retro saeculis sub imperatoribus, qui ipsum praecesserant,
ex publicationibus, variisque aliis praetextibus, maxime vero ab eius
decessore Iustiniano coacervatam offensisset, frustra atque incassum,
nulla necessitate, dementer dilapidavit. caeterum in colloquiis facun-
dus ac prudens habebatur, at rebus agendis inhonestam ac tantae di-
gnitatis imparem vitam vivens, ab omnibus reprobatus est. quin etiam
haeresi et adulterio dignitatem conspurcavit. Cyro vero patriarchae
sede ab eo delecto, Iohannem quendam improbitatis et pravae opinio-
nis consortem in eius locum promovit.

Romanorum imperatoris Philippici, Cpoleos episcopi Iohannis an-A.C. 704
nus primus.

Hoc anno Philippicus Armenios propriis sedibus expulsos Meliti-
nem et quartam Armeniam incolere coegit. Amaseam vero cum ple-
risque castellis et multa captivorum praeda Masalmam occupavit. Geor-

Β μιας ἐπίσκοπος μετακίσθη ἐν Μαρτυροπόλει. Φιλίππικὸς δὲ οὐκ ᾤσινθη ἐκμανῶς κινηθῆναι κατὰ τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης ν. 255 νικῆς ἑκτῆς συνόδου, ἀνατρέπειν σπεύδων τὰ ὑπ' αὐτῆς βεβιωθέντα θεῖα δόγματα. εὔρεν οὖν δμόφρονας αὐτοῦ Ἰωάννην τὸν ἐπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως, ὃν πεποίηκεν κα-5 θελὼν Κύρον τὸν ταύτης πρόεδρον, ὃν καὶ περιώρισεν ἐν τῇ τῆς Χώρας μοναστηρίῳ· Γερμανόν τε τὸν μετὰ ταῦτα Κωνσταντινουπόλεως θρόνον κατασχόντα ἐπίσκοπον, τὸν τηλικαῦτα ὑπάρχοντα Κυζίκον, καὶ Ἀνδρέαν καὶ αὐτὸν ἐπίσκοπον Κρή-10 τῆς ὄντα, Νικόλαόν τε τὸν ἀπὸ καυκοδιακόνων σοφιστὴν γε-10 γονότα τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης κοιίστωρρά τε τότε ὑπάρχοντα, Ἐλπίδιόν τε διακονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, Ἀντιόχον τε τὸν χαριστύλακα καὶ ἑτέρους τούτων ὁμοιοτρόπους· οἵτινες καὶ ἡγγραφῶς ἀνεθεμάτισαν τὴν ἀγίαν ἑκτὴν σύνοδον. τῶν δὲ Βουλγάρων διὰ τοῦ Φιλέα λάθρα ἐπὶ τὸ στενὸν καταρρι-15 ψάντων, καὶ μεγάλην σφαγὴν πεποιηκότων, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐκδραμόντων, καὶ πολλοὺς περαματίζοντας, γάμους τε ἐνοσίους καὶ δαψιλεστάτους ἀρίστους μετὰ ποικίλου ἀργύρου καὶ λοιπῆς ἀποσκευῆς εὐρηκότων, καὶ ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης Δ διαδραμόντων, καὶ τὴν ἅπασαν Θράκην αἰχμαλωτισάντων, 20

4. εὔρεν οὖν Α, εὔρε δὲ vulg. 5. ὃν ἐπίσκ. Κ. πεπ. f. ὃν πεπ. — — — — τηλικαῦτα om. Α. 9. ὑπάρχοντα] κατασχόντα Α. 11. Κοιίστωρα Α, Κυέσιτωρα vulg. 18. ἐνοσίους Α. ἀργύρου Α c f, ἀρίστου vulg.

gius autem Apameae episcopus Martyropolim translatus est. porro Philippicus adversus sanctam et universalem sextam synodum inveni non erubuit, sacra dogmata ab ea sancita studens evertere. caeterum qui in hanc sententiam irent, Ioannem Cpoleos episcopum, Cyro eius praecessore dignitate moto et in monasterium Chorae relegato, ab eo institutum, Germanumque Cpoleos etiam sede postmodum potitum, cum eo tempore Cyzicenam administraret, Andream item Cretensem episcopum, Nicolaum etiam a calicibus olim ministrum in arte medica sophistam egregium, et sub eam tempestatem quaesturae munus obeuntem, Elpidium magnae ecclesiae diaconum, Antiochium quoque chartophylacem, et alios istis non absimiles instituto offendit, qui sententia scriptis promulgata in sanctam sextam synodum anathema pronunciaverunt. caeterum Bulgari per Phileam ad freti Byzantini angustias irumpentes, ingenti strage edita, ad urbem usque impressionem fecerunt, plurimosque, qui portus fretum tralicerent, quique nuptias opulentissimas et sumptuosissima convivia varia suppellectile argentea et reliquo vasorum apparatu comportato celebrarent, deprehendunt, et in reliquos ad Chrysen usque portam excurrunt: tandem vastitate Thraciae illata, et ex ea collecto captivum ingenti nume-

ὑπέστρεψαν ἀβλαβεῖς εἰς τὰ ἴδια μετὰ κτηνῶν ἀμέτρων. ὁμοίως καὶ οἱ Ἀραβες τὴν Μισθίαν παρέλαβον καὶ ἔτερον κάστρα, πλείστον τε φημιλιῶν καὶ κτηνῶν ἀναριθμητῶν ἄλωσιν ποιησάμενοι.

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀββάς τὴν Ῥωμανίαν, καὶ Ἀ.Μ. 6205 παρέλαβεν Ἀντιόχειαν Πισιδίας μετὰ πολλῆς αἰχμαλωσίας, καὶ ὑπέστρεψεν. ἐγένετο δὲ σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Συρίαν μηνὶ Περίτῳ κη'. διουῶς δὲ χρόνου τῆς βασιλείας Φιλιππικοῦ ἐν τούτοις παραδραμόντος, καὶ τοῦ γενεθλίου ἱππικοῦ ἐπιτελου-. P. 321
10 μένον, Πρασίτων νικησάντων, ἔδοξε τῷ βασιλεῖ τῷ σαββάτῳ τῆς πεντηκοστῆς καθάλλαιον μετὰ δοχῆς καὶ ὀργάνων εἰσελθεῖν, καὶ λούσασθαι εἰς τὸ δημόσιον λουτρὸν τοῦ Ζευξίππου, καὶ μετὰ πολιτῶν ἀρχαιογενῶν ἀριστῆσαι. ἐν δὲ τῷ μεσημβριεῖν αὐτόν, ἐξάπινα διὰ τῆς Χρυσῆς πόρτης εἰσῆλθε Ῥοῦ-
15 φος ὁ πρωτοστράτηγος τοῦ Ὀψικίου ὑποβουλῇ τοῦ Γεωργίου πατρικίου καὶ κόμητος τοῦ Ὀψικίου, τοῦ ἐπίκλην Βοράφου, καὶ Θεοδώρου τοῦ πατρικίου τοῦ Μυακίου μετὰ τῶν ταξιατῶν, ὧν εἶχεν ἐν τῇ Θράκῃ τοῦ αὐτοῦ θέματος, καὶ εἰσδραμῶν εἰς Β τὸ παλάτιον, εὗρεν τὸν Φιλιππικὸν μεσημβριζόντα, καὶ ἀρπά-

3. πλείστον τε add. ex A a. ἀναριθμητῶν A f, ἀμέτρων vulg. 9. παραδραμ. A a, διαδρ. vulg. 12. λούσασθαι A, λούσας vulg. 14. Ῥουφῖνος A f. 15. ὑποβουλῇ A, ὑπὸ βουλῇ vulg. 17. Μυακίου] Ἀμυακίου A. 19. τὸν add. ex A.

ro, animantibusque pene infinitis secum abactis, salvi et a periculo immunes domos repetierunt. Arabes pariter Mithiam sibi subegerunt, tum vero castris aliis direptis innumerarum familiarum necnon animantium praedam omni pretio et aestimatione superiorem collegerunt.

Hoc anno Abbas Romaniam armis invasit, et Antiochia Pisidiae sub- A. C. 705 ingata, praedae dives recessit. validus autem terrae motus mensis Peritii die octavo supra vigesimum Syriam concussit. biennio vero imperii Philippici inter superius memorata transacto, circensibus demum ludis ob festivam imperatorum natalitiorum memoriam celebratis, cum ex Prasinorum parte stetit victoria, vario apparatus comitatu et musicorum instrumentorum sono, ipso pentecostes sabbato, grandi equo vectum procedere imperatori placuit. publico itaque Zeuxippi balneo lotus cum civibus urbis antiqua nobilitate spectatis praeus est. cum vero quieti sub meridiem indulgeret, Rufus Opsicii protostator, ex Georgii patricii et comitis Opsicii, cognomento Boraphi, consilio, Theodori quoque Myacii, qui patricius erat, hortatu, cum militibus praesidiis, quos in Thracia ex eodem themate regabant, irumpentes, Philippicum meridiana relaxatione solutum reperientes,

σας αὐτὸν ἀνήγαγεν εἰς τὸ ὄρνατοῦριον τῶν Πρασινῶν, κα-
κεῖ αὐτὴν ἐτύφλωσεν μηθενὸς διεγνωστός. τῇ δὲ ἐπαύριον,
ἤγονν τῇ πεντηκοστῇ, σωρευθέντος τοῦ λαοῦ εἰς τὴν μεγάλην
ἐκκλησίαν, ἐστέφθη Ἀρτέμιος ὁ πρωτοασακροῆτις, μετονομα-
σθεὶς Ἀναστάσιος. τῇ δὲ σαββάτῳ ἐτυφλώθη Γεώργιος καὶ 5
Θεόδωρος ὁ Μυάκιος, καὶ τῇ δευτέρῳ σαββάτῳ ἐτυφλώθη
C Γεώργιος ὁ Βούρατος, καὶ ἐξωρίσθησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ.

A.M. 6206 Ἑωμαίων βασιλέως Ἀρτεμίου ἔτος α'.

V. 256 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκούρσευσεν Μασαλμᾶς τὴν Ῥωμανίαν,
καὶ σκυλεύσας τὴν Γαλατίαν, ὑπέστρεψεν μετὰ αἰχμαλωσίας 10
καὶ σκύλων πολλῶν. ὁ δὲ Ἀρτέμιος στρατηγὸς ἱκανωτάτους
προβαλόμενος εἰς τὰ καβαλλαρικά θέματα, καὶ λογιστάτους
εἰς τὰ πολιτικά, ἐν ἀδείᾳ διετέλει. τῶν Ἀράβων δὲ ὀπλιζο-
D μένων κατὰ Ῥωμανίας διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης, ἀπέστειλεν
ὁ βασιλεὺς ἄρχοντας ἐν Συρίᾳ πρὸς Οὐαλίδ, ὡς δῆθεν τὰ 15
τῆς εἰρήνης προσπαλῆσαι, Δανιὴλ τὸν Σινοπίτην, πατρίκιον
καὶ ὑπαρχον τῆς πόλεως, ἐντειλάμενος αὐτῷ ἐν ἀκριβείᾳ διε-
ρευνῆσαι διὰ τῆς κατὰ Ῥωμανίας κινήσεως καὶ δυνάμεως αὐ-
τῶν. τοῦ δὲ ἀπελθόντος καὶ ὑποστρέψαντος, ἀπήγγειλε τῷ
βασιλεῖ τὴν μεγάλην κατὰ τῆς βασιλίδος πόλεως διὰ τε γῆς 20

1. κακεῖ A, κακέισε vulg. 2. ἐγνωστός A. 3. εἰς Θεσσα-
λονίκην. 18. Ῥωμανίας A, Ῥωμανίαν vulg. 19. ὁ δὲ ἀπελ-
θὼν καὶ ὑποστρέψας A.

raptum e lecto in Prasinorum ornatorium abduxerunt, ibique nullo
pene proposito eorum conscio oculos effoderunt. postera die, quae
fuit pentecostes, populo in magnam ecclesiam confertim coacervato,
Artemius protoascretis, Anastasius cognominatus, imperii taenia redi-
mitus est. sabbato sequenti Georgius et Theodorus Myacius oculo-
rum lumine privati sunt, secundo vero sabbato Georgius Bura-
phus eadem poena mulctatus, qui Thessalonicam in exilium depor-
tati sunt.

A. C. 706 Romanorum imperatoris Artemii annus primus.

Hoc anno Masalmas Romaniam excursionibus infestavit, et per
Galatiam grassatus, promiscua multitudo in captivitatem acta, plu-
ribusque ablatis spoliis, domum repetiit. Artemius autem ducibus
probatissimis, qui equestres regerent ordines, aliisque eruditissimis,
qui res politicas administrarent, institutis, ipse a tumultu vivebat
immunis et alienus. Arabibus porro in Romanum imperium terra
marique armā parantibus, imperator ex suis optimatibus nonnullos,
qui de pace habenda tractatum haberent, ad Valid delegavit, maxi-
me Danielelem Sinopensem patricium et urbis praefectum, hoc prae-
cunctis iniuncto, ut de Saracenorum in Romaniam expeditione et eo-
rum viribus notitiam accuratam referret. eo igitur iter aggresso ac

καὶ θαλάσσης ἐξόπλισιν αὐτῶν· ὅτι ἕκαστος φροντίζεω τὰς
 ἑαυτοῦ δαπάνας ὡς τοῦ τριτοῦς χρόνου, ὃ δὲ τούτου ἀπο-
 ρῶν ἀποτρεχέτω τῆς πόλεως, ἐπέστησε δὲ ἐπείκτας, καὶ ἤρ- P. 322
 ξατο κτείνειν δρόμωνάς τε καὶ διήρεις· καὶ τὰ παράλια δὲ
 5 ἀνεκαίνισε τείχη· ὡσανύτως καὶ τὰ χερσαῖα στήσας τοξοβο-
 λίστρας καὶ τετραρέας εἰς τοὺς πύργους καὶ μαγανικά· καὶ
 κατὰ τὸ δυνατόν αὐτῷ τὴν πόλιν ὀχυρώσας, γεννήματα τε
 πλεῖστα εἰς τὰ βασιλικὰ ὠρεῖα ἀπέθετο, καὶ καθ' ἑαυτὸν
 ἡσφαλίσατο.

10 Ἀράβων ἀρχηγὸν Σουλειμᾶ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπι- A. M. 6207
 σκόπου Γερμανοῦ εἶος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπεβίω Οὐαλιῦ, καὶ Σουλειμάν διαδέχε- B
 ται αὐτοῦ τὴν ἀρχήν. τῷ δ' αὐτῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς βασι-
 λείας Ἀρτεμίου, τοῦ καὶ Ἀναστασίου, τῆς ιγ' ἰνδικτιῶνος μηνὶ
 15 Ἀύγουστῳ ια', μετετέθη Γερμανὸς ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Κυ-
 ζίκου εἰς Κωνσταντινουπόλιν· ἐφ' ἧ καὶ κατατόριν μεταθε-
 σίμου τὸ ὑποτεταγμένον ἐκπεφώνηται· ψήφῃ καὶ δοκιμασίᾳ
 τῶν θεοσεβεστάτων πρεσβυτέρων καὶ διακόνων, καὶ παντὸς
 τοῦ ἐνάγου κλήρου, καὶ τῆς ἱερᾶς συγκλήτου, καὶ τοῦ φιλο-
 20 χρίστου λαοῦ τῆς Θεοφυλάκτου ταύτης καὶ βασιλίδος πόλεως,

2. τούτου A, τοῦτο vulg.

3. Ἐστησέν τε A.

5. ἀνεκίνησε a.

στήσας A, κτίσας vulg.

6. τετραρέας A, τεραρέας f, τεραραίας

vulg. πετραραίας mg.

12. Σουλ. διαδ. αὐτ. A, διαδ. αὐτ.

Σουλ. vulg.

14. τῆς add. ex A.

mox redeunte, armorum apparatus, qui fidem omnem superaret, in urbem terra marique instructum renunciavit. singuli quique, ait, in triennium sumptus omnes providento, qui sibi non est satis, urbe egreditor. tum vero praefectis operarum creatis, celoces naves et biremes coepit condere, et posita ad mare urbis moenia, continentique obversa restaurare, et arcubalistas petrobolosque et machinas alias ad turres passim disponere, magnaue demum frogum et seminum vi in imperatoris horreis reposita, et pro viribus urbe tutissime munita, ipse servandis, quae reconiderat, curam omnem apposuit.

Arabum ducis Suliman, Cpoleos episcopi Germani annus primus. A. C. 707

Hoc anno Valid leto extinctus est, eiusque principatum Suliman excrepit. eodem porro secundo imperii Artemil, qui etiam Anastasius, indictione decima tertia, mensis Augusti die undecimo, et Cyzicena metropoli Polim Germanus translatus est. decretum super ea translatione quod mox subicietur, promulgatum fuit: suffragio atque consensu religiosorum presbyterorum, diaconorum, et totius sanctioris cleri, sacrique senatus, et huiusce a deo custodiae imperatricis civitatis universi populi Christum amantis, divina gratia, quae infirma

ἡ θεία χάρις ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῇ θεραπεύουσα, καὶ τὰ ἐλ-
 λείποντα ἀναπληροῦσα, μεταιτίθεται Γερμανὸν τὸν ὁσιώτατον
 Μητροπολίτην καὶ πρόεδρον τῆς Κυζίκου μητροπόλεως, εἰς
 ἐπίσκοπον ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καὶ βασιλίδος πόλεως.
 ἐγένετο δὲ ἡ παροῦσα μετάθεσις κατὰ παρουσίαν Μιχαὴλ τοῦ 5
 ὁσιωτάτου πρεσβυτέρου καὶ ἀποκρισιάρχου τοῦ ἀποστολικοῦ
 θρόνου καὶ λοιπῶν ἱερέων καὶ ἐπισκόπων, ἐπὶ Ἀρτεμίου βα-
 σιλέως. μαθὼν δὲ ὁ Ἀρτέμιος, ὅτι στόλος τῶν Σαρακηνῶν
 ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τὸν Φοίνικα ἀνέδραμεν πρὸς τὸ κόψαι
 ξυλὴν κυπαρισσίνην, ἐπιλεξάμενος ἐκ τοῦ οἰκείου στόλου τὰ 10
 εὐδρομα σκάφη, ἔβαλε ταξάτους ἐκ τοῦ Ὀψικίου θέματος, καὶ
 εἰς τὴν Ῥόδον ἀθροισθῆναι πάντας ἐκέλευσεν, καὶ προεβύλετο
 στρατηγὸν καὶ κεφαλὴν αὐτῶν τὸν διάκονον Ἰωάννην τῆς με-
 γάλης ἐκκλησίας τὸ τηρικαῦτα λογοθέτην γενικὸν ὑπάρχοντα.
 Π αὐτοῦ δὲ ἐν τῇ Ῥόδῳ καταλαβόντος, καὶ τῶν πλωτῶν συναθροί- 15
 σθέντων, διελάλει τοῖς ἄρχουσι περὶ τοῦ ἀποκινῆσαι αὐτούς, καὶ
 ἀπελθεῖν εἰς τὸν Φοίνικα, πρὸς τὸ καῦσαι τὴν ξυλὴν καὶ τὴν
 V. 25, εὐρίσκομένην ἐξάρτισιν τῶν Ἀγαρηνῶν. πάντων δὲ προθύμως
 ὑπακουσάντων, οἱ τοῦ Ὀψικίου οὐ κατεδέξαντο· καὶ τὸν μὲν

2. ἀναπληροῦσα A, συμπλ. vulg.	3. μητροπ. καὶ om. A.
Κυζικηνῶν A.	8. στόλος A, ὁ στόλος vulg.
A, τὴν Φ. vulg.	ἀνέδρ. A f, ἐξεδρ. vulg.
11. ταξάτους A,	12. προεβύλ. A,
ταξάτας vulg.	τοῦ οἰκείου θεμ. A f.
προσβ. vulg.	14. τὸ add. ex A.
16. τοῖς ἄρχ. περὶ τ.	17. τὸν Φ. A,
ἀποκ. αὐτ. A, περὶ τ. ἀπ. αὐτ. τ. ἄρχ. vulg.	18. ἐξάρτισιν A, ἐξάρτησιν vulg.
τὴν Φ. vulg.	Σαρακηνῶν A f.

semper curat et, quia desunt, adimplet, Germanum sauctissimum me-
 tropolitam et praesidem Cyzici metropoleos, in episcopum huius a deo
 servatae urbis et reginae urbium transfert. facta est haec translatio
 coram Michaelē sanctissimo presbytero et apocrisario apostolicae sed-
 is, caeterisque sacerdotibus et episcopis praesentibus, Armenio im-
 perante. porro Artemius intelligens Saracenorum classem Alexandria
 in Phoeniciam lignorum cypressinorum secandorum causa cursum in-
 stituisse, expeditiora ex tota classe navigia deligens, militares copias
 ex Opsici themate in eam imposuit omnesque Rhodum convenire
 iussit, quibus ducem atque caput Ioannem maguae ecclesiae diaconum,
 qui tum generalis logothetae munereungebatur, praefecit. is ubi Rhodum appulit, totaque classis illuc convenit, cum ducibus
 colloquutus est, ut inde solverent, et in Phoeniciam traicerent, ad
 incendenda ligna, reliquumque omnem, qui illic reperiretur, Agarenorum
 apparatus. cunctis propositum uno sensu excipientibus, soli
 Opsiciani refragati sunt, et imperatori quidem debitor honores nega-
 verunt, Ioannem vero diaconum gladiis peremerunt. ex quo classis

βασιλεία ἀνέσκαψαν, τὸν δὲ διάκονον Ἰωάννην ἔομφαίαις
 ἀνείλον. ἐντεῦθεν λοιπὸν οἱ στόλοι διαιρεθέντες εἰς τοὺς ἰδί-
 ους ἀπέπλευσαν τόπους. οἱ δὲ κακοῦργοι κατὰ τῆς βασιλίδος
 ἀνέβαλον πόλεως. ἐλθόντων δὲ αὐτῶν ἐν τῇ Ἀδραμυτίῳ, P. 323
 5 ἀκεφάλων ὄντων, εἴρον ἐκεῖ ἄνδρα ἐντόπιον Θεοδοσίον ὀνό-
 ματι, ἐκλήπιτορα τῶν δημοσίων φόρων ἐπύρχοντα, ἀπράγμονά
 τε καὶ ἰδιώτην, καὶ προτρέψαντο αὐτὸν βασιλεῦσαι. ὁ δὲ
 φνυγῇ χρησάμενος εἰς τὸ ὄρος ἐκρύβη. εὐρόντες δὲ αὐτὸν ἐν-
 φήμησαν βιασάμενοι ὥς βασιλεῖα. ὁ δὲ Ἀρτέμιος ταῦτα μα-
 10 θῶν, ἐπέστησε τῇ πόλει οἰκειακούς αὐτοῦ ἀνθρώπους ἄρχον-
 τας ἅμα τοῦ κατασκευασθέντος ἑπ' αὐτοῦ στόλου, καὶ ἔξο-
 πλίσας αὐτοὺς αὐτὸς ἐξῆλθεν ἐν Νικαίᾳ τῇ πόλει, καίκεισε B
 ἑαυτὸν ἡσφαλίσατο. οἱ δὲ ἀντάρται ἀναβαλόντες καὶ συγκι-
 νήσαντες ὄλον τὸ θέμα τοῦ Ὀψικίου καὶ τοὺς Γοτθογραφικούς,
 15 συλλαμβάνονται πλείστα μικρά τε καὶ μεγάλα πραγματεντικά
 σκάφη, καὶ διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης ἐν Χρυσόπολει ἀνέδρα-
 μον. τοῦ δὲ τῆς πόλεως στόλου εἰς τὸν λιμένα τοῦ ἁγίου
 Μάμαντος ὁρμῶντος, καθ' ἐκύστην ἡμέραν ἐπολέμονν ἀλλή-
 λους ἐπὶ μῆνας ἔξ. τοῦ δὲ τῆς πόλεως στόλου ἐπὶ τὸν τοῦ
 20 Νεωρίου τῆς πόλεως λιμένα μεθορμίσαντος, περάσας ὁ Θεο-

4. ἀνέβαλον πόλεως A, ἀνέβαλλον πόλιν vulg. αὐτῶν add. ex
 A. Ἀδραμυτίῳ A a f, Ἀδραμυντίῳ vulg. 7. αὐτὸν A f,
 αὐτοῦ vulg. 10. ἄρχοντας om. A f. 13. ἑαυτὸν A, αὐτὸν
 vulg. κινήσαντες f. 16. καὶ θαλ. A, καὶ διὰ θαλ. vulg.
 17. τοῦ δὲ τῆς πόλ. — — — ἐπὶ μῆνας ἔξ om. A a. 20.
 Νεωρίου A f, Νεωτερίου vulg.

divisa, et singuli in patriam suam reverai sunt. rebelles autem in
 reginam urbem recta contendere. cum vero ad Adramytium appli-
 euissent, hominem quendam huius loci indigenam nomine Theodosium
 publicorum vectigalium exactorem, a rebus agenilis alienum ac privatom,
 ibi forte repertum, ipsi nullo sub capite militantes et sine duce ad
 imperium capessendum hortati sunt. ille fuga lapsus, in monte deli-
 tuit, quem tandem invenientes, vimque inferentes, Imperatorem salu-
 tavere. eo comperto Artemius domesticos suos optimates una cum classe
 quam ipse instruxerat atque armis ornat, urbs custodiae deputa-
 vit, ipse in urbem Nicaeam recessit, probeque se munivit. porro re-
 belles resumptis animis commoti, tota Opsicii regione et Gotthograe-
 cis in socia arma impulsis, multis magnis parvisque negotiatorum na-
 vibus convectatis, Chrysopolim terra marique fluont. cum autem ur-
 bis classis in portu sancti Mamantis stationem ageret, per menses sex
 continuos singulis diebus inter utrosque pugnatum est. at reginae
 urbis classe in Neoterii urbis portum tandem se subducenre, Theo-

Ὁδοσίος τὰ Θρακῶα ἐκράτησεν μέρη. προδοσίας δὲ γενομένης
 διὰ τῆς πόρτης τοῦ μονοτείχους τῶν Βλαχερνῶν, τὴν πύλιν
 ἔλαβον. οἱ δὲ παράνομοι λαοὶ τοῦ Ὑπικίου ἅμα τῶν Γοτ-
 θογραίκων τῇ νυκτὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν πολιτῶν διαδραμόν-
 τες, μεγίστην εἰργάσαντο ἄλωσιν, μηδενὸς φεισάμενοι· τοὺς 5
 δὲ ἐν αὐτῇ ὑπαρχοντας τοῦ Ἀρτεμίου ἄρχοντας Γερμανῶ τῷ
 πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως συλλαβόμενοι ἐν Νικαίᾳ ἀπή-
 γαγον πρὸς πίστωσιν Ἀρτεμίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ὄντων. ὁ
 δὲ Ἀρτέμιος τοὺτους θεασάμενος ἀπέγνω ἑαυτοῦ· καὶ αὐτὸν
 παρέδωκεν, λόγον τε ἀπαθείας αἰτησάμενος τὸ μοναδικὸν πε- 10
 ριεβάλλετο σχῆμα. ὁ δὲ Θεοδοσίος ἀβλαβῇ τοῦτον διατηρή-
 σας, ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐξώρισεν. ἐβασίλευσεν δὲ Φιλιππικὸς
 μὲν ἔτη β' καὶ μῆνας θ', Ἀρτέμιος δὲ ἔτος ἕν καὶ μῆνας γ'.
 Λέων δὲ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς ὢν Ἀρτεμίου ὑπερμαχῶν
 οὐχ ὑπειάγη Θεοδοσίῳ· εἶχεν δὲ συμπνέοντα αὐτῷ καὶ συν- 15
 τρέχοντα Ἀρτάβασδον Ἀρμένιον τῶν Ἀρμενιακῶν στρατηγόν,
 ᾧ καὶ συνέθετο δοῦναι τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα εἰς γυναῖκα, ὁ
 καὶ πεποίηκεν.

A.M. 6208 Ῥωμαίων βασιλέως Θεοδοσίου ἔτος α'.
 P. 324

6. ἅμα Γερμ. τῷ πατρ. A, ἅμα τῷ Γερ. vulg. 9. ἑαυτοῦ A f,
 ἑαυτὸν vulg. 12. ἐβασ. δὲ Φιλ. μὲν A, ἐβασ. μὲν Φ. vulg.
 15. αὐτῷ καὶ συντρ. A, καὶ συντρ. αὐτῷ vulg.

dosius freto traiecto Thraciae partes occupatum irruit. factaque ad
 Blachernarum murum, qui unus et singularis est, proditione, urbem
 in suam potestatem recepere. sceleratae vero Opsicii cohortes sociis
 Gothograecis adiunctae in civium domos noctu convolantes, magnam
 vastitatem et incendium, nullius aedis data exceptione, intulere, com-
 prehensisque quos ibi reperere Artemii amicis, una cum Germano
 Cpoleos antistite, Nicaeam deportant, Artemium adiunctumque et
 bene affectum ipsi exercitum de iis quae successerant certiores fa-
 cturi, et securitatis obtinendae pactum firmatur. Artemius iis con-
 spectis de rerum suarum salute desperavit, et vitae sibi relinquendae
 servandaeque fide accepta, dedit manus, et monasticum habitum in-
 duit. Theodosius salvum eum esse iubens Thessalonicam in exilium
 egit. Imperavit itaque Philippicus annos duos et menses novem,
 Artemius annum unum et menses tres. caeterum Leo orientalium co-
 piarum dux, Artemii partibus ubique propugnatis, Theodosio minime
 parnit, et in eundem sensum conspirantem et auxiliatorem habuit
 Artabasdam Armenia ortum et Armenicarum cohortium ducem, cui
 filiam coniugem locare fuerat pollicitus, quod postmodum execu-
 tus est.

A. C. 703 Romanorum imperatoris Theodosii annus primus.

Τούτῃ τῇ ἔτει ἐπεστράτευσε Μασαλμᾶς κατὰ Κωνσταν-
τινουπόλιν, καὶ προέπεμψεν Σουλεϊμάν μετὰ στρατοῦ διὰ Ξη-
ρας, Οὔμαρον δὲ διὰ θαλάσσης. αὐτὸς δὲ ὀπίσω αὐτῶν
μετὰ πολλῆς ἀποσκευῆς πολεμικῆς ἦκεν. Σουλεϊμάν δὲ καὶ V. 258
5 Βάκχαρος ἐπὶ τὸ Ἀμώριον φθάσαντες γράψονσι πρὸς Λέοντα
τὸν στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν, ὅτι οἶδαμεν, ὅτι ἡ βασιλεία Β
τῶν Ῥωμαίων σοι ἀρμόζει, ἐλθέ οὖν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἃς λα-
λήσωμέν σοι τὰ πρὸς εἰρήνην. θεωρήσας οὖν ὁ Σουλεϊμάν
τὸ Ἀμώριον στρατὸν μὴ ἔχον, καὶ τὸν στρατηγὸν ἐν ἔχθρᾳ
10 διακείμενον διὰ τὴν πρὸς Ἀρτέμιον συμμαχίαν, παρεκάθειεν
αὐτό, βουλόμενος ἐκτὶ ἐκδέξασθαι τὸν Μασαλμάν. ἅμα δὲ
ἐπλησίασεν τῇ πόλει, ἤρξαντο οἱ Σαρακηνοὶ εὐφημεῖν τὸν
στρατηγὸν Λέοντα βασιλεία, παρακαλοῦντες καὶ τοὺς ἑσθ' τοῦ
15 πόθῳ αὐτὸν εὐφήμεον, εὐφήμεσαν καὶ αὐτοί. γινούς δὲ ὁ
στρατηγός ὅτι ταξάτων καὶ ἀρχόντων οὐκ ὄντων μέλλει ἀπο-
λέσθαι τὸ Ἀμώριον, δηλοῖ τῷ Σουλεϊμάν, ὅτι, ἐάν θέλῃς ἵνα C
ἐλθω πρὸς σε καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην καλήσωμεν, διὰ τί παρα-
καθίστη τὴν πόλιν; ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· ἐλθέ, καὶ ἀναχωρῶ.

1. Μασαμᾶς A, Μεσιλμᾶς f.	5. Βάκχαρος A.	6. τὸν
add. ex A.	7. καλήσωμεν A, καλήσομεν vulg.	8. σοι om.
A f.	9. καὶ πρὸς τὸν στρατ. A.	10. Ἀρτεμιου A f.
αὐτῷ a, αὐτῷ A, αὐτὸν vulg.	καὶ τὸν Μασαλμάν A.	11.
of add. ex A.	13. τὸ αὐτὸ A, τοῦτο vulg.	16. μὴ ὄντων A.
ἀπολέσθαι A, ἀπόλλυσθαι vulg.	18. παρακαθίστη A, παρα- σκευάζει vulg.	

Hoc anno Masalmas in Cpolim expeditionem suscepit, ac ideo Sulimanem terra, Umarum vero mari datis utrique exercitibus prae-
misit, ipse amplo belli apparatu coacto retro sequutus est. Suliman
autem et Baccharus Amorium profecti, litteris ad Leonem datis, Ro-
manum, aiunt, imperium ad te pertinere novimus: eam ob rem huc
te confer, et de pace inter nos servanda una simul tractatum habea-
mus. Suliman itaque Amorium praesidio vacuum, orientis vero ducem
inimicitias cum imperatore servandae in Artemium fidei gratia
agentem, Masalmanem ibidem expectare consiliatus, urbem obsedit.
cum vero urbi iam vicinus astaret, Saraceni Leonem dncem salutatum
imperatorem faustis vocibus excipientes, cives ut idem ipsi praeستا-
rent, sollicite rogabant. ubi Saracenorum affectum in salutando Leo-
ne notum habuerunt Amorii cives, ipsi pariter imperatorem proclama-
runt. urbem autem praesidio ducibusque vacuam manibus hostium
cito perdendam Leo perpendens, Sulimani scribit: si nos de pace
colloquium habituros cupis convenire, ut quid urbem istam occupare
moliris? ad haec ille: veni tantum, et abscedo. dux igitur fide a

καὶ λαβὼν ὁ στρατηγὸς λόγον παρ' αὐτοῦ μετὰ τετρακοσίων
καβαλλαρίων παραγίνεται πρὸς αὐτόν. ἰδόντες δὲ αὐτόν οἱ
Ἀγαρηνοὶ φορέσαντες τὰ λωρίκια αὐτῶν καὶ τὰ καυὰ φρακτα,
ὑπῆλθον αὐτῷ, καὶ ἠπλίκευσαν ἀπὸ ἡμίσεως μίλιον τοῦ
φροσάτου αὐτῶν. ἐπὶ τρισὶ δὲ ἡμέραις προσερχομένου αὐτοῦ 5
πρὸς αὐτούς, ἐλάλουν τὰ πρὸς εἰρήνην καὶ τοῦ ἀναχωρῆσαι
αὐτοὺς τῆς πόλεως. οἱ δὲ ἔφασκον, ὅτι στοίχησον τὴν εἰρή-
νην, καὶ τότε ἀναχωροῦμεν. γινούς δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι βού-
D λονται αὐτόν κρατῆσαι, ἐκάλεσεν ἐκ τῶν ἐμφανῶν Σαρακηνῶν
πλείστους εἰς δεῖπνον, καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν ἀπέστειλεν Σου- 10
λεϊμᾶν τρισχιλίους Σαρακηνοὺς λωρικότους κυκλῶσαι καὶ φυ-
λάττειν αὐτόν πρὸς τὸ μὴ διαδρῶσαι. ἡ δὲ βίγλα γνοῦσα
ἐμῆνυσεν αὐτῇ, ὅτι πλῆθος Σαρακηνῶν ἴστανται κύκλην
ἡμῶν καβαλλάριοι. ἐλθὼν δὲ εἰς εἷς αὐτῶν καβαλλάριος ὀνό-
ματι Ζοῦβερ, ἔστι ἐμπροσθεν λέγων, ὅτι δοῦλος ἔφυγεν κλέ- 15
ψας χρήματα πολλά, καὶ δι' ἐκεῖνον ἐκαβαλλικεύσαμεν. ὁ δὲ
στρατηγὸς τὴν τέχνην τῆς ἀπάτης αὐτῶν ἐγνωκώς, ἔφη πρὸς
P. 325 αὐτούς· μὴ περισπασθῆτε. ὅπου γὰρ δῆποτε ἂν ἀπέλθῃ
ἐν τοῖς κάσιτροις ἡμῶν, εὐρίσκομεν αὐτόν. λυπηθεὶς δὲ ᾗδου-
νήθῃ κρυπτῶς δι' ἀνθρώπου αὐτοῦ δηλῶσαι τοῖς τοῦ Ἄμω- 20

1. παρ' αὐτῶν Α. τετρακοσ. Α, τριακ. vulg. 3. τ. λωρ.
αὐτῶν κ. τ. κατ. Α, τ. λωρ. κ. τὰ κατ. αὐτῶν vulg. 6. τοῦ
add. ex Α. 7. ἐτι add. ex Α. 13. ἐμῆνυσεν Α, ἐδῆλωσεν
vulg. ἴστ. κύκλην ἡμῶν Α, κ. ἡμ. ἴστ. vulg. 16. χρήμα
πολύ Α f. ἐκεῖνον Α, ἐκεῖνου vulg. 17. τῆς ἀπάτης add.
ex Α. 18. ἂν om. Α. 20. τοῖς Α, τοὺς vulg.

Sulimane accepta, cum equitibus trecentis ad eum profectus est. Agareni loriceis ornati et armis probe muniti, eo conspecto, venerunt obviam, et spatio ad medium milliare a castris semoto in aciem compositi steterunt. cum vero tribus diebus continuus ad eos itaret, de pace servanda et eorum ab urbe recessu frequentibus colloquiis agebant. responderunt illi: compone pacem, et confestim discedemus. porro Saracenos de eo apud se detinendo consilium habere suspicatus, Saracenorum illustres quosque ad coenam vocavit, qui dum convivantur, Suliman Saracenos loriceatos ter mille summisit, qui eum, ne forte elaberetur, impedirent. eo explorato, qui stabat in excubilis illi renunciavit: Saracenorum equitum manus undequaque nos circumvallat. tum ex eis unus, Zuber nomine, equo insidens, et in eorum conspectu stans, servus, ait, magna pecuniarum vi furto sublata, fugam arripuit, eapropter equos conscendimus. eorum astu perspecto, respondet dux: ne vos illa cura sollicitet; quocumque enim ille fugerit, in castris nostris reperietur. re ita gesta tristior effectus, ut

ρίου, ὅτι φοβήθητε τὸν Θεόν, μὴ προδώσῃτε ἑαυτούς. ἰδοὺ γὰρ πλησιάζει καὶ ὁ Μασσαλμᾶς. καὶ ἐξέρχεται ὁ ἐπίσκοπος πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ αὐτὰ λαλεῖ αὐτῷ. γνούς δὲ ὁ Σουλεϊμάν, ὅτι ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν ὁ ἐπίσκοπος, πέμπουσι πρὸς τὸν 5 στρατηγόν, ὅτι δὲς ἡμῖν τὸν ἐπίσκοπον. ὁ δὲ περιστατηθεὶς ἔκρυψεν αὐτόν, εἰπὼν ἐνὶ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ, ὅτι ἡμῶν ὁμιλοῦντων, ἐνδύσον αὐτόν ἱέραν στολὴν περιβυλῶν, καὶ ὥς διὰ ξύλα ἢ ὕδωρ ἀπόλυσον αὐτόν πορευθῆναι εἰς τὰ ὄρη. ἐνισταμένων δὲ τῶν Σαρακενῶν περὶ τοῦ ἐπισκόπου, λέ-
10 γει ὁ στρατηγός· οὐκ ἔστιν ὧδε, πλὴν ἀπέλθαιτε πρὸς τὸν ἀμμερᾶν, καὶ ἔρχομαι κύνῳ, καὶ περὶ πάντων λαλοῦμεν. αὐτοὶ δὲ λογιζάμενοι ὅτι ἐρχομένου αὐτοῦ εἰς τὸν ἀμμερᾶν ἐν μέσῳ αὐτῶν κρατοῦσιν αὐτόν, ἀφῆκαν αὐτόν. καθυλακίσας δὲ σὺν διακοσίοις ἀνθρώποις αὐτοῦ, ὥς δῆθεν κυνη-
15 γῶν, ἔδωκεν ἐπὶ τὰ ἀριστερά. οἱ οὖν συνόντες αὐτῷ Σαρακενοὶ λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ ἀπέρχῃ; ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι εἰς τὰ λιβάδια θέλω μετακληῦσαι. οἱ δὲ εἶπον, ὅτι ἡ βουλὴ σου οὐκ ἔστιν ἀγαθὴ, καὶ οὐκ ἐρχόμεθα μετὰ σοῦ. τότε λέγει C ὁ στρατηγός τοῖς ἰδίοις αὐτοῦ, ὅτι λόγον ἡμῖν δόντες κρα-

1. μὴ προδώσῃτε ἑαυτούς A f, μὴ φοβήθητε αὐτούς vulg. 2. ἐξέρχεται A, ἔρχεται vulg. 3. αὐτῷ A, αὐτόν vulg. 4. ἐξῆλθε A, ἦλθε vulg. 5. εἰπὼν — ἐνδύσον αὐτόν om. A. 6. περιβυλῶν add. ex A. 7. ἀπέρχῃ A. 8. τὸν add. ex A. 9. εἶπεν A. 10. κρατοῦσιν A a f, κρατήσωσιν vulg. 11. ἐπὶ τὰ A, εἰς τὰ vulg. 12. ὅτι add. ex A.

haec Amorli civibus, per hominem latenter missum nunciaret, occasionem accepit: deum timete, ne desperetis de salute vestra. Massalmus enim huc accedit. egressus vero episcopus eum convenit, et haec etiam ipse dixit. ubi cognovit Suliman episcopum ad eum profectum, Saraceni duci significant: trade nobis episcopum. Ille Saracenorum vi et dolis circumventus, virum occultat, domesticorum vero cuiuspiam iniungit: interim dum colloquimur, episcopum alia veste indutum, quasi lignis vel aquae comportandae ministrantem, in montium desertum accedere praecipe. Saraceni autem episcopum instantius reposcentibus dux respondet: episcopus non est hic, verum ad ameram pergite, pone subsequor ego, simul de omnibus colloquemur. isti ducem ad ameram profectum in medio ipsorum inclusum detenturos consiliati, liberum abire permiserunt. ille cum ducentis, quos secum duxerat militibus, quasi venatus gratia equitans, ad sinistram partem deflectit. quare Saraceni viae comites, quo proficisceris? inquirunt. ad prata, respondet ille, castra transponere desidero, dicunt illi: inique agis, neque tecum ulterius progredi valeamus. tum vero comites dux alloquitur: isti quamvis nobis fidem suam

V. 259 τῆσαι ἡμᾶς ἤθελῃσαν, καὶ δι' ἡμῶν τοὺς Χριστιανούς ἀπο-
 λέσαι· ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἡμῶν ἢ τῶν ἀλόγων τῶν ἀπομει-
 νάντων οὐδένα κρατοῦσι. καὶ πορεῖνθεις μίλια δέκα ἡπλή-
 κενσεν. τῇ δὲ ἐπαύριον πέμπει τὸν δομέστικον τῶν στρατό-
 ρων αὐτοῦ, καὶ δηλοῖ αὐτοῖς, ὅτι λόγον μοι ἐδώκατε, καὶ 5
 δόλῳ κρατῆσαι με ἤθελήσατε· διὰ τοῦτο ἀνεχώρησα. ὁ δὲ
 Μασαλμᾶς ὑπερβᾶς ἦν τὰς κλεισούρας, ὁ δὲ Σουλεϊμάν τοῦτο
 οὐκ ἔγνω. ἐστασίασαν δὲ οἱ ἄμωροι καὶ ὁ λαὸς κατὰ τοῦ
 D Σουλεϊμάν, ὅτι τί παρακαθεζόμεθα τὰ τεῖχη ταῦτα καὶ οὐ
 κορυσεύομεν; καὶ ἐκστρέψαντες τὰς τένδας ἀνεχώρησαν. ὁ 10
 δὲ στρατηγὸς Νικαίαν τὸν Τουρμάρχην μετὰ τῶν στρατιωτῶν
 εἰσῆνεγκεν εἰς τὸ Ἀμώριον ἐκβαλὼν τὸν πλεῖστα γυναικό-
 παιδα. καὶ ἀπέρχεται αὐτὸς εἰς Πισιδίαν. τοῦ δὲ Μα-
 σαλμᾶ ἐλθόντος εἰς Καππαδοκίαν, ἀπογνόντες ἑαυτῶν οἱ
 Καππαδοκαὶ ἐξῆλθον πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες αὐτὸν λαβεῖν 15
 αὐτοῦς. ἀκούων δὲ ὁ Μασαλμᾶς τὴν ἔχθραν ἣν εἶχεν Θεο-
 δόσιος ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν στρατηγόν, βονλόμενος τοῦτον
 δελεῦσαι, καὶ εἰρηνεῦσαι μετ' αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ τὴν Ῥω-
 P. 326 μανίαν ὑποτάξαι, λέγει αὐτοῖς· οὐκ ἐστε τοῦ στρατηγοῦ; οἱ
 δὲ εἶπον· ναί. ποιεῖτε εἴ τι ποιεῖ ἐκεῖνος; ὅτι ναί. τότε λέ- 20

6. διὰ τοῦτο A, καὶ διὰ τ. vulg. 7. Σουλεϊμάν add. ex A.
 8. Ἀμωροῖσι, Ἀμωροῖσι vulg. τοῦ add. ex A. 9. ταῦ-
 τα om. A. 10. ἐκστρέψαντες A, ἐκτρέψ. vulg. 14. εἰς Καπ-
 παδοκίαν A, ἐν Καππαδοκίᾳ vulg. 15. Καππαδοκεῖς A.

dedissent, nobis tamen manus inicere in animo habuerunt, et nobis iniurie detentis rem Christianam affligere; ex nostris nihil secius hominibus vel etiam animantibus, quos secum habebant, nullum detinere. ad passuum itaque decem millia digressus, castra metatus est. postera vero die stratorum suorum domestico ad eos delegato haec denunciavit: vos praeter datam nobis fidem manus nobis inicere consiliabamini: haec mei a vobis discessus causa extitit. Masulmas porro iam montium fauces transgressum ignorabat. amerael autem et milites tumultu adversus Sullimanem excitato: ut quid moenibus istis circumvallandis insistimus, ac non potius in praedam colligendam excurrimus? eversis igitur tentoriis abacesserunt. interea dux Niccam turmarum ductorem Amurium expulsis inde mulieribus ac pueris quam plurimis introducit, ipse Pisidiam contendit. porro cum Masulmas Cappadociam penetrasset, Cappadoces de rebus suis desperantes ipsum convenerunt, in mancipia ab eo se recipi deprecati, Masulmas autem intellectis, quas in imperatorem Theodosium dux habebat, inimicitias, cum eum dolis inescare, et pace cum eo fecte composita, eius opera Romanam omnem ditionem subiugare tentaret, Cappadoces interro-

γει αὐτοῖς· ἀπέλθετε ἐν τοῖς ἑκάστοις ἡμέων, καὶ τινα μὴ
φοβηθῆτε. καὶ παρήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ μὴ πραιδεῦσαι ἐν
πάσαις ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ στρατηγοῦ. ταῦτα γνοὺς ὁ στρα-
τηγός, καὶ ἐννοηθεὶς ὅτι ὁ Σουλεϊμὰν δηλοῖ τῷ Μασαλμᾷ, ὅτι
5 ἀφῆκεν αὐτόν, καὶ ἀνεχώρησεν· ἀπέστειλε γράμματα πρὸς
τὸν Μασαλμᾶν περιέχοντα, ὅτι ἐγγὺς σου ἐβουλόμην ἐλθεῖν·
ἀλλ' ὁ Σουλεϊμὰν ἀπελθόντος μου πρὸς αὐτόν, ἡβουλήθη κρα-
τῆσαι με, καὶ νῦν φοβοῦμαι ἐλθεῖν πρὸς σέ. λέγει οὖν ὁ Β
Μασαλμᾶς τῷ ἀνθρώπῳ τοῦ στρατηγοῦ· οἶδα ὅτι ἐμπαιζει
10 μοι ὁ στρατηγός διὰ τὸ ὅλως μὴ πραιδεῦσαί με τὰς ἐπαρ-
χίας αὐτοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος τοῦ στρατηγοῦ· οὐκ
ἐστίν οὕτως· ἀλλ' ἐν ἀληθείᾳ σοι γράφει. τότε ἐρωτᾷ· τὸ
Ἀμώριον πῶς ἐστὶν ἐγγὺς αὐτοῦ; ἔφη· καλῶς, καὶ ἐν ὅπο-
ταγῇ αὐτοῦ. ὁξυνθεὶς δὲ ὕβρισεν αὐτόν, εἰπὼν· τί ψεύδῃ;
15 ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι ὡς εἶπον, οὕτως ἐστίν, καὶ ταξάτους
ἔβαλεν μετὰ καὶ τουρμαρχον ἐν αὐτῷ· καὶ ἐξήγαγε τὰς πε-
ρισσὰς φαιμιλίας. Θλίψιν οὖν μεγάλην δεξάμενος περὶ τούτου
ὁ Μασαλμᾶς, καὶ θυμωθεὶς ἐδίωξεν αὐτόν. βουλὴν γὰρ εἶ-
χεν διὰ τοῦ καλοκαιρίου λαβεῖν αὐτό, καὶ ἐκδιέξασθαι τὸν C
20 στόλον, καὶ οὕτω ἐπὶ τὴν Ἀσίαν κατελθεῖν καὶ χειμάσαι.

2. τὸν λαόν Α f, τοῦ λαοῦ a.

ὅτι — Σουλεϊμὰν om. a.
add. ex A.

6. περιέχοντα om. A.

10. μοί] με Α f.

11. αὐτῷ

20. κατελθεῖν Α a, ἐλθεῖν vulg.

gat: an non ducis partes defenditis? Illis assentientibus, facitis, ait, quicquid ille molitur? facimus, inquiunt. tum ille, recipite vos, respondet, in castra vestra, nec quenquam timueritis. ne vero exercitus ex quavis ducis provincia praedam ageret edicto prohibuit. his cognitis, quod se colloquioque dimisso fugerit, Sulimanem Masalmae litteris significasse, dux contemplatus, ipse Masalmae in hanc sententiam scripsit: ad te venire cupientem Suliman deterruit; ad eum quippe bona fide profecto manus iniicere tentavit; nunc itaque ad te accedere vereor. ducis nuncio Masalmas respondet: ducem mihi illudere ne in eius provincias excutram certus sum. ad haec ducis nuncius: nequaquam, sed sincero mentis proposito scribit. tunc ille: qui sunt in eum Amoriensium affectus? dixit nuncius: aequi bonique, cuncti lubentes ei se subdunt. ille subito irae motu correptus, contumellis nuncium impetens, quid mentiris? ait, ad illum nuncius: ita, ut dixi, se res habet. praesidiarios milites, et eorum ductorem immisit in urbem, quasque reperit inutiles familias eiecit. Masalmas tristi eo nuncio consternatus, cum indignatione nuncium a se amovit. ea namque aestate urbem subiugare, classem expectare, et mox in Asiam profectum in ea hiberna tempestate morari decre-

πάλιν οὖν ζητήσας τὸν ἀνθρωπον τοῦ στρατηγού, ἐπανακρίει
 αὐτόν. ὃ δὲ πρὸς αὐτὸν ἐνωμότως ἔφη, ὅτι πάντα ἄπερ
 λέγω σοι ἀληθῆ ὑπάρχει. ἀλλὰ καὶ χίλιοι ταξάται σὺν τῷ
 τουρμαόρχῃ ἐκεῖ εἰσῆλθον· πᾶσαν δὲ ὑπαρξιν τῶν ἐκείσε καὶ
 τὰς ἀπόρους φαιμιλίας ἐξήγαγεν τῶν ἐκεῖ. ταῦτα ἀκούσα· 5
 γράφει τῷ στρατηγῷ, ὅτι ἐλθὲ ἐγγὺς μου, καὶ εἰρηνεύσω
 μετὰ σοῦ, καὶ πάντα ὡς θέλεις ποιῶ. θεωρήσας δὲ ὁ στρα-
 τηγὸς ὅτι ἐπὶ Μασσαλαίων ἐπλησίασεν, καὶ ὅτι ἐν ἄλλαις
 D αὐτὸν δύο ὑπάτους, καὶ δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι τὰ γράμματά σοι 10
 ἐδεξάμην καὶ τὴν προαίρεσίν σου ἀπεδεξάμην, καὶ ἰδοὺ ἔρχο-
 μαι πρὸς σέ. ἀλλ' ὡς ἐπίστασαι, στρατηγὸς εἰμι, καὶ χρή-
 ματα, καὶ ἄγρυρος, καὶ λαὸς μοι ἔχει ἀκολουθήσαι. πέμψων
 V. 260 μοι περὶ ἐκάστου λόγον. καὶ εἰ μὲν, καθὼς ἐπιζητῶ ἐξ ὑμῶν,
 γένηται τὸ πρᾶγμά μου εὖ καὶ καλῶς, ἐπεὶ κἂν ἀζήμιος καὶ 15
 ἄθλιπτος ἐπαυελεύσομαι. τῶν οὖν ὑπάτων καταφθισάντων
 αὐτὸν εἰς Θεοδοσιανά, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ Μασαλμᾶς· ᾗδεν
 ὅτι ἐμπαιζει μοι ὁ στρατηγὸς ὑμῶν. ἐκεῖνοι δὲ ἔφησαν· μὴ
 γένοιτο. τότε πεποιηκὼς ὃν ἐπεζήτησαν λόγον, ἀπολύει αὐ-
 τοὺς. ἐν ὅσῃ οὖν οἱ ὑπάτοι μετὰ τοῦ ἐνυπογράφου λόγον 20

2. ἐνωμότως A, ἐνομ. vulg.

3. ὑπάρχει] εἰσιν A.

6. εἰ-

ρηγνέω A. 8. Μασσαλαίων A, Μασσαλαίων a.

11. καὶ τὴν

πρ. σου ἀπεδεξάμην add. ex A.

14. καθὼς A, ὡς vulg.

15.

μου add. ex A.

16. ἄθλιπτος A, ἄθλιβος vulg.

18. μοι]

με A f.

20. μετὰ τοῦ A a, μετ' αὐτοῦ vulg.

verat. iterum igitur ducis nuncium interrogat, et accuratius ab eo
 sciscitatur, ad quem ille iuratus ait: quae enuncavi cuncta vera
 sunt, quin etiam mille praesidarii milites sub turmarcha urbem de-
 fendunt, omnes vero oppidanorum pretiosas facultates, et familias
 ex egestate onus urbi allaturas inde eduxit. his auditis, ad ducem
 rescribit: accede ad me, pacem tecum inibo, et pro arbitrato tuo
 cuncta conficiam. dux Massalaem eum iam pervenisse animo per-
 pendens, et intra quinque alios dies provincias omnes pertransiturum
 praesentens, per duos consules ad eum missos significat: litteris
 tuis acceptis, ad te mox profecturus sum. verum quia ducem esse
 me novisti, impedimenta, facultates, argenteam suppellectilem et ex-
 ercitus in comitatu esse simul noveris. cunctis cautum fide tua volo.
 et si quidem pro libito res successerit, bene et feliciter, sin minus,
 citra periculum et animi moerorem ad meos redibo. porro consuli-
 bus ad Theodosiana Masalmam convenientibus, ipse dixit: ducem
 vestrum mihi illudere certus sum. at illi, absit omnino, responde-
 ruut. Masalmas vero cautione, quam a se petierant, tradita, eos di-

πρὸς τὸν στρατηγὸν ἀπέρχοντο, ὁ Μασαλμᾶς πληθὺν ἀμύπηλα P. 327
 ἔχων, καὶ μὴ δυνάμενος πώποτε στήναι, παραγίνεται εἰς
 Ἀκρωϊόν. ἰδὼν δὲ ὁ στρατηγὸς ὅτι παρήλθε τὰς ἐπαρχίας
 αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν Νικομήθειαν ἀπέρχεται. περιτυχὼν δὲ τὸν
 5 Θεοδοσίον νιόν, χειροῦται αὐτὸν μετὰ πάσης τῆς βασιλικῆς
 ὑπουργίας καὶ τῶν ἐν τέλει ἀνδρῶν τοῦ παλατίου. ὁ δὲ Μα-
 σαλμᾶς κατελθὼν εἰς Ἀσίαν ἐκεῖ παρεχέμεσιν, καὶ Οὐμα-
 ρος ἐν Κιλικίᾳ. [ὁ δὲ στρατηγὸς παραλαβὼν τὸν νιόν τοῦ
 βασιλέως, καὶ συμβουλευσάμενος τοῖς σὺν αὐτῷ ἔρχεται εἰς
 10 Χρυσόπολιν. γνοὺς δὲ ὁ Θεόδωρος τὰ πραχθέντα, καὶ βου-
 λευσάμενος Γερμανὸν τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σύγκλητον, ἔλα-
 βεν λόγον διὰ τοῦ αὐτοῦ πατριάρχου παρὰ Λέοντος τῆς αὐ- B
 τοῦ ἀβλαβείας, καὶ οὕτως ἐγχειρίζει αὐτῷ τὴν βασιλείαν.
 Θεοδόσιος δὲ σὺν τῷ νιῷ αὐτοῦ κληρικοὶ γεγονότες τὸν ὑπό-
 15 λοιπον χρόνον τῆς ζωῆς αὐτῶν ἐν εἰρήνῃ διῆξαν. ἐλθὼν δὲ
 Μασαλμᾶς ἐν τῇ Περγᾷ ταύτην παρεκάθισεν, καὶ παρα-
 χορήσει Θεοῦ ταύτην παρέλαβεν ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας. εἰσ-
 ἡγήσεσι γὰρ τινος μάγου ἐνεγκόντες οἱ τῆς πόλεως ἔγκνον
 20 γυνᾶκα πρὸς τὸ τεκεῖν οὖσαν, ταύτην ἀνέτεμον· καὶ λαβόν-
 τες τὸ βρέφος, καὶ ἐπὶ κυκκάβου ἐψήσαντες, εἰς τὴν τοιαύτην
 Θεοβδέλυκτον Θυσίαν πάντες οἱ πολεμεῖν βουλόμενοι τὰ μαντί-

2. πώποτε A, ποτὲ vulg.

4. τοῦ Θεοδ. A.

5. αὐτὸν A,

τοῦτον vulg.

10. ὁ add. ex A.

18. ἐνεγκόντες add. ex A.

20. ἐψήσαντες A, ἐψήσαντες vulg.

multit. Ipsis itaque cum scripto fidei datae teste in itinere positus, ut
 erat Masalmas copioso stipatus exercitu, nec poterat alieno invaden-
 do modum ponere, Acroium armis aggreditur. dux autem ubi eum
 suarum provinciarum limites praetergredi vidit, Nicomediam se con-
 tulit, ac Theodosii filium cum omni imperatorio apparatu et palatii
 optimatibus forte obviam factum in potestatem accipit. Masalmas
 sobinde declinans in Asiam, in ea hibernas duxit, et Umarus pariter
 in Cilicia. dux autem imperatoris filio secum ducto, et communi-
 cato cum suis consilio, Chrysopolim accedit. Theodosius de iis, quae
 gesta erant, certior factus, requisita Germani patriarchae et senatus
 sententia, a Leone, qui hoc in tractatu patriarcham admiserat seque-
 strem, immunitatis et salutis fidem accipit, atque ita imperio se ab-
 dicat, et Leoni tradit, et tum ipse tum filius quoque clericorum
 albo adscripti, reliquum vitae tempus in pace transegere. Masalmas
 Pergamum veniens, eam obsidione cinxit, et dei permissu, ut diabolici
 opera, urbeui cepit. magi quippe nonnullis suasisibus praegnantem
 mulierem ac iam partui propinquam comprehensam medium dissecuerunt,
 detractumque utero puerum cecubo elixantes, quicumque arma susci-

κια τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτῶν κατέβαψαν, καὶ ἐντεῦθεν τοῖς
 C ἐχθροῖς παρεδόθησαν.

A.M 6209 Ῥωμαίων βασιλέως Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ἐβασίλευσεν ἐκ τῆς Γερμανικῶν
 καταγόμενος, τῇ δὲ ἀληθείᾳ ἐκ τῆς Ἰσαυρίας. ὑπὸ δὲ Ἰου- 5
 στινιανοῦ βασιλέως σὺν τοῖς γονεῦσι μετοικίζεται ἐν Μιση-
 μβρίᾳ τῆς Θράκης ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ βασιλείᾳ· ἐν δὲ τῇ
 D δευτέρᾳ αὐτοῦ βασιλείᾳ ἐρχομένου αὐτοῦ μετὰ τῶν Βουλγά-
 ρων, ὑπῆντησεν αὐτῷ μετὰ δώρων προβάτων πεντακοσίων. Θί-
 ραπευθεὶς δὲ ὁ Ἰουστινιανὸς σπαθάριον εὐθέως αὐτὸν πεποιή- 10
 κεν, καὶ εἶχεν αὐτὸν ὡς γνήσιον φίλον. φθόνῳ δὲ φερόμε-
 νοί τινες πρὸς αὐτὸν διέβαλλον αὐτόν, ὡς τῆς βασιλείας ὀρε-
 γόμενον. ζητήσεως δὲ γενομένης περὶ τούτου, ὡς συκοφάν-
 ται κατασχύνθησαν. ὁ δὲ τοιοῦτος λόγος ἔκτοτε ἤρξαιτο ὑπὸ
 πολλῶν λαλεῖσθαι. ὁ οὖν Ἰουστινιανὸς εἰ καὶ προφανῶς τοῦ- 15
 τον βλάψαι οὐκ ᾔσθελεν, ἀλλ' οὖν βρόμος τις αὐτῷ κατ'
 αὐτοῦ ἐντίθεται, καὶ ἀποστέλλει αὐτόν ἐν Ἀλανίᾳ μετὰ χορη-
 μάτων πρὸς τὸ συγκληῆσαι τοὺς Ἀλανοὺς κατὰ Ἀβασγίαν
 P. 328 καὶ Λαζικὴν καὶ Ἰβηρίαν. ὁ δὲ ἀπελθὼν ἐν τῇ Λαζικῇ, τὰ
 μὲν χρήματα ἀπέθιτο ἐν τῇ Φάσιδι, ὁλίγους δὲ λαβὼν τῶν 20
 ἐντοπίων ἀπῆλθεν εἰς Λαφλίαν, καὶ ὑπερβάς τὰ Κανκάσια

4. Γερμανικῶν A. 7. ἐν τῇ A, ἐπὶ τῇ vulg. 11. ἔσχεν A.
 21. Λαφλίαν A.

pere proposnerant, manus dexteræ manicas in sacrificium illud deo
 execrandum intinxere. eam ob rem in hostium potestatem venerē.

A. C. 709 Romanorum imperatoris Leonis Isauri annus primus.

Hoc anno Leo Germanicia, seu verius Isauria oriundus imperium
 obtinuit. hic una cum parentibus e natali solo in Thraciæ Mesem-
 briam ab imperatore Iustiniano translatus fuit primi eius imperii tem-
 poribus, eodem vero secundo imperante, quando cum Bulgariis nimi-
 rum reversus est, ipse Leo obviam progressus quingentarum ovium ad
 eum munus misit: quo Iustinianus delinitus, spatharium mox creatum
 in sinceriorum amicorum numerum adlegit. hinc invidia conciti non-
 nulli ipsum affectatæ tyrannidis apud Iustinianum accusaverunt, ve-
 rum instituta rei discussione, isti velut calumniatores cum rubore re-
 tro amandati sunt. is sane rumor ex eo tempore a plerisque divul-
 gari coepit. Iustinianus autem licet ei palam nocere nollet, secreta
 tamen indignatio animi eius incessit, quare ipsum cum ingenti pec-
 unia in Alaniam delegavit, ut Alanos in Abasgiam et Lazicem et
 Iberiam concitaret. ille Lazicam profectus pecuniam quidem in Pha-
 side reposuit, et paucis indigenis secum abductis in Dapillum se
 contulit, ac deinde Caucasæis montibus superatis, in Alaniam conten-

ἦρχη, ἦλθεν ἐν Ἰβλανά. ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς θέλων ἀπολέσαι V.261
 αὐτόν, πέμψας ἐπῆρε τὰ χρήματα ἐκ τοῦ Φάσιδος· οἱ δὲ
 Ἄλανοι τὸν σπαθῆριον μετὰ πάσης τιμῆς δεξιόμενοι, καὶ τῶν
 λόγων αὐτοῦ ὑπακούσαντες, εἰσῆλθον καὶ ῥήμαλῶτευσαν τὴν
 5 Ἀβασγίαν. ὁ δὲ τῶν Ἀβασγῶν κύριος δηλοῖ τοῖς Ἀλανοῖς,
 ὅτι ὡς εὗρίσκω ἄλλον τοιοῦτον ψεύστην οὐκ εἶχεν Ἰουστινια-
 νός, ὃν ὥφειλεν ἀπολῦσαι καὶ συγκινῆσαι ἡμῶς καθ' ἡμῶν B
 τῶν γειτόνων ἡμῶν, εἰ μὴ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον. ἐψεύσατο
 γὰρ ἡμῶς καὶ περὶ τὴν ὑπόσχεσιν τῶν χρημάτων· πέμψας
 10 γὰρ Ἰουστινιανὸς ταῦτα ἐπῆρεν. ἀλλὰ δότε ἡμῖν αὐτόν, καὶ
 παρέχομεν ὑμῖν τρισχίλια νομίσματα, καὶ ἡ ἀπ' ἀρχῆς ἡμῶν
 ἀγάπη μὴ διαλυθῇ. οἱ δὲ Ἄλανοι εἶπον, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐνε-
 κεν χρημάτων ὑπεκούσαμεν αὐτῷ, ἀλλὰ διὰ τὴν τοῦ βασι-
 λέως ἀγάπην. πάλιν δὲ οἱ Ἀβασγοὶ πέμπουσι πρὸς αὐτούς
 15 λέγοντες, ὅτι δότε ἡμῖν αὐτόν, καὶ παρέχομεν ὑμῖν ἑξακισχί- C
 λια νομίσματα. οἱ δὲ Ἄλανοι θέλοντες καταμαθεῖν τὴν χώ-
 ραν τῶν Ἀβασγῶν, συνέθεντο λαβεῖν τὰ ἑξακισχίλια νομί-
 σματα, καὶ δοῦναι τὸν σπαθῆριον. οἱ δὲ Ἄλανοι ἐδύρρη-
 σουν τῷ σπαθαρίῳ πάντα, καὶ λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι ὡς ὁρᾷς
 20 ἡ ὁδὸς ἣ ἐπὶ Ῥωμινίαν ἄγουσα κεκλεισμένη ἐστίν, καὶ πῶς
 παρελθεῖν οὐκ ἔχεις· ἀλλὰ καὶ μάλλον τροπενυσώμεθα καὶ

3. τὸν λόγον A. 4. εἰσῆλθον A e, ἦλθον vulg. 5. τῶν
 add. ex A. 6. τοιοῦτον add. ex A. 11. ἡ add. ex A. 19.
 πάντα add. ex A. 21. ἀλλὰ καὶ A, ἀλλὰ vulg.

dit. at cum perniciem ipsi inferre Iustinianus meditaretur, qui pecuniam ab ipso in Phaside repositam tolleret, misit. Alani vero spathario cum honore suscepto, verbisque eius obedientes, irruptione in Abasgiam facta, provinciam omnem in servitatem miserunt. tunc Abasgorum dominus Alanis in haec verba significat: virum, si bene conficio, mendacii confingendis aptiorem, praeter istum, qui mutuum inter nos loco patriaeque vicinos dissensionem excitaret, quem mitteret, haud reperit. sane ille nobis imposuit, maxime cum pecuniarum promissa nobis primum obtulit, pecunias ipsas mandato suo Iustinianus recepit. verum tradite nobis illum et nummorum tria millia vobis exhibebimus, et quam ab antiquo habuimus pacem non violabimus. responderunt Alani: non gratia pecuniarum, sed ex eo, quem ad imperatorem fovemus affectu, viro parere non recusavimus. Abasgi iterum ad eos delegaverunt, qui dicerent: tradite nobis illum, et nummorum sex millia rependemus. Alani Abasgorum regiones explorare consiliati, nummorum sex millia accipere, et spatharium Abasgorum manibus permittere pacti sunt. communicato subiunde spathario consilii secreto, bis cum verbis compellant: via qua Ro-

συνταξόμεθα αὐτοῖς, ὅτι παραδίδομέν σε, καὶ ἀπολύομεν ἅμα τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῖς ἡμῶν, καὶ καταμανθάνομεν τὰς κλεισούρας αὐτῶν, καὶ κουρσεύομεν, καὶ ἀφανίζομεν τὴν χώραν αὐτῶν, **Δ** ποιοῦμεν τὴν θεραπείαν ἡμῶν. τῶν δὲ ἀποκρισιαρίων τῶν Ἀλανῶν ἀπελθόντων εἰς Ἀβασγίαν καὶ συνθεμένων παρα-5 δίδειν τὸν σπαθάριον, πλείστα ξένια παρ' αὐτῶν εἰλήφασι· καὶ πλείονας ἀποκρισιαρίους πάλιν ἀποστέλλουσιν μετὰ καὶ τῆς ποσότητος τοῦ χρυσίου πρὸς τὸ παραλαβεῖν τὸν σπαθάριον. οἱ δὲ Ἀλανοὶ λέγουσι τῷ σπαθαρίῳ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, καθὼς καὶ προσείπομεν, ἐπὶ τὸ λαβεῖν σε παρεγένοντο, καὶ **10** ἡ Ἀβασγία ἐκδέχεται σε. καὶ ἐπεὶ πλησιάζομεν αὐτοῖς, πρᾶγματεῦται ἀπερχόμενοι πρὸς αὐτοὺς οὐ διαλείπουσιν. λοιπὸν ἵνα μὴ διαβληθῇ ὁ σκοπὸς ἡμῶν, παραδώσομέν σε φανερώς· **Ρ. 329** καὶ ἀποκινούντων αὐτῶν, ἀπολύσομεν κρυπτῶς ἐκ τῶν ὀπίσσω, καὶ ἐκείνους μὲν ἀποκτείνομεν, σὲ δὲ κρύπτομεν, ἕως ἂν σω- **15** ρευθῇ ὁ λαὸς ἡμῶν καὶ ἀσυμφώνως εἰσέλθωμεν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν. ὃ καὶ γέγονεν. παραλαβόντες δὲ τῶν Ἀβασγῶν ἀποκρισιάριοι τὸν σπαθάριον σὺν τοῖς ἀνθρώποις αὐτοῦ, δῆσαν.

4. ποιοῦμεν Α, ποιῶμεν vulg. 5. παραδιδόγα Α. 8. παραλαβεῖν Α, λαβεῖν vulg. 10. καθὼς καὶ Α, καθὼς vulg. 14. ἀπολύσομεν Α, ἀπολύομεν vulg. 15. ἀποκτείνομεν Α, ἀποκτείνομεν a f. σὲ δὲ Α, καὶ σε vulg. 17. παραλαβόντες δὲ Α, παραλαμβάνοντες γὰρ vulg.

manam in ditionem itur undequaque, ut cernis, interclusa est. nec istinc digredi tibi facile conceditur. quare cum hostibus dolo nobis agendum. nos itaque tradituros te ipsis fecte conveniamus, tum vero te cum quibusdam e nostris misso, clusurarum, quae apud illos sunt, aufractus explorabimus, et impetu demum in eos facto per eorum regiones grassati, quod obvium fiet, vastabimus, atque ita, quae e re nostra sunt, promovebimus. Alanorum igitur apocrisiaril in Abasgiam profecti, et spatharium tradituros pacti, plurima ab ipsis retulerunt munera. Abasgi subinde plures e suis cum eisdem apocrisarios delegarunt, qui promissam auri summam enumerarent, et spatharium reciperent. tum vero Alani ad spatharium: homines isti, inquit, te sibi traditum, ut monuimus, comprehensuri venerunt, et iam te vinctum Abasgia tota praestolatur. ad eos vero, ceu provinciae nostrae conterminos, mercatores e nostris saepius itare et transire noveris. quare ne consilium a nobis arreptum in crimen vertatur, in manus eorum manifeste trademus te, illisque te secum rapientibus ex ultimo nostrorum agmine quosdam occulte summitteremus, qui eos armis adoriantur et occidant: te vero, donec exercitus noster in terram eorum pacis nui foedere soluto irrupturus colligatur, ab oculis secreto removendum noveris. consilii res successit. capto si-

τες αὐτοὺς ἀπήρχοντο· καταλαβόντες δὲ ἐκ τῶν ὀπισθεν οἱ Ἕλληνοὶ σὺν τῷ Ἰτάζῃ τῷ κυρίῳ αὐτῶν ἀποκτείνουσι τοὺς Ἀβασγούς· τὸν δὲ σπαθάριον ἐκρυσαν, καὶ στρατολογήσας ἐκίνησεν κατὰ Ἀβασγίας, καὶ ἀπροσδοκῆτως εἰσελθὼν τὰς κλει- 5 σούρας πλείστην αἰχμαλωσίαν καὶ ἀφανισμόν εἰς τοὺς Ἀβασγούς ἀπειργάσατο. ἀκούσας δὲ ταῦτα Ἰουστινιανός, ὅτι καὶ χωρὶς τῶν χρημάτων τὰ τῆς ἐπιτροπῆς αὐτοῦ γέγονεν, πέμ- B πει γράμματα πρὸς τοὺς Ἀβασγούς, ὅτι ἰὰν διασώσῃτε τὸν σπαθάριον ἡμῶν, καὶ παρελθεῖν ἐύσητε δι' ἡμῶν ἀγλαβῇ, 10 πάντα τὰ παιίσματα ὑμῶν συγχωροῦμεν ὑμῖν. οἱ δὲ μετὰ χαρᾶς ταῦτα δεξάμενοι, ἀπέστειλαν πάλιν εἰς Ἀλάνιαν, λέ- V. 262 γοντες, ὅτι δίδομεν ὑμῖν ὄψιδας τὰ τέκνα ἡμῶν, καὶ δότε ὑμῖν τὸν σπαθάριον, ἵνα ἀπολύσωμεν αὐτὸν πρὸς Ἰουστινια- νόν. ὁ δὲ σπαθάριος τοῦτο οὐ κατεδέξατο, εἰπὼν, ὅτι δύν- 15 ται ὁ Θεὸς ἀνοῖξαι μοι θύραν τοῦ ἐξελεθεῖν· ἐπεὶ δι' Ἀβασ- γίας οὐκ ἐξέρχομαι. μετὰ δὲ χρόνον τινὰ προσάτον Ῥωμαίων καὶ Ἀρμενίων εἰσελθόντων ἐν Λαζικῇ καὶ τὴν Ἀρχαϊόπολιν πολιηροῦντων, ἀκουσάντων τε τὴν τῶν Σαρακενῶν ἔλευσιν, C ἀνεχώρησαν. ἀποσπασθέντες δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἕως τῶν δια- 20 κοσίων, ἀνῆλθον ἐν τοῖς μέρεσιν Ἀφιλίας καὶ τῶν Κανκα-

2. ἀποκτείνουσι A. 4. Ἀβασγίας A, Ἀβασγούς vulg. 5. καὶ ἀφ. εἰς τ. Ἀβ. A, εἰς τ. Ἀβ. καὶ ἀφ. vulg. 6. καὶ add. ex A. 8. διασώσῃτε A, σώσῃτε vulg. 14. ὅτι add. ex A. 18. τὴν τῶν add. ex A. 19. τινες om. A. τῶν om. A.

quidem cum omni comitatu spathario, eoque vinculis constricto, Abasgorum apocrisiarii iter arripiunt, Alani vero Itazo domino suo duce Abasgis occisis, spatharium ad se receptum occultant. ille exercitu collecto movit in Abasgos, et penetratis ex improvise clusurarum angustiis, partaque captivorum ingenti praeda maximam cladem Abasgis intulit. ubi nullis expensis pecuniis vel aere soluto quae mandaverat feliciter successisse Iustinianus rescivit, scribit Abasgis: si spatharium nostrum incolumem servaveritis, et abaque periculo per terras vestras permiseritis transire, offensas a vobis in nos admissas condonamus. illi litteris alacri animo receptis Alanis iterato haec nunciant: filios nostros in obside vobis damus, tantum spatharium nobis tradite, ut Iustiniano protinus transmittamus. conditionem oblatam recusavit spatharius, dicens: felicem exitus viam mihi reserare potens est deus, per Abasgorum vero fines transire non fert animus. caeterum quodam tempore ab hinc elapso, cum Arineniorum Romanorumque exercitus Lazicam ingressus Archaeopolim obsideret, audito Saracenorum adventu, inde continuo recessit. ex ipsis autem nonnulli ad ducentos distracti, finibus Apailiae penetratis,

σίῳν πραιδένοντες, τῶν δὲ Σαρακηνῶν καταλαβόντων τὴν
 Λαζικήν, φυγῇ χρησάμενος ὁ τῶν Ῥωμαίων καὶ τῶν Ἀρμε-
 νίων λαὸς ἐπὶ τὸν Φᾶσιν ὑπέστρεψεν. οἱ δὲ διακόσιοι ἐπι-
 μέιναντες εἰς τὰ Κανκάσια ὄρη, ἔστησαν ληστεύοντες, ἀπο-
 γνόντες ἑαυτῶν. οἱ δὲ Ἀλανοὶ μαθόντες τοῦτο ἐπέλαβον πλη- 5
 θος Ῥωμαίων εἶναι ἐν τοῖς Κανκασίοις, καὶ χαρέντες λέγουσι
 τῷ σπαθαρίῳ, ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι ἐπλησίασαν, ἀπέλθε πρὸς
 αὐτούς. λαβὼν δὲ ὁ σπαθᾶριος πενήτικοιτο Ἀλανούς, καὶ
 D ὑπερβάς μετὰ κυκλοπόδων Μαῖον μηνὸς τὰς χιόνας τῶν Καν-
 κασιῶν, εὔρεν αὐτούς, καὶ ἐν πολλῇ χαρᾷ γεγονώς, ἡρώϊα, ποῦ 10
 ἐστὶν ὁ λαός; οἱ δὲ εἶπον· τῶν Σαρακηνῶν ἐπιπεσόντων ἐπὶ
 Ῥωμανίαν, ὑπέστρεψαν. ἡμεῖς δὲ μὴ δυνηθέντες ἐπὶ Ῥωμανίαν
 ἀπελθεῖν, ἐπὶ Ἀλανίαν ἡρχόμεθα. καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· τί
 ποιοῦμεν ἄρτι; οἱ δὲ εἶπον, ὅτι διὰ τῆς χώρας ταύτης ἀδυνατόν
 ἐστὶ διελθεῖν ἡμᾶς. ὁ δὲ σπαθᾶριος ἔφη· οὐκ ἔστι δυνατὸν δι' 15
 ἄλλης ὁδοῦ ἐξελθεῖν; κάστρον οὖν ὑπῆρχεν ἐκεῖσε, τὸ λεγό-
 μενον Σιδηρόν, ἐν ᾧ ἦν τοποτηρητῆς Φαρασμανίος τις τοῦνο-
 P. 330 μα ὑπὸ τοὺς Σαρακηνοὺς τυγχάνων, καὶ εἰρήνην ἔχων μετὰ
 τῶν Ἀρμενίων. πέμψας οὖν ὁ σπαθᾶριος δηλοῖ αὐτῷ, ὅτι
 ἐφ' ὅσον εἰρήνην ἔχεις μετὰ τῶν Ἀρμενίων, εἰρήνηνσον καὶ 20
 μετ' ἐμοῦ· καὶ γενοῦ ὑπὸ τὴν βασιλείαν Ῥωμαίων· καὶ δὸς

3. ἐπιμέναντες A, ἐπέμειναν vulg. 5. τοῦτο add. ex A f. 9.
 τὰς χ. A, τοὺς χ. vulg. 19. αὐτῷ A, αὐτὸν vulg. 21. Ῥω-
 μαίων om. A f.

Caucasiorum regionem deprædati sunt. cum vero Saraceni in Lazicam venissent, Romanorum et Armeniorum exercitus fuga usus in Phasidem remeavit. porro ducenti isti ad Caucasios montes subsistentes, rebus desperatis latrocinia exercebant. quo comperto Romanorum copias ingentes ad Caucasii loca appulisse concipientes Alani, supra modum læti spathario dixerunt: advenere Romani, recipe te ad illos. tum igitur spatharius Alanis quinquaginta comitatus, et cyclopedum ope nivibus Caucasii iugi mense Maio superatis, Romanos offendit, et gaudio perfusus totus rogabat, ubi est exercitus? responderunt illi: Saracenis ingruentibus, in Romanorum ditionem redierunt. nos vero cum Romanos fines attingere vetaremur, iter in Alaniam meditati sumus. spatharius ad eos, quid nunc rei agendum est? inquit. tum illi, hæc, aiunt, regione transire nullo pacto conceditur. an non alia via, respondet spatharius, facilis transitus? porro castrum illic erat nomine Siderum, cuius custos quidam nomine Pharasmanius sub Saracenorum potestate constitutus pacem cum Armeniis servabat. nonnullis ad eum delegatis spatharius significat: si pacem cum Armeniis agis, eam mecum habe, Romanorum iugum subl, fer opem insuper, ut ad

ἡμῖν ἀνταρσιν τοῦ κατελθεῖν ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ περᾶσαι εἰς Τραπεζοῦντα. τοῦ δὲ μὴ ἔλομένου τοῦτο ποιῆσαι, πέμπει ὁ σπαθᾶριος ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ καὶ Ἀρμενίους, παραγγεῖλας αὐτοῖς ποιῆσαι ἔγκρυμμα· καὶ ὅτε ἐξέρχονται ἐκ τοῦ 5 κάστρου εἰς τὸν κύματον, χειρώσασθε ἐξ αὐτῶν ὅσους δύνασθε, καὶ τὰς πόρτας κρατήσατε ἐκ τῶν ἔξω, ἕως ἂν καὶ ἡμεῖς φθάσωμεν. τῶν δὲ ἀπελθόντων καὶ ποιησάντων τὸ ἔγκρυμμα, καὶ Β τοῦ λαοῦ ἐξελθόντος εἰς τὸν κύματον, ἄφνω ἐπιπεσόντες τὴν τε πόρταν ἐκράτησαν, καὶ πολλοὺς ἐζώρησαν. τοῦ δὲ Φαρα- 10 σμανίου ἐν τῷ κάστρῳ μετ' ὀλίγων μείναντος, κατέλαβεν καὶ ὁ σπαθᾶριος, καὶ προσλαλήσας τῇ Φαρασμανίῳ ὅπως ἀποῖξῃ τὰς πόρτας μετ' εἰρήνης, οὐκ ᾔθέλησεν, ἀλλ' ἐκράτησε πόλεμον. τοῦ δὲ κάστρου ὄχυροῦ ὄντος, λαβεῖν αὐτὸ οὐκ ἤδύνατο. Μαρῖνος δὲ ὁ πρῶτος τῶν Ἀψιλῶν μαθὼν πολιορκεῖ- 15 σθαι τὸ κάστρον, φόβῳ συνεσχέθη, νομίσας πολλὸν λαὸν εἶναι σὺν τῷ σπαθαρίῳ· καὶ λαβὼν μεθ' ἑαυτοῦ τριακοσίους, ἀπῆλθεν πρὸς τὸν σπαθᾶριον, λέγων, ὅτι ἐγὼ σε διασωῶ C ἕως τῆς παραθαλασσίας. ὁ δὲ Φαρασμανίος ἑωρακὼς τὴν περίστασιν, ἔφη πρὸς τὸν σπαθᾶριον· λάβε τὸ τέκνον μου 20 ὕψιδα, καὶ ὁμολογῶ δουλεύειν τῇ βασιλείᾳ. ὁ δὲ λαβὼν τὸ

8. ἐπιπεσόντες τὴν τε πόρταν A, ἐπιπεσόντων καὶ τὰς πόρτας
vulg. 12. μετ' εἰρήνης add. ex A. 13. ὄχυροῦ A, ἰσχυροῦ
vulg. 15. συνεσχέθη A, συνεχόμενος vulg.

mare transeamus, et Trapezuntem traicere possimus. eo conditiones haud admittente, ex suis et Armeniis nonnullos spatharius distrahit, quibus insidias locare imperat, ac ubi milites, inquit, ad diurnum laborem et agrorum culturam prodeuntes videritis, quos poteritis, destinate, et exteriores portas occupate, donec ipsi advenerimus. illi impositum onus capessunt, et positis insidiis in populum ad diurnum opus extra castrum prodeuntem irruunt ex improviso, et occupatis etiam portis plures ex eis ceperunt. Pharasmanius in castro cum paucis remanserat, cum repente spatharius se ipsum praesentem exhibuit, ac ut portas aperiret cum Pharasmanio colloquutus, haud acquievit ille, quin immo bellum sustinendum duxit, cumque castrum bene munitum foret, ipsum invadere spatharius haud valuit. interea Marinus Apiliensium incolarum spectatissimus castrum obsessum intelligens, magno timore percussus est, cum videlicet copiosum illic cum spathario exercitum considerare arbitretur. quare viris trecentis secum abductis, spatharium adiit, et, ego te, inquit, ad maris usque oras incolumen deduco. tum vero Pharasmanius, ubi se in has coniectum angustias sensit, cum spathario colloquutus, accipe, ait, filium meum obsidem, et imperio Romano me subditum fore polliceor. ille rece-

τέκνον αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ ποῖον δοῦλον ἑαυτὸν τῆς βασιλείας καλεῖς, οἷ ἐναπόκλειστος ὢν λαλεῖς ἡμῖν; ἀδύνατόν ἐστιν ἡμῖν ἀναχωρεῖν μέχρις ἂν παρὰλύβωμεν τὸ κύστρον· τότε λέγει ὁ Φαρασμάνιος· δός μοι λόγον. ὁ δὲ σπαθᾶριος ἔδωκεν αὐτῷ λόγον, μηδὲν αὐτὸν ἀδικῆσαι, ἀλλὰ μετὰ τριάκοντα 5

- V. 263 ὀνομάτων μόνον εἰσελθεῖν ἐν τῷ κύστρῳ. τοῦτον δὲ τὸν λόγον μὴ φυλάξας παρήγγειλε τοῖς συνεισερχομένοις αὐτῷ τριάκοντα, ὅτι ἐν τῷ εἰσελθεῖν ἡμᾶς κρατήσατε τὰς πόρτας, D καὶ αἱ εἰσελθῶσι πάντες. καὶ τοῦτου γενομένου, ἐκέλευσε βληθῆναι πῦρ εἰς τὸ κύστρον. γενομένης δὲ πυρκαϊᾶς μεγάλῃ, 10 λης, ἐξῆλθον αἱ φAMILIAI ἀρπάζουσαι ὃ τι ἡδύναντο βαστάσαι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς· καὶ ποιήσας ἄλλας τρεῖς ἡμέρας, κατέλυσε τὰ τεῖχη ἕως τῆς γῆς, καὶ ἀποκινήσας κυτῆλας ἐν Ἀψιλίᾳ μετὰ καὶ Μαρῖνον τοῦ πρώτου αὐτῶν, ὑποδεχθεῖς ὑπὸ τῶν Ἀψιλῶν μετὰ πολλῆς τιμῆς. κάκειθεν κατέλθων ἐν τῇ παραθαλασσίᾳ, ἀντιπέρασεν καὶ ἦλθεν πρὸς 15 Ἰουστινιανόν. τοῦ δὲ Ἰουστινιανοῦ ἀναιρεθέντος, καὶ τοῦ Φιλίππικοῦ τυφλωθέντος, βασιλεύει ὁ Ἀρτεμῖος, καὶ προβάλλεται [αὐτὸν στρατηγὸν εἰς ἀνατολικούς. τοῦ δὲ Θεοδοσίου βασιλεύσαντος, καὶ τοῦ Ἀρτεμίου ἐκδιωχθέντος, καὶ τῆς τῶν 20

4. ὁ add. ex A. ὁ δὲ σπαθ. ἔδ. αὐτῷ λόγ. add. ex A. 5. μηδὲν αὐτὸν A, μηδένα vulg. 6. τοῦτον δὲ τὸν λόγον μὴ φυλάξας A, τοῦτου δὲ λόγον μὴ φυλάξαντος vulg. 6. ἐν τῷ A, τὸ vulg. 9. ἐκέλευσε] ἐπέτρεψε A f. 11. ὃ τι] εἴτε A, εἴτε vulg. 15. πολλῆς A a f, μέγας vulg. 16. τῇ add. ex A. 20. ἐκδιωχθέντος A, διωχθέντος vulg.

pto in potestatem puero, quem te rogat, imperii subditum proferis, qui etiam inclusus et obsidione cinctus, nobiscum pacisci contendis? certe nos hinc recedere impossibile est, nisi prius castrum in potestatem nostram veniat. Pharasmanius ad haec: da fidem, inquit, te nihil damni illaturum, sed cum triginta solis comitibus te castrum ingressurum. is lubens pollicetur, at fide postmodum violata, comitibus iniunxit: ingressi portas occupate, et reliqui demum socii subsequantur. quo, ut iusserat, praestito, etiam ignem castris submitti imperavit, incendioque iam excitato, familiae omnes illinc egressae, ex facultatibus, quod licuit, secum asportaverunt, et exactis illic diebus tribus muros solo teans aequavit, et motis inde castris cum Marino Apsiliensium primore in Apsiliam profectus est, ubi summis honoribus ab incolis susceptus fuit, inde ad maritimam oram digressus, in ulteriorem ripam traiecit, et ad Iustinianum se contulit. Iustiniano e vivis sublato, et Philippico oculis privato, Artemius imperat, qui Leonem orientalium ducem instituit. mox Theodosio tyrannidem

Ῥωμαίων πολιτείας συγκεχυμένης οὔσης ἔκ τε τῆς βαρβάρων ἐπιδρομῆς καὶ ἐκ τῶν τοῦ Ἰουστινιανοῦ μαιφονιῶν καὶ τῶν τοῦ Φιλιππικοῦ ἀνοσιουργιῶν, οὗτος ὁ εἰρηκένος Λέων ὑπερ-
 5 ἐμάχει τῷ Ἀρτεμίῳ, ἐναντιούμενος Θεοδοσίῳ. εἶχε δὲ συμ-
 10 παρὰ Λέοντος δεξάμενος, καὶ γινὺς ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπ' αὐτοῦ, ἐλθὼν εἰς τὴν Ἀβυδὸν ἀντεπέρασε λαὸν ἱκανὸν εἰς τὴν Θρα-
 κην, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλεῦνσαν πόλιν ἀπεκίνησεν. γράψας καὶ πρὸς Σουλεϊμάν τὸν πρωτοσύμβουλον καταλαβεῖν μετὰ
 15 τοῦ προετοιμασθέντος στόλου. τῇ δὲ ἐ' τοῦ Ἀνγούστου μη-
 νὸς παρεκάλεισεν τῇ πόλει ὁ Μυσαλμῆς λυμηνάμενος καὶ τὰ Θρακῶα κάστρα. περιχαρὰκώσαντες δὲ τὸ χειρσαῖον τείχος ὥρουσαν φύσσαν μεγάλην, καὶ ἐπάνω αὐτῆς περιτείχισμα στη-
 20 θῆσαν διὰ ξηρολίθου ἐποίησαν. τῇ δὲ α' τοῦ Σεπτεμβρίου C
 μηνὸς τῆς α' ἰνδικτιῶνος ἀνέλαβεν ὁ χριστομάχος Σουλεϊμάν

1. τε add. ex A. 2. καὶ ἐκ τῶν τοῦ A, ἐκ τε vulg. τῶν
 add. ex A. 3. ὁ εἰρ. Λέων ὁ εὐσεβὴς a. 4. τῷ Ἀρτεμίῳ
 suprascr. in A, τοῦ Ἀρτεμίου. 12. γράψας πάλιν καὶ A e.
 13. μετὰ τοῦ προετοιμασθέντος A, μετὰ προετοιμασθ. vulg. 14.
 μηνὸς add. ex A. 17. στηθαῖον A, στηθέων vulg. 18. ἐποίη-
 σαν om. A f.

arripiente, cum electus esset Artemius, et cum barbarorum incursionibus, tum iniuriis Iustiniani caedibus, tum Philippici sacrilegis impietatibus cuncta sua deque per Romanam rem publicam iactarentur, memoratus iste Leo armis in Theodosium susceptis, Armenii partes strenue propugnabat. propositi vero armorumque socium, et in eadem pericula conspirantem nactus est Artabasdam Armenicorum ducem, quem Anna filia in matrimonium locata generum imperator factus ascivit, et europalatis dignitate auxit. caeterum Masalmes in Asia biematus, ibi Leonis promissorum solutionem expectabat, qui cum nihil a Leone accepisset, illudum se sentiens, Abydum profectus copiosum exercitum in partes Thraciae navibus transmisit, et in urbem imperii reginam arma movit, Sulimanem etiam consilii sui primicerium literis monuit, ut cum classe instructa adveniret. die autem mensis Augusti decima quinta urbem obsidere coepit Masalmes, expugnatis direptisque Thraciae castris. porro terrestri muro circumquaue vallato ingentem fossam aperuerunt, et ad vallum fossae impositum ex lapidibus nullo caemento ad invicem iunctis murum, qui castris pro lorica esset, circumduxerunt, die vero prima mensis Septembris indictione prima, infen-

μετὰ τοῦ στόλου καὶ τῶν ἀμνηραίων αὐτοῦ ἔχων παμμεγέθεις καὶ πολεμικὰς κατίνας καὶ δρόμωνας τὸν ἀριθμὸν ἰσῶ, καὶ προσώρμισεν ἀπὸ τῆς Μαγναύρας ἕως τοῦ Κυκλοβίου. μετὰ δὲ δύο ἡμέρας νότου πνεύσαντος, καὶ ἀπάραντες ἐκείθεν παρῆλυσαν τὴν πόλιν. καὶ οἱ μὲν ἐπέρασαν εἰς τὰ Εὐτροπίου 5 καὶ Ἀνθεμίου, οἱ δὲ εἰς τὰ τῆς Θράκης μέρη ἀπὸ τοῦ καστελλίου τῶν Γαλάτων καὶ ἕως τοῦ κλειδίου προσώρμισαν. τῶν δὲ μεγάλων πλοίων βεβαρημένων ἐκ τοῦ φόβου καὶ ἀγρευομένων νοτοφύλακες μέχρι τῶν εἰκοσι κατίνων ἀπέμειναν D ἔχοντων ἀνὰ ἑκατὸν λωρικῶν πρὸς τὰ ταῦτα φυλάττειν. 10 εὐδίας δὲ καταλαβούσης αὐτὰς ἐν τῇ θείματι καὶ τοῦ στενοῦ μικρὸν πνεύσαντος ὤθησεν αὐτὰς ἐπὶ τὰ ἔξω. ὁ δὲ εὐσειβῆς βασιλεὺς παραχρῆμα ἐμπύρους ναῦς κατ' αὐτῶν ἐκπέμψας ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ πυριαλώτους αὐτὰς ἐποίησεν· καὶ αἱ μὲν εἰς τὰ παράλια τείχῃ ἐμπυριζό- 15 V. 261 μεναι ἀπερρίφησαν, αἱ δὲ εἰς τὸν βυθὸν αὐτανδρῶι κατεποντίσθησαν· ἕτεραι δὲ μέχρι τῆς Ὀξείας καὶ Πλατείας νήσους λανθίζουσαι ἀπηνέχθησαν. ἐντεῦθεν οὖν οἱ μὲν τῆς πόλεως θάροςος ἔλαβον, οἱ δὲ πολέμιοι μεγάλως κατέπτηξαν τὴν τοῦ

1. παμμεγέθεις ναῦς ἀριθμὸν ἰσῶ A. 2. κατίνας] mg. Par. κατίνας. 3. προσώρμισεν A, προσώρμισαν vulg. ἕως τῶν K. A. 6. Ἀνθεμίου A, Ἀνθιμ. vulg. 8. ἀγρευομένων A, ἀγρευόντων vulg. 9. νοτοφύλακες A. κατίνων A a, κτηνῶν f. 13. τὰς ἐμπύρους A. 16. κατεπόνθησαν A e. 18. οὖν add. ex A. 19. θάροςος A.

sus ille Christi adversarius Suliman cum classe et amercis suis ad urbem appulit, adirectis insolitae magnitudinis bellicis navibus, nec non dromonibus, mille et octingentis numero, et ad spatium littoris, quod Magnauram et Cyclobium Ioteriacet, applicuit, post duos autem dies noto spirante ea statione solverunt, et ad urbem adnavigaverunt. et hi quidem Eutropii Anthemiique oras occupant, alii in Thraciae partes a Galatae castello ad portus ipsius seras devehontur. onerariae tandem naves suo pondere depressae ac tardius latae cum classis extrema tenerent, ad viginti ex praecipuis numerum retro totum agmen steterunt, centum milites lorice instructos ad singularum defensionem ferentes. tranquillitate autem magna toti freto primum incumbente, leni mox venti flatu ex portus augustiis in extimum spatium delatae sunt, easdemque pietissimus imperator incendiariis navibus ex urbis extrema arce emissis, igne dei iuvantis opera iniecto, cunctas absumpsit, et hae quidem ad maritima urbis moenia conflagrantes disiectae, aliae pelagi profundo cum impositis hominibus absorptae, reliquae ad Oxeam Plateamque insulam altum mare tenentes deductae. hinc urbis civibus creverunt animi, hostes vero operosam potentemque

ὕγρου πυρὸς ἐγνωκότες δραστικωτάτην ἐνέργειαν. ἐβούλοντο P. 332
 γὰρ τῇ αὐτῇ ἐσπέρῃ εἰς τὰ παράλια προσορμίσαι τείχη, καὶ
 τοὺς ἀνέχνας εἰς τὰς ἐπάλξεις ἐπιθεῖναι· ἀλλὰ τὴν βουλὴν
 αὐτῶν διεσκέδασεν ὁ θεὸς διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἁγίας θεο-
 5 τόκου. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτί τὴν ἄλυσιν ἐκ τῶν Γαλάτου ὁ εὐ-
 σεβὴς βασιλεὺς μυστικῶς συνέστειλεν. οἱ δὲ ἐχθροὶ νομίσαν-
 τες, ὅτι βουλόμενος αὐτοὺς δελεάσαι ὁ βασιλεὺς ταύτην πα-
 ρέστειλεν, οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν καὶ ὀρμίσαι ἔνδον τῶν
 Γαλάτου· ἀλλὰ διαπλεύσαντες ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ Σωσθενίου
 10 ἐκεῖ κατησφαλίσαντο τὸ ἐαυτῶν πλωῖμον. τῇ δὲ ὀγδόῃ τοῦ B
 Ὀκτωβρίου μηνὸς θνήσκει ὁ Σουλεϊμάν ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν, καὶ
 ἀμνηνεύει Οὐμαρ. χειμῶνος δὲ γενομένου βαρυτάτου ἐν τῇ
 Θράκῃ, ὥστε τὴν γῆν ἐπὶ ἑκατὸν ἡμέρας μὴ φαίνεσθαι ἐκ τῆς
 κρυσταλλωθείσης χιόνος, πληθὸς ἵππων τε καὶ καμήλων καὶ
 15 λοιπῶν ζώων τῶν ἐχθρῶν τεθνήκουσιν. τῷ δὲ ἑαρινῷ καιρῷ
 κατέλαβεν Σουφιάμι μετὰ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ κτισθέντος στόλου,
 ἔχων κατὰς σιτοφόρους τετρακοσίας καὶ δρόμοντας, καὶ μα-
 θὼν τὴν τοῦ Ῥωμαίου πυρὸς ἐνέργειαν, καὶ παραδραμὼν
 τὴν Βιθυνίαν, καὶ ἄντικρυς περάσας, εἰς τὸν τοῦ Καλοῦ
 20 ἄγρου λιμένα προσώρμισεν. μετ' οὐ πολὺ δὲ κατέλαβεν καὶ

4. τῆς παράγνου θ. A. 5. Γαλάτου A, Γαλάτων vulg. 8.
 ὀρμίσαι A, ὀρμῆσαι vulg. τῶν add. ex A. 9. ἀναπλεύσαν-
 τες A. 10. ἐαυτῶν A, ἐαυτοῦ vulg. τῇ δὲ ὀγδόῃ] τῇ δὲ ε' A.
 13. ἐκ τοῦ κρυσταλλωθέντος χ. A f. 14. ἵππων τε A, τε ἵπ-
 πων vulg. 17. κατήνας A, et sic ubique.

avidi ignis virtutem experti summo terrore percussi. Illa quippe ipsa
 die sub vesperam ad maritimos muros militares coplas applicare, te-
 mionesque supra propugnacula imponere decreverant. sed istud eorum
 consilium sanctae dei genitricis interventu dens incassum et irritum
 declaravit. porro eadem nocte pios Imperator catenam ferream Ga-
 latae portum occultentem silenter subduxit. hostes Imperatorem ani-
 mo eos circumvenendi removisse rati, ulterius progredi et ad Gala-
 tae portum appellere nequaquam ausi sunt, sed ad Sosthenii sinum
 recedentes, classem suam illic tuto collocarunt. die vero mensis
 Octobris octava illorum dux Suliman exstinguit, et amerae princi-
 patum Umarus obtinet. eo tempore tam aspera vis hiemis in Thra-
 ciam ingruit, ut prae nive gelu indurata centenis diebus videri terra
 non potuerit, ex quo ingens equorum, camelorum, reliquorumque
 animalium numerus hostibus periiit. insequente vere Suphiam advenit
 confutata in Aegypto classem adducens navium frumento convehendi
 idonearum ad quadringentas, et totidem celoces. is ignis Graeci vir-
 tute percepta, praeternavigata Bithynia, cum in adversam partem traie-
 cisset, ad Boni agri portum applicuit. non diu post cum altera classe

C'Ιξιδ μετὰ ἐτέρου στόλου κτισθέντος ἐν Ἀφρικῇ ἔχων καὶ αὐ-
 τὸς κατῖνας τριακοσίας ἐξήχοντα ἄρμαμένον τε καὶ δαπάνας.
 ὁμοίως καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ μεμαθηκὼς περὶ τοῦ ὕγρου πυρὸς
 προσώρμισεν εἰς τὸν Σάτυρον καὶ Βρύαν καὶ ἕως Καρταλι-
 μένους. οἱ δὲ τῶν δύο στόλων τούτων Αἰγύπτιοι καθ' ἑαν- 5
 τούς βουλευσάμενοι νυκτὸς τοὺς τῶν κατίνων σανδάλους ἄραν-
 τες ἐν τῇ πόλει προσέφυγον τὸν βασιλέα εὐφημοῦντες, ὥστε
 ἀπὸ τῆς Ἱερείας ἕως τῆς πόλεως ὁλόξυλον φαίνεσθαι τὴν θά-
 λασσαν. μαθὼν δὲ δι' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς περὶ τῶν κρυπτο-
 μένων δύο στόλων ἐν τῇ κόλπῃ, σίφωνα πυρσοφόρους κατα- 10
 σκευάσας, εἰς ὁρόμωνάς τε καὶ διήρεις τούτους ἐμβαλὼν, κατὰ
 D τῶν δύο στόλων ἐξέπεμψεν. τοῦ δὲ θεοῦ συνεργήσαντος διὰ
 τῶν πρεσβειῶν τῆς παναχράντου θεοτόκου ἐπιτοπῶς ἐβνθί-
 σθησαν οἱ ἐχθροί· καὶ λαβόντες τὰ σκῦλα οἱ ἡμέτεροι καὶ
 τὰς δαπάνας αὐτῶν μετὰ χαρᾶς καὶ νίκης ὑπέστρεψαν. ἔτι 15
 δὲ πάλιν τοῦ Μερδασᾶν ἀπὸ Πυλῶν σὺν τῷ στρατῷ τῶν
 Ἀράβων ἕως Νικαίης καὶ Νικομηδείας διατρέχοντος, οἱ ἐν
 τῷ Αἰβῷ καὶ Σόφωνι δίκην Μαρδαϊτῶν κρυπτόμενοι βασιλι-
 κοὶ ἄρχοντες, καὶ τὰ πεζικά ἐξάπινα τούτοις ἐπιρρίπτοντες
 καὶ κλασματίζοντες, ἐκεῖθεν ἀποδρᾶσαι ἐποίησαν· καὶ λοιπὸν 20

1. Ἰξιδ A f, Ἰξιβ vulg.

8. ἕως] μέχρι A.

9. ὁ βασιλεὺς

add. ex A, item κρυπτομένων.

12. τοῦ δὲ θ. A, τοῦ θ. δὲ

vulg.

13. τῶν add. ex A.

παναχράντου add. ex A.

18.

Σίφωνα A.

In Africa collecta, in qua navēs onerariae trecentae sexaginta, cum
 armorum et commeatus numero Ixib adfuit: qui cum eadem pariter
 de liquido igne referri audisset, ad Satyrum et Bryam et ad Carta-
 limeum usque appulit. tum vero Aegyptii per utramque forte clas-
 sem dispersi, consilio solerter inito, solutis onerariae cuiuslibet navis
 lintribus, profugerunt in urbem, imperatorem faustis vocibus prose-
 quunt, adeo ut ab Hieria ad urbem unico ligni fragmento totum mare
 compactum videretur. imperator de utraque classe ab eis certior fa-
 ctus, siphones eiacularandis ignibus instructos, et in dromones bire-
 mesque impositos adversus eas emisit, deoque ipsius deiparae preci-
 bus opitulante locis, quibus ancoris fixa constiterant, hostes maris pro-
 fundo absorpti sunt: quare nostri spoliis eorum commeatuque omni
 direpto cum laetitiae partaeque feliciter victoriae tripudiis in urbem
 redierunt. ad haec iterum Merdasan cum Arabum acie a Pyllis Nicæam
 usque et Nicomediam regionem omnem suis excursibus devastante,
 Libi Sophonisque nobiles quique et imperatorii proceres nec non
 pedestres aliae copiae Mardaitarum iustar e latebris in eos irrumpen-
 tes in frusta concisos et damnis affectos fugam arripere coegerunt. ad
 ulterioris itaque freti ripam nonnulla libertate concessa, naviculae

μικρὰς ἀδείας τῆς περατικῆς παραλίας εὐρύουσης ἐκ τῆς πό-
 λεως ἐξερχόμενα χελάνδια πλείστα ἐκόμιζον θαπύνας· ὥσαύ· P. 333
 τως δὲ καὶ τὰ ἀλιευτικὰ ἀγράρια εἰς τε τὰς νήσους καὶ πα-
 ράλια τεῖχῃ ἀγρεύειν ἔχθυσ οὐκ ἐκωλύοντο. λιμοῦ δὲ μεγά-
 5 λου γεγονότος ἐν τοῖς Ἀραβί, πάντα τὰ ἀποθνήσκοντα ζῶα
 αὐτῶν κατῆσθιον, ἵππους τε καὶ ὄνους καὶ καμήλους· φασὶ
 δὲ τινες ὅτι καὶ ἀνθρώπους τεθνεώτας καὶ τὸν ἑαυτῶν κόπρον
 εἰς τὰ κλίβανα βάλλοντες καὶ ζυμοῦντες ἤσθιον. ἐπέσκηψεν V. 265
 δὲ εἰς αὐτοὺς καὶ λοιμικὴ νόσος καὶ ἀναρίθμητα πλήθη ἐξ
 10 αὐτῶν ὤλεσεν. συνῆψε δὲ πρὸς αὐτοὺς πόλεμον τὸ τῶν
 Βουλγάρων Ἰθνος, καὶ ὥς φασιν οἱ ἀκριβῶς ἐπιστάμενοι,
 εἴκοσι δύο χιλιάδας ἐξ αὐτῶν ἔσφαξαν· καὶ πολλὰ συνέβησαν
 αὐτοῖς δεινὰ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὥστε ἐπιγινῶναι αὐτοὺς B
 τῇ πείρᾳ ὅτι ὁ Θεὸς καὶ ἡ παναγία παρθένος θεομήτωρ φρου-
 15 ροῦσι τὴν πόλιν ταύτην, καὶ τὸ τῶν χριστιανῶν βασίλειον,
 καὶ οὐκ ἔστιν ἐγκατάλειψις Θεοῦ τελεία ἐν τοῖς ἐπικαλουμέ-
 νοις αὐτῶν ἐν ἀληθείᾳ, εἰ καὶ πρὸς βραχὺ παιδευόμεθα διὰ
 τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Ἀράβων ἀρχηγῶν Οὐμάρου ἔτος α'.

A.M. 6210

20 Τοῦτῃ τῷ ἔτει Σέργιος ὁ πρωτοσπαθάριος καὶ στρατηγὸς C

1. παρὰ λον A. 3. ἀγρία A. παραπόλια A. 4. λιμοῦ
 δὲ μεγ. A, λιμ. τε vulg. 6. κατῆσθιον A, ἤσθιον vulg. 7.
 ὅτι add. ex A. 8. ζυμοῦντες A, ζυμώντες vulg. 9. δὲ add.
 ex A. 10. συνῆψε suprascr. συνῆξαν A. πόλεμον — —
 φασιν om. A f. 14. ἡ add. ex A. Θεοτόκος καὶ θεομή-
 τωρ A f. 20. ὁ add. ex A, item of.

innumerae commeatum inde asportaturae confluerunt, similiter et
 piscatoriae naves adiacentes insulas littoraque muros urbis alluentia
 peragrantes, piscibus capiendis nullo impediēte vel resistente sese
 exercebant. ciborum vero penuria inter Arabes ingravescēte, omnia
 sua animalia, quae morerentur, equos, asinos et camelos vorare ipsi
 coacti sunt; sunt etiam qui hominum cadavera suaque ipsorum stercora
 in clibanum missa et iuxta subacta deglutisse dicant, ex quo pe-
 stilentiae lues in eos grassata numerum paene infinitum e medio su-
 stulit. bellum quoque cum ipsis Bulgarorum natio commisit, quo,
 qui rem exacte norunt, viginti duo millia ex eis caesa referunt. plu-
 rimae denique ea tempestate clades et calamitates in eos incubuerunt,
 quibus experientia dignoscerent deum et sanctissimam virginem dei
 matrem urbem istam et Christianorum imperium protegere, neque
 omnino a deo deserui, qui eum invocant in veritate, brevi licet apatio
 pro admissis peccatis poenas sustineamus.

Arabum ducis Umari annus primus.

A. C. 710

Hoc anno Sergius protospatharius et Siciliae dux urbem impe-

Σικελίας ἀκούσας ὅτι οἱ Σαρακηνοὶ παρακαθίζονται τὴν βασιλεύουσάν πολιν ἔστειψεν ἐκεῖσε ἰδίον βασιλεῖα ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ ὀνόματι Βασίλειον Κωνσταντινουπόλιν τὴν υἱὸν Γρηγορίου τοῦ Ὀνομαγούλου, Τιβέριον αὐτὸν μετονομάσας. ἐποίησεν δὲ προβολὰς καὶ ἰδίους ἀρχοντας μετὰ βουλῆς τοῦ 5 προλεχθέντος Σεργίου. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτο ἀκούσας ἀποστέλλει Παῦλον τὸν ἰδίον αὐτοῦ χαρτουλάριον προβαλλόμενος αὐτὸν πατρίκιον καὶ στρατηγὸν Σικελίας, παραδεδωκὼς αὐτῷ P πρὸς σύναρσιν αὐτοῦ κελεύσεις πρὸς τοὺς ἀρχοντας τῶν δυτικῶν μερῶν καὶ σάκραν πρὸς τὸν λαόν. καὶ διὰ νυκτὸς εἰσελθόντες 10 εἰς ἐξελαστικὸν ὁρμῶνα, ἐξῆλθον ἐπὶ τὰ μέρη Κυζίκου καὶ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιησάμενοι, ἐξάπινα τὴν Σικελίαν καταλαμβάνουσιν. εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ἐν Συρακούσῃ ἤκουσεν Σέργιος καὶ ἐξέστη, καὶ τὴν 15 ἑαυτοῦ ἐπιγνὸς αἰτίαν προσέφυνεν εἰς τοὺς πλησιάζοντας τῇ 15 Καλαβρίῃ Λογγιβάρδους. τοῦ δὲ λαοῦ ἀθροισθέντος, καὶ τῆς σάκρας ἀναγνωσθείσης, καὶ δι' αὐτῆς πιστωσθέντες, ὅτι καὶ τὸ βασίλειον συνίσταται, καὶ ἡ πόλις εὐθυμοτέρα ἐστὶν περὶ P. 331 τῶν ἐχθρῶν, καὶ τὰ περὶ τῶν δύο στόλων διηγησάμετον αὐ-

1. παρακαθίζονται A, παρακαθίζονται vulg. 2. ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ add. ex A. 3. Τιβ. πτόν μετονομάσας A, Τιβ. ὀνομάσας vulg. 4. ταῦτα ἀρχικῶς A. 5. τὸν οἰκίον αὐτοῦ A. 6. μερῶν om. A. 7. τὸν οἰκίον αὐτοῦ A. 8. ἐπὶ A, εἰς vulg. 9. καὶ add. ex A. 10. πεισθέντες a. 11. εἰς καὶ τὸ A, εἰς τὸ vulg. 12. διηγησάμενων A.

rantem a Saracenis obsessam audiens, Basilium quendam Cpoli natum Gregorii Onomaguli filium Tiberium a se vocatum illic loci proprium imperatorem corona insignivit. is memorati Sergii consiliis officialium promotiones et curialium praefecturas instituit. imperator tyrannidis excitatae ramore perceptor, Paulum proprium chartularium in patricium et Sicillae ducem promotum, datis etiam auxilio conqui- rendo ad occidentalium partium procurs litteris, et sacra ad exerci- tum scripta, illuc misit. noctis vero silentio dromonem remigio citius impellendum ingressi, in Cyzici oras primum eruperunt, mox e loco in locum varia littora legentes, qua terra, qua mari iter peragentes, praeter omnium expectationem in Siciliam deveniunt. ubi eos Syra- cusas attigisse audit Sergius, obstupuit, propriaeque conscientiae crimi- nae impulsus, ad vicinos Calabriae Longobardos confugit. exercitu mox congregato, sacraque imperatoris perfecta, cuncti de imperii in- columitate et perpetuo statu certiores redditi, urbem insuper adver- sus hostium impetum quam prius multo magis instructam, duarum etiam classium cladem inauditam ducis testimonio firmatam percipi- entes, Leonem quidem imperatorem felicibus votis extemplo cumula-

τοῖς, εὐθέως τὸν μὲν Λέοντα βασιλέα εὐνήμησαν, Βασίλειον δὲ τὸν Ὀνομάγουλον καὶ τοὺς περ' αὐτοῦ προχειρισθέντας ἄρχοντας διαμίους τῷ στρατηγῷ παραδέδωκαν. αὐτὸς δὲ τὸν μὲν Βασίλειον σὺν τῷ μονοστρατήγῳ αὐτοῦ ἀπεκεφάλισεν, 5 καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν φασκιώσας τῷ βασιλεῖ διὰ τῶν σπαθωρίων ἀπέστειλεν. τοὺς δὲ λοιποὺς τύψας καὶ κουρεύσας, τινὰς δὲ καὶ ὀνυχοπήσας ἐξώρισεν. ἐντεῦθεν οὖν μεγάλη κατὰστασις ἐν τοῖς δυτικοῖς ἐγένετο. Σέργιος δὲ ὁ προλεχθεὶς λόγον ἀπαθείας τὸν στρατηγὸν αἰτησάμενος καὶ λυβῶν, B 10 ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν· καὶ πάντα εἰρήνευσαν τὰ ἐσπέρια μέρη. Οὐμαρος δὲ κρατήσας τῶν Ἀράβων, ἐπέτρεψεν ἀνακάμψαι τὸν Μισαλμᾶν. ἀποκινήσαντων δὲ τῶν Σαρακηνῶν τῇ 1ῃ τοῦ Αὐγούστου μηνὸς μετὰ πολλῆς αἰσχύνης, ἐν γὰρ τῷ ἐκπορίζειν τὸν στόλον αὐτῶν λαίλαψ ἐκ θεοῦ διὰ τῶν πρεσβειῶν 15 τῆς θεομήτορος ἐνσκήψας εἰς αὐτούς, τούτους διεσκόρπισεν· καὶ τοὺς μὲν ἐν Προκονήσῃ καὶ ταῖς λοιπαῖς νήσοις, τοὺς δὲ ἐν τοῖς ἀποστρόφοις καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀκταῖς κατεπόντισεν. οἱ δὲ περιλειφθέντες παρήρχοντο Αἰγαῖον πέλαγος, V. 266

2. τοὺς παρ' αὐτοῦ προχ. A, τοὺς προχ. ὑπ' αὐτοῦ vulg.

3. φουσκίους A, φουσκίους B, fort. φουρκίους.

7. καὶ add. ex A.

11. ante Οὐμαρος in e f haec inserta leguntur: ὁ δὲ Μισαλμᾶς ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου καταρχημῆνος κατέκλιζε τὴν Ἀμασκόν· εὐρε δὲ καὶ τὸν Μισαρόν τὸν αὐθέντην αὐτοῦ καὶ Ἀμεινιμὴν τελευτήσαντος. ἀπὸ αὐτοῦ δὲ ἐκράτησεν Οὐμαρος, καὶ πάλιν ἀπέστειλε τὸν Μισαλμᾶν τοῦ πολιορκῆσαι τὸ Βυζάντιον διὰ τε γῆς καὶ θαλάσσης. οὗτος ὁ Οὐμαρος ἰσχυρὸς υἱὸς τοῦ Ἀπτελαζῆ.

11. δὲ A, οὖν vulg.

13. ἐν γὰρ τῷ A, ἐν τῷ γὰρ vulg.

14. αὐτῶν A, αὐτοῦ vulg.

15. τῶν add. ex A.

18. Αἰγαῖον A, Αἰγεον vulg.

verunt, Basilium autem Onomagulum et audicos ab eo constitutos vinculis mancipatos duci tradiderunt. ipse in Basilium et supremum sub eo exercitus ducem gladio animadvertit, et eorum capita fasciis circumvoluta spathariorum opera ad imperatorem transmisit. residuae rebellium turbae quosdam verberibus, alios capillorum detractione, nonnullos marium amputatione mutilatos in exilium eiecit, ex quo ingens per universas occidentis provincias tranquillitas exorta. memoratus autem Sergius, petita et accepta incolumitatis fide, ad ducem se contulit, ac subinde cunctis occiduis partibus alta pax redita. porro Umarus Arabum principatum adeptus Masalmam de re-ditu cogitare permisit. die igitur Augusti decima quinta Saraceni eum magno generis sui dedecore recesserunt. classe siquidem e littoribus nostris solvante, inmissa dei nutu deque matris interventu procella naves hinc inde iactatas dispersit, et quasdam quidem ad Proconesum, alias ad varias insulas, quasdam per flexuosos sinus, alias de-

Κ καὶ ἄφνω ἐπῆλθεν αὐτοῖς θεομηνία φοβερά· χάλαζα γὰρ πύρινος κατελθοῦσα ἐπ' αὐτοὺς τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης κα- χλάσαι πεποίηκεν, καὶ τῆς πίσης λυθείσης, αὐτανδροὶ αἱ νῆες εἰς βυθὸν κατηνέχθησαν· δέκα δὲ μύται καὶ αὗται προνοία Θεοῦ περισσασθεῖσαι ἐξ αὐτῶν, πρὸς τὸ ἀπαγγεῖλαι ἡμῖν τε 5 καὶ τοῖς Ἀραβι τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ τὰ γεγονότα εἰς αὐ- τοὺς· ἃς καὶ περιτυχόντες οἱ τῶν ἡμετέρων τὰς μὲν πέντε πιάσαι ἡδυνήθησαν, αἱ δὲ ἄλλαι πέντε ἀπесώθησαν εἰς Συ- ρίαν τὴν τοῦ Θεοῦ δυναστείαν ἀναγγέλλουσαι.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει σεισμοῦ μεγάλου γενομένου ἐν Συρίᾳ, 10 Δ ἐκόλυσεν Οὐμαρος τὸν ὄλνον ἀπὸ τῶν πόλειων, καὶ μαγαρίζειν τοὺς Χριστιανοὺς ἡνάγκαζεν· καὶ τοὺς μὲν μαγαρίζοντας ἀτελεῖς ἐποίει, τοὺς δὲ μὴ καταδεχομένους ἀνῆρει, καὶ πολ- λοὺς μάρτυρας ἀπειργάσατο, καὶ μὴ παρὰδέχεσθαι μαρτυρίαν Χριστιανοῦ κατὰ Σαρακηνοῦ ἐθέσπισεν. ἐποίησε δὲ καὶ ἐπι- 15 στολὴν δογματικὴν πρὸς Λέοντα τὸν βασιλέα, οἰόμενος πεί- σειν αὐτὸν τοῦ μαγαρίσαι.

A.M. 6211 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτέχθη τῷ δυσσεβεῖ βασιλεῖ Λέοντι δ
P. 335 δυσσεβέστερος αὐτοῦ υἱὸς Κωνσταντῖνος καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου

1. φοβερά add. ex A. 4. αὗται A, αὗται vulg. 5. περι-
σώθεισαι A f, διασ. vulg. 7. πέντε add. ex A. 15.
καὶ add. ex A. 18. ὁ add. ex A. 19. Κωνσταντῖνος add.
ex A.

nique ad diversa maris littora illisit ac submersit. in residuas Aegaeum mare praeternavigantes repentina de caelis ultio incubuit. ignita quippe grando in eas dilapsa maris aquam ebullire fecit, ex quo pice liquata naves cum ipsis vectoribus pelagi profundo absorptae sunt. solae decem ex eis, deo ita disponente, incolumes servatae sunt, quae nobis pariter atque Arabibus miracula circa eos potenti dei manu edita referrent. quae cum in nostrorum manus iucidissent, quinque ex eis captae, quinque residuae dei virtutem annuntiaturae in Syriam latae.

Hoc anno terrae motu per Syriam exorto, Umarus civitatibus vinum inhibuit, Christianosque ad fidem religionemque foeda deser- tione conspurcandam adegit. eos vero qui negato Christi nomine ad ritum alienum defecissent immunes a vectigalibus declaravit, qui pia- culum non admitterent crudeliter necavit, ex quo plures effecti mar- tyres, ne Christiani praeterea adversus Saracenorum testimonium reci- piatur lata lege sanxit. epistolam denique fidei suae expositionem manifestantem ad spurcos eius sensus virum deducere arbitratus ad Leonem imperatorem datam transmisit.

A. C. 711 Hoc anno Leoni irreligioso imperatori filius impietate et irreligione superior, verus Antichristi praecursor, Constantinus natus est.

πρόδρομος. τῇ δὲ καὶ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς Μαρία ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐστέφθη ἐν τῷ τρικλινίῳ τοῦ Αὐγουστέως, καὶ προῆλθεν ἐμπράκτως μόνῃ χωρὶς τοῦ ἀνδρὸς ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ εὐξαμένη πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ μεγάλου θυσιαστηρίου, μετῆλθεν εἰς τὸν μέγαν βαπτιστῆρα, προεισελθόντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς μετ' ὀλίγων οἰκειακῶν ἀνθρώπων αὐτοῦ, ἔνθα βαπτίσαντος Γερμανοῦ τοῦ ἀρχιερέως τὸν τῆς κακίας τε καὶ βασιλείας αὐτῶν διάδοχον Κωνσταντῖνον, δεινὸν τι καὶ δυσώδες ἐκ νηπιότητος αὐτοῦ προσεσῆμναι τεκμήριον, ἀφο-
 10 δυνύσαντος αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ κολυμβήτρᾳ, ὡς φασιν οἱ ἀκρι-
 βεῖς αὐτόπται γεγονότες, ὥστε φάναι Γερμανὸν τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην προφητικῶς, ὅτι μεγίστον κακοῦ Χριστιανοῦς καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ δι' αὐτοῦ μέλλοντος γίνεσθαι τὸ σημεῖον τοῦτο πέφυκεν. τοῦτον οἱ προὔχοντες τῶν θεμάτων καὶ τῆς
 15 συγκλήτου βαπτισθέντι ἀνεδέξαντο. μετὰ δὲ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐμπράκτως ἡ αὐγούστα Μαρία ἀνέκαμψε σὺν τῇ νύφῃ βεβαπτισμένῃ ὑπατεῖαν δοῦσα ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἕως τῆς Χαλκῆς πύλης τοῦ παλατίου.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Νικήτας ὁ Ξυλινίτης γράφει πρὸς Ἀρ-
 20 τέμιον ἐν Θεσσαλονίκῃ, ὥστε ἀπελθεῖν αὐτὸν πρὸς Τερβέλιον,

1. καὶ Α.	2. τρικλίνῳ Α.	3. ἐμπράκτως Α.	4. μεγάλου om. Α.
5. προεισελθ. Α.	προσελθ. vulg.	8. τε Α.	9. προσήμ. Α.
10. ἀκριβεῖς Α.	ἀκριβῶς vulg.	11. προφητικῶς add. ex Α.	12. ἐμ- πρακτος Α.
13. βεβαπτισμένῃ Α.	βαπτίζομ. vulg.	14. Τέρ- βειν Α.	

Octobris vero mensis die vigesimo quinto Maria eius uxor in Augu-
 stei triclinio corouae recepit consortium, et cum solemni comitatu
 sine viro ad magnam ecclesiam processum egit. votis ibi conceptis,
 ante ingressum ad unagnum altare solemniter, ad magnum baptisterium,
 viro eius paucis domesticis stipato eodem loci se conferente, ipsa per-
 rexit. ibique cum a Germano antistite imperii malitiaeque eorum
 heres Constantinus lustrali unda expiaretur, dirum ac foedum ab in-
 fantia sui indicium edidit, alvum nimirum in sacrum lavacrum egerens,
 ut ab oculatis testibus fide dignis perhibetur, ita ut sanctissimus
 patriarcha Germanus maximum malum Christianis ipsique ecclesiae
 per istum eventum istud signum portendere vaticinatus sit. eum
 e sacro fonte thematum et senatus spectatissimi viri susceperunt.
 sacris peractis augusta Maria totius anlae stipata comitatu, muneribus
 ab ecclesia ad Aeream usque palatii portam in populum sparsis, cum
 filio baptismo initiato revertit.

Eodem etiam anno Nicetas Xylonites, litteris ad Artemium
 Thessalonicam relegatum datis, ut ad Terbelium Bulgarorum socia

Cδπως μετὰ συμμαχίας Βουλγαρικῆς ἔλθῃ κατὰ Λέοντος. ὁ
 δὲ ὑπακούσας ἀπῆλθεν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ στρατὸν καὶ πεν-
 τήκοντα κεντηνάρια χρυσοῦ. καὶ ταῦτα λαβὼν ἐπὶ Κωνσταν-
 τिनούπολιν ἔρχεται. τῆς δὲ πόλεως τοῦτον μὴ διεξιμένης,
 οἱ Βούλγαροι τοῦτον τῷ Λέοντι παρέδωκαν, καὶ φιλοφρονη- 5
 θέντες ὑπ' αὐτοῦ ὑπέστρεψαν. ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦτον σὺν τῷ
 Ξυλινίτῃ ἀνείλεν, δημεύσας καὶ τὴν τοῦ Ξυλινίτου οὐσίαν,
 μαγίστρου αὐτοῦ ὑπάρχοντος καὶ πολλὴν κεκτημένου· ὁμοίως
 δὲ Σισίνιον τὸν πατρίκιον, τὸ ἐπὶ κλην Πενδάκην, καὶ Θεόγνω-
 σιον πρωτοασκηκῆτιν, καὶ Νικήταν τὸν ἄνδρα καὶ ἄρχοντα 10
 τοῦ τείχους οἱ Βούλγαροι ἀπεκεφάλισαν, ὡς συνόντα τῷ Ἀρ-
 Dτεμῳ, ὁμοίως καὶ Ἰσὴν πατρίκιον καὶ κόμητα Ὀψικίου, ὡς
 V. 267 συνδρόμους καὶ φίλους αὐτοῦ, ἀπέκτεινεν· τοὺς δὲ λοιποὺς
 ἱστοτομήσας καὶ δημεύσας ἐξώρισεν.

A.M. 6212 Ἀράβων ἀρχηγὸν Ἰζίδ ἔτος α'.

15

Τούτῃ τῇ ἔτει ἰνδικτιῶνι γ', τῇ ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα, ἐστέ-
 φθη Κωνσταντῖνος ὑπὸ Λέοντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῇ
 P. 336 τριβουνάλῃ τῶν ἐννεακαίδεκα ἀκουβίτων τοῦ μακαρίου Γερ-
 मानοῦ πατριάρχου ποιήσαντος τὰς πρὸς συνήθειαν εὐχάς. τῇ
 δ' αὐτῇ ἔτει ἀπερίῳ Οὐμαρος ὁ τῶν Ἀράβων ἀμνηρεύσας ἔτη 20

9. τὸ ἐπ. A, τὸν ἐπ. vulg. καὶ Θεόγν. — — τοῦ τείχους
 post Ὀψικίου — — inserunt A f. 11. τῷ add. ex A, item
 ὁμοίως. 12. Θεούστιον A. 16. ἰνδικτιῶνος A. 17. αὐ-
 τοῦ add. ex A f. 18. ἀκουβίτων A. μακαρίου A, μακα-
 ρίου vulg. 19. πρὸς συνήθειαν A, προσσυνήθεις vulg.

arma quaesiturus, et subinde adversus Leonem militaturus profisciscatur, movet. is consilium sequutus, pergit in Bulgariam, et exercitum aurique centenaria quinquaginta accipit. eo apparatu instructus Coplim recta tendit. urbis civibus Artemium a se depelleutibus et imperium eius respuentibus, Bulgari virum Leonis potestati permiserunt, quare acceptis ab eo muneribus domum redierunt. imperator vero Artemium et Xylonitem interfecit, bouaque Xylonitae, qui magister erat et locuples, publicavit, similiter Sisignium patricium cognomento Kendaceum et Theognostum protoascretis et Nicetam anthracem et moenibus reparandis praefectum Artemii familiarem Bulgari capitis abscissione mulctavit, ac pariter Isoem patricium et Opsicii comitem ut amicos adiutoresque eius Leo occidit, alios vero naribus praecisis bonisque publicatis in exilium eiecit.

A.C 712 Arabum ducis Izyd annus primus.

Hoc anno, indictione tertia, ipso paschatis die Constantinus a patre Leone in novemdecim accubitorum tribunali imperii curonam accepit, consuetas orationes beatae memoriae Germano patriarcha peragente. eodem anno Umarus Arabum ameras post principatus annos

δύο καὶ μηνὰς τέσσαρας, καὶ ἀμνησέει Ἰζίδ. τοῦτῃ φέται
ὅν Περσίδῃ τύραννος ὀνόματι καὶ αὐτὸς Ἰζίδ Μοναλαβί· καὶ
συναπῆλθον αὐτῇ πολλοὶ ἐκ τῆς Περσίδος· πέμψας δὲ Ἰζίδ
τὸν Μασαλμᾶν ἀνείλεν αὐτόν, καὶ τὴν Περσίδα ὑπέταξεν.

- 5 Τοῦτῃ τῇ ἔτει ἀνεφάνη τις Σύρος ψευδόχριστος, καὶ Α.Μ. 6213
ἐπλάνησε τοὺς Ἑβραίους λέγων, αὐτὸν εἶναι τὸν Χριστὸν τὸν Β
υῖον τοῦ Θεοῦ.

Τοῦτῃ τῇ ἔτει ἠνάγκασεν ὁ βασιλεὺς τοὺς Ἑβραίους καὶ Α.Μ. 6214
τοὺς Μοντανοὺς βαπτίζεσθαι. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἀπροαιρέτως

- 10 βαπτιζόμενοι, ἀπελούοντο τὸ βάπτισμα, καὶ ἐσθιόντες μετε-
λάμβανον τὴν ἀγίαν θωρεάν, καὶ ἔχραινον τὴν πίστιν. οἱ δὲ
Μοντανοὶ διεμαντεύσαντο ἑαυτοῖς, καὶ ὠρίσαντο ἡμέραν, καὶ
εἰσελθόντες εἰς τοὺς ὠρισμένους οἴκους τῆς πλάνης αὐτῶν,
κατέκτανσαν ἑαυτοὺς. C

- 15 Τοῦτῃ τῇ ἔτει Ἰουδαῖος τις ὀρμώμενος ἀπὸ Λαοδικείας Α.Μ. 6215
τῆς παλαιῶν Φοινίκης, [γούης], ἐλθὼν πρὸς Ἰζίδ ἐπηγγέλματο
αὐτῇ ἔτη τεσσαράκοντα κρατῆσειν τῆς τῶν Ἀράβων ἀρχῆς, εἰ
τύς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν Χριστιανῶν ἐν πάσῃ τῇ ἀρχῇ
αὐτοῦ τιμωμένας σεπτὰς εἰκόνας καθέλῃ. τοῦτῃ πεισθεὶς ὁ
20 ἀνὴρ Ἰζίδ δόγμα καθολικὸν ἐψηφίσατο κατὰ τῶν ἀγίων

2. ὀνόματι add. ex A. 3. τῆς add. ex A. πέμψας δὲ Α,
καὶ π. vulg. 4. αὐτὸν om. A f. 5. ἀνεφάνη Α, ἐφάνη vulg.
8. ἠνάγκασεν Α, ἠνάγκαζεν vulg. 12. διαμαντεύσαντες — ἐρί-
σαντες — εἰσῆλθον — καὶ κατέκτανσαν Α. 16. παρὰ Α.
γούης om. A f. 17. τῆς add. ex A. 19. καθέλῃ Α. τοῦ-
τῃ Α, τοῦτο vulg.

duos et menses quatuor extinctus est, cui Izid successit. at in eum
surrexit tyrannus, qui etiam dictus est Izid Mualahi, cui multi ex
Perside se adiunxerunt. at Izid Masalmam adversus eum misit, ipso-
que interfecto, Persidem in ditionem suam redegit.

Hoc anno quidam Syrus emersit pseudochristus, qui Hebraeos se- A. C. 713
duxit, Christum dei filium se esse meititus.

Hoc anno imperator Hebraeos et Montanistas ad baptismum sub- A. C. 714
eundum cogit. et Iudael quidem praeter libertatem baptizati, ba-
ptismate tanquam contracta sorde se expiabant, et cibo communi iam
sumpto sacri doni se consortes futuros exhibebant, atque adeo fidem
contaminabant. Montanistae vero sibi ipsis finem vaticinati die con-
stitutata domos errori suo deputatas ingressi, vivos sese combussere.

Hoc anno Iudaeus quidam Laodicea maritimae Syriae ortus supre- A. C. 715
mus praestigiator habito cum Izide colloquio annis quadraginta Ara-
bum principatu potiturum promisit, si modo venerandas imagines toto
suo principatu et Christianorum ecclesiis elimiuaret. is porro Izid
vere iussum in sanctas et venerandas imagines generale decretum

καὶ σεπτῶν εἰκότων· ἀλλὰ χάριτι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ταῖς πρεσβείαις τῆς ἀφ' οὐροῦ μητρὸς αὐτοῦ, καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῷ αὐτῷ ἔτει τέθηκεν Ἰζίδ, οὐδὲ ἀκουσθῆναι θηάσαντος τοῖς πολλοῖς τοῦ σατανικοῦ αὐτοῦ δόγματος. μεταλαβὼν δὲ ταύτης τῆς ἀθεμίτου καὶ πικρᾶς κακοδοξίας Λέων ὁ βασιλεὺς πολλῶν κακῶν αἴτιος ἡμῖν γέγονεν. εὐρῶν δὲ θυμόφρονα [τῆς ἀπαιδευσίας] ταύτης Βησῆρ τινα τοῦνομα, γεγόμενον μὲν ἀπὸ Χριστιανῶν ἐν Συρίᾳ, ἀποστάτα δὲ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, καὶ ποιωθέντα τοῖς Ἀράβων δόγμασιν, οὐ πρὸ πολλοῦ δὲ χρόνον ἀπελευθερωθέντα τῆς ἐκείνων δουλείας, καὶ καταλαβόντα τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν· διὰ τῶμιν δὲ σώματος καὶ ὁμόνοιαν τῆς κακοδοξίας ἐτιμήθη παρὰ τοῦ αὐτοῦ Λέοντος· ὅστις καὶ συνασπιστὴς τοῦ μεγάλου P. 337 κακοῦ τούτου γέγονεν τῷ βασιλεῖ. συνεφρόνει δὲ κακῶς αὐτῷ V. 268 καὶ ὁ πάσης ἀκαθαρσίας ἀναπλεῶς καὶ συντρόφῃ ἀπαιδευσίᾳ 15 συζῶν Νακωλείας ὁ ἐπίσκοπος.

A M. 6216 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἰσαμ ἔτος α'.

Τὰ περὶ τοῦ μακαρίου Στεφάνου πάπα Ῥώμης, ὅπως βῆψυγεν εἰς Φραγγικὴν καὶ ἐσώθη, λέξων ἔρχομαι.

1. καὶ σεπτῶν om. A f. 2. αὐτοῦ add. ex A. 3. τῆς ἀπαιδευσίας om. A f. Βασῆρ. A. 8. πηχμάλωτον ἐν Συρίᾳ A. 10. ἐκείνων A, αὐτῶν vulg. 14. δὲ κακῶς A, δὲ καὶ κακῶς vulg. 16. Νακωλείας A. 18. ὅπως ἔφ. A f, ὅπως γε ἔφ. 2. ὅπως τε ἔφ. vulg. 19. ἐν Φραγγικῇ A.

promulgavit. verum summa domini nostri Iesu Christi gratia, et intemeratae matris sanctorumque omnium meritis Izid extinctus est, nondum etiam satanico eius sancito ad plurium aures et notitiam publicato. at cum imperator Leo nefandae et insuavis huiusmodi pravitatis particeps existeret, multorum in nos malorum auctor fuit. inscitiae quoque suae consortem Beser quendam nomine christianae quondam fidei in Syria desertorem reperit. hic certe quae Christo praestatur credulitate prius abiurata, mox haustis animo Arabum opinionibus integre imbutus, non longo autē haec spatio eorum servitute liberatus, et in Romanam ditionem evadens, ob corporis robur et concordem in haeresibus admittendis sensum a Leone praecipua honoribus acceptus fuerat, ac deinceps huius maximi mali fautor atque adiutor imperatori astitit, cui etiam male assensus est Nacoliae episcopus vir uidequaque impuritate foetens, et imperitia tanquam perpetuae vitae socia usus.

A. C. 716 Arabum ducis Isam annus primus.

Beati Stephani papae Romani res gestas, ut nimirum in Francorum ditionem profugerit et ad eos pervenerit sequenti narratione exequar.

Οὗτος ὁ ἀοιδίμος Στέφανος πολλὰ κακὰ ὑπέστη ὑπὸ τοῦ Ἀστούλφου τοῦ ῥηγὸς τῶν Λογγιβάρδων. προσφυγὼν δὲ τοῖς Φράγγοις ἐπὶ Πιπίνου προοίκου καὶ ἐξάρχου τῆς διοικήσεως τῶν ὅλων πραγμάτων καὶ τοῦ τῶν Φράγγων ἔθνους· ἔθος 5 γὰρ ἦν αὐτοῖς τὸν κύριον αὐτῶν, ἤτοι τὸν ῥῆγα, κατὰ γένος ἄρχειν, καὶ μηδὲν πράττειν ἢ διοικεῖν, πλὴν ἀλόγως ἐσθίειν καὶ πίνειν, οἴκοι τε διαιτρεῖν, καὶ κατὰ Μαῖον μῆνα πρώτη τοῦ μηνὸς προκαθεζεσθαι ἐπὶ παντὸς τοῦ ἔθνους, [καὶ προσ- 10 κυνεῖν αὐτούς], καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, καὶ δωροφορεῖσθαι τὰ κατὰ συνήθειαν, καὶ ἀντιδιδόναι αὐτοῖς, καὶ οὕτως ἕως τοῦ ἄλλου Μαῖου καθ' ἑαυτὸν διάγειν. ἔχει δὲ τὸν λεγόμενον πρόοικον γνώμῃ ἑαυτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους διοικοῦντα πάντα τὰ πράγματα. ἐλέγοντο δὲ ἐκ τοῦ γένους ἐκείνου καταγόμενοι κρισιῶται, ὃ ἐρμηνεύεται τριχοραχάται· τρίχας γὰρ 15 εἶχον κατὰ τῆς ῥάχης ἐκφυομένας, ὡς χοῖροι. ὁ μὲν οὖν Στέφανος τῇ ὁμότητι τοῦ Ἀστούλφου βιασθεὶς καὶ ἀβουλία, ἅμα δὲ καὶ ἐπιτραπείς παρ' αὐτοῦ ὑπέλθειν εἰς Φραγκικὴν, καὶ ποιῆσαι ὃ ἂν δύνηται, ἐλθὼν χειροτονεῖ τὸν Πιπίνον ἀνδρα τὸ τηλικαῦτα λίαν εὐδόκμον, προῖσταμένον ἅμα καὶ τῶν

2. Ἀστούλφον A, Ἀσταλφού vulg. h. l. et infra. 3. τῆς διοικήσεως add. ex A. 8. καὶ προσκυνεῖν αὐτούς om. A f. 13. πάντα τὰ πράγματα A, τ. πρ. π. vulg. καταγόμενοι A, λεγόμενοι vulg. 15. χοῖροι A, χοίρω vulg. 18. ὃ ἂν δύνηται A, ὃ ἔον δύναται vulg. ἐλθὼν χειρ. A, ἐλθὼν δὲ χειρ. vulg. Πιπίνον A. 19. τὸ την. A, τὸν την. vulg.

Venerabilis iste Stephanus cum multa mala ab Astulpho Longobardorum rege pertulisset, apud Francos profugit ad Pipinum maiorem domus et exarchum omnium rerum totiusque Francorum gentis. ea vero consuetudo apud eos obtinebat, ut eorum dominus, rex videlicet, haereditatis iure principatum assequeretur, nec quid ageret aut moliretur, quam praeter modum et decus cibo potuique indulgeret et domi clausus moraretur, die autem prima mensis Mail ad totius gentis prospectum sederet in throno, et salutationes ab ipsis acciperet vicissim et redderet, et pro usitato more munera conferret, et alia invicem oblata referret, quibus demum peractis usque ad insequentem Maium domi inclusus se continebat. praefatum vero maiorem domus habet rex, qui arbitratu suo et totius gentis cuncta administret. qui autem ea stirpe oriebantur cristati, quos trichorachatas Graeci vertunt, audiebant, quod pilos ex dorsi medio velut porco ipsis enascerentur. Stephanus itaque consilii apud se inops et Astulphi crudelitate coactus, permissum etiam tendendi in Franciam et quod concederetur agendi, ab eo obtinuit. In Franciam adveniens

Ἡ πραγματίων ἀπὸ τοῦ ῥήγος, καὶ προπολεμήσαντι τοὺς περαιο-
 θέντας Ἀραβίας ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς ἐπὶ τὴν Σπανίαν, τοὺς καὶ
 κρατήσαντας ἕως τοῦ νῦν τῆς αὐτῆς Σπανίας, δοκιμάσαντας
 δὲ καὶ κατὰ τῶν Φράγγων παρατάσσασθαι, οἷς ἀντιταξάμενος
 σὺν τῷ πλήθει ὁ αὐτός Πιπίνος, κτείνει μὲν καὶ αὐτὸν τὸν 3
 ἔξαρχον τοῦ ἔθνους Ἀβδεραχμάν, συναναιρεῖ δὲ καὶ πληθος
 οὐκ εὐαρίθμητον παρὰ τὸν Ἡριδανὸν ποταμόν, καὶ θαυμάζε-
 ται καὶ φιλεῖται παρὰ τοῦ ἔθνους, οὐ μόνον διὰ τοῦτο, ἀλλὰ
 καὶ δι' ἄλλα προτερήματα, καὶ προηγείται τοῦ ἔθνους πρῶ-
 τος οὐ κατὰ γένος, λύσαντος αὐτὸν τῆς ἐπιτορκίας τῆς πρὸς 10
 P. 338 τὸν ῥήγα τοῦ αὐτοῦ Στεφάνου, καὶ ἀποκείραντος τὸν πρὸ
 αὐτοῦ ῥήγα καὶ ἐν μοναστηρίῳ μετὰ τιμῆς καὶ ἀναπνεύσεως
 περιορίσαντος. οὗτος ὁ Πιπίνος δύο υἱοὺς ἔσχεν Κάρουλον
 καὶ Καρουλόμαγνον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀπεβίω Ἰζίδ ὁ τῶν Ἀράβων ἀμμερὲν- 15
 σας ἔτη τέσσαρα. καὶ ἀμμερνεὶ Ἰσαμ ὁ τούτου ἀδελφός, καὶ
 ἤρξατο κτίζειν κατὰ χώρων καὶ πόλιν παλάτια, καὶ κατασπο-
 ρὰς ποιεῖν καὶ παραδείσους, καὶ ὕδατα ἐκβάλλειν. καὶ ἐπε-

2. *Ισπανίαν* ubique A. 5. αὐτὸν τὸν A, τὸν αὐτὸν vulg. 6.
 Ἀβδεραχμάν A, Ἀβδεραχμ vulg. 7. ποταμόν add. ex A.
 8. ἀλλὰ καὶ A, ἀλλὰ vulg. 13. Κάρουλον καὶ Καρουλόμ. A,
 Κάρουλλον καὶ Καρουλόμ. vulg. 17. παλάτια A, παλά-
 τιον vulg.

Pipinum virum sui saeculi celeberrimum, ac rebus administrandis ab ipso rege praefectum regem inauguravit. hic Arabes ex Africa in Hispaniam transfretatos, ac ipsius Hispaniae ad hunc usque diem dominatum assequutos, ac bellum quoque Francis inferre decernentes paulo ante debellaverat. instructa namque adversus eos acie, ipsam gentis huius principem Abderachman interficit Pipinus, et una simul exercitus non facile numerandi copias iugentes internecone delet ad Rhodanum, ex quo admiratio totiusque gentis affectus in eum convertuntur, ac non eius solum rei gestae gratia, sed ob alias insuper quibus praestabat dotes, primus extitit, qui regio non oriundus sanguine imperium in gentem illam obtinuit. cum interim ipse Stephanus eum a periurii in regem admissi metu absolvisset, regemque ipsum Pipini decessorem detonsis eius capillis in monasterium omni honore et quiete cumulatum relegasset. iste Pipinus filios duos habuit Carolum et Carolum magnum eius fratrem.

Eodem etiam anno Izid, qui Arabum amaram gessit, post principatus annos quatuor excessit e vita. successit amaras Isam frater eius, qui passim per provincias et urbes palatia construere, agros sere-
 re, hortos plantare, conquirere aquas et deducere coepit. is in Ro-

στράτευσαι * χθ' τὴν Ῥωμανίαν, καὶ πολλοὺς τῶν σὺν αὐτῷ ἀποβαλὼν ὑπέστρεψεν.

Στέφανος δὲ ὁ πάπας Ῥώμης προσέφυγεν εἰς τοὺς Β Φράγγους.

5 Ῥώμης ἐπισκόπου Γρηγορίου ἔτος α'. A.M. 6217

Τούτῃ τῇ ἔτει ἤρξατο ὁ δυσσεβὴς βασιλεὺς Λέων τῆς V. 269 κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων καθαιρέσεως λόγον ποι- εῖσθαι· καὶ μαθὼν τοῦτο Γρηγόριος ὁ πάπας Ῥώμης τοὺς φόρους τῆς Ἰταλίας καὶ Ῥώμης ἐκώλυνεν, γράψας πρὸς Λέ- 10 οντα ἐπιστολὴν δογματικὴν, μὴ δεῖν βασιλεῖα περὶ πίστεως λόγον ποιεῖσθαι, καὶ καινοτομεῖν τὰ ἀρχαῖα δόγματα τῆς ἐκ- κλησίας τὰ ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων δογματισθέντα. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει καὶ ὁ χεῖμαρρος πλημμυρῆσας εἰσῆλθεν εἰς Ἐδεσ- 15 σαν τὴν πόλιν, καὶ πολλοὺς ἠφάνισεν.

Τούτῃ τῇ ἔτει ἐπεστράτευσαι Μασαλμᾶς τὴν Καισάρειαν A.M. 6218 Καππαδοκίας, καὶ παρέλαβεν αὐτήν. καὶ γέγονεν θανατικὸν ἐν Συρίᾳ. καὶ αἱ κάμηλοι τοῦ πρωτοσυμβούλου ἐκάησαν εἰς τὸν ἅγιον Ἡλίαν. Μανίας δὲ ὁ υἱὸς Ἰσαὺ ἐπεστράτευσαι τὴν Ῥωμανίαν· καὶ ἐμπεριπυτῆσας, ἐπέστρεψεν. ἐν αὐτῇ δὲ 20 τῇ ἔτει ἰνδικτιῶνι θ', ὥρα θέρους, αἰεὶς ὡς ἐκ καμίνου πυ-

1. χθ' codd. omnes, nescio quo sensu. πολλοὺς A, πολλῆς vulg. 2. ἀποβαλὼν A, ἀποβάλλων vulg. 3. ποιεῖσθαι A, ποιῆσαι vulg. 4. τῆς add. ex A. 5. καὶ add. ex A. 6. εἰς τὸν A, εἰς τὸ vulg. 7. ὡς om. A.

maniam expeditione suscepta multis ex acie desideratis domum rever- sus est.

Porro Stephanus papa Romanus ad Francos confugit.

Romae episcopi Gregorii annus primus.

A. C. 717

Hoc anno irreligiosus Imperator Leo de proscribendis et depo- nendis sanctis et venerandis imaginibus primum tractatum habere coepit: comperto cuius proposito Gregorius papa Romanus, scripta prius ad ipsum Leonem decretali epistola, qua de fide quidquam statuere et antiquis ecclesiae sancita a sanctis patribus firmata inno- vare aut convellere non decere Imperatorem commonet, Italiae tandem ac Romae tributa ad ipsum deferenda prohibuit. hoc etiam anno torrens in urbem Edessam exundans eam aquis opplevit, et delevit plurimos.

Hoc anno Masalmes Caesaream Cappadociae armis aggressus, eam A. C. 718 occupavit. prestis per Syriam grassata est. cameli Saracenorum pro- tosymboli ad sanctum Eliam igne perierunt. Mavias insuper filius Isam Romanam ilitionem bello infestavit, et exercitu per eius pro- vincias circumducto retru cessit. eodem autem anno, indictione nona,

ρὸς ἀνέβραπεν ἀναμέσον Θήρας καὶ Θηρασίας τῶν νήσων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης ἐπὶ ἡμέρας τινάς, καὶ κατὰ βραχὺν παχυνομένης καὶ ἀπολιθουμένης τῇ ἐξάψει τῆς πυρώδους ἐκκαύσεως, ὅλος δ' καπνὸς πυροφανῆς ἐδείκνυτο. τῇ δὲ πα-
 χύτῃ τῆς γεώδους οὐσίας, πετροκισσῆρους μεγάλους ὡς λί- 5
 θους τινὰς ἀναπέμψαι καθ' ὅλης τῆς μικρᾶς Ἀσίας καὶ Λέ-
 σβου καὶ Ἀβύδου καὶ τῆς πρὸς θάλασσαν Μακεδονίας, ὡς
 P. 339 ἄπαν τὸ πρόσωπον τῆς θαλάσσης ταύτης κισσῆρων ἐπιπολυ-
 ζόντων γέμειν· μέσον δὲ τοῦ τηλικούτου πυρὸς νῆσος ἀπο-
 γεωθεῖσα τῇ Ἱερᾷ λεγομένη νήσῳ συνήφθη, μήπω τὸ πρὶν 10
 οὖσα, ἀλλ' ὡς αἱ προρρηθεῖσαι νῆσοι, Θήρα καὶ Θηρασία
 ποτε ἐξεβράσθησαν, οὕτω καὶ αὕτη νῦν ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ
 Θεομάχου Λέοντος· ὃς τὴν κατ' αὐτοῦ θείαν ὁργὴν ὑπέ-
 ἔαυτοῦ λογισάμενος, ἀναιδέστερον κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σε-
 πτῶν εἰκόνας ἤγειρε πόλεμον, σύμμαχον ἔχων Βησὴρ τὸν ἀρ- 15
 νησίθιον, καὶ τῆς ἴσης ἀλογίας ἐφάμιλλον. ἄμφω γὰρ ἀπά-
 Βσης ἀπαιδενσίας ᾗσαν ἐμπλεοὶ καὶ πάσης ἀμαθίας, ἐξ ἧς τὰ
 πολλὰ τῶν κακῶν ἔρχεται. οἱ δὲ κατὰ τὴν βασιλίδά πόλιν

1. τῶν νήσων ἐκ τοῦ βυθοῦ A, ἐκ τοῦ βυθοῦ τῶν νήσων vulg.
 3. παχυνομένης καὶ ἀπολιθουμένης τῇ ἐξάψει τῆς πυρώδους ἐκ-
 καύσεως A (partim e f), παχυνομένη καὶ ἀπολιθουμένη τῇ ἐκ-
 καύσει τῆς πυρώδους φλογώσεως vulg. 4. πυροφανῆς b. 5.
 λίθους λόφους A e f. 8. κισσ. καὶ ἐπιπολυζόντων A. 11.
 ἀλλ' ὡς A, ἄλλως vulg. νῆσοι om. A. Θήρα καὶ Θ. A,
 Θ. τε καὶ Θ. vulg. 12. αὕτῃ ταύτῃ e f. 14. ἐαυτοῦ A,
 αὐτοῦ vulg. 16. ἄμφω A, ἀμφοῖν vulg. 17. ἀμαθίας A f,
 ἀλογίας vulg.

messis colligendae tempestate, inter Theram et Therasiam insulas per aliquot dies vapor ex profundo maris, quasi ab ardente fornace, ebullivit, quo paulatim densato et in lapidem concreto igoiti incendii ardore totus fumus igneus apparuit, et ob terrenae materiae crassitiem magni pumices lapidum instar per totam Asiam minorem, Lesbum et Abydum et maritimas Macedoniae regiones disiecti sunt, ita ut universa facies eius maris pumicibus innatantibus repleta fuerit, in medio autem ingentis illius ignis insula in terrae molem stipata Hierae insulae aggesta est, quae antea nusquam extiterat, sed quomodo olim Thera et Tberasia, quas supra memoravimus, ebullierunt, sic tum isthaec aetate Leonis dei hostis manifesto revelati. hic accessas in se divinam iram sibi favere arbitratus, Besei dei desertorem oblatum sibi auxilium et paris inscitiae aemulum nactus, in sanctas et venerandas imagines bellum impudentissime movit. ambo quippe pleni erant imperitiae atque omnis insaniae, unde maxima malorum pars exoritur. quare populus urbis imperatricis ob novam istam do-

λαοὶ σφόδρα λυπούμενοι ἐπὶ ταῖς καιναῖς διδασκαλίαις αὐτῶ
 τε ἐμελέτων ἐπελθεῖν, καὶ τινες βασιλικούς ἀνθρώπους ἀντίλον
 καθελόντας τὴν τοῦ κυρίου εἰκόνα τὴν ἐπὶ τῆς μεγάλης Χαλκῆς
 πύλης, ὡς πολλοὺς αὐτῶν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας τιμωρηθῆναι
 5 μελῶν ἐκποπαῖς καὶ μύστιξι καὶ ἔξορίαις καὶ ζημίαις, μύ-
 λιστα δὲ τοὺς εὐγενεῖς καὶ λόγῳ διαφανεῖς· ὥστε καὶ τὰ
 παιδευτήρια σβησθῆναι καὶ τὴν εὐσεβῆ παιδευσιν ἀπὸ τοῦ ἐν
 ἁγίοις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου καὶ μέχρι νῦν κρατήσασαν, C
 ἧς καὶ μετὰ ἄλλων πολλῶν καλῶν καθαιρέτης ὁ σαρακηνόφρων
 10 οὗτος Λέων γέγονεν. ἐν τούτοις οὖν θείῳ κινούμενοι ζήλῳ
 στασιάζουσι κατ' αὐτοῦ μεγάλῃ ναυμαχίᾳ συμφωνήσαντες
 Ἑλλαδικοὶ τε καὶ οἱ τῶν Κυκλάδων νήσον Κοσμάν τινα συνε- V. 270
 πόμενον ἔχοντες εἰς τὸ στεφθῆναι. Ἀγαλλιανὸς δὲ τουρ-
 μάρχης τῶν Ἑλλαδικῶν ἤγειρο τῆς στρατιᾶς, καὶ Στέφανος,
 15 οἱ καὶ προσπελάσαντες τῇ βασιλίδι πόλει ἡγ' τοῦ Ἀπριλλίου
 μηνὸς τῆς ι' ἰνδικτιῶνος ἤτιτῶνται συμβαλόντες τοῖς Βυζαν-
 τίοις, ἐμπρησθέντων αὐτῶν τῶν νεῶν τῷ σκευαστῇ πυρί. καὶ
 οἱ μὲν βυθίζονται περὶ τὸν λάκκον, ἐν οἷς καὶ Ἀγαλλιανὸς
 ἔνοπλον ἑαυτὸν ἐπόντωσεν· οἱ δὲ ζῶντες τῷ κρατοῦντι προσ- D

1. λαοί] ὄχλοι A. 3. μεγάλῃς add. ex A. 4. τῆς add. ex A.
 6. εὐγενεῖς A f, εὐσεβεῖς vulg. 7. σβησθῆναι A, σβησθῆναι
 vulg. 9. καλῶν om. A. 15. οἱ καὶ προσπελ. τῇ βασ. A,
 οἱ καὶ προσπελ. βασίλ. vulg. Ἀπριλλίου A e f, Ὀκτωβρίου
 vulg.

etrimam maximo dolore percitus, cum ipsum Leonem statuit invadere,
 tum multos ex imperatorio famulitio, qui magnae Aereae portae do-
 mini imaginem exturbaverant, neci dedit, quo factum est ut in mul-
 tos pietatis ergo membrorum mutilatione, verberibus, exiliis, damnis
 illatis animadversum fuerit, imprimis autem in eos qui genere et do-
 ctrina clarebant, adeo ut scholae una cum sacra doctrina exciderint,
 quae a saeculo sancti Constantini magni usque ad ea tempora floru-
 erant, cuius videlicet multarumque praestantissimarum rerum Leo iste
 Saracenicæ disciplinae consors oppugnator et grassator extitit mani-
 festus. interea populi qui Graeciam et Cycladas insulas habitabant
 pio in deum moti affectu, conspiratione inter se facta, parataque ma-
 xima classe, adversus imperatorem rebellavere, Cosmam quendam, qui
 partes eorum sequebatur, imperio destinantes. aciem ducebant Agal-
 lianus Graecanicorum turmarca et Stephanus. isti mensis Aprilis
 die decimo octavo indictione decima ad urbem imperatricem appel-
 lentes, commisso cum Byzantinis praelio, navibus arte facto igne com-
 bustis superantur, adeo ut alii circa profundum submersi sint, inter
 quos ipse Agallianus ut erat armatus se ipsum praecipitavit: supersti-
 tibus vero ad victorem imperatorem ultro se conferentibus, Cosmas

ρύνονται, καὶ ἀποτέμνονται τὰς κεφαλὰς Κοσμάς τε καὶ Στέφανος· αὐτοὶ τε τῇ κακίᾳ Λέων ὁ δυσσεβὴς καὶ οἱ τοῦτον σύμφρονες, τὸν κατὰ τῆς εὐσεβείας διωγμὸν ἐπιτείναντες. κατὰ δὲ τὴν θερυνὴν τροπὴν ταύτης τῆς ἐ' ἰνδικτιῶνος μετὰ τὴν τῶν ὁμοφύλων κακὴν νύκην, καὶ κατὰ τῆς Βιθυνῶν Νι-5 καίας παρατίθεται τῶν Σαρακηνῶν δύο ἀμνηραίων στίφος ἄμερ ἐν χιλιάσι μονοζῶνων δεκαπέντε προσδραμῶν, καὶ ἀναρρασκεύαστον κυκλώσας τὴν πόλιν, καὶ Μανῆς ἐπακολουθῶν
 P. 340 ἐν ἄλλαις ὁκτὼ ἤμισυ μυριάσιν, οἱ μετὰ πολιορκίαν πολλὴν καὶ καθαίρεσιν τῶν τειχῶν μερικὴν τῇ τῶν τιμωμένων ἀγίων 10 πατέρων αὐτόθι τεμένει, ταύτης μὲν οὐ περιγεγόνασι διὰ τῶν εὐπροσδέκτων εὐχῶν πρὸς τὸν Θεόν, ἔνθα καὶ σεβάσμιοι αὐτῶν χαρακτῆρες ἀνεστήλωντο μέχρι τοῦ νῦν ὑπὸ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῖς τιμώμενοι. Κωνσταντῖνος δὲ τις στρατῶρ τοῦ Ἀρταβάσδου ἰδὼν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ἐσίτωσαν, λαβὼν λίθον 15 ἔρριψε κατ' αὐτῆς, καὶ συνέτριψεν αὐτήν, καὶ πεσοῦσαν κατεπάτησεν· καὶ θεωρεῖ ἐν δράματι τὴν δέσποιναν παρεστῶσαν αὐτῇ καὶ λέγουσαν· οἶδας ποῖον γενναῖον πρᾶγμα εἰργάσω εἰς ἐμέ; ὄντως κατὰ τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς τοῦτο πεποίη-

4. μετὰ A, κατὰ vulg. 5. τὴν ὁμόφυλον κακὴν νύκ. A. κατὰ τῆς A, κατὰ τὴν vulg. 7. προσδραμῶν A f, προσδραμῶν vulg. 8. ἐπακολουθῶν A, παρακ. vulg. 9. μυριάσιν A, μυριάδαις vulg. ἐπιορκίαν A e. 12. εὐχῶν πρὸς τὸν Θ. A b, αὐτῶν λιτῶν πρὸς Θ. vulg. 14. αὐτοῖς] αὐτῶν A f. τοῦ add. ex A. 17. παρεστ. αὐτῇ x. λεγ. A, παρ. x. λ. αὐτῇ vulg.

et Stephanus capite plexi sunt, ex quo impii Leonis sectariorumque eius malitia oppido crevit, adeo ut susceptum adversus pietatem bellum latius promoverint. porro circa aestivum solstitium huius indicationis decimae post perniciosam illam de propriis civibus reportatam a Leone victoriam, duo ameraei Saracenicum exercitum adversus Nicaeam Bithyniensium urbem deduxere, amer videlicet cum quindecim millibus expeditorum militum praecurrens, urbem ex improviso et impraemunitam obsedit, Mavias autem cum octoginta quinque milibus subsequutus est. verum ii post longam obsidionem, murorumque ad sanctorum patrum ibidem cultorum aedem factam oppugnationem et dejectionem, urbe tamen mioime potiti sunt, cum ob acceptas eorum apud deum preces, tum ob veneranda eorundem lineamenta, quae ab sententiae illorum sequacibus ad hanc usque diem erecta et piis honoribus cumulata perseverant. porro cum quidam Constantius Artabasdi strator imaginem dei parae erectam cernens, arreptum lapidem in ipsam proiecisset, eamque contritam et io linum lapsam pedibus conculcasset, dominam sibi astantem per visum conspexit, quae eum ita alloquuta est: vides quam egregium facinus

κας. τῇ δὲ ἐπ' αὐτὸν προσβαλόντων τῶν Σαρακηνῶν τῇ τεί-
 χει, καὶ πολέμου κροτηθέντος, δραμῶν εἰς τὸ τεῖχος, ὡς γεν-
 ναῖος στρατιώτης, ὁ ταλαίπωρος ἐκεῖνος βάλλεται ὑπὸ λίθου
 τοῦ ἐκ τοῦ μαγγανικοῦ πεμφθέντος, καὶ συνέτριπεν αὐτοῦ
 5 τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον, ἄξιον τῆς ἐαυτοῦ δυσσεβείας
 κομισάμενος ἀνταπόδομα. αἰχμαλωσίαν δὲ πλείστην καὶ λά-
 φυρα συναγαγόντες ὑπέστρεψαν, δεικνύντος καὶ τοῦτο τοῦ
 Θεοῦ τῇ ἀσειβεί, ὅτι οὐ δι' εὐσέβειαν περιγέγονε τῶν ὁμοφύ-
 λων, ὥς ἐκεῖνος ἤϋχει, ἀλλὰ διὰ τινὰ αἰτίαν θείαν καὶ ἀπόρ- C
 10 ρητον κρίσιν, ἀποκρουομένης μὲν τὴν τοιαύτην Ἀραβικὴν
 ἰσχὺν τῆς τῶν ἁγίων πατέρων πόλεως ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις,
 διὰ τῶν ἐν αὐτῇ τιμωμένων ἀκριβεστάτων αὐτῶν χαρακτήρων
 εἰς ἔλεγχον δὲ καὶ ἀναπολόγητον κρίσιν τοῦ τυράννου, καὶ βε-
 βαίωσιν τῶν εὐσεβούντων. οὐ μόνον γάρ περὶ τὴν σχετικὴν
 15 τῶν σεπτῶν εἰκόνων ὁ δυσσεβὴς ἐσφάλλετο προσκύνησιν,
 ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πρεσβειῶν τῆς πανάγνου Θεοτόκου καὶ
 πάντων τῶν ἁγίων· καὶ τὰ λείψανα αὐτῶν ὁ παμμύηρος,
 ὡς οἱ διδάσκαλοι αὐτοῦ Ἀραβες, ἐβδελύττετο. ἐκ τοῦδε τοί-
 νυν τοῦ χρόνου ἀναιδῶς τῷ μακαρίῳ Γερμανῷ πατριάρχῃ D
 20 Κωνσταντινουπόλεως προσετρίβετο, μεμφόμενος πάντας τοὺς
 πρὸ αὐτοῦ βουσιλεῖς καὶ ἀρχιερεῖς καὶ Χριστιανούς λαούς, ὡς

1. προσβαλόντων τῶν Σ. Α, προσβάλλ. Σαρ. vulg.
 γέγονε Α, γέγονε vulg. 19. ἀναιδῶς add. ex Α. 21. Χριστ.

8. περι-
 γέγονε Α, Χρ. καὶ λ. vulg.

in me commisisti? id certe in caput tuum recidet. postridie Sara-
 cenis murum oppugnantibus commissaque pugna, Constantinus mili-
 tem forte se praebens, cum ad murum accurrisset, lapide a tormento
 in eum immisso caput faciemque contritus, dignam impietate refe-
 rens mercedem infelix interiit. Saraceni vero captivos innumeros et
 spolia diripientes, reversi sunt, in quo quidem deus impio imperatori
 ostendit, non ob contribulium suorum pietatem ac religionem, ut
 ipse gloriabatur, sed ob divinam quandam virtutem et secretum suum
 iudicium haec contigisse, cum nimirum sanctorum precibus, propter
 accuratas verasque eorum imagines illic ab oppidanis excultas, idque
 in tyranni confutationem et inexcusabile adversus eum iudicium, con-
 tra veru in piorum confirmationem, Arabicum istum impetum a san-
 ctorum patrum urbe ipse depulit. enimvero impius ille non tantum in
 errore de respectiva venerandarum imaginum adoratione versatus est,
 sed etiam de sanctissimae deiparae sanctorumque omnium interces-
 sionibus, eorumque reliquias homo scelestissimus, in Arabum praece-
 ptorum suorum morem, abominatus est. ab eo itaque tempore ini-
 micitas cum beato patriarcha Cypriano Germano imprudenter suscepit,

εἰδωλολατρήσαντας ἐπὶ τῇ προσκυνήσει τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν
V. 271 εἰκόνων, μὴ χωροῦντος αὐτοῦ δι' ἀπιστίαν καὶ πολλὴν ἰδιω-
τείαν τὸν περὶ σχετικῆς προσκυνήσεως λόγον.

A.M. 6219 Τούτῳ τῷ ἔτει Μαυρίας παρέλαβεν τὸ κύστιρον Ἀτεοῦς,
καὶ ὑπέστρεψεν. 5

A.M. 6220 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ υἱὸς Χαγάνου τοῦ δυ-
P. 341 νάστου Χαζαρίας τὴν Μηδίαν καὶ Ἀρμενίαν, καὶ εὐρὼν
Γάραχον τὸν τῶν Ἀράβων στρατηγὸν κατὰ τὴν Ἀρμενίαν,
ἀνέβλεν αὐτὸν μετὰ τοῦ συνόντος αὐτῷ πλήθους· καὶ ληϊ-
σάμενος τὴν τῶν Ἀρμενίων χώραν καὶ τὴν Μηδίων, ἀνέκαμ- 10
ψεν, φόβον μέγαν ἐμποιήσας τοῖς Ἀραβσιν.

A.M. 6221 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μασαλμᾶς τὴν τῶν Τούρ-
κων γῆν, καὶ συναφθέντες ἀλλήλοις εἰς πόλεμον, πίπτουσιν εἰς
ἀμφοτέρων μερῶν· καὶ δειλανδρήσας Μασαλμᾶς φνυγῇ χρη-
B σάμενος διὰ τῶν ὁρέων Χαζαρίας ἐπέστρεψεν. τῷ δ' αὐτῷ 15
ἔτει ἀπομανεῖς Λέων ὁ παράνομος βασιλεὺς κατὰ τῆς ὁρθῆς
πίστεως, καὶ ἐνέγκας τὸν ἅγιον Γερμανόν, ἤρξατο αὐτὸν θω-
πευτικοῖς λόγοις δελεάζειν. ὁ δὲ μακάριος ἀρχιερεὺς λέγει
πρὸς αὐτόν· τὴν μὲν καθαίρεισιν τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰ-
κόνων ἀκούομεν ἔσεσθαι, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς σῆς βασιλείας. 20

1. ἐπὶ add. ex A. 2. ἰδιωτεῖαν A, ἰδιωτίαν vulg. 4.
Ἀτεοῦς A. 8. κατὰ A f, εἰς vulg. 9. ληϊσάμενος A, ληϊ-
ζόμενος vulg. 13. συναφθέντες A. 17. τὸν μακάριον Γ. A.
θωπευτικοῖς A, θεοπνευστικοῖς vulg.

omnes decessores suos imperatores, praesules Christianosque populos,
tanquam idololatrias, ob sanctarum venerandarumque imaginum ado-
rationem condemnans, cum ille prae nimia incredulitate atque rusti-
citate de respectivo earum cultu rationem ac sermonem minime capere
valeret.

A. C. 719 Hoc anno Mavias castrum Ateus expugnavit, ac reversus est.

A. C. 720 Hoc anno filius Chagani Chazariae principis Mediam et Arme-
niam infestis armis vexavit, et Garachum Arabum ducem in Armeniam
obviam factum una cum adiuncto exercitu delevit, tum vero Arme-
niorum et Medorum provincias depopulatus, magno sui nominis ter-
rore Arabibus relicto, domum rediit.

A. C. 721 Hoc anno Masalmas in Turcorum terras expeditionem suscepit,
conseritoque ad invicem praelio, plures ex utraque parte cecidere:
quare Masalmas terrore prostratus fuga salutem consulit, et per Chaza-
riam montes ad suos revertitur. hoc eodem anno nefarius imperator
adversus rectam fidem iusaniens, sanctum Germanum ad se accersit-
tum blandis verbis cepit inescare. beatus itaque praesul sic eum al-
loquitur: sanctarum quidem imaginum futuram proseriptionem audi-
mus, haud tamen te imperante. eo cuius aetate vel imperio res fo-

τούτου δὲ ἐπαναγκάσαντος εἰπεῖν ἐπὶ τίνος βασιλείας; ἔφη.
ἐπὶ Κόνωνος. ὁ δὲ ἔφη· τὸ βαπτιστικὸν μου ὄνομα ἐν ἀλη-
θείᾳ Κόνων ἐστὶ. ὁ δὲ πατριάρχης ἔφη· μὴ γένοιτο, δέσπο-
τα, διὰ τῆς σῆς βασιλείας τὸ κακὸν τοῦτο τελεσθῆναι. Ἄν-
5 τιχρίστου γάρ ἐστι πρόδρομος ὁ τοῦτο πληρῶν, καὶ τῆς ἐν- C
σάρχου θείας οἰκονομίας ἀνατροπῆς. ἐπὶ τούτοις χαλεπήνας
ὁ τύραννος ἐνείχεν τῷ μακαρίῳ, ὡς Ἡρώδης ποτὲ τῷ προ-
δρόμῳ. ἀνέμνησεν δὲ αὐτὸν ὁ πατριάρχης καὶ τῶν πρὸ τῆς
αὐτοκρατορίας αὐτοῦ συνθηκῶν, ὅπως αὐτῷ θεὸν ἐγγυητὴν
10 δέδωκεν ἐν μηδενὶ σαλευσάι τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τῶν ἀν-
τὶς ἀποστολικῶν καὶ θεοπαραδότων θεσμῶν. ἀλλ' οὐδ' οὕτως
ῥαχύνθη ὁ ἄθλιος. ἐπιτηρῶν δὲ καὶ καθυποβάλλων τινὰς
ἡγωνίζετο λόγους, εἴ που τούτων εὗροι κατὰ τῆς βασιλείας
αὐτοῦ ποιούμενον, ἢ ὡς φρατριαστήν, καὶ οὐχ ὡς ὁμολογη-
15 τὴν καθελεῖ τοῦ θρόνου, ἔχων εἰς τοῦτο σύμμαχον καὶ συμ- D
μέτοχον Ἀναστασίον μαθητὴν καὶ σύγκελλον αὐτοῦ, συνταξά-
μενος αὐτῷ, ὡς τῆς ἀσεβείας ὁμόφρονι, καὶ τοῦ θρόνου μοι-
χὸν καὶ διάδοχον γενέσθαι· ὃν ὁ μακάριος οὐκ ἀγνοῶν οὕτω
στρεβλῶς διακείμενον μιμούμενος τὸν ἑαυτοῦ δεσπότην, ὡς
20 πρὸς ἄλλον Ἰσκαριώτην, σοφῶς καὶ πρῶτως τὰ περὶ προδοσίας

2. ἐπὶ Κόνωνος A, Κόν. vulg.
νομίας A, σαρκώσεως vulg.
ex A. 8. καὶ add. ex A.
A f. εἰ που A, εἰ ποσ vulg.
χὸν διάδοχον A.

3. δὲ add. ex A. 6. οἰκο-
ἐπὶ τούτοις — — μακαρίῳ add.
12. τινὰς um. a. 13. λόγοις
14. φρατριαστὴν A. 17. μοι-
χὸν διάδοχον A.

ret exequenda sollicitina exquirente, respondit Germanus: Cononia tempore. dixit ille; atqui Cononis mihi nomen est in ipso baptismo vere inditum. subinfert patriarcha: absit, domine, ut te imperante malum istud perpetretur. Antichristi quippe praecursor est, qui sceleris istud adimplebit, et divinae incarnationis eversor et hostia. ob haec dicta tyrannus illi irascebatnr, ut quondam Herodes praecursori. fidei vero cantinuem ante auscriptum imperium oblatam in memoriam patriarcha revocavit, ut nimirum deo in fideiussorem dato, nihil apostolicorum et traditorum a deo sancitorum, circa ipsam dei ecclesiam penitus se inno- vaturum promississet. sed tantum absuit ut coepti miserum Leonem puderet, ut praeterea in hoc incubuerit, patriarchae sermones captando, aliosque dolose miscendo, ut eum laesae maiestatis reum convinceret, quo eum tanquam seditiosum, non vero tanquam confessorem throno depulsaret. eam ad rem adiutorem atque participem nactus Anastasium Germani discipulum et syncellum, ut sensuum suorum aemulo ac per omnia conscio sedis adulterum ac successorem eum fore pollicitus est. hunc cum ita adversum se prave affectum beatus non ignoraret, dominum suum invitatus, tanquam alterum Iscariotam, aperte quidem,

ἀνεμίμνησκειν. ἐπεὶ δὲ ἀνεπιστροφῶς αὐτὸν ἐώρα πλανώμε-
νον, ἐπιστραφεὶς πρὸς αὐτὸν πατήσαντά ποτε τὰ ὀπίσθια τῆς
στολῆς αὐτοῦ, εἰσιόντος αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα, ἔφη· μὴ
σπεῦδε, φθάσεις γὰρ εἰσελθεῖν εἰς τὸ δῶπιον. ὁ δὲ ἐπὶ τα-
ραχθεὶς τῇ λόγῃ σὺν ἄλλοις ἀκούσασιν, ἡγγόνει τὴν πρόρρη- 5
P. 342 σιν, ἥτις πέρας λαβοῦσα μετὰ ἰε' ἔτη τῇ τρίτῃ ἔτει Κων-
σταντίνου τοῦ διώκτου ἰνδικτιῶν ιβ' πάντας ἔπεισεν ἐκ Θείας
V. 272 χάριτος προφητευθῆναι. Κωνσταντῖνος γὰρ μετὰ τὴν τοῦ
γαμβροῦ αὐτοῦ Ἀρταβάσδου ἀνασπολὴν τῆς βασιλείας ἐπικρα-
τήσας, Ἀναστάσιον τοῦτον τύψας σὺν ἄλλοις ἐχθροῖς ἐν ἱππικῇ 10
διὰ τοῦ δῶπιον γυμνὸν μὲν ἐπ' ὄνον καθήμενον ἐξανάστροφα
ἐπόμπενυσεν, ὥς τοῖς ἐχθροῖς συνασκάψαντα αὐτόν, καὶ τὸν
Ἀρταβάσδου στέψαντα, ὥς δηλωθήσεται ἐν τῷ ἰδίῳ τόπῳ. καὶ
ἐν μὲν τῷ Βυζαντίῳ πρόμαχος τῶν ὑπὲρ εὐσεβείας δογμα-
B των ὁ ἱερός οὗτος καὶ Θεοπέσιος ἤκμαζε Γερμανὸς Θηριομά- 15
χῶν πρὸς τὸν φερώνυμον Λέοντα καὶ τοὺς αὐτοῦ συνασι-
στάς, ἐν δὲ τῇ πρεσβυτέρῃ Ῥώμῃ Γρηγόριος ὁ πανίερος
ἀποστολικὸς ἀνὴρ καὶ Πέτρον τοῦ κορυφαίου σὺνθρονος,
λόγῳ καὶ πράξει διαλάμπων, ὃς ἀπέστησε Ῥώμην τε καὶ Ἰτα-

3. εἰσιόντος αὐτοῦ A, εἰσ. γὰρ αὐτοῦ vulg. 4. δῶπιον A.
ἐπὶ add. ex A. 8. προφητευθῆναι τῷ ἀγγέλῳ A. 11.
καθήμενον A, καθοῦμενον vulg. 12. αὐτὸν κ. τ. Α. στέψ. om.
A. 14. inter δογμάτων et ἱερός lacuna intercedit in A, ὡν vel
simile quid excussisse videtur. 16. Θηριώμενον A, fort. recte.
17. Γερμ. A, ὁ Γερ. vulg. 19. ὅς A, ὥς vulg.

sed leniter ipsum de proditione commouit. cum vero ab errore il-
lum revocari non posse cerneret, quamvis die eidem Anastasio Ger-
mani imperatoris adeuntis posteriore vestis oram calcanti ipse pa-
triarcha dixit: noli festinare, in circi etenim stadium citius quam
voles ingredieris. at ille hisce verbis turbatus, nec alii praesagium
intellexere, quod tamen quindecim post annos, tertio videlicet per-
secutoris Constantini, indictione duodecima, exitum tandem habuit,
ac non sine divino impulsu prolatum fuisse constitit. etenim Con-
stantinus Artabaso genero expulso, cum solus imperio potitus esset,
Anastasium una cum aliis suis inimicis verberibus caesum, inde
nudum asinoque facie retro versa insidentem per circi stadium palam
circumduci iussit, utpote qui una cum inimicis suis se imperatoris
munera abrogatum imperio eiecerat, atque Artabasdom coronaverat,
quemadmodum inferius suo loco demonstrabitur. purro sacer ille ac
divinus Germanus decretorum verae religionis defensor Byzantii flo-
ruit adversus Leunem ex re nomen habentem, eiusque satellites tan-
quam adversus feras depugnans, quemadmodum in veteri Roma vir
undequaque sacer et apostolicus, Petri apostolorum coryphaei conse-

λίαν καὶ πάντα τὰ ἐσπέρια τῆς τε πολιτικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς ὑπακοῆς Λέοντος καὶ τῆς ἐπ' αὐτὸν βασιλείας. ἐν δὲ τῇ κατὰ Συρίαν Δαμασκῷ Ἰωάννης ὁ Χρυσόρροος, πρεσβύτερος καὶ μοναχός, ὁ τοῦ Μανσοῦρ, διδάσκαλος ἀριστος, βίβη καὶ 5 λόγῳ προέλαμπεν. ἀλλὰ καὶ Γερμανὸν μὲν ὡς ἐπ' αὐτὸν ὄντι ἐκβάλλει τοῦ θρόνου· Γρηγόριος δὲ δι' ἐπιστολῶν ἀρι- C δῆλως αὐτὸν ἐλέγχει τῶν τοῖς πολλοῖς ἐγνωσμένων. καὶ Ἰωάννης σὺν τοῖς τῆς ἀνατολῆς ἐπισκόποις τοῖς ἀναθέμασι τὸν ἀσεβῆ καθυποβάλλει. τῇ δὲ ζ' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς ιγ' 10 ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ γ' τῆς ἐβδομάδος Λέων ὁ δυσσεβὴς σελάντιον κατὰ τῶν ἀγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων ἐκρότησεν ἐν τῇ τριβουναλίῳ τῶν ιθ' ἀκουσίτων, προσκαλεσάμενος καὶ τὸν ἀγιώτατον πατριάρχην Γερμανόν, οἰόμενος πείθειν αὐτὸν ὑπογράψαι κατὰ τῶν ἀγίων εἰκόνων. ὁ δὲ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ 15 δοῦλος μὲν ὄλως πεισθεὶς τῇ μυσαρῇ κακοβουλίᾳ αὐτοῦ, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομήσας, ἀπετάξατο τὴν ἀρχιερωσύ- D νην ἐπιδούς τὸ ὠμορρόριον, καὶ εἰπὼν μετὰ πολλοὺς διδασκαλικοὺς λόγους· ἐὰν ἐγὼ εἴμι Ἰωνᾶς, βάλετέ με εἰς τὴν θάλασσαν. χωρὶς γὰρ οἰκουμενικῆς συνόδου καίνοτομῆσαι πί- 20 σσιν ἀδυνατῶ, ὡ βασιλεῦ. καὶ ἀπελθὼν ἐν τῇ λεγομένῃ Πλα-

1. τε add. ex A. 4. ἀριστός, βίβη A, ἀρ. καὶ β. vulg. 5. ἀλλὰ καὶ A, ἀλλὰ vulg. 9. καθυποβάλλει A; ὑποβ vulg. 12. προσκαλ. A, προσ. vulg. 20. ἀδυνατῶ A e f, ἀδυνατῶν μοι vulg. Πλατινίῳ A e f, Πλατινίῳ vulg.

sor eruditione praeclarisque facinoribus clarebat Gregorius, qui Romam atque Italiam totumque occidentem a Leonis obedientia, tam civili, quam ecclesiastica, et ab eius imperio subtraxit. tunc vero Damasci Syriae Ioannes Chrysorroas, Mansur filius, doctor egregius, sanctitate vitae aequae ac doctrina fulgebat. porro Germanum ut suae potestati subditum patriarchali solio deiecit. Gregorius autem epistolis, quas omnes norant, ad eum datis, ipsi succensuit, ac denique Ioannes una cum totius orientis episcopis impium Leonem anathemate devinxit. caeterum die septima mensis Ianuarii, indictione decima tertia, feria hebdomadis tertia, irreligiosus Leo silentium contra sanctas venerationesque imagines, in novemdecim accubitorum tribunalio celebravit, Germano sanctissimo patriarcha advocato, cui persuadendum arbitrabatur, ut suo de abolendis sacris imaginibus decreto tandem subscriberet. at fortis Christi servus abominando Leonis consilio nequaquam cedens, imo veritatis verbum recto sensu distribuens, episcopatu sese abdicavit, quin etiam pallium pontificium sponte depouens post satis longum merae doctrinae plenum sermonem demum dixit: si ego sum Ionas, in mare me proicite; absque universalis etenim concilii auctoritate, imperator, circa fidem quidquam innovare

τωνῶν εἰς τὸν γονικὸν αὐτοῦ οἶκον ἡσύχασεν, ἀρχιερατεύσας
 ἔτη ἰδ', μῆνας ε', ἡμέρας ἐπτά. τῇ δὲ κβ' τοῦ αὐτοῦ Ἰαννουα-
 ρίου μηνὸς χειροτονοῦσιν Ἀναστάσιον τὸν ψευδώνυμον μα-
 θητὴν καὶ σύγκειλλον τοῦ αὐτοῦ μακαρίου Γερμανοῦ συνθέ-
 P. 313 μενον τῇ Λέοντος δυσσεβείᾳ διὰ φιλαρχίαν κοσμικὴν προχει- 5
 ρισθεὶς Κωνσταντινουπόλεως ψευδεπίσκοπος. Γρηγόριος δὲ
 ὁ ἱερὸς πρόεδρος Ῥώμης, καθὼς καὶ προέφην, Ἀναστάσιον
 ἅμα τοῖς λιβελλοῖς ἀπεκέρυξεν, ἐλέγξας τὸν Λέοντα δι' ἐπι-
 στολῶν, ὡς ἀσεβοῦντα, καὶ τὴν Ῥώμην σὺν πάσῃ τῇ Ἰτα-
 λίᾳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀπέστησεν. ἐκμανεῖς οὖν ὁ τύραν- 10
 νος ἐπέτεινε τὸν κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων διωγμὸν, πολλοί
 τε κληρικοὶ καὶ μονασταὶ καὶ εὐλαβεῖς λαϊκοὶ ὑπερεκινδύνευ-
 σαν τὸν ὄρθου τῆς πίστεως λόγον, τὸν μαρτυρικὸν ἀναδησά-
 B μενοι στέφανον.

A.M. 6222 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Ἀναστασίου ἔτος α'. 15
 V. 273 Τούτῃ τῇ ἔτει ἐπεστράτευσεν Μασαλμῦς τῇ Ῥωμανίᾳ,
 καὶ ἐλθὼν εἰς Καππαδοκίαν παρέλαβεν δόλῳ τὸ Χαρσιανὸν
 C κῆστρον.

A.M. 6223 Τούτῃ τῇ ἔτει ἐπεστράτευσεν ὁ Μασαλμῦς τὴν Τουρ-
 κίαν, καὶ φθάσας τὰς Κασπίας πύλας φοβηθεὶς ὑπέστρεψεν. 20

1. τὸν add. ex A. 2. ἐπτά. τῇ δὲ κβ' A, γ'. τῇ δὲ ζ vulg.
 5. δυσσεβ. A, ἀσεβ. vulg. 7. καθὼς καὶ A, ὡς vulg. 9.
 τῇ add. ex A. 10. ἐκμανεῖς A, ἐμμ. vulg. 17. Χαρσιανὸν
 A f. 20. ἀνέστρ. A.

non valeo. tum vero in locum, qui Platanus dicitur, in paternam
 domum se recipiens, vitae reliquum summo silentio transegit. tenuit
 pontificatum annos quatuordecim, menses quinque, dies tres. die au-
 tem septima eiusdem mensis Ianuarii Anastasium falsi nominis virum,
 ipsius beati Germani discipulum et concellanum in eius locum suf-
 fecerunt, qui videlicet dominii saecularis ambitione motus, cum Leo-
 nis impietati assentiret, falsus Cpoleos episcopus creatus est. caeterum
 Gregorius sacer Romae praesul, quemadmodum iam praemis-
 si, Anastasium uia cum libellis eius abiudicavit, Leonemque ipsum tan-
 quam irreligiosum per epistolas redarguit, ac Romam cum universa
 Italia ad defectionem ab eius imperio concitavit, ex quo tyrannus
 maiori in dies furore percitus, persecutionem adversus sanctas imagi-
 nes movit, adeo ut multi clerici et monachi et devoti laici, ob recta
 fidei decreta periclitati, martyrii corona fuerint redimiti.

A. C. 722 Cpoleos episcopi Anastasii annus primus.

Hoc anno Masalmas Romanam ditionem armis infestavit, et in
 Cappadociam profectus, Charsiani castrum sibi dolo subiecit.

A. C. 723 Illoc anno Masalmas in Turciam exercitum eduxit, et cum iam
 Caspiae portas attigisset, metu correptus, retro cessit.

Τούτῳ τῷ ἔτει Λέων ὁ βασιλεὺς τὴν θυγατέρα Χαγάνου Α.Μ. 6124 τοῦ τῶν Σκυθῶν δυνάστου τῷ νιῷ Κωνσταντίνῳ ἐνυμφεύσατο, ποιήσας αὐτὴν Χριστιανήν, καὶ ὀνομάσας αὐτὴν Εἰρήνην, ἣτις ἐκμαθοῦσα τὰ ἱερὰ γράμματα διέπρεπεν ἐν εὐσεβείᾳ 5 ἐλέγχουσα τὴν τούτων δυσσεβείαν. Μαντίας δὲ ὁ υἱὸς Ἰσαμ ἐπεστράτευσεν τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἔλθων ἕως Παφλαγονίας, ἀνέκαμψε μετὰ αἰχμαλωσίης πολλῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐμαίνετο κατὰ τοῦ πάπα καὶ τῆς ἀποστάσεως Ῥώμης καὶ Ἰταλίας, καὶ ἐξοπλίσας στόλον μέγαν ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν, 10 Μάνην τὸν στρατηγὸν τῶν Κιβυρραιωτῶν κεφαλὴν ποιήσας εἰς αὐτούς. ἤσυχνθη δὲ ὁ μάταιος ναυαγήσαντος τοῦ στόλου εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος. τότε ὁ Θεομάχος ἐπὶ πλεῖον ἐκμανεῖς, Ἀραβικῇ τε φρονήματι κρατυνόμενος, φόβους κεφαλικοὺς τῷ τρίτῳ μέρει Καλαβρίας καὶ Σικελίας τοῦ λαοῦ ἐπέ- 15 θηκεν. τὰ δὲ λεγόμενα πατριμόνια τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων τῶν ἐν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ τιμωμένων ταῖς ἐκκλησίαις ἔκπαιαι τελούμενα χρυσίου τάλαντα τρία ἦμυσιν Ρ. 344 τῷ δημοσίῳ λόγῳ τελειῶσαι προσέταξεν, ἐποπτεύειν τε καὶ ἀναγράφειν τὰ τικτόμενα κελεύσας ἄρρενα βρέφη, ὡς Φα- 20 ραῶ ποτε τὰ τῶν Ἑβραίων· ὅπερ οὐδ' αὐτοὶ ποτε οἱ διδά-

4. ἐκμαθοῦσα Α, μαθ. vulg. διέπρεπεν Α e f, διέπρεπεν vulg.
9. ἀπέστειλε Α, ἐξώπλισε vulg. 10. τὸν add. ex Α. κεφα-
λὴν Α f, στρατηγὸν vulg. 13. ἐκμ. Α, ἐμμ. vulg. κρατυ-
νόμενος Α, κρατούμενος vulg. 17. τελούμενα Α, τιμώμενα
vulg.

Hoc anno Leo imperator filiam Chagani Scytharum principis Cou- A. C. 724 stantio filio suo uxorem duxit, cum Christianam prius eam fecisset appellassetque Ireneu. haec sacris litteris erudita, pietate fuit illustris, et Leonis Constantinique impietatem arguebat. porro Mavias filius Isam bellum Romaniae intulit, penetrataque cum armato milite Paphlagonia, multa captivorum praeda ditatus, in patriam rediit. imperator autem contra papam Romaeque et Italiae desertores insaniens et plane furiis invecus, classem ingentem exstructam adversus eos misit, et Manem Cibyrrhaeotarum ducem ei praefecit. summum tamen dedecus vauius ille princeps retulit, classe in mari Adriatico naufragium passa. ex quo in furorem actus dei ille hostis Arabico sensu imbutus, auctiora Siculis ac Calabris populis parte tertia tributa in singula hominum capita imposuit. patrimonia vero quae dicuntur sanctorum et coryphaeorum apostolorum, qui in veteri Roma coluntur, tria nimirum cum medio auri talenta eorum ecclesiis ab antiquo assignata et pensae, in publicum aerarium conferri iussit. inspicere insuper atque describi masculos infantes, qui nascerentur, quem-

σκαλοι αὐτοῦ Ἀραβες ἐποίησαν εἰς τοὺς κατὰ τὴν ἐφάν Χριστιανούς.

A.M. 6225 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο θανατικὸν ἐν Συρίᾳ, καὶ ἀπέθανον πολλοί.

A.M. 6226 Ῥώμης ἐπισκόπου Ζαχαρία ἔτος α'. 5
Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξωρίσθη Θεόδωρος ὁ τοῦ Μανσοῦρ εἰς τὰ κλίματα τῆς ἐρήμου· καὶ γέγονεν σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ πυρῶδες καταναγάζον· καὶ Μαντίας τὴν Ἀσίαν ἐληΐσατο.

A.M. 6227 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Σουλεϊμάν ὁ τοῦ Ἰσάμ τὴν 10
V. 274 C τῶν Ἀρμενίων χώραν, καὶ οὐδὲν ἤνυσεν.

A.M. 6228 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπιστράτευσεν Μαντίας τὴν Ῥωμανίαν, καὶ ἐπανελθὼν οὐ μετὰ πολλὰς ἡμέρας τοῦ ἔθνους πεσὼν ἀπέψυξεν.

A.M. 6229 Τούτῳ τῷ ἔτει Σουλεϊμάν υἱὸς ὁ Ἰσάμ αἰχμαλωτεύσας πολλοὺς ἐξ Ἀσίας, συνηχμαλώτευσεν καὶ τινα Περγαμητῶν, 15
ὃς ἔλεγεν ἑαυτὸν Τιβέριον υἱὸν εἶναι Τουστινιανοῦ. τοῦτον D'Ἰσάμ εἰς τιμὴν τοῦ ἰδίου παιδὸς καὶ τῶν βασιλείων ἐκρόβησιν μετὰ τῆς ἀρμοζούσης βασιλικῆς τιμῆς καὶ στρατευμάτων καὶ σκήπτρων καὶ βάνδων εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπέμεινε, καὶ ὅλην τὴν Συρίαν περιάγειν κέλευε μετὰ πολλῆς τιμῆς πρὸς θάνατον πάντων καὶ κατάπληξιν.

9. ὁ τοῦ Ἰσάμ om. f. 14. ὁ add. ex A. αἰχμαλωτεύσας A,
αἰχμαλώτευσεν vulg. 16. υἱὸν εἶναι add. ex A.

admodum olim Pharaō Hebraeorum pueros, mandavit, quod tamen neque ipsi eius doctores Arabes in Christianos orientales admisserunt.

A. C. 725 Hoc anno pestifera lue in Syriam grassante multi periere.

A. C. 726 Romae episcopi Zachariae annus primus.

Hoc anno Theodorus Mansuris filius ad deserti regionem relegatus est. signum quoque igneum splendidissimum in caelo visum. Mavias denique Asiam deprædatus est.

A. C. 727 Hoc anno Suliman filius Isam in Armeniorum provinciam arma movit, at re infecta reversus est.

A. C. 728 Hoc anno Mavias Romaniae bellum intulit, at post dies non multos redire coactus equo decidens animam efflavit.

A. C. 729 Hoc anno Suliman filius Isam plurimos ex Asia captivos abduxit. inter conceptivos quidam extitit Pergamenus genere, qui se Tiberium Iustiniani filium prædicabat. hunc Isam ad proprii filii honorem et imperatorum terrorem omni cultu regio instructum cum exercitu signis et vexillis Hierosolymam misit, indeque universam Syriam maximo cum apparatu obire iussit, quod spectaculo et admirationi cunctis extitit.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσε Σουλεϊμάν τὴν Ῥωμανίαν A.M. 6230
ὁ υἱὸς Ἰσάμ· καὶ ἐπόρθησε τὸ λεγόμενον σιδηροῦν κάστρον,
καὶ Εὐσταθίου τὸν υἱὸν Μυριανου τοῦ πατρικίου αἰχμάλω-
τον ἔλαβεν.

- 5 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Μαίῳ Ἰνδικτιῶνος ἡ ἐπεστράτευσεν A.M. 6231
Σουλεϊμάν τὴν Ῥωμανίαν ἐν μυριάσιν θ', στρατηγοῖς δ', ὧν P. 345
Γάμερ ἡγεῖτο, λοχίῳ ἐν μυρίοις μονοζῶνοις τὰ τῆς Ἀσια-
τιδος γῆς μέρη, καὶ τούτου ἐχόμενοι Μελίχ καὶ Βατὰλ ἐν
δισμυρίοις ἰππεῦσι περὶ τὸν Ἀκροῖνόν· καὶ μετὰ τούτους
10 Σουλεϊμάν ἐν ἑξακισμυρίοις περὶ τὴν τῶν Καππαδοκῶν Τύα-
ναν. ἀλλ' οἱ μὲν κατὰ τὴν Ἀσίαν καὶ Καππαδοκίαν πολλὴν
ἄλωσιν ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν καὶ κτηνῶν ποιησάμενοι
ἀβλαβῶς ἀνέστρεψαν. οἱ δὲ περὶ τὸν Μελίχ καὶ Βατὰλ ἐν B
τῷ Ἀκροῖνῳ καταπολεμηθέντες ὑπὸ Λέοντος καὶ Κωνσταντί-
15 νου ἡττήθησαν. καὶ οἱ μὲν πλείονες ὅπλοις ὤλοντο σὺν
τοῖς θυσὶν ἄρχουσιν· ὀκτακόσιοι δὲ πού μαχῆται ἔξ αὐ-
τῶν πρὸς ἑξ χιλιάδας ἐναγάντες εἰς Σύναδα καταφεύ-
γουσι· καὶ διασωθέντες συνήφθησαν τῷ Σουλεϊμάν, καὶ ἀνέ-
καμψαν εἰς Συρίαν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ κατὰ τὴν Ἀφρι-

1. τούτῳ τῷ ἔτει — — — ἔλαβεν: haec ex Barberino restituta
desunt in regio. (Not. Goar.) 5. μηνὶ *M. Ἰνδικτ.* ἡ *add.*
ex A. 6. στρατ. θ' A, στρ. τε δ' vulg. 9. μετὰ τούτους A,
μετὰ τούτου vulg. 12. ἀνδρῶν τε καὶ γυν. καὶ κτηνῶν A,
ἀνδρῶν καὶ πτ. καὶ γυν. vulg. 13. ἀβλαβῶς ἀνέστρεψαν A,
ἀβλαβεῖς ὑπέστρ. vulg. 16. ὀκτακόσιοι a, ὀκτακ. δὲ ὀπλομα-
χίας A.

Hoc anno Suliman filius Isam Romanam ditionem armis aggressus, A. C. 730
sus, castrum cognomento ferreum depopulatus est, ac Eustathium Ma-
riani patricii filium captivum abduxit.

Hoc anno mense Maio, indictione octava, Suliman eductis homi- A. C. 731
num nonaginta millibus in Romaniam copias effudit sub ducibus qua-
tuor, quorum summus fuit Gamer, qui cum mille levis armaturae mi-
lilibus ad Asiaticae provinciae varia loca in insidiis considerabat, qui-
bus socios se adiungere Melich et Batal cum his mille equitibus
circa Acroinum, atque post eos ipse Suliman cum sex myriadibus
circa Tyanam Cappadociae. et li quidem, qui Asiam et Cappado-
ciam excurrerunt, numerosa virorum iumentorum et mulierum multi-
tudo collecta, illaesi domos repetierunt, qui vero Melich et Batal
ad Acroinum sequenti, a Leone et Constantino oppugnati victoribus
cessere. plures etenim cum memoratis ducibus duobus armis periere,
octingenti vero supra sexies mille bellatores praecipui fortiter resi-
stentes Synada confugerunt, quo profecti et Sulimani adiuncti, in

κὴν πολλοὶ παρ' αὐτῶν ὄλοντο σὺν τῇ στρατηγούντι ὀνόματι Δαμασκηνοῦ.

- A.M. 6232 Τούτῃ τῷ ἔτει εἰκοστῇ τετάρτῃ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ
 Cτυριανῶν καὶ παρανομωτάτου Σύρου ἐκάησαν ἀγοραὶ ἐν Δαμα-
 σκῇ ὑπὸ Ἱερακτιῶν, καὶ ἐφουρκίσθησαν, καὶ εἰσῆλθεν ὁ χεῖ-5
 μαρρος ἐν Ἑδέσῃ μηνὶ Περιτίῃ κή. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει σει-
 σμὸς γέγονεν μέγας καὶ φοβερὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ
 Ὀκτωβρίῳ εἰκοστῇ ἑκτῇ, Ἰνδικτιῶν ἐννάτῃ, ἡμέρᾳ τετάρτῃ,
 ὥρα ὀγδόῃ, καὶ ἐπρώθησαν ἐκκλησίαι καὶ μοναστήρια, λαὸς
 τε πολὺς τέθνηκε. ἔπεσεν δὲ καὶ ὁ ἀνδριάς ὁ ἐστὼς ἐπὶ τῆς 10
 Ἀτάλου πόρτης τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἅμα τῷ αὐτῷ
 Ἀτάλῃ, καὶ ἡ στήλη Ἀρκαδίου ἡ ἐπὶ τοῦ Ξηρολόφου κίονος
 V. 275 ἐστῶσα, καὶ ὁ ἀνδριάς τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ὁ ἐπὶ τῆς
 Χρυσῆς πόρτης, τὰ τε χερσαῖα τῆς πόλεως τείχη καὶ πόλεις
 D καὶ χωρία ἐν τῇ Θράκῃ, καὶ ἡ Νικομήδεια ἐν Βιθυνίᾳ καὶ 15
 ἡ Πραίνετος καὶ ἡ Νίκαια, ἐν ᾗ μία ἐσώθη ἐκκλησία. ἀνέ-
 φυνε δὲ καὶ ἡ θάλασσα τῶν ἰδιῶν ὄρων ἐν τισι τόποις, καὶ
 ἐκράτησεν ὁ σεισμὸς μῆνας δώδεκα. ὁ οὖν βασιλεὺς ἰδὼν
 τὰ τείχη τῆς πόλεως πτωθέντα διελάλησε τῷ λαῷ λέγων, ὅτι
 ὑμεῖς οὐκ εὐπορεῖτε τὰ τείχη κτίσαι, ἀλλ' ἡμεῖς προσετέξα- 20

1. ὀνόματι om. f. 10. ὁ ἐστὼς ἐπὶ τῆς Ἀτάλου — — —
 — — καὶ ὁ ἀνδριάς add. ex A. 16. Πραίνετος A. ἐσώ-
 — — θῃ A, διεσώθη vulg. 17. καὶ add. ex A. 18. ἐκράτησεν
 — — βασιλεὺς om. A. 19. τῆς πόλεως add. ex A. 20. εὐ-
 πορεῖτε A, ἐκπορεῖτε vulg. προσετέξαμεν A, διετέξ. vulg.

Syriam redierunt. eodem etiam anno multi per Africam ab eis caesi cum ipsius aciei duce, cui nomen fuit Damascenus.

- A.C. 732 Hoc anno, qui Leonis tyranni et scelestissimi Isauri fuit vicesi-
 mus quartus, ab Hieracitis igne supposito Damasci tabernae combu-
 stae, criminis quoque poetas illi suspendio dederunt. mensis Periti die
 vicesimo octavo Edessam civitatem torrens inundavit. eodem etiam
 anno terrae motus ingens et tremendus mensis Octobris die vicesimo
 sexto, indictione nona, feria quarta, hora diei octava Cpoli contig-
 git, quo ecclesiae et monasteria corruerunt, et e populo plurimi
 ruinis obruti. magni quoque Constantini statua Atali portae im-
 posita cecidit una cum ipso Atalo, et Arcadii columbae, tum etiam
 Theodosii statua portae nomine Chrysaе imposita, murique urbis
 continentem spectantes, urbes etiam aliae et pagi per Thraciam, ad
 haec Nicomedia in Bithynia, Praenetus et Nicaea, in qua ecclesia
 unica servata est, conciderunt. nonnullis in locis proprios limites mare
 deseruit, et menses duodecim motus ille terrae perseveravit. impera-
 tor itaque visa moenium orbis ruina edictum huiusmodi promulgavit
 in populum: muros urbis reparare vos non valetis, quare nostris
 administratoribus rem commisimus. ipsi collatitiam ab unoquoque

μεν τοῖς διοικηταῖς. καὶ ἀπαιτοῦσιν εἰς κανόνα κατὰ ὀλοκο-
 τιν τὸ μιλιαρῖσιον. καὶ λαμβάνει αὐτὰ ἡ βασιλεία, καὶ
 κτερίζει τὰ τεύχη. ἐντεῦθεν οὖν ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια δι-
 δειν τὰ δύο κέρματα τοῖς διοικηταῖς. εἰς ἣν ἀπὸ κτίσεως κύ- P. 346
 5 σμου κατὰ Ῥωμαίους ἑσμή' ἀπὸ Ἀδάμ, κατὰ δὲ Ἀίγυπτίους
 ἤγονν Ἀλεξανδρεῖς 50λβ', ἀπὸ δὲ Φιλίππου τοῦ κατὰ Μακε-
 δόνας αἰγ'. ἐβασίλευσεν οὖν Λέων ἀπὸ κέ' τοῦ Μαρτίου μη-
 νὸς τῆς ιε' ἰνδικτιῶνος ἕως μηνὸς Ἰουνίου ιη' τῆς θ' ἰνδι-
 κτιῶνος, βασιλεύσας ἔτη κδ, μῆνας β', ἡμέρας κέ'. ὁμοίως
 10 καὶ Κωνσταντῖνος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ καὶ τῆς ἀσεβείας αὐτοῦ καὶ
 βασιλείας διάδοχος, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ιη' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς
 θ' ἰνδικτιῶνος ἕως τῆς ιδ' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς ιδ'
 ἰνδικτιῶνος, βασιλεύσας καὶ αὐτός, παραχωρήσει τοῦ Θεοῦ,
 ἔτη τριάκοντα τέσσαρα, μῆνας γ', ἡμέρας β'. οὕτως οὖν, ὥς B
 15 προέφημεν, τῷ αὐτῷ ἔτει τῆς θ' ἰνδικτιῶνος μηνὶ Ἰουνίῳ
 ὀκτωκαιδεκάτῃ τέθνηκε Λέων σὺν τῇ ψυχικῇ καὶ τὸν σωματι-
 κὸν θάνατον, καὶ αὐτοκρατορεῖ Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
 καὶ ὅσα μὲν ἐπὶ Λέοντος τοῦ ἀσεβοῦς κακὰ Χριστιανοὺς συν-
 ἔβη περὶ τε τὴν ὁρθόδοξον πίστιν καὶ περὶ τῶν πολιτικῶν
 20 διοικήσεων αἰσχροῦ κέρδους καὶ φιλαργυρίας ἐπειποίη, κατὰ τε

1. ὀλοκοτίνην μιλιαρῖσιον A. 4. τὰ δικάματα A. 10. καὶ
 K. A, καὶ ὁ K. vulg. 13. παραχωρήσει τοῦ Θεοῦ A, παρα-
 χωρήσαντος Θεοῦ vulg. 14. οὕτως A, οὕτως vulg. 16. καὶ
 τὸν σωμα. A, τὸν σωμα. vulg. 19. τὴν ὁρθόδοξαν τῆς πί-
 στως c f. 20. κατὰ τε Σικελίαν A.

collectam exigent, ex olocotino nimirum aureo milliarisium argen-
 teum. imperium vero nostrum summam illam tollet, et una simul
 moenium instaurandorum onus. inde mos invaluit, ut ceratia duo
 administratoribus per singula capita conferantur. erat is annus a
 mundi conditu et aetate Adami 6248 iuxta Romanorum computum,
 iuxta Aegyptios, intellige Alexandrinos, 6232, a Philippo Macedone
 1063. igitur a mensis Martii die vigesimo quinto decima quinta in-
 dictione ad mensis Iunii diem decimum octavum nona indictione
 Leo imperavit. tenuit autem imperium annos viginti quatuor menses
 duos dies viginti quinque. Constantinus pariter eius filius impietatis
 aequae ac imperii successor a praefato mensis Iunii die decimo octavo
 nona indictione ad mensis Septembris diem decimum quartum indi-
 cione decima quarta, deo permittente, potestatem obtinuit annos
 quatuor supra triginta menses tres dies duos. is ergo Leo, ut prae-
 misimus, eodem anno eiusdem indictionis nonae mensis Iunii die de-
 cimo octavo simul eum animae mortem obiit corporis, cui in tyrannidis
 summa potestate occupanda filius Constantinus suffectus est.
 porro mala omnia quae sub impio Leone Christianis contigerunt, quod
 ad rectam fidei sententiam et civilium rerum administrationem spectat,

Συρίαν καὶ Καλαβρίαν καὶ Κρήτην, ἥ τε τῆς Ἰταλίας ἀποστασία διὰ τὴν αὐτοῦ κακοδοξίαν, σεισμοὶ τε καὶ λιμοὶ καὶ **C** λοιμοὶ καὶ ἔθνων ἐπαναστάσεις, ἵνα τὰ κατὰ μέρος σιγήσω, ἐν τοῖς προλαβοῦσι δεδῆλωται κεφαλαίως. ἄξιον δὲ λοιπὸν ἐφελῆξαι καὶ τοῦ δυσεβεστάτου καὶ παναθλίου παιδὸς αὐτοῦ **5** τὰς ἀθεμίτους διεξελθεῖν πράξεις, ἀνοσιουργοτέρους καὶ θεομισήτους οὐσας, φιλαληθῶς δ' ὅμως, ὥς ἐφορῶντος καὶ ἐπιβλέποντος τοῦ παντεπόπιου θεοῦ, καὶ ἀπερίττως, εἰς ὠφέλειαν τοῖς μετέπειτα καὶ τοῖς νῦν πλανωμένοις ἀθλίοις καὶ ἀτασθαλίοις ἀνδραρίοις εἰς τὴν τοῦ παρανομιώτατου βδελυρὰν **10** κακοδοξίαν, τὰ ἀπὸ τῆς δεκάτης λέγοντας ἰνδικτιῶνος ἔτους πρώτου τῆς αὐτοῦ βασιλείας. αὐτὸς γὰρ ὁ πανώλης καὶ **D** ἐμβρόντητος αἰμοβόρος τε καὶ ἀγριώτατος θῆρ, τυραννικῶς καὶ οὐκ ἐννόμως τῷ κράτει χρῆσάμενος, πρῶτον μὲν ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς ἀχράντου **15** καὶ παναγίας μητρὸς αὐτοῦ καὶ πάντων τῶν ἀγίων διτίθεται, μαγείαις δὲ καὶ ἀσελγείαις καὶ αἰμοθυνοίαις καβαλλίαις τε κύπροις καὶ οὖροις ὑπατώμενος, μαλακίαις τε μὴν καὶ δαιμόνων ἐπικλήσει χαίρων, καὶ πᾶσιν ἀπλῶς ψυχοφθόροις

4. δὲ add. ex A. 7. καὶ ἐπιβλ. om. A. 8. παντεπόπιου A, πανιόπιου vulg. 9. ἀθλίοις om. A. 12. τῆς αὐτοῦ βασι. om. A. 13. θῆρ add. ex A. 16. διτίθεται, μαγείαις δὲ καὶ A, διτίθεται μαγείαις, καὶ vulg. 17. αἰμοθυνοίαις A f, αἰμοχυσίαις vulg.

quae videlicet excogitata in Syriam, Calabriam et Cretam turpis lucri et avaritiae arte. ad haec ex prava eius opinione orta Italiae defectio, terrae motus, annonae penuria, pestilentiae, provinciarum rebelliones, ut privatas quasque calamitates praeteream, superioribus capitibus enarrata sunt. nunc irreligiosissimi et infelices undequaque filii eius nefaria gesta, sceleratiora multo deoque magis invisa decet recensere. ex veritatis tamen oraculis, cum in dei cuncta inspicientis ac iustime penetrantis conspectu positi, nulla vel rei superfluae accessione facta, quod nimirum quum praeteris, tum misellis atque improbis hominibus secundum execrandam iniquissimi imperatoris sententiam errantibus prodesset quae ab indictione decima et primo imperii eius anno deinceps gesta sunt fideliter, enarrabimus. ipse siquidem perditissimus ac mente plane stupefactus, sive potius sanguinaria ac crudelissima fera, tyranni, non legitimi imperatoris more imperium administrans, a deo imprimis et servatore nostro Iesu Christo, et ab immacolata et sanctissima eius matre, et a sanctis omnibus, mala praestigiarii arte affectata, impuritibus, effuso victimarum cruore, equinis stercoribus et lotiis seductus, obscenis tactibus, et daemonibus invocandis assuetus ab infantia, studiis deiuceps omnibus, quae

ἐπιτηδένμασιν ἐκ νεαρῆς ἡλικίας συζήσας· ἐπεὶ δὲ τὴν πα- V. 276
 τρικὴν ἀρχὴν σὺν τῇ κακίᾳ παρέλαβεν, τί δεῖ λέγειν, ὅσην ἐκ
 προσιμίων ὁ παμμίαρος τὴν κακίαν ἐκίσσησεν, καὶ εἰς προῦ- P. 347
 πτον αὐτὴν καὶ ἐναέριον ἀνεργήσας γλῶσγα· οὐ μικρὰ γὰρ
 5 ταύτην βλέποντας τοὺς Χριστιανούς κατέλαβεν ἀθυμία, ὥστε
 πάντα ἐκ προσιμίων εὐθὺς δι' ἰταμότητα μισῆσαι αὐτόν, καὶ
 Ἀρταβάσδην κορυοπαλάτῃ καὶ κόμητι τοῦ Ὀψικίου προστεθῆ-
 ναι γαμβροῦ τε αὐτοῦ ὄντι ἐπ' ἀδελφῇ Ἀννῇ, καὶ τὴν βασι-
 λείαν αὐτῷ ὡς ὀρθοδοξῶ παραδοῦναι. τῷ δ' αὐτῷ ἔτι ἀντι-
 10 λεν Ἰσαῦμ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς τοὺς κατὰ πᾶσαν πόλιν τῆς
 ὑπ' αὐτοῦ ἀρχῆς αἰχμαλώτους Χριστιανούς, ἐν οἷς καὶ Εὐ-
 σταθίος ὁ μακάριος υἱὸς Μαρίνου τοῦ περιβλέπτου πατρικίου
 πολλὰ βιωσθείς, καὶ τὴν αὐτοῦ εἰληκρινῇ πίστιν μὴ ἀρνησάμε- B
 ρος, μάρτυς ἀληθῆς ἀνεδείχθη εἰς Χαράν πόλιν οὖσαν τῆς
 15 Μεσοποταμίας ἐπίσημον, ἔνθα καὶ τὰ τίμια αὐτοῦ καὶ
 ἄγρια λείψανα ἰάσεις παντοίας ἐπιτελοῦσι θεῖα χάριτι· καὶ
 πολλοὶ ἕτεροι διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐν Χριστῷ ἐτελειώ-
 θησαν.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α'.

A. M. 6233

20 Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ διώκτης τῶν πατροπαραδότων Θεσμῶν C

8. γαμβροῦ τε αὐτοῦ A, γαμβροῦ τε αὐτῷ vulg.

10. πᾶσαν

πόλιν A, πόλ. πᾶσ. vulg.

11. καὶ add. ex A.

12. Μαρια-

νοῦ A. 14. Χαράν A.

animam perdunt et perniciem ingerunt, a primis annis innutritus fuit. postquam vero paternam potestatem eiusque simul inpietatem haereditario iure adiit, quis explicare valeat, quas malitiae turbas ab ipsis primordiis scelestus ille ac piaculis omnibus infectus moverit, et quas per universum orbem, tanquam per aeris spatium, malorum evomuerit flammās? non levis etenim incendiorum huiusmodi spectatores tristitia et animorum consternatio incessit, adeo ut ab imperii statim principio propter innatam truculentiam omnes exosum habuerint, et in Artabasdam eurypalatem et Opsicii comitem et ob locatam sororem Annam eius generum, ceu rectum de fide sensum iugiter retinentem, bene affecti imperium studuerint transferendum. caeterum eodem anno Isam Arabum princeps Christianis captivos per singulas ditionis suae urbes ad unum interfecit, inter quos beatus Eustathius Marini spectabilis patricii filius multa passus tormenta, nec sinceram suam fidem ob id eiuans, in Charan celebri Mesopotamiae urbe, verius atque illustris martyr eluxit, ubi venerandae sanctaeque eius reliquiae, gratia dei opitulante, omnis generis praebent medelam. sed et multi alii per martyrrium effuso sanguine consummati sunt.

Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

A. C. 733

Hoc anno dei iudicio ita ordinante, et offensarum nostrarum mul-

Κωνσταντῖνος ἐβασιλευσεν θείοις κρίμασι καὶ πλήθει παι-
 σμάτων ἡμῶν. τῷ οὖν Ἰουνίῳ μηνί, εἰκόστη ἐβδόμη τῆς ἐπέ-
 κεινα δεκάτης Ἰνδικτιῶνος, ἐξεληθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ Ὀψι-
 κίου κατὰ τῶν Ἀράβων, ἦλθεν ἐν τῇ λεγομένῃ Κρασιῷ. τοῦ
 δὲ Ἀρταβασδοῦ ἐν τῇ Δορυλαίῳ μετὰ τοῦ Ὀψικίου λαοῦ 5
 ὄντος, ἐπεβλέποντο ἀλλήλοις. ἀποστείλας δὲ Κωνσταντῖνος
 πρὸς αὐτόν, ῥητίζτο τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ πεμψθῆναι αὐτῷ, ὥς,
 D ὅτε ἀνεψιοὺς αὐτοῦ, ποθῶν ἰδεῖν αὐτούς. σκοπὸς δὲ ἦν αὐ-
 τῷ κατασχεῖν αὐτούς καὶ φρουρῆσαι. ὁ δὲ τὸν δόλον νοήσας
 καὶ ἀπογνοὺς ἑαυτοῦ γινώσκων τε τὴν ἄμετρον πονηρίαν 10
 αὐτοῦ, διαλαλήσας τε τῷ λαῷ καὶ πείσας, ὥρμησε κατ' αὐτοῦ
 σὺν παντί τῷ πλήθει, καὶ τὸν μὲν πατρίκιον Βησῆρ τὸν
 σαρακηνόφρονα προῦπαντήσαντα ῥωμφαίᾳ ἀνέειλεν· ὁ δὲ
 Κωνσταντῖνος παρέμπιν εὐρὼν ἐστρωμένον καὶ ἐπιβὰς αὐτοῦ,
 ἔφηνγεν εἰς τὸ Ἀμῶριον, καὶ προσδραμὼν τῷ θέματι τῶν 15
 P. 348 ἀνατολικῶν στρατηγομένων τότε ὑπὸ τοῦ Ἀσγγίνου περισώ-
 ζεται ὑπ' αὐτῶν, δεξιούται τε τούτους μεγάλαις ὑποσχέσεσιν
 καὶ πρὸς Σισιννάκιον ἀποστέλλει εὐθύς στρατηγὸν ὄντα τὸ
 τηρικαῦτα τοῦ θέματος τῶν Θρακησίων, καὶ πείθει αὐτούς
 συμμαχεῖσθαι αὐτῷ. ἐπεῦθεν οὖν μάχαι δεινόταται καὶ ἀν-20

9. τὸν add. ex A. 13. ῥωμφ. A. 14. εἰς αὐτὸ A ε, ἐπ'
 αὐτὸ f. 16. Ἀσγγίνου A. 18. τὸ τηρικ. A, τοῦ τηρ. vulg.
 19. τοῦ add. ex A.

titndine poenas provocante, patriorum institutorum persecutor Con-
 stantinus imperium accepit. mensis itaque Iunii die vicesimo septi-
 mo ad insequentem indictionem decimam pertinente, adversus Arabes
 circa Opsicii regionem expeditione suscepta, ad urbem, quae Crasus
 dicitur, venit. cum vero Artabasdu Opsicii militum manu comitatus
 Dorylaei versaretur, mutnam de se sibi invicem suspicionem ingere-
 bant. Constantinus autem missis ad Artabasdu litteris, filios eius,
 ceu nepotes ex sorore, et quasi videndi eos avidus, ad se transmitti
 postulavit. id autem eius animo inerat consilium, ut pueros retine-
 ret et servaret sub custodia. ille dolum subodoratus, et de rebus suis
 desperans, eed inexplicabilem eius nequitiam expertus, exercitum al-
 loquitur, et ad res novandas inducit, ac mox cum copiis omnibus
 adversus eum suscipit protectionem, primoque belli impetu Beier Sara-
 cenica doctrina infectum sibi obviam factum ferro obtruncavit. Constan-
 tinus autem veredarium sella instructum ac forte repertum conscendit,
 et in Amorium se fuga surripit, tum vero ad orientalium thema, cui
 tunc Longinus praeerat, se recipiens, de salute securitatem accipit, ac
 vicissim magnis pollicitationibus eos demeretur. inde continuo ad Si-
 sinnacium, eiusdem Thracensium thematis ducem, mittit, qui secum
 eos militare suaderet. hinc imperii in se ipsum armati saevissimae

θοπλισμοὶ γίνονται τοῖς ὑπηκόοις, ἑκατέρων βασιλέων ἀνα-
 γορευομένων. Ἀρτάβασδος δὲ γράφει πρὸς Θεοφάνην τὸν
 πατρίκιον καὶ μάγιστρον ἐκ προσώπου ὄντα ἐν τῇ πόλει διὰ
 Θαλασσίου σιλεντιαρίου τὰ πραχθέντα. ὁ δὲ προσκείμενος V. 277
 5 Ἀρταβάσδῃ, σωρεύσας τὸν λαὸν ἐν τοῖς κατηχουμένοις τῆς μεγά- B
 λης ἐκκλησίας, καὶ διὰ τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ λεχθέντος Θαλασ-
 σίου πείθει πάντας, ὥς ὁ βασιλεὺς τέθνηκεν, Ἀρτάβασδος δὲ
 ὑπὸ τῶν θεμάτων ἀνηγoreύθη βασιλεὺς. τότε πᾶς ὁ λαὸς σὺν
 Ἀναστασίῳ τῷ ψευδωνύμῳ πατριάρχῃ ἀναθέματι καὶ ἀνα-
 10 σκαφῇ ἔβυλλον αὐτὸν, ὥς ἀλύστορα καὶ ἄθεον, καὶ ἀστεῖως
 τὴν αὐτοῦ ἐδέξαντο σφαγὴν, ὥς μεγίστου κακοῦ λυτρωθέντες,
 Ἀρτάβασδον δὲ ἀνεκήρυττον βασιλέα, ὥς ὀρθόδοξον καὶ θείων
 δογμάτων ὑπέρμαχον. εὐθέως οὖν ἀποστέλλει ὁ Μονούτης
 15 τηροῦντα τῆς Θράκης τοῦ συνελᾶσαι τὸ ἐκεῖσε στρατόπεδον C
 πρὸς φυλακὴν τῆς πόλεως. κλείσας οὖν τὰς τῶν τειχέων πύ-
 λας καὶ βίγλας θέμενος, τοὺς φίλους τε Κωνσταντίνου χειρω-
 σάμενος, τύψας καὶ κουρεύσας, εἰς φυλακὰς ἀπέθετο. τοῦ δὲ
 Ἀρταβάσδου μετὰ τοῦ Ὀψικίου λαοῦ ἐν τῇ πόλει εἰσελθόντος,
 20 κατέλαβεν καὶ Κωνσταντῖνος ἐν τῇ Χρυσόπολει μετὰ τῶν δύο

1. ἑκατέρων A, τῶν ἔκ. vulg. 2. τὸν add. ex A. 6. δι'
 Ἀθανασίου A f. 9. τῷ add. ex A. 10. ἀντίθεον A. 11.
 τὴν add. ex A, item paulo post δὲ.

pugnae civiumque ad invicem conflictus, imperatoribus duobus re-
 nunciatis et ex aequo de potestate contendentibus. interim Artaba-
 sdus Theophani patricio et magistro, qui imperatoris vices in urbe
 gerebat, omnia quae gesta fuerant, per Thalassium silentiarium
 denunciat. is Artabasdus bene affectus, ad magnae ecclesiae cate-
 chumena populo collecto tum litteris tum praedicti Thalassii te-
 stimonio, imperatorem fato functum et Artabasduum a thematibus im-
 peratorem salutatum suadet. confestim populus universus Anastasio
 falsi nominis patriarcha duce diris et maledictis, ceu naturae mon-
 strum et a deo alienum, Constantinum insequitur, caedem eius quasi
 ingenti malo liberati gratanter excipit, et Artabasduum, velut orthodo-
 xum et sacrorum dogmatum defensorem, imperatorem proclamat. his
 ita gestis Monutes Nicephorum filium Thraciae ducem, ut eius pro-
 vinciae exercitum ad urbem custodiendam adduceret, misit, tum moe-
 nium portis subinde firmiter obseratis, dispositisque ad ea vigiliis, mox
 Constantioi amicos comprehensens verberibus et capillorum deton-
 sione castigatos in carceres detruxit. Artabasdus vero cum Opsicii co-
 piliis urbem iam ingressus, Constantinus thematibus duobus, Thracen-
 sium, dico, et orientalium, stipatus Chrysopolim advenit cumque nil

θεμάτων, Θρακησίων τε, φημί, καὶ ἀνατολικῶν, καὶ μηδὲν
 ἰσχυρὰς ὑπέστρεψεν, καὶ ἐχέειμασεν εἰς τὸ Ἀμώριον. ὁ δὲ
 Ἀρτάβασδος κατὰ πᾶσαν τὴν πόλιν τὰς ἱερὰς εἰκόνας ἀνεστή-
 λωσεν. οἱ δὲ Ἀραβες αἰσθόμενοι τὴν τοῦτον κατ' ἀλλήλων
 D μάχην, πολλὴν αἰχμαλωσίαν ἐποίησαντο εἰς Ῥωμαϊάν, τοῦ 5
 Σουλεϊμάν στρατηγοῦντος αὐτοῖς. Ἀναστάσιος δὲ ὁ ψευδώνυ-
 μος πατριάρχης κρατήσας τὰ τίμια καὶ ζωποια ἔϋλα ὤμοσε
 τῷ λαῷ, ὅτι μὰ τὸν προσηλωθέντα ἐν αὐτοῖς, οὕτως μοι
 εἶπεν Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς, ὅτι μὴ λογίσῃ νῖδον Θεοῦ εἶ-
 ναι ὃν ἔτεκεν ἡ Μαρία, τὸν λεγόμενον Χριστόν, εἰ μὴ ψιλὸν 10
 ἄνθρωπον. ἡ γὰρ Μαρία αὐτὸν ἔτεκεν, ὥς ἔτεκεν ἐμὲ ἡ
 μητηρ μου ἡ Μαρία. καὶ τοῦτο ἀκούσαντες οἱ λαοὶ ἀνέσκα-
 ψαν αὐτόν.

A.M. 6234 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Στεφάνου ἔτος α'.

P. 349 Τούτῳ τῷ ἔτει τέθνηκεν Ἰσαμ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός. 15
 οὗτος τὴν ἀγιοτάτην ἐκκλησίαν τῆς Ἀντιοχείας ἐπὶ μ' χρό-
 νους χηρεύουσιν, κωλύοντων τῶν Ἀράβων γενέσθαι πατριάρ-
 B χην ἐν αὐτῇ, ἔχων τινὰ προσφιλεῖ μονάζοντα Σύρον, ὀνόματι
 Στέφανον, ἀγροικότερον μὲν, εὐλαβῇ δέ, τοὺς κατὰ τὴν ἑῴαν
 Χριστιανούς, εἴπερ θέλοιεν συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πατριάρχην*, 20
 ψηφίσασθαι αὐτὸν Στέφανον. οἱ δὲ θεόθεν τοῦτο νομίσαν-

4. κατάλληλον Α. 19. τὴν add. ex Α. 21. αὐτὸν Στ. — —
 γενέσθαι om. e f.

proficeret, retro cedere coactus, ad Amorium hiberna duxit. interim Artabasduus sacras imagines per singulas civitates erexit. occasione vero duorum principum de rerum summa ad invicem contendentium, Arabes, Sulimane duce, infinitam captivorum praedam e Romanorum terris abduxerunt. caeterum Anastasius falso nomine patriarcha, veneranda ac vivifica crucis ligna manibus tenens, interposito insiurando coram plebe disseruit: per eum, qui lignis istis suffixus est, ita mihi dixit imperator, ne dei filium, quem genuit Maria, quique Christus dicitur, uspiam reputaveris, quam simplicem ac nudum hominem. eum etenim in lucem Maria protulit, in eum modum, quo me mater mea Maria genuit. his auditis populus universus eum imperio abdicatum pronuntiavit.

A. C. 734 Antiochiae episcopi Stephani annus primus.

Hoc anno Isam Arabum dux mortuus est. is sanctam Antiochiaee ecclesiam pastore iam annus 40 viduatam, Arabibus nimirum patriarcham eligi prohibentibus, in priorem statum reposuit. quempiam etenim monastici instituti Syrum, nomine Stephanum, sibi familiarem, rusticum quidem, at pietate clarum, Christianis in oriente positus, si modo hunc admitterent, patriarcham eligendi liberam fecit potestatem. illi divinitus hoc fieri arbitrati, ipsum Stephanum in Antiocheu-

τες γενέσθαι χειροτονουσιν αὐτὸν ἐν τῇ Θρόνῃ Θεουπόλεως.
κάκειθεν ἕως τοῦ νῦν διέδραμεν τὸ ἀκώλυτον.

Τούτῃ τῇ ἔτει ἐπεκράτησεν Οὐαλιδὺς υἱὸς Ἰσαμὶ τῆς Ἀρά-
βων ἀρχῆς· πρὸς δὲ Κωνσταντῖνος Ἀνδρέαν σπαθάριον,
5 Ἀρτάβασδος δὲ Γρηγόριον λογοθέτην ἐξέπεμψαν, τὰ πρὸς
συμμαχίαν ζητοῦντες ἀμφοτέροι· ἀβροχίας δὲ πολλῆς γενο- C
μένης καὶ σεισμοῦ κατὰ τόπους, ὥς ἐνωθῆναι ὄρη πρὸς ἄλ-
ληλα κατὰ τὴν ἔρημον Σαβᾶ, καὶ κώμας ὑπὸ γῆν καταπτω- V. 278
θῆναι. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Κοσμάς ὁ πατριάρχης Ἀλεξανδρείας
10 ὠρθοδόξῃσιν σὺν τῇ πόλει αὐτοῦ ἐκ τῆς τῶν μονοθελητῶν κα-
κοδοξίας, κρατησάσης ἀπὸ Κύρου τοῦ ἐπὶ Ἡρακλείου ἐπισκό-
που Ἀλεξανδρείας. ἐπιστράτευσεν δὲ Γάμερ τὴν Ῥωμανίαν
μετὰ πλήθους Ἀράβων, καὶ πολλοὺς αἰχμαλωτεύσας, ἐπέστρε-
ψεν. ἐφάνη δὲ σημεῖον ἐν τῷ οὐρανῷ κατὰ βορρᾶν μηνί
15 Ἰουνίου. Οὐαλιδὺς δὲ Πέτρον τὸν ἀγιώτατον μητροπολίτην Λα-
μασκοῦ γλωττοτομηθῆναι ἐκέλευσε, ὥς ἀναφανδὸν ἐλέγχοντα D
τὴν τῶν Ἀράβων καὶ Μανιχαίων δυσσεβείαν. ἐξώρισεν δὲ
αὐτὸν κατὰ τὴν εὐδαιμόνα Ἀραβίαν, ἔνθα καὶ τελειοῦται
μαρτυρήσας ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τρανῶς ἐκφωνήσας τὴν Θείαν
20 λειτουργίαν, ὥς οἱ διηγούμενοί φασιν ἰδίαις ἀκοαῖς τοῦτο

2. τοῦ om. A. 8. καταποθῆναι A. 10. αὐτοῦ A e f, αὐτῇ
vulg. 12. Ἄμερ A. 14. ἐν τῷ οὐρανῷ add. ex A. 20.
τοῦτο add. ex A.

sim Theupoleos sede episcopum collocant, atque ita ad hodiernum
usque diem eligendo patriarchae nullum impedimentum a Saracenis
affertur.

Hoc anno Valid filius Isam Arabum principatu potitus est, ad
quem Constantinus Andream spatharium, Artabasdos vero Gregorium
logothetam, ambo suppetias sibi dari postulantes, miserunt. diuturna
vero imbris penuria et terrae motus varia loca adeo concusserunt, ut
in deserto Saba montium cacumina ad invicem colliderentur, et pagi
terra absorberentur. eodem etiam anno Cosmas Alexandriae patriar-
cha cum ipsa civitate, monotheletarum pravitate a Cyri, qui sub He-
raclio vixit, temporibus eam civitatem obtinente, abinrata, et errore
cognito ad orthodoxam ecclesiam rediit. porro Gomer Saracenorum
copiis comitatus in Romaniam impressionem fecit, et collecta ingenti
captivorum praeda, in patriam remeavit. mense Iulio signam ad septen-
trionalem caeli partem apparuit. porro Valid Petro sanctissimo Da-
masci metropolitae, cum Arabum et Manichaeorum impietatem palam
arguenti, linguam praescindi iussit, et in felicem Arabiam exnlem de-
portari. ibi pro Christo martyrium passus, distinctisque apertae lo-
quelae verbis sacrum celebrans, ut qui retulerunt proprio auditu se
percepisse confirmant, morte consummatur. eius aemulus et eiusdem

Theophanes.

41

πεπληροφορεῖσθαι. τούτου ζηλωτῆς καὶ δμῶννμος Πέτρος, ὁ κατὰ τὸν Μαϊοῦμῶν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἀνεδείχθη χρόνοις, μάρτυς ὑπὲρ Χριστοῦ αὐτομόλως. νόσῃ γὰρ συσχεθεῖς, προσεκαλέσατο τοὺς τῶν Ἀραβίων ἄρχοντας, ὅτε συνήθεις αὐτῷ ὄντας, χαρτουλαρίῳ τελοῦντι τῶν δημοσίων φόρων, καὶ φησι 5
 P. 350 Θεοῦ λάβοιτε, καὶ ἅπιστα τυγχάνητε φίλοι. τῆς διαθήκης δέ μου μάρτυρας ὑμᾶς εἶναι βούλομαι τοιαύτης οὐσης· πᾶς ὁ μὴ πιστεύων εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον, τὴν ὁμοούσιον καὶ ζωαρχικὴν ἐν μονάδι τριάδι, πεπληρωται τὴν 10
 ψυχὴν, καὶ τῆς αἰωνίου κολάσεώς ἐστιν ἄξιος. τοιοῦτός ἐστιν καὶ ὁ Μουαμῆδ ὁ ψευδοπροφήτης ὑμῶν καὶ τοῦ Ἀντιχρίστου πρόδρομος· ἀπόστητε οὖν, εἰ ἐμοὶ πείθεσθε μαρτυρομένην σήμερον ὑμῖν τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τῆς ἐκείνου μυθολογίας. εὐνοῶ γὰρ ὑμῖν σήμερον, ἵνα μὴ σὺν ἐκείνῳ κολασθῇ- 15
 B τε. ταῦτα καὶ ἄλλα πλεῖστα θεολογοῦντος αὐτοῦ ἀκούσαίτες θάμβει τε καὶ μανίᾳ συσχεθέντες, μακροθυμεῖν ἔδοξαν, ὥς ἐκ τῆς νόσου παραφρονοῦντα τοῦτον οἰόμενοι· μετὰ δὲ τὸ διαγενέσθαι αὐτὸν ἐκ τῆς νόσου, ἤρξατο μεγαλοφρονότερον ἀνα-

1. καὶ δμῶν. A, καὶ ὁ δμ. vulg. 2. αὐτοῖς] αὐτόθι A f. 3. αὐτόμολος A. 5. χαρτουλαρίῳ τελ. A, χαρτουλαρίον τε τελ. vulg. 7. εἰ καὶ — τυγχάνητε A. τῆς add. ex A. 12. καὶ prius add. ex A. 14. σῆμ. ὑμῖν A, ὑμ. σῆμ. vulg. 18. παραφρονοῦντα — — νόσου om. A. 19. μεγαλοφ. A, μεγαφ. vulg.

nominis consors Petrus apud Mainmam insigne pro Christo martyrium sub hac tempora sponte tulit. morbo quippe deteutus, Arabum proceres, seu ex chartularii publicorum vectigalium munere ipsis notus, sibi familiares ad privatum colloquium invitavit. tum is ad illos, vestrae huius, inquit, ad me visitandum profectionis mercedem a deo recipiatis precor; licet enim fidei luce privati, amici tamen estis censendi. testamenti itaque mei, quod huiusmodi est, volo vos esse testes: qui non credit in patrem, filium et spiritum sanctum, consubstantialem et vivificam in unitate naturae personarum trinitatem, is animae oculis oecaecatus est, et aeterno supplicio dignus. Muamed falsus vester vates et Antichristi praecursor eiusmodi exiit. quamobrem si mihi nunc caelum et terram coram vobis obtestanti aliqua tenus fidem adhibetis, fabulosam et deliram eius doctrinam eiurate. hoc necessitudinis erga vos meae praesens argumentum benevolum hoc admittite consilium, ne parem cum eo cruciatum sustineatis. Arabes sacros istos et pares alios sermones explicantem audientes, et una simul stupore et insania correpti, virum bene valere iusserunt, tanquam in mentis delirium eum lapsum arbitrati. is ubi vires ex

πράξειν· ἀνάθεμα Μουαμέδ καὶ τῇ μυθογραφίᾳ αὐτοῦ, καὶ
 πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν αὐτῇ. τότε τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν
 ὑποστάς, μάρτυς ἀνεδείχθη. τοῦτον ἐγκωμίαις λόγων τετίμη-
 5 κε· ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὁ καλῶς ἐπικληθεὶς Χρυ-
 σορροάς διὰ τὴν ἐπανθοῦσαν αὐτῷ τοῦ πνεύματος ἐν τε λόγῳ
 καὶ βίῳ χρυσαυγὴ χάριν, ὃν Κωνσταντῖνος ὁ δυσσεβὴς βασι- C
 λεὺς ἐτήσιw καθυπέβαλεν ἀναθέματι διὰ τὴν ὑπερβάλλουσιν
 ἐν αὐτῷ ὁρθοδοξίαν, καὶ ἀντὶ τοῦ παππικοῦ ὀνόματος αὐ-
 τοῦ Μανσοῦρ, ὃ ἐρμηνεύεται λελυτρωμένος, Μανζηρόν Του-
 10 δαϊκῷ φρονήματι μετονομάσας τὸν νέον τῆς ἐκκλησίας διδά-
 σκαλον.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαῖw Ἀρτάβασδος ἐπὶ τὰ μέρη
 τοῦ Ὀψικίου ἐξελθὼν, τὴν Ἀσίαν στρατολογήσας κατέλαβεν,
 ἐκπορθῶν αὐτήν. Κωνσταντῖνος δὲ τοῦτο μαθὼν, ἐκίνησεν
 15 κατ' αὐτοῦ. καταλαβὼν δὲ αὐτὸν εἰς τὰ μέρη τῆς Σάρδης
 ἀπὸ τοῦ Κελβιανοῦ ἀνερχόμενον καὶ συμβαλὼν μετ' αὐτοῦ
 πόλεμον, τρέπει αὐτὸν καὶ καταδιώκει μέχρι Κυζίκου. ὁ δὲ D
 τὴν Κύζικον καταλαβὼν, καὶ εἰς δρόμωνα εἰσελθὼν, διασω-
 ζεται ἐν τῇ πόλει. μηνὶ δὲ Ἀγούστῳ τῆς αὐτῆς ια' Ἰνδι- V. 279
 20 κτιῶνος Νικήτας ὁ μονοστράτηγος υἱὸς Ἀρταβιάδου συμβαλὼν

1. καὶ τῇ A, ἐκ τῇ vulg. 5. ἐπανθοῦσαν[οὖσαν A. τοῦ
 πνεύματος — — — — — ὑπερβ. ἐν αὐτῷ om. a. 10. ἐκκλησίας
 A, ἡλικίας vulg. 15. αὐτὸν add. ex A. 16. καὶ συμβ. A,
 συμβ. vulg.

infirmirate recepit, valida voce publice vociferari: anathema Muamed
 et fabulosae eius doctrinae credentibusque in eum omnibus. extem-
 plo gladii poenae suppositus, martyr declaratur. eum orationum sua-
 rum encomiis sanctus pater noster Ioannes, ob eloquii sanctitatisque
 velut aureo fulgore radiantem spiritualem gratiam Chrysorrhoeas recte
 cognominatus, celebravit. Ioannem etiam istum Constantinus impius
 imperator execrationibus annuatim renovatis ob eminentem illius in
 recta fide doctrinam subiicere solebat, et Mansur aviti nominis, quod
 vertitur redemptus, vice, Manzerum novum ecclesiae doctorem sensu
 plane Iudaico vocitabat.

Eiusdem etiam anni mense Maio ad Opsicii regionem profectus
 Artabasus, Asiam, dum iter ageret, sub potestatem redegit, et pro-
 vinciam depopulatus est. eo comperto Constantinus copias in eum
 eduxit. ubi Sardinum attigit fines a Celbiano redeuntem offendit, et
 manibus cum eo consertis, in fugam vertit, et ad Cyzicum usque in-
 sequitur. ille Cyzicum ingressus, dromonem subinde conscendit, et
 in urbem salvum se recipit. mense autem Augusto eiusdem undeci-
 mae indictionis Artabasdi filius supremus copiarum eius ductor ad
 Modrinem cum Constantino bello congressus fugam arripit, Tiridates

Κωνσταντίνῳ εἰς πόλεμον πρὸς τῇ Μοδρινῇ φεύγει τραπεῖς, καὶ τὸν μὲν πατρίκιον Τηριδύτην τὸν Ἀρμένιον στρατιωτὴν γενναῖον ὑπάρχοντα καὶ ἑξαδελφον Ἀρταβάσδου σὺν ἄλλοις ἐπιλέκτοις ἄρχουσιν ἀνέειλεν. ἑκατέρων δὲ τῶν μερῶν πτώσις οὐ μικρὰ γέγονεν Ἀρμενίων τε καὶ Ἀρμενιακῶν μαχησαμένων 5 πρὸς ἀνατολικούς καὶ Θρακησίους τοὺς ὑπερμάχους τοῦ Κωνσταντίνου. ὁ δὲ ἀρχέκακος διάβολος τοιαύτην κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἡγεῖρεν μανίαν κατὰ τοὺς χρόνους τούτους καὶ

P. 35, ἀλληλοσφαγίας, ὥστε τέκνα κατὰ γονέων καὶ ἀδελφούς κατὰ ἀδελφῶν συγκατεσθαι ἀφειδῶς εἰς σφαγὴν, καὶ ἀνηλεῶς ἐμ- 10 πυρίζειν τὰς ἀλλήλους ὑπαρχούσας στάσεις τε καὶ οἰκίας.

A.M. 6235 Ἀράβων ἀρχηγῷ Οὐαλὶδ ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει κατὰ βορρᾶν ἐφάνη σημεῖον, καὶ κόνις Βκατῆλθεν εἰς τόπους. γέγονε δὲ καὶ σεισμὸς εἰς τὰς Κασπίας πύλας· καὶ ἀνηρέθη Οὐαλὶδ ὑπὸ τῶν Ἀράβων μηνὶ Ἀπριλ- 15 λίῳ 15, ἡμέρῃ ε', ἄρξας ἔτος α', καὶ κρατεῖ τῆς ἀρχῆς Ἰζίδ ὁ Λειψός. οὗτος χρήματα πολλὰ σκορπίσας ἐκράτησε τὴν Δαμασκόν, καὶ δεξιὰς ἔλαβεν τοῦ ἄρχεῖν ἐκ τῶν κατὰ τὴν Δαμασκόν καὶ Περσίδα καὶ Αἴγυπτον Ἀράβων. Μαρουάμ 20 νιὸς Μουαμὶδ τὴν Ἀρμενίαν διέπων ἀκούσας ταῦτα, κατα- λαμβάνει τὴν Μεσοποταμίαν, ὑπερμαχῶν τῷ δοκεῖν τῶν τέ-

2. τῶν Ἀρμενίων A. 4. ἀνέειλεν A, ἀνείλον volg. δὲ add. ex A. 9. ἀλληλοσφαγίας 2. 11. τε add. ex A. 18. ἐκ τῶν mg. Par., ἐκ τοῦ volg.

patricius Armenius miles generosus, Artabandi consobrinus, cum selectis aliis proceribus cadit, Armeniorum et Armeniacorum adversus orientales et Thracenses Constantini ius defendentes depugnantium cadces utrimque haud minima facta. calamitatis omnis auctor diabolus talem inter Christianos dementationem et caedes reciprocas sub haec tempora excitavit, ut filii adversus parentes, et fratres in fratres necem nullo sanguinis aut indulgentiae discrimine irruerent, suasque invicem ipsorum domus atque facultates citra illati damni sensum flammis perderent.

A. C. 735 Arabum ducis Valid annus primus.

Hoc anno in boreali caeli parte signum apparuit, pulvisque imbris instar in diversa loca decidit. ad Caspiae etiam portas terrae motus contigit. mensis Aprilis die decimo sexto, hebdomadis feria quinta, Valid Arabum factione sublatu post imperii annum unicum, cui filius Izid cognomento Leipsus, id est diminutus, successit. is maxima pecuniarum vi erogata, Damascus obtinuit, atque ab Arabibus, qui Damascus, Persidem et Aegyptum incolebant, dexteras in imperii confirmationem accepit. Marvam autem filius Muamed, Armeniae rector, his auditis Mesopotamiam occupat, filius Valid, ut videbatur, in tute-

κνων Ουαλίδ, καὶ ἐναντιοῦμενος τῷ Ἰζίδ. καὶ μετὰ μηνος ἔ
 θνήσκει ὁ Ἰζίδ καταλείψας Ἀβραὶμ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν ἐπὶ C
 τῆς Λαμασκοῦ διάδοχον. τούτῃ παραταξιόμενος Μαρουάμ
 ἔχων τοὺς τῆς Μεσοποταμίας ἔρχεται εἰς Ἐδεσσαν, κακείθεν
 5 εἰς τὰ μέρη Λαμασκοῦ καὶ Ἀντιλιβάνου, εἰς κάμπον λεγόμε-
 νον Γαρίς. κακεί συμβαλὼν τῷ Σουλεϊμάν, [θνήσκει] παρὰ
 τῷ ποταμῷ Λιτᾶ, τοῦτ' ἔστι Κακῷ, τρέπει αὐτόν, καὶ ἀναιρεῖ
 χιλιάδας κ', καὶ μόνος Σουλεϊμάν μετ' ὀλίγων φυγὰς κατὰ
 τὴν Λαμασκὸν διασώζεται. εἰσελθὼν δὲ ἐν αὐτῇ ἀνέβλεν τοὺς
 10 υἱοὺς Ουαλίδ, ὧν ὑπερμαχεῖν ἐδόκει Μαρουάμ, καὶ ἐξῆλθεν
 τῆς Λαμασκοῦ, χρήματα σφετερισάμενος ἱκανά. καταλαβὼν
 δὲ καὶ Μαρουάμ τὴν Λαμασκὸν, ἀνέβλεν πολλοὺς τῶν ὑπερ-
 εχόντων καὶ τοὺς συνεργήσαντας τῷ φόνῳ τοῦ Ουαλίδ καὶ D
 τῶν τέκνων αὐτοῦ, καὶ ἄλλους ἡκρωτηρίασεν. τὰ δὲ χρήματα
 15 καὶ τοὺς θησαυροὺς ἅπαντας μετέστησεν εἰς Χαρρὰν τὴν πό-
 λιν Μεσοποταμίας.

Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μηνὶ δεκάτῃ καὶ δευτέρῃ Ἰνδικτιῶν
 κατελθὼν Κωνσταντῖνος ἐπὶ τὰ μέρη Χαλκηδόνος, ἀντιπέρα-
 σεν ἐν τοῖς Ὁρακλήσις μέρεσιν, Σισινιόν τοῦ στρατηγοῦ τῶν
 20 Ὁρακησιῶν διὰ τῆς Ἀβύδου περάσαντος, καὶ τῷ χειρσὶνί τεί-

4. καθεῖθεν Α, ἐκεῖθεν vulg.

5. εἰς τόπον λεγ. Α e.

6.

θνήσκει — — Σουλεϊμάν om. Α, θνήσκει omnino expunge-
 dum videtur.

8. μετ' ὀλίγον Α.

13. τοῦ Ἀλιδ vulg.

14.

καὶ ἄλλους Α, καὶ τοὺς ἄλλ. vulg.

20. τελεῖ Α, τελεῖ vulg.

Iam accepturus, et Izid adversarium se oppositurus. post menses vero
 quinque moritur Izid, fratre suo Abrama Damasci successore relicto,
 adversus quem Marvam exercitum ex Mesopotamiae Arabibus instru-
 ens Edessam venit, indeque versus Damascum et Antilibanum in
 campum, qui dicitur Garis, praelioque ibi ad fluvium Litam, id est
 Malum, inito cum Sulimane, ipsum fugat, et ex eius copiis hominum
 viginti millia delet, adeo ut Suliman cum paucis ac ferme solus Dama-
 scum fugam arripuerit. Is urbem ingressus filios Valid, quorum partes
 tueri Marvam videbatur, e medio sustulit, et magna pecuniarum vi
 sibi addicta loco excedit. Marvam demum Damascum perveniens,
 multos ex proceribus eosque etiamnum qui Valid et liberorum eius
 mortis se praeberant auctores interfecit, reliquos membris mutilatos
 vivere permisit, pecuniam autem omnesque thesauros Charram Meso-
 potamiae urbem transportavit.

Mense vero Septembri duodecima indictione Constantinus Chal-
 cedonem versus profectus, trajecto freto, in Thraciam perrexit. Sisini-
 o Thracensium duce ad Abydum transfretante, ac subinde Byzantii
 muros, qui continuentem spectant, obsidente. is ubi Charsii portam

χει παρακαθίσαντος. καὶ ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Χυρσίον πόρταν διέδραμεν ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης ἑαυτὸν τοῖς ὄχλοις ἐπιδεικνύων, καὶ πάλιν ὑπέστρεψεν, καὶ ἠπλίκενυσεν εἰς τὸν ἅγιον P. 35a Μάμαντα. οἱ δὲ τῆς πόλεως ἤρξαντο στενοῦσθαι εἰς τὰς δαπάνας, καὶ ἀποστείλας Ἀθανάσιον τὸν ἀσηκρήτις καὶ Ἀρτά- V. 280 βασδον τὸν δομέστικον αὐτοῦ πρὸς τὸ κομίσαι διπλάνας διὰ σκαφῶν εὗρεν τούτους ὁ στόλος τῶν Κιβυρραιωτῶν ἔξω τῆς Ἀβύδου, καὶ τούτους κατασχὼν πρὸς τὸν βασιλεῦς ἀνήγαγε, καὶ τὸν μὲν σῖτον τοῖς ἰδίοις λαοῖς ἐδωρήσατο, Ἀθανάσιον δὲ καὶ Ἀρτάβασδον παραυτὰ ἐτύφλωσεν. μετὰ ταῦτα ἔδοκί- 10 μαιεν Ἀρτάβασδος ἀνοῖξαι τὰς τοῦ χερσαίου τείχους πόρτας, καὶ συμβαλεῖν πόλεμον μετὰ τοῦ Κωνσταντίνου. καὶ γενόμενης συμβολῆς, ἐτράπησαν οἱ τοῦ Ἀρταβάσδου, καὶ πολλοὶ B ἀπέθανον, ἐν οἷς καὶ ὁ Μονούτης· κατασκευάσας δὲ Ἀρτά- βασδος κακκαβοπυρφόρους ἀπέστειλεν εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα 15 κατὰ τοῦ στόλου τῶν Κιβυρραιωτῶν, καὶ ἀπῆλασεν αὐτούς. ἐγένετο δὲ λιμὸς ἰσχυρὸς ἐν τῇ πόλει, ὥστε πρᾶθῆναι τὸν μύδιον τῆς κριθῆς νομισμάτων δώδεκα, τοῦ δὲ ὀσπρίου ἐν- νεακαίδεκα, τοῦ δὲ κίγχρου καὶ τοῦ λουπίνου νομισμάτων ὀκτώ, τὸ δὲ ἔλαιον πέντε λίτρας τοῦ νομίσματος, καὶ ὁ ξέστης 20

1. πόρταν A, πόρτην vulg. 7. Κυβερωτῶν A. 14. δ add. ex A. 15. κακκαβοπορφόρους A. 16. ἀπῆλασεν A, ἀπῆλασαν vulg. 17. ἐγέν. δὲ A, καὶ ἐγ. δὲ vulg. 18. νομισμάτων A, νομίσματα vulg. utrobique. τοῦ δὲ ὀσπρίου νομ. ἐγγ. add. ex A.

attigit, exinde ad aliam, quae Aurea nominator, plebi se ipsum palam ostendens excurrit, ac confestim reversus ad sanctum Mamantem applicuit. cives interea annonae penuria premi coepere, quamobrem Athanasium a secretis et Artabasdam domesticum ad commercium naviculis in urbem advehendum Artabasdam misit, quos cum Cibyrrhaotarum classis extra Abydi angustias obviam habuisset, detentos ad imperatorem conduxit, qui propriis quidem copiis comparatam ab illis annonam distribuit, Athanasium vero et Artabasdam extemplo lucis iacturam luere iussit. postmodum Artabasdam terrestriis muri portas eisque vias sibi liberas reddere, et cum Constantino manus couse-
rere decrevit. quare iusto praelio, fusus est Artabasdi exercitus, plurimique, inter quos Monutes, desiderati. tum Artabasdam biremes in cacabis Graecum ignem ferentes instruens, ad sanctum Mamantem adversus Cibyrrhaotarum classem summisit, quae etiamnum repulsae sunt, et retorsum actae. porro fames ingens urbem oppressit, adeo ut hordei modius nummis duodecim, leguminum novemdecim, millii lupinorumque octo aestimaretur, olei quinque librae nummo integro, vini sextarius dimidio veniret. populo itaque penuria cibi preceute,

τοῦ οἴνου τοῦ σῆμισίου. τοῦ δὲ λαοῦ θνήσκοντος ἡναγκά-
σθη Ἀρτάβασδος ἀπολύειν αὐτούς, πρὸς τὸ ἐξέρχασθαι τῆς
πόλεως. ἐπιτηρεῶν δὲ τὰ πρόσωπα, τοὺς μὲν ἐκώλυσεν. ὅθεν
τινὲς τὰ ἑαυτῶν πρόσωπα ἐκάλυπτον, καὶ γυναικίαν στολὴν
5 περιεβάλλοντο, οἱ δὲ μοναδικὸν σχῆμα, καὶ οὕτως ἡδύναντο C
λαθεῖν καὶ ἐξελεῖν. Νικήτας δὲ ὁ μονοστράτηγος ἐπισωρεύ-
σας τὸν ἴδιον λαόν, τὸν ἀπὸ Μοδρινῆς σκορπισθέντα, ἦλθεν
ἕως Χρυσόπολεως, καὶ ὑποστρέφοντος αὐτοῦ, περάσας ὁ βα-
σιλεὺς κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτοῦ, καὶ καταλαβὼν αὐτὸν ἐν Ni-
10 κομηθείᾳ, ἐχειρώσατο αὐτὸν σὺν τῷ ἀποεπισκόπῳ κουράτῳ
Μαρκελλίνῳ, ὃν παραπὰ ἀποπηθῆναι ἐκέλευσεν. τὸν δὲ
μονοστράτηγον πεδήσας διὰ τοῦ τείχους τῷ πατρὶ ἐπεδεί-
κνυεν. τῇ δὲ δευτέρᾳ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἄφνω παρατα-
ξάμενος τῇ δείλῃ διὰ τοῦ χειρσαίου τείχους τὴν πόλιν παρέ- D
15 λαβεν. ὁ δὲ Ἀρτάβασδος ἅμα τῷ πατρικίῳ Βακταγείῳ εἰς
χελάνδιον εἰσελθὼν πρὸς τὸ πύρρον ἦλθεν εἰς τὸ Ὀψίκιον, καὶ
ἀπέλθων εἰς τὸ κάστρον Πουζάνης ἑαυτὸν ἐνέκλεισεν. οὗς
χειρωσάμενος ὁ βασιλεὺς τὸν μὲν Ἀρτάβασδον σὺν τοῖς δυ-
σιν υἱοῖς αὐτοῦ ἐτύφλωσεν, τὸν δὲ Βακτάγειον ἐν τῷ Κυνη-

1. σῆμισίου A, σῆμισίου vulg. 4. ἐκάλυπτον] ἐκώλυσαν A a f.
5. περιεβάλλοντο A a, προσεβάλλοντο vulg. post σχῆμα vulgo
iterum legitur: καὶ γυναικίαν στολὴν, non item in A. 10.
ἀπὸ ἐπισκόπων A, ἀπὸ ἐπισκόπου f. 11. Μαρκελλίνῳ A a f,
Μαρκελλίνῳ vulg. 13. μηνὸς μόνος ἄφνω A f. 15. Βα-
κταγείῳ A. 16. ἦλθεν A, ἐξῆλθεν vulg. 19. τὸν δὲ B. A,
τὸν B. δὲ vulg.

coactus est Artabasdus publicam ex urbe migrandi potestatem facere, verum exeuntium observatis vultibus, quosdam detinuit, unde nonnulli vel facie velata, vel eumentia mulierum larva usi exitum sibi facilem meruere, illi monasticum habitum, alii foeminarium cultum sibi composuerunt, atque ita sub eo latere, et egressum suffurari valuerunt. caeterum Nicetas militiae supremus dux copiis ad Modrinem prius dispersis iterum collectis, Chrysopolim usque venit. cumque inde pedem refecret, traiciens imperator ipsum a tergo insequutus est, cumque ad Nicomediam tandem assequutus, vivum cepit, una cum Marcellino, qui ex episcopo curator evaserat, quem illico capitis dampnavit, at supremum militiae ducem vinculis de muro suspensum patri videndum ostentabat. demum Novembris die secundo aciebus ex improvise sub vesperam instructis, urbem per terrestrem murum invasit. Artabasdus autem una cum Bactagio patricio chelandium descendens, ad Opacium in praesens tempus recessit, exindeque ad Puzanae castrum disgressus in eo inclusum se communivit. quos cum imperator comprehendisset, Artabasdum quidem una cum eius

γίῃ ἀπεκεφάλισεν, καὶ τὴν τούτου κεφαλὴν ἐν τῇ Μιλήῳ ἐκρέμασεν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. μετὰ δὲ τριάκοντα ἔτη ὁ μνη-
 σάκακος καὶ ἄσπλαγχτος βασιλεὺς ἐπέταξεν ἀπελθεῖν τὴν ἐαν-
 τοῦ γυναῖκα ἐν τῇ μονῇ τῆς Χώρας, ἐκίσει γὰρ ἦν ταφείς,
 P. 353 καὶ ἀνασκάψαι αὐτοῦ τὰ ὀστέα, καὶ ἐν τῇ ἰδίῳ παλλίῳ βα- 5
 στάσαι, καὶ εἰς τὰ λεγόμενα Πελαγίον μνημάτων μετὰ τῶν
 βιοθανάτων ῥίψαι. ὡς τῆς ἀπανθρωπείας! πολλοὺς δὲ καὶ
 ἄλλους Ἀρταβάσδω συμμαχήσαντας τῶν προνχόντων ἀνείλεν·
 ἀναριθμήτους δὲ ἐτύφλωσεν, καὶ ἄλλους ἐχειροκόπησεν καὶ
 ἐποδοκόπησεν. ἐπέτρεψεν δὲ τοῖς σὺν αὐτῷ εἰσελθοῦσιν ἕξω- 10
 τικοῖς ἄρχουσιν εἰσελθεῖν εἰς τοὺς οἴκους καὶ διαρπάσαι τὰς
 οὐσίας τῶν πολιτῶν· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἀναριθμήτα δεινὰ
 ἐπεδείξατο τῇ πόλει. ἱππικὸν δὲ ποιήσας εἰσήγαγεν Ἀρτά-
 V. 281 βασδον σὺν τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ καὶ τοῖς φίλοις διδεδμένους διὰ
 Βιοῦ διῖππτον ἅμα Ἀναστασίῳ τῷ ψευδωνύμῳ πατριάρχῃ 15
 φλωθέντι δημοσίως καὶ ἐπὶ ὄνον ἑξανάστροφα καθήμενῃ, ὃν
 εἰς τὸ ἱππικὸν εἰσαγαγὼν ἐπόμπευσεν. πάλιν δὲ ὡς ὁμόφρονα
 αὐτοῦ ἐκφοβήσας καὶ δουλώσας, ἐν τῇ Θρόνῃ τῆς ἱερουσῆνης
 ἐκάθισεν. Σισίνιον δὲ τὸν πατρικίον καὶ στρατηγὸν τῶν
 Θρακησιῶν πολλὰ συνδραμόντα αὐτῷ καὶ συναγωνισάμενον, 20

3. αὐτοῦ A f, αὐτοῦ vulg. 12. ἄλλα add. ex A. 14. διὰ
 τοῦ ἱππικοῦ A. 17. εἰσαγαγὼν A, ἐξαγαγὼν vulg. ὁμό-
 φρων f.

duobus filiis excaecavit, Bactagium vero ad ferarum venatum capite truncari, caputque per dies tres in Milio publice suspendi iussit. de-
 mum vero post annos triginta iniuriarum memor et inclemens impe-
 rator in Choraē monasterium uxorem eius se conferre, in eo siqui-
 dem sepultus iacebat Bactagius, et eius ossa tumulo eruta proprio
 pallio deportata ad ea quae Pelagii vocitantur monumenta una cum
 his qui sibi ipsis conscias manus intulerant proicere compulit. o
 factum prorsus inhumanum! multos insuper alios ex proceribus, qui
 Artabadi partes sequuti sunt, interfecit, innumeris oculis effodit, ma-
 nus istis, aliis pedes abscidit. ad haec extraneis quos secum in ur-
 bem introduxit nobilibus civium domos penetrare, et eorum faculta-
 tes pro arbitratu sibi abripere permisit, ac denique infinita damna
 civitati intulit. celebratis etiam in circo ludis equestribus Artaba-
 dum una cum filiis et amicis vinculis alligatum, nec non Anastasium
 falsi nominis patriarcham oculis privatum, et asino facie ad caudam
 versa insidentem publice per medium circi stadium invexit, et de his
 ludibrii triumphum egit. caeterum Anastasium ceteris sententiae suae
 sectatorem probe subactum et renovandae poenae timore emendatum
 in sacerdotii sedem restituit. Sisinnium etiam patricium et Thraceu-
 sium ducem (quo adiutore ac simul praeliante imperium recepit) cou-

ἐξάδελφόν τε αὐτοῦ ὄντα, μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἐτύφλωσεν τῇ τοῦ Θεοῦ δικαίᾳ κρίσει. ὁ γὰρ βοηθῶν τῷ ἀσεβεῖ ἐμπεσεῖται εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ κατὰ τὸ γεγραμμένον. C

Ἀράβων ἀρχηγὸν Μαρουάμ, Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεο- A.M. 6236
5 φυλάκτον ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει κομήτης μέγας κατὰ τὴν Συρίαν ἐφάνη. καὶ ἐστασίασεν Θεβίτ κατὰ τοῦ Μαρουάμ καὶ Δαχάκ ὁ τῶν Ἀρουρητῶν· οὗς χειρωσάμενος Μαρουάμ ἀνέειλεν ἐν τοῖς ὁρίοις Ἐμεσῆς μετὰ πλήθους πολεμιστῶν χιλιάδων ιβ'. τῷ δ' 10 αὐτῷ ἔτει παρακλήσει τῶν Χριστιανῶν τῆς ἐφίας συννεχώρησεν χειροτονηθῆναι Θεοφύλακτον πρεσβύτερον Ἐδεσσηνῶν πα- D τριάρχην Ἀντιοχείας κοιμηθέντος Στεφάνου, καὶ τοῦτον γράμμοις καθολικοῖς τιμᾶσθαι προσέταξεν παρὰ τῶν Ἀράβων. χαρίσμασι γὰρ πνευματικοῖς ἐκεκόσμητο, μάλιστα δὲ τοῖς τῆς 15 σωφροσύνης. ἐν Ἐμεσῇ δὲ ῥά Χαλβανούς ἐφόρκεισε, τὸν δὲ Ἄβας τὰ πολλὰ τῶν Χριστιανῶν αἵματα ἐκχύσαντα, καὶ πολ- λούς τόπους πορθήσαντα καὶ αἰχμαλωτίσαντα ἀναιρεῖ ἐν τῇ φυλακῇ. σταλέντος γὰρ πρὸς αὐτόν τινος Αἰδίοπος ὑπὸ Μα- ρουάμ ἐπὶ τούτῳ, θύλακα πλήσας ἀσβέστου ζώσης εἰσῆλθεν 20 πρὸς αὐτόν· καὶ τοῦτον τῇ κεφαλῇ καὶ ταῖς αὐτοῦ ἰσίν

2. τῷ ἀσεβεῖ A, τὸν ἀσεβῆ vulg. 7. κατὰ τοῦ M. A, κατὰ τὸν M. vulg. καὶ Δαχάκ — — Μαρουάμ om. A. 8. ἀνέειλεν] καὶ ἀνῆλθεν A. 9. χιλιάδων A, χιλιάδας vulg. 10. τῆς ἐφίας add. ex A. 11. Ἐδεσσηνῶν A, Ἐδεσσηνὸν vulg. 14. τοῖς τῆς σωφροσύνης A f, σωφροσύνη vulg. 15. Χαλβάνους A. τὸν δὲ Ἄβας τὰ om. A e f. 16. αἵματα A, αἱμάτων vulg.

sobrinum licet et amicum post dies quadraginta iusto dei indicio oculis damnavit. qui enim impio fert suppetias, in manus eius, ut scriptura testatur, incidet.

Arabum ducis Marvam, Antiochiae episcopi Theophylacti aonus A. C. 736 primus.

Hoc anno cometes ingens penes Syriam in caelo visus est. Thebit et Dachac Aruritarum princeps adversus Marvam seditionem excitavit. Marvam eos comprehensos cum viris militaribus ad duodecim millia circa limites Emesae trucidavit. hoc etiam anno idem Marvam Christianis orientalibus postulantiibus Theophylactum presbyterum Edessenum Antiochiae patriarcham post Stephani obitum ordinari permisit, eundemque publicis litteris honorifice ab Arabibus saluti sanxit, spiritualibus siquidem gratiis temperantiaeque maxime ornatus erat. Chalbano insuper centum et viginti suspensio damnavit apud Emesam, Abam autem effusi Christianorum sanguinis reum, multaue loca passim depopulatum et depraedatum in carcere occidit. Aethiops enim quidam a Marvam missus saccum viva calce oppletum eius ca-

P. 354 περιθείς ἀπέπνιξεν αὐτόν, δικαίαν ἐφευρών τῷ γόητι τιμωρίαν. μαγεία γὰρ καὶ δαιμόνων ἐπικλήσει πολλά κατὰ Χριστιανῶν κακὰ ἐτεκλήνατο. οὗτος καὶ τῷ αἵματι Οὐυλὶδ ἔκοινώνησεν.

A.M 6237 Τούτῃ τῷ ἔτει Σουλεϊμὰν συνάζας τὰ στρατεύματα αὐ-5
τοῦ, αἰθῆς τῷ Μαρουάμ συμβάλλει, καὶ ἡττᾶται ἀποβαλὼν
τοῦ ἰδίου λαοῦ χιλιάδας ζ', καὶ φυγὰς εἰς Παλμύραν διασώ-
ζεται, κἀκεῖθεν εἰς Περσίδα. ἐστασίασαν δὲ οἱ Ἑμεσηνοὶ καὶ
οἱ Ἡλιουπολίται καὶ Δαμασκηνοὶ τὰς πόλεις τῷ Μαρουάμ
ἀποκλείσαντες· ὃς τὸν μὲν αὐτοῦ νῖόν κατὰ τοῦ Δαχάκ 10
B ἀποστείλας μετὰ δυνάμεως, αὐτὸς ἐπὶ τὴν Ἑμεσαν ἦλθεν, ἣν
ἐν τέτραις μηνὶ παρέλαβεν. ὁ δὲ Δαχάκ μετὰ πλείστης δυ-
νάμεως ἤρχετο. ὁ δὲ Μαρουάμ συμβαλὼν αὐτῷ κατὰ τὴν
Μεσοποταμίαν μετὰ τὸ πολλοὺς ἀναιρεθῆναι τῶν σὺν αὐτῷ
τοῦτον συλλαβὼν κτείνει· ἐν τούτοις Κωνσταντίνος Γερμα- 15
νίκειαν παρέλαβεν ἐπιστρατεύσας τὴν Συρίαν καὶ Δουλιχίαν
ἄδειαν εὐρὼν διὰ τὴν τῶν βαρβάρων πρὸς ἀλλήλους μάχην.
λόγῳ δὲ τοῦς ἐν αὐταῖς Ἀραβας ἀποστείλας ἀόπλους προσε-
λάβετο, καὶ τοὺς πρὸς πατρὸς συγγενεῖς καὶ ἐν Βυζαντίῳ με-
τῆκισεν, σὺν καὶ πολλοῖς Σύροις μονοφυσίταις αἰρετικοῖς, 20

1. ἐφευράμενος A. 2. μαγείαις A. 6. τῷ add. ex A. 7.
ἰδίον om. A. 8. καὶ οἱ Ἡλ. x. Δαμ. om. a. 15. Γερμανι-
κίαν A. 17. βαρβάρων A a f, Ἀράβων vulg. 19. πρὸς μη-
τρὸς A.

piti nariibusque adeo commode circumposuit, ut praestigiatori digno
malitia supplicio applicato, virum facile suffocaverit. magicis enim
artibus daemonumque invocationibus multorum Christianis malorum
auctor fuerat, isque etiam Valid caedis particeps extiterat.

A. C. 737 Hoc anno collectis omnibus copiis cum Marvian bello configit
Suliman, militumque septem millibus ex exercitu desideratis superat-
tur, et fugitivus Palmyram se recipit, atque inde in Persidem. Eme-
seni quoque, ut Heliopolitae et Damasceni seditione adversus Marvam
excitata, ocllusi civitatum portis eidem ingressum negaverunt. is
filio adversus Dachac cum copiosa militum manu misso, ipse Emesam
versus arma dirigit, et urbem mensium quatuor spatio in potestatem
recipit. interea Dachac ingentibus copiis stipatus accessit, cum quo
Marvam in Mesopotamia praelio congressus, multis occisis, ipsum vi-
vum captum neci tradidit. dum haec geruntur, Constantinus Germa-
niciam invadit, exercitumque in Syriam et Dulichiam emittit, accom-
dam ex barbarorum bellis vinceudi occasionem nactus. Arabes etiam ex
eis urbibus inermes eductos et in fidei suam receptos, nec non pa-
tris consanguineos cum pluribus Syris monophysitis haereticorum

ὧν οἱ πλείους εἰς τὴν Θράκην οἰκοῦντες, μέχρι τοῦ νῦν καὶ ἐν τῇ τρισαγίῳ τὴν τριάδα σταυροῦντες κατὰ Πέτρον τὸν V. 28^a Γραφία διήρκεσαν. ἀπὸ δεκάτης δὲ τοῦ Αὐγούστου μηνὸς C ζωὴς πεντεκαιδεκάτης σκότος ἐγένετο ὁμιχλῶδες. τότε ὁ Βλα- 5 ρουῦμ ἐκνικήσας, καὶ καταλαβὼν ἔμεσαν, ἀναιρεῖ πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ ἀπελευθέρους Ἰσάμ· καθαιρεῖ δὲ καὶ τὰ τεῖχη Ἑλιουπόλεως καὶ Λιμασκῶν καὶ Ἱεροσολύμων, ἀναιρῶν πολλοὺς θνητούς, καὶ ἀκρωτηριάσας τοὺς ἐν αὐταῖς ταῖς πόλεσι περιλειφθέντας.

- 10 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμὸς μέγας ἐν Παλαιστίνῃ A.M. 6238 καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Συρίᾳ μηνὶ Ἰανουαρίῳ D ιή', ὥρα δ', καὶ πολλαὶ μυριάδες καὶ ἀναρίθμητοι θετνήκα- σιν, ἐκκλησίαι τε καὶ μοναστήρια πεπτώκασιν, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν ἔρημον τῆς ἁγίας πόλεως. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει λοιμῶ- 15 δος θάνατος ἀπὸ Σικελίας καὶ Κυλαθρίας ἀρξάμενος οἷον τι πῦρ ἐπινεμόμενον ἐπὶ τὴν Μονοβυσίαν καὶ Ἑλλάδα καὶ τὰς παρακειμένας νήσους ἤλθεν δι' ὅλης τῆς ἐδ' ἰνδικτιῶνος προσ- μαστίζων τὸν ἀσπῆ Κωνσταντίνον, καὶ ἀναστέλλων τῆς κατὰ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων μανίας, P. 355

3. ἀπὸ δεκάτης δὲ τ. A. μ. A., ἀπὸ δὲ τ. A. μ. δεκάτης vulg.
4. πεντεκαιδεκάτης A., — αὐτὴν vulg. 5. καταλαβὼν A., εὐλο-
λαβὼν vulg. ἔμεσαν A., ἔδεσαν vulg. 7. καὶ Λιμ. x.
Ἱεροσ. add. ex A. 15. θάνατος A., νόσος vulg. 16. Μονεμ-
βασίαν A. τὰς add. ex A. 19. ἁγίων add. ex A.

nota Inustus Byzantium transtulit, quorum reliquiae Thraciam incolen-
tes in hodiernum usque diem trinitatem in hymno ter sancto crucifi-
gentes Petri Fullonis mentem tenent, et in ea perseverant. porro a
die decima usque ad decimam quintam Augusti tenebrae fuerunt ca-
liginosae. eo tempore Marvam parta victoria, et Emesa recepta, con-
sanguineos Isam et libertos omnes occidit. muris etiam Heliopoleos
Damasci et Hierosolymorum eversis, viros auctoritate praestantiores e
medio sustulit, caeteros vero, qui in his urbibus superfuere, mul-
tilavit.

Hoc anno mensis Ianuarii die decimo octavo hora quarta magnus A. C. 738
terrae motus in Palaestina, circa Iordanem, et in omni Syria factus
est, adeo ut multae hominum myriades ac pene infinitae perierint,
et ecclesiae monasteriaque conciderint, et maxime circa sanctae civi-
tatis solitudinem. hoc eodem anno lues pestilentialis a Sicilia et
Calabria primum exorta, atque velut ignis sensim depascens per Mo-
nobasiam et Graeciam adiacentesque insulas pervagata, tota indi-
ctione decima quarta irreligiosum Constantinum flagellavit, si modo
potuisset ab ea qua in ecclesias et venerandas imagines ferebatur in-
sania retrahere et compescere. ipse tamen prout quondam Pharaο in

εἰ καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, ὡς Φαραὼ τὸ πάλαι. ἡ δὲ αὕτη
λοιμικὴ νόσος τοῦ βουβώνος ἀνέδραμεν τῇ πεντεκαίδεκάτῃ
ἐπινεμήσει, ἐν τῇ βασιλίδι πόλει. ἤρξατο δὲ αἴφνης ἀοράτως
γίγνεσθαι, ἔν τε τοῖς τῶν ἀνθρώπων ἱματίοις καὶ εἰς τὰ τῶν
ἐκκλησιῶν ἱερὰ ἐνδύματα σταυροῖα ἐλαιώδη πλεῖστα. ἐγένετο 5
οὖν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνθρώποις λήθη καὶ ἀθυμία πολλή τῇ τοι-
ούτου σημείου ἀπορίᾳ· κατέλαβεν δὲ καὶ θεομηρία ἀφειδῶς
ὀλοθρεύουσα οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐν
πάσῃ τῇ περιχώρῃ αὐτῆς. ἐγένοντο δὲ καὶ φαντασίαι εἰς
πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐν ἐκστάσει γενόμενοι, ἐνόμιζον 10
Β ξένοις τισίν, ὡς ἐδόκουν, καὶ βριαροῖς προσώποις συνοδεύειν,
καὶ τοὺς ἀπαντῶντας αὐτοῖς, ὡς δῆθεν φίλους προσαγορεύον-
τας καὶ διαλεγομένους. σημειούμενοι δὲ τὰ παρ' αὐτῶν λε-
γόμενα ἐξηγοῦντο. ἐώρων τοὺς αὐτοὺς καὶ εἰς οἴκους εἰσερ-
χομένους, καὶ τοὺς μὲν τοῦ οἴκου ἀναιροῦντας, τοὺς δὲ ξίφει 15
τιτρώσκοντας. συνέβαινε δὲ τὰ πλεῖστα τῶν παρ' αὐτοῖς λε-
γομένων γενέσθαι οὕτως, καθὼς εἶδον. τῷ δὲ ἑαρινῷ καιρῷ
τῆς πρώτης ἰνδικτιῶνος ἐπέτεινε μειζότως, καὶ τῷ θερινῷ ἐξε-
καυθῇ εἰς ἅπαξ, ὥστε ὀλοκλήρους οἴκους κλεισθῆναι παντε-

2. λοιμικὴ νόσος A, λοιμὴ τῆς νόσου vulg. 4. εἰς τὰ A, ἐν
τοῖς vulg. 7. κατέλαβεν — — — ἀλλὰ καὶ τοὺς add. ex A.
9. καὶ φαντ. A, αἱ φ. vulg. 13. λεγόμενα A a f, λαλούμενα
vulg. 14. καὶ ante εἰς add. ex A. 15. ἀναιροῦντας] ἐω-
ρώντας A a f.

malis obduratus et inemendatus perseveravit. pestilens illud bubo-
nis virus ad imperatricem usque urbem propagatum est indictione
decima quinta. ac primum quidem invisio quodam modo et dere-
pente corpora invadebat tum vero in hominum vestibus et in eccle-
siarum sacris indumentis cruciculae plurimae oleagiuco liquore con-
spersae conspiciebantur. quo signo quid portenderetur cum homines
ignorarent, in magnum moerorem animique angustias adducti sunt.
ira deorum inexorabili exitio non solum urbanos, sed etiam vicinas
regionis incolas oppressit. exinde plures hominum in mentis aliena-
tionem coniecti variis sese phantasiae figuris, vel spectris et sensuum
stupore permiserunt illudi, adeo ut cum peregrinis et terriculantis faciei
hominibus, ut sibi videbatur, societatem ac iter habere se putarent,
quos etiam velut amicos, ubi occurrerent, compellarent, ac cum ipsis
colloquerentur, et quae ab ipsis dicerentur, observantes, aliis enarra-
bant. eodem insuper in domos penetrantes quosdam ex obviis vel
plane conficere, vel gladiis vulnerare conspiciebant. sed et pleraque
ex iis, quae isti referebant, quemadmodum ipsi viderant, ita fieri
contigit. insequente autem primae indictionis vero magis ac magis
serpere et grassari contagium, circa messem vero ita eius incendium

λῶς, καὶ μὴ εἶναι τοὺς ὀφείλοντας θύπτειν τοὺς νεκρούς. ἐκ πολλῆς οὖν περιστάσεως ἐπενοήθη διὰ ζώων σαγματουμένων C ὑποτειρακανθίλους σανίδας ἐπιτίθειν, καὶ οὕτως ἐκφέρειν τοὺς νεκρούς. ὁμοίως δὲ καὶ εἰς ἀμάξας ἐπάνω ἀλλήλων τούτους 5 ἐπιτίθειν. ἐν δὲ τῇ πληρωθῆναι πάντα τὰ τε ἐνάστεια καὶ προάστεια μνήματα, ἔτι μὴν καὶ κιστέρνας ἀνύδρους καὶ λάγκους καὶ πλείστους ἀμπελῶνας διασκαφῆναι· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τοὺς ἔνδον τῶν παλαιῶν τειχῶν κήπους εἰς τὴν τοιαύτην προχωρῆσαι τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων ταφήν· καὶ οὕτω 10 μόλις ὑπαντῆσαι εἰς τὴν τοιαύτην χρεῖαν. παντὸς δὲ οἴκου D ἐκ τῆς κοινῆς συμφορᾶς διαφθαρέντος διὰ τὴν ἀσέβῳς γεγεννημένην εἰς τὰς ἱερὰς εἰκόνας ὑπὸ τῶν κρατούντων κατένε- V. 283 ξιν, ἀντίκα ὁ τῶν Ἀγαρηνῶν στόλος κατέλαβεν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας ἐν Κύπρῳ, ἔνθα ἦν καὶ ὁ Ῥωμαϊκὸς στόλος. ὁ δὲ 15 στρατηγὸς τῶν Κιβυρραιωτῶν ἐπιπεσὼν αὐτοῖς αἰφνὴς ἐν τῇ λιμένι τῶν Κεραμαῖα, καὶ κρατήσας τὸ στόμιον τοῦ λιμένος χιλίων δρομῶνων ὄντων τρεῖς μόνους ἐξειλῆσαι φασιν.

2. σαγματουμ Α, σανυματ. α, σαντουμ. ι, σαγματ. vulg. 3. ὑποτειρακανθίλους σαν.] ὑπὸ τετρακανθίλους σαν. Α, τετρακανθίλουσανίδας α, ὑπὸ τετρακανθίλου σαν. vulg. ἐπιτιθέναι Α utrobique. 5. τὰ τε ἐνάστεια καὶ προάστεια μνήμ. Α, τὰ τε ἐν ἀστείς καὶ προαστείσις μν. vulg. 8. πρὸς τὴν τ. Α ι. 14. καὶ add. ex Α. 16. Καιραμαῖα Α. 17. ἐξειλῆσαι Α, ἐξηλῆσαι vulg.

exarsit, ut quam plurimae domus incolis penitus orbae elauderentur, ac sepeliendis mortuis amici vivi deficerent. ex necessitatis igitur in hunc modum urgentis angustia animantibus in quadrum ad invicem junctis, ac suis clitellis instructis trabeculas, quibus affixi asseres, superponere, ac ita mortuorum cadavera in tumulum efferre excogitatum est, et eadavera rursus cadaveribus congesta coacervabant curribus exportanda. cum vero tam urbis quam suburbiorum monumenta mortuis corporibus oppleta exundarent, cisternas atque etiam piscinas exsiccatas, nec non vineas excavare et effodere coacti, hortos quoque veteribus muris ciectos ad huiusmodi humanorum cadaverum sepulturae officium destinare compulsi sunt, ac ne vix quidem eo pacto humanamodi necessitati exhauriendae suffecerunt. porro cum omnes familiae ex ista calamitate, nimirum ob sacrarum imaginum impie iussam a principibus abrogationem, diminutae vel penitus deletae apparerent, drepente Agarenorum classis Alexandriae instructa, Cyprum, ubi Romana classis stationem agebat, appellere visa est. cum vero Cihyrbaeotarum dux Agarenos in Ceramaea portu occupatis eius faucibus ex improvise strenue fuisset adortus, ex mille hostium dromonibus tres solos evasisse narrant.

A.M. 6239 *Τούτῳ τῷ ἔτει κτείνεται Γρηγόριος ὑπὸ τῶν Ἀρουρι-*
 P. 356 *τῶν, καὶ ἐξενίκησε Μαρουάμ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός, ὥς*
προέφη.

A.M. 6240 *Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκίνησαν ἐκ τῶν ἀνατολικωτέρων μερῶν*
τῆς Περσίδος λαοὶ λεγόμενοι Χωρασανῖται καὶ Μαυροφόροι 5
κατὰ τοῦ Μαρουάμ καὶ πάσης τῆς συγγενείας τῶν προαρχάν-
των ἀπὸ Μουαμὲδ τοῦ ψευδοπροφήτου ἕως τοῦ αὐτοῦ Μα-
ρουάμ, τοῦτ' ἔστι κατὰ τὸ λεγόμενον τέκνον τοῦ Οὐμαῖα. τοῦ-
των γὰρ μετὰ τὴν ἀναίρεσιν τοῦ Οὐαλὶδ ἁλλήλους πολεμοῦν-
των καὶ ἀπασχολουμένων, οἱ λεγόμενοι υἱοὶ τοῦ Ἀχίμ καὶ 10
τοῦ Ἀλίμ, συγγενεῖς μὲν καὶ αὐτοὶ τοῦ ψευδοπροφήτου τυγ-
χάνοντες, κεκρυμμένοι δὲ καὶ φηγάδες ὄντες κατὰ τὴν μι-
κρὰν Ἀραβίαν, ἀθροισθέντες πρωτεύοντος ἐν αὐτοῖς Ἀβραῖμ,
ἐκπέμπουσιν ἀπόδουλον αὐτῶν τινὰ λεγόμενον Ἀβουμουσσου-
λίμ εἰς τὸ Χωρασὰν πρὸς τινὰς τῶν αὐτόθι προυχόντων, 15
αἰτούμενοι συμμαχεῖσθαι αὐτοῖς κατὰ Μαρουάμ. οἱ δὲ συνα-
χθέντες πρὸς Χατταβῦν τινὰ βουλευόμενοι, καὶ ἐπανιστῶσι
20 τοὺς δούλους κατὰ τῶν ἰδίων δεσποτῶν, καὶ ἀναιροῦσι πολ-
λοὺς ἐν μιᾷ νυκτί, ὧν τοῖς ἄρμασι καὶ ἵπποις καὶ χρήμασι
καθοπλισθέντες, ἐγένοντο εἰς δυνατούς. διαιροῦνται δὲ εἰς 20

4. ἐκίνησαν A f, ἐκινήθησαν a, ἐκινήθη vulg. 5. Χωροσαν-
 ται A, Χουσαρονῖται a. 8. Οὐμαῖα A, Μαῖα f, Οὐνοα a, Οὐ-
 ναῖα vulg. τοῦτων A, τοῦτον vulg. 10. Ἐχιν x. γ. Ἀλιν
 A. 11. αὐτοὶ add. ex A. 13. Ἀραβίαν, ἀθρ. A. Ἀραβίαν
 καὶ ἀθρ. vulg. 14. Ἀβουμουσαλίμ A, Ἀβουμουσλίμ a, Ἀβου-
 μουσαχίμ f. 17. Χατταβῶν A, Χαταβῶν vulg.

A. C. 739 Hoc anno Gregorius ab Aruritis occiditur, Marvam vero Arabum
 dux, quemadmodum superius retuli, victoria potitus est.

A. C. 740 Hoc anno Chorasaniæ et Maurophori, populi eo nomine noti,
 adversus Marvam et omnem præcedentium principum cognationem a
 Muamed pseudopropheta usque ad Marvam, hoc est adversus Om-
 maiæ filium, ex postremis Persiæ orientalis regionibus expeditionem
 moverunt. post illatam quippe Valid necem Saracenis mutuis sese
 bellis conficientibus, et circa caedes reciprocas occupatis, qui filii
 Achim et Alim vulgo audiunt, pseudoprophetae quidem geoere orti,
 occulti tamen et in minorem Arabiam prius fugitivi, nunc sub Abraim,
 ex familia duce præcipuo, in unam collecti, quodam suo liberto, cui
 nomen Abumusalim, ad quosdam Chorasani regionis proceres, misso,
 sociis armis adversus Marvam convenire ab eis expetierunt. illi con-
 venientes apud Chactabam quendam consilium ineunt, servisque in
 dominos suos concitatis, plurimos eorum una nocte trucidant, et eo-
 rum curribus, equis et facultatibus ditati et instructi, potentes repu-

φυλὰς δύο, Καϊσινούς καὶ Ἰμανίτας, ὧν δυνατωτέρους σκο-
πήσας τοὺς Ἰμανίτας ὁ Ἀμουμιλίμ διεγείρει κατὰ τῶν Καϊ-
σινῶν, καὶ ἀνελὼν αὐτούς, παραγίνεται ἐν Περσίδι σὺν τῷ
Χατταβᾷ, καὶ πολεμήσας τὸν Βίνδαρα, παραλαμβάνει μετὰ
5 νίκης ἅπαντας, ὥς ἑκατὸν πού χιλιάδας ἀνδρῶν. καὶ ἐλθὼν
ἐπὶ τὸν Ἰβινούβειρα στρατοπεδεύοντα σὺν χιλιάσι διακοσίοις,
κῆκείνον ἐξέλυσεν, καὶ καταλαβὼν τὸν Μαρουάμ εἰς τὸν Ζα-
βᾶν ποταμὸν ἔχοντα τριακοσίας χιλιάδας πολεμεῖ αὐτόν, καὶ D
πλήθος ἄπειρον ἀναιρεῖ ἐξ αὐτῶν. καὶ ἦν ἰδεῖν κατὰ τὴν γρα-
10 φὴν τότε ἓνα διώκοντα χιλίους, καὶ δύο μετακινούντας μυριάδας.
οὗς οὗτος κατὰ κράτος νικῶντας ὄρων ὁ Μαρουάμ, ἔρχεται
εἰς Χαρράν, καὶ περάσας τὸν ποταμὸν, ἔκοψε τὴν γέφυραν
ἀπὸ πλοίων οὖσαν. καὶ συμπαραλαβὼν πάντα τὰ χρήματα
καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, μετὰ τρισχιλίων ἀνδρῶν οἰκογενῶν αὐ-
15 τοῦ ἔφυγεν ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον.

Τούτῳ τῷ ἔτει καταδιώκεται Μαρουάμ ὑπὸ τῶν Μαυροφό- A.M. 624
ρων, καὶ καταληφθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κτείνεται βαρυτάτου πολέμου P. 37
κροτηθέντος. ἦρχε δὲ αὐτῶν Σαλίχ υἱὸς Ἀλίμ, εἰς ὧν τῶν
προλεχθέντων φυγᾶδων τῶν καὶ ἐξαποστειλάντων τὸν Μου-

1. δύο, Καῖσ. A, δύο καὶ Καῖσ. vulg. 2. Ἀβουμιλίμ A, Ἀμου-
μιλίμ a, Ἀβουμιλίμ f. 4. τὸν Ἰβινδαρα A. 8. τρεῖς χιλιά-
δας A. 14. ἐξακισχιλίων a. 17. καταληφθεὶς A, καταλει-
φθεὶς vulg. 18. υἱὸς Σαλίμ A. 19. Μουρουαλίμ: idem
qui supra Ἀβουμουσουλίμ et Ἀμουμιλίμ audit.

tati sunt. iidem porro in duas tribus distribuuntur, Caisinos nimi-
rum et Imanitas, quorum fortiores Imanitas Amumilim contemplatus,
istos movet in Caisinos, iisdemque deletis, in Persidem Chactaha so-
cio suscipit expeditionem, praelioque cum Bindara inito, victoria po-
titus ad centum circiter hominum millia cepit. inde profectus ad-
versus Ibinubirem exercitum hominum ducentorum millium educen-
tem, eundem pariter fudit et prostravit, tum vero Marvam trecentis
hominum millibus stipato ad Zabam fluvium obviam factus, eum ag-
greditur et debellat, et innumeram hostium multitudinem delet. cer-
nere erat eo in conflictu unum hominem mille sibi adversarios fug-
gantem, ut scriptura testatur, et duos solos myriades integras inse-
quentes. eos ubi virtute sua victoriam sibi peperisse Marvam con-
spicit, Charran contulit, et anno trajecto, pontem navibus compa-
ctum disrumpit, et ablatis, quas potuit, divitiis, ac tota familia, cum
vernarum suorum ter millibus fuga secessit in Aegyptum.

Hoc anno Maurophori Marvam bello insequuntur, eundemque A.C. 741
obviam sibi factum nacti, gravi certamine inito, interficiunt. Salich
autem Alim filius ex praefatis fugitivis, qui etiam Mumuslim mise-
rant, Arabum imperium adeptus est. reliqui apud Samariam et Tra-

μουσλίμ. οἱ δὲ λοιποὶ ἄθροισθέντες κατὰ τὴν Σαμάρειαν καὶ
 V. 284 Τραχανοῦτιδα χώραν κλήρω τὴν ἀρχὴν ἀπένειμαν τῷ Ἀβου-
 λαβᾷ, καὶ μετ' ἐκείνῳ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβδελᾷ, καὶ μετὰ
 τοῦτον τῷ Ἰσέβιν Μούσε· καὶ τῆς μὲν Συρίας στρατηγεῖν
 ἔταξαν Ἀβδελᾶν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Ἀλίμ, καὶ υἱὸν τοῦ Ἀλίμ, 5
 τὸν δὲ αὐτὸν Ἀλίμ τῆς Αἰγύπτου ἄρχειν, τὸν δὲ Ἀβδελᾶν
 Β τοῦ Ἀβουλαβᾶς ἀδελφὸν ἀπ' ἐκείνου ἔχοντα τὸν κλῆρον τῆς
 ἀρχῆς ἐπὶ τῆς Μεσοποταμίας ἔταξαν. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀβουλα-
 βᾶς, ὁ καὶ πάντων ἐξάρχων, ἐν Περσίδι κεκάθικε, μετατεθεί-
 σης ἐπ' αὐτοῦ καὶ τῶν συμμαχησάντων Περσῶν ἀπὸ Λαμα- 10
 σκου τῆς ἀρχῆς, καὶ πάντων τῶν συλληφθέντων Θησαυρῶν, ὧν
 ὁ Μαρουὰμ ἐπεφέρειτο. οἱ δὲ περισωθέντες υἱοὶ τε καὶ συγ-
 γενεῖς τοῦ Μαρουὰμ ἐλθόντες ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἀφρικὴν,
 κάκειθεν ἀντιπεράσαντες τὸ διορίζον μεταξὺ Αἰβύης καὶ Εὐ-
 ρώπης τῆς κατὰ τὸν Ὠκεανὸν στενῆς θαλάσσης, τὸ λεγόμενον 15
 Σεπταί, τὴν τῆς Εὐρώπης Σπανικὴν ὥκησαν μέχρι τοῦδε τοῦ
 C χρόνου, ἔχοντές τινας προκατοικήσαντας αὐτόθι τῶν ἀπὸ Μαν-
 τῶν διὰ πλοῦς ἐκριφέντων ἐκέισε, συγγενεῖς αὐτῶν ὄντας καὶ
 τῆς αὐτῆς θρησκείας. ἐκράτησεν δὲ ἡ ἐπὶ Μαρουὰμ ἄλωσις
 ἔτη 6, ἐν ᾗ πῦσαι μὲν αἱ κατὰ τὴν Συρίαν περιφανεῖς πό- 20

4. τὸν Ἰσέβιν Μούσε A, τὸν Ἰσβημουσὲ a, Ἰσβημουσε f, τῷ
 Ἰβιν Μουσαι vulg. 5. τὸν ἀδελφὸν — — — τὸν δὲ Ἀβδε-
 λᾶν om. A. 8. Ἀβουλαβᾶς saepius vulg. 9. καὶ καθέκε A.
 11. συλληφθ. A, συλλειφθ. vulg. 15. τῆς om. a. 18. διὰ
 πλοῦς A, διὰ πλοίων vulg. ὄντας add. ex A.

chonitidem regionem congregati, ditionem omnem sorte distribuendam decreverant, omnium quidem primo Abulabae, tum vero Abdelae eius fratri post eum, ac deinde Ibi Musi. et Syriae quidem Abdelam Alimi fratrem, et una Alimi filium praeesse statuerunt, ipsum vero Alim Aegypti praefectum dederunt, Abdelam autem Abulasbae fratrem ab eo imperii partem sortitum Mesopotamiam iusserunt tenere. is porro Abulasbas, qui omnium praecipuus et potestate praeibat, solum in Perside posuit, evocatis nimirum Damasco qui sibi fuerant auxilio Persis, et translato in Persidem imperio, una cum omnibus thesauris, quos olim illuc Marvam importaverat. filii vero Marvam et reliqui eius affines calamitatibus istis superstitibus ex Aegypto migraverunt in Africam. inde maris angusti fretum Libyam ab Europa iuxta oceanum disterminans transientes (Septe loco nomen factum est) Hispaniam Europae partem ad hoc usque tempus tenuerunt; alii, licet superstitionis eiusdem, et ex eadem stirpe nati, quos nimirum navibus deportatos illuc exposuit Mavia, eam regionem prius incoluerunt. porro clades ista sub Marvam recepta per annos sex dura-

λεις ἀπετειγίσθησαν, ἄτερ Ἀντιοχείας, διότι καταφύγιον ἔχειν αὐτὴν ἐμελέτα· ἀναριθμητοὶ τε τῶν Ἀράβων ὑπ' αὐτοῦ ὤλοντο. λίαν γὰρ ὑπῆρχεν δισκειμένος περὶ τὰ πολεμικά. ἐτίγγανεν δὲ τῆς τῶν Ἐπικουρείων ἤτοι Ἀυτοματιτῶν αἰρέ-
 5 σεως, ἐκ τῶν οἰκούντων τὴν Χαρράν Ἑλλήνων μεταλαβὼν τὴν ἀσέβειαν. τῇ δὲ κε' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς τρίτης Ἰνδι-
 κτιῶνος ἐτέχθη τῷ βασιλεῖ Κωνσταντίνῳ υἱός, ὃν ἐπωνόμασιν D
 Λέοντα, ἐκ τῆς τοῦ Χαγίνου τῆς Χαζαρίας θυγατρὸς. ἐν δὲ
 τῷ αὐτῷ χρόνῳ γέγονε σεισμὸς ἐν Συρίᾳ καὶ μεγάλη καὶ φο-
 10 βερὰ πτώσις, ὅθεν αἱ μὲν τῶν πόλεων ὀλοκλήρως ἠφανίσθη-
 σαν, αἱ δὲ μέσως πως, ἐτέραι δὲ ἀπὸ τῶν ὕρειων εἰς τὰ ὑποκείμενα πεδία σὺν * τῶν τειχέων καὶ τῶν οἰκημάτων
 αὐτῶν ὀλοκλήρως μετέστησαν σῶαι ὥς ἀπὸ μιλίων ἔξ ἧ καὶ
 μικρὸν πρὸς. ἔφησαν δὲ οἱ αὐτοὶ Θεασάμενοι τὴν γῆν Με-
 15 σοποταμίας εἰς μῆκος ἡγαῆναι ἐπὶ μίλια δύο, καὶ ἐκ τοῦ βυ-
 θοῦ αὐτῆς ἀναχθῆναι ἐτέραν γῆν λευκοτάτην καὶ ἀμμόωδη, ἧς
 ἕκ μέσου, ὡς φασιν, ἀνῆλθεν ζῶον μουλικόν, ἄσπιλον, λαλοῦν P. 358
 ἀνθρωπίνῃ φωνῇ, προμηνύον τοῦ ἔθνους ἐπιδρομὴν ἐκ τῆς
 ἐρήμου κατὰ τῶν Ἀράβων, ὃ καὶ γέγονεν. τῷ δὲ ἐχομένῳ

2. τῶν add. ex A. 4. αὐτομαχτιῶν A f. 8. Χαγίνου A, mg. Par., Χαράν vulg. 11. δὲ add. ex A. 12. fort. μετὰ τῶν, sed vid. p. 454, 9. 13. ὀλόκληροι A. ἧ καὶ A, εἰ καὶ vulg. 14. αὐτόθι A. 16. ἀναχθ. A, ἀνεχθ. vulg. 18. τοῦ ἔθνους A, τὸ ἔθν. vulg. καὶ ἐκ A f.

vit, qua Illustriorum omnium Syriae civitatum moenia in terram delecta sunt, praeter solius Antiochiae, quod eam tutum sibi refugium victor destinasset. innumeri insuper Arabes en iubente periere, extitit enim in bellicis rebus versatissimus. habitus est praeterea Epicureorum, id est Automatitarum, sectator, ea impietatis labe a Graecis sive gentilibus, qui apud Charran sedes fixerant, contracta. tertia vero indictione mensis Ianuarii die vicesimo quinto imperatori Constantio ex filia Chagani Chazariae susceptus est filius nomine Leo. eodem quoque anno vehemens terrae motus et ingens tremendaque aedificiorum ruina extitit in Syria, qua nonnullae urbes integre funditus absorptae sunt, aliae media sui parte corruerunt, quaedam denique a montibus in subiectas planities cum muris atque aedificiis citra ullum damnum ad passuum sex millia et longius etiam spatium ex integro transportatae sunt. narraverunt etiam, qui de visu miraculi testes existerunt, Mesopotamiae tellurem ad duo millia disruptam hiatum duxisse, et hiatu profundo tellurem aliam candidissimam et arenosam emersisse, ex cuius meditullio animal mulo non absimile, nulla variatum macula, humana voce praeditum emersisse et adversus Arabes praenunciassse gentis alterius e deserto irruptionem;

χρόνῳ τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος τῆς ἐορτῆς τῆς ἁγίας πεν-
τηκοστῆς ἔσπεψε Κωνσταντῖνος ὁ δυσσεβῆς βασιλεὺς τὸν ἱου-
τοῦ υἱὸν Λέοντα εἰς βασιλέα, δι' Ἀναστασίου τοῦ ψευδωνύ-
μου πατριάρχου καὶ σύμφρονος αὐτοῦ.

A.M. 6242 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Μοναμὲδ ἔτος α'.

5

B Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίασαν οἱ Χαλκιδεῖς τοῖς μαυρογό-
V. 285 ροις Πέρσοις, καὶ ἀνῆρέθησαν ὑπ' αὐτῶν ἐν τοῖς ὁρίοις Ἑμέ-
σης χιλιάδες δ'. τὸ αὐτὸ δὲ γέγονεν καὶ κατὰ τὴν Ἀραβίαν
εἰς τοὺς Καῖσινους ὑπὸ τῶν αὐτῶν Περσῶν. ἐλθούσης δὲ
τῆς κεφαλῆς τοῦ Μαροναῖ ἐσφυρισμένης ἐπαύσαντο αἱ πλεί- 10
ους τῶν σιτισίων. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει ἐκοιμήθη ὁ ἁγιώτατος
C πατριάρχης Ἀντιοχείας Θεοφύλακτος μηνὶ Δεσφ. κθ'.

A.M. 6243 Ἀντιοχείας ἐπισκόπου Θεοδώρου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοὺς πλείους τῶν Χριστιανῶν, ὡς συγ-
γενεῖς τῶν προαρξάντων, ἀνείλον οἱ προσφάτως κρατήσαντες, 15
δόλῳ τούτους χειρωσάμενοι, εἰς Ἀντιπατρίδα τῆς Παλαιστί-
νης, καὶ τῷ αὐτῷ χρόνῳ Κωνσταντῖνος τὴν Θεοδοσιούπολιν
D παρέλαβεν ἅμα τῇ Μελειτῇ, καὶ ῥυπαλώτευσεν τοὺς Ἀρμε-
νίους. ὁ Θεόδωρος δὲ υἱὸς τοῦ Βικαρίου ἐκ τῆς μικρᾶς
Ἀρμενίας ὁρμώμενος ἐχειροτονήθη πατριάρχης Ἀντιοχείας. 20

2. βασιλεὺς add. ex A. 7. ἔτος A. 8. τὸ αὐτὸ A, τοῦτο
vulg. καὶ add. ex A. 16. χειρωσάμενοι A, κρατήσαντες
19. ἐκ add. ex A. 20. Ἀντιοχείας om. A f.

quod demum accidit. eodem autem anno, qui fuit indictionis quar-
tae proprius, sanctae pentecostes festo die impius Constantinus Ana-
stasii falsi nominis patriarchae et pravitatis eiusdem conscii opera
filium suum Leonem in imperii coronaeque consortium admisit.

A. C. 742 Arabum ducis Muamed annus primus.

Hoc anno Chalcidenses adversus Maurophoros Persas tumultuati
in Emesae confiniis ad hominum millia quatuor ab eis deleti sunt,
atque id ipsum in Arabia adversus Caisinos ab iisdem Persis commis-
sum est. producto vero Marvam capite aromatibus ingeniose condito,
ex maxima parte tumultus inde sedati sunt. eodem anno mensis
Diesii die vicesimo nono sanctissimus Antiochiae patriarcha Theophy-
lactus morte obdormiit.

A. C. 743 Antiochiae episcopi Theodori annus primus.

Hoc anno Christianorum plurimos, cum principibus nuper domi-
nium adeptis sanguine iunctos, Antipatride Palaestinae dolose compre-
heutos, Arabes duces ad principatum recenter evecti sustulerunt e
medio. eodem anno Constantinus, Theodosiopoli una cum Melitine
capta, Armenios in servitutem mitit. Theodorus autem vicarii filius
e minori Armenia oriundus Antiochiae patriarcha consecratus est.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀρθεῖς φρονήματι Κωνσταντῖνος ὁ θυς- Α.Μ. 6244
σεβῆς πολλὰ κατὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ δοθουδοξου πίστεως με-
λειτῶν σιλέντια, καθ' ἐκάστην πόλιν τὸν λαὸν ἐπειθεῖν πρὸς τὸ
ἴδιον αὐτοῦ φρόνημα δολίως ἐπεσθαι, προσοδοποιῶν τὴν μέλ-
15 λουσιν αὐτῷ ἔσσεσθαι τελείαν ἀσέβειαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀναστάσιος ὁ ἀνέρος τοῦ θρόνου τῆς Α.Μ. 6245
Κωνσταντινουπόλεως ἡγησάμενος τέθνηκεν σὺν τῇ ψυχῇ καὶ P. 359
τῷ σώματι οἰκτίστῳ πάθει τῷ λεγομένῳ χορδαψὸς κόπρον
διὰ στόματος ἐμέσας, ἄξιαν ἔτις δίκην ὑπὲρ τῆς κατὰ Θεοῦ
10 καὶ τοῦ διδασκάλου τόλμης. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Κωνσταντῖνος
ὁ δυσσεβῆς κατὰ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων παράνομον
συνέδριον τριακοσίων τεσεσφάκοντα καὶ ὀκτὼ ἐπισκόπων συν-
έλεξεν ἐν τῷ τῆς Ἱερείας παλατίῳ, ὧν ἐξῆρχεν Θεοδοσίος ὁ
Ἐφέσου, υἱὸς Ἀσιμάρου, καὶ Παστιλλᾶς ὁ Πέργης· οἱ καθ'
15 ἑαυτοὺς τὰ δόξαντα δογματίσαντες, μηδενὸς παρόντος ἐκ τῶν B
καθολικῶν θρόνων, Ῥώμης, φημί, καὶ Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀν-
τιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, ἀπὸ δεκάτην τοῦ Φεβρουαρίου μη-
νὸς ἀρξάμενοι, διήρκεσαν ἕως ἡ τοῦ Αὐγούστου τῆς αὐτῆς
ζ' ἰνδικτιῶνος. καθ' ἣν ἐν Βλαχέρναις ἐλθόντες οἱ τῆς Θεο-
20 τόκου πολέμιοι, ἀνῆλθεν Κωνσταντῖνος ἐν τῇ ἁμβωνι κρατῶν

3. πόλιν] ποιῶν A: neutrum recte habere videtur. 4. αὐτοῦ
add. ex A. 5. τελείως A f. 7. σὺν τῇ ψ. καὶ τῷ σ. A,
τῇ ψ. σὺν τῷ σ. vulg. 8. δορδαψὸς A f, χορδαψὸς m. 15.
ἐκ add. ex A. 16. καὶ ante Ἀλεξ. add. ex A, item τοῦ ante
Αὐγ. 17. δεκάτην: nolui corrigere.

Hoc anno Constantinus impius Imperator vanis superbiae flatibus A. C. 744
elatus plerisque per singulas civitates adversus ecclesiam et orthodo-
xam fidem coetus et consulta agitari commentus, populum ad suam
sententiam amplectendam dolose pertraxit, et eo pacto viam ipsis ad
impietatem, quae summa futura erat, paravit.

Hoc anno Anastasius sacrilegus throni Cyprius antistes anima simul et A. C. 745
corpore mortuus est infelicissimo morbo, qui chondrius dicitur, pro-
prium stercus per os egerens, dignamque persolvit ultionem suarum
in deum ac praeceptorum iniuriarum. eodem etiam anno impius Con-
stantinus adversus sanctas et venerandas imagines illegitimum trecen-
torum triginta et octo episcoporum in Hieriae palatio coegit concilia-
bulum, cuius praeses extitit Theodosius Ephesi episcopus, Apsimar
filius, et Pastillas Pergensis antistes. isti privatas suas sententias pri-
vata auctoritate sancientes, nullo catholicarum sedium, Romae, dico,
Alexandriae, Antiochia et Hierosolymorum praesente, a mensi Fe-
bruarii die decimo facto initio, ad Augusti diem octavum coeptis insti-
tuerunt eadem indictione, qua ad Blachernas convenientibus istis del-

Κωνσταντῖνον μοναχὸν ἐπίσκοπον γενόμενον τοῦ Συλαίου, καὶ ἐπευξάμενος ἔφη μεγάλη τῇ φωνῇ· Κωνσταντῖνον οἰκουμηνικοῦ πατριάρχου πολλὰ τὰ εἶη. καὶ τῇ κζ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ φόρῳ σὺν Κωνσταντίνῳ τῷ Ὑπὲρ τοῦ προέδρου καὶ τοῖς λοιποῖς ἐπισκόποις, καὶ ἐξεφώνησαν 5 τὴν ἐαυτῶν κακὸδοξον αἵρεσιν ἐνώπιον παντὸς τοῦ λαοῦ, ἀνα-
V. 286 θεματίσαντες Γερμανὸν τὸν ἀγιώτατον, καὶ Γεώργιον τὸν Κύ-
πριον, καὶ Ἰωάννην τὸν Χρυσορροῦαν Λαμασκητὸν τὸν Μαν-
σοῦρ, ἄνδρας ἀγίους καὶ αἰδεσίμους διδασκάλους.

A.M. 6246 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α'. 10

D Τοῦτῃ τῇ ἡμέρᾳ Μουαμέδ, ὁ καὶ Ἀβουλαβᾶς, τέθνηκεν, κρατήσας εἰη ε'. ἦν δὲ Ἀβδελᾶς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ εἰς τὸν τόπον τῆς βλασφημίας αὐτῶν τὸ Μάχαν. γράφει οὖν πρὸς τὸν Ἀβουμουσλίμ ὅσα κατὰ τὴν Περσίδα, φυλάξαι αὐτῷ τὸν τόπον τῆς ἀρχῆς, καθὼς ἐκληρώθη αὐτῷ. ὁ δὲ μαθὼν 15 Ἀβδελᾶν τὸν υἱὸν Ἀλί, ἀδελφὸν δὲ Σαλίμ τοῦ μονοστρατή-
γου Συρίας, τὴν ἀρχὴν αὐτῷ περιποιούμενον, καὶ ἐρχόμενον κρατῆσαι τὴν Περσίδα, ἐναντιοίμενον δὲ τοῖς Πέρσαις, καὶ
P. 360 προσκείμενον τοῖς τῆς Συρίας, οἱ καὶ συνεμάχων αὐτῷ, διε-
γείρας τὰ τῆς Συρίας στρατόπεδα, συμβάλλει αὐτῷ κατὰ τὴν 20

3. τῇ α' τοῦ α. Α. 5. προέδρου add. ex Α. 12. Ἀβδελ-
λᾶς Α (ubique), Ἀβδελᾶς vulg. 13. τὸ Μάχαν] τὴν Μ. mg.
Par., Τιμάχη vulg., Τιμάχην α, om. Α f. 14. Βουμουσλίμ f.
17. περιποιούμ. Α, παραπ. vulg. 18. τῆς Περσίδος Α. 20.
τῆς Συρίας] σὺν αὐτῷ Α. κατὰ τὴν Τοίβην Α.

parae adversarii, Constantinus Constantinum monachum, qui Sylaei episcopus fuerat, manu tenens conscendit ambonem, et clara elataque voce votis conceptis bene precatus, Constantino, inquit, oecumenico patriarchae multi anni. et vicesimo septimo mensis Augusti imperator in forum progressus cum sacrilego Constantino et reliquis episcopis, qui omnes pravam suam haeresim coram universo populo promulgaverunt, et sanctissimum Germanum, Georgium Cyprium, Ioannem Chrysorrhoeam Manzuris filium, viros sanctos et venerandos doctores anathemate ferire ausi sunt.

A.C. 746 Cypoleos episcopi Constantini annus primus.

Hoc anno Muamed, qui Abulabas etiam dictus, moritur, postquam principatu potitus est annos quatuor. Abdellas autem frater eius in loco blasphemiae eorum dicato Mecha oppido morabatur. is ad Abumuslim, qui in Persia degebat, scribit, ut sibi principatus partem, quae sorte obtigerat, servaret. hic ex adverso Abdellam filium Ali, Saleem vero Syri supremi ducis fratrem principatum sibi proecri cognoscens, ac ideu in Persiam, ut eam sibi subiciat, accedere, Persis tamen adversari, et in Syriae incolas propendere, qui etiam cum eo

Τύανην, καὶ νικήσας αὐτὸν ὁ Ἀβουσαλίμ πολλοὺς ἔκτεινεν. ἦσαν γὰρ οἱ πλείους Σκλάβοι καὶ Ἀντιοχεῖς. ὁ δὲ Ἀβδελλᾶς μόνος περισωθεὶς, μετ' ὀλίγας ἡμέρας ῥήγισατο λόγους λαβεῖν παρὰ τοῦ ἄλλου Ἀβδελλᾶ, τοῦ ἀδελφοῦ Μουαμέδ, καταλα- 5 βόντος σπουδῇ πολλῇ τὴν Περσικὴν ἐκ τοῦ Μάκχα· ὃν τινα φρουρήσας ἐν οἰκίᾳ σιθροῦ, καὶ κατορυχθῆναι προστά- ξας τὰ θεμέλια λάθρα, τοῦτον ἀπέκτεινεν. τὸν δὲ Ἀβουμουσ- λίμ μνηῶντα κατὰ τῆς Συρίας Ἀράβων, ὡς ἐπαναστάτων B τοῖς Μαυροφόροις, καὶ πολλοὺς κατὰ τὴν Παλαιστίνην καὶ 10 Ἔμεσαν καὶ τὴν παρυλίαν ἐλόντων, ἐπελθεῖν τε αὐτοῖς μελε- τῶντα, μετὰ τῶν στρατευμάτων ἐκόλυσεν. ὁ δὲ ὀργισθεὶς τῷ Ἀβδελλᾶ πρὸς τὴν ἐνδοτέραν Περσίδα ὤρημην σὺν τῷ πλήθει, ὃν δειλιάσας σφόδρα μεταστέλλεται αὐτὸν πιθανολο- γίαις καὶ παρακλήσεσι, καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς μυσαρκοῖς συμβό- 15 λοις τῆς ἀρχῆς αὐτῶν, φημι δὴ τῇ ἡμέρᾳ καὶ τοῖς σανδα- λίοις τοῦ ψευδοπροφήτου Μουαμέδ, ἐξαιτῶν ὁδὸν ἡμέρας μιᾶς C ἐκκλῖναι πρὸς αὐτὸν, ὅπως αὐτῇ τὴν πατρὶ πρόπουσαν εὐχα- ριστίαν ἀπονείμῃ. ὁ δὲ ἀπατηθεὶς, παραγίνεται σὺν χιλιᾶσιν ἰππέων ρ', ἐνωθεὶς τε αὐτῇ κτείνεται ὑπ' αὐτοῦ χειρὸν ἰδί-

5. Μακκά A, Μάκχα e f.

10. τὴν add. ex A.

μελετιῶντα

A, μελετιῶντας f, μελετιῶντων vulg.

12. ἐνδοτέραν A, θευτέ-

ραν vulg.

14. συμβούλοις A.

16. μιᾶς om. A.

in societatem inierant, de his certus, Syriae copias in eum concu-
piscunt, et ad Tyanam consertis invicem manibus, ex contraria parte plu-
rimos occisis, Abusalim victor remansit. etenim plerique Sclavi erant
atque Antiocheni. Abdellas solus superstes et incolumis, post dies
aliquot fidem sibi dari petiit ab alio Abdella Muamed fratre, qui e
Mecha profectus in Persiam festine properaverat. hic illum in domo
ruinam minante inclusum, fundamentis lateuter effodi iussis, interfe-
cit; Abusbulim vero adversus Arabes Syriae ferocientem et minus
iacantem, utpote qui Maurophorum rebellione inita iugum excu-
sissent, multosque eorum per Palaestinam, Emesenos agros, et mari-
tima loca sustulissent, et iam arma in illos parantem, exercitus copiis
in eum eductis, repressit. is Abdellae infensus, cum totis agminibus
in secundam Persiam irruit. quare metu perculsus Abdellas ipsam
verborum lenocinio precumque blanditiis revocavit, ac ipsis etiam
imperii sui symbolis execraudis, virga, inquam, atque sandaliis falsi
prophetae sui Muamed ad eum summissis, ab eo contendens, ut tuius
saltem diu itinere ad se divertere dignaretur, ut ei tanquam patri
debitum grati animi officium persolveret. ille lenociniis huiusmodi
inescatus, equitibus centum millibus secum eductis, ad eum venit,
utriusque vero copias ad invicem coniunctis, propriis eius, qui voca-

αἰς. οἱ δὲ ὄγλοι σκεδασθέντες αὐθιμειρὸν ἤρχοντο, φιλοτιμί-
αις οὐκ ἐναριθμήτοις ἐφοδιασθέντες. καὶ οὕτω τὰ τῆς ἀρχῆς
τῆς Ἀβδελλᾶ διευθύνεται.

A. M. 6247 Ἀράβων ἀρχηγοῦ Ἀβδελλᾶ, Ῥώμης ἐπισκόπου Παύλου
ἔτος α'. 5

V. 287 Τούτῳ τῷ ἔτει Νικήτας ὁ Ἡλιουπόλεως ἀντιεματίσθη
D ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας πάσης. ὁ δὲ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος Σύ-
ρους τε καὶ Ἀρμενίους, οὓς ἤγαγεν ἀπὸ Θεοδοσιουπόλεως
καὶ Μελιτινῆς, εἰς τὴν Θράκην μετέκισεν, ἐξ ὧν ἐπλατύνθη
ἡ αἵρεσις τῶν Παυλικιανῶν. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ πόλει, 10
ὀλιγωθέντων τῶν οἰκητόρων αὐτῆς ἐκ τοῦ Θαρατικοῦ, ἤνεγκεν
συμφαμίλους ἐκ τῶν νήσων καὶ Ἑλλάδος καὶ τῶν κατωτικῶν
μερῶν, καὶ ἐποίησεν κατοικῆσαι τὴν πόλιν καὶ κατεπένωσεν
αὐτήν. τῷ δ' αὐτῷ χρόνῳ ἐζήτησαν οἱ Βούλγαροι πάντα διὰ
τὰ κτισθέντα κάστρα· καὶ τοῦ βασιλέως ἀτιμάσαντος τὸν 15
P. 361 ἀποκρισιώριον αὐτῶν, ἐξῆλθον φροσσαικῶς, καὶ ἦλθον ἕως
τοῦ μακροῦ τεύχους, κατὰ τῆς βυσιλίδος πόλεως τὴν ὁρμὴν
ποιήσαντες. πολλὴν οὖν ἄλωσιν ἐργασάμενοι καὶ αἰχμαλω-
σίαν λαβόντες, ὑπέστρεψαν ἀβλαβεῖς εἰς τὰ ἴδια.

A. M. 6248 Τούτῳ τῷ ἔτει σεισμὸς γέγονεν κατὰ τὴν Παλαιστίνην 20

2. οὐκ εὐνο. A. ἀννο. vulg. 3. τῷ Ἀβδελλᾶ διευθύνεται A,
τοῦ Ἀβδελλᾶ διεύθυνεν vulg. 9. τὴν add. ex A. ἐπλατύνθη
A, ἐπλετύνθη vulg. 12. συμφαμίλους A 2, συμφανήμιλους
vulg. 16. αὐτῶν add. ex A. 20. Τούτῳ τῷ A, τῷ δ' αὐ-
τῷ vulg.

verat, manibus interficitur. turmae autem dissipatae summis licet
honoribus cumulatae reditum eodem die susceperunt. hic fuit Abdel-
lae imperii ordo.

A. C. 747 Arabum ducis Abdellae, Romae episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Nicetas Heliopoleos episcopus ab universo ecclesiae
coetu auathemate percussus est. imperator autem Constantinus, quos
Theodosiopoli et Melitine Syros et Armenios eduxit, in Thraciam
transtulit, quibus Paulicianorum haeresis aucta est. urbe pariter tota
civibus peste sublati destituta, ex insulis, Graecia, et inferioribus
aliis regionibus incolas alios cum integris etiam familiis asportatos,
ut eam habitarent, transtulit, atque ita civibus ut prius refertam ac
populosam reddidit. eodem etiam anno Bulgari ob nova castra ex-
structa nova quoque pacta postulant. imperatore apocrisiarium eorum
spernente, ipsi ignominiam ulturi, ad longum usque moram versus
urbem cum exercitu bene instructo irruunt, magnaue strage edita,
et multitudine captivorum abducta, illaesi et incolumes proprias do-
mos repetunt.

A. C. 748 Hoc anno terrae motus haud levis in Palaestina et Syria contigit

καὶ Συρίαν οὐ μικρὸς μηνὶ Μαρτίῳ ἐννάτῃ. καὶ ἔξωρίσθη Θεόδωρος ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας φθόνῳ τῶν Ἀράβων, διαβληθεὶς, ὅτι συχνῶς τῷ βασιλεὶ Κωνσταντίνῳ δηλοποιεῖ τὰ τῶν Ἀράβων διὰ γραμμάτων· καὶ λοιπὸν ὁ αὐτὸς Σελίμ ὑπερὸ ὅριον τίθῃσιν εἰς τὴν Μωαβίτιν χώραν πατρίδα τε αὐτοῦ. καὶ ἐπέτρεψεν ὁ αὐτὸς Σαλὶμ μὴ κτεῖσθαι νέας ἐκκλησίας, μηδὲ φανῆναι σταυρόν, μηδὲ δογματίζεσθαι περὶ πίστεως Χριστιανῶν μετὰ Ἀράβων. ἐπεστρέψεν δὲ κατὰ Ῥωμανίας σὺν χιλιάσιν π', καὶ ἔλθων εἰς τὴν Καππαδοκίαν 10 ἤκουσεν Κωνσταντῖνον κατ' αὐτοῦ ὀπλιζόμενον, καὶ φοβηθεὶς ὑπέστρεψεν ἄπρακτος μηδὲν λυμηνάμενος· μόνον δὲ ὀλίγους Ἀρμενίους προσρύνοντας αὐτῷ λαβὼν ὑπέστρεψεν. C

Τούτῃ τῇ ἔτει Ἀβδελλᾶς τὴν φορολογίαν ἐπέτεινεν Χρ- A. M. 6249
στιανοῖς, ὥστε ἅπαντας μοναχοὺς τε καὶ ἐγκλειστοὺς καὶ κιο-
15 νίνας τῇ θεῷ εὐαρεσιονῆτας φορολογῆσαι· ἐσφράγισεν δὲ τὰ
τῶν ἐκκλησιῶν κειμηλιουργεῖα, καὶ ἤγειρεν Ἑβραίους πρὸς τὸ
πωλῆσαι αὐτὰ, καὶ ἡγόρευσαν αὐτὰ οἱ ἀπελείθεροι.

Τούτῃ τῇ ἔτει Κωνσταντῖνος τὰς κατὰ Μακεδονίαν Σκλα- A. M. 6250
βινίας ῥῆγμαλῶτευσεν, καὶ τοὺς λοιποὺς ὑποχειρίους ἐποίησεν. D
20 ἐν αὐτῇ δὲ τῇ χρόνῳ τινὲς ἐκ τῶν Μαυροφρόνων Περσῶν

1. οὐ om. A f. 3. διαβλ. A, καὶ διαβλ. vulg. 4. Σαλὶ A. 8.
Χριστιανῶν A, Χριστιανὸν vulg. 15. τῷ θεῷ A, τοὺς τῷ θ.
vulg. 17. πλεῖν e f.

mensis Martii die nono. Theodorus Antiochiae patriarcha in exilium deportatus est Arabum invidia, qui frequentioribus litteris ad imperatorem Constantium scriptis res Arabum eum manifestare criminati sunt. quare patriarchatus terminis extorrem in provinciam Moabitidem, quae fuit eius patria, transferendum Salem Arabum dux edixit. idem novas ecclesias nusquam lustaurari, crucem publice videndam non exponi, cum Arabibus de Christianorum fidei dogmatibus neminem disserere lata lege sanxit. armatis hominum octoginta millibus in Romaniam expeditionem suscepit. in Cappadociam autem profectus, ubi Constantinum arma in adversum parare audivit, metu pulsus, re penitus infecta, nulloque illata noxa domum rediit, tantum paucos Armenios sponte ad eius castra transeuntes secum abduxit.

Hoc anno Abdellas imposita Christianis tributa auxit, adeo ut A. C. 749 omnes sive monachi sive inclusi sive coluanicolae deo sua vita placiti vectigales describerentur. ecclesiarum quoque sacras penus sigillo suo observavit, et ad sacra vasa distraheuda emptores Hebraeos induxit; emerunt autem ea liberti.

Hoc anno Constantinus Scлавиніае provincias ad Macedoniam sitas A. C. 750 in servitutem redegit, reliquos vero imperio Romano plane sublici coegit. eudem quoque anno ex Maurophoris Persis nonnulli facultatibus

τῆς μαγικῆς ὄντες θρησκείας, ἀπάτη τοῦ διαβόλου κρατούμε-
 τοι, πωλῆσαντες τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν, καὶ γυμνοὶ ἀνελθόντες
 εἰς τὰ τεῖχη, ἐρριπτον ἑαυτούς, ὥστε πεταθῆναι εἰς τὸν
 οὐρανόν, ὡς ἐνόμιζον. οἱ δὲ μηδὲν ἀξιόλογον τῆς ἐκείτω κλη-
 ρονχίας ἔχοντες, εἰς γῆν ἀνθυπέστρεφον τὰ μέλη συντριβέν-5
 τε, ὧν τὸν ἐξάρχοντα τῆς πλάνης Ἀβδελλᾶς ἀνείλεν διὰ
 τοῦ Σαλίμ κατὰ τὴν Βέρροϊαν καὶ Χαλκίδα ὄντας ἀρι-
 θμὸν ἔξ.

- A. M. 6251 Τούτῳ τῷ ἔτει φθόγῳ τοὺς Χριστιανοὺς ἐκώλυσαν Ἀρα-
 P. 362 βες ἐκ τῶν δημοσίων χαρτοθεσιῶν πρὸς ὀλίγον χρόνον, αὐθις 10
 δὲ ἀναγκασθέντες ἐγχειροῦσιν αὐτοῖς τὰ αὐτά, διὰ τὸ μὴ δύ-
 νασθαι αὐτοὺς γράφειν τὰς ψήφους, καὶ ἐπεσιράτευσαν τὴν
 Ῥωμανίαν, καὶ ῥιχμιλώτευσαν πολλοὺς, καὶ Παῦλον τὸν
 V. 288 στρατηγὸν τῶν Ἀρμενίων πολεμήσαντες εἰς τὸν Μέλαν ἀνεί-
 λον μετὰ πληθους στρατοῦ καὶ τεσσεράκοντα δύο ἄνδρας ἐπι- 15
 Βασίμους δεσμίους ἤγαγον, καὶ κεφαλὰς πολλὰς. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς ἐπεσιράτευσεν τὴν Βουλγαρίαν, καὶ ἐλθὼν εἰς Βερέγα-
 βαν εἰς τὴν κλεισοῦραν, ὑπῆλθον αὐτῷ οἱ Βούλγαροι, καὶ
 πολλοὺς τῶν αὐτοῦ ἀνείλον, ἐν οἷς καὶ Λέοντα πατρίκιον καὶ
 στρατηγὸν τῶν Θρακησίων, καὶ Λέοντα ἑτερον λογοθέτην τοῦ 20

5 συντριβέντες A, συντρίβοντες vulg. 11. δὲ add. ex A. 14.
 Ἀρμενιακῶν A.

distractis, depositisque vestibis nudi, consensis aedificiorum moe-
 nibus, in capita praecipites se agebant, quo, ut magicæ superstitionis
 fallacia decepti, et a diabolo puteutius occupati rebantur, in
 caelum promptius evolarent. illic porro haereditatis et sortis sibi
 propositae nil aestimabile dignum reportantes, membris omnibus con-
 terendi in terram gravius dilabebantur. huius erroris antesignanos
 sex numero repertos, quum Berrhoeae, tum in Chalcide, opera Salem
 Abdellae e medio sustulit.

- A. C. 751 Hoc anno a publicis vectigalium actis conficiendis ad breve tem-
 poris spatium Saraceni invidia moti Christianos prohibuerunt, rursus
 autem necessitate compulsi, quod ipsi numeros et summas scribere
 non possent, eadem eis reposuerunt in manus, et irruptione in Ro-
 maniam facta plures abduxerunt captivos, Paulumque Armeniorum du-
 cem, inito ad Melam cum eo certamine, exercitusque partem non con-
 tinuendam, quadraginta duobus viris e Romana obituæ spectatissi-
 mis, pluribusque aliis compedibus astrictis in captivitatem secum ab-
 actis, prostraverunt. imperator autem armis in Bulgariam motis, ve-
 nit Beregabam, at Bulgari ad clusuram obvium facti plurimos ex eius
 militibus delverunt, inter quos Leo patricius et Thracensium dux,
 alter Leu cursus publici logotheta, et ex confusa plebe non pauci

δρόμον, καὶ λαὸν πολὺν· καὶ ἔλαβον τὰ ὄπλα αὐτῶν. καὶ οὕτως ἀδόξως ὑπέστρεψαν.

Τούτῳ τῷ ἔτει γέγονε πλάνη τῆς πασχαλίας, καὶ οἱ Α.Μ. 6252 μὲν ὁρθόδοξοι κατὰ τὴν ἑρμῶν ἔκτῃ τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς C 5 ἐπάσχασαν, οἱ δὲ πεπλανημένοι αἰρετικοὶ τῇ ιγ'.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μετετέθη ἡ κάρα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Σηλαίου εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν Ἑμεσηνῶν πόλιν περιφανῇ ὄντα, καὶ ἡ κατὰβασις ἐκτίσθη ἔνθα μέχρη τῆς σήμερον ὑπὸ τῶν 10 πιστῶν προσκυνουμένη εὐωδίᾳ σωματικῇ τε καὶ πνευματικῇ τιμαῖται, βλύζουσα πᾶσι τοῖς πίστει προστρέχουσι τὰ ἰάματα. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει δοκίτης ἐδείχθη λαμπρότατος κατὰ τὴν ἑρμῶν ἐπὶ δέκα ἡμέρας, καὶ αὐθις πρὸς δύσιν ἡμέρας κα'. Θεόδωρος D δέ τις ὀνόματι Αἰβανίτης Σύρος κατὰ τὴν περιχώρον Ἡλιουπό- 15 λεως τῆς πρὸς Αἰβανον ἐπανεστῆ τοῖς Ἀραβι, καὶ πολέμησας αὐτοῖς, ἔπεσον ἔξ ἀμφοτέρων πολλοί. ἔσχατον δὲ τραπεὶς ἔφρυγεν, καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ Αἰβανίται πάντες ἀπῆλθον. ἐγένοντο δὲ καὶ ἐν Ἀφρικῇ ἀκαταστασίαι καὶ πόλεμοι, ἡλια- κῆς γεγοννίας ἐκλείψειως μηνὶ Αὐγούστῳ πεντακαιδεκάτῃ, ἡμέρᾳ

11. βλύζουσα — — ἰάματα om. f. τὰ add. ex A.

μαῖ add. ex A. 15. τῆς πρὸς A, τῶν, ἐπὶ vulg.

ante ἐν add. ex A.

14. ὀνό-

18. καὶ

desiderati. eorum arma acceperunt Bulgari, atque ita Romani cum dedecore redierunt.

Hoc anno error in celebrando paschatis festo admissus est, or- A.C 752 thodoxis per orientales tractus mensis Aprilis die sexto, haereticis autem, quorum id fuit, erratum tertio decimo sollemnitatem illam agentibus.

Eodem anno sancti Ioannis praecursoris et baptistae caput ex Autri monasterio in proprium templum sumptuose constructum ad Emeseuorum urbem translatum est. confessio quoque sacrae reliquiae reponendae aedificata est, in qua in hunc usque diem a fidelibus adoratum, tam corporea, quam spiritali odoris fragrantia honoratur, et ab illo morborum omnium medela, velut e pereuni fonte, in eos, qui cum fide accedunt, scaturit. hoc insuper anno cometa trabis in morem fulgidissimus ad orientalem caeli plagam dies continuos decem, et ad occidentalem rursum dies viginti et unum visus est. Theodor- us autem quidam e monte Libano Syrus in Heliopoleos regione, quae Libano adiacet, in Arabes rebellavit, et manibus cum eo con- sertis multi ex utraque parte desiderati, tandem eius acie fusa in fu- gam versus est, quique illum sequebantur Libanitae omnes occisi. tu- multus quoque per Africam exorti appaerente solis defectu mensis Augusti die decimo quinto, feria sexta, hora diei decima. porro qui-

ἔκτῃ, ὥρῃ δεκάτῃ. ἀνέστησαν δὲ τινες τῶν Μανροφόρων ἐν τῇ Λαβερκῇ λέγοντες τὸν υἱὸν τοῦ πρωτοσυμβούλου Θεόν, ὡς
 P. 363 τροφὴα αὐτῶν, καὶ ἐξήνεγκαν δόγμα τοιοῦτον. καὶ εἰσῆλθον οἱ Μανροφόροι εἰς τὸν οἶκον τῆς πλάνης αὐτῶν, καὶ ἀπέκτειναν τοὺς κλειδούχους δνόματα ζ'. καὶ ἐξῆλθόν τινες ἐπὶ 5 τὸν Βάσρασον, καὶ ῥιχμαλώτευσαν πολλοὺς, καὶ χρήματα ἔλαβον πολλὰ.

A.M. 6233 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐστασίασαν οἱ Κασιωῖται κατὰ τῶν Μανροφόρων διὰ γυναῖκας. ἔμειναν γὰρ ἐξ αὐτῶν εἰς οἶκον, ἐν
 B τῷ ἔμεινον ἀδελφοὶ τρεῖς, καὶ ἠθέλησαν τὰς γυναῖκας αὐτῶν 10 ποτιῖσαι· ἐγερθέντες δὲ οἱ τρεῖς ἀδελφοί, ἀπέκτειναν καὶ ἔχωσαν αὐτοὺς. οἱ δὲ συναχθέντες, ἀπέκτειναν καὶ τοὺς λοιποὺς. καὶ πέμψας ὁ Σαλὴμ τὰ στρατεύματα διὰ δόλον, ἦλθον ἄνωθεν αὐτῶν. καὶ πιάσαντες αὐτοὺς ἐφούρκισαν τοὺς τρεῖς ἀδελφούς, καὶ πολλοὺς ἀπέκτειναν. καὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα 15 εἰσῆλθον ἐν τῇ ἁγίᾳ συνάξει εἰς τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καὶ τοῦ μητροπολίτου παρισταμένου καὶ ἐκφωνήσαντος τό· ὁ
 V. 289 γὰρ λαὸς σου δυσωπεῖ σε, καὶ ἰκτενεῖ σε, ἐξήνεγκαν αὐτὸν, καὶ ἀπέκλεισαν ἐν φυλακῇ, καὶ ἄλλος ἐπλήρωσε τὴν ἁγίαν

2. πρωτοσυμβούλου Α, πρωτοσυμβόλου vulg. 8. post Κασιω-
 ται e f haec inserunt: καὶ ὁ υἱὸς τῶν Λαβερκῶν καλούσιν υἱοὶ τοῦ
 Καῖς ὡς γενεαλογεῖνται. 13. ὁ Σαλὴμ ὁ Ἐλῆχος Α. 16.
 εἰσῆλθον Α. 18. καὶ ἡ ἐκκλησία σου add. Α f post λαὸς σου.
 δυσωπεῖ σε om. Α f.

dam ex Manrophoris Dabeci emerſere, qui protosymbuli filium, quod eorum nutritium ageret, denique esse praedicarent. In hanc quoque mentem promulgavere dogma. Manrophori subiinde in fanum errori suo dicatum ingressi aedituos numero sexaginta mactaverunt. quidam autem Basrasum profecti, plerisque in captivitatem abactis, ipsi opes innumeras abstulerunt.

A. C. 753 Hoc anno Casiotae in Manrophoros tumultuati sunt foeminarum causa. in domo etenim, in qua tres fratres habitabant, ex illis nonnulli mansionem habentes coniuges eorum in illiciti concubitus coenum voluerunt demergere. exciti vero fratres illi tres morte eis illata iniuriam ultii sunt, et terra caesa corpora occultaverunt, et in novum collecti reliquos pariter dederunt neci. Salem vero missis insidiis militibus, impetumque in eos facto, conctos in potestatem accepit, et fratres quidem illos tres laqueo, plurimos alios ferro confecit. porro die solemnitati paschali dicato Christiana plebe in cunctum collecta, Salem ille communem et praecipuam ecclesiam ingressus est, metropolitani vero sacris altaribus astantem, et elata voce exclamantem: populus tuus te precatur, et te rogat, corripi iussit, et in carcerem detrudi, alio interium sacerdote ad sanctam synaxin complendum suffecto, ex quo tempus

σύναξιν· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας, καὶ εἰ μὴ ὁ μητροπολί- C
της κατεπράυνεν αὐτὸν ἡθικότητι καὶ ταπεινοῖς λόγοις, κακὸν
μέγα ἂν ἀπετελέσθη τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. ἦν δὲ ὁ μακάριος Ἀνα-
στάσιος.

- 5 Τῇ δ' αὐτῇ ἔτει Κωνσταντῖνος ὁ διώκτης Ἀνδρέαν τὸν
ἀοίδιμον μοναχόν, τὸν λεγόμενον Καλυβίτην, ἐν Βλαχέρναις
διὰ μαστίγων ἐν τῷ ἱππικῷ τοῦ ἁγίου Μάμαντος ἀπέκτεινεν
ἐλέγχοντα αὐτοῦ τὴν ἀσέβειαν, Οὐάλεντα νέον καὶ Ἰουλιανὸν
ἀποκαλοῦντα αὐτόν· ὃν καὶ ἐν τῷ ῥεύματι ῥιφῆναι προσέ-
10 ταξεν, εἰ μὴ αἱ ἀδελφαὶ αὐτοῦ τοῦτον ἀρπύσασαι ἐν τῷ ἐμ-
πορίῳ τῶν Λευκαδίου ἔθαψαν.

Ῥώμης ἐπισκόπου Κωνσταντίνου ἔτος α'.

D

A.M. 6254

- Τούτῳ τῷ ἔτει ἐφάνη δοκίτης κατὰ τὴν ἐξάν· καὶ ἀν-
ρέθη ὁ υἱὸς τῆς Φατίμας. οἱ δὲ Βούλγαροι ἐπαναστάτες
15 ἐφόνευσαν τοὺς κυρίους αὐτῶν τοὺς ἀπὸ σειρᾶς καταγομέ-
νους, καὶ ἔστησαν ἄνδρα κακόφρονα, ὀνόματι Τελέτσην, ἐτῶν P. 364
ὑπάρχοντα λ'. Σκλάβων δὲ πολλῶν ἐκφυγόντων, προσεργνήσαν
τῷ βασιλεῖ, οὗς κατέστησεν ἐπὶ τὸν Ἀρτάναν. τῇ δὲ εἰς τοῦ
Ἰουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν Θράκην ἀποστεί-
20 λας καὶ πλωῖμον ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου ἕως διαχιλίων χε-

3. ὁ μακαριώτατος A. 8. Οὐάλ. A, καὶ Οὐάλ. vulg. 11.
Λευκαδίου f. 16. Τελέτσην A, Τελέτσην vulg. 17. Σκλάβ-
ων δέ] hinc usque ad. p. 670, 12. κατὰ θεοῦ lacuna intercedit
in A. 20. ἕως ὀκτακοσίων χιλ. a.

ingens in omnium animis excitatus. ac nisi innata morum urbanitate
et humili oratione ferocientem principem metropolita demulsisset,
inaguum prorsus malum ea occasione committebatur. is porro erat
beatus Anastasius.

Eodem etiam anno Constantinus persecutor Andream venerabilem
monachum. Calybitem dictum, ad Blachernas habitantem verberibus
contusum, quod eius impietatem, eo Valente iuniore et Iuliano voca-
tato, arguisset, in sancti Mamantis circo ad Blachernas interfecit, eius
autem corpus in maris fluentum prolici iusserat, sed Andreae sorores
ipsam efferverent in Lencalii emporio sepulturae mandarunt.

Romae episcopi Constantini annus primus.

A.C. 754

Hoc anno cometa trabis instar ad orientem visus. Fatimae filius
e vivis sublatus. Bulgari seditione mota propriis dominis continuata
unius stirpis serie potestatem hucusque adeptis illata caede reiectis,
malignae mentis hominem nomine Teletsim annos triginta natum sibi
ducem praefecerunt. multi propterea Sclavi patria excedentes, ad
imperatorem ultro se contulere, quos ille Artanam incolere consti-
tuit. mensis autem Iunii die decimo septimo bis millium chelandio-
rum equos duodecim per singula vehementium classe per Euxinum Pou-

λαυδίῳν ἐπιφερομένων ἀνὰ ἰσθμίων. ὁ δὲ Τελέτιζης ἀκού-
 σας τὴν διὰ γῆς καὶ θαλάσσης κατ' αὐτοῦ κίνησιν, λαβὼν εἰς
 συμμαχίαν ἐκ τῶν προσπαρακειμένων ἐθνῶν χιλιάδας κ', καὶ
 τούτους εἰς τὰ ὄχυράματα στήσας, ἡσφαλίσατο ἑαυτόν. ὁ δὲ
 Βασιλεὺς ἐλθὼν ἠπλίκευσεν εἰς τὸν κάμπον Ἀγχιάλου καὶ 5
 τῇ λ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς τῆς α' ἰνδικτιῶνος, ἡμέρᾳ ε', ἐφάνη
 Τελέτιζης μετὰ πληθους ἐθνῶν ἐρχόμενος, καὶ συμβαλόντες
 πόλεμον κόπτουσιν ἀλλήλους ἐπὶ πολὺ, καὶ τραπεῖς Τελέ-
 τιζης ἔφηνεν. ἐκράτησε δὲ ἡ μάχη ἀπὸ ὥρας ε' ἕως ὀψέ,
 καὶ πολλὰ πληῖθη Βουλγάρων ἀνηλώθησαν, πολλοὶ δὲ ἐχει- 10
 ρώθησαν, ἄλλοι δὲ καὶ προσερχούσαν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀρθεὶς
 ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ νίκῃ, ἐθριάμβευσεν αὐτήν ἐπὶ τῆς πόλεως,
 ἀρματωμένος σὺν τῷ στρατῷ εἰσελθὼν, εὐφημούμενος ὑπὸ
 τῶν δῆμων καὶ ξυλοπανθούροις σύρων τοὺς χειρωθέντας Βουλ-
 γάρους, οὓς ἐξωθεν τῆς Χρυσῆς πόρτης ἀποτιμηθῆναι ἐκέλευ- 15
 σεν ὑπὸ τῶν πολιτῶν. τὸν δὲ Τελέτιζην στασιάζοντες οἱ Βούλ-
 γυροὶ ἀπέκτειναν σὺν τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ, καὶ ἔστησαν Σα-
 βῖνον γαμβρὸν ὄντα Κορμεσίον τοῦ πάλαι κυρίου αὐτῶν.
 τοῦ δὲ Σαβίνου εὐθέως ἀποστείλαντος πρὸς τὸν βασιλεῖα, καὶ
 ζητοῦντος ποιῆσαι εἰρήνην, κομμένδον ποιήσαντες οἱ Βούλγα- 20
 ροὶ ἀντέστησαν τῷ Σαβίνῳ στερεῶς, λέγοντες· ὅτι διὰ σοῦ

3. κ'] x5' a, 5' f. 20. fort. κομμέντον cfr. p. 262, 5.

tum inissa, imperator Thraciam versus perrexit. Teletzes terra ma-
 riqque adversum se paratam audieus, vicinarum nationum viginti mil-
 libus in auxilium accitis et per munita loca distributis, ipse praesi-
 dio se inclusit. imperator vero in Anchiali agris castra metatus est.
 porro Iunii die trigesimo, Iudictione prima, feria hebdomadae quinta,
 Teletzes cum numerosa auxiliariarum multitudo progredi tandem
 visus est, consertaque pugna, mutua utriusque partis caedes ingens
 edita, fusisque demum Teletsis copijs ipse fugam arripuit. duravitque
 pugna ab hora quinta usque ad vespertinam, et maximus Bulgarorum
 numerus certamine illo deletus, multi capti, alij ultro ad Romanos
 defecerunt. imperator prospera victoriae successu elatus, armis omni-
 bus cum toto exercitu instructus, urbem triumphum ducens ingresses
 est, laetisque totius civitatis vocibus exceptus, Bulgaros belli captos
 xylobanduris vinctos in eam iniecit, eosque demum extra Chrysen
 portam a civibus capite truncari iussit. Bulgari autem seditione in
 Teletsem mota ipsum ac cunctos eius proceres dederunt neci. Sabinum
 vero Cormesii quondam principis generum constituerunt ducem.
 cum vero Sabinus legatos de pace ad imperatorem confestum desti-
 nasset, Bulgari cumitis habitis Sabino pertinaciter se opposuerunt,
 clamantes: Bulgaria tui causa Romanorum potestati subicienda est.

Βουλγαρία μέλλει δουλοῦσθαι τοῖς Ῥωμαίοις. πύσεως δὲ γενομένης, γένυει Σαβῖνος ἐν τῷ κάστρῳ Μεσημβρίας, καὶ προσερχοῦν τῷ βασιλεῖ. ἔστησαν δὲ οἱ Βούλγαροι ἕτερον κύ- V. 290
ριον ὀνόματι Παγανόν. D

5 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπῆραν οἱ τῆς ἐρήμιου καὶ τοῦ Βαραθῶν τῷ A.M. 6255
Ἀβδελλᾷ δύο ἀδελφοί, οὓς ἀποστείλας ἀντείλεν σὺν χιλιάσιν
ὀγδοήκοντα στρατοῦ. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐξῆλθον Τούρκοι ἐκ τῶν
Κασπίων πυλῶν, καὶ ἀνέειλον πολλοὺς εἰς Ἀρμενίαν, καὶ ἔλα-
βον αἰχμαλωσίαν πολλήν, καὶ ἔπᾶστεψαν. Κοσμάς δὲ τις
10 ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας τῆς κατὰ Ἀπάμειαν τῆς Συρίας, Κω-
μανίτης ἐπιλεγόμενος, τῶν πολιτῶν Ἐπιφανείας πρὸς Θεόδω-
ρον πατριάρχην Ἀντιοχείας ἐγκλήσιν ποιησαμένων κατὰ τοῦ P. 365
αὐτοῦ Κοσμά περὶ μειώσεως ἱερῶν, καὶ αὐτοῦ μὴ δυναμέ-
νους ταῦτα συστήσαι, ἀπέστη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ ὁμό-
15 φρων τῆς αἰρέσεως Κωνσταντίνου κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνας
γένονεν. ὃν κοινῇ γνώμῃ Θεόδωρος ὁ πατριάρχης Ἀντιοχείας,
καὶ Θεόδωρος ὁ Ἱεροσολίμων, καὶ Κοσμάς ὁ Ἀλεξανδρείας
σὺν τοῖς ἑπ' αὐτοὺς ἐπισκόποις τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας πεντηκο-
στῆς μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου ὁμοφρόνως
20 ἀνέθεμά τισαν ἑκαστὸς κατὰ τὴν ἑαυτοῦ πόλιν.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἀπ' ἀρχῆς τοῦ Ὀκτωβρίου μη-
νὸς γέγονεν κρύος μέγα καὶ πικρότατον, οὐ κατὰ τὴν ἡμέ- B
τέραν γῆν μόνον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἀνατολὴν καὶ ἄρ-

5. Βαραθῶν f.

ancto demum tumultu, Sabinius in Mesembriae praesidium fuga se subducit, et inde ad imperatorem se confert. alium vero dominum nomine Paganum Bulgari creaverunt.

Hoc anno habitatores deserti Barathonisque incolae fratres duo A. C. 755 in Abdellam rebellionem excitaverunt, quos ille misso exercitu cum copiarum octoginta millibus extinxit. hoc eodem anno Turci Caspiis portis egressi, plurimis per Armeniam occisis, captivorum collegerunt turmas, et domos repeterunt. porro quidam Epiphaniae, quae ad Apameam Syriae posita est, episcopus, cognomento Comanites, Epiphaniae civibus, quod sacra vasa distraxisset, apud Theodorum Antiochiae patriarcham accusationem passus, pretium eorum restituendi impotens, rectae fidei desertor factus, in Constantini sententiam adversus sanctas imagines excitatam ipse contrariae conscius transiit. eum communibus calculis Theodorus Antiochiae, Theodorus alter Hierosolymorum, Cosmas Alexandriae patriarchae cum suffraganeis episcopis die sanctae pentecostes sacrosancti evangelii lectione peracta, in propria sede singuli concordibus animis ac vocibus anathemati subiecerunt.

Eodem pariter anno a mensis Octobris exordio frigus ingens et asperissimum non in hac modo regione, sed et per orientem, septen-

κίον καὶ δύοσιν, ὥστε τὴν ἀρκιτῆραν τοῦ πόντου παραλίαν ἐπὶ
 ἑκατὸν μίλια τὸ πῆλγος ἀπολιθωθῆναι ἐκ τοῦ κρύους ἐπὶ
 τριάκοντα πήχεις τὸ βάθος, καὶ ἀπὸ Ζηρυχίας μέχρι τοῦ
 Δανουβίου καὶ τοῦ Κούφη ποταμοῦ καὶ τοῦ Λαμμοτρί τε
 καὶ Δανάρι καὶ τῶν Νεκροπύλων καὶ τῆς λοιπῆς ἀκτῆς 5
 μέχρι Μεσημβρίας καὶ Μηδείας ὅμοια πεπονθότων. τοῦ δὲ
 τοιοῦτου πάγου ἐπιχιονηθέντος ἡ ἔρηθρ' ἄλλας εἴκοσι πή-
 χεις, ὥστε συμμορφωθῆναι τὴν θάλασσαν τῇ ξηρᾷ, καὶ πε-
 C ζοβατεῖσθαι ὑπερθεῖν τοῦ κρύους ἀπὸ τε Χαζαρίας, Βουλγα-
 ρίας καὶ τῶν λοιπῶν παρακειμένων ἐθνῶν, παρὰ τε ἀνθρώ- 10
 πων ἀγρίων τε καὶ ἡμέρων ζώων. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ
 τῆς δ' ἰνδικτιῶνος τοῦ τοιοῦτου πάγου κατὰ θεοῦ κέλυσιν
 εἰς πλεῖστα καὶ διάφορα ὄροφάνῃ τμήματα διαιρεθέντος, καὶ
 τῇ τῶν ἀνέμων βίῃ ἐπὶ Λαφνουσίαν καὶ τὸ Ἱερὸν κατενεχθέν-
 τος, οὕτω διὰ τοῦ σιειοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν ἔφθασαν μέχρι τῆς 15
 Προποντιδὸς καὶ τῶν νήσων καὶ Ἀβύδου πᾶσαν τὴν παρα-
 λίαν ἀκτὴν ἐπλήρωσαν, ὧν αὐτόπται καὶ ἡμεῖς γεγόναμεν ἐπι-
 βάντες ἐπὶ ἐνὸς αὐτῶν σὺν καὶ τισιν ὁμηλίκους λ', καὶ παί-
 ζοντες ἐπάνω αὐτοῦ. εἶχον δὲ καὶ ζῶα ἄγριά τε καὶ ἡμερα
 D τεθνεῶτα. πᾶς δὲ ὁ βουλόμενος ἀπὸ Σοφριανῶν ἕως τῆς πό- 20
 λεως, καὶ ἀπὸ τῆς Χρυσοπόλεως ἕως τοῦ ἁγίου Μάμαντος,

14. κατενεχθέντος Α, διενεχθ. vulg.
 ὁμηλίκους Α f, ὁμῆλιν vulg.

17. καὶ add. ex A. 18.

trionem et occidentis plagam incubuit, adeo ut in borealibus ponti
 maritimis mare ad centum millia in longum, in profundum vero cu-
 bitus triginta prae frigore in lapidis duritiem concreverit, quod etiam
 in toto illo terrarum tractu, qui a Zecchia usque ad Danubium et
 Cuphem fluvium et Danastrum et Danaprim et Necropylas reliquum-
 que littus usque ad Mesembriam et Meliam interiacet, obtinuit. hu-
 iusmodi vero glacies copiosa deinde nive cooperta ad alios viginti
 cubitos excrevit, adeo ut mare solidae continenti quam simillimum,
 ad Chazariae, Bulgariae, caeterarumque nationum adiacentium fines
 tutum iter hominum animaliumque quum silvestrium tum domesticor-
 um pedibus praeberit. indictionis autem secundae mense Februa-
 rio, glacies huiusmodi dei iussu in multa ac varia frusta montium
 speciem referentia disrupta est, quae ventorum vi ad Daphnusiā et
 Illerum delata, inde per ponti fauces in urbem delata et ad Propon-
 tidis terminos, insularum et Abydi maritimas omnes oras, cuius de
 visu testes exitimus, implevit. in unum quippe illius fragmentum
 quasi triginta aetatis eiusdem iuvenes ludibundi ascendimus. erant
 autem in fragmentis istis congesta ferarum domesticorumque anima-
 lium cadavera. a Sophianorum sane portu ad urbem usque, et a

καὶ τῶν Γαλαίου ἀκολύτως διὰ ξηρᾶς ἐβιάδιζον. ἔν δὲ ἐξ
 αὐτῶν προσραγὲν τῇ τῆς ἀκροπόλεως σκαλᾷ συνέτριψεν αὐ-
 τήν. ἔτερον δὲ παμμέγεθες τῇ τείχει προσραγὲν, τοῦτο με-
 γάλως ἐδόνησεν, ὥς καὶ τοὺς ἐνδοθεν οἴκους συμμετασχεῖν τοῦ
 5 σάλου. εἰς τρία δὲ διασραγὲν διέζωσεν τὴν πόλιν ἀπὸ τῶν
 Μαγγάνων ἕως τοῦ Βοσφόρου, οὗ τινος τὸ ὕψος ὑπερεῖχεν
 τῆς πόλεως τὰ τείχη· πάντες δὲ οἱ τῆς πόλεως ἄνδρες τε
 καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες ἀδιαλείπτως τῇ θέρᾳ τούτων προσε- V. 291
 10 ἀπορουῖντες τί εἰπεῖν πρὸς τοῦτο. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει μηνὶ Μαρ-
 τίῳ ἀστέρες ἀθρόως ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πίπτοντες ὥφθησαν, ὥς
 πάντας τοὺς ὀρθῶντας τὴν τοῦ παρόντος αἰῶνος ὑπολαμβάνειν
 εἶναι συντέλειαν· αὐχμὸς τε πολὺς γέγονεν, ὥς ξηρανθῆναι
 καὶ πηγὰς. ἀγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν πατριάρχην λέγει
 15 αὐτῷ· ἄρτι τί ἡμᾶς βλέπτει, εἴαν λέγωμεν τὴν Θεοτόκον
 χριστοτόκον; ὁ δὲ περιπινζύμενος αὐτὸν λέγει· ἐλέησον δέ-
 σποτα, μηδὲ εἰς ἔννοιάν σου ἔλθῃ οὗτος ὁ λόγος· οὐχ ὁρᾷς
 ὅσα στήλιτεύεται καὶ ἀναθεματίζεται Νεστόριος ὑπὸ πάσης B

1. ἀκολύτως A, ἀκώλυτος vulg. 4. οἴκους A, οἰκοῦντας vulg.

5. διέζωσεν A, καὶ ἐζώσεν I, ἐζώσεν vulg. 7. prius τῆς πό-
 λεως om. A I. 8. καὶ παῖδες add. ex A. 11. ἀθρόως add.

ex A. 15. λέγωμεν A, λέγομεν vulg. 17. οὗτος A, οὕτως
 vulg.

Chrysopoli usque ad sancti Mamantis et Galatae littus qui voluisset
 sicco pede et absque difficultate velut per solidam terram gradieba-
 tur. unum porro ex istis ad acropoleos scalam allisum eam confre-
 git. aliud horrendum certe ac ingens ad murum cum impetu appel-
 lens, adeo valide concussit, ut commotionis tremorem, qui interiorius
 habitabant, experirentur. illud demum in tres discissum partes a
 Manganis ad Bosphorum urbem circumcinxit, cum alioquin eius esset
 magnitudinis quae urbis muros superaret. cuncti autem urbis inco-
 lae quom viri tum mulieres tum infantes spectaculis istiusmodi diu-
 tissime detenti, mox in gemitus et lachrimas soluti domos repe-
 tēbant, quid vero de istis sentirent, prorsus ambigebant. eiusdem quo-
 que anni mense Martio stellae crebro quasi e caelo decidere visae
 sunt, adeo ut cuncti portentorum huiusmodi spectatores effecti saeculi
 praesentis consummationem advenisse coniectarent. siccitas subinde
 et ventorum ariditas talis incubuit, ut fontes ipsi exaruerint. caete-
 rum imperator patriarcham ad se accersitum ita alloquitur: si dei
 genitricem Christi matrem asseruerimus, quid inde mali potendetur?
 ille imperatorem complexus: miserere domine, inquit, nec mentem
 tuam cogitatus huiusmodi unquam subeat. an non vides quam diffamatus
 et execrandus per universam ecclesiam habetur Nestorius? ad

τῆς ἐκκλησίας; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπεν· ἐγὼ μα-
 θεῖν θέλω ἡρώτησα· ἔως δέ σου ὁ λόγος.

A. M. 6256 Τούτῃ τῇ ἔτει ἐπῆλθον πάλιν οἱ Τούρκοι ἐπὶ τὰς Κα-
 σπίας πύλας καὶ εἰς Ἰβηρίαν, καὶ πολεμήσαντες μετὰ τῶν
 Ἀράβων, καὶ ἐξ ἀμφοτέρων ἀπώλοντο πολλοί. ὁ δὲ Ἀβδελ-5
 λῆς πανουργίᾳ τοιαύτῃ καθέτελε τῆς ἀρχῆς τὸν Ἰσὲ, εἰς ὃν,
 ὡς ἀνωτέρω εἴρηται, ὁ τρίτος κληρὸς τοῦ κρατεῖν μετ' αὐτὸν
 ἔπεσεν. κεφαλαλοῦμενον γὰρ ἡμικρανικῶς αὐτὸν ὄρων, καὶ
 σκοτοματικῶς πληρούμενον, πείθει θεραπευθῆσεσθαι μέλλειν,
 εἰ ταῖς ῥίσιν ἐμφυσηθῇ πταρμικῇ τινὶ ἐνσκεναζομένῃ τῷ 10
 αὐτοῦ λατρῷ, Μωσεὶ τινὶ τοῦνομα, διακόνῃ τῆς Ἀντιοχέων
 ἐκκλησίας· ὃν ἤδη δωρεαῖς ἦν πεπεικὼς δριμύτατον κατα-
 πσκευασαὶ φάρμακον, μετὰ τοῦ καὶ ναρκῶδες εἶναι σφόδρι.
 καὶ δὴ πεισθεὶς ὁ αὐτὸς Ἰσέβιν Μούσε τῷ Ἀβδελλᾷ, καίπερ
 ἀσφαλιζόμενος τοῦ συμφαγεῖν αὐτῷ διὰ τὴν ἐπιβουλὴν, ἐδέξατο 15
 διάκρινον. καὶ πληρωθεὶς περὶ τὴν κεφαλὴν πάσας τὰς αἰ-
 σθήσεις μετὰ τῶν ἡγεμονικῶν ἐνεργειῶν στερεθεὶς, ἄφωνος
 προὔκειτο. προσκαλεσάμενος δὲ τοὺς ἡγεμόνας καὶ προὔχον-
 τας τοῦ γένους ὁ ἀδελφός, ἔφη· τί ὑμῖν δοκεῖ, περὶ τοῦ

3. ἐπῆλθον A. 6. τὸν Ἰσέβιν Μούσε A, τὸν Ἰσσεμβιμουσέ a,
 τὸν Ἰσσεβιν Μούσε f, τὸν Ἰσεῖβιμουσαὶ vulg. 8. αὐτὸν ante
 ὄρων add. ex A. 10. σκεναζομ. A. 14. Ἰσὲ] Ἰσὲ A, ἐισὲ
 vulg., εἰσε coni. Goar. sed recte habet nominis forma omisso
 patris nomine βῖν Μωσὲ h. l. filius Mose. 16. διὰ τῶν A f,
 διάκρινον vulg. τὰ περὶ τὴν A. πύσας τε τὰς A. 19.
 ὁ Ἀβδελλᾶς coni. Goar. in mg.

haec imperator, discendi cupidus, ait, quaestionem proposui, apud te
 secretum hoc nulli revelandum permaneat.

A. C. 756 Hoc anno Turci in Caspias portas et Iberiam irruptionem secun-
 dam fecerunt, pugnaque cum Arabibus conserta, ex utraque parte
 cecidere non pauci. porro Abdellas Iseibi Musae, in quem, ut supe-
 rius enarratum est, imperandi sors tertio ordine devolvebatur, prin-
 cipatu hac arte ileframavit. cum enim eum hemigranico ac verti-
 ginoso capitis dolore laborare videret, ipsum sanatum iri persuasit,
 si lu nares eius insufflaretur medicamentum stercutamenta movens,
 confectum a quodam suo melico, Moyse nomine, Antiochenae eccle-
 siae diacono, quem iam ante ipse Abdellas muneribus corrumperat, ut
 nimirum medicamentum violentum simul ac soporiferum praepararet.
 is facile persuasus, morem Abdellae gerit, ac licet ab insidiis cavens,
 ac convitiis quoque cum eo ineundis sibi temperandum putaret, hau-
 sit tamen naribus medicamentum. confestim vero capitis gravedine
 laborans ac sensibus occupatis turbatus, rationis etiam functionibus
 et principis partis ductu privatur, et exanimis iacebat. Abdellas sub-

μελλοβασιλέως ὑμῶν; οἱ δὲ δημοφρόνως ἀρνησάμενοι αὐτόν, δεξιὰς ἔδωκαν τῷ υἱῷ τοῦ αὐτοῦ Ἀβδελλᾶ, Μονάμ δὲ τῷ ἐπικληθέντι Μαδί· τὸν δὲ Ἰσὲ ἀναίσθητον μετηνέγκαν οἱ Ρ. 367 καδε. τοῦτον δὲ μετὰ τρίτην ἡμέραν ἀναλαβόμενον ἀπολο- 5 γίαις ἐπιπλείστοις παρεμυθήσατο, ταλάντοις χρυσίου ρ τὴν ὕβριν ἀνταμειψάμενος.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπέστειλεν Παγανὸς ὁ κύριος Βουλγα- ρίας πρὸς τὸν βασιλέα, αἰτούμενος συννοσηθῆναι αὐτῷ, καὶ λαβὼν λόγον, ἐξῆλθε πρὸς αὐτόν μετὰ τῶν Βοϊλάδων αὐτοῦ, 10 καὶ καθεσθέντος τοῦ βασιλέως, καὶ τοῦ Σαβίνου συγκαθεζο- μένου καὶ αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτούς. καὶ ὠνείδισεν τὴν αἰαξίαν αὐτῶν καὶ τὸ κατὰ Σαβίνου μίσος, καὶ ἐποίησαν τὸ δοκεῖν εἰρήνην. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς λάθρα εἰς Βουλγαρίαν V. 29a ἐπίασεν τὸν Σέβερον ἄρχοντα Σκλαβοννῶν τὸν πολλὰ κακὰ^B 15 ἐν τῇ Θράκῃ ποιήσαντα. κατεσχέθη δὲ καὶ Χριστινός, ἀπὸ Χριστιανῶν μαγαρίτης, καὶ πρῶτος τῶν Σκαμάρων, ὃν ἐν τῷ μούλῳ τοῦ ἁγίου Θωμᾶ χειροκοπήσαντες καὶ ποδοκοπήσαντες, ἤνεγκαν τοὺς λατρούς, καὶ τοῦτον ἀνέτεμον ζῶντα ἀπὸ ἥβης ἕως τοῦ θώρακος πρὸς τὸ κατανοῆσαι τὴν τοῦ ἀνθρώπου κα-

2. Μονάμ Α. 3. Ἰσὲ Α, Ἰσαὶ vulg. ἀναίσθητον Α, ἀνάν-
θητον vulg. 7. ἀπέσι. Α. 11. καὶ αὐτοῦ αὐτῷ Α. ὠνεί-
δισεν Α, ὠνείδισατο vulg. 14. Σκλαβοννῶν Α, Σκλαβούνον
vulg. 18. fort. πρὸς τοὺς λατρούς. ἀπὸ ἥβης — —
καταμ. τὴν om. Α.

Inde ducibus et generis proceribus convocatis, ipse ceu frater eorum sententiam rogat. quid vobis de futuro rege vestro videtur? eo vero communibus suffragiis repudiato, Monam, cognomento Madi, Abdellae filio, dextras et fidem dederunt, Isae autem sensibus orbatum domum retulerunt, eundemque tertium post diem reparatis sensibus et mente restituta bene valentem multis excusationum modis Abdellae placare contendit, et illatam iniuriam talentis auri centum compensare.

Eodem etiam anno Paganus Bulgarorum dominus, missis ad imperatorem legatis, ad colloquium et matium cum eo conspectum venire postulavit, et accepta fide, ipse cum suis Boiladis et optimatibus ad imperatorem se contulit. imperator autem sede sua recubans, Sabino ipsi pariter assidente, advenientes excepit. tum rebellione et quod in Sabinum conceperant, odio exprobrato, simulatam pacem cum eis composuit. missis porro latenter in Bulgariam militibus, Severum Sclavinum optimatem multorum pridem in Thracia malorum auctorem in potestate recepit. comprehensus est etiam Christinus apostata fidei conspirator, et inter praedones dictos Scamares ante-signanus, qui in portus S. Thomae mole praecisis manibus et pedibus accitis medicis commissus est, et a pube ad thoracem ab eis dissectus

τασκευήν. καὶ οὕτως αὐτὸν τῇ πυρὶ παρέδωκαν· ἄφνω δὲ ὁ βασιλεὺς ἐξελθὼν τῆς πόλεως, καὶ ἀφυλάκτους εὗρὼν τὰς κλεισούρας, διὰ τὴν ἀπαιτλήν εἰρήνην, εἰσῆλθεν εἰς Βουλγα-
 Cριάν ἕως Τουνζας. καὶ βαλὼν πῦρ εἰς τὰς αὐλὰς αἷς εὗρεν,
 μετὰ φόβου ὑπέστρεψεν, μηδὲν γενναῖον ποιήσας. 5

A.M. 6257 Τούτῳ τῇ ἔτει τῇ κ' τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος
 δ' ἐμμανὲς γενόμενος ὁ δυσσεβὲς καὶ ἀνόσιος βασιλεὺς κατὰ
 παντὸς φοβουμένου τὸν Θεόν, Στέφανον τὸν νέον πρωτομάρ-
 τυρα συρθῆναι προσέταξεν ἐγκλείστον ὄντα εἰς τὸν ἅγιον Ἀν-
 ξέντιον εἰς τὸ πλησίον ὄρος τοῦ Ἀματρύ· ὃν λαβόντες οἱ 10
 D τῆς ἀπαιδευσίας αὐτοῦ μετέχοντες ἐχθροὶ καὶ ὁμόφρονες
 αὐτῷ γεγονότες, σχολάριοί τε καὶ τῶν λοιπῶν ταγμάτων,
 καλωδίῳ δῆσαντες αὐτοῦ τὸν πόδα, εἴλκον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
 πραιτωρίου ἕως τῶν Πελαγίου, ἐνθα καὶ διασπάσαντες,
 ἔρριψαν τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα ἐν τῇ τῶν βιοθανάτων 15
 λάκκῳ, ὥς πολλοὺς ρουθετοῦντα πρὸς τὸν μονήρη βίον, καὶ
 καταφρονεῖν πείθοντα τῶν βασιλικῶν ἀξιωμάτων καὶ χρημά-
 των. αἰδέσιμος γὰρ ὁ ἀνὴρ πᾶσιν ὑπῆρχεν, διὰ τὸ περὶ ἐξη-
 κοντα χρόνους αὐτὸν ποιῆσαι ἐν τῇ ἐγκλείστῳ, καὶ ἀρεταῖς
 πολλαῖς διαλάμπειν. πολλῶν τε ἀρχόντων καὶ στρατιωτῶν 20
 διαβληθέντων προσκυνεῖν εἰκόνας διαφόροις τιμωρίαις καὶ

4. ἕως τὸ Βύζας A f. 7. ἐμμανὲς A. 18. πᾶσιν add. ex A.
 περὶ add. ex A.

conspiciendae humani corporis compositioni novum exhibuit spectacu-
 lum, ac demum in ignem coniectus est. postmodum imperator urbe
 inexpectato egressus, clusuras custodia destitutas ob fraudulentae
 pacis speciem reperiens, in Bulgariam Tunzas usque penetravit. tum
 igne caulis et tuguriis forte repertis subiecto, nulla re praeclare ge-
 sta, sed subito metu correptus Cpolim remeavit.

A.C. 757 Hoc anno mensis Novembris die vigesimo, indictione quarta,
 impius et irreligiosus imperator adversus omnem, qui dei timorem
 prae se ferret, furiis invecus, Stephanum iuniorem protomartyrem
 iclusum ad sanctum Auxentium (is locus est ad montem Damatry
 vicinum) ad supplicium trahi iussit. eum itaque pedem unum rudente
 alligatum, quod plerosque ad monasticam vitam esset hortatus, et au-
 lae dignitates divitiasque contemnere suavisset, a praetorio usque ad
 Pelagii monumenta, scholarii caeterorumque orlinum milites, imo po-
 tius hostes, qui Constantini erroris, sensus, et imperitiae participes
 fuerant effecti, tractum laceraverunt, et venerandas eius reliquias
 membratim concisas in violenta morte sublаторum foveam proiece-
 runt. vir sane cunctis pretio fuit et honori, qui annos sexaginta in
 clausura exegit, et virtutibus innumeris claruit. procerum autem et

πικροτάταις αἰκίαις τούτους παρέδωκεν. ὄρκον δὲ καθολικόν P. 368
 πάντας τοὺς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν ἀπῆρτησεν εἰκόνι μὴ
 προσκυνῆσαι τινα, μεθ' ὧν καὶ Κωνσταντῖνον τὸν ψευδώνυ-
 μον πατριάρχην ἐπὶ ἄμβωνος ἀνελθεῖν, καὶ ὑψώσαντα τὰ τί-
 5 μια καὶ ζωοποιὰ ξύλα θύσαι πεποίηκεν, ὥς οὐκ ἔστι τῶν
 προσκυνούντων τὰς εἰκόνας· καὶ τοῦτον παραντὰ στεφανίτην
 ἀντὶ μοναχοῦ ἔπεισε γενέσθαι, καὶ κρεῶν μεταλαμβάνειν, καὶ
 κιθαρωδιῶν ἀνέχεσθαι ἐν τῇ βασιλικῇ τραπέζῃ. ἀλλ' οὐκ
 εἰς μακρὰν ἡ δίκη τοῦτον ταῖς τοῦ μαιφόνου παρέδωκε χει-
 10 ροσί. τῇ δὲ κα' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς δ' ἰνδικτιῶνος ἐκί- B
 νησεν κατὰ Βουλγάρων, καὶ ἀπέστειλεν εἰς Ἀγγάλιον δισχιλία
 ἑξακόσια χελάνδια, ἐξοπλίσας αὐτὰ ἐκ πάντων τῶν θεμάτων.
 τούτων δὲ ἐν ταῖς ἀκταῖς προσορμισθέντων, καὶ τοῦ βορρᾶ
 πνεύσαντος, συνετρίβησαν μικροῦ διῆν ἅπαντα· καὶ ἐπνίγη
 15 λαὸς πολὺς, ὥστε τὸν βασιλέα γρίπους ἐκτείνειν, καὶ τοὺς
 νεκροὺς ἀναλέγεσθαι καὶ θάπτειν. καὶ τῇ ιζ' τοῦ Ἰουλίου
 μηνὸς εἰσῆλθεν ἀδόξως ἐν τῇ πόλει. καὶ τῇ κα' τοῦ Ἀγού-
 στου μηνὸς τῆς αὐτῆς δ' ἰνδικτιῶνος ἐστηλάτευσε καὶ ἡτίμασε
 τὸ σχῆμα τῶν μοναχῶν ἐπὶ τοῦ ἵπποδρομίου, παρακλευνού- C
 20 μένος ἓνα ἕκαστον αὐτῶν κρατεῖν γυναικα τῇ χειρὶ, καὶ οὐ· V. 293

2. ὑπὸ τὴν αὐτοῦ] τὴν ὑπ' αὐτ. A, ἐπ' αὐτοῦ vulg. τὸ εἰκόνι
 A, τῷ εἰκ. f. 4. ὑψῶσαι A. 8. κιθαρωδιῶν A f. 20.
 αὐτῶν] Ἀββᾶν A.

militum non paucos imagines adorasse accusatos variis tormentis et
 acerbissimis suppliciis imperator subiecit. istud porro iuramentum,
 quod generale fuit, ab omnibus imperio subditis exegit, ne quisquam
 imagini venerationem exhiberet, postmodum vero ipsum Constanti-
 num falsi nominis patriarcham ambonem conscendere et, veneranda
 vivificaque ligna manibus tollentem, e numero eorum qui veneraren-
 tur imagines se nusquam existere, iurare compulit, ac confestim ex
 monacho nuptiales coronas gestare, carnes delibare, et in regia mensa
 cytharoedorum vocibus aures praeberere persuasit. sed non multo post
 divina vindicta hunc in manus Constantini sanguinarii homicidae tra-
 didit. caeterum Ianuarii mensis die vicesimo primo, indictione quarta,
 imperator bello in Bulgaros moto, chelandiorum bis millia sexcenta
 Ancebalum misit, copiis thematum omnium iis impositis. cum autem
 littora navigando semper legerent, boreali vento flante, cuncta paucis
 exceptis contracta sunt. immensus sane suffocatorum numerus exti-
 tit, cadaveribus autem colligendis uncus ferreus denisat imperator, et
 mortuos undis extractos funereis honoribus prosecutus est. mensis
 subinde Iulii die decimo septimo nullo stipatus apparatu in urbem
 rediit. eiusdem porro indictionis quartae mensis Augusti die vige-

τως παρελθεῖν αὐτοὺς τὸ ἵπποδρόμιον, ἐμπυομένους καὶ ὑβρίζομένους ὑπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ. ὁμοίως καὶ τῇ κ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἤχθησαν ἐπὶ ἵπποδρομίας ἐπίσημοι ἄρχοντες ἑνεακαίδεκα καὶ ἐπόμευσαν, ὡς κατὰ τοῦ βασιλέως πονηρὰ βουλευσάμενοι, συκοφαντηθέντες οὐκ ἐν ἀληθείᾳ, ἀλλὰ φθο- 5
 ρῶν αὐτοῖς διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς εὐειδεῖς καὶ ῥωμαλέους καὶ παρὰ πάντων ἐπαινουμένους· τινὰς δὲ αὐτῶν καὶ δι' εὐλό-
 γειαν καὶ ὡς εἰς τὸν προρρηθέντα ἔγκλειστον ἀπερχομένους, καὶ τὰ πάθη αὐτοῦ θριαμβεύοντας, [οὗς καί] ἀπέκτεινεν, ὧν εἰσὶν οἱ πρωτεύοντες· α' Κωνσταντῖνος πατρίκιος καὶ λογο- 10
 θέτης τοῦ δρόμου γενομένος, δὲ ἐπώνομασεν Ποδopάγουρον, β' δ' αὐτοῦ ἀδελφὸς Στρατήγιος πατρίκιος καὶ δομέστικος τῶν ἔξκουβιτόρων, γ' Ἀντίοχος τε τοῦ δρόμου γεγονὼς λογοθέτης καὶ στρατηγὸς Σικελίας, δ' Ἀβιδ' σπαθᾶριος κατὰ τὸν Βησῆρ καὶ κόμης τοῦ Ὀρικίου, ε' Θεοφύλακτος ὁ Ἰκονιάτης πρωτο- 15
 σπαθᾶριος καὶ στρατηγὸς τῆς Θράκης, ς' Χριστοφόρος δ' P. 369 κατὰ τὸν πατρίκιον Ἰμέριον σπαθᾶριος, ζ' Κωνσταντῖνος σπαθᾶριος καὶ βασιλικὸς πρωτοστράτωρ, δ' υἱὸς τοῦ πατρι-
 κίου Βαρδάνους, η' Θεοφύλακτος καινιδάτος δ' κατὰ τὸν

5. οὐκ add. ex A. 6. ῥωμαλέους] ῥωμαίους A f, ῥωμαλέ-
 στους a, ῥωμαλίους vulg. 9. οὗς καί — — πρωτεύοντες
 α' om. A, οὗς καί delendum videtur. 12. στρατηγὸς σπαθᾶ-
 ριος A.

simo primo monasticum habitum et institutum publice traduxit in circo, et contemnendum oculis omnium exposuit. monachorum etenim singulos muliere manu apprehensa circi spatium obire, atque ita totius spectantis populi sputis et ludibriis permisso obambulare praecepit. mensis pariter eiusdem die vigesimo quinto ex spectatissimis proceribus novemdecim numero in circum ducti ignominiosa pompa circumacti sunt, quasi mala consilia in imperatorem inlissent, quae quidem mera calumnia erat, cum re vera imperator vultus elegantiam et corporis robur, veras affectus et laudis illecebras, ipsis invideret. at enim in eorum nonnullis etiam eorum pietate, quod apud praefatum inclusum frequentius convenissent, ac eius in tormentis tolerantiam ac triumphos encomiis celebrassent, exasperatus saevit, et mortis reos egit, inter quos insignes sunt isti: primus Constantinus patricius et publici cursus quondam logotheta, quem Podopagurum cognominavit, secundus eius frater Strategus patricius et excubitorum domesticus, tertius Antiochus, qui curans etiam logothetae et Siciliae ducis munus gessit, quartus David spatharius ad Beser missus et Opsicii comes, quintus Theophylactus Iconiensis protospatharius et Thraciae dux, sextus Christophorus Nimerio patricio spatharius assignatus, septimus Constantinus spatharius et imperatorius proto-

Μαρινάκην, καὶ ἑτεροὶ· τοὺτους ἐπὶ τῆς ἱπποδρομίας σιγηλιτεύ-
 σας, καὶ ὑπὸ παντὸς τοῦ λαοῦ ἐμπτυσθῆναι καὶ ἀνασκαρῆναι
 ποιήσας, ἔδωκεν ἀπόφασιν. καὶ τοὺς μὲν δύο ἀδελφοὺς Κων-
 σταντῖνον, φημί, καὶ Στρατήγιον ἐν τῇ Κυνηγίῳ ἀπεκεφαλί-
 5 σεν, πολλοὺ Θρήνου γενομένου ἐπ' αὐτοῖς ἐπὶ παντὶ τῇ λαῷ·
 ὥστε μαθόντα τοῦτο τὸν βασιλεῦ ἀγανακτήσας, καὶ τὸν ὑπαρ-
 χον Προκόπιον τύψαι καὶ διαδέξασθαι, ὡς τοῦτο καταδεξάμενον. B
 τοὺς δὲ λοιποὺς πάντας τυφλώσας ἐξώρισεν, οὓς καὶ καθ' ἑκα-
 στον ἕτος ἀποστέλλων ὁ ἀπονοίας ἀνάμειστος ἐν οἷς ὑπῆρχον
 10 τόποις ἀνὰ ἑκατὸν βουνέυρων ἐκέλευσε τύπτεσθαι. τῇ δὲ λ'
 τοῦ αὐτοῦ Ἀνγούστου μηνὸς τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ἐμάνη ὁ
 δυσώωνμος κατὰ τοῦ συνωνύμου αὐτοῦ καὶ σύμφρονος πα-
 τριάρχου· καὶ εὐρών τινας μοναχοὺς τε κληρικοὺς καὶ λαϊ-
 κοὺς μύστας αὐτοῦ φίλους παρεσκεύασεν εἰπεῖν αὐτούς, ὅτι
 15 ἤκούσαμεν τοῦ πατριάρχου λαλοῦντος μετὰ τοῦ Ποδοπαγού-
 ρου κατὰ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν
 ἐν τῇ πατριαρχείῳ, ἵνα ἐλέγξωσιν αὐτόν. ἐν δὲ τῇ ἐκεῖνον C
 ἀρνεῖσθαι ἐποίησεν αὐτοὺς ὁμῶσαι εἰς τὰ τίμια ξύλα, ὅτι ἐκ
 τοῦ πατριάρχου ἤκούσαμεν τὰς λοιδορίας ταύτας. ἐν τούτοις

5. ἐπὶ om. A.

6. ὑπαρχον A f.

7. τύψαι A, τύψασθαι

vulg.

13. ὁρῶν a.

15. Ποδοπαγούρου A, ut supra p. 676,

11. Ποδοπαγούλου vulg.

strator, Bardanis patricii filius, octavus Theophylactus candidatus
 Marinaci deputatus, et alii. istos omnes per circum ignominiose tra-
 ductos et ab universo populo sputis et maledictis impeti iussos mor-
 tis damnavit sententia. ac fratres quidem duos Constantinum, dico,
 et Strategium, populo letum eorum multo luctu prosequente, in Cy-
 negio capite truncavit. enarratis populi lachrimis imperator indigna-
 tus Procopium praefectum, quod rem tolerasset, verberibus mulctavit,
 et successore suffecto magistratu abrogavit. reliquos omnes effossis
 oculis in exilium eiecit, eosdemque missis per annos singulos mini-
 stris, in locis quibus relegati consistebant, singulos singulis taurea-
 rum centenis plagis verberari vaesania reitundans iubebat. mensis
 autem Augusti die tricesimo eademque indictione in cognomine
 ipsi et eiusdem sententiae consortem Constantinum ipse nominis pu-
 tili homo furis invectus est, quibusdam monachis clericisque nec
 non laicis, quos magis fidos patriarchae amicos putabat, inventis et
 iuductis, qui dicerent: audivimus patriarcham adversus imperatorem
 cum Podopaguro loquentem. mox eos criminis illum convicturos in
 patriarchae aedes summisit. illo crimen admissum negans, ut illud in
 veneranda ligna iurati assererent, eos compulit, afflictaeque: eius-
 modi convicia ex patriarchae ore audivimus. missis igitur qui patri-

οὖν ἀποστείλας ἐβούλλωσεν τὸ πατριαρχεῖον· καὶ τοῦτον ἐξώ-
ρισεν ἐν τῇ Ἱερείᾳ, καὶ πάλιν ἐν τῇ Πριγκίπῃ.

A. M. 6258 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νικήτα ἔτος α'.

D Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀβδελλᾶς Ἰβινάλι τέθνηκεν, πτωθέντος
ἐπ' αὐτὸν τοῦ πύργου, ἐν ᾧ ἐφρουρεῖτο· ὁ δὲ Ἀβδελλᾶς 5

V. 29 ἁμηρεύων πολλὰ κακὰ τοῖς ὑπὸ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ Χριστια-
νοῖς ἐνεδείξατο. τοὺς γὰρ σταυροὺς τῶν ἐκκλησιῶν ἀφείλεν,
καὶ παννυχεῦν ἐκώλυσεν καὶ μανθάνειν τὰ ἑαυτῶν γραμ-
ματα. οἱ δὲ λεγόμενοι παρ' αὐτοῖς Ἀρουρῖται, ὃ ἐρμηνεύεται
ζηλωταί, κατὰ τὴν Παλμυρηνὴν ἐπανέστησαν ἔρημον. ἀλλ' 10
ἐκείνων μὲν ἡ κακία πρὸς τὰς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας ὡς ἀπί-
στων προφανής. ὁ δὲ Χριστιανῶν βασιλεύων ἀφάρτοις Θεοῦ
κρίμασι νύκτωρ, ὡς τοῦ Ἰσραὴλ ὁ μανιώδης Ἀχαάβ, πολλὰ
χειρόνα τῆς τῶν Ἀράβων μανίας τοῖς ὑπὸ τὴν βασιλείαν

P. 370 αὐτοῦ ὀρθοδόξοις ἐπισκόποις καὶ μοναχοῖς τε καὶ λαϊκοῖς, 15
ἄρχουσι τε καὶ ἀρχομένοις ἐπεδείξατο, πανταχοῦ μὲν τὰς
πρεσβείας τῆς ἁγίας παρθένου καὶ Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν
ἁγίων ἐγγράφως ὡς ἀνωφελεῖς καὶ ἀγράφως ἀποκηρύττων, δι'
ὧν ἡμῖν πηγάζει πᾶσα βοήθεια, καὶ τὰ ἅγια λείψανα αὐτῶν
κατορίττων, καὶ ἀφανῇ ποιῶν, εἴ ποὺ τινος ἐπισήμου ἡκούετο, 20

1. ἐβούλλωσεν A, ἐβούλλωσιν f, ἐβούλωσεν vulg. 5. αὐτὸν A,
αὐτῷ vulg. 9. λεγόμενοι add. ex A. 11. ἀπίστων A, ἀπι-
στοῶν vulg. 15. καὶ add. ex A. 20. ἐπισήμου A, ἀγίου
vulg.

archales aedes regio sigillo obsignarent, ipsum patriarcham primum
Hieriam, tum in Principum insulam exulem deportari sanxit.

A. C. 758 Cpoleos episcopi Nicetae annus primus.

Hoc anno Abdellas Ibinali turre, in qua custodiebatur, corrue-
re extinctus est. porro Abdellas avaritiam gereus Christianis imperio
subiectis multa mala intulit. crucibus enim ecclesiarum fastigio su-
perpositis deponi iussis, nocturnos conventus celebrare, et litteras do-
ceri prohibuit. Aruritae porro, intellige zelotas, seditionem ad Pal-
myrenum desertum inter eos excitarunt. et illorum quidem, cum a
fide alienorum, in dei ecclesiam odium manifestum. imperatoris vero
secreto dei iudicio Christianis praepositi, furentis quondam apud
Israelitas Achab omnino similis insaniae, Arabes longe superans ra-
bies crudeliora in orthodoxos episcopos, monachos et populares, nec-
non in optimates ac inferiores sibi subditos exercuit supplicia. pre-
ces ad sanctam virginem dei genitricem et omnes sanctos tum scrip-
tis tum mente conceptas, ex quibus auxilium omne nobis scaturit,
tanquam inutiles, ex omni loco eliminavit, sanctorum quoque reli-
quias ad animarum corporumque curandam salutem repositas, et pro

πρὸς ὑγιάν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἀνακείμενον, καί, ὥς ἔθος, ὑπὸ τῶν εὐσεβούντων τιμώμενον· αὐτίκα γοῦν ὁ θάνατος κατὰ τῶν τοιούτων, ὡς ἀσεβούντων, ἤπειλεῖτο, δημεύσεις τε καὶ ἐξορίαι καὶ βιάσανοι. τὸ δὲ θεοχαριτώτατον λείψανον, οἷά τις B 5 θησαυρὸς τῶν ἐχόντων, ἐπαίρετο ἀφανὲς τοῦ λοιποῦ γενομένου. τοιοῦτον γοῦν τι καὶ εἰς τὸ τιμαλφέστατον λείψανον τῆς πανευφήμου μάρτυρος Εὐφημίας ὁ ἀνόσιος βασιλεὺς διεπράξατο, βυθίσας αὐτὸ σὺν τῇ λάρναι, μὴ φέρων ὁρᾶν μυροδοτοῦσαν αὐτὴν ἐπὶ παντός τοῦ λαοῦ, καὶ ἐλέγχουσαν αὐτοῦ 10 τὰ κατὰ τῶν πρεσβειῶν ληρήματα. ἀλλ' ὁ θεὸς ὁ φυλάσσων τὰ ὁσιὰ τῶν εὐαρεστούντων αὐτῷ, κατὰ τὰ λόγια, ἀσινὲς τοῦτο διεφύλαξεν, πάλιν ἀναδείξας αὐτὸ ἐν τῇ Ἀθήνῃ νήσῳ. διὰ γὰρ νυκτερινῆς δρώσεως κινούμενον ἀρθῆναι προσέταξεν C καὶ φυλάττεσθαι. ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν 15 εὐσεβῶν βασιλέων, ἰνδικτιῶνι τετάρτῃ, μετὰ τῆς προεπούσης τιμῆς ἐπανῆλθεν ἐν τῷ τεμένει αὐτῆς. ὁ αὐτὸς μὲν ὁ τῶν ἐκκλησιῶν ἐχθρὸς κοινώσας ἀρμαμέντον καὶ κοπροθέσιον ἐποίησεν. αὐτοὶ δὲ ἀνακαθήμενοι τοῦτο, πάλιν καθιέρωσαν, πρὸς

1. ἀνακείμενον — τιμώμενον A, ἀνακειμένων — τιμωμένων vulg.
 3. ἤπειλετο| ἤπειλετο A, ἤπληετο vulg. 10. ῥήματα A. ὁ ante φυλ. add. ex A. 11. αὐτὸ A 2, αὐτὰ vulg. 12. τῇ A, νήσῳ A, τῇ A. τῇ ν. vulg. 13. κινούμενον A, κείμενον vulg. 17. φίλος κόπρον ὡς κοπροθέσια καὶ ἐποίησεν a in mg.

Christiano more ab his, qui pietatem colunt, in pretio habitas, ubi cuiuslibet sancti audirentur, ipse e sacris loculis effodit, et ne uspiam amplius extarent, penitus abolevit. in eos itaque qui venerarentur velut in impios bonorum proscriptiones, exilia, supplicia comminabatur. ubicumque reliquiae dei quam maxime favorem conciliantes, tanquam pretiosus possidentium thesaurus, habebantur, eas quam citius de reliquo non videndas e medio tollebat. quippiam huiusmodi in pretiosissimum celeberrimae martyris Euphemiae corpus irreligiosus imperator excercuit, ubi nimirum illud in maris profundum eum ipso loculo demersit, martyrem sub Christianae plebis conspectum sanetis unguentis exsudantem videre, ac ita deliria eontra sanctorum preces debilitata coarguentem non ferens. deus autem, qui ex scripturae verbis ossa sibi placitorum custodit, illaesum illud servavit, ipsum ad Lemnum insulam enatare faciens. ad littus quippe proiectum per nocturnam visionem tolli commonuit, et occultum teneri. sub pietissimis vero imperatoribus Constantino et Ireue, indictione quarta, cum debito honore in proprium sibi templum denuo relatum fuit. iste quidem communis ecclesiarum hostis aede illa sacra profanata, armamentum fecerat et stercoribus excipiendis male dicaverat, locum autem expurgatum et expiatum denuo ecclesiam

ἐλεγχον μὲν τῆς τούτου ἀθεότητος, ἐνδειξιν δὲ τῆς τούτων
 θεοσεβείας. τοῦτο δὲ τὸ θαυμαστὸν καὶ ἀξιογράφον θαῦμα
 μετὰ χρόνου καὶ τῆς τοῦ παρὰ νόμου τελευτῆς συν τοῖς εὐσε-
 βεστάτοις βασιλεῦσι καὶ Ταρασίῳ τῷ ἀγιοτάτῳ πατριάρχῃ
 Β. ἡμεῖς ἐθεασάμεθα, καὶ σὺν αὐτοῖς κατησπασάμεθα, ὡς ἀνάξιοι, 5
 μεγάλης ἀξιοθέτης χάριτος. τῇ δὲ ἐκκαδικῇ τοῦ Νοεμ-
 βρίου μηνὸς τῆς αὐτῆς πέμπτῃς ἡνδικτιῶνος ψῆφῳ τοῦ βασι-
 λέως χειροτονεῖται Νικήτας ὁ ἀπὸ Σκλάβων εὐνοῦχος ἀθέ-
 σμῳς πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἐγένετο ἀβροχία,
 ὥστε μὴδὲ δρόσον πεσεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· καὶ ἐξέλειπε παν- 10
 τελῶς τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἤρρησαν τὰ τε δοχεῖα
 καὶ τὰ λουτρά, οὐ μὴν δὲ καὶ τὰ πηγάδια νάματα τὰ ἀεν-
 P. 37. νάως ῥέοντα πρότερον· τοῦτο ἰδὼν ὁ βασιλεὺς ἤρξατο ἀνα-
 καινίζειν τὸν Οὐαλεντινιανὸν ἀγωγὸν μέχρι Ἡρακλείου χρη-
 V. 295. ματίσσαντα, καὶ ὑπὸ τῶν Ἀράβων καταστραφέντα, ἐπιλεξάμε- 15
 νος δὲ ἐκ διαφόρων τόπων τεχνίτας, ἤγαγεν ἀπὸ μὲν Ἀσίας
 καὶ Πόντου οἰκοδόμους χιλίους καὶ χριστὰς διακοσίους· ἀπὸ
 δὲ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν νησιῶν ὀστρακαρίους πεντακοσίους·
 ἐς αὐτῆς δὲ τῆς Θρίκης ὀπέρας πεντακισχιλίους καὶ κεραμο-

1. τούτων Α, τούτου vulg. 4. Ταρασίῳ τῷ add. ex Α. 5.
 ὡς ἄξιον Α α. 6. τοῦ add. ex Α. 8. ὁ ἀπὸ Σκλ. om. Α.
 12. οὐ μὴν δὲ Α, οὐ μὴν τε vulg. 14. τοῦ Οὐαλεντινιανοῦ Α.
 15. ἐπιλεξ. δὲ Α, διαλεξάμ. vulg. 18. τῶν νησιῶν Α f, νή-
 σων vulg.

consecraverunt, cum arguendae Constantini unius impietati tum alte-
 rius in deum religionis demonstrandae monumentum. hoc porro mi-
 raudum et relatu dignum portentum a morte nefarii istius imperato-
 ris circa annos duos et viginti nna cum pientissimis imperatoribus et
 Tarasio, sanctissimo patriarcha, nos ipsi conspeximus, et quamvis in-
 digni, ea tamen gratia a deo cumulat, illud venerati sumus. caete-
 rum mensis Novembris die decimo sexto eiusdem quintae indictionis
 Nicetas, a Sclavis originem ducens eunuchus, praeter fas canonum
 Cpoleos patriarcha imperatoris suffragio consecratur. ea vero conti-
 git imbris penuria, ut neque ros levis e caelo decideret, et, aqua
 Cpoli omnino deficiente, aquaeductus et balnea ex integro exarue-
 runt, cum prius aquarum scaturigines et fontes perpetuo fluxu cur-
 rentes aeris siccitate constitissent. his visis imperator Valentinianus
 aquaeductum, qui cum usque ad Heraclii tempora perdurasset, tum
 ab Arabibus everasus fuerat, instaurare coepit: quomobrem electos ex
 variis locis artifices in unum collegit, ex Asia quidem et Ponto aedi-
 ficatores mille, et laevigatores ducentos, e Graecia et adiacentibus in-
 sulis ostracarios quingentos, ex ipsa Thracia operarum millia quin-
 que et figulos ducentos, proceresque, qui opus urgerent, praefecit,

ποιους διακοσίους· καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἄρχοντας ἐργοδιώ-
κτας, καὶ ἓνα τῶν πατρικίων. καὶ οὕτω τελεσθέντος τοῦ ἔργου
εἰσῆλθεν τὸ ὕδωρ ἐν τῇ πόλει. τῇ δὲ αὐτῇ πέμπτῃ ἰνδικτιῶνι
προβάλλεται στρατηγὸς δόμοφρονας αὐτοῦ, καὶ τῆς κακίας B
5 αὐτοῦ ἐπαξίους ἐργάτας, Μιχαὴλ μὲν τὸν Μελισσηνὸν ἐν
τῷ θέματι τῶν ἀνατολικῶν, καὶ Μιχαὴλ τὸν Λαχανοδράκοντα
εἰς Θρακησίους, εἰς δὲ Βουκελλαρίους Μάνην τὸν τῆς κακίας
ἐπωνυμιον. καὶ τίς ἱκανὸς διηγείσθαι τὰ τούτων ἀνοσιουρηγ-
ματα, ἃ μερικῶς ἐν τοῖς ἰδίῃς τόποις συγγράψομεν; πάντα
10 γὰρ κατὰ μέρος συγγράφειν τὰ τούτων ἔργα πρὸς θεραπείαν
τοῦ κρατοῦντος γινόμενα, οὐδ' αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χω-
ρήσειν τὰ γραφόμενα βιβλία, εὐαγγελικῶς εἰπεῖν οἰκειότερον.

Ῥώμης ἐπισκόπου Στεφάνου ἔτος α'.

A.M. 6259

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ε', ἰνδικτιῶνος ε', ἡχθῃ C
15 Κωνσταντίνος ὁ ψευδώνυμος πατριάρχης ἀπὸ τῆς Περιγίπου
νῆσου· καὶ ἔδειρεν αὐτὸν ὁ τύραννος Κωνσταντίνος, ὡς μὴ
ἰσχύειν αὐτὸν βαδίσαι. ἐπέλευσε δὲ αὐτὸν εἰς φορεῖον βαστα-
χθῆναι, καὶ ἀπελθόντα καθίσαι ἐν τῇ σολαίᾳ τῆς μεγάλης ἐκ-
κλησίας. καὶ ἀσηκρῆτις ἦν σὺν αὐτῷ βαστάζων τόμον χάρ-
20 του, ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένα τὰ τούτου αἰτία. παντὸς δὲ τοῦ D
λαοῦ τῆς πόλεως ἐκ διαταγῆς βασιλικῆς ἐκείσε ἀθροισθέντος

7. τῆς add. ex A.
λαίᾳ A.

17. ἰσχύειν A, δύνασθαι vulg.

18. σω-

et patricium unum, cuius curae summa omnium demandata. absoluto igitur opere aqua in urbem deducta. quinta porro indictione sensus eiusdem secum consortes duces, et idoneos eius nequitiae promovenda opifices ad imperii dignitates evexit. Michaellem quidem Melisse- num orientalium themati, alium Michaellem Lachanodraconem Thracensium, Bucellariis Manetem quendam, ex nomine vaesaniae dantem argumenta, praefecit. quis vero horum scelera enarrando satis erit, quae partim suis locis a nobis perstringentur? nam si omnia singulatim, quae ipsi morem imperatori gerentes admiserunt, conscriberentur, libros, qui de ea re compilandi essent, mundum ipsum vix posse capere, ut proprie cum evangelista loquar, non arbitror.

Romae episcopi Stephani annus primus.

A.C. 759

Hoc anno mensis Octobris die sexto, indictione sexta, Constan- tinus falsi nominis patriarcha ex insula Principis in urbem accitus, tot verbera a tyranno Constantino tulit, ut pedibus suis progredi non valeret. eum itaque lectica efferri, et a se digressum in eccle- siae magnae solea considerare iussit. aderat porro unus asecretis prae- ferens libellum, quo omnia accusationum capita descripta erant. uni- verso autem urbis populo imperatoris iussu congregato et spectante,

καὶ ὁρῶντος, ὑπανεγινώσκετο ὁ χάριτης εἰς ὑπήκοον παντός
 τοῦ λαοῦ. καὶ καθ' ἕκαστον κεφάλαιον ἔπαιεν αὐτοῦ τὸ πρόσ-
 ωπον ὁ ἀσκηρῆτις τοῦ πατριάρχου Νικητοῦ ἐν τῇ συνθρόνῃ
 καθεζομένου καὶ θεωροῦντος. μετὰ δὲ τοῦτο ἀναβιβάσαντες
 αὐτὸν ἐν τῇ ἁμβωνί καὶ στήσαντες ὄρθιον, ἔλαβεν Νικητῆς 5
 τὸν χάριτην, καὶ ἀποστείλας ἐπισκόπους, καὶ λαβὼν τὸ ὁμο-
 φόριον αὐτοῦ ἀνθεμάτισεν αὐτόν, καὶ ἐπονομάσαντες Σκοτιό-
 ψιν ἐξέωσαν αὐτόν ὀπισθοφανῶς τῆς ἐκκλησίας. τῆς δὲ ἐξῆς
 P. 372 ἡμέρῃ ἵπποδρομίας οὔσης ἐψίλωσαν αὐτοῦ τὴν ὄψιν, καὶ ἐγύ-
 μνωσαν αὐτοῦ τὴν γενειάδα καὶ τὰς τῆς κεφαλῆς τρίχας καὶ 10
 τῶν ὀφρυῶν. καὶ ἐνδύσαντες αὐτόν σηρικὸν καὶ ἀμανίκωτον
 κοντὸν ἐκάθισαν αὐτόν ἐπὶ ὄνον σαγματωμένον ἐξανάστροφα
 κρατοῦντα τὴν οὐρὰν αὐτοῦ. καὶ ἐξήνεγκαν διὰ τοῦ διήππιου
 εἰς τὸ ἵπποδρόμιον, τοῦ λαοῦ παντός καὶ τοῦ δήμου ἀνασκά-
 πτογιος καὶ ἐμπύοντος αὐτόν. ἔσσυρε δὲ τὸν ὄνον Κωνσταν- 15
 τῖνος ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ῥινοκοπημένος. ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἐν
 τοῖς δήμοις, κατῆλθον καὶ ἐνέπυσαν, καὶ κόνιν ἐπέριπτον
 B ἐπ' αὐτόν. ἐνέγκαντες δὲ αὐτόν εἰς τὸ στάμα, ἔρριψαν αὐτόν
 ἐκ τοῦ ὄνου, καὶ ἐπάτησαν τὸν τράχηλον αὐτοῦ· καὶ καθί-
 σαντες αὐτόν ἀπέναντι τῶν δῆμων, ἤκουνεν παρ' αὐτῶν σκω- 20
 πτικὸν λόγους, ἕως τῆς ἀπολύσεως τοῦ ἵππικου. καὶ τῇ 16

2. καθ' ἕκαστον A, καθ' ἕν vulg.

ἔπαιεν A, ἔπαισεν vulg.

4. θεωροῦντος A, ὁρῶντος vulg.

5. αὐτόν add. ex A. 12.

κομδόν A.

13. διὰ τοῦ ἵππικου A.

16. ὁ add. ex A.

in omnium auditu libellus ille publice recitabatur, et ad singula ca-
 pita faciem eius ascretis percutiebat, patriarcha Niceta in throni
 consessu sedente ac omnia prospiciente. eo deinde in amboneu eve-
 cto, et recto in pedes constituto, libellum accipit Nicetas, mox epi-
 scopo ad eum misso, et anathemate in eum pronunciato, pallium su-
 stulerunt, Scitiopsisque saepius vocitatum retrogrado passu ab eccle-
 sia iusserunt excedere. sequenti vero luce ludis in circo celebratis,
 universam eius faciem depillantes, barbam, supercilia atque capilli-
 tium abraserunt, et serico brevi et sine manicis vestimento indutum in
 asinum clitellis instructum, facie retro versa, adeo ut manibus cau-
 dam teneret, imposuere, atque per diippium in circum producere,
 plebe universa ipsisque factionibus eum conviciis atque sputis prose-
 quentibus. Constantinus vero eius nepos praecisis naribus deformis
 asinum trahebat. cum autem ad factionum locum devenit, tum omnes
 sputis eum denuo respergere et pulverem in eum proicere. ad locum
 deinde quo consistunt equi adductum, asino praecipitem deturbave-
 runt, eiusque demum collo pedibus conculcato, e factionum regione
 considentem sales, locos, ludibria in se deblaterata, donec absolvo-

τοῦ Ἀγούστου μηνὸς πέμπει πρὸς αὐτὸν τοὺς πατρικίους, V. 296
καὶ λέγει αὐτῷ· τί λέγεις περὶ τῆς πίστεως ἡμῶν καὶ τῆς
συνόδου ἧς ἐποιήσαμεν; ὃ δὲ μεταιωθεὶς τὰς φρένας ἀπεκρίθη,
ὅτι καλῶς καὶ πιστεύεις, καὶ τὴν σύνοδον πεποιήκας, οἰόμενος
5 διὰ τούτου πάλιν ἐξευμενίσασθαι αὐτόν· οἱ δὲ εὐθυβόλως ἀπο-
κριθέντες εἶπον· ἡμεῖς τοῦτο ἠθέλομεν ἀκοῦσαι ἐκ τοῦ μια- C
ροῦ σου στόματος. ἀπὸ δὲ τοῦ νῦν ἄπελθε εἰς τὸ σκότος,
καὶ εἰς τὸ ἀνάθεμα, καὶ οὕτω λαβὼν τὴν ἀπόφασιν ἀπεκε-
φάλισθη εἰς τὸ Κυνήγιον. καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκ
10 τῶν ὧτων ῥήσαντες, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν τῷ Μιλίῳ ἐκρέ-
μασαν εἰς ἐνδειξιν τοῦ λαοῦ. τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ῥήσαντες
καλωδίῳ τὸν πόδα μετὰ τῶν βιοθανάτων ἔρριψαν· ὁμοίως
καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπαγαγόντες ἔρ-
ριψαν. ὃ τῆς ἀλογίας καὶ ὠμότητος καὶ ἀσπλαγχνίας τοῦ
15 ἀνημέρου θηρός. οὐκ ᾔδέσθη τὴν ἁγίαν κολυμβήθραν ὃ ἄθλιος;
δύο γὰρ τέκνα αὐτοῦ ἐκ τῆς τρίτης γυναικὸς ἐν ταῖς ἀγκά-
λαις αὐτοῦ δεξιόμενος ἦν. πάντοτε οὖν θηριώδης τὸν τρόπον D
καὶ ἀνήμερος ἦν. ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ χρόνου πλείονι μανίᾳ
κατὰ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν ἐχρῆσατο. ἀποστείλας γὰρ κατῆ-
20 νεγκε Πέτρον τὸν ἀοίδιμον στυλίτην ἀπὸ πέτρας, καὶ μὴ

1. πέμπει] ἀποστέλλει Α. 2. καὶ δηλοῖ αὐτῷ Α. 3. ἧς Α,
ἦν vulg. 11. εἰς ἐνθ. Α, εἰς τὴν ἐνθ. vulg. 13. μετὰ τρεῖς
Α, μετ' αὐτὰς τρεῖς vulg. 17. οὐν om. Α. 20. ἀπὸ πέ-
τρας, καὶ μὴ Α, τὸν μὴ vulg.

rentur Indi, coegerunt audire. ad haec mensis Augusti die decimo
quinto, missis ad eum patriciis, interrogat: quid de fide nostra; et
ea quam habuimus synodo sentis? is vero animi plane vani homin-
cio, optime, respondet, credis, et synodum recte celebrasti, nimirum
hoc pacto imperatorem rursus placare sperans. illi dato responso
citius subinferunt: hoc unum erat, quod ex impro ore tuo audire
volebamus. nunc itaque in tenebras et in malam horam perge. ita-
que sententia in eum lata in Cynegio capite truncatus est. eius
porro caput auribus devinctum in Millio per continuos tres dies po-
pulo spectandum suspendere, corpus autem rudente ad pedem alligata
tractum eum morte violenta sublato cadaveribus proiecere, ac pa-
riter caput post idem dierum trium spatium suspensio solum illuc
eodem deportavere. o feritatem, o crudelitatem et inhumanam illius
belluae truculentiam. numquid sacrum lavacrum revereri non debue-
rat homo perditus? duos quippe eius liberos ex tertia coniuge natos
inter ulnas patriarcha exceperat, verum ferinis moribus agitato animae
prorsus ferinae argumenta dedit. caeterum ab hoc tempore maiori
vaesania in sanctas dei ecclesias ferebatur. misit enim qui Petrum

ὑπεῖξαντα τοῖς δόγμασιν αὐτοῦ ζῶντα δήσας τῶν ποδῶν, ἐν τοῖς Πελαγίοις καὶ τοῦτον διὰ τῆς μέσης συρρόμενον ἐκέλευσε ῥιφῆναι, ἄλλους ἐν σύγκοις δεσμῶν, καὶ λίθους Προσαρτίζων, ἐν τῇ πελάγει ῥίπτεσθαι προσέταττεν, τυφλῶν, ῥινοκοπῶν, μάλιστα ξαίνων, καὶ πᾶν εἶδος κολάσεως κατὰ τῶν εὐσεβούντων ἐπινοῶν· καὶ ἐν μὲν τῇ πόλει δι' ἐαυτοῦ ταῦτα ἔδρα καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, Ἀντωνίου, Φημί, πατρικίου P. 373 καὶ δομεστίκου τῶν σχολῶν, καὶ Πέτρου μυγίστρου, καὶ τοῦ ἐκπαιδευθέντος ὑπ' αὐτοῦ λαοῦ τῶν ταγματῶν, ἐν δὲ τοῖς ἔξω θέμασιν διὰ τῶν προρρηθέντων στρατηγῶν. αὐτὸς δὲ 10 κίθαρωδίαις ἔχαιρεν καὶ συμποσιασμοῖς, αἰσχρολογίαις τε καὶ ὀρχησμοῖς ἐκπαιδεύων τοὺς περὶ αὐτόν. καὶ εἶπον τινε συμπίπτων ἢ ἀλγῶν τὴν συνήθη Χριστιανοῖς ἀφῆκε φωνήν, τὸ Θεοτόκε βοήθει, ἢ παννυχέων ἐφωράθῃ, ἢ ἐκκλησίαις προσεδρεύων, ἢ εὐλαβείᾳ συζῶν, ἢ μὴ ὄρχοις χρωόμενος ἀφει- 15 δῶς, ὡς ἐχθρὸς τοῦ βασιλέως ἐκολάζετο, καὶ ἀμνημόνευτος Β αἰνομάζετο. μοναστήρια δὲ τὰ εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ τῶν σωζομένων καταφύγια οἴκους κοινοὺς καθίστα τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ στρατιωτῶν. τὴν γοῦν Δαλμάτων πρῶτιστον οὖσαν ἐν

3. λίθους A, λίθοις vulg. 4. τυφλῶν A, τυφλώνων vulg. 5. ξαίνων] ἔξων vulg. 12. ὀρχησμοῖς A, ὀρχισμοῖς vulg. 13. ἀφῆκε A, ἀνῆκε vulg. 15. ἢ εὐλαβείᾳ — — — ἀφειδῶς add. ex A.

venerabilem columnicolum a petra exturbaret, eumque dogmatibus suis repugnantem vivum pedibus vinctum ac per medias urbis vias pertractum inter Pelagii cadavera proici iussit, alios vero saccis inclusos lapidibusque degravatos in pelagi profundum demergi. oculorum orbitates, concisiones narium, flagrorum lacerationes, et omne suppliciorum genus adversus religiosos molitus est. et haec quidem in urbe ab imperatore agebantur, et a ceteris qui cum eo sentiebant, per Antonium ilico patricium et scholarum domesticum, Petrum quoque magistrum et ordinum milites, qui ipsius impietatem animo penitus imbiberant, in exteris vero provinciis per duces supra nominatos eadem nefanda facinora perpetravit. interim ipse cytharoedorum concentibus et conviviis genialiter indulgens, turpiloquiis et saltationibus familiares exercebat. ac si nonnemo quandoque vel lapsus vel laesus militum Christianis vocem, o dei genitrix adiuvā, emisisset, aut sacras vigilas ducere, aut ecclesias frequentare, aut caste vivere, aut inraimentis non immodice uti deprehensus fuisset, confestim maiestatis reus tormentis examinabatur, nec post lectum nomen eius in ecclesiasticis precibus memorabatur. monasteria quoque, aedes illas sacras in dei gloriam et salvandorum refugia constructas, militum sententiae sua pravitate infectorum communes et profanas domos

τοῖς κοινοβίοις τοῦ Βυζαντίου τοῖς στρατιώταις εἰς κατοικίαν
 ἔδωκεν, τὰ Καλλιστράτου τὰ λεγόμενα καὶ τὴν Δίου μορὴν
 καὶ τὰ Μαξιμίον, ἄλλους τε μοναστῶν ἱερῶν οἴκους καὶ
 παρθένων ἐκ βιάδρων κατέλυσεν. τοὺς δὲ μοναχικὸν βίον ἀνα-
 5 λαβέσθαι ἐπιτηδεύσαντας ἐκ τῶν ἐπισήμων ἐν στρατείᾳ ἢ ἐν
 τέλει, καὶ μάλιστα τοὺς ἐγγιζοντας αὐτῷ καὶ μύστας γεγνό-
 τας τῶν αὐτοῦ ἀσελγειῶν καὶ ἀρρητοποιῶν θανάτῳ καθυπέ-
 βαλεν, ὑπονοούμενος τὴν ἐκ τῶν ἐξαγορευέσεων προσγινόμε-
 νην αὐτῷ αἰσχύνην· διὰ τοι τοῦτο καὶ Στρατήγιον τὸν τοῦ
 10 Ποδοπαγούρου ἀστειὸν ὄντα τῇ εἰδὲι προσλαβόμενος, ἐφίλει
 γὰρ προσοικειοῦσθαι τοῖς τοιούτοις διὰ τὰς ἀκολασίας αὐτοῦ,
 αἰσθόμενός τε αὐτὸν ἀηδῶς ἔχοντα πρὸς τὰς ἀθεμίτους ἀν-
 δρομανίας αὐτοῦ, καὶ τῇ Μακαρίῳ τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου V. 292
 Ἀνξεντίου ταύτας ἐξαγορεύοντα, σωτηρίας τε φάρμακα λαμ-
 15 βάνοντα, ὥς ἐπίβουλον αὐτοῦ τοῦτον διαφρημίσας, σὺν τῇ ἐκ-
 κλησίᾳ, ὥς προλέλεκται, ἀνεῖλεν. ἐποίησε δὲ εὐθνήσῃαι τὰ εἶδη
 ἐν τῇ πόλει τῇ χρόνῳ τούτῳ. νέος γὰρ Μίδας γενόμενος τὸν
 χρυσὸν ἀπεθρᾶνύρισεν, καὶ τοὺς γεωργοὺς ἐγύμνωσεν, καὶ 1)
 διὰ τὴν τῶν φέρων ἀπαίτησιν ἡγαγκάζοντο οὐκ ἀνθρώποι τὰς

1. τοῖς στρατιωταῖς om. A e f. 4. παρθένων e f, παρθενῶ-
 νας vulg. 6. καὶ μάλιστα A, μάλιστα καὶ vulg. 7. fort.
 ἀρρητοποιῶν. 8. ἐκ add. ex A. 11. προσοικειοῦσθαι Δ,
 προσοικειοῦσαι vulg.

fieri declaravit. ac monasterium quidem Dalmatarum, coenobiorum
 omnium Byzantii celeberrimum, militibus diversorium assignavit. alia
 quoque sacra aedificia, quae Callistrati, Dii et Maximal nominibus
 insignia laudantur, et alias monachorum religiosas aedes et virginum
 sedes a fundamentis evertit. quos autem vel arte militari praestan-
 tes vel dignitate conspicuos, maxime prius sibi necessarios, et libidi-
 num eius secretarumque turpitudinum conscios et mystas, monasticae
 vitae studiosos eam prosequi comperisset, certa morte damnavat, tan-
 quam ex eorum confessionibus sibi pudorem incussum iri coniectans.
 quare Strategium Podopaguri filium, ob decoram vultus formam sibi
 prius acceptum (in huiusmodi etenim ex libidinis petulantia affectus
 rapiebatur) insanientem illam venerem et nefarios adolescentum con-
 cubitus averso animo ferentem cum persensisset, et Macario sancti
 Auxentii incluso flagitia illa pro Christiana exomologesi exposuisse, et
 quae ad salutem ducerent accepisse remedia nosset, tanquam in impe-
 rium conspiciasset, cum incluso, prout superius enarratum, morti ad-
 dixit. caeterum effecit, ut omnis generis annona suis temporibus in
 urbe abundaret. novus enim Midas effectus, auri nimirum sitientis-
 simus, divitias coacervavit immensas, agricolas summis laboribus exer-
 cuit, et ex tributorum conferendorum necessitate fruges a deo libera-

τοῦ θεοῦ χορηγίας εὐώως πιπράσκειν. τῷ δ' αὐτῷ ἔτι Νικητῆς ὁ ψευδώνυμος πατριάρχης τὰς ἐν τῷ πατριαρχείῳ εἰκόνας τοῦ μικροῦ σεκρέτου διὰ μουσαίου οὕσας ἔξισεν, καὶ τοῦ μεγάλου σεκρέτου τῆς τροπικῆς ἐξ ἑλογραφίας οὔσης κατήνεγκεν, καὶ τῶν λοιπῶν εἰκόνων τὰ πρόσωπα ἔχρισεν, 5 καὶ ἐν τῷ Ἀβραμιαίῳ δὲ ὁμοίως πεποίηκεν.

A. M. 6260 Τούτῳ τῷ ἔτει ἔσπευεν ὁ βασιλεὺς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ

P. 374 Εὐδοκίαν ὃ τρίγamos τρίτην οὖσαν ἀγοῦσταν ἐν τῷ τριβουναλίῳ τῶν ἰθ' ἀκουσίτων τῇ πρώτῃ τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, ἰνδικτικῶνος ζ', ἡμέρᾳ σαββάτου, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς δύο υἱοὺς 10 αὐτοῦ Χριστοφόρον καὶ Νικηφόρον τῇ ἐπαύριον, ἧτις ἦν δευτέρα τοῦ Ἀπριλλίου μηνός ἡμέρα κυριακὴ τοῦ ἁγίου πάσχα, προεβάλετο καίσαρας, ἐν τῷ αὐτῷ τριβουναλίῳ τοῦ πατριάρχου ποιήσαντος τὴν εὐχὴν, καὶ τοῦ βασιλέως ἐπιθέτους αὐτοῖς τὰς τε χλαῖνας καὶ τὰ καισαρίκια περικεφάλαια. ὥσαντός 15 B καὶ τὸν Νικήταν τὸν ἑσχατον ἀδελφόν αὐτῶν ποιήσας νοβελίσσιμον, ἐπέθηκεν αὐτῷ χλαῖναν χρυσοῦν καὶ τὸν στέφανον. καὶ οὕτως προῆλθον οἱ βασιλεῖς ῥίπτοντες ὑπατεῖαν τριμίσια καὶ σμῖσια, καὶ νομίσματα καινούργια ἕως τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

3. διὰ μουσαίου — — σεκρέτου om. A f. 12. ἡμέρα κυριακὴ A, ἡμέρα κυριακῆ vulg. 15. τὰς τε χλ. A, τὰς χλ. vulg. 16. ποιησάμενος a. 19. σμῖσια] ἡμίσια A a f, σμῖσια vulg.

liter concessas et in convictum repositas vili pretio homines cogebat distrahere. eodem etiam anno Nicetas falso nomine patriarcha imagines in patriarchalis aedis minore secreto opere tessellato depictas erasit, magni quoque secreti ambitum imaginibus ligneis dimidiata eminentia effictis ornatum deposuit, et reliquarum omnium imaginum facies alio colore perunxit, idemque prorsus in Abramiaeo praestitit.

A. C. 760 Hoc anno imperator trium uxorum vir Eudociam tertiam coniugem Aprilis mensis die primo, indictione septima, die sabbati in undeviginti accubitorum tribunalio corona imposita augustam renunciavit. sequenti vero luce, quae Aprilis secunda fuit, dies nimirum dominica sancti paschatis, liberos duos ex ea susceptos Christophorum et Nicephorum in eodem tribunalio, patriarcha sacras preces obeunte, caesares declaravit, et subinde chlamides et caesarum stemmata capitibus imposuit. Nicetae pariter postremo eorum fratri in nobilissimum promotus chlamidem auro textam et coronam contulit, atque ita imperatores prodeuntes munera, trimisia nimirum, hemisia et nummos recenter cudos per iter ad magnam usque ecclesiam in populum aparsere.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο καταλλαγή ἐν Συρίᾳ, ἄνθρωπον Α.Μ. 626₁
 πρὸς ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα πρὸς γυναῖκα καὶ παιδίον ὁμοίως
 πρὸς παιδίον· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Ἀβδελλᾶς τοὺς πώγωνας
 αὐτῶν ξυρσοθῆναι, καὶ γενέσθαι καμηλαύκια πήχως μίᾱς
 5 ἡμῖν. παρεκάθισε δὲ Ἀβδελλᾶς τὸ Κάμαχον μετὰ οὐδοή-
 κοντα χιλιᾶδων ὄλον τὸ θέρος, καὶ μηδὲν ἀνύσας, ὑπέστρεψεν C
 κατησχνημιένος. τῇ δὲ α' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς ἡ ἰν-
 δικτιῶνος εἰσῆλθεν Εἰρήνη ἐξ Ἀθηνῶν ἐλθοῦσα ἀπὸ τῆς Ἰε-
 ρείας ἐν τῇ βασιλίδι πόλει δρομαίων καὶ χελανδίων πλεί-
 10 στων ἐστολισμένων σηρικοῖς παλλίοις, καὶ τῶν τῆς πόλεως
 προυχόντων σὺν ταῖς γυναῖξί προὑπαντώντων καὶ προαγόντων
 αὐτῇ. καὶ τῇ γ' αὐτοῦ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τοῦ πατριάρχ-
 χου ἐλθόντος ἐν τῷ παλατίῳ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Φάρου ἐγέ-
 νετο τὰ πρὸς τὴν αὐτὴν Εἰρήνην τοῦ βασιλέως Λέοντος
 15 σπόνζα· καὶ τῇ ιζ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς ἐστέφθη ἐν τῷ
 τρικλίῳ τοῦ Αὐγουστέως ἡ βασίλισσα Εἰρήνη, καὶ ἀπελθοῦσα D
 ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τοῦ ἀγίου Στεφάνου ἐν τῇ Ἀφνῇ ἔλαβεν
 τὰ τοῦ γάμου στέφανα σὺν τῷ τοῦ Κωνσταντίνου υἱῷ Λέοντι
 τῷ βασιλεῖ.

20 Ῥώμης ἐπισκόπον Ἀδριανὸν ἔτος α'.

A. M. 626₂

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βανάκας τὴν Ῥωμανίαν, V. 298

4. πήχως Α, πηχὸς vulg. 7. Νοεμβρίου Α. 9. βασιλευ-
 ούση Α. 10. καὶ τῶν τῆς Α, τῶν τῆς vulg. 12. τοῦ αὐ-
 τοῦ Νοεμβρίου Α. τοῦ τοπρωερχον (sic) ἀνελθόντος Α. 14.
 τοῦ χλωσπώλεως (sic) Λέοντος. 18. σὺν τῷ τοῦ Κωνστ. υἱῷ
 Α, σὺν τῷ κυρίῳ υἱῷ vulg.

Hoc anno commutatio hominum in Syria facta est, homine pro A. C. 76₁
 homine, foemina pro foemina, et puero pro puero datis. praeceptit-
 que Abdellas ut barbas raderent et pileos cubiti unius et semis ge-
 starent. porro ipse Abdellas cum octoginta hominum millibus Cama-
 chum per totam aestatem obsedit, verum irritis conatibus ignominia
 perfusus pedem retulit. mensis vero Septembris die primo indictione
 octava, Irene Athenis primo profecta, et ab Hieria in quam delata
 fuerat digressa, ad imperatricem urbem cum dromonibus et chelandiis
 plurimis serica veste ornat, primoribus quibusque urbis viris ac
 mulieribus obviam progressis et praeecundo comitantibus appulit. die
 vero Septembris tertio patriarcha in palatium se conferente, ad Phari
 ecclesiam imperatoris Leonis cum Irene sponsalia celebrata sunt. tum
 autem mensis Decembris die decimo septimo in triclinio Augustei
 Imperatrix Irene coronata est, indeque ad oratorium sancti Stephani
 ad Daphnam arrepto itinere, nuptiales corollas cum domino Leone
 excepit.

Romae episcopi Adriani annus primus.

A. C. 76₂

Hoc anno Badakas infestis armis Romanam ditionem vexavit, et

P.37⁵ καὶ πολλοὺς ἡχμαλώτευσεν· καὶ Ῥωμαῖοι εἰσῆλθον εἰς τὴν τετάρτην Ἀρμενίαν καὶ ἐσκύλευσαν αὐτήν. τελευτᾷ δὲ Σαυ-
 λάχ καὶ μετεποiehθῇ Γερμανίῃ εἰς Παλαιστίνην. τῷ δ'
 αὐτῷ ἔτει μιμησάμενος ὁ Λαχανοδράκων τὸν διδύσκαλον
 αὐτοῦ πάντα μοναχὸν καὶ μοναστήριον τοὺς ὑπὸ τὸ θέμα τῶν 5
 Θρακησίων ὄντας συνῆξεν εἰς Ἐρεσον, καὶ ἐξαγαγὼν αὐτοὺς
 εἰς πεδίον λεγόμενον Τζουκαμιστήριον ἔφη πρὸς αὐτούς, ὅτι
 ὁ μὲν βουλόμενος τῷ βασιλεῖ πειθαρχεῖν καὶ ἡμῖν ἐνδυσάσθω
 στολὴν λευκὴν, καὶ λαβέτω γυναῖκα τῇ ὥρᾳ ταύτῃ, οἱ δὲ
 τοῦτο μὴ ποιοῦντες τυφλούμενοι εἰς Κύπρον ἐξορισθήσονται. 10
 καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τὸ ἔργον ἐτελέσθη, καὶ πολλοὶ μάρτυρες ἐν
 Β ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐνεδείχθησαν· πολλοὶ δὲ καὶ λειποτακτήσαν-
 τες ἀπώλοντο, οὓς καὶ ὠκειοῦτο ὁ Δράκων. τῇ δὲ αὐτῇ ἡ-
 δικτιῶνι 9, Ἰανουαρίῳ μηνὶ 10, ἐτέχθη Λέοντι τῷ βασιλεῖ
 καὶ Εἰρήνῃ υἱός, καὶ ἀνομάσθη Κωνσταντῖνος, ζῶντος ἔτι 15
 Κωνσταντίνου τοῦ πάππου αὐτοῦ.

A. M. 6263 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Βανάκας τὴν Ῥωμανίαν,
 καὶ κατελθὼν ἀπὸ Ἰσαυρίας εἰς τὸ κάστρον Συκῆς παρεκάλει-
 σεν αὐτῷ. ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς ἔγραψεν πρὸς Μιχαὴλ τὸν
 C στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν, καὶ πρὸς Βάνην τὸν τῶν Βουκελ- 20

2. ἐσκύλευσαν A, ἐκύκλωσαν vulg. Σάλεχ A. 5. ἐπὶ τὸ
 θέμα A, ὑπὸ τῶν θεμάτων vulg. 8. ὁ μὲν βουλόμενος A, ὁ
 βουλ. μὲν vulg. 12. πολλοὶ δὲ καὶ A, πολλοὶ δὲ vulg. 13.
 ὠκειοῦτο A, οἰκ. vulg. 19. αὐτὸ A. 20. Βάνην A e f,
 Μάνην vulg.

captivorum turbam secum avexit. Romani vero quartam Armeniam
 aggressi provinciam totam circumierunt. Saulach porro defuncto, Ger-
 manicia in Palaestinam translata est. hoc eodem anno Lachanodra-
 con magistrum imitatus monachos et Moniales omnes Thracensium
 themati subiectos Ephesum advocavit, iisdemque in planitiem Tzucan-
 isterium vocatam eductis, ait, qui imperatori mibique morem ge-
 rere studet, candida veste induatur, hacque ipsa hora uxorem acci-
 plat, qui parere detrectaverit, oculis privatus in Cyprum deportator
 exul. dicto citius opus ipsum perfectum est, et martyrii coronam die
 illo plurimi retulerunt, sed et multi ordiuis sui desertores perierunt,
 quibus Draco familiariter usus est. eadem indictione nona mensis
 Ianuarii die decimo quarto Leoni et Irenae imperatoribus natus est
 filius, qui Constantino eius avo inter vivos adhuc agente etiam Con-
 stantinus appellatus est.

A. C. 763 Hoc anno Banacas expeditione in Romaniam suscepta, ab Isauria
 in Syces castrum digressus, illud obsedit. huius rei nuncio accepto,
 imperator illico litteras ad Michaellem orientalem, ad Banem Encel-
 larium, et ad Bardanem Armeniacorum duces dedit, qui occurren-

λαρίων στρατηγὸν καὶ Βαρδάνην τὸν τῶν Ἀρμενιακῶν. καὶ ἐλθόντες ἐκράτησαν τὴν ἐξοδὸν αὐτῶν κλεισοῦραν οὖσαν δύσβατον πάνν. ὁ δὲ στόλος τῶν Κιβυρραιωτῶν καταλαβὼν μετὰ Πειρωνᾷ πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ αὐτῶν, ὥρμησεν ἐν τῇ λιμένι τοῦ κάστρου. ὁ δὲ Βανάκας ἰδὼν καὶ ἀπογνούς ἐαυτοῦ, παραθαρρύνει καὶ προθυμοποιεῖ τοὺς ἐαυτοῦ, καὶ ἀνελθὼν πρὸς τὰ καβαλλαρικὰ θέματα, ἡλύλαξεν, καὶ τρέπει αὐτοὺς, καὶ ἀποκτείνας πολλοὺς καὶ αἰχμαλωτεύσας πάντα τὰ περὶχωρα ἐκεῖνα, ὑπέστρεψεν μετὰ σκύλων 10 πολλῶν.

Τῷ δ' αὐτῷ ὅτε ὁ τῶν Θρακησίων στρατηγὸς Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων ἀποστείλας Λέοντα τὸν νότον αὐτοῦ, τὸν ἐπιλεγόμενον Κουλούκην, καὶ Λέοντα ἀπὸ ἀββύδων τὸν Κουτσοδάκτυλον, ἐπρασεν ὅλα τὰ μοναστήρια ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ πάντα τὰ ἱερὰ σκεύη καὶ βιβλία καὶ κτῆνη, καὶ ὅσα ἦν εἰς ὑπόστασιν αὐτῶν, καὶ τὰς τούτων τιμὰς εἰσεκόμισεν τῷ βασιλεῖ. ὅσα δὲ εὗρεν μοναχικὰ καὶ πατερικὰ βιβλία, πυρὶ κατέκαυσεν. καὶ εἴ ποιν λείψανον ἁγίου ἐφάνη τις ἔχων εἰς φυλακτήριον, καὶ τοῦτο τῷ πυρὶ παρέδωκεν, καὶ τὸν 20 ἔχοντα αὐτό, ὥς ἀσεβοῦντα, ἐκόλαζεν. καὶ πολλοὺς μὲν τῶν

1. στρατηγὸν add. ex A. 4. Πέτρωνος A. 6. ἐαυτοῦ A, αὐτοῦ vulg. 12. ἀποστείλας, quod ante v. στρατηγὸς legebatur, transposui cum A. τὸν νοτῆριον αὐτοῦ A. 14. πάντα τὰ μ. A. ἀνδρῶν A, ἀνδρεῖά vulg. 18. ἁγίου A. 19. τὸν δὲ ἔχ. A. 20. τῶν μοναχῶν om. A f.

tes, hostis exitum, qui clusurae aggressu difficilis erat, occupaverunt. Cibyrhaeotarum vero classis cum Petro duce et protospathario superveniens ad castrum portum applicuit. Banacas id ubi vidit, etsi de successu desperans, tamen confirmatis erectisque suorum animis, equestris themata aggressus, ululatum et clamorem ad bellum edidit, Romanisque fuscis et plurima ex parte ferro prostratis, vastitate etiam et captivitate per vicina quaeque loca inducta, diversis spoliis onustus in patriam remeavit.

Hoc eodem anno Michael Lachanodraco Thracensium dux Leone filio spurio, cui Culnces nomen, et altero Leone exabbate, cognomento Cutzodactylo, missis, omnia tam hominum, quam foeminarum monasteria cum sacris vasis, libris, gregibus, atque universis eorum facultatibus venundedit, collectamque inde pecuniam imperatori transmissit. cuncta vero monachorum et sanctorum patrum opera scripta igne consumpsit. ac si vel ibi quispiam reliquias in phylacterium gerere deprehensus fuit, eas raptas flammis eadem ratione tradidit, et eum qui gestasset tanquam impietatis reum tormentis examinabat, ac monachorum quidem plurimos verberibus, alios gladio confecit,

Theophanes.

- P. 376 μοναχῶν διὰ μαστιγῶν ἀνήλωσεν· ἔστι δὲ οὗς διὰ ξίφους, ἀναριθμήτους δὲ ἐτύφλωσεν. καὶ τῶν μὲν τὰς ὑπῆρας κηρελαίῃ ἀλείφων, ὑφῆπτε πῦρ, καὶ οὕτω τὰ τε πρόσωπα αὐτῶν
- V. 299 καὶ τὰς κεφαλὰς κατέκαιεν· τοὺς δὲ μετὰ πολλὰς βασάνους ταῖς ἐξορίαῖς ἐξέπεμπεν. καὶ τέλος οὐκ εἶασεν εἰς ὕλον τὸ ὑπ' 5 αὐτὸν θέμα ἓνα ἄνθρωπον μοναδικὸν περιβεβλημένον σχῆμα. ὃ καὶ μαθὼν ὁ μισάγαθος βασιλεὺς ἔγραψεν αὐτῷ εὐχαριστίας λέγων, ὅτι εὐρόν σε ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς ποιεῖς πάντα τὰ θελήματά μου. τοῦτον οὖν μιμησάμενοι καὶ οἱ ὅλοιποι τὰ ὁμοία διέπραττον. 10
- A. M. 6264 Τούτῳ τῇ ἔτει ἀπέστειλεν ὁ Ἀβδελλᾶς εἰς Ἀφρικὴν τὸν Μοναλάβιτον μετὰ πολλοῦ στρατοῦ, καὶ εἰσῆλθὲν ὁ Ἀλφαδάλ Βαρινάρ εἰς Ῥωμανίαν, καὶ ἔλαβεν αἰχμαλώτους πενταχοσίους. οἱ δὲ Μοψουεστεῖς συναντηθέντες αὐτῷ καὶ πολεμήσαντες, ἀπέκτειναν ἐκ τῶν Ἀράβων χιλίους. ὁ δὲ Ἀβδελλᾶς 15 ἀπειλῶν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐπενήστειν, καὶ ἐπέτρεψε γραφῆναι τοὺς Χριστιανούς καὶ τοὺς Ἑβραίους εἰς τὰς χεῖρας. καὶ πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν διὰ θαλάσσης ἔφυγον εἰς Ῥωμανίαν. ἐκρατήθη δὲ ὁ Κούρικος Σέργιος ἔξωθεν Συκῆς, καὶ ὁ Λαχέρφαβος Σέργιος εἰς Κύπρον ἐκ προσώπου αὐτῶν 20 ἐκίσσε.

1. ἔστι δὲ οὗς] οὗς δὲ A, εἰ δὲ οὗς vulg. 2. ὑπῆρας A, ὑπῆγεις vulg. 3. ὑφῆπτε A, ὑγεις τε vulg. 5. παρέπεμπεν A. 8. ἄνδρα om. A. 10. διέπραττον A, διεπράττοντο vulg. 13. Βαρινάρ A f. 14. οἱ δὲ Μοψ. A, οἱ Μοψ. vulg. 15. ἐκ τῶν A A, ἐξ A. vulg. 20. Λαχέρφαβος A, Σέργιος om. A.

innumeris oculos effodit. nonnullis barbam unguento ex cera et oleo confecto illinebat, immissoque in eam igne, tam faciem quam ipsum miserorum caput comburebat, alios pluribus tormentis excruciatos in exilium expulit. denique hominem ne quidem unum in tota sua praefectura monachi habitu indutum reliquit. quod cum rescivisset boni et aequi osor imperator, per litteras ei gratias egit, his verbis: iuxta placitum meum facientem te comperi, qui in omnibus voluntati meae satisfacis. quare caeteri eum imitati in eadem scelera prorruperunt.

- A. C. 764 Hoc anno Abdellas Mualabitus cum numero exercitu in Africam misit, et Alphadal Barinar, in Romanorum fines incursione facta, captivos quingentos abduxit. huic Mopsuestenses obviam facti consertis manibus Arabes mille occiderunt. Abdellas Hierosolimam profectus ieiunium celebravit, Christianosque et Hebraeos manus inscriptas gerere compulit. quare multi ex Christianis in Romanam ditionem inari confugere. porro Curicus Sergius extra Sycen et Lacherphabus Sergius apud Cyprum, qui imperatoris vices illic implebat, capti sunt.

Τούτῃ τῇ ἔτει μηνὶ Μαίῳ ἰνδικτιῶνος ιβ' ἐκίνησε Κων- A.M 6265
 σταντῖνος στόλον χελανδίων διαχιλίων κατὰ Βουλγαρίας, καὶ
 εἰσελθὼν καὶ αὐτὸς εἰς τὰ Ῥούσια χελανδία ἀπεκίνησε πρὸς
 τὸ ἐλθεῖν εἰς τὸν Δανούβιον ποταμόν, καταλιπὼν καὶ τοὺς
 5 τῶν καβαλλαρικῶν θεμάτων στρατηγούς ἕξω τῶν κλεισουρῶν,
 εἴ πως δυνηθῶσιν Βουλγάρων εἰς αὐτὸν ἀσχολουμένων εἰσελ-
 θεῖν εἰς Βουλγαρίαν. ἐλθόντος δὲ αὐτοῦ ἕως τῆς Βάρνας,
 ἐδειλιάσεν, καὶ ἐμελέτα ὑποστρέψαι. ἰδόντες δὲ οἱ Βουλ-
 γaroι καὶ δειλιάσαντες ἀπέστειλαν Βοῖλᾶν καὶ Τζιγάτον, D
 10 αἰτούμενοι εἰρήνην γενέσθαι. οὗς ἰδὼν ὁ βασιλεὺς καὶ περι-
 χαρῆς γενομένος, ἐποίησεν εἰρήνην· καὶ ὥμοσαν ἀλλήλοις,
 μήτε Βουλγάρους εἰσελθεῖν κατὰ Ῥωμανίας, μήτε τὸν βασι-
 λέα ἐπιτηδεύσαι εἰσελθεῖν εἰς Βουλγαρίαν. καὶ ἐποίησαν ἔγ-
 γραφα ἐπὶ τούτῃ πρὸς ἀλλήλους. καὶ ὑποστρέψας ὁ βασι-
 15 λεὺς εἰσῆλθεν ἐν τῇ πόλει, ταξάτους ἀφίεις ἐκ πάντων τῶν
 θεμάτων καὶ εἰς κύστρα ἄπειρ ἔκτισεν. τῇ δὲ Ὀκτωβρίῳ
 μηνὶ τῆς αὐτῆς ιβ' ἰνδικτιῶνος ἐδέξατο μανδύτον ὁ βασιλεὺς
 ἀπὸ Βουλγαρίας ἐκ τῶν κρυπτῶν φίλων αὐτοῦ, ὅτι ἀποστέλ-
 λει ὁ κύρις Βουλγαρίας ιβ' χιλιάδας λαὸν καὶ Βοῖλᾶν εἰς τὸ
 20 αἰχμαλωτεῦσαι τὴν Βερζητίαν καὶ μεταστῆσαι αὐτοὺς εἰς

3. εἰσελθὼν A, ἀπελθὼν vulg. 4. ἐλθεῖν A, εἰσελθεῖν vulg.
 6. εἰς αὐτὸν om. A. 12. Βούλγαροι ἐξελθεῖν A. τὸν add.
 ex A. 16. ἄπειρ A, εἰ vulg. 17. τῆς αὐτῆς ιβ' A, ια' vulg.
 19. Βοῖλᾶν εἰς τὸ A, Βοῖλάδας πρὸς τὸ vulg.

Hoc anno mense Maio indictione duodecima Constantinus clas- A.C. 765
 sem chelandiorum his millium in Bulgariam instruxit, ipse adversus
 Russorum chelaudia in Danubium aditum sibi paraturus movit. extra
 clusuras autem equestrium ordinum duces reliquit, ut Bulgariis in eo
 repellendo occupatis, ipsi in provinciam, si liceret, penetrarent. at
 ubi Barnam advenit, metu correptus, iam de reditu cogitabat. ex
 adverso Bulgari eius adventu cognito terrore acti Boilam et Tzigatum
 ab imperatore pacis condiciones accepturos misit. his visis imperator
 oppido gaudens pacem composuit, quam etiam datis ad invicem iu-
 ramentis firmaverunt, Bulgaros nimirum ab infestanda Romana ditione,
 imperatorem vero ab impetenda bello Bulgaria vicissim abtenturos.
 condiciones istas scripto mandatas mutuo sibi tradiderunt. imperator
 pedem referens, ex omnibus thematibus ad tutanda castra recens a
 se erecta praesidio relictis militibus urbem ingressus est. veniens
 mense Octobri indictione undecima nuncios a Bulgaria ab occultis
 amicis acceperat, Bulgariae dominum duodecim millia militum et Boi-
 lam expedire, ad Berzetiae incolas captivos abigendos, eosque in Bul-
 gariam transferendos. is ne agnosceretur bellum in Bulgaros movere,

- P. 377 Βουλγαρίαν. ὁ δὲ πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι αὐτόν, ὅτι κατὰ Βουλγάρων κινεῖ· ἦσαν γὰρ ἐλθόντες πρὸς αὐτὸν οἱ ἀποκρισιάριοι τοῦ Κυροῦ Βουλγαρίας, καὶ ἔτι τούτων ὄντων ἐν τῇ πόλει, ἐσχηματίσατο κατὰ Ἀράβων κινεῖν· καὶ ἐπέρρασε τὰ φλάμουρα καὶ ἡ ἱππερεία. καὶ ἀπολίσας τοὺς ἀποκρι- 5 σταρίους, καὶ μαθὼν διὰ κατασκόπων τὴν ἔξοδον αὐτῶν, ἀπύρας τὸν στρατὸν ἐν σπονδῇ ἀπεκίνησεν. καὶ ἐπισωρεύσας τοὺς ταξίτους τῶν θεμάτων καὶ τοὺς Θρακισιανούς, καὶ ἐνώσας τοῖς τάγμασι τοὺς ὀπτιμάτους, ἐποίησεν αὐτοὺς π' χιλιάδας. καὶ εἰσελθὼν ἐν τόπῳ λεγομένῳ τὰ Λιθοσώρια, ἐπέ- 10 βησεν αὐτοῖς ἀπερισπαλίγκτως, καὶ τρέψας αὐτούς, ἐποίησε τῆκος μέγα. καὶ μετὰ πολλῶν λαφύρων καὶ αἰχμαλώτων ὑπέστρεψεν, θριαμβεύσας ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐμπράκτως εἰσελ- V. 300 θὼν, τὸν πόλεμον τοῦτον ἐπωνόμασεν εὐγενῆ, ὥς μηδενὸς αὐτῷ ἀνιστάντος, μηδὲ σφαγῆς ἢ ἐκχύσεως Χριστιανῶν αἱμάτων 15 γενομένης.
- A. M. 6266 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθον κεφαλαὶ σπ' ἀπὸ Ἀφρικῆς, καὶ ἐπόμενυσαν ἐν Συρίᾳ. ὁ δὲ βασιλεὺς ὥς λύσας τὴν πρὸς τοὺς C Βουλγάρους εἰρήνην ἐξώπλισε πάλιν στόλον πολύν, καὶ εἰσαγαγὼν εἰς αὐτὸν καβαλλαρικὸν χιλιάδας ἑβ', ἀπέλυσεν τοὺς 20 στρατηγοὺς τῶν πλωϊμῶν πάντας σὺν αὐτῷ. αὐτὸς δὲ φο- 7. ἀπεκίν. A, ἐπεκ. vulg. 9. π' χιλ. A a f, γ' χιλ. vulg. 11. ἐπ' αὐτοὺς A. 12. πολλῶν add. ex A a f. 18. τὴν πρ. τ. B. εἰρήνην A, πρ. τοὺς B. vulg. 20. fort. καβαλλαρικῶν a. χιλιάδων. 21. πλωϊμάτων A e.

ad eum quippe accesserant Bulgarorum apocrisiarii et adhuc moram agebant in urbe, se contra Arabes expediri simulavit: quare in Asiam vexilla et bellicum omnem apparatus transmisit. porro diuissis apocrisiariis, de eorum reditu per exploratores certior redditus, moto exercitu iter cum festinatione arripuit. tum vero thematum militibus, qui per praesidia dispersi erant, una cum Thracesianis accitis, una etiam cum onlinibus collectis ex optimatis, exercitum ad hominum octoginta millia cooelavit, ac per locum, qui Lithosoria dicitur, irrum- pens, citra tubae sonitum impetum in hostes fecit, iisque in fugam versis, insignem retulit victoriam, partaque spoliis et captivorum vi rediit, et solemniter stipatus obsequio urbem ingressus, triumphum egit, bellumque istud nobile vocavit, quod nemo scilicet sibi restitisset, nec ulla caedis aut Christiani sanguinis effusio edita esset.

- A. C. 766 Hoc anno ducenta et octoginta capita ex Africa in Syriam delata ad pompae triumphalis instar publice traducta sunt. Imperator autem violati ad Bulgaros foederis conscius copiosam classem iterato prae- paravit. Impositisque in eam equitum millibus duodecim duces na- vigiorum universos, quos in comitatu habuit, ante se praemisit, ipse

βηθεὶς ἔμεινεν εἰς τὸ καβαλλαρικόν. εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν
 ἔως τῆς Μεσημβρίας, καὶ ἀνέμου σφοδροῦ βορρᾶ πνεύσαν-
 τος, πάντα μικροῦ δεῖν συνεκρίβησαν, καὶ πολλοὶ ἀπόλωλοντο·
 καὶ ὑπέστρεψεν μηδὲν ποιήσας. ὁ δὲ Τζέριγος ὁ κύρις Βουλ-
 5 γαρίας γινούς ὅτι ἐκ τῶν οἰκειῶν αὐτοῦ τὰς βουλὰς αὐτοῦ ὁ
 βασιλεὺς μανθάνει, γράφει αὐτῷ, ὅτι βουλὴ μοι ἐστὶν φνεγῆν
 καὶ ἔλθειν πρὸς σε. ἀλλὰ πέμψον μοι λόγον ἀπαθείας μου, D
 καὶ τίνας φίλους ἔχεις ἐνταῦθα, ἵνα θαρρήσω αὐτοῖς, καὶ
 συνδράμωσί μοι. ὁ δὲ κουφότιτε ἔγραψεν αὐτῷ, καὶ κεῖνος
 10 μαθὼν ἐκούρασεν πάντας. ὅπερ ἀκούσας Κωνσταντῖνος πολλὰ
 τὰς πολιὰς αὐτοῦ ἔτιλεν.

Τούτῳ τῷ ἔτει τῇ ιγ' Ἰνδικτιῶνι ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς A.M. 6267
 Κωνσταντῖνος μηνὶ Αὐγούστῳ κατὰ Βουλγάρων. καὶ δεινῶς
 κατὰ τῶν σκελῶν θεηλάτῳ ὀργῇ ἀνθρακωθεὶς, κἀντεῦθεν πυ-
 15 ρετῷ σφοδροτάτῳ καὶ ἰατροῖς ἀγνώστῳ δι' ὑπερβάλλουσιν ἔκ-P. 378
 κυσιν συσχεθεὶς, κατὰ τὴν Ἀρχαδιούπολιν ὑπέστρεψεν, ἐν'
 ὧμων ἐν κραμβάτῳ φερόμενος κατὰ τῶν ὑπηκόων. καὶ ἔλθων
 ἐν Σηλυμβρίᾳ, καὶ ἐκπλοήσας τῇ ιγ' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς
 ιδ' Ἰνδικτιῶνος φθάσας ἐν τῷ Σερογγύλῳ κασιτελλίῳ οἰκτρῶς
 20 ἐν τῷ χελανδίῳ θνήσκει, βῶν καὶ λέγων, ὅτι ζῶν ἔτι πυρεῖ

4. Τέριγος s. Τέριχος Α.	5. αὐτοῦ om. Α.	6. βουλὴ
μοι ἐστὶν Α, βουλῆς εἰμί vulg.	10. πολλὰς Α.	14. ὀργῇ]
πληγῇ Α. f.	17. κραμβάτῳ Α, κραβάτῳ vulg.	18. Μεσημ-
βρίᾳ Α.	ἐκπλοήσας Α, ἐκκλώσας vulg.	20. βῶν — —
παρεδόθην om. e f.		

vero metu retentus, cum equestribus copiis remansit. classis illa Me-
 sembriam usque delata, et adversis Boreae flatibus iactata, quin per-
 iret universa parum absuit. pluribus itaque suorum desideratis, im-
 perator re infecta reversus est. porro Tzerigus Bulgarorum dominus
 a viris sibi coniunctis et amicis simulantibus consilia sua impera-
 tori nota fieri persentiens, scribit: patria fugere, et ad te me reci-
 pere consilium mihi est; quamobrem incolumem me apud te futurum
 hinc argumentum trans mitte, si amicos usquam hic habueris, quibus
 possim fidere, et qui futuri sint adiuventor scribe. ille animi levi-
 tate ductus cunctorum nomina conscripsit. eos ita cognitos Bulgarus
 medios dissecuit: quo comperto Constantinus canos suos prae dolore
 evulsit.

Hoc anno, decima tertia indictione, imperator Constantinus bel-A. C. 767
 lum Bulgariae illaturus urbem reliquit. anthracum autem morbo in
 crura sibi divinitus immisso correptus, et febri subinde vehementissi-
 ma, et ardore medicis ob incendii vim penitus ignoto afflictus, sub-
 ditorum humeris grabbato delatus Arcadiopolim remeavit, inde Se-
 lymbriam profectus, die decima quarta mensis Septembris, indictione

ἀσβέστη παριδόθην, τὴν τε ἁγίαν παρθένον καὶ θεοτόκον ὑμνεῖ-
σθαι ἐξαιτῶν ὁ ὑσποπδος αὐτῆς ἐχθρός. ἐβασίλευσε δὲ αὐτοκρά-
τωρ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ τελευτὴν ἔτη λδ', μῆνας β',
ἡμέρας κς'. καὶ οὕτως κατέλυσεν τὸν βίον αἵμασι πολλοῖς Χρι-
B στιανῶν μεμολυσμένους, καὶ δαιμόνων ἐπικλήσεσι καὶ θυσίαις, 5
διωγοῖς τε τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς ὁρθῆς τε καὶ ἀμω-
μήτου πίστεως, ἔτι τε μοναχῶν ἀναιρέσει καὶ κοινώσει μο-
ναστηρίων, καὶ παντοίοις ὑπερακμάσας κακοῖς οὐχ ἥτιον Διο-
κλητιανοῦ καὶ τῶν πάλαι τυράννων. ἐν δὲ τῇ αὐτῇ μηνί
θνήσκει ὁ Ἀρδελλῦς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγός. οὗτοι οἱ δύο 10
δεινότατοι θῆρες χρονίως καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ τὸ ἀνθρώπινον
φυλὸν κατανεμόμενοι τεθνήκασιν Θεοῦ προνοίᾳ. καὶ κρατοῦσι
Λέων καὶ Μωδὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει καὶ ὁ τῶν
C Λογγιβάρδων ἑξὺς Θεόδοτος ἐν τῇ βασιλευμένῳ ἐληλυθὼς πόλει,
τῇ βασιλεῖ προσέφυγεν. 15

A.M. 6268 Ῥωμαίων βασιλείως Λέωνος, Ἀράβων ἀρχηγοῦ Μωδὶ
ἔτος α'.

V.301 Τούτῳ τῇ ἔτει ἀποστείλας Μωδὶ τὸν Ἀβασβαλὴ κατὰ
Ῥωμανίας μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἤνοιξεν τὸ σπήλαιον τὸ
D ἐπιλεγόμενον Καῦσιν ἀπὸ καπνοῦ, καὶ λαβὼν τοὺς ἐν αὐτῷ 20

2. ἀσπὸνδος A. 13. καὶ Μωδὶ A, καὶ ὁ M. vulg. 14. βα-
σιλεῖς A. 18. ἀποστέλλει A e. τὸν Βασβαλὶ A.

decima quarta, nave conscensa, ad castellum Strongylum devectus in-
felicem in uavigio mortem obiit vociferans ac dicens: etiam vivus igni
nusquam extinguendo addictus sum. sanctam postmodum virginem et del-
gentricem hymnis et landibus celebrari, qui vixerat hostis eius infen-
sissimus, postulavit. solus post patris obitum imperavit annos triginta
quatuor, menses duos, dies viginti sex, atque ita vitam finit homo
Christianorum caedibus, daemonum invocationibus et sacrificiis, san-
ctarum ecclesiarum et rectae inculpataeque fidei persecutionibus, ad haec
quoque monachorum nec, et monasteriorum profanatione in quinalis-
simus, omnibusque sceleribus vel supra Diocletianum caeterosque ty-
rannos furore praeter opinionem omnem insauieus. eodem etiam
mense Abdellis Arabum dux extinctus est. istae doae ferae crude-
lissimae cum diu simul genus humanum dilaniassent, quae dei provi-
dentia fuit, ambae simul sublatae sunt, in quorum locum Leo et Madi
eorum filii rerum summam administrare. hoc etiam anno Longo-
bardorum rex Theodotus in urbem imperatricem veniens ad impera-
torem confugit.

A.C. 768 ὁ Imperatoris Romani Leonis, Arabum ducis Madis annus primus.
Hoc anno Madi, Abasbale cum numero exercitu in Romaniam
misso, speluncam Causim a fumo nominatam aperuit, et captivis, qui
in ea detinebantur, secum abductis reversus est. imperator porro Leo

αἰχμαλώτους ἐπέστρεψεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Λέων ἤρξατο ἀπλοῦ-
σθαι εἰς τὰ καταλειφθέντα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς χρήματα,
καὶ ἐξευμενίσατο τὸν λαόν, καὶ τοὺς ἐν τῇ πόλει· καὶ ἔδοξεν
εὐσεβῆς εἶναι πρὸς ὀλίγον χρόνον, καὶ φίλος τῆς Θεοτόκου
5 καὶ τῶν μοναχῶν. ὤθεν καὶ μητροπολίτας ἐκ τῶν ἀββάδων
ἐν τοῖς πρωτίστοις θρόνοις προεβάλετο, στρατεύματά τε ἐποίη-
σεν κατὰ θέματα πολλά, καὶ τάγματα ἐπηύξησεν· κινήντες δὲ
οἱ τῶν θεμάτων ἄρχοντες εἰσῆλθον πάντες σὺν πολλῷ πλῆθει
λαοῦ αἰτούμενοι Κωνσταντῖνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς βασιλεία.
10 ὁ δὲ, ὡς ἔθος τοῖς βασιλεῦσιν, ἀντεδήλουν αὐτοῖς, ὅτι ὁ υἱός P. 379
μου μονογενὴς μοί ἐστιν, καὶ φοβοῦμαι τοῦτο ποιῆσαι, μή-
πως συμβῇ μοι τὸ ἀνθρώπινον, καὶ αὐτοῦ γηπῖον ὄντος θά-
νατώσῃτε αὐτόν, καὶ ἄλλον προβάλλησθε. οἱ δὲ μεθ' ὀρκων
ᾠμολόγουν πληροφορεῖν αὐτόν, μὴ βιασιλευθῆναι ἐκτὸς τοῦ
15 υἱοῦ αὐτοῦ, εἰ καὶ θανεῖν αὐτὸν θέλῃσῃ ὁ Θεός. τοῦτο δὲ
ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῶν Βαΐων ἕως τῆς μεγάλης πέμπτῃς τοῦ
λαοῦ ἐνοχλοῦντος, καὶ ἐν τῇ ἱπποδρομίᾳ σωρευομένων καὶ
αἰτουμένων, τῇ ἀγίᾳ παρασκευῇ ἐκέλευσεν ὁμοῦσαι αὐτούς. καὶ
ᾤμοσεν πᾶς ὁ λαὸς εἰς τὰ τίμια καὶ ζωοποιὰ ξύλα, οἱ τε τῶν B

3. τοὺς ἐν τῇ τῷ ε. 6. πρωτεῖσις A. προεβάλετο A,
προεβάλλ. vulg. 7. κινήντες δὲ A, ὤθεν κινήθ. vulg. 13.
προβάλλησθε A, προβάλλεσθε vulg. 14. ᾠμολόγουν add. ex A.
16. τῆς Βαΐφόρου A f. τοῦ λ. ἐν. κ. om. A f. 17. σω-
ρευομένων καὶ αἰτουμένων A, σωρευόμενος κ. αἰτούμενος vulg.

divitibus a patre sibi relictis liberalius utens, plebem omnem per im-
perium sparsam ac urbis cives earum profusione sibi demeruit. is ad
breve tempus religionem prae se tulit, et deiparae virginis bene affici
visus est, quare primariarum civitatum sedibus administrandis ex ab-
batibus metropolitas elegit, copiasque per singula thesmata plurimas
conscriptis, et militares auxit ordines. eo beneficio thematum prae-
fecti devinctos se professi cum populi conserta plebe imperatorem
adeuntes, Constantium eius filium imperatorem designari suavis
precibus contendebant. ille ex usitato imperatoribus quasi contraria
mente obnitebatur: filius iste meus, aiebat, unicus mihi est, et quod po-
stulatis, exequi vereor, ne quod humanum est letum ingruat, et enim
adhuc aetate minimum e medio tollatis, et alium vobis principem prae-
ficiatis. illi iusiurandis fidem faciunt, et imperatori testantur, alium
ab eius filio nullum ipsis imperatorem, etsi eum fato praeripi deus
iusserit. iis in postulatis a Palmarum dominica ad magnam feriam
quintam populo cum tumultu perseverante, et turmatim in circen-
co eadem instantius exigente, sancta passionis domini Parasceue, ut
fidem instrumenti facerent, imperator praecepit. tum populus omnis,
et ex militari senatorioque ordine qui adfuerunt, gregarii quoque

θεμάτων καὶ τῆς συγκλήτου, καὶ οἱ τῶν ἔσω ταγμάτων καὶ τῶν πολιτῶν πάντων, καὶ οἱ τῶν ἐργαστηριακῶν, τοῦ μὴ δέ-
 ξασθαι βασιλέα ἐκτὸς Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου καὶ τοῦ
 σπέρματος αὐτῶν, καὶ ἐποίησαν ἔγγραφα καθὼς ὥμοσαν ιδιόχει-
 ρα αὐτῶν καὶ τῇ ἐπαύριον, ἣ τις ἦν τὸ ἅγιον σάββατον, ἐξῆλθεν 5
 ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ τριβουνάλιον τῶν ἰθ' ἀκουσίτων, καὶ προε-
 βάλετο νωβελίσσιμον Εὐδόκιμον τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. τὸν γὰρ
 Ἀνθιμον ζῶν ὁ πατὴρ προεβάλετο. καὶ προῆλθεν ὁ βασιλεὺς
 σὺν τοῖς δυοὶ καίσαρσι καὶ νωβελισσίμοις καὶ τῷ νίῳ Κων-
 C. σταντίνῳ εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν, καὶ ὑπαλλάξας τὴν ἐν- 10
 δυτήν, ὡς ἔθος ἐστὶ τοῖς βασιλεῦσι, ἐπανῆλθεν ἐν τῷ ἄμβωνι
 σὺν τῷ νίῳ αὐτοῦ καὶ τῷ πατριάρχῃ. καὶ εἰσελθὼν πᾶς ὁ
 λαὸς ἀπέθεντο τὰ ἔγγραφα αὐτῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ. ὁ δὲ
 βασιλεὺς διελάλησεν οὕτως· ἰδοὺ, ὦ ἀδελφοί, τὴν αἰτησιν
 ὑμῶν πληρῶ, καὶ δωροῦμαι ὑμῖν τὸν υἱόν μου εἰς βασιλείαν. 15
 ἰδοὺ ἐκ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Χριστοῦ αὐτὸν
 παραλαμβάνετε. οἱ δὲ μεγάλη τῇ φωνῇ ἐβόησαν, λέγοντες·
 ἀντιφωνήσων ἡμᾶς, νιδὲ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐκ τῆς χειρὸς σου πα-
 ραλαμβάνομεν τὸν κύριον Κωνσταντῖνον εἰς βασιλείαν τοῦ φν-
 λάττειν αὐτόν, καὶ ὑπεραποδνήσκειν αὐτοῦ. καὶ τῇ ἐπαύ- 20
 D ριον, ἥ τις ἦν ἡ μεγάλη κυριακὴ τοῦ πάσχα ἰδ' ἰνδικτιῶνος,

4. ἐποίησαν — αὐτῶν. καὶ add. ex A. 15. ὑμῶν om. A.
 16. καὶ ἐκ τῆς A, καὶ τῆς vulg. 17. παραλαβᾶ A, προσλ.
 vulg.

milites et turbae, necnon ὀψίτικον et tabernariorum grex in vivifica
 et veneranda ligna iuraverunt, praeter Leonem, Constantinum et de-
 ductam ab eis sobolem se nullum unquam imperatorem suscepturos,
 quodque iuraverant, scripto confirmarunt. postera luce, quae fuit
 sancti sabbati, imperator in undeviginti accubitorum tribunalium pro-
 fectus, Eudocimum fratrem suum nobilissimum renunciavit; Anthimum
 quippe pater ipse adhuc in vivis pari honore promoverat. cum utro-
 que igitur caesare et nobilissimis duobus et iuniore Constantino im-
 perature profecto et, ut imperatoribus mos est, mutata veste, cum
 filio et patriarcha ipso in ambonem redeunte, populi universi ordines
 sponsiones suas scriptura consignatas in sacram mensam imposuerunt.
 imperator autem ad eos haec verba fecit: videtis, fratres, ut petitio-
 nem vestram impleam, et filium meum in imperatorem vobis conce-
 dam. videtis ab ecclesia et a Christi manu vos eum excipere. illi
 vocibus in altum sublati, esto fideiussor, inquit, fili dei, ut e
 manu tua dominum Constantinum in imperatorem, eum incolumem
 servaturi, et mortem eius gratia fortiter appetituri, excipimus. alia
 rursus luce, qua magna paschatis dominica celebrabatur, decima quarta
 indictione, sub crepusculi horam imperator patriarcha comite in cir-

ᾧρα αὐτῆς ἐξελεύων ὁ βασιλεὺς σὺν τῇ πατριάρχῃ ἐν τῇ ἰπ- V. 302
 ποδρομίῳ, καὶ ἐνεχθέντος Ἀντιμινσίον, παντός τοῦ λαοῦ
 ὁρώντος, ἐποίησεν τὴν εὐχὴν ὁ πατριάρχης, καὶ ἔστιψεν ὁ
 βασιλεὺς τὸν νιόν αὐτοῦ· καὶ οὕτω προῆλθεν ἐν τῇ μεγάλῃ
 5 ἐκκλησίᾳ οἱ δύο βασιλεῖς σὺν τοῖς δυοῖ καίσαρσι καὶ τρισὶ
 νοβελισσίμοις. προῆλθεν δὲ καὶ ἡ βασίλισσα Εἰρήνη μετὰ
 τὸ προελθεῖν τοὺς βασιλεῖς, ὁψικενομένη διὰ τῶν σκήπτρων
 ὑπὸ τῶν σχολῶν, καὶ ἀνῆλθεν διὰ τοῦ ἀναβασίτου τῆς Χαλ-
 κῆς εἰς τὰ κατηχούμενα τῆς ἐκκλησίας μὴ ἐξελεύουσα εἰς τὴν
 10 μέσῃν τοῦ ἐμβόλου. τῇ δὲ Μαΐῳ μηνί τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶ- P. 380
 νος διεβλήθη Νικηφόρος ὁ καῖσαρ καὶ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως
 τῷ βασιλεῖ, ὡς ἐπιβουλὴν σκευάζων κατ' αὐτοῦ, μετὰ σπαθα-
 ρίων τινῶν καὶ στρατῶρων καὶ ἐτέρων βασιλικῶν ἀνδρῶπων·
 καὶ ποιήσας ὁ βασιλεὺς σιλέντιον ἐν τῇ Μαγναύρᾳ, ἀνέθετο
 15 τῇ λαῷ τὰ περὶ αὐτοῦ ῥηθέντα. οἱ δὲ ὁμοθυμαδὸν ἀνεβόη-
 σαν, τοῦ παρασταλῆναι ἀμφοτέρους ἐκ τοῦ μέσου, μὴ μνη-
 σθέντες δὲ οἱ αἱ ἐπίσκοποι, ἃ ὥρσαν τῇ κυρίᾳ αὐτῶν, μὴ
 κατωδέχεσθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἀδικηθῆναι τὰ τέκνα αὐ-
 τοῦ. ὁ δὲ βασιλεὺς τοὺς μὲν νεωτερίζοντας δειρὰς τε καὶ
 20 κορυεύσας ἐξώρισεν εἰς Χερσῶνος τὰ κλίματα ὑπὸ παραγν- B
 λυκὴν καὶ ἀσφάλειαν.

2. Ἀντιμινσίον A. 3. τὴν add. ex A. 6. δὲ καὶ ἡ A, δὲ
 ἡ vulg. μετὰ τὸ πρ. A, μετὰ τοῦ πρ. vulg. 7. ὑπὸ τῶν
 σκήπτω (sic) A. 13. ἐτέρων add. ex A. 16. τοῦ prius om. f.
 20. εἰς Χερσῶνα τοῖς κλίμασι A f, εἰς Χερσῶνα καὶ τὰ κλίματα a.

cum perrexit, prolatoque Antimensio, populo universo spectante, et patriarcha consuetae preces ad deum fundente, filio suo coronam imperator imposuit, atque ita versus magnam ecclesiam imperator uterque cum duobus caesaribus et nobilissimis tribus processerunt. ipsa quoque imperatrix Irene, postquam processerunt imperatores, sceptris per scholas solemniter obsequio ante eam delatis processum habuit, et per Aereae portae ascensum, haud tamen per porticus mediam viam progressa, ad catechumena ecclesiae se contulit. mense porro Maio eiusdem indictionis Nicephorus caesar et imperatoris frater apud imperatorem delatus est, quod nimirum de insidiis imperatori parandis consilium cum spathariis quibusdam et stratoribus aliisque imperatorii comitatibus hominibus iniisset. imperator autem silentio ad Magnauram convocato, quae ipais imputabantur populo exposuit, qui uno consensu exclamavit, utrumque e medio tollendum esse, homines utique periuri, non recordati olim ipsorum patri iureiurando adhibito spondidisse, se post eius obitum iniuriam filiis inferri non passuros. quamobrem imperator istos omnes, qui rebus novis studebant, caesos ac tonsos Chersonam et ad vicinas eius regiones, illic sedulo in custodiam asservandos, relegavit.

A. M. 6269 Τούτῳ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν Οὐτθμῆς ὁ τοῦ Κῦκα εἰς Ῥωμανίαν, καὶ λαβὼν αἰχμαλωσίαν ὑπέστρεψεν· καὶ προσέφυγεν Ἐλέρος ὁ τῶν Βουλγάρων κύριος εἰς τὸν βασιλέα· καὶ ἐποίησεν αὐτὸν πατρίκιον, ζεύξας αὐτῷ καὶ τὴν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Εἰρήνης ἐξαδέλφην. δεξιόμενος δὲ αὐτὸν βαπτισθέντα 5 ἐκ τῆς ἁγίας κολυμβήθρας, μεγάλως αὐτὸν ἐτίμησεν καὶ ἡγάγησεν.

A. M. 6270 Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκάθισεν Οὐτθμῆς εἰς τὸ Λάβεκον καὶ **C**έστασιαν. Λέων δὲ ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσεν τὰ στρατεύματα τῶν Ῥωμανίων, καὶ εἰσῆλθον ἐν Συρίᾳ χιλιάδες ῥ', ὧν ἡγοῦντο 10 Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων τῶν Θρακησίων, καὶ Ἀρτάβασδος Ἀρμένιος τῶν ἀνατολικῶν, καὶ Τατζίτης ὁ τῶν Βουκελλαρίων καὶ Καριστερούτζης τῶν Ἀρμενικῶν, καὶ Γρηγόριος ὁ τοῦ Μουζαλακίου τῶν Ὀψικιανῶν. καὶ ἐκύκλωσαν τὴν Γερμανίειαν, καὶ ἦν ἐκεῖ Ἰσβααλί ὁ θεὸς τοῦ Μαδί, καὶ ἔλαβον 15 πᾶσας τὰς καμήλους αὐτοῦ, καὶ ἤμελλον παραλαμβάνειν καὶ τὴν Γερμανίειαν, εἰ μὴ διὰ δώρων ἔπεισεν τὸν Λαχανοδράκοντα ὁ Ἰσβααλί, καὶ ἀνεχώρησεν τοῦ κάστρου, καὶ ἐξῆλθεν εἰς πραιδαν τῆς χώρας, καὶ αἰχμαλωτεύσας τοὺς αἰρετικούς **D** Ἰακωβίτας Σύρους πάλιν ὑπέστρεψεν ἐν τῷ ἱεστῳ. καὶ πέμ- 20 ψας Οὐτθμῆς στρατὸν ἐκ τοῦ Λεβέκου καὶ ἀμυράδας, ἐπο-

1. Βάκα A a f. 3. Τελέγυρος A, idem qui supra p. 693, 4. Τζέριγος nominabatur. 8. Θουμάμας A ubique. 9. ἀπέστειλεν A. 11. τῶν Θρακησίων — — — Ἀρμενικῶν om. A. 14. Μουσουλαιίου A. 15. καὶ ἦν ἐκεῖ — — — καὶ τὴν Γερμανίειαν: haec omnia addita sunt ex A.

A. C. 769 **T** Hoc anno Uthmas Cacaе filius in Romanam ditionem irruit, et captivis secum abductis, ad suos revertit. **1** Telerus vero Bulgarorum dominus ad imperatorem profugit, a quo, locata in matrimonium coniugis suae irenes consobrina, patricius creatur. eum sacro lavacro initiatum imperator suscepit, et aummis honoribus cumulatum valde adamavit.

A. C. 770 **T** Hoc anno Uthmas ad Dabecum consedit, et seditionem movit. imperatoris autem Leonis copiae ad hominum centum millia in Syriam irruerunt. duces extiterunt Thracensium Michael Lachanodraco, orientalem Artabasduс Armenius, Bucellariorum Tatatzes, Armeniacorum Caristerotzes, Opsicianorum Muzalacii filius Gregorius. obsessam vero Germaniciam, ubi Isbaali Madiae avunculus inclusus erat, captis omnibus camelis, obtinuerunt, nisi Lachanodraco Isbaali muneribus victus ea urbe ad regionem depraedandam, et captivos ex Iacobitis Syris haereticis abducendos vires convertisset, iisque peractis ad castrum

λέμψεν μετὰ τῶν Ῥωμαίων. καὶ ἔπεσον πέντε ἀμνηρίδες καὶ δύο χιλιάδες Ἀραβες, ὥς φασι, καὶ τῇ παρασκευῇ ὑπέστρεψαν. ἦσαν γὰρ εἰσελθόντες τῇ κυριακῇ. ὁ δὲ βασιλεὺς ποιήσας Μαϊουμῶν ἐν Σοφριαναῖς ἐκάθισεν ἐπὶ σέτζον μετὰ τοῦ 5 νιού αὐτοῦ. καὶ οὕτως ἐθριάμβευσαν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπινίκια. ἐπέρασεν δὲ καὶ τοὺς αἰρετικούς Σύρους ἐν τῇ Θρήνῃ, καὶ κατήκτισεν αὐτοὺς ἐκεῖ.

Τούτῃ τῷ ἔτει θυμωθεὶς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς Μαδί ^{A.M. 627} πέμπει τὸν Ἀσάν μετὰ δυνάμεως πολλῆς Μαυροφόρων τε καὶ ^{P. 381} ^{V. 303} 10 τῶν τῆς Συρίας καὶ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ κατῆλθεν ἕως τοῦ Δορυλαίου. ὁ δὲ βασιλεὺς διετάξατο τοῖς στρατηγοῖς μὴ πολεμῆσαι αὐτοὺς δημόσιον πόλεμον, ἀλλ' ἀσφαλίσασθαι τὰ κάστρα, καὶ λαὸν εἰσενεγκεῖν πρὸς παραφυλακὴν αὐτῶν, ἀπολύσας καὶ ἄρχοντας μεγάλους κατὰ κάστρον, αὐτοὺς δὲ ἐπα- 15 ραι ἀνὰ τριῶν χιλιάδων ἐπιλέκτους στρατιώτας, καὶ παρακολουθεῖν αὐτοῖς πρὸς τὸ μὴ σκορπίσαι τὰ κοῦρσα, καὶ προκαίειν πυρὶ τὰς τε νομάς τῶν ἁλόγων, καὶ εἴ ποιν εὐρίσκοιτο Β δαπάνη. καθισθέντων δὲ αὐτῶν ἐν τῷ Δορυλαίῳ ἡμέρας ἑπτακαίδεκα, καὶ λειφθέντων αὐτῶν τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν, 20 ἐπτώχευσαν τὰ ἄλογα αὐτῶν· καὶ πολλὴ ἄλωσις ἐγένετο εἰς

1. τῶν add. ex A. 6. ἐπέρασεν A, ἐπέρασαν vulg. 7. κα-
τήκτισεν A, κατήκησεν vulg. 13. εἰς φυλακὴν a. 20. ἐγί-
νετο A, γέγονεν vulg.

denuo obsidendum regressus est. Uthmas autem collectis ad Debe-
cum copiis ameras praefecit, et in Romanos commisit. ex Arabibus,
ut ferunt, amerae quinque et militum duo millia perierunt. ser-
ixa regressi sunt; die quippe dominica urbem ingressi fuerunt. impe-
rator vero Maiumam celebraturus in solio cum filio consedit, atque
ita partae victoriae solemnia cum celebritate duces peregerunt. Sy-
ros demum haereticos in Thraciam transtulit, ibique eos habitare
iussit.

[Hoc anno Madī Arabum dux cladibus praeteritis ad iram provo- A.C. 771
catus, cum expeditis Maurophorum, Syriae et Mesopotamiae copiis
Asanem mittit, et Dorylaeum usque arma intulit. porro imperator,
ne copias omnes in aciem aperto Marte simul digladiaturas educerent,
verum ut castris probe muuitis milites in eorum praesidium distri-
buerent, ducibus iniunxit. ad haec praefectorum praecipuos ex toto
exercitu segregatos militum selectorum tria millia tollere, et versus
obsessam urbem pergere iussit, ut hostes nimirum ad praedandum alio-
quin dispergendos a tergo insequentes premerent, agrosque et equo-
rum pabula, ac si ullibi commeatu illis idoneus extaret, ipsi prae-
currentes igne perderent. hostibus itaque ad Dorylaeum per dies
septemdecim obsidionem tenentibus, cuncta ad vitam necessaria defi-

αὐτά. καὶ ὑποστρέφαντες ἐπαρκαλίσαν τὸ Ἀμώριν ἡμέραν
μίαν, καὶ ἰδόντες αὐτὸ ὠχυρωμένον καὶ πολλὴν ἑξοπλίαν
εἶχον, ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

A.M. 672 Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Παύλου ἔτος α΄.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔρχεται Μαδὶ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς 5
εἰς τὸ Ἀάβεκον μετὰ πολλῆς δυνάμεως καὶ ἑξοπλίσεως, καὶ
ἀποστέλλει τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἀαρὼν ἐπὶ τὴν Ῥωμανίαν, καὶ
αὐτὸς ἐπιστρέφει ἐπὶ τὴν ἁγίαν πόλιν. καὶ πέμπει Μα-
χεσίαν, Ζηλωτὴν λεγόμενον, καὶ δίδει αὐτῷ ἐξουσίαν ἀπο-
στατεῖν τοὺς δούλους τῶν Χριστιανῶν, καὶ ἐρημοῦν τὰς 10
Δάγας ἐκκλησίας· καὶ ἔρχεται ἕως Ἑμέσης, καὶ ἐπαγγέλλε-
ται μὴ ἀναγκάζειν, εἰ μὴ τοὺς ἀπὸ ἀπίστων εἰς τὸ μαγαρί-
σαι, ἕως ἂν ἐφανερῶθῃσαν οἱ Ἑβραῖοι καὶ Χριστιανοί. καὶ
εὐθὺς ἤρξατο ἀθίως βασανίζειν ὥς οὐδὲ Ἀσσίας καὶ Ἀγρι-
κόλαός ποτε, καὶ πολλοὺς ἀπώλεσεν. γυναῖκες δὲ ἐνίκησαν 15
αὐτοῦ τὴν μανίαν χάριτι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ αὐ-
ταὶ ρουβίτισσαι, ἡ τοῦ ἀρχidiaκόνου Ἑμέσης, καὶ ἡ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ Ἰσαΐου, πολλὰ βασανισθεῖσαι καὶ μὴ ὑπέξασαι τῇ
ἁσεβείᾳ. ἀπὸ γὰρ χιλιάδος βουνεύρων λαβοῦσαι, καὶ ἄλλων
πολλῶν κολαστηρίων πειραθεῖσαι, τὸν στέφανον τῆς νίκης 20

1. ὑποστρέφαντες A f, ὑποστρέφοντες vulg.	3. εἰς τὰ ἴδια]
μηδὲν ἀνύσαντες A.	8. Μονχεσίαν A.
9. δίδωσιν A.	14. ὡς A, οὕς vulg.
18. αὐτοῦ] τοῦ A.	17. ρουβητισσαι A.
	20. κολασθεῖσαι a.

cere, et equi pabulorum penuriam pati: quare pars eorum maxima
periit. pedem igitur referre coacti, Amorium per diem unum obsede-
runt, sed ut urbem moenibus, armis, annona, militumque manu mu-
nitam agnoverunt, in proprias domos reversi sunt.]

A. C. 772 Cyprius episcopi Pauli annus primus.

Hoc anno Madi Arabum cum ingentibus copiis et maximo belli
apparatu Dabecum profectus, filium Aaronem in Romaniam expedit,
ipse vero in sanctam urbem remeavit. misitque Machesium, Zelotem
dictum, cum potestate Christianorum servos ad suum obsequium et
religionem traducendi, et sanctas ecclesias devastandi. Emesam ita-
que se confert, et nemini Christianum cultum, ut deserat, nisi forte
infidelium posteris se vim illaturum pollicitus, in Hebraeos demum et
Christianos apertam persecutionem movit. extemplo igitur praeter
ius omne pietatis et humanitatis coepit eos suppliciis exagitare, quibus
Lysias vel Agricolaus quondam pepercissent, atque ita plurimis ne-
cem intulit. foeminae vero gratia Christi dei nostri eius insaniam su-
perarunt. quaedam etenim virgines viris desponsatae, archidiaconi
videlicet Emeseni et eius filii Esaias natae, crudeliter excruciatas, non
tamen impietatis violentiae cesserunt, quin innumo nervorum bubulo-

παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο. ἔφθασε δὲ καὶ ἕως Δαμασκού, καὶ P. 382
 πολλὰς ἐκκλησίας ἡρῆμωσεν, μὴ προσέχων τῇ δοθέντι λόγῳ
 τοῖς Χριστιανοῖς ὑπὸ τῶν Ἀράβων. τῇ δὲ ἑκτη τοῦ Φεβρουα-
 ρίου μηνὸς τῆς γ' Ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ κυριακῇ τῆς Τυροφάγου
 5 τέθνηκεν Νικήτας ὁ ἀπὸ Σκλάβων εὐνοῦχος πατριάρχης Κων-
 σταντινουπόλεως. καὶ τῇ δευτέρᾳ κυριακῇ τῶν νηστεῶν Παῦλος
 ὁ τίμιος ἀναγνώστης ὑπάρχων, Κύπριος τῷ γένει, λόγῳ καὶ πρά-
 ξει διαλάμπων, μετὰ πολλὴν παραίτησιν διὰ τὴν κρατοῦσαν αἵρε-
 σιν, βίᾳ πολλῇ, χειροτονεῖται πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως.
 10 τῇ δὲ μέσῃ ἑβδομάδι τῶν νηστεῶν ἐκρατήθη Ἰάκωβος πρω- V. 304
 τοσπαθάριος καὶ Παπίας καὶ Στρατήγιος καὶ Θεοφάνης ὁ B
 κουβικουλάριος καὶ παρχοικωμένος, Λέων τε καὶ Θωμᾶς,
 κουβικουλάριοι· καὶ οὗτοι σὺν καὶ ἑτέροις εὐλαβέσιν ἀνδρά-
 σιν, ὡς προσκυνοῦντες τὰς ἁγίας καὶ σεπτὰς εἰκόνας. τότε
 15 ἀπογυμνώσας τὴν ἑαυτοῦ ἐγκεκρυμμένην κακίαν Λέων ὁ τοῦ
 διώκτου υἱὸς τούτους ἀνηλεῶς δείρας τε καὶ κουρεῦσας διὰ
 τῆς μέσης δεδεμένους πομπεῦσαι ποιήσας, εἰς τὸ πραιτώριον
 ἀπέκλεισεν, ἐν ᾗ καὶ ἀποθνήσκει ὁ προρρηθὲς Θεοφάνης ὁμο-
 λογητῆς γενόμενος, καὶ τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου κομισά- C
 20 μένος· οἱ δὲ λοιποὶ πάντες μετὰ τὴν τούτου τελευτὴν δόκι-

2. προσχὼν A.

4. τῆς Τυρ. om. a.

11. Παπίας A, Παπ-

πίας vulg.

14. ἁγίας καὶ om. A.

17. μέσης δεδ. A, μέ-

σης τε δ. vulg.

18. ἐν ᾗ καὶ ἀπ. A, ἐν οἷς ἀπ. vulg.

rum plagis mille acceptis, toleratis quoque aliorum tormentorum do-
 loribus, victoriae coronam a Christo retulerunt. porro Machesias ille
 Damascus usque crudelitatem exercens processit, nec perpensa quon-
 dam ab Arabibus data Christianis fide, plurimas ecclesias subvertit.
 mensis autem Februarii die sexto eoque dominico Indictione tertia,
 die dominico quo ante quadragesimam ultima caseum comedendi sit
 potestas, Nicetas genere Sclavus, eunuchus, Cypoleos patriarcha, diem
 extremum obiit. secunda vero ieiuniorum dominica Paulus venerabi-
 lis lector, Cyprius natione, doctrina et virtute praestans, quamvis ob
 haeresim, quae tunc obtinebat, multum reluctaret, imo vim omnino
 passus, Cypoleos patriarcha instituitur. caeterum media ieiuniorum
 hebdomade Iacobus protospatharius et Papias, Strategius et Theo-
 phanes cubicularius et accubitor, necnon Leo et Thomas cubicularii,
 quasi sanctas et venerandas imagines coluissent, cum aliis religionis
 viris comprehensi sunt. tum itaque Leo persecutoris filius nudata in
 publicum, quam hinc usque delitescens gestaverat impietatem, istos
 verberibus inclementer caesos et tonsos, ac per mediam urbem cum
 ignominia traductos in praetorium custodiendus coniecit, in quo Theo-
 phanes, quem memoravimus, confessor effectus, oblata martyrii co-
 rona extinctus est. reliqui omnes post imperatoris obitum probatis-

μοι μοναχοὶ ἀντεείχθησαν. ὁ δὲ Ἀαρὼν εἰσελθὼν εἰς τὸ τῶν Ἀρμενιακῶν θέμα παρεκάθισεν εἰς τὸ Σημαλοῦτος κάστρον ὅλον τὸ θέρος, καὶ τῷ Σεπτεμβρίῳ μηνὶ παρέβαλεν αὐτὸ ὑπὸ λόγον. ἦν δὲ πέμψας τὸν Οὐτθμᾶν ἐπὶ Ἀσίαν μετὰ πεντηκοντα χιλιάδων, καὶ συναντήσας Μιχαὴλ ὁ Λαχανοδράκων 5 κούρωσεν αὐτοῦ μικρῷ ἐπολέμησεν αὐτῷ, καὶ ἐκτείνειν τὸν ἀδελφὸν τοῦ Οὐτθμᾶν. τῇ δὲ ὀγδόῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος τέθνηκε Λέων υἱὸς Κωνσταντίνου τρόπῳ τοιούτῳ. λιθομανῆς ὑπάρχων λίαν ἠράσθη τοῦ στέμματος τῆς 10 Δμεγάλης ἐκκλησίας, καὶ λαβὼν ἐφόρεσεν αὐτό. καὶ ἐξῆλθον 10 ἄνθρωποι ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ληφθεὶς σφοδρῶ πυρετῷ τέθνηκε βασιλεύσας παρὰ ἕξ μηνῶς ἔτη πέντε.

A.M. 6273 Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Εἰρήνῃ ἡ εὐσεβεστάτῃ ἄμα τῷ νιῷ αὐτῆς P. 383 Κωνσταντίνῃ παραδόξως θεόθεν τὴν βασιλείαν ἐγχειρίζεται 15 μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰνδικτιῶνος δ', ὥς ἂν θανμαστωθῇ ὁ θεὸς καὶ ἐν τούτῳ διὰ γυναικὸς χήρας καὶ παιδὸς ὀρφανοῦ μέλλων καθαιρεῖν τὴν ἄμετρον κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ θεραπόντων δυσσέβειαν καὶ πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν τυραννίδα τοῦ θεομάχου Κωνσταντίνου, ὥς πάσαι τοῦ διαβόλου τῇ ἀσθενείᾳ τῶν 20 ἀλίων καὶ ἀγραμμάτων. μετὰ δὲ τεσσαράκοντα ἡμέρας τοῦ

3. ὑπὸ λόγον Α. 7. τοῦ Α, αὐτοῦ vulg. 14. ἡ add. ex Α.
16. θανμαστωθῇ Α, θανματ. vulg. 17. χήρας om. Α.

simi monachi evaserunt. Idemum Aaron in Armeniacorum thema ingressus castrum Scmalvum per totam aetatem obsedit, et ipsum mense Septembri pactis initis in suam potestatem misit. prius autem Uthman cum quinquaginta millibus hominum Asiam bello oppressurum delegarat, cui Michael Lachanodracο levi acie ad praedandum idonea stipatus et obviam factus, praelio inito, fratrem ipsius Uthman interfecit. caeterum mensis Septembris die octavo quarta indictione Leo filius Constantini in hunc modum diem suum clausit. cum insana in gemmarum et pretiosos lapides arderet libidine, coronam in magna ecclesia appensam deperibat, eam acceptam capiti imposuit, ac confestim e capite ebullierunt carbunculi, febrique vehementi simul correptus imperii demptis mensibus sex anno quinto defunctus est.

A. C. 773 Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

Hoc anno plissima Irene una cum filio Constantino praeter hominum opinionem, deo ita ordinante, imperium suscipit administrandum mense Septembri indictione quarta, ut mirandum dei opus eo clarius essulgeret, quo per mulierem viduam et puerum orphanum immanem adversum se et famulos suos Constantini rerum divinarum

κρατῆσαι αὐτήν, τοῦ νιού αὐτῆς δεκαετοῦς ὑπάρχοντος, συμ-
 βούλιον ποιήσαντιές τινες τῶν ἐν τέλει ἠθέλησαν ἐξαγαγεῖν
 Νικηφόρον τὸν ἀπὸ καισάρων, καὶ στήσαι εἰς βασιλέα. δια-
 γνωσθείστης δὲ τῆς ὑποθέσεως, ἐκρατήθησαν Γρηγόριος τοῦ
 5 δρόμου ὁ λογοθέτης καὶ Βάρδας ὁ ποτε στρατηγὸς τῶν Ἀρ-Β
 μενικῶν, Κωνσταντῖνός τε ὁ τοῦ Βικαρίου σπαθάριος καὶ
 δομέστικος τῶν ἐξκουβιτόρων, καὶ Θεοφύλακτος ὁ τοῦ Ῥαγ-
 γαβὲ δρουγγάριος τῆς Δωδεκανήσου, καὶ πολλοὶ ἕτεροι· οὓς
 10 δὲ ἀνδραδέλφους αὐτῆς καίσαράς τε καὶ νωβελισσίμους ἀπο-
 κείρσασα ἱερατεῦσαι καὶ μεταδοῦναι τῷ λαῷ πεποίηκεν ἐν τῇ
 ἐορτῇ τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, ἐν ᾗ καὶ προελθούσα βα-
 σιλικῶς δημοσίᾳ σὺν τῷ παιδί προσήνεγκε τῇ ἐκκλησίᾳ τὸ
 ὑπὸ τοῦ ἀνδρός αὐτῆς ἀρθὲν στέμμα ἐπικαλλωπισθὲν διὰ
 15 μαργαριτῶν. προσβάλετο δὲ καὶ Ἑλπίδιον τὸν πατρικίον στρα-
 τηγὸν ἐν Σικελίᾳ, ὡς καὶ προστρατηγήσαντα τῶν ἐκείσε, καὶ C
 ἀπέλυσεν τῷ Φεβρουαρίῳ μηνί. ἐν δὲ τῷ Ἀπριλίῳ μηνί V. 305
 16 διεβλήθη ὁ αὐτὸς Ἑλπίδιος, ὡς τὰ τῶν καισάρων φρο-
 νῶν, καὶ ὑποστείλασα σπαθῆριον Θεόφιλον παρήγγειλεν, ἵνα
 20 συντόμως ἀρπάσῃ καὶ φέρῃ αὐτόν. τοῦ δὲ ἀπελθόντος οὐκ

4. ἐκρατήθη α. 15. προσβάλετο Α, προσβάλλ. vulg. καὶ
 add. ex A. 16. προστρατηγήσαντα τῶν ἐκ Α, πρῶτον στρατ.
 ἐκείσε vulg.

hostis impietatem exasperatam, et adversum ecclesias tyrannidem eius-
 dem armatam, ceu quondam diaboli malitiam per piscatorum et ho-
 minum imperitorum infirmitatem prostravit, omnino expurgaret. a
 commisso vero sibi imperio diebus quadraginta, filio annum duodeci-
 mum numerante, nonnulli seuatorum ac procerum Nicephorum excae-
 sarem in medium exponere et imperatorem constituere consilium ini-
 erunt. sed coniuratione comperta, Gregorius publici cursus logotheta,
 Bardas nuper Armeniacorum dux, Constantinus vicarii spatharius et excu-
 bitorum domesticus, Theophylactus Rangabe filius et Duodecim isularum
 drungarius, et alii plurimi comprehensi, quos verberibus caesos et
 capillis tonsos in diversa loca relegavit Irene, caesares autem et no-
 bilissimos viri sui fratres capitibus rasos sacerdotio inauguratos in
 Christi natalium festo sacramenta populo impertiri praecepit, quo
 ipsa publice regioque apparatu una cum filio procedens, sublatum a
 viro stemma gemmis et lapidibus distinctum ecclesias restituit simul
 et obtulit. Elpidium autem Siciliae, quam prius administraverat,
 ducem praefecit, et mense Februario in provinciam dimisit, mensis-
 que Aprilis subinde die decimo quinto Elpidium eundem tanquam in

ἀπέδωκαν αὐτὸν οἱ Σικελοί. ἡ δὲ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ δεῖρασα καὶ
 κουρεῦσασα σὺν τοῖς υἱοῖς τῇ πραιτωρίῳ παρέπεμψεν φυ-
 लाίεσθαι. τῇ δὲ Ἰουνίῳ μηνί ἀπέστειλεν πάντα τὰ περατικὰ
 θέματα εἰς τὰς κλεισθύρας φυλάττειν καὶ ἐπιτηρεῖν τὴν ἐξο-
 δον τῶν Ἀράβων, ἐπιστήσασα αὐτοῖς κεφαλὴν Ἰωάννην τὸν 5
 Δοσακελλάριον εὐνοῦχον ὄντα καὶ οἰκειακὸν αὐτῆς. ὁ δὲ Μυδὲ
 ἀπέστειλεν Κεβήρ μετὰ δυνάμειος πολλῆς, καὶ συναντῶσιν
 ἀλλήλοις ἐν τόπῳ λεγομένῳ Μήλῳ. καὶ κροτηθέντος πολλέ-
 μων, ἡττῶνται οἱ Ἀραβες, καὶ κτείνονται ἐξ αὐτῶν πολλοί,
 καὶ ὑπέστρεψαν μετ' αἰσχύνης. ἤρξαντο δὲ οἱ εὐσεβεῖς παρ- 10
 ρησιάζεσθαι, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πλατύνεσθαι, καὶ οἱ θέ-
 λοντες σωθῆναι ἀποτάσσεσθαι, καὶ ἡ δοξολογία τοῦ Θεοῦ
 ὑψοῦσθαι, καὶ τὰ μοναστήρια ἀναρρύνεσθαι, καὶ πᾶν ἀγαθὸν
 φανεροῦσθαι. ἐν γοῦν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐν τοῖς Μακροῖς τεί-
 P. 384 χσαι τῆς Θράκης ἀνθρωπός τις ὀρύττων εὗρεν λάρνακα, καὶ 15
 τοῦτον ἀποκαθάρας καὶ ἀποσκεπάσας, εὗρεν ἄνθρωπον κείμενον,
 καὶ γράμματα κεκολλημένα ἐν τῇ λάρνακι περιέχοντα τῷδε·
 Χριστὸς μέλλει γεννῆσθαι ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, καὶ πι-
 στενέω εἰς αὐτόν. ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῶν βα-
 σιλέων, ὃ ἦλθε, πάλιν με ὕψει. 20

2. υἱοῖς A, υἱοῖς αὐτοῦ vulg.

5. τὸν add. ex A.

8. Μύ-

λην A. 11. καὶ οἱ θέλοντες — — — φανεροῦσθαι om. A e f.

20. ὄψει A, ὄψει vulg.

caesarum mentem inclinantem accusatum, misso Theophilo spathario, quantocius rapti et ad se aditici iussit. sed cum Theophilus in provinciam appulisset, Siculi ducem ei tradere recusarunt. quare conlugem eius caesari et capite tonsam una cum filiis sub custodia detinendam in praetorium transmisit. porro Iunio mense clusuris custodiendis, et colubendis Arabum excursibus copias omnes transfretanas expedit, Iovane sacellario eunucho proprio domestico eisdem in caput et praefectum assignato. ex adverso Madi militiam hostilem Ceber duce comparavit et instruxit. occurrunt itaque invicem oppositas sibi acies ad locum, cui nomen Melus, et inito certamine vincuntur Arabes, et plurimis eorum caesis, cum ignominia reversi sunt. tunc temporis deo quique devoti liberius eum colere, verbum dei propagari, qui salutem quaerent, haeresibus nuncium mittere, dei laudes effugari, asseri in libertatem monasteria, bonum omne denique reparari. sub hoc quoque tempore quidam ad Longos Thraciae muros fodiens tumulum offendit, quo terra et pulvere mundato atque recluso, virum iustus iscentem litterasque urnae insculptas in hanc sententiam invenit: Christus ex Maria virgine nascetur, et credo in eum. sub Constantino et Irene, o sol, iterum me videbis.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀπέστειλεν Εἰρήνην Κωνσταντῖνον σακελλά- A.M. 6274
 ριον καὶ Μάμαλον πριμικήριον πρὸς Κάρυλλον ῥήγα τῶν
 Φράγγων, ὅπως τὴν αὐτοῦ θυγατέρα, Ἐρυθρῶ λεγομένην,
 νυμφεύσῃται τῷ βασιλεὶ Κωνσταντίνῳ τῷ νύμφῃ αὐτῆς. καὶ γε- B
 νομένης συμφωνίας καὶ ὁρκῶν ἀναμεταξὺ ἀλλήλων, κατέλειπεν
 Ἐλισσαῖον τὸν εὐνοῦχον καὶ νοτάριον πρὸς τὸ διδάξαι αὐτὴν
 ἵατε τῶν Γραικῶν γράμματα καὶ τὴν γλῶσσαν, καὶ παιδεύ-
 σαι αὐτὴν τὰ ἥθη τῆς Ῥωμαίων βασιλείας. ἐξοπλίσασα δὲ
 στόλον πολὺν καὶ λαὸν ἐπίλεκτον ἐκ τῶν θεμάτων, καὶ ἄρχον-
 10 τας ἱκανοὺς προεβάλετο Θεόδωρον πατρίκιον καὶ εὐνοῦχον,
 ἄνδρα δρυστήριον, καὶ ἀπέλυσεν ἐν Σικελίᾳ κατὰ τοῦ Ἑλπί-
 δίου. πολλῶν δὲ πολέμων γεγονότων ἐνίκησαν οἱ περὶ Θεό-
 δωρον. ἰδὼν δὲ Ἑλπίδιος καὶ φοβηθεὶς, λαβὼν ὅσα εἶχεν C
 χρήματα καὶ Νικηφόρον τὸν Λοῦκα ἐπέρασεν εἰς Ἀφρικὴν·
 15 καὶ λαβὼν λόγον ἀπαθείας προσεργυνή τοῖς Ἀραβσι, ὃν δε-
 ξάμενοι ὥς βασιλέα Ῥωμαίων κατεῖχον, στέφαντες αὐτὸν εἰς
 μιάτην, καὶ περιθέντες τζαγγίον καὶ στέφανον. τοῦ δὲ λαοῦ
 τῶν Ῥωμαίων ἀσχολουμένου ἐν τούτοις, ἐξοπλίσσεται Ἀραβῶν
 νιὸς Μωδὶ μετὰ δυνάμεως καὶ ἐξοπλίσεως ὑπερβυλλούσης
 20 ἀπὸ τε Μανροφῶρων καὶ πάσης τῆς Συρίας καὶ Μεσοποτα-

1. Κωνσταντῖνον τὸν Σακ. Α.

2. τὸν πριμ. — τὸν ῥήγα Α.

7. τῶν γυναικῶν γρ. Γ.

9. ἐκ τ. θίμ. add. ex Α.

10. προε-

βάλετο Α, προεβάλλ. vulg.

17. ὡς add. ex Α.

Hoc anno Irene Constantinum sacellarium, et Mamalum primice- A.C. 774
 rium ad Carolum Francorum regem delegavit, filiae eius Erythrus no-
 mine filio suo Constantino coniugis petendae gratia, pactisque con-
 ventis et iureiurando ab utraque parte firmatis, Elisaeum eunuchum
 et notarium, qui Graecorum litteras et linguam receptosque per im-
 perium Romanum mores eam edoceret, reliquit. imperatrix interea
 classe ingenti comparata militumque selectorum et procerum idoneo-
 rum et in bello exercitatorum exercitu imposito, Theodorum patri-
 cium virum, eunuchum quidem, sed in bellis agendis strenuum, in
 Siciliam adversus Elpidium misit. multis autem praeliis ibi fortiter
 commissis, integra tandem victoria in Theodori partes cessit. quo
 conspecto consternatus timore Elpidius, sublati cum Nicephoro Duca,
 quas habebat divitiis, secessit in Africam, et securitatis fide accepta,
 ad Arabes defecit; eum mox susceptum, imperii corona reilitum, et
 calceamentis eiusdem dignitatis symbolo ornatum, et imperatorem re-
 nunciatum, incassum apud se detinuerunt. exercitu Romano in his
 occupato, Aaron filius Madi expeditionem suscepit viribus atque ap-
 paratu maximam, copiis ex Manrophoris, universaque Syria, Mesopo-
 tania et deserto collectis: relictoque Buuso, qui Nacoliā obside-

μίας καὶ τῆς ἐρήμου, καὶ ἔρχεται ἕως Χρυσόπολεως, καταλι-
πὼν τὸν Βουνοῦσὸν πολιορκεῖν τὴν Νακώλειαν καὶ φυλάττειν
τὰ ῥῶτα αὐτοῦ. ἀπέστειλεν δὲ καὶ τὸν Βουριχὲ εἰς Ἀσίαν
D μετὰ τριάκοντα χιλιάδων, ὅς καὶ πολεμήσας τὸν Λαχανο-
δράκοντα σὺν τῷ Θέματι τῶν Θρακησίων, ἐν τόπῳ λεγομένῳ 5
Λαρηνῷ, καὶ αὐτῶν τριάκοντα χιλιάδων ὄντων δεκαπέντε χι-
V. 306 λιάδες ἀπέκτεινεν. ἡ δὲ βασίλισσα πέμψασα Ἀντώνιον δο-
μέστικον σὺν τοῖς τάγμασιν ἐκράτησε τὴν Βανὴν, καὶ ἀπέ-
κλεισεν αὐτούς. προσέφυγεν δὲ αὐτοῖς Τατζάτιος ὁ τῶν Βουκελ-
λαρίων στρατηγὸς μίσει τῷ πρὸς Σταυράκιον τὸν πατρίκιον καὶ 10
λογοθέτην τοῦ δρόμου, τὸν εὐνοῦχον, πρωτεύοντα πάντων τῶν
τηνικαῦτα ὄντων καὶ τὰ πάντα διοικοῦντα. καὶ δοὺς αὐτοῖς
βουλὴν, ᾗτήσαντο εἰρήνην. ἐξεληθόντων δὲ ἐπὶ τοῦτο Σταυρακίου
καὶ Πέτρου μαγίστρου καὶ Ἀντωνίου δομεστίκου, οὐκ ἤκρι-
P. 385 βολόγησαν τὸν λόγον [λαβεῖν καὶ τέκνα τῶν πρωτεύόντων]. 15
ἀλλ' ὠσκόπως ἐξεληθόντες ἐκρατήθησαν ὑπ' αὐτῶν καὶ ἐπεδή-
θησαν, καὶ ἐβιάσθησαν ἀμφοτέρω τὰ μέρη τοῦ ποιῆσαι εἰρή-
νην· καὶ ἔδωρῆσαντο ἀλλήλοις ἥ τε Ἀνγούστα καὶ ὁ Ἀα-
ρὼν ξένα πολλά, στοιχήσαντες καὶ κατὰ καιρὸν τελεῖν αὐτοῖς·
καὶ γενομένης εἰρήνης ἀνεχώρησαν ἀφέντες καὶ τὸ κάστρον 20

3. Βουριχὲ Α. 7. ἀπέκτεινεν Α, ἀπέκτειναν vulg. 9. Τατζάτιος, nomen add. ex Α. 13. ᾗτήσαντο Α. 14. ἡκριβολόγησαν τὸν λόγον Α, ἡκριβολογήσαντο λόγον vulg. 15. λαβεῖν καὶ τ. τ. πρωτεύόντων om. Α f. 18. ἔδωρῆσαντο Α, ἐποιήσαντο vulg. 20. ἀφέντες Α, ἀφῆσαν δὲ vulg.

ret, seque a tergo tutaretur, Chrysopolim usque profectus est. praeterea Burniche cum hominum triginta millibus in Asiam misit, qui cum Lachanodracone et Thracensium themate ad locum, quem Darenum dicunt, manibus consertis, ex acie hominum millibus triginta composita, ad millia quindecim amisit. quare imperatrix Antonio domestico cum copiis misso Banem venit, ipsosque interclusit. dux porro Buccelliorum Tatzatius desertor fidei ad eos transit, concepto ammirum odio adversus Stauracium patricium et publici cursus logothetam, eunuchum, qui tum inter omnes primas occupabat et rerum summam administrabat. tale vero suggestit consilium, ut pacem peterent. quamobrem in medium progressi Stauracius, Petrus magister et Antonius domesticus, non satis caute cum illis egerunt, ut aliorum fidem sibi obstringerent, et optimatum filios in obsides sibi dari providerent. temere itaque convenientes ab adversa parte retenti, vinculis compediti sunt, atque ita utrique pacem vi adacti composuerunt: cumque se mutuis muneribus Augustā et Aaron excepissent, id maxime pacti sunt, ut in annos singulos ipsis tributum solveret. pace

Νακωλείας. ἐπῆρεν δὲ καὶ ὁ Τατζάτις τὴν γυναῖκα ἑαυτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν ὑπόστασιν.

Τούτῳ τῷ ἔτει εἰρηνεύσασα Εἰρήνη μετὰ τῶν Ἀράβων A.M. 6275 καὶ ἄδειαν εὐροῦσα, ἀποστέλλει Σταυράκιον τὸν πατρίκιον καὶ^B

5 λογοθέτην τοῦ ὀξέος δρόμου μετὰ δυνάμεως πολλῆς κατὰ τῶν Σκλαβίνων ἐθνῶν. καὶ κατελθὼν ἐπὶ Θεσσαλονίκην καὶ Ἑλλάδα, ὑπέταξε πάντας καὶ ὑποφόρους ἐποίησε τῇ βασιλείᾳ. εἰσῆλθεν δὲ καὶ ἐν Πελοποννήσῳ, καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν καὶ λάφυρα ἤγαγεν τῇ τῶν Ῥωμαίων βασιλείᾳ.

10 Τούτῳ τῷ ἔτει μηνὶ Ἰανουαρίῳ ἰνδικτιῶνος ζ' κατέλαβεν A.M. 6276 Σταυράκιος ὁ προρρηθείς ἐκ τῶν Σκλαβίνων, καὶ ἐθριάμβευσε C τὰ ἐπινίκια ἐπὶ ἵπποδρομίας. τῷ δὲ Μαίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ζ' ἰνδικτιῶνος εἰσῆλθεν ἡ βασίλισσα Εἰρήνη σὺν τῇ νύτῃ αὐτῆς μετὰ δυνάμεως πολλῆς ἐπὶ τὴν Θράκην, ἐπιφερομένη ὄργανα 15 καὶ μουσικά, καὶ ἀπῆλθεν ἕως Βερροίας, καὶ ταύτην οἰκοδομηθῆναι κελεύσασα, ἐπωνόμασεν αὐτὴν Εἰρηνούπολιν. κατῆλθεν δὲ ἕως Φιλιππονπόλεως μετὰ πύσης ἀπαθείας, καὶ ἐπέστρεψεν ἐν εἰρήνῃ, κτίσασα καὶ τὴν Ἀγγίαλον. τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς Μασί, ὁ καὶ Μουα- 20 μέδ, τέθνηκεν, καὶ ἐκράτησεν Μωσῆς ὁ υἱὸς αὐτοῦ. τῇ δὲ

1. ἑαυτοῦ A, αὐτοῦ vulg.	2. τὴν add. ex A.	5. ὀξέος A,
ὀξέου vulg.	10. Ἰαν. ἰνδ. ζ' A, Ἰαν. ζ' vulg.	14. μετὰ A,
καὶ vulg.	16. ἐπωνόμασεν A, ἐπωνόμασαν vulg.	19. καὶ
		prius add. ex A.

igitur firmata ab invicem discesserunt. Arabes Nacoliā reliquerunt. Tatatzes autem uxorem et facultates inde tulit. |

[Hoc anno Irene pace cum Arabibus confecta, a bellorum cura A. C. 775 vacans,] Stauracium patricium et celeris cursus logothetam cum numero exercitu adversus Sclavinorum nationes misit, qui, cum Thessalonicam et Graeciam adiisset, regionem omnem imperio subiecit et tributum pendere coegit. quin etiam Peloponnesum penetrans captivorum ingentem turbam et spolia in Romanam ditionem retulit.

Hoc anno mense Ianuario indictione septima Stauracius, quem A. C. 776 memoravi, ex Sclavina expeditione regressus, victoriæ solemnia ducto per circum triumpho peregit. mense vero Maio eiusdem indictionis septimæ imperatrix Irene una cum filio et valido copiarum comitatu in Thraciam profecta est, organa reliquaque musica instrumenta secum deferens, et Berrhoeam usque contendit, eamque mox reparari iussam Irenopolim appellavit. postmodum Philippopolim usque citra periculi timore perrexit, et cum pace Cpolim reversa est, eo in itinere Anchialo restaurari iussa. Eodem pariter anno Madi, Arabum dux, qui etiam Muamed, obiit, et filius eius Moses principatum obtinuit. mensis autem Augusti die tricesimo primo eadem indictione 7

- Ὁ δὲ τοῦ Ἀνυγούστου μηνὸς τῆς αὐτῆς ζ' ἐνδικτιῶνος Παῦλος
ὁ ὁσίος καὶ ἀγιώτατος πατριάρχης ἀσθενήσας, κατέλιπεν τὸν
Θρόνον, καὶ κατελθὼν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Φλώρον, ἔλαβε τὸ
μοναδικὸν σχῆμα, χωρὶς εἰδήσεως τῆς βασιλίσσης. μαθούσα
δὲ τοῦτο ἡ βασιλίσσα παραγίνεται πρὸς αὐτὸν σὺν τῷ νιῷ 5
λυπουμένη καὶ καταβοῶσα αὐτοῦ· ὅτι διὰ τί τοῦτο ἐποίησας;
ὁ δὲ μετὰ Θρηγῶν πολλῶν ἔφη πρὸς αὐτήν· εἶδε μὴδὲ πρότερον
ἐκάθισα ἐν τῷ τῆς ἱεροσύνης Θρόνῳ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ
τυραννομένης καὶ ἐσχισμένης οὔσης ἐκ τῶν λοιπῶν καθολι-
κῶν Θρόνων καὶ ἀναθεματιζομένης. ἡ δὲ προσκαλεσαμένη 10
τούς τε πατριάρχους καὶ τοὺς τῆς συγκλήτου λογάδας, ἀπέστει-
P. 386 λεν πρὸς αὐτὸν ἀκοῦσαι τὰ παρ' αὐτοῦ λεγόμενα. ὁ δὲ εἶπεν
πρὸς αὐτούς· ὅταν μὴ σύνοδος οἰκουμένη ᾗ γένηται, καὶ τὸ
σφάλμα τὸ ὃν ἐν τῇ μέσῃ ἡμῶν διορθωθῇ, οὐκ ἔχετε σωτη-
ρίαν. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· καὶ ἵνα τί, ὑπέγραψας ἐν τῷ χει- 15
V. 307 ροτονεῖσθαι σε τοῦ μὴ προσκυνεῖν εἰκόνας; ὁ δὲ ἔφη· ὅτι
διὰ τοῦτο Θρηγῶ καὶ πρὸς τὴν μετάνοιαν κατέφυγον, δεόμε-
νος τοῦ Θεοῦ, ὅπως μὴ ὡς ἱερεῖα μὲ κολάσῃ σιγήσαντα ἕως τοῦ
νῦν, καὶ μὴ κρυφύσαντα τὴν ἀλήθειαν τῷ φόβῳ τῆς μανίας
ἡμῶν. ἐν τούτοις ἐκοιμήθῃ ἐν εἰρήνῃ καταλιπὼν Θρόνον πολὺν 20

4. βασιλίσσης A, βασιλείας vulg. 7. πρότερον A, ποταπὸν vulg.
9. καθολικῶν add. ex A. 11. τε add. ex A. 14. εἰς τὴν
μέσῃν A. 19. τῷ ψ. τ. μ. ὕ. om. f.

Paulus, vir religiosus et patriarcha sanctissimus, in morbum incidens throno nuncium remisit, et ad Flori monasterium se conferens, ibi imperatrice propositi eius inscia, monasticum habitum assumpsit. rei gestae notitiam ut habuit imperatrix, confestim eum cum filio convenit, ac querulis vocibus insectata, quid hoc, inquit, fecisti? ille lacrymis perfusus responsum ad eam dedit: utinam ecclesia dei tyrannice administrata et a reliquis thronis ea de causa rescissa dirisque et execrationibus devota, iu sacerdotii throno Cpoleos nunquam ego sedissem. illa patricios et senatus spectatissimos quosque ad se primum accitos ad eum postmodum destinavit, quae ipse narraret ore proprio audirent. qui ad ipsos: nisi synodum, inquit, universalem coegeritis, et obtinentem apud vos correxeritis errorem, nulla vobis superest salus. responderunt ipsi: cur ergo patriarcha designatus inter ordinationis solemnities te nunquam adoraturum subscripsisti? tum ille: haec, ait, lacrymarum mearum causa est; illud me ad poenitentiam amplexandum impulit, deum deprecantem, ne me veluti pontificem hucusque unum redditum, nec veritatem (sola insaniae vestrae metu detentum) palam enunciantem corripiat. inter has voces Paulus in pace obdormivit, magno de se tam imperatrici, quam cae-

τῇ τε βασιλείᾳ καὶ τοῖς εὐσεβέσιν ἀνθρώποις τῆς πολιτείας. σεβασμὸς γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ καὶ ἐλεήμων ὑπὲρ μέτρον καὶ πά- B
σης αἰδοῦς ἄξιος, καὶ πίστιν πολλὴν ἐκέκτετο ἥ τε πολιτεία
καὶ ἡ βασιλεία πρὸς αὐτόν. ἔκ τοτε λοιπὸν ἤρξατο λαλεῖσθαι
5 καὶ ἀμφιβάλλεσθαι ὁ περὶ τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν εἰκόνων
λόγος παρρησίᾳ ὑπὸ πάντων.

Ἀράβων ἀρχηγὸν Μωσῆ, Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου A.M. 6277

Ταρασίου ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει συναγαγοῦσα ἡ βασίλισσα Εἰρήνη πάντα τὸν C
10 λαὸν εἰς τὴν Μαгнаῦραν ἔφη πρὸς αὐτούς· γινώσκετε, ἀδελ-
φοί, τί πεποίηκεν ὁ Παῦλος πατριάρχης· καὶ εἰ μὲν ἔζη,
οὐκ ἂν κατεδείξαμεθα τοῦτον ἀφείναι τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης
θρόνον, εἰ καὶ μοναδικὸν σχῆμα περιεβάλλετο. ἐπεὶ δὲ ὡς
τῷ θεῷ ἀρεστὸν ἦν, τοῦ βίου μετέστη, φροντίσωμεν ἀνθρῶ-
15 πον, ὅς τις δύναται ποιῶναι ἡμῶς, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ
θεοῦ ἐπιστηρίζαι λόγοις διδασκαλικοῖς. πάντες δὲ ὁμοφώνως
εἶπον μὴ εἶναι ἄλλον, εἰ μὴ Ταράσιον τὸν ἀσηκρῆτις. ἡ δὲ
ἔφη πρὸς αὐτούς· καὶ ἡμεῖς τὸν αὐτὸν ψηφίζομεθα, ἀλλ'
ἀπειθεῖ. καὶ εἰπάτω δι' ἣν αἰτίαν οὐ δέχεται τὴν ψῆφον τῆς D
20 βασιλείας καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ ἀπελογήσατο τῷ λαῷ

1. τε add. ex A. 2. καὶ ἔλ. — αἰδοῦς om. A. 4. καὶ
ἡ A, ἡ τε vulg. 5. ἀμφ. ὁ περὶ A, ἀμφ. [ὅπως] ὁ π. vulg.
12. ἀφείναι A, ἀφῆσαι vulg. 14. ἀνθρώπου A, ἀνθρώπων
vulg. 15. ποιῶναι om. A f. 16. διδασκαλίας f. 17.
τὸν add. ex A. 19. εἰπάτω A, εἶπη vulg.

teris in republica pietate conspicuis viris luctu relicto. venerabilis
quippe vir extitit, et misericordiae operibus impendendis bene affe-
ctus omnique omnino dignus reverentia, maximamque ei fidem cum
imperatrix, tum respublica habebat. cacterum ab hoc tempore collo-
quia atque dissertationes de sacris imaginibus libere ab omnibus ha-
beri coeperunt.

◊ Arabum ducis Mosis Cpoleos episcopi Tarasii annus primus.

A. C. 777

Hoc anno imperatrix Irene populum universum ad Magnauram
congregatum in hunc modum alloquuta est: quid patriarcha Paulus egerit,
fratres, novistis. at si diutius vixisset, non eum sane monastico licet
habitu indutum praesulatus thronum deserere permisissimus. verum
quoniam ita deo placitum fuit, ut vita decederet, nunc hominem di-
ligentius perquiramus, qui nos pastoralis cura regere, et ecclesiam dei
verborum doctrina confirmare valeat. una voce omnes, alium a Tara-
sio, qui tunc asecretis erat, se nescire responderunt. imperatrix iterum
ad populum: eundem patriarcham, inquit, decernimus, verum onus
recusat. causam tamen, propter quam populi que non admit-
tit electionem, ipse palam exponat. ille defensionem suam coram

λέγων· οἱ τῆς ἀμωμότητος πίστεως ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν
 φυλάκες καὶ ζηλωταὶ τῶν εἰς δόξαν Θεοῦ γινομένων πιστοὶ
 βασιλεῖς ἡμῶν, πάντων τῶν εἰς ἀρέσκειαν αὐτοῦ καὶ συμφέ-
 ρον ἡμῶν τὴν φροντίδα ποιούμενοι, μάλιστα δὲ τῶν ἐκκλησια-
 στικῶν καὶ νῦν ἐπιμελῶς διαμεριμνήσαντες, καὶ διανοηθέντες 5
 τοῦ ἀρχιερέα προχειρισθῆναι ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι αὐτῶν
 P. 387 πόλει ἐπὶ τὸν εὐσεβῆ αὐτῶν νοῦν με ἀνέλαβον, καὶ φανερώς
 μοι τὸ βεβουλευμένον αὐτοῖς ἔξειπεῖν ἐκέλευσαν. ἐμοῦ δὲ
 πρὸς τοῦτο ἀνάξιον ἐμᾶντὸν ἀποψηναμένου, καὶ μηδεμίαν
 συγκατάθεσιν ποιησαμένου εἰς τὸ ζυγὸν τοῦ φορτίου μὴ δυν- 10
 νάμενόν με βαστάσαι ἢ ὑπενεγκεῖν, ἐκέλευσάν με προσαγαγεῖν
 κατὰ πρόσωπον ὑμῶν· διότι καὶ σύμψηφοι γεγόνατε τῇ βου-
 λῇ ταύτῃ. καὶ νῦν, ὧ ἄνδρες φοβούμενοι τὸν Θεόν, καὶ ἔχον-
 τες αὐτὸν αἰεὶ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, οἱ τῇ Χριστοῦ κλήσει,
 τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν ὀνομαζόμενοι, Χριστιανοὶ λέγω, 15
 ἀκούσατε βραχὺν λόγον ἀπολογίας παρὰ τῆς ἡμετέρας εὐτε-
 B λείας καὶ οὐθενότητος. ἐγὼ μὲν εἴ τι τοῖς εὐσεβέσιν ἡμῶν
 βασιλεῦσιν καὶ κατὰ πάντα ὀρθοδόξοις ἀπελογησάμην, καὶ ἐνώ-
 πιον ὑμῶν προσαπολογούμαι, φόβῳ συνέχομαι συγκαταθέσθαι
 V. 308 ἐπὶ τῇ ψήφῳ ταύτῃ, καὶ εὐλαβοῦμαι ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ 20

4. τὴν φροντίδα ποιούμε. om. a. 8. αὐτοῖς] ἐξ αὐτῆς A. 9.
 ἐμᾶντὸν A, αὐτὸν vulg. καὶ add. ex A. 11. με prius om. A.
 14. τῇ Χριστοῦ A, τοῦ Θεοῦ vulg. 18. καὶ κατὰ πάντα ὀρθ.
 A, κατὰ πάντα οὐσιν ὀρθ. vulg. 19. προσαπολ. A, ἀπολ. vulg.

populo Instituens, iu haec verba dixit: inculpatae fidei nostrae, id est Christianae, defensores, eorumque omnium, quae ad dei gloriam pertinent, vindices acerrimi imperatores nostri, dum res omnes, quas numini gratas, vel nobis utiles fore sciunt, maxime vero quae spectant ad ecclesiam, procurant, idque nunc summo studio agentes, ut pontifex in sua urbe imperante creetur, me pio animo concepere, meumque super ea re consilium, ut ipsis palam significaretur, iussere. cum vere hoc munere prorsus indignum me profiterer, nec ullum super ea re consensum praestarem, utpote qui tanti oneris iugum portare ac sufferre minime valerem, iusserunt, ut in conspectum vestrum omoiū prodirem, quod nimirum consilium istiusmodi suffragio vestro universi comprobaveritis. quamobrem, viri qui deum timetis atque eum semper prae cordibus vestris geritis, qui dei appellatione, dei, inquam, veri nostri nomine, Christianos intelligo, insigniti estis, brevissimum sermonem, quem pro me, qua animi angustia et vilitate instructus sum a natura, dicere iostitui, attente audiat velim. quaecumque enim prius religionis et undequaque orthodoxis imperatoribus pro me dixi, omnia ad vos referam imperaescularium. me iu haec

προσδραμεῖν οὕτως, καὶ ὥς ἔτυχεν ἀπερισκέπτως, ἵνα μὴ
 ὑποπέσω φοβερῶ κατακρίματι. εἰ γὰρ ὁ Θεῶν φωνῶν ἀκροα-
 σάμενος οὐρανὸν τε ἐσχηκὼς παιδευτήριον, καὶ παραδείσου
 θεωρὸς γενόμενος, ἀκούσας τε ἄρρητα ῥήματα, καὶ βαστάσας
 5 τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλείων, Παῦλος ὁ
 Θεῶς ἀπόστολος Κορινθίοις γράφων ἔλεγεν· μήπως ἄλλοις C
 κηρύξας αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι, πῶς ἐγὼ ὁ τῶ κόσμου συν-
 αναστρεφόμενος, καὶ μετὰ λαϊκῶν ἡριθμημένος, καὶ στρατενό-
 μενος ἐν βασιλικαῖς ὑπηρεσίαις, οὕτως χωρὶς ἀνακρίσεως καὶ
 10 περισκέψεως δύναμαι εἰσπηδῆσαι εἰς τὸ τῆς ἱερωσύνης μέγε-
 θος; φοβερὸν τὸ ἐγχείρημα πρὸς τὴν ἐμὴν σμικρότητα· θρα-
 σὺ τὸ ἐπιτήδευμα, ἡ δὲ αἰτία τοῦ φόβου καὶ τῆς ἐμῆς πα-
 ραιτήσεώς ἐστιν αὕτη. ὁρῶ καὶ βλέπω τὴν ἐπὶ τὴν πέτραν
 Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν τεθεμελιωμένην ἐκκλησίαν αὐτοῦ, δι-
 15 σχισμένην νῦν καὶ διηρημένην, καὶ ἡμᾶς ἄλλοτε ἄλλως λα-
 λούντας, καὶ τοὺς τῆς ἀνατολῆς ὁμοπίστους ἡμῶν Χριστια- D
 τοὺς εἰέρωσ καὶ συμφωνοῦντας αὐτοῖς τοὺς τῆς δύσεως· ἄλ-
 λοτριουμένους δὲ ἡμᾶς ἐκείνων ἀπάντων, καὶ καθ' ἐκύστην
 ὑπ' αὐτῶν ἀναθεματιζομένους· δεινὸν ἐστὶ τὸ ἀνάθεμα·
 20 πόρρω τοῦ Θεοῦ βάλλει, καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐκ-
 διώκει ἀπ' αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. οὐκ οἶδεν ὁ τῆς

15. ἄλλως] ἄλλο A.

17. ἄλλοτριουμένους A 2, ἀλλοτριωμένους

vulg. 18. ἐκ. ὑπ' A, ἐκ. δὲ ὑπ' vulg.

electionem consentire timor praepedit, deque conspectum vereor, ut
 sic temere atque inconsulte in hanc concurram, ne horrendae damna-
 tioni obnoxius fiam. si enim vir ille, qui dei voce pro magistro, et
 caelo pro schola usus est, spectator ille paradisi, secretorum verbo-
 rum auditor, qui dei nomen ad gentes palam et reges intulit, Paulus,
 divinus apostolus, Corinthiis scribens, dixit, ne cum aliis praedicavero,
 ipse reprobis efficiar, qui fiet unquam, ut ego mundo innutritus et
 plebi annumeratus, qui etiam in imperii negotiis et militia merui,
 ita possim absque examine et attenta discussione ad pontificatus fa-
 stigium me extollere? is sane conatus, ceu meam superans infirmi-
 tatem, mihi periculosus, audax omnino facinus, cui vires meas impa-
 res experior. timoris autem et excusationis, quam praetexo, causa
 est istiusmodi. video certe et attendo ecclesiam, quae supra petram
 Christum, deum nostrum, fundata est, nunc misere disclissam et per
 membra divisam, nos vero longe diversa inter nos asserentes, cae-
 teros vero orientis Christianos, qui eandem fidem profitentur, diversa
 item a nobis sentientes et cum occidentalibus convenientes, adeo ut
 nos ita ab iis omnibus alienati, a singulis seorsim per dies singulos
 anathemate perstringamur. dira prorsus res est anathema, quod sci-

ἐκκλησίας ὁρος καὶ νόμος ἔριν καὶ φιλονεικίαν, ἀλλ' ὥσπερ
οἶδεν ἐν βύπτισμα, μίαν πίστιν, οὕτω καὶ συμφωνίαν μίαν
ἐπὶ παντὸς πράγματος ἐκκλησιαστικοῦ. οὐδὲν γὰρ ἐστὶν ἀπό-
δεκτον καὶ εὐάρεστον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ὥς τὸ ἐνωθῆναι
P. 388 ἡμῶς καὶ γενέσθαι μίαν καθολικὴν ἐκκλησίαν, καθὰ καὶ ἐν 5
τῷ συμβόλῳ τῆς εἰλικρινοῦς ἡμῶν πίστεως ὁμολογοῦμεν, καὶ
αἰτοῦμεν, ἀδελφοί· οἶμαι δὲ καὶ ὑμεῖς, ἐπειδὴ γινώσκω τὸν
φρόβον τοῦ Θεοῦ ἔχειν ὑμᾶς, παρὰ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ ὁρ-
θοδόξων βασιλέων ἡμῶν συντόνῳ οἰκουμένην συναθροισθῆ-
ναι, ἵνα γενώμεθα οἱ τοῦ ἑνὸς Θεοῦ ἐν, καὶ οἱ τῆς τριάδος 10
ἡνωμένοι καὶ ὁμόψυχοι καὶ ὁμότιμοι, οἱ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν
Χριστοῦ σῶμα ἐν συναρμολογούμενον καὶ συμβιβάζομενον, οἱ
τοῦ ἁγίου πνεύματος, οὐ κατ' ἀλλήλων, ἀλλὰ σὺν ἀλλήλοις, οἱ
τῆς ἀληθείας τὸ αὐτὸ φρονοῦντες καὶ λέγοντες, καὶ μὴ ἥ ἕρις
11 καὶ διχοστασία ἐν ἡμῖν, ὅπως ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχου- 15
σα πάντα νοῦν φρουρήσῃ πάντας ἡμᾶς· καὶ εἰ μὲν κελεύουσιν
οἱ τῆς ὀρθοδοξίας πρόμαχοι βασιλεῖς ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἐμῇ αἰτή-
σει ἐπινεῦσαι, συγκατατίθῃμι κήγῳ, καὶ τὴν κέλευσιν αὐτῶν
ἐκπληρῶ, καὶ ὑμῶν τὴν ψῆφον ἀσπάζομαι· εἰ δὲ μήγε, ἀνυ-
νάτως ἔχω τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὑποβληθῶ τῷ ἀναθέματι, 20
καὶ εὐρέθῃ καταδικασμένος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ κυρίου ἡμῶν

1. καὶ φιλ. A, ἡ φιλ. vulg.
χοιρομία A. ἡ ὑπ. A, ὑπ. vulg.

5. μίαν καὶ καθ. A.

15. δι-

licet hominem a deo longius fugat, et in tenebras exteriores abdu-
cens, a regno caelorum expellit. ecclesiae lex et institutum nec li-
tes nec contentionem novit, sed quemadmodum unum baptisma unam-
que fidem confiteri amat, ita et concordiam atque consensum in cae-
teris rebus ecclesiasticis exposcit. nihil enim deo tam gratum acce-
ptumque est, quam si uniti in unam et catholicam ecclesiam conve-
niamus, quemadmodum in sinceræ fidei nostræ symbolo profitemur,
et precamur, fratres. et ob id a piissimis imperatoribus petimus,
(quod etiam vos, quorum timor erga deum mihi notus, facere arbitror)
ut concilium oecumenicum celebretur, ut videlicet nos, qui unius dei
sumus, unum etiam siamus, qui trinitati uniti atque unanimis cultusque
eiusdem, qui unius capitis Christi scilicet nostri unum corpus probe con-
nexum atque cohaerens, qui spiritui sancto non oppositi, sed consenta-
nei, qui veritatis eadem prorsus sentientes atque praedicantes: et e
contrario nulla prorsus contentio atque dissensio inter nos intercedat,
ut dei pax, quæ omnem intellectum exsuperat, nos omnes custodiat.
quod si imperatores nostri rectæ fidei propugnatores, ut hæc petitio
mea impleatur, insierint, ego quoque consentio, eorumque mandata
exsequar, vestramque electionem libens amplectar, siu minus, id præ-

Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κριτοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἔνθα οὔτε βασιλεύς, οὔτε ἱερεὺς, οὔτε ἄρχοντες, οὔτε πληθος ἀνθρώπων δύναται με ἐξελῆσθαι. καὶ εἰ τί ἐστιν ἀρεστὸν ὑμῖν, ἀδελφοί, δότε τῆς ἐμῆς ἀπολογίας, φράσατε δὲ μῶλλον, αἰτήσεως C
 5 ἀπόκρισιν. καὶ ἀσμένως ἠκροῦσάντο πάντες τῶν λαληθέντων, συμφωνήσαντες τοῦ γενέσθαι σύνοδον. ὁ δὲ Ταράσιος πάλιν πρὸς τὸν λαὸν διαλεγόμενος, ἔφη· ὅτι Λέων ὁ βασιλεὺς κατέστρεψεν τὰς εἰκόνας, καὶ ἡ σύνοδος ὅτε ἐγένετο κατεστραμμένης αὐτὰς εὗρεν· καὶ διότι διὰ βασιλικῆς χει- V. 309
 10 ρὸς κατεστράφησαν, πάλιν ζήτησιν ἔχει τὸ κεφάλαιον, ὅτι ἀρχαίαν συνήθειαν παραδεδομένην ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κατεστρέψαν, ὥς ἔδοξεν αὐτοῖς, ἀφανίσαι· ἀλλ' ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ οὐ δέδεται, ἀποστολικῶς εἰπεῖν. τῇ δὲ καὶ τοῦ Λεκεμβρίου μηνὸς τῆς αὐτῆς ἡ ἰνδικτιῶνος ἐχειροτονήθη ὁ ὕσιος πατὴρ
 15 ἡμῶν Ταράσιος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἀπο- D
 στείλας ἐν Ῥώμῃ τὰ συνοδικὰ αὐτοῦ καὶ τὸν λίβελλον τῆς πίστεως αὐτοῦ, ἀπεδέχθη παρὰ τοῦ πάπα Ἀδριανοῦ. ἀποστείλασα δὲ καὶ ἡ βασίλισσα πρὸς τὸν αὐτὸν ἰάπαν, ᾗτήσατο πεμφθῆναι γράμματά τε αὐτοῦ, καὶ ἀνθρώπους πρὸς τὸ
 20 εὐρεθῆναι ἐν τῇ συνόδῳ. καὶ ἀπέστειλεν Πέτρον, τὸν οἰκο-

1. Ἰησ. Χρ. om. A. 3. με om. A. 4. φράσαι A a e.
 αἰτήσεως A, αἰτήσεων vulg. 9. διότι] δε' ὧν A f, διό a.
 12. ὡς ἐδ. A, καὶ ἐδ. vulg. 18. δὲ καὶ ἡ A, δὲ ἡ vulg.

stare nequaquam mihi possibile est, ne anathemati subiciar, damnatusque evadam in die domini nostri Iesu Christi iustissimi iudicis, quo iudicio neque Imperator, neque pontifex, neque principes, neque hominum numerus me exsolvere haud poterunt. caeterum, fratres, si quid ex his quae dixi gratum vobis fuerit, huc meae apologiae, vel, ut melius dicam, petitioni responsum date. orationem huiusmodi libenter excipientes cuncti concilium cogendum viva voce sanxerunt. quare Tarasius sermonem iterum ad populum convertens, Imperator Leo, dixit, imagines evertit, conciliumque subinde celebratum eas invenit eversas. at quia sola Imperatoris potestate sublatae sunt, totius rei summa et caput iterum circa hanc quaestionem versatur, quod nimirum antiquam consuetudinem in ecclesia traditam, ipsi, prout libitum sibi fuit, abolere ausi sunt; sed dei veritas, ut hoc secundum apostolum eloquar, non est alligata. caeterum mensis Decembris die quinto supra vicesimum et eadem indictione octava religiosus pater noster Tarasius Cypoleos patriarcha renunciatus est, missisque confestim synodiciis suis litteris, et libello fidei suae teste, ab Adriano papa in ecclesiae communionem admissus: Imperatrix etiam ad eundem papam misit, qui suo nomine ab eo peterent, ut istis litteris

νόμον τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ, καὶ τὸν ἡγούμενον τοῦ ἁγίου
 Σάββα, ἄνδρας τιμίους καὶ πάση ἀρετῇ κεκοσμημένους. ἀπέ-
 λυσε δὲ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Ἀντιοχείᾳ ἣ τε βασιλισσα
 καὶ ὁ πατριάρχης· ἀκμὴν γὰρ ἦ πρὸς τοὺς Ἀραβας εἰρήνη
 P. 389 οὐκ ἦν διαλυθεῖσα. καὶ ἤνεγκαν ἐκ μὲν τῆς Ἀντιοχείας Ἰω- 5
 ἀννην τὸν μέγαν καὶ περιβόητον ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀγιωσύνης
 μετέχοντα καὶ σύγκειλλον τοῦ πατριάρχου Ἀντιοχείας γεγο-
 νότα, καὶ Θωμᾶν Ἀλεξανδρείας ἄνδρα ζηλωτὴν καὶ εὐλα-
 βέστατον, ὅστις καὶ ἀρχιεπίσκοπος τῆς ἐν τῷ Ἰλλυρικῷ με-
 Βγαλοπόλεως Θεσσαλονίκης γενόμενος διέπρεπεν.

10

A.M. 6278 Ἀράβων ἀρχηγῶν Ἀαρών ἔτος α'.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μωσῆς ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς τέθνη-
 κεν, καὶ ἐκράτησεν Ἀαρών ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ αὐτ' αὐτοῦ τὴν
 ἀρχήν· ὃς καὶ πολλὰ κακὰ τοῖς Χριστιανοῖς ἐνεδείξατο. τῷ
 δ' αὐτῷ ἔτει ἀποστείλαντες οἱ βασιλεῖς προσεκαλέσαντο πάν- 15
 τας τοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν ἐπισκόπους, καταλαβόντων
 καὶ τῶν ἀπὸ τῆς Ῥώμης πεμφθέντων ὑπὸ τοῦ πάπα Ἀδρια-
 νοῦ γραμμάτων τε καὶ ἀνθρώπων, ὥς προέφημεν, καὶ τοῦ
 Ἀντιοχείας καὶ Ἀλεξανδρείας. καὶ τῇ ιζ' τοῦ Αὐγούστου
 μηνὸς τῆς θ' Ἰνδικτιῶνος προκαθίσαντες ἐν τῷ ναοῖ τῶν ἁγίων 20
 Καποστόλων ἐν τῇ βασιλίδι πόλει, ἤρξαντο τὰς ἁγίας γραφάς

2. ἀπέστειλεν Α. 5. λυθεῖσα Α. 9. τῆς add. ex Α. με-
 γάλῃς πόλεως Α. 15. πάντας om. Α. 19. ιζ'] ζ Α.

homines, qui concilio adessent, delegaret. papa vero Petrum, eccle-
 siae suae oeconomum, et monasterii sancti Sabae praepositum, viros
 honore praecipuos et omni virtutum cultu ornatos, destinavit. Ale-
 xandriae quoque et Antiochiae praesules imperatrix et patriarcha nun-
 ciis suis advocare: nondum enim pax cum Arabibus icta expiraverat.
 et Antiochia quidem Ioannem illum magnum, virtute et doctrina ce-
 lebrem, non levibus sanctitatis indicis fulgentem, patriarchae Antio-
 cheni quondam syncellum, et Thomam Alexandrinum, virum religio-
 sum et pietate insignem, qui prius in Illyrico magnae civitatis Thes-
 salonicae archiepiscopus claruerat, ex illis locis adduxerunt.

A. C. 778 Arabum ducis Aaron annus primus.

Hoc anno Mose Arabum duce defuncto, Aaron frater in eius locum
 suffectus imperium obtinuit, qui multa mala in Christianos exercuit.
 eodem anno Imperatores miserunt, qui universos suae ditionis epi-
 scopos in unum convocarent, ad quos ab Adriano papa missi cum
 litteris homines, quos memoravimus, una cum Antiochiae et Alexan-
 driae patriarchis accesserunt. tum vero mensis Augusti die decimo
 septimo, nona indictione, in imperatricis urbis sanctorum apostolorum
 templo praesidentes sacras scripturas investigare, propositis ad invi-

ὑπαναγινώσκειν, καὶ ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλας, τῶν βασιλέων ἐν τοῖς κατηχομένοις ὁρώντων. ὁ δὲ λαὸς τῶν σχολαρίων τε καὶ ἐξκουβιτόρων καὶ τῶν λοιπῶν ταγμάτων ὑποβληθεὶς ἐκ τῶν οἰκείων ἀρχόντων, ἔχοντες καὶ τὴν διδασκαλίαν τοῦ 5 πονηροῦ αὐτῶν διδασκάλου, γυμνῶσαντες τὰ ξίφη, ἐπῆλθον αὐτοῖς, ἀπειλοῦντες θανατοῦν τὸν τε ἀρχιερέα καὶ τοὺς ὁρθοδόξους ἐπισκόπους τε καὶ ἡγουμένους. τῆς δὲ βασιλείσης διὰ τῶν παρεστώτων αὐτῇ οἰκειακῶν ἀνθρώπων ἀναστέλλειν αὐτοὺς πειρωμένης, οὐκ ἐπέισθησαν, ἀλλὰ μᾶλλον προσητίμωσαν. 10 ἔγερθέντος δὲ τοῦ πατριάρχου καὶ ἐν τῷ βήματι εἰσελθόντος μετὰ τῶν ὁρθοδόξων ἐπισκόπων καὶ μοναχῶν, οἱ τοῦ πονηροῦ φρονήματος αὐτῶν ὄντες ἐπίσκοποι ἐξῆλθον πρὸς αὐ- D τοὺς βοῶντες τό, νενικήκαμεν· καὶ τοῦ θεοῦ χάριτι οὐδένα ἡδίκησαν οἱ μανιώδεις ἐκεῖνοι καὶ ἀπάνθρωποι, καὶ οὕτω δια- 15 λυθείσης τῆς συνόδου ἀπῆλθον ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀποστείλασα ἡ βασίλισσα Σταυράκιον τὸν Α.Μ. 6279 πατρίκιον καὶ λογοθέτην τοῦ δρόμου ἐν τῇ Θράκῃ τῷ Σεπτεμ- V. 310 βρίῳ μηνί, ἀρχῇ τῆς ἑνδικοτιῶνος πρὸς τὰ περατικὰ θέματα ἐκέλευε τηνικαῦτα ὄντα, ἔπεισεν αὐτοὺς συνεργῆσαι αὐτῇ, καὶ 20 ἐξεῶσαι τῆς πόλεως τὸν δυσσεβῆ λαόν, ὃν ὁ ἀλάστωρ Κων-

1. ἀντιβάλλειν πρὸς ἀλλήλας Α Γ, ἀμφιβ. πρ. ἀλλήλους vulg. 3. καὶ τῶν λοιπῶν ταγμάτων add. ex Α. 7. βασιλέσης Α, βασιλέας vulg. 8. ἀναστέλλειν Α, ἀνατίλλειν vulg. 13. τῷ χάρι. Α. 14. οἱ μαν. ἐκ. κ. ἀπ. om. Α. 16. τὸν add. ex Α. 17. τοῦ δρόμου om. Α.

cem dublis difficultates examinare, imperatoribus e catechumenis spectantibus, coeperunt. scholariorum porro et excubitorum copiae perversi magistri sui doctrina imbuti, et a propriis rectoribus incitati, nudatis gladiis impetum in eos fecere, mortemque tam ipsi patriarchae, quam orthodoxis episcopis et monasteriorum praepositis inferre minati sunt. imperio vero per aulicos alios proceres, qui aderant, tumultum eorum reprimere conante, milites nequaquam paruere, quin potius convitia in eos coniecere. exsurgente demum patriarcha, et in sacrum altaris tribunal cum orthodoxis episcopis atque etiam monachis ingresso, adversae factionis episcopi, nefariae sententiae doctores, in eos elatis vocibus insilierunt iactantes: vicimus. ac dei gratia nemini damnum insanientes et inhumani illi intulerunt. ita synodo soluta singuli quique domos suas repetierunt.

Hoc anno mense Septembri, inenunte indictione 10, imperatrix A.C. 779 misso Stauracio patricio et publici cursus logotheta in Thraciam ad transfretana themata illic considentia, ut sibi operam accommodarent, impiis copiis, quas perditus Constantinus armis instruxerat et disciplina sua imbuerat, urbe expellendis, persuasit. simulata igitur in

P. 390 **σταυτῆνος ἐστράτευσέν τε καὶ ἐπαίδευσεν. καὶ πλασαμένη**
ὡς φροσαστένειν μέλλει ἐπὶ τὰ ἀνατολικά μέρη, ὡς τῶν Ἀρά-
βων ἐξεληθόντων, ἐξῆλθε πᾶσα ἡ βασιλικὴ ὑπουργία καὶ ἡ κόρ-
τις ἕως τῶν Μαλαγίνων. καὶ εἰσελθόντες οἱ τῶν ἔξω θεμά-
των, ἐκράτησαν τὴν πόλιν. ἀποστείλασα δὲ πρὸς αὐτοὺς δη- 5
λοῦσ' αὐτοῖς, ὅτι πέμψατέ μοι τὰ ἄρματα ὑμῶν, χρεῖαν ὑμῶν
οὐκ ἔχω. οἱ δὲ ὑπὸ θεοῦ ματαιωθέντες, ἔδωκαν αὐτά. τότε
βαλοῦσα τὰς φαμιλίας αὐτῶν ἐν πλοίοις, ἐξώρισεν αὐτοὺς
τῆς πόλεως, κελεύσασα ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ ἑκαστον ἀπελθεῖν, ἐν
ᾗ ἐγεννήθη. καὶ ποιήσασα στρατὸν ἰδίων καὶ ἄρχοντας πε- 10
Β θηρίους αὐτῇ, τῷ Μαΐῳ μηνὶ πάλιν ἀποστείλασα κατὰ παν-
τός τόπον προσεκαλέσατο τοὺς ἐπισκόπους παραγενέσθαι ἐν
τῇ Νικαέων πόλει τῆς Βιθυνίας, πρὸς τὸ ἐκεῖ γενέσθαι τὴν
σύνοδον. καὶ διὰ τοῦ καλοκαιρίου ὅλου συνήχθησαν πάντες
ἐν Νικαίᾳ. τῆς δὲ Ῥώμης καὶ ἀνατολικούς ἐκ προσώπου οὐκ 15
ἦν ἀπολύσασα, ἀλλ' εἶχεν αὐτοὺς. τῇ δὲ θ' τοῦ Σεπτεμ-
βρίου μηνὸς τῆς ια' Ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἐκλειψις γέ-
γονεν ἡλίου, ὥρα ε' τῆς ἡμέρας, τῆς θείας λειτουργίας ἐπιτε-
λουμένης, μεγίστη.

A.M. 6280 **Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος ἀρχιεπί- 20**
σκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐν τῇ Νικαέων πόλει· καὶ ἐκρο-

2. ὡς φροσαστ. μέλλει A, φωσαστ. μέλλειν vulg. τῶν add.
 ex A. 3. βασιλικὴ add. ex A. κόρτη A. 6. πέμψατέ
 μοι A, πεμψόμενοι vulg. 20. ἀρχιεπ. A, ἐπισκ. vulg.

partes orientales, quasi Arabibus illuc irrumpentibus, profectione, omnis imperatorius apparatus et comitatus usque ad Malagina processit. itaque copiae istae foris advenientes urbem ingressae, eam in potestatem suam misere. tum vero imperatrix adversantibus copiis per nuncios significat: armis depositis et ad me remissis, opera vestra me non indigere noveritis. illi velut a deo sensibus alienati, arma deposuere. tum impositis in naves eorum familiis, urbe extorres, singulos in provinciam, ex qua in lucem editus prodierat, se recipere iussit. parato demum alio satellitum exercitu et electis ducibus, qui sibi murem gererent, ipsa iterum mense Maio per omnes imperii regiones misit, qui universos episcopos Nicaeam, Bithyniae urbem, ut in ea concilium haberetur, convocarent. tota itaque aestiva tempestate Nicaeam episcopi omnes convenere, neque vero eos, qui Romanae sedis et orientalium thronorum personam referebant, dimiserat, quin immo adhuc tenebat penes se. caeterum mensis Septembris die nono, indictione undecima, die dominico, hora diei quinta, celebratis missarum solemnibus, ingens solis defectio extitit.

A. C. 780 Hoc anno sanctissimus Cyprius episcopus Tarasius Nicaeam urbem

τῇθῃ ἡ ἁγία καὶ οἰκουμένηκῃ ζ' σύνοδος τῶν ἐπισκόπων· καὶ
 ἀπέλυθεν ἡ καθολικὴ ἐκκλησία τὸν ἀρχαῖον κόσμον αὐτῆς,
 οὐδὲν καινὸν δογματίσασα, ἀλλὰ τὰ τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων
 πατέρων δόγματα ἀσύλευτα φυλάξασα, καὶ τὴν νέαν αἵρεσιν
 5 ἀποκηρύξασα, τοὺς τε τρεῖς ψευδονύμους πατριάρχας ἀναθε-
 μاتیσασα Ἀναστάσιον φημί, Κωνσταντῖνον καὶ Νικήταν καὶ
 πάντας τοὺς ὁμόφρονας αὐτῶν. ἐγένετο δὲ καὶ πρώτη συνέ-
 λευσις καὶ καθέδρα τῶν ἐπισκόπων ἐν τῇ καθολικῇ ἁγίᾳ Σο-
 φίᾳ τῆς Νικαίας μηνὶ Ὀκτωβρίῳ ια'. καὶ τῷ Νοεμβρίῳ μηνὶ
 10 εἰσῆλθον πάντες ἐν τῇ βασιλευνούσῃ πόλει· καὶ προκαθίσαν- D
 τες οἱ βασιλεῖς σὺν τοῖς ἐπισκόποις ἐν τῇ Μαγναύρᾳ ὑπανε-
 γνώσθη ὁ τόμος, καὶ ὑπέγραψεν ὁ τε βασιλεὺς καὶ ἡ μήτηρ
 αὐτοῦ, κυρώσαντες τὴν εὐσέβειαν καὶ τὰ τῶν ἁγίων πατέρων
 ἀρχαῖα δόγματα, καὶ φιλοτιμησάμενοι τοὺς ἱερεῖς ἀπέλυσαν.
 15 καὶ εἰρήνευσεν ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία, εἰ καὶ ὁ ἐχθρὸς τὰ ἐαν-
 τοῦ ζιζάνια ἐν τοῖς ἰδίοις ἐργάταις σπεῖρειν οὐ παύεται· ἀλλ'
 ἡ τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία πάντοτε πολεμουμένη νικᾷ.

Τούτῃ τῇ ὅττει ἐξῆλθεν κοῦρσον τῶν Ἀράβων κατὰ Ῥω- A.M. 628
 μανίας μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ τῶν ἀνατολι- P. 391
 20 κῶν Θέμα, εἰς τόπον λεγόμενον Κοπιδνάδον. καὶ συναχθέν-
 τες οἱ τῶν Ῥωμαίων στρατηγοὶ ἐπολέμησαν μετ' αὐτῶν, καὶ

3. τὰ add. ex A.

se contulit, tum vero sancta et universalis septima episcoporum syn-
 odus celebrata est, et ecclesia catholica, nulla nova prolata doctrina,
 quin immo sanctorum patrum assertionibus immotis stantibus, proserli-
 ptaque haeresi receos intrusa, antiquum suum splendorem recepit. ad
 haec falsi nominis patriarchas tres, Anastasium dico, Constantium et
 Nicetam, sectatoresque eorum universus anathemate percussit. primus
 autem episcoporum conventus et consessus in communi et primatē Sa-
 pientiae ecclesia Nicaeae habitus est mensis Octobris die undecimo,
 mense vero Novembri imperatricem urbem cuncti ingressi sunt. im-
 peratoribus demum una cum episcopis ad Magnauram praesessum ob-
 tinentibus, decreti tomus lectus est, cui imperator et mater eius san-
 ctorum patrum antiqua sanctita confirmaturi subscripserunt, ac tandem
 honoribus et donis sacerdotes cumulosos dimiserunt. ita ecclesia dei
 pacem recepit, per proprios licet operarios xizania superseminare non
 desistat inimicus: verum ecclesia dei etiam iugiter oppugnata tri-
 umphat.

Hoc anno mense Septembri acies Arabum ad praedandum com- A. C. 781
 paratae in Romaniam irruptionem fecerunt, et in orientalium thema,
 ad locum, cui nomen Copidnadus, penetrarunt. Romanorum autem
 duces collectis in unum copiis bello cum eis decertantes fusi sunt, ex

ἡττήθησαν, καὶ ἀπέθανον πολλοί, καὶ ἐκ τῶν ἐξοριζέντων οὐκ ὀλίγοι· ἔπεσεν δὲ καὶ ὁ Διογένης ὁ τῶν ἀνατολικῶν τουρ-
 V.311 μάρχης ἰκανὸς καὶ τοῦ Ὀψικίου ἄρχοντες. λύσασα δὲ ἡ βα-
 σίλισσα Εἰρήνη τὴν πρὸς τοὺς Φράγγους συναλλαγὴν, ἀπέλυ-
 σεν Θεοφάνην τὸν πρωτοσπαθάριον, καὶ ἤγαγεν κόρην ἐκ τῶν 5
 Ἀρμενιακῶν ὀνόματι Μαρίαν ἀπὸ Ἀμνίας, καὶ ἔξευξεν αὐτὴν
 Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ τῷ αὐτῆς, πολλὰ λυπουμενόν
 Β αὐτοῦ, καὶ μὴ θέλοντος διὰ τὴν πρὸς τοῦ Καρούλου θυγατέρα
 τοῦ ἑγγὸς τῶν Φράγγων σχέσιν, ἣν εἶχε προμνηστευσάμενος.
 καὶ ἐπετέλεσαν τοὺς γάμους αὐτοῦ μηνὶ Νοεμβρίῳ ἰνδικτιῶν 10
 ιβ'. Φιλητὸς δὲ ὁ τῆς Θράκης στρατηγὸς ἀπελθὼν ἐν τῇ
 Στρώμωνι, καὶ ἀφυλάκτως ἀπλικεύσας, ἐπιπεσόντων αὐτῷ
 ἄφνω Βουλγάρων, ἀνῆρέθη ὑπ' αὐτῶν σὺν ἄλλοις πολλοῖς.
 ἀποστείλασα δὲ Εἰρήνη Ἰωάννην τὸν σακελλάριον καὶ λογοθέ-
 την τοῦ στρατιωτικοῦ εἰς Λογγιβαρδίαν μετὰ καὶ Θεοδότῳ 15
 τοῦ ποτὲ ἑγγὸς τῆς μεγάλης Λογγιβαρδίας πρὸς τὸ εἰ δυνη-
 θεῖεν ἀμύνασθαι τὸν Κάρουλον, καὶ ἀποσπάσαι τινὰς ἐξ αὐ-
 C τοῦ, καὶ κατῆλθον οὖν σὺν Θεοδώρῳ πατρικίῳ καὶ στρατηγῷ
 Σικελίας· καὶ πολέμου χροστηθέντος, ἐκρατήθη ὑπὸ τῶν Φράγ-
 γων ὁ αὐτὸς Ἰωάννης, καὶ δεινῶς ἀνῆρέθη. 20

2. ante οὐκ ὄλ. e add. τῶν γε σκολαρίων.

6. Ἀμνίαν Α.

9. εἶχε add. ex A.

10. ἰνδικτ. om. Α.

11. Φίλιππος Α.

12. Στρώμωνι Α, Στρομ. vulg.

13. σὺν ἄλλ. Α, σὺν καὶ ἄλλ.

vulg. 16. δυνηθεῖν ἀμύν. Α, δυνηθεῖν ἐναμ. vulg.

quo perierunt plurimi, nec non ex exulium turmis non pauci, Dioge-
 nesque orientalium turmarcha, vir strenuus, et Opsicii duces ceci-
 dere. interea imperatrix Irene foedera cum Francis inita solvit, et
 misso Theophane protospathario, puellam ex Armeniacis nomine Ma-
 riam Amnia oriundam accepit, quam Constantino imperatori filio suo
 coniugem locavit, quamvis id Constantinus aegerrime ferret, nec pro-
 pter conceptum erga Francorum regis Caroli filiam, quam sibi despon-
 saverat, affectum, consensum praebere vellet. nuptiae tamen mense
 Novembri indictione duodecima celebratae sunt. Philetus autem, Thra-
 ciae dux, Strymonem versus profectus, nullis circa se dispositis excu-
 biliarum custodibus, Bulgaris ex improvviso ingruentibus, cum pluribus
 aliis interfectus est. misit insuper Irene Ioannem sacellarium et mi-
 litiae logothetam in Longobardiam, cui expeditionis socium Theodo-
 tum maiorem Longobardiae nuper regis filium adiunxit tentatura, si
 forte Carolum nlcisci et ab eius fidei incolae aliquos posset subdu-
 cere. illi cum Theodoro patricio Siciliae duce viribus coniunctis,
 praelium conseruerunt cum Francis, a quibus Ipae Ioannes captus
 acerba morte occisus est.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκινήθησαν φθόνη τῆς εὐσεβείας τῶν βα- A.M. 6282
 σιλέων ἄνθρωποι πονηροί, καὶ συνέβαλον τὴν μητέρα κατὰ
 τοῦ υἱοῦ, καὶ τὸν υἱὸν κατὰ τῆς μητρός. ἔπεισαν γὰρ αὐτὴν
 ὥς ἐκ προγονωστικῶν πληροφορηθέντες, ὅτι οὐκ ἔστιν ὠρισμέ-
 5 νον παρὰ τῷ Θεῷ κρατῆσαι τῷ υἱῷ σου τὴν βασιλείαν, εἰ μὴ ὅ-
 σῃ ἔστιν, ἐκ Θεοῦ δεδομένη σοι. αὐτὴ δὲ ὥς γυνὴ ἑξαπατη-
 θεῖσα, ἔχουσα δὲ καὶ τὸ φίλαρχον, ἐπληροφορήθη οὕτως εἶναι.
 καὶ οὐκ ἐλογίσατο, ὅτι αὐτοὶ διοικεῖν θέλοντες τὰ πράγματα
 τοῦτο προεφασίσαντο. τοῦ οὖν βασιλέως γεγονότος εἰκοσαε-
 10 τοῦς, ἑωμαλέου τε ὄντος καὶ ἱκανοῦ πάνυ, ἑώρα ἑαυτὸν μη-
 δὲν ἐξουσιάζοντα· καὶ ἐλυπεῖτο βλέπων Σταυράκιον τὸν πα-
 τρῆκιον καὶ λογοθέτην τὰ πάντα κατέχοντα, καὶ πάντας πρὸς
 αὐτὸν προσερχομένους, καὶ μηδενὸς τολμῶντος τῷ βασιλεῖ
 συγγάσαι. καὶ βουλευσάμενος τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ ἀνθρώποις
 15 ὀλιγοστοῖς οὖσι, καὶ Πέτρῳ μαγίστρῳ καὶ Θεοδώρῳ πατρι- P. 392
 κίῳ τῷ Καμουλιανῷ καὶ Λαμριανῷ τῷ πατρικίῳ, ἐκύρωσεν τοῦ
 πιάσαι αὐτήν, καὶ ἐξορῆσαι ἐν Σικελίᾳ, καὶ κρατῆσαι αὐτὸν
 τὸ βασίλειον. τῇ δὲ θ' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς τῆς ιγ' ἡν-
 δικτιῶνος σεισμὸς γέγονεν φοβερώτατος, ὥστε μὴ τολμῶντάς

1. ἐκινήθησαν — ἄνθρωποι πονηροί A, ἐκίνησεν δὲ διάβολος —
 ἀνθρώπους πονηροὺς e, ἐκίνησεν — ἀνθρώπους πονηροὺς vulg.
 5. τὸν υἱὸν σου A. τὴν add. ex A. 6. σοὶ ἔστιν A.
 ἑξαπατ. A, ἀπατ. vulg. 17. αὐτὴν] αὐτὸν A. 18. τὸ βα-
 σίλειον μετὰ τῆς ἰδίας μητρός A. τῆς γ' ἡνδ. A. 19. τολ-
 μῶν e.

Hoc anno diabolus concepto in imperatorum religionem odio C. A. 782
 scelestos homines concitavit, qui matrem in filium, ac filium adversus
 matrem committerent. illi etenim quasi ex præsagiis aut vaticiniis cer-
 tiores facti: non est, inquiunt, a deo constitutum, ut filius tuus im-
 perium teneat; illud quodcumque est, tuum est, et a deo tibi com-
 missum. illa, seu mulier ex proclivi decipienda, imperandi ambitione
 laborans, id ita decretum in animum sibi de facili induxit, nec eos,
 qui imperium persuaderent, ipsos rempublicam administrandi libi-
 dine graviter moveri non animadvertit. imperator igitur annum vi-
 cesimum iam superans, cum rebus gerendis idoneum, nec tamen in
 rempublicam potestatem ullam exercentem se contemplaretur, quin
 immo Stanracii patricii et logothetae curae cuncta commissa, ad eum
 solum omnes confluere, ad se, qui accedat, neminem audere animad-
 vertens, vehementer indoluit. consilio itaque cum familiaribus sibi
 viris, numero certe paucis, communicato, fuerunt illi Petrus magister,
 Theodorus patricius Camulianus et Damianus item patricius, matrem
 detinere, ac subinde in Siciliam relegare, ipse vero rerum omnium
 summam propria auctoritate administrare statuit. mensis porro Fe-

ἐπὶ τὸν κόλπον τῆς Ἀτταλείας. οἱ δὲ Ἄρμεβες κινήσαντες ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ εὐδίας αὐτοὺς καταλαβούσης, περιεφέροντο ἐν τῷ πελάγει. ἀναφανέντων δὲ αὐτῶν τὴν γῆν, εἶδον αὐτοὺς οἱ στρατηγοί, καὶ παραταξάμενοι ἡτοιμάσθησαν τοῦ πολεμεῖν. 5 Θεόφιλος δὲ ὁ τῶν Κυβερραιωτῶν στρατηγός, ῥωμάλεος ἀνὴρ D καὶ ἱκανώτατος ὢν, θαρσύνσας καὶ πάντων προεξελθῶν, τούτοις τε συμβουλῶν, ἐκρατήθη ὑπ' αὐτῶν, ὃν ἀπήγαγον πρὸς Ἰαρών, θεαθεῖς τε παρ' αὐτοῦ, προετράπη προδότης γενέσθαι, καὶ προσκαίρων θωρεῶν τυχεῖν. τοῦ δὲ μὴ καταδεξά- 10 μένου, ἐπὶ πλέον δὲ ἀναγκασθέντος, καὶ μὴ ὑπειξάντος, τὴν διὰ ῥίφων τιμωρίαν ὑπομείνας, μάρτυς ἄριστος ἀνεδείχθη.

Ῥωμαίων βασιλέως Κωνσταντίνου ἔτος α'.

A.M. 6283

Τούτῳ τῷ ἔτει μηνί Σεπτεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνι ιδ', κατέλα- P. 393
ρον οἱ ὀρκίζοντες εἰς τὸ θέμα τῶν Ἀρμενιακῶν. οἱ δὲ οὐ
15 κατεδέξαντο ὁμοῖσαι, ὅτι οὐ βασιλευόμεθα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ σου
ἐν τῇ ζωῇ σου, οὐδὲ προτάσσομεν τὸ ὄνομα Εἰρήνης πρὸ B
Κωνσταντίνου, ἀλλὰ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης, ὡς ἐξ ἀρχῆς
παρελάβομεν. ἀπέστειλεν δὲ πάλιν πρὸς τὸ πιάσαι αὐτοὺς
Ἀλέξιον τὸν σπαθάριον καὶ δρουγγάριον τῆς βίγλης, τὸ ἐπί-

2. εὐδίας A.

7. συμβαλὼν A, συμβάλλων vulg.

16. τὸ

add. ex A.

17. Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης A, Κωνσταντίνον καὶ Εἰρήνην vulg.

18. παρελάβομεν A, προελάβ. vulg.

19.

βίγλης, τὸ A, βίγλας, τὸν vulg.

aium classem immiserunt. Arabes porro Cypro solventes tranquilli-
tate exorta in mari oberrabant. cumque terram prospicere coepissent,
extemplo eos adnavigantes elassis praefecti conspexerunt; quare classe
ad praelium instructa, bellum commiserunt. Theophilus autem, Ci-
byrrhaeotarum dux, vir robustus et militiae idoneus, animo nimium
confidens, caeteris omnibus retro relictis hostes aggressus, ab ipsis
captus ad Aaronem adductus est. in eius conspectu positum, religio-
nis desertorem et proditorem fieri, terrenisque rebus voluptuose de-
lectari pluribus Aaron hortatus est. is cum oblata quaeque respue-
ret, et magis ac magis pollicitationibus et minis sollicitatus non ac-
quiesceret, tandem gladii poenam perpessus insignis martyr evasit.

Romanorum imperatoris Constantini annus primus.

A. C. 783

Hoc anno mense Septembris indictione decima quarta, qui Irenes
nomine iusiurandum a militibus exigebant, illud ab Armeniacorum
themate praestandum expetierunt. illi sacramento se obstringere his
verbis recusantes: filio tuo per vitam omnem subiciemur, inquirunt,
nec unquam Irenes nomen Constantini nomini praeponi patiemur, sed
Constantinum et Irenem, quod ab initio praestitimus, semper appel-
labimus. Imperatrix iis rursum demulcendis Alexium cognomine Mu-
selem spatharium et vigiliarum drungarium destinavit. quare Arme-

κλην Μουσελέμ. οἱ δὲ κρατήσαντες αὐτὸν τοῦ ἄρχειν ἑαυ-
 τῶν προεβάλλοντο. Νικηφόρον δὲ τὸν πατρίκιον καὶ στρατη-
 γὸν αὐτῶν φρουρήσαντες, Κωνσταντῖνον μόνον βασιλέα ἀνευ-
 φήμησαν. τοῦτο μαθόντες οἱ τῶν λοιπῶν θεμάτων λαοί, τοὺς
 στρατηγούς αὐτῶν διώξαντες, Κωνσταντῖνον μόνον βασιλέα 5
 καὶ αὐτοὶ ἀνεκήρυττον. ὡς τῆς τοῦ πονηροῦ διαβόλου πανουρ-
 γίας; πῶς διὰ πολλῶν μεθοδεῶν σπενύει ἀπολέσαι τὸ τῶν
 ἀνθρώπων γένος; οἱ γὰρ πρὸ δεκαπέντε χρόνων ὁμόσαντες
 τὸν φοβερὸν ἐκείνον ὄρκον, καὶ ἔγγραφα ποιήσαντες, καὶ ἐν
 τῷ ἁγίῳ βήματι ἀποδέμενοι, πάλιν ὡμνον τῇ Εἰρήνῃ μὴ 10
 βασιλευθῆναι ὑπὸ τοῦ νιοῦ αὐτῆς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆς. καὶ αὐ-
 θις τούτου ἐπιλαθόμενοι Κωνσταντῖνον αὐτοκράτορα ἀνευφή-
 μουν, μὴ ἐννοήσαντες οἱ τάλανες, ὅτι οὐκ ἔδει ἀνωμοσίαν
 ποιῆσαι. ἀνάγκη γὰρ πᾶσα τῇ ἀνωμοσίᾳ τὴν ἐπιτορκίαν πα-
 V. 313 ρακολουθῆσαι, ἐπιτορκία δὲ Θεοῦ ἄρνησις. συναχθέντες δὲ τῷ 15
 Δ' Οκτωβρίῳ μηνὶ τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ἰνδικτιῶνος οἱ τῶν
 θεμάτων ἐν τῇ Ἀτρώᾳ ἐπεζήτησαν πάντες κοινῇ γνώμῃ Κων-
 σταντῖνον βασιλέα εἰκοστὸν ἔχοντα ἔτος· φοβηθεῖσα δὲ Εἰρήνη
 τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ ἀπέλυσε αὐτόν. αὐτοὶ δὲ τοῦτον αὐτο-
 κράτορα ἐκέρωσαν μὲν, ἀπεκήρυξαν δὲ τὴν τούτου μητίερα. 20

1. ἑαυτῶν A, αὐτῶν vulg. 5. μόνον om. A. 7. μεθοδεῶν
 A, μεθοδεῶν vulg. 12. τούτου A, τοῦτο vulg. 17. ἐπεζή-
 τησαν A, ἐπιζητήσαντες vulg.

nlaci eum secum retentum sibi praefecerunt: proprium autem ducem
 Nicephorum patricium in custodiam conicieutes, Constantinum solum
 imperatorem elatis vocibus celebraverunt. nuncio huiusmodi accepto
 reliquorum thematum turmae, propriis ducibus fugatis, Constantinum
 imperatorem solum pari suffragio praedicaverunt. o diaboli vere ma-
 ligni veritatem! quam variis artibus hominum genus perdere mul-
 tur? Iidem sane qui ante annos quiduodecim tremendo illi iureiurando,
 scriptis etiam consignato, et ad sacrum tribunal deposito, se fidei
 servaturos Constantino obstrinxerant, nunc Irene, quamdiu fuerit in
 vivis, eius filio nunquam subiciendos, nec filii imperium passuros
 pari sacramento protestantur. mox ultimi iurisiurandi facti immemores
 iterum Constantinum ceu imperatorem sanctis prosecuntur acclama-
 tionibus, nec se iureiurando aliud sacramentum opponere advertunt.
 contraria quippe iureiurando affirmantibus perinirium admittere omuluo
 necesse est. perinirium autem si admiseris, ipsum deum negas. Octo-
 bri porro mense indictione quarta decima legiones thematum cunctae
 apud Atroam collectae Constantinum, vicesimum tunc annum agentem,
 solum imperatorem agnoscere postularunt. quare exercitus impetum
 Irene formidans filium tandem dimisit. Constantino in imperii sede

ἀπέστειλεν δὲ ὁ βασιλεὺς εὐθέως Μιχαὴλ τὸν Λαχανοδρά-
 κοντι καὶ Ἰωάννην τὸν βάγνυλον αὐτοῦ καὶ πρωτοσπαθάριον,
 καὶ ὥρκισαν τοὺς Ἀρμενιακοὺς τῷ μὴ δέξασθαι Εἰρήνην τὴν
 μητέρα αὐτοῦ εἰς βασιλείσσαν· τὸν δὲ Ἀλέξιον ἐπεκύρωσεν
 5 στρατηγὸν αὐτῶν. καὶ ἐπανελθὼν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ πόλει P. 394
 τῇ Δεκεμβρίῳ μηνί, δείρας καὶ κουρενύσας ἐξώρισεν Σταυρά-
 κιον εἰς τὸ θέμα τῶν Ἀρμενιακῶν πρὸς πληροφορίαν αὐτῶν.
 ἐξώρισεν δὲ καὶ Ἀέτιον τὸν εὐνοῦχον καὶ πρωτοσπαθάριον
 καὶ ἐπιστήθιον αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς οἰκιακοὺς αὐτῆς εὐ-
 10 νοῦχους· ταύτην δὲ μετὰ τῆς ἀπαθείας αὐτῆς ἐκάθισεν ἐν
 τῇ παλατίῳ τοῦ Ἐλευθερίου, ὃ αὐτὴ ἠθοδόμησεν, ἐν ᾗ καὶ τὰ
 πλεῖστα χρήματα ἦν κατακρύψασα. ἐγένετο δὲ τῇ αὐτῇ μηνί
 ἐμπυρισμός, καὶ ἐκάη ὁ τρίκλινος τοῦ πατριαρχείου, ὁ λεγό-
 15 λαι ἔως τοῦ Μιλίου. τῇ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνί ἐπιστρατεύσας
 Κωνσταντῖνος κατὰ Βουλγάρων, ἤλθεν εἰς τὸ ἐπιλεγόμενον B
 Προβάτιον κάστρον, εἰς τὸ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἑνάκιον· καὶ
 συναντήσας Καρδάμω τῷ κυρῷ Βουλγαρίας, μικροῦ πολέμου
 περὶ τὴν ἐσπέραν γεγονότος, δειλανδρίσαντες οἱ Ῥωμαῖοι διὰ
 20 τῆς νυκτὸς ἔφωγον, καὶ ὑπέστρεψαν ἀδόξως· καὶ οἱ Βούλγα-
 ροι φοβηθέντες ὑπέστρεψαν.

5. ἐν add. ex A. 11. καὶ add. ex A. 16. ἐπιλεγ. A, λεγ.
 vulg. 19. περὶ A. κατὰ vulg. δειλανδρίσ. A, δειλαν-
 δρίσ. vulg.

confirmato, matrem omni potestate milites abdicarunt. imperator
 subinde Michaelē Lachanodraconem et Ioannem balulum suum et
 protospatharium misit, qui Armeniacorum fidem accepto ab eis sacra-
 mento devinceret, ne matrem amplius imperatricem agnoscerent, Ale-
 xiumque eorum ducem confirmavit. mense vero Decembri in urbem
 reversus imperator Stauracium caesum et capillis tonsam in Arme-
 niacorum provinciam, quo magis ipsis gratiam faceret, Aetium quoque
 eunuchum Irene, protospatharium et intimum, reliquosque omnes
 eunuchos eius domesticos relegavit, ipsam vero matrem in palatio,
 quod ad Eleutherium struaverat, in quo magnam opum vim reposue-
 rat, securam et commodam vitam agere praecepit. caeterum eodem
 mense contigit incendium, quo patriarchii triclinium, Thomaites dic-
 tum, quaestorium, et ad Millum usque plures aedes conflagrarunt.
 mense autem Aprili imperator expeditione in Bulgaros suscepta, ad
 castrum, quod Probatum dicitur, iuxta sancti Georgii rivum venit, ubi
 eum in Cardamum Bulgariae domum incidisset, levi pugna vespere
 commissa, Romani timore perculsi, per noctem in fugam se dederant,
 atque ita cum dedecore reversi sunt. Bulgari etiam eam terram in pro-
 vinciam se receperunt.

A.M. 6284 Τούτῳ τῇ ἔτει μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἐπεστράτευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ Ἀράβων, καὶ ἀπάρας ἐκ τοῦ Ἀμωρίου ἀπῆει ἐπὶ C Ταρσὸν τῆς Κιλικίας. ἐλθὼν δὲ εἰς Ἀνύδρους πύργους πάλιν ἀνθυπέστρεψε κενὸς μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶν ιε'. τῇ δὲ ιε' τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς παρακληθεὶς ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῆς 5 ἰδίας μητρὸς καὶ πολλῶν τῶν ἐν τέλει, ἀναγορεύει αὐτὴν πάλιν, καὶ συννευφημίζεται σὺν αὐτῇ, ὥς ἐξ ἀρχῆς Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης. καὶ πάντες μὲν πειθαρχοῦσιν. τὸ δὲ τῶν Ἀρμενιῶν θέμα ἐκστάντες πρὸς τοῦτο στασιάζουσιν, καὶ ἐπιζητοῦσιν Ἀλέξιον τὸν πρὸ μικροῦ στρατηγήσαντα αὐτῶν, 10 τὸ τηρικαῦτα τοῦ βασιλέως μετὰ λόγον προσκαλεσαμένου αὐτόν, καὶ τῇ τοῦ πατρικίου ἀξίᾳ τιμήσαντος, καὶ πρὸς ἑαυτὸν κατασχόντος. τοῦτον οὖν διὰ τὴν τοιαύτην ἐπιζητήσιν, καὶ D τινὰς λόγους περὶ αὐτοῦ ῥεσκομένους, ὥς μέλλειν αὐτὸν βασιλεύειν δειράς καὶ κουρεύσας ἐν τῇ πραιτωρίῳ ἀπέθετο. τῇ 15 δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ ἐπεστράτευσεν κατὰ Βουλγάρων, καὶ ἔκτισεν τὸ κάστρον Μαρκέλλων· καὶ τῇ εἰκοστῇ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἐξηλθεν Κάρδαμος ὁ κύρις τῆς Βουλγαρίας μετὰ πάσης τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐν τοῖς ὀχυρώμασι. θερμπονοήσας δὲ ὁ βασιλεὺς, καὶ ὑπὸ ψευδοπροφητῶν πεισθεὶς, ὥς 20 αὐτοῦ ἔσται ἡ νίκη, ἀσκόπως καὶ ἀτάκτως συνέβαλεν πόλε-

4. ἀνθυπέστρ. A, ἀνθύστρ. vulg.
 8. ἐκστάντες A, ῥεσκόμενος f (?)

9. ἐκστάντες A.
 17. τὸ add. ex A.

14. ῥε-

A.C. 784 Hoc anno mense Septembri imperator armata manu in Arabes profectus est; ab Amorio autem movens, Tarsum Ciliciae urbem perrexit. ad turres autem Anydras ita dictas veniens, re promiss infecta remeavit, mense Octobri, indictione decima quinta. mensis autem Ianuarii die decimo quinto ab ipsa matre multisque optimatibus exoratus, imperatricem iterum eam renunciat, et cum eo faustis populi exclamationibus, velut olim, excipitur, iu haec verba, Constantino et Irene multos annos. imperatoris placito cuncti parnerunt. solum Armeniacorum thema rei uovitate perculsum tumultuatur, et Alexium pridem suum ducem, quem imperator quodam obtentu revocatum et patricii dignitate promotum penes se retinuerat, accersitum sibi reddi et iu officium restitui sollicitant. eum itaque, quod tanto ardore repētissent Armeniaci, quodque sermones de eo, quasi de imperatore futuro, in vulgus spargerentur, Constantinus verberibus caesus et capillis detonsus in praetorium detrusit. porro Iulio mense exercitum in Bulgaros expedit, et castrum Marcellorum condidit. eiusdem vero mensis Iulii die vicesimo, Cardamus Bulgariae dominus, copiis ditionis suae iuvenili ardore succensus et a falsis vatibus victoriam ei prae-

μον, καὶ ἡττᾶται σφοδρῶς. ἐπανερχεται δὲ φρυγὰς ἐν τῇ πό-
 λει πολλοὺς ἀποβαλὼν, οὐ μόνον τοῦ κοινου λαοῦ, ἀλλὰ καὶ P. 395
 τῶν ἐν τέλει, ἐν οἷς καὶ Μιχαὴλ μάγιστρον Λαχανοδράκοντα, V. 314
 καὶ Βάρδαν πατρίκιον, καὶ Στέφανον πρωτοσπαθᾶριον, τὸν
 5 Χαμῆα, Νικῆταν τε καὶ Θεόγνωστον στρατηγούς γεγονότας
 καὶ ἀνθρώπους βασιλικούς οὐκ ὀλίγους, καὶ Παγκράτιον τὸν
 ψευδοπροφήτην καὶ ἀστρονόμον, ὅστις καὶ τικῶν αὐτὸν προε-
 φήτευσεν. ἐπέφρασι δὲ καὶ τὸ τοῦλδον, χρήματά τε καὶ ἱπ-
 10 τῶν δὲ ταγματῶν ἐπισυναχθέντων ἐν τῇ πόλει, ἐβουλεύσαντο
 ἐξαγαγεῖν Νικηφόρον τὸν ἀπὸ καισάρων, καὶ στήσαι εἰς βα-
 σιλέα. τοῦτο γνοὺς Κωνσταντῖνος, ἀποστείλας ἐξήγαγεν ἑμ- B
 φοιτέρους τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου τοῦ πάππου αὐτοῦ ἐν τῇ
 ἀγῶι Μάμαντι· καὶ τὸν μὲν Νικηφόρον ἐτύφλωσεν, Χριστο-
 15 φόρον δὲ καὶ Νικῆταν, Ἀνθιμόν τε καὶ Εὐδόκιμον ἐγλωσσό-
 κόπησεν· σὺν αὐτοῖς δὲ καὶ Ἀλέξιον τὸν προλεχθέντα πατρί-
 κιον ἐτύφλωσεν, πεισθεὶς ταῖς μητρικαῖς εἰσηγήσεσι, καὶ Σταυ-
 ρακίου τοῦ προρρηθέντος πατρικίου, ὥς εἰ μὴ τοῦτον ἐτυ-
 φλώσειεν, εἰς βασιλέα αὐτὸν ψηφίζονται. ἐγένετο δὲ ἡ τού-
 20 των ποινὴ μηνὶ Αὐγούστῳ, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, ἰνδικτιῶνι ιε΄,

5. Χαμῆαν Α. 8. ἐπέφρασι] ἀπήρασι Α, utrumque manifesto
 corruptum: scribendum ut infra p. 734, 11. ἀπήραν. 11. εἰς
 add. ex Α. 17. πεισθεὶς ταῖς Α, π. δὲ ταῖς vulg.

nunciantibus seductus, inconsulte, et agminibus incompeditis pugnam
 conserens, gravi clade afficitur. urbem itaque fugitivus repetit, mul-
 tis, non ex gregariis modo militibus, sed et viris in dignitate consti-
 tutis amissis, inter quos fuerunt Michael magister Lachanodracο, Bar-
 des patricius, Stephanus protospatharius, Chamaceas ac Nicetas et
 Theognostos, qui duces extiterant, hominesque ex imperatorio comi-
 tatu non pauci: Panceratius etiam, falsus ille vates et astronomus, qui
 imperatoris victoriam futuram praedixerat. ad haec Bulgari impedi-
 mentis, facultatibus, equis et tentorium omnium apparatu cum
 universa imperatoria suppellectile potiti fuerunt. caeterum militares
 orlines in urbem iovecti Nicephorum excaesarem educere et impe-
 ratorem renuciare consiliati sunt. Constantinus coniuratione pate-
 facta, qui Constantii avi sui filium utrumque ad sancti Mamantis
 locum educerent, misit, ac Nicephorum quidem oculorum orbitate
 damnavit, Christophoro vero, Nicetae, Anthimo et Eudocimo linguas
 praescindi iussit: cum eis quoque Alexium, quem diximus, patricium
 oculorum usum privavit, maternis maxime et Stauracii patricii, de quo
 hucusque frequens sermo, consiliis iuductus, qui istum nisi oculis
 orbaretur, lu imperatorem electum iri asserebant. suppliciorum itaque
 mense Augusto, sablati die, iudictione decima quinta, hora nona, eis

ᾧρα θ'. ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὰν ἡ θεία δίκη ἀνεκδίκητον εἴασεν
 C τὴν ᾠδικὸν ταύτην πρᾶξιν. μετὰ γὰρ πενταετῇ χρόνον τῇ
 αὐτῇ μηνί, καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου τυφλοῦνται ὑπὸ
 τῆς ἰδίας μητρὸς ὁ αὐτὸς Κωνσταντῖνος.

A.M. 6285 Τούτῳ τῷ ἔτει ἀκούσαντες οἱ Ἀρμενιοὶ περὶ τοῦ πα- 5
 τρικίου Ἀλεξίου, ὅτι ἐτυφλώθη, ἐρυλάκισαν τὸν στρατηγὸν
 αὐτῶν Θεόδωρον καὶ πατρίκιον τὸν Καμουλιανόν. καὶ μα-
 θὼν ὁ βασιλεὺς ἀπέλυσεν τὸν πρωτοσπαθῆριον Κωνσταντῖνον
 D τὸν Ἀρτασῆρ, καὶ τὸν Χρυσοχέρην στρατηγὸν τῶν Βουκελλα-
 ρίων μετὰ τοῦ λαοῦ τῶν λοιπῶν θεμάτων, τοῦ πειῖσαι αὐτούς. 10
 οἱ δὲ κροτήσαντες πόλεμον πρὸς αὐτούς, ἐπίασαν ἀμφοτέρους
 καὶ ἐτύφλωσαν, καὶ ἐσφάγησαν πολλοὶ ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν
 μηνὶ Νοεμβρίῳ τῆς α' ἰνδικτιῶνος· τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ κέ,
 ᾧρα δευτέρᾳ τῆς νυκτός, βροντῆς καὶ ἀστραπῆς γενομένης,
 ἀνήφθη μέρος τοῦ βασιλικοῦ ἐργοδοσίου τῶν χρυσοκλαβ- 15
 ρίων κατὰ τὸν χρυσαῖονα. μετὰ δὲ τὸ ἅγιον πάσχα ἐπεστρά-
 τευσεν ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν Ἀρμενιῶν μετὰ καὶ πάντων
 τῶν λοιπῶν θεμάτων. καὶ τῇ κζ' τοῦ Μαΐου μηνὸς τῆς
 πρώτης ἰνδικτιῶνος, ἡμέρα κυριακῇ τῆς πεντηκοστῆς πολε-
 P. 396 μῆσας αὐτοῦς, δόλῳ τῶν σὺν αὐτοῖς Ἀρμενίων προοδεδω- 20
 κότων, νικήσας συλλαμβάνει αὐτούς, καὶ ἀναιρεῖ Ἀνδρόνικον

1. ἡ τοῦ Θεοῦ δ. A. ἀνεκδικ. A, ἀντικδικ. vulg. 12. ἐξ
 ἑμψ. A, τῶν ἑμψ. vulg. 13. τῷ δὲ Δεκεμβρίῳ μηνὶ A, τῇ
 δὲ Δεκεμβρίου vulg. 16. χρυσαῖονα A a f, χρυσα. vulg. 17.
 πάντα τὰ λοιπὰ θέματα A a f. 21. νικήσας A, Νικήτας vulg.

irrogatum. in spatium tamen haud diuturnum iniustum huiusmodi
 facius inultum divina iustitia distulit. solius etenim quinquennii
 exacto intervallo eiusdem mensis et sabbati die a propria matre Con-
 stantinus ipse oculis orbatus est.

A. C. 785 Hoc anno Armeniaci caecitatis Alexio patricio illatae accepto nun-
 cio Theodorum patricium Camulianum ducem suum in custodiam
 coëciecerunt. ea re audita Constantium Artaser protospatharium et
 Chrysocherem bucellarium ducem cum reliquorum thematum copiis
 ad Armeniacos in officio continendos misit. illi bello in utrumque
 instructo, utrumque etiam in potestatem acceptum oculorum usu mul-
 tavit, plurima exercituum parte utrinque caesa, indictionis primae
 mense Novembri. Decembris porro die vicesimo quinto hora noctis
 secunda, aere crebris fulminibus et fulguribus turbato, imperatoria-
 rum officinarum ea pars, quae ad aurificinam phrygiouibus assignata
 est, conflagravit. celebratis autem paschatis sollemnibus, thematibus
 universis una secum eductis, imperator in Armeniacos vires imperii
 convertit. mensis vero Maii die vicesimo septimo, indictione prima,
 ipsa prutecostes festiva dominica, praelio cum eis iuito, sociorum

σπαθάριον καὶ τουρμάρχην αὐτῶν καὶ Θεόφιλον τουρμάρ-
χην καὶ Γρηγόριον ἐπίσκοπον Σινώπης· τοὺς δὲ λοιποὺς ζη-
μίαις καὶ δημεύσεισι καθυπέβαλεν. χιλίους δὲ ἐκ τοῦ κάστρου
αὐτῶν δεσμέσας ἐν τῇ πόλει ἐξήγαγεν διὰ τῆς πόρτης Βλα-
5 χερῶν, μηνὶ Ἰουλίῳ κδ', ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ὧν ἐπιγράψας τὰ
πρόσωπα μέλανι κεντητῇ, Ἀρμενιᾶκός ἐπίβουλος, διέσπειρεν
αὐτοὺς ἐν τε Σικελίᾳ καὶ ταῖς λοιπαῖς νήσοις. οἱ δὲ προ-
δότες αὐτῶν Ἀρμένιοι μηδὲν φιλοτιμηθέντες παρὰ τοῦ βασι-
λέως, τὸ κάστρον Κύμαχον παρέδωκαν τοῖς Ἀραβί. B

- 10 Τούτῃ τῇ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, ἰνδικτιῶνι δευτέρᾳ, πα- A.M. 6286
ρέλαβον οἱ Ἀραβες τὸ κάστρον Θήβασαν ὑπὸ λόγον· διὸ καὶ V. 315
τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ ἀπέλυσαν πορευθῆναι εἰς τὰ ἴδια.

Τούτῃ τῇ ἔτει μισήσας ὁ βασιλεὺς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα A.M. 6287
Μαρίαν ὑποβολῇ τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς ἐπιμεμένης τῆς ἀρχῆς C
15 πρὸς τὸ καταγνωσθῆναι αὐτὸν ὑπὸ πάντων, ἄξιβιάσατο αὐ-
τὴν γενέσθαι μοναστρίαν, καὶ πείσας αὐτήν, ἀπέκειρεν μηνὶ
Ἰανουαρίῳ, ἰνδικτιῶνι γ'. καὶ τῇ Ἀπριλίῳ μηνὶ ἐπιστρατεύ-
σεν κατὰ Ἀράβων· καὶ τῇ ὁγδόῃ τοῦ Μαΐου μηνὸς πολεμή-
σας μεθ' ἐνὸς κούρσου αὐτῶν ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Ἀδιουσάν,

5. μηνὶ Ἰουλίῳ A, μηνὶ δὲ Ἰουνίῳ vulg.

19. ἐνὸς κούρσ. A, ἐνὸς τοῦ κ. vulg.
λέγ. vulg.

16. τοῦ γεν. αὐ-
τῆν A. ἐπιλεγ. A,

Armeniorum dolis eos tradentium universos victos comprehendit, ex
quibus Andronicum spatharium et eorum turmarcham, Theophilum
item turmarcham et Gregorium Sinopes episcopum neci addidit, et
in reliquos multis et proscriptionibus animadvertit. mille porro ex
ipsis vinculis constrictos ex ipsorum castro eductos in urbem per Bla-
chernarum portam introduxit; ac denique mensis Iunii die vigesimo
quarto, feria secunda, notata puncturis singulorum facile, et in ipsam
atramento superinfuso, inscripsit: Armeniacus lusiadiator: per Siciliam
et reliquas insulas eos relegatos dispersit. proditores autem Armenii,
speratis ab imperatore muneribus fraudati, Camachum castrum Arabi-
bus tradiderunt.

Hoc anno, mense Octobri, indictione secunda, Arabes, pactis A.C. 7
conditionibus, Thebasam urbem in potestatem miserunt; eapropter
loci proceres in proprias domos se recipere permiserunt.

Hoc anno imperator uxoris Mariae consilii pertaesus, matris con-
silio, quae, ut imperandi potestatem ad se traduceret, cunctorum odiis
filium expuere satagebat, monialem eam fieri compulsi, ac proposi-
tum huiusmodi persuasam in monasterio capillis abdicavit mense Ie-
nuario, iudictione tertia. insequente autem Aprili in Arabes expedi-
tionem movit, subiudeque mensis Maii die octavo, cum uno adversi
exercitus excursorum duce manibus consertis victoriam tulit, et in
fugam versum ad lucum Aunsam dictum usque ad fluvium abiecit.

νικήσας καὶ τρέψας, ἤλασεν ἕως τοῦ ποταμοῦ. καὶ κατελθὼν εἰς Ἑρεσον, καὶ εὐξάμενος εἰς τὸν θεολόγον, τὸ κομμέρχιον τοῦ πανηγυρίου ἑκατὸν λιτρῶν χρυσοῦ ὄν, ἐκούφισεν πρὸς Θεραπείαν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου. **Δ**ιτῷ δὲ Ἀυγούστῳ μηνὶ ἔστειπεν ὁ βασιλεὺς τὴν Θεοδότην 5 τὴν κουβικουλαρίαν Ἀυγούσταν καὶ ἐμνηστεύθη αὐτῇ παρὰ νόμους.

- A.M. 6288 Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Ἰνδικτιῶνος δ', ἐποίησε τὸν γάμον μετὰ Θεοδότης ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ παλατίῳ τοῦ ἁγίου Μάμαντος, ἡμέρᾳ τετάρτῃ. τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνὶ τῆς 10 αὐτῆς δ' Ἰνδικτιῶνος, ἡμέρᾳ ἐβδόμῃ, ὥρα νυκτερινῇ, γέγονε **Ρ**. 397 σεισμὸς ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ φοβερώτατος. ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ Μαΐῳ τετάρτῃ πᾶν φοβερός. Κάρ-
δαμος δὲ ὁ κύρις Βουλγαρίας ἐδήλωσεν τῷ βασιλεῖ· ὅτι ἡ τέλεσόν μοι πᾶντα, ἣ ἔρχομαι ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης καὶ 15 ἐρημῷ τὴν Θράκην. ὁ δὲ βασιλεὺς βαλὼν καβαλλίνους ἀλόγους εἰς μανδύλιν, ἔπεμψεν αὐτῷ εἰπών· ὅτι οἶα μὲν σοι πρέπει πᾶντα, ἀπέστειλά σοι. γέρων δὲ εἴ· καὶ οὐ θέλω ἔναι κοπιή-
σης ἕως τῶν ὧδε· ἀλλ' ἐγὼ ἔρχομαι ἕως Μαρκελλῶν, καὶ ἐξελεύθε. καὶ εἴ τι χρινεὶ ὁ θεός. καὶ ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς 20 εἰς τὰ περαικὰ θέματα ἐσώρευσεν τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἡλ-

10. ἡμερῶν μ' Α.	12. καὶ add. ex Α.	14. ὅτι add. ex Α.
16. ἐρημόνῳ Α.	βαλὼν Α, βάλλων vulg.	ἀλόγους Α, ἀλό- γων vulg.
19. τῶν ὧδε Α, τοῦ ὧδε vulg.		21. εἰς add. ex Α.

post haec Ephesum divertit, et votorum precibus ad theologum persolutis, nundinarum vectigal centum auri librarum pondo imminuit, et in sancti apostoli et evangelistae Ioannis cultum impendendum relaxavit. mense vero Augusto Theodoten cubiculariam imperator coronavit Augustam, et illegitimo eam sibi copulavit coniugio.

- A. C. 788 Hoc anno, mense Septembri, indictione quarta, feria hebdomadis quarta, imperator, coniuncta sibi Theodote, in sancti Mamantis palatio nuptias celebravit. mense vero Aprili indictionis eiusdem quartae, feria septima, hora nocturna, horrendus plane terrae motus in Creta insula contigit: alius similis omnino tremendus Cpoli mensis Maii die quarto factus. porro Cardamus Bulgariae domnus imperatorem verbis inturbavit: aut tributa mihi persolve, aut ad Chrysen usque portam arma et per Thraciam universam vastitatem inferam. at imperator involuta sudario equina stercora ad eum remisit cum eiusmodi responsis: tributa quae te deceant misi. senior autem cum sis, huc usque venientem te fatigari nolo, ego ad Marcellorum castrum obvius prodibo. tu fac illuc etiam te conferas. de successu deus indicabit. advocatis autem trans fretum positus copiis exercitum universum imperator collegit et Bersiuciam usque profectus est. Car-

θεν ἕως Βερσινικείας, καὶ ὁ Κάρδαμος ἦλθεν ἕως τοῦ δάσεως Β
Ἀβρολέβα, καὶ δειλιάσας ἔμεινεν ἐν τῇ ἄλσει. ὁ δὲ βασιλεὺς
παραθαρρύνων τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν ἕως τοῦ γυμνοῦ
Ἀβρολέβα προσκαλούμενος αὐτὸν ἐπὶ ἡμέρας ιζ'. ὁ δὲ οὐκ
5 ἐτόλμησεν, ἀλλ' ἐπανῆλθεν φυγὰς εἰς τὰ ἴδια. τῷ δ' αὐτῷ
χρόνῳ καὶ οἱ Ἀραβες ἦλθον ἕως τοῦ Ἀμωρίου, καὶ οὐδὲν
ἀνύσαντες ὑπέστρεψαν αἰχμαλωσίαν εἰς τὰ περιχώρα ποιή-
σαντες.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει Πλάτων ὁ τοῦ σακκουδίωνος ἡγούμενος
10 ἀπέστησεν τῆς κοινωνίας Ταρασίου τοῦ πατριάρχου, ὡς δε-
ξαμένον τὸν βασιλέα εἰς κοινωσίαν, καὶ ἐπιτρέψαντος τῷ κα-
τηχητῇ τοῦ κουρεῦσαι τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Μαρίαν, καὶ τῇ C
ἀββῆ Ἰωσήφ τῷ ἡγούμενῳ τῶν καθαρῶν τοῦ στεφανῶσαι
αὐτὸν μετὰ τῆς Θεοδότης. καὶ τοῦτο γυνὸς ὁ βασιλεὺς ἀπέ- V. 3. 6
15 στείλειεν Βαρδάνιον τὸν πατρίκιον καὶ δομέστικον τῶν σχολῶν
καὶ Ἰωάννην τὸν κόμητα τοῦ Ὀψικίου, καὶ εἰσάγαγεν τὸν Πλά-
τωνα εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἀπέκλεισεν εἰς ἐγκλείστραν ἐν τῇ ναῷ
τοῦ ἀρχιστρατήγου ἐν τῇ παλατίῳ, τοὺς δὲ λοιποὺς μονα-
χοὺς σὺν τοῖς ἀνειψιοῖς αὐτοῦ τύψας ἐξώρισεν ἐν Θεσσαλο-
20 νίῃ, ὧν ὑπερασπίζετο ἡ μήτηρ τοῦ βασιλέως, ὡς τῷ εὐῖ
αὐτῆς ἀντιπατιομένους καὶ καταισχύνοντας αὐτόν. D

2. Ἀβρολέβα Α. 7. ὑπέστρ. — — ποιήσαντες om. 2. 10.
ἀπέσχισεν Α. 11. τότε κατεχέθη Α. 17. ἐν τῇ πόλει Α. 19.
τύψας ἐξώρισεν Α, τύψαντες ἐξώρισαν vulg. 20. ὧν Α, οἷς f,
οὓς vulg.

damus ex adverso ad Abrolebam silvam venit, et metu retentus luco se abdedit. imperator animis exercitui additis ad lucum Abrolebam processit diebus continuis septemdecim, hostem ad pugnam lacessens, quam ille viribus dissidens iuiro recusavit, et in provinciam se recepit. eodem anno Arabes Amorium usque irruerunt, nonnullisque captivis e vicino agro abductis, re infecta domum regressi sunt.

Eodem etiam anno Plato, saccundionis praepositus, a Tarasii patriarchae communione se segregavit, quod ille communionis suae participem redderet imperatorem et catechistae imperatricis tondendae potestatem fecisset, et abbati Ioseph, catharorum praeposito, ut eum cum Theodote ad nuptiales corollas admitteret, parem dedisset veniam. imperator accepto nuncio Bardanino patricium et scholarum domesticum et Ioannem Opsicii comitem misit, qui Platonem in urbem inductum in ergastulo ad Michaelis caelestis militiae principis in palatio erectam aedem iclusit. reliquos autem monachos una cum Platonis nepotibus caesos Thessalonicam relegavit, quos Ireue ideo defendendus suscepit, quod filio adversarentur et eum probris iucesserent.

A.M. 6289 Ῥώμης ἐπισκόπου Λέοντος ἔτος α'.

Τούτῃ τῷ ἔτει, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐν τῇ Προυσῇ θιγμῆσαι· καὶ τῇ ζ' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς ε' Ἰνδικτιῶνος ἐτέχθη τῇ βασιλεῖ νιός, ὃν ἐπωνόμασεν Λέοντα· καὶ μαθὼν ὁ βασιλεὺς καταλιπὼν 5 τὴν μητέρα αὐτοῦ ἐν τοῖς Θερμοῖς σὺν πάσῃ τῇ βασιλικῇ P. 398 τάξει καὶ τοῖς ἄρχουσιν, δρομαῖος εἰς τὴν πόλιν ὑπέστρεψεν. εὐρῶσα δὲ διορίαν ἣ τούτου μήτηρ προσελάλησεν καὶ ὑπέστυρεν δωρεαῖς καὶ ὑποσχέσεσι τοὺς τῶν ταγμάτων ἄρχοντας πρὸς τὸ καθελεῖν τὸν νιὸν αὐτῆς, καὶ μονοκρατορῆσαι αὐτήν, 10 τοὺς μὲν δι' αὐτῆς θωπεύσασα, τοὺς δὲ διὰ τῶν ἀνθρωπῶν αὐτῆς, καὶ εἰλκυσεν πάντας πρὸς αὐτήν, καὶ ἐξεδέχετο ἡμέραν εὐρεῖν ἐπιτήδειον. ἐν δὲ τῇ Ῥώμῃ τελευτήσαντος πάπα Ἀδριανοῦ, χειροτονεῖται Λέων, ἀνὴρ τιμιώτατος καὶ κατὰ πάντα αἰδέσιμος. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς 15 κατὰ Ἀράβων, ἔχων μεθ' αὐτοῦ Σταυράκιον τὸν πατρίκιον B καὶ λοιποὺς φίλους τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ ἐκλογὴν μονοζώων στρατιωτῶν ἐξ ἀμφοτέρων θεμάτων χιλιάδας εἴκοσι. ἰδόντες δὲ οἱ περὶ Σταυράκιον τὴν προθυμίαν τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ βασιλέως, ἐφοβήθησαν, μήπως πολεμήσας νικήσῃ καὶ ἀστοχή- 20 σωσι τῆς κατ' αὐτοῦ βουλῆς. καὶ δωροδοκήσαντες τοὺς τῆς

3. θερμίσαι Α. 7. ἐπὶ τ. π. Α.

A.C. 789 Romae episcopi Leonis annis prius.

Hoc anno mense Septembri imperator una cum matre thermarum aquis recreandus Prusam se contulit. mense subinde Octobri quintae indictionis, filium, quem Leoneum nominavit, ex coniuge suscepit, quo nuncio ad eum delato, matrem suam in thormis una cum omni imperatorio comitatu et aulicis relinquens, festinus in urbem retro cessit. ibi tempus accommodum Irene nacta cum ordinum militarium ducibus colloquium habuit, et qua muneribus in eos sparis, qua promissis maioribus, abrogato filio summam imperii ut sibi committerent, induxit, atque ita cunctos partim suis ipsius illecebris, partim familiarium suorum suasis motos et illectos in suas partes transtulit, subindeque diem opportunum censuit expectandum. porro Adriano papa defuncto, Leo, vir omni honore ac veneratione dignus, in eius locum Romae suffectus est. mense autem Martio imperator Stauracium patricium et reliquos matris amicos in comitatu habens, cum selectorum ex utrisque thematibus levis armaturae militum viginti millibus adversus Arabes movit. coniurationis porro cum Stauracio iuitae conscii tam militum quam imperatoris ad pugnam alacritate comperta, veriti ne, si imperator vicisset, ipsi proposito sibi consilio exciderent, positis in excubiis milites donis corruperunt, ut falso as-

βίγλας ἐπεισαν αὐτοὺς ψεύσασθαι, ὅτι ἔφυγον οἱ Σαρακηνοί. ὁ γοῦν βασιλεὺς πολλὰ λυπηθεὶς, ἄπρακτος εἰς τὴν πόλιν εἰσῆλθεν. καὶ τῇ πρώτῃ τοῦ Μαΐου μηνὸς τέθνηκεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Λέων, καὶ ἐθρήνησεν αὐτὸν σφόδρα. τῇ δὲ 15 ἱ' τοῦ 5' Ἰουνίου μηνός, ἰνδικτιῶνι ε', ἐξ ἱππικῶν ἀγῶνος περάσαντος τοῦ βασιλέως ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαντι ἐπέρασαν κατ' αὐτοῦ οἱ τῶν ταγμάτων προλαλημένοι, ὥστε πιάσαι αὐτόν. ὁ δὲ τοῦτο μαθὼν, εἰσῆλθεν εἰς τὸ χιλάνδιον αὐτοῦ, καὶ ἐπέρασεν εἰς Πύλας, βουλόμενος εἰς τὸ θέμα τῶν ἀνατολικῶν προσφυγεῖν. 10 συνῆσαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ τῆς μητρὸς αὐτοῦ φίλοι ἀγνοοῦμενοι παρ' αὐτοῦ. ἐξῆλθεν δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἕως τοῦ Τριτωνος. συμβουλευσάμενοι δὲ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι τῆς μητρὸς αὐτοῦ, εἶπον πρὸς ἑαυτούς· ἐὰν ἐπισωρευθῇ αὐτῷ λαός, οὐκ ἔτι κυριεύεται, καὶ οὐ λανθάνομεν αὐτόν καὶ ἀπολεῖ ἡμᾶς. 15 καὶ ἡ μήτηρ δὲ αὐτοῦ ἐπισωρεύσασα ἐν τοῖς Ἐλευθερίοις τοῖς 10 τῶν ταγμάτων προλαληθέντας αὐτῇ, εἰσῆλθεν ἐν τῷ παλατίῳ, καὶ μαθοῦσα τὴν τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν βασιλέα συνδρομὴν, ἐφοβήθη λίαν, καὶ ἐσκέπτετο ἀπολῦσαι ἐπισκόπους πρὸς αὐτόν, καὶ λαβεῖν λόγον, καὶ καθίσαι εἰς γωνίαν. ἔγραψεν δὲ V. 317 20 λάθρα πρὸς τοὺς συνόντας αὐτῷ φίλους αὐτῆς· ὅτι εἰ μὴ ποιήσετε τίνα τρόπον, καὶ παραδώσετε αὐτόν, τοὺς λόγους,

2. ὁ γοῦν βασις. A, ὁ δὲ β. vulg. 5. Ἰουλίου A. 7. fort. προλειλαγμ. 13. ἐὰν σωρευθῇ αὐτοῦ λαός A. 14. αὐτὸν A 2, αὐτοῦ f, αὐτῷ vulg. 21. ποιήσετε A, ποιήσητε vulg. παραδώσετε A, παραδόσγητε vulg.

sererent, Saracenos aufugisse. quare graviter iratus imperator re infecta in urbem se recepit. mensis vero Maii die primo Leo filius eius moritur, cuius funus multo lacrimarum imbre prosequutus est. caeterum Iunii mensis die decimo septimo, indictione quinta, imperatore post equestre circi spectaculum ad sanctum Mamantem traieunte, ordinum pariter, quos diximus, duces obviam facti eum comprehendere moliti sunt. conspecto periculo chelando vectus, Pylas traiecit, in orientalium thema confugere meditatus. porro homines matris amicissimi, quos ille ignorabat, ipsum comitabantur, sed et uxor ad Tritonem usque subsequuta est. tunc comites eius matris amici consilio inter se inito, dixerunt: si reliqui milites ad imperatorem unquam confluerint, in libertatem asseret se, atque ubi consilium nostrum deprehenderit, confestim nos perdet. mater autem eius collectis ad Eleutheria, quos memoravimus, ex ordinibus universis, palatium ingressa est, et cum rescisset populi ad imperatorem concurrentis numerum, graviter extimuit, iamque de mittendis ad eum episcopis, per quos securitate ab eo impetrata in domus angulum privata

οὓς ἔχετε μετ' ἐμοῦ, μηνῦσαι ἔχω τῷ βασιλεῖ. οἱ δὲ φοβη-
θέντες, ἐκράτησαν αὐτὸν εἰς παρακλήσιν, καὶ εἰσενέγκαντες
εἰς χιλάνδιον κατέλαβον ἐν τῇ πόλει τῷ σαββάτῳ πρωτὶ τῇ ἰε'
τοῦ αὐτοῦ μηνός. καὶ ἀπέκλεισαν αὐτὸν ἐν τῇ πορφύρᾳ, ἐνθα
P. 399 ἐγενήθη. καὶ περὶ ὧραν ἐννάτην ἐκτυφλοῦσιν αὐτὸν δεινῶς 5
καὶ ἀνιάτως πρὸς τὸ ἀποθανεῖν αὐτόν, γνώμη τῆς μητρὸς
αὐτοῦ καὶ τῶν συμβούλων αὐτῆς. ἐσκοτίσθη δὲ ὁ ἥλιος ἐπὶ
ἡμέρας ιζ' καὶ οὐκ ἔδωκε τὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ, ὥστε πλανᾶσθαι
τὰ πλοῖα καὶ φέρεσθαι, καὶ πάντας λέγειν καὶ ὁμολογεῖν, ὅτι
διὰ τὴν τοῦ βασιλέως τυφλώσιν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέ- 10
θετο· καὶ οὕτως κρατεῖ Εἰρήνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

Τῷ δ' αὐτῷ ἔτει καὶ οἱ ἐν τῇ 'Ρώμῃ συγγενεῖς τοῦ μα-
καρίου πάπα Ἀδριανοῦ συγκινήσαντες τὸν λαόν, ἐστασίωσαν
κατὰ Λέοντος τοῦ πάπα, καὶ κρατήσαντες ἐτύφλωσαν αὐτόν·
Bου μέντοι ἡδυνήθησαν τελῶς οβέσαι τὸ φῶς αὐτοῦ, τῶν 15
τυφλωσάντων αὐτόν φιλανθρώπων ὄντων, καὶ φεισασμένων
αὐτοῦ. ὁ δὲ προσφυγὼν τῷ ἑγγί τῶν Φράγγων Καρούλῳ,
ἡμύνατο τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ πικρῶς, καὶ πάλιν ἀποκατέστη-
σεν αὐτόν εἰς τὸν ἴδιον θρόνον, γενομένης τῆς 'Ρώμης ἀπ'
ἐκείνου τοῦ καιροῦ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν Φράγγων. ὁ δὲ 20

3. πρωτὶ add. ex A. 4. ἐνθα A, ἐν ἡ vulg. 5. αὐτόν add.
ex A, item καὶ ἀνιάτως. 10. τοῦ add. ex A. 12. ἐν τῇ
'Ρώμῃ A, τῆς 'Ρώμης vulg. 17. αὐτοῦ A, αὐτῷ vulg. 18.
αὐτοῦ add. ex A. ἀποκατέστ. A, κατέστ. vulg. 20. τοῦ
add. ex A.

secederet, meditabatur. prius tamen ad amicos, qui cum filio erant,
scripsit. nisi rationem qua filium mihi tradatis, inieritis, colloquia
inter nos habita ipsi aperiā. illi timore correpti, Constantinum pre-
cibus vacantem comprehendunt, et chelandio ab ipsis impositus, sab-
bato mensis eiusdem die decimo quinto in urbem summo mane dedu-
ctum, in porphyra, qua primum in lucem prodiit, includunt, et circa
horam nonam tanta humanitate illi oculos confodere ex matris et
consiliariorum eius sententia, ut pene mortem inferrent. sol tunc per
dies septemdecim nulla radiorum emissā luce ita obscuratus est, ut
errantia per mare navigia temere circumferrentur, omnesque palam
assererent, ob imperatoris excaecationem solem se suis radiis abdi-
casse. ita mater eius Irene imperium obtinuit.

Eodem etiam anno beati Adriani papae Romani affines tumultu
in Leonem papam excitato, oculis eum mulctaverunt. verum cum
homines ad eum excaecandum deputati, misericordia ducti, ei peper-
cissent aliquatenus, haud ei penitus oculorum lumen extinctum est.
Leo subinde ad Carolum Francorum regem confugit: rex eius adver-
sarios graviter ultus in propriam sedem eum iterum restituit, et sub

τὸν Κάρουλον ἀμειβόμενος, ἔσπευσεν αὐτὸν εἰς βασιλεία Ῥωμαίων ἐν τῷ κατ' τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρον, χρίσας ἐλαίῳ ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, καὶ περιβυλὼν βασιλικὴν ἐσθῆτα καὶ στέφος, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κέ, ἰνδικτιῶνι ἐννάτῃ.

5 Ῥωμαίων βασιλίσσης Εἰρήνης πάλιν ἔτος α'.

A.M. 6290

Τούτῳ τῷ ἔτει κρατήσασα Εἰρήνη τὴν βασιλείαν, παραν- C
τικά ἀποστέλλει Λωρόθεον τὸν ἡγούμενον Χρυσοπόλεως καὶ
Κωνσταντῖνον χαρτοφύλακα τῆς μεγάλης ἐκκλησίας πρὸς
Ἀβιμέλεχ ληϊζόμενον τὰ μέρη Καππαδοκίας καὶ Γαλατίας,
10 πρεσβευομένη περὶ εἰρήνης· οὐ γέγονεν δέ, καὶ τῷ Νοεμβρίῳ
μηνὶ τινες νεωτερίσται φρουρουμένοις τοῖς υἱοῖς τοῦ Θεομά- D
χου Κωνσταντίνου ἐν τῷ παλατίῳ τῶν Θεραπειᾶς, πείθουσιν
αὐτοὺς προσφυγεῖν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, καὶ δῆθεν αἰτήσασθαι
ἀσφάλειαν τῆς μετὰ ταῦτα ἀβλαβείας αὐτῶν, ὥς διὰ τοιαύ-
15 τῆς προφάσεως ἀναγορεῦσαι ἐξ αὐτῶν βασιλεία. καὶ πολλοῦ
λαοῦ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προσδραμόντος, εἰσελθὼν Ἀέτιος ὁ εὐ-
νοῦχος πατριῆς ἐξήγαγεν αὐτούς, λόγῳ μηδενὸς αὐτοῖς προ-
σχόντος, καὶ ἐξώρισεν αὐτοὺς εἰς Ἀθήνας. οἱ δὲ δύο πατρι-
κιοὶ, ὁ τε Σταυράκιος καὶ Ἀέτιος, ἐπιστήθιοι ὄντες τῆς βα-
20 σιλίσσης, γεγόνاسι κατ' ἀλλήλων, ὥστε φανερώς τὴν ἔχθραν

3. ἀπὸ κεφ. A, ἀπὸ τῆς κ. vulg.

4. μηνὶ Δεκ. A, τῷ Δεκ.

vulg. 10. καὶ add. ex A.

τῷ Ὀκτωβρίῳ A.

13. αὐτοῦς

A, αὐτοῖς vulg.

μεγάλῃ add. ex A.

15. ἐξ αὐτῶν add.

ex A.

id tempus primum ac deinceps in Francorum potestatem Roma cessit. Leo Carolo regi vicem relaturus, cum capite ad limos usque pedes oleo perunctum in sancti apostoli aede imperatorem salutatum corona redimivit, imperatoria veste circumdedit, et capitis ornamenta contulit, mensis Decembris die vicesimo quinto, indictione nona.

Romanorum imperatricis Irenae secundo annus primus.

A.C. 790

Hoc anno imperatrix Irene imperio potita, Dorotheum, Chrysopo-
leus praepositum, et Constantinum magnae ecclesiae chartophylacem,
ab Abimelech Cappadociae et Galatae provincias hostiliter depopu-
lantem, de pace cum eo componenda legatos misit: sed incassum abi-
iere de pace tractatus. Novembri mense nonnulli rerum novandarum
cupidi, filii dei hostis Constantini ad Therapiae palatium sub custo-
dia detenti, ad magnam ecclesiam ut confugiant, ibique propriae se-
curitatis in futurum cautionem petant, ut videlicet huius rei obtentu
aliquem ex eis imperatorem populus salutaret, auctores fiunt. populo
igitur turmatim ad ecclesiam confluyente, Actius eunuchus ingressus,
fide ipsis data, nullo incolunitati eorum providente, ipsos eduxit, et
Athenas exules deportari commisit. caeterum duo patricii Stauracius
et Actius, imperatricis inimici, eo discordiarum processerunt, ut inimi-

P. 400 ἐπιδεικνύσθαι, ἀμφότεροι σκοπὸν ἔχοντες μετὰ θάνατον αὐτῆς τοῖς ἰδίοις συγγενέσι τὴν βασιλείαν περιποιήσασθαι.

A. M. 629¹ Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν ὁ Ἀβιμέλεχ κατὰ Ῥωμανίας, καὶ V. 318 ἀποστείλας κοῦρσον μονοζώνων, κατῆλθεν ἕως τῶν Μαγγάνων. καὶ ἐπιφθάσαντες ἐν τοῖς σταυλοῖς Σταυρακίου τοὺς 5 ἑπous, καὶ τὴν βασιλικὴν προμοσέλλαν λαβὼν, ὑπέστρεψεν ἀβλαβῶς· καὶ οἱ λοιποὶ κατῆλθον ἕως Ἀνδίας καὶ πολλὴν αἰχμαλωσίαν ἔλαβον. κοῦρσον δὲ αὐτῶν ἕτερον ἐκδραμόν καὶ B ἐπιπεσὸν Παύλῳ πατρικίῳ καὶ κόμητι τοῦ Ὀψικίου σὺν ὄλῳ τῷ θέματι αὐτοῦ καὶ τοῖς ὀπιμῶτοις, πολλὴν κοπὴν εἰς αὐ- 10 τοὺς ἐποίησεν. ἀπῆραν δὲ καὶ τὸ τοῦλδον αὐτῶν, ὑπέστρεψεν καὶ αὐτό, τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ τῆς ζ' Ἰνδικτιῶνος, ἤβον- λήθη Ἀκάμηρος ὁ τῶν Σλαβίνων τῆς Ἑλεζητίας ἄρχων νυχθεὶς ὑπὸ τῶν Ἑλλαδικῶν ἐξαγαγεῖν τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου, καὶ προχειρίσασθαι ἐξ αὐτῶν βασιλέα. γνοῦσα δὲ τοῦτο 15 ἡ βασιλισσα Εἰρήνη, ἀποστέλλει πρὸς τὸν πατρίκιον Κωνσταντῖνον τὸν Σεραντάπηχον Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ σπαθάριον C ὄντα καὶ ἀνεψιὸν αὐτῆς, καὶ πάντας ἐτύφλωσεν, καὶ διεσκέδασεν τὴν κατ' αὐτῆς βουλὴν αὐτῶν. τοῦ δὲ ἁγίου πᾶσχα τῇ δευτέρᾳ

1. ἔχοντες add. ex A. 3. ὁ add. ex A. 4. Μαγγάνων A.
8. ἐκδραμόν καὶ ἐπιπεσὸν A, ἐκδραμών καὶ ἐπιπείων vulg.
9. Παύλῳ A, Πέτρῳ τῷ vulg. 11. ἀπῆραν A, ἐπῆραν vulg.
12. καὶ αὐτό A, καὶ αὐτὸν vulg. 13. ἀκολουθεῖ A. 17. Στα-
ραν. A.

cos invicem palam se professi fuerint: etenim uterque de Imperio familiae suae ac sanguine sibi post Irenes mortem conciliando sententiam animo proposuerat.

A. C. 79¹ Hoc anno Abimelech in Romaniam suscepta protectione cum praedatoris militum expeditorum turmis adusque Mangana penetravit. inde vero ex improvise in Stauracii stabula irruens, eius equis, nec non ipso, quo imperatrix vehebatur, equitatu raptis, citra damnum pedem retulit. caeteri vero in Lydiam usque penetrantes, maximam praedam inde reportaverunt. alterum autem eorum agmen excursionibus exercitatum, in Paulum patricium Opsicii comitem iucidens, multa caede in universum exercitum et eius optimates debacchatum est, et accepto belli toto apparatu, ipsum postmodum restituit et ad suos remisit. mense autem Martio indictionis septimae Acamerus Sclavinorum Belzetiae princeps a Graecis quibusdam excitus filios Constantini in libertatem asserere molitus, ex eis nonneminem imperatorem creare statuit; quod ubi imperatrix Irene accepit, ad Constantinum, cognomento Serantapechum, patricium eius filium, qui tum spatharius erat et imperatricis ipsius nepos, Theophylactum misit, qui omnes oculis orbavit: atque ita paratam in se coniurationem dissipavit. san-

ἡμέρῃ προῆλθεν ἡ βασιλίσσα ἀπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐπὶ
 ὀχλήματος χρυσοῦ ἐποχουμένη τέσσαρσιν ἵπποις λευκοῖς συρμέ-
 νου, καὶ ὑπὸ τεσσαρῶν πατρικίων κρατουμένου, φημὶ δὴ Βαρ-
 δάνου στρατηγού Θρακησίων καὶ Σισιννίου στρατηγού τῆς
 5 Θράκης καὶ Νικήτα δομεστίκον τῶν σχολῶν καὶ Κωνσταντί-
 νου τοῦ Βόηλα, ῥέψασα ὑπατεῖαν ἀφ' ὁνόως. τῷ δὲ Μαιῷ
 μηνὶ ἐνόσησεν ἡ βασιλίσσα παραπλησίον θανάτου· καὶ ἐπέ-
 τελεν ἡ ἔρις τῶν εὐνούχων. Ἀέτιος δὲ προσελάβετο Νική-
 ταν τὸν πατρικίον καὶ δομεστίκον τῶν σχολῶν, καὶ ἀντέπιπτεν D
 10 δεινῶς τῷ Σταυρακίῳ, πείθοντες καὶ τὴν βασιλίσσαν, ὅτι τοῦ
 κράτους ἐφίεται· καὶ θυμωθεῖσα δεινῶς αὐτῷ ἐπηνέχθη ἐν
 τῷ παλατίῳ τοῦ Ἱερείου εἰποῦσα· μούλτων καὶ στάσεων φρον-
 τιστὴν αὐτὸν εἶναι, καὶ ἑαυτῷ προξενούντα ταχίστην ἀπώ-
 λειαν. ὁ δὲ προσαπολογησάμενος αὐτῇ, ἡσφαλίζετο ἑαυτὸν·
 15 ἐμαίνετο δὲ κατὰ Ἀετίου καὶ Νικήτα, τῶν προρρηθέντων πα-
 τρικίων.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Φεβρουαρίῳ, ἰνδικτιῶν ἡ', ὁ Α. Μ. Γαγα
 Σταυράκιος προρρηθεὶς τυραννίδα καὶ στάσις κατὰ τὴν βα- P. 401
 σιλεύουσαν πόλιν συνεσκευάζεν, τοὺς ἐν αὐτῇ σχολιαρίους καὶ

4. Θρακησίων] τῆς Θράκης Α. 5. Νικήτα Α, Νικήτου vulg.
 7. ἐπέπιπτεν Α. 9. ἀντέπιπτόν τινες Α. 11. ἐπηνέχθη Α,
 ἐπέρχεται vulg. 14. ἡσφ. Α, εἰσφ. vulg. 15. Νικήτα, τῶν
 πρ. Α, Νικήτου προρρ. vulg. 19 συνεσκευάζεν Α α, συνέζευ-
 ξεν vulg.

cti vero paschatis feria secunda Imperatrix a sanctorum apostolorum
 aede processum solemnem fecit, curru aureo, quem quatuor equi can-
 didi trahebant, vecta: currum regebant patricii quatuor, Bardanes, in-
 quam, Thracensium dux, Sisinnius ipsius Thraciae pariter dux, Nice-
 tas scholarum domesticus et Constantinus Boelas; ipsa imperatrix con-
 sulari more munera in populum spargebat. mense Maio imperatrix
 adeo graviter infirmata est, ut morti quam proximam dixerint, ex
 quo inter eunuchos invidia et dissensio succrevit. Aetius autem
 ascito sibi Niceta patricio et scholarum domestico Stauracio se forti-
 ter opponebat et adversabatur, adeo ut eum imperii ambitione te-
 ueri in imperatricis animum inducere potuerint. illa impotens irae
 ad Hierii palatium se contulit, dicens, ipsum tumultum et seditio-
 num inventorem et auctorem, propriam sibi perniciem conciliaturum.
 at ipse defeusione sui suscepta, causam propriam apud imperatricem
 et pro iure suo tutabatur, in Aetium itaque et Nicetam praefatos
 patricos rabiem suam convertit.

Hoc anno, mense Februario, indictione octava memoratus Stau- A. C. 792
 racius scholariorum et excubitorum unaque ductorum animis donis ac
 muneribus sibi conciliatis, seditionem atque rebellionem in ipsam

ἐξκουβίτωρας ἅμα τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶν δεξιούμενος χρήμασι καὶ δωρεαῖς. Εἰρήνη δὲ ἡ εὐσεβῆς σιλέντιον ποιήσασα ἐν τῇ Ἰουστινιανοῦ τρικλίνῳ, πάντα στρατευόμενον ἐκώλυσεν προσπελάζειν τῇ Σταυρακίῳ. καὶ οὕτως ἔτυχεν μικρῶς εὐταξίας καὶ πράγματα. Αἰτίος δὲ ὁ προφηθεὶς καὶ Νικήτας σὺν ἄλλοις 5 τοῖς τοῖς κατηγωνίζοντο Σταυρακίου. ὁ δὲ καρδιόπληκτος γενόμενος αἷμα διὰ τοῦ στόματος ἀνῆξεν ἀφρωδὲς ἐκ τῶν κατὰ θώρακα καὶ πνεύμονα μορίων. τοῦτο οἱ ἱατροὶ θεασάμενοι θανάσιμον ἀπεφῆναντο· οἱ δὲ λοιποὶ κόλακες καὶ ἀνόητοι, οὐ μόνον ἱατροί, ἀλλὰ καὶ τινες ἀμόναχοι μοναχοὶ καὶ ἰογόητες, ἐπειθον ὄρκους ἕως τῆς αὐτῆς ἡμέρας τῆς τελευτῆς αὐτοῦ, ἡ γέγονεν κατὰ τὸν Ἰούνιον μῆνα τῆς αὐτῆς ὁγδόης 10 V. 319 Ἰνδικτιῶνος ἡμέρᾳ τρίτῃ, ὅτι ζήσεται καὶ βασιλεύσει. οἷς ὑπερρεϊδόμενος στάσιν ἐν ταῖς Καππαδοκίαις συνεσκευασεν κατὰ Αἰτίου γενέσθαι, ἣν οὐκ ᾔξιώθη ζῶν ἀκοῦσαι· μετὰ 15 γὰρ δύο ἡμέρας τοῦ θανεῖν αὐτόν, κατέλαβεν ἡ περὶ τούτου φάσις· καὶ οἱ στασιασταὶ συλληφθέντες ἐξορίας καὶ τιμω- C ραίαις ὑπεβλήθησαν.

A. M. 6293 Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κέ', Ἰνδικτιῶνι θ', Κά- ρουλος ὁ τῶν Φράγγων ῥῆξ ἐστέφθη ὑπὸ Λέοντος τοῦ πάπα· 20

2. ἡ εὐσεβῆς om. f.
κόλ. καὶ ἀνόητοι A, κόλ. ἀνόητοι vulg.
add. καὶ σπουδαῖται. 14. ὑπερρεϊδόμενος A, ὑπερρεϊδ. vulg.
16. περὶ add. ex A.

6. Σταυρακίου A, Σταυρακίῳ vulg.
9. post μοναχοὶ A a f
14. ὑπερρεϊδόμενος A, ὑπερρεϊδ. vulg.

imperantem urbem commovit. piissima vero Irene senatu ad Iustinianum triclinium indicto, singulos quosque in militia mereri solitos ad Stauracium accedere prohibuit, ex quo rerum tranquillitas ad breve tempus emersit. Aetius autem, quem diximus, ac Nicetas cum aliis quibusdam Stauracium insectabantur. interim ille corle sideratus, sanguinem spumose thuracis et pulmonis partibus emissum ore evomens medicis ad spectaculum confluentibus murtis argumentum dedit inevitabile, quamvis in adversum reliqui adulatores insani, haud medici tantum, sed et irreligiosi monachi et praestigiatōres ad ultimum obitus ipsius diem, qui mensis Iunii indictionis eiusdem octavae tertius fuit, illum diutius victurum et imperio putitūrum temere affirmarent. his ille vaticiniorum ludicris delectatus, seditionem in Capadocia Aetio perdendo commoveri disposuit, cuius exitum ut audiret, minime sors contulit. post duos quippe ab eius obitu dies, de illa primus advenit nuncius, et in seditionis auctores comprehensos exiliis et suppliciis animadversum est.

A. C. 793 Hoc anno, quo indictio nona numerata est, mensis Decembris die vicesimo quinto, Francorum rex Carolus a Leone papa coronatus est, Siciliamque classe aduriri mediatas, consilium mutavit, cum

καὶ βουληθεὶς κατὰ Σικελίαν στόλῳ παρατάξασθαι μετεβλήθη, ζευχθῆναι μᾶλλον Εἰρήνῃ βουληθεὶς, πρέσβεις εἰς τοῦτο πέμψας τῷ ἐπιόντι χρόνῳ Ἰνδικτιῶνι ι'. τῷ δὲ Μαρτίῳ μηνὶ τῆς 3' Ἰνδικτιῶνος Εἰρήνῃ ἢ εὐσεβῆς Βυζαντινοὺς τοὺς πολιτικούς 5 ἐχαρίσατο φόρους, καὶ τῆς Ἀβύδου καὶ τοῦ Ἱεροῦ τὰ λεγομένα κομμέρκια ἐκούφισεν, μεγάλως ἐπὶ τοῖτοις σὺν ἄλλοις πολλοῖς εὐχαριστηθῆῖσα εὐεργετήμασι. D

Τούτῃ τῷ ἔτει Ἀέτιος ὁ πατρίκιος ἀπαλλαγείς Σταυρα- A.M. 6294
κίου καὶ ἀπομεριμνήσας, τὸ κράτος εἰς τὸν ἴδιον ἀδελφὸν με-
10 τενέγκαι ἔσπευδεν, ὃν καὶ προεβύλετο μονοστράτηγον εἰς τὴν
Θράκην καὶ Μακεδονίαν, αὐτὸς τὰ περατικά θέματα κατέχων
ἀνατολικούς καὶ τὴν Ὀψίκην ἐπάρσεως οὖν μεστὸς ὑπάρχων,
τοὺς ἐν τέλει ἄρχοντας κατεντέλιζων, ἀντ' οὐδενὸς ἐλογί-
ζετο· οἱ καὶ λυπηθέντες κατ' αὐτοῦ σφόδρα σιάσιν κατὰ τῆς P. 402
15 βυσιλίσσης μελετήσαντες, εἰς ἔργον ἐξήνεγκαν. ἔφθυσαν δὲ
καὶ οἱ ἀποσταλέντες παρὰ Καρούλου ἀποκρισάμενοι καὶ τοῦ
πάπα Λέοντος πρὸς τὴν Εἰρήνην, αἰτούμενοι ζευχθῆναι αὐτὴν
τῷ Καρούλῳ πρὸς γάμον, καὶ ἐνωσαὶ τὰ ἐῖπα καὶ τὰ ἐσπέρια,
ἧτις ὑπήκουσεν ἄν, εἰ μὴ Ἀέτιος οὗτος ὁ πολλάκις ῥηθεὶς
20 ἐκώλυσεν, παραδυναστεύων καὶ τὸ κράτος εἰς τὸν ἴδιον ἀδελ-
φὸν σφετεριζόμενος.

10. ὃν καὶ προεβ. A, ὃ καὶ προσεβ. vulg. εἰς τὴν A, εἰς vulg.

12. τὸ Ὀψίκιον A, τὴν Ὀψίκην vulg. 16. καὶ prius add. ex A.

19. μὴ Ἀέτιος A, μὴ ὁ Ἀ. vulg. ῥηθεὶς add. ex A.

Irene coniugium et pacem contrahere animo gerens, cuius gratia in-
sequente anno indictione nimirum decima legatos destinauit. mense
porro Martii indictionis nonae piissima Irene Byzantiis civilia remisit
vectigalia, et ea quae apud Abydum et Hierum dicuntur commercia
ex parte relaxavit, pro quibus aliisque plurimis beneficiis populus
maximas ei grates retulit.

Hoc anno Aetius patricius Stauracii metu liber, et ab ea cura A. C. 794
exoneratus, summam imperii potestatem in fratrem suum transferre
operam omnem adhibebat, qua de causa supremum exercitus ducem
per Thraciam et Macedoniam eum institui curaverat, ipse qui orien-
tallum et Opsicianorum themata trans fretum posita regabat. tali ar-
rogantia plenus et exaestuans, procures ad dignitates evectos despi-
ciens, reliquos nihili aestimandos opinabatur. quare graviter irati,
seditionem in imperatricem parantes, eam ad finem perducere mo-
liti sunt. porro apocrisarii a Carolo et a Leone papa missi Irenem
Carolo matrimonio coniungendam, atque ita orientis et occidentis im-
peria in unum componenda postulantes advenerunt, quibus ipsa as-
sensus erat, si non Aetius iste post imperatricem, ut saepe memo-
ravimus, cuncta administrans, ac imperium in fratrem transferre me-
ditatus, eius se consiliis opposuisset.

Theophanes.

A.M. 6295

Ῥωμαίων βασιλέως Νικηφόρου ἔτος α'.

B

Τούτῃ τῇ ἔτει, μηνὶ Ὀκτωβρίῳ λα', ἡνδικτιῶνι ια', ὥριε
 ρυκτερινῇ δ', ἐπιφωσκούσης ἡμέρας δευτέρας, Νικηφόρος πα-
 τρικός καὶ γενικός λογοθέτης ἐνθράννησεν κατὰ τῆς εὐσεβε-
 στάτης Ἀνυούσσης Εἰρήνης, Θεοῦ μὲν συγχωρήσαντος ἀφάτοις 5
 κρίμασιν διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν ἡμῶν, συνεργούντων δὲ αὐ-
 τῶν Νικήτα πατρικίου καὶ δομεστίκου τῶν σχολῶν, καὶ Σι-
 σιγγίου πατρικίου καὶ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τῶν δολερῶν καὶ ἐπι-
 ὄρκων Τριφυλλίων. συνῆσαν δὲ αὐτοῖς καὶ Λέων πατρικός
 C καὶ κοιαιίστωρ ὁ Σεραυτίπης καὶ Γρηγόριος ὁ πατρικός ὁ 10
 Μουσουλαικὸς καὶ Θεόκτιστος ὁ πατρικός καὶ κοιαιίστωρ, καὶ
 Πέτρος πατρικός, ἀπατήσαντες καὶ τινες τῶν ἀρχόντων τοῦ
 λαοῦ τῶν ταγματίων. καταλαβόντες δὲ τὴν λεγομένην Χαλ-
 κῆν, καὶ τοὺς φύλακας ἀθρόως ψευδῶς ἀπατήσαντες, ἔπεισαν,
 V. 320 ὅτι παρ' αὐτῆς ἀπεστάλησαν ἀναγορεῖσαι βασιλεῖα τὸν αὐτὸν 15
 Νικηφόρον, διὰ τὸ τὸν πατρικίον Ἀέτιον βιάζεσθαι αὐτὴν
 τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν Λέοντι ἀναγορεῦσαι βασιλεῖα. οἱ δὲ πι-
 στεύσαντες τῇ τηλικούτῃ ψεύδει, συνανηγόρευσαν βασιλεῖα τὸν
 τύραννον. οὕτως οὖν ἐπὶ τὸ μέγα παλάτιον ἐλθόντες οἱ αὐ-
 τοὶ πατρικοί, εἰσῆλθον ἐν αὐτῇ. κάκειθεν ἀποστείλαντες καθ' 20

5. Ἀνυούσσης add. ex A.

7. Νικήτα A, Νικήτου vulg.

10.

καὶ κοιαιίστωρ add. ex A.

ὁ Μουσ. — — Πέτρ. patr. om. A.

12. αὐτοῦς καὶ τινες e.

14. ἀπατήσαντες A, ἀπατήσ. vulg.

16. τὸν patr. A, τὸν αὐτὸν patr. vulg.

18. τῇ τηλικούτῃ ψεύ-

δει A, τὸ τηλικούτο ψεύδος vulg.

A. C. 795

Romanorum imperatoris Nicephori annus primus.

Hoc anno mensis Octobris die tricesimo primo, indictione nude-
 ciusa, hora noctis quarta illucescentis feriae secundae, Nicéphorus pa-
 tricius et generalis logotheta, in piissimam Irenem, deo delictorum
 nostrorum multitudine irritato, et ineffabilibus suis iudiciis ita per-
 mittente, tyrannidem excitavit, adiutoribus ad id usus Niceta patri-
 cio et scholarum domestico et Sisinnio similiter patricio eius fratre
 dolosis et perniciis Triphylliis. adiunxere se illis Leo patricius et
 quaestor Serantapechus et Gregorius patricius, Masulacii filius, et
 Theoctistus patricius et quaestor et Petrus patricius, qui quosdam ex
 ducibus militarium ordinum in partes suas fraudulenter pertraxerunt.
 postremum autem occupata, quae Chalce dicitur, custodes aliud cogi-
 tautes mendaciis deceptos in id inducunt, ut credant, imperatricis
 mandato Nicephorum imperatorem renunciaturus se missos, quae ni-
 mirum a patricio Aetio, ut fratrem eius Leonem invita ad imperium
 promoveat et principem declaret, cogi se experiatur. illi mendacio
 facilem adhibentes fidem, tyrannum salutaverunt imperatorem, atque ita
 palatium maius iidem patricii progressi, in illud se immiserunt. iude

ἄλλης τῆς πόλεως ἀσήμενός τινάς καὶ δούλους, τὴν ἀναγόμενους D
ἐποίησαντο πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, καὶ φύλακας περιέεστησαν
τῇ παλατίῃ τῶν Ἐλευθερίου, ἐν ᾗ συνέβη αὐτὴν εἶναι. ὁρ-
θρου δὲ μετασπειλάμενοι αὐτὴν, κατέκλεισαν ἐν τῇ μεγάλῃ
5 παλατίῃ· καὶ οὕτω προῆλθον ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἐπὶ τὸ
στέψαι τὸν ἀλιτήριον. συνῆλθεν δὲ πᾶν τὸ πλῆθος τῆς πό-
λεως, καὶ πάντες ἐπὶ τοῖς πραττομένοις ἐδυσχέρανον, ἐπαρῶ-
μενοι τὸν στέφανον καὶ τὸν στεφόμενον, καὶ τοὺς τούτοις συγ-
χαίροντας. καὶ οἱ μὲν εὐλαβεῖν καὶ λόγῳ συζῶντες τὴν θείαν
10 κρίσιν ἐθαύμαζον, ὥπως συνεχώρησεν ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως P. 403
ἀθλήσασιν καὶ μαρτυρήσασιν, ὑπὸ συβώτου ἐκβληθῆναι τῶν
εὐνουστῶτων αὐτῆς προσθεμένων αὐτῇ διὰ φιλαργυρίαν, Λέ-
οντος, φημί, πατρικίου καὶ σακελλαρίου τοῦ Σινωπέως, καὶ τῶν
θεοστυγῶν Τριφυλλίων, καὶ τῶν ἀνωτέρω εἰρημένων πατρι-
15 κίων, οἱ τινες δωρεαῖς πλείσταις ὑπ' αὐτῆς κατεπλουτίσθη-
σαν, καὶ πολλάκις συνεσθιόντες αὐτῇ, καὶ κολακείαις μεθ' ὁρ-
κων πείθοντες φρικτῶν πάντων τῶν ἐν κόσμῳ πραγμάτων
ἀναγκαιοτέραις ἡγεῖσθαι τὴν πρὸς αὐτὴν εὐνοίαν. ἄλλοι δὲ
ὡς ἐν ἐκστάσει τῶν γινομένων, οὐκ αἰσθόμενοι τὴν βεβαίωσιν,
20 ὀνειροπολεῖσθαι ἐνόμιζον. ἕτεροι δὲ τῶν εὐ εἰδῶτων στοχά-

1. ἀσήμενός] ἄσης (sic) A. 6. ἀλιτήρ. A, ἀλιτήρ. vulg. 11.
μαρτυρικῶς ἀθλήσασιν A. συβώτου A f, συμβώτου a, συμ-
βώτου vulg. τῶν A, τοῦ vulg. 13. εὐνοῦχου post φημί
add. A a. 14. καὶ τῶν ἀν. εἰρ. πατρ. add. ex A.

viris ex populi faece et servis per totam urbem missis, imperatoris designationem ante noctis medium perfecere, et ad Eleutherii palatium, quo contigit Irenem tunc morari, custodes constituerunt, eamque deinde sub diluculum ex eo loco translata in magno palatio incluserunt: tum vero hominem nefarium coronaturi in magnam ecclesiam profecti sunt. ad eum cum universus populus convenisset, maledictis in eum, qui coronam imponeret, ac qui susciperet, vel qui collactaretur, coniectis, res indigne gestas aegro ferebant. ac pietati quidem et rationi consona viventes divinum sententiam mirabantur, quae permitteret feminam pro rectae fidei defensione nuper decertantem, et plurimos labores passam, a porculatore imperio deturbari, devinctioribus illius amicis ad eum ob avaritiam deficientibus, Leone, inquam, Sinopensi patricio et sacellario, ac deo Invisis Triphylliis et patriciis supra memoratis, qui muneribus ab ea acceptis ditati, et frequentius ad eius mensam blande et cum illecebris invitati, rebus universis, quas mundus exhibet, amicitiam eius praeponebant fore, horrendis etiam iuramentis interpositis, affirmaverant: alii rerum gestarum stupore percussi, quasi de veritate dubii, somniis se deludi

Βλεσθαι, τὴν παρελθοῦσαν ἐνήμερίαν ἐμακάριζον, καὶ τὴν μέλλουσαν βλεσθαι δυστυχίαν διὰ τῆς τυραννίδος ἐθρήνον, μάλιστα δὲ ὅσοι τῆς ποιητρᾶς γνώμης τοῦ τυράννου πείραν τινα προειλήφασιν. κοινὴ δὲ πάντας κατεῖχεν ζῶφωσις καὶ ἀπαράκλητος ἀθυμία, ἵνα μὴ κατὰ μέρος τῆς ἐλλεινῆς τὰ ἀκαλλῆ 5 ῥήματα γράφων μὲνυνω τὸν λόγον. ἦν γὰρ παρὰ φύσιν καὶ τοῦ ἀέρος κατ' αὐτὴν ἀθρόον τὸ κατάστημα συμβὰν σκυθρωπὸν καὶ ἀφώτιστον, καὶ κρύος ἀκατάλλακτον φθινοπωρινῇ ὥρᾳ γενόμενον δηλοῦντα σαφῶς τὴν ἐσομένην αὐτοῦ δυστροφίαν καὶ ἀνύποιστον κάκωσιν, καὶ μάλιστα τοῖς ψηφισαμέ- 10 νοις. τῇ γὰρ ἐπιούσῃ παραλαβὼν τινὰς τῶν πατρικίων ἀνῆλθεν πρὸς τὴν βασιλίδαν φρουρουμένην, ὑποκρινόμενος μὲν τὴν αὐτῇ συνῆθῃ ψευδοχρησιότητα, δι' ἧς καὶ ἡπάτησεν τοὺς πιστούς· ἀπολογούμενος δὲ αὐτῇ, ὡς ἀκουσίως ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀναβιβασθεὶς, καὶ ὡς ἦν ταύτης ἀνόμεκτος, καταρώμενος δὲ 15 τοὺς προβιβάσαντας μὲν αὐτόν, ἐπιβουλευσάντας δὲ αὐτῇ, ὡς ὁ προδότης Ἰούδας τὸν κύριον μετὰ τὸ συνδειπνῆσαι, μιμητὰς δὲ ἐκείνου κατὰ πάντα μαρτυρῶν αὐτοὺς εἶναι· ὑποδεικνύς δὲ καὶ μέλανα ὑποδήματα περικεῖσθαι φιλεῖν παρὰ τοὺς βασιλικοὺς θεσμοὺς διαβιβαιόμενος. Θαρσεῖν δὲ παρῇναι 20

4. κοινὴ A, κοινῇ vulg. 8. κρύους ἀκατάλλακτου vulg. 9. φθινοπωρινῇ ὥρᾳ A, φθινοπωρινῇ ὥρᾳ vulg. 9. αὐτοῦ add. ex A. 12. τὴν αὐτῇ συνῆθῃ ψευδ. A, ὡς ἦν αὐτῇ σύνθετε, ψευδ. vulg. 13. πιστοὺς A, πλείστους vulg. 15. καὶ ὡς ἦν A, ὡς ἦν vulg. 16. τοὺς προβ. — — ἐπιβ. δὲ add. ex A.

arbitrabantur; alii res futuras solertius conlicere docti, praeterita prosperitate laudata, imminuentem sub inducenda tyrannide calamitatem, qui maxime pravam tyranni sententiam fuerant experti, deflebant. generatim dicam omnes mentis caligo solatlique expertis desperatio invaserat, ne, si incompósitos singulorum sermones referam, longiorem efficiam orationem. quin etiam ipsa praeter naturam aeris constitutio, quae illa die visa horrenda et plane obscura fuit, frigusque intolerabile, quod tum, quamvis autumnus esset, ingruerat, futuram huius vecordiam malitiamque minime tolerandam ipsius maxime fautoribus manifesto portendebat. postridie quippe nonnullis patriciis comitatus ad imperatricem sub custodia detentam se contulit, familiarisque sibi benevolentiae fallacem speciem, qua multos decipit, prae se ferens, invitum omnino ad imperium, (ab eius, siquidem aiebat, cupidine alienus erat,) evectum se excusabat, proditoris Iudae instar dominum coena se excipientem tradentis, iis maledicens, qui reginae insidiati ipsi persuasissent, cuius rei testes ipse proprios morum imitatores proferebat. simul autem nigra calceamenta ostentans,

δολιρῶς, καὶ μεθ' ὅρκων περὶ πάσης σωματικῆς ἀναπαύσεως; D
 ἄρμοζούσης δεσποίνῃ παρὰ δούλου, καὶ μηδεμίαν ἡγεῖσθαι
 συμφορὰν τῆς ἐκπτώσεως. παρῇναι δὲ μηδὲν ἀποκρίναι ἀπ'
 αὐτοῦ τῶν βασιλικῶν θησαυρῶν, καὶ κατέκρινε τῆς φιλαργυ-
 5 ρίας τὸ πάθος, κατέχειν μὴ φέρων. ἐνόσει γὰρ αὐτὸ δεινῶς
 πάσας ἐν τῷ χρυσῷ τιθεῖς τὰς ἐλπίδας ὁ παμφάγος. ἡ δὲ
 σοφὴ καὶ θεοφιλὴς Εἰρήνη, καίπερ ὀφείλουσα τῷ τῆς ἀθρόας V. 321
 μεταβολῆς πάθει συνέχεσθαι, ὥς αἶτε γυναῖον οὖσα, ἔφη γεν-
 ναίῃ καὶ συνετῷ φρονήματι πρὸς τὸν χθδὲς μὲν δούλον καὶ
 10 ἐπίορκον, σήμερον δὲ μοχθηρὸν ἀνασειστέην καὶ ἀναιδῆ τύραν-
 νον· ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνθρωπε, θεὸν ἡγοῦμαι τὸν πρὶν ὄφρα γευ- P. 401
 θείσαν ὑψώσαντά με, καὶ ἐπὶ τὸν θρόνον τῆς βασιλείας ἀνα-
 ξίσαν οὖσαν ἀναβιβάσαντά με, καὶ τὴν αἰτίαν τῆς καταιρ-
 σεως ἐμειντῇ προσάπτω καὶ τοῖς ἐμοῖς ἁμαρτήμασιν. ἐν αἷσι
 15 δὲ καὶ κατὰ πάντα τρόπον εἴη τὸ ὄνομα τοῦ κυρίου εὐλογη-
 μένον· κρᾶζουσα τοῦ μόνου βασιλέως τῶν βασιλέων καὶ κυ-
 ρίου τῶν κυρίων, τὸν δὲ τρόπον τῆς σῆς προαγωγῆς τῇ κυ-
 ρίῃ ἀποδίδωμι, οὗ χωρὶς οὐδὲν γενέσθαι πεπίστευκα. τὰς δὲ
 κατὰ σοῦ μοι πολλάκις ἀνεγχεθείσας περὶ τῆς νῦν σοι περι-

5. αὐτὸ Α, αὐτὸς vulg. 7. ἀθρόας Α, ἀθρόως vulg. 8.
 γυναῖον οὖσα Α, γυναῖκα οὖσαν vulg. 12. τῆς add. ex Α.
 13. με add. ex Α. 16. μόνου add. ex Α. 17. τὸν δὲ τρ.
 Α, καὶ τὸν τρ. vulg.

illis praeter imperatoribus mores libenter indul affirmabat. quare
 eam sibi confidere cum iuramentis monitam corporis solatium omne,
 quale decet imperatricem a servo, a se expectare, nullamque perni-
 ciam ex calamitoso huiusmodi casu in eam derivandam timerehorta-
 batur. dauuato praeterea, qui nonnunquam in avaritiam est affectu,
 collectorum ab imperatoribus thesaurorum, quos ipsa sibi retinere non
 posset, nil sibi occultare precabatur. morbo quippo illo gravius la-
 borabat homo auri voracissimus, spem suam omnem in congestas di-
 vitias reponens. sapiens autem et religiosa Irene, cum mulier quau-
 vis subita rerum mutatione turbari debuisset, generoso tamen atque
 prudenti animo eum, qui heri periurus servos, hodie se gravem ex-
 actorem et impudentem tyrannum gerēbat, alloquuta, ego quidem,
 inquit, o homo, orbatam quondam parentibus deum me extulisse, et
 ad imperii thronum licet indignam exexisse certa sum, quapropter
 exactorationis huiusmodi causam mihi delictisque meis ascribo. in
 omnibus itaque et per omnem modum sit nomen domini benedictum.
 solum regem regum omnium et dominorum dominum obtestata, de-
 signationis tuae modum ad ipsum relatum volo, sine cuius nutu nil
 nobis posse contingere credidi. rumores autem de ea, quam nunc

κειμένης ἀξίας ἀλήθεϊς, ὥς τὸ τέλος ἀπέδειξε, τῶν πραγμά-
 Βιτων ἀκούς, ἃς οὐκ ἄγνοεῖς, αἷς εἰ καὶ συναπλήχθην, ἀκωλύ-
 τως εἶχον τοῦ ἀνελεῖν σε. ἀλλὰ τὸ μὲν τοῖς σοῖς ὄρκοις πει-
 θομένη, τὸ δὲ φειδομένη σου πολλοὺς ἐννοήτορας, παρελογη-
 σάμην ἐγὼ θεῷ, καὶ τηνικαῦτα τὰ κατ' ἐμαντὴν ἀποδοῦσα, δι' 5
 οὗ βασιλεῖς βασιλεύουσι καὶ δυνάσται κρατοῦσι γῆς. καὶ τὰ
 νῦν ὥς εὐσεβεῖ σοι καὶ ἐξ αὐτοῦ προβληθέντι, προσκυνῶ σε
 ὡς βασιλεία. καὶ αἰτοῦμαι φείσασθαι μου τῆς ἀσθενείας καὶ
 συγχωρῆσαί μοι τὸν ὑπ' ἐμοῦ κτισθέντα τῶν Ἐλευθερίου ὀλ-
 κων εἰς ψυχαγωγίαν τῆς ἀσυγκρίτου μου συμφορᾶς. ὁ δὲ 10
 ἔφη· καὶ εἰ τοῦτο θέλεις σοι γενέσθαι, ὁμοσόν μοι εἰς πᾶ-
 σαν θεῖαν δύναμιν μὴ ἀποκρύνψαι τι τῶν τῆς βασιλείας θη-
 ςαυρῶν, καὶ πληρῶ σου τὴν αἵτησιν, καὶ πᾶσάν σου θτρα-
 πείαν καὶ ἀνάπαιυσιν ποιῶ. ἡ δὲ ὥμοσεν αὐτῷ εἰς τὰ τίμια
 καὶ ζωοποιὰ ξύλα, ὅτι οὐκ ἀποκρύνψω ἀπὸ σου, ἕως ὁβολοῦ· 15
 ὃ καὶ πεποίηκεν. ὁ δὲ τοῦ ποθουμένου ἐπιτυχῶν, παρενθὺ
 ἐξώρισεν αὐτὴν ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πριγκίπου, ἐν τῇ μονῇ, ἣν
 αὐτὴ ὠκοδόμησεν, ὄντων ἀκμὴν τῶν ἀποκρισιαρίων Καρούλου
 ἐν τῇ πόλει καὶ ὁρώντων τὰ πραττόμενα. ὁ γοῦν παμφάγος
 οὗτος τοῦ κράτους ἐπιλαβόμενος, οὐδὲ καὶ πρὸς βραχὺ ἔσχυντο

1. ἀληθῆς vulg. 6. καὶ δυν. A, καὶ οἱ δ. vulg. 11. εἰς
 add. ex A. 12. τῶν add. ex A. 17. ἦν αὐτὴ A, ἢ αὐτὴν vulg.
 18. τῶν add. ex A. 20. πρὸς add. ex A.

adeptus es, dignitate adversus te sparsos et ad me quoque latos
 fuisse veros, exitus comprobavit, sed nec eos ignoras: iis si permisisset
 me abduci, nullo saue resistente perisisses. verum quia iuribus iurandis
 tuis confirmata, qua consilis tuis parcitura, tuis, inquam, qui haec
 in me refundis, te tuosque comendatus volui deo, per quem reges
 reguant et principes orbi dominantur. impraesentiarum igitur te
 tanquam religiosum et ab eo promotum imperatorem veneror. qua-
 propter infirmitati meae parcas precor, et in incomparandae praesen-
 tis meae calamitatis solatium, Eleutherii aedem a me constructam
 habere me permittas, rogo. ad haec ille: haec si tibi praestari cupis,
 per virtutem quamcumque divinam prius iura imperii thesaurorum
 nihil te occulturam, et confestim petitis acquiescam tuis, et de cultu
 tibi exhibendo deque quiete relinquenda providebo. illa in vene-
 randa et vivifica crucis ligula iurata, non abscondam, inquit, vel obo-
 lum nuicium, quod et praestitit. Is desideriorum compos in Principi
 iusulam, in monasterium ab ipsa aedificatum, Caroli legatis adhuc in
 urbe agentibus et quae gerebatur spectantibus, eam relegavit. saue
 thesaurorum iste belluo putestateri adeptus, ne brevi quidem tempo-
 ris spatio iustam sibi ad malum proutatem et avaritiam celare

σεν ἐπικαλύψαι δι' ὑποκρίσεως τὴν ἔμφυτον αὐτοῦ κακίαν καὶ φιλαργυρίαν· ἀλλ' ὥς δῆθεν μέλλων τὴν ἀδικίαν ἐκκόπτειν, τὸ πονηρὸν ἐν τῇ Μαγναύρᾳ καὶ ἄδικον συνεστήσατο δικαστήριον. σκοπὸς δὲ τῷ τυράννῳ οὐ τοῖς πιωχοῖς τὰ δι-
 5 καία ἀποδιδόναι, ὥς ἔδειξε τὰ πράγματα, ἀλλὰ διὰ τοῦτου πάντας τοὺς ἐν τέλει ἀτιμῶσαι τε καὶ αἰχμαλωτίσαι, καὶ εἰς ἑαυτὸν τὰ πάντα μετενεγκεῖν· ὃ καὶ πεποίηκεν. ἰδὼν δὲ πάντας λυπουμενούς κατ' αὐτοῦ, καὶ δεδιώς, μήπως μεμνημένοι τῆς εὐσεβοῦς Εἰρήνης ἐνεργεσίᾳ προσκαλέσωνται πάλιν
 10 τοῦ κρατῆσαι αὐτὴν, τῷ Νοεμβρίῳ μηνὶ χειμῶνος ἐπικειμέ-
 νου βαρυτάτου, οὐκ ᾔκτειρεν αὐτὴν ὁ ἄσπλαγχνος, ἀλλ' ἐξώ-
 ρισεν αὐτὴν ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ ἀσφαλῶς φρουρεῖσθαι αὐτὴν προστάζας, καὶ παρ' οὐδενὸς δρᾶσθαι τὸ σύνολον· τῇ δὲ Ἰ. Ρ. 405
 τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς ἐπετελεύτησεν Νικῆτας ὁ Τριφυλλίος,
 15 ὥς φασιν, ὑπὸ Νικηφόρου φαρμάκῳ ἀναιρεθείς. καὶ τῇ δ'
 τοῦ Μαΐου μηνὸς ἡμέρᾳ ε' ἐξῆλθεν Νικηφόρος κατὰ τὴν Χαλ-
 κηδόνα ἐν προαστείῳ, καὶ ἐπιβὰς ἑπὶ πᾶν ἡμερωτάτῳ καὶ
 πρῶτῳ ἐκ θείας προνοίας τοῦτον καταβαλὼν τὸν δεξιὸν αὐτοῦ
 πόδα συνέτριψεν. τῇ δὲ ιθ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς, ἡμέρᾳ δ', ὥρᾳ V. 322
 20 α' Βαρδάνης ὁ πατρίκιος καὶ στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν,
 τὸ ἐπὶ κλήν Τούρκος, ἀνηγορεύθη εἰς βασιλεία ὑπὸ τῶν περα-

5. ἔδειξαν Α. 6. τε add. ex Α. 7. τὰ add. ex Α. 10. τοῦ Α, τῶν vulg. 13. παρὰ τινος μὴ Α. 18. προμηθείας Α. καταβαλὼν Α, καταβάλλων vulg. 21. τὸ ἐπ. Α, ὃ ἐπ. vulg.

valuit, etiam simulationi addictus; quasi grassantem vero in iustitiam recisurus atque funditus evulsurus esset, scelestum ac plane iniquum tribunal ad Magnauram constituit. is autem tyranno quaerebatur finis, non ut pauperibus, quod æquum tribueret, prout exitus manifestavit, sed ut nobiles ac positos in dignitate viros indecore afficeret, ageret captivos, et eorum bona cuncta ad se derivaret, quod eius proposito felicissime successit. universos vero sibi succenses conspicatus, ac ne forte piæ Irenes beneficiorum memores eam denuo ad rempublicam administrandam revocarent, veritus, mense Novembri, frigore asperissimo iam terris incumbente, inclementi ac nulla in eam pietate motus, in insulam Lesbum deportari, et sub strictissima teneri custodia, et a nemine penitus conspici mandavit. mense porro Aprilis die tricesimo, Triphyllius Nicetas veneno, ut aiunt, a Nicephoro propinato extinctus est. mensis deinde Maii die quarto feria hebdomadis quinta, Nicephorus in Chalcedonis suburbana egressus, cum equo mansuetissimo atque mitissimo insideret, quæ dei providentia fuit, in terram excussus, dexteram pedem contrivit. mensis autem Iulii die decimo nono, feria hebdomadis quarta, hora prima Bardanes patricius

τικῶν θεμάτων, ὅστις πολλὰ παραιτησάμενος, διαδραῦσαι ἀν-
 Β. τούς οὐκ ἴσχυσεν· καὶ κατελθὼν ἕως Χρυσοπόλεως, καὶ πε-
 ριπολεύσας ἡμέρας ἧ, καὶ μὴ δεχθεὶς ὑπὸ τῆς πόλεως, ὑπέ-
 οτρεψεν ἕως τῶν Μαλαγίνων. φοβηθεὶς δὲ τὸν θεόν, καὶ λο-
 γισάμενος, μήποτε δι' αὐτὸν σφαγὴ γένηται Χριστιανῶν, ἀπο- 5
 στείλας δὲ πρὸς Νικηφόρον, καὶ λαβὼν λόγον ἐννυόγραφον ἐξ
 ἰδιοχείρου αὐτοῦ, ἐν ᾧ καὶ Ταράσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρ-
 χης καὶ πάντες οἱ πατρίκιοι καθυπέγραψαν, ὥστε ἀβλαβῆ
 αὐτὸν διατηρηθῆναι καὶ ἀζήμιον, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ,
 τῇ ἡ' τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ὥρα μεσονυκτίου λάθρα δια- 10
 δρὰς κατήλθεν ἐν τῇ Κίῳ τῆς Βιθυνίας, εἰς τὴν μονὴν τοῦ
 Ἑρακλείου, καὶ εὐρὼν τὸ ἀπολυθὲν χελάνδιον τοῦ βασιλέως,
 C. ἐπὶ τούτῳ ἀπεκύρθη, καὶ ἐνεδύσατο στολὴν μοναδικήν, καὶ
 εἰσελθὼν ἐν αὐτῷ, ὑπῆλθεν ἐπὶ νήσῳ, τῇ λεγομένῃ Πρώτῃ,
 ἐν ᾗ οἰκοδομήσας ἦν μοιαστήριον, οἰόμενος ὅτι αἰδεσθήσεται 15
 τὸν φοβερὸν λόγον, ὃν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ παραλογιστὴς Νικηφό-
 ρος, καὶ οὐ μὴ βλάβῃ αὐτὸν ἐν οὐδενί. ὁ δὲ πρῶτον μὲν
 γυμνοῖ αὐτὸν τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, καὶ ἀφορμῆς δρυζάμε-
 νος πάντας τῶν θεμάτων τοὺς ἄρχοντας καὶ κτήτορας, τιναὶ
 δὲ ἐκ τῆς βασιλίδος πόλεως ἡχμιαλώτευσεν, τὸν δὲ στρατὸν 20

5. δι' αὐτὸν A, δι' αὐτοῦ vulg.

6. ἐννυόγρ. A, ὑπόγρ. vulg.

10. τῇ ἡ' A, τῇ δὲ ἡ' vulg.

14. αὐτῷ A, αὐτῇ vulg.

17.

αὐτὸν om. A.

et orientalium dux, qui cognomento Tarcus, a thematibus trans fre-
 tum positus imperator salutatus est, qui, cum potestatem multum de-
 trectasset, a militibus aufugere non valuit. is Chrysopolim profectus,
 circumducto per dies octo exercitu, et ab urbis civibus haud admis-
 sus, ad Malagina usque reversus est. tum vero dei timore ductus,
 et, ne forte eius causa multae patirentur caedes, attentius cogitans,
 missis ad Nicephorum legatis, fidem accepit propria eius manu scrip-
 ptam, cui etiam sanctissimus patriarcha Tarasius et patricii omnes
 subscribere, qua se suosque omnes incolumes atque impunitos ser-
 vatum iri sibi cavebat. die postmodum Septembris octavo sub me-
 diam noctem fugam latenter arripens, Cium Bithyniae urbem profe-
 ctus est in Heraclii monasterium; ubi cum navigium ab imperatore
 ad hoc latue missum invenisset, in eo caput abrasit, ac deinde mo-
 nastico habitu indutus est. mox consensu navigio, in insulam, Pro-
 tem vulgo dictam, in qua monasterium olim condiderat, traiecit, ve-
 sanum Nicephorum tremendi iniurandi fidem reveritrum arbitratus,
 et ab eo nullam se passurum iniuriam. ille vero primum quidem eum
 facultatibus nudat et, occasione arrepta, cunctos thematum proceres
 et locupletes viros, inter quos ex imperante urbe nonnulli, in capti-

ἅπαντα ἀρόγευτον εἶασεν. καὶ τίς λόγος δυνήσεται πρὸς
 ἀξίαν διηγῆσασθαι τὰ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις πραχθέντα
 ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατὰ Θεοῦ παραχώρησιν διὰ τὰς ἀμαρτίας D
 ἡμῶν; τῇ δὲ θ' τοῦ Ἀνγούστου μηνὸς τῆς ια' ἰνδικτιῶνος
 5 ἐτελεύτησεν ἡ βασίλισσα Εἰρήνη ἐν τῇ ἐξορίᾳ τῆς Λέσβου
 νήσου, καὶ μετηνέχθη τὸ σῶμα αὐτῆς ἐν τῇ νήσῳ τῆς Πριγ-
 κίπου, ἐν τῇ μονῇ, ἣν αὐτὴ ἐκδόμησεν.

Τούτῳ τῷ εἶει, μηνὶ Δεκεμβρίῳ, ἰνδικτιῶνι ιβ', ἔσπευσεν A.M. 6296
 Νικηφόρος τὸν υἱὸν αὐτοῦ Σταυράκιον διὰ Ταρσίου τοῦ
 10 ἀγιοτάτου πατριάρχου ἐν τῷ ἁμβωνί τῆς μεγάλης ἐκκλησίας
 εἰς βασιλείαν, ἀποίητόν ὄντα κατὰ πάντα τῇ τε ἰδέᾳ καὶ ῥώμῃ
 καὶ γνώμῃ πρὸς τὴν τοιαύτην ἀξίαν. ὁ δὲ μίποις ἐν μηνὶ P. 406
 φυλάξας ἀλήθειαν Νικηφόρος Ἀνκάονας τινας, ἣ λυκανθρώ-
 πους, ὁμογνώμονας καὶ ὁμόφρονας ἀποστείλας εἰς τὴν Πρώ-
 15 τὴν ἐκέλευσεν νυκτὸς ἐπιβῆναι τῇ νήσῳ, καὶ τὸν προορηθέντα
 ἐκτυφλῶσαι Βαρδάνιον, ὡς δῆθεν ἀγνοοῦντος αὐτοῦ, καὶ μετὰ
 τὸ δρᾶμα προσφυγεῖν τῇ ἐκκλησίᾳ. τούτου δὲ γεγονότος ὁ τε
 πατριάρχης καὶ ἡ σύγκλητος δεινῶς ἤλγησαν, καὶ πάντες οἱ
 φοβούμενοι τὸν Θεόν. ὁ δὲ παρανομώτατος βασιλεὺς Νικη-
 20 φόρος ὄρκοις τοὺς ἐν τέλει Ἀνκάονας, τὸ δοκεῖν, ἐπέζητει
 ἀνελεῖν, ἀμύνασθαι σχηματιζόμενος, ὁ πάντα κατ' ἐπίδειξιν B

1. δυνήσεται vulg.
 ἔν A, ἥ vulg.

6. μετηνέχθη A f, μετέχθη vulg.
 17. ὁ τε A, καὶ ὁ vulg.

vitatem misit, universum autem exercitum debitis stipendiis defraudavit. admissa porro diebus illis ab eo scelera, deo propter alia crimina nostra illa tolerante, quae oratio valeat enarrare? caeterum mensis Augusti die nono, indictione undecima imperatrix Irene in Lesbum insulam relegata diem obiit: in insulam autem Principi in monasterium, quod ipsa condidit, corpus eius translatum fuit.

Hoc anno mense Decembri indictione duodecima Nicephorus A. C. 798 filium suum Stauracium Tarasii sanctissimi patriarchae manibus in aubone magnae ecclesiae imperatorem coronavit, hominem, sive vultus speciem, sive corporis robur, seu denique mentis captum spectes, ad eam dignitatem plauze ineptum. is autem qui nusquam veritatis observatores se praestitit, Nicephorus, Lycionas nonnullos, cen potius Lycanthropos belluas, iisdem cum eo mente ac moribus instructos homines in Proten insulam missos, noctu ad terram appellentes, Bardanium, quem memoravimus, oculis privare, tanquam se nullatenus conscio, et patrato facinore ad ecclesiam confugere iussit. admissum scelus patriarcha et seuatus universus omnesque, qui dei timorem prae se ferebant, iudigne tulerunt. nefarius porro imperator Nicephorus, homo ad ostentationem omnia, nihil verò secundum deum agens, in

αἰί, καὶ μηδὲν κατὰ Θεὸν πράττων. ἦν γὰρ αὐτῷ μετὰ τῶν λοιπῶν παρανομιῶν καὶ τὸ τοιοῦτον τῆς γνώμης ἐξαίρετον ἰδίωμα, δι' οὗ καὶ πρὸ τῆς βασιλείας πολλοὺς ἠπάτησεν. πλὴν γελοιότατος ἦν τοῖς εἰδόσιν ἀκριβῶς τὸ ἐπιτηδευμα, ὥστε κακέϊνον ἀναιδεία πολλῇ ζεζοφωμένον τὸ μιαινώτατον αὐτοῦ 5 πρόσωπον αἰί, τότε ἀπρόϊτον γενέσθαι ἐπὶ ἡμέρας ζ' τοῦ βα-
 V. 323 σιλικῷ κοιτῶνος δολίως κλαυθμυριζόμενος, ἐπεὶ καὶ φυσικῶς
 C αὐτῷ γυναικῶδη προσῆσαν δάκρυα, ἃ τοῖς πολλοῖς τῶν φαν-
 λων ψευδοχρίστοις προσεῖναι πέφυκεν. ἀλλ' οὐκ ἔλαθεν τοὺς πολλοὺς. τῷ δὲ Ἀνγούστῳ μηνί ἐξελεθὼν κατὰ Ἀράβων συν- 10 ἦντησεν αὐτοῖς εἰς Κρασὸν τῆς Φρυγίας, καὶ πολεμήσας ἤ-
 τῆται· καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν μικροῦ δεῖν καὶ αὐτὸς κρατεῖ-
 σθαι ἤμελλεν, εἰ μὴ τῶν ἀρχόντων τινὲς ἀνδρείοτατοι τοῦτον μόλις τῆς ἀνάγκης περισώσασθαι ἴσχυσαν.

A.M. 6297 Τούτῳ τῷ ἔτει στάσεως γενομένης κατὰ τὴν Περσικὴν, 15
 D κατῆλθεν ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς εἰρηνοποιήσων αὐτοὺς. Νι-
 κηφόρος δὲ ἄδειαν εὐρών, ἐκτίσεν τὴν Ἀγκυραν τῆς Γαλατίας
 καὶ τὴν Θήβασαν καὶ τὴν Ἀνδρασόν. ἀπέστειλεν δὲ καὶ ἐν
 Συρίᾳ κούρσον, καὶ μηδὲν ἀνύσαν ὑπέστρεψεν, τούναντίον δὲ
 μᾶλλον καὶ πολλοὺς ἀποβαλόν. 20

1. αὐτῷ A, αὐτὸ vulg. 4. ἀκριβῶς add. ex A. 8. γυναι-
 κωνιίδος A, γυναικῶδη vulg. 10. ἐξελεθὼν A, ἔλθων vulg.
 12. ἀποβαλὼν A, ἀποβάλλον vulg. 19. ἀνύσαν ὑπέστρεψεν —
 ἀποβαλόν A, ἀνύσαντες ὑπέστρεψαν — ἀποβάλλοντες vulg.

omnes Lycorum optimates, quasi Bardanem vindicare voluisset, per iuramenta coepit inquirere. inerat enim homini praeter alia naturae vitia facilis ad simulandum propensio; hoc eius generis praecipuum munus, quo etiam ante susceptum imperium plurimos decepit: simulatum tamen eius studium et affectationem expertis deridiculo extitit, adeo ut vultum suum execrandum, continua licet impudentia obscuratum, per dies septem imperatorio cubiculo tectus et ciulans reddiderit eo tempore inaccessum. aderant enim homini faciles et muliebres a natura concessae lacrimae, quod multis pravis hominibus Christos et prophetas se falso iactitantibus innatum videatur: id tamen haud plures latuit. caeterum mense Augusto adversus Arabes protectione suscepta, ad Crasum Phrygiae obviam illis factus, certamine into superatus est, pluribusque suorum prostratis parum absuit, quin hostium in manus incideret, nisi procerum nonnulli animo et robore praestantes eum non sine difficultate periculo eripuissent.

A. C. 797 Huc anno tumultu in Persia excitato Arabum dux partes dissidentes compositurus, illuc se contulit. interea Nicephorus capta occasione Ancyram Galatiae, Thebasam et Andrasum reparavit. levi insuper et praedis cogendis apto exercitu in Syriam misso, milites re infecta, quia iunio pluribus eorum desideratis, reversi sunt.

Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκόπου Νικηφόρου ἔτος α'. A.M. 6298

Τούτῃ τῷ ἔτει, μηνί Φεβρουαρίῳ κέ', Ἰνδικτιῶνι ιδ', P. 407

Ταράσιος ὁ ἁγιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐνδόξως ἀπεβίω, καὶ ἐξεκομίσθη τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν τῇ 5 στενῇ τοῦ Ἰλόντου, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ μοναστηρίῳ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι τετάρτῃ τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῶν νηστειῶν. καὶ τῇ ιβ' τοῦ Ἀπριλλίου μηνὸς τῇ μεγάλῃ κυριακῇ τοῦ πάσχα ἐχειροτονήθη Νικηφόρος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης ἀπὸ ἀσηκρητῶν ψήφῳ παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἱερέων, 10 πρὸς δὲ καὶ τῶν βασιλέων. Πλάτων δὲ καὶ Θεόδωρος ἡγούμενοι τῆς μονῆς τῶν Στουδίου οὐ συνενδόκησαν τῇ χειροτονίᾳ Νικηφόρου, ἀλλὰ καὶ λίαν ἀντατάχθησαν σχίσματι B μελετήσαντες, αἰτίαν δῆθεν εὐλογον ἔχοντες τὸ μὴ δεῖν ἀπὸ λαϊκῶν ἀθρόως εἰς ἐπισκοπὴν ἀνατρέχειν· οὓς ὁ βασιλεὺς Νικηφόρος τῆς πόλεως ἀπελάσαι βουληθεὶς ἀνερύπη, συμβου- 15 λεύοντων τινῶν οὐκ ἐπαινετὴν ἔσεσθαι τὴν τοῦ πατριάρχου χειροτονίαν ἐπὶ καταλύσει τηλικαύτης μονῆς ἐπτακοσίων πον μοναστιῶν ὑπὸ Θεοδώρου τεταγμένων. καὶ οὐκ ἦν τὸ πρᾶγμα ξένον τῆς ἐκκλησίας καὶ προσφάτως ἐπινοηθέν· ἀλλὰ καὶ πολ- 20 λοι ἄλλοι ἀπὸ λαϊκῶν ἐπεσκόπησαν αἰξίως τῆς αἰξίας τῇ Θεῷ ἱερατεύσαντες· τῷ δ' αὐτῷ ἔτει ἐπεστράτευσεν Ἀαρὼν ὁ τῶν

11. Στουδίου Α, Στουδίων vulg. 12. καὶ add. ex A. 13. τὸ μὴ Α, τοῦ μὴ vulg. 16. τὴν add. ex A. 21. Ἀαρὼν ὁ Α, ὁ Ἀαρὼν vulg.

Cpoleos episcopi Nicephori annus primus.

A. C. 798

Hoc anno mensis Februarii die vicesimo quinto indictione decima quarta Tarasius sanctissimus Cpuleos archiepiscopus, gloriosam mortem obiit. corpus eius ad Ponti fauces delatum, in monasterio ab eo condito feria primae ieiuniorum hebdomadis quarta sepultum fuit. mensis vero Aprilis die duodecima magna paschalis dominica Nicephorus sanctissimus patriarcha, prius asecretis, populi totius, sacerdotum atque etiam imperatorum suffragio electus est. Plato autem et Theodorus, Studii monasterii superiores, Nicephori ordinationi non assenserunt, quia immo dissidium a caeteris meditati firmiter obstiterunt, probabili videlicet argumento ducti, non oportere aliquem ab imo laicorum statu ad supremum episcopatus fastigium proxime evolare: quos imperator Nicephorus urbe eiecere consiliatus, adversa nonnullorum sententia cohibitus est, qui odiosam fore patriarchae ordinationem exposuerunt, si monachi ad septingentos usque sub Theodoro militantes eiusque monasterium adeo celebre, illa asserta, dissiparentur et a fundamentis ruerent. porro id neque novum in ecclesia usque recens excogitatum fuit factum, cum multi etiam alii,

C'Αράβων ἀρχηγὸς τὴν Ῥωμανίαν σὺν δυνάμει βαρεῖα ἀπὸ τε
 Μανροφόρων καὶ Συρίας καὶ Παλαιστίνης καὶ Λιβύης χι-
 λιάδων τριακοσίων. καὶ ἐλθὼν εἰς Τύανα ἐκποδόμῃσεν οἶκον
 τῆς βλασφημίας αὐτοῦ. καὶ πολιορκήσας παρέλαβεν τὸ Ἡρα-
 κλέως κάστρον ὀχυρώτατον πάνυ ὑπάρχον καὶ τὴν Θήβασαν 5
 καὶ τὴν Μαλακοπαίαν καὶ τὴν Σιδερόπαλον καὶ τὴν Ἀνδρα-
 σον. ἀπέστειλεν δὲ κοῦρσον χιλιάδας ἐξήκοντα, καὶ κατῆλθαι
 V. 324 ἔως Ἀγκύρας, καὶ ἱστορήσας ταύτην ὑπέστρεψεν. ὁ δὲ βασι-
 λεὺς Νικηφόρος φόβῳ καὶ ἀμνηχανίᾳ σνοχεθεῖς, ἐξῆλθεν καὶ
 αὐτὸς ἐν ἀπογνώσει, τὰ τε γενναῖα τῆς ταλαιπωρίας ἐπιδεί- 10
 νων ἑαυτὸν, καὶ πολλὰ τρόπαια ποιήσας ἀπέστειλεν πρὸς Ἀα-
 ρὼν τὸν μητροπολίτην Συνάδων καὶ Πέτρον τὸν ἡγουμένον
 τοῦ Γουλαίου καὶ Γρηγόριον τὸν οἰκονόμον Ἀμάστρης, αἰτῶν
 εἰρήνην γενέσθαι· καὶ πολλὰ διαλεχθέντων αὐτῶν ἐστοίχῃσαν
 τὴν εἰρήνην, ἵνα τὸ κατ' ἔτος τελεῖται αὐτοῖς ἀνὰ τριακόνα 15
 χιλιάδες νομίσματα καὶ τρία νομίσματα κεφαλαιῶν αὐτοῦ
 τοῦ βασιλέως, καὶ τρία τοῦ νιόυ αὐτοῦ. ὁ δὲ ξάμενος Ἀαρὼν
 ἤσθη καὶ ἡγαλλιάσατο ὑπὲρ μυρίων ταλάντων ταῦτα διζάμε-
 νος, ὥς ὑποτάξας τὴν τῶν Ῥωμαίων βασιλείαν. ἐστοίχῃσαν
 δὲ καὶ τὰ παραληφθέντα κάστρα μὴ κτισθῆναι. ὑποστρε- 20

1. ἐν δυν. vulg. 6. Μαλακοπαίαν A. 7. ἀπέστει f. 13.
 αἰτῶν A, αὐτῶν vulg. 15. τὴν εἰρ. A, εἰρ. vulg. 16. καὶ
 τρία νομ. add. ex A e. 17. τοῦ βασιλέως A e, τῆς βασιλείας
 vulg. 20. παραληφθ. A, παραλειφθ. vulg.

de laicis episcopi creati, deo convenienter in sacerdotali dignitate se
 gesserint. eodem anno Aaron Arabum dux, collectis maximis copiis
 ex Maurophoris, Syria, Palaestina et Libya, quae ad trecenta millia
 accedebant, impressionem in Romanam ditionem fecit, et Tyana pro-
 fectus blasphemiae suae consecravit aedem, munitionumque Hercu-
 lis castrum, Thebasam, Malacopaeam, Sideropalum et Andrasum, armis
 et obsidione cepit, agmenque sexaginta millium militum populatum
 misit, et Ancyram usque devenit, qua diligentius explorata et descri-
 pta, reversus est. quare imperator Nicephorus in metum atque animi
 angustias adductus, ipse etiam contra processit, in hac rerum despe-
 ratione fortem adversus calamitates animum erigens, multaque sibi
 ipsi decernens trophaea, Synadensem metropolitani et Petrum Gulaci
 praepositum, et Gregorium Amastrensem oeconomum pacem compo-
 niendam postulatos ad Aaronem legatos destinavit, qui multis hiuc
 inde discussis, pacem ea conditione firmaverunt, ut in singulos annos
 triginta nummorum millia, et tria capitatorum ipsius nimirum impe-
 ratoris effigie exsculpta, aliaque pariter tria filii caractere notata Sa-
 racenis penderentur. Aaron eo censu accepto, quasi Romanorum im-
 perio sibi subiecto gavisus est, nec oblati talentorum decem milli-

πάντων δὲ τῶν Ἀράβων ἔκτισεν εὐθείως τὰ αὐτὰ κάστρα καὶ Ρ. 408
κατωχύρωσεν. καὶ τοῦτο μαθὼν Ἀαρὼν, ἀποστείλας πάλιν
ἔλαβεν τὴν Θήβασαν, καὶ πέμψας στόλον εἰς Κύπρον, τὰς τε
ἐκκλησίας κατέστρεψεν, καὶ τοὺς Κυπρίους μετέστησεν, καὶ
5 πολλὴν ἄλωσιν ποιήσας τὴν εἰρήνην διέστρεψεν.

Τούτῃ τῇ ἔτει ἐπεστράτευσεν Νικηφόρος κατὰ Βουλγά- Α. Μ. 6299
ρων, καὶ καταλαβὼν τὴν Ἀδριανούπολιν, στάσεως μελετωμέ-
νης κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν βασιλικῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν τα-
γμάτων, αἰσθόμενος ὑπέστρεψεν ἄπρακτος μηδὲν ἀνίσας, ἡ
10 μόνον τοὺς δημοφύλους ἀμυνόμενος δαρμοῖς τε καὶ ἔξοραιοις, Β
καὶ δημιουργοῖσι πολλοὺς ὑποβάλλων. ἀποστείλας δὲ Βαρδάνιον
τὸν σπαθάριον, τὸ ἐπικλὴν Ἀνιμῶν, πάντα προσήλυτον καὶ
πάραικον ἐπαιχμαλωτεύσας, ἐπέρασεν ἐν τῇ Θρακῇ, οἰόμενος
οὐκ ὀλίγην ὀλίγην χρυσοῦ πορίσασθαι ἐξ αὐτῶν ἑξ ἑτησίαν
15 τελεσμάτων ὃ πάντα διὰ τὸν φιλούμενον αὐτῷ χρυσόν, καὶ
οὐ διὰ τὸν Χριστὸν πρᾶττων.

Τούτῃ τῇ ἔτει, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, Ἰνδικτιῶνι α', Ἀαρὼν Α. Μ. 7300
ὃ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς μετὰ στόλου κατὰ τῆς Ῥόδου Χου-
μεῖδ' ἐξέπεμψεν. οὗτος ἀθρόως καταπλεύσας, καὶ τὴν Ῥόδον C
20 καταλαβὼν πολλὴν ἄλωσιν ἐποίησατο ἐν αὐτῇ. τὸ μὲντοι
ἐν αὐτῇ φρούριον διεφυλάχθη ἀπόρρητον. ἐν δὲ τῷ ἐπανέρ-

4. καὶ τοὺς Α, τοὺς τε vulg. 11. ἀποβ. Α. 15. διὰ τὸν Α,
διὰ τὸ vulg.

bus maiore laetitia triumphasset. inter eos insuper convenit, ne ca-
stra expugnata repararentur. sed vix Arabes discesserant, cum eadem
castra Nicephorus reaedificavit et munivit. ea re comperta, misso ex-
ercitu Thebasum iterato cepit Aaron, et classe in Cyprum destinata,
ecclesias evertit, Cyprios in alias provincias transportavit, et multis
captivis abductis, pacis initae foedera violavit.

Hoc anno Nicephorus bellum in Bulgaros convertit, et Adriano- Α. C. 799
polim profectus, cum ab imperatoris aulicis et militum ordinibus con-
spirationem in se motam intellexisset, re prorsus infecta, et a propo-
sito sibi siue longe sepositus, nisi forte a severitate in contribules
exercita, quos verberibus, exiliis et bonorum proscriptionibus ultus
est, Crollum remeavit. Bardanio autem spathario, cui cognomentum
Anemas, misso, advenit et iniquiis omnibus in servitutem actis in
Thraciam transit, laud leve auri pondus annuis vectigalibus ab eis
exactis collecturum se arbitrat, qui illecti sibi auri cupiditate, non
Christi dilectione cuncta gerere vel administrare visus est.

Hoc anno mense Septembri indictione prima, Aaron Arabum dux Α. C. 800
Chumid cum valida classe adversus Rhodum instruxit. is ex impro-
viso navigatione suscepta, Rhodum appellens ingentem praedae co-

χεσθαι αὐτόν, φανερώς κατεπολεμήθη ὑπὸ τοῦ ἁγίου καὶ θαυματουργοῦ Νικολάου. ἔλθων γὰρ εἰς τὰ Πύρα καὶ τὴν ἰσθμὸν αὐτοῦ συντρίψαι πειραθεὶς λάρνακα, ἄλλην ἀν' ἐκείνης πληροῖον αὐτῆς κατέκλασεν· αὐτίκα τε πολλὴ ἀνέμων καὶ θαλαττίων κυμάτων, βροντῶν τε καὶ ἀστραπῶν ἀνωμαλία τὸν 5 στόλον κατέλαβεν, ὥς ἱκανὰ συντριβῆναι σκάφη, αὐτόν τε τὸν Θεομάχον Χουμεῖδ ἐπιγινῶναι τὴν τοῦ ἁγίου δύναμιν, καὶ παρ' Ὡ ἐλπίδα τὸν κίνδυνον ἐκφυγεῖν. τῇ δὲ κ' τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς Νικηφόρος μετὰ πολλὴν ἐκλογὴν παρθένων ἐκ πάσης τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐξουσίας εἰς τὸ ζευῖαι Σταυράκιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ 10 ποιησάμενος, Θεοφανῶ τὴν Ἀθηναίαν προσγενῆ τῆς μακαρίας Εἰρήνης μεμνηστευμένην ἀνδρί, καὶ πολλάκις αὐτῷ συγκοιτασθεῖσαν, χωρίσας αὐτὴν ἀπ' αὐτοῦ, τῷ ἀδελφῷ Σταυρακίῳ συνέζευξεν, ὥς εἰς πάντα καὶ εἰς τοῦτο παρανομήσας ἀναιδῶς, V. 325 ἄλλας δύο ταύτης ὠραιότερας ἐκλεξάμενος· σὺν αὐτῇ προφανῶς αὐτὰς ἐφθειρεν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας τοῦ γάμου παρὰ 15 P. 409 πάντων ὁ μιαιρὸς γελῶμενος. τῇ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ στάσιν ἐννοήσαντες κατ' αὐτοῦ πολλοὶ τῶν ἐν τέλει, Ἀρσαβήρ τὸν κοιαιστωρα καὶ πατριχίον ἄνδρα εὐσεβῆ καὶ λογικώτατον ἐψηφίζοντο. γυνὸς δὲ τοῦτο ὁ πολυμήχανος Νικηφόρος, αὐ- 20

4. πλησθον αὐτῆς] παρακειμένην Α. 6. τὸν add. ex. Α. 8. τὸν κίνδυνον Α, τὴν δύναμιν vulg. 9. ἐκ πάσης add. ex Α. 14. ἐν τούτῳ Α. 19. λογικώτατον Α. 20. δὲ τοῦτο Α, δὲ καὶ τοῦτο vulg.

pian ex ea abegit, arce sola vastitatis immuni servata. at certe redeuntem sanctus et mirandorum opifex Nicolaus manifesta ultione exagitavit. Myra etenim occupata, cum sacram eius urnam confringere tentaret, et in vicinam ex errore vim et ictus inferret, extemplo immanis ventorum procella, marinorum fluctuum impetui tonitruum fulgurumque promiscua tempestas adeo classem laceravit, ut pleraeque naves conquassatae submergerentur, ipseque dei hostis Chumid sancti virtutem expertus, vix ac praeter spem eam potuerit effugere. mensis autem Decembris die vicesimo Nicephorus Stauracio filio uxorem cupulaturus, virginum Romanae ditionis accurata disquisitione praemissa, Theophanem Atheniensem beatae Irenes affinem, viro, cum quo frequentius decubuerat, desponsatum et ab eo seiunctam, infelici Stauracio locavit, ut qui leges omnes violare solitus erat, etiam in hoc transgrederetur impudenter. duas autem alias puellas istam forma longe superantes, quas una cum ea delegerat, in ipsis nuptiarum solemniibus diebus palam non sine hominum risu vir execrandus constupravit. caeterum mense Februarii proceres haud pauci conspirationem in eum machinati Arsaberem quaestorem et patricium, virum religiosum et eruditum, designaverunt imperatorem. ubi Nicephorus,

τὸν μὲν τύψας καὶ ἀποκείρας, μοναχὸν πεποίηκεν, ἐν Πιθυνίᾳ τοῦτον ἔξορίσας, τοὺς δὲ λοιποὺς δαρμοῖς καὶ ἔξορίαις, πρὸς δὲ καὶ δημιεύσει καθ' ὑπέβηλεν, οὐ μόνον τοὺς ἐν τῇ κοσμικῇ βίῃ ἄρχοντας, ἀλλὰ καὶ ἐπισκόπους ἁγίους καὶ μοναχοὺς, καὶ 5 τοὺς τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὸν τε σὺγκελλον καὶ τὸν σακελλάριον καὶ τὸν χαρτοφύλακα, ἄνδρας ἐλλογίμους ὑπάρχοντας καὶ αἰδοῦς ἁγίους.

Ἀράβων ἀρχηγὸς Μουαμέδ ἔτος α'.

B

A.M. 6301

Τούτῃ τῇ ἔτει Ἀαρὼν ὁ τῶν Ἀράβων ἀρχηγὸς τέθνη-
10 κεν εἰς τὴν ἐνδοτέραν Περσίδα, τὴν καλουμένην Χωρασάν, μὴν Μαρτίῳ, Ἰνδικτιῶνι β'. καὶ διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Μουαμέδ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀφυσὶς κατὰ πάντα, πρὸς ὃν Ἀβδελαῦς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ στασιάζουσ ἐκ τῆς αὐτοῦ χώρας τοῦ Χωρασάν C
ἅμα ταῖς πατρικαῖς δυνάμεσιν ἐμφυλίου πολέμου τῇ κατ' αὐ-
15 τοὺς ἔθνεϊ γέγονεν αἷτιος. κἀντεῦθεν οἱ κατὰ τὴν Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Λιβύην εἰς διαφόρους κατατιμηθέντες ἀρχάς, τὰ τε δημόσια πράγματα καὶ ἀλλήλους κατέστρεψαν, σφαγαῖς καὶ ἀρπαγαῖς καὶ παντοδαύς ἀτοπίαις πρὸς τε ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἐπ' αὐτοὺς Χριστιανοὺς συγκεχυμένοι. ἔνθα δὴ καὶ αἱ
20 κατὰ τὴν ἁγίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλιν ἐκκλησίαι ἠρῶνται, τὰ τε μοναστήρια τῶν δύο μεγάλων λαυρῶν, τοῦ

4. βίβη add. ex A. 9. τῶν add. ex A. 10. Χωρασάν A a.
16. ἀρχάς add. ex A. 18. ἀτοπίαις add. ex A. 19. αἱ add.
ex A.

dolis adversus alios parandis exercitissimus, insidias habuit detectas, Arsabere verberibus caesum et capillitio damnatum inter monachos reliquum vitae acturum in Bithyniam relegavit, caeteros plagis imposuit, exiliis et facultatum proscriptionibus, non saecularis mudo convictus proceres, sed et sanctos episcopos monachosque, nec non ipsos magnae ecclesiae syncellum, sacellarium et chartophylacem viros spectabiles omnique veneratione dignos suppressit.

Arabum ducis Muamed annus primus.

A. C. 801

Hoc anno, mense Martio, indictione secunda, Arabum dux Aaron in interiore Persia, Chorsan agnominata, mortuus est; Muamed autem eius filius ad omnia prorsus ineptus imperium suscepit, adversus quem Abdellas eius frater seditione mota, ex provincia Chorasana cum paternis viribus erumpens, civilis belli per nationem illam auctor fuit, subinde qui Syriam, Aegyptum et Libyam incolunt in varias factiones divisi, rem publicam et privatos quosque pessunderunt, caedibus, rapinis aliisque flagitiis quum in se invicem, tum in subditos Christianos confuse deservientes. isthinc sane per sanctam Christi et dei nostri civitatem ecclesias desolatio et vastitas occupavit: isthuc in

ἐν ἁγίοις Χαρίτωνος καὶ Κυριακοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Σάββα, καὶ τὰ λοιπὰ κοινόβια τῶν ἁγίων Εὐθυμίου καὶ Θεοδοσίου· ὁ ἐπεκρατίησεν δὲ τῆς τοιαύτης ἀναρχίας ἡ κατ' ἁλλήλων καὶ ἡμῶν μαιφρονία ἔτη*. Θεόδωρος δὲ ὁ ἡγούμενος τῶν Στουδίου, καὶ Ἰωσήφ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης, 5 ἄμα Πλάτων ἐγκλείστη, καὶ τοῖς λοιποῖς αὐτῶν μοναχοῖς τῆς κοινωνίας Νικηφόρου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου ἀπέστησαν διὰ Ἰωσήφ τὸν οἰκονόμον, ὡς παρανόμως στεφανώσαντα Κωνσταντῖνον καὶ Θεοδότην. Νικηφόρος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀφορμῆς δραξάμενος ἐπισκόπους πολλοὺς καὶ ἡγουμένους ἀθροίσας σύν- 10 οδον κατ' αὐτῶν χρητηθῆναι ἐκέλευσεν, δι' ἧς ἐξεβλήθησαν τῆς μονῆς καὶ τῆς πόλεως ἑξορίᾳ παραπεμφθέντες μηνὶ Ἰαννουαρίῳ, ἰνδικτιῶν β'. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει ῥόγας διδομένης τῇ λαῷ ἐν τῇ Στρομῶνι ἐπιπεσόντες οἱ Βούλγαροι ταύτην ἀφείλαντο χρυσίου λίτρας χιλίας καὶ ἑκατὸν, καὶ πολὺν λαὸν κα- 15 τέσφαζαν σύν τῇ στρατηγῇ καὶ τοῖς ἄρχουσιν. ἦσαν γάρ καὶ τῶν λοιπῶν θεμάτων ταξάτοι ἄρχοντες οὐκ ὀλίγοι, καὶ πάντες ἐκεῖ ἀπώλοντο. ἔλαβον δὲ καὶ τὸ τοῦλδον ὅλον, καὶ ἐπέστρεψαν. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει πρὸ τῆς ἑορτῆς τοῦ πύσχα V. 326 Κροῦμμος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς παραταξάμενος κατὰ 20

3. ἡ κατ' Α, τῆς κατ' vulg. 4. ἔτη] ἔτι f: sed signum numeri deesse videtur. Στουδίου Α, Στουδίων vulg. 14. Στρομῶνι Α. 20. Κροῦμμος ὁ τῶν Β. Α, ὁ Κροῦμμ. τῶν Β. vulg.

diarum magnarum laurarum monasteria, sancti dico Charitonis et Cyriaci, atque sancti Sabae, et in reliqua sanctorum Euthymii et Theodosii coenobia maxima clades erupit. invaluit Arabici imperii confusio huiusmodi, caedesque mutuae inter se et nobis illatae annos.* Theodorus autem, Studii praepositus, et eius frater Ioseph Thessalonicensis archiepiscopus, una cum Platone Incluso et reliquis monachis, a Nicephori sanctissimi patriarchae communione, ob Ioseph oeconomum corollas nuptiales Constantino et Theodote illegitime pridem imponentem, seipsum segregavit. imperator autem Nicephorus commodam occasionem nactus, variis episcopis et monasteriorum praepo-aitis in uuum collectis, synodum agi mandavit, cuius decreto monasterio et urbe eiekti, mense Ianuario indictionis secundae in exilium pulsati sunt. hoc eodem anno erogato in milites stipendio ad Stromonem, Bulgari irruentes illud interceperunt, auri libras centum supra mille, varia exercitus plebe trucidata cum ipso duce et pluribus optimatibus: aderant quippe ex aliis quoque thematibus taxati proceres haud pauci, quorum communis fuit iactura: occupatisque universi exercitus sarcinis, Bulgari rediere. hoc etiam anno ante paschatis solemnia Crummus Bulgarorum princeps, expeditione suscepta, et in-

Σαρδικῆς, ταύτην παρέλαβεν δόλις καὶ λόγῳ, στρατεύματα Ῥωμαϊκὰ κατασφύζας χιλιάδας ἑξ, χωρὶς ἰδιωτικοῦ πλήθους. Β Νικηφόρος δὲ δῆθεν κατ' αὐτοῦ ἐξελθὼν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος τοῦ σωτηρίου πάθους, ἄξιόλογον μὲν οὐδὲν πέπρα- 5 χεν, τοῖς δὲ περισωθεῖσιν ἐκ τῆς φυγῆς ἄρχουσιν αἰτοῦσι λόγον σωτηρίας ἀπαξιῶσας δοῦναι, τοῖς ἐχθροῖς προσφυγεῖν ἐβιάσατο, ἐν οἷς ἦν καὶ Εὐθύμιος ὁ σπαθᾶριος μηχανικῆς ἔμπειρος. ὁ δὲ Νικηφόρος πρὸς τῇ πολλῇ ἀδοξίᾳ σάκραις ἐνόρκους τὴν βασιλίδαν πόλιν πείθειν ἐσπούδαζεν, ὅτι τὴν τοῦ 10 πάσχα ἡμέραν ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Κροτύμου ἑορτάσας, τὴν παραιοφθεῖσαν Σαρδικὴν οἰκοδομεῖν βουλόμενος, ἀντιστάμενα ὧς τὰ πλήθη φοβηθεῖς ὑποβάλλει διὰ τῶν στρατηγῶν καὶ ἀρχόντων πείσας τοὺς ὄχλους αἰτήσασθαι τῷ βασιλεῖ περὶ τῆς οἰκοδομῆς. οἱ δὲ τὸ δρᾶμα κατανοήσαντες, ὡς ἐκ τῆς ἐκείνου 15 κακοπραγίας ὑποβεβλημένον στασιάζουσι κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ἰδίων ἀρχόντων ὥρα ἕκτη, καὶ ἐπελθόντες διαρρήσσουσι τὰς σκητὰς αὐτῶν. ἐλθόντες δὲ ἕως τῆς βασιλικῆς, ὑβρεσι πολυαῖς καὶ ὠραῖς αὐτὸν ἐβαλλον, μηκέτι φέρειν τὴν ἄμετρον αὐτοῦ φιλαργυρίαν καὶ κακομήχανον αὐτοῦ γνώμην ἐξομνύ-

3. τῆς ἐβδομάδος add. ex A. 5. τοῖς δὲ περισ. A, τοῖς π. vulg. 6. προσφυγεῖν A, πρὸς φυγὴν vulg. 7. καὶ add. ex A. 9. τὴν — ἡμέραν A, τῆς — ἑορτῆς vulg. 11. παραιοφθ. A. 12. τὰ add. ex A. ὑποβάλλει A, ὑποβάλλει vulg. 16. διαρρήσσ. A, διαρρήσσ. vulg. 19. αὐτοῦ add ex A.

structo in Sardicam exercitu, qua dolis, qua pactis, urbem cepit, et ex Romanis agminibus, promiscua privatorum hominum plebe haud numerata, militum millia sex interfecit. Nicephorus autem feria tertia salutaris dominicae passionis hebdomadis adversus eum egressus, nihil laude dignum edidit, quin immo illicibus fuga sibi salutem consentientibus, venisimque pro animi parvitate admissa potentibus eam denegavit, et in hostium partes transire compulit, inter quos Euthymius spatharius instruendarum belli machinarum peritissimus extitit. Nicephorus autem proprio dedecori daturus accessionem, periculis sacris ad imperatricem urbem datis, sanctum paschatis festum in Crummi anla se peregrisse mentitus, etiam Sardicam ab hostibus relictam restaurare volentem obsistentis exercitus vim merito timuisse, quod nimirum ab urbe reparanda ductorum suorum et procerum opera, copiae omnes imperatorem violenter deteruerint, ipse per litteras persuadere conatus est. at isti totum drama maligna eius vafrilitie compositum et instructum attendentes, in eum et proprios ductores circa horam sextam tumultuantur ac impetu facto, eversis et laceratis eorum tentoriis, ad imperatorium usque progressi principem ipsum contumeliis

μενοι· ὁ δὲ τῷ ἀθρόῳ τῆς στάσεως σφόδρα καταπτοηθεὶς, καὶ ἀναστὰς τῆς τραπέζης, πρῶτον μὲν διὰ Νικηφόρου καὶ Πέτρου τῶν πατρικίων ὄρκοις καὶ πιθανολογίαις κατενύζειν ἐπειρᾶτο τὸ στράτευμα. οἱ δὲ μικρὸν παυσάμενοι, βουνόν τινα κατέλαβον οἱ τρισάθλιοι τῆς ἐν χερσὶν ἐπιλαθόμενοι πρᾶ- 5
 ξεως, τό, κύριε ἐλέησον, ἀναβοῶντες, ὥς ἐπὶ τινι σεισμῷ ἢ ἀνομβρίᾳ. ὁ δὲ πρὸς πᾶσαν κακουργίαν ἔτοιμος, λαθραίαις θεωρεῖς διὰ τῆς νυκτὸς τοὺς πολλοὺς τῶν ἀρχόντων ἐξαπα-
 τήσας, τῇ ἐπαύριον αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ μέσος ἐλθὼν τοῖς ὄχλοις
 P. 411 διελέχθη περὶ πάσης εὐημερίας ὄρκοις φρικτοῖς αὐτοὺς δια- 10
 βιβαιωσάμενος καὶ τὰ τῆς ἰσῆς πρὸς τὰ τέκνα στοργῆς. καὶ
 παραντίκα τὴν βασιλίδα καταλαμβάνει, Θεοδόσιον πατρίκιον
 καὶ προμοσκρίτιον, τὸ ἐπὶ κλην Σαλιβαράν, ἑύσας εἰς τὸ κατα-
 μαθεῖν δι' ἀλλήλων τοὺς στασιάσαντας. ἐν δὲ τῷ ἐπανέρχε-
 σθαι τὰ πλήθη ῥογέειν αὐτοὺς προσποιησάμενος, κατὰ τὸν 15
 ἅγιον Μάμαντα ὅρμοις τε καὶ κουραῖς καὶ ἐξορίαις τοὺς
 πλείστους τιμωρησάμενος, εἰς Χρυσόπολιν τοὺς πολλοὺς διε-
 βίβωζεν, καταπατήσας τοὺς τηλικούτους φοβεροὺς ὄρκους. οἱ
 δὲ διὰ τὴν συμφορὰν πύρινον ποταμὸν τὸ πέραμα προσηγό-
 B ρευσαν.

3. ὄρκοις καὶ A a f, ὄρκοις αὐτοῦς καὶ vulg. 4. ἐπειρᾶτο τὸ
 στρατ. A a f, αὐτοὺς ἐπειρᾶτο vulg. 10. καὶ φ. 4.

et maledictis appetebant, inexplebilem eius circa divitias libidinem e
 scelestum eius animum se non ultra toleraturos iurati. ille subito
 violentoque motu exterritus, exsurgit e mensa, et per Nicephorum Pe-
 trumque patricios iusiurandis et aptis ad suadendum verbis eos de-
 mulcere parat. tum illi a tumultu leviter abstinentes, collem quen-
 dam occupant, miselli propositi facile conficiendi immemores, illud,
 domine miserere, quasi terrae motus eum conquassaret, vel diutina
 imbris penuria aerem detineret, inclamant. Nicephorus utpote ad
 omnem malitiam exercitatus, muneribus per noctem clam distributis,
 varios exercitus duces sibi devinctos seducens, ipse eorum medius in-
 sequenti die ad exercitum procedens, de suo erga eos affecta deque
 sua erga ipsos aequae ac filios propensione iusiurandis etiam tremen-
 dis certiores facturus disserit. ac confestim in urbem imperatricem
 convolat, Theodosio patricio et primiscrinio, cui cognomen Salibaras,
 dignoscendis per mutuas ipsorum accusationes tumultus auctoribus,
 relicto. militibus autem coactis in urbem reversis, simulata stipen-
 dii erogatione, in varios ex militibus verberum tonsione, capillorum
 rasura, et exiliis ad sanctum Mamantem animalvertit, ac demum
 tantis ac tam horrendis sacramentis summo contemptu quasi ad pedes
 cunctatis, plurimos Chrysopolim in exilium deportavit. illi tanta
 calamitate perculsi, portus traiectioni ignei amnis nomen indidere.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νικηφόρος μετὰ τὰς ἀθέτους ἐπεξελεύσεις, A. M. 6302
 τὰ στρατεύματα πάντα ταπεινῶσαι σκεψάμενος, Χριστιανούς
 ἀποικίας ἐκ παντός θέματος ἐπὶ τὴν Σκλαβινίαν γενέσθαι προ-
 ἔταξεν, τὰς δὲ τούτων ὑποστάσεις πιπράσκειν, καὶ ἦν
 5 αἰχμυλωσίας οὐκ ἔλαττον τὸ πρῶγμα, πολλῶν ἐξ ἀνοίας βλα-
 σφημονύτων καὶ ἐχθρῶν ἐφόδους αἰτούντων, ἐτέρων δὲ περὶ
 τοὺς γονικοὺς τάφους θρηγνύντων καὶ τοὺς ἀποθανόντας μα- V. 327
 καρίζοντων. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ἀγχόταις ἐχρήσαντο πρὸς ἀπύλ- C
 λαγὴν τῶν δεινῶν. τὰ τε γὰρ προσόντα δυσκίνητα συνεπιφέ-
 10 ρεσθαι ἠδυνάτου, καὶ τὴν ἐκ γονικῶν πόρων κτισθεῖσαν ὑπαρ-
 ξιν ὀλλυμένην ἰώρων, καὶ πᾶσα τοὺς πάντας εἶχεν ἀμηχανία,
 τῶν μὲν πενήτων ἐν τούτοις καὶ τοῖς ἐξῆς ῥηθησομένοις, τῶν
 δὲ ὑπερεχόντων συμπασχόντων αὐτοῖς καὶ μὴ δυναμένων
 βοηθῆσαι, ἀπεκδεχομένων δὲ βαρυτέρας συμφορᾶς. ταῦτα
 15 ἤρχθη μὲν ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, πρὸς δὲ τὸ ἅγιον
 πᾶσχι πεπέρασται. δευτέρῳ σὺν ταύτῃ κάκωσιν προσέταξεν, D
 στρατεῦσθαι πτωχοὺς καὶ ἐξοπλιζέσθαι παρὰ τῶν ὁμοχωρῶν,
 παρέχοντας καὶ ἀνὰ ὀκτωκαίδεκα νομισμάτων τῷ δημοσίῳ,
 καὶ ἀλληλεγγῶς τὰ δημόσια. τρίτην κακόνειαν, ἐποπτεύεσθαι

1. ἐπεξελ. A, ἐπεξ. vulg. 2. πάντα A, πάντα vulg. 3.
 ἀποικίας A a f, ἀποικίας vulg. τὰς Σκλαβινίας A. γενέ-
 σθαι om. A. 6. περὶ add. ex A. 8. οἱ καὶ A, καὶ οἱ vulg.
 15. μηνός add. ex A. 16. προσέταξεν A, συνέτ. vulg. 18.
 ὅτιω A. νομισμάτων A, νομισμαία vulg. 19. καὶ om.
 A. ὑποπτ. f.

Hoc anno Nicephorus, datis in publicum veteratariae et a deo A. C. 802
 penitus alienae suae mentis per calliditates et astutias tot indicii,
 militares copias affligere ac deprimere meditatus, milites Christianos
 ex unoquoque themate patriam deserere, et facultatibus divenditis in
 Sclaviuiam migrare edicto promulgato sanxit. extitit istud captivi-
 tate inducta non minus horrendum spectaculum. multi siquidem ad
 execrationes et diras evomendas ex mentis alienatione converti, isti
 inimicas excursions peroptare, alii a paternis sepulchris extorres se
 ipsos lugere, et vita functos prae se beatos praedicare; fuerunt etiam
 qui laqueis a praesentibus calamitatibus libertatem quaesierint, bona
 siquidem immobilia secum uua circumferre non valentes, paternis la-
 boribus acquisitas facultates misere sibi deperire contemplati, magna
 animorum angustia et acerbo doloris sensu torquebantur; pauperibus
 quidem haec aliaque inferius enarranda patientibus, ditioribus vero
 eorum misericordia commotis, opis ferendae impotibus, impendentes-
 que sibi graviores aerumnas in diem praestolantibus, et haec quidem
 a Septembri sumptserunt initium, et ad sanctum pascha ad finem per-
 ducta sunt. his secundam adiunxit offensionem, pauperibus militiae

πάντας, καὶ ἀναβιβάζεσθαι τὰ τούτων τέλη, παρέχοντας καὶ χαρτιατικῶν ἐνεκα ἀνὰ κερατίων δύο· καὶ πρὸς τετάρτην, τοὺς κουφισμοὺς πάντας ἀναβιβάζεσθαι προπέταται. πέμπτην, τοῖς τῶν εὐαγῶν οἰκῶν παροίκοις, τοῦ τε ὀρφανοτροφείου καὶ τῶν ξενῶνων καὶ γηροκομείων τε καὶ ἐκκλησιῶν καὶ μο-
 P. 412 ναστηρίων βασιλικῶν τὰ καπνικά ἀπαιτεῖσθαι ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς αὐτοῦ τυραννίδος, τὰ δὲ κρείττονα τῶν κτημάτων εἰς τὴν βασιλικὴν κουρατωρίαν αἶρεσθαι, τὰ μέντοι τέλη αὐτῶν ἐπιτίθεσθαι τοῖς ἐναπομείνανσιν εἰς τοὺς αὐτοὺς εὐαγεῖς οἴκους κτήμασι καὶ παροίκοις, ὥς διπλοῦσθαι πολλῶν τὰ τέλη, 10 τῶν οἰκῆσεων στενουμένων αὐτοῖς καὶ τῶν χωρίων. ἕκτην, σκοπεῖσθαι παρὰ τῶν στρατηγούντων τοὺς ἀθρόως ἐκ πτωχείας ἀνακτησαμένους, καὶ ἀπαιτεῖσθαι χρήματα ὥς εὐρετὺς θησαυρῶν. ἑβδόμην, τοὺς πρὸ εἴκοσι χρόνων εὐρηκότας καὶ
 B. μέχρι τῆς δεῦρο πίθον ἢ σκεῦος ὅτιοῦν καὶ αὐτοὺς ἐξαργυ- 15 ρίζεσθαι. ὀγδόην, τοὺς ἐκ πάμπαν ἢ πατέρων κληρονομήσαντας διαιρεθέντας ἐκ τῶν αὐτῶν χρόνων εἴκοσι, ἐξαγαδιδόναι τῷ δημοσίῳ τοὺς πένητας, καὶ τοὺς ἀνήσασμένους ἔξω τῆς Ἀβύδου σώματα οἰκετικά, ἀνὰ δύο νομισμάτων τελεῖσαι προσα-

2. χαρτιακοῦ c, χαρτιακῶν e, χαρτιακὸν f. καὶ πρὸς adl. ex A. 4. τοῖς — παροίκοις A, τοῖς — παροίκους vulg. 7. κτισμάτων a f. 11. τῶν add. ex A. 19. νομισμάτων A, νομίματα vulg. τελεῖσθαι A.

ascribi, et a concubibus armis instrui iussis, qui nimirum per singulos homines nummos octodecim, et publica tributa unus in alterius vicem publico aerario penderent. tertium hoc malitiae fuit commentum, ut nimirum inspectis omnium facultatibus tributa praestanda augerentur, et, descriptionis confectae gratia, ceratia duo a singulis exigenterent. quartum istud inventum: vectigalium remissiones in pristinum statum reduci et augeri. quintum: adeo devotarum aedium orphanorum, dico, peregrinorum, senum receptaculis, ecclesiis, et monasteriis imperatorum liberalitate positis fumaria tributa a primo tyrannidis suae anno colligi, possessionum uberiores in imperatoris curatorem transferri, annua vero earum nomine pensa a residuis possessionibus et remanentibus sacrarum illarum aedium accolis persolvi, adeo ut habitationibus et agris in angustiis adductis aucta duplo tributa exigenterent. sextum: a provinciarum rectoribus, qui ex egenis proxime divites evasisent, inquiri, et ut a thesaurorum inventoriibus divitias repeti. septimum: ab iis, qui a viginti annis et citra illud spatium dolium aut vas quodcumque invenissent, pecunias emungi. octavum: eos qui ante praedictos viginti annos ab avis et patribus haereditatis inre aliquid obtinuissent, etiamsi pauperes evasisent, ad publico redhibendum cogendos. qui autem extra Abydum mancipia

έταξαν, καὶ μάλιστα τοὺς κατὰ τὴν Δωδεκάνησον. ἐννιάτην, τοὺς παραθαλασσίους οἰκοῦντας, μάλιστα τῆς μικρᾶς Ἀσίας ναυκλήρους, μηδέποτε γηπονικῶς ζήσαντας, ἄκοντας ἀνείσθαι ἐκ τῶν καθαρπαγόντων αὐτῷ κτημάτων, ὡς ἂν ἐκτιμωθῶσιν 5 παρ' αὐτῷ. δεκάτην, τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπισήμους ναυκλήρους συναγαγὼν δέδωκεν ἐπὶ τόκῳ τετρακεράτῳ τὸ νόμισμα ἀνὰ χρυσίου λιτρῶν δώδεκα, τελούντας καὶ τὰ συνήθη κομμέρκια. ταῦτα ἐκ τῶν πολλῶν ὡς ἐν κεφαλαίῳ μικρὰ μοι 10 ἐστηλογράφηται δηλοῦντι τὸ πρὸς πᾶν εἶδος πλεονεξίας αὐτοῦ πολυμήχανον. τὰ γὰρ κατὰ τὴν βασιλίδι τοῖς ἐν τέλει καὶ μέσοις καὶ εὐτελέσιν ἐνδειχθέντα δεινὰ πέρα συγγραφῆς, τοὺς μὲν ἀνιχνεύοντος ὅπως οἰκοὶ ζῶσιν, καὶ καθυποβάλλοντος τοῖς πονηροῖς τῶν οἰκετῶν διαβάλλειν τοὺς δεσπύτας, καὶ 15 ἐν ἀρχαῖς δῆθεν διστάζοντος ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, ἔπειτα βεβαιούντος τὰς συκοφαντίας, τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐπὶ ἀσήμεων κατ' ἐπισήμων ἔδρα τιμῶν ἀξιῶν τοὺς εὐ διαβάλλοντας, τῶν δὲ V. 328 οἰκων πολλοὺς τῶν οἰκητόρων ἀπὸ πρώτης εἰς τρίτην γενεάν^D ἐξανέστρεψεν, ἐλπίδι τοῦ τάχιστα τούτους ἐκπεσεῖν καὶ ὑπ'

1. καὶ μάλ. A, μάλ. vulg. 2. τοὺς παραθ. A, τοὺς τὰς π. vulg. 3. ναυκλήρους add. ex A. 4. ἐκτιμωθ. A, ἐκτιμηθ. vulg. 12. ἀνιχνεύοντος, ὅπως A, ἀνιχνεύοντας, ὅπως a, ἀνιχνεύοντας ὅσοι vulg. καθυποβάλλοντος A, καθυποβάλλων vulg. 14. διστάζοντας — βεβαιούντας vulg. 15. τὰς add. ex A. 16. εὐ διαβάλλοντας] ἐνδιαβ. A, εὐδιαβ. vulg.

emissent, de singulis duo numismata solverent, maxime Cycladas duodecim insulas incolentes. nomen: qui ad maris, minoris maxime Asiae, littora habitarent, neque ex agrorum suorum fructibus victum perciperent, invitos praedia, quae aliis eripuerat, quanti ab eo aestimata essent, emere praecepit. decimum: collectis in unum insignioribus Croteos uaucleris, unicuique duodecim auri libras dedit, ea lege, ut in singula numismata quatuor ceratia in focus penderent, ac nihilominus consueti navigationum vectigalia reddere cogerentur. ista ex multis pauca compendio in medium protuli, ex quibus varias eius ad omne rapinae atque iniustitiae genus artes demonstrarem. quas enim in imperatrice urbe summi, medii atque infimi loci hominibus iniurias intulit, plures sunt, quam ut perscribi possint, dum ipse videlicet perquireret, quomodo unusquisque domi viveret, servosque ad calumnias in dominos struendas impelleret, qui quidem initio criminationes in dubium allatas in dubium revocare simulans, eas postea comprobabat atque confirmabat, idque praecipue in ignobilibus adversus illustres viros admittebat, homines ad deferendum idoneos praemiis atque honoribus afficiens. praeterea patresfamilias quamplurimus a prima ad tertiam generationem domibus exturbavit, spe

αὐτοῦ κληρονομηθῆναι. ἄξιον δέ τι καὶ ἡδύσματος ἢ παρα-
δείγματος ἕνεκα μνησθῆναι καὶ τούτου. κηρουλλάριός τις ἦν
ἐν τῷ φόρῳ ἐκ τῶν ιδίων πόρων ἀνευδέης. τοῦτον μεταπει-
λάμενος ὁ παμφύγος φησί· θές τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τῆς κε-
φαλῆς μου, καὶ ὁμοσόν μοι τό, πόσος σοι χρυσός ἐστι; ὁ δὲ 5
μικρὸν ὡς ἀνάξιος δῆθεν παμαιοῦμενος, ἐβιάσθη τοῦτο παρ'
αὐτοῦ ποιῆσαι, καὶ λίτρας ἑκατὸν ἐξειπεῖν ἔχειν. καὶ τοῦτο
P. 413 κατὰ τὴν ὥραν προσέταξεν ἐνεχθῆναι, φήσας· σὺ τί χρεῖαν
ἔχεις περισπασμοῦ; συναρίστησόν μοι, καὶ ἄρον νομίσματα
ἑκατόν, καὶ πορεύου ἀρκούνμενος. 10

A.M. 6303 Τούτῳ τῷ ἔτι Νικηφόρος τὰς κατὰ Χριστιανῶν ἐπέτει-
νεν ἐποψίας ἀθέους ἐξαγορασμοὺς παντοίων ἀλόγων, βοσκη-
μάτων τε καὶ καρπῶν, ἀδίκους δημεύσεις τε καὶ ζημίας τῶν
ἐν τέλει λογισμοῖς ἐν πλοίοις, ὁ πᾶσι νομοθετῶν τὸ μὴ τοκί-
ζειν, καὶ ἄλλας μυριάς κακῶν ἐπινοίας, ὧν ἡ κατὰ μέρος 15
B ιστορία φορτικῇ τοῖς ἐπιτετεμημένα ζητοῦσι πέφνκε μανθάνειν
τὰ πράγματα. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς ἡμέρᾳ
τρίτῃ, σπασάμενός τις ἀφανὴς ἐν σχήματι μοναχοῦ ξέρος τι-
νὸς τῶν στρατευομένων, εἰσέδραμεν ἐν τῷ παλατίῳ Νικηφό-
ρον ἀνελεῖν ζητῶν. τῶν δὲ περιεστώτων δύο διατρεχόντων 20

1. καὶ add. ex A. 4. ἐνὶ A, κατὰ vulg. 11. τὰς A, τῆς
vulg. ἐπινοίας A add. post Χριστ. 12. ἐπαγορ. A. 18.
τινὸς A, τινῶν vulg. 20. δὲ add. ex A.

fretus, quo citius ruerent, eo citius illorum haereditates ad se de-
venturas. id vero etiam dignum est quod memoriae tradam, tam
voluptati, quam utili exemplo futurum. agebat in foro cereorum qui-
dam veuditor ex propriis laboribus nonnullas facultates adeptus. cum
ad se accersitum belluo ille pecuniarum sic alloquitur: apposita ca-
piti meo manum, iura quanta tibi sit auri copia. is tanquam iudignus
manum extendere recusans et exequi compulsus, centum auri libras
possidere laetus est, quas imperator quantocius proferri cum iussisset,
quid, inquit, tibi ea sollicitudine opus est? prande mecum, et ac-
ceptis tibi nummis centum, in domum tuam contentus discede.

A.C. 803 Hoc anno Nicephorus, qui lege sancita foenora exerceuda prohi-
buit, solitas sibi at deo inivas Christianorum inspectiones, bonorum
omnium et animalium, pabulorum, et fructuum iniquas proscriptiones,
usuras de navigiis captatas, aliaque mala infinita prorogavit in peius,
quorum narratio ex parte instituta molesta iis sit futura, qui res ge-
stas compendio cognoscere student. mensis autem Octobris die pri-
mo, hebdomadis feria tertia, quidam incognitus monastico habitu te-
ctus, educto e cuiuspiam militis latere gladio in palatium irrumpit, Ni-
cephoro mortem inferre meditatus. astantium autem duos cum iuse-

καὶ ἐπιδραμιόντων αὐτῷ, δεινῶς ἐπλήγησαν ὑπ' αὐτοῦ. σὺλ-
ληφθεὶς δὲ καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, δαιμονῶν προεφασίσατο,
μηδένα συκοφαντήσας. ὁ δὲ τοῦτον ἐν τῷ ξύλῳ κατησφαλί-
σατο σὺν τοῖς πάσχουσι, καὶ πολλοὶ ἐντεῦθεν οἰωνίσαντο με-
5 γάλου κακοῦ σημείον εἶναι τοῦτο τοῖς τε κρατοῦσι καὶ τοῖς C
ὑπὸ χεῖρα, καθάπερ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς Νεστορίου γέγο-
νεν. τῶν δὲ Μανιχαίων, τῶν νῦν Παυλικιανῶν καλουμένων,
καὶ Ἀθιγγάνων τῶν κατὰ Φρυγίαν καὶ Λυκαονίαν, ἀγγιγει-
τόνων αὐτοῦ, φίλος ἦν διάπυρος, χρηστοῖς καὶ τελεταῖς αὐ-
10 τῶν ἐπιχαίρων, ἐν οἷς ὄταν Βαρδάνης ὁ πατρίκιος ἐπανεστή
αὐτῷ, τοίτους προσκαλεσάμενος, ταῖς αὐτῶν μαγανείαις τοῦ-
τον ὑπέταξεν. ταῦρον γὰρ ἔν τινι λάκκῳ ἐν σιδηρῇ πάλῳ ἐκ
τῶν κεράτων προσδήσας εἰς γῆν νενευκότα, οὕτω μνικώμενον
καὶ εἰλυσπώμενον ἀποκτανθῆναι πεποίηκεν, τὴν δὲ τοῦτου D
15 ἐσθῆτα ἐκ μύλωνι ἀλῆσας ἀντιστροφῶς, καὶ ἐπαοιδίαις χρη-
σάμενος νίκην ἤρατο, παραχωρήσαντος τοῦ Θεοῦ διὰ πλῆθος
ἀμαρτιῶν ἡμῶν· οὗτοι χάραν ἔλαβον ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐ-
τοῦ ἀφόβως πολιτεύεσθαι, καὶ πολλοὶ τῶν κονφοτέρων ταῖς
ἀθεμίτοις αὐτῶν διεφθάρησαν δόξαις, ἐν δὲ τῇ Ἐξακιοσίῳ

3. μηδένα Α. μηδέ τινα vulg.

4. ἐντεῦθεν] λοιπὸν Α.

6.

καὶ ἐπὶ τοῦ Α. ἐπὶ τοῦ vulg.

7. καλουμένων Α, λεγομ. vulg.

13. ἐν σιδηροπάλῳ Α.

14. ὑλυσπώμενον Α, βλυσπώμενον vulg.

quentes ac refrenare contententes graviter vulneravit. comprehensus
itaque, et tormentis examinatus, nullo criminis auctore vel conscio
accusato, a daemone torqueri se finxit. Imperator virum pedicla li-
gneis, una cum iis, qui a daemone exagitantur, arctari iussit, quod
gravis mali tam imperantibus quam subdito cuique impendentis por-
tentum dari, qualem impii Nestorii temporibus visum, augurati sunt.
porro Manichaeorum, quos nunc Panlicianos dicimus, et Athinganorum
ex Phrygia et Lycaonia iuxta patriam suam erumpentium amicus totus
eorum cupidine flagrans extitit, et eorum vaticiniis et superstitionibus
omnino deditus; iis enim accitis, cum Bardanius patricius seditionem
movit, eorum praestigiis usus hominem in se rebellantem prostravit.
taurum siquidem in foveam demissum, et in terram capite procli-
vem, cornibus ad palum ferreum alligatis, eo pacto mugientem et in
luto volutantem se occidi paravit, eiusdemque Bardanii veste sub
mola in retroactum gyrum contorta conteri praecipiens, ac simul in-
cantamenta effutens, deo ita permittente, ob innumerum peccatorum
nostrorum numerum, victoriam retulit. quambrem sub eius impe-
rium Manichaeis istis libere cum aliis vivendi et civitatis iure citra
metum utendi facultas data, ex quo multos levioris ingenii homines
nefariis eorum opijouibus depravari contigit. fuit tum in Hexacio-

ψευδερμηΐτης τις Νικόλαος τοῦνομα καὶ οἱ σὺν αὐτῇ γεγο-
 τότες ἦσαν, καὶ κατὰ τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῶν σεπτιῶν εἰκό-
 των ἐβλασφήμουν, ὧν ἀντιποιεῖτο Νικηφόρος, καὶ ἐλύπει τὸν
 P. 414 ἄρχιερέα καὶ πάντας τοὺς κατὰ θεὸν ζῶντας. πολλὰκις γὰρ
 V. 329 καὶ αὐτῶν ἐγκαλῶν ἡγανακτήθη, τοῖς πρὸς ἀλλήλους ἐχθραί- 5
 ρουσι σφόδρα συγκαίρων, ἐπιτωθάζων παντὶ Χριστιανῷ φι-
 λοῦντι τὸν πλησίον, ὡς ἀνατροπεὺς τῶν θεῶν ἐντολῶν, καὶ
 διὰ σπουδῆς ἣν αὐτῷ δίκας ἀλόγους καὶ εὐλόγους παντὶ Χρι-
 στιανῷ κινεῖν ἐν τῷ κολαστηρίῳ τῆς Μαγναύρας, πρὸς τὸ
 μηδένα σχολάζειν κατὰ τῶν ἀσεβειῶν αὐτοῦ. τοὺς στρατιω- 10
 τικοὺς ἄρχοντας δουλικῶς χρᾶσθαι τοῖς ἐπισκόποις καὶ κλη-
 ρικοῖς ἐκέλευσεν καταγομένους αὐθεντικῶς ἐν τοῖς ἐπισκοπεί-
 οις καὶ μοναστηρίοις, καὶ καταχρᾶσθαι τὰ αὐτῶν. τοὺς ἀπ'
 Βαϊῶνος ἀναθεμένους τῷ θεῷ χρυσᾷ ἢ ἀργυρᾷ σκευῇ ἔψαγεν,
 καὶ τὰ τῶν ἐκκλησιῶν ἱερά κοινουῦσθαι ἄξιον ἐδογματίζεν, ὡς 15
 Ἰουδας τὸ δεσποτικὸν μῦρον. τοὺς πρὸ αὐτοῦ βασιλεῖς ἄπαν-
 τας ὡς ἀκυβερνήτους ἐμέμφετο, καθόλου τὴν πρόνοιαν ἀναι-
 ρῶν, καὶ μηδένα λέγων γίνεσθαι τοῦ κρατοῦντος δυνατώτε-
 ρον, εἰ βούλοιο ὁ κρατῶν ἐντρεχῶς ἄρχειν. ἀλλ' ἐματαιώθη
 ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ ὁ θεόκταντος. τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ 20
 μηνί τῆς αὐτῆς δ' ἰνδικτιῶνος τῷ πρώτῳ σαββάτῳ τῶν ἁγίων

13. αὐτῶν A f, αὐτὰ vulg.
 add. ex A.

14. σκευῇ add. ex A.

21. ἁγίων

nio Nicolaus quidam, eremitae nomen falso sibi arrogans, et quidam
 eiusdem vitae participes, adversus rectam fidem et venerandas imagi-
 nes blasphemias evomere assueti. istos sibi devincire, pontificem vero
 Nicephorum reliquosque vitam suam ad dei placitum conformantea
 affligere studebat. saepius enim his illos iuculantibus succensuit,
 cum ex adverso mutuas ad invicem foventes inimicitias amplecteretur,
 et diligentes invicem conviciis morderet: usque erat divinorum man-
 datorum acerrimus oppugnator. In id toto studio raptus, ut, litibus
 per fas aut nefas cuilibet Christiano in Magnaurae carnificina inten-
 tatis, neminem impietatis suis dignoscendis attendere permetteret.
 militares proceres episcopis et clericis herili iure episcopatibus et
 monasteriis abductis, in servorum modum uti eorumque bonis abuti
 iussit. eos insuper, qui ab antiquo aurea vel argentea quaecumque vasa
 deo devota consecrassent, ipso vituperiis incessebat, et quae nunc
 possideret ecclesia communibus usibus deputanda, prout ludas domi-
 nicum uugurum, deblaterabat. ad haec qui praecesserunt impera-
 tores, seu rerum gerendarum imperitos, moderantia in universum sub-
 lata, accusabat, affirmans neminem principe potentiorum esse, modo
 caute atque strenue is imperium gerat, sed homo divinae iustitiae vi-

νησιτιῶν ὑπαντηθέντες οἱ Σαρακηνοὶ εἰς Εὐχαΐτα Λέοντι
 στρατηγῇ τῶν Ἀρμενιῶν σὺν τῇ ῥόγῃ τοῦ θέματος, ταύτην C
 ἀφείλαντο σὺν πολλῇ πλήθει λαοῦ. τάλαντα δὲ ἦν γ' γινόμε-
 να λίτραι χίλιναι τριακόσαι· καὶ οὐδ' οὕτως [μὴ παιδευ-
 5 θεῖς] ἠλέγγετο Νικηφόρος τῆς πλεονεξίας παύσασθαι. ἐπὶ το-
 σοῦτοις οὖν σημείοις ὁ νέος Ἀχαῦς μὴ παιδευθεὶς, ὁ Παλά-
 ριδος καὶ Μίδου ἀπλησιότερος, κατὰ Βουλγάρων παρατάττε-
 ται ἅμα Σταυρακίῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, καὶ τῇ τοῦ Μαΐου μη-
 νὸς * τῆς βασιλίδος ἑξιών, ἐκέλευσεν Νικήτη πατρικίῳ καὶ
 10 γενικῷ λογοθέτῃ τὰ δημόσια τέλη τῶν ἐκκλησιῶν καὶ μονα-
 στηρίων ἀναβιβάσαι καὶ ὅπτις ἐτῶν ἐπισδοτελείας τοὺς τῶν
 ἀρχόντων ἀπαιτηθῆναι οἴκους. καὶ ἦν θρηῖος μέγας. ἐγκα- D
 λούμενος δὲ ὑπὸ τινος γνησίῳ αὐτοῦ θεράποντος, Θεοδοσίῳ
 φημί, τοῦ Σαλιβαρά πατρικίου ὄντος, ὅτι πάντες καταβοῶσιν
 15 ἡμῶν, δέσποτα, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ πάντες ἐπιχαρήσον-
 ται τῇ πτώσει ἡμῶν· ἔφη πρὸς αὐτόν· εἰ ὁ θεὸς σκληρύνων
 ἐσκληρώσεν τὴν καρδίαν μου, ὡς τοῦ Φαραῶ, τί ἀγαθὸν ἔσται
 τοῖς ὑπὸ τὴν χεῖρά μου; παρὰ Νικηφόρου, Θεοδόσιε, μὴ ἐκ-

1. Εὐχαΐτα A, Εὐχαΐταν vulg.	2. ταύτην A, αὐτὴν vulg.
3. γινόμενα A, γινόμεναι vulg.	4. μὴ παιδευθεῖς om. A.
8. Μίδου A, Μιδῶν vulg.	9. numerus diei in nullo cod. legitur.
13. αὐτοῦ om. A.	14. Σαλιβ. A, Σαλλιβ. vulg.
15. ἐπιχαρ. A, χαρ. vulg.	16. εἰ add. ex A.
	17. ὡς τοῦ Φαραῶ add. ex A.

clima in hisce suis vanis commentis deceptus est. mense porro Fe-
 bruario Indictionis eiusdem quartae, primo quadragesimae sabbato,
 Saraceni Leoni Armeniacorum duci militum suorum stipendia secum
 vehenti ad Euchaitam obviam facti, cuncta cum exercitus parte in
 potestatem suam mittunt. erant autem talenta tredecim libras mille
 et trecentas scilicet. at ne quidem sic castigatus ab avaritiae
 libidine ut resipisceret Nicephorus commoveri potuit. tantis etiam
 signis hand eruditus novus ille Achab, Phalarim et Midam divitiarum
 cupidine superans, adversus Bulgaros una cum Stauracio filio exerci-
 tum parat, et mensis Maii die * imperante urbe profectus, Nicetae
 patricio et generali logothetae mandavit, publicos ecclesiarum et
 monasteriorum census augetet, et in octo sequentes annos pensionem
 a procerum domibus exigeret, quod gravi communique luctui causam
 dedit. a quodam autem fideli suo famulo, Theodosio, Inquam, Sal-
 libaræ filio, viro patricio, reprehensus est ac monitus verbis istiusmodi:
 omnes adversum nos vociferantur, inquit, domine, et si quid adversi
 nobis acciderit, omnes casu nostro laetabuntur. Nicephorus respon-
 dit: deus qui corda hominum indurat, meum pariter induravit, ut
 Pharaonis: quid boni in subditos meos a Nicephoro profluere potest,

δέχου πλὴν τῶν ὁρωμένων σοι. ταῦτα κύριος οἶδεν. αὐτὸς ἐγὼ
ζώσῃ φωνῇ ἀκήκοα παρὰ Θεοδοσίου. ἐπισυνάξας δὲ τὰ στρα-
P. 415 τεύματα, οὐ μόνον ἐκ Θράκης, ἀλλὰ καὶ τῶν περατικῶν θε-
μάτων, πένητάς τε πολλοὺς ἰδίους ὀψωνίοις, σφενδόβαις καὶ
ἐμβόδοις ὠπλισμένους, βλασφημοῦντας ἅμα τοῖς στρατεύμασιν, 5
ἤλασεν κατὰ Βουλγαρίων. Κροῦνμος δὲ τὰ πλήθη φοβηθεὶς,
ὅστιων αὐτῶν ἐν Μαρκέλλαις, ᾗτετο εἰρήνην. ὁ δὲ ταῖς οἰ-
κειαῖς κακοβουλίαις καὶ ταῖς τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ συμβού-
λων εἰσηγήσεσι διεκωλύθη, καὶ μετὰ πολλὰς περιαγωγὰς δι'
αἰβάτων τόπων ὀψοκινδύνως ὁ Θρασυδεῖλος εἰσερχεῖται εἰς 10
Βουλγαρίαν τῇ εἰκοστῇ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς (κυρὸς ἦν ἐπιτολὴ
πανολέθριος), συγχῶς ἐπιφθεγγόμενος, τό, τίς πορεύσεται καὶ
V. 330 ἀπατήσῃ τὸν Ἀχάαβ; λέγων, ὅτι κἄν ὁ θεὸς κἄν ὁ ἀντικεί-
B μενος ἔλκῃ ἅπαντα. πρὸ δὲ τοῦ εἰσελθεῖν αὐτόν, Βυζάντιος
ὁ τούτου ἐπιστήθιος οἰκέτης πρὸς Κροῦνμον ἀπὸ Μαρκέλλων 15
προσέφυγεν, συναρπάσας ἐσθῆτα βασιλικὴν καὶ χρυσίου λίτρας
ἐκατόν, πολλοὶ δὲ τὴν τούτου φυγὴν ἐπὶ κακῷ Νικηφόρου
οἰωνίσαντο. ἐπὶ δὲ τρισὶν ἡμέραις μετὰ τὰς πρώτας συμβο-
λὰς δόξας κατενοδοῦσθαι, οὐ τῷ κατενοδοῦντι θεῷ τὰ τῆς

1. πλὴν A, παρὰ vulg. αὐτὸς ἐγὼ A, ταῦτα vulg. 2. ante
ἀκήκοα e add. ὁ συγγραφόμενος. 13. ἀπατήσῃ A, ἀπαντήσῃ
vulg. 14. ἔλκῃ A, ἔλκει vulg. ἅπαντα] ἄκοντα vulg.
17. Νικηφόρον vulg.

Theodosi? ne praeter ea, quae experiris, aliud quippiam exspectes, ista dominus novit. ista viva voce referentem Theodosium audivi, igitur copiis non solum ex Thracia, sed ex ulterioribus etiam provinciis in unum collectis, multisque pauperibus eo adactis, ut propriis stipendiis militarent fundis et baculis armati, ex quo diris omnibus eum, et uua exercitum eius universum devovebant, adversus Bulgarios contendit. at cum populares illae turbae Marcellas advenissent, extimuit Crummus, et de pace tractare molitus est, sed Nicephorus tam proprii consilii pravitate, quam eiusdem secum sensus consiliariorum suggestionibus impeditus, tractatum recusavit, tandemque post varios per invia loca circuitus, post expositum periculo exercitum thraso-
timidus mensis Iulii die vicesimo, Bulgariam ingreditur, sub canis perniciosissimum exortum; istud autem frequenter insonabat: quis ibit et decipiet Achab? sive deus etenim, sive oppositus hostis, cuncta trahit et regit. prius autem quam in Bulgariam penetraret, Byzantii famulus eius intimus imperatoria veste et auri libris centum scuti fugam plurimi in sinistrum omen interpretati sunt. post dies vero tres et confictus primos leviores, cum fortunam in vota conspi-
rautem secum trahere videretur, haud prosperitatis auctori deo victo-

νίκης ἐπέγραφεν, ἀλλὰ Σταυρακίου μόνον τὴν εὐτυχίαν καὶ
 εὐβουλίαν ἐκήρυττεν, καὶ τοῖς κωλύουσι τὴν εἰσόδον ἀρχουσιν
 ἡπίλει. ἄλογα δὲ ζῶα καὶ βρέφη καὶ πᾶσαν ἡλικίαν ἀνη-
 λιῶς φονεύεσθαι προσέταξεν, καὶ τὰ τῶν δημοφίλων νεκρὰ C
 5 σώματα ἄταφα εἴωσεν μόνῃς ἐπιμελούμενος τῆς τῶν σκύλων
 συλλογῆς, κλείδρα δὲ καὶ σφραγίδας τοῖς τοῦ Κρούμμου τα-
 μείοις ἐπιθεῖς, ὥς ἴδια λοιπὸν ἡσφαλίσατο. ὧτα γοῦν καὶ
 ἕτερα μέλη Χριστιανῶν ἀψαμέντων τῶν σκύλων ἀπέτεμεν, καὶ
 τὴν λεγομένην αὐλὴν τοῦ Κρούμμου ἐνέπρησεν, ἐκείνου σφό-
 10 δρα ταπεινουμένου καὶ δηλοῦντος, ὅτι ἰδοὺ, νενίκηκας. λάβε
 οὖν, εἴτι σοι ἄριστόν ἐστι, καὶ ἔξελθε ἐν εἰρήνῃ. ὁ δὲ τῆς
 εἰρήνης ἔχθρὸς ταύτην οὐ προσήκατο, ἐφ' οἷς καὶ χαλεπήνας
 ἐκείνος, τὰς τῆς χώρας εἰσόδους καὶ ἐξόδους περιπεφραγμένους
 ξυλίνους ὀχυρώμασι, πέμψας κατησφαλίσατο. Νικηφόρος δὲ D
 15 τοῦτο γινούς, εὐθέως, ὥς ἐμβρόντητος, ὅτι πρᾶξοι, ἡγνῶι πε-
 ριάγων. καὶ τοῖς συνοῦσι τὰ τῆς ἀπωλείας ἔλεγεν, ὅτι καὶ
 περρωτοὶ γενώμεθα, μηδεὶς ἐλπίσῃ διαφυγεῖν τὸν ὕλεθρον.
 ταῦτα δὲ ἦν ἐφ' ἡμέρας δύο, πέμπτην καὶ παρασκευὴν, τὰ
 μηχανήματα. καὶ τῇ νυκτὶ τοῦ σαββάτου τάραχοι καὶ ὄχλοι
 20 ἐνόπλων περὶ Νικηφόρον καὶ τοὺς σὺν αὐτῶν ἀκουόμεναι πα-
 ρατάξεις πάντας ἐξενέρωσαν, πρὸ δὲ τῆς ἡμέρας ἐπελθόν-

5. εἴασεν A, εἰάσας vulg. 7. καὶ ἔτ. A, καὶ τὰ ἔτ. vulg. 10.
 ἰδοὺ add. ex A. 19. ὄχλοι A, ὄχλων vulg. 21. ἐλθ. A.

riae successum ascripsit, sed Stauracii solius felicitatem ac providen-
 tiam laudavit, et his, qui ingressum in Bulgariam dissuadebant, poe-
 nas comminatus est. porro animalia ratione carentia, et ipsos infan-
 tes neci crudeliter tradi mandavit, et relictis civium suorum cadave-
 ribus insepultis, solam congerendorum spoliiorum curam suscepit.
 claustris et sigillis Crummi conclavia velut propria communivit, eorum
 qui praedam attigissent aures et membra praescidit, Crummi aulam ita
 dictam iucundit. is animo fractus, demissis verbis Nicephoro signifi-
 cat: quoniam vicisti, tolle quod tibi placitum est, et discede cum
 pace. is pacis inimicus, pacem non admisit, quo Crummus exaspera-
 tus, regionis aditus et exitus ligneis septis in muri modum commu-
 nivit. quod cum rescisset Nicephorus, subito terrore quasi fulminis
 ictus, provinciam circumibat, et quod moliretur opus haerebat. cla-
 dem itaque praesagieus suis dixit: nullus periculum evadere, nisi
 volucres fiamus, sperare valet. bini dies feria nimirum quinta et se-
 xta in haec machinamenta insumpti. nocte vero, quae sabbatum prae-
 cessit, graves tumultus et armatorum hominum motus circa Nicepho-
 rum et eius milites auditi cunctorum animos in terrorem et anxietatem
 coniecerunt, mox sub crepusculum impetu facto in Nicephori et

τες οἱ βάρβαροι κατὰ τῆς Νικηφόρου σκηρῆς, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μεγιστάνων ἀναιροῦσιν αὐτὸν οἰκτρῶς, ἐν οἷς ἦν καὶ P. 416 Ἀλέτιος πατρίκιος, καὶ Πέτρος πατρίκιος, καὶ Σισίνιος πατρίκιος ὁ Τριφύλλης, καὶ Θεοδόσιος πατρίκιος, ὁ Σαλιβαρῆς, ὁ πολλὰ λυπήσας καὶ κακὰ ἐνδειζάμενος τῇ μακαρίᾳ Εἰρηνῇ, 5 καὶ ὁ ἑπαρχος πατρίκιος, καὶ Ῥωμανὸς πατρίκιος, καὶ στρατηγὸς τῶν ἀνατολικῶν, καὶ ἑτεροὶ πολλοὶ πρωτοσπαθᾶριοι, καὶ σπαθᾶριοι, καὶ τῶν ταγμάτων ἄρχοντες, ὃ τε τοῦ ἔξκουβίτου δομέστικος, καὶ ὁ θρουγγάριος τῆς βασιλικῆς βίγλης, καὶ ὁ τῆς Θρακῆς στρατηγός, καὶ πολλοὶ ἄρχοντες τῶν θεμάτων σὺν 10 Βασιλείοις λαοῖς, πᾶσά τε ἡ τῶν Χριστιανῶν καλλονὴ διεφθάρη· τὰ τε ὅπλα πάντα ἀπώλοντο, καὶ τὰ τῆς βασιλείας σκευῇ. τὰ δὲ τῆς τοιαύτης ἡμέρας ἀκαλλῇ ῥήματα μὴ γένοιτο Χριστιανοῖς ἰδεῖν ἐπὶ, ὡς πάντα θρήνου ἐπέκεινα. ταῦτα δὲ γέγονε τῇ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς Ἰνδικτιῶνι τετάρτῃ. τὴν 15 δὲ Νικηφόρον κεφαλὴν ἐκκόψας ὁ Κρουῦμος, ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλον ἡμέρας ἱκανάς, εἰς ἐπίδειξιν τῶν ἐρχομένων εἰς αὐτὸν ἐθνῶν καὶ αἰσχύνῃν. μετὰ δὲ ταῦτα λαβὼν αὐτήν, καὶ γυνώσκας τὸ δοιοῦν, ἄγρυρὸν τε ἐνδύσας ἔσωθεν, πίνειν εἰς C αὐτὸ τοὺς τῶν Σκλαβίνων ἄρχοντας ἐποίησεν ἐγκανχώμενος. 20

1. τῆς A, τοῦ vulg. 2. ἦν add. ex A. 8. ὃ τε τοῦ ἔξκουβίτου A, καὶ τῶν ἔξκουβίτων vulg. 9. βίγλης A, βίγλας vulg.
11. ἡ τῶν Χρ. A, τῶν Χρ. ἡ vulg. 14. fort. παντοῖς. 16. ἐπικούψ. A. 19. τὸ add. ex A. 20. αὐτὸ A, αὐτήν vulg.

optimatum eius tentoria, ipsos miserabiliter obtruncarunt, inter quos Aetlus patricius, Petrus patricius, Sisinnius Triphyllius patricius, Theodosius patricius, Salibaras dictus, qui multis aerumnis et malis illatis beatam Irenem afflixit, praefectus quoque etiam ipse patricius, Romanus patricius et orientalium dux, et alii plurimi protospatharii, spatharii, agminum ductores, excubitorum domesticus, exploratorum sive imperatoriae vigiliae drungarius, Thraciae dux, multi praeterea thematum procures et officiales, cum innumera militum plebe, adeo ut Christianorum decor omnis et splendor eo die prostratus fuerit et omnino extinctus, armaque pariter universa et imperatoris supellex omnis perierit. Incompensatum sane istius diei relatum, seu qui luctum et querelas omnes exsuperet, absit ut Christiani iterum alibi oculis prospiciant. contigerunt ista mensis Iulii die vicesimo quinto indictione quarta. Crummus autem amputatum Nicephori caput, advehtautibus ad se variis nationibus, ostentandum per dies multos in Romanorum dedecus et vituperium in ligno suspendit. postmodum vero illud suspendio revulsam, carnibus nudatum, et argento tectum, compotaturis Sclavinorum principibus in poculum gloriabundus effor-

πολλῶν δὲ χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ γενομένων, καὶ V. 331
 θρήνον ἀκατασχέτου ὄντος, ἣ τοῦτου σφαγὴ πολλῶν παραμυ-
 θία γέγονεν. τὸν δὲ τρόπον τῆς τοῦτου σφαγῆς οὐδεὶς τῶν
 περισωθέντων ἀκριβῶς ἐξηγήσατο. φασὶ γὰρ τινες, ὅτι καὶ
 5 Χριστιανοὶ πεσόντα τοῦτον ἐπέτρωσαν. οἱ δὲ γυναικῶδεις
 τῶν ἀνδρῶν οἰκέται αὐτοῦ, οἷς καὶ συνευνάξετο, οἱ μὲν τῷ
 τῆς σοῦδας πυρί, οἱ δὲ τοῖς ξίφεσιν ὤλοντο σὺν αὐτῇ. του-
 του τῆς ἀρχῆς Χριστιανοὶ βαρυτέραν οὐδενὶ χρόνῳ ἠτύχησαν.
 πάντας γὰρ ἐν πλεονεξίαις καὶ ἀκολασίαις καὶ βαρβαρικαῖς
 10 ὁμότησιν ὑπερηκόντισεν τοὺς πρὸ αὐτοῦ βασιλευσάντας, περὶ D
 ὧν κατὰ μέρος διεξίναται καὶ τοῖς μετέπειτα δύσπιστον καὶ
 ἡμῖν ἐργῶδες, πλὴν ἐκ τοῦ χροσπέδου τὸ ὕφασμα προδήλον,
 κατὰ τὴν παροιμίαν. τιτρώσκεται δὲ καὶ Σταυράκιος παῖς
 αὐτοῦ καιρίως κατὰ τοῦ σπονδύλου τὸ δεξιὸν μέρος, καὶ μό-
 15 λης τῆς μάχης ἐξῆλθεν ζῶν, καὶ κατέλαβεν τὴν Ἀδριανούπο-
 λιν δεινῶς ὑπὸ τῆς πληγῆς κολαφιζόμενος. Στέφανος δὲ πα-
 τρικός καὶ δομέστικος τῶν σχολῶν συμπαρόντος καὶ Θεοκτί-
 στου μαγίστρου ἀνηγόρευσαν Σταυράκιον αὐτοκράτορα, καὶ
 διελέχθη τῷ περισωθέντι λαῷ κατὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς, καὶ
 20 σφόδρα ἡδύνθησαν, Μιχαὴλ δὲ κουροπαλάτης ἀβλαβῆς πε- P. 417

4. περισωθ. A, παρασ. vulg. 6. καὶ add. ex A. 7. τοῖς
 add. ex A. 14. καιρίως A, κυρίως vulg. 18. ἀνηγόρ-
 A, ἀνηγόρευσεν vulg.

mavit. Innumeris viduis et orphanis uno die factis, luctuique intole-
 rabili totum Imperium obtinenti, sola eius mors medellae pariter et
 solatio fuit. caedis eius modum nullus qui e praelio evasis incolu-
 mis enarrare potuit. quidam etenim cadentem a Christianis petrarum
 cumulo obrutum referunt. effoeminati autem eius ministri evirati,
 cum quibus ipse concumbebat, partim valli incendio consumpti, par-
 tim ense iugulati, una cum eo interierunt. nullum certe tempus
 Christianis calamitosius hoc Nicephori imperio extitit, adeo ut cru-
 delissimos quosque antecessores suos avaritia, libidine et bar-
 barica prorsus saevitia superarit, quorum singula enarraturus si
 percurrerim, posteris incredibilis, nobis autem onerosa suscipere-
 tur historia; verum ex fimbria et limbo panni contextus totus dig-
 noscitur, quod vulgare fert proverbium. ad spondylorum autem
 dextram partem letale vulnus accepit filius Nicephori Stauracius, vi-
 que vivus conflictu ereptus plagae doloribus vehementer exagitatus
 Adrianopolim pervenit. porro Stephanus patricius et scholarum do-
 mesticus, Theoctisto magistro praesente, Stauracium imperatorem de-
 claravit, et de patris eius imperandi ratione ad exercitus reliquias,
 quae se fuga leto subripuerant, orationem habuit, quem illi laetis
 animis exceperunt. Michael porro curopalates salvus e praelio re-

P. 417 ρισωθείς, πολλά παρεκλήθη ὑπὸ τῶν φίλων ἀναγορευθῆναι βασιλεύς, καὶ οὐ κατεδέξατο διὰ τὸν πρὸς Νικηφόρον ὄρκον καὶ Σταυράκιον. τοῦτῃ Στέφανος δομέστικος ἀντίπεν ἐλπίδι τῆς ζωῆς Σταυρακίου. Θεόκτιστος δὲ ὁ μάλιστα συνέντευχεν περὶ τῆς βασιλείας Μιχαήλ. Σταυράκιος δὲ δι' οὕτων 5 αἰμορραγῆσας ἀμέτρως κατέξηράνθη μηρούς καὶ σκέλη, φορεῖοις ἐλθὼν ἐν Βυζαντίῳ. τοῦτῃ Νικηφόρος ὁ πατριάρχης πᾶν προκείμενος συνεβούλευεν ἐξιλεώσασθαι τὸν Θεόν, καὶ τοὺς πλεονεκτηθέντας ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πικραμυθίσασθαι, πρὸς ὃν ὁ τῆς πατρικῆς γνώμης γνήσιος κληρονόμος ἔλεγεν, 10 B μὴ δύνασθαι πλείω τριῶν ταλάντων ἀποδοῦναι. ταῦτα δὲ ἦν μικρὸν μόριον τῶν ἐκείνου ἀδικιῶν. πλὴν καὶ περὶ ταῦτα ὥκνει, ζῆσαι καρδοκῶν. ἄσπονδον δὲ ἔχων πατρικὴν γνώμην συγχρότερον ἀτιμίαις ἔβαλλεν Θεόκτιστον μάλιστα καὶ Στέφανον δομέστικον καὶ Μιχαὴλ κουροπαλάτην, ἀποστρεφόμενος 15 πάντῃ καὶ Προκοπίαν τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν, ὡς ἐπιβουλεύουσας αὐτῷ ταῖς Θεοφανῶ τῆς αὐγοῦσσης ἐπιβουλαῖς. αὐτίκα γὰρ ἡ τάλαινα κατὰ μίμησιν τῆς ἀγίας Εἰρήνης κρατῆσειν ἤλπιξε τῆς βασιλείας ἅπαις οὖσα. ὁ δὲ Σταυράκιος C ἀνιάτως ἑαυτὸν ὀρῶν διακείμενον τῇ γαμετῇ τὴν βασιλείαν 20

2. ὁ πατριεῖος σφόδρα πρ. A.
 ἦν μικρὸν A, ἢ τὸ μ. vulg.
 λυῖς, supraser. ὑποβολαῖς A.

9. ἐπὶ A, παρὰ vulg.
 17. τῆς add. ex A. ἐπιβου-
 18. τῆς μακαρίας Etr. A.

dux, imperatorem salutari se permitteret, plurimum ab amicis rogatus, ob sacramenta Nicephori et Stauracio a se data, potestatem oblatam recusavit. huic etiam melioris valetudinis a Stauracio recipiendae spe fretus Stephanus domesticus fortiter obstabat, eidem vero Michaeli imperium conferendum sollicitè curabat Theoctistus magister. Stauracio autem sanguinem cum urina emittenti, femora atque crura ita extabnerunt, ut lectica in urbem sit invectus. huic patriarcha Nicephorus bene affectus deum placaret, et patris eius rapinis oppressos consolaretur ac levaret, consulebat, ad quem paternae sententiae legitimus successor, se non amplius quam tria talenta restituere posse retulit, quae iniustorum eius raptorum minima pars erant, quam tamen filius quasi de vita securus reddere cunctabatur. paternorum insuper morum imitator rediit, cum animo inimicitiis reconciliando prorsus aversum se exhiberet, Theoctistum magistrum, Stephanum domesticum et Michaelē curopalatem saepius contumeliis affecit, Procopiam quoque sororem vehementer aversabatur, quasi Theophlaronē angusta ita suadente sibi parasset insidias. infelix enim haec foemina beatæ Irenes exemplo, continuo in spem potiundi imperii venit, cum sine liberis esset. Stauracius vero aegritudine remediis

ἐσπούδαζε περιποιήσασθαι, ἥ δημοκρατίαν ἐγεῖραι Χριστιανοῖς ἐπὶ τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς. ἐφ' ᾧ πτοηθέντες Νικηφόρος ὁ πατριάρχης καὶ ὁ Θεόκτιστος μάγιστρος καὶ Στέφανος δομέστικος ἐκ πολλῆς ἔχθρας εἰς φιλίαν ἀλλήλοις καὶ Μιχαὴλ 5 χουροπαλάτης ἦλθον κατὰ τὰ τέλη τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος, τῇ δὲ ἐσπέρᾳ τῆς πρώτης τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς προσκαλεσάμενος Σταυράκιος Στέφανον δομέστικον ἐπηρώτα, πῶς ἂν δυνηθεῖν ἀγαγεῖν Μιχαὴλ τὸν γαμβρὸν αὐτοῦ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐκτυφλῶσαι αὐτόν; 10 τοῦ δὲ φήσαντος ἀδύνατον εἶναι τοῦτο ταύτῃ τῇ ὥρᾳ διὰ τὴν D περὶ αὐτὸν δύναμιν, καὶ τὸ τοῦ τόπου ἀσφαλὲς τῆς οἰκίας αὐτοῦ, παρεκάλει μὴ γνωσθῆναι τι τὰ λεγόμενα. ὁ δὲ λόγος V. 332 γοις πειθανοῖς πείσας αὐτὸν ἀμεριμνεῖν, δι' ὅλης νυκτὸς τὰ περιλειφθέντα τῶν ταγμάτων στρατεύματα συνηγάγεν ἐν τῷ 15 σκεπαστῷ ἵπποδρόμῳ μετὰ τῶν οἰκείων ἀρχόντων πρὸς τὸ ἀναγορεῦσαι τὸν αὐτὸν Μιχαὴλ εἰς βασιλείαν. καὶ ἐλθούσης πάσης τῆς συγκλήτου τοῦ ὄρθρου ἐν τῷ παλατίῳ, τοῦτον ἀνηγόρευσαν βασιλέα, ὡς ἐξῆς δηλωθήσεται. Νικηφόρος δὲ ὁ πατριάρχης ἐγγραφὸν ἐξ ἰδιοχείρου παρὰ Μιχαὴλ ἀπῆτησεν P. 418

7. Σταυράκιος add. ex A. 8. δυνηθεῖν A, δυνηθῆ vulg. 9. ἐκτυφλ. A, τυφλ. vulg. 10. τοῦ δὲ A, αὐτοῦ δὲ vulg. τοῦτο add. ex A. 11. καὶ τὸ τοῦ A, καὶ τοῦ vulg. 12. ἀμεριμνεῖν A, ἀμεριμνῆν vulg. 13. ἀμεριμνεῖν A, ἀμεριμνῆν vulg. 14. περιλειφθ. A, παραλ. vulg. 17. πάσης om. A.

omnibus superiore com se lactatum cerneret, imperium coniugi comparare, vel in populi potestatem reipublicae totius summam revocare, quae certe praeteritarum calamitatum fuisset somnia, studiis omnibus contendeat: qua re Nicephorus patriarcha et Theoctistus magister, quemadmodum et Michael eucopalates in metum adducti, ex inimicitia prius ad invicem exercita in concordiam redierunt circa mensis Septembris exitum indictione quinta. porro mensis Octobris die primo sub vesperam Stauracius Stephanum domesticum ad se accersitum interrogavit, quam via Michaellem ex sorore sibi levitum oculis quantocius orbandum domo posset extrahere? quod ille quum ob circumstantium vires, tum ob incommotam horae tempestatem, tum denique ob montissimum domus eius situm, haud fieri posse responderet, Stauracius eum deprecatus est, ut ista illi revelaret. ille verbis ad suadendum compositis a cura huiusmodi alienum esse rogat, mox per totam noctem in tectis Hippodromi locis collectis residuorum agminum reliquiis, eorum duces Michaellem renouciaturos imperatorem illo convocavit. senatus insuper palatium diluculo conveniens, imperii potestatem ei committendam decrevit, prout sequentibus declarabitur. Nicephorus autem patriarcha cautionem propria

περὶ τῆς ὁρθῆς πίστεως, καὶ τοῦ ἀναιμάκτους φνλάζει τὰς χεῖρας ἀπὸ Χριστιανῶν, καὶ περὶ ἱερατικῶν ἀνθρώπων ἢ μοναχῶν, καὶ ὅλων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καταλόγου, τοῦ μὴ τυπιοῦνται παρ' αὐτοῦ.

A.M. 6304 Ῥωμαίων βασιλέως Μιχαὴλ ἔτος α'. 5

B Τούτῃ τῇ ἔτει μηνὶ Ὀκτωβρίῳ β', ἡμερᾶς ε', ὥρα α', Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατος κουροπαλάτης ἀνηγορεύθη βασιλεὺς Ῥωμαίων ἐν τῷ ἵπποδρόμῳ ὑπὸ πάσης τῆς συγκλήτου καὶ τῶν ταγμάτων. Σταυράκιος δὲ τὴν τούτου ἀναγόρευσιν ἀκούσας, αὐτίκα τὴν κόμην ἀποκεϊράμενος, μοναχικὰ 10 περιεβάλετο ἱμάτια διὰ Συμεὼν μοναχοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ, πολλὰ τὸν πατριάρχην ἐπιβουώμενος, ὃς ἐλθὼν ἐν τῷ παλατίῳ πολλὰ Σταυράκιον σὺν τῷ βασιλεὶ Μιχαὴλ καὶ τῇ ἀδελφῇ παρεκάλουν μὴ λυπεῖσθαι ἐν τῷ γεγονότι· οὐ γὰρ κατ' ἐπι- 15 C βουλήν, ἀλλὰ κατ' ἀπόγνωσιν τῆς αὐτοῦ ζωῆς. ὁ δὲ τῇ πατρικῇ ποτηρίῃ λυττῶν, οὐ προσήκατο εἰπὼν πρὸς αὐτὸν, φίλον αὐτοῦ κρεῖττον οὐχ εὐρήσεις. ὥρα δὲ τετάρτῃ τῆς ἡμέρας ἐστέφθη Μιχαὴλ ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῇ ἁμβωνῇ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐφ' ᾗ κοινῇ ἀγαλλίασις γέγονεν, καὶ ἐδωρῆσατο τῷ πατριάρχῃ χρυσίου λίτρας πενήκοντα, 20 καὶ τῷ κλήρῳ εἴκοσι πέντε. μεγαλόψυχος γὰρ καὶ ἀφιλάρ-

1. ἀναιμάκτως A.
προσέκατο vulg.

11. περιεβάλετο A, περιεβάλλ. vulg.
18. ὑπὸ A, παρὰ vulg.

16.

mann scriptam a Michael exegit, quod ipse rectam fidem defensurus, manusque a Christianorum effundendo sanguine alienas servaturus esset, hominesque ex sacro clericorum ordine, vel monachos, caeterosque omnes in ecclesiasticum catalogum relatos verberibus et iniuriis minime laesurus.

A.C. 804 Romanorum imperatoris Michael annus primus.

Hoc anno mensis Octobris die secundo indictione quinta, feria hebdomadis quinta, hora prima, Michael piissimus curopalates a senatu et militaribus ordinibus in Hippodromo imperator salutatus. Stauracius autem, imperatoris alterius audita designatione, detonsis illico capillis, monasticum habitum, Symeone monacho eius consanguineo illum conferente, induit, et patriarchae opem, ne sibi deficeret, pluribus interpellavit. patriarcha in palatium profectus, Stauracium ipsum, una cum imperatore et sorore rogantibus, mutuis urgebat precibus, ne insidiis in eius salutem struendis, sed desperato vitae eius statui, quod gestum erat, adscriberet. is paternae nequitiae sectaturus exemplum in rabiem actus, respondit: amicum meliorem me non invenies. quarta vero diei hora in ambone magnae ecclesiae a Nicephoro patriarcha Michael coronatus est, cum maximo civitatis

γυρος ὃν πάντας παρεμυθήσατο τοὺς ἐκ τοῦ Νικηφόρου πλεονεξίας ἡδικοημένους, θεωραῖς τε τὴν σύγκλητον καὶ τὰ στρατεύματα ἀνεκτέησατο. τῇ δὲ ἰβ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐστέφθη Προκοπία ἀνγούσια ἐν τῷ τρικλίνῳ τοῦ Ἀνγουστέως, καὶ πολλαῖς θεωραῖς 5 τὴν σύγκλητον ἐφιλοτιμήσατο. τῶν δὲ ἀναιρεθέντων ἐν Βουλγαρίᾳ D θεματικῶν στρατιωτῶν ταῖς γυναιξὶ πέντε τάλαντα χρυσίου ἐδώρησατο, τὴν δὲ γαμετὴν τοῦ Σταυρακίου Θεοφανώ κατεπλούτισεν μονάσασαν, καὶ τοὺς συγγενεῖς αὐτῆς οἰκτρῶς ζήσαντας ἐπὶ Νικηφόρου, ἐν οἷς καὶ ἐπίσημον οἶκον εἰς μονα- 10 στήριον, τὰ Ἑβραϊκὰ λεγόμενον, παρέσχεν, ἔνθα Σταυράκιος ἐτάφη. πάντας δὲ τοὺς πατρικίους καὶ συγκλητικούς, ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς καὶ μοναχοὺς, στρατευσομένους τε καὶ πτωχοὺς, τοὺς τε κατὰ τὴν βασιλίδι πόλιν καὶ ἐν τοῖς θέμασιν κατέπλούτισεν, ὥστε τὴν ἄμετρον φιλαργυρίαν Νικηφόρου, δι' P. 419 15 ἣν καὶ κακῶς ὤλετο, ἐν ὀλίγαις ἡμέραις ἀφανισθῆναι. πρὸς δὲ τοῖς πολλοῖς καὶ καλλίστοις αὐτοῦ τρόποις εὐσεβῆς καὶ ὁρθοδόξου V. 333 ταιος ὢν, ἐλυνεῖτο ἐπὶ τοῖς ἀποσχίζουσι τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ἐν οἷα δήποτε προφάσει εὐλόγῳ ἢ ἀλόγῳ. πολλὰ τε τὸν ἀγιωτάτον πατριάρχην καὶ τοὺς δυναμένους συντρέχειν τῇ κοινῇ εἰρήνῃ 20 παρακαλῶν οὐκ ἐπαύετο. ἐν οἷς καὶ τὸν Θεόδωρον τὸν ἡγούμενον

2. θεωραῖς — — ἀνεκτ. om. A. 16. καλλίστοις A, καλοῖς vulg.
20. οἷς καὶ τὸν A, οἷς τὸν vulg.

totius tripudio, ipse vero patriarchae auri libras quinquaginta, clero viginti quinque donavit. magnificus enim et ab avaritiae labe alienus cum esset, omnibus, quos Nicephori cupiditas iniuste laeserat, opem tulit, et senatum militaresque ordines muneribus suis recreavit. mensis subinde eiusdem die duodecimo Procopia augustae nomen cum corona accepit in Augustei triclinio, dona quoque quam plurima in senatum contulit. occisorum insuper bello Bulgarico e thematibus militum uxoris talenta auri quinque largita est. Stauracii etiam coniugem Theophanonem in monasterium reclusam facultatibus auxit, eius quoque consanguineos sub Nicephoro misere viventes ditavit, eisque inter alia insignem domum, quae Hebraica nuncupabatur, concessit in monasterium, in quo sepultus est Stauracius. universos denique patricos, et ordinis senatorii, pontifices, sacerdotes, et monachos, milites, et pauperes, imperatricis urbis cives, et provinciarum incolas beneficiis affecit, adeo ut inexplabilis et immensae Nicephori avaritiae, propter quam miseraunda sorte interiiit, nullum remaneret vestigium. ad innumeras autem eius virtutes et probos mores accessit, quod cum pietate et recta in deum fide excelleret, eorum, qui se quocumque praetextu, sive legitimo, sive perverso, ecclesiae coetu se iunxerant, aerumna graviter offenderetur. quapropter sanctissimum patriarcham, caeterosque omnes, qui pacis commune bonum promo-

Theophanes.

τοῦ Στουδίου, καὶ Πλάτωνι καὶ Ἰωσήφ ἀρχιεπίσκοπον Θεσσαλονίκης ἀδελφὸν Θεοδώρου ἐν φυλακαῖς πικραῖς συνεχόμε-
 νους μετὰ καὶ τῶν προυχόντων τῆς κατ' αὐτῶν μονῆς ἔσπεν-
 δον ἐνωθῆναι, ὃ καὶ πεποιήκεν. ἀπέστειλεν δὲ καὶ πρὸς τὸν
 Κάρουλον βασιλέα τῶν Φράγγων περὶ εἰρήνης καὶ συνυλλα- 5
 γῆς εἰς Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ, καὶ Νικηφόρος ὁ ἀγιώ-
 τατος πατριάρχης ἀπέστειλεν συνοδικὰ γράμματα πρὸς Ἀβ-
 οντα τὸν ἀγιώτατον πάπαν Ῥώμης· πρὸ τοῦτου γὰρ ἐκωλύετο
 ὑπὸ Νικηφόρου τοῦτο ποιῆσαι. τῇ δὲ εἰκοστῇ πέμπτῃ τοῦ
 Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς πέμπτῃς ἰνδικτιῶνος Μιχαὴλ ὁ γαλη- 10
 νότατος βασιλεὺς ἔστειψεν Θεοφύλακτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς
 C βασιλείαν ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς μεγά-
 λης ἐκκλησίας ἡμέρῃ πέμπτῃ τῆς ἑβδομάδος, καὶ προσήγαγεν
 πολυτελεῖ κόσμον τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ, ἐν σκεύεσι χρυσοῦ
 διαλίθοις καὶ τετραβήλοις ἀρχαιοτεύχοις ἐκ χρυσοῦ καὶ πορ- 15
 φύρας λαμπρῶς καθυφασμένοις καὶ θανμασταῖς ἀγίαις εἰκόσι
 πεποικιλμένοις. ἰδωρῆσατο δὲ καὶ τῷ πατριάρχει χρυσίων
 λίτρας κέ, καὶ τῷ εὐαγέλ κλήρῳ λίτρας ἑκατόν, φαιδρύνας τὴν
 ἁγίαν ἑορτὴν καὶ τὴν τοῦ παιδὸς ἀναγόμεναι. ζῆλον δὲ Θεοῦ
 πολλῷ κινηθεὶς ὁ εὐσεβεύτατος βασιλεὺς κατὰ Μανιχαίων, 20

2. πικρῶς A. 3. κατ' αὐτὸν A. 7. ἀπέστει. A, ἐπέστει. vulg.
 11. Θεοφύλ. add. ex A. 15. ἀρχαιοτεύχοις A, ἀρχαιοτάτοις
 vulg. 17. χρυσοῦ λίτρας κέ add. ex A.

vere poterant, assiduis precibus et hortatibus interpellare non destitabat, prae caeteris vero Theodorum Studii praepositum, et Platonem et Iosephum Thessalonicae archiepiscopum Theodori fratrem arctiori custodia mancipatos, una cum Studitarum monasterii primoribus, ad concordiam et unitatem revocare studebat, quae res ei feliciter successit. legatos etiam ad Carolum Francorum regem destinavit, qui de pace atque matrimonio cum Theophylacto eius filio ineundo tractarent, sed et Nicephorus sanctissimus patriarcha ad Leonem sanctissimum Romae papam synodicas litteras transmisit, ad hoc enim usque tempus a Nicephoro Imperatore prohibitus fuerat, quo minus id praestaret. mensis porro Decembris die vicesimo quinto, feria hebdomadis quinta, Michael serenissimus imperator filium suum Nicephori patriarchae opera in magnae ecclesiae ambone imperatorem coronavit, tum vero sanctum altare opulentissime exornavit vasis aureis gemmatisque, et veils quadrangulis ad antiquam formam, ex auro et purpura splendide contextis, sanctisque imaginibus manus optimaee distinctis. ad haec patriarchae viginti quinque auri libras et venerabili clero, sanctam dei festum et filii designationem exhibituros, centum libras contulit. zelo quoque divino pietissimus imperator motus, in

τῶν νῦν Παυλικιανῶν, καὶ Ἀθιγγάνων τῶν ἐν Φρυγίᾳ καὶ
 Λυκαονίᾳ, κεφαλικὴν τιμωρίαν ἀποφηνάμενος ταῖς Νικηφό-
 ρου τοῦ ἀγιοποιήτου πατριάρχου καὶ ἄλλων εὐσεβῶν εἰσηγγέ-
 σιν, ἀντιρῶν δι' ἐτέρων κακοτρόπων συμβούλων προφάσει
 5 μετανοίας, ὅπερ ἦν ἀδύνατον τοὺς τῇ πλάνῃ ἐκείνῃ ἐαλωκό-
 τας μετανοῆσαι. ἐδογματίζον δὲ ἀμαθῶς μὴ εἴσθιναι ἱερεῦσιν
 ἀποφαίνεσθαι κατὰ ἀρετῶν θάνατον, κατὰ πάντα ταῖς θείαις
 γραφαῖς ἐναντιούμενοι περὶ τοῦτον. εἰ γὰρ Πέτρος ὁ κορυ-
 φαῖος Ἀνανίαν καὶ Σάπφειραν ἐπὶ ψεύσματι μόνῃ τεθανάτω-
 10 κεν, Παῦλος δὲ ὁ μέγας βοᾷ λέγων, ὅτι οἱ τοιαῦτα πράσσον-
 τες ἄξιον θανάτου εἰσὶν, καὶ ταῦτα περὶ σωματικῆς μόνῃς
 ἁμαρτίας· πῶς οὐκ ἐναντίοι αὐτῶν εἶεν οἱ τοὺς πάσης ψυ-
 χικῆς καὶ σωματικῆς ἀκαθαρσίας ἐμπλέουσ καὶ δαιμόνων λα-
 15 τρείας ἐπιύρχοντας λυτρούμενοι τοῦ ζήτους; ἀλλ' ὁ εὐσεβὴς
 βασιλεὺς Μιχαὴλ οὐκ ὀλίγους αὐτῶν ἀπέτεμεν. Σταυράκιος
 δὲ ἔλκωθεὶς ἐκ τῆς καιρίας πληγῆς τὰ περὶ τὴν ῥάχιν, ὥς
 μὴ δύνασθαι τινα προσεγγίζειν αὐτῷ διὰ τὴν πολλὴν δυσω-
 δίαν, τέθνηκεν τῇ 14 τοῦ Ἰανουαρίου μηνὸς τῆς πέμπτῃς Ἰν-
 δικτιῶνος, βασιλεύσας τῷ δοκιῶν μηνὸς δύο ἡμέρας 25. τῇ

1. ἐν Φρ. Α, ἐν τῇ Φρ. vulg. 4. ἐν ἀπὸ δὲ καὶ δὲ Α. κα-
 κοτρόπων Α, κακοβούλων vulg. 6. μὴ ἐν Ιερ. Α. 7. ἀσε-
 βῶν Α, εὐσεβῶν vulg. 8. τοῦτον Α, τοῦτων vulg. 11. Πέτρος
 ὁ κ. Α, Πέτρ. μὲν ὁ κορ. vulg. 9. ἐθανάτωσεν Α. 10.
 λέγων add. ex Α, item ol. 13. λέτρας Α.

Manichaeos, qui nunc Pauliciani, et Athinganos e Phrygia et Lycaonia
 capitis poena Nicephuri sanctissimi patriarchae et aliorum devotorum
 hortatibus pronunciata, aliorum male feriatorum consiliis, poeniten-
 tiaeque ab istis inculdae obtentu, ne sententiam exequeretur impe-
 ditus est: cum tamen fieri nequeat omnino, ut ii, qui in hoc errore
 versati sunt, usquam sincera poenitentia ducantur. porro isti dogma-
 tum novatores palam asserebant sacerdotibus haud licere capitalem
 sententiam adversus impios ferre, sed in eo divinis scripturis adver-
 sus simul se proferebant. etenim si Petrus apostolorum coryphaeus
 Ananiam et Sapphiram unius mendacii reos morti addixit, nec non
 Paulus liquido testatur, qui talia perpetravit morte dignos esse, ilique
 tantummodo pro corporeo delicto, nonne apostolorum adversarii at-
 quo dissimiles erunt, qui homines, tam animae quam corporis impu-
 ritate scatentes, et daemonum obsequio mancipatos, gladio divinum
 ultionem peragenti eripient? eorum tamen haud paucos pius imper-
 ator Michael capitis abscissione damnavit. interea Stauracius ulcere
 ex letali plaga, quam in dorsi spinam acceperat, irritato, adeo ut
 nullus ob foetorem ad eum propius accedere posset, vita tandem ex-
 cessit mensis Ianuarii die undecimo quinta indictione, cum iuxta quo-

ιδ' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἡμέρα ἑκτη, ἑκλειψις ἡλιακὴ γέγονεν
 μεγάλη ἐπὶ ὥρας τρεῖς ἡμισυ, ἀπὸ ὀγδόης ὥρας ἕως ὥρας
 ἐνδεκάτης. καὶ τῇ ιζ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐξηλθεν Μιχαὴλ
 Βκατὰ Βουλγάρων, συνεξελθούσης αὐτῇ καὶ Προκοπίας ἕως
 Τζουλοῦ. τοῦ δὲ Βουλγάρων ἀρχηγοῦ Κρούμμον ἐλόντος τὴν 5
 V.334 Δεβελτὴν πολιορκεῖν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ σὺν τῷ ἐπισκόπῳ με-
 τοικήσαντας, προσρνέντα αὐτῇ διὰ πολλὴν κακοβουλίαν τῶν
 παρասυμβούλων τοῦ βασιλέως εἰς ἐπιβουλὴν ἐτραπήσαν καὶ
 ὕβρεις τὰ πλήθη μάλιστα τοῦ Ὀρικήου καὶ τῶν Θρακησίων,
 οὓς κατευνάσας Μιχαὴλ δωρεαῖς καὶ παραινήσεσι κατεσέγησεν. 10
 οἱ δὲ Βούλγαροι τὰ τῆς στάσεως μαθόντες τῶν στρατευμάτων,
 καὶ ὅτι πτοούμενοι τὸν πόλεμον καὶ τὸν ταξιαῶνα αἰακτοῦσι,
 C πλέον κατίσχυσαν Θράκης καὶ Μακεδονίας. τότε καὶ Ἀγχιάλον,
 καὶ Βεροίην ἀφέντες Χριστιανοί, ἔφυγον, μηδενὸς διώκοντος,
 Νικάιαν τε καὶ τὸ τοῦ Προβάτου κάστρον, καὶ ἄλλα τινὰ 15
 ὄχυράματα, ὡσαύτως καὶ τὴν Φιλίππου πόλιν καὶ Φιλίππου
 καὶ τὸν Στρυμῶνα οἰκοῦντες μέτοικοι προσφάσεως δραξάμενοι,
 ἐν τοῖς ἰδίῳις φεύγοντες ἐπανήλθον. τοῦτο δὲ ἦν Θεομηνία
 τὴν τοῦ Νικηφόρου μαρίαν ἐλέγχουσα, δι' ἣν τὰ δοκούντα
 κατορθώματα αὐτοῦ, ἐφ' οἷς ἤνχει, τάχιστα διαπέπτωκεν. καὶ 20

1. τοῦ add. ex A. 2. ὥρας ἔξ καὶ ἡμ. A, ὥρας ἐπὶ α. 3.
 τῇ ζ' A. 5. Τζουρούλου A. 6. μετοικήσαντας A, μετοική-
 σαιος vulg. 7. προσρνέντες mg. edit. 15. καὶ τὸ add. ex A.
 17. οἰκοῦντας vulg. 19. ἐλέγχουσα A, ἐλέγξασα vulg. 20.
 οἱ τὰς A.

rundam sensum. menses duos dies sex imperium tenuisset. ceterum
 mensis Maii die decimo quarto ingens solis deliquium horis tribus et
 media continuis, ab octava minurum hora ad undecimam duravit.
 mensis autem Iunii die decimo septimo Michael in Bulgaros profe-
 ctione suscepta, itineris sociam Tzulum usque Procopiam uxorem ha-
 buit. porro cum Crummiis Bulgarorum dux Debelum obsidione cep-
 isset, oppidanos una cum episcopo eius se potestati submittentem in
 regionem aliam transportavit. militares autem Michaelis copiae maxime
 Opsicii et Thracensium, pessimis nefariorum imperatoris consiliariorum
 hortamentis ad insidias et contumelias se converterunt; quos Michael
 donis et oratione ad eos habita delinitos in ordinem composuit. ubi
 Romani exercitus seditionem et ob belli sive in castris et aperto
 Marte, sive in praesidiis sustinendi metum eos tumultuari Bulgari
 perceperunt, in Thraciam atque Macedoniam latius grassati sunt. sub
 id tempus, Anchialo et Ferrhoea desertis, nemine insequente, fugam
 Christiani arripuerunt: Nicaramque et Probatii castrum, et alia quaedam
 munitiora loca, quemadmodum Philippopolim. Philippos et Strymonem
 incolentes occasionem nacti, in patrias suas iuga se receperunt. exti-

τὰς τῶν πολλῶν κακοδοξίας, καὶ τὰς Θεομάχους αἰρέσεις πλεονάζουσας Παυλικιανῶν καὶ Ἀθιγγάνων εἰκονοκλαστῶν καὶ Τετραδιτῶν ἀφέντες αἰτιάσθαι (ἀφ' ὧ γὰρ λέγειν μοιχείας καὶ ὁ πορνείας, ἀσελγείας τε καὶ ἐπιπορνείας, μισαδελφείας τε καὶ 5 πλεονεξίας, καὶ τῶν λοιπῶν παρανομιῶν) κατὰ τῶν Θεῶν καὶ σεπτῶν εἰκόνων καὶ τοῦ μοναδικοῦ σχήματος ἐκίνουν τὰς γλώσσας, μακαρίζοντες Κωνσταντῖνον τὸν Θεοβδέλυκτον καὶ τρισάθλιον, ὡς κατὰ Βουλγάρων ἀρτιστεύσαντα, δι' ἣν, ἐκείνοι ἀσεβῶς ἔλεγον οἱ τάλανες, εἶχεν εὐσέβειαν. οἱ δὲ κατὰ τὴν 10 βασιλίδι πόλιν ὠπλιζόντο τὴν ὑπόδοξον πίστιν μετὰ σύνοδον οἰκουμένην ἀνατρέπειν, τυφλοὺς βουλόμενοι βασιλεύειν χω- P. 421 ρὶς Θεοῦ, οἱ πεπρωμένοι τὰς ψυχάς, τοὺς υἱοὺς Κωνσταντίνου τοῦ Θεομάχου φρουρουμένους ἐν τῇ Πανόρμῃ νήσῳ κλέψαι διὰ νυκτὸς ἠβουλήθησαν, καὶ ἀγαγεῖν εἰς τὸ στράτευμα· 15 ἀλλ' ὁ κύριος τούτους κατήσχυνεν, διεγείρας Μιχαὴλ τὸν εὐσεβέστατον εἰς ἐκδίκησιν τῆς ἀληθείας. διαλεχθεὶς γὰρ τὰ εἰκότα περὶ πίστεως τοῖς λαοῖς ἀνυποκρίτως, ἀνέξεν ἐπὶ τὴν βασιλεύουσαν πόλιν. καὶ σοφὸν διανοήθεὶς, τοὺς πολλοὺς τῶν νεωτεριστῶν δι' ὀλίγων πληγῶν κατεπίτῳσεν, ἐξορί-

6. μοναχικοῦ e.

κ. Δ, ἀλλὰ κ. vulg.

14. ἀγαγεῖν Δ, εἰσάγειν vulg.

17. περὶ Δ, τῆς vulg.

15. ἀλλ' ὁ

tit haec divina ultio Nicephori insaniam condemnans, qua, quae praeclarissima eius apud homines aestimata facuora, quibus ipse plurimum gloriabatur, penitus dilapsa evanuerunt. etenim ut pleraque istorum in opinionibus pravitates, et Paulicianorum et Athinganorum iconoclastarum, Tetraditarumque haereses deo exosas, et pridem serpentes incusare desinam (adulteria quippe, stupra, libidines, periuria, fratrum discordias, rapinas, caeteraque eorum sceleta in lucem proferre praetereo) isti certe Constantio homine deo exoso et ter infelice inter beatos collocato, quasi qui adversus Bulgaros, ob eam, qua praestabat, ut ipsi miseri praedicabant, pietatem, praeclare agessisset; subinde adversus sacras et venerandas imagines, et monasticum habitum linguas exacuebant, eorumdem autem nonnulli, imperatrici urbis incolae reddit, a synodi oecumenicae tempore in orthodoxam fidem arma et bella instruebant, ipsique animabus excaecati, Constantini dei hostis filios, homines dei ignaros, et caecitate corporea damnatos, et in Panormo insula custodiae traditos, noctu secum rapere, et ad militares ordines productos ad imperii solium provehere consiliati sunt, verum dominus ipsos cum dedecore compescuit, qui piissimum Michaelē ad veritatem vindicandam excitavit, qui cum audenter et simulatione reiecta, congruentem de fide sermonem ad milites habuisset, ad imperantem urbem iter convertit, ubi solerti

Βσας καὶ τοὺς Κωνσταντίνου τυφλοὺς παῖδας εἰς Ἀφροσίαν,
 ἓνα δὲ τῶν ἐμπεριόκτων ψευδεργαίτην Νικολάου τοῦ Ἑξακιο-
 νίτου συνιγώγητα εἰκόνα τῆς παναγίας Θεοτόκου ἔξαιοντα καὶ
 ἀτιμάσαντα ἐγλωσσοτόμησεν, ὅστις συνιέθνηκεν σὺν τῇ ψυχῇ
 καὶ τῷ σώματι· τὸν δὲ τούτοις σύμφρονα Νικόλαον ἐπαγγεί- 5
 λόμερον μετανοεῖν, ἐπὶ πάντων ἐθριάμβενσειν, ἔξομολογοῦμε-
 ρον τὰ ἑαυτοῦ κακά· καὶ παρέδωκεν αὐτὸν ἐν μοναστηρίῳ
 πρὸς τὸ μὴ ἀντιξουσείως διάγειν. τοῖς δὲ λυοῖς σιληντιακῶς
 ἐπὶ τῆς Μαγναύρας διαλεχθεῖς, τὰ τῆς κατὰ Θεὸν αὐτοῦ εὐ-
 σεβοῦς γνώμης ἐφανέρωσεν δόγματα. τοὺς δὲ Ἀθιγγάνους 10
 δημιύσας, ἔξορίᾳ παραδίδωκεν διὰ Λέοντος τοῦ στρατηγοῦ
 τῶν ἀνατολικῶν. τῷ δὲ Ἀνγούστῳ μηνὶ τῆς πέμπτῃς Ἰνδι-
 κτιῶνος Θεβίδ κατὰ Χριστιανῶν ἐπισιράτευσεν. τούτῃ συμ-
 V. 335 βυλῶν Λέων ὁ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγὸς εὐδοκμήσῃ δισχι-
 λόνους καταπράξας, καὶ ἵππους καὶ ἄρματα συλλαβόμενος. 15
 Μουαμὲδ δὲ ὁ πρῶτος υἱὸς Ἀυρῶν κρατῶν τὴν ἀρχὴν τοῦ
 ἔθνους, συμβυλῶν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἀβδελλᾷ κατὰ τὴν ἐν-
 δοσίρην Περσικὴν ἡγήθη· καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ Βαγδὰ
 τοῦτο ἐκράτησεν. τὴν τε Λαμιασκὸν ἄλλος κατέσχεν τῶριν-

1. Ἀφροσίαν f.

2. ἐμπεριόκτων A.

4. ἀτιμάσαντα A, ἀτι-

μήσαντα vulg.

5. τούτοις A, τούτου vulg.

8. σιληντιακῶς

add. ex A.

11. παρέδωκεν A.

τοῦ add. ex A.

consilio inito, novatorum quam plurimos plagis haud multis inflictis
 determinit, et Constantini filios oculis pridem orbatos Aphusiam in
 exilium deportari iussit. nul porro ex istis planis falsario eremitae
 Nicolai Hexaciontae in edendis praestigiiis simulae, sanctissimae
 dei genitricis imaginem abradere et contumeliis afficere auso linguam
 praescidit, qui animae simul et corporis interitu raptus est, senten-
 tiae vero morumque sodalem Nicolaum poeultentiam agere pollicitum
 per civium urbis omnium oculos crimina sua publice fateri coactum
 traduxit, ac ne libere quae placita forent exequeretur, in monaste-
 rium retrussit. universo autem exercitui ad allocutionem ad Magnan-
 ram convocato, religiosae suae in deum mentis dogmata cuncta expo-
 suit, adhibita quoque Leonis orientalium ducis opera, Athiuganos pu-
 blice proscriptos in exilium amandavit. inlictionis autem quintae
 Augusto mense Thebith in Christianos arma movit. pugna subinde
 cum eo inita, Leo orientalium agminum dux bis mille ex eius mili-
 tibus prostratis, equis etiam eorum et armis captis, ingens ex illa
 victoria nomen sibi peperit. caeterum Muamed filiorum Aaron se-
 nior, ac gentis imperio politus, commisso cum fratre Abdella certa-
 mine, in Persia interiore succubuit, arreptaque fuga Baglam se reci-
 piens, locum occupavit. Damascus vero alius obtinuit tyrannus, et

ρος, καὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν δύο κατεμερίσαντο, καὶ ὁ
τὴν Παλαιστίνην ἄλλος ληστροικῶς κατενέμετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει Κροῦμμος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς διὰ Α.Μ. 6305
Δαργαμηροῦ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης αὐθις πρὸς Μιχαὴλ τὸν
5 βασιλεῖα ἐπρεσβένευστο, ζητῶν τὰς ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Ἀδρα-
μυντινοῦ στοιχηθείσας καὶ Γερμανοῦ τοῦ πατριάρχου σπονδὰς
πρὸς Κομέρσιον τὸν κατ' ἐκείνο καιροῦ κύριον Βουλγαρίας·
αἱ τοὺς ὅρους περιεῖχον ἀπὸ Μηλειῶνων τῆς Θράκης. ἐσθῆτά
15 τε καὶ κόκκινα δέσματα ἕως τιμῆς τριάκοντα λετρῶν χρυσίου P. 422
10 καὶ ἐπὶ τούτοις τοὺς πρόσφυγας ἐκατέρων τῶν μερῶν ἀπο-
στρέφασθαι πρὸς ἐκάτερον, καὶ τυχῶσιν ἐπιβουλεύοντες ταῖς
ἀρχαῖς. τοὺς δὲ ἐμπορευομένους εἰς ἐκατέρας τὰς χώρας διὰ
στεγνύων καὶ σφραγίδων συνίστασθαι τὰ προσόντα αὐτοῖς, καὶ
εἰσκομῆσθαι τοῖς δημοσίοις λόγοις. ἔγραψεν δὲ καὶ κατα-
15 κρίσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα, ὅτι εἰ μὴ σπένδῃ πρὸς εἰρήνην τῇ
κρίματί σου παρτάσσεται κατὰ Μεσημβρίας. ταῦτα δεξιόμε-
νος ὁ βασιλεὺς ταῖς τῶν κακοσυμβούλων εἰσηγήσεσιν οὐ προσή-
κατο τὴν εἰρήνην. εὐσεβείας γὰρ δῆθεν ψεύδους, μᾶλλον δὲ ἁμα-
20 θίας, καὶ περὶ τὸ κοινὸν ἀπωλείας οἱ παρὰσυμβουλευταὶ ἐφασκον
20 ὅτι οὐ δεῖ τοὺς προσφεύγοντας ἀποδίδοσθαι. ἐπιφθεγγόμενοι

2. ἄλλος] ἕτερος Α. 3. ἀρχηγὸς Α, στρατηγὸς vulg. 4. τὸν
add. ex Α. 7. ἐκείνο Α, ἐκείνου vulg. 8. τοὺς add. ex Α.
9. ἴως add. ex Α. 10. τῶν μερῶν om. Α. 14. καὶ post δὲ
add. ex Α. 15. σπένδῃ Α, σπένδῃ vulg. 17. κακοσυμβού-
λων Α e f, κακοβούλων vulg.

alii duo Aegyptum et Africam inter se partiti sunt, et Palaestinam
demum alter praedonis in morem depopulatus est.

Hoc anno Crummus Bulgarorum princeps Dargamernum legatum A. C. 805
cum imperatore Michaelē tractaturum misit, conditionesque Comersio
tunc temporis Bulgariae domino concessas, ac sub Theodosio Adra-
mytino et Germano patriarcha ictas adimpleri postulavit. eas porro
ditionibus utriusque principis limites praefigebant a Thraciae Meleo-
nis, vestes rubrasque pelles ad auri librarum triginta pretium dan-
das, insuper ex utraque parte fugitivos utrique principi mutuo resti-
tuendos, licet in rempublicam perduelles forent, mercaturam inter
utramque ditionem exercentes res suas venales litteris et sigillis
commendatas et firmatas in publicas rationes inferre deberent. scrip-
tis praeterea mihi imperatorem contestatus, nisi pacem, inquit,
quantocius duxeris amplectendam, tuo ipsius iudicio in Mesenbriam
obsidionem parabo. his acceptis, imperator improborum consiliis ductus
pacem admittere detrectavit. falsae quippe pietatis obtentu, di-
cam melius ignorantiae, quae rem communem perderet, ductu, con-
sultores isti sinistri suggerebant, fugitivos minime restituendos, ac in

εἰς μαρτυρίαν καὶ τὸ εὐαγγελικὸν τοῦ κυρίου λόγιον, ὅτι τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλω ἔξω. μεσούντος δὲ τοῦ Ὀκτωβρίου μηνὸς παρετάξατο ὁ Κροῦμμος κατὰ Μεσημβρίαν ἐν μηχανήμασι μαγγανικῶν καὶ ἐλεπόλεων, ἃ τῇ προφάσει Νικηφόρον τοῦ καταλύτου τῶν Χριστιανῶν μεμάθηκεν. Ἀραβα 5 γάρ τινα προσελθόντα τῷ βαπτίσματι πάντῃ ἐμπειρον μηχανικῆς ὑπάρχοντα στρατεύσας, ἐν Ἀδριανουπόλει κατέστησεν, Μηδεμίαν κατ' αἰτίαν ἀντίληψιν εἰς αὐτόν ἢ εὐεργεσίαν ποιήσας, ἀλλ' ἢ μᾶλλον καὶ τὴν ῥύαν αὐτοῦ κολοβώσας, τὸν δὲ γογγύσαντα ἐτυψεν σφοδρῶς ἀπονοηθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ, προσ- 10 ἔφυγεν τοῖς Βουλγάροις, καὶ ἐδίδαξεν αὐτοὺς πᾶσαν μαγγανικὴν τέχνην. ἐν τούτοις παραταξάμενος, μηδενὸς ἀνισταμέ- νον διὰ πολλὴν σκαιότητα, δι' ὅλου τοῦ μηνὸς παρέλαβεν αὐ- τήν. τῇ δὲ πρώτῃ τοῦ Νοεμβρίου μηνὸς προσκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς τὸν πατριάρχην, περιστατηθεὶς ἐβουλεύετο περὶ εἰ- 15 ρήνης· παρῆσαν δὲ καὶ μετροπολίται, ὃ τε Νικαίᾳς καὶ ὁ Κυρίκου, συμπαραόντων καὶ τῶν παρασυμβούλων. καὶ ὁ μὲν Πατριάρχης καὶ οἱ μετροπολίται σὺν τῷ βασιλεὶ τὴν εἰρήνην ἡσπάζοντο· οἱ δὲ κακοὶ σύμβουλοι σὺν Θεοδώρῳ τῷ ἡγουμέ-

1. λόγιον A, λόγων vulg. 2. ἐκβάλω A, ἐκβάλλω vulg. 3. ὁ add. ex A. Μεσημβρίαν A, Μεσημβρίας vulg. 5. Νικηφ. A, τοῦ Νικ. vulg. 10. ἀπονοηθεὶς A, ἀπορηθεὶς vulg. 12. παρασιταξάμενος A. 13. διὰ πολλὴν A, διὰ τὴν πολλ. vulg. 15. περισταθεὶς f. 16. καὶ μ. A, οἱ μ. vulg. 19. τῷ ἡγ. τῶν A, τε ἡγ. τοῦ vulg.

datae sententiae argumentum evangelica domini auctoritate prolata, ad me accedentem, aiebant, non eiciam foras. medio vero mensis Octobris decursu aciem instruxit Crummus adversus Mesembriam, machinis ad urbis expugnationem adductis, quarum usum a Nicephoro Christianorum profligatore ex occasione huiusmodi acceperat. Arabem enim quendam arte mechanica praestantem, et in ea versatissimum ad ecclesiae baptismum accedentem militiae ascripserat, et Adrianopoli sedem assignaverat. at cum pro merito nec expectatam mercedem, nec beneficium viro impartiretur, quia immo stipendiorum parte truncata spe defraudaret, et ad querelas compulsus etiam duris verberibus castigasset, ille desperatione actus, ad Bulgaros profugit, et condendarum machinarum artem omnem eos edocuit. machinis igitur istiusmodi Crummus instructus, nemine ex inertia vacordiaeque vires adversas opponente, intra mensis finem urbe potitus est. imperator in mentis angustiam coniectus, mensis Novembris Kalendis, patriarcha ad colloquium advocato, de componenda cum hostibus pace consilium quaerebat. aderant conventui Nicaenus et Cyzicenus metropolitae, et ex pravis consiliariis manus laud contemnenda. ac patriarcha quidem et metropb-

νη τῶν Στουδίου ταύτην ἀνέτρεπον, φάσκοντες ἐπ' ἀνατροπῇ
 τῆς θείας ἐντολῆς οὐ θεῖ ἀσπάξασθαι τὴν εἰρήνην. τὸν γὰρ
 ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔσω, ὁ κύριος ἀπεφώνητο,
 μὴ εἰδότες, μήτε αὖ λέγουσιν, μήτε περὶ τίνων διαβεβαιούν· V.336
 5 ται· πρῶτον μὲν ὅτι μηδενὸς πρὸς ἡμᾶς ἔξ αὐτῶν προσφεν-
 γοντος, ἡμεῖς τοὺς ἔσω τῆς αὐλῆς προδεδώκαμεν, δυνάμενοι
 τούτους εἰρηνεύοντες περισώσασθαι· δεύτερον δὲ ὅτι, εἰ καὶ P.423
 προσέφυγόν τινες σπάνιοι, τὴν τῶν πλειόνων μᾶλλον καὶ ὁμο-
 φύλων σωτηρίαν ἔχρην πραγματεύσασθαι, ἢ ἐπ' ἀδύλοις καὶ
 10 ὑφ' ἀνείσι πλουτεῖν. φίλον γὰρ θεῷ πλείστους ἢ ὀλίγους σώ-
 ζεσθαι. τὸ δὲ ζημιουῖσθαι πλείστα διὰ μικρὸν κέρδος πρῶ-
 τῆς ἀνοίας. ἀλλὰ καὶ ὁ περὶ τοὺς οἰκείους ἀπρονοήτως δι-
 ακείμενος, τὴν πίστιν κατὰ Παῦλον ἤρνηται, καὶ χεῖρων ἀπί-
 στον κρίνεται. ποῦ δὲ καὶ μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην
 15 ἤμην εἰρηνικός, εἰ μὴ πον καὶ Παῦλον καὶ Δαβὶδ οὗτοι σο-
 φώτεροι; τίς δὲ Γερμανοῦ τοῦ τρισμάκαρος σοφώτερος νῦν,
 εἰ μὴ κατὰ τὴν ψυχόλεθρον οἴησιν οἱ κακοὶ παρασύμβουλοι, B
 οἱ τὴν εἰρήνην καλύσαντες; ταῦτα κατὰ τὴν πρῶτην γέγονε
 τοῦ Νοεμβρίου μηνός, ὡς εἴρηται. τῇ δὲ τετάρτῃ τοῦ αὐτοῦ

3. οὐ μὴ ἐκβάλλω A, οὐκ ἐκβάλλω vulg. 7. περισώσασθαι A,
 περισώσαι vulg. 9. καὶ ἀφανίσαι vulg. 12. καὶ ὁ add.
 ex A. 14. τὴν εἰρ. A, εἰρ. vulg. 17. τὴν add. ex A. 19.
 μηνός add. ex A. τοῦ αὐτοῦ A, τοῦ Δεγούστου vulg.

litae imperatoris sensum sequuti, pacem amplectabantur, sed improbi consiliarii una cum Theodoro Studii praeposito, eversis contrariae sententiae dictis, eam reliciebant, confirmantes pacem quae dei mandata rescindat non esse admittendam. istud enim, venientem ad me non emittam foras, dominus decrevit, siebant, quae proferrent, et in cuius argumentum haec producenda vere nescii. primo quidem quoniam nemine ex eis ad nos transfugiente, eos qui intra aulam erant, cum ipsis pace composita servare possemus, prodidimus. secundo quia licet quidam ex eis pauci transfugerint, plurimum certe potius, eiusdemque nobiscum nationis et sanguinis consortium satagere, quam incertis quibusdam nobis propositis ficto quaestu ditescere decebat. plures enim quam paucos servare deo magis gratum est. ingens autem damnum levissimae accessionis spe sibi comparare supremam dementiam recte dixeris: et qui nullam de domesticis sive familiaribus curam gerit, is Paulo quidem ludice fidem abnegat, et infideli deteriorem se praestat: quo vero loco reponendum illud, cum iis qui pacem oderant, pacem ego agebam; nisi forte Paulo et Davide sapientiores esse se praedicent? vel quis tec beato Germano prudentior, nisi forte leti ex fastu animae pernicioso pessimi consiliiarii, qui paci conficiendae impedimentum opponere non sunt veriti? ista, ut prae-

μηνός ὡφθῃ κομήτης ἐν σχήματι λαμπρῶν δύο σεληνίων ἐνω-
θέντων καὶ πάλιν διαιρεθέντων εἰς διάφορα σχήματα, ὡς καὶ
ἀκεφάλου ἀνδρὸς διάπλασιν τυπωθῆναι. καὶ τῇ ἐπαύριον ἡ
περὶ τῆς ἀλώσεως Μεσημβρίας ἤλθεν ἡμῖν ἐλεσινὴ φάσις
πάντας πτοῦσα διὰ μεζόνων κακῶν ἀπεκδοχῇν. εὐρόντες 5
γὰρ αὐτὴν οἱ ἐχθροὶ πεπλησμένην πάντων τῶν ὀφειλόντων
πρὸς κατοίκησιν ἀνθρώπων παρῆναι πραγμάτων, ταύτην ἐκρά-
Cτησαν σὺν τῇ Λεβελτιῷ, ἐν οἷς καὶ σίφωνας χαλκοῦς εὐρον λς,
καὶ τοῦ δε' αὐτῶν ἐκπεπομένου ὕγροσθ' πυρὸς οὐκ ὀλίγον,
χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πλήθος. τῇ δ' αὐτῇ ἔτει καὶ πολλοὶ 10
τῶν κατὰ Παλαιστίνην Χριστιανῶν μοναχῶν καὶ λαϊκῶν καὶ
ἐκ πάσης Συρίας τὴν Κύπρον κατέλαβον, φεύγοντες τὴν ἄμε-
τρον κάκωσιν τῶν Ἀράβων. ἀναρχίας γὰρ καθολικῆς κατα-
σχούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀφρικὴν καὶ πᾶσαν τὴν
ἐν' αὐτοὺς ἀρχὴν, φόνοι τε καὶ ἀρπαγαὶ καὶ μοιχεύαι, ἀσέλ- 15
Dγειαι τε καὶ πᾶσαι πράξεις θεοστιγεῖς ἐν κόσμῳ τε καὶ πό-
λεσι ὑπὸ τοῦ θεολέτου αὐτῶν ἔθρους ἐπράττοντο. οἱ τε κατὰ
τὴν ἁγίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν πόλιν σεβάσμιοι τόποι
τῆς ἁγίας ἀναστάσεως, τοῦ κρανίου καὶ τῶν λοιπῶν ἐβεβηλώ-

1. σεληνίων Α, σεληνῶν vulg. 2. ὡς καὶ ἀκεφάλου ἀνδρὸς Α,
καὶ εἰς ἀκέφαλον ἄνδρα vulg. 4. φάσις Α, φάσεις vulg. 9.
ἐκπεπομένου Α, ἐκπεπομένου vulg. 15. αὐτοὺς Α, αὐτῶν
vulg. 17. θεολέτου Α, θεολέστου vulg. ἐπράττοντο Α,
ἐπράττετο vulg.

misimus, Novembris die primo gesta sunt. mensis autem eiusdem
die quarto cometes visus est lunarum duarum ad invicem innectarum
formam referens, quae rursus ab invicem sejunctae, et in varias for-
mas figuratae, in hominis capite truncati speciem desierunt. in se-
quenti die infelix nuncius de Mesembriae clade ad nos delatus est,
qui omnes ob graviorum malorum expectationem perterruit. eam
enim honorum omnium ad commodam habitationem necessarium
copia refertam comperientes, una cum Debelto cepere, quibus in lo-
cis siphones aerei triginta sex, atque ignis liquidi per eos emittendi,
nec non auri argentique vis immensa reperta est. eodem etiam anno
Christiani plurimi, quum monastici, tum laici ordinis ex Palaestina et
universa Syria, intolerandum Arabum iugum illatamque sibi vexationem
fugientes, Cyprum se receperunt. cum enim imperandi ius univer-
sum, et potestatis legitime gubernantis ordo per Syriam, Aegyptum,
Africam, et universam Arabum ditionem divulsus ac penitus prostratus
iaceret, caedes, rapinae, adulteria, libidines, omnia denique scelera deo
odiosa, tam in plagis, quam in ipsis civitatibus ab ista gente caelitus
proliganda admittebantur. tum vero in sancta Christi dei nostri civi-
tate, sanctae resurrectionis et Calvariae veneranda loca, nec non alia

Θησαν. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ κατὰ τὴν Ἱερημον διαβόητοι λαῦραι
 τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος καὶ τοῦ ἁγίου Σάββα, καὶ τὰ λοιπὰ
 μοναστήρια καὶ αἱ ἐκκλησίαι ἡρημώθησαν. καὶ οἱ μὲν ἀνη-
 ρέθησαν μαρτυρικῶς, οἱ δὲ τὴν Κύπρον κατέλαβον, καὶ ἐκ
 5 ταύτης τὸ Βυζάντιον, οὗς Μιχαὴλ ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς καὶ
 Νικηφόρος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης φιλοφρόνως ἐξένισαν.
 τοῖς μὲν γὰρ ἐλθοῦσιν ἐν τῇ πόλει μοναστήριον ἐπίσημον ἐδώ- P. 424
 ρήσαντο τοῖς δὲ κατὰ τὴν Κύπρον ἐναπομείνανσι μοναχοῖς τε
 καὶ λαϊκοῖς τάλαντον χρυσοῦ ἀπέστειλαν, καὶ παντοίως τού-
 10 τος ἐθεράπευσαν. ἦν μὲν οὖν Μιχαὴλ εἰς πάντα χρηστός
 καὶ ἐπεικὴς, περὶ δὲ τῆς τῶν πραγμάτων διοικήσεως ἀκυβέρ-
 ρητος, δεδουλωμένος Θεοκρίστῳ μαγίστῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς
 ἄρχουσιν. τῇ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνὶ δύο Χριστιανῶν ἐκ Βουλ- V. 337
 γαρίας φυγόντων, ἐμήνυσαν τῷ βασιλεῖ Κροῦμμον λοχῆσαι
 15 σπενδόντα τοὺς ἐν τῇ Θράκῃ ἄθροως. καὶ τῇ 18 τοῦ μηνὸς
 ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς τῆς πόλεως, καὶ Θεοῦ προνοίᾳ ἄπρακτος ἀνέ- B
 στρεψεν Κροῦμμος οὐκ ὀλίγους ἀποβαλὼν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν
 Ἀδριανούπολιν καταλαβὼν, καὶ διενθιτήσας τὰ κατ' αὐτὴν,
 ἀνέστρεψεν μετὰ χαρᾶς. καὶ ἀνελθὼν εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου
 20 Ταρασίου τοῦ πατριάρχου, καὶ ἐπιτελέσας αὐτοῦ τὰ μνημό-

6. φιλοφρόνως A, φιλοπάγως vulg. 7. ἐδωρήσαντο — ἀπέ-
 στειλαν — ἐθεράπευσαν A, ἐδωρήσαντο — ἀπέστειλεν — ἐθερά-
 πευσεν vulg. 11. τῶν add. ex A.

quaeque sacra vestigia profanata sunt, celebresque illae per desertum
 posita Laurae, SS. Charitonis et Sabbae, reliquaeque monasteria et eccle-
 siae cunctae desolatae, et Christianorum quidem nonnulli vitam martyrio
 commutarunt, alii Cyprum fuga lapsi, ex ea Byzantium petierunt, quos
 pientissimus Imperator Michael et sanctissimus patriarcha Nicephorus
 sollicitis charitatis operibus relevandos curarunt. In urbem enim con-
 fluentibus monasterium insigne dedit incolendum, ad eos autem qui
 in Cypro se continuerunt, monachis ex aequo et laicis auri talento
 destinato, cunctos sedulo cultu prosequutus est. Ingenii siquidem
 humani, et in levitatem propensi Michael extitit, rerum licet admi-
 nistrandarum inexpertum prorsus praestiterit: quippe qui Theoctisto
 magistro caeterisque proceribus servili more se submitteret. porro
 mense Februario Christiani duo ex Bulgaria fuga lapsi, Crummu ex
 improviso Thraciam devastare consiliatum Imperatori nuntiaverunt.
 mensis autem eiusdem die decimo quinto Imperatore protectionem
 suscipiente, Crummu, deo ita provide disponente, multis exercitus sui
 desideratis, inferta se primum in propriam ditionem retulit. Imperator
 vero Adrianopolim se conferens, rebus in ea secundum ordinem com-
 positis, cum gaudio Epolim reversus est. In sancti subinde patriar-

συνα ἄμα Προκοπία τῇ αὐγούστῃ, ἀργυροπετάλῃ λιτρῶν ἐνε-
 νήκοντα πέντε τὸν ἱερὸν αὐτοῦ τάφον ἡμφίασεν. μετὰ δὲ
 τὴν ἄλωσιν Μεσημβρίας ἀπειπὼν ὁ βασιλεὺς τὰ πρὸς εἰρή-
 νην Κρούμμον, ἐκ πάντων τῶν θεμάτων στρατολογήσας, πρὸ
 τοῦ ἔαρος εἰς τὴν Θράκην παραινοῦσθαι ἐκέλευσεν· ὥστε πάν- 5
 τας δυσχεραίνειν, μάλιστα τοὺς Καππαδόκας καὶ Ἀρμενιακοὺς.
 τοῦ δὲ βασιλέως ἐξεληθόντος μετὰ τῶν ταγμάτων μηνί Μαΐῳ συν-
 ἐξῆλθεν πάλιν καὶ Προκοπία ἡ αὐγοῖστα ἕως τῶν Ἀκιδούκτου
 πλησίον Ἡρακλείας. τὰ δὲ πλήθῃ ἐπὶ τούτῃ δυσχεραίνοντα
 εἰς δυσφημίαν καὶ λοιδορίαν ἐτρόπησαν κατὰ Μιχαήλ. τῇ 10
 δὲ δ' τοῦ Μαΐου μηνὸς ἐκλειψις ἡλίου γέγονεν περὶ τὴν δω-
 δεκάτην μοῖραν τοῦ Ταύρου κατὰ τὸν ὥροσκόπον ἀνατέλλον-
 τος τοῦ ἡλίου· καὶ πολὺς φόβος ἔπιασε τοῖς ὄχλοις. ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς περιεπόλευσε τὴν Θράκην σὺν τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς
 στρατεύμασι, μήτε κατὰ Μεσημβρίαν ἀπερχόμενος, μήτ' ἄλλο 15
 Δει τῶν ὀφειλόντων εἰς καθάραισιν ἐχθρῶν διαπραττόμενος,
 ἀλλ' ἢ μόνον πειδόμενος λόγοις ματαιοῖς τῶν ἀπειροπολέμων
 αὐτοῦ συμβούλων φασκόντων μὴ τολμᾶν τὸν ἐχθρὸν κατ' αὐτοῦ
 ἐλθεῖν ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρῃ καθεζομένον. καὶ ἦν βαρβαρικῆς ἐφόδου
 βαρύτερα ἢ τῶν ὁμοφυλίων πληθύν, ἀπορομένων εἰς τὰς ἀναγ- 20

1. ἀργυροπετάλῃ A, ἀργυροπετάλων vulg. 3. ἄλωσιν A, ἀνά-
 λωσιν vulg. 8. καὶ Πρ. ἢ Λόγ. A, ἢ Πρ. Λόγ. vulg. 9.
 τούτῃ τοῦτο A, τούτου vulg. 15. Μεσημβρίαν A, Μεσημ-
 βρίας vulg.

chae Tarasii monasterium una cum Procopia augusta profectus, de-
 functi memoriae iustis parentatis, sacrum eius sepulchrum laminis ar-
 genteis pondo nonaginta quinque librarum circumtexit. caeterum
 Mesembria Romanis erepta, imperator pacis conditiones a Crummo
 oblatas repudiens, exercitum ex thematibus cunctis collectum in Thra-
 ciam iussit trahere, quod cuncti moleste ferre maxime Cappadocea
 atque Armeniaci. Imperatorem itaque militares copias urbe educentem,
 Procopia augusta usque ad aqueductum iuxta Heraciam pro-
 sequuta est, quod milites aegerrime passi, imperatorem conviciis et
 contumeliis palam incessebant. Maii porro mensis die quarto solis defe-
 ctio contigit, ipso secundum horoscopus ad gradum Tauri duodeci-
 mum exoriente, ex quo terror ingens militum animis incubuit. Im-
 perator autem ducibus et militaribus ordinibus eductis, Thraciam ob-
 ambulare, sed neque Mesembriam aggredi, neque profigandis hosti-
 bus necessarium quippiam moliri ausus est; insauis nimirum consi-
 liariorum snorum sermonibus fidem adhibens, qui cum artis bellicae
 rudes plane essent, hostem in eum inuicem processurum affirmabant,
 sed potius in propria regione semper consessurum. porro provincia-

καίας χρείας, καὶ ἀρπαγαῖς καὶ ἐπιβάσεις λευμαινομένων τού-
 ξεχωρίους. περὶ δὲ τὰς ἀρχάς τοῦ Ἰουνίου μηνὸς ἐξῆλθεν Κροῦμ-
 μος ὁ τῶν Βουλγάρων ἀρχηγὸς σὺν τοῖς ἰδίοις στρατεύμασιν,
 ὑφορώμενος τὰ τῶν Χριστιανῶν πολλὰ εἶναι σφόδρα. στρα-
 5 τοπεδεύσας δὲ εἰς Βερσινικίαν ὥς ἀπὸ σημείων τριάκοντα τοῦ
 βασιλικοῦ φορσάτου, Λέων ὁ τῶν ἀνατολικῶν πατρίκιος καὶ Ρ. 425
 στρατηγός, καὶ Ἰωάννης πατρίκιος καὶ στρατηγὸς Μικεδονίας,
 ὁ Ἀπλάκης, πολλὰ προθυμούμενοι τούτους πολεμῆσαι, ἐκωλύ-
 θησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως διὰ τῶν κακοσυμβούλων. τῆς δὲ
 10 πόλεως λιτανευούσης μετὰ τοῦ ἀρχιερέως ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων
 ἀποστόλων, τινὲς τῶν δυσσεβῶν τῆς μιαιφῶς αἰρέσεως τοῦ Θεο-
 στυγοῦς Κωνσταντίνου μοχλεύσαντες τὴν πύλην τῶν βασιλι-
 κῶν τάφων, μηδενὸς προσέχοντος διὰ τὴν συνοχὴν τοῦ ὄχλου,
 ἀθρόως ἀνοιχθῆναι μετὰ τινος κτύπου παρεσκεύασαν, ὥς ἐκ
 15 θείας τιμῆς τερατουργίας· καὶ ἔνδον εἰσπεδῆσαντες, προσέπι-
 πτον τῷ τοῦ πλάνου μνήματι τοῦτον ἐπικαλούμενοι, καὶ οὐ
 Θεόν, ἀνάστηθι, λέγοντες, καὶ βοήθησον τῇ πολιτείᾳ ἀπολ-
 λυμένῃ· διαφημίσαντες, ὅτι ἀτίστη ἔφιππος, καὶ πορεύεται
 πολεμῆσαι Βουλγάρους ὁ τάρταρον οἰκῶν μετὰ δαιμόνων.
 20 τούτους συλλαβόμενος ὁ τῆς πόλεως ὑπαρχὸς τὸ μὲν πρῶτον

2. Κρ. Α, ὁ Κρ. vulg. 9. κακοσυμβούλων Α, κακῶν συμβού-
 λων vulg. 20. Ἐπαρχος Α.

Ilum rebus necessariis destitutorum, rapinisque et invasionibus oppi-
 danos vexantim barbarica excursionē gravior multo damnosiorque
 extitit adventna. sub mensia autem Iunii principium Crummus Bul-
 garorum princeps, aciebus ad pugnam paratis, Christianorum exerci-
 tum numerosissimum esse suspicatus, in Romanos movit, et ad Bersi-
 niciam tricesimo circiter lapide ab imperatoris castris sua posuit. tum
 vero Leo orientaliū dux et patricius, et Ioannes cognomento Aplac-
 es Macedoniae dux ac pariter patricius, ad pugnam committendam
 expediti, et animis incitati, a perversis imperatoris consiliariis prae-
 pediti sunt. urbe autem universa una cum suo pontifice preces ac
 processiones ad sanctorum apostolorum peragente, quidam ex impiis
 aetatoribus haereseos, quam deo exosus Constantinus tenuit, impera-
 torialium sepulchrorum, nemine propter turbae frequentiam advertente,
 portam, vecte in eam impulso de repente cum fragore, tanquam di-
 vino quopiam edito miraculo, fecerunt apertam: mox intro se feren-
 tes, ad seductoris tumultum prostrati, ipsum, non deum, invocare,
 dicentes, exurge, et reipublicae iamiam pereunti succurre, consensim-
 que eum, qui tartarum cum daemonibus incolit, equo insidentem ad
 praelium in barbaros processisse denunciaverunt. isti ab urbis prae-
 fecto comprehensi, primo quidem sepulchrorum portas, se ipsis ac

ἐφείδοντο θεοῦ ἀυτομάτως τὰς τῶν τῶν πύλας ἀνεῷχθαι·
 παρωστάντες δὲ τῇ ἐπαρχικῇ βήματι, καὶ περὶ τὴν μαρτυρίαν
 V. 338 ὀκλάσαντες, τὸ τῆς μοχλεύσεως δράμα πρὸ πάσης ἐξεῖπον τι-
 μωρίας· οὐς ἄξιως μοχλεύσας πομπῇ δημοσίᾳ παρέπεμψεν
 Cύναβωσθαι τῆς τιμωρίας τὴν πρόφασιν· οὕτω γὰρ ὁ τῆς 5
 κακίας εὐρείης διάβολος τοὺς στρατευομένους ἐξεπαίδενσεν, ὥς
 μὴ αἰτιῶσθαι τὰς ἑαυτῶν ἁμαρτίας, ἀλλὰ τὴν ὀρθόδοξον καὶ
 πατροπαράδοτον πίστιν, καὶ τὸ τῶν μοναστῶν ἱερὸν σχῆμα,
 τὸ τῆς κατὰ θεὸν φιλοσοφίας γυμνάσιον. οἱ δὲ πολλοὶ τῶν
 ταῦτα βλαφημοῦντων σχήματι μόνον ἦσαν Χριστιανοί, τῇ δὲ 10
 ἀληθείᾳ Παυλικianoί, οἱ οὖν μὴ θυνόμενοι τὰ μοναστῶν ἑαυτῶν
 δόγματα παρεμφαίνειν, τῇ τοιαύτῃ προφάσει τοὺς ἁμαρτίαις πα-
 ρενοῦσθαι, Κωνσταντῖνον τὸν Ἰουδαϊόφρονα μακαρίζοντες, ὥς
 D προφήτην καὶ νικητὴν, καὶ τὴν κακοδοξίαν αὐτοῦ ἐν ἀνατρο-
 πῇ τῆς ἐνσάρχου οἰκονομίας τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 15
 ἀσπαζόμενοι. τῇ δὲ κβ' τοῦ Ἰουνίου μηνὸς παραταξάμενοι
 Χριστιανοί τε καὶ Βούλγαροι οὐ μακρὰν τῆς Ἀδριανουπό-
 λεως, πταίνουσι μὲν οἱ Χριστιανοὶ σφόδρα δεινῶς περὶ τὸν
 πόλεμον· κρατοῦσι δὲ τῆς μάχης οἱ ἔχθροί τοσούτον, ὥστε
 τοὺς πλείστους Χριστιανοὺς μῆτε τὴν πρώτην συμβολὴν θεα- 20
 σαμένους ἄκρα φωνῇ χρήσασθαι· ὥστε τὸν Κροῦμμον κατα-

3. ἐξέπω f. 11. οἱ τινες μὴ: in his verbis desinit codex A.

divina manu reseratas mendaciter asserentes; ubi ad praefecti tribu-
 nal astiterunt, testimoniiis labantes, totam vectum impulsorum fabu-
 lam nomini cruciatibus ac quaestionibus applicati euarravere. eos
 urbis praefectus vectibus ex hac causa alligatos ad ignominiae pom-
 psum, poenae causam ac delictum ore aperto conclamantes publice
 traducendos edixit. isto namque pacto sub signis suis militantes
 omnis malitiae diabolus auctor instruxit, ut non propria incusarent
 flagitia, sed orthodoxam et a patribus acceptam fidem sacrumque mo-
 nasticam vitam agendum ordinem, qui philosophiae ad dei placitum
 institutae exercitamentum est, criminarentur. plures quippe blasphemias
 eiusmodi deblaterantium solo habitu Christiani, re vera Pauli-
 ciani in animo erant, qui abominanda sua sensa proferre non ausi,
 eiusmodi praetexta imperitorum simplicitati credebant illusuros se,
 ubi Constantino Iudaicae mentis homine tanquam propheta et victore
 domini nostri Iesu Christi perniciem amplecterentur. mensis porro
 Iulii die vicesimo secundo Christiani simul et Bulgari ad pugnam
 in invicem committendam ad Adrianopolim ex aequo instructi, Chri-
 stiani in praelio pessime se gesserunt, illi autem victoriae cessarent
 hostibus, ut plures ex ipsis nondum primi conflictus iusti spectatores

πληγέντα νομίσαι λοχισμῶν τινος τρόπῳ εἶναι τὸ γινόμενον, καὶ μικροῦ ἐπισελεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πρὸς τὴν δίωξιν. ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ὑκρατῶς φείγοντας, καταδιώξας, ἀνέβλεν πλήθην P. 426 πολλά, καταλαβόντες καὶ τὸ τοῦλδον καὶ τοῦτο λαφυραγω-
 5 γήσαντες. ὁ δὲ βασιλεὺς εἰς τὴν πόλιν φεύγων ἐπανηρχετο, τὰ τε πλήθη καὶ τοῖς τοῦτων ἄρχοντας ἐπαρώμενος, ἔτι δὲ καὶ τῆς βασιλείας τὴν ἀπόθεσιν ἐξομνύμενος· ἐν οἷς καὶ Λέ-
 10 οντι πατρικίῳ καὶ στρατηγῶν ἀνατολικῶν, ὡς εὐσεβεῖ τε καὶ ἀνδρειοτάτῳ καὶ κατὰ πάντα πεπονημένῳ περὶ τοῦ κρα-
 τῆσαι τὴν βασιλείαν ἐκινωωνήσατο. τοῦ δὲ μὴδ' ὅλως εἰζάντος, ἑάσας αὐτὸν προϊστασθαι τῶν θεμάτων, αὐτὸς τὴν βασιλίδα κατέλαβεν τῇ κθ' τοῦ Ἰουνίου μηνός, θέλων μὲν ἀποθέσθαι B
 τὸ κράτος καὶ ἄλλον προχειρίσασθαι, μὴ συγχωρούμενος δὲ παρὰ τε τῆς γαμετῆς καὶ τῶν παραδυναστευόντων. Νικηφόρος
 15 δὲ ὁ ἀγχιώτατος πατριάρχης ἐν τούτῳ συγῆρει, ὡς καὶ αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ περιωδησομένων, εἰ οὕτω προχειρί-
 σθείη τις. οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ τὰ πλήθη μαθόντες τὸν βα-
 σιλέα πεφνευγέναι, ἀπογνόντες τὸ βασιλευσθαι παρ' αὐτοῦ, λοιπὸν καὶ βουλευσάμενοι καθ' ἑαυτούς, ἐδυσώπουν Λέοντα
 20 τὸν στρατηγὸν τῶν ἀνατολικῶν βοηθῆσαι τῷ κοινῷ, καὶ τῆς Χριστιανῶν πολιτείας ἀνθέξασθαι. ὃ δὲ μέχρι μὲν τινος σφο-
 δρῶς ἀνεβάλλετο τοῦ καιροῦ, στοχαζόμενος τὸ δυσάντητον, C

effecti, velocissima tamen fuga pugnae se subduxerint: adeo ut Cōm-
 mus ipse spectaculi novitate deterritus, insidiarum in suos structa-
 rum, quod oculis probabat, apparatum existimaret, ac ne fugientes
 insequerentur, suos aliquando detinuerit: ubi vero praecipitis elus-
 modi fugae veritatem animadvertit, hostes a tergo insectatus, castris
 eorum et opimis spoliis direptis, stragem maximam elidit. Imperator
 pariter fuga elapsus versus urbem pedem referebat, et militares ordi-
 nes et eorum ductores maledictis incessens, imperii potestate sese ab-
 dicaturum dato iusiurando pollicitus est, ac Leoni patricio et orien-
 talium duci, ceu viro pietate conspicuo et militari virtute praestanti
 ac iam reipublicae administrandae idoneo, confestim apernit consi-
 lium, sed eo dignitatem ultro delatam admittere recusante, thematum
 regendorum potestate ipsi relictā, Iunii die vicesimo quarto imperan-
 tem urbem repetiit: ac Imperium quidem deponere, aliquoque princi-
 pē in thronum subrogare meditatus, ab uxore et proceribus sum-
 mam post eum in administranda re publica potestatem adeptis, con-
 siliū exequi non est permissus. sane Nicephorus sanctissimus pa-
 triarcha propositis assentiebatur, cum nimirum, si eo pacto novus
 imperator designaretur, ipse Michael et liberi eius incolumes facile
 forent salvandi. Interea duces militaresque copiae omnes de impe-

καὶ τῆς τῶν βαρβάρων ἐπιδρομῆς τὸ ἀνύποιστον, καὶ τὸ πρὸς τοὺς βασιλεύοντας φυλάττων ὄρθον καὶ ἀνεπιβόλευτον. ἐπεὶ δὲ κατὰ τῆς πόλεως τὸν ἐχθρὸν ἐπείγόμενον ἔδραματο, γράφει μὲν Νικηφόρον τῷ πατριάρχῃ τὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ ὀρθοδοξίας διαβιβαινόμενος, αἰτῶν μετὰ τῆς εὐχῆς καὶ ἐπινεύσεως αὐτοῦ 5

V. 339 τοῦ κράτους ἐπιλαβέσθαι. καὶ καταλαβὼν τὸ πρὸ τῆς πόλεως τριβουνάλιον ἅμα τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς στρατεύμασιν ἐνομιώτατος βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀναδείκνυται. καὶ μεσοῦσης ἡμέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς Χρυσῆς πύργης εἰσέρ-
D χεται, καταλαβὼν τὰ βασίλεια. Μιχαὴλ δὲ ἀκούσας τὴν τοῦ- 10
του ἀναγόρευσιν ἐν τῇ εὐκτηρίῃ τοῦ φόρου προσδραμῶν σὺν Προκοπίῃ καὶ τοῖς αὐτῶν τέκνοις, ἀποκειράμενοι τὰς τρίχας μοναχικὰ περιβάλλοντο. τῇ δὲ ἰα' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς ἔκτῃ ἰνδικτιῶν, ἡμέρῃ δευτέρῃ, τῇ ἐπαύριον στεφθεῖς ὑπὸ Νικηφόρου πατριάρχου ἐν τῷ ἁμβωνί τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὰ 15
κατὰ τὴν πόλιν προστάττει φρουρηθῆναι τὰ τεῖχη νυκτός καὶ ἡμέρας, αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ περιπολεύων, καὶ πάντας διεγείρων, εὐελπίδας τε παραινῶν εἶναι, ὥς τοῦ Θεοῦ παραδοξοποιήσαν-

P. 427 τος, τάχιστα, διὰ πρεσβειῶν τῆς παναρχάντου Θεοτόκου καὶ

2. ἀνεπίβολον f.

ratoris fuga certiores factae, ab eiusmodi homine imperari non amplius ferendum ratae, consilio inter se inito, Leonem orientalium ducem bono publico consuleret, et Christianam rem publicam erigeret rogaverunt. ille ruinam imperio imminuentem et barbarorum, qui vix reprimi possent, violentas excursions mente perpendens, fideique erga imperatores servandae sive ipsius a fraudis labe immunem custodiendi studiosus aliquo tempore substitit, et pro viribus dignitati admittendae moras opposuit. at cum hostem magnis itineribus ad urbem contendere animadvertit, a patriarcha Nicephoro, quem de recta sua in deum fide certiores fecit, ut ex ipsius nutu, et eius prece comite proiectum colligat imperium, per litteras expetiit. tum vero ducibus et universis agminibus stipatus, in tribunalium ante urbem positum conscendens, legitimus Romanorum imperator salutat, medioque iam die Cpoleos porta, quae Chryse dicitur, ingressus, in regiam se confert. Michael Leonis designatione audita, cum Procozia et liberis in oratorium, quod ad forum est, confugiens, capillis detonsis, una cum suis monasticum habitum induit. postera luce, quae Iulii mensis fuit undecima, indictione sexta, feria hebdomadis secunda, in magnae ecclesiae amboe a Nicephoro patriarcha coronatus, urbis muros de die et nocte diligentius custodiri praecepit: ipse vero cunctos excitans, et ad meliorem spem concipiendam animans, denm immaculatae dei genitricis sanctorumque omnium inter-
ventu brevi postea novum et inopinatum aliquod opus editurum, nec

πάντων τῶν ἀγίων, καὶ μὴ πάντα κατασχευθῆναι παραχω-
 ροῦντος διὰ πληθους πταισμάτων ἡμῶν. ὁ δὲ νέος Σενναχε-
 ρίμ Κροῦμμος ἀρθεὶς τῇ νίκῃ, καταλιπὼν τὸν ἰδίον ἀδελφὸν
 μετὰ τῆς οἰκείας δυνάμεως πολιορκεῖν τὴν Ἀδριανούπολιν
 5 μετὰ ἑξ ἡμέρας τῆς αὐτοκρατορίας Λέοντος, ἐπελθὼν ἐν δυ-
 νάμεσι καὶ ἵπποις τῇ βασιλίδι πόλει, περιήει πρὸ τῶν τειχῶν
 ἀπὸ Βλαχερνῶν ἕως τῆς Χρυσῆς πόρτης, ἐπιδεικνύμενος τὴν
 περὶ αὐτὴν δύναμιν, ἐπιτελέσας μιὰς καὶ δαυμονιώδεις θυ-
 σίας ἐν τῷ πρὸς θάλασσαν λιβαδίῳ τῆς Χρυσῆς πόρτης, ἤτις-
 10 σато τῷ βασιλεὶ πῆξαι τὸ δόρυ αὐτοῦ κατ' αὐτῆς τῆς Χρυ-
 σῆς πόρτης. τοῦ δὲ τοῦτο μὴ καταδειξαμένον, ἐπέστρεψεν εἰς
 τὴν ἰδίαν σκηνήν. θανύσας δὲ τὰ τῆς πόλεως τεῖχη καὶ
 τὴν εὐτακτον τοῦ βασιλέως παράταξιν, καὶ τῆς ἐλπίζομένης
 αὐτοῦ πολιορκίας ἀπογνοῦς, ἐπὶ συμβάσεις τρέπεται· καὶ πρὶν
 15 εἰρήνης πειραστικὸν λόγον ἐποιεῖτο. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀφορμῆς
 δραζόμενος ἐπειράθη τοῦτον λογχίσαι· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ πλήθους
 τῶν ἡμετέρων ἀμαρτιῶν τοῦτο εἰς πέρας ἀγαγεῖν ἐκωλύθη τῇ τῶν
 καθυπουργησάντων τοιοῦτῳ ἀφύτῃ, πληγωσάντων μὲν τοῦτον,
 καιρίαν δὲ μὴ ἐπυγόντων πληγὴν. ἐπὶ τοῦτο μανεῖς ὁ ἀλά-
 20 στωρ ἀποστείλας κοῦρσον ἐν τῷ ἀγίῳ Μάμαντι, τὸ ἐκείσε

9. ἤτισατο — πόρτης om. f.

16. λογχίσαι e.

propter peccatorum nostrorum multitudinem immensam usquequaque
 nos pudore suffundendos confusus, muros per se ipsum continuus ex-
 plorator obibat. porro Crummus iunior Sennacherim victoriis in su-
 perbiā elatus, proprio fratre ad obsidendā Adrianopolim cum suis
 copiis relicto, post dies sex a demandatu Leoni imperio, cum maximo
 peditum equitumque numero ad urbem propius accedens, ostentata
 exercitus sequentis se virtute, ad muros a Blachernis ad Chrysen
 10 que portam protensos obambulabat, profanisque et vere daemonia-
 cis sacrificiis ad pratum Chryse portae adiacens peractis, in ipsam
 Chrysen portam hastam insigere ab imperatore expetiit: quo petita
 respuente, in proprium tentorium recessit. cum autem civitatis muros
 et instructissimum imperatoris exercitum haud sine admiratione
 vidisset, obsidionem ponere posse desperans, ad pacis ineunda foedera
 convertitur. num igitur pacem Romani expeterent, inito cum eis col-
 loquio experiri tentavit. imperator occasione captata lancea perfo-
 dere molitus est: verum delictorum nostrorum multitudinē prohibi-
 tus, et ad huiusmodi tropaeum excitandum sociorum ineptitudine
 delusus, coeptum opus in felicem exitum deducere non valuit. Crum-
 mo enim facinoris administri plura vulnera inflixerunt, nullum tamen
 iutulerunt letale, ex quo in rabiem versus homo perditissimus, expe-
 ditis militibus ad sanctum Mamautem missis, palatium ibidem ere-

παλάτιον ἐνέπρησε, καὶ τὸν χαλκὸν λέοντα τοῦ ἱππικοῦ σὺν
τῷ δράκοντι τοῦ Ὑδρίου, καὶ μαρμάρους ἐπιλέκτοις ἐν ἀμά-
ξαις φορτώσας ὑπέστρεψεν, παρακαθίσας Ἀδριανουπόλει, καὶ
ταύτην ἐλώων.

etiam igne supposito consumpsit. tum vero aereo circi leone et Hy-
dri dracone cum selectioribus marmoribus in currus coniectis, retro
pedem tulit, et obsidione ad Adrianopolim posita, eam demum ar-
morum vi subingavit.

